

BIBL. NAZ.

Via Emanuele III

RACCOLTA

VILLAROSA

E

37⁽⁵⁾

NAPOLI

DE NULLITATIBVS

CONTRACTVVM, QVASI CONTRACTVVM, DISTRACTVVM,
VLTIMARVM VOLVNTATVM, ET QVORVMCVMQVE
ACTVVM EXTRAIVDICIALIVM.

TRACTATVS AMPLISSIMVS

RVERICÆ PRIMÆ, PARS QVINTA.

*In qua, materia legalis, quò ad plures Contractus, latè, & luculenter
tractatur, & explicatur.*

A V C T O R E

DOM. DON BLASIO ALTIMARO

I. C. NEAPOLITANO, ET NEAPOLITANO,
ET FLORENTINO PATRITIO.

*Olim Insigni, in Neapolitanis Tribunalibus, Aduocato; Regij Castri Noui,
eiusdem Ciuitatis Neap. Auditore; Sacri Regij Castri Capuani Consilij,
Consiliario; Regia Camera Summaria Fisci Patrono; & nunc denuò
in eodem Supremo, Castri Capuani S.R. Consilio, Consiliario.*

NEAPOLI, M.DCC.VL

Ex Typographia Caroli Porpora, & Nicolai Abri.

SVPERIORVM PERMISSV.

Expensis Caroli Porpora, in cuius Libraria prostant. CVM PRIVILEGIO.

QUALITATIVE

2VM1221PMA2VTATCA2T

DOM. DON BLAS O ALEMANO

[illegible]

DOMINICVS PORPORA I.C.

AC M.C.V. HVIVS REGNI NEAPOLIS REGIVS CREDENZERIVS

LECTORI ERVANOIMO.

Ita dum in lucem ediderat Illustrissimus de Brins, aqué, & ac Natalibus Consulissimus potentissimè Hispaniarum Marchia à Consilijs D. ELASIFS ALTIMARVS Cedro sane dignum Volumen DE NVLLITATISVS CONTRA ACTVVM; Cum immensa rerum copia, quæ scateat lacessitur, rerum novis futuræ dars cogitur, iterum alii eorum superni thesauri patefere. Plaudis, quod fabulosum erat, verum esse in semetipso monstravit, Palladem nempe e Jovis Vertice genitam, qui illi vna pater, ac mater est: Nullo enim aliæ uspi adjumento fretus, propriaq; mentis facunditate contentus, alterum Atlicæ nuntius Genitoris se præbet. Si virales carperet auras Polydorus Vergilius, tantiq; Antaris tot terneret ingenta, speratam brevi tempore ab eo coactus, typisq; vulgata, hæc quoqueam professio diceret: (a) Tantum vno die ab vno hominè imprimitur, quantum vix toto anno describi à pluribus posset. Neq; aucter dactylisimè Aeneas:

(a) De rerum, invent. cap. 7.

(b) Imprimi ille die, quantum non scribitur anno. Tanta enim parturis celeritate, ut vix Typothetæ agere sufficiant eius scriptis suis formulis compingendis. Audio, nescio quem d'irino scartam in hanc rationem verba ex gænera effutire: Nequis eris faciendorum finis librorum? Quid appositè inquit Perseus? (c) Egens copia librorum, sed ingens etiam laboris copia, & quævis inopia. Huc, illic circumagendum ingenium; his, alijs illis præguanda memoria. Quid vix dicam? Libri quosdam ad scientiam, quosdam ad insaniam deduxerunt, dum plus hauriunt, quàm digerunt, ut stomachis, sic etiam ingenijs nausea sæpe magis nocuit, quàm fames. Quæ verissimum est quod monet methodi Autor H. Horic (d) Quod quicque magni in scribendo ineptus est, eo majorem librorum multitudinem intumescere pronuntiat. At aerem hic verborum: qui enim libri vitiles Reipub. sunt, nunquam superflui sunt; idq; si vel idem profus crebris repetatur. En Augustini testimanij, qui de hac eadem re differens, mirum in modum, ut semper hoc pacto loquitur: (e) Vile est pluribus libros à pluribus fieri, diverso stylo, non diversa fide, etiam de Quæstionibus iisdem, ut ad plurimos eos ipsi perveniat; ad alios sic, ad alios autem sic. Neque enim omnia, quæ ab omnibus conficiuntur in omnium manus veniunt. Et fieri potest, ut nonnulli, qui etiam hæc nostra intelligere vellent, eos non inveniunt liberos, in hos saltem incidant. Hæc morare placuit, ut blateronem quorundam obliuionis statunderimus; Ceterum Scriptorem hunc secundissimum legendum Jurisperitis, ad Jurisprudentiæ incrementum, exhibemus, non exscriptam sterilem, exsuccam, cuius infelix labor tutus sit in consecrandis suavi stas, ac sue delectu ex aliorum libris sententiis quibusdam male cadaveribus, qui usquam reperiunt Lectores, de vrisque vixque, Horatium illud ingitur ingeminascentes:

(b) Auctin. Annal. Bujor. lib. 7.

(c) Franc. Petr. dial. 45.

(d) Ant. Method. Histor. in prof. 1.

(e) Salomon.

(f) D. Aug. de Trin. lib. 3.

(g) Horat. de arte Poet.

(g) Spectatum admissi risum teneatis, amici! Hanc quoque Antoris nostri lucubraciones dormiunt in pulvere, nullo inquam tempore surrecturæ: præbenturque muribus nocturnis edulia; & trancit verò ad talis epissimæ continuandas gustissima diversoria. Non sufficiunt exemplaria expetebus: ac prinquam è paleo liberabatur, idem distracta profus dici possunt, atq; diuturna. Et ac, hæc equidem sunt opera, quæ æternam vivunt; ac parient immortalitatem. Scribere inanes professio possunt: ac non omnibus bene scribere à Superis datum est. Hinc quamplurimi in hoc maxime scriptoris genere, factus suos in lucem edunt, nec perent; vnaq; simul illis genecubica canunt, & navias. Pergunt invidi maledicere, hosce buis non faciunt, neq; por: Antor maratur; cuius fama, par Olympo, vel ipsa ridet sobania. Quæ laudanda non esset laudibus, vdo plusquam Patiniano dignissimum est. Te ex eorum genere, qui genium frangunt in Celebratiorum Antorum scriptis, Lector aquanime, hanc esse scio, quæ propter novum opus debitis ac detroctis condecorare præcipis; ut primo quoque tempore alijs fruatur, & alijs. In Laudibus autem cum Martiale canamus:

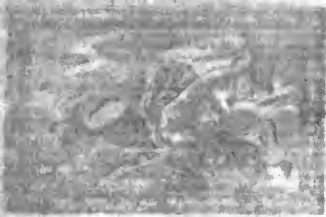
(h) Mart. lib. 1. Ep. 41.

(h) Qui ducis vultus, & non legis ista libenter; Omnibus invidens, Laude, nemo tibi.

VALLETTAS

TRACTATUS AMPLISSIMVS

DOM. DON BLASIO ALTIMARO

NEAPOLIS, MDCCCL

Ex Typographia et Bibliotheca

apud

DOMINICVS PORPORA I.C.

AC M.C.V. HVIVS REGNI NEAPOLIS REGIVS CREDENZERIVS

LECTORIAE V. ANIMO.

*Ex duobus in lucem ediderat Illustrissimus de Arina, aequè, ac Natalibus Con-
siliissimus potentissimi Hispaniarum Monarcha à Consilijs D. BLASIVS
ALTIMARVS Cedro sane dignum Volumen DE NVLLITATIBVS
CONTRACTIVVM; Cum immensa rerum copia, quae scaturit laetissimis, ite-
rum novis satiate dare cogitur, iterum diutiarum suorum thesauris patefa-
cere. Plane in, quod fabulosum erat, verum esse in semetipso monstravit,
Palladem nempe e Jovis Vertice genitam, qui illi vna pater, ac mater est:
Nullo enim aliena opit adjumento fructus, propriamq; mentis facultate con-
tentus, alterum Atrici nominis Genitorem se praebeat. Si virales carperet auras Polydorus Vergilius,
tantiq; Autoris tot cerneret ingentia operata, huius tempore ab eo continuat, typisq; vulgata.*

(a) De rerum
invent. cap. 7.

(b) Imprimis ille dies, quantum non scribitur anno.

(b) Aeuum An-
nal. Bojer. lib. 7.

Tanta enim partibus celeritate, ut vix T. ypothesi operi sufficiens elui scriptis suis formalis
compingendis. Audio, nescio quem à studio scieram in hanc rationem verba ex diverso effusisse:

(c) Franc. Pe-
rar. dial. 45.

Bequis erit facienda finis laborum? Quam apposite inquit Petrarba (c) Ingenio copia li-
brorum, sed ingens enim laboris copia, & quies inopia. Huc, illuc circumagendum in-
genium: his, atq; illis praegravata memoria. Quid vis dicam? Libri, quosdam ad scientiam,
quosdam ad insaniam deduxerunt, dum plus hauriunt, quam digerunt: ut Aemachis, sic etiam

(d) Ant. Mo-
thod. Histor. in
prolog.

ingenio nautae sepe magis nocuit, quam facies. Quis verissimum est quod monet methodi Au-
tor H. Morich (d) Quo quique magis in scribendo ineptus est, eo maiorem librorum mul-
titudinem effundit: Et rectè sapientissimus Regius, (e) Lectionem multam, carnis defaiga-

(e) Salomon,

tionem tantum esse pronunciat. At aerem hic corboret: qui enim libri viles Reipub. sunt,
quoniam superfluae sunt idq; si vel idem prorsus crebri repetatur. Eo Augustini testimonio,

(f) D. Aug. de
Trib. lib. 3.

qui de hac eadem re differunt, in modum, ut semper, hoc pacto loquunt: (f) Vile est plu-
res libros à pluribus fieri, diverso stylo, non diversa fide, etiam de Quæstionibus iisdem,

et ad plurimos res ipsa perueniat; ad alios sic, ad alios autem sic. Neque enim omnia, quae
ad omnibus conscribuntur in omnium manus venturae. Et fieri potest, ut nonnulli, qui eius

hanc nostra intelligere vellent, eos non inueniant libros, in hos saltem incidant. Haec me-
morare placuit, ut blaterandum quorundam oblationem istamderemus. Ceterum Scriptorem bre-

secundissimum legendum Iurisperitis, ad Iurisprudentiam incrementum, exhibemas, non exscriptio-
nem sterilem, exactam, cuius infelix labor totus sit in consarcinandis rami suo, ac sine ulla

ex aliorum libris centonibus quosdam male todarentibus, qui nunquam reperiant Lectores, de-
tortum tandem, Horatium illud ingerit ingruentes:

(g) Horat. de
arte Poet.

(g) Spectatum admissi risum teneatis, amici?

Haec quaequam Autoris nostri lacubraciones dormientes in poluere, nullo inquam tempore surre-
cturas: praebuntur maribus cocturnis edula; arancis verdè ad zelus apissimè concitandas;

galetissima diversoria. Non sufficiunt exemplaria emptoribus: ac priusquam à praelo suberaban-
tur, iam disticta prorsus dici possunt, atq; diuinita. Et ac, hoc eundem sunt opera, quae aeternum

viuent; ac pariant immortalitatem. Scribere omnes profecto possunt: ac non omnibus bene scri-
bere à Superis datum est. Hinc quamplurimi in hoc maxime scriptoris genere, satius suos in lucem

edunt, ut pereant; quàm, simul illi genethliacae canunt, & nautas. Pergant inuerti maledicere,
hocce cuius non facinus, neque Autor moratur; cuius fama, par Olympo, vel ipsa videri subinaud;

Qui laudanda non effert laudibus, odio plerumque Vatiniano dignissimus est. Te ex eorum gre-
ge, qui genium frangunt in Celebrriorum Autorum scriptis, Lector aquanimo, haud esse scio;

quapropter novum opus debiti ne detrectis concedere ore precor; ut primo quoque tempore alijs
fruamur, & alijs. In Lindum autem cum Martiale canamus:

(h) Mart. lib. 1.
Ep. 41.

(h) Qui ducia vultus, & non legis ista libenter;

Omnibus invidens, Laude, nemo tibi.

E L E N C H I V S Q V Æ S T I O N V M

P A R T I S

Q V I N T Æ

R V B R I C A P R I M A

Quid sit Delegatio Contractus, in quo differat à Nullitate Contra-
ctus? quest. 41. fol. 2.

Quid sit Acceptilatio, & Aquiliana stipulatio? Et in quo differant à Nullita-
te Contractus? qu. 42. fol. 11.

Quid sit Prescriptio Contractus, quasi Contractus, aut Distractus, Et in quo
differat à Nullitate Contractus? & in quo cum illa conveniat? qu. 43. fol. 19.

Quid sit Confusio Contractus, & in quo differat à Nullitate Contractus?
qu. 44. fol. 173.

Quid sit Compensatio Contractus, Vbi de Retentione, Et in quo differant à
Nullitate Contractus? qu. 45. fol. 221.

Quid sit Remissio debiti in Contractu, vel quasi Contractu, & in quo diffe-
rat à Nullitate Contractus? qu. 46. fol. 277.

Quid sit Extinctio Contractus, vbi de Solutione, Datione in solutum, Ces-
sione honorum, Deposito, Oblatione, & in quo differant à Nullitate Con-
tractus? qu. 47. fol. 290.

Qui sint Effectus Nullitatis Contractus? qu. 48. fol. 3.

Cum suo Indice.

T R A C T A T V S DE NVLLITATIBVS

CONTRACTVVM, QVASI CONTRACTVVM, DISTRACTVVM, ET
QVORVMCVMQVE ACTVVM EXTRAIVDICIALIVM.

RVBRICÆ PRIMÆ, PARTIS SECVNDÆ, SVPPLEMENTVM
T E R T I V M.

A Gemus hic de Delegatione Contractus, quæ operatur resolutionem primi Contractus, & facit alium Contractum. Dicemus de Acceptatione, quæ destruit Contractum, Dicemus de Præscriptione Contractus, quæ extinguit Contractum, Dicemus de Confusione Contractus, quæ similiter resolvit Contractum, Dicemus de Compensatione, ubi Contractus similiter faciunt inextinguentes priores Contractus, Dicemus demum de Effectibus Nullitatis Contractus. De quibus Nos etiam egimus in *Traſſe de Nullitatibus Iudiciorum in Rubr. 8. qm. 13. & ſeqq.*

S V M M A R I V M.

PRÆST. XLI.

Quil ſit delegatio. n. 1.

Delegatio habet vim ſolutionis. n. 2.

Extinguit hypothecam n. 3. An Differat Delegatio à Ceſſione ibid.

Delegans amplius moleſtari non poteſt, quamvis delegatus ſit non ſolvendo n. 4. Limita. n. 8. 9.

Deleganti debitor, deleganti ſolvere non poteſt. num. 5. 6. 7.

Si nomen debitoris ſit datum inſolutum, delegans non tenetur ad aliud, niſi oſtendere eſſe illum verè debitorem, non tamen eſſe ſolvendo. n. 10. 11.

Delegatione facta, duplex perit obligatio, debitoris erga delegentem, & delegantis reſpectu delegatorij. num. 12.

Niſi eſſet paſſum in contrarium. n. 13.

Delegatio excluditur per conſecturas contrarias, quæ. n. 14. 15. 16. 17. 18. 19.

Quæ ſint requiſita delegationis? ſex. num. 20. Quod delegatus ſit debitor delegantis. n. 21. Contra. n. 68. 69. 70. & ad n. 71. ad n. 77.

1. Vt delegatarius ſit creditor delegantis. n. 22.

2. Vt promiſſio à delegato emiſſa ſit mandato debitoris delegantis. n. 23.

3. Vt delegatus per ſtipulationem ſe obliget. n. 24. Sic acceptatio creditoris, cui ſit delegatio. num. 25. 26. 27. 28.

4. Vt non ſufficiat ſe obligari delegatorio, ſed vt ſolvat illi. n. 29. De qua re. n. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. Vbi de acceptatione litterarum. Cambij, & ſimilium, & n. 41. & ad num. 42. ad num. 51.

5. Requiſitum eſt, vt cedens liberetur à delegatorio. n. 52. 53. 54. 79. 80.

6. Quod promiſſio facta à delegato ſit ſimplex, & ſic delegatarius repræſentat ipſe creditum. n. 55. & de diſtinctione requiſitis. n. 81. 82. 83. 84.

Tom. V.

Differunt Delegationes, Ceſſio, & mandatum. n. 56. & ad 57. ad n. 60.

Delegans poſt delegationem nullam additionem exercere poteſt contra debitorem. n. 61.

Delegans debitor ſolvens eiſi delegatus ſuit, quamvis non eſſet creditor delegantis, ſecus ſi compenſaret n. 62. 63.

Delegatio inuito, & ignorante debitore fieri non poteſt, ſecus ceſſio. n. 67.

Ad inducendam novationem, mandatum debitoris deleganti præcedere debet. n. 78.

Multoties delegatio non habet vim ſolutionis, & non liberat debitorem delegatum à creditore delegante. num. 85.

Delegatio poteſt fieri duobus modis, primo modo extingendo priorem obligationem, ſecundo non extingendo, ſed firma remanendo. n. 86.

In dubio an cenſeatur extincta prima obligatio. num. 87. 88.

Delegatio ſit etiam tacite. n. 89.

Fit delegatio extinguiſa inter delegatum, & delegantem etiam ſi ille, cui ſolvi debet non ſit creditor mandantis. n. 90.

Simplex accollatio debiti pro alio, au extinguit hypothecam creditoris. n. 91. 93. Vbi tota materia accollationis.

Accollans ſit principalis debitor. n. 92.

Accollatio ſuæredit loco pretij, ſic venditor non poteſt excipere de non implemento. n. 94.

An creditor agere poſſit contra accollantem. n. 95. 96.

Anterior creditor hypothecam delegantis, ne poſſit agere contra nomen debitoris delegati. n. 97.

Delegatione in quibus caſibus debitor non liberatur. num. 98.

Delegatio, an inducatur ex acceptatione. n. 99.

Delegatio facta ex cauſa dotis, quæ. n. 100.

Emptor ſendi delegatum pretium Creditori venditoris hic reuocat contractum, ob defectum Re. 98

Aſſenſus, delegatario ſolvere non tenetur. n. 101.

A

De.

Delegatarius exceptionem patitur, quæ ex vitio delegationis procedit. n. 102.

Delegatus, quamvis debitor delegantis, potest opponere delegatario exceptionem delegationis innati. de. n. 103.

Delegatario non obstat exceptio, quæ iam delegationis tempore competeat, sed si postea oriatur. n. 104.

Delegatario obstat exceptio non implemæ, ex parte delegantis. n. 105.

Delegantis iustus est necessarius eodem contextu ad inducendam delegationem. n. 106.

Delegatarius non agit æt one delegantis, nec ex mandato illius, sed ex propria stipulatione. n. 107.

Delegatario non potest opponi exceptio, quæ delegantis tempore promissionis sibi competere ignorabat. n. 108.

Exceptio quæ nam opponi possit delegatario vnde conijtur, conijtur si in radice obligationis, quæ erga delegatarium contrahitur, aliquo vitio sit infecta. n. 109.

Delegatarius non potest evitare exceptiones iustas in promissionibus. n. 110.

Delegatarius quando repellatur ex non implemæto delegantis. n. 111.

Delegatio infurgit ex duplici acceptilatione. n. 112.

Delegatio est stricti Iuris. n. 113.

Delegatarius quando patitur exceptionem ex qualitate correptionis. n. 114.

Exceptio cænitæ immineat, quæ noceret deleganti, non nocet delegatario præter. n. 115.

Secus etiam si vitium sit insitum in ipsa delegatione. n. 116.

Debitor delegatus nulla exceptione uti potest adversus eum, cui delegatus fassa est. n. 117. Fallentia n. 118. 119. 120. 121.

Non competit repetitio contra recipientem delegantis non creditoris. n. 122.

Per delegationem nonatio inducitur, quamvis expressum non sit. n. 123.

Dolus an operetur in delegatione. n. 124.

Non habet locum rescissio in delegatione. n. 125.

Quid sit Delegatus Contractus, & in quo differat à Nullitate Contractus?

Quest. XLI.

Delegatio est obligationis commutatio, non solum debito in aliud, sed ex persona debente in aliam l. 11. ff. de reat. & delegat. l. 2. C. eodem. Tuse sit. D. v. claus. 142. & seq. C. bristia. dec. 180. vol. 4. T. epist. var. sent. sit. 177. Scæ. de commerce. §. 2. gl. 5. n. 280. & seq. Merlin. de pignor. lib. 5. qu. 13. n. 4. Franch. dec. 15. & ibi Luca. & alii Addentes, Cyriac. contr. 214. 374. 375. 456. Tonnat. lib. 2. qu. 49. Barbosa vot. 126. n. 81. Tonnat. lib. 2. qu. 49. Barbosa vot. 126. n. 81. Gsm. de emul. q. 35. d. n. 45. & 59. Salgad. labry. lib. 1. cap. 10. d. n. 26. c. 2. n. 56. p. 3. c. 2. d. n. 34. 45.

Delegatio solutionis loco cedit, & est simi-

lis solutioni, l. q. n. m. l. s. interdam. ff. ad Velleiam l. si rem. §. si dno. ff. de nonat. l. inter causas. §. deff. ff. mandat. Surd. conf. 269. n. 16. conf. 436. n. 1. conf. 445. n. 8. Vaz axiom. iur. lib. 1. d. n. 41. Id. Surd. dec. 23. n. 1. de. 74. n. 1. & ibi Addentes Hodier. & Censul. Barbosa. in repertor. verb. delegatio. Gratian. dist. 64. n. 2. & ibi Luca. Perre. de. 38. n. 1. Mar. de hiein. §. 5. fol. 564. P. Aff. contr. 35. n. 3. 4. 5. D. Merlin. contr. 9. n. 10. seqq. lib. 1. vbi etiam Scoppa, Sanfel. dec. 360. n. 1. D. Gobius consult. 31. n. 21. & consult. 33. n. 34. Rocas resp. 6. n. 5. lib. 1. Panimol. dec. tom. 1.

Sic extinguitur hypotheca, Merlin. de pignor. lib. 5. q. 13. n. 4. 6. D. Gobius consult. 32. n. 21. & consult. 33. n. 34.

Delegatio, & Cessio, licet aliqui dicant esse eandem, Olea de Cessio. iur. sit. 1. q. 2. n. 12. Tamen in stricta significatione differunt, quia cessio nominis, ignorante, & invito debitore fieri potest, Gsm. de emul. q. 35. n. 3. quia debitor novæ obligationi non obligatur, Georg. alleg. 39. n. 24. Leonard. de usur. q. 39. n. 2. Sed delegatio non fit nisi consensiente, & promittente debitore, Gallat. de renunc. lib. 1. c. 4. n. 18. & Nos infra.

Et delegans amplius molestari non potest, quamvis delegatus efficiatur non soluendo, Landon. dec. 13. n. 1. T. bor. vot. 6. n. 45. Surd. dec. 23. & ibi Hodier. & Censul. & conf. 145. Scherstin. in comment. ad l. 3. C. de nonat. c. 4. n. 3. Gsm. de emul. q. 35. d. n. 45. & 59. Salgad. labry. p. 1. c. 10. d. n. 26. & c. 27. d. n. 56. & 3. p. 2. d. n. 34. & 45. Fontanell. dec. 124. & 79. Cyriac. contr. 101. 105. n. 5. contr. 427. n. 3. contr. 214. 375. 249. 456. Mar. de reat. lib. 2. c. 11. Tonnat. lib. 2. c. 49. Barbosa. vot. 126. n. 81. D. Capon. dist. 314. 339. Olea de cessio. iur. sit. 7. q. 3. n. 16. Anton. l. de temp. legal. lib. 1. c. 36. n. 7. Merlin. de pign. lib. 5. c. 5. n. 5. Allograd. conf. 6. n. 36. & seqq. Pegaf. ref. c. 3. n. 401. 402. Rota gen. dec. 2. n. 25. Aff. dec. 353. Idem Surd. conf. 828. d. n. 14. Cels. dec. 54 n. 10. Gobius consult. 33. n. 34. Rota dec. 47. n. 9. p. 10. R. Sanfel. dec. 360. Rocas de resp. 6. n. 15. Scæ. de camb. §. 2. gl. 5. n. 280. seqq. & 291.

Sic delegatus debitor deleganti solvere non potest. Olea de cessio. iur. sit. 8. q. 2.

Idem est respectu delegati, qui à Creditore delegante liberatur, & ab eo amplius conveniri non potest. Landon. dec. 27. n. 7. Quamvis debitor delegatus non fiat soluendo, Drc. cens. 107. n. 2. Aff. dec. 253. Rota Gen. dec. 2. d. n. 15. Surd. conf. 828. d. n. 14. Dummodo tempore delegationis sit liquidus debitor, non tamen esse soluendo. Magon. dec. Flor. 39. Fabian. C. lib. 4. tit. 29. d. n. 15.

Maximè inter mercatores, Marta dec. 66. n. 53. T. bor. vot. 6. n. 45.

Verum hoc limitatur, vbi delegans sciuit verisimiliter delegatum de proximo esse de cõtuturum, quo casu saltem de dolo tenebitur, Mastrill. dec. 177. n. 7. Nata conf. 342. Surd. dec. 23. n. 6. Pegaf. dec. 3. n. 398. seq. Olea de cessio. iur. sit. 1.

lib. 7. q. 3. nn. 7. seqq. Cofia in praxi p. 1. nam. 3. Noguero l. alleg. 29. num. 247. Scaccia fup. num. 285. 299. Ex quibus coniecturis præfumat hanc scientia, Schettini l. 3. C. de nonat. cap. 4. Sord. d. dec. 23. vbi Cenfal. n. 4.

Si dolus effiet in eodem contractu delegationis commissus, delegatario opponi non potest, *Coli. ff. de nonat. Thef. lib. 3. q. 113. nn. 3. P. Affl. contr. 37. nn. 3. 9. seqq.*

9 Licetatur etiam si delegatarius effiet minor, *Fab. in C. lib. 4. tit. 30. de refc. vendit. defn. 10. vbi idem probat in maiore, dolo debitoris, & falsis suafionibus inductus, vbi malum nomen admittit.*

10 Et si nomen debitoris delegatum fit datum insolutum, ad nihil aliud tenetur delegans, nisi ad demonftrandum delegatum effie liquidum debitorem, non tamen cauere debet illum effie foluendo, *Magon. dec. Flor. 39. Mantica de tacti. lib. 10. tit. 13. d. nu. 9. Fab. in C. lib. 4. tit. 29. defn. 15. Scaccia fup. n. 283.*

11 Vnde periculum nominis dati in folutum, fpectat ad accipientem, *l. Iulianus 30. ff. de petit. barred. l. periculum 30. ff. de pignor. l. pignori 96. §. fort. ff. de folut. Burz. dec. 110. Ojofeb. dec. 62. num. 10. Mefa var. lib. 1. c. 43. Cenfal. d. 3. ard. d. dec. 23. Scaccia fup. num. 291. Sord. conf. 145. num. 21. lib. 1.*

Et si per pactum periculum dicti nominis fpectaret ad delegantem, non effiet delegatio. *Scaccia fup. n. 286.*

12 Sic delegatio facta, duplex perit obligatio, illa fcilicet qua tenetur mihi debitor meus, quem delego, & ea, qua tenor creditori meo, *Rombegall. l. 3. ff. de duob. reis nu. 53. Thord. vol. 6. n. 47. & seqq. Scaccia de commerc. §. 2. gl. 5. n. 300. & 302.*

13 Verum omnia, quæ diziuntur de extinctione, & liberatione debitoris delegantis, non procedunt, si effiet pactum in contrarium, *Sord. d. dec. 23. vbi addentes. Gratian. difc. 64. vbi Lacæ, D. Merlino. contr. 91. lib. 1. vbi Scoppa.*

Putat si delegans promiffio: lo curaturum folutionem, *Scaccia fup. n. 298.*

14 Et delegatio excluditur per coniecturas contrarias, puta si adfuit promiffio manutentionis exigibilis crediti celfi, vel refutationis priorum iurium, nam in delegatione periculū totum reijciunt in Creditorem, *l. si mandauero. §. ad effe. mandati. Castr. in l. delegare nu. 3. ff. de nonat. Rota in bonon. litter. cambij 8. Aprilis 1647 coram Perop. alata per Merlin. de pign. lib. 5. q. 13. nu. 13. Caff. dec. 54. nu. 69. Gobius confult. 32. nu. 2. licet contra n. 13.*

15 Item iudicium mouit a debitore contra debitorem celfum, *Rota fup. Nam repugnat naturæ delegationis, Sord. dec. 23. nu. 2. vbi Hodier. & Cenfal.*

16 Item refertatio facta dominij, donec facta fuerit folutio, *Rota fup. & post Oleam de celfi. iur. dec. 11. nu. 10. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 36. Sabell. §. delegatio nu. 4. Scaccia de commerc. §. 2. gl. 5. num. 286. Gratian. & Luca difc. 64. Gobius con-*

ful. 32. num. 22. contra num. 23.

Cum alias delegatio transferat periculum, nominis celfi in accipientem, *Rota post Oli. dec. 11. nu. 11. Sord. conf. 23. nu. 31. seqq. Burz. dec. 476. n. 3. Duran. dec. 266. n. 15. & 17.*

17 Et delegationis caufa celfante, celfat ipfa delegatio, & delegatus recufat potest folutionem, *Gobius confult. 33. n. 32.*

18 Sic delegatio facta, ita quod delegans non liberetur, nisi prius facta excuffio debitoris delegari, delegatarius tenetur prius agere contra delegatum, quam contra delegantem, *Gobius confult. 32. nu. 24. Cyriac. contr. 214. num. 38. Bentazol. de clauf. iur. clauf. 33. gl. 18. sub n. 3.*

19 Et delegatarius ex caufa lucratia patitur exceptiones ex perfona delegantis, *P. Affl. contr. 36. n. 19.*

20 Adhuc vi delegatio perfecta, & absoluta dicatur, plura requifita concurrere debent, quorum meminit Gratian. difc. 164. *Sord. dec. 178. nu. 4. Pereira dec. 38. num. 4. 5. Idem Sord. dec. 23. num. 3. Cordas §. delegatio, Pacheco in apol. iur. eodem verbo, Menech. lib. 3. pref. 134. n. 65. Thord. d. vol. 6. num. 24. seqq. Bentazol. clauf. 33. gl. 4. & seqq. Hodier. ad Sord. dec. 187. Brisson. de folut. lib. 2. tit. de delegat. Donell. lib. 16. comment. 61. & ibi Ofuld. lib. N. Mefa lib. 1. c. 11. Gufm. de cuf. lib. 3. nu. 5. Mantica de tacti. lib. 17. tit. 7. 8. Mantica de iur. difp. 559. Gallerat de renunciat. tom. 1. l. b. 1. c. 4. nu. 18. seqq. Otero, & Ollan. lib. 2. Paripom. iur. c. 7. Olea de celfi. iur. tit. 1. quæ 2. nu. 50. & seqq. & tit. 6. quæ 1. nu. 35. Leonard. de vferis q. 39. nu. 2. Nos ad Ront. conf. 75. nu. 28. & seqq. lib. 1. & Ront. abid. Scaccia de commerc. §. 2. gl. 5. num. 300. Parafier. quotid. lib. 2. c. fin. 2. par. 5. 12. lum. 6. Celf. dec. 54. nu. 2. P. Affl. contr. 35. nu. 17. seqq. Ruten. resp. 6. nu. 13. seqq. lib. 1. Noguero l. alleg. 35. n. 12.*

21 Primum est, quod delegatus delegans debitor fit, post mille Pegafid. refol. c. 3. nu. 415. seqq. Hodier. ad Sord. dec. 187. nu. 4. Affl. dec. 35. nu. 4. Gutier. de iur. p. 1. c. 63. num. 5. Pereira dec. 204. & 126. P. Affl. contr. 35. nu. 26. Cyriac. contr. 108. nu. 23. contr. 214. nu. 632. De qua re late infra verfed Gratian.

22 Et vi delegatarius fit creditor delegantis, & eius actio ob omni exceptione absoluta, *P. Affl. contr. 35. nu. 17. q. ex l. 25. d. ind. 2. resp. ff. de donat. Vide infra n. 69.*

23 1. Requifitum est, vi promiffio a delegato emiffa, mandauit debitoris delegantis fieri, *l. delegare ff. de nonat. Sord. d. dec. 23. num. 6. Ant. Feb. coniect. lib. 18. c. 1. Pegafid. c. 3. nam. 415. seqq. D. Hodier. fup. Gratian. & Luca difc. 64. Ludouf. & Addit. dec. 217. P. Affl. contr. 25. R. Sanfel. dec. 360. Alderif. de fymbol. contr. tit. 4. c. 10. n. 46.*

24 3. Requifitum est, vi delegatus per filpulationem obligationem emittat, *l. in prime. C. de nonat. & 8. l. delegare, Otero, & Olan. fup. Scaccia de camb. §. 2. gl. 5. nu. 281. Barbosin l. si cum dotem, in prim. ff. folut. matrim. num. 9. Rota dec. 6. post Olea de celfi. iur. Turri de cambis difp. 2. q. 8. num. 42. seqq. D. Scoppa ad Merlin. contr. 91. nu. 5. Andreol.*

decol. contr. 9.1. nu. 2. Luca in labyr. cess. iur. via 12. num. 3. & vlt. Turri de camb. disp. 2. q. 6. num. 4. seqq. Pegaf. d. c. 3. num. 431. seqq. D. Hodier. sup. P. Affli. contr. 35. nu. 22. Vbi limitat inter Mercatores ex Put. dec. 124. lib. 3. Dec. conf. 421. num. 7. Contr. var. p. 2. c. 6. de solut. nu. 72. D. Masfi cons. ult. 15. nu. 13. Et fecus etiam de lure Canonico ex tex. c. 1. de pallis. Anton. ll. de temp. legal. lib. 1. c. 36. num. 18. 19. Ferret. conf. 129. nu. 6. Genacoj. prail. Eccle. q. 765.

25 Sic requiritur acceptatio Creditoris, cui fit delegatio, Schettin. ad l. 7. C. de nouat. r. q. nu. 1. 2. Affli. n. ref. 18. nu. 27. Roccos resp. 6. nu. 13. lib. 1. Noguerol. lley. 35. nu. 12.

26 Sic delegatio non nisi consentiente, & promittente debitore perficitur, l. 1. l. neque Creditorum, C. de nouat. Gallat. de renunciat. tom. 3. lib. 1. c. 4. nu. 18. T. bor. voto 6. d. nu. 34. A. ostra de priuil. credit. reg. 2. ampl. 6. num. 54. seqq. Hodier. ad Surd. dec. 187. Olea de cess. iur. tit. 6. q. 11. num. 35. & tit. 2. q. 2. d. nu. 50. Turri de camb. disp. 2. q. 8. d. nu. 41. Parlador. lib. 2. quoti. d. c. fin. 2. p. 5. 12. l. im. 6. Canaler. dec. 38. nu. 6. dec. 137. num. 4. Duran. dec. 266. nu. 22. dec. 310. nu. 5. Ludouisi. dec. 217. nu. 3. Burat. dec. 749. nu. 20. Rota rec. dec. 134. nu. 6. p. 4. A. Rolin. ref. 18. num. 27. D. Constantin. ad statut. Vbi annot. 26. num. 171. & 177. Noguerol. ad leg. 35. nu. 12.

27 Et quo oritur, quod debitori cessio, ius excipiendi ex his, quæ oblatem cedenti non auferretur, & debitori delegatio ius excipiendi denegatur, quia patiens delegari, & promittendo solute delegatario, exceptionem, si qua habebat, remittere intelligitur, & quasi donare videtur, D. Merlin. contr. 91. lib. 1. R. Pont. conf. 67. tom. 2. Olea tit. 6. q. 11. nu. 35. 36. Retes de donat. c. 5. nu. 39. fol. 61. Gregor. Lep. l. 19. gl. 4. tit. 14. p. 5. Gualm. de cens. q. 60. num. 28. S. aligad. labyr. p. 3. c. 6. §. vlt. d. nu. 24. & 36. Ricc. p. 4. allest. 1185. Cyriac. contr. 214.

Sed Camer. var. lib. 2. c. 6. num. 84. dicit, quod debitor cessus, qui promissit soluere delegatario, possit opponere exceptiones competentes deleganti.

Si non sit delegatio, sed tantum debitor cessus promissit soluere, T. h. lib. 3. nu. 112. contra tenet Olea de cess. tit. 6. q. 11. num. 36. ex Leonard. de usuris qu. 71. nu. 30. & qu. 94. num. 77. loquens in exceptione metus, & viuræ. Et limitat in minore, & muliere, Scacc. commerc. §. 2. gl. 5. d. nu. 280.

Sed contra dicit Fab. in C. de allion. & obligat. defn. 1. & lib. 12. consil. 11.

Sed opinio Camerij est verior, quando non esset formalis delegatio, quod exemplificatur: Quis vendidit prædium, & delegauit pretium Titio soluendum, dum agebat delegatarius pro solutione, excipiebat illa de cessione imminente, exceptio an sit admittenda. Et licet Merlin. contro. 9. Macerat. rap. 60. cas. 17. teneat non, Tamen contra sunt Andreol. contr. 270. num. 7. Vbi quia cessat causa delegationis, qua cessante

cessat delegatio, ex Dec. conf. 421. nu. 14. Rota. post Zueb. de obligat. Camer. dec. 113. nu. 8. d. mas. ref. 21. Cyriac. contr. 108. nu. 2. contr. 427.

An anterior Creditor hypotecarius delegantis agere possit contra nomen debitoris delegati. Quod non, quia delegatio est quedam solutio. Mantica de tacit. lib. 17. tit. 7. nu. 5. Et sic extinguitur hypoteca prima delegantis, Duran. dec. 266.

Sed contra quod possit agere dicunt Cyriac. contr. 238. & seqq. Noguerol. alleg. 35. d. mas. ref. 51. nu. 19. d. mas. ref. 71. nu. 9. lib. 1. Fontanell. de pallis ch. 5. gl. 8. p. 6. nu. 47. Merlin. de pignori. lib. 2. q. 32. nu. 4. S. aligad. labyr. p. 1. c. 10. num. 55. Card. Luca de credit. disp. 18. nu. 36. Carol. Ant. de Luca in Sp. illeg. q. 38. num. 4. vbi quod Noguerol. rejicit ad ament. conf. 18. Idem Carolus Ant. Luca in labyr. cess. iur. via 12. n. 10.

28 Sic cessantibus requisitis delegationis, periculum deductionis debitoris cessi, spectat ad Cedentem alias non. Cels. d. dec. 54. Olea de cess. iur. tit. 7. q. 3. num. 19. seqq. Rota dec. 47. num. 3. p. 10. rec.

29 4. Requisite est secundum Paulin d. l. delegare in eo, quod delegatus non recedat a forma sue delegationis, seu commissionis, nam alter si ab ea recedat neq; nouario inducta dicitur, neq; principalis debitor liberabitur D. Hodier. sup. Quo fit, vi si quis debitori mandauerit, vi id, quod ei debetur credituri suo soluat, sed tantum promittit se soluturum debnum delegatum, nec delegatio inducitur, nec debitor liberatur, ea ratione, quia, cum delegato mandatum fiat, non vi promitteret, sed vi solueret, & ipse tantum promitteri formam delegationis exco. fit contra naturam mandati, quod ad vnguem obseruari debet, l. diligenter ff. mandati l. potest ff. cod. c. qui ad agenda, de procin. 6. Surd. cons. 105. nu. 25. Mantica de tacit. l. 7. tit. 12. T. h. ult. ad. cons. 39. Cyriac. contr. 278. num. 6. seqq. Sic in hac specie delegatio non contrahitur, Carguol. in l. singularia num. 161. Soccin. & omnes in l. 9. d. usufructum ff. de verb. signifi. Pegaf. d. c. 3. n. 438. D. Hodier. & Surd. dec. 187. P. affli. contr. 35. num. 32.

30 Verum hæc sententia dubia redditur, quia, promissionem loco solutionis haberi efficaciter probat tex. l. vlt. C. ad l. falcid. ibi: siue voluerit, siue promiserit, l. inter causas §. 1. ff. mandati. Igitur sicut si delegatus solueret, prior debitor liberaretur, sic eodem modo, & eadem liberatio contingere debet, si delegatus promittat se soluturum, ideo contrariarum sententiarum tenet Rota Grn. dec. 2. num. 25. Menoch. de pres. mpt. pref. 34. num. 68. Straech. de decoll. §. p. n. 5. Qua opinione teneta, contrariis responder Pegaf. sup. num. 442. Scacc. de commerc. §. 2. gl. 5. nu. 280. & seqq.

31 Ex quibus inferitur ad casum propositum, per Bart. in d. l. singularia num. 19. de debitoribus cuiusdam Mercatoris, qui mandauit, vi creditori suo solueret, sed mandatarius verò, mandatum

datum excedens, spondit solvere id ad quod mandans tenebatur, an hoc casu mandans liberetur, etiam si mercator decoxerit, vel effectus sit non solvendo, creditor possit habere recurre contra priorem debitorem, & dicendum, est priorem debitorem fuisse liberatum, cum ex dictis sit vera delegatio, *DD. de d. delegare, Meagon. d. pref. 134. num. 49. Barbosa. in l. si cum dotem. princ. nu. 7. ff. solut. matrim. T. bor. d. v. or. 6. num. 40. & seqq. Surd. conf. 436. nu. 1. vol. 3. Rom. conf. 75. num. 3. lib. 1. vbi Nos nu. 18. Gratian. & addit. d. r. 117. Barz. d. r. 26. Sese. de commerc. 9. 2. gl. 5. num. 300. Parlador. lib. 2. quotid. fin. 2. p. 5. 12. lib. 6. Merl. de pign. lib. 5. qu. 13. nu. 9. DD. apud Sese. et Rom. d. r. 2. gl. 5. nu. 63. 244. Rota divers. ult. 445.*

Verum quod per promissionem solutionis, non sit facta vera delegatio, & sic quod delegans non liberetur, si mandans iussit solvere, & ille non solvat, sed se obligat solvere, *Mantica de tacit. & ambig. lib. 17. tit. 8. nu. 13. seqq. Aulf. de commerc. dist. 17. num. 26. P. Affl. contr. 35. num. 32. Idem Mantica de conv. lib. 11. tit. 17. 35. Bal. conf. 348. fess. 349. Affl. det. 353. n. 2. 3.*

31 Alij dixerunt, quod vel iste Campfor, qui promisit tibi pro me, non habebat pecuniam meam, & sic non erat debitor meus, & tunc non fit novatio, & consequenter ego non sum liberatus, quia iste Campfor est solum fideiusor, contra quem potest agi etiam Titio debitore principali non exsolto, propter fidem, quæ adhibetur talibus Campforibus publicis, sicut si ille non esset Campfor. Velt ille Campfor habebat Titij pecuniam, & sic erat Titij debitor, & iussu illius promisit, & tunc est vera delegatio, *Rota Gen. et. 19. Franb. d. r. 303. nu. 3. in fine.*

Sed pro prima opinione est *Sese. d. gl. 5. nu. 296. vbi respondet contrariis.*

Quæ conclusio prima non procedit quando debitor delegans, seu debitor delegatus promittit se facturum, & Curaturum, quod is, cuius nomen delegatur solvat, nam isto casu periculum erit ipsius debitoris delegantis, seu Campforis, dummodo Creditor reddat literas cambi illi Campforti, *Alex. conf. 94. num. 3. Surd. d. r. 23. n. 9. 10. vbi Cusaf. & Hodiero.*

33 Licet de stylo Mercatorum aliter feratur, *Berr. xol. de clausul. tit. 33. gl. 18. num. 4. Gratian. d. f. 64. nu. 5. 6. vbi Luca. Fabim. contr. lib. 2. r. 73. & lib. 1. c. 53. Sbertin. in l. 3. C. de novat. cap. 4. num. 27.*

34 Licet contra etiam in Mercatoribus dicat Gratian. *disc. 64. nu. 1. Puseal. de virib. patr. potest. p. 1. c. 8. num. 71. Gait. de cred. c. 2. 2. num. 2377. Castill. lib. 5. contr. 77. Amat. r. f. 47. Fontanill. d. r. 124. o. 6. d. r. 125. Carlenal. de iudic. lib. 1. tit. 3. d. nu. 24. Aulf. de prius. credit. reg. 2. ampl. 6. d. nu. 71. Tor. nat. q. r. iul. q. 90. d. nu. 6. Merl. de pign. lib. 4. q. 150. d. nu. 54.*

35 Nec est dicendum: per interuentum nouæ personæ delegationem, & novationem prioris

obligationis fuisse inductam, quæ translatæ est in acceptationem, nam multa differunt inter hanc casum, & veram delegationem, *Olea de cessur. tit. 7. qu. 3. num. 26. Hodier. d. d. r. 187. num. 5.*

36 Si verò Mercator, cui litteræ sunt directæ adnotet in libro Banci, creditorem illum, qui præstauit illas, in quantitatibus in litteris illis contentis, tunc, ex quo creditor videtur fecurus fidem illius mercatoris, si deficiat, ad nihilum tenetur debitor, *Tonnar. sap. 99. d. num. 11. Salgad. labyr. p. 3. r. 2. en. 36. Nos ad Rom. d. conf. 75. nu. 19. seqq. lib. 1.*

37 Sic delegatio facta, ita ut delegans non liberetur, nisi facta discussione debitoris delegatarius debet agere prius contra delegatum, quam delegantem, *D. Gobius consulti. 32. nu. 24.*

38 Verum sit delegatio, & novatio non quando sit traditio cedulæ contra debitorem absentem, cum facultate exigendi, *Alto grad. conf. 37. nu. 24. seqq. Merl. de pign. lib. 5. qu. 5. nu. 6. Duran. d. r. 266. num. 16. 17. vbi num. 18. dicit in dubio cessionem præsumi factam simpliciter ex causa solutionis. Sed quando sit creditori acceptanti, præsentis, & consensientis debitoris, cessio, sit traditio cedulæ cum expressa facultate exigendi. Et tunc hæc cessio habetur eo ipso loco solutionis, ita ut ex tunc debitor cedens liberatur, cum creditor nominis cessionis consentit, *Merl. sup. nu. 3. Alto grad. d. conf. 37. num. 2. 23. 27. Vbi subdit, quod delegans tenetur solum offendere debitorem delegatum, fuisse vere, & efficaciter debitorem delegantis, non autem tenetur cum præstare locupletem, & soluendo, Duran. d. r. 266. nu. 17. Ludouij. d. r. 217. num. 7. Vnde periculum nominis post cessionem contingens, in tali casu ad Cessionarium pertinet, Alto grad. sup. n. 28.**

39 Sed quod Delegatio non inducatur per acceptationem litterarum, factam ab eo, cui diriguntur, *Olea de cessur. tit. 7. qu. 3. num. 26. Molina de iust. disp. 559. Gaz. de credit. 2. ex num. 2377. Fontanill. d. r. 124. 125. Merl. de pign. lib. 4. qu. 150. nu. 254. Borrellin. summas d. r. 400. 2. tit. 13. num. 93. R. Maria. ad Renet. d. r. 232. n. 2. & 429. nu. 1. & lib. 2. r. f. c. 89. & ibi Redor. Acoffa de prius. credit. reg. 2. ampl. 6. ex num. 71. Amat. resol. 47. F. b. in C. lib. 4. tit. 5. def. 1. No. ar. lib. 1. quæst. 33. Di. Hodier. ad Surd. d. r. 187. Carlenal. de iudic. lib. 1. tit. 3. r. x. nu. 24. Luca ad Franb. d. r. 303. nu. 7. Tonnar. r. f. 90. c. ex num. 6. Thor. v. or. 80. nu. 22. seqq. Mar. alt. 62. Grun. de script. prius. in rubr. de lit. camb. nu. 76. Torri de camb. disp. 2. q. 12. nu. 10. In nostro Rego esse receptam sententiam dicunt *Rouit. in pragm. 1. de lit. camb. nu. 1. 2. D. Maria. ad Renet. d. r. 232. R. Capye. Latr. d. r. 20. & ibi. Manfrella nu. 1. Gratian. d. f. 64. nu. 1. Fontanill. d. r. 126. num. 6. & dec. 125. Merl. de pign. lib. 4. qu. 150. d. nu. 54. Nos ad Rouit. conf. 75. nu. 22. lib. 1. Pegafresol. r. 3. num. 449. vbi Nos, & alius DD. referunt, & sequi**

sequitur, & alios contrarios refert, & impugnat, & bene, & decifum refert per fuum Senatum anno 1663. *Noguerol. alleg. 16. num. 8. Rotens Tract. de liter. cambij, nota 24. & feqq. vbi tota materia.*

40 Quæ conclusio procedit, quamvis mora creditoris in præfentando literas interceffiffet, *Nouar. d. qn. 33. Hodiern. fup. num. 4. Fontanell. dec. 125. Caffill. lib. 5. contr. 77. veriqueantur cafus, & verifiquod fi adhuc, Marefot. lib. 2. refolut. 11. Grez. ad Capyc. Latr. dec. 20. num. 16. Quidquid aduersus Caffill. Marefot. & Hodiern. dicat Olea fup. num. 39. contra quem est Luca ad Franch. d. dec. 303. dicens ex Fontanell. fup. num. 17. 18. candem moram, remiffam iri, iudicis arbitrio, & non difsentit Olea fup. Rotens fup.*

41 Quid fi literarum Dominus, debitoris fidem fequutus fit, & vice literarum fibi directarum, alias, alteri directas, dediffet, Olea dicit fup. num. 43. fcribentem effe liberatum contra R. Capyc. Latr. d. dec. 20. Galt. fup. num. 2413. Pafcalem de vir. patr. potest. p. 1. c. 8. num. 71. Affli. dec. 353. Rotens fup.

42 Sed contrarium est verius, nam per receptionem aliarum literarum, non videtur Creditor acceptantis fidem fequutus, fed literæ videtur darie potius per faciliorem exactione, quâ infolutum, *Rota Rom. dec. 11. num. 3. post eundem Olea.*

43 Quamvis acceptans foluere cepiffet, *Marr. alleg. 62. Ront. in prag. 1. de liter. camb. num. 3. Nos ad Ront. conf. 71. num. 7. lib. 2. Luca ad Franch. dec. 303. num. 9. Scoppa ad Merlin. contron. 11. num. 4. lib. 2.*

44 Limitatur prima conclusio ex Pafcal. fup. in creditore negligencie, post acceptionem literarum à Campfore, exigere debitum, nam negligentia Creditoris fcribenti potere non debet, *Secac. d. qn. 10. num. 32. Fontanell. dec. 125. num. 15. & feqq. vbi decifum refert, & dec. 124. Rotens fup. Idem fi acceptatio literarum Cambi fiat per confenfum coniunctionem, nam tunc perficitur contractus *Card. Luca de beneficiis. affli. 93. num. 8.**

Quidquid dicit *Add. ad Luc. conf. dec. 217. nâ eius dictum procedit quoriet. debitoris mora, notabilis est, Rotens resp. 3. lib. 1. Rodero ad Marin. lib. 1. ref. 80. num. 3.*

45 Limitatur fecundo, in Creditore, qui recipit apocam folutionis, Bancum directam, & in eius creditum, in libris Banci, defcriptam, nam eo cafu, licet fequatur decoctio Banci, iura fua, per receptionem apocæ, & defcriptionem pecuniarum, in eius creditum, in libris Banci, funt extinctæ, nam defcriptio illa habet vim folutionis, *Tonnant. d. c. 90. num. 12. Galt. & Pafcal. fup. Olea fup. num. 43. Salsad. labryr. p. 3. c. 2. num. 36. Nos ad Ront. conf. 75. num. 23. lib. 1. Noguerol. alleg. 16. num. 8.*

46 Idem est fi recepta apoca Banco directæ, in fatisfactionem crediti, negligens fuit à Tabula nummularia, vel Mercatore pecuniam

recipere, nam decoctio banco, in illo interim, & fi in libris illius, pecunia in fauorem giratarum defcripta non fit, debitor ad nihilum tenetur, *L. qui decem. ff. de folution. Leon. d. d. vtrius q. 59. num. 37. & feqq. Galt. de credit. c. 2. num. 2413. Carleual. de iudic. d. diff. 6. ex. num. 27. Latra alleg. 85. num. 6. Bayo lib. 2. prax. qn. 105. decifum refert per S. C. Manfrell. ad Capyc. Latr. d. dec. 20. num. 7. Tonnant. d. c. 90. num. 52. Merlin. de pignori. lib. 4. qn. 150. num. 62. 74. Nos ad Ront. d. conf. 75. num. 24. lib. 1. Rotens fup.*

47 Idem est in illo, qui dilacionem dedit Campfore ad foluendam, *Galt. & Olea fup.*

48 Limitatur tertio. In illo, qui partem debiti à Campfore recepit, tempore, quo erat foluendo, & post eam inuauit conditionem, nam culpa fua debet imputari, dum quando totum potuit exigere, ut illi gravior effet, non exegit, & interim est decoctus. *Olea fup. num. 4. Nos ad Ront. conf. 71. num. 7. lib. 2. Luca fup. post Pereira, Mantam, & Thurnum ex tex. l. 4. C. de notat. Galt. fup. num. 2416. Pereira dec. 126. num. 7. Pegaf. d. 3. num. 191. & 459. Doffiff. D. Tractat. acc. 19. num. 75. Manfrella ad Capyc. Latr. dec. 20. num. 9. Rotens fup.*

49 De iure nostri Regni Neapol. per prag. 6. §. 4. de litt. camb. mandatur, quod maturato viu, & non fequuta folutione, Creditor post quatuor dies tenetur facere proteftum, *Rodero ad Marin. d. c. 80. num. 4. Scacc. fup. num. 326. & q. 8. num. 246.*

50 Quam pragmaticam non ligare Clericos dicit R. Mar. ad Ront. dec. 232. num. 2. Card. Luca de iusticiis, & liter. camb. d. c. 22. num. 7.

51 Delegatio inter mercatores probatur coniecturis, & non requirit formalem stipulationem, *D. Constant. n. ad stat. Romæ, anno 126. num. 191. 192. num. 1. Franch. dec. 303. Fontanell. dec. 124. num. 11. Medice dec. 66. num. 39. feqq. Manfrell. conf. 339. num. 34. 37.*

52 Alterum requisitum necessarium est, vt eedens liberetur à delegatario, *Fab. d. fin. 1. C. de obligat. & action. Et delegatus proprio nomine fe obliget delegatario, Luca 1. liby. c. eff. iur. via 12. num. 3. & vlt. Luc. conf. dec. 217. num. 3. Burat. dec. 446. num. 11. Merlin. d. contr. g. 1. num. 12. Staiban. ref. 96. num. 9. & obf. num. 12. 21. Aldens. de symbol. contract. iur. d. c. 10. num. 45. in fine, Merlin. de pignori. lib. 5. qn. 13. num. 9. Olea de c. eff. iur. tit. 7. q. 1. 3. num. 27. & qn. 11. num. 35. tit. Gallat. d. c. renunciat. c. 14. num. 18. Thurn. vot. 6. num. 40. & feqq. Hodiern. ad Sord. dec. 187. Noguerol. alleg. 35. num. 12.*

53 Nam alias non est delegatio, licet adfit verbum, delegatio, *Rota dec. 302. p. 5. rec. num. 28. Duran. dec. 266. num. 16. dec. 150. post Merlin. de pignori. delegatio includit necessariam nouationem, delegare 11. ff. de nouat. l. pupilli 96. ff. de solut. l. 3. C. de delegat. D. Scoppa ad Merlin. d. contron. 91. num. 4. Sord. dec. 23. num. 5. & ibi Cusfal. n. 1. Franch. dec. 303. D. Galeot. contr. 22. a. num. 13. lib. 1. Marin. lib. 1. c. 80. Pereira dec. 126. Manfrell. dec.*

121. *Farin. de dec. 679. Molins disp. 549.*
- 54 Sed non est necesse, vt promissio fiat in eodem instanti delegationis; quia sufficit fieri ex iuuallo. Expressa promissioe deficiente, non sufficit elicia ex solutione per plures annos, quia ad perfectionem delegationis exigitur, vt ex ea sublequatur primi debitoris delegati liberatio, vt nullo modo suppleri valeat per solutionem fructuum, *Mertin de pig. or. lib. 5. q. 13. n. 9. Caneer. var. p. 2. c. 6. num. 80. Luca la-byrr. cess. int. v. 12. in fine.*
- 55 Requisitum est, quod promissio, quæ fit à delegato sit simplex ab absoluta, ita vt radix ipsa obligationis in persona delegatarii incipiat, non autem illi fiat tanquam representatiui delegantem, eiusq; successori, & cessionario, *Caneer. var. p. 2. c. 6. de solut. nu. 84. P. Affl. d. contr. 35. nu. 23.*
- 56 Differunt delegatio; cessio, seu mandatum, cum per Cessionem directas actiones cedens non amittit, per delegationem nec directæ apud eum remaneant, quia obligatio penitus extinguitur, *l. 3. C. de novat. Ofwald. ad Danel. lib. 16. comment. int. sim. 2. lib. II. Olea de cess. int. tit. 1. q. 2. nu. 54. post delegationem factam delegas non potest agere, neq; debitorem delegatum liberare, Laurent. nec. Aue. 99. Alias non dicitur facta delegatio, si apud delegantem remaneant actiones efficaces aduersus debitorem, quarum ratione agere queat, *Ofwald. de. 62. nu. 9. Doctri. cons. 35. nu. 21. lib. 4.**
- 57 Quæ differentia procedit etiam circa exceptionem, *Caneer. var. lib. 1. c. 2. nu. 63. & seqq. vbi dicit quod exceptio condonans indebiti, quæ oblat deleganti non oblat delegatario, sed quæ oblat cedenti, oblat cessionario. Idem. Caneer. lib. 2. c. 6. num. 69. seqq. Concedens, quod si eiser facta delegatio, eorum esset, emptorem non posse oppoere exceptionem lris motæ, & euictionis immo. otis aduersus delegatarium, secus si cessio facta fuisset, & non delegatio, quia licet emptor acceptasset, & promississet soluere delegatario per pactum, deficiebat stipulatio, quæ necessaria est ad delegationem, etiam de iure Canonico.*
- 58 Sic cessante delegatione, & facta simplici cessioe, absente debitore cessio, & per stipulationem non fce obligante Cessionario aliis tribus modis enumeratis per Imperatorem in d. l. 3. C. de novat. cedenti non permittitur experiri aduersus debitorem cessum, vel ab eo solutione habere, aut eum liberare, aut eum eo pacifice, vt in d. l. 3. Schettin. in enudat. ad d. l. 3. C. de novat. c. 4. nu. 13. 14.
- 59 An Delegatio, & Cessio differant, videtur dicendum non arg. d. 2. C. contr. aff. entel. vbi Godofred. lidem, si cui mandauero, ff. mandati, Olea de cess. int. tit. 1. q. 2. nu. 12.
- 60 Sed in stricta significatione differunt, quia Cessio nominis non solum ignoranti, sed etiã inuito debitore fieri potest, *Gosund. de euic. 1. q. 35. nu. 5. Quia debitor noui obligationi non*
- obligatur, *Georg. alleg. 32. num. 14. Lectard. de usuris q. 39. n. 12. Scoppa ad Merlin. contr. 91. num. 5. lib. 1. D. Dondens consil. 22. num. 10. Herring. de fideiuss. 20. §. 4. de delegat. n. 5.*
- 61 Delegans post delegationem omillas actiones reuinet contra debitorem, sed cedens directas retinet, ex *Hotonan. Ofwald. lib. 10. comment. c. 20. lib. N. Olea tit. 1. q. 2. nu. 53.*
- 62 Delegatus debitor, qui soluit ei, cui delegatus fuit, liberatur, licet non esset creditor delegantis, aliud esset si non solueret, sed compensaret, vel pactum ei faceret de non petendo, *Cyriac. contr. 108. num. 2. seqq. contr. 208. & 427. contr. 2. 14. Olea de cess. int. tit. 8. q. 2. nu. 39.*
- 63 Sic delegatus debitor, qui soluit ei, cui delegatus fuit, qui re vera creditor non erat delegantis, nullam aduersus eum conditionem habet, sed deleganti competit, *Olea d. quæst. 2. num. 39.*
- 64 Cessio, vt habeat vim delegationis, & insolutum dationis: & solutionis, tã vt cedens remaneat liberatus. *Sabell. §. delegatio nu. 4.*
- 65 In omne debitoris cessio pro dote, *Luca Inspecleg. cess. int. q. 36. n. 3. seqq.*
- 66 Nam fauore dotis, nomen debitoris cessum, delegatum, aut datum isololum, si sit euictum, vel nõ soluendo, cedens nõ liberatur, *Cassil. de. 5. n. 12. Grat. di. 706. n. 62. M. Agil. de euic. 1. q. 145. num. 37. q. 1. seqq. M. art. M. edie, de. 66. nu. 56. seqq. Altograd. cons. 16. nu. 13. Caruea ref. 184. nu. 8. 9. D. Galeat. contr. 32. nu. 2. lib. 1. Palma consil. 22. num. 8.*
- 67 Delegatio Inuito, & ignoranti debitor cessi fieri non potest, secus Cessio, *Olea de cess. int. tit. 1. q. 2. nu. 51. & tit. 6. q. 11. num. 35. l. 1. d. 6. C. de novat. Fabin. C. lib. 4. tit. 7. de fin. 1. in alleg. num. 13. Caponde pactis, & stipul. q. 12. di. 6. num. 2. 122. Lectard. de usuris q. 39. Gallat. de renouat. tom. 1. lib. 1. c. 4. nu. 18. seqq. Arias de Mesa lib. 1. var. c. 1. nu. 1. 2. Caneer. var. p. 1. c. 2. d. num. 65. D. Dondens consil. 22. num. 10. ex Seneca de benefice. lib. 2. c. 18. Herring. de fideiuss. c. 20. §. 4. de delegat. num. 5.*
- 68 Sed Gratian. discept. 64. num. 16. dicit, vt sit locus delegationi, requiri tria, quod delegatus sit debitor delegantis, quod per stipulationem promittat Creditori soluere, mandante creditore, Et quod promittat, iungam debitor, *Surd. de. 2. 3. num. 5. & seqq. M. diern. ad Surd. de. 177. num. 4. seqq. Altograd. cons. 6. num. 5. seqq. lib. 1. Seneca de commerc. §. 2. gl. 5. nu. 280. Roens resp. 6. num. 13. lib. 1. Aufald. de commerc. di. 1. num. 20. Ludouif. de. 117. nu. 3. Autouell. de temp. legal. d. c. 36. nu. 17. M. asard. conc. inf. 1107. num. 5. M. asard. var. lib. 2. c. 11. nu. 3. seqq. P. Affl. contr. 35. nu. 16. seqq. 24. Ex quod sit debitor de præfenti, verè, vel putatiuè, Schettin. in comment. ad l. 3. C. de bonat. c. 4. m. 4.*
- 69 Sed quod non sit necesse, quod delegatus sit debitor delegantis, dicitur Aret. cons. 5. nu. 1. Alciar. in l. singulari, aff. si certum pet. col. 6. Affl. d. c. 353. num. 4. Menoch. lib. 3. pref. 134. num. 38.

Gentier. de iuram. p. 1. c. 63. nu. 5. Pereyra dec. 104. l. 26. nu. 3. Cy. iac. contr. 214. nu. 6. 32. & contr. 108. nu. 2. 3. Mantica de iur. lib. 7. tit. 8. nu. 4. Rons. conf. 75. lib. 1. D. Rofis o'f. p. 1. c. 3. nu. 11. vbi quod repetit quantitates solutus a delegante.

⁷⁰ Sed contra quod sit necesse, quod his, qui delegatur, sit debitor delegantis *Barz. dec. 26. nu. 3. Carr. dec. 126. nu. 4. Rota Gen. dei. 2. nu. 2. 3. 24. D. Merlin. contr. 31. nu. 33. 34. lib. 2. D. Thodor. alleg. 76. nu. 8. D. Staibm. ref. 96. nu. 8. Gratien. disc. 64. nu. 16. Ansaldo. disc. 1. nu. 14. Pegaf. ref. 3. nu. 415. seqq. Medice. dec. 66. nu. 9. Mantica de iur. lib. 17. tit. 8.*

⁷¹ Vnde *P. Affl. d. contr. 35. nu. 27.* conciliat has opiniones contrarias. Nam aut quærimus si sit necessarium ad delegationem, quod delegatus debitor sit delegantis, ad finem, vt delegatario exceptionem, quæ deleganti obfisteret, opponere non valeat, & venior est sententia secunda, quod minimè hoc exigatur ex text. *l. si non debetorem, l. si quis delegaverit, l. si Titius, ff. de nouat. & l. delegat. ff. eodem, Mantica de iur. lib. 17. tit. 8. nu. 4.*

⁷² Nisi delegatus esset mulier, nam hæc si non foret verè, & efficaciter debitoris delegantis, neq. posset pro eo, veluti delegatus obligari, quia esset intercessio, *l. quamvis, ff. si mulier il 2. ff. ad Velleian.*

⁷³ Immo si esset verè debitor, sed tanquam extranea, & non tanquam debitor, nouandi animo pro debitore promiserit, esset etiam intercessio, non delegatio. *Glan. l. quāvis alias non pteat, ff. si mulier, l. 2. verb. pro secundo, in fine, & ibi C. asir, & alii, ff. ad Velleian. P. Affl. d. contr. 35. nu. 28.*

⁷⁴ Si vero fingens se debitoricem delegantis inficiò delegatarium deciperet, Velleiano succurrenda non esset, *l. faminis, C. ad Velleian. l. sed si ego, ff. cod.* Dum tamen delegatarius ipse curiose perquisierit veritatem negotij, & mulieris calliditatem non propria supina, vel affectu ignorancia deceptus fuerit, *D. D. in auth. si quæ mulier, C. ad Velleian. D. Merlin. contr. 35. nu. 13. 14. lib. 2. D. Staibm. ref. 42. nu. 4. seqq.*

⁷⁵ Aut vero quæritur de necessitate debiti erga delegantem, ad finem, vt delegans ipse nouatione per huiusmodi delegationem liberetur, & venior est prima opinio, quod hoc respectu, nisi delegatus debitor sit delegantis, non sit vera delegatio, nec delegans liberationem consequatur, *Dec. in l. singularia nu. 27. ff. si cert. petat. Alex. conf. 60. lib. 4. & conf. 73. lib. 7. Rota Gen. dec. 19. nu. 7.*

⁷⁶ Præterquam si effemus inter mercatores, inter quos secunda seruat opinionio, & promissio acceptata vim solutionis habet, quamuis promissor non sit debitor mandantis, *Mantica d. tit. 8. nu. 15. P. Affl. sup. nu. 30. 31.*

⁷⁷ Delegantis verum debitum erga delegatarium exigitur, vt isse de exceptionibus ex facto delegantis reddatur immunitas, & delega-

rius ex causâ lucratia pariat exceptiones ex persona delegantis, *Cancr. var. p. 1. c. 2. nu. 69. P. Affl. contr. 35. nu. 28. & contr. 36. nu. 19.*

⁷⁸ Idem *Ansaldo. lib. 17. nu. 12. & seqq.* dicit quod ad inducendam nouationem, mandatum semper debitoris delegantis præcedere debet, *Dec. in l. singularia nu. 27. ff. si certum petat. Sec. de commerc. sup. nu. 280. 281. Altograd. conf. 6. nu. 59. 71. 72. lib. 1. Canaler. dec. 137. Medice. d. c. 66. nu. 9. Mantica de iur. lib. 17. tit. 8.*

⁷⁹ Et idem *Ansaldo. nu. 15. & 26.* ponit exemplum delegations apud Socin. sen. in l. sicum, §. fin. nu. 3. ff. de nouat. vbi ait: aliquando, & primo inbre debitori meo, quod soluet, vel promittit creditori meo, & tunc promittendo ego liberor, & debitor meus obligatur Creditori meo, & a me liberatur, eadem verba ponit *Altograd. d. conf. 6. nu. 77. Mansi conf. 344. nu. 33.*

⁸⁰ Et ibidem inoleuit consuetudo inter mercatores, quod statim atque fuerit datum huiusmodi mandatum, & respectue dictum à mandatario promittit tibi pro tali, vel loco tali, dicatur facta nouatio, *Altograd. d. conf. 6. nu. 44. 45.* vbi adducit *Rota l. an. 4. nu. 9. 10. 11.* explicans hanc consuetudinem, quòd nempe promissio facta est de mandato creditoris, & acceptata ab eo cui solui debet in executionem mandati, quia tunc habet vim veræ solutionis, ex notoria mercatorum consuetudine, & refert in idem *Sec. uoc. de commerc. §. 2. gl. 5. nu. 63. & adducit eandem dec. 4. Rota Gen. ex nu. 9. & repetit nu. 244. 245. Medice. d. c. 66. ex nu. 11. & nu. 24. seqq. Affl. dec. 35. 33. 34. seqq.*

⁸¹ Delegatio per interuentum nouæ personæ, quæ sit debitor delegantis, liberat debitorem, quando creditor illam acceptauit, & debitori finem fecit, *Filler. i. add. ad Maranta p. 6. vers. Testium productio nu. 49. Affl. dec. 35. 3. Mercho. lib. 3. p. 1. l. 34. nu. 50. seqq. Tusc. l. 2. c. conclus. 144. Rota p. 12. rec. dec. 155. & dec. 215. Gratien. & Luca disc. 968. nu. 13. Medice. dec. 66. nu. 8. seqq. Canaler. dec. 38. nu. 6. & dec. 37. Londoni. dec. 217. nu. 3. Altograd. conf. 6. nu. 19. seqq. lib. 1. Rota p. 10. rec. dec. 91. Sanfel. & Addit. dec. 360. Cyriac. contr. 214. Castejon. verb. delegatio, C. asill. lib. 4. contr. 59. nu. 34. Mantica dec. 33. nu. 1. R. Ponice. conf. 87. nu. 5. lib. 2. D. Merlin. contr. 91. a nu. 10. lib. 1. P. Affl. contr. 35. nu. 2. & seqq. Merlin. d. pignor. lib. 5. tit. 1. qu. 11. Olea de cess. iur. tit. 7. q. 3. nu. 26. & dec. 11. post Trall. nu. 2.*

⁸² Et liberat etiam fideiussores, *Maur. de fidei. iuss. par. 2. sec. 10. §. 1. Grai. nu. vbi Luca disc. 64. 251. & dec. 117. vbi etiam D. Scoppa.*

⁸³ Multoties delegatio non habet vim solutionis, & non liberat debitorem delegari a creditore delegante. *Snr. dec. 23. Tusc. l. 2. c. conclus. 144. Rota p. 10. rec. dec. 47. Salgad. byr. reddit. par. 3. cap. 2. nu. 45. seqq. Sanfel. dec. 360. & ibi Addit.*

⁸⁴ Delegatio potest fieri duobus modis. Primò, modo extinguendo priorem obligationem. Secundo, non extinguendo, sed firma remanendo.

ad. Azo in C. de Nonat. num. 9. 10. Cuius. lib. 19.
obsc. 36. Picbard. insit. quibus modis. §. praterca.
num. 14.

85 In dubio non censetur extincta prima obligatio, si non concurrunt requisita, ut sup. l. fin. C. de nonat. Tuf. l. 1. R. concl. 118. nu. 6. Gutter. de iuram. p. t. e. 63. nu. 4. Filluc. traft. 39. e. 10. q. 1. num. 66. Picbard. sup. num. 15. Onat. de contract. quaest. 20. numer. 196. Mantia de t. it. lib. 17. tit. 7. Duran. dec. 266. num. 15. 22. dec. 310. num. 4. dec. 607. num. 2. dec. 749. nu. 17. Barut. dec. 607. nu. 2. dec. 749. nu. 17. Causler. dec. 338. nu. 4. Merlin. de pignori. lib. 6. q. 13. n. 9.

86 Maxime si nomen debitoris cessum promittatur exigibile, Merlin. de pignori. lib. 2. tit. 1. q. 12. num. 13.

87 Sed non est necesse, quod expresse contrahentes delegationis nomine uti, nam satis est, quod vice sua alium debitorem, debitor creditori suo dederit, qui per stipulationem id promittat, Scherzium l. 3. C. de nonat. e. 4. num. 5. & nu. 25. 27.

88 Inducitur delegatio extinctiva inter delegatum, & delegantem, etiam si ille, cui solut debeatur non sit creditor mandantis, cum istud inter requisita delegationis non numeretur, immo nec refert, secundum multos, quod delegatus sit debitor delegantis, maxime inter mercatores, ex generali consuetudine, Alagrad. cons. 58. seq. lib. 1. Medus. dec. 66. nu. 11. seqq. vbi Addit. Ludov. dec. 217. S. anfel. dec. 360. vbi etiam Addit.

89 Simplex Accollatio debui pro alio non, extinguit hypothecam creditoris, nisi concurrant requisita vere delegationis, Merlin. de pignori. lib. 5. tit. 1. q. 3. Merlin. ad l. 6. §. 4. & post Merlin. de pignori. dec. 105. num. 14. p. 12. rec. e. 141. num. 2. seqq. Addit. ad S. anfel. dec. 360. Pacione de locato cap. 7. nu. 18. seqq. Nam accollans libi debui, non satisfaci obligationi ex iungucodi, Pacione lib. 2. ex Rich. dec. 349. nu. 16.

90 Quod accollans efficiatur verus, & principalis debitor, Rota p. 10. rec. dec. 213. num. 3. & seqq. Thomas. dec. 202. nu. 1. 2. §. dec. 211. nu. 14. Rota post Merlin. de pignori. lib. 6. nu. 8. Cels. dec. 64. nu. 9. Gimbza dec. 53. nu. 10. Castil. de e. 40. nu. 9. Cens. de censib. qu. 73. num. 16. q. 105. nu. 71. Rota apud eundem dec. 347. Rota rec. dec. 490. num. 10. 11. part. 4. tom. 2. Ludov. dec. 386. num. 1. Anfeld. de commerc. disc. 65. & disc. 16. num. 2. Rich. dec. 319.

91 Accollatio facta à Tertio ad favorem debitoris census, etiam concurrentibus requisitis delegationis, non extinguit hypothecam, & obligationem debitoris, cum alias resisteret extinctio census, quia opus esset, ut fundus etiam à debitore impositus liberaretur, quod obstat dispositio à Pio V. in Bulla de censibus, Androl. contr. 91. nu. 3. Si tamen accollarius esset acquiritor

92 rei suppositæ census constitutioni recte remaneret liberatus, ex quo per cessionem subrogatæ in accollarium remaneret extincta iura

Tom. V.

personalia ipsius, cessante tunc motivo Bullæ, & in his terminis est Rota dec. 749. nu. 20. apud Barut. bene D. Merlin. de pignori. lib. 5. qu. 13. nu. 11. 12.

Accollarius fingitur ab initio contraxisse cum debitor accollator, Card. Luca de empr. disc. 39. nu. 4. de usur. disc. 20. nu. 14. de credit. disc. 55. num. 9.

Quid importet si accollatio sequatur per viam delegationis, Card. Luca de usuris d. se. 20. num. 14. de empr. disc. 23. ex n. 3.

Diminuitur potest creditoris anteriores accollatis, Card. Luca de credit. disc. 46. nu. 6.

Sic solvere non potest ei, cum quo contraxit, Card. Luca de credit. disc. 55. nu. 14.

Accollator debitorum fructiferorum in partem pretii, an teneatur ad fructus, ultra quam reitructus importent, Card. Luca de empr. disc. 39.

Accollator debitorum in partem pretii, quæ dategatur indebita, teneatur solvere tantumdem venditori, Card. Luca de empr. disc. 40. num. 2. 4. vbi declarat.

Accollarius census in parte pretii rei venditæ, cuius ipsa re non teneatur amplius ad solutionem fructus, Card. Luca de empr. disc. 23. num. 2. 8. & disc. 39. nu. 8.

Quid vbi accessit delegatio favore Tertii, Card. Luca de empr. disc. 13. nu. 3. seqq.

Verum eo medio tempore, quo fuit possessor, teneatur ad fructus, Card. Luca de empr. disc. 39. num. 9.

Accollatio simplicis crediti differt ab accollatione census, ad effectum delegationis, Card. Luca de empr. disc. 23. nu. 11.

Accollatio debitorum fructiferorum in partem pretii, non obligat ad fructus, ultra quam rei emptæ fructus importent, Card. Luca de empr. disc. 39.

Accollatio debitorum, quæ dategatur debita obligat emptorem ad restituendum tantumdem venditori, Card. Luca de empr. disc. 40. num. 2. Secus in emptione hæreditatis, ibid. nu. num. 4.

93 Et accollatio succedit loco pretii, ita ut venditor non possit excipere de non impleto, ob non factam solutionem, Thomas. dec. 112. num. 13. seqq. Quia accollatio habet vim solutionis, Thomas. dec. 202. num. 14. Anfeld. sup. disc. 16. num. 2. vbi teneatur solvere omni exceptione postposita, Rich. dec. 319. nu. 14. & 340. nu. 6. Cels. dec. 64. nu. 9. Vbag. dec. 51. nu. 2.

94 Cum accollatio habeat vim solutionis, Merlin. dec. 547. nu. 1. Rota rec. dec. 135. num. 13. p. 6. Pacione. sup. nu. 29. Gratian. disc. 136. nu. 14. Rota disc. 164. num. 20. Posib. resol. 16. nu. 24. Tonnus. lib. 1. ciuil. r. p. num. 3. M. Strill. dec. 37. nu. 7. Gimbza dec. 53. nu. 10. Ludov. dec. 386. num. 1. seqq. & ibi Addit. l. 1. Rota post Cens. de censib. dec. 547. nu. 2. seqq. & dec. 555. nu. 25. in rec. dec. 576. nu. 8. p. 5. tom. 2. & dec. 135. nu. 23. p. 6. Vbi maxime si accollans promittat extinguere censum, & cano.

canonem in pecunia numerata, *Card. Luca de imp. d. 39. n. 4.*

- 95 Sed creditor non potest agere contra accollantem, quia cum eo nulla est facta conuentio, nisi ad sui obligatio Cameralis, vel alia stipulatio pro absentibus, *Rota post Merlin. de pign. dec. 117. n. 10. 11.* Et ad sui presentia creditoris, *Parion. d. cap. 7. n. 30.*

- 96 Verum creditor potest de acquire agere contra accollantem, licet ipse non fuerit presentis, nec pro eo stipulatum, *Rota post Olea de cess. detis. 7. Franch. detis. 273. Addit. ad Sausel. dec. 360.*

- 97 An anterior Creditor hypothecarius delegantis agere possit contra omnes debitoris delegati. Videtur dicendum sic, quia delegatio est quedam solutio, *Manica de sacis. lib. 17. tit. 7. n. 5. Duran. dec. 266.*

- In contrarium facit, quod non sit vera solutio, & quamvis esset vera solutio, & pecunia exarsit, auocatio competere creditori anteriori. Interminis *Cyriac. contr. 238. seqq. Noguerol. alleg. 35. Amat. ref. 35. n. 19. R. Marin. lib. 2. c. 71. n. 6. Fontanelle de passis cl. 5. g. 8. p. 6. n. 47. Merlin. de pign. lib. 2. q. 31. n. 4. & al. ad. Labyr. p. 1. c. 10. n. 55. Card. Luca de cred. d. 10. n. 36. Luca in Spicilleg. q. 38. n. 4. & Labyr. ref. via 12. n. 10. Andreol. contr. 351. n. 30. & seqq.*

- 98 Delegatione in quibus casibus debitor non liberatur, *Bertaxol. de claus. claus. 34. gl. 18. Gabriel. conf. 155. n. 7. vol. 1.*

- 99 Delegatio ex acceptatione inducitur quo ad effectum, quia Creditor dotis constituendus causa viro debitori debitum accepto sulerit, & ipse dotis debitum mulieri, ac si delegatio inuenerit, *Fab. in C. de fin. 12. Cde nonat. Nam effectus delegationis suppletur per binam acceptationem, alteram scilicet quam mulier, vel alius creditor facit in beneficium mariti debitoris, alteram, quam maritus in beneficium uxoris pro dote. De qua Acceptatione. q. 42.*

- 100 In delegatione, quae fit ex causa dotis, illa equitatis ratio, ne mulier plus dotis reparatione habeat, quam verè marito dederit, & per illius damnum lucrum consequatur, virget alia, quia cum debitum mariti, etiam per vim delegationis in dote conuenitur, & licet facta solutio resuletur, quæ propterea minus ac vera solutio operatur, *Fab. in C. de fin. 10. de nonat. Ipsa tamen solutio, quamvis vera foret, cum non est irrevocabilis, creditoris vendidit tantum actionem, non extinguit. D. Franch. dec. 200. n. 22. P. Affl. contr. 15. n. 22. & contr. 38. n. 27. 28.*

- Et delegatio ex causa dotis, propter dolum delegantis ipso iure est nulla, sed non respectu delegatarii, *P. Affl. contr. 37. n. 14. & seqq.*

- 101 Emptor feudi, delegatum pretium Creditori venditoris, si hic reuocat contractum, ob defectum Regii assensus, delegatario solutæ non reuocatur, *Fab. in C. locati de fin. 32. Vbi resoluta locazione, resolutur etiam ius Tertij, cui ex lege locationis solui debuit. Nisi, (subiungit*

Fab.) delegatio interuenisset, quæ debitoris obligationem transfulerit in personam conductoris, cum quo concordat Cyriac. contr. 214. lib. 2. P. Affl. contr. 38. n. 4. 49. & seqq.

- 102 Delegatarius exceptionem patitur, quæ ex viro delegationis procedit, *Bart. in l. deli mali ff. de nonat. P. Affl. contr. 37. n. 1.*

- 103 Delegatus, quamvis debitor delegantis potest opponere delegatario exceptionem delegationis inualidæ, *P. Affl. contr. 37. n. 2.*

- 104 Delegatario non obstat exceptio, quæ iam delegationis tempore competeat, secus si postea oriatur, *P. Affl. d. contr. 37. n. 4. seqq.*

- 105 Delegatario obest exceptio non implementi ex parte delegantis, *P. Affl. sup. n. 8.*

- 106 Delegantis iustus est necessarius eodem contextu ad inducendam delegationem, *P. Affl. d. contr. 37. n. 10.*

- 107 Delegatarius non agit actione delegantis, nec ex mandato illius, sed ex propria stipulatione, *P. Affl. sup. n. 11.*

- 108 Delegatario non potest opponi exceptio, quam delegatus tempore promissionis sibi competere ignorabat, *P. Affl. sup. n. 17.*

- 109 Exceptio quæ nam opponi possit delegatario vnde conuenit, conuenit si in radice obligationis, quæ erga delegatarium contrahitur aliquo vicio sit infecta, *P. Affl. sup. n. 19.*

- 110 Delegatarius non potest viare exceptiones, ex qualitate promissionis sibi factæ, in iure, in iurgens, vi pura si sit erit conditionalis, respectu, vestita aliqua causa, dependens ab alio contractu, vel ad illum accessoria, vel executiva, *P. Affl. sup. n. 20. seqq.*

- 111 Delegatarius quando repellatur ex non adimplemento delegantis, *Rota Rom. dec. 428. d. n. 2. ad 5. p. 1. rec. Gratian. d. 759. n. 11. Farina. dec. 428. p. 1. P. Affl. sup. n. 2. seqq. n. 25.*

- 112 Delegatio in iure est duplici acceptatione, *Ant. Fab. de fin. 2. Cde nonat. P. Affl. sup. n. 24.*

- 113 Delegatio est stricti iuris, *P. Affl. sup. n. 30.*

- 114 Delegatarius quando patitur exceptionem ex qualitate correspondentis, vel alius in promissione sibi per delegatarium facta, *P. Affl. sup. n. 36. 37.*

- 115 Exceptio cunctationis imminens, quæ venditori deleganti noceret, non nocet delegatario pretit, *R. Merlin. contr. 91. in fine lib. 1. 2 bon. in comp. dec. tom. 3. p. 1. verb. exceptio cunctationis, Prat. ad Instatellum pravi 5. C. gloss. prii possit, vers. sed pradiu, Luca ad Franch. dec. 369. n. 5. D. Scoppa ad Merlin. sup. n. 1. Andreol. contr. 279. d. n. 1. ad n. 5. licet contra n. 7. quia cessat causa delegationis, & sic cessat delegatio, *D. conf. 421. n. 14. Rota post Zaccar. de obligat. Camer. dec. 113. n. 8. Amat. conf. 11. Cyriac. contr. 108. n. 2. contr. 427.**

- 116 Secus etiam si visum sit in iure in ipsa mer delegatione, & ab eadem fonte exceptio sit, *P. Affl. contr. 38. n. 11. impugnans Ant. Fab. in C. lib. 4. tit. 10. quando fisco vel priuato de fin. 9.*

117 Et generalis est regula, quod debitor delegatus aduersus eum, cui delegatio facta est, villa penitus exceptione vti potest, nisi quis 12. l. si non 12. l. doli mali 19. & l. si Titius 37. ff. de nou. r. l. apud Celsum 4. §. item quaritur, ff. de doli mali except. d. Merlin. sup. n. 10. P. Affl. contr. 35. n. 4. Prat. ad M. usi. att. sup. Olea de cess. iur. tit. 6. q. 11. n. 35. Gufman. de enil. q. 60. n. 28. Salgad. 3. p. labyr. c. 6. §. vnic. d. n. 24. & 36. Ricc. collect. 1185. Cyriac. contr. 214. Schettin. in comment. l. 3. C. de nouat. cap. 4. n. 8. Caneer. var. lib. 2. c. 6. n. 63. Olea de cess. iur. tit. 6. q. 11. n. 34. segg. Sabell. §. Cessio n. 37. in fine, Fab. def. n. 1. C. de viliu. & liber. & lib. 12. conie. 11. Luca labyr. Cess. iur. via 12. n. 4. segg. vbi limitat in simplici Cessionario, Scoppa ad Merlin. contr. 91. n. 7. lib. 1. Leonard. de viciis q. 71. n. 30. q. 94. n. 77. Gufm. de enil. q. 60. d. n. 27. Seacoe de commerci. §. 2. gl. 3. d. n. 180.

118 Sed hæc conclusio fallit quando exceptio non competeat ab initio factæ obligationis, sed obligatio fuit ex post facto resoluta, puta ob reuocationem alienationis seu sine assensu, 7. bes. q. 11. lib. 3. D. Merlin. contr. 91. n. 7. lib. 2.

119 Fallit 2. quando debitor tuus exceptione, delegatus est à creditore alteri donare volenti, vel à Creditore putatiuo delegatus est ex causa onerosa, nam tunc delegatus repellit exceptione doli, vel conditiunc incerti non minus quam delegatarius. Schettin. sup. n. 11.

120 Et si delegatarius non sit creditor delegantis, exceptioque à delegato repellitur, l. 2. §. vlt. d. res. ff. de donat. P. Affl. contr. 35. n. 17. & segg.

121 Et licet regula illa vera sit quando delegatio facta ex intervallo post productum creditum delegatum, verum quando vnicò contextu, & in continenti sit alienatio rei, & delegatio pretii, exceptioque obliet deleganti oblietare delegatario, ratione corresponsionis, l. Iulianus 60. ff. de condi. indeb. Alex. cons. 60. n. 8. q. lib. 3. Amat. ref. 21. Farina. dec. 392. p. 2. tom. 3. & dec. 4. §. 8. p. 1. Gariani. d. i. 758. n. 11. C. apy. Letr. dec. 200. Schett. sup. n. 12.

122 Et non compent repetitio contra recipientem delegantis, non creditorem. Olea d. q. 2. n. 39. Cyriac. d. contr. 208.

123 Adeo per delegationem nouatio inducitur, & facta intelligitur, quamuis id expresse non sit, non obstantibus. fin. C. de nouat. d. m. lib. 2. ref. 89. n. 12.

124 Quamuis dolo malo fuisset inductus ad acceptandam delegationem, verum datur illi actio doli contra dolosum, Berz. zol. de elus. claus. 33. gl. 18. Fab. biu. contr. 73. lib. 2.

125 Et quamuis minus idoneum debitorem, per delegationem admittit, nam non potest rescissionem intentare, tanquam latus, quia iure communi vltus est, Schettin. in l. 3. C. de nouat. c. 3. n. 7.

SVMMARIUM.

QVÆST. XLII.

Quid sit Acceptilatio. n. 1. 2. 3.

Acceptilatio, au sit contractus, vel distractus. n. 3. Vbi qua requirantur ad essentiam Acceptilationis.

An possit acceptum ferre, qui non habet speciale mandatum. n. 4. 5.

Quid possit acceptum ferri. n. 6.

Res soluitur modo, quo ligatur. n. 7.

Quid si interponatur super Contractu, qui se celebratus est. n. 8.

Acceptilatio, nec in diem, nec sub conditione fieri potest. n. 9.

Acceptilatio, an sit vera solutio. n. 10. 11. 12.

Quid sit Aquiliana stipulatio. n. 13. 14. Formulae illius. n. 15.

Per illam pars liberatur. n. 16. An debeat exprimi. n. 17.

Acceptilatio per aquilianam stipulationem multum utilis. n. 18. 19. Idem in Transactio. n. 20.

Aquiliana stipulatio non extenditur ad incognita, vbi de transactio. n. 21. 22. Vbi explicatio, & n. 23. & d. n. 24. ad n. 43.

Aquiliana stipulatio non tenet quando est dolus. n. 44. Vel error. n. 45.

Acceptilatio, an liberet fideiussorem, an alios. n. 46. & d. n. 47. ad n. 56.

Quando possit fieri per eundem. n. 57.

An differat Acceptilatio ab acceptatione. n. 58.

Au sent stipulatio soluitur per aliam stipulationem, si etiam acceptilatio. n. 59.

Acceptilatio si non valet, ut talis, an ut p. illum, n. 60.

Acceptilatio cui simbala est. n. 61. 63. 64.

Dos per acceptilationem, an possit constitui. n. 65. 66. 67. 68. 69.

An p. sit fieri à procuratore. n. 70.

De acceptilatione, & Aquiliana stipulatione DD. remissæ. n. 71.

Quid sit Acceptilatio, & Aquiliana stipulatio? Et in quo differat à Nullitate Contractus?

QVÆST. XLII.

A Acceptilatio fieri potest simpliciter, & per Aquilianam stipulationem.

Acceptilatio est Imaginaria solutio, qua creditor rogatus à suo debitore facietur se ab eo accepisse id, quod sibi ille, per verborum obligationem debeat, & sic tanquam solutio facta acceptum se habere dicit, & debitorem liberat, & vocat se satisfactum, l. si ex pluribus 16. ff. de acceptil. l. si ex pluribus 89. ff. de solut. Christin. dec. 182. n. 4. vol. 4. Nota in voto infuso

inier decifrecent. dec. 373. sub nn. 39. p. 4. Arias de Meja var. lib. 2. c. 12. num. 17. Rota dec. 372. num. 39. Idem Christin. dec. 182. Costin. dec. 2260. n. 7. M. aur. de fidei. ff. p. 2. sect. 10. §. 2. & de solutione cap. 2. §. 7. Onat. de contract. tom. 1. tract. 6. disp. 21. sect. 7. Procol. de transact. q. 9. P. Affl. contron. 38. num. 20.

2. Definitur: Quod sit liberatio per mutuam interpositionem, qua tertiusque coniungit ab eodem nexu absolutio, Brissou. lib. 1. de verb. signif. §. 6. Cuias, ob. lib. 6. P. Molin. disp. 252. num. 10. Filluc. tract. 39. c. 5. in princ. num. 62. c. 7. Merenda contron. iur. lib. 13. c. 18. num. 23. Procol. sup. num. 2. Alderis de symbol. contract. tit. 1. c. 3. num. 15. seqq. D. Capou. de pactis, & stipul. f. l. 396. n. 10.

Et cum sit imaginaria solutio, non comprehenditur sub statuto mentionem faciente de solutione, certo modo faciendā, vel quod solvatur gabella quia statuti verba debent accipi proprie, l. 3. §. huc verba, ff. de negot. gest. Procol. d. q. 9. num. 5.

3. Sic acceptilatio non est contractus, sed distractus, Insti. quib. modis. §. item per acceptil. Molin. disp. 253. Filluc. tract. 3. d. c. 5. num. 62. 67. Onat. de contract. disp. 19. num. 140. seqq. fol. 425. c. §. 2. 1. sect. 7. lib. 1. seqq. D. Capou. de pactis, & stipul. fol. 386. num. 24. c. §. 9. Vbi quid sit per stipulationem. Et est non iurigenium, sed civilis. Idem fol. 396. num. 11. seqq. vbi huc, si tertius possit acceptum ferre.

Sed ad essentiam acceptationis duo notabilia sunt consideranda. Primum, quod illi tantum rogare potest, ut acceptum ferat, qui est debitor, & acceptum ferre ille, cui debatur, & sic Procurator, Tutor, Curator, Servus, Filius, Pater, & similes personae, alieno nomine, neque acceptum ferre, neque rogare possunt, nisi novata priori obligatione, & in personam rogantis transita obligatione, l. 5. Lam. institut. 8. §. servus cum §. seqq. l. species 15. l. c. per iur. 13. §. tutor l. penult. ff. de acceptil. Cuias, ob. lib. 5. c. 36. lit. C. lib. 15. c. 16. Procol. d. q. 9. num. 6. l. per iur. inrandum, §. tutor, ff. de acceptil. Valerou. de transact. tit. 1. q. 5. n. 15. Capou. de pact. q. 8. n. 17. De procuratore, Ca. Luca de usur. d. si. q. 1. n. 8. de credit. d. 40. n. 6. 10. Alderis de symb. contract. tit. 4. c. 10. n. 42.

4. Nisi habeat speciale mandatum, Bal. conf. 110. lib. 1. Costa in praxi contron. p. 1. num. 29. 30. Card. Luca sup. Vbi quod debeat constare de effectiva solutione, Alderis de symbol. contract. tit. 4. c. 10. num. 42.

5. Vel generale, cum libera administratione, H. officin. in summa tit. de solut. Azo in summa tit. de acceptil. num. 5. Procol. de transact. q. 9. num. 7. 8. Dicemus infra num. 70.

6. 2. Quod acceptum ferri non potest, nisi id, quod verbis, & per stipulationem contractum est, nam acceptilatio, quae est liberatio quaedam civilis verborum obligationem tollit, quia, & ipsa verbis perficitur, quod autem verbis non est contractum per acceptilationem tolli nequit, nam per hanc illi tantum obligationes

dissoluntur, quae verbis constant, non quae re, vel de iure gentium inducuntur, l. 8. §. acceptil. Insti. §. 4. ff. de acceptil. §. item per acceptilationem Insti. quib. mod. toll. obligat. Cuias, ob. lib. 5. c. 36. Procol. de transact. d. q. 9. num. 9. c. §. 9. q. 74. num. 49. Valerou. de transact. tit. 1. q. 5. num. 5.

7. Nam unumquodque eo modo est tollendum, quo est colligatum, l. ubi, ff. de reg. iuris l. ob emptionem ff. de pactis. Wessembec. in paratit. ff. de acceptil. num. 4. Procol. d. q. 6. num. 10. 11. Valerou. iur. tit. N. n. 10. c. lit. R. n. 82.

8. Et quando interponitur super contractu, qui re celebratus est, nulla redditur in vim acceptilationis, & substat utriusque tantum in vim simplicis conventionis, & pacti de non petendo, nisi debitum deductum fuisset in aquilianam stipulationem, Procol. q. 74. num. 50. 51. 52. Rota dec. 373. num. 40. p. 4. rec. Roncheg. de duob. reis in l. 2. num. 102. Crivell. dec. 111. num. 13. Gonzales lib. 1. de credit. tit. 36. de transact. l. 1. n. 15.

9. Acceptilatio neque in diem, neque sub conditione fieri potest, d. 4. 5. ff. de acceptil. l. alio ff. de reg. iur. Procol. d. q. 9. num. 4. Alderis de symbol. contract. tit. 1. c. 3. n. 24. seqq.

10. Sed quod licet acceptilatio non sit vera solutio, tamen adeo obtinet vim verae, & proprie solutionis, ut statim statuto, quod contra garantigiam non possit opponi, nisi exceptio solutionis, & falsitatis, possit debitor opponere acceptilationem, Guid. de Sax. tract. de Insti. guarant. in fine v. m. 54. c. 55. tom. 6. p. 2. fol. 339.

11. Et conditio si Titius solvere heredi meo decem, dicitur adimpleta, si heres meus illa decem Titio accepta fecerit, Mantica de consuet. lib. 1. tit. 17. num. 34. Scacc. de commerc. §. 2. gl. 5. num. 21. 22. 48. Medice de acceptil. qu. 12. num. 32. tom. 6. p. 2.

12. Verum conclusio haec posita limitatur in acceptilatione, qua creditor, aliqua debitoris parte a debitore decocto accepta, reliquum ei remittit, quia si debitor ad pinguiorem forum nam postea devenierit, tenebatur etiam residuum sibi solvere, & creditor potest illud conditione ob turpe causam petere, Scacc. de quaest. p. 6. num. 1. seqq. tom. 6. p. 1. fol. 231. Scaccia sup. n. 52.

13. Aquiliana est alia, per quam omnes aliae obligationes re, litteris, aut consensu contractae cuiuscumque forme, aut naturae existant, in stipularum deducuntur, & novantur, dissoluntur perinde, ac si omnium rerum traditio, & solutio facta esset, iuxta formam introductam a Gallo Aquilino in l. ex uno 18. §. 1. ff. de acceptil. c. in §. 1. Insti. quib. mod. toll. obligat. Alderis de symbol. contract. tit. 1. c. 3. num. 16. seqq. vbi ponit per multa. Insti. c. 28. l. holo. ff. de iur. Crivell. lib. 21. c. 19. sub num. 9. vers. certum.

14. Ad hanc aquilianam stipulationem referenda est acceptilationis definitio, de qua in l. 1. de acceptil. quod sit liberatio per mutuam interpositionem, quod verus, contingit ab eodem nexu absolutio, ut notat Cuias, ob. lib. 1. c. 36. Pichard, in d. §. item sub n. 7. in fine.

15 Formula verò aquilianæ stipulationis habetur in §. 1. *Instit. quib. mod. toll. obligat.* & in d. d. ex vno §. 1. l. *Honded. conf. 49. num. 7 seqq. lib. 1. Alex. Raudens. dec. Pis. 4. nu. 34. Vrecol. d. 4. 9. nu. 24. seqq.* Et clausula: omni modo meliori supplet defectum aquilianæ stipulationis, *Vrecol. de transact. q. 9. num. 13. seqq. Ansaldo de commerc. disc. 34. num. 13.*

16 Per aquilianam stipulationem præcedentem, & acceptilationem subsequentem partes se se liberauerunt, quod importat, ut per ipsam liberationem tali modo conceptam, perempta, & extincta sit actio, *lfi causa, C. de transact. §. 1. Instit. quib. mod. toll. obligat. l. in actione, C. de transact. Rota post Gobium in consil. dec. 149. nu. 24. & seqq.*

17 Sed non est de necessitate exprimenda ad tollendam omnem, & quamcumque obligationem, cum sufficiat exprimere qualitatem obligationis eorum rerum, de quibus est cogitatum, & in stipulationem deducere, subsequentem postea liberatione, seu acceptilatione *Raudens. sup. Fontanell. dec. 319. in princ. & nu. 1. Honded. conf. 49. nu. 36. 40.*

18 Sed acceptilatio per aquilianam stipulationem est multum utilis, nam per illam non datur exceptio non numeratæ pecuniæ, quamvis continetur confessio de recepto, cum aliud sit confiteri, aliud habere acceptum, *lfi a cepto latum, §. 1. ff. de acceptil. Cotta in praxi p. 1. de verb. obligat. nu. 23. Leotard de usuris q. 26. num. 8. Rota in voto infirio inter dec. dec. 373. num. 39. p. 4. Valerond. tit. 1. q. 5.*

19 Et si fuerit facta renunciatio per aquilianam stipulationem, hæc aufert omnem spem renunciationis, *Roman. conf. 22. nu. 3. Sord. conf. 308. nu. 32. Ant. Fabian. C. lib. 2. tit. 4. de transact. l. 2. num. 3. in allegat.*

20 Item transactio, *Valerond. q. 5.* Ideo semper in tali contractu interponi solet, *Oñala. ad D. nell. lib. 16. c. 12. Brissoll. lib. 2. de solut. t. de acceptil. P. Gregor. lib. 21. syntagm. c. 19. num. 5. Godeus de contract. stipulat. 1. num. 71. D. Martin. de Larreatigui lib. 8. seflect. c. 2. num. 3. 4. Valerond. ibid. num. 2.*

21 Bene verum aquilianam stipulationem non extenditur ad incognita, quamvis generalissima, *Custell. de doct. tom. 2. disc. 1. spec. 2. 3. nu. 19. Affolun. contr. 58. in fine, Mantica dec. 245. num. 13. Fontanell. dec. 380. 1. Torre de pallis fuit. success. lib. 2. c. 15. nu. 85. C. Af. Manente conf. 14. num. 19. seqq. vbi dicitur, quod non iuvat quando interuenit dolus re ipsa refutans ex enormissima leſione, vel error, vel ignorancia iuris, vel facti, vel alias contractus est nullus, *Molfes. sup. Comfuet. N. ap. tit. de renunciat. q. 6. nu. 42. seqq.**

22 Nisi tamen verba essent, tam clara, ampla, ut salva ratione recti sermonis non possent referre tantummodo ad specificata, sed vltra specificata denotarent, quod de omnibus aliis questionibus fuerit cogitatum, ut optime ponit exemplum *Aretin. in d. d. iterum per acceptilatio.*

num. 5. & seqq. Vi si narretur, quod decem, quæ tibi mutui reddidisti mihi, & propterea generaliter ad omnino, & toto, quod petere possim a te, libero te, intelligitur de illo, quod patere possum ratione dicti mutui facti, & non ex alia causa, lfi de certa, & lempor. §. Lucius. ff. de p. lfi Hodiero. ad Sord. dec. 176. vbi Censal.

23 Sed si addatur: vel ex alia quocumque causa, vel occasione (inſumg, alterius debiti, vel quid simile, tunc dicta verba, salva ratione recti sermonis, non possunt referri tantum ad dictum mutuum, vnde generalis intelligitur liberatio, etiam quoad alias obligationes, & causas, *lfi ex pluribus §. 1. & ibi Sord. ff. de solut. l. pluribus, & ibi B. anſ. de acceptil. Alex. conf. 42. num. 8. lib. 1. Honded. conf. 49. nu. 11. seqq. lib. 1. Rota dec. 54. nu. 4. dec. 154. nu. 16. dec. 247. nu. 16. seqq. p. 9. rec. tom. 1.*

24 Consonant ea, quæ per text. in l. sub preterito, C. de transact. tradunt de transactioe, & quæſitione, & liberatione generali, quo ad omnia etiam ignorata, & incognita extendatur *Valase. co. solut. 39. nu. 6. Fontanell. dec. 395. num. 21. seqq. Menoch. conf. 496. num. 58. seqq. Hodiero. ad Sord. dec. 176. nu. 10.*

25 Sed contra videndus est text. in l. temp. or. §. Lucius. ff. de pallis Gratian. cap. 14. num. 34. *Cancer. var. lib. 2. c. 6. de solut. nu. 68. Sord. conf. 418. nu. 1. seqq. Fontanell. dec. 398. Cyriac. contr. 474. Rota dec. 428. nu. 7. 8. p. 5. tom. 2. rec.*

26 Sed certum est, quod si transactio succis limitata respectu certæ causæ, na etiam restricta debet acceptilatio ad illam causam, *D. Mart. an diff. 72. nu. 3. & 4.*

27 In transactioe, illa ipso iure actionem non tollit, nisi accedat aquiliana stipulatio, & acceptilatio, *3. 4. l. et respossum. lfi cum p. l. vbi p. l. in, C. de transact. Grinnell. dec. 111. num. 18. Fontanell. dec. 379. nu. 14. T. beod. Hoping. conf. 21. C. Jell. Interpretat. Iuris lib. 2. c. 41. nu. 2.*

28 Per quam tunc his finitur, nec alia super est actio, nisi de dolo, ope tamen exceptionis transactio simplex tollit actionem, quæ in effectu perinde est ac si ipso iure tollatur, *Valerond. de transact. tit. 1. q. 5. nu. 3. Puvion de transact. cap. 2. num. 1. 3.*

29 Nam, ut diximus, acceptilatio simplex perimit actiones, quæ verborum obligationibus tantum contractæ fuerunt, ut actio ex stipulatione, actio ex ditione doctis, actio ex iure iurando, quo liberus iuratus est patrono munus, & operas daturum, simplici, & vulgari acceptilatione tollitur, *l. & per in iurancum, p. princ. ff. de acceptil.*

30 Ex his tribus causis verborum obligatio perficitur, quam ipso iure perimit acceptilatio, quia & ipsa verbalis est, *l. in iustis 8. §. acceptil. ff. de acceptil. C. in iud. l. 4. ff. de transact.*

31 Aliz verò obligationes, quæ re, literis, aut consensu contractæ sunt, non tolluntur, nisi prius nouentur, & transferantur in stipulationem aquilianam, *Causa. ibid. Grinnell. dec. 111. num.*

nam. 33. Gonzal. lib. 1. decret. tit. 36. de transact. l. 1. na. 15. Diximus sup.

32. Et sic duplex est acceptilatio, Valerond. q. 5. Et quo oritur quod vis, & potentia simplicis
33. acceptilationis interposita super debito ex contractu iuris Civilis, verbis tantum celebrato, cum quo, & ipsa est colligata, vt nemp stipulationis, quae dicitur iuris Civilis, operatur in eo effectum suum, in vim, & naturam acceptilationis illud totaliter perimendo, & extinguendo. Roman. conf. 209. nu. 2. Valerond. q. 5.
34. Vnde si vnus ex sociis, aut concreditoribus, per huiusmodi acceptilationem liberet communem debitorem, iura tollit, & perimit actionem alteri confocio, vt nequeat amplius debitorem inquirere, vt de socio, gl. in l. si vnus, in fine. ff. de pactis, de Correo credendi, l. si rem, si duo, ff. de novat. l. secunda, ff. de duob. reis, l. iurandum, si, ff. de acceptil. Roman. conf. 209. n. 1.
35. Sicut facit vera, & integralis solutio facta, per communem debitorem vni ex sociis, vel correis credendi, quae omnem tollit, & extinguat obligationem, l. si in re communis, ff. de nox. l. l. si rem, si duo, ff. de novat. l. si deicommissa. 9. ple. ram, ff. de legat. 1. Roman. d. conf. 209. in prin.
36. Vel solutio facta per vnum ex Correis debendi, propter quam tota obligatio perimitur, & acceptilatio vnus omnes correi liberantur. l. 4. §. nunc de effectu, ff. de liber. legat. Arias de Mesa var. l. b. 2. c. 12. num. 17. Rota in d. voto sub nam. 40. Vbi dicit quod liberatio realis collata in persona fideiussoris prodest principali, secus si non sint duo rei debendi, quia tunc acceptilatio facta vni non prodest alteri, quamuis obligati ad vnum, & idem. Ro. a. d. voto num. 18. & Rota dec. 374. p. 4. rec.
37. Secus dicendum quando illa interponitur in contractu, qui re celebratus est, in quo tanquam in subiecto diuerso, & sibi non connaturali perdit eius naturam, & nulla redditur in vim acceptilationis, quae per consequens non est apta vana perimere obligationem re contractam, valebit tamen, & substatuebit, eo casu in vim simplicis conuenctionis, & pacti de non petendo, per quod agens postea remouebitur exceptione doli mali, vt eleganter Rota d. vot. nu. 40. in fine.
38. Sic, si pactum de non petendo fiat per vnum ex sociis communi debitori non praedictat alteri confocio, cum natura communionis non permittat, vt vnus ex sociis possit excludere, & alius alterius, l. si vnus 28. ff. de pactis Roman. d. conf. 209. nu. 3. seqq.
39. Sic transactio facta ab aliquo ex correis credendi, alteri non vocato, l. si vnus. Azo de priuilegiis reg. 3. ampl. 4. nu. 32. Valerond. de transact. tit. 5. q. 3. nu. 51. 61. Vbi quod non prodest, vbi explicat.
40. Ratio discriminis inter acceptilationem, & pactum simplex de non petendo in eo residet, quia praedictum, quod alteri affert acceptilatio praedicta non provenit ex voluntate socij

acceptum ferentis, sed ex legis dispositione, quae acceptilationis virtutem hanc tribuit, & consequenter procedit ex natura ipsius actus, qui legis ministerio vim solutionis continet. Ro. chagala in l. 2. nu. 101. ff. de duob. reis & num. seqq. prout dicimus, si ageretur de pluribus correis debendi, quorum vnus sit per aquilianam stipulationem liberatus, nam etiam aliter censetur liberatus, & absolutus, l. liberationem 3. §. nunc ff. de liber. leg. Cynac. conr. 1. 80. na. 13. Valerond. in 5. q. 3. n. 9. & in Tutoribus tradunt Bart. Coftr. & alij ab eodem curati.

41. Quod intelligendum est quando liberatio facta fuit ad fauorem vnus ex correis debendi, per vim solutionis, Paseth. conf. 125. & 126. C. fauat. conf. 11. nu. 5. Beniten. dec. 91.
42. Secus per viam transactionis, nam tunc prodest solum transigenti, Mantica de tacit. lib. 26. tit. 4. nu. 9. Casanat. conf. 12. nam. 8. 10. 11. Paseth. d. conf. 126. num. 24. Rota dec. 103. nu. 26. 27. post Merlin. de pignori.
43. Et non alijs, qui in contractu non interueniunt, Sard. conf. 327. nu. 20. 21. Rota d. dec. 103. in fine, quae est in reced. 368. p. 9. tom. 2. & apud Royas dec. 268.
44. Bene verum exceptio illa Aquilianae stipulationis non suffragatur quando in contractu interuenient doli resiliens ex enormissima laesione, Adaneat conf. 141. n. 9. lib. 2.
45. Vel error, vel falsa causa, ignorantia iuris, factique consensum excludit, & nullitatem, & contractus inducit Mauente sup. num. 21. 24. late Vresole de transact. q. 9. per totum.
46. Acceptilatio liberat fideiussorem, tam si sit facta fideiussori, quamuis ipsi debitori, l. i. ff. de acceptil. cum legib. seqq. §. item per acceptilationem. In fin. quib. mod. tollit obligat. l. si ex pluribus. §. 1. ff. de acceptil. Ad aur. de fideiuss. tit. 1. p. 2. §. 2. 10. §. 2. nu. 1. seqq. Valerond. de transact. tit. 1. q. 8. num. 10. Alderis de symbol. contract. tit. 1. cap. 3. num. 19.
47. Limita primo, quando acceptilatio est facta fideiussori pendente conditione, cuius existentia non fingi quem obligatum, quia talis acceptilatio non prodest principali, l. i. ff. ad filiam. l. si mater. §. ceterum ff. de except. rei indic. Bar. in d. §. qui ita l. c. per ius in iurandum. ff. de except. rei indic. §. qui ita l. c. per ius in iurandum in §. qui ita, vbi gl. & Bart. & facit tex. l. in his §. ff. de sol. Ad aur. sup. nu. 6. seqq.
48. Limita 2. quando acceptilatio est personalis, & intuitu, & contemplatione certae personae facta est, quia non porrigitur de vna persona in aliam, d. c. per ius in iurandum in §. qui ita, vbi gl. & Bart. & facit tex. l. in his §. ff. de sol. Ad aur. sup. nu. 6. seqq.
49. Limita 3. quando acceptilatio est facta, & non transeat in fideiussorem, quod bene fieri potest, l. moles Roman. in l. si heres pecuniam. ff. ad Trebell. gl. & Bart. in l. si cum exceptione in §. l. beo. ff. quo. met. trans. & in l. d. sententia, in prin. ff. de appellat. Manr. num. 9. vbi refert contrarius,

nios, sed illos non sequitur.

50 Limita 4. quando acceptilatio est facta per vim. 5. quando est facta cum minore. 6. quando animo fraudandi creditores. *Herring, 4. cap. 20. §. 5. n. 7.*

51 Per acceptilationem secundi fideiussoris, liberatur primus, *Socin. conf. 18. qu. 2. in p. m. parte n. 14. Alex. in l. 4. §. si ex conventionem n. 8. ff. de re iudic. Maur. sup. n. 11.*

52 Et liberatio facta ad suorem vnius ex reis debendi per acceptilationem, an sint liberati alii, & ceteri liberatos alios, fundat *Doff. s. m. D. Reg. Cienarri in tit. de duob. reis c. 1. §. 2. ea ratione, quia acceptilatio loco solutionis habetur, quæ utrumque liberat, nisi effemus in contractibus re, aut consensu iure gentium celebratis, quia tunc per acceptilationem utrumque non liberetur, sed tantum ille, cui acceptilatum est inuitu pacti, quod alii non prodest, *Alderis. de symbol. contract. tit. 1. cap. 3. num. 18.**

53 Sed hæc sententiam impugnatur *D. Carol. de Alex. ad R. Cap. Laron. conf. 89. num. 68.* Nam in casu, quo verbis celebratus est contractus, nam non potest plus operari acceptilatio, quæ vera solutio, hæc autem potest ita fieri, ut non porrigatur ad alium, *Lim. h. §. 1. ff. de solution. Bar. in l. 1. §. si legatum, & l. qui ita num. 1. Ergo idem in acceptilatione, nam durum est, dicit ipse, ut sequatur liberatio absque voluntate liberantis. In secundo casu cum acceptilatio sequitur in contractibus, qui re, aut consensu celebrantur, verum est: acceptilationem vi ralem non operari, sed tantum in vim pacti, sed pactum licet non proficiat directè, prodest indirectè, ergo non procedit prima opinio, *Alderis. sup. n. 19.**

Sed quod liberatio facta per creditorem vni ex pluribus, ad eius suorem obligatis, statim est facta cum reservatione agendi contra alios, non iuvat alios, *Gobias conf. 41. Jacob. Baldus in obsequi. ad Ramon. conf. 39. n. 49. seqq.*

Et quando liberatio non fit per modum solutionis, sed acceptilationis, sed per viam pacti de non petendo, seu de non molestando, non prodest aliis simul obligatis, nisi sequatur satisfactio, *Cyria. conf. 123. num. 8 y. & contr. 180. num. 10. seqq.* Vbi quod liberatio supponit præcedentem administrationem, & facta cum clausula: *omni meliori modo*, vel mediante Aquiliana stipulatione vni correo debendi, & non per viam transactionis, liberat etiam alios, & facta vni tutori, qui prius erat conveniendus, liberat alios.

54 Quod in duobus insoludum obligatis, purè vno, altero sub conditione, an acceptilatio facta purè obligato, prodest alteri sub conditione, & ideo *D. Reg. Cienarri d. §. 2.* dicit acceptilationem esse puram, & suspendi non acceptilationem, sed effectum eius, nam acceptilatio nullam recipit conditionem, & proinde si adveniat conditio per acceptilationem erit libe-

ratus, sin minus, numque fuisse obligatam apparebit.

55 Sed idem *D. Alex. num. 69.* dicit debere distinguere inter conditionem potestativam, & causalem, nam in ea nullo modo cadere potest retrahitio, nec acceptilatio potest esse antiquior obligatione, *d. §. si legatum, & §. quis ita, & proinde facta acceptilatione vno obligato, nunquam iuvabit obligatum sub conditione potestativa, Bar. in d. §. si legatum. In conditionalibus non potestativis datur hæc retrahitio: & sic purificata conditio, purificabitur acceptilatio.*

56 Et *num. 74.* cum *Bar. in l. in diem, ff. de accept. & ex text. ib. d.* dicit, quod acceptilatio non recipit conditionem expressam, sed recipiat tacitam, ut manifestè habetur in *d. l. in diem.*

57 Fieri non potest per cedentem quando intervenit vnum ex requisitis *l. 3. C. de novat. Car. Luca de credit. diff. 70. n. 12. & 13.*

58 Differt Acceptilatio ab acceptance in forma: & in effectu, quia in acceptilatione requiritur interrogatio, & responsio inconcurrenti, in acceptance non requiritur hæc forma in effectu, quia qui accepto fert, idem qui acceptilatur alium à se abdicat, qui acceptat aliud sibi adiungit, *Polid. Rypa obs. 344. in fin. Alderis. sup. num. 30.*

59 An sicut stipulatio tollitur per aliam stipulationem, sic etiam acceptilatio per aliam acceptilationem, *Bar. in l. si vult, §. passus, ff. de pactis, num. 724.*

60 Et an omnes contractus resoluantur per acceptilationem, ex qua in omnibus ut plurimum accedunt stipulationes, *Alderis. sup. c. 4. & lib. 4. cap. ult.*

61 Acceptilatio in dubio, quæ in vim acceptilationis, defendi non potest, in vim pacti nudæ liberatorii subsistit, *l. si vult, §. si acceptilatio, ff. de pactis, l. an inutilis ff. de accept. l. acceptilatum ff. eod. in l. Iuris gent. §. agitur nuda ff. de pact. Alderis. ib. tit. 1. c. 10. n. 40.*

62 Acceptilatio propria symbola est, cum verborum obligatione, *d. l. an nullus §. acceptum, ff. de accept. §. item per acceptilationem, in fin. quib. modis tollit, obligat. l. vol. naturale ff. de regul. iur.* Et acceptilatio supponit obligationem, *l. in fin. conf. 123. ff. de accept. Vnde si re esset contracta obligatio, non tolleretur per acceptilationem: quia acceptilatio non est symbola cum contractu, quia oon fit verbis, *l. si acceptilatum ff. eod. Alderis. d. 3. num. 14. & ib. §. cap. 10. n. 39.**

63 Ideo si quis voluerit, quæ ex alio contractu, quam verborum debentur accepta ferre, prius debet per æquivalentem stipulationem debitum novare, & in verborum obligationem convertere, & sic postea accepto ferre, *l. 3. de accept. l. 4. C. de transact. d. §. item per stipulationem.* Nam Aquiliana stipulatio viam sternit acceptilationi, & materiam disponit, & reddit idoneam ad symbolizandum, quæ aliter respuit.

- puit acceptilationem, *Tholosyntagm. lib. 21. c. 19. n. 3.*
64. Licet nisi re contracta esset obligatio, non colleretur per acceptilationem, ut diximus. Tamen quando virtualiter aliquod pactum continere valet potest exceptio doli mali, vel pacti eueri, *d. lsi acceptilatum, l. cum emptor, ff. de rescind. vendit. l. si vnus, §. acceptilatio, ff. de pactis.* Quod non est in acceptilatione inepta, quæ inter absentes, vel sub conditione, vel in die fit, *arg. l. i. §. cum, qui, ff. de castis. pec.* Vel ratione rei, *l. cum emptor, ff. de resc. vendit. d. lsi acceptilatum. Alderis. d. c. 10. n. 41.* vbi sic dicit intelligenda dicta *c. 3. n. 18. & seqq.*
65. Dos per acceptilationem, puta maritus cum esset debitor in mille in beneficium Titii, si illa mille det in dotem eidem marito, & tunc pecunia à marito debita numerata videtur, & breui manu eidem in dotem data, *l. licet 44. ff. de iure dotum, & ibi gl. verb. datum, P. Affl. contr. 38. n. 19.*
66. Verum insurgit satisfactio reuocabilis, *P. Affl. sup. n. 29.* Ideo solum matrimonio, pristina actio mulieri restauratur, & contra exceptiones marito, aut eius hæredi ex prima obligatione insurgentes, remanent illæ, & reuocantur, *P. Affl. n. 31. & n. 13.*
67. Ideo si præcedens mariti debitum in dotem conuersum, non erat omnino purum, & ab exceptionibus absolutum, matrimonio distracto salua erunt viro, & eius hæredi exceptiones, quæ ex pristino contractu, quamuis delegatio, vel acceptilatio, quæ paris est virtutis, interuenissent, *d. l. licet 44. ff. de iure dotum, P. Affl. sup. n. 18.*
68. Sed Acceptilatio de dote facta per virum liberat dotis debitorem, *Card. Luca de dote disc. 29. n. 8.*
69. Et per eandem vir remanet dotis restituerendæ debitor, *Card. Luca de dote disc. 87. nu. 14. disc. 192. n. 7.* Qualis autem confessio de receptio non præiudicat viro, *Card. Luca d. disc. 192. d. n. 8.*
70. Non potest fieri à procuratore, sed constare debet de effectiua solutione, *Card. Luca de vsur. disc. 41. n. 8. de credit. disc. 40. num. 6. 10.* Diximus sup. n. 4. 5.
71. De Acceptilatione agunt Iaræ Medices in *Tractatu, Tholosin syntagm. lib. 21. c. 19. Donell. 16. comment. c. 21. Vigel. l. i. c. 11. c. 11. Can. Tusc. l. i. c. i. in suis conclusionibus, Vrsell. recept. sentent. causis 8. qui confirmant conclusiones firmatas.*
72. De Acceptilatione, & Aquiliana stipulatione agit idem *Tholosin syntagm. lib. 24. c. 12.*

S Y M M A R I V M.

QVÆST. XLIII.

Sed alij numeri sunt in Sectione prima
huius Questionis

Quid sit vsuceptio, num. 1.

Prescriptio 10. vel 20. annorum appellatur vsuceptio. n. 2.

Vsuceptio respicit mobilia; prescriptio immobilis, licet largo modo prescriptio comprehendat vsuceptionem, n. 3. 4.

Vsuceptio semper fauorabilis, non prescriptio, n. 4. 5.

Vide n. 7. 3.

Prescriptio destinata à prescribo. n. 6.

Vsuceptio autem bona mobilia per triennium, immobilia alio tempore. n. 7. 8. contra Ecclesiam Romanam. 100. ann. 10.

Res immobilis prescribitur per annos 30. cum bona fide, sine titulo. n. 9.

Vsuceptio quando in fructibus. n. 11.

Antiquo tempore res immobiles quo tempore vsuceptiebantur. n. 12.

Prescriptio 10. & 20. annorum facit cognita à Iuris consulti, illa 30. annorum ab Imperatoribus. num. 13.

Vsuceptio competit scienti. n. 14. & non scienti. n. 15.

Vbi de D. d. tractantibus de vsuceptione.

Prescriptio in quo differat à consuetudine. n. 16.

Quid sit prescriptio. n. 17. 4. 3.

Prescriptio est, cum quis possidet rem alterius sciente, & patiente domino. n. 18.

Prescriptio, sine possessione non datur. n. 19. 20. Vbi tantum prescriptum, quantum possessum.

In incorporalibus sufficit quasi possessio. n. 21.

Prescriptio non incipit, nisi actus incipiat explicari. n. 22. debet esse continuata, completa, & non interrupta. n. 23.

An requiratur possessio naturalis, & civilis simul. n. 24. 25.

Nā prescribit qui aliens nomine possidet, ut colonus. n. 26. 27. 36. 43. & quando sic. n. 29. 30. 31. 32. & n. 688. §. 2. 1.

Colonus an prescribat pensiones. n. 28.

In prescriptione 30. annorum an requiratur possessio. n. 33. an immemorialis, non. n. 34.

Quando non sit necessaria possessio. n. 35.

Possessio debet esse conformis, non dissimilis. n. 37.

Ad prescriptionem requiruntur bonæ fides, & possessio. n. 38. & 91. & nu. & seqq. & n. 89. & seqq. §. 2. 1.

Res prescripta per possessionem per 30. vel 40. annos, si videtur ad dominum, an possit vindicari. n. 39.

Civilis possessio non durat ultra decennium. n. 40.

Secus si naturalis possessio non fuerit ab alio occupata. n. 44.

Tale tempus decennij non currit contra impedimentum. n. 42.

Prescriptio non presumitur, sed debet probari. n. 45.

Fundatur in sola negligentia, & in odium negligentiam. n. 46.

Fuit introducta ob bonum publicum. n. 47. 48.

Effectus illius est transferre dominium de uno in alium. n. 49. §. 1. 53. Vbi quod est essentiale est prescribere, aliud non.

In debitore prescribente, illa habet vim solutionis. n. 50. 52.

Illa non acquirit directum dominium, sed utile. n. 53.

Vbi secus si esset longi temporis, ut infra.

An extendatur de persona ad personam, de re ad rem, an sit favorabilis, vel odiosa. n. 54. & d. n. 55. d. n. 84. Quotuplex sit. n. 83, 92, 100. An videat in Tribunalibus, in quibus proceditur, sola facti veritate inspecta. num. 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91.

Prescriptio habet vim pacti, & contractus. n. 93. Per illam tollitur omnis obligatio. n. 94, 95, 96, 97. Sed non impedit litis ingressum. n. 98.

Tollit actionem, non exceptionem. n. 99. Alia & propria est illa, quæ à Iure Canonico, & Civili procedit. n. 100.

Vbi illa possunt prescribi quæ per privilegium possunt acquiri.

Prescriptio non fit sine voluntate prescribentis, & sine creditulæ tituli. n. 101.

An debeat opponi, vel iudex ex officio possit super illa iudicare. n. 102. & d. n. 103. ad n. 107.

Quantum tempus requiratur ad prescribendum. n. 108. & seqq. Vbi quod fideiussores tenent facta durat duobus mensibus, & de iudicio filii durat triennio. Vbi de reddituaria, & tanto minoris, & remota.

Prælatio competens in venditione, infra quantum tempus competat vicino, consanguineo, socio, consorti, & alijs. n. 109. & d. n. 110. ad n. 142. Vbi quibus competat, & n. 123. quod Censurarius præferatur in venditione rei censuræ. Et ubi eni competat prælatio, & cui nom. n. 118.

Agnatus an, & quando, & infra quantum tempus possit petere prælationem in venditione fendi, & locatione. n. 143. & d. n. 144. ad n. 149. Vbi de prælatione domini directi in alienatione rei emphyteuticæ.

An, & quando competat prælatio Universitati, in venditione fendi, & intra quantum tempus. n. 150, 151, 152, 153. Vbi num. 153. Ut prælatio competat agnatis in venditione officiorum.

Emens à Rege, vel à Fisco rem aliam, vel habens ex donatione, vel alio titulo, præscribit quadriennio. n. 154. ubi tota materia, leg. bene à Zenone C. de quadriennali præscript. & d. n. 155. ad n. 171.

Exceptio non numeratæ pecuniæ, & dotis, quo tempore præscribitur. n. 172.

Privilegium per non usum, per decem annos præscribitur. n. 173.

Filius præscribit usumfructum patri debitum per 10 annos inter presentes. n. 174.

Actio personalis per usumfructum præscribitur eodem tempore. n. 175. Et an omnis actio personalis ibid.

Quanto tempore præscribitur ius præsentandi ad beneficia Ecclesiastica. n. 176.

Quare in officiosa donationis quanto tempore præscribitur. Et quare in officiosa dotis n. 177. & n. 178.

Res immobilis quo tempore præscribitur. n. 179. Vbi de prescriptione statuti, & de prescriptione similitatis, & domicilij.

Actio hypotecaria quanto tempore præscribitur. n. 180. & d. n. 181. ad n. 197. Vbi de prescriptione.

Tom. V.

ne l. fin. C. de acquir. possess.

Habens farnum, malendinum, capet ad oleum faciem, dum, Hospitia, & similia, per quantum tempus præscribat ius prohibendi ne alij faciant similia n. 198. & d. n. 199. ad n. 218.

Servitus acquiritur pacto, ultimis voluntatibus, sententia, vel prescriptione. n. 219.

Quomodo probatur, & præscribitur? n. 220. & d. n. 221. ad n. 264.

Præscribitur ius solvendi vnum monetæ pro alia, per quod tempus n. 265. & d. n. 266. ad n. 283.

In fideiussores quanto tempore currat præscriptio. in. n. 284, 285, 286.

Successor singularis quanto tempore præscribat. num. 287, 288.

Via executiva in instrumento contraria, & pactum exequutum quanto tempore præscribitur. n. 289. Quid in schedula privata, et à quo tempore incipiat. n. 290, 292, 293. Vbi quid via executiva exigendi Collectionis.

In tali prescriptione an requiratur bona fides. num. 294, 295.

Si post prescriptionem pactum executionum fiat solutio, an illa iuvet contra prescriptionem. n. 296.

An illi possit remaneri. n. 297. Et an possit remaneri præscriptio. scilicet, i. in fine.

Ius francandi quanto tempore præscribitur. n. 298, 299, 300. & n. 367. seqq.

Officium Iudicis quo tempore præscribitur. n. 301.

In conditionalibus, & in diem, non currit prescriptio nisi si de verificata conditione, vel aduentus diei. n. 302.

Quanto tempore donatorius præscribit rem sibi donatam. n. 303.

Vbi fructus quo tempore acquiritur. n. 304.

Avort. & fisionis ius quo tempore præscribitur. n. 305.

In actione familia eriscenda, an, & quando habeat locum prescriptio. n. 306.

Qui cum decem solvere debet, solvit quinque, an præscribat illos alios quinque. n. 307.

Possessio in annis introitibus præscribitur, si creditor petat, & creditor neget, & elaborat tempus annorum minorum n. 308. Vbi de compensatione opposita post completam prescriptionem.

Ius offerendi competens secundo creditori quanto tempore præscribitur. n. 309, 310, 311, 312, 313.

Remedium reintegrande quo tempore præscribitur. n. 314. & d. n. 315. ad n. 323.

Prescriptio 30. vel 40. annorum perimis omnem actionem. n. 324.

Salarium, an, & quo tempore præscribitur. n. 325. & d. n. 326. ad n. 365.

Constitutum spatio 30. annis præscribitur. n. 366.

Pactum de retrovendendo, an, & quo tempore præscribitur. n. 367. & d. n. 368. ad num. 387. & n. 398. seqq.

Ius petendi legitimam, & eius supplementum quo tempore præscribitur. n. 388, 389, 390.

Ius eligendi quo tempore præscribitur. num. 391, 392, 393.

Vnio beneficii quo tempore præscribitur. n. 394, 395, 396, 397, 398, 399.

C

Per

Per litem contestationem perpetuatur effectus usque ad 40. annos, & tempore cessationis à lite. n. 400. 401. 402. 403. 404. 405.

Interrupti per litteras prescriptionis debet de novo incipere, & compleri. n. 406.

Filius legitimatus nulliter, spatio 30. annorum hereditatem paternam prescribit. n. 407.

Nullitas renuntiationis quo tempore prescribitur. n. 408. Transactionis. n. 409. 410. Contractus. n. 411. 412.

Nullitas introducta per ius civile solum, non impedit prescriptionem 30. annorum, & immemorialem. n. 413. Secus in Maioribus. ibid.

Ius adveniendi hereditatem quo tempore prescribitur. n. 414. & d. n. 415. ad n. 423.

Emphyteusis, an, & quanto tempore prescribat. n. 424. & d. n. 425. ad n. 438. 440. 441. & seq. n.

Laudemium infra quantum tempus prescribitur. n. 439.

Prescriptio 30. vel 40. annorum inauritur ex sola negligentia non petentis, ubi, aliquo facto prescribitur n. 443. In eo, in quantum odiosa requiritur tempus completum. n. 444. Secus in illa decem, vel 20. n. 445.

Prescriptio 30. an obstat creditori, cuius sit petas fructus ante completam prescriptionem decursos. n. 446.

Prescriptio 40. annorum requiritur ad prescribendum debitum, continens obligationem Cameralem. n. 447. Vbi de prescriptione censu. n. 715.

Prescriptio 40. cum titulo aequalitatem immemoriali. n. 448.

Acquirere rem immobilem, vel incorporalem, & illa possidere per aliquod tempus, an, & quando illa prescribitur ex statuto Ferrariae. n. 449. & d. n. 450. ad n. 462.

Quid si quis habeat creditum contra alium, quanto tempore prescribitur, per aliud statum Ferrariae? n. 463. & n. 464. ad n. 531.

Per tempus 16. annorum Roma prescribitur creditum ex causa mutui, depositi, vel cuiuscunque generis contractus, ubi exprimitur tale statutum. n. 542. & d. n. 523. ad n. 626.

In locutione, quo ad proprietarium rei, contestatio in emphyteusim, vel ad censum, an, & quando interrupta prescriptio. n. 627. & d. n. 628. ad n. 669. Vbi de statuto Januæ.

In Regno Neapolitano infra quantum tempus prescribitur actio incusationis obligationis penes actum. n. 684. 685. 686. Vbi de instrumentis Hispanie, per legem Tauri 63. habentibus viam. n. 687. ad n. 688.

Et in eodem Regno infra quantum tempus prescribitur actio incusationis obligationis penes actum. n. 688. 689. 690. Vbi de instrumentis Hispanie, per legem Tauri 63. habentibus viam. n. 687. ad n. 688.

Et quid in Apocis dicitur de huiusmodi. n. 687. Quid in litteris Cambij. n. 688.

Exceptio prescriptiois an possit opponi à Tertio possessore conventio Iudicio assistentia, in nostro

Regno. n. 689. & d. n. 690. ad n. 703.

Ad tollendam prescriptionem 40. annorum, requiritur alia quadragesima. n. 704.

Conductor non soluit pensionem per 30. annos prescribitur pensionem prateritam non futuram. n. 705.

Vilius in ludo alearam potest, repetere infra 30. annos. n. 706.

Actio tutela quo tempore prescribitur. n. 707. 708. 709. 710.

Ius presentandi quanto tempore prescribitur. n. 711. 712. 713. & infra.

In prescriptione 30. vel 40. ann. an requiratur protestatio. n. 714.

Quantum tempus in debito iurato. n. 715. & n. 447.

Recipiens Canones per 40. annos prescribitur dominii directio. n. 716.

Et solvens per decem annos prescribitur emphyteusim. n. 717. Vbi ad probandam quadragesimam, testes quæ etate debeant esse.

Ius collectandi quanto tempore prescribitur. n. 718. & d. n. 719. ad n. 725.

Prædia publica Civitatum, metrum, & mixtum Imperium, & destinata ad publicos usus, quo tempore. n. 726. 728.

Quo tempore in prescriptione nobilitatis. n. 727. Vbi tota materia Nobilitatis.

Omnis materia, & quælibet inducitur per spatium 30. annorum. n. 729.

Quando sufficit quadragesima sine titulo. n. 730.

Per 10. prescribitur statum, ut non dicatur usu receptum, si non sufficit ceptum obierit, nam, tunc 40. n. 731. Vbi de annis prescriptionis frumenti, vel olei ab uno Monasterio alteri. Scientia Domini requiritur in quadragesima quadam. n. 732.

Prescriptio non currit contra habentem assistentiam. Iuris communis, nisi immemoriali. n. 733.

Prescriptio 30. annorum habet locum in legato non acceptato. n. 734.

Prescriptio altioris 30. annis procedit. n. 735.

Quando lex videatur excludere prescriptionem. n. 736. 737.

Linum præstatio fructuum, an, & quando inducat obligationem solvendi in futurum. n. 738. & d. n. 739. ad n. 767.

An, & quando per non solutionem, per lapsum temporis debeat liberari. n. 768. & d. n. 769. ad n. 774.

Concessio immunitatis à solutione, quævis nulla, 40. annis validatur, in causa cessatione à solutione. n. 775.

Titulus iniustus, & invalidus, an faciat prescriptionem. n. 776.

Immobilia Fisci spatio 40. annorum prescribuntur. n. 777. Limita. n. 778.

Res papali, & minoris quanto tempore prescribuntur. n. 779. 780.

Prescriptio actionis pro socia quanto tempore prescribitur. n. 781. & n.

Prescriptio 30. vel 40. annorum perimit omnes actiones. n. 782. Secus n. 783. Vbi de possidente ludo.

re pignoris, an, & quando præscribat.

Quadragesima an titulum exponat. num. 784-785. 786.

Præscriptio, an, & quando eas in debitore anni debet. n. 787. & d. n. 788. ad n. 830.

Præscriptio incipit currere à die, quo est nata actio. n. 831-832.

Ad præscriptorem obtinendam requiritur scientia illius contra quem præscribitur. n. 833. Vbi tota materia à n. 834. ad n. 861.

Restitutio in integrum adversus præscriptionem, an, & quando competat. n. 862. & d. n. 863. ad n. 910.

Præscriptio, an, & quando currit impedito. n. 911. & d. n. 912. ad n. 999. Vbi an, & quando currit contra vocatos ad Maioratum, & fideicommissum, & omnia alia, ad materiam.

Quid sit præscriptio Contractus, Quasi Contractus, Aut Distractus, Et in quo differat à Nullitate Contractus? & in quo cum illa conveniat?

Quest. XLIII.

Videbimus hic quid sit vsucapio, & in quo differat à præscriptione, Quis sit eorum effectus, Quotuplex sit præscriptio, Alia horarum, dierum, mensium, Alia annalis, Alia biennalis, Alia triennalis, Alia quadriennalis, Alia quinquæ, Alia decem, vel viginti annorum, Alia triginta, vel quadraginta annorum, Alia centum, Alia immemoralis, Quæ res possint, & vsucapi, & quæ non. Quæ requirantur ad præscriptionem. Titulus, bona fides, & possessio, & tempus. Et qualiter præscriptio interrumpatur, Bayo in praxi p. 3. lib. 1. c. 24.

Hic non agemus de omnibus Contractibus, quasi Contractibus, & omnibus alijs rebus, pro quibus non potest agi, post aliquas horas, dies, menses, & post aliquod tempus. Nam de hac materia opus esset conficere voluminosum Tractatum, quem doctissime Antonelli de tempore legali, ad quem remittimus DD. Lectores. Sed agemus ianum de præscriptione, & vsucapione, & de tempore, ad illam Inducendam.

1 Vsucapio est acquisitio, vel adfectio domini, per continuationem possessionis, temporis à lege definiti, 3. ff. de vsucapion. l. 1. §. ult. ff. ex quib. caus. maior. Cuius in lexie, §. vsucapio. Gregor. Tholos. syntagm. lib. 40. cap. 1. & seqq. Tepat. recept. sent. tit. 555. Tusi. tit. V. conclus. Anton. Vebriens. in Vocabulario Iur. verb. vsucapio. Spieg. in lexie. Iur. verb. vsucapio. gl. In princ. verb. quod autem 17. q. 1. Abruzz. ad c. 62. Regis Ferd. tom. 1. num. 724. D. Verde Insistent. lib. 2. tit. de vsucapio.

Tom. V.

2 Præscriptio decem, vel 20. annorum appellatur vsucapio. ff. de vsucap. & titulus seqq. Balb. de præscript. p. 1. princ. in p. o. em. n. 1. 2.

3 Vsucapio proprie respicit mobilia, præscriptio verò immobilia, quamvis large sumendo, præscriptio comprehendat vsucapionem. Balb. sup. vers. Tertia principaliter num. 1. seqq. Galum. de vsu. p. 1. n. 16. vbi laze, Christin. de c. 81. Vultus infuit de Fvsucapion. nu. 6. 10. C. Alim. in lexie. §. præscriptio D. Constantini sup. prag. 111. de præscript. nu. 2. Tholos. syntagm. sup. Tepat. de tit. 555. Tusi. d. concl. lib. V. Balb. de præscript. p. 1. princ. q. 3. num. 1. Spieg. in lexie. sup.

ideo exceptio præscriptionis pro re mobili opposita non dicitur inepta. Et legislator promiscue vtitur istis terminis vsucapionis, & præscriptionis, Dicitur c. sine possessione, in princ. commun. de regul. iur. in 6. Balb. sup. n. 1. & seqq.

4 Licet vsucapio semper sit favorabilis, & præscriptio non, Balb. sup. n. 4. de qua re infra. num. 7. Et vsucapio bono publico indulta fuit. l. 1. ff. de vsucap. P. Bambolani. de C. de præscript. 30. vel 40. ann. nu. 189. C. si laicus sup. nu. 1. Tholos. & Tepat. sup. N. bona de etate ann. 15. q. 23. nu. 6. Sed quod præscriptione acquiruntur, quæ privilegio comparantur, Masius consule. 649. num. 38. Nos infra nu. 33.

6 Præscriptio est nomen verbale, derivatum à præscribo, quod idem est, quod præfigo, huiusmodi præscriptio, vel limitatio. 2. de concess. præbend. c. 1. singulari b. d. distinct. Balb. sup. vers. 2. n. 1. & seqq. fol. mobi. 11.

7 Vsucapiuntur bona mobilia per triennium, Immobilia decennio inter præscriptores 20. inter absentes, concurrente tamen bona fide, & iusto titulo, vnic. c. de vsucap. trasor. §. 1. Insist. de vsucap. l. si quis emptio. c. de præscript. 30. vel 40. ann. mala fidei, cum autem seq. c. de præscript. longi tempor. Antonell. de temp. legal. li. 2. c. 67. n. 1. Tholos. & Tepat. sup. Balb. sup. Spieg. sup. D. Abruzz. in c. 62. Reg. Ferd. tom. 1. nu. 675. Hermosill. fol. 719. nu. 12. 13.

8 Eriam bona mobilia Ecclesie triennio, Photb. dec. 133. n. 43. tom. 1.

Eodem tempore actio ad rem mobilem. Abruzz. sup. n. 676.

9 Si verò concurrat bona fides sine iusto, iure res immobiles præscribuntur 30. annis, d. l. si quis emptio. §. 1. Antonell. sup. num. 5. & Nos infra.

10 Sed contra Ecclesiam Romanam, & eius Fiscum mobilia non vsucapiuntur triennio, sed 100. annis. Peregr. de Iure Fisci lib. 6. tit. 8. nu. 45. Antonell. d. c. 67. nu. 41. & de loco legal. lib. 1. c. 16. nu. 7. Quamvis in verb. alienatio rerum Eccles. num. 24.

11 Vsucapio triennij in fructibus locum habet, quando constat eos fuisse retentos per totum triennium, sed si infra triennium consumpti fuerint, datur actio ad pretium, quæ durat 30. annis. Antonell. d. c. 67. 74.

12 In solò Italico Res immobiles vsucapiantur

C 2

- tur biennio, in Prouincijs decennio inter præ-
terites, quæ differentia vigit vsq; ad tempora.
Instituti in Imp. in princ. Instit. de vsucapion. bene
P. Barboſin rubr. tit. C. de præſcript. 30. vel 40.
annor. num. 12. & ſeqq. ubi ſic probat contra ſar-
mient ſeſſel. lib. 2. c. 9. num. 4.
- 13 Præſcriptio decem, & viginti annorum fuit
cognita à Iuris Conſultis. Præſcriptio 30. anno-
rum nouè fuit introducta per Imperatores,
qui poſt Iuris Conſultos Imperarunt, Barboſin
d. rub. num. 5. 6.
- Præſcriptio 10. & 20. annorum in Cathalo-
nia eſt reducta ad annos 30. & procedit etiam
cum mala fide. D. Romaguer, ad Statut. Eugub.
ſol. 258. num. 36.
- 14 Vsucapio ſcienti competit, Balb. par. 1. 3. par.
princ. q. 9. n. 6.
- 15 Vtucapio currit contra hæreditatem iacen-
tem, ex quo non dum inducitur propter negli-
gentiam non petentis, ſed fauore poſſeſſoris,
Balb. 5. p. 6. par. princ. num. 48. Verum ſine poſſeſ-
ſione naturali, & ciuili non datur, l. 3. l. ſine poſ-
ſeſſore, ff. de vsucapion. l. 15. ff. de vsucap. l. 13. §.
quæſti. num. ff. de acqu. poſſ. Affin. de vsucap. in rubr.
in 50. Donel. in lib. 5. comm. cap. 14. Covar. in Reg.
precatum 2. p. an. 7. verſ. naturalis. Aguil. ad Ro-
xas de incomp. tit. lib. 9. c. 3. n. 58.
- De vsucapione agunt Ciferi, Colaber, Comi-
tol, Kalken, Groſſatini, Harprecht, Oldendorp, in
Mella, Plumus, Rath. Ricciadui, Simeonius,
Vaſquez, Vbaldis, Vubel. Affin. & alii.
- 16 Præſcriptio differt à Conſuetudine, vt de-
clarat Georg. Mor. de iure venand. p. 1. c. 6. num. 25.
Vofſ. l. l. uſtr. contr. 89. num. 12. Crouet. de antiq.
temp. 4. p. in princ. Geor. de expenſ. & melior. c. 9.
num. 43. Quia præſcriptio tranſfert ius de vno
in alium, & concernit priuam, Conſuetudo
verò reſpicit ius publicum, & non tranſfert
ius, ſed declarat, vt quod erat in bonis nullius,
ſit acquiſitum illi, qui conſuevit vti, & conti-
nuè vſus eſt tali re, & ita declarant DD. allega-
ti, Bologni allegat. 1. 1. num. 37. Gallus de ſtitutibus
diſp. 3. art. 8. num. 52.
- Sic illa, quæ ſunt Iuriſdictionis præſcriptio-
ne non acquiruntur, ſed poſſunt acquiri per
Conſuetudinem, Aret. in §. flumina, Inſtit. de re-
rum diuiſ. Georg. Mor. de c. 6. num. 19. facit tex. in c.
ſuper quibusdam. §. præterea de verb. ſignific. quod
videtur etiam admittere Paſq. de c. 89. num. 13. licet
num. 36. differant. Gallus ſup. num. 5. l. in fine.
- 17 Videbimus, An ſit fauorabilis, vel odioſa,
An fundata in negligentia, quando incipiat
Præſcriptio dicatur Acquiſitio, ſive adiectio
dominii per continuationem poſſeſſionis, tem-
pore à lege deſinito, l. 3. ff. de præſcript. Hoſtief.
in ſumma eiusdem tituli, §. 1. num. 1. Balb. de præ-
ſcript. p. 1. princ. num. 1. ſol. mihi 9. D. Gutier. de
Theſ. lib. 2. c. 19. Paſſarell. de donat. lib. 5. qn. 5. num.
88. Anſald. de commerc. diſp. 95. num. 32. Et Ho-
ſtief. ſup. num. 6. dicit præſcriptionem ad inſar-
ſolutionis, omnem actionem exſtinguere, quod

temporeſt decennij, Antonell. de temp. legal. l. 6. 2.
c. 76. Aret. de ſidei. ff. de l. 10. §. 16. num. 3. & ſell.
9. §. 23. num. 4. Nebreſenſis in vocabul. iuris verb.
præſcriptio, Caluin. cod. verb.

- 18 Sic præſcriptio eſt cum quis poſſidet rem,
alterius, ſcientie, & patientie, & non contradi-
centie Domino, per tempus 30. vel 40. anno-
rum, Secut. de commerc. §. 1. quaſt. 7. p. 2. ampl. 19.
num. 127.
- 19 Nam ſine poſſeſſione, aut quaſi non datur
præſcriptio, l. ſine poſſeſſione, ff. de uſurp. & uſu-
cap. c. 17. de præſcript. c. ſine poſſeſſione de reg. iur. in
6. P. Affin. contr. 49. num. 24. Linglois dec. 3. q. 6. No-
na. ſup. Prag. de præſcript. in rubric. num. 7. ſeqq.
poſt alios T ranchedin. conſult. 75. n. 13. conſult. 80.
num. 17. Patell. annor. 24. num. 32. Carrill. dec. 44.
num. 14. Dom. Antonell. de temp. legal. lib. 2.
c. 76. num. 1. Antun. de donat. tom. 2. c. 45. num. 12.
Larrea alleg. 16. num. 1. D. Romaguer. ad Synod.
Cernu. lib. 5. tit. 13. c. 2. num. 73. Rocca diſp. 167. n. 16.
D. Aguil. ad Roxas de incompatibil. par. 5. c. 2.
num. 58. Barra obſ. lib. 3. obſ. 80. num. 3. D. Scoppa
ad Fabr. in C. tit. 2. expedit. 78. num. 24. & tit. 3.
expedit. 41. num. 5. D. Manſin in Bibliothec. Iur. tit. 1.
q. 8. num. 40. Caſtill. lib. 7. contr. c. 26. num. 58. ſeqq.
art. dec. 71. num. 7. D. Bini. l. conſ. 95. num. 16. D. Mu-
ſſetula in allegat. inſerua per Maſſell. ad Cypre.
Larr. dec. poſt primum tom. num. 83. Fontanell. de
paſſis clauſ. 4. gl. 17. Covar. in c. poſſeſſor. p. 2. & §.
1. de reg. iur. in 6. Gomez in l. 5. Tauri num. 2. 3. &
lib. 2. var. c. 5. ad num. 20. Molina de Inſtit. diſp. 62.
Caſtill. de Tertij. c. 26. Ricc. colleſt. 2760. A Holin.
reſ. 1. num. 101. reſ. 32. num. 140. D. Roſa conſult. 9. num.
7. conſult. 12. num. 13. Scraph. de priuileg. Iuram. priuileg.
33. num. 156. Barboſ. in loci commun. lit. P. n. 35.
D. Gobius de aquis q. 10. num. 1. q. 12. num. 22. de
monet. q. 8. num. 2. 8. D. T ranchedin conſult. 80. n. 17.
Borden. de præſcript. docum. 8. §. ſeu. Jordani.
lucubr. lib. 14. tit. 24. ad num. 108. Annon. de donat.
tom. 2. c. 45. num. 13. c. 40. num. 50. cap. 43. num. 74. Ram-
mon. conſ. 70. num. 3.
- 20 Ideo dicimus, tantum præſcriptum, quantum
poſſeſſum, D. Roſa conſult. 9. n. 9. & conſult.
12. n. 13. Caſtill. tom. 7. c. 33. num. 13. 16. Barboſ. in
loci commun. lit. P. n. 35. Alograd. contr. 51. n. 51.
Salgad. de proteſt. p. 3. c. 9. num. 36. & c. 10. num. 108.
ſeqq. Barboſ. in reſponſor. verb. præſcriptio in loci
commun. lit. P. n. 35. Seraſin. de Iuram. priuileg. 33.
num. 156. D. Scoppa ad Fabr. ſop. tit. 1. expedit. 63. n. 5.
Vaz axiom. Iur. lit. P. num. 131. Monac. dei. Luc.
14. num. 16. Pat. dec. 707. p. 1. Malic. de probat.
concl. 14. num. 23. concl. 946. num. 8. Cypre. de 109.
num. 32. Bodr. dec. 58. n. 6. Antonin. var. lib. 1. c. 7. §. 70.
num. 20. Honde de conſ. 76. num. 47. lib. 1. Add. ad Cap-
rell. Theſ. obſ. dec. 32. 1. Penia dec. 50. l. 2. o. 20.
- 21 In rebus Incorporalibus ſufficient quaſi poſ-
ſeſſio, D. Manſin ſup. num. 107. Sic ſufficit
ſcientia, & patientia, T ranchedin. conſult. 80. num.
18. 19. 21. 22.
- 22 Sic præſcriptio non incipit, niſi actus inci-
piat explicari, Larrea alleg. 16. num. 22. Bodr. n.
c. 6.

collu. 47. num. 37. lib. 2. Sic illa non currit ab-
sque animo præscribendi, *Altograd. contr. 76.*
num. 32.

25 Debet esse continuata, *Ludonif. dec. 294. n. 2.*
Non interrupta, ut dicemus infra, & comple-
ta, *Penimoll. in idea sedendi constroner. consil. 29.*
num. 24. *Carrill. dec. 176. n. 7. Barut. dec. 178. m. 3.*
D. Rabens de causis. c. 31. n. 69.

24 Sed non omnis possessio sufficit, sed natura-
lis, & civilis simul concurrere debet, gl. in l. 1.
verb. *prescriptioem*, C. de servis fugi. Vel sal-
tem sola civilis, quæ licet sola animo retineatur
hunc tamen inrer alios, civilem effectum opera-
tur, *Aretin. in § sed aliquando, n. 3. in § 1. de
resuscip. Dyn. in reg. ius possessionis, post n. 29. de
reg. iur. in 6.* Vbi exemplificat in abiente, quam
constat solam civilem possessionem animo re-
tinere, *Iordan. placubrat. diuers. lib. 14. tit. 24. de
prescript. num. 107. seqq.* Vbi etiam notat, quod
sola naturalis, quando civilis apud alium re-
manet, non sufficit, quia talis possessor non
sibi, sed alteri, cuius nomine insiluit, possidere
constituit, l. 7. § ex contrario, ff. de acqu. r. poss. ff.
*Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 76. n. 2. Gomez
in l. 15. Tauri num. 105. & in l. 95. n. 2. 3. R. M. a-
rin. lib. 1. c. 164. num. 3. D. Scoppa ad Merlin. contr.
44. nu. 22. lib. 1. D. Aguila ad Roxas de incompati-
bilib. p. 5. c. 3. num. 58. Albar. resol. n. 19. Bar-
bos. in l. 2. C. de prescript. 30. vel 40. num. 19.
seqq. & num. 64. seqq. vbi etiam Bouen. & idem
Boud. n. 20. num. 8. §. & sicut, & n. 52. & seqq. &
num. 70. seqq. de prescript. *Gusman. veris. iur. 4. n.
17. Hermosill. fol. 196. n. 17. 18.**

25 Ex defectu possessionis civilis, nec ex im-
memoriali quis præscribit, *Meubae. illustr. c.
81. n. 21. Barbos. sup. n. 67.*

Et in immemoriali requiritur continuata
possessio, *T. m. be. in consil. 73. num. 12.* Et si-
ne possessione civili, non interrupta, non da-
tur præscriptio, *Gusman. veris. iur. 4. n. 47.*

26 Sic non præscribitur qui alieno iure possidet.
Vels differt, *48. nu. 37. Larrea. alleg. 28. §. alg. ad. p.
3. de process. 10. n. 40. Antonell. de temp. leg. lib.
2. c. 67. num. 76. P. B. rbof. in l. 2. C. de prescrip-
t. num. 52. vbi nec per mille annos. Bouden. co-
l. 48. num. 1. 12. & de prescript. docum. 12.
Rota. Rom. rec. dec. 23. m. p. 6. & dec. 351. num. 6.
p. 11.*

27 Ideo Colonus non præscribit, nec eius hæ-
redes, *Barbos. in l. 2. num. 4. seqq. C. de prescrip-
t. 30. & ibi Bouden. & trañ. de prescript. docum.
12. num. 62. & seqq. n. 103. seqq.* Dicemus infra
num. 188.

28 Sed præscribit pensiones, *Barbos. & Bouden.
sup. num. 107. & seqq.* præteritis, non futuras,
*Piganti. ad status. Ferr. lib. 2. rbof. 127. n. 67. Pa-
cion. de locat. c. 52. Zacch. de sasar. qu. 105. Filz. in
de emphy. tit. de solut. cauon. qu. 9. Card. Luc. de
pens. lib. 67. n. 6.*

29 Præscribunt tamen si mutant possessionem,
ob nouum titulum et superuenientem, *Possib.
obf. 54. num. 23. seqq. Card. Luc. de emphy. disc.*

*59. nu. 10. de indic. disc. 44. num. 110. Duran. dec.
269. num. 11. Rota post Possib. dec. 322. n. 7. Bar-
bos. in d. l. 2. n. 251. & n. 98. vbi Append. & num.
273. seqq. Ottobon. dec. 104. 119. Bouden. de pra-
scrip. t. docum. 12.*

30 Sed huiusmodi mutatio procedit solum, si
possessio fuerit vacans, & eo tempore muta-
tionis à nemine apprehensa, *Bouden. collu. 47.
num. 734. Girard. ad co. suet. Messan. 10. gl. 8.
num. 15. Merlino de pign. lib. 3. qu. 76. n. 33. Ca-
ualer. de 479. n. 2. Barut. dec. 375. n. 9. 10. n. 2. Bon-
den. ad Barbof. de prescript. ad l. 2. ad n. 103.*

31 Sic quamuis per absentiam decem angorum,
regulariter, quis censetur amittere animum
possidendi, & sic perdidit possessionem,
ipsam, necdum naturalem, fed etiam civilem,
*Barut. dec. 813. num. 4. Possib. de n. n. obf. 58. n. 5.
Vbi n. 6. quod licet tempus non sit modus
perdendæ possessionis, l. 1. m. l. r. ff. quia. modis
usufr. vel usus amitt. l. licet. C. de acquir. possib.
Tamen est modus inducendæ obliuionis, & sic
etiam inducendæ depositionis animi, per quã
amittatur possessio, *Gratian. disc. 450. num. 30.
seqq.**

32 Secus esset si res esset alteri locata, ex quo
per conductorem ipsi Domino possideret, &
sic non applicatur, quod abist, dum per alium,
remittit, & possidet, *Aretin. in l. si de ea, §. si
forte, ff. de acqu. r. possib. l. obf. 58. n. 3. Rota
Bono. aduerf. dec. 86. num. 42. Vbi hoc dicit pro-
cedere, quamuis Dominus per decennium
mercedem non percepisset, *Rota de 496. n. 3.
p. 4. r. P. ost. n. de locat. cap. 27. num. 47. seqq. Possib.
de manu obf. 58. n. 5. n. den. obf. 23. num. 17. seqq.
& de prescript. docum. 8 §. ita citatur, Rota apud
Pamfil. dec. 191. 731. & in rec. dec. 499. p. 4. P.
Barbos. in l. 2. C. de prescript. 30. n. 38. seqq.**

32 Sed quod dum agitur de præscriptione 30.
annorum non requiritur possessio, cum indu-
catur ex solo temporis cursu, dicit *Gratian. dec.
4. num. 42. seqq. post Cranes. consil. 111. n. 10. per
doctrinam Barut. in l. si. ff. de ea, per quem factam
erit, Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 67. n. 10.*

34 Et multo magis immemorialis non requirit
possessionem, *D. Concol. alleg. 14. n. 55.*

35 Verum necessaria est possessio quando quis
vult acquirere mediante præscriptione no-
uum ius, secus verò quando quis inducit præ-
scriptionem ad se defendendū contra alterius
actionem, quia tunc præscriptio perficitur ab-
sque alia possessione, ex solo temporis cursu,
quia aliam nunquam præscriberetur contra
actionem, & in præscriptione longissimi tem-
poris sortus, nam illa inducitur ex sola non
perentis negligentia, absque alio facto, & mi-
nisterio præscriptoris, *Rota 30. Maij 1629. &
5. Iunij 1624. relata per Nouar. sup. præg. 1. de
prescript. in rbof. num. 8. Sic sine possessione ci-
uili, & naturali non datur præscriptio, Torre
de maior. t. Italp. 5. c. 3. n. 58.*

36 Vfructuarius, emphyteuta, feudatarius
non præscribit, quia non possidet civiliter
Bou-

Borden. de præsript. docum. 11. §. symphyentia, feudatarius, usufructuarius.

- 37 Et possessio debet esse conformis, nam difformitas facit actum impræscriptibilem, *Valenz. conf. 178. num. 53. Tranchet. consulti. 75. nu. 17.* Secus est, si quis præscribat decimam in vno territorio de aliquibus fructibus tunc existentibus, nam si postea fiant alijerim de aliis dicitur præscripta decima, *Carroll. decis. 44. num. 5.*

- 38 Sic ad præscriptionem requiruntur, bona, fides, tempus, titulus, & possessio, *Castill. de Tertijs. c. 16. un. 4. & seqq. Tranchet. consulti. 2. num. 14. Bignon. alleg. 91. num. 5. Ansaldo. de com. mere. c. 95. num. 8. De quo infra.*

Vnde licet contra metum inferentem in contractu præscribatur spatium 30. vel 40. annis, & contra participem illius, *Borrell. tom. 3. in summa dec. 5. tit. 1. n. 617. seqq.*

Tamen contra Tertium bonæ fidei possessorem, nec illationis metus participem, inter præsentem decem annis, inter absentes 20. annis, l. 3. C. de his, quæ vi, met. & ibi gl. penult. & final. *Tiraq. de retrah. lignag. §. 1. gl. 10. nu. 14. Sarmient. lib. 2. c. 11. nu. 2. Pin. dec. 507. n. 18. lib. 3. Carz. de nobil. gl. 17. n. 19. Montaner. in a. diti. ad Oliban. de astron. c. 9. nu. 17. p. 2.* Vbi dicit durare contra metum inferentem 30. annis. Sed si fuerit alteri vendita extinguitur spatium decem. annorum inter præsentem, & spatium 20. inter absentes.

Et *Trentacinq. var. lib. 1. ref. 1. de his, quæ vi, nu. 43. & ref. 2. nu. 2. & 6.* dicit contra Tertium possessorem decem; vel 20. annis præscribi, contra inferentem spatium 30. annorum. Et quod vi currat præscriptio decem, vel 20. annorum, requiritur titulus, & bona fides, ex *Alex. num. 6. Carber. Bald. & alij.* Et *de ref. 1. nu. 3.* late agit: An Tertius possessor sciens primum emptorem coegisse per metum venditorem, præscribat decem annis; Et quod non. præscribat dicit virorem in puncto iuris: quia titulus, & bona fides requiritur. Et præscriptio non currit donec durat causa metus, nam semper eadem existente causæ sequentes actus, metu censentur facti, *Surd. conf. 513. n. 48. Mongollon. de metu c. 8. §. 3. un. 11. & c. 12. nu. 20. Rebuff. gl. 12. num. 12. Fontanell. de pallis cl. 7. gl. 2. p. 7. nu. 23. 61. 65. Menoch. conf. 917. in fine, Borrell. in summa dec. tit. num. 619. Ricc. collect. 253. 921. Hermosill. gl. 1. §. 6. p. 5. tit. 5. n. 125. 126.*

- 39 Quoad possessionem requisitam in præsentem. Si quis per 30. vel 40. annos præscribat rem aduersus Dominum, si res illa reuerteretur ad Dominum, potest vindicari per præscribentem, *Barbo. in l. 8. n. 40. & seqq. C. de præsript. 30. vel 40. auron.*

Sed contra sunt *Conar. var. de præs. p. 3. §. 1. num. 1. Borden. de præsript. docum. 3. §. licet, Car. Luca de seruit. disc. 72. nu. 7. & de dote disc. 166. n. 38. Fram. dec. 578. n. 14. Rota dec. 27. n. 8. p. 1.*

- 40 Verum civilis possessio non durat ultra de-

centium, idcirco finito decennio, naturalis possessio incipit etiam civiliter possidere, licet, vbi gl. verbo *temporis, C. de acquir. possess. Corn. cons. 16. num. 14. Jordan. lucub. lib. 1. art. 24. nu. 110. Menoch. conf. 1095. num. 8. Tuse. li. p. cons. 400. n. 37. seqq. Barot. dec. 249. num. 5. Possib. de iuram. obs. 58.*

- 41 Secus si naturalis possessio ab alio non fuerit occupata, quia tunc civilis præsumitur continuata ultra decennium, *Conar. conf. 40. nu. 10. 17. lib. 2. Gratian. disc. 310. nu. 48. seqq. & disc. 384. num. 32. disc. 450. num. 31. & seqq. Vbi subdit, quod civilis possessio non amittitur per decennium quando constaret semper fuisse rectum animum possidendi, Rota dec. 117. n. 1. p. 5. rec. Vbi quod admittendam possessionem civilem requiritur scientia, & patientia proprietarii, *Borat. dec. 604. Vbi quod in incorporalibus possessio non amittitur, nisi ex suspitione concepta per possessionem, quod potuerit repelli ex scientia, & patientia, quod alius possessionem occupet, Cavalier. dec. 242. n. 7. Possib. disc. 58. num. 7. Vbi num. 29. & seqq. obseruat, quod iuxta sententiam Roræ Romanæ infra decennium non censetur amissa possessio civilis, etiam data scientia occupationis, Rota apud eum. em. dec. 80. num. 8. Montrea dec. 172. num. 5. Beltram. ad Ludov. disc. 307. nu. 26. licet contradicatur *Borat. & alij in l. si de eo fundo, ff. de acquir. possess. l. i. no. ell. d. c. 76. n. 8. seqq.***

- 42 Tale tempus decennii non currit contra impeditum, & sic cessat negligentia, & sic non dicitur amissa possessio, *Rota dec. 378. n. 3. p. 1. dincip. Borat. dec. 375. num. 11. Possib. disc. 58. num. 36. seqq. Gufman. verit. iur. 34. n. 4.*

- 43 Potest proprietarius, seu eius hæres petere manutentionem in re tertio vendita per hæredem usufructuarii, quamvis talis emptor eandem rem tenuerit per 30. annos; nam, ad quamcumque transierit illa res, non potuit naturalis possessio, quæ expirauit per obitum usufructuarii, alicui acquiri, stante civilis, quam habet proprietarius, cui est adiuncta naturalis, siam mortuo usufructuario, vnde hæredes usufructuarii non potuerunt plus iuris in emptorem transferre, quam ipsi haberent, *Gratian. disc. 779. n. 4. seqq.*

- 44 Præscriptio est modus notissimus soluendi obligationem, nam si quis obligatus bona fide existimans se non esse obligatum, legitimo tempore non soluat, præscribit obligationem, & ea tollit omnino; sic præscribuntur iura, & actiones triginta annis ad immobilia, & res mobiles per tres annos; de qua præscriptione *Gufman. de iust. qu. 44. Franch. dec. 56. vbi add. Fontanell. dec. 152. & seqq. Vela differ. 2. n. 11. & 38. d. num. 99. & 48. num. 15. & 2. num. 45. Cyrias. contr. 321. 532. Sordet. 158. Conar. de cap. possess. 2. p. 5. C. de reg. iur. in 6. & §. 8. q. 11. Castill. de Tertijs. deb. c. 26. P. Molin. disc. 63. seqq. Tiraq. de præsript. §. 1. gl. 2. Barbo. de iur. de præsript. Capon. tom. 3. disp. 193. Vela differ. fert.*

fert. 34. d. n. 39. *False. ion. ult. 49. Canon. q. 173.*
Idem Capon. disp. 249. Peltus resol. civ. 127.
Secunde commerc. & c. m. b. 5. 2. gl. 5. n. 65. & 5. 1.
qn. 7. p. 2. ampl. 19. n. 127. seqq. signatet nam.
135. illat. 4. & seqq.

- 45 Vel est ius quoddam ex tempore congruū;
 legum auctoritate vim capiens negligentibus
 potestatem inferens, & finem litibus imponens.
Pauor. & Felin. in rubr. de prescript. Castr. conf.
293. alius 297. Oines. l. iust. de vscap. & long.
temp. prescript. on. 4. seqq. Balde. prescript. q. 1. in
fin. & p. 1. q. 3. Christ. dec. 8. 1. n. 1. lib. 4. & dec.
82. seqq. & ad l. Municipali. 20. Fagnandez de 3
contra. lib. 2. cap. 15. Gibalus. de Pmo. l. negotiat.
tom. 2. lib. 5. c. 5. ar. 1. & seqq. Mella tract. de vscap.
& prescript. in princ. D. Rofas ftecl. p. 2. c. 89.
nn. 9. D. Baldus. de decif. de dote tit. 4. dec. 1. m. 38.
dec. 1. n. 21. dec. 3. n. 8.

Prescriptio non presumitur, sed probari
 debet, & quæ sint illius requisita. *Majord. de 3*
prob. conclus. 123. seqq. Gratian. disc. 681. num.
44. 47. 681. num. 33. C. ibid. conf. 178. lib. 1. Craven.
conf. 131. n. 12. Meno. b. de presump. lib. 6. pref.
33. n. 2. Barbosa repetit. verb. prescriptio. & in
rubr. C. de prescript. m. 2. Valenz. conf. 178. n. 50.
51. lib. 2. Tranchet. conf. ult. 75. n. 8. 9. 1. n. 23.
D. Borden. de prescript. de com. 5. n. 2. R. n. corā
fbid. dec. 206. n. 1. vbi cum. 1. dicit non prescri-
mi titulum, & bonam fidem. D. Tranchet. con-
sult. 75. n. q. 61. n. 2. 3. Gobius de aqu. q. 10. n.
35. N. o. d. dec. 206. n. 1.

- 46 Fundatur in sola negligentia, & in odium
 negligentiam. *D. Romayner. ad stat. Engub. lib. 2.*
rubr. 30. n. 58. ad Syon. Gerund. l. b. 5. tit. 12. c. 9.
nn. 7. 59. & l. b. 1. c. 1. n. 72. Gafin. veric. 34. num.
11. Conciet. allegat. 14. numer. 43. Doctissimos
D. Borden. collat. legal. 27. n. 67. tom. 2. Pantmel.
dec. 3. n. 37. tom. 1. Rectoria. p. 61. num. 15. tom. 1.
disp. 145. n. 31. & c. 167. num. 19. tom. 2. Salgad.
lib. 2. p. 2. c. 28. n. 53. Sperell. dec. 135. n. 134.
140. tom. 2. Alfald. de commerc. disc. 95. n. 32. disc.
62. n. 45. D. Gutier. de compensat. q. 17. n. 11.
24. lib. 1. Gratian. disc. 602. n. 15. Palma alleg. 2.
nn. 24. P. Barbosa in rubr. C. de prescript. 30. vel 40
ann. n. 37. Stieb. de obf. 187. num. 17. 38. Tranchet.
dim. consult. 16. n. 30. Pavia. dec. 88. n. 6. Secce. de
commerc. 5. 1. q. 7. p. 2. m. l. 19. n. 132. vbi 2. 33.
limitat, & bene si negligentia sit impare vul-
nerata, puta si quis violentè à principio in-
trouit, aut in contra quam prescriptio sit in-
fans, furiosus, ignorans, impeditus, &c. Et currit
statim sine interpellatione. Bisjogo. alleg. 11. n.
45. 16.

Sic cessat quoties Creditori nequit imputari
 negligentia. *Anfald. de commerc. disc. 62. n. 45.*

Sic non currit, vt dicemus infra num. 911.
 contra non valentem agere. *Anfald. disc. 95.*
num. 33. seqq. Alfald. ad patr. m. 56. n. 19. 20.

Sic non currit ad fauorem debitoris veri,
 donec creditor litigat cum debitore putatuo,
Anfald. disc. 62. n. 42.

- 47 Prescriptio p. vi. introducta ob bonum pu-

blicum, nè dominia rerum sint in Incerto, & vt
 aliquis su linium finis. Et respiciat etiam priuati-
 torum commodum, qui possident, & ei præ-
 scriptione securitatem acquirunt. *Roman. conf.*
53. Manil. de cens. q. 197. n. 8. D. Pigant. ad stat.
Ferrar. tom. 2. rubr. 127. n. m. 1. Craven. conf. 71. n.
4. Rota ad Rosat. conf. 75. num. 10. lib. 2. Camill. de
Curtis in diuers. feudal. p. 1. §. declarata n. 23. fol.
69. Episc. Maranta lib. 4. resp. 77. num. 1. seqq. An-
dreal. contr. 59. n. 1. 5. p. i. l. x. §. v. ut apud, &
prescriptio. & 5. prescriptio. Secce. de commerc.
5. 1. q. 7. p. 2. ampl. 129. Doctiss. Sabell. §. prescrip-
tio n. 2. R. Martian. disp. 98. n. 7. lib. 2. Donad.
de reuocant. c. 43. n. 27. Gobius consult. 52. n. 136
137. Rota dec. 51. num. 12. post Tractatum vscap.
Pac. Jordan. lucubr. lib. 14. tit. 24. tom. 3. T. uel. lit.
P. tont. 520. Anfald. d. disc. 5. n. 37. Passarelle
donat. lib. 3. q. 1. num. 28. & 5. 1. Frances de Intres.
q. 84. n. 6. & q. 105. n. 17.

- 48 Sic statuta imponenda præscriptionem sunt
 valida. *D. Tranchet. in consule. 16. n. 19. D. Cou-*
stantio. ad statut. Rōma tom. 2. an. 1. 48. art. 1.
n. 1. seqq. Pigant. ad stat. Ferrer. lib. 2. rubr. 127.

- 49 Effectus præscriptionis est translatio do-
 minij de vno in alium. *Annot. sup. m. 69. & seqq.*
Jordan. sup. tit. 24. n. 485. seqq. Habet vim pacti,
Coniectus, seu donationis. Dec. con. 75. P. fill.
ad Affald. 13. Tiraq. de retrad. g. 5. 1. 2. l. p. num.
142. Gratian. disp. 860. n. 10. Consalad. Surd. dec.
3. num. 1. licet alij dicant non transferri domi-
nij, sed solā securitatem perpetuæ possessionis.
D. Pigant. sup. n. 2. ex Calum. de vscap. c. 1. n. 13.

- 50 In debitoribus præscribitur, illa habet vim so-
 lutionis. *Gratian. disp. 509. n. 37.*

- 51 Venit ad deductionem iuris alieni. *Gratian.*
disc. 425. n. 5. Dicitur præscriptio quando agi-
tur de auferendo ius alicui competens. Pavia
dec. 689. n. 6. dec. 603. n. 6.

- 52 Habet vim pacti, solutionis, ac priuilegij, &
 æquiualeat veritati. *Gratian. disc. 860. n. 10. disc.*
881. n. 10. Surd. dec. 24. Gamma. dec. 276. n. 2.

Quæ procedunt quo ad illas res, quæ pos-
 sunt cedi, & alienari, nam alias non possunt
 præscribi, nam quod cedi potest, potest præ-
 scribi. *Notum. de donat. com. c. 45. n. 6. Montan.*
de regal. in pract. num. 33. D. Petra in rita 123.
nn. 144. fol. 439. Ripol. de regal. lib. 1. c. 2. n. 12.
Cancer. var. lib. 2. c. 2. n. 139. Maffrill. de Magist.
lib. 1. c. 19. n. 17. Palf. consult. 93. n. 40. Mansus
consult. 649. n. 38.

- 53 Sic ad illam requiritur, quod quid non sit
 vltus iure suo, quantum uisisset voluisset. *Pavia*
dec. 88. n. 4.

Præscriptio non acquirit directum domi-
 nium, sed tantum vile. *Balde. de prescript. par. 2.*
prin. c. 1. post alios D. Gutier. de Testam. lib. 2.
c. 19. n. 5. Passarelle de donat. lib. 3. q. 1. n. 57.

Si vero esset præscriptio longi tempo-
 ris, puta 10. vel 20. annorum, præscribens ac-
 quiret directum dominium, & dicitur verus
 Dominus. *D. Gutier. sup. c. 68.*

Ex dominium vile quo ad acquisitionem.

The.

- Theſauri præſertur directo. *D. Guttier. ſup. n. 9. 12. & 13. Vide ipſum n. 14. ſeqq.*
- 54 Præſcriptio non extenditur de perſona ad perſonam, nec de re ad rem. *D. Roſa conſult. 12. num. 14. & reſ. n. 7. Staiban. obſ. 187. n. 24. Gratian. diſc. 425. num. 1. 2. 6. Caſtil. contr. lib. 7. c. 33. Menar. ſup. Prag. in rubr. de præſcript. n. 104. 1.*
- 55 Eſt Aſtricti iuris. *Garz. de expenſis. 9. n. 38. Cyriac. co. it. 401. n. 26. Palma alleg. 1. n. 47.*
- Sic exigens collectas à forenſibus, non videtur præſcriptiſſe à Baronibus. *D. Roſa conſult. 9. num. 8. p. 10.*
- 56 Secus in rebus generalibus, pura ſus exigendi veſtigialia tranſeuntibus per locum, ſi fuerit præſcriptum contra aliquos tranſeuntis, extenditur etiam contra alios, qui non tranſeunt. *Roſa ſup. num. 13. R. Pont. dec. 18. n. 16. Canaler. dec. 487. n. 4. Corcin. dec. 346. num. 9. Serafin. dec. 18. n. 2. dec. 908. 1404. n. 2. dec. 1295. n. 7.*
- 57 Sic exercens iuriſdictionem in ſuo Capite, vel ſpecie tributi, tribuit ius ad alia capita, ſeu ſpecies, ſi agatur de iuriſdictione quaſita conſervanda, ſecus ſi de iuriſdictione pro præſcriptionem acquirenda. *Reg. Marin. ad Brutt. dec. 315. n. 9.*
- 58 Sic etiam ſus vniuerſale alicui competens conſervatur per exercitium vnius articuli ſub eodem competente. *R. Marin. ſup. n. 8.*
- 59 Sic habens eaſionem iuris fundi, ſiſta ſiat in vno loco ex pluribus, dicto iuri ſubiectis, & non ſiat in alio, ille alius locus non præſcribit. *D. Reg. Mol. dec. tit. de iure poſſum. 6. 14. 9. ſignanter n. 7.*
- 60 Præſcriptio, quidquid dicant alij eſt fundata in æquitate, & publica ſalute, & utilitate. *Mella ſup. p. 1. c. 1. p. 2. c. 3. Mar. uito reſp. 97. num. 1. ſeqq. p. 4. P. Aſſi. contr. 49. num. 9. 10. D. Camille de Curis in diuerſis feudal. p. 1. 3. declarata n. 33. fol. 69. Roſis ſup. n. 14.*
- 61 Et niſi expreſſe tollatur, ſublata non debet intelligi. *Gratian. diſc. 1. n. 3. D. Guttier. de compenſat. lib. 5. 9. 17. n. 4.*
- 62 Verum eſt ſui natura odioſa. *Poſſius dec. 60. n. 15. ſtricti iuris, & iniquum præſidium, Torve de paſſic lib. 3. r. 1. n. 363. 364. Rolan. conſ. 68. n. 1. lib. 3. Barboſ. ſup. in repertor. 5. præſcriptio, Sord. dec. 3. n. 3. Garz. de expenſis. 9. n. 38. Palma alleg. 1. n. 45. Pacion. de locat. c. 52. n. 5. ſeqq. Roc. reſp. 65. n. 26. lib. 1. Guttier. lib. 2. præſ. 9. 90. Mandell. conſ. 212. n. 24. 25. Conſul. ad Sord. dec. 5. n. 1. D. Baldus. dec. ſit. de doct. 4. dec. 1. n. 47. Oter. & Borden. de iur. poſſe. cap. 45. n. 94. Rocca diſp. 149. n. 5. ſeqq. Larrea alleg. 28. n. 25. No. guerol. alleg. 31. n. 43. Merlin. dec. 811. n. 4. Faxard. alleg. 19. n. 28. alleg. 37. n. 30. 34. lib. 2. Et eſt odioſa etiam contra Hæbreos. *Laurent. dec. 44. num. 7.**
- 63 Et in dubio eſt excluſenda. *Poſſius dec. 47. n. 1. Inodioſis poſius reſtringit quam extendi de. Legum. de fraſt. lib. 1. c. 15. 34. num. 14. No. guerol. alleg. 31. n. 43. Ceſal. ſup. Rocca ſup. num. 57. Cyriac. contr. 52. n. 82. ſeqq. Rotar. dec. 4. n. 10. ſeqq. p. 9. D. Barr. a cent. 3. obſ. 80. n. 6. R. Pont.*
- se conſ. 48. n. 1. lib. 1.
- 64 Ratio locum habet. *Card. Luca de iure par. diſc. 11. num. 9. diſc. 56. n. 27. de cred. diſc. 131. n. 11. de iudic. diſc. 2. n. 1. num. 32. ſeqq. Conſili. obſ. 159. Petra de ſueton. con. 14. num. 231. Bara ſup. cum ſit conu. ius naturale, & naturalem æquitatem. D. Merli. lib. 2. contr. 63. n. 5. Molin. alter. eat. 89. n. 12. ſeqq.*
- 65 Præſcriptio 20. vel 40. annorum eſt fauorabilis, Baldo præſent. p. 2. num. 2. licet contradicant *Grat. an. diſc. 161. n. 17. Staiban. obſ. 197. num. 16. & ſeqq. ut ſit odioſa, idem tempus debet eſſe completum, ſecus illa 10. vel 10. annorum, in qua cepum habetur pro completo. Sic ante breue tempus habetur pro completo. Valeron. de tranſact. fol. 40. n. 40.*
- 66 Sic lite pendente ſuper articulo, an quis præſcripſerit rem, eſt poſſeſſor manutenendus, ſi cum præſcriptione produceret titulum, adhuc dubium. Sed ſi ſola præſcriptione ſe fundat, lite pendente eſt manutenendus ille, contra quæ præſcriptione allegatur, ex textu in e. cum perſona 7. de priuilegiis. *Lucas de Penna in l. 2. C. de fund. limitroph. lib. 11. Ludonſ. dec. 404. num. 1. Canaler. dec. 506. num. 2. Cypre. dec. 77. n. 9. Rebuff. ad conſil. Reg. 170. Mater. poſſiſſ. art. 2. 2. n. 2. 6. tom. 1. Conar. var. lib. 1. c. 16. n. 11. & pr. ſi. qu. 17. num. 7. ſeqq. M. cuob. de retin. remed. vlt. num. 24. Mareſc. lib. 1. c. 11. num. 36. Cancr. lib. 3. c. 14. num. 41. ſeqq. Gratian. diſc. 441. n. 14. diſc. 870. n. 17. diſc. 801. num. 27. 28. Gicnegn. conſ. 113. n. 13. ſeqq. lib. 1. Groſſ. contr. 47. num. 33. Poſſib. de manu. obſ. 42. n. 146. & obſ. 44. n. 29. R. Reuert. dec. 136. lib. 1. & dec. 344. R. Pont. conſ. 97. d. n. 10. & ſeqq. Capib. de Baron. lib. 2. c. 76. & 77. num. 6. Montan. de regal. 5. flumina n. 8. fol. 61. D. Galeot. contr. 53. num. 6. lib. 2. R. Cypre. Latr. dec. 77. n. 15. lib. 1. R. Marin. lib. 2. reſ. 115. num. 15. & in obſer. ad R. Reuert. dec. 449. num. 2. Staiban. reſ. 188. num. 42. 46. 50. R. Mercian. diſp. 65. num. 6. R. Philipp. diſſert. ſiſcal. 1. d. num. 109. Luca ad Gratian. diſc. 441. n. 4. ſeqq. D. Agria ad Moſei tom. 2. 5. 14. de iurib. poſſum. qu. 5. num. 2. No. inſr. n. 53. ſect. 1.*
- 67 Sed ſtatutaria præſcriptio abbrevians tempus ſtatutum à lege civilis, velut odioſa debet quantum fieri poſſit reſtringi, & coarctari. *Anſald. de commerc. diſc. 95. num. 30. Autoell. de temp. legal. lib. 1. c. 25. num. 5. Conar. lib. 1. c. 15. num. 29. Pacion. de locat. c. 52. n. 42. & ſeqq. Abruzz. ad c. 62. Reg. Ferdin. com. 1. n. 708. poſt alios Conſultin. ad Fla. Prab. tom. 2. fol. 316. n. 6.*
- 68 Præſertim in materia Regalium, & Iurium cum Principe. *Anſald. lib. d. n. 31.*
- 69 Sed præſcriptio longiſſimi temporis cum bona fide eſt potius fauorabilis, quam odioſa. *Palma alleg. 2. num. 2. Cancr. var. d. c. 15. num. 30. Card. Luca de cred. diſc. 131. n. 21. Vbi ſi iurizum ſinis ſit, Ciro. diſc. 7. n. 45.*
- 70 Licet contra dicat *Palma. n. 3. 4. 5. 6. Abruzz. ſup. n. 285. 707.*
- 71 Verum illam allegans debet probare rem-
pus

- pus necessarium, *Palma alleg. 2. num. 18. D. B. l. duc. in dec. tit. de dote. dec. 1. num. 45. Quomodo probetur, Calā de modo articuli gl. vi. c. 9. 2. num. 520. seqq.* Et tempora auctoritatis, & singularis successoris sunt coniungenda, tam in immemoriali, quam in ordinaria præscriptione, *Venturini. conf. 9. n. 89. lib. 2.*
- 72 Et tempus debet computari de momento ad momentū, *Palma d. all. 2. n. 19. Baldus. sup. n. 46.*
Sed quod 10. vel 20. annorum sit mixtum non fauorabilis, nec odiosa, *Ab. rz. sup. n. 188.*
- 73 Verum vltimū est fauorabilis, non odiosa, *Bald. de p. scripti. p. 2. n. 2. Abruz. ad d. 62. num. 714. & n. 285. Diximus n. 4.*
- 74 Præscriptione completa possessor securus manet, tam in foro poli, quam conscientie, ad conseruanda tura præscripta, *Anton. de donat. tom. 2. c. 8. n. 64.*
- 75 Sed quod sit aduersaria iuri naturali, adeo, ut qui se fundat in tempore, videatur se fundare in circumuentione, *Rocca disp. 149. n. 58. Constantius sup. prag. 1. de p. scripti. n. 3.*
- 76 Et sic quod sit naturalis æquitati contraria, cum per eam locupletetur præscribens cum aliena iactura, *Rocca sup.*
- 77 Ideo est stricti iuris, cum sit iniustum præsidium, *D. Torre de pallis sus. succ. ff. lib. 3. c. 1. num. 363. Pacione de locat. cap. 52. n. 5. 6. 7. 8. 9. Abruz. in c. 62. Reg. Fe. d. com. 2. n. 704. Mura dec. 31. num. 8. Andreoli. contr. 142. n. 13. Rocca. conf. 12. n. 60. conf. 90. n. 23. Car. Luca de cred. disp. 61. 31. n. 12. Constantius ad stat. Pri. tom. 2. annor. 48. n. 1. et alud. n. 12.*
- 78 Nec extendenda. Idem *Torre sup. num. 364. Pacione sup.* Ideo iudex non potest diminueret tempus iustum ad præscribendum, *Andreoli. contr. 59. n. 3.*
- 79 Censuræ prohibita præscriptio per statum, prohibens bona alienari in exteris, *Grati. n. disp. 735. n. 15. nam appellacione alienationis venit præscriptio, n. 16.*
- 80 Cum præscriptio sit odiosa, in dubio contra illam est pronuntiandum, *Neguerol. alleg. 31. n. 43. n. fin. Andreoli. contr. 142. n. 13. D. Tryflani dec. 23. n. 16.*
- 81 Sed præscriptio extraordinaria facilius tollitur, quam ordinaria, *Cyriac. contr. 532. num. 64. contr. 533. num. 69.*
- 82 Qui illam opponit dicitur certare de lucro capiendo, *D. Palma alleg. 3. n. 159.*
- 83 Præscriptionis Tri sunt genera, primum fauorabile, 2. odiosum, 3. mixtum, *Pareja de instr. edit. tit. 7. ref. 7. n. 23. primum est vltimū, quæ causatur ex triennali possessione, quæ est introducta in fauorem possidentis. 2. præscriptio 30. vel 40. annorum introducta in pœnam negligentium agere. 3. partim ad fauorem possidentis, & partim in odium negligentium, ut 10. vel 20. annorum, Carlenal. de iudic. disp. 4. n. 22.*
- 84 Et priuilegium præscriptionis est, quod illa potest opponi etiam contra successores ad Regna, *Faber in C. lib. 7. tit. 12. de fin. 2.*
- 85 Licet aliqui velint esse sublatas præscriptiones in Tribunalibus, in quibus proceditur sola facti veritate inspecta, *R. Roit. conf. 40. n. 13. lib. 2. ut in nostro Sacro Consilio, ibid. num. 14. ex Guid. Papa dec. 483. Petra de fideicom. qn. 14. num. 230. Vrsill. ad Affl. dec. 13. num. 9. Item Ron. conf. 14. num. 3. d. lib. 2. & conf. 91. lib. 1. Boer. dec. 339. n. 4. Inf. Lindouic. dec. 48. num. 23. Font. melli. dec. 407. n. 38. D. Merlin. contr. 63. ex n. 33. lib. 2. Molign. alter. c. 89. num. 11. & altercat. 100. n. 34. Rocca resp. 65. num. 26. lib. 1. Camilli de Curt. in dices. feud. fol. 76. in primo. vol. 1. Staiban. obf. 104. num. 27. 28. 30. Confal. ad Sord. dec. 5. n. 2. Carenia resp. 233. n. 1. Petra de fideicom. qn. 14. num. 230. Rocca disp. 119. n. 57. Palma alleg. 2. n. 29. alleg. 3. n. 153.*
- 86 Ita patet in M. R. C. Regni Siciliæ vlti Pharuin, vbi etiam proceditur sola facti veritate inspecta, *Amat. ref. 43. num. 22. Intrigl. dec. 28. Malinill. dec. 114. num. 57. Cast. lib. dec. 12. n. 13. Cuiuslibet domat. disp. 2. p. 6. num. 125. & lib. 2. spec. 39. n. 1. D. Gaston. disp. 17. n. 9. Vbi viget centenaria, & immemorabile, Idem D. Gaston. disp. 17. n. 4. Abruz. in c. 62. Reg. Ferdin. 666. Cuiuslibet spec. 39. n. 2. Vbi in iurisdictionibus etiam, & in corporibus, & legitimis.*
- 87 Et in omni Consilio, *Andreoli. contr. 141. num. 11. D. Rocca disp. 149. n. 57. In parlamento Definati Guid. Papa dec. 483. Rocca. contr. 1. num. 60. conf. 90. num. 23. Andreoli. sup. num. 13. Constantius in prag. de p. scripti. n. 5.*
- 88 Sed quod in Regno nostro Neapol. ut in ipso S. C. exceptio præscriptionis sit admittenda, dicit, & bene *Amat. conf. 66. num. 20. seqq. post Bart. Dec. Couar. Pinell. Menoch. Surd. & al. num. 22. post Affl. d. c. 52. l. 39. Cay. dec. 52. n. 12. Franch. dec. 166. num. 8. dec. 341. num. 3. & dec. 397. n. 8. & decisiones referunt idem Amat. sup. num. 26. Quibus circa concernenti exceptionem præscriptionis fuit impartitus terminus *Amatum* sequitur *Statib. ref. 5. num. 50. 51. 52. ref. 40. num. 34. 35. ref. 104. num. 33. ref. 112. n. 11. ref. 121. n. 35. ref. 157. num. 16. 17. Nouar. de gramam. vassall. tom. 2. pralud. 7. num. 35. Bysoga. segn. al. ref. 125. num. 11. 12. P. Affl. contr. 49. vbi hoc probat ex consiliis. Diraco, & Diram, & prag. 1. de p. scripti. latè Noi ad Roit. conf. 91. lib. 8. & ad conf. 40. num. 22. lib. 2. D. Scoppa ad D. Merlin. contr. 44. num. 24. lib. 1. D. Prates obf. 45. n. 40. Donad. de reuoc. tit. cap. 34. num. 99. D. Rofis p. 2. obf. 89. num. 15. seqq. Nouar. sup. prag. tit. de p. scripti. in rubr. num. 1. & seqq. Caror. dec. 55. Nec in Sicilia, *Abruz. sup. ad c. 62. Reg. Ferdin. c. 1. n. 720. & in prag. p. 2. c. 1. num. 38. Secus centenaria, aut immemorialis, Abruz. sup. n. 721.***
- 89 Est adeo priuilegiaria, quod potest opponi in quacumque parte iudicii, tam in prima, quam in secunda instantia, *l. peremptorias, C. de sent. re. non poss. l. p. p. scripti. c. m. C. de except. & p. scripti. fin. de appell. in 6. Lingio. dec. 44. qn. 3. Nouar. sup. n. 45.*

- 90 Sed quod præscriptio Regalium in Supremis Tribunalibus non admittatur, *Larrea alleg. 12. nn. 25. Falarid. alleg. 33. nn. 1775. & seqq. Carraa resol. 234. nu. 1. D. Cepparelli. ref. fiscal. 26. n. 78. Bifagn. alleg. 125. n. 29. 30. 31.*
- 91 Et coram Arbitris, quod non possit opponi præscriptio, *Rafan. cons. 6. num. 13. vol. 3. per text. ant. vi. Ecclesia Romana, subib.*
- In Civitate sanæ non multum iuvat præscriptio contra illum, qui fuit bonum ius, *Maffol. patet. 63. u. 24.*
- 92 Plures sunt species præscriptionis, Alia est horarum, dierum, & mensium, alia annalis. *Onustrall. de præscript. D. Rafis obs. 87. nn. 23. 24. p. 2. Linglos. dec. 44. q. 3. triennalis, quæ procedit in mobilibus, alia decem annorum inter præfentes, & 20. inter absentes, alia 30. vel 40. annorum, alia censitaria, alia temporis, cuius initium non extat. Hostiens. in summa de præscript. 8. alb. & alij eodem Trall. Omosim. sup. Pat. Iordan. d. 11. 24. nn. 238. & seqq. Tusc. lit. P. cons. 520. cum pluribus seqq. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 57. n. 1. & seqq. Card. Luca de iudic. disc. 21. ex n. 22. de iuris. disc. 114. n. 3. Phoebe. dec. 133. n. 45. to. 2. Addentes ad Molin. de primæ. in plurib. locis. Gratian. disc. 879. n. 17. vbi de quibquennio. De lure Galliz. est aliàs, quam de lure Civili, *D. Guttier. de compensat. q. 17. lib. 5. v. 6.**
- Præscriptio in genere plura requirit, contenta in his verbis:
- Nau vncapiet, nisi sua tibi talia quinque: Banafices, iustis titulis, res non vitiosa, Quod res tradatur, & tempus continuetur*
- Fagnidenz de iustia. & contrai. lib. 3. c. 15. vbi explicat dicta requisita. Omos. sup. Balb. sup. D. Tranchetun. cons. 2. nu. 14. Christin. dec. 81. n. 4. seqq. vol. 4. & d. 11. 10. ad leg. n. n. p. M. f. card. cons. 1213. P. d. Tranchetun. d. 11. 24. Sabell. in pr. xi. f. præfcriptione n. 12. Tusc. lit. P. cons. 521. 522. & seqq. Trinif. dec. 24. Gibalin. de univ. negot. tom. 2. lib. 3. c. 5. Rota p. 13. rec. dec. 391. num. 32. seqq. Cism. de em. lib. 4. 4. Frauch. & addentes dec. 56. Pontaut. dec. 152. & seqq. Fela differt. 8. à n. 11. differt. 38. nu. 97. d. f. 48. nu. 15. & à n. 45. Cyriac. contr. 321. 522. Sm. d. dec. 158. C. f. 11. de Ter. ty. c. 26. Carlenal. de iudic. cit. 3. d. sp. 4. n. 2. Hermosin. in l. 54. gl. 1. n. 7. tit. 5. p. 5. Pareja de iust. edit. tit. 9. ref. 2. d. num. 11. Molina disp. 63. & seqq. Canell. q. 495. vbi an mala fides existimantis rem esse vnius impedit præscriptio. Item quoad alios. Ciroc. disc. 16. nu. 45. disc. 67. n. 19. 20. Antonell. de temp. legal. lib. 4. c. 14. n. 19. & lib. 1. c. 25. num. 9. lib. 2. c. 9. Scappa ad Mer. contr. 44. cum. 25. lib. 1. Moligu. al. creat. 100. nu. 41. D. Constantin. ad stat. Urb. annot. 48. art. 1. n. 8. A Holin. ref. 35. nu. 28. Castill. de Ter. deb. c. 26. D. Gabius de mon. q. n. 8. num. 20. 36. 47. Anfeld. disc. 95. n. 8.*
- 93 Præscriptio habet vim pacti, & contractus, *Fabru. C. tit. de præscript. 30. d. fin. 4. Ricc. collect. 373. Traq. de retract. lignos. f. 1. gl. 9. num. 142. Gratian. disc. 860. num. 10. Dec. cons. 75. Vrsill. ad*

Aff. dec. 13. nu. 9. Censal. ad Sord. dec. 3. num. 1. Et tranfacionis, Valeron. de tranfacionis. l. q. n. 5. n. 8. fol. 9.

Sic per illam tollitur omnis actio, *Celf. de off. 63. nu. 9. ex l. fien. & l. omnes. C. de præscript. 30. vel 40. annor.*

- 94 Præscriptio tollit omnem obligationem, tam civilem, quam naturalem, altem quoad effectum, non ipso iure, sed ope exceptionis. *Cratran. disc. 509. n. 38. disc. 860. n. m. 8. Sabell. f. præscriptio nu. 14. Canell. q. 397. Donad. de renunciat. c. 43. nu. 6. l. action. alleg. 27. n. 19. Tranchetun. cons. 11. 47. nu. 7. 1. cons. 12. 85. nu. 5.*

95 Tollit ius inductum. *Pena dec. 603. n. 19.*

96 Tollit etiam restitutionem in integrum. *Tranchetun. d. 104. n. 11. 47. nu. 12.*

97 Tollit etiam Dots actionem. *Tranchetun. d. cons. 1. 47. num. 8. Etiam durante matrimonio. num. 9.*

Sed contra, durante matrimonio dicit *Grat. disc. 475. n. 10. de qua re infra, Lar. disc. 49. n. 9.*

- 98 Sed non impedit litis ingressum, sed referuatur ad merita causæ, *Sansel. dec. 88. & ibi Mucic. Prat. obs. 45. num. 40. Nos ad Rom. cons. 91. nu. 4. lib. 1. D. S. o. p. ad Molin. contr. 44. nu. 24. lib. 1. Ea ratione, quia in termino debent probari illius requisita. Nonar. sup. prag. tit. de præscript. in rubr. n. 2.*

Licet contra dicat *Poslibini de bov. 26. nu. 67. 68. & dec. 47. nu. 9. vbi nu. 11. quod non potest opponi post sententiam, nec in gradu appellacionis.*

- 99 Ea illa tollit actionem non exceptionem, *Pacion. de locat. c. 52. num. 57. Zamb. de f. lar. q. 105. num. 38. seqq. Leonelli. dec. Ferr. 37. num. 8. 9. quid contra dicat Gabriel. à Castro dec. 46. Nam temporalia ad agendum sunt perpetua ad excipiendum infra Nos.*

100 Præscriptio alia, & propria, & rigorosa est illa, quæ à lure Civili, & Canonica procedit, alia impropria, quæ potius dicitur denegatio actionis, & hæc non retribuitur in foro conscientie, *Pareja de iust. edit. tit. 10. ref. 2. n. 57.*

Et quæ possunt per privilegium acquiri, possunt præscribi, *digum. sup. n. 53.*

- 101 Verum non fit, nisi concurrente voluntate præscribentis, & ignorantis se habere titulum, non præscribit, *Sord. dec. 24. nu. 1. & seqq. Allograd. contr. 76. n. 32.*

102 Præscriptio debet opponi, *Rafis obs. 11. p. 1. nu. 81. 82. D. Balden. in de off. vit. de date tit. 4. dec. 3. nu. 19. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 25. num. 2. P. Barbofin. rubr. C. de præscript. 30. vel 40. annor. Cyriac. contr. 307. num. 7. contr. 388. num. 22. Crespi obs. 29. nu. 14. Bonden. collect. 10. nu. 15. & de præscript. doc. n. 5. in prin. & in addit. ad Barbofin. n. 3. vbi traictio Berlich. p. 1. c. 1. 54. declarat, cum addit. ad Magan. dec. Luc. 31. Magan. dec. Flor. 42. nu. 17. dec. 145. num. 24. dec. Luc. 77. Poslib. dec. 47. nu. 8.*

103 Immo si non opponatur à parte à Iudice, suppleri non debet, quamvis resulter ex actis,

- Valeron. de transact. tit. 1. q. 5. nu. 4. Guid. Pap. dec. 213. Boer. dec. 344. Mifing. cent. 3. obs. 25. Linglois in C. fol. 380. nu. 1. Patron. de locat. c. 52. num. 63. Zueb. de falar. q. 105. num. 43. feqq. Gurb. dec. 13. nu. 4. Cyriac. contr. 307. nu. 7. D. D. apud D. Constantin. ad stat. Vrbis tom. 2. fol. 320. nu. 51. N. uar. sup. pragmat. tit. de pascipis. n. 13.*
- 104 Sed quod si de illa constet possit Index ex officio aetorem repellere, *Rofis sup. nu. 83. & in terminis statuti Vrbis D. Constantin. sup. nu. 54. feqq. Antonell. dec. 23. num. 8. Boer. dec. 344. nu. 6. Caneer. lib. 1. c. 18. num. 18. Amos. conf. 96. num. 4. Postb. sup. nu. 12.*
- 105 Etiam parte non opponente, *Rofis sup. nu. 84. Guid. Papa dec. 221. Boer. dec. 344. nu. 8. Caneer. var. lib. 1. c. 18. num. 27. maxime si officium principaliter respiciat publicā utilitatē, Linglois sup. nu. 3. M. anxiis in patrocini. debet. fol. 754. num. 36. 17.*
- 106 Sed quod debeat opponi, dum non operatur ipso iure, sed opo exceptionis, *Salgad. labyr. p. 3. c. 1. nu. 192. feqq. Postb. dec. Bonon. 47. n. 8. 12. Magon. dec. Flur. 42. nu. 17. dec. 345. num. 24. dec. Luc. 27. nu. 20. D. Steppa ad D. Merita. contr. 44. nu. 27. lib. 1. contra Berlich. sup. Bonden. collat. 10. nu. 15. Cyriac. contr. 307. num. 7. controu. 388. num. 22. N. uar. in Pragm. de pascipis. n. 13.*
- 107 Et debet opponi specifico, & non sufficit opponi *Carentiam adhiu. Gurb. dec. 13. nu. 4. feqq. Zueb. d. q. 105. n. 47. R. Pomie. c. 45. nu. 9. Addit. ad Magon. dec. Luc. 31. Idem Magon. sup. R. Capyc. Latr. consulti. 6. n. 18.*
- 108 Quo ad tempus requisitum ad praescribendum: si cuiusvis oretenus facta praescribitur duobus mensibus, *Gurb. obs. 99. nu. 5. Nos in hoc Tract. qu. 30. num. Sed, & si de iussio de iudicio fisci durat per triennium. R. Capyc. Latr. dec. 138. nu. 40.*
- Rehibitoria, quae datur pro rebus mobilibus corruptibilibus, & francibus spatio sex mensium praescribitur, & currunt a tempore scientiae, vel ignorantiae supinae. *I. f. etiam si fin. l. de redibit. l. annu. sex. l. annu. adiles. ff. de adiles. edit. l. de taci. q. var. lib. 3. ref. 1. nu. 2. 3. Hermosill. fol. 859. nu. 15. & 17. Vin. opia. lib. 4. tit. 5. nu. 41. Gomez. var. tom. 2. c. 2. num. 48. & ibi Layr. Antonell. de temp. legal. lib. 3. c. 20. Quo ad ornamenta, actio praescribitur 60. diebus, *Ciarlin. contr. 112. nu. 5. feqq. Jordan. lucubrat. lib. 14. tit. 24. nu. 288. Antonell. sup.**
- Rehibitoria agens, si non obtinuit actione quanto minoris, potest viuis sit intra annum. *I. si tam. c. h. annu. necet. ff. de adiles. edit. Vin. opia. lib. 5. cit. 5. nu. 45. Mafcard. concl. 616. nu. 12. Hermosill. sup. nu. 16. 19. Valde de iure emphyt. qu. 6. nu. 18. Et Hermosill. d. nu. 19. agit quando perpetuatur, *Antonell. sup. nu. 8.**
- Rehibitoris tempus inuentionibus conditionalibus, pendente conditione non currit. *Bald. in l. si praedium. nu. 12. C. de adiles. edit. Hermosill. sup. nu. 20.*
- Quae actiones etiam cum malo fide praescribuntur. *Caneer. in r. possessor 2. p. 5. 1. num. 5. post alios Hermosill. sup. nu. 18.*
- Tenueremedium sex mensibus praescribitur de iure Hispano per *l. 9. tit. 7. lib. 5. recopil. Molina de primog. lib. 3. c. 13. nu. 58. Par. de tenu. rap. 16. 18. 19. Guttier. praef. lib. 2. qu. 89. 90. Par. de iust. edit. tit. 6. ref. 5. d. nu. 19. N. uar. de lab. leg. 6. num. 19. & feqq. ubi quod excluditur successio a tenura iudicio, ex lapsu sex mensium, sed duo necessarii requiruntur. Primum, quod alius per id tempus occupauerit possessionem, secus si vacans. Secundo, ut occupans possessionem sit successor sequens, vel vocatus ad Maioratum, *Molina. lib. 3. c. 13. nu. 56. Masten. l. 9. gl. 7. in princ. Par. c. 10. nu. 14. & c. 30. num. 16. lat. D. Agnola ad Roxas de incomptat. l. p. c. 3. nu. 68. & feqq.**
- 109 Dum venditur aliqua Res, vicini, Consanguinei, Socii, Consortes solent habere praetentionem in emptione, vel vigore legis, vel statuti, vel consensu locorum, *Guid. P. p. feqq. 780. Surd. conf. 205. nu. 3. conf. 43. num. 12. Accurs resp. 8. n. 4. lib. 2. & resp. 92. n. 1. lib. 1. Fontanell. de pallis cl. 4. gl. 9. p. 2. nu. 15. feqq. Carpan. ad stat. Mediol. r. 417. n. 559. fe. 19. & c. 434. nu. 179. p. 1. Barbofin. l. dudum, C. de contrab. empt. Pasion. de locat. cap. 52. Corradin. de iure prelat. c. 34.*
- 110 Ideo emens, vel vendeas talem rem debet denunciare vicino, vel consanguineo, vel Socio, & alijs quibus competit praetatio, si ille velit praefertur, *l. qui Roma. ff. de verb. obligat. l. fin. C. de iure emphyt. Beron. conf. 171. nu. 13. lib. 1. Palma. consulti. 46. nu. 42. Bonden. collat. 45. nu. 5. & nu. 36. feqq. Cald. de iure emphyt. lib. 4. c. 13. signanter num. 12. feqq. Mangli. de euic. qu. 135. num. 1. Marin. lib. 2. c. 117. num. 10. Franc. & Luca. dec. 17. Marcan. disp. 63. nu. 27. disp. 97. nu. 13. 18. Corradin. de iure prelat. q. 4. num. 1. & feqq. & q. 26. D. Angelus de expens. & meliorat. artic. 11. num. 28.*
- 111 Quanto tempore debeat expectare post factam denunciationem, ne actio praescribatur. Aliqui dicunt per duos menses. *Bar. in d. l. qui Roma. ff. de verb. obligat. nu. 2. adhaerendo d. l. fin. C. de iure emphyt. Roman. sing. 765. ubi laud. Addentes, & conf. 27. nu. 4. con. 182. in fine. Ronit. c. 194. nu. 4. lib. 2. D. uad. de reman. tom. 1. c. 30. nu. 56. feqq. Straec. de decess. 5. p. n. 10.*
- 112 Alij per annum, *Tirag. de retrat. dignos. l. r. gl. 30. nu. 3. feqq. Ga. lib. 2. obs. 19. num. 12. feqq. Mifing. cent. 3. obs. 51. nu. 2. Masta ff. de iussu. tom. 3. tit. Retrat. c. 17. Cassan. ad Consuet. Burg. rubr. 10. de retrat. l. 1. c. 10. b. conf. 57. nu. 29. tom. 2. Carpan. ad stat. Mediol. p. 1. c. 417. nu. 217. feqq. H. num. 3. var. ref. tit. 13. de retrat. fol. 313. nu. 30. feqq. Ko. pend. c. 52. num. 27. R. Marin. ref. 329. nu. 12. feqq. lib. 1.*
- 113 Alij remitti arbitrio Iudicis, post alios *Ca. publ. de bonon. tom. 2. Pragm. c. 3. nu. 13. Metoch. de arbit. lib. 2. cap. 37. num. 5. ubi de vetiori tenatur.*
- 114 Alii dicunt: quod si emptor sit extraneus, *D. 2. quis*

quia admittitur intra 30. annos à die scientiæ, si sit proximus, vel confans, & aut de vocatis à statuto, iunc agendum fit intra annum, si vero contra Tertium possessorem agi debeat tunc decem annis inter presentes, & 20. inter absentes. *Gracii prælat. lib. 2. tit. 19. conf. 1. nu. 3.*

115 Alij infra 30. annos. *Tirac. de retrast. lignag. §. 1. gl. 10. nu. 10. Nouell. de iure probomiss. §. 7. nu. 81. 5. padu. conf. 2. 12. ann. 3. lib. 3. Peregrin. det. 1. p. Gratian. disc. 2. 433. num. 6. 1. seqq. Magon. d. c. 1. 6. num. 40. 5. abell. §. passum num. 37. & 5. ins. ranguai num. 18. & ref. 68. num. 62. seqq. D. Rom. aguer. ad Synod. Germ. dent. fol. 449. num. 66. fol. 451. nu. 77. fol. 452. num. 83. Peregrin. det. 19. nu. 1. Conciol. & Romaguer. ad stat. Eugub. l. 1. l. rubr. §. 5. num. 31. 48. Luca. ad Grat. an. disc. 742. n. 6.*

116 Alij distinguunt plures casus. Primus est quando agitur de danda prælatione à statuto, vel consuetudine concessa in fructibus venalibus, & tunc licet Frecc. de subseu. tit. de auc. b. aron. anth. 38. quem sequitur *Surd. conf. 2. 05. nu. 19. Gratian. disc. 1. 49. num. 21. & seqq. per vnam heb. domadam, vel vnius diei, iuxta facti circumsistias. Tamen contradictio Capib. sup. esse remittendum in iudicis arbitrium.*

117 2. Casus est quando nulla est facta denunciatio, & tunc vsq. ad 30. annos. *Tirac. de retrast. lignag. §. 36. gl. 2. nu. 36. & d. §. 1. gl. 10. nu. 8. seqq. Gratian. disc. 742. nu. 12. f. 99. Antonell. de temp. leg. lib. 1. c. 17. & lib. 3. c. 2. v. 9. Ottobro. dec. 268. num. 6. abell. spe. restitutionis in integrum, Corradin. de prælat. q. 24. nu. 41. Rosental. de feud. con. el. 93. nu. 16. seqq. Cirro. disc. 2. p. 34. seqq.*

118 3. Casus est quando præcessit denunciatio, & tunc expectandus est infra duos menses, per tex. d. fin. C. de iure emphy. & i. p. optat. de locato, D. Corradin. d. q. 4. v. 47. R. Cypyr. Latr. det. 46. num. 35.

Quæ denunciatio debet fieri formiter inscriptis cum Notario, & testibus, *glos. in d. fin. verb. per attestationem.* Et debet adhiberi instrumentum alienationis, & cum eo requisita, & illud instrumentum debet esse integrum, cum omnibus pactis, vt explicat *Caldas de iure emphy. lib. 4. c. 13. num. 8.* adeo quod sola monitio non sufficiat, vt probat *num. 18. Gizz. ad Cypyr. Latr. d. det. 26. nu. 6. 7.* Secus si vicinus esset præfens. *Roman. conf. 427. nu. 2. Mansfella ad C. pyr. Latr. det. 46. nu. 16. Corradin. de prælat. q. 4. 36.*

Prælatio competit etiam Cessionario Domini census subalterni, & præfetur vicino retrahere volenti d. l. fin. C. de iure em. hyt. R. Cypyr. Latr. d. det. 46. nu. 36. Qui potest excludi solum à Domino directo *sum. 24. & seqq.* Qui omnibus præfetur *num. 14. Berlich. prælat. qq. 2. qu. 39. Amst. ref. 16. nu. 1. Testai alleg. 17. nu. 16. Grinel. det. 105. nu. 1. Mosses. ad Consuet. Neap. al. rom. 3. tit. de iure congr. q. 14. nu. 4. Ossich. d. c. 156. Giamba. det. 51. 52. Franch. det. 17. nu. 7. Luca. ad Franch. det. 610. Quamvis emphyteusis sit cum potestate affrancandi, Petris conf. 21. Hodierne. ad Surd. det. 39.*

Vicino competit prælatio, etiam quod minima pars sui fundi, fundo vendendo adhærens, *Mansfella. conf. 601. num. 6. Gratian. disc. 526. Molina de contrahib. disp. 372. Amad. de Pom. de lenden. qu. 33. nu. 10. Gomes ad leg. T. auri 20. no. 27. Mattienz. in lib. 5. nu. 11. l. 1. 3. gl. 2.*

Nisi socius concurrat, aut partem in fundo vendendo habeat. *Arnold. Ferron. ad Consuet. Burdeg. tit. de vernit. gl. 2. 32. Pyn. Englebert. ad Consuet. Aurelian. tit. de fideic. 3. circa fin. Mansfella ad Cypyr. Latr. det. 46.*

Non competit Cessionario domini directi, quamvis cello sit gratuita, *Mesa ref. lib. 1. r. 21. nu. 11. Giamba. d. det. 51. nu. 6. 8. Hodierne. det. 39. nu. 5. 6. Peguer. in c. 3. Reg. Petri vers. 6. num. 31. Gyriac. controu. 253. nu. 14. & contr. 254. Corradin. bte infra q. 10. nu. 5.*

Nec competit vicino in venditione subalterni, *Roman. conf. 601. num. 6. Gratian. disc. 544. v. 30. Secus in alijs locis, Mattienz. tit. 1. l. 7. gl. 7. nu. 10. Tirac. in §. 1. gl. 14. ex num. 13. in specie in nostro S. C. Franch. det. 588. R. Magron. ad Reccr. det. 278. nu. 3. 5. abell. obs. 78. num. 29. lib. 1. Mansfella sup. nu. 21. Corradin. q. 33. nu. 34.*

119 Quod tempus currit incipit à die perfecti contractus, nulla facta rei traditione, vt bene probat *Corradin. de prælat. tit. 24. n. 15.*

Videndi *Ad leg. rad. conf. 44. lib. 1. Christin. ad L. man. cip. tit. 11. art. 2. n. 14. & v. 9. & seqq. Corradin. sup. & q. 23.*

120 In Regno Neapolis hæc prælatio in venditione competit infra triginta dies post denunciationem, vt in Constit. inep. Sancimus §. 2. vbi *Affl. & Rumm. in commentarijs, Bened. & Rendell.*

121 Sed si non sit facta denunciatio, si sit elapsus decennium est præfetur vicinus prælationis, nam per tale tempus præsumitur denunciatio, *Benedell. sup. in §. Transverso. & ibi Rendell. in primis. & late Rumm. ad Affl. lib. fol. 132. nu. 16. 27.*

122 In nostra Ciuitate Neapolis competit prælatio vicino in venditione rei, sed non est necessaria denunciatio, verum potest peti prælatio infra annum à tempore certæ scientiæ, non facta danunciatore, *R. Toppia Codicis Iuris Regni tit. de iure probomiss. lib. 4. num. 80. P. in. dec. 334. num. 7. Rumm. ad Affl. de iure probomiss. sup. fol. 235. col. 1. nu. 1. seqq.*

Censuarius præfetur in venditione rei censitæ per Constitut. S. Memoriz Pij V. de censibus, sed ille non præfetur in concursu domini directi, Consortii, vicini, aut Socii, quibus vigore legis, aut statuti prælatio competit. *Roma.*

- Agm. dec. 6. post Tract. de lute. prel. 11. Schettin. Gratian. disc. 876. & 903. R. Cappe. Latr. dec. 46. num. 14. Franch. dec. 610. vbi Luc. a. n. onell. de temp. leg. al. lib. 3. c. 2. num. 23. Cas. de censib. qu. 55. num. 9. segg. Aterlin. dec. 386. num. 15. latr. D. Schettin. de iure prelatic. 32. per totam, vbi tota materia.*
- Licet alias seclusa dicta bulla, non competat prelatus. *A. m. ref. 54. num. 17. Felician. de cau. lib. 1. c. 10. num. 29. Niger. de land. m. tom. 1. qu. 40. art. 2. Molina de contr. disp. 372. num. 45. post mille Schettin. sup. num. 1. segg.*
- 123 Florentinæ tale tempus in venditione rei vicinæ est redactum ad Triennium, *Sabell. d. 5. aus co. qu. num. 18. & ref. 68. num. 62. & segg.*
- 124 Sufficit oblatio ad impediendum cursum temporis ad retrahendum statui, cum per eam emptor in mora constituatur, *Christen. dec. 55. n. 9. vol. 3.*
- 125 Si tamen primus emptor alteri vendiderit, tunc præscribitur ius retrahendi decem annis inter præsentēs, & 20. inter absentes, *Gratian. disc. 742. num. 14. segg. Boer. dec. 182. Tiraq. de retrah. lignag. 5. gl. 10. nu. 1. & 5. 36. glo. 2. num. 36. Gouan. ad fl. i. Mediol. c. 417. nu. 216. Sabell. ref. 68. nu. 66. segg.*
- 126 Si emptor elapso termino interpellet vicinum, si velit emere, eo comparente, non potest obijci de lapsu temporis, *Mejond. de f. Luc. 25. num. 21.*
- 127 Quod non curet, nisi de facta scientiæ per denunciationem, quæ est necessaria fieri vicino, vel alteri, cui competit prelatus, *Franch. dec. 177. nu. 9. & ibi Luc. a. D. Marcan. disp. 63. nu. 2. disp. 97. nu. 13. 18. tom. 2. post alios Conrad. de prælat. c. 4. n. 1. & segg. Vbi de dicta denunciatione quando, quomodo, & qualiter sit necessaria, & qu. 24.*
- 128 Alias si non fiat denuntiatio competit prelatus viginti annos, nisi lex aut statutum contrarium disponat, *Gratian. disc. 742. num. 12. segg. Anouell. de temp. leg. al. lib. 3. c. 2. nu. 9. Otton. dec. 268. nu. 6. Donat. de renun. et. tom. 1. c. 30. n. 31. segg. Corrad. d. q. 4. n. 42.*
- 129 Tale tempus non currit donec pender lis super vicinitate, vel proximioritate, vel inter emptorem, & venditorem super traditione rei, *Tiraq. de retrah. lignag. 5. gl. 10. nu. 36. Ludouic. dec. 451. Corrad. de prælat. c. 23. n. 13.*
- 130 An tale tempus currit à die contractus, etiam contra ignorantes, & impeditos, an sit locus restitutioni in integrum, *Caball. conf. 40. lib. 1. Corrad. d. q. 24. vbi tota materia, Latr. conf. 24. Casberan. dec. 186. Boer. dec. 26. Afia de te. nu. 179. Aff. dec. 50. Gubba dec. 75. Ricc. col. 2300. Aff. dea dec. 37. Tbes. dec. 135. Gratian. & Adde. et dec. 34. Gomez. & Ayllon. v. r. tom. 2. c. 2. nu. 27. Fontanell. de pascis cl. 4. gl. 12. nu. 39. Cappe. dec. 123. Caraut. & Peira in rit. 268. Minjing. obs. 57. & cont. 3. obs. 92. Pistor. de dilas. obs. 4. post mille Ruum. ad Aff. de iure protomis. fol. 141.*

- 131 Tempus prædictum non incipit currere à die factæ venditionis, quando venditio facta sub conditione, sub pacto legis commissoria, aut à diectionis in diem, *Tiraq. d. l. 10. nu. 44. segg. & nu. 58. & segg. Berlich. d. conc. 40. nu. 21. segg. Gomez. var. lib. 2. c. 1. num. 29. Belmont. dec. 134. nu. 76. segg. Ald. ad Burat. dec. 937. n. 14. segg. Mellin. dec. 446. nu. 15. segg. Molina d. Instit. d. sp. 370. 5. dubium præterea est, Corr. d. d. q. 24. num. 21.*
- 132 Quod competit restitutio ex capite iustæ, & probabilis ignorantie, *Gratian. disc. 40. nu. 35. & segg. vbi Luc. a. n. 6. Clarin. contr. 196. nu. 48. 49. Carena ref. 234. nu. 14. Sperell. dec. 135. nu. 141. segg. tom. 2. Cynic. contr. 32. 1. nu. 76. Boud. coll. 110. num. 57. segg. coll. 48. nu. 55 tom. 1. & coll. 20. num. 93. tom. 2. Hodier. ad Sord. dec. 4. num. 6. Gales de restit. in integr. c. 1. num. 54. segg. Marin. ad Reuert. dec. 574. nu. 2. & lib. 2. ref. 160. D. C. fl. d. consuls. 104. nu. 6. Passarin. in c. Ecclesiæ 1. de restit. in integr. in 6. à nu. 34. segg. Turrice. de reb. Eccles. non alien. c. 19. Sabell. sup. restitutioni. nu. 116. Ro. ca. disp. 115. nu. 33. Cancer. v. r. p. 2. c. 1. nu. 258. Font. inell. de pascis cl. 4. gl. 3. p. 2. num. 12. tom. 2. & dec. 154. nu. 45. D. Tiffany dec. 23. nu. 10. segg. tom. 1. vbi decem refert.*
- 133 Verum talis restitutio non competit aduersus centenarium, & immemorabilem, *Cancer. d. c. 1. nu. 233. & f. q. vbi decem refert Gratian. disc. 433. num. 67. Sabell. d. restitutioni. nu. 16. versus finem. Dicemus infra.*
- 134 Nec competit minoribus, Ecclesijs, & similibus, dum non adest læsio, *Gratian. disc. 433. nu. 68. segg. Antonell. de temp. leg. al. lib. 1. c. 17. num. 3. segg. Canterat. de minor. nu. 304. Fontanell. de pascis cl. 4. gl. 12. nu. 10. 3. Turrice. de reb. Eccles. non alien. c. 29. nu. 23. in fine, Ro. ca. disp. 160. nu. 53. 54. Passerin. sup. n. 53. optimè Doct. D. Romoquer. ad Synd. Gerund. lib. 5. tit. 12. c. 9. nu. 203. segg.*
- 135 Sed talis prelatus non competit, nec constituitur, nec proximis, sed libere potest quis vendere rem cui voluit, *Ludouic. 14. C. de contrab. empt. Tiraq. de retrah. lignag. in præfat. num. 22. Caroc. dec. 26. num. 4. Moz. de contrah. tract. de empt. tit. de person. qua possunt emere num. 3. cum segg. Barbosa. in d. Ludouic. nu. 2. Ro. p. 12. rec. dec. in appendic. dec. 417. Quando sit consorsio, Aterlin. dec. 386. dec. 411. dec. 437. n. 37. dec. 465.*
- 136 Et de iure nostro Neapol. per Consiliu. Sanctissim. competit solum consanguineis coniunctis rationere, *Aff. de iure protomis. nu. 36. Rendel. de iure protomis. in fl. imp. prin. verb. patentes nu. 11. 12. Secus non coniunctis rationere rei. Aff. sup. 5. 3. in princ. Dec. conf. 619. num. 7. Maranta de multipl. alienat. prohib. nu. 118. Rendel. sup. 14. Ro. c. resp. 99. lib. 2.*
- 137 Competit tamen, si quis sit creditor, & agnatus, l. ff. de primil. credit. sed talis prelatus competit iure venditionem factam, alias non competit, *Petr. Vanderar. tract. de primil. credit. inclus. in Tract. de affectu ar. d. in c. 12. in fine. Fob. de Monte de empt. & vendit. p. 5. nu. 9. Aff. de*

erent. §. 6. c. 10. decimū refer per S. C. Margrell ad Bart. in d. l. i. ff. de priuilegiis. cuius verba refert R. Sausel. dec. 104. nu. 19. p. 1. & nu. 20. n. p. ne. Sic etiam plures decimū refert Roccus resp. 92. l. b. t. & resp. 99. lib. 2. num. 13. Margrella ad Bart. in d. l. i. ff. de priuilegiis. vbi etiam decimū refert.

- 138 Quod competat Socijs, Maranto disp. 8. nu. 30. Boer. decif. 107. Roccus resp. 92. num. 12. lib. 1. Franch. dec. 550. num. 2. Jacob. Nouell. de iure probat. misl. §. 2. numer. 12. P. Molina disput. 371. Molesq. q. 2. nu. 2. Gratian. & Laco disc. 526. Idem Gratian. dec. 169. & Addentes. Sausel. dec. 307. & ibi Addis. Idem Luca ad Franch. dec. 550. Sausel. §. in congrui num. 10. Quod non competat in Regno nostro Socijs, non continētis ratione, ut post Ruedell. Affil. Marant. Roccus d. resp. 99. nu. 8. Et sic quod non competat solis conanguineis in bonis burgenfauis, in Regno, Roccus d. resp. 99. lib. 2.

- 139 Prælatio competat infra annum, R. Ronit. in allegat. imp. §. post decif. R. Pote t. t. num. 13. 80. 81. T. beoor. alleg. 92. num. 18. Roccus resp. 92. nu. 19. Nos ad Ronit. conf. 1. lib. 2.

- 140 Et competit agnatio in re burgenfauica vendita, dum res venditur, non post illam perfectam, l. i. ff. de priuilegiis. D. Marcell. disp. 50. nu. 24. P. Affil. coor. 20. in oppedit. m. 43. & seqq. Sausel. dec. 104. nu. 19. vbi decimū refert per S. C. iunctis Aulis, Nos ad Ronit. conf. 2. lib. 2.

- 141 An iudex possit abbreviare tempus competentis ad retrahendum, disputat Franch. dec. 588. & ibi Laco, & alij Addentes. Et postea iusta causa, Franch. ibi, sed contra fuit Merenda lib. 18. contr. c. 12. R. Maria lib. 2. c. 224. Sed pro Franch. sunt Luca sup. Sausel. dec. 268. nu. 10. 11. Grix. ad Copye. Latr. dec. 80. nu. 5.

- 142 Dum diximus: Vicino competere ius congrui, vigore Constit. Regni Sancimus, & Confut. Neapol. incip. si quis emit. tit. de iure congrui. Difficultas est an competat dum quis concedit in emphyteusim rem stabilem, sine potestate affrancandi, & non competere, secus cum potestate affrancandi, Franch. dec. 392. & ibi Addentes. Contr. var. lib. 3. c. 21. & ibi Faria, Boer. dec. 144. Mallrill. dec. 50. Gutierrez. praelib. 2. c. 145. Card. Laco de seruit. disc. 103. Corradin. de praelat. q. 16. num. 113. & seqq. Vbi sex casus ponit, & illos bene resoluit, ad ipsum remittimus DD. Lectores.

- 143 Sic Agnatus habet prælationem in venditione feudi, infra annum, qui currit à die quo scit alienationem, per tex. in cap. 1. §. Titius l. 1. si de feud. defunct. contentio sit inter Dom. & Vassall. vbi Ifern. Bald. Aluaro. Schenck. & alij ceperentes, Rosental. de feud. c. 9. conuol. 87. nu. 1. seqq. & conclus. 88. & 93. nu. 1. seqq. Cusac. tit. 4. & tit. 14. lib. 2. feud. Sibrad. de feud. par. 3. cap. 3. nu. 1. 7. & cap. 7. num. 42. Cusac. conf. 307. nu. 31. Suid. conf. 349. num. 18. Bambacur in §. Titius q. 7. tit. si de feud. defunct. ser. contr. Sausel. l. dec. 100. num. 2. Copye. Latr. conf. 12. 28. num. 16. 18. R. Ma-

rius lib. 2. cap. 116. num. 19. & lib. 1. cap. 389. num. 11. seqq. Koppin. dec. 54. nu. 58. seqq. Berlich. p. 2. conclus. 63. nu. 2. Corradin. de iure praelat. cap. 15. num. 2. 39. R. 3. Pote dec. 11. Pistor. lib. 2. q. 1. 1. num. 21. Conad. & renunciat. cap. 30. nu. 62. & 76. Intrig. de feud. c. 1. q. 32. num. 29. Adysing. obf. 85. nu. 9. & c. 1. 4. Gail. obf. 19. num. 13. lib. 2. licet dubitet relati per R. Copye. Latr. d. conf. 28. nu. 14. seqq. & c. 5. 7. m. 39.

- 144 Licet in alienatione feudi facta in remotiorem, siq. 30. annos competere retractum, dicit Corradin. de iure p. alor. cap. 35. nu. 60. Nos ad Ronit. conf. 21. nu. 1. lib. 2.

Quod in alienatione feudi hereditarij competit prælatio agnatio, diximus Nos post molles ad Ronit. conf. 21. nu. 8. lib. 2. Et competit etiam agnatio remotiori, si proximo renunciat iurisdictioni, vel expresse. Nos ad Ronit. d. conf. 11. nu. 15. licet contra dicat R. Main. c. 116. num. 33. Corradin. q. 35.

- 145 Alij distinguunt inter alienationem feudi factam in extraneum, & inter illam factam in remotiorem, ut primo casu prælatio infra 30. annos, secundo calup. anno. §. in d. §. Titius, verb. per annum, Titius de retractu. l. i. §. 1. glof. 10. num. 9. Morot. conf. 89. num. 2. Gail. praelib. 2. obf. 19. num. 17. Greci proli. conclus. lib. 2. conclus. 19. conf. 1. num. 3. Mallrill. dec. 8. num. 3. Garzon. ad Cusac. Saxen. par. 2. Constit. 50. de fin. q. num. 2. Nos ad Ronit. conf. 21. num. 1. lib. 2. post Co. ber. d. c. 170. Larab. in T. beor. feud. l. p. 8. diluc. 16. Gram. dec. 103. nu. 221. 222. Reg. Pote ne potest. Proreg. tit. 8. §. 10. num. 32. seqq. Rumm. ad Affil. de iure probat. fol. 68. num. 13. vers. & tempus.

- 146 Secus est si feudum non esset antiquum, sed nouum, Franch. dec. 1. nu. 29. R. Pote dec. 11. num. 12. Ea ratione, quia in feudo nouo cessat illa ratio, ut bona conseruentur in familia, & agnatione, R. Curtis 2. par. de feud. c. 4. num. 43. Reg. Pote de potest. Proreg. tit. 10. §. 1. num. 30. Sibrad. de feud. par. 3. cap. 7. num. 34. Mallrill. dec. 8. Belolla consil. feud. 19. num. 12. R. Copye. Latr. conf. 27. num. 36. Reg. Main. de cap. 116. num. 4. Roccus resp. 6. num. 10. & resp. 99. num. 1. lib. 2. Nos ad Ronit. ad conf. 21. Vbi tota materia prælationis in feudo. Sausel. dec. 104. p. t. nu. 10. R. Pote dec. 11. num. 12. P. Affil. contr. 20. num. 45. D. Marcell. disp. 50. num. 17. Mucci ad Sausel. d. dec. 104. nu. 2. Corradin. q. 35.

- 147 Vel esset agnatus ille victus in venditione facta per substationem, decimū refert T. beor. in comp. dec. in suppl. verb. prælatio d. fol. 488. & seqq. & propter fol. 494. & desinunt fol. 499. P. Affil. contr. 20. num. 8. Sausel. dec. 104. Pote de substat. inf. 36. nu. 32. Corradin. de prælat. q. 1. §. 1. num. 3. licet contra dicat D. Galeo. in decif. contr. 13. relata in calce lib. 1. contr. 3. num. 54. post Fabio C. lib. 4. tit. 42. de iure emphyt. de fin. 62. vbi decimū refert. P. Affil. sup. num. 48. Verum debet instare antequam retractus sit factus cum emptore, Sausel. dec. 100. nu. 117. P. Affil. sup. nu. 48. 148 Prae-

143 Prelatio an competat agnato in locacione feudi, *D. Rosa confult. 27. D. Marin. lib. 1. c. 233. n. 4. & ad R. Renet. dec. 22. Non, per text. in c. 1. §. donare, quod olim pot. feud. alien. P. Affl. sup. num. 7. Quod competat in feudo hereditario, R. Cypre. Latr. dec. 57. num. 7. R. Samsel. dec. 106. Rocus resp. 2. lib. 2. Gize. ad Cypre. Latr. dec. 39. num. 10. seqq. Vbi pluries decium per S. C. refert. Quid si affectum velis idem debitor, P. Affl. de contr. 20. Nos ad Ront. d. conf. 21. lib. 2.*

149 Ius praelationis competens Domino directi in venditione rei emphyteuticæ, vigore l. vlt. C. de iure embys, Gratian. disc. 460. num. 35. disc. 644. n. 50. disc. 603. 957. num. 28. Peregrin. dec. 69. Samsel. dec. 322. num. 5. & præferri, etiam vicino, Franch. dec. 610. Sed praelatio præscribitur spatio 40. annorum, siue dominus sciuerit, siue non, Anonell. de temp. leg. lib. 1. c. 17. R. Marin. lib. 1. cap. 234. d. num. 8. & ibid. Roder. num. 5. 6. Gratian. disc. 433. num. 67. & disc. 742. num. 12. seqq. Rocca disp. 86. n. 9. Luca ad Gratian. disc. 742. Conciol. ad stat. Eugub. lib. 1. rubr. 55. num. 30. & ibi D. Romaguer. in add. num. 48. Pignatell. consil. 46. num. 55. tom. 5. l. d. D. Romaguer. in synod. Gerund. lib. 5. tit. 12. c. 2. num. 176. seqq. vbi pluries decium refert.

In venditione faciendi per emphyteutam, ad hoc ut currat tempus contra Dominum directum, debet notificari dominus directus, ad hoc ut currat tempus praelationis, nec sufficit scientia, Vilaplana illustr. feud. ad Peguer. ad vers. 6. num. 155. & 156. vbi decium refert, & ad vers. 1. num. 109. Gratian. & Luca disc. 742. Doctiss. Gobius consil. 105. num. 74. Conciol. sup. Rocca disp. 164. D. Romaguer. sup. num. 177. seqq. Vbi dicit in Provincia Canhalonæ infra 30. dies potest petere praelationem à die notificationis.

Secus clapsus 30. annis, Romaguer. sup. num. 183. & seqq.

Ius retrahendi competens, siue vigore statuti, siue pacti præscribitur 30. annis, Peregrin. dec. 19. Gratian. disc. 2. & 433. n. 61. & seqq. Mogon. dec. Flor. 16. num. 40. post alios Sabell. §. ins congrui num. 18. Si ramen primus emptor alteri vendiderit, tunc præscribitur ius retrahendi to. inter præsentis, 20. inter absentes, Gratian. disc. 742. num. 14. seqq. Boer. dec. 182. Sabell. ref. 68. & seqq. & §. ins congrui num. 8. Vbi alia ad materiam.

Siue Dominus directus dum venditur feudum habet praelationem, quam habet infra annum à die scientiæ, Georg. alleg. 7. Franch. dec. 17. Car. in d. inoff. c. 3. incip. Licet fol. 6. n. 39. seqq. Ront. in prag. 63. de offic. proc. Casf.

Si non adit scientia habet tempus 30. annorum, c. 1. §. donare, qualiter poter. olim feud. alien. commissoria, Cde pactis inter empt. Donad. de reuincat. tom. 1. c. 30. n. 29. & seqq.

Verum Dominus directus in venditione feudi non præteritur agnato, sed tantum extraneo, R. Ponte de pot. Proreg. tit. 10. §. 1. num. 1. Nos ad Ront. d. conf. 21. n. 2. lib. 2. In quibus aliis

casibus competat praelatio in venditione, & locutione feudorum videant DD. Lectores Nos in obs. conf. 11. lib. 2. Vbi habent totam materiam. Corrad. n. de pralat. q. 35. 47.

150 In Regno nostro Neapolitano habent talem praelationem, dum venduntur feuda, ad hoc, ut non remaneat Vallalla, Vniuersitates dictorum feudorum, & remaneant sub dominio Regis, infra annum à die capite possessionis, nec elapso dicto tempore competet praelatio, etiam per viam restitutionis in integrum, per prag. 63. §. 5. de offic. proc. Casf. Tit. Tam si vendatur à Rege, quam à Barone, R. Marin. ref. 117. num. 25. lib. 2. Senerin. ad Samsel. dec. 322. Cypre. Latr. dec. 186. Mores de demanio Pauerf. q. 16. num. 13. Luca ad Franch. dec. 17. R. Ponte de potest. Proreg. tit. de d. inoff. prooff. num. 15. seqq. R. Marin. ad R. Renet. dec. 488. num. 1. & dec. 21. Medic. tom. 1. 64. Card. Luca de Regal. disc. 148. num. 32. 33. D. Corrad. de iure pralat. q. 47. num. 12. R. Ront. in d. prag. 63. Nonar. q. 106. 120. Larach. theatr. feud. p. 11. d. lucid. 28. & Tap. in iure Regal. tom. 6. fol. 86. Samsel. dec. 107. 326. Sesse dec. 36. D. Galest. ref. 25. num. 24. Secus in subfeudis, R. Marin. ref. 133. lib. 2. Moron. contr. 21. num. 9. Bisogn. alleg. 108. Secus si Vniuersitas sit pauper, Thor. verb. Vniuersitates p. 1. Billa. conf. feud. 28. Competit etiam in locutione, Ront. in prag. 63. num. 31. de offic. p. o. n. Cesar. Larach. theatr. feud. p. 12. d. lucid. 82. Luca ad Franch. dec. 17. n. 5.

151 Et ius praelatio competit etiam vniuersitatibus, si Terra prædicta remaneat in demanio, Nonar. p. 1. q. 120. R. Ponte de pot. Proreg. tit. 10. §. 10. num. 7. D. Galest. contr. 53. in addit. num. 31. Luca ad Franch. d. dec. 17. num. 7. Sed particulares in se onus suscipere debent. Carus in d. inoff. c. licet autem. n. 70.

152 Sed elapso anno competet praelatio, si Vniuersitas gubernium fuisset in dolo, Amerdola ad Franch. d. c. 211. n. 1.

Competit etiam Vniuersitati praelatio, venditis duabus Terris, etiam vniuersitate pretio, si petatur praelatio quo ad vnam, Franch. d. c. 17. n. 22. R. Renet. dec. 274. vbi R. Marin. Nisi Terræ essent sub vna Baronis, ibid. licet contra, sicut Gratian. disc. 745. Costa de rat. c. 100. Thor. p. 3. verb. pretium.

153 Competit etiam si Vniuersitas allegaret, & probaret alienationem fuisse nullam, et decium refert pro Ciuitate Ostuni, R. Marin. ad Renet. dec. 22. n. 6. Quod competat generaliter praelatio Vniuersitati, quando venditur iurisdictionis, Lorrea alleg. 45. Sabell. §. ins congrui, num. 7.

Etiam in venditione officiorum competit praelatio Agnatis, ut decium fuisse per S. C. de 20. Ian. 1674. refert D. M. rades p. prag. fing. 165. num. 16. Etiam si vendatur iurisdictionis criminalis, & remaneat ciuili, Marin. ref. 117. Cypre. Latr. dec. 168. num. 40. D. Galest. contr. 3. lib. 1.

Alia ad materiam praelationis in venditione feudorum ponunt *D. Constantius sup. prag. 63. de offic. procur. Caesar. Larrea alleg. 45. num. 5. seqq. Castill. de Tertis c. 17. num. 20. seqq. Anton. de donat. lib. 1. p. 2. c. 4. num. 29. seqq. Salernit. allegat. 5. Masfrill. conf. unica. num. 30. seqq. post Trall. de Mag. fixat. cap. 10. num. 35. & seqq. Capibl. de Bar. non. prag. 8. p. 3. num. 150. seqq. Nos ad Ronit. conf. 21. lib. 2. Contradictio de iure praelat. q. 35. & 47. Mansfrella ad Cap. Latr. dec. 168. & ibi etiam Grizius, Muetti ad Sanfel. dec. 107. D. Rosa consulti. 27. R. Capyc. Latr. consulti. 27. 28. Currell. de donat. tract. 2. disc. 1. spec. 22. a. num. 20. Sabell. sicut congrui, Masfrill. in suo consulti. post de som. 1. & Seribentes cum eo in fine tom. 2. Bisoga. sup.*

154. *Emens a Fisco, vel Principe est iustus omni molestia; ita ut illius rei emptor dominus non possit illum molestare, salua tamen actione aduersus Fiscum, vel Principem alienantem iura quadriennium, libere a Zeone. C. de quadrienn. praescript. & Lomner. C. eod. & sicut. In sit. de r. sucap. Duen. reg. 27. 28. Currell. de donat. tract. 2. disc. 1. spec. 22. a. num. 20. Sabell. sicut congrui, q. 48. num. 7. Larrea alleg. 22. num. 6. alleg. 43. num. 1. Odd. conf. 93. num. 1. Fontanell. dec. 221. num. 15. seqq. Cald. de empt. c. 12. num. 23. A. Holen. ref. 5. num. 5. Brunner. in d. l. omnes. Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 99. num. 21. Mangil. de emil. q. 171. a. 1. Cyriac. controu. 532. num. 1. Sperrell. dec. 184. num. 1. Postb. de subbas. in sp. 54. num. 30. Accola de pr. uil. credit. reg. 2. ampl. 7. n. 117. seqq. Burgan. de emil. c. 36. n. 1. Hermosill. in l. 53. tit. 5. p. 5. gl. 1. num. 1. Christin. dec. 87. n. 6.*

Et non solum agentibus aduersus habentes causam a Principe, vel Fisco actio denegatur verum, & audientia ipsiusque iudicibus, non prius Regia iussione impetrata, interdicta est iurisdicção, *Afflic. dec. 361. num. 18. Peregr. de iure fisci lib. 6. tit. 4. num. 16. vbi alia. Carleval. de Indict. q. 23. num. 4. Larrea. conf. 10. n. 36. Mangil. de q. 171. n. 1. Gratian. disc. 907. n. 4.*

Beneuerum dispositio *distorum textuum*, continet maximum rigorem, specialitatem, & iniuriam, *Castill. lib. 2. contr. 5. num. 38. Mangil. de subbas. q. 136. num. 2. & de emil. q. 171. num. 17. Cyriac. contr. 463. num. 29. & contr. 531. num. 26. So. em. iun. conf. 69. num. 60. 61. lib. 1. Menoch. conf. 2. num. 333. Ridolfus de orig. & potest. Duc. Ital. n. 121. Gobius d. 4. n. 12.*

Ideo debet strictissime interpretari, & restringi quantum potest, *Honded. conf. 38. num. 51. lib. 2. Castill. de c. 5. num. 6. Cyriac. contr. 531. n. 27. & contr. 532. num. 18. 19. Anna conf. 113. n. 29. R. Pome. conf. 131. num. 140. lib. 2. Cald. de empt. c. 12. num. 37. R. Marin. ref. 18. num. 61. lib. 2. Idem. Cyriac. contr. 463. num. 27. Doctissimus Sperrell. dec. 184. num. 7. Hermosill. in l. 53. tit. 5. p. 5. gl. 1. n. 35. Gobius n. 13.*

Et licet aliqui dicant tales textus procedere solum in Imperatore, non in aliis Principibus, *Petra de fideicom. q. 14. num. 44. Curt. iun. conf. 219. num. 66. 67. Londenfe Princip. q. 11. Farbin. conf. 80. num. 3. lib. 3. Vafq. de succel. lib. 3. §. 26. num. 4.*

Sacca conf. 227. num. 9. Mangil. de subbas. q. 136. & de emil. q. 171. num. 10. 11. Sperrell. dec. 184. num. 2. D. D. apud Gratian. disc. 907. n. 22. Taf. con. 167. num. 2. lib. 2. Vbi de Rege Francie, Abb. conf. 3. q. 17. lib. 2. In Rege Neapol. Curt. iun. conf. 219. num. 66. In aliis Socci. iun. conf. 69. num. 55. lib. 1. Rim. sen. conf. 435. n. 8. Dec. conf. 357. num. 7. Perpurat. conf. 374. num. 38. Curt. iun. conf. 142. num. 17.

Tamen contraria opinio est verior, & communior, *Beron. in cap. qua in Ecclesia de consue. num. 158. Roman. sing. 620. Solb. de praescript. p. 2. 5. p. q. 8. Bellou. conf. 51. num. 3. Duen. reg. 27. 28. n. 5. Sacca conf. 227. num. 12. Prat. conf. 112. n. 1. lib. 1. Gratian. disc. 907. num. 23. Cald. de empt. c. 12. n. 2. Canall. q. 823. num. 2. f. q. q. Caball. resol. crimin. 99. n. 11. Ridolfus sup. n. 53. Gobius sup. n. 19.*

Immo procedit in quocumque Principe, & etiam Superiorem recognoscente, dummodo ex consuetudine, praescriptione, vel priuilegio habeat iura Regalia, *Addis. ad Ifern. de feud. tit. qua sint regal. unum, 78. lib. 2. Balzar. de feud. eod. tit. in verb. & bonis, num. 1. Turres. conf. 4. n. 10. Hermosill. in d. gl. 1. Vbi legem hanc extendit ut procedat etiam fauore eorum, qui ab officialibus Principis eius nomine contrahentibus causam habent, *Christin. dec. 87. ante num. 7. Andr. de Exea in repetit. rubr. de consuet. num. 98. Vbi de Ciuianibus, Capyc. in inestit. feud. fol. 185. d. m. 1. Gratian. disc. 907. num. 24. Rota post consil. Farina. dec. 36. num. 2. Ridolfus sup. num. 121. Et sic in omnibus Marchionibus, Ducibus, Comibus, & aliis habentibus perpetuam iurisdicçãoem. De Rege Hispaniarum, *Menoch. conf. 1003. num. 4. In Rege Aragonie, Ramon. conf. 298. In Rege Portugallie, Cald. de empt. cap. 12. num. 26. Gobius sup. num. 20. f. q. In Duce Mediolani, Bald. conf. 359. num. 2. lib. 3. Parise. conf. 1. num. 122. lib. 1. Bal. de cons. 100. num. 49. lib. 4. In Duce Sabaudie, Taf. de cons. 227. num. 42. In Fisco Floren. Barbat. conf. 27. lib. 4. num. 3. In Duce Ferrariæ, Castil. conf. 639. num. 49. Auguich. conf. 55. num. 12. In Duce Hetruriae, Odd. conf. 99. num. 2. In Marchione Salutor. Crovet. conf. 263. num. 7. In Marchione Montisferrati. Nic. Bellon. conf. 61. num. 3. & conf. 79. num. 9. seqq. In Domino Rauennæ, Polce. iur. consil. diuers. Martimen. conf. 63. num. 4. seqq. In Domino Farni, Roman. conf. 59. num. 8. In Domino Camerini, Cornet. conf. 818. num. 42. In Duce Mirandulae, Beron. conf. 61. num. 18. lib. 3. In Domino Corrigii, Menoch. conf. 818. num. 42. In Duce Aferense, Andr. ab Exeo in rubr. de consil. num. 1. 01. In Duce Mantuae, syntagm. com. optu. lib. 1. tit. 11. fol. 393.***

Dux Mantuae habet hoc priuilegium, & tanquam Marchio Montisferrati, *Alex. conf. 15. num. 4. lib. 5. Leo conf. 12. Ray. ienf. de analog. lib. 1. cap. 28. num. 6. Menoch. conf. 92. num. 32. Maria de iurisd. p. 1. c. 33. num. 47. & voto 160. num. 13. Rolan. de lucro dotis q. 3. num. 2. Ridolfus sup. n. 80. & 153. seqq. Bentaz. conf. crimin. 360. n. 2. lib. 2. & conf.*

conf. civil. 42. nu. 4. Crant. conf. 726. in fin. & conf. 973. nu. 38. Menoch. conf. 721. num. 20. Loderch. conf. 71. n. 1. Gobius sup. n. 24. seqq.

359 In Principibus, & Ciuitatibus, iura Regalia non possidentibus, non procedunt, vt in Principe Vrino, in Camera Bononiensi, & Cardinale Rauennæ, Socin. au. conf. 17. ante nu. 9. lib. 4. T. ep. in rubr. de consil. Princip. num. 17. 21. per l. dec. 184. n. 2. Tob. Non. conf. 89. num. 40. Crot. conf. 370. n. 2. Gobius sup. nu. 34. Saccæ conf. 127. n. 14. seqq.

Sed quod nunquam possint praticari tales textus, dicunt R. Ponte conf. 59. num. 49. lib. 1. & conf. 131. n. 4. lib. 2. Castil. lib. 2. contr. 5. nu. 4. R. Marin. lib. 2. ref. 18. n. 61. Capib. de baron. prag. 1. n. 100. Gobius sup. n. 45.

356 Tria copulatiue requiruntur, vt procedant dispositiones dictorum textuum, possessio, scilicet rei alienare in Principe, vel Fisco alienante, & quod bona fide possederit, & quod præcesserint solennes iustificationes, Boli. de prescrip. 2. p. 5. p. principal. qu. 8. num. 2. Duen. reg. 238. n. 8. Cyriac. contr. 532. num. 31. Acoffa de priuilegiis. reg. 2. ampl. 7. n. 136. seqq. Gobius sup. qu. 2. nu. 1. seqq.

Quod requiratur possessio, Duen. reg. 278. n. 2. Pinn. conf. 90. num. 10. Capyc. in iustit. feud. fol. 185. l. m. 2. Lande. de princip. qu. 1. l. m. 2. Sola ad consil. Sabaud. fol. 483. num. 24. Christin. dec. 87. n. 5. Oddo conf. 99. nu. 2. Cyria. contr. 532. nu. 21. Cauall. q. 82. n. 34. Rota dec. 907. n. 17.

Et sola possessio non sufficit, nisi adit etiam bona fides, cum qua possederit, Benedic. l. n. cap. Raynatus, vers. uxorem, n. 32. R. Tap. in rubr. de consil. tit. Princip. nu. 18. Gram. dec. 65. nu. 44. seqq. Menoch. conf. 2. nu. 333. Albo. de ind. conf. 1. nu. 51. seqq. Hermosill. l. 5. tit. 5. p. 5. gl. 1. n. 78. Cyriac. contr. 532. n. 56. Rota penti Farina. poss. lib. 1. consil. dec. 36. nu. 5. Sperell. dec. 184. n. 4.

Sed possessio, & bona fides, in Principe, vel Fisco alienante, cæteris paribus præsumitur, vnde contrariis incumbit onus probandi contrarium, Pret. conf. 14. n. 8. & 10. lib. 1. Cald. de de empt. e. 12. num. 36. Peregr. de iure fisci lib. 6. tit. 4. num. 18. Duen. reg. 238. nu. 1. Bellon. conf. 5. n. 4. Gratian. disc. 977. num. 18. Beron. conf. 56. n. 18. lib. 3. Christin. dec. 86. n. 8.

Secus si non possideat, nam tunc bonam fidem, & possessionem Principis alienantis, vti hoc priuilegio probare debet, Christin. dec. 87. nu. 8. Cyriac. contr. 582. n. 31.

Quod bona fide Principis, vel Fiscus alienet, Sola ad consil. Sabaud. fol. 482. num. 6. Petra de fidei com. qu. 13. nu. 149. Affl. in consil. 1. Regni tit. de non retard. lit. consil. num. 7. lib. 1. Medic. de acquir. rer. domin. gl. 2. p. 2. nu. 304. lib. 1. Brunem. in d. l. Bened. de Zonone, vers. & si bona fide, Curt. ius. conf. 143. num. 3. Alias data mala fide in Principe, vel Fisco alienante, emptor, quantumvis bonæ fidei tutus non est hoc priuilegio Cyriac. contr. 463. n. 15. Antonell. de temp. legal. li. 2. c. 99. n. 27. Alorh. voto Camer. 133. u. 15.

Tom. P.

Et non sufficit fides dubia in Principe alienante, l. ad consil. 24. nu. 5. & 24. lib. 2. Cyriac. contr. 532. n. 28. 29.

Quæ bona fides requiritur in alienante, & acquirente, Grammat. dec. 65. num. 45. Menoch. conf. 2. num. 33. Sola ad consil. Sabaud. fol. 482. n. 6. Oddo conf. 90. T. op. sup. nu. 22. Peregr. conf. 102. nu. 14. seqq. lib. 4. Ad angul. de emul. q. 170. num. 7. 8. Cyriac. contr. 532. n. 20.

Et eo magis mala fides acquirentis hoc beneficium impedit, si dolus causam contractus dederit. Peregr. de conf. 102. nu. 16. lib. 4. Sperell. dec. 184. nu. 3. Quia dolus indistincte remouet hoc priuilegium. Cyriac. contr. 532. nu. 47. Poss. de empt. & vendit. lib. 1. dub. 8. n. 30. Cardellon. conf. 39. nu. 35. & conf. 82. n. 36.

Et ista mala fides, tum Principis, & Fisci alienantis, tum acquirentis reduplicat solam scientiam, seu notitiam iuris alieni, Duran. dec. 426. nu. 25. Pan. moll. dec. 25. num. 10. Bonlen. sol. lib. 47. nu. 18. lib. 2. Ideo semper quod constat de scientia Principis, seu Fisci, seu habentium causam ab illis cessat hoc priuilegium, post alios Cald. de empt. e. 12. num. 36. Cyriac. controu. 531. n. 1. 16. seqq.

Et sufficit scientia Principis alienantis, vel habentis causam ab eo, nam si Princeps scienter alienat, est in mala fide, & peccat, Cyriac. contr. 463. num. 23. seqq. & contr. 531. nu. 32. seqq. Fin. dec. 195. nu. 12. Borrell. conf. 40. nu. 34. Tref. lib. 1. qu. 41. num. 16. Merlin. dec. 663. nu. 26. aliis dec. 3. p. 7. Confal. dec. Lucen. 80. num. 34. Ciamlin. contr. 219. nu. 100. Borden. collu. l. 48. n. 15. Andreal. contr. 65. n. 7. Al. agr. ad. conf. 14. n. 84. lib. 2.

Immo quod sufficiat simplex error in Principe alienante, Grammat. dec. 65. nu. 79. Cyriac. contr. 463. nu. 28. & contr. 532. num. 43. 44. Hermosill. sup. d. gl. 1. n. 65. fol. 710.

Sed est necesse, quod talis scientia sit tempore contractus, secus si ex post facto superueniat, Ratin. conf. 31. ante num. 18. lib. 5. Sed si subsequatur iudicialis interpellatio, quod hæc non minus nocet tanquam inducens scientiam in possidente, Cyriac. de contr. 532. nu. 53. Gobius d. qu. 2. n. 9. seqq.

Scientia officiali Principis impedit hoc priuilegium, Cyriac. contr. 532. nu. 29. 31. 62. Eufar. conf. 104. num. 19. Surt. conf. 429. num. 54. Buccaf. conf. 12. num. 13. Menoch. conf. 1007. nu. 93. Peregr. conf. 45. num. 31. & conf. 82. nu. 19. lib. 6. Gratian. disc. 560. num. 21. 32. Giouagn. conf. 10. n. 11. lib. 1. Rota dec. 295. nu. 10. p. 10. Gobius sup. n. 36. 37.

Et sufficit sola scientia emptoris. Ponte conf. 131. nu. 142. lib. 2. Anna conf. 113. nu. 34. Sperell. dec. 184. n. 3. Acoffa de priuilegiis. reg. 2. ampl. 7. n. 38. Gobius n. 39.

357 Beneficium talium textuum procedit, si Princeps nullum habet ius iure, quam vendit, secus si aliquod, quia tunc ius suum censetur tantum vendere, quod suum est, saluo manente iure Tertii, post alios Cald. de empt. cop.

E

12. nu.

12. nu. 37. Anton. l. de temp. leg. s. lib. 2. c. 99. n. 26. Cyriac. contr. 463. nu. 16. & contr. 532. n. 23. Gobius d. q. 2. n. 51.

- 158 Princeps si in contractu promittat de eulione, emptor non iuuatur hoc beneficio. Cyriac. contr. 582. n. 39. Gobius sup. nu. 59. 60.

Item si noluerit teneci, nisi de dno, & facto suo tantum, l. ad. conf. 34. nu. 24. seqq. lib. 1. G. b. sup. n. 61. seqq.

Item si Princeps convenit cum emptore, ut in se suscipiat omnem defensionem, vel faceret pactum cum aliquo, ut semper, & quandocumque haberet regressum ad eius proprietatem, Petrus. conf. 279. nu. 10. Ruin. conf. 266. lib. 4. Crot. conf. 370. Gobius n. 64. 65.

Princeps potest renunciare huic privilegio, Ruin. conf. 166. ante n. 1. Gobius n. 66.

Et si alienet: *Soluo iure tertij*, acquirens hoc beneficio non vitur, Petrus de fideicom. qn. 14. nu. 153. Duen. reg. 38. nu. 12. Per. gr. de iure fisci lib. 6. tit. 4. n. 18. l. m. 6. Farbin. conf. 57. nu. 11. lib. 2. & conf. 80. nu. 7. lib. 3. Hermosill. d. gl. 1. n. 11. Gobius n. 67.

- 159 Dispositio d. text. non procedit ubi alienatio non est solemnis, & valida, Bald. conf. 25. nu. 6. lib. 2. Curt. iun. conf. 219. nu. 67. Peregr. de iure fisci lib. 6. tit. 4. n. 18. l. m. 6. Rota Aven. dec. 17. n. 4. Margil. de iur. q. 171. n. 13. Brunem. in d. l. bened. d. Zenone, vers. nec procedit, Hermosill. sup. gl. 6. nu. 42. Cyriac. contr. 532. nu. 46.

Vbi quod data nullitate contractus non praeiudicat vero Domino, Margil. de iur. q. 171. nu. 15. seqq. & potest agi remedio spoli contra habentem causam a Fisco, & eiusque heredibus, & quoscunque possessores, etiam pro feutibus, Poth. de subbas. dec. 109. ex n. 13. Gobius sup. n. 73. seqq.

Et licet aliqui velint, ut procedat textus ille, requiratur, quod Princeps alienet de plenitudine potestatis, Gr. mmat. conf. 65. nu. 79. 80. Petrus de fideicom. qn. 14. nu. 140. 142. Pinu. conf. 90. nu. 12. Houdel. conf. 38. n. 62. seqq. lib. 2. Tapin. repet. rubr. ff. de contr. t. Princip. n. 20. 21.

Secus est si Princeps ille non potest vi plenitudine potestatis, Cyriac. contr. 532. nu. 48. Margil. de subbas. qu. 136. nu. 4. Vel si non confiter plenē vsum fuisse hac potestate, cum in dubio non videatur vsum fuisse tali potestate, Dec. conf. 357. nu. 7. Maluscia conf. 94. n. 17. Aldobrandin. conf. 1. nu. 74. D. D. apud Gobium sup. n. 94. & 95.

Tamen contrarium est variis, ut scilicet non sit necesse, ut Princeps dicat vi plenitudine potestatis, Peregr. d. iure fisci lib. 6. tit. 4. n. 18. l. m. 6. Bellon. conf. 51. ante n. 4. Anguil. conf. 55. nu. 127. Cald. de empt. c. 12. nu. 42. Hermosill. d. gl. 1. nu. 13. 14. Immo quod pelius sit pro emptore, si apponatur haec clausula: de plenitudine potestatis, Affl. in consil. lib. 2. tit. de non restat. lit. contest. sub nu. 6. Gobius sup. nu. 98. & D. D. nu. 101.

- 160 Dispositio dicti tex. Vt locum habeat re-

quiritur, quod Princeps alienet rem alienam iure suo, & tanquam suam, Benedic. in cap. Raynutius vers. uxorem nu. 381. Beron. conf. 61. nu. 22. lib. 3. R. Marin. lib. 2. rep. 18. nu. 61. R. Tapin. repet. rubr. ff. de const. i. princip. n. 19. Menoth. conf. 81. 8. nu. 43. Idco si rem debitoris sui iure creditoris alienet, beneficium dictae legis, acquirere non videtur, Duen. reg. 230. nu. 7. Brunem. in d. l. bened. d. Zenone, vers. item si vt suam, Cald. d. c. 12. nu. 37. Antonell. d. c. 99. nu. 14. Sperell. dec. 184. nu. 3. Margil. de iur. q. 171. nu. 12. Acosta de prim. credit. reg. 2. ampl. 7. n. 112. seqq.

Idem si causa expressa in venditione esset falsa, vel aliter non subfisteret, Cald. d. c. 12. nu. 37. Marin. d. ref. 18. nu. 62. Card. Luca de donat. dist. 43. nu. 3. Cyriac. contr. 582. nu. 17. 19. Gobius sup. n. 109. seqq.

Sic tale privilegium non intrat quando Princeps, aut Fiscus rem non alienat, vi suam, simpliciter, sic hoc casu censetur solum vendere, ius, quod habet, Hermosill. d. gl. 1. n. 22. Grammat. dec. 65. nu. 79. Cald. de empt. d. c. 12. nu. 37. Menoth. conf. 2. nu. 333. R. Ponte conf. 131. n. 143. lib. 2. Maluscia conf. 94. n. 17.

Et in tali venditione opus est, ut officialis alienans habeat speciale mandatum Principis, Antonell. d. c. 99. nu. 22. Affl. de offic. fiscal. gl. 34. nu. 35. Gobius sup. nu. 122.

- 161 Dispositio d. text. non procedit in rebus Ecclesiae, nec in eius praedium, Benedic. d. cap. Raynutius verb. uxorem nu. 383. Soccin. sen. conf. 46. nu. 14. Tapin. d. rubr. ff. de condit. Princip. nu. 24. Vbi limitat in bonis per Ecclesiam a Principe recognitis, Gobius sup. q. 3. n. 1. 2. 6.

Nec in praedium Clerici, vel bonorum eius, post alios Castil. cour. lib. 2. c. 5. nu. 28. seqq. Hermosill. d. gl. 2. nu. 2. Sperell. dec. 184. n. 14. seqq. Vbi maxime si illa bona sint de eius patrimonio, & ad illa ordinatus, Clarin. controuers. 22. nu. 48.

Nec in praedium pia Cause, & piorum locorum, Ruin. conf. 435. ex nu. 2. Castil. d. c. 5. nu. 30. seqq. Hermosill. d. gl. 2. nu. 3. Quamvis accederet consensus Episcopi, & Clericorum, Benedic. d. c. Raynutius, verb. uxorem n. 383. Gobius sup. n. 3. seqq.

Et tale beneficium non procedit favore Ecclesiae, nec de iure Canonico, Benedic. sup. n. 382. Petrus de fideicom. q. 14. nu. 147. Franc. Mart. dec. 112. nu. 8. Farbin. conf. 80. nu. 5. lib. 3. Sacca conf. 227. n. 10. Gobius sup. n. 7. seqq.

Nec in Principe Ecclesiastico, Pinu. conf. 90. nu. 9. Qui licet improbetur per Castil. d. c. 5. nu. 7. & seqq. quem sequitur Card. Luca de donat. dist. 43. nu. 3. R. l. or. vo. camer. 133. nu. 13. Hermosill. ad l. 53. gl. 1. nu. 3. 4. Eius opinio est defensa per Sperell. dec. 184. nu. 3. Gobius sup. n. 10.

Secus inter priuatos in Tercis Ecclesiae, Menoth. d. conf. 2. nu. 333. Rota Aven. dec. 17. nu. 2. Gratian. dist. 907. nu. 6. 7. Margil. de iur. q. 157. nu. 3. Sperell. d. dec. 184. nu. 12. Gobius sup. nu. 13.

Nec

Nec in Iuribus domilibus. *Bald. conf. 359. lib. 3. Nota conf. 52. num. 19. Balb. de prescript. q. 8. l. m. 11. Mazzol. conf. 15. num. 30. Fissillad. Affil. dec. 11. m. 7. Tappia sup. num. 27. Surd. dec. 287. num. 26. Barbofin. l. 1. num. 13. d. 4. ff. solut. matrim. Menoch. conf. 261. num. 41. Antonell. d. c. 99. num. 29. Sperell. d. dec. 184. num. 24. Acoffa de priuilegiis. reg. 2. ampl. 7. num. 127. seqq. sic decusum refert Gobius sup. q. 3. m. 15. & seqq.*

Et procedit etiam in mutuo facto ex causa dotis. *Capyc. Latr. dec. 38. num. 38. seqq. dummodo sit realiter constituta, vel tradita, secus in constituta, vel in testamento per Virum vxori relicta. Loffred. conf. 22. Capyc. dec. 51. num. 13. Menent. dec. 40. ex num. 17. Merlin. de pignor. l. b. 3. q. m. 7. 8. Gobius sup. m. 14. seqq.*

- 162 Minoribus hoc priuilegium non præiudicat. *Minasina conf. 94. num. 15. Maffin. de confisc. q. 48. num. 10. Brunen. in d. l. veris. decisio huius legit. Cyriac. contr. 463. num. 41. Vel si habeat locum in rebus minorum iuxta opinionem Castill. contr. lib. 2. c. 5. num. 11. seqq. Hermosill. d. l. 53. gl. 2. num. 6. Competit eis remedium restitutionis in integrum, etiam si post quadriennium aliusd lapsus fuerit. *Tapp. sup. num. 26. Duen. reg. 238. num. 10. Balb. de prescript. 2. p. 5. par. q. 8. l. m. 10. Peregr. de iure Fisci lib. 6. tit. 4. num. 18. l. m. 16. Grammat. dec. 65. num. 80. Roto dec. 479. num. 5. p. 1. rec. Antonell. d. c. 99. num. 33. Hermosill. d. l. 2. num. 7. Roto. d. voto Camer. 133. num. 17. Vbi de Castro, Villa, Vniuersitate, & Collegiis, quæ per Ministros reguntur. Sic in Republica. *Tapp. sup. num. 28. Menoch. d. conf. 2. num. 333. Castill. d. c. 5. num. 23. & seqq.***

Immo etiam in maiore, ex clausula generali. *Cyriac. contr. 532. m. 12. 66. & contr. 582. m. 43.*

Et hoc remedium potest intentari, tam contra Fiscum alienantem, quam contra emptorē. *Oddo. restit. 39. m. 7. & conf. 40. num. 41. Cald. d. l. 12. de empt. num. 29. seqq. Cyriac. contr. 532. num. 71. Acoffa de priuilegiis. reg. 2. ampl. 7. num. 125. Burgund. de causis. 36. num. 3. Gobius sup. num. 30. & seqq.*

- 163 Nec procedit vbi tam Actor, quam Reus habent causam ab eodem, vel diuerso Principe. *Petra de fideicom. q. 14. num. 150. Grammat. d. dec. 65. num. 34. Io: de Monte Sperell. conf. 39. num. 40. Castill. d. c. 5. num. 5. Margil. de causis. q. 172. R. Ponte conf. 59. num. 50. conf. 131. num. 144. lib. 2. Theodor. alleg. 13. num. 21. Hermosill. d. l. 53. gl. 6. Amat. conf. 99. num. 50. Loffred. conf. 34. num. 11. L. r. aib. conf. 10. ex num. 33. Georg. alleg. 13. num. 11. Cyriac. contr. 463. num. 31. seqq. Gobius m. 43. seqq.*

Nec habet locum contra illum, qui est creditor ex causa residui prelii super re à Principe alienata. *Pinn. d. conf. 90. num. 11. Peregr. de iure Fisci lib. 6. tit. 4. num. 18. l. m. 17. Cyriac. contr. 463. num. 2. seqq. Antonell. d. c. 99. num. 28. Penia dec. 1172. num. 3. Vbi firmas non procedere in fructibus seu rebus à leri hypothecatis, vel aliquo onere affectis, & dec. 1298. m. 4. Gobius m. 48.*

- 164 Fideicommissi iuribus non præiudicat, *Tom. P.*

Cyriac. contr. 532. num. 15. seqq. Faschin. conf. 80. lib. 3. Vbi præsertim in fauore illorum, qui adhuc nati non erant. Cyriac. sup. Gobius n. 49.

- 165 Si Princeps conueniat, v. hæres, non inuatur hoc priuilegio, Item si vendat hæreditate, nullius temporis non est securus, *Bald. conf. 359. num. 9. d. b. 3. 5. ita ad Confil. Sabaud. fol. mult. 483. num. 14. quia tamen successor priuati eiusdem iuribus vti debet, Burgund. de causis. 36. num. 4. Brunen. in l. omnes, C. de quad. prescrip. Acoffa de priuilegiis. reg. 2. ampl. 7. num. 140. Gobius m. 50. seqq.*

- 166 Ille ex non procedit in generali Principis concessione: Item nec si sua lura cederet, vel transigeret super bonis ab alijs possessis, *Honde. conf. 38. num. 53. seqq. lib. 2. Antonell. d. c. 99. num. 23. Hermosill. d. l. 53. gl. 2. num. 17. Purpurat. conf. 379. m. 6. 7. Gobius m. 55. 56.*

- 167 Procedit in donatione, nam in qualibet grauata censetur Princeps referuare ius Terrij. *l. fin. C. de locat. præd. iij. lib. 11. Surd. dec. 172. num. 7. Cocin. dec. 327. num. 5. Penia d. dec. 324. num. 16. 17. & dec. 1172. num. 4. & dec. 1198. num. 5. Gobius num. 57. Sed vide num. 59. Licet alias in donatione habeat locum dispensatio t. d. l. bene d. Zenone. Antonell. d. c. 99. m. 22.*

- 168 In rebus in quibus non cadit commercium non procedit. Nec in rebus non Subditi, vel extra Territorium Principis alienantis existitibus, vel iugis, aut violentie vitio affectis, *Cald. de empt. d. c. 12. num. 37. vers. unde, Castren. conf. 288. lib. 1. Zonnet. in. trall. de offer. vtriusq. in. num. 16. 17. Corrac. contr. 533. num. 42. seqq. Rosada q. 13. num. 26. Io: Sperell. d. conf. 39. num. 50. Portius in §. fin. num. 16. Instit. de §. l. capien. Gobius sup. num. 60. seqq.*

- 169 Restitutio in gratiam, Zenoniana non obstat, an recuperet bona in alium translata, & quando ad ea restitutio censetur, sicut, & ad easque Dominis directis, vel proximioribus deuoluta fuerunt. *Menoch. conf. 108. num. 49. Cald. d. c. 11. num. 19. Allegrad. conf. 98. num. 62. lib. 1. Cirolin. conf. 163. Androl. contron. 58. Burat. dec. 643. num. 14. Roto dec. 465. num. 2. p. 2. rec. & dec. 449. num. 44. seqq. p. 5. Maffin. de confiscat. quæst. 41. Medic. ex am. 25. & dec. 41. & in addit. Gobius sup. num. 66. & seqq.*

- 170 Tale beneficium non competit Fisco Barbarorum, nec Principibus Barbaris, *Peregrin. conf. 101. lib. 4. Nec participat causam à Tirando, vel aliter alienam iurisdictionem occupanti, Petra de fide d. c. 14. num. 148. And. de Exca m. rubr. de Constit. m. 105. seqq.*

- 171 Tale beneficium lacessitis, & non prouocantibus opitulatur; Non prodest ei, qui agens contra aliquem possidet rem, licet à Principe pro indemnitate tamen rei conueni obligatus, *Io: de Monte Sperell. conf. 39. num. 47. Loffred. conf. 34. num. 9. Cyriac. contr. 582. m. 16. Gobius sup. num. 70. 71. quem vide.*

- Competit Reo, & non Actori. *Fab. Anna conf. 123. num. 7. 35. seqq. Peregr. de iure Fisci. lib. 6. tit. 4. num.*

4. num. 16. *Cyrlac. controu. 582. num. 16. Gobius num. 73.*

Possessionis vera, & realis traditio requiritur in habente causam à Principe, alias hoc beneficium non competit. Amplia etiam in Donatione, *Brannem. in d. Benè à Zezone vers. sed locum Cyrlac. contr. 582. num. 12. Gold. dec. 12. num. 39. 40.*

Vnde res ipsa, vel non tradita, vel ex aliqua causa reuerfa penes Principem tempore mortis huius reperitur, tunc quia locupletari non debet cum alterius iacturam bene beneficium non obtinet agendi. *Benedicti sup. num. 384. Port. consil. 41. lib. 14. Gobius sup. num. 77. seqq.*

Lex ista non servatur Mediolani, ex speciali Decreto illius Domini, per quod iura Tertij in alienationibus fiscalibus referuntur, *Boff. in praxi criminat. de Princip. & priuileg. 86. Synogus. com. opin. tom. 1. fol. 193. Peregr. d. s. 1. 4. num. 18. lib. 18. Masin. de consil. 1. q. 48. num. 2. Montepersi. de consil. 39. num. 48. Menoch. conf. 910. num. 44. Gobius sup. num. 74.*

Non servatur in Cathalonia, ob similes Constitutiones, *Fontanel. dec. 221. n. 18. Hic Neapoli. Capye. in l. inestit. feud. fol. mib. 187. l. mib. 12.*

- 172 Exceptio non numeratæ pecuniæ in contractu mutui præscribitur huiusmodi annorum, *lin. contractibus, C. de non num. pecunia, Seraphin. de priuileg. l. i. cum. priuileg. 60. Gratien. dec. 164. num. 4. 5. vbi Luca, & Scoppa, Ricc. coll. 250. 1177. 2251. Gait. de cred. l. 2. c. 117. num. 2546. Tapat. var. sent. tit. 158. 5. anfel. dec. 152. 153. vbi Mucci, Gratian. de se. 505. num. 28. & ibi Luca, Tuff. l. i. E. consil. 418. & seqq. Christin. dec. 98. num. 36. seqq. dec. 37. & 136. vol. 3.*

Verum si debitor ante biennium quærelam proposuerit, seu conuersus fuerit post biennium quandocumque poterit excipere, *l. si intro, C. de non num. pecun. Esi debitor intra dictum tempus non conuersus sit, eius hæres, etiam pupillus debui solvere reuocatur, sed restituitur, Balb. de præst. p. 1. p. c. priuileg. 1. num. 36. Roman. conf. 816. Musil. sing. 481. M. noch. lib. 3. præf. 145. num. 11. seqq. Duran. reg. 260.*

Contra minores hoc biennium non incipit currere, nisi à die perfectæ ætatis, *l. vol. C. in quibus causis in integ. restit. Vbi de restitut. aduersus præscriptionem.*

Debitor potest opponere hanc exceptionem, quamuis illi cum iuramento renunciauerit, obtempera prius absolutione, *Manica de tact. lib. 18. tit. 3. art. 4. Antonell. de templegal. lib. 2. c. 45. num. 7. Cal. de se. 1. q. 5. num. 672. seqq. vbi dicit non esse obinendam absolutionem, nisi renuntiatio sit facta ex intervallo.*

Secus in obligatione Camerali. *Rota dec. 787 & 800. num. 5. p. 3. lib. 3. diuersi. Antonell. sup. num. 8. Card. Luca de credit. de se. 83. num. 5. Mohen. dec. 1. & 3. de excepti. Ricc. coll. 2251. & 452. Angelis de confess. lib. 1. q. 7. eff. 1. num. 18. in fine.*

Hæc exceptio impedit etiam executionem.

Instrumenti guarantee. *Rota dec. 787. num. 1. p. 3. lib. 3. diuersi.*

Hæc exceptio non potest opponi quando adesset duplex confessio, *Manica de tact. lib. 18. tit. 6. num. 26. Vbi intelligitur quando secunda confessio sit ex intervallo. Antonell. sup. num. 11. seqq. Capye. dec. 19. Jordan. vol. 3. lib. 14. tit. 16. num. 140. Christin. dec. 137. num. 10. vol. 3. 5. anfel. dec. 152. num. 6. seqq. Facchin. lib. 8. c. 81. 87. Angelis de confess. lib. 1. q. 7. eff. 1. num. 12. seqq.*

Talis exceptio potest opponi solum in contractu mutui, & dotis non in alijs contractibus. *l. in contractibus 5. Manica de tact. lib. 6. num. 38. seqq. Aff. dec. 105. Seraphin. de priuileg. 60. nec in translatione, si translationis, C. eodem, Fricol. de transf. l. q. 60. num. 29.*

In alijs contractibus infra 30. dies, quibus elapsis non admittitur. *l. in contractibus 5. sup. ceteris. Seraphin. sup. num. 2. Gait. de credit. c. 2. tit. 7. num. 2546.*

Exceptio non numeratæ dotis debet opponi infra annum à die solui matrimonij, *l. 1. n. dotibus, C. de dote caut. non num. Quod locum habet si intra biennium matrimonium soluitur, nam si ultra biennium, usque ad decimum annum durauerit tunc ipsi marito, & eius hæredi intra tres menses quærela permittitur, sed si decennium transcurrit, omnino quærela denegatur, An. b. quod locum. C. eod. tit. Christin. dec. 136. vol. 3. Poc. Jordan. Jacob. vol. 3. tit. 16. n. 7. Fin. opin. 148.*

Obijciens hanc exceptionem non numeratæ pecuniæ, vel non soluit dotis, intra legitima tempora, non teneatur hanc exceptionem probare, sed aduersarius, ideo actore non probante reus absoluitur. *l. 3. C. de non num. pec. l. fin. cum. mib. seq. C. de dote caut. non num.*

Sed post biennium hæc exceptio, licet possit opponi, amittit hoc privilegium, & ideo probanda est ob excipientem, quia post elapsum biennium, lex præsumit contra excipientem. *Rota dec. 800. num. 5. p. 3. lib. 3. diuersi. Doll. simus Pat. Jordan. Jacob. lib. 14. tit. 23. de excepti. num. 50. & 60. Menoch. lib. 3. præf. 145. num. 13. seqq. Antonell. sup. num. 19. seqq. Dom. Cardin. Tuff. de se. Christin. dec. 37. p. 3. Tapat. tit. 158. Rota p. 15. dec. dec. 264. Caluin. de acquit. lib. 2. cap. 172. l. de m. Christin. dec. 77. vol. 1.*

Quid quid dicant alij non posse opponi, nec probari, *Cenall. qu. 38. Duran. reg. 261. impl. 1.*

Ecclesia potest opponere hanc exceptionem, etiam post biennium, quando creditor teneatur probare pecuniæ remissionem in villiam Ecclesie, ut in mutuo, & alijs casibus, *Gruen. in tract. de Eccl. s. q. 508. Sperell. dec. 63. num. 38. seqq. Cal. de restit. q. 1. num. 27.*

An possit opponi aduersus confessionem depositi, *Card. Luca de credit. de se. 69. num. 9. 10. sic Maria vob. 137. 5. obell. de depositum. n. 3. 4.*

Huic exceptioni renunciari potest, *Cenall. qu. 365.*

Etiam minores, Civiles possunt perpetuare.

apponeat, cum non sufficiat illorum confessio. *Fachin. contr. iur. l. b. 2. n. 87. Præcol. consili. 63. nu. 2. vol. 2. Cal. de rest. q. 1. per tot.*

De æquitate Canonica semper opponi potest, etiam per mille annos. *Præcol. cont. on. 63. nu. 2. vol. 2. Cal. de equit. lib. 2. c. 237. Ceb. llin. mist. loq. 673. Rota p. 15. rec. dec. 264. nu. 105. q. 99. vbi refert contrarios tenentes in mutuo.*

Hæc exceptio competens debitori principali, competit etiam ipsius creditoribus, & fideiussoribus, nec illis nocet renunciatio, & si lapsus fuerit tempus opponendi, restituitur. *Gratian. dist. 497. nu. 24. seqq. Hermosill. l. 9. gl. 6. nu. 3. 7. seqq. Affian. praxi. §. 1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.*

Nec potest opponi per eum, qui confessus est penes se habere pecuniam, propter vim, & efficaciam huiusmodi dictionis: penes. *Gratian. dist. 377. n. 9.*

Nec quando confessus est recepisse de consensu, & in veritate. *Altegrad. conf. 81. nu. 39. lib. 2. conf. 19. nu. 15. seqq. Rota post Olea de cessio. dec. 29. nu. 1. Rota p. 18. rec. dec. 344. n. 3.*

Nec à Tutore, qui confessus est mutuo se accepisse pecuniam pupuli. *Montan. de tut. cap. 30. num. 87.*

Nec potest opponi ab exactoribus pecuniæ publicæ, vel fiscalis. *Christin. d. c. 37. vol. 3. & dec. 82. num. 3. vol. 4. Angelis de confess. lnp.*

Quid in literis Cambij, *Sauclan. praxi. sect. 31. n. 29. Rocas resp. 3. & de litter. cam. q. nota. 10.*

An exceptio hæc sit reiecta per statutum, reijciens omnes exceptiones, quod si officiarum tantum decem, vel pauci dies ad complendum biennium, an possit opponi die feriata, debeat intimari creditori, & alia videmus *Casari. q. 42. 43. & 44.*

An impediat executionem apocharum bancalium, de iure nostro Neapol. per quod aduersus illas nulla potest opponi exceptio, nisi in vinculis, vel facto deposito, per *Pragm. 63. §. item. & offic. proc. a. casari. Idem Sanfelix. dec. 152. vbi addit.*

Sed quod audiatur nequaquam, *Reg. Capyc. Litr. dec. 111. nu. 41. Casari. q. 44. Nos ad Rota. conf. 48. n. 33. lib. 3. Nec audiuntur eius creditores. Nos ibid. nu. 36.*

173 Privilegium par non vsum decem annorum amittitur, & sic præscribitur, l. 1. ff. de nundin. Secus si non sit vixus, quo occasione non præbuit. *Anna siag. 400. Maffri. dec. 96. Marcelli. M. ur. alleg. 44. num. 4. Medic. conf. 63. vbi Addit. Nec perditur si sit concessum V. nu. 12. & aliquid illis vbi non sunt, Rota in ad Reu. dec. 33. 38. Gizzarelli. dec. 70.*

Sic Nundine impetrant à Principe, si quis illis non utatur per decem annos, vsum illarum

amittit, & arguitur renunciatio, l. 1. ff. de nundin. Canonica in 1. privilegia. §. ill. d. de privat. Craet. conf. 11. & 124. Gizzarelli. dec. 73. Decian. conf. 23. nu. 107. vol. 1. & conf. 24. n. 27. lib. 3. Menoch. de arbit. lib. 2. c. 83. D. Galeot. contr. 20. num. 40. lib. 2. Larrea alleg. 16. nu. 23. 29. lib. 1. R. Pont. l. c. §. feud. l. c. §. 5. nu. 60. Am. conf. 105. nu. 17. & §. 8. 400. Barz. dec. 22. n. 26.

Natio est quia vltus, & possessio attenditur in privilegio, & antiquitas. *Fr. mib. sec. 56. Craet. conf. 322. num. 3. R. Capyc. Litr. conf. l. 134. num. 13. & capyc. dec. 134. R. Tappin l. in. §. de Car. l. 1. Princip. Gregor. Lupin. l. 42. tit. 18. p. 3. Rom. sen. conf. 302. num. 9. Alex. conf. 33. col. 2. lib. 2. Donad. de reuoc. l. 1. c. 1. §. 9. num. 267. Vbi refert causam inter Civitatem Putecolorum & Regium Dehanam Neapol. cum illa Civitas prætendebat habere privilegium Nundine.*

Sed quod Amittit privilegij præscribitur 30. annis. *Altegrad. contr. 51. nu. 50.*

174 Nullus præscribit vsum feudum patri debitum spatio annorum decem inter præsentiores. *D. Mansus conf. 476 nu. 16. seqq. Pat. dec. 304. l. 63. d. b. l. c. 3. de præscript. Balu. de præscript. 3. p. 1. tit. 4. §. 5.*

175 Successio personalis pro usufructu præscribitur decem, vel 20. annis. *Cassil. de usufr. lib. 1. c. 67. nu. 17. Donad. de reuoc. l. 1. c. 9. n. 268. Fajus l. l. cap. 76.*

De præscriptione 10. vel 20. annorum. *Fajus l. l. §. 1. §. 60.*

Sed quod omnis actio personalis præscribitur 30. annis. *Cassil. de usufr. l. l. §. 53. & 76. Diglosin in cod. fol. 378. nu. 52. R. Mar. m. lib. 2. c. 64. nu. 13. Barlos in l. 3. num. 1. 1. 21. seqq. vbi bon. eu. C. de præscript. 30. vel 40. ann. & nu. 84. & §. 99. §. 100. §. 101. §. 102. §. 103. §. 104. §. 105. §. 106. §. 107. §. 108. §. 109. §. 110. §. 111. §. 112. §. 113. §. 114. §. 115. §. 116. §. 117. §. 118. §. 119. §. 120. §. 121. §. 122. §. 123. §. 124. §. 125. §. 126. §. 127. §. 128. §. 129. §. 130. §. 131. §. 132. §. 133. §. 134. §. 135. §. 136. §. 137. §. 138. §. 139. §. 140. §. 141. §. 142. §. 143. §. 144. §. 145. §. 146. §. 147. §. 148. §. 149. §. 150. §. 151. §. 152. §. 153. §. 154. §. 155. §. 156. §. 157. §. 158. §. 159. §. 160. §. 161. §. 162. §. 163. §. 164. §. 165. §. 166. §. 167. §. 168. §. 169. §. 170. §. 171. §. 172. §. 173. §. 174. §. 175. §. 176. §. 177. §. 178. §. 179. §. 180. §. 181. §. 182. §. 183. §. 184. §. 185. §. 186. §. 187. §. 188. §. 189. §. 190. §. 191. §. 192. §. 193. §. 194. §. 195. §. 196. §. 197. §. 198. §. 199. §. 200. §. 201. §. 202. §. 203. §. 204. §. 205. §. 206. §. 207. §. 208. §. 209. §. 210. §. 211. §. 212. §. 213. §. 214. §. 215. §. 216. §. 217. §. 218. §. 219. §. 220. §. 221. §. 222. §. 223. §. 224. §. 225. §. 226. §. 227. §. 228. §. 229. §. 230. §. 231. §. 232. §. 233. §. 234. §. 235. §. 236. §. 237. §. 238. §. 239. §. 240. §. 241. §. 242. §. 243. §. 244. §. 245. §. 246. §. 247. §. 248. §. 249. §. 250. §. 251. §. 252. §. 253. §. 254. §. 255. §. 256. §. 257. §. 258. §. 259. §. 260. §. 261. §. 262. §. 263. §. 264. §. 265. §. 266. §. 267. §. 268. §. 269. §. 270. §. 271. §. 272. §. 273. §. 274. §. 275. §. 276. §. 277. §. 278. §. 279. §. 280. §. 281. §. 282. §. 283. §. 284. §. 285. §. 286. §. 287. §. 288. §. 289. §. 290. §. 291. §. 292. §. 293. §. 294. §. 295. §. 296. §. 297. §. 298. §. 299. §. 300. §. 301. §. 302. §. 303. §. 304. §. 305. §. 306. §. 307. §. 308. §. 309. §. 310. §. 311. §. 312. §. 313. §. 314. §. 315. §. 316. §. 317. §. 318. §. 319. §. 320. §. 321. §. 322. §. 323. §. 324. §. 325. §. 326. §. 327. §. 328. §. 329. §. 330. §. 331. §. 332. §. 333. §. 334. §. 335. §. 336. §. 337. §. 338. §. 339. §. 340. §. 341. §. 342. §. 343. §. 344. §. 345. §. 346. §. 347. §. 348. §. 349. §. 350. §. 351. §. 352. §. 353. §. 354. §. 355. §. 356. §. 357. §. 358. §. 359. §. 360. §. 361. §. 362. §. 363. §. 364. §. 365. §. 366. §. 367. §. 368. §. 369. §. 370. §. 371. §. 372. §. 373. §. 374. §. 375. §. 376. §. 377. §. 378. §. 379. §. 380. §. 381. §. 382. §. 383. §. 384. §. 385. §. 386. §. 387. §. 388. §. 389. §. 390. §. 391. §. 392. §. 393. §. 394. §. 395. §. 396. §. 397. §. 398. §. 399. §. 400. §. 401. §. 402. §. 403. §. 404. §. 405. §. 406. §. 407. §. 408. §. 409. §. 410. §. 411. §. 412. §. 413. §. 414. §. 415. §. 416. §. 417. §. 418. §. 419. §. 420. §. 421. §. 422. §. 423. §. 424. §. 425. §. 426. §. 427. §. 428. §. 429. §. 430. §. 431. §. 432. §. 433. §. 434. §. 435. §. 436. §. 437. §. 438. §. 439. §. 440. §. 441. §. 442. §. 443. §. 444. §. 445. §. 446. §. 447. §. 448. §. 449. §. 450. §. 451. §. 452. §. 453. §. 454. §. 455. §. 456. §. 457. §. 458. §. 459. §. 460. §. 461. §. 462. §. 463. §. 464. §. 465. §. 466. §. 467. §. 468. §. 469. §. 470. §. 471. §. 472. §. 473. §. 474. §. 475. §. 476. §. 477. §. 478. §. 479. §. 480. §. 481. §. 482. §. 483. §. 484. §. 485. §. 486. §. 487. §. 488. §. 489. §. 490. §. 491. §. 492. §. 493. §. 494. §. 495. §. 496. §. 497. §. 498. §. 499. §. 500. §. 501. §. 502. §. 503. §. 504. §. 505. §. 506. §. 507. §. 508. §. 509. §. 510. §. 511. §. 512. §. 513. §. 514. §. 515. §. 516. §. 517. §. 518. §. 519. §. 520. §. 521. §. 522. §. 523. §. 524. §. 525. §. 526. §. 527. §. 528. §. 529. §. 530. §. 531. §. 532. §. 533. §. 534. §. 535. §. 536. §. 537. §. 538. §. 539. §. 540. §. 541. §. 542. §. 543. §. 544. §. 545. §. 546. §. 547. §. 548. §. 549. §. 550. §. 551. §. 552. §. 553. §. 554. §. 555. §. 556. §. 557. §. 558. §. 559. §. 560. §. 561. §. 562. §. 563. §. 564. §. 565. §. 566. §. 567. §. 568. §. 569. §. 570. §. 571. §. 572. §. 573. §. 574. §. 575. §. 576. §. 577. §. 578. §. 579. §. 580. §. 581. §. 582. §. 583. §. 584. §. 585. §. 586. §. 587. §. 588. §. 589. §. 590. §. 591. §. 592. §. 593. §. 594. §. 595. §. 596. §. 597. §. 598. §. 599. §. 600. §. 601. §. 602. §. 603. §. 604. §. 605. §. 606. §. 607. §. 608. §. 609. §. 610. §. 611. §. 612. §. 613. §. 614. §. 615. §. 616. §. 617. §. 618. §. 619. §. 620. §. 621. §. 622. §. 623. §. 624. §. 625. §. 626. §. 627. §. 628. §. 629. §. 630. §. 631. §. 632. §. 633. §. 634. §. 635. §. 636. §. 637. §. 638. §. 639. §. 640. §. 641. §. 642. §. 643. §. 644. §. 645. §. 646. §. 647. §. 648. §. 649. §. 650. §. 651. §. 652. §. 653. §. 654. §. 655. §. 656. §. 657. §. 658. §. 659. §. 660. §. 661. §. 662. §. 663. §. 664. §. 665. §. 666. §. 667. §. 668. §. 669. §. 670. §. 671. §. 672. §. 673. §. 674. §. 675. §. 676. §. 677. §. 678. §. 679. §. 680. §. 681. §. 682. §. 683. §. 684. §. 685. §. 686. §. 687. §. 688. §. 689. §. 690. §. 691. §. 692. §. 693. §. 694. §. 695. §. 696. §. 697. §. 698. §. 699. §. 700. §. 701. §. 702. §. 703. §. 704. §. 705. §. 706. §. 707. §. 708. §. 709. §. 710. §. 711. §. 712. §. 713. §. 714. §. 715. §. 716. §. 717. §. 718. §. 719. §. 720. §. 721. §. 722. §. 723. §. 724. §. 725. §. 726. §. 727. §. 728. §. 729. §. 730. §. 731. §. 732. §. 733. §. 734. §. 735. §. 736. §. 737. §. 738. §. 739. §. 740. §. 741. §. 742. §. 743. §. 744. §. 745. §. 746. §. 747. §. 748. §. 749. §. 750. §. 751. §. 752. §. 753. §. 754. §. 755. §. 756. §. 757. §. 758. §. 759. §. 760. §. 761. §. 762. §. 763. §. 764. §. 765. §. 766. §. 767. §. 768. §. 769. §. 770. §*

contradicendum per mutationibus, vel resignationibus factis de beneficiis patronatus, absque consensu eorundem patronorum, *Conar. pract. c. 36. nu. 9. Penia dec. 332.*

Consilare debet de scientia omnium patronorum, quia ignorantia vniuius, iuuat etiam alios. *Jordan. lucubr. lib. 10. tit. 7. nu. 340. Antonell. sup. nu. 5. Vbi referi contrarios.*

Elapso dicto tempore, Episcopus confert, *Riet. in praxi Eccles. p. 1. ref. 36. nu. 4.* Et tunc Episcopus habet semestre ad conferendum, à die scientiæ, *Jordan. sup. nu. 334. seqq. Riet. d. r. f. 336. Garz. de benef. p. 7. c. 1. nu. 113. & p. 10. c. 3. nu. 12.*

In Ecclesijs Parochialibus de iure patronatus, decem dies tantum datur terminus ad prefensandum ex *Concil. 7. id. sess. 24. d. reform. c. 18.* Qui terminus ab Ordinario prorogari non potest, ultra alios dies decem, per Constitut. *Pij V. Iordan. d. lib. 10. tit. 7. nu. 355. Antonell. d. c. 15. nu. 15.*

Liminatur conclusio in Regibus, & alijs Supremis Principibus, quibus non currit tale tempus, etiam scientibus, ob multas occupationes. *Jordan. sup. nu. 341. C. abed. de iur. patron. c. 28. nu. 7. Barbos. sup. nu. 78. Antonell. d. c. 15. per totum, vbi tota materia. Et nu. 24. disputat si pendente lite inter compatronos, qui disdebat prefentare, si currat tale tempus, & distinguit.*

Et per sex menses præscribitur tempus conferendi beneficia per Episcopos, nulla de *concess. prebend. vbi Bar. of Gonsal. Fagnan. & alij. Antonell. de tempor. leg. l. d. lib. 3. c. 16. vbi cap. 17. dicit esse præfixum idem tempus sex mensium ad influendum presentatum à Patronis. Vbi tota materia, ad quem Recurras.*

- 177 Quærela inofficiose donationis præscribitur spatio quinquennijs, *l. vii. gl. & DD. C. de inoffic. donat. quod quinquennium currit filio post aditum hæreditatem. Lfimus, §. fin. C. de inoffic. testam. & à die scientiæ inofficiose donationis, Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 61. R. Atm. lib. 2. cap. 176. nu. 3. Gufman. verit. iur. c. Scop. pa ad Gratian. dec. 4. num. 4. Luta ad Fraurb. dec. 104. nu. 6.*

Sed alij dicunt spatio 30. annorum, *Mangild. de Impet. q. 10. nu. 43. Merlin. de legiti. lib. 5. tit. 3. q. 10. nu. 15. Barza de nou. meliorand. doi. c. 34. nu. 11. Lupus de illegit. comment. 4. §. 2. nu. 26. Fontanell. de pactis cl. 5. gl. 8. p. 2. nu. 48. D. Goffon. d. scepe. 17. nu. 5. R. Ruit. conf. 22. lib. 1. Eoffus de doe. c. 14. num. 1. 12. Almeida de nu. quinquen. c. 20. n. 27. seqq. Quæ conclusio non procedit viuentis patre, nam non currit præscriptio, *Gratian. dist. 729. n. 24. 25.**

- 178 Sic quærela inofficiose dotis, etiam per quinquennium præscribitur, *l. 1. C. de inoffic. dot. Roccus resp. 78. nu. 17 lib. 1.*

Sed 30. annis *Bosius d. c. 14. nu. 11. 12. Sord. conf. 148. nu. 13. T. nfc. verb. donatio, concl. 685. nu. 50. Merlin. d. l. gl. lib. 3. tit. 1. q. 7. nu. 5. & lib. 5. tit. 3. q. 10. nu. 37. Mangild. de Impet. q. 10. n. 37.*

Fontanell. de pactis cl. 5. gl. 8. p. 2. nu. 48. Rota dec. 419. p. 2. rec. Barbos. in Lomni modo nu. 11. & seqq. l. de inoffic. testam.

Verum præscripta quærela inofficiose dotis, remanet actio pro legitimâ, quæ est perpetua, *l. in autb. vnde, verb. fidei, C. de inoffic. testam. Sord. conf. 148. nu. 13. 14. Guid. Papa dec. 82. Gratian. dist. 729. nu. 4. decium refert Fab. in C. lib. 2. de inoffic. testam. c. fin. 7. Fontanell. d. p. 1. tit. tom. 2. claus. 5. gl. 8. p. 2. nu. 37. seqq. vbi decium refert, quod elapso quinquennio, remanet prius legitimæ, per quod remedium habet filius, quicquid per quærelam inofficiose dotis consequi potuisset. *Roccus resp. 78. nu. 18. lib. 1.**

- 179 Res immobilis in duobus casibus præscribitur minor spatio decem annorum, & sic biennio, in terminis *l. qui agros. C. de omni agro deserto, vbi in prædij tributarius defensis, & incultis, biennio prædij eorum dominum, & possessum, & in c. 1. de præscript. Vbi Episcopus contra Episcopum, locum à se conuersum ad fidem præscribitur triennio. Bald. de præscript. 2. p. pri. c. 1. q. 1. nu. 6. 7. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 67. nu. 106. 107.*

Cum regulariter res immobilis præscribitur per decem annos, cum titulo, & bona fide. *Concil. all. g. 2. nu. 11. Lingois in C. tit. de præscript.*

Sic per decennium præscribitur statutum, vt non dicatur vsu receptum, *Dmozec. iun. dec. 937. nu. 30. Pacian. illeg. 38. nu. 6.* Secus si fuisset ceptum obseruari, nam tunc requiruntur 40. anni, *Gratian. dist. 965. nu. 3. 6. Dicemus in iud. nu. 731.*

Præscriptio domicilij, & Ciuitatis alicuius Ciuitatis fit per habitationem decennialem, *l. 2. C. de incol. lib. 10. T. nfc. l. d. Concl. 592. nu. 8. Otter. de pacis n. 4. nu. 11. vbi Ad Staban. ref. & obf. 92. R. Capry. Latr. conf. 155. nu. 20. lib. 2. Denza de pugna DD. tom. 3. n. de præsent. c. 2. Carona ref. 239. nu. 8. Carlenal. de Indic. lib. 1. tit. 1. d. disp. 2. q. 2. Ruit. in Prag. 2. de Cess. bonor. nu. 4. Not ad Ruit. conf. 48. nu. 7. 37. & per tot. lib. 1. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 75. Ad. ad Bar. dec. 244. n. 11. seqq.*

Quod decennium debet esse continuum, *Mencob. de arbit. c. 36. nu. 15. Rota dec. 137. nu. 5. p. 5. tom. 1. rec.*

Verum domicilium, statim, ac quis habitationem suam in aliquo loco fiat cum animo, & voluntate expressa in eo permanendi, acquiritur, *l. c. ius, §. fin. l. domicilium, ff. ad municip. Autol. contr. 364. nu. 14. Sanch. de matr. l. 3. disp. 23. Gratian. & Luta dist. 181. 569. Farin. in fragm. verb. domicilium, ex nu. 194. Antonell. sup. nu. 2.*

Etiã in primo momento temporis, *Vin. opin. 89. lib. 2. Ruit. in prag. 1. 2. nu. 4. de Baron. Scialoya de furo compen. n. 39. Capib. de Baron. tom. 2. c. 60. nu. 1415. Nouar. sup. Luce offi. C. de incol. nu. 4. lib. 10. Petris conf. 55. nu. 10. vbi de-*

decisum refert. Quod arbitrio Iudicis remittitur ad considerandum animum, puta emptio domus, *Rota dec. 105. num. 4. p. 2. diuers. & dec. 105. na. 7. d. p. 2. diuers. Antonell. sup. n. 3.*

Quod procedit quo ad forum, non verò quoad immunitates, privilegia, & ex emptiones, *Carant. & Petra in rit. 301. num. 33.*

Requiritur animus, & habitatio, Animus, nam quamvis habitauerit per longissimum tempus, si animus deficiat, domicilium non constituitur. *Inhibil ff. de captivis, Sanchez. sup. Gratian. sup. num. 3. S. i. dolo de foro compet. r. 2. num. 30. T. bor. ad Salernit. dec. 12. num. 2. R. Copey. Latr. conf. 155. num. 9. Gratian. disc. 181. Antonell. sup. num. 5.*

Habitatio cum translatione rerum suarum, & familia in eum locum, ubi domicilium vult quis constituit. *Idem. ibid. & longum. ff. ad municip. Gratian. disc. 569. na. 2. Grammat. dec. 87. vbi Addenter, Sanf. l. dec. 63. num. 19. 20. Vbi dicit, quod si quis in vno loco exercuit per plures annos artem aromataria, si in alio loco habet familiam, dicitur habere domicilium, ubi habet familiam; Nam non sufficit in aliquo loco exercere artem, sed requiruntur alia signa significancia domicilium, *Gregor. syntagm. p. 3. lib. 32. c. 8. num. 6. P. tris d. conf. 15. num. 17. vbi decisum refert, Dux de pag. D. D. rom. 3. tit. de p. next. c. 1.**

Et adeo animus requiritur, quod si quis declaraverit nolle habitare in eo loco, non contraheret domicilium, quamvis maiorem partem bonorum ibi trasset, nam declaratio animi tali facto prævalet, *Hodier ad Sord. dec. 329. na. 3. seqq. Rovat. in pragm. 1. au. 9. de Immen. Neapol. Nonnulli d. l. nec ipsi au. 2. C. de Incolis. 10. Andreol. contr. 239. num. 19.*

Sed si transfertur maiorem partem bonorum, & tamen incola non declaraverit animum suum, domicilium in eo loco contrahi dicitur, *l. 2. C. vbi Senat. vel clariss. Andreol. contr. 364. num. 17. N. 1 ad Rovat. d. conf. 48. lib. 1.*

Ideo scholaris, & Castellanus si per multum tempus habitauerint, non censentur habere animum domicilium acquirendi, *Gratian. disc. 181. num. 2. & seqq. vbi subdit illos contrahere domicilium, si finito officio, vel studio per decennium in loco habitauerint, Rota dec. 237. num. 10. & seqq. p. 5. tom. 1. rec. Nos d. obs. 43. Antonell. sup. n. 5.*

De acquirenda Civilitate Neapolitana adeft *pragm. de Immen. Neapol. vbi Rovat. Nonnulli adradet, Constantius, & alij, Nos d. conf. 48.*

- 180 Affectio hypothecaria ab exsistente emptore, vel Donatario possidente cum titulo, & bona fide, præscribitur spatium decem annorum inter præsentem, & 20. inter absentes, iam respectu bonorum immobilium, quam mobilium, & consequenter affectio Saluiani, *L. ult. C. de alio. & obligat. l. 1. & 2. C. si aduersus credit. præscript. oppon. Barbosia l. 7. num. 15. C. de præscript. 30. vel 40. ann. Merlin. de pignori. lib. 5. q. 21. Gratian. disc. 433. num. 65. disc. 742. num. 14. seqq. Scoppa ad*

Gratian. dec. 15. num. 2. 20. Baldus. dec. tit. 4. dec. 1. num. 31. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 40. num. 19. seqq. & d. lib. 2. c. 89. num. 3. Donald. dec. 350. num. 2. D. Rosa consult. 15. num. 25. lib. 2. Bisseg. alleg. 120. num. 13. seqq. Andreol. contr. 170. num. 5. Stat. Pacific. de Saluian. insp. 2. c. 2. n. 272.

Etiam si donatarius esset vniuersalis omnium bonorum, decisum refert *Tira. de re. vel. lib. 2. q. 1. gl. 10. num. 11. vbi num. 8. addit, quod possessorio authoris, & successoris iunguntur ad præscriptionem implendam, auxilia d. d. lib. 5. c. 1. qui ff. de contrab. empti. Merlin. de pignori. lib. 5. q. 21. & 26. vbi subdit, quod in rebus mobilibus hypotheca non tollitur vscapione, hoc est triennali præscriptione, per text. l. vscapio. C. de p. g. or.*

Verum huiusmodi tempus 10. vel 20. annorum non curet viuente debitore, sed tantum, eo mortuo, *rg. l. cum novissimis, ff. de cum illud, C. de præscript. 30. vel 40. ann. Et ideo singulare possessorum non possit tempore principalis debitoris in præscribendo se tuare, Pacific. de Saluian. insp. 2. num. 272. Rota coram Millan. dec. 211. Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 71. num. 2. & seqq.*

Quod procedit quando extraneus possessor non est creditor eius, a quo rem habuit, nam si esset creditor, debitore viuente præscribit contra primum creditorem spatium 40. ann. debitore vero mortuo annis 30. à die mortis debitoris numerandis, *Ad. l. cum ariff. ff. de cum illud, vbi D. D. Merlin. de pignori. lib. 5. q. 21. num. 25. & seqq.*

Et eodè iure viuunt primus creditor contra posteriores creditores, *Antonell. sup. n. 4.*

- 181 Sed prædictum tempus decem, & 20. annorum non curet contra minorem, nisi postquam factus est maior, *fin. C. in quib. caus. in integr. restit. necesse non est. Alex. cons. 101. num. 24. vol. 7. Caiber. dec. 179. num. 14. Antonell. num. 5. Narbon. de erat. ann. 25. q. 23.*

Contra Ecclesiam, & loca pia non sufficiunt decem anni, sed requiruntur 40. c. de quarta, de præscript. Serafin. dec. 920. n. 6. Pacific. de Saluian. insp. 1. c. 2. num. 279. Merlin. de pignori. lib. 5. q. 21. num. 35. & seqq. Antonell. sup. num. 6. Phoebe. dec. 19. num. 14.

- 182 Hypotheca dotis præscribitur 40. annis, *Merlin. sup. Rota Rom. dotis, & legati 15. Jan. 1620. coram Menzendo. Sed quod 10. inter præsentem, & 20. inter absentes, Boer. dec. 318. num. 3. Pacific. insp. 2. c. 2. num. 275. qui dicit curere etiam constante matrimonio, quando certum est maritum esse decessum, Merlin. lib. 5. c. 63. n. 9. Antonell. num. 7. Scoppa ad Gratia dec. 15. n. 13. in Terrio possessore. De qua re infra.*

Verum aduersus dictam præscriptionem 10. vel 20. annorum, tam minoribus, quam maioribus ex capite iustæ ignorantie datur restitutio in integrum, *Rota p. 6. reced. 59. num. 8. Merlin. d. qu. 21. num. 54. seqq. vbi n. 60. dicit, quod completa decennali præscriptione contra-*

authorem, non attenditur iusta ignorantia successions, *Antonell. sup. n. 8.*

- 182 Quando debitor constituit se precario possidere nomine creditoris, tunc hypoeca præscribitur spatio 30. annorum, & non decem, aut viginti, in bonis possessis tempore constituti, non in superuenientibus, *Affl. dec. 1. 39. ann. 5. seqq. Gratian. & Adientes dec. 15. Difogn. d. al. leg. 120. n. 14.*

- 184 Licet nunquam præscribi hoc casu, cum ipse nod possideat, sed creditor, *Tordan. lucubr. lib. 2. tit. 2. q. 38. Antonell. sup. num. 9. seqq. Cravet. conf. 1. 48. num. 6. Crati. disp. 69. n. 34. & disp. 83. Scappur. de Saluian. lib. 2. q. 2. in fin. Merlin. de pign. lib. 5. q. 21. Merl. n. dec. 81. 1. Sabell. §. hypoeca, n. 52. in fin.*

- 185 Debitor, & eius hæres hypothecarium præscribit contra creditorem, annis 40. d. *Leam notissim. §. quemobrem Gratian. d. s. 881. Pacific. d. insp. 2. c. 2. num. 27. seqq. Quod intellige cum bona fide, aliis de iure Canonico, non currit præscriptio, Merl. d. q. 2. 1. n. 13. seqq. Rota post eundem dec. 105. n. 15. seqq. Antonell. sup. num. 12. 1. 3. Sabell. §. hypoeca n. 52. in fin. Bossius de dote fol. 48. n. 12.*

Et conditio *h. fin. C. de acquir. poss. præscribitur 30. annis. Movald. dec. 350. n. 16. Rota apud Cenc. de censib. dec. 398. n. 5. 6. Et contra Tertium habentem causam à debitore requiritur spatium 40. ann. Scoppa ad Gratian. dec. 15. n. 5. Cane. p. 1. c. 15. n. 50. Flor. ad Gama. dec. 99. Sed contra et *Andreas contr. 170. n. 5. Rota post Statii. dec. 85.**

Sed quod præscriptio hypothecæ, & saluiani fiat decem annis inter præsentem, & 20. inter absentes, non obstante constituto, vel iuramento, quia id procedit quoad præscriptionem crediti, non autem hypothecæ, *Rota p. 19. nec. 26. Merl. de pign. lib. 5. q. 22. num. 7. Sabell. sup.*

Sed quando incipiat currere præscriptio hypothecæ, & saluiani, *Gratian. dec. 15. vbi Luca, & Scoppa, Merl. de pign. lib. 5. q. 22. Gama. 29. 99. Merl. dec. 487. num. 10. seqq. A die in quo debitor cessauit à solutione, & creditor sciens, bona esse alienaria, cessauit in petitione, *Cenall. q. 3. num. 10. Vnde probanda est scientia alienationis, Gratian. dec. 15. & ibidem Luca.**

Verum præsentia partium in eodem loco requiritur, vt decennalis præscriptio locum habeat, adeo vt non sufficiat absentia vnus, ad euirandam præscriptionem, *Balb. de præscr. 4. p. princip. n. 5. Pacific. de Saluian. insp. 2. c. 1. num. 276. seqq.*

Sic ad fauorem Terii possessoris non currit, nisi à die scientiæ debiti. *Posib. der. 47. n. 2.*

- 186 Præscriptio 10. vel 20. annorum est communis laicis, & Ecclesiasticis, *Phab. dec. 19. n. 3.*

- 187 Quod hypoeca præscribitur 30. annis, *Merl. de pign. lib. 5. q. 21. Luca in praxi c. 26. num. 15. Andreas contr. 170. n. 4. contr. 143. n. 10.*

Bonden. de præscr. docum. 1. c. 1. c. ad docum. 6. nota 4. in l. 7. num. 31. C. de præscr. p. 39. vbi 40. annor. Castald. contr. 8. num. 9. Merl. dec. Luc. 3. Rota rec. dec. 2. p. 16. Affl. dec. 139. Vbi 40. annis. Bossius de dote fol. 48. n. 12.

Possessor bonæ fidei præscribens rem alienam sibi ab altero datam, præscribit in villitatem eius qui rem tradidit, & præscriptionis occasionem præstitit, *Bossius de dote fol. 568. n. 7.*

- 188 Quod Tertius possessor iudicialis causam habens à debitore præscribat spatio decem annorum inter præsentem, & 20. inter absentes, si est constitutus in bona fide, *Merl. d. q. 2. 1. n. 6. 8. ubi ref. §. n. 48. 49. Vbi etiam contra hypoecā dotalē, soluto, & cōstāte matrimonio, inf. 1. Nos. n. 914. Sabell. §. hypoeca n. 52. in fine. Vbi etiam dicit, quod remanet firma actio personalis contra debitorem, & hæredem.*

- 189 Nec ei notat mala fides authoris, in præscribenda hypoeca, *Merl. sup. num. 7. 8. Et principalis debitor nunquam præscribit, ob malam fidem, Bisogn. alleg. 9. t. n. 3. 4.*

- 190 Alius sine titulo ex se præscribere potest hypothecam spatio 20. annorum, *Merl. n. 10. Sabell. post alios, §. hypoeca. n. 52. in fin.*

- 191 Verum, vi sufficiat spatium 10. annorum, requiritur bona fides, possessio, & titulus, *Merl. sup. num. 1. 1. Merl. dec. 81. num. 1. Rota post Cenc. de censib. dec. 303. n. 2. Vbi d. dec. 350. n. 2. Coccin. dec. 50. n. 8. post alios Rota post Gobrum tr. fl. v. ar. dec. 10.*

- 192 Sic successores singularis præscribunt hypothecam spatio decem annorum, dum ipse est in bona fide, licet author illius fuerit in mala fide, *Merl. sup. num. 20. Balb. de præscr. 2. p. 3. p. princip. q. 12. num. 7. Dummodo illum inchoet ex persona sua, & non vtatur accessione possessionis sui authoris, Antonell. sup. num. 14. 15. Bisogn. alleg. 120. n. 10.*

- 193 Etiam contra dotem in bonis penes Tertium existentem, & etiam Fiscum, *Gratian. disp. 88. n. 21. 15. Pacific. de Saluian. insp. 2. c. 1. n. 275. Boer. ec. 264. n. 2. 3. Merl. d. q. 2. 1. n. 2. 22. Nos inf. n. 914.*

- 194 Vtum præscriptio 10. & 20. annorum cum bona fide, & iusto titulo non sufficit contra personas privilegiatas, vt est Ecclesia, & Minor, Dos, Luca pia, *Gratian. disp. 88. n. 10. Scraph. dec. 920. num. 78. Burat. dec. 774. n. 4. 5. Merl. d. q. 2. 1. num. 34. seqq. Cum contra Ecclesiam, & Dotem requirantur 40. anni, Burat. ibid. Diximus sup.*

- 195 Sed quod actio hypothecaria, quando res hypothecata possidetur à debitore, vel hærede, de iure ciuili præscribitur 40. annis, *Lingio's in C. fol. 378. n. 55. de iure Canonico, quod est attendendum, nunquam præscribitur propter malam fidem, sed quando possidetur à Terio, præscribitur decem annis inter præsentem, & 20. inter absentes, cum titulo, & sine titulo 30. annis. Sed remanet firma actio personalis contra ipsum debitorem, & illius hæredem, & quam*

quando adesse clausula *Constitut*, non præscribitur, quia tunc possidet creditor, *Cranet. conf. 148. num. 6. Negus. de pign. p. 6. membr. 2. Gratian. disc. 691. num. 34. disc. 881. Scappac. de 5. alim. lib. 2. q. 21. in fine, Merlin. de pign. lib. 5. tit. 1. q. 2. i. Merlin. dec. 811.*

196 Præscriptio hypothecariz, & Saluiani, quæ do incipiat currere, & obstat, *Gratian. dec. 15. vbi Addentes Merlin. sup. q. 22. Balb. de præscript. p. 4. principal. q. 3. Gamma dec. 21. num. 5. dec. 90. n. 4. Sabell. §. præscriptio num. 16. Merlin. dec. 487. num. 10. seqq. Rot. p. 19. rec. dec. 26. Vbi quod præscribitur decem annis inter præsentis, & 20. inter abentes, non obstat confuturo, vel iuramento, quia id procedit quo ad præscriptionem crediti, non autem hypothecæ, quæ longe differt à credito, *Merlin. d. q. 21. n. 7.**

197 Alia de præscriptione, & vsucapione in materia actionis hypothecariz, siue pignoratitiz, tam directæ, quam contrariæ, *Merlin. d. lib. 5. q. 25. 26. 27. 28.*

Hypothecaria pro censu, vel alia annua præstatione quando præscribitur? *Cen. de censib. q. 117. 118. Rot. dec. 365. p. 14. rec. currit à die, quo debitor cessat à solutione, & creditor sciens alienationem bonorum, cessat in petitione, quæ sciencia non præsumitur, sed est ab aliante probanda. Casull. q. 3. num. 10. Gratian. dec. 15. & ibi Addentes, Sabell. d. §. hypothecæ num. 43.*

Alia de præscriptione hypothecæ, & pignoris, tam directæ, quam contrariæ, *Merlin. d. pign. lib. 5. q. 25. 26. 27. 28.*

198 Furnos ad panem quoquendum cuiuslibet licet facere, & molendina ad frumentum tritandum construere, sic Taperos ad oleum faciendum, & Hospitia, *Malbril. de magistrat. lib. 4. c. 7. n. 7. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 81. n. 19. 21. 53. Cranet. de antiqu. temp. p. 4. §. circa præmissa num. 27. Rosental. de feud. §. 5. consil. 29. num. 3. 4. Quamvis alteri nocet Manzius in bibliotheca consil. 7. num. 15. R. Cypre. Latr. consil. 39. num. 75. 77. Guttier. lib. 3. præst. q. 31. Larrea. alleg. 69. Cyriac. contr. 310. 462. Tonnent. lib. 2. q. 49. Anton. de donat. lib. 1. p. 3. c. 4. 5. Gomez in leg. 46. Tanti num. 12. Lagun. de fructib. p. 5. c. 15. §. 4. num. 19.*

199 Et Barones non possunt prohibere ne vassalli accedant ad alios Furnos, & Molendina, Taperas, Hospitia, nisi ad suos, & sua, *Borrell. sup. Cypre. dec. 207. 32. n. 15. Gobius de acqui. q. 14. 15. 16. Franch. dec. 380. & ibi Luca n. 6. R. Marin. lib. 1. c. 32. vbi Luca & Rodoc. Tasson. de anteq. verb. §. obs. 4. num. 124. Card. Luca de regal. disc. 115. Tbes. dec. 16. Capib. de baron. lib. 1. c. 86. Novar. de granat. vassall. lib. 3. gran. 84. Reg. Cypre. Latr. consil. 110. D. Resa consil. 66. n. 7. Mar. alleg. 32. Lagun. de fructib. p. 1. c. 15. §. 4. num. 17. seqq. D. Mareian. disp. 65. num. 15. Anna. ad l. 110. Consilium in prag. 24. de vestigal. Capon. disc. 230. num. 17. Luca ad Gratian. disc.*

Tom. V.

89. num. 13. Gizez ad Cypre. Latr. dec. 95. n. 35. D. R. Magnier. ad Consol. ad statut. Eugub. lib. 5. rubr. 14. fol. 602. Aff. dec. 388. Lamar. conf. 27. ex n. 33. Boer. d. c. 105. Gnid. Pap. dec. 298. Anna. sing. 557. D. Petrar. in rit. 27. d. n. 14. fol. 475. 10. 3. Hartman. Simon. observat. singular. obs. 200. Quamvis per mille annos iuerint ad molendinum ad sua molendina, *Tbes. dec. 16. num. 2. seqq. Gratian. disc. 564. n. 44. Capib. de ba. on. in prag. 14. D. Petrar. in rit. 473. num. 140. Ro. e. consil. 70. Gobius d. q. 14. 15. 16.*

Nisi Baro habeat vis prohibendi, *R. Mar. n. 100. 2. ref. 118. Vbi probat neque possit vassallos ire ad molendina extra territorium, Guttier. lib. 4. præst. q. 32. Font. mell. de pallis class. 4. §. 17. Cyriac. contr. 462. Fernosius in c. 6. q. 1. de consil. Anton. de consil. d. 5. Capon. disc. 30. Luca ad Franch. dec. 380. n. 6. Novar. q. 5. tom. 2. Card. Luca de regal. disc. 144.*

Quamvis adit clausula in privilegiis Baronum: cum Molendinis, furnis, angariis, & perangariis: nam nihil operatur, nisi quod Barones habeant si quis fuit, concessionis tempore, & ex illa clausula subditi ad nihil obligantur. *Aym. de antiqu. temp. p. 4. num. 15. Gram. consil. 13. 98. Vill. ad Aff. dec. 388. num. 4. 5. Luca ad Franch. dec. 56. num. 2. Gratian. disc. 564. n. 27. Tbes. d. c. 16. Aff. dec. 388. n. 4. Rosental. de feud. cap. 5. consil. 26. n. 6. Cypre. Latr. consil. 41. num. 15. Gobius d. q. 14. 15. 16.*

200 Cum talis prohibitio sit de regalibus, *Capon. disc. 230. num. 11. Card. Luca de regal. disc. 144. num. 5. Girba. obs. 60. n. 7. obs. 71. n. 6. Rodoc. ad Marin. obs. 32. Gallas de fructibus disp. 5. num. 72. 75. Gobius sup.*

201 Nisi tale vis Baro habeat ex privilegio Principis, vel ex præscriptione, cum acquiescentia prohibitionis, *R. Cypre. Latr. d. consil. 39. num. 30. Capoll. de servit. verb. n. 1. in rubr. de Furno, Moros. resp. 64. Vn. essent. conf. 34. n. 26. Cyriac. contr. 462. Anton. de donat. lib. 1. p. 3. c. 5. Capon. tom. 3. disc. 230. D. Romagnier. ad Consol. ad statut. Eugub. lib. 5. rubr. 14. num. 8. Cyriac. contr. 462. n. 3. R. Marin. d. ref. 118. Anton. de temp. legal. lib. 2. c. 81. n. 53. Nos in fra. hic n. 215. & 218. Gobius sup. q. 14. 15. 16.*

Et Princeps, vel Senatus, aut alius Superior potest prohibere ne in flumine publico non navigabili fiat aliud molendinum in prædictis molendinis antiqui, *Aff. dec. 388. num. 12. Boer. dec. 115. col. 3. Tbes. dec. 16. n. 11. 12. Franch. Mare. q. 123. n. 6. p. 1. Cypre. dec. 109. n. 3. alii apud Cyriac. contr. 462. n. 12. seqq. & n. 52. Antonell. sup. n. 20. Et si ipse Princeps faciat aliud molendinum debet rescindere interesse illi Baroni, *Cypre. Latr. d. consil. 41. n. 75. Gobius sup.**

202 Nam si Baro habeat in iusellura Aquas, & aquarumque decursus, Baro potest prohibere talia molendina construui in illis, *Tbes. dec. 16. n. 9. Cypre. in i. velle. verb. Aqua flum. num. R. Cap. Latr. consil. 110. n. 1. seqq. & n. 31. Fin. dec. 244. Roten. resp. 4. lib. 1. Gob. q. 3. & seqq. Montan. de regal.*

E

regal. verb. ripatica fol. 63. Capib. de baron. in
 prag. 14. nu. 26 seqq. Andreol. contr. 441. n. 29. Pe-
 tra in tit. 273. n. 144.

203 Et molendina in fluminibus nauigabilibus
 sunt de regalibus, Nos ad Ronit. conf. 25. nu. 25.
 lib. 3. D. Romaguer. sup. Larrea alleg. 69. Cyriac.
 contr. 310. & 462. Tonnat. lib. 2. qu. 48. R. Capye.
 Latr. consulti. 39. & 41. Anton de douat. tom. 2.
 lib. 3. c. 4. 5. Sicut & Scaphæ, Rorex sup. Vbi
 quod si Baro habeat Scapham sibi à Rege con-
 cessam, non potest alius Baro construere aliam
 scapham in præiudicium primi concessionarii
 R. Cap. Latr. consulti. 41. Larrea dñf. 11. Nec si Baro
 habeat scapham ex privilegio nõ potest Rex co-
 tuere ponere in dicto flumine, in præiudicium
 dicti Baronis, decusum refert. R. Capye. Latr.
 consulti. 41.

204 Et in Regno nostro habemus prag. 14. 15.
 & 16. sub tit. de Baronib. prohibentes tale ius
 prohibendi fieri tabernas, tapera, molendi-
 na, hospitia, & similia, Capou. disep. 230. Sic si
 aliquis construat molendinum in suo, damnum
 vicini habentis aliud molendinum ex minori
 concursu molentium, non est in consideratio-
 ne, R. Capye. Latr. d. consulti. 39. num. 29. vbi de-
 cismus refert, Affli. dec. 388. num. 12. Clapper. can-
 sa 12. qu. 1. num. 12. Ponte de pos. Prærog. tit. de di-
 vers. prois. rubr. de mercat. nu. 6. seqq. Vnessember.
 conf. 14. num. 19. & conf. 97. num. 12. seqq. Valen-
 tier. conf. 149. nu. 29. 30. Larrea alleg. 69. nu. 26.
 Amaya in l. unie. C. de aur. coron. n. 36. 39.

205 Verum si Baro haberet in investitura feu-
 dalis molendina, illa censetur concessa sine iure
 prohibendi, Larrea alleg. 69. Vrsili. ad Affli. dec.
 388. num. 4. Tbes. dec. 16. nu. 9. Antonell. de
 temp. legat. lib. 4. c. 12. num. 16. Nisi ante investi-
 turam Princeps tale ius acquisierit, Capye. der.
 118. num. 4. Cler. qu. 30. in fine, Alex. conf. 174.
 lib. 2. Antonell. sup. num. 17. Larrea alleg. 69. Cy-
 riac. d. contr. 462. Anton. sup. d. c. 5. Capou. d. seep.
 330. lib. 3. Gobius sup. qu. 14. 15. 16.

Quod molendina non sint de regalibus, nec
 de iurisdictionibus dicunt Rosental. de feud.
 c. 5. qu. 28. post Cassan. ad consuet. Burgund. Vnes-
 sember. conf. 69. n. 27.

Sed quod molendina saltem de consuetudi-
 ne repatri debentur inter regalia, Dec. conf. 516
 num. 24. Corn. conf. 321. num. 8. lib. 4. Natta conf.
 505. nu. 16. Cruet. conf. 895. nu. 4. Cefal. conf. 3.
 num. 45. Menoch. conf. 401. num. 152. Scapha. dec.
 894. n. 3. p. 1.

Et contraria possunt intelligi de iure com-
 muni, sed secus de consuetudine, vt habetur
 ex Luc. de Penna in L. qui conque, col. 1. C. de
 fund. limit. lib. 23. Vbi dicit Barones, seu feu-
 datarios habere præcipue demanialia, Sixtin. de
 reg. l. c. 1. num. 33. lib. 1. Paris. de Put. de feud. c.
 int. sub rubr. demanialia feudi, n. 9.

Et molendina in territorio Castri feudalis à
 priuatis non possessa debent censeri feudalia,
 nam molendina sunt de pertinentiis, & idem
 iudicatur de pertinentiis, quod de principalis,

Meno. b. d. ep. 578. num. 76. Calcan. conf. 90. n. 6.
 Mandell. conf. 322. nu. 34. Cranet. conf. 898. nu. 4.
 Menoch. conf. 578. nu. 27. 402. n. 152. conf. 504. n.
 49. conf. 719. n. 7 Sabell. in summa tract. post tom.
 2. cap. 7. nu. 6. seqq.

Sed quod feudatarius possit cogere suos sub-
 ditos ad eius molendina accedere, si per tem-
 pus immemorabile ad illa iuerint, etiam si nec
 prohibito, nec aliquid aliud ex requisitis per
 Tbes. d. dec. 16. inueniantur Conar. in r. posses-
 sor. p. 2. §. 4. num. 6. Gobius consulti. 99. Auendan.
 de exequat. mandat. p. 2. cap. 4. num. 6. Fontanell.
 de pactis l. 4. §. 17. per tot. sequenter num. 42. 47.
 Rosental. de feud. c. 5. cons. 27. Menoch. conf. 748.
 num. 28. & seqq. Vbi non obstante, quod isti sunt
 actus facultatiui, & eo magis si aditus prohibitio
 Dominorum, & post illa accessus ad molendi-
 na, post Tbes. Gratian. Capib. Fontanell. Andreol.
 contr. 401. num. 30. & 31. Gallus de fructibus
 disp. 5. nu. 60. seqq. 68. f. 99.

Beneuerum quando molendinum Domini,
 siue Baronis, aut eiusdem apertum, furnum, &
 battindrium, essent apia, & vicina aliis, &
 solueretur molitura minor, vel æqualis, prout,
 & in aliis locis est solita exigi, tunc vassalli ac-
 cedere tenebantur, ad molendina, furna, tapera,
 & bachtina Baronis, vt decusum fuit per
 S. C. vt refert Frez. de subfeud. lib. 2. auth. 41. col.
 2. Ama in repet. rubr. de vassall. decreta. at. nu.
 69. Fab. Amau. addit. au Patrem sing. 557. &
 fuit decusum anno 1701. in causa Principis
 Plumbini, cum Vniuersitate sue Terræ Te-
 rellæ, in Banca Robini, Sribz Roppolo, Gobius
 consulti. 99.

Sed molendinum habens in parte superiori
 fluminis potest recolligere aquam tempore
 siccitatis, etiam inuito Domino molendini
 inferioris, i quia donec aqua reperitur in for-
 mula, vel canali, est accepta illius, Diaz reg.
 471. Sperril. dec. 55. nu. 25. Pin. d. c. 415. Gobius
 de aquis qu. 14. & seqq. Menoch. lib. 6. praef. 29. nu.
 15. Rota p. 12. rec. dec. 405. n. 4. Idem Vin. opin.
 510. 511. Sabell. §. molendinum n. 2. seqq.

Sed molendinum nouum, per quod minua-
 tur aqua prioris, & antiqui Molendini non po-
 test edificari in præiudicium primi, secus au-
 tem respectu frequentioris accessus molentium,
 qui non habetur in consideratione, nisi ex con-
 suetudine præscripta, aut privilegio, & idem
 est in hospitio, & similibus, sed incipere hu-
 iusmodi præscriptio solum à die, quo volentes
 ire ad aliud molendinum fuerunt impediti, vt
 diximus sup. post Gratian. dist. 89. 480. 970. nu.
 32. seqq. Vbi etiam Luca, Gobius de aquis qu. 14.
 & seqq.

Statutum factum per Vniuersitatem, quod
 nemo accedat ad aliud molendinum, quam
 ipsius Vniuersitatis, an valcat, est Franck. dec.
 380. Vbi in terminis quando in eodem Terri-
 torio exiabat aliud molendinum Ecclesiæ,
 quod fere inutile reddebatur, cum ciues, &
 incolæ retrahantur ab accessu ad molendinum

Ec-

Ecclesie, & cogitur ice ad illud Communis, vbi post relatas hinc inde opiniones; concludi pro validitate statuti, dummodo non procedat ex avaritia, cupiditate, vel emulacione, sed potius ex necessitate subueniendi indigentis Communis, *Novar. sup. prag. collectan. 38. Cranes. de antiq. temp. p. 4. vers. circa pramissa. C. Gaberen. dec. 17. T. scilicet. S. concil. 597. § 82. Rota p. 9. rec. dec. 435.*

Sed *T. bonat. dec. 238.* tenet generaliter huiusmodi statutum, vel prohibitionem non comprehendere molendina Ecclesie, vel personarum Ecclesiasticarum. *Gobins de aquis qu. 16. & seq. Vbi de statuti diversorum Locorum, Massa vots. Pif. 163. Vbi pro validitate statuti, cessante præiudicio Ecclesie. Lnd. Bell. conf. 111. Gallus de fructib. p. 5. num. 71.*

Et an Civitas id indirecto agere possit, *Gutier. pract. lib. 4. qu. 33. & 34. Salsad. loby. p. 1. c. 37. n. 32. Gomes in l. 46. Tauri n. 12.*

206 Et si quis solus habeat molendinum, vel furnum, vbi loci habitatores per tempus longissimum solini sint macinare, vel panem quodque, non ob id poterit prohibere alios a furnis, vel molendinis construendis, vel eos obligare, nisi in aliis molendinis, vel furnis macinet, vel panem coquant; nisi probetur ex eius parte prohibitionem interuenisse, & a tempore illius transactum fuerit tempus ad præscribendum sufficiens, *Affili. dec. 388. n. 4. Ripa resp. 194. post Balb. Menoch. Cons. C. abed. Reynos, & al. Almeida d. alleg. 18. num. 3. Antonelli. de temp. leg. lib. 4. c. 10. n. 3. D. Petra in rit. 273. num. 140. Nos ad Rouit. conf. 25. lib. 3. Mansus B. biblioteca legal. conf. 7. n. 15. Anton. de donat. tom. 2. c. 4. num. 48. etiam si per tempus immemorabile num. 49. Legn. de fructib. p. 1. c. 15. § 4. n. 20. seqq. Casan. conf. 39. num. 7. Gaffili. de T. error. c. 29. n. 45.*

207 Ideo si Dominus Molendini, vel furni sit Dominus loci, cautela est, quod faciat prohibitionem per generale proclama, nam ex tunc consueverat in quasi possessione, & inciperet præscribere, *Dec. conf. 197. Meno. b. de arbit. lib. 2. c. 160. num. 11. Almeida sup. n. 4. Gallus de fructib. lib. 5. n. 60. seqq. num. 68. seqq. Nos sup. n. 30. Anton. sup. n. 49. & seqq. C. ibid. p. 2. dec. 109. n. 7. Gratian. diff. 89. num. 18. 20. diff. 480. 970. num. 32. & seqq. Tabell. § aqua n. 5. § 9. Molendinum n. 3. Gobins de aqua qu. 14. seqq. Pereira dec. 24. n. 9. Larrea alleg. 16. num. 17. Nogueral. alleg. 39. n. 43. Polib. de manur. obs. 10. num. 99. seqq. Cyriac. contr. 28. n. 10. Franch. det. 166. n. 8. Crespi obs. 98. n. 23. Herring de Molendin. g. 22. n. 10. Barbof. n. 1. n. 6. C. de ferit. & aqua.*

208 Nam generale est, vi in dictis iuribus negatiuis quasi possessione, nec præscripi dari possit, nisi inieruierint prohibitionem ex parte præscriptentis, & patientia ex parte prohibiti. *Reos obs. 65. num. 31. vbi alios refert. D. Goncal. alleg. 14. n. 41. Otter & Benden. de iure p. 3. c. 18. n. 27. op. 45. n. 53 § 4. Larrea alleg. 67. n. 33. Polib. de manur. obs. 100. n. 99. obs. 53. num. 15.*

Tem. F.

28. Borden. collect. 4. num. 177. vol. 2. Capyc. Latr. consil. 110. num. 14. dec. 169. n. 16. Leo dec. 20. n. 47. lib. 1. Rota v. c. dec. 150. n. 3. p. 3. de. 335. d. n. 3. de. 544. n. 29. p. 18. d. c. 54. num. 15. p. 19. Gobins de aquis qu. 10. n. 14. Idem Borden. de præscript. decem. 13. § 2. do. num. 31. Eadem Rota dec. 101. n. 7. p. 10. rec. Anton. de temp. leg. lib. 4. c. 10. n. 4. & lib. 2. c. 81. n. 52. Nos ad Rouit. cons. 25. n. 30. vbi n. 31. diximus fuisse prohibitio nem extraiudicalem, Legn. de fructib. p. 1. c. 15. § 4. n. 27.

209 Et post prohibitionem sufficiens 30. anni. *Gratian. diff. 564. num. 25. Cancer. var. c. 4. num. 49. Guid. Pap. dec. 298. Menoch. de arbit. cas. 160. num. 10. Anton. de donat. tom. 2. c. 5. num. 12. Capiblan. de Baron. n. prag. 14. num. 34. Capyc. Latr. consil. 110. n. 13. & 20.*

210 Quod intellige quando per illam quis vult acquirere nouum ius, secus quando vult se defendere contra aherius actionem, *Conciol. d. alleg. 14. n. 42. S. arban. obs. 187. n. 13. 15. 16.*

211 Et *Reinos. sup.* dicit, quod sufficienter huiusmodi prohibitionem, & patientia non sufficientem mille anni ad præscribendum, nam consistunt in iure cuiusdam meræ secularis, & in actibus voluntariis, ex quibus quasi possessio acquiri non potest, *prænot. ff. de damn. infect. l. 1. § de migne, & l. si in meo ff. de aqua plu. arc. & l. 2. ff. de via publ. Almeida d. alleg. 218. n. 5. seqq. vbi explicat in amico, qui longissimo tempore hospitio excepti, in futurum ad idem cogi inuitus non poterit. Et Quæstores publici, qui vniuersi Sancti, aut Ecclesie nomine elemosynas erogant in aliquo loco per longissimum tempus, non possunt prohibere alios quæstores ibi elemosynas petere, nisi prohibiti quiescant, nam ab illo die incipit currere præscriptio, *Barbof. n. l. 1. p. 4. n. 8. ff. solut. matrim. D. Rosas consil. 66. R. Marin. lib. 1. c. 78. d. n. 8. Legn. de fructib. p. 1. c. 15. § 4. n. 25.**

212 Verum difficultas est, An in dictis actibus negatiuis, saltem per tempus immemorabile, dari possit præscriptio, licet non probetur dicta prohibitio, & acquiescentia. Et videtur dicendum sic, *l. si in Lupo minus n. 96. ff. de stan in, Balb. q. 1. Conar. in c. possessor p. 2. § 4. vers. posterior. quasi ex tempore immemoriali quasi possessio præsumatur quæ sit eo modo, quo de iure requiritur, Capyc. Latr. d. consil. 110. num. 14. Int. 1. de send. lib. 2. cap. 8. Capib. de Baron. n. Pragm. 14. num. 22. & tom. 2. c. 89. num. 23. T. biff. dec. 16.*

213 Sed contra, ante prohibitionem nullum censeri quæstam quasi possessionem, neq. præscriptionem posse prætendi, *Capoll. de ferit. v. c. 50. num. 2. Ripa resp. 194. ad finem. Rouit. conf. 28. ex num. 11. lib. 1. Reinos d. obs. 65. num. 31. Almeida. sup. n. 9.*

214 Ideo *Conar. sup.* distinguit admittentes priorem opinionem, quando cum temporis immemoralis vsu, probarentur simul aliquæ prohibitionem, quæ moram item 30. 40. vel 50. annis

- præcesserint, nam præsumitur tunc immemorialis, quasi possessionem a prohibitione processisse, alias autem oula prohibitionem probata, eâ admittendam non censetur.
- 215 Sed contra tenet *Almeria sup. num. 11*. Vbi dicitur: immemorialis fundata, omnia a principio solemniter gesta præsumi debent.
- 216 Verum Dominus posset egerere Vassallos, ut accedant ad furnos, & molendina sua, & ne confusant alia, si ad effectum conuentionis talis inter ipsos, vel ex consuetudine Dominus Castri habeat tale ius prohibendi, *Clar. §. secundum q. 70. Tbes. dec. 16. nu. 9. 13. 14. Antonell. dec. 10. nu. 14. Duximus sup. nu. 205.*
- 217 Vel si fructus illorum Furnorum, & Molendinorum conuenirent in publicam vilitatem, *Bold. conf. 410. lib. 5. Natta conf. 106. num. 1. & conf. 227. num. 4. Bosst. de regal. num. 41. alij apud Tbes. d. q. 16. nu. 13. Antonell. sup. nu. 18. R. Marialib. 1. c. 30 & ibi Addemur.*
- 218 Vel haberes Barotale ius authoritatis Principis, *Guid. Papa dec. 298. num. 2. ex l. quo minus ff. de sum. in l. quod Principis, ff. de aqua plu. ar. ced. Antonell. sup. nu. 14. 15. Nos sup. n. 201.*
- De materia Molendinorum, vel Furnorum, & similium, *Tbes. dec. 16. 245. Bardellio. conf. 91. lib. 1. 143. lib. 2. Tufell. M. conf. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.*
- 219 Seruius acquiritur, vel pacto, vel vilius voluntatibus, diuisione, consuetudine, vel sententia, vel præscriptione, *Patell. Amos. 24. nu. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.*
- 220 Nam seruius non habet causam naturalem, sed impositionem, aut præscripiam, *Tranche. din. conf. 75. nu. 3. Valenz. conf. 178. nu. 9. Fen. zon. ad stat. Urb. 106. nu. 11.*
- 221 Ad illam probandam per præscriptionem, debet probare vlti rei, *Otinian. h. fin. Instit. de seruit. Onded. conf. 79. nu. 49. 50. Patell. d. expedit. 24. nu. 15. seqq.*
- 222 Verum simplex vlti non inducit præscriptionem seruius, nam io dubio præsumitur iure familiaritatis, *Fontanell. de palli. cl. 4. gl. 17. nu. 22. Patell. sup. nu. 15. Borgin. dec. 7. nu. 7. par. 5.*
- 223 Nam qui habet vlti titulo amicitiae, consanguinitatis, vel precario nomine, per modum facultatis, etiam per mille annos, ipsam seruitutem non acquirit, *Honed. d. conf. 79. nu. 50. 59.*

lib. 1. Patell. d. expedit. 24. nu. 31. seqq. Copye. Latr. dec. 169. nu. 14. seqq. lib. 2. T. raut. ain. d. conf. 75. nu. 15. 19. & taliter fuisse vlti præsumitur, *Andreal. co. 1. 170. nu. 15. Mautius sup. Kopp. de germ. qu. 57. nu. 55. Dexani. dec. 38. Cafanai. conf. 39. d. nu. 45. Maffard. co. conf. 1214. d. nu. 11. Dicemus infra sect. 1.*

224 Nec debet esse fundus intermedius, *Borgin. dec. 3. nu. 62. lib. 2. Meno. b. conf. 448. Patell. 7. anno. 24. nu. 174.*

225 Ideo requiritur probatio vlti, animo acquirendi seruitutem, credendo vlti iure suo, *l. fin. ff. quod ad mod. seru. in l. 1. G. poll. de seru. 30. nu. 20. Meno. b. de reu. remed. 5. nu. 13. conf. 447. nu. 34. conf. 448. nu. 8. Cafanai. conf. 40. nu. 37. 39. Bellon. co. conf. 40. nu. 15. Maffard. de probat. concl. 1214. Mell. de vlti cap. & præscrip. p. 1. c. 6.*

226 Qui animus in ceteris oritur ex die prohibitionis, ne vlti, & tamen fuit præscriptus, ideo requiritur probatio scieoriz, & patientiz Domini, *gl. & D. in c. Abbate de verb. signific. l. quoties, C. de seru. 12. ff. de Borgin. dec. 3. nu. 53. p. 5. Gratian. disc. 681. or. 11. Patell. d. auot. 24. nu. 33. 34. Cavalier. dec. 91. nu. 12. seqq. Tufell. P. con. 1. 529. P. Jordan. sup. nu. 406. R. Marin. & Luca lib. 1. c. 63. Copye. dec. 209. nu. 25. 26. D. Rosa conf. 9. nu. 19. 1. & conf. 12. nu. 39. conf. 166. nu. 8. Rocca disp. 84. nu. 13. 15. D. Roccus resp. 93. nu. 22. lib. 1. Prat. disc. 47. nu. 33. seqq. lib. 1. R. Copye. Latr. conf. 39. nu. 30. D. Cepp. rell. ref. 73. nu. 15. Card. Luca de iur. disc. 2. 1. nu. 71. de c. sibi disc. 20. nu. 7. D. Legum. de fructib. p. 1. cap. 5. nu. 55. & p. 1. c. 24. nu. 118. Barbofin. l. 4. nu. 64. vbi Bonum. C. de præscrip. l. 1. nu. Bonum. coll. lib. 4. nu. 177. de præscrip. c. 1. nu. 13. & 31. D. Gobius de Aquis 9. 10. nu. 14. & dec. 6. nu. 4. p. 1. Tufell. T. stab. ab. 187. nu. 13. seqq. Gratian. disc. 450. nu. 11. 12. A. ten. de ioc. at. 10. nu. 2. 3. nu. 16. & cap. 8. nu. 58. Vbi probat, quod in maris vlti, & publici l. 1. nu. 1. tam ad nauigandum, quam ad piscandum, cum iure prohibendi, alios ab illo vlti, potest præscribi, vi reuertitur de Venetis in mari Adriatico, & de Lusitanis in mare Indico, qui præscripserunt. Serofin. de Frenas de Iusto Imp. r. Luxian. Affat. c. 13. Io. Selden de Mare claus. l. 1. c. 17. Sed ad præscribendum mare, cum iure prohibendi, necessaria est præscriptio per tempus, immemorabile, *Angul. l. fin. nu. 1. ff. de iur. ap. ap. Freiras d. c. 13. nu. 14. licet contra dicat Grotius de Mare liber. cap. 7. A. ten. sup. Petrus conf. 4. nu. 10. Panzutus contr. 49. lib. 2. R. Marin. l. 1. c. 63. & ibi etiam Luca, Copye. dec. 109. nu. 25. 26. Periz. a. dec. 35. nu. 4. Not. ad Roit. dec. 92. nu. 1. Dicemus infra sect. 1. Gobius de aquis q. 3. f. q.**

227 Nam ius seruitutis iâ per patientiam transfertur, sicuti dominium rei corporalis per traditionem, *Grat. conf. 116. nu. 1. lib. 1. Harprell. in f. 1. nu. 237. Instit. de f. sue. p. 1.*

Verum ius seruitutis non vlti remittitur, *l. p. vlti. l. fin. C. de seru. & aqua. Lakenatio. ff. de verb. signific. l. si sit. ff. quod ad mod. seru. l. 1. nu. 1.*

- amitt. *Balb. de præscript. par. 3. 4. p. principal. q. 4. Donat. de renneciat. tom. 1. d. 9. n. 269. 270.*
- 128 Item requiritur ad servitutum acquirendā, bona fides. *Oinat. in d. §. fin. nn. 12. ff. de servit. Hærrpæ. in d. §. fin. nn. 16. Gratian. disc. 559. nn. 12. C. format. conf. 40. nn. 22. §. 99. Patell. d. annot. 24. nn. 23. Pacini Jordan. lucubr. vol. 3. lib. 14. tit. 24. nn. 406. seqq.*
- 129 Servitus duplicē habet causam præscribendi, continuam scilicet & discontinuam. *Barbat. de disinsfruct. p. 1. c. 6. num. 17. Sabell. ref. c. 7. n. 1. seqq. R. Marin. lib. 2. cap. 205. vbi etiam Lucas, Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 81. Andreol. contr. 178. num. 4. Manzini in Bibliotheca tit. de servitut. num. 27.*
- 130 Causa continua est illa, quæ nullum hominis factum requirit, exemplum servitutis luminum, stillicidij, alius non tollendi, prospectus, & similium. *glin. l. foramen. ff. de servit. rustic. præd. Carpan. ad stat. M. edict. cap. 32. R. Marin. sup. vbi Lucas, Antonell. sup.*
- 131 Discontinua est illa, quæ requirit factum hominis, ut in servitutibus itineris, actus, Aquæ haustus, Pecoris pascendi, & similium, *l. servitut. cum ibi notari deferunt, Capoll. de servit. vrb. cap. 19. R. Marin. d. c. 205. vbi etiam Lucas, Antonell. sup. Andreol. sup. nu. 3.*
- Debet probari legitimum tempus vñs.
- 132 Nam quoad servitutem, quæ habet causam continuam requiritur decem anni inter præsentēs, 20. inter absentes, *l. factus aqua. ff. de aqua quod. & affina. Gohus de Aquis q. 3. 7. 10. num. 15. 16. 17. 22. 3. 24. Pausut. contr. 49. lib. 2. Andreol. contr. 178. Giurba ad Confut. Messan. c. 29. nu. 16. Clarin. contr. 30. num. 24. contr. 182. n. 2. Alderis. de symbol. contr. fol. 151.*
- 133 Quo ad discontinuam requiritur spatium temporis, cuius memoria non existat, *l. servitut. ff. de servit. urban. p. aditor. d. leg. hoc iure. §. ductus aqua. l. 1. §. ff. de aqua plu. arced. Oinat. in d. §. fin. num. 17. Castil. de vñs. c. 68. nu. 7. Bellon. d. conf. 40. num. 13. Patell. d. expedit. 24. nu. 37. seqq. & d. annot. 24. nu. 38. Andreol. contr. 178. nu. 1. seqq. Pausut. contr. 49. lib. 2. n. 16. Tranchodon. confut. 75. nu. 11. Vt est servitus itineris, & vizæ, *Tranchodon. num. 10. Giurba obs. 82. nu. 5. Canaler. dec. 632. nu. 8. Faria ad Couar. res. lib. 1. c. 16. nu. 15. Ayllon. ad Gomez. var. tit. de servit. num. 27. Eugen. conf. 40. nu. 9. D. Gohus de aquis sup. Natta conf. 67. nu. 1. Borz. decis. Bononi. 140. num. 17. Canaler. dec. 632. num. 8. Pausut. d. contr. 49. Vbi num. 11. & seqq. probat procedere etiam de iure consuetudinario Neapolitano, post Capyn. Lat. d. 66. num. 15. & ibi Gize. & Mansella, & de iure communi, Ansaldo de commerc. d. fr. 58. nu. 19. d. id. ad Patell. expedit. 24. num. 37. 38. Censul. in resp. imp. res. post dec. Lw. 69. Andr. Censul. num. 11. seqq. Card. Lucā de regal. disc. 146. nu. 9. de servit. disc. 23. num. 2. 3. disc. 32. num. 6. 7. disc. 33. nu. 4. 6. Rota d. c. 101. p. q. tom. 2. rec. Cels. dec. 237. num. 3. Rota dec. 132. num. 3. p. 17. rec. coram Cerro dec. 838. num. 5. seqq. 30.**
- bell. tom. 4. summ. Trañt. post trañt. res. c. 7. n. 4.*
- 134 Præcipue quando in principio litis non allegatur certitudine, & specificè titulus servitutis, a quo fuerit habitus, & non probetur Allegantem præscriptionem fuisse vñm titulo allegat. *Borgin. dec. 4. nu. 46. seqq. p. 5. Gratian. disc. 681. num. 39. seqq. Patell. d. annot. 24. nu. 42. Iarē D. Tranchodon. confut. 19. nu. 51. seqq. Iarē Sabell. §. servit. nu. 7. Manzini in bibliotheca tit. de servit. n. 59.*
- 135 Nam titulus in his casibus non requiritur, nam per tale tempus videtur quis eedere iuri suo, *l. licet male. l. si quis 10. vbi Bart. & Cast. ff. §. servit. vindic. An. Fab. 19. com. ff. c. 10. C. nall. qu. 47. Gomez. 2. var. cap. 5. nu. 17. D. Ferd. 2. l. null. num. 187. 198. Pausut. contr. 49. nu. 9. lib. 2. D. Gohus de aquis q. 10. n. 28. Peñ. de aqu. duct. c. 4. q. 5. n. 5. Palma alleg. 37. nu. 31. R. Galeota contr. 53. nu. 15. lib. 2. Rota dec. 132. num. 10. seqq. p. 17.*
- Verum si titulus adfit sufficiens 30. anni ; *Ansaldo. d. disc. 58. nu. 18. Mascard. de probat. concl. 1214. nu. 67. Couar. var. lib. 1. c. 17. nu. 11. Auzand. de exequi. mand. p. 1. c. 13. n. 10. Cohel. ad bull. boni regim. r. 13. nu. 28. seqq. Cels. dec. 237. num. 5. dec. 132. n. 4. p. 17. rec.*
- 136 Verum si titulus allegari, & probari possit, tunc secundum alios sufficeret tempus decem annorum inter præsentēs, & 20. inter absentes, etiam in dictis servitutibus discontinuis, *Capoll. d. c. 19. vers. secutus casus, Saccin. reg. 460. Mascard. de probat. concl. 1210. num. 67. Honded. conf. 79. nu. 70. Andreol. d. contr. 178. nu. 6. Vbi etiam si titulus non probetur. Sed Vide num. 7. Sabell. §. p. post 4. Tamum summa trañt. cap. 7. num. 6. 7. D. Gohus trañt. vñ. tit. de aquis q. 10. num. 28. Vbi dicit non esse necessarium titulum, sed solum quasi possessionem, post Giurba dec. 60. n. 15. Palma alleg. 37. n. 31. Peñ. de aqua duct. c. 4. q. 5. n. 5.*
- 137 Debet servari vñs servitutis ex titulo allegato, cum scientia, & pacionia, aduersariali ad excludendum præcarium vel ius familiaritatis, *Alex. conf. 108. in fine lib. 2. Cratner. conf. 216. nu. 2. Honded. d. conf. 79. n. 7. Mascard. d. conclus. 1220. nu. 68. Caball. conf. decis. 92. num. 17. lib. 2. Gratian. disc. 560. num. 30. seqq. & disc. 559. nu. 11. seqq. Sabell. ref. cap. 7. Pacion. de locat. c. 19. num. 34. Ansaldo. de commerc. d. fr. 58. num. 37.*
- 138 Nec sufficit scientia conductoris rei, *Pacion. sup. num. 36. Et requiritur scientia vera, non præsumpta. Pacion. ibid. num. 37. Ansaldo sup. n. 34. Immo secundum alios non sufficit scientia, & non contraditio veri Domini, sed requiritur expressus assensus. Ansaldo n. 35.*
- 139 Et in servitute præscribenda semper præsumitur bona fides, nam semper res præsumitur libera *Bonden de præscript. docum. 31. Vbi secus si esset resistentia iuris. Sed distinctio vera est, aut ad hanc præscriptionem requiritur factum hominis, & requiritur bona fides, aut non*

non requiritur, quia est fundata in negligentia aduersarii, & tunc non requiritur bona fides, bene *Gobius d. q. 10. n. 3.*

- 240 Et titulus non requiritur ad probandas seruitutes, sed satis est scientia, & Domini potentia libere, & volentis resistere, nam tanto tempore censetur iuri suo cedere. *Panjur. contr. 49. nu. 9. D. Gobius tract. vari. t. d. aquis q. 10. n. 29. & 52.*

- 241 Socus est si non probeatur hæc scientia, & continuata possessio, *Amat. conf. 40. nu. 11. Gob. sup. n. 52. seqq.*

- 242 Seruitus luminis præscribitur spatio decem annorum inter præsentes, & 20. inter absentes, cum habeat causam continuam. l. 2. vbi DD. C. de seruit. Vnde qui habuit tanto tempore fenestram in pariete communi, non potest amplius molestari, maxime si aliunde non potest habere lumen, l. fin. §. vlt. C. de seruit. C. apoll. de seruit. urban. t. 19. nu. 4. Tusi. lit. E. concl. 37. nu. 20. *Clarus. contr. 30. nu. 20. f. qq. lib. 1. Vbi nu. 24.* dicit, quod licet, possit vicinus in suo, vel communi muro ad habitum edificare, id tamen non procedit si pacto, vel præscriptione inducta sit contraria seruitus, l. cum eo, l. m. per. ore. l. inter seruitutes, §. f. de seruit. urban. quod eo magis procedit quando fenestra lucē dari scilicet domus vicini, nam non licet edificare officiando luminis scilicet, etiam si seruitus non sit constituta, *Capoll. de seruit. t. 39. nu. 4. Clarus. sup. n. 33. & seqq.* Vbi etiam dicit, quod in præscribenda seruitute luminis, vel alia seruitute affirmatiua non requiritur vsus prohibitus, *Antonell. d. e. 81. n. 54. 55.*

Et si seruitus non sit præscripta, datur officium iudicis pro vsu seruitutis, *Andreol. contr. 178. nu. 16. Sed declarat. n. 17. & seqq.*

- 243 Sed non deficiunt, qui dicunt, quod seruitutes, iam continue, quam discontinuæ præscribantur decem annis inter præsentes, & 20. inter absentes, l. fin. C. de præscript. longi tempor. *Duaren. lib. 1. disp. c. 24. Commen. lib. 4. r. 9. nu. 10. Parador. lib. 2. quotid. c. 1. §. 8. improbens dispositionem text. l. 2. §. ductus aqua, §. f. de aqua quotid. & alia, Gomez var. to. 2. c. 15. nu. 27. Conar. lib. 1. var. c. 17. nu. 12. Oter. de p. suis c. 18. nu. 21.* vbi disputat, de præscriptione iuris pascendi in alieno Territorio, latē de seruitutibus *D. Manzini bibl. tit. 1. q. 8. n. 108. seqq.*

- 244 Et text. d. §. ductus aqua, procedit in aquis ductis, ex flumine publico, *Menoch. de re in re. mod. 6. n. 127. Aretin. conf. 30. nu. 5.* Ea ratione, quia ducere aquam ex flumine publico; solo Principi competit licentia, & potestas, l. 1. §. permittitur, §. f. de aqua quotid. & alia. Sic quæ solo Principi sunt reserua, sunt im præscriptibilia, nisi tempore immemorabili, & super quibusdam, §. vlt. tit. de verb. signif. *Oter sup. n. 23.*

Licet contra dicat in hausto aquæ, vi requiratur tempus immemorabile, *Linglois in C. in l. 7. de præscript. 10. vel 20. ann. dec. 44. q. 1. n. 5. in l. 7. de præscript. 10. vel 20. ann. dec. 44. q. 1. n. 5.*

- 245 Sed potest præscribi ius pascendi in alieno

Territorio per spatium decem annorum, vbi 20. quando allegaretur titulus ab eo, qui dumtaxat est pascui, vel prate, seu fundi locum tenens, & probaret ex vsu longi temporis cum scientia, & patientia Domini, ex qua resoluta tituli præsumptio sufficiens ad euacuationem, *Conar. sup. n. 11 ex l. 3. §. denique ff. de aqua plan. arcand. l. cum de in rem versio, §. f. de variis, Oter. sup. n. 28.*

- 246 Non tamen defuncti DD. magni nominis, tenentes ius pascendi, tanquam seruius discontinua, non præscribi nisi tempore immemorabili, sunt *Parisi. conf. 27. ad finem, Zasius lib. 1. var. c. 17. nu. 11. Castill. lib. 2. c. 8. n. 18. Canter. 3. var. c. 4. & 5. n. 49.*

- 247 Ad materiam vendendi *Reg. Cypri. Latr. conf. 1. §. 2. ex nu. 18. Barbat. de iuris. fruct. p. 1. c. 6. nu. 31. seqq. Re. dell. de pascuis p. 3. c. 1. C. ad. Lura de seruit. disp. 35. Panuol. dec. 25. adnot. 2. n. 4. lib. 1. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 10. & e. 81. cod. lib. 2.*

- 248 Ad inducendam præscriptionem pecoris pascendi in aliquo loco, necesse est, quod homines illius pascantur exrup animalia, nomine Vniuersitatis, ac de eius mandatis, vel ratificatione, opportuna in tempore facta, adeo quod non sufficiat probare animalia singulorum pascuisse in dicto territorio. Nisi vltra tempus immemorabile confiterentur illos particulares homines vsus fuisse pascuis, memoribus, & similibus de mandato Vniuersitatis, vel saltem nomine Vniuersitatis, sciens Officiarios illius, *Honed. conf. 79. nu. 66. lib. 1. c. 6. f. 84. n. 28. seqq. lib. 2. Gail lib. 2. obs. 66. Conar. lib. 2. c. 17. n. 11. Canter. var. lib. 3. c. 4. n. 51. & n. 101. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 11. to. 2. & n. 101. Alderij. de symb. l. 2. contr. lib. 3. c. 1. n. 76.*

- 249 Interrumpitur præscriptio, si quis prohibuerit particularibus personis aliorum Oppidi, ne audeant in aliquo loco ligna cedere, vel animalia pascere, & prohibito deuenierit ad notitiam totius populi, vel maioris partis, & nullus contra dixerit, tunc a dictis prohibicionis currit præscriptio contra totam Vniuersitatem, *Ca. mat. conf. 79. n. 19. Canter. sup. n. 122.* Vbi quod si prohibitio sit facta in locis publicis, præsumitur peruenisse ad omnium notitiam, *Antonell. sup. n. 11, 12.*

- 250 Interrumpitur per querelas pauperum, extraiudiciales, contradietorias, in materia iuris pascendi, *Oter. c. Borden de i. re p. 66. c. 21. n. 12.*

- 251 Verum licet aliqui dicant ius pascendi præscribi spatio decem annorum inter præsentes, & 20. inter absentes, cum riuo, alias sine illo, 30. annorum, *Conar. conf. 268. lib. 4. Crauer. conf. 4. n. 5.*

- 252 Tamen contrarium est verius, vi requiratur tempus immemorabile, ad text. d. hoc in c. 1. §. ductus aqua, §. f. de aqua quotid. & alia, l. seruitutes 14. §. de seruit. cum in illa habeatur causa discontinua, *Guid. Pap. dec. 573. Capill. de seruit. urban. c. 9. nu. 23. Balb. de præscript. 2. p. 4. princip. q. 5. Castill. de vsu. c. 68. nu. 18. Antonell.*

- tonell. de temp. legal. lib. 2. c. 10. n. 1. & seqq.*
- 253 Sic si quis in aliquo maris, vel fluminis diuerticulo solus pluribus annis piscari solitus sit, id non erit sufficiens ad acquirendum lus, vt alios prohibeat ibi piscari, nisi prohibui acquieuerint, nec antea quasi possessio prohibenti videatur acquisita, *l. si quisquam, ff. de diuers. & temp. prescript. 5. ar. alleg. 16. n. 3. Barbos. in l. diuortio. §. si vir, num. 31. ff. solut. matr. c. 12. l. omnes d. num. 64. C. de prescript. 30. vel 40. ann. Almirida alleg. 18. num. 1. seqq. Barbos. in l. 4. n. 59. 60. C. de prescript. 30. vel 40. ann. Card. Luca de ind. disc. 21. num. 40. de regal. disc. 134. n. 2. Luca ad Franch. dec. 341. num. 14. licet contra dicat Anton. de donat. tom. 2. c. 9. n. 37. Sord. conf. 390. n. 24. Larrea dec. 44. num. 30. 31. Vbi dixit fuisse alium prohibere.*
- 254 Actus singulares facti per Ciuem particularem, an inducant prescriptionem, ad fauorem Vniuersitatis, distinctio est: Aut actus particularium, aut singulorum ab ipsis facti, ab ipsis tantum dependent, Aut aliquo ipsius Vniuersitatis, seu Collegij ordine mandato, seu approbatione, vel quolibet alio munimine fiunt, & adiuuantur, in primo casu non, secundo casu sic, *Orteni de pefcuis cap. 20. vbi addit. Buzoni, Barbat. de diuis. fruct. p. 1. c. 6. n. 5. 7. Carpan. ad statum Mediol. lib. 2. c. 499. n. 8. Losens de iure Vniuers. p. 3. c. 16. Ront. conf. 30. num. 11. lib. 2. Bocat. ad Constit. March. gl. 6. n. 68. Monte de fin. regum c. 72.*
- 255 Si Vniuersitas sciat, & acquiescat prohibitionibus factis particularium, nec se opponat, sibi praeiudicat, *Natta conf. 522. num. 15. Capye. dec. 209. n. 20. T. b. dec. 16. n. 7.*
- 256 Prescriptio non datur, si praescribens non probat se vltim seruitute, credendo vti iure suo proprio, *Gratia. d. disc. 68. t. n. 33.*
- 257 Verum in praescriptione Immemorialis impellatio, & contradictio non requiruntur, *D. Rosa consulti. 9. n. 20. & consulti. 12. n. 44. licet contra dicat Iouius de solemn. gl. 18. n. 158.*
- 258 Verum prescriptio to seruitutibus negatiuis procedit sine prohibitione, quando prohibens habet titulum iustum, licet nunquam renouerit facere, nec prohibuerit, *Anton. de donat. tom. 2. cap. 39. n. 25.*
- Et in seruitutibus aliis non tollendi, vel nō edificandi, namquam contribus, *Cyriac. contr. 28. n. 9. Sord. conf. 17. n. 25. acquiritur illa per decem annos inter praesentes, & 20. inter absentes, data scientia, & patientia aduersarii, l. 2. C. de seruit. Sord. dec. 236. n. 16. Cald. q. lib. 1. q. 4. num. 18. Girba dec. 60. n. 19. Cyriac. contr. 179. num. 5. & contr. 28. num. 9. Flar. Men. lib. 1. var. q. 1. n. 18. Mafcard. concl. 1215. n. 18. 19. 30. Fabius. lib. 8. contr. 20. Gomez var. lib. 2. c. 15. n. 26. Anton. sup. n. 24.*
- Sed habens seruitutem non potest illam ampliare, *Andros. contr. 217. n. 13.*
- 259 Prescribitur ius aquae ducentae, *D. Gobius de aquis q. 3. num. 12. q. 7. num. 25. q. 10. Concur-*

- renibus requisitis necessariis, quae sunt: possessio, vel quasi, bona fides, scientia, & patientia eius, contra quem praescribitur, temporis spatium, quod est in continua à loco priuato, per decem annos inter praesentes, 20. inter absentes, Titulus, secundum aliquos, sed nullus communitur, vt quis vltus sit iure seruitutis, non autem facultatiuo, *D. Gobius sup. q. 10. n. 1. seqq.*
- 260 Sed praescriptionem non inducit aqua per se fluens, post alios *Vindex. q. 11. n. 3. Mari. ad Reuert. dec. 575. Randen. conf. 12. num. 78. Paull. dec. 83. & ibi Adnot. n. 17. seqq. Massola ratio in. 77. Borden. coll. cl. 47. n. 75. lib. 2. Card. Luca de seruit. d. f. 33. num. 3. Pechius de aquaduc. c. 7. q. 4. n. 20. & alibi, Cyriac. contr. 76. n. 14. D. Gobius sup. q. 10. n. 16.*
- 261 Quae fluxa per se decurrens acquiritur *Salb. de prescript. 2. p. 4. partis vers. 4. n. 3. Ioson conf. 150. num. 3. lib. 2. Cyriac. contr. 321. n. 4. D. Gobius de tract. de aquis q. 12. n. 22.*
- 262 Sic non requiritur praescriptio, sed sufficit occupatio, quoad aquam publicam, non destinatam ad vltim publicum, *Anton. de tot. legal. lib. 2. c. 25. num. 9. vbi sicut sufficit in hisque Caelo, Terra, & Mari capiuntur, l. 1. ff. de acq. possess. Salb. de prescript. 4. p. 5. princip. q. 6. n. 6. Secus flumina publica, Gobius Tract. var. tit. de Aquis q. 3. 5. 6. 7. Baldus. dec. 211. de dote dec. 34.*
- 263 Et ius aquae ducentae amittitur per non vltim, spatio 10. annorum inter praesentes, & 20. inter absentes, *l. sent. C. de seruit. quod procedit quando aqua ducitur ex fundo alieno, vigore seruitutis constituitur, vel ex flumine publico nauigabili vigore priuilegij Principis, vel Senatus, aut legis municipalis, vel consuetudinis antiquae, seu immemorialis, Anton. de l. t. m. p. d. gal. lib. 2. c. 81. num. 13. & seqq. vbi num. 16. locus dicitur si quis licite molendinum prior edificauerit, & ex flumine publico ducentae aquae ius habuerit, & veller alijs praescribi, vel alios iure praetextu occupatio prohibere, aut impedire, nec aliud molendinum construarur, iura ver. l. 2. §. m. r. 10. & §. seq. ff. de quid in loco publ. Quia tunc tale ius breuiori tempore amittitur, vide licet si destinat possidere per annum, & molendinum adeo sit dirutum, vt aqua priusmodi suum cursum recuperauerit, quo casu eiusdem aquae cursum alius licite poterit occupare, quamuis antiquum molendinum non sit destructum, *Leon. dec. 33. Videndus D. Gobius de Aquis q. 3. 5. 6. 7. to. 12. & dec. 48.**
- De omnibus conclusionibus sup. positis Videndi *Mansus. consulti. 476. num. 22. & seqq. Cassili. lib. 7. cap. 28. Molin. de primogen. lib. 2. c. 6. num. 23. Fo. tanell. de pascuis. l. 4. §. 17. Cauall. q. 47. Gomez var. lib. 2. c. 15. n. 25. & 26. & ibi, Aylloa, Card. Luca de ind. disc. 21. n. 29. 71. 72. de Consuetud. 20. n. 7. de regal. d. f. 35. n. 7. Vafq. contr. illust. 78. Gobius de aquis q. 3. 7. to. 12. & dec. 48. Ansaldo. de commerc. d. f. 95. n. 13. d. f. 38. & n. 18. seqq. Et dicemus Infr. à sect. 1.*

164 Post hæc scripta, peruenit ad oculos meos D. Manzins in Bibliotheca antea, qui infrascripta scripsit vnde placet hic inferere.

Ante tempora Iustiniani Imp. seruitutes nõ poterant vluapi, & præscribi, propter legem scriboniam, l. 4. §. fin. ff. de vsurp. & vsucap. Nisi tempore Immemoriali arg. l. 3. ff. de locis, & itin. publi. non iure præscriptio, sed iure constituti. 3. §. dñs, ff. de aqua quod id. & astra.

Tamen ex Constit. Iustiniani seruitutes vluapi, & præscribi possunt, l. fin. C. de præscript. longi temp. late Manzins in Bibliotheca, de seruit. n. 36. & seqq.

Seruitutes continuæ præscribuntur decem annis inter præsentis, 20. inter absentes l. 1. 2. C. de seruit. l. fin. in fine, C. de præscript. longi temp. par. Ga. l. lib. 2. obf. 69. n. 1. a 4. seqq. Gomez var. lib. 2. c. 15. n. 27. Cepoll. de seruit. l. v. b. c. e. 19. b. lib. de præscript. 4. p. 2. g. 1. Faabin. lib. 8. contr. c. 22.

Ita est seruitus aqueductus, & signi immittendi, Manzins sup. n. 56.

Quæ conclusio procedit etiam in seruitutibus quasi continuis, vt est stillicidij auertendi, Gomez sup. n. 27. ea ratione, nam licet assidue aqua de Cælo non cadat, ex naturalis tamen, causa fit, & ideo perpetuo fieri estimatur, l. 1. rament. 18. ff. de seruit. l. v. b. au. præd. Manzins sup. n. 57.

Limitatur conclusio contra Ecclesiam, nam requiruntur 40. annis, Manzins sup. n. 58.

Seruitutes discontinuæ præscribuntur tempore Immemoriali, l. 2. §. questisti. C. de seruit. Mysing. cent. 4. obf. 53. Guid. Papa der. 873. Gomez var. lib. 2. c. 15. n. 38. Villalob. tom. opin. lit. 5. n. 57. P. q. ill. n. 1. contr. lib. 2. c. 48. n. 47. Cener. var. lib. 1. c. 17. n. 11. Harprelib. §. fin. n. 7. seqq. l. fin. de seruit. Manzins sup. n. 58. & seqq.

Sed ipse Manzins sup. n. 68. & seqq. fundat vtraq; seruitutes continuas, & discontinuas præscribi eodem spatio temporis, per rationes ab ipso allatas.

Quæ requisita sunt necessaria ad præscribendum alia, requiruntur ad præscribendum seruitutes. Sic primò requiritur, quasi possessio, Manzins sup. n. 106. & seqq.

2. Requiritur bona fides, scil. credere seruitutem sibi spectare, arg. l. fin. §. quemadmod. seruit. amitt. per l. fin. in fine. C. de præscript. longi temp. Manzins sup. n. 113. & seqq.

3. Requiritur, vt aliquis vsus fuerit iure seruitutis, id est animo acquirendæ, vel præscribendæ seruitutis, Manzins sup. n. 119. 120.

4. Vt aliquis, nec vi, nec clam, nec precario vluat. l. 1. §. fin. ff. de aqu. & aqua plu. arcend. l. 1. in fine, C. de seruit. & aqua. l. si quis dinturne, ff. de seruit. vend. Manzins sup. n. 121. & seqq.

Verum in locis vbi est recepta opinio, quod sit distinctio inter seruitutes continuas, & discontinuas, in quibus requiratur tempus Immemoriali, illa opinio quoad discontinuas, limitatur, vt procedat in seruitutibus discontinuis realibus, siue prædialibus, secus in personali-

bus, seu mixtis, Gomez sup. n. 28. in fine, Villalob. tom. opin. lit. P. n. 140. 142. Manzins sup. n. 98.

Ex his refert Villalob. sup. lit. I. n. 173. quod Iurisdicção, ius exigendi pedagium, vel vectigal, præscribatur longo tempore, & quo personæ debentur, consequenter continuam causam habeat, Manzins sup. n. 98. in fine.

Limitatur 2. vt etiam seruitus discontinua, præscribatur longo tempore, concurrente scil. titulo, & bona fide, quando quis probat se habere titulum a Tertio, non domino fundi, qui constituit seruitutem inter vsus, vel in vltima voluntate, Gomez var. lib. 2. c. 15. n. 28. Villalob. lit. P. n. 24. Socin. in Tract. reg. & f. l. reg. seruit. 460. fall. 1. Mysing. cent. 4. obf. 53. Idem decusum esse iure Bavarico i. 26. art. 5, dicit Manzins sup. n. 99. 100.

Licet aliqd eant sufficere allegare titulum, Socin. & Villalob. sup. Conar. var. lib. 1. c. 17. n. 11. difficultat tamen Voss. l. l. 43. n. 40. & 84. n. 4. & seqq.

Limitatur 3. Guid. Papa dec. 573. n. 2. Nisi tacitus consensus Domini fundi accederet, nam, tunc sufficeret 10. anni, veluti si patientis aliena animalia præscribitur Domino fundi ali-quod tributum pro quolibet animalis, arg. l. venditor, §. si co. stat. l. 1. ff. de comm. præd. Manzins sup. n. 101.

A quo tempore incipiat currere præscriptio in seruitutibus, Gomez var. sup. n. 28. In seruitutibus affirmatiuis, per quas quis intendit aliquid in alieno facere iure seruitutis, vt tigni immittendi, oneris ferendi, stillicidij, & similibus, præscriptio incipit currere a tempore quo quis incepti vti dicta seruitute. In negatiuis autem, vt alius non tollendi secus, Manzins sup. n. 101. & seqq.

Ad præscriptionem seruitutis, an requiratur scientia, & patientia Domini, & an Titulus, & magna est quæstio inter DD. Verum distinctio est, Aut fundus seruitus possideatur a vero Domino, aut ab aliquo Tertio, in primo casu non opus est titulo, sed sufficit scientia, & patientia ipsius Domini, Harprelib. §. fin. n. 15. l. fin. de seruit. Georg. Geiger. tract. de vlt. capion. c. 4. n. 15. Schneid. §. fin. n. 14. l. fin. de seruit. Manzins sup. n. 125. & seqq.

Supposita vera opinione, quod ad præscribendam seruitutem aduersus verum Dominum fundi non requiritur titulum, Amplius hæc conclusio tam in seruitutibus realibus, quam personalibus, Manzins sup. n. 136. 137.

Limitatur aliqui in vsu, & quod videlicet sine titulo longi temporis, is præscriptione acquiratur, Graf. in l. seruitutes, ff. de seruit. n. 30. Manzins sup. n. 138.

Limitatur 1. Vt procedat in titulo speciali, nam in seruitutibus saltem titulus generalis pro suo necessarius est, ex quo bona fides exigitur, Coraf. sup. Manzins n. 139.

In præscribenda seruitute contra verum, Domi-

Dominum, scientia, & patientia eius est necessaria, l. 2. C. de servit. Villalob. com. opin. lit. P. n. 244. Gaill. lib. 2. obs. 66. n. 5. Manz. sup. n. 140. & seqq.

Quæ conclusio limitatur primo vt sit vera, quod ad vfucapionem longi temporis 10. vel 20. annorum complendam, secus quo ad præscriptionem longissimi temporis 30. vel 40. annorum, Schneid. in *ff. de iur. i. 12. instit. de seruit. præd. Coraf. sup. num. 39.* Ea ratione, quia longissimum tempus vim habet præcedentis tituli, libet in re. *ff. de iur. i. 12. instit. de seruit. præd. Coraf. sup. num. 39.* Ea ratione, quia longissimum tempus vim habet præcedentis tituli, libet in re. *ff. de iur. i. 12. instit. de seruit. præd. Coraf. sup. num. 39.* Ea ratione, quia longissimum tempus vim habet præcedentis tituli, libet in re. *ff. de iur. i. 12. instit. de seruit. præd. Coraf. sup. num. 39.*

Limitatur 2. vt verum sit tunc quando præscribitur seruitus sine titulo, nam si præcedat titulus à Tertio, qui reputatur dominus, tunc præscriberetur etiam contra verum Dominum ignorantem, seruitus, sicut ipsius rei dominium, *Coraf. sup. num. 39. Schneid. sup. n. 12.* longo tempore, scil. spatio 10. vel 20. annorum, Gomez sup. num. 27, vbi adducit text. *l. fin. C. de præscr. pt. longi temp. Villalob. sup. num. 246. Conar. d. n. 8. Manz. sup. n. 135.*

Limitatur 3. Vt in præscriptione libertatis non requiratur scientia, & patientia aduersarii, cum res de facili reuertatur ad suam naturam, arg. *l. si pariem 19. ff. per fundum 1. ff. quemadmodum seruit. amit. c. si de terra, de priuile. Conar. sup. n. 8. Manz. sup. n. 156.*

Respondetur 3. si res illa, vel fundus non possideatur à vero Domino, sed à quodam Tertio, & præscribens seruitutem habeat titulum ab illo Tertio, tunc non requiritur scientia, & patientia ipsius veri Domini, sed sufficit titulus, & quasi possessio habita ab illo Tertio non Domino, scil. per traditionem, inductionem in fundum, vel vsum cū scientia, & patientia eius, *l. si ego 11. §. 1. ff. de publiciana l. fin. C. de præscr. pt. longi temp. Gomez sup. num. 27. §. ex quib. C. n. 27. Geiger. c. 4. de iur. cap. n. 8. Conar. sup. n. 8. vers. secundum, Manz. sup. num. 157. seqq.*

Quæ conclusio declaratur primo. Vt etiam in præscriptione longi temporis 10. vel 20. annorum, quoad seruitutes non requiratur scientia, & patientia Domini, *Gabriel sup. n. 67.* quod intellige si præscribens titulum à non Domino habet, Gomez sup. num. 27. nam sine titulo, scientia, & patientia requiritur, *Geiger d. n. 18. Manz. sup. n. 160.*

Declaratur 2. & limitatur, vt in eo casu, quo fundus possideatur à Domino, sed præscribens titulus sit necessarius, sed sufficiat scientia, & patientia, quæ loco traditionis habetur, *Schneid. §. fin. n. 14. instit. de seruit. præd. Coraf. ad l. seruitutes 14. num. 30. §. hic titulus ff. de seruitut. Quod verum est in patientia veri Domini, Manz. sup. n. 261. seqq. vbi explicat.*

Tom. V.

Limitatur 3. Vt ad præscriptionem longissimi temporis, scil. 30. annorum complendam, neutro sit opus, neque titulus à non Domino, nec scientia, & patientia Domini, *Manz. sup. num. 163.*

De iure Bauarico in præscribendis seruitutibus, quo ad titulum, & scientiam distinguitur inter continuas, & discontinuas. In continuas præter possessionem 10. annorum inter præsentem, & 20. inter absentes probari debet scientia, & patientia aduersarii, non vero titulus. Immo neque scientia, & patientia, si quis per 40. annos seruitute vfus fuisset. In discontinuas ad quarum præscriptionem de iure Bauarico tempus immemorabile requiritur, non est necesse probare vel titulum, vel scientiam, & patientiam aduersarii, quia tempus immemorabile hæc omnia supplet. Verum qui in præscribendis seruitutibus discontinuis se fundat in possessione 10. vel 20. annorum, in hoc casu non tantum idoneum titulum, sed etiam scientiam, & patientiam aduersarii, idest, vt sciverit possessionem, & vsum seruitutis probare debet, quo facto etiam discontinuas seruitutes præscribit, sed non sufficit titulum simpliciter allegare, sed necesse est eum probare, *Mysing. cent. 4. obs. 53. Manz. sup. n. 194.*

265 Præscriptio, per quam ius acquiritur soluendi vnam monetam pro alia, habetur contra laicos per 30. annos contra Ecclesiam 40. annos, *de censib. T. omni. q. 4. tit. 1. cap. 4. Pub. in C. lib. 8. tit. 30. de fin. 30. num. 16. Negutrol. alleg. 2. c. n. 78. Berli. b. lib. 1. c. 1. 36. n. 3. Cens. de censib. q. 85. n. 31. 35. Caren. ref. 68. n. 9. Card. Luca de regal. disp. 42. n. 9. de pens. disp. 34. Cyriac. contron. 680. num. 11. T. omni. ref. cit. lib. 2. c. 6. num. 6. 7. Manz. consil. 391. num. 27. 391. Gobius de monetis q. 8. num. 11. 45. Klob. vot. Camer. 20. d. n. 64. Trambetan. consil. 59. n. 13. Scoppa ad Gratian. dec. 201. n. 33. Fagnanin c. cum olim n. 14. seqq. de censib. Gratian. disp. 644. n. 35. Borden. de p. s. em. cap. 45. Barbof. in l. 2. C. de præscr. pt. n. 157. 158. vbi Borden. etiam quo ad annos futuros. Idem Borden. de præscr. docum. 2. i.*

266 Effectum suum operatur ex utraque parte, *Brum. de monet. l. 4. n. 2. 6. 9. Gobius sup. num. 13. 14.*

267 Nam habet vim conventionis, *Gob. ibid. n. 15. Surd. conf. 335. n. 29.*

268 Habet locum contra Fiscum, & Rempublicam, *Hier. de Laut. dec. Auen. 128. num. 23. Gob. num. 16. 47.*

269 Et vnica sufficit pro præterito, & in futuro, *Brum. de monet. l. 4. n. 2. Corf. conf. 181. num. 76. lib. 2. End. de monet. c. 24. num. 20. seqq. Sculp. conf. 10. n. 12. cent. 1. T. bes. de augm. monet. p. 2. n. 67. vbi decim. Gobius sup. num. 30. Vctuarin. conf. 45. num. 71. Bofol. apud Manz. consil. 391. n. 17. seqq.*

270 Præscriptio soluendi vnam monetam pro alia, induciunt, siue moneta semel tantum, siue

G

plu:

pluribus variationem receperit, *Brnn. de monet. lib. 4. nu. 7. Budel. de mouet. c. 24. nu. 33. Surd. conf. 335. num. 28. F. cututia. conf. 45. num. 71. Gob. sup. num. 17.*

271 Nec eam interrumpit creditoris protestatio, emissa in actu solutionis, *Brnn. d. lib. 4. nu. 3. Budel. cap. 24. nu. 15. Surd. d. conf. 335. num. 28. F. cututia. d. o. 345. nu. 64. Gob. sup. num. 18. Icit contra sunt T b. sile au. num. monet. p. 1. ante q. 76. T onut. ref. lib. 2. t. 1. 1. num. 3. Manf. conf. 391. nu. 28. Fagnan. in d. c. cum olm. vbi etiam glos.*

Procedit siue creditor sciens, siue ignoranter recipere monetam inferiore, *Brnn. d. lib. 4. nu. 4. Scur. lib. conf. 10. ante n. 9. Martin. de tem. fib. c. 5. nu. 109. F. cututia. d. conf. 45. num. 77. Buccafer. conf. 86. nu. 6. Gob. sup. nu. 19. Vbi secus, si error iuris ad effectum recipiatur.*

272 Prescriptio hæc bonam fidem requirit, *Budel. c. 24. num. 38. T b. s. sup. p. 1. nu. 74. Surd. conf. 454. nu. 43. Bertax. d. conf. 71. nu. 58. Cyriac. contr. 389. nu. 28. Cenc. q. 85. nu. 36. Noguerol. alleg. 2. nu. 88. F. cututia. conf. 45. nu. 73. Gobius d. q. 8. num. 20. 11. T onut. lib. 2. c. 1. lib. 4. nu. 2. Ausfeld. de commerce. c. 1. m. 1. d. 88. nu. 9.*

273 Verum non nocet malafides, si tempus nō sit 30. vel 40. ann. sed immemorialis, *Budel. de monet. c. 24. nu. 9. F. cututia. conf. 45. nu. 65. 67. Manf. conf. 391. nu. 30. Esfol. d. c. au. iud. 392. nu. 19. Gobius sup. nu. 36. 47.*

274 Verum ut hæc prescriptio soluendi vnam monetam pro alia, non aliter recipienti obstat, quā si spatium annorum 30. contra laicos, & 40. contra ecclesiam fuerit integraliter completum, vi ne quidem momentum deficiat, *Brnn. d. lib. 4. nu. 9. Berli. b. lib. 2. c. 1. cl. 36. nu. 35. Nec vltima dies cepta habetur pro completa, Add. ad Rot. dec. 20. nu. 3. p. 3. rec. Ead. Rot. dec. 226. nu. 48. p. 7. Gobius d. q. 8. nu. 24.*

275 Verum hoc procedit vbi agitur de prescribenda obligatione certa, secus si dubia sit, quia tunc tempus decennij sufficit, *Purparat. conf. 382. nu. 2. Brnn. d. lib. 4. nu. 8. Budel. de mouet. c. 24. nu. 17. S. Surd. conf. 335. num. 28. Gobius sup. nu. 26.*

Et hoc tempus currere incipit quæntus aucta, vel diminuta monera debira, si fieri deberet solutio, vel de minori si aucta, vel de maiori si diminuta est, & factu fuit aliter, quam fieri deberet. *Gobius sup. p. 2.*

Prescriptio hæc non aliter inducitur, quā si creditor pecuniam deteriorē receperit pro integra & completa satisfactione, non autem ad computum, & pro parte eius credi, alias prescriptio aliqua inducta non esset, *Surd. conf. 335. nu. 59. Martin. de censib. c. 5. nu. 108. seqq. Paccian. conf. 101. Gob. d. q. 8. nu. 31. Cyriac. contr. 338. n. 24. Cenc. q. 85. n. 37.*

276 Amplia quamvis simpliciter monetam recipiat, *num. 32. 33. Buccafer. conf. 86. nu. 8. Noguerol. alleg. 2. nu. 91. seqq.*

277 Quid si receperit vnum, quod vel interpretatur, vel subiectiue se habeat, tamquam pars

ad totum debitum, *Gobius sup. 34. Vbi quod non inducitur prescriptio, Vbi num. 34. idem si solum fuisse facta non in manu proprias sed procuratoris, aut administratoris, Noguerol. alleg. 2. nu. 87. Gratian. disc. 560. num. 19. Surd. conf. 454. num. 45. 46. Pigand. status. Ferrar. tom. 2. rubr. 1. 32. n. 25.*

278 Verum per restitutionem in integrum remedium hoc infringitur, si aditus iusta ignorantia, *Surd. conf. 454. nu. 47. Odd. conf. 13. num. 37. Cyriac. contr. 32. 1. nu. 76. contro. 38. num. 27. Hodiern. ad Surd. dec. 4. Rouit. conf. 40. nu. 11. lib. 2. Gob. d. q. 8. nu. 37. 38. Carrea ref. 68. nu. 9. ref. 224. nu. 14. Noguerol. alleg. 2. num. 89. 90. Add. ad Rot. dec. 3. nu. 7. seqq. p. 3. Durand. dec. 426. nu. 12. Ottobon. dec. 135. nu. 6. Sperel. dec. 135. nu. 141. seqq. Bon-den. coll. 48. n. 55.*

279 Verum debet esse iusta, & rationabilis causa, & vnde quæ excusabilis ignorantia, plene probata ab eo, qui restitutionem petiit. *Adnotat. 18. num. 1. Rot. d. c. 387. p. 1. diuersi. Hodiern. ad Surd. d. dec. 4. nu. 14. F. cututia. conf. 45. nu. 77. Sperell. dec. 135. nu. 149. Rot. dec. 133. nu. 39. & dec. 238. num. 20. 21. p. 8. & dec. 293. nu. 15. p. 10. Gobius d. q. 8. nu. 39. & n. 52.*

280 Et iudex circa probationem huius ignorantie debet esse cauius, vt constet esse liquidissimā ignorantia. *Odd. de resit. q. 3. art. 10. num. 58. seqq. Gobius sup. n. 43.*

281 Verum hæc restitutio, ex sola probabili ignorantia, quæ cadit in hæredem, communiter conceditur. *Cyriac. contr. 383. nu. 27. Durand. dec. 416. nu. 1. 12. Surot. dec. 457. num. 2. Cell. dec. 63. nu. 12. Ottobon. dec. 156. nu. 11. & dec. 173. nu. 10. Ead. Rot. dec. 164. nu. 10. p. 8. & dec. 429. nu. 14. 15. p. 12. Gob. sup. n. 44. Ad Solin. ref. 18. nu. 19. Ausfeld. de commerce. disc. 88. nu. 1. seqq.*

282 Et prescriptio eius vltimo momento perficitur, *Add. ad Rot. dec. 20. nu. 2. p. 2. rec. Vbi quod nec vltima dies cepta habetur pro completa. Ead. Rot. dec. 226. nu. 48. p. 7. Gob. d. q. 8. num. 25.*

283 De prescriptioe, etiam immemoriali ad prescribendam solutionem in materia monetaria disputant *Surd. conf. 335. lib. 5. G. briel. conf. 164. lib. 2. Bertax. d. conf. civil. 71. F. cututia. conf. 45. Manf. conf. 391. 392. Gasta. conf. 17. Carrea ref. 68. Gobius Tract. de monet. q. 8. & dec. 2. post Tractatum, Borden, de passus cap. 45. o. Kirzelle de iure monet. disc. 2. q. 1. n. 5.*

284 In fideiussore non currit prescriptio nisi 30. annorum. *Arctin. de fideiuss. sect. 10. §. 16. nu. 3. 2. Stabiam. ref. 112. n. 9. 10.*

285 Et interrupta contra principalem debitorem, non nocet fideiussori. *Gratian. disc. 310. num. 27.*

286 Verum prescriptio statutaria, quæ habet locum contra creditorem, habet locum contra fideiussorem, *Medin. de pign. lib. 5. q. 21. nu. 72.*

287 Successor singularis, etiam male fidei, de iure Ciuiti præscribit spatio 30. ann. vel 40. *Merrin. de pign. lib. 5. q. 21. n. 5. Sed contra scoppa ad Gra.*

- Gratian, dec. 15. nu. 5. 9. 10. Secus tūm bona fide nu. 7. 8.*
- 288 Sed bonæ fidei præscribitur per 10. inter presentes, 20. inter absentes, quamvis auctor sit malæ fidei. *Gratian, disc. 881. Montica dec. 291. nu. 5. Rota dec. 710. p. 2. rec. & dec. 300. post Parisiæ. de Saluam.*
- 289 Via executiva in instrumento coniecta præscribitur spatio 30. annorum, & sic patet executivum, gl. in l. ficut, C. de p. scripti. 30. vel 40. ann. *Afflic. dec. 245. in fine, R. Pove. dec. 18. num. 14. Cartar. dec. 120. R. Capyt. Latr. dec. 18. num. 14. & ibi G. 27. & M. infella, P. Afflic. conr. 47. num. 15. & contr. 49. nu. 30. Rocca disp. 131. num. 5. lib. 1. D. Petra in tit. 128. nu. 22. & in tit. 167. num. 7. Fontanell. dec. 82. Constant. sup. prag. tit. de p. scripti, num. 4. P. Afflic. conr. 49. nu. 15. Surd. conr. 186. num. 3. Carl. Luc. de credit. disc. 117. num. 4. Toppia in compilat. l.uris Regi Neop. rubr. 41. tit. 262. Gl. ba dec. 96. num. 1. Achill. dec. 5. de p. scripti. Rota in ret. dec. 1. num. 4. segg. p. 7. Bura. dec. 296. nu. 5. Carrill. dec. 208. num. 5. Andreol. conr. 142. nu. 14. vbi post Galles. de obligat. Camerac. qu. 19. nu. 10. & ibi Zacchia, Casull. qu. 174. nu. 3. Maffola patrocini. 81. n. 27.*
- Via executiva in exigendis collectis per Vniuersitates, contra Ciues præscribitur decem annis, sic vera decem annos debet agi via ordinaria, *R. Martin. a. res. 562.*
- 290 Quid in schedula privata, an à tempore, quo confecta fuit, vel à tempore recognitionis illius. A primo tempore dicit *Peguer. dec. 49. Precol. consult. 1. n. 59. lib. 1. Azened. in l. 6. Tauri tit. 15. ex n. 6. ad 15. Sams in lib. 3. collect. Al. hab. lit. f. n. 64. lib. 5. n. 30. Larrea dec. 40. n. 18.*
- 291 A die recognitionis. *Gutierrez. lib. 3. p. 2. qu. 35. Vela d. f. 26. ex n. 1. tom. 1.*
- 292 Sed Olea de cessu, disti. gunt: recognitionis private scripturæ intra tempus decennii factam ab illa post, & primo casu affirmat, tit. 1. q. 1. n. 77 segg. *D. Maradei in praxi præsent. instrum. c. 10. n. 22.*
- 293 Per præsentationem Instrumenti non interruptitur præscriptio viæ executivæ, cum petitione executionis, *Pereja de instr. a. tit. 7. ref. 7. nu. 22. & segg. Sed quod per præsentationem instrumenti, eorum ludice, & per citationem, & oppugnationem debitoris, aut per eius contumaciam perpetuetur actio vbi; ad 40. annos, Carleual. tit. 3. disp. 4. nu. 22. 3. 3. V. alex. conf. 21. nu. 17. Girba obj. 74. nu. 7. segg. Vel per præventionem factam, *Frede. de præsent. instr. 3. p. declar. 2. n. 6.**
- 294 In tali præscriptione non requiritur bona fides, *Carleual. de iudic. lib. 1. tit. 3. disp. 4. D. Maffola ratiocin. 81. nu. 25. per solam citationem interruptitur, Carleual. sup. nu. 22. segg. vbi distinguit. Maffola n. 27.*
- 295 Sed illa est verè odiosa, nam est introducta in odium creditoris differendis petere. *Pereja de instr. edit. tit. 7. ref. 7. n. 24.*
- Tom. V.*
- 296 Sed si postquam fuerit præscriptum pactū executivum, fiat solutio quantitas aliqua, hæc solutio non iuvat. *Nos ad Rom. conf. 40. nu. 22. 23. lib. 2. M. Agretti ad Pragm. Sicil. Durig. Sermo. det. a. 5. 19. obj. 4. 5. a. b. ref. 5. nu. 26. Castil. de Ter. t. 5. deb. cap. 25. Ad dit. ad Ludonif. dec. 5. 1. Carter. var. tit. de p. scripti. c. 15. num. 32. segg. Videndi Xamerar. iudit. defen. 50. Pacion. de locat. cap. 52. nu. 81. segg. Olea de cessu. 5. q. 2. Fontanell. de p. scripti cl. 7. gl. 3. p. 13. num. 43. segg. Boer. d. c. 335. Trentacin. conf. 59.*
- Sed si Curator, vel Administrator in concursu creditorum, fuerit negligens in exigendo à debitore, nulla poterit allegari præscriptio viæ executivæ, quia administrator non possidet, nec est bonorum dominus, & sic non potest præiudicare Domino, *Salgad. lab. v. p. 1. cap. 40. nu. 31. 32. D. Maradei in praxi præsent. Instrum. c. 5. n. 7.*
- Sed quid ius executivum præscribitur decem annis, *Hermosill. fol. 479. nu. 6. In censibus in Hispania. P. Afflic. conr. 47. nu. 17.*
- 297 Viæ executivæ præscriptioni renunciari potest, *Gujin n. veris. 33. nu. 21. Saigade revent. c. 13. p. 1. nu. 32. & 34. Gomez v. m. taur. 1. c. 1. nu. 14. Gregori. L. p. l. i. tit. 29. p. 3. gl. 1. Vide infra in fine.*
- 298 Ius francandi præscribitur spatio 30. annorum, *Duran dec. 426. nu. 4. 5. Gratian. disc. 745. nu. 81. D. Romaguer. ad Synod. Cerdens. lib. 5. tit. 12. c. 9. n. 201.*
- 299 Sed ignorantia datur restitutio in integrum, *Antonell. ex temp. legal. lib. 2. c. 67. nu. 71.*
- 300 Sed ius aff. francandi præscriptio non datur si proponatur per viam exceptionis, sicut per viam actionis, *Gratian. de f. 745. n. 82.*
- 301 Officium iudicis præscribitur 30. annis, *Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 67. num. 108. 109. B. r. fol. in l. 3. num. 154. C. de p. scripti. 30. vel 40. ann. Bonden. de p. scripti. docum. 31. Nos de nullis. iudit. rubr. 1. q. 4. nu. 33. Zacchia de salar. qu. 105. num. 3. Capyt. Latr. consultat. 58. num. 14. & ibi Luca. Linglois in C. fol. 377. nu. 49. Nobile præscribitur 40. annis, *Linglois sup.**
- 302 In conditionalibus, vel in diem non currit præscriptio, nisi verificata conditione, vel die, *Bald. de p. scripti. p. 5. p. 5. princip. q. 3. M. ovald. dec. 350. nu. 3. Maffola patrocini. 54. nu. 20. segg. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 67. nu. 113. segg. Scappa ad Gratian. dec. 15. n. 35.*
- Sic præscriptio non currit contra creditorem non habentem tempus præfixum ad exigendum, *D. Romaguer. ad Contiol. ad statut. Engub. fol. 161. n. 59.*
- 303 Donarius rem sibi donatam à non Domina præscribit spatio decem annorum, *D. Manzins consult. 659. nu. 6. dummodo dopans, & donarius sint in bona fide, Passarell. de donat. lib. 3. q. 1. nu. 26. segg.*
- Sic donata inter coniugos non præscribitur ob malam fidem, *Passarell. sup. n. 34. 35.*
- 304 Præscribitur, & amittitur usufructus, si

v usufructuarius illo non utatur per decem annos inter presentes, & viginti inter absentes, & consolidatur cum proprietate, *Castill. de usufruct. cap. 67. num. 1. & seqq. cap. 68. an requiratur bonafides, & titulus, & quid in usufructu annuo. ff. de usufruct. l. 1. in fine. de usufruct. l. 1. cor. rumpentem, c. eodem Gratian. dist. 807. num. 1. & seqq. & ibi etiam Luca, R. Marius lib. 2. ref. 141. num. 2. Audreal. comit. 423. num. 31. Idem Luca ad Franch. dec. 166. num. 7. Rota Roman. dec. 87. p. 9. res. Vbi quod non sufficiat petere hereditatem, si non petatur usufructus. Sed si usufructus esset singulis annis legatus tunc non posset amitti non viendo, quia tot sunt legata, quot anni, Gratian. sup. num. 9. seqq. Antonell. de temp. l. gal. lib. 2. c. 93. num. 10. 12.*

Sed stante ignorantia legatarii datur restitutio in integrum, & in dicto casu veniunt omnia amissa, ita vt restituius ex huiusmodi causa ignorantia, vel absente, ac simulis cause, ius suum integre recipiat, etiam fructus bonafide consumptus, per possessorem, rebus expensis factis, l. patri, ff. de precum. versum. m. vbi gl. ff. de minor. l. si a pa. re. ff. de test. l. si de petu. heredit. l. 1. vbi gl. C. de fruct. l. 1. l. si ex test. l. 1. ad sup. n. 6.

De iure Hispano 30. vel 40. ann. post alios *Castill. d. c. 67. n. 18.*

Sed quo ad usufructum constitutum amittendum de iure Hispano per l. 24. in. 31. p. 3. versum. vbi sine titulo, & bonafide, sed solum non usu, sine negligentia non veniis decem, vel 20. annorum spatio contenta esse videitur, *Castill. l. p. n. 19.*

Et dispositio *tex. l. corruptiolem, C. de usufr. procedit iam in usufructu constituto, quam, constituendo, & iam in usufructu relicto in ultima voluntate, qui inter vivos, Castill. n. 25.*

Usufructus rerum mobilium, & se moventium praescribitur spatio 10. vel 20. ann. *Castill. sup. n. 27.*

Usufructus Civitatis, aut Ecclesiae relictus, praescribitur spatio 100. annorum. *l. an usufructus, ff. de usufr. l. si usufructus, ff. de usufr. legat. Castill. sup. n. 28.*

Usufructus alternis annis relictus, non videtur amitti pro vt in legatis annuis, & praestantionibus annuis, *Castill. sup. n. 30. seqq.*

Operis servorum non viendo, aut capitis diminutione, non amittitur, *Castill. sup. num. 29. Petr. Gregor. synagm. lib. 4. c. 5. num. 13. Vbi ponit rationem, quia opera in actu consistit, nec prius est in rerum natura, quamvis dies venerit, quo praestanda est, l. 1. cum seq. ff. de oper. servor.*

Sed usufructuarius non potest praescribere proprietatem, nec eius haeres, propter malam fidem, *l. ne usufructuarius, C. de usufr. Tum etiam quia defectu illi omnis titulus, ex quo possit praescripionem inchoare, & perficere, Menoch. conf. 20. l. n. 124. lib. 3. vbi num. 125. limitat, & declarat, Castill. d. c. 68. n. 19.*

305 Amortizationis ius praescribitur 40. annis, *Ripoll. var. res. cap. 7. de iure emphyt. num. 115. seqq.*

& num. 150. & 151. Idem Ripoll. de regal. c. 43. num. 197. seqq. Vilaplana l. illud feudat. ad Perg. ad vers. 6. num. 117. seqq. D. Romaguer. ad Synod. Cerdanens. fol. 435. num. 210. Et num. 211. a quo die incipiat currere.

306 In actione familiae erciscendae, siue diuisoria habet locum praescriptio 30. annorum contra non possidentem, & petentem diuisivum, maxime si concurrat, etiam iudiciali colore ad fauorem possessoris, *Bich. dec. 6. num. 25. & seqq. & dec. 30. Et cum ex diuisione praesumatur bona fides, Amat. conf. 96. num. 16. Diuisio praesumitur ex lapsu decem annorum, num. 17.*

Quod per longissimum tempus non praescribitur, *Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 109. num. 1. Balb. de praescript. 4. p. 4. princip. q. 13. Canall. q. 810. Handed. conf. 59. num. 53. seqq. lib. 1.*

307 Qui cum decem debet solvere, soluerit quinque, praescribit alios quinque per tempus, legittimum ad praescribendum, per 30. annos, *Hermesill. in l. 6. gl. 6. num. 12. ut. 1. p. 5. Noguerol. alleg. 2. num. 73. Anafrella ad Cypre. Litt. dec. 27. num. 4. Cauer. 3. p. c. 1. num. 185. seqq. Bis. gn. alleg. 125. num. 27. Capan. contr. 33. num. 21. seqq. Vbi de ferentiam ponit inter censum, & vkras, Berlich. concl. 5. p. 2. num. 5. D. Raza consulti. 7. num. 87. Borgia in vestig. ad Fabr. tom. 1. lib. 2. c. 7. num. 11. & lib. 2. c. 10. num. vi. Sed non si per ipsum tempus talis solutio vniuersim facta non fuerit, quia tunc potest creditor residuum petere. *Noguerol. d. alleg. 2. num. 92. seqq. Berlich. concl. 5. num. 11. D. Romaguer. ad Conciol. ad stat. E. gub. num. 52. fol. 260.**

Vel si per aliquos annos non sufficientes ad praescripionem fuerit facta talis solutio diminuta, quia tunc praestata solutio non inducit reductionem pensionis, & respectu proprietas ad concurrentem quantitate pensionis soluit, *Noguerol. d. alleg. 2. num. 73. & seqq. post Cene. & alios Salgad. Libyr. p. 2. c. 8. u. 7. & seqq. D. Romaguer. sup. num. 53. Vbi anno 1674. decisum refert per suum Senatuum Capon. d. comro. 33. n. 20. & seqq.*

Secus si per longum tempus apium ad praescribendum, *Berlich. p. t. concl. 5. Hermesill. fol. 69. num. 12.*

308 Possessio in annuis introitibus amittitur, & praescribitur, si creditor petat, & debitor neget, & elabatur anni 30. vel 40. *R. Ronit. conf. 51. num. 33. lib. 2. & dec. 29. afflictor. 49. Rota post Cene. de censibus dec. 45. & seqq. Merlin. dec. 242. num. 8. Card. Luca de cambiis disc. 20. num. 7. Penia. der. 88. num. 7. Ansaldo de commerc. disp. 95. num. 13. 14. Rota dec. 295. num. 26. coram Pentenger. & dec. 387. num. 6. seqq. coram Roxas, Kirzell de monestis cl. 4. q. 2. n. 40.*

Et si post praescripionem completam, opponatur per debitorem compensatio, cessat praescriptio, cum cessat negligentia, & praesumptio solutio, *Marescot. lib. 1. c. 67. num. 30. Cyriac. comron. 307. lib. 2. decim refert Pigout. ad stat.*

- Ant. Ferrar. rubr. 128. nu. 33. l. b. 2. D. Baldac. decis. Parmen. tit. de date dec. 3. nu. 20. 21. 23.*
- 309 Ius offerendi competens secundo creditori, ut possit offerre primo, præscribitur spatio 30. vel 40. annorum, scilicet 40. viuentis debitoris 30. et mortuo, *Gabriel commun. consil. lib. 5. tit. de præscript. consil. 7. nu. 2. Merlin. de pig. lib. 5. q. 23. nu. 33. & q. 80. nu. 1. Fran. h. dec. 69. nu. 12. Gail. lib. 2. obs. 18. nu. 12. Carce. de oblat. qu. 28. nu. 15. Mantica de totit. lib. 1. tit. 28. nu. 27. Staiban. ref. 121. nu. 39. Linglais in Cof. 377. nu. 50. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 90. nu. 1. Merlin. de pig. nu. 4. qu. 80. Bonien. de præscript. docum. 31. Manjus consil. 274. Faria ad Coar. var. lib. 1. c. 9. nu. 2. 3. Ojachs. dec. 15. D. Rosa consil. 12. nu. 62. Sibetini. de iur. offer. par. 1. cap. 3. sect. 1. nu. 65. 66.*
- 310 Intellige agendo, secus excipiendo, *Decian. l. petens nu. 7. C. de passis Antonell. nu. 2.*
- 311 Vnde si quis possideat pignus alteri obligatum, semper offerre potest debitum priori creditori, nec illi obstat aliqua præscriptio, *l. paulus §. 1. ff. qu. b. mod. pig. vel hypot. Tiraq. de retrah. connent. §. 1. gl. 2. nu. 21. B. lib. de præscript. in 4. p. 5. princ. q. 2. Merlin. de pig. nu. 4. qu. 80. nu. 48. Sibetini. sup. p. 1. c. 1. sect. 1. nu. 7. Antonell. sup. nu. 3.*
- 312 Aut ius offerendi competit per modum sacularis, sicut illud quod competit debitori, ut possit debitum offerre, & pignus luere, & liberare, & tunc nunquam præscribitur, *D. D. sup. citati. C. au. ill. q. 3. Bald. q. 2. nu. 1. Vbi dicit, quod etiam respectu debitoris hoc ius præscribitur spatio 30. ann. quod procedit quando creditor interpellauit debitorem, ut debitum pecuniam solueret, & pignus redimeret, nam tunc, propter moram præscribitur spatio 30. annorum d. e. interpellationis, *Merlin. lib. 4. qu. 80. nu. 30. 31. & lib. 5. q. 1. nu. 23. Barbof. sup. l. eum notissimi nu. 62. C. de præscript. Secus quando currit pactum legis commissorie, Merlin. d. q. 2. nu. 47. Antonell. sup. nu. 4. seqq.**
- 313 Et eodem tempore tollitur quando ius redimendi pignus fuit debitori quæsitum ex pacto inito cum creditore, puta si conuenerit, quod debitor soluto pretio possit semper, & quandocumque pignus redimere, *Barbof. in Leum notissimi nu. 84. C. de præscript. 30. Bald. sup. q. 3. Coar. var. lib. 1. c. 9. nu. 1. Fontanell. d. c. 75. nu. 9. Tiraq. de retrah. connent. §. 1. gl. 2. nu. 7. Antonell. sup. nu. 7.*
- Quod non præscribitur ius offerendi quando adest clausula, seu dictio: *semper, & quando-cumque, Douad. de renouat. 34. nu. 28.*
- Et quod ius offerendi non præscribitur si hypothecam possideat debitor, vel etiam secundus creditor, ita ut ope exceptionis se tueri possit, *Berlich. p. 2. consil. 3. Barbof. in l. 7. C. de præscript. nu. 89. 90. Merlin. de pignor. lib. 4. qu. 8. nu. 44. 47.*
- Quod præscriptio datur contra debitorem in iure offerendi, *Sibetini. de iure offerend. par.*

1. cap. 1. sect. 1. nu. 7.
- Nec contra possessorem, *Sibetini. p. 1. c. 2. nu. 2. Sed primus creditor præscribit contra posterio-rem per 40. annos. Idem sect. 3. p. 2. nu. 65. Immo 30. annis nu. 66. vbi nu. 67. est ratio distriminis.*
- Idem est si primus emit subbasta præscribit contra posterio-rem 30. annis *d. c. 3. sect. 2. nu. 50.*
- Item Tertius possessor, qui emit à primo creditore, præscribit decem annis contra posterio-rem *d. c. 3. sect. 2. nu. 12. Etiam si emit à Creditore possessore malæ fidei, Sibetini. ibid. nu. 14. Staiban. ref. 5. nu. 46. seqq.*
- Sed in iudicio assilientia requiruntur 30. anni, ubi possessor præscribat, *Sibetini. ibid. nu. 15. fol. 114. Affl. dec. 139. Staiban. ref. 5. nu. 43. & seqq. dicit præscribi spatio 10. inter præsentis, & 20. inter abentes, cum assilientia oriatur ex Saluano interdicto Affl. dec. 38. nu. 6. Menfere-rellan. praxi ap. pell. lib. 2. p. 1. gl. sententia nu. 139. sed Saluano decem annorum, *Gratian. dec. 15. vbi Stoppo & Luca.**
- 314 Remedium cap. reintegranda 3. qu. 1. quod probata antiquiori possessione facienda sit restitutio, pinguitimum est, de quo *D. D. in cum ad sedem. c. e. r. l. sui. possit. Genuensiu. tract. de Eccl. qu. 290. vbi dicit quod remedium huiusmodi competit etiam lucceffuri in beneficio, & qu. 407. vbi addit, quod prædictus text. principaliter loquitur, quando agitur pro rebus Ecclesiæ, vel Ecclesiasticorum. Sed procedit etiam in bonis laicorum, *Gratian. disc. 2. nu. 7. seqq. Canon. q. 33. Serafin. dec. 1360.**
- 315 Sed quæsitio est quo tempore præscribitur tale remedium, & præscribitur spatio 30. annorum, *Barbof. in l. 3. C. de præscript. 30. vel 40. ann. nu. 4. Menoch. consil. 1050. C. ap. p. Latr. consil. 88. Card. Luca de l. n. c. disc. 44. nu. 71. Serafin. dec. 1360. Rota rec. dec. 535. 547. par. 4. tom. 5. ac dec. 391. nu. 15. p. 12. Bon. den. de præscript. docum. 32. concurrente bona fide, quamuis res esset affecta vno reali, *Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 91. nu. 1.**
- 316 Quod Ecclesiæ requiruntur 40 anni *c. de quarta de præscript. Naresiot. lib. 2. c. 67. nu. 49. seqq.*
- 317 Et Ecclesiæ competit hoc remedium *d. Canonis, etiam si à possessione ceciderit facto sui Rectoris, quia Rector non potest Ecclesiæ præiudicare, Genuensiu. tract. de Eccl. q. 584. Ludouif. dec. 126. & ibi Adli.*
- 318 Hec remedium competit hæredi quando fuit in esse deductum in via defuncti spoliati, sed si incepit ab hærede, *Gratian. disc. 172.*
- 319 Et si in illo adfuit vis, dolus, vel mala fides spoliantis, tale remedium competit etiam ultra 30. annos, nam possessor malæ fidei nunquam præscribitur, *Idem de præscript. p. 1. Gratian. d. c. 273. & ibid. Luca, Serafin. dec. 1360. nu. 14. & 15. Naresiot. lib. 2. nu. 67. nu. 37. seqq. Antonell. d. c. 91. nu. 9.*
- 320 Idem est in Tertio possessore habente ius affe-

offerendi, nam cum detur per viam exceptionis nunquam præscribitur, nam quæ sunt temporalia ad agendum sunt perpetua ad excipiendum, pure, & sine fide dol. excepti. libet. 5. cum gl. C. de excepti. C. de iur. Mill. loq. 31. 7. *Offic. dec. 115. 135. Theod. 157. num. 10. Fabia C. lib. 8. tit. 10. d. fin. a. m. 14. 15. Conar. var. d. b. 1. c. 4. n. 8. Ponte conf. 29. nu. 5. 6. Gall. p. m. praxi p. 4. de concurs. c. vlt. in fine, & Schettini de mr. off. p. 1. c. 2. n. 2. Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 90. n. 2.*

321 Sic si creditor emat subhista, præscribit ius offerendi contra posteriorem creditorem per spatium 30. annorum, *Frans. h. dec. 69. n. m. 12. B. lib. de præscripti. 4. c. 5. p. q. 2. Gaill. obs. lib. 2. obs. 18. nu. 12. Theod. dec. 157. num. 3. qui dicit 40 annis, & subh. ref. 5. nu. 35. seqq. Schettini p. 1. c. 3. sect. 4. num. 50.*

322 Item Tertius possessor, qui emit à primo creditore, præscribit decem annis contra posteriorem, etiam si emitserit à creditore possessore malæ fidei, *Affl. dec. 139. Theod. dec. 157. n. 4. 5. Staban. ref. 5. nu. 46. seqq. post hos, & alius Schettini sup. p. 1. c. 3. sect. 2. n. 12. seqq.*

323 Secus est, si secundus creditor ageret iudicio assensitæ vigore constitui, nam tunc non præscribitur aduersus creditore à rei suo possessore, quantumvis bonæ fidei, & iusto iuratore, bonario, & causam habente à non debitor, nisi spatium 30. annorum, *Affl. dec. 139. Gaill. de credit. c. 3. qu. 7. nu. 87. 1. Staban. ref. 5. nu. 41. 43. Theod. dec. 105. nu. 8. dec. 215. nu. 6. vbi filius, Fabian C. lib. 7. tit. 10. d. f. in fine, Gratian. dec. 15. n. 3. Barbat. de ass. lib. 7. nu. 5. 3. Schettini d. sect. 2. n. 15.*

324 Præscriptio 30. vel 40. annorum perimit omnem actionem, *Amat. conf. 96. nu. 3. 5. Tenchedin. conf. ult. nu. 47. n. 7. conf. 85. n. 5. Monald. dec. 69. nu. 4. Infra n. 782. seqq.*

Ideo si statum prohibeat præscriptionem, sicut, & testator, aut contrahens, non excluditur illa 30. annorum, *Staban. ref. 5. n. 40. 41.*

Sed non tollit naturalem obligationem, quæ sufficit ad retentionem, *Pacion. ali. g. 27. n. 39.*

Non est introducta, vi per illam obijciatur iuri agendi, sed non excipiendi, & retinendi, *Pacion. d. alleg. 27. n. 20.*

325 Salarium non præscribitur nisi spatium 30. annorum de iure communi, *R. Marin. lib. 1. ref. 311. nu. 12. Zachia de salar. q. 105. nu. 1. c. 9. Pacion. de locat. c. 52. Sabellin. pref. g. fernidori num. 22. seqq. C. maler. dec. 409. Rota p. 1. 4. rec. dec. 168. num. 11. D. Guttier. de compensat. q. 17. lib. 5. Androl. contr. 245. n. 2.*

326 Et licet aliqui dicant spatium trium annorum, *Guttier. in l. novo potest nu. 487. ff. de leg. 1. Menchar. de success. creat. lib. 1. §. 10. num. 33. Gratian. dec. 53. nu. 6. vbi Luca, & Seco. p. 4. Surd. & addentes dec. 24. Duen. reg. 306. vbi 12. modis limitat, Ricc. coll. 179. in fine, & collect. 3787. Serafin. dec. 132. 2. num. 4. Dant. 1. de pign. D. D. tom. 1. tit. 1. de solar. c. 3. num. 6. seqq. Antonell. de temp. leg. lib. 1. c. 32. nu. 28. Leonell. dec. Ferrar. 37. nu. 6. Gamma dec. 354. Idem Ricc. collect. 285. & 1079. Androl.*

contr. 245. n. 1. 2. 5. 6. relati per Zach. sup. n. 5. D. Guttier. de compensat. lib. 5. q. 17. nu. 9.

327 In Hispania per tres annos, *D. Guttier. d. q. 17. nu. 9. Gama dec. 334. nu. 6. Idem in Lusitania, Barbofin lib. 2. C. de præscripti. 30. nu. 96. seqq. Narbona de etat. nu. 25. q. 2. 3. n. 12. vbi dicit: Minores contra non currere.*

328 Tamen hi loquuntur secundum statuta particularia. *Zachia sup. num. 6. Ricc. d. collect. 3787. Laurent. dec. Anten. 56. Gurbia dec. 1. 3. Horrad. resol. nov. d. p. 2. tracl. 8. ref. 15. Gamma. dec. 334. Leonell. dec. 37. Pacion. d. c. 52. Crespi de Valdaura obs. 44. p. 2. Rota p. 18. rec. dec. 815. nu. 5. seqq. Sabell. §. salarium n. 22.*

329 Romæ adiutur statuta pro præscriptione salarii, *Zach. d. q. 105. num. 1. 5. & seqq. per biennium, per Confil. Pij V. Gratian. dec. 53. n. 6.*

330 De iure siculo, per 5. annos, *D. Guttier. de compensat. q. 17. n. 7. lib. 5. Quo tempore elapso non admittitur probatio in contrarium, si adeit statutum, Androl. contr. 245. num. 3. 4. Gurbia dec. 13.*

331 Sicut alimenta non præscribuntur nisi 30. annis, *Surd. de aliment. 1. qu. 4. nu. 91. Zachia sup. nu. 13.*

332 Neapoli salarium præscribitur per 30. annos, *R. Marini lib. 1. ref. 211. n. 12.*

333 Manu triennio, *Surd. dec. 24. num. 1. Censal. d. Surd. dec. 2. 4. nu. 1. In pluribus partibus, Pacion. d. c. 52. nu. 10.*

334 Sen licet salarium per statutum præscribatur per aliquod tempus, statutum non comprehendit salarium calculatum, *Grotian. dys. 273. num. 52. Pacion. c. locat. cap. 52. num. 59. Laurent. dec. 86. n. 10. Hod. ern. ad Surd. dec. 24.*

335 Statuta inducentia præscriptionem salarii post mortem Domini, non procedunt eo vivente, *Zach. de salar. q. 105. nu. 26. seqq. Pacion. de locat. c. 52. nu. 43.*

336 Loquentia de salariis mensuris, non procedunt in alijs operum mercedibus, vel e contra, *Gamma dec. 334. nu. 11. Celsa de rata q. 118. in fine, Pacion. c. 52. n. 44.*

337 Loquentia de familiaribus domesticis, si famulus, non procedunt in procuratore, in Advocato, iudice, Notariis, nec in Docentibus, nec in mercere artificum, & alijs domi non existentibus; *Rota coram Penia dec. 138. num. 3. Zachia d. q. 105. nu. 25. Mastrell. de Magistr. lib. 1. c. 2. l. 102. Cyrtar. contr. 307. nu. 4. Rebr. ff. tom. 2. tit. de famul. salar. gl. 10. num. 4. Gabr. de Cuspro dec. 46. nu. 4. Zach. d. q. 105. n. 23. Pacion. d. c. 52. nu. 45.*

338 Loquentia de mercede operarum, si exemplificant in Mechanicis, non procedunt in exercentibus artes liberales, *Rim. nu. conf. 315. num. 17. seqq. Pacion. sup. nu. 46. Nec in operibus obsequialibus, quibus homines bene nati nobilioribus viris, & magnatibus inserviunt, & scoppa ad Gratian. d. dec. 53. nu. 22.*

339 Præscriptio salarii inducitur per statum, non incipit currere, nisi finito servitio, *Fontanell.*

- noſſe de pattiſſi* cl. 4. gl. 18. p. 5. num. 33. *Laure* dec. 86. num. 10. *Fab. in C. lib. 4. tit. 42. de fin. 34. C. iurba* dec. 13. num. 13. *Pacion* dec. 52. num. 48.
- 340 Quod procedit in continuo ſervitio, nam in diſcontinuo per nouum ſervitium non tollitur præſcriptio ſalarij, iam completa, *Fab. in C. de fin. 34. ſup. Fontanell. cl. 5. gl. 5. num. 30. ſeqq.* vbi ſe retrahit in eo quod in *cl. 4. gloſ. 18. p. 5. num. 33.* conſtatium cum *Laure* ſup. deſeruat, *Pacion* num. 49.
- 341 Tale ſtatutum præſcriptionis ſalarij non habet locum vbi famulus non permanet in loco ſtatuti, in quo inſeruit. Et idem ſi ibi non permanet Dominus, *Caſſa de ration. rat. q. 12. 8. num. 14. Danz* de puga. *DD. p. 1. tit. de ſalar. 3. n. 9. Pacion* dec. 52. num. 50. 51.
- 342 Præſcriptio prædicta non currit contra pupillum heredem famuli, quouſq; durat popularis ætas, *Laſſant. Zaccb. d. q. 105. num. 36. Pacion* ſup. num. 52.
- 343 Nec contra minorem 25. annis, de iure communi, *Danz* de puga. *DD. p. 1. tit. de ſalar. c. 3. n. 9. Pacion* ſup. num. 53.
- 344 Sed verius, vt currit contra minorem, ſed detur ei reſtitutio in integrum, *Rota* dec. 372. num. 9. to. p. 4. tom. 3. rec. *Pacion* ſup. num. 54. Nec procedit vbicumq; quis agere non poteſt, *Zaccb. d. q. 105. num. 32. ſeqq. Pacion* num. 55. vbi num. 56. explicat. Nec procedit ſtatutum in eo, quia tollit actionem non exceptionem, *Zaccb. ſup. num. 38. Leon. II. c. 37. num. 8. 9.* licet contra *Caſſa* et *Gab. d. Caſſo* d. de. 46. num. 6.
- 345 Statutum tribuitur contra ſalarij loquens de actione perſonali, non procedit ſi competit realis, *Rebuff. d. tit. de ſalar. glo. 10. num. 5. Per. dec. 751. num. 7. Orand. c. 10. num. 9. Olibon* dec. 173. num. 9. *P. c. an. d. c. 52. num. 38.*
- 346 Et non procedit ſi creouit ſe alteratum, & ſufficit eiſe computatum, & calculatum, *Pacion* ſup. num. 59. ſeqq. *Laure* dec. 86. num. 10. *Gratian* diſſe. 27. 3. num. 52. 53. *Scoppa* ad *Gratian* d. dec. 53. num. 10. 11.
- Et debitor debet allegare præſcriptionem, ſeu ſolutionis præſumptionem, quæ eſt exceptio, quæ opponi debet, & non poteſt iudex ex officio ſupplere, *Zaccb. d. q. 105. num. 34. Cyriac. contr. 307. num. 7. Giu. ba* dec. 13. n. 4.
- 347 Contra præſcriptionem ſolutionis non admittitur probatio, ſecus aduerſus præſumptionem ſolutionis, *Paſſe de ſucc. creat. lib. 1. f. 10. num. 76. ad fin.* Nam famulus poteſt probare non ſolutionem, *D. Scoppa* ad *Gratian* d. dec. 53. num. 14. 15. *Pacion* dec. 52. num. 64. ſeqq. vbi reprobat *Andreol. contr. 245. num. 34.* & alios. Vide ibi latè *Pacion* toſq; ad num. 76. Nec procedit talis ſtatutaria præſcriptio in domino obligatio cum inſtrumento, *Scoppa* ſup. n. 19.
- 348 Præſcriptio ſtatutaria interruptitur, licet per extraiudicalem interpellationem, non, *Rota* dec. 86. num. 2. p. 1. diuerſ. *Surd. d. c. 5. num. 6. Rota* dec. 120. num. 10. p. 3. rec. Tamen etiam per extraiudicalem, *Serafin. dec. 718. num. 5. &*
- dec. 301. num. 3.* poſt *Statut. de Saluano, Pacion* d. c. 52. num. 77. ſeqq.
- 349 Interrumpitur per agnitionem debiti. *Nat. de conſ. 402. num. 64. Gratian. diſſe. 994. num. 10. Her. ring. de ſideiſſor. l. 1. f. 1. num. 87. Zaccb. d. q. 105. num. 54. 55. Pacion* ſup. num. 81. Si agnitiō fuerit pura, ſecus ſi conditionalis, num. 83.
- 350 Semel interrupta non reuiuſcit, niſi alia de nouo incobetur num. 87. *Gienaga. c. 10. f. 28. num. 3. lib. 2. Rota* d. c. 207. num. 9. p. 4. rec. poſt interruptionem non eſt neceſſaria præſcriptio iuris communis, ſed ſufficit alia ſtatutaria in interruptione extraiudiciali, ſecus in iudiciali. *Mareſcat. var. r. 67. num. 9. ſeqq. lib. 2. Fezlon. ad ſtatut. Prib. 158. num. 65. 66. Zaccb. d. q. 105. num. 55. Pacion* ſup. num. 88. & ſeqq. vbi num. 96. dicit: ſtatutum ſi ſit laycale, non comprehendit perſonas Eccleſiaſticas, ex *Coccia. dec. 133. n. 10. Et* n. 97. dicit tale ſtatutum comprehendere forenſes, poſt *Fezlon. ad ſtatut. Prib. 158. num. 61. Zaccb. d. q. 105. n. 18. Sard. dec. 158. num. 17. Merl. dec. 124. num. 3.* Quamvis debitum ſit alibi contractum, dummodo in loco ſtatuti peratur, *Rota* d. c. 105. n. 18. *Sard. dec. 158. num. 17. Merl. dec. 124. num. 3.* Quamvis debitum ſit alibi contractum, dummodo in loco ſtatuti peratur, *Rota* d. c. 105. n. 18. *Sard. dec. 158. num. 17. Merl. dec. 124. num. 3.* Quamvis debitum ſit alibi contractum, dummodo in loco ſtatuti peratur, *Rota* d. c. 105. n. 18. *Sard. dec. 158. num. 17. Merl. dec. 124. num. 3.*
- 351 Romæ præſcribuntur contra familiares Prælatorum per duos annos, *Paul. 3. in extra. mag. Sicut nob. 3. & P. in V. in extra. Cupientes. Fine. Grilanz. conſ. 52. num. 2. 3. Abrax. ſup. 669. Gratian. diſſe. 53. n. 6.*
- 352 In Hiſpania Imp. Carolus V. anno 1528. mandauit præſcribi per triennium ab eo die, quo e famulitio ceſſauerunt, *Couar. in r. poſſiſſer p. 2. f. 1. n. 2. Duen. reg. 6. & 301.* Et anno 1540. apud Bruſſelæ per annos duos.
- 353 In Francia Ludouicus XII. anno 1512. inſrâ annum à die, quo ſeruire ceſſauerint tantum, & non vltra ſalarium petere poſſint, niſi ſcripturam producant in iudicium, qua probetur petitio, *Couar. ſup. Abrax. ſup. n. 671.*
- 354 In Caſtalia adſt. ſtatutum: Pharmacopulas inſrâ biennium, & non vltra, medicinas ex eorum officina deſumptas petere non poſſent. Et famulum inſrâ annum à die finiti ſervitij, niſi cautionem aliquam à Dominis de mercede obtinuerint. Et Artiſices, & Cordones, quod eis debetur ratione ſuz artis, inſrâ triennium, & non vltra petere poſſunt, ſicut etiam Notarii, niſi cautionem de eorum ſalario habeant, *Cancr. d. 15. p. 2. de præſcript. Rice. colleſt. 1992. Idem Cancr. d. proci. n. 113.*
- 355 In Sicilia ſervitia perſonalia, Aduocatorum, Medicorum, Procuratorum, Sollicitatorum, Aromatariorum, & aliorum Magiſtrum artium, ſi in vita illius, cui ſeruierunt, ſi

vixerint post debitum per annum, & nõ petierunt præsumitur satisfacti, & non possunt petere ab hæredibus. Sic etiam in vita illorum, si per quinque annos non petierint. Secus si de tali debito adsit contractus, aut actum publicum. Ex cap. 62. Ferd. Regis, commentario per Bald. Abruzz. comment. 1. & seqq. Vbi tota materia bene declaratur, *Giurba* dec. 13.

In Regno Castellæ per tres annos, *Gama* dec. 334. n. 6.

Eodem tempore Mantuæ, *Surd.* dec. 24. n. 1.

356 Præscriptio singulorum annorum in famulis salaria necessaria non est, sed vna à die discensus sufficit, *Surd.* & *Holien.* dec. 24. *Giurba* dec. 13. *Crispy* de *Valdano* obf. 44.

357 Exceptio præscriptionis salarii opponi debet per viâ solutionis, non autem compensationis, *Surd.* dec. 24. *Gosier* in *Lucmo potest* num. 200. & seqq. & ad eam probandam producere præscriptionem statutariam, *Felician.* de censib. p. 2. l. n. 31. *Laurent.* dec. 86. *Giurba* dec. 13.

358 Verum hæc præscriptio triennalis in seruitutis præstitis, cum sit fundata in præsumptione, non habet locum si famulus elapso triennio probaret, mercedem sibi non fuisse solutam, *Gama* dec. 334. n. 6.

359 Et præscriptio triennalis circa salarium procedit in famulis, & ancillis circa seruicia, communiter solita præstari, non autem in operibus obsequialibus, quibus homines bene nati nobilioribus viris, & Magnatibus interuiunt; nam illi non excluduntur à petitione elapso biennio, vel triennio, vt iudicatum vidisse testatur *Gama* dec. 334. n. 11.

360 Nec procedit si Dominus ad salarium præstatio instrumentum fuisse obligatus, vel contractu, *Corp. n. ad statut. Metell.* c. 498. n. 18. *Giurba* dec. 13. n. 3. *Gama* dec. 334.

361 Et in casu, quo inter creditorem mercatoris, & Dominum debitorem fuisse aliqua dilatio ad soluendum conuenia, non curret ista præscriptio, *Zacchar.* de *Salaz.* d. q. 105. n. 25.

362 Et non excusatur Dominus in susceptione iuramenti decisiui sibi oblato per famulum super solutione salarii, sub prætextu, quod esset lapsus terminus à statu præfixus ad petitionem salarii, *Bonden.* de *præscript.* docum. 40. Vbi dicit hoc esse certum Ferrariz, stante statuto lib. 2. rubr. 128. & ibi *Pigant.* num. 35. *Dim. 2.* *Leonell.* dec. 76. In simili statuto, *Altegrad.* conf. 53. n. 35. *seqq.* lib. 2.

363 Nec statutum comprehendit casum, quando Dominus elapso triennio à statuto appolito confitetur debere salarium, *Bonden.* de *præscript.* docum. 65. *scilicet* post completam.

364 Et Sutores ultra sex menses non possunt petere mercedem, *Anni.* sing. 493.

365 Ad materiam præscriptionis salarii *Lura* in *praxi* c. i. *lindit.* c. 26. n. 4. 5. 6. *Olea* de *restitu.* tit. 6. q. 1. n. 16. *Belion.* de *bit.* qua sunt incontinenti lib. 2. c. 5. *Cyriac.* contr. 207. *Card. Luca* in *confit.* obf. 304. *Bonden.* de *præscript.* docum. 40.

Pigant. ad *stat. Ferrar.* lib. 2. rubr. 178. n. 59. *seqq.* lib. 2. *Andreol.* contr. 245. vbi impugnatur *D. Martin.* lib. 1. c. 311.

366 Constitutum 30. annis præscribitur, *Rossi* p. 1. obf. 11. num. 70. Nisi mortuo constituenae, nam tunc 10 anni. n. 71. Verum ignorans restituitur, n. 55. 57. 75. etiam 30. vel 40. n. 76. *Precol.* conf. 34. n. 1. Sic etiam 30. annis præscribitur obligatio cum precario *Pesthder.* 47. n. 3. 4.

367 Pactum de retrouendendo præscribitur ipatio 30. annorum, *Barbof.* in l. 7. C. de *præscr.* num. 84. *seqq.* *Merlit.* de *pign.* lib. 4. q. 80. n. 20. 21. *Faria* ad *Conar.* var. c. 9. n. 18. *seqq.* *Prat.* obf. 36. *Capon.* disc. 187. lib. 3. *Manf.* conf. 184. 281. lib. 3. *D. Bonden.* de *præscript.* docum. 5. & 31. *Card. Luca* de *empt.* disc. 7. n. 5. *Luta* ad *Gratian.* disc. 2. *Crif.* dec. 194. *Priold.* dec. 58. *Cortada* dec. 149. *Ionius* de *sequestr.* in *contraf.* minor. gl. 2. §. 1. num. 169. *Nos* ad *Rouit.* conf. 14. lib. 2. num. 4. *St. ib.* ref. obf. 40. *Fabian.* C. lib. 30. de *præscript.* def. 3. *Boerd.* dec. 351. *Faj.* contr. *allos.* cap. 54. *Fabian.* contr. lib. 1. r. 70. *Confalad.* *Surd.* dec. 2. n. 1. *Donad.* de *renunciat.* lib. 1. c. 34. num. 47. *seqq.* *Christin.* dec. 86. num. 4. *seqq.* vol. 3. *Fontanell.* dec. 75. *seqq.* *Antun.* de *donat.* lib. 3. c. 43. num. 61. *Cortada* dec. 149. *Berlib.* p. 2. conclus. 2. *Hermosill.* fol. 647. n. 6. *seqq.* & fol. 650. n. 6. Quamuis adsit clausula, vt possit semper, & quodcumque redimere, *Stat.* sup. *Prat.* obf. 36. num. 15. *Barbof.* in l. 2. num. 18. C. de *præscript.* *Confalad.* *Surd.* dec. 2. num. 1. *P. Barbof.* in l. 3. C. de *præscript.* 30. ann. num. 140. *Magister ment.* *Dom.* *Capon.* disc. 187. *Acosta* de *privilegiis* reg. l. ampl. 2. num. 89. *Bonden.* de *præscript.* docum. 6. & 31. *D. Rossi.* conf. 12. num. 61. *Antonell.* de *temp. leg.* lib. 2. c. 89. n. 1. fol. 218. *Amat.* ref. 19. n. 6. *Merlit.* de *pign.* lib. 4. tit. 2. q. 80. num. 40. 20. 21. *Add.* ad *Burat.* dec. 410. n. 18. Quamuis esset conuentum, vt liceret semper, & quodcumque, *Cesalad.* *Surd.* dec. 2. num. 1. *Fabian.* C. *disu.* 34. 18. C. de *præscript.* *Scoppa* ad *Gratian.* dec. 4. num. 17. 18. *Aufald.* de *commerc.* disc. 57. n. 30. 37. 38. Quamuis adsit iuramentum, *Tirag.* de *retract.* conuent. §. 1. gl. 2. *Guid. Papa* dec. 199. *Fab.* in C. sup. *Capit.* *Latr.* dec. 160. num. 24. *Antonell.* de *temp. leg.* lib. 2. c. 89. n. 6.

Sed contra quando adest dicta clausula, & toties promissit emptor retrouendere quoties præscriptio completa erit. *Donad.* de *renunciat.* lib. 1. c. 34. num. 205. 206. decilum refert *Riccollet.* 285. *Græz.* ad *Latr.* dec. 160. n. 34. *Gratian.* disc. 735. num. 16. *Gallerat.* de *renunc.* ren. 85. num. 6. *seqq.* tom. 2. *Palma* alleg. 3. n. 139. 140. *Hermosill.* sup. n. 20.

Sic non præscribitur, si opponatur retrouenditio per viam exceptionis, nec quando contractus est usurarius, *Hermosill.* sup. n. 22. 24. Nec si est læsio enormissima. num. 25. & *seqq.* *Ionius* sup. n. 173. 176.

368 Sed quod stante iuramento non præscribitur ipatio 30. annorum, *Bald.* de *præscript.* 5. p. *pau.*

- principalis qu. 6. *Leurent. det. 129. Thef. qu. 72. num. 4. lib. 2. decium refert per S. C. Nonar. in pragm. i. de paffi. retrouend. num. 8. Ric. collef. 3073. Caffaucof. 11. num. 41. Decian. conf. 35. num. 23. lib. 2. Sabell. f. ius congn. num. 18. f. iugamentum num. 47. f. prefcriptio num. 25. f. iord. n. luenbr. vol. 3. lib. 14. tit. 2. 4. num. 387. feqq. fol. 500. Sed fpatio 40. annorum. Rota p. 10. rec. dec. 311. & p. 13. dec. 232. num. 1. Aufald. de commerc. difc. 57. n. 21. & feqq. Antonell. fup. n. 4. contr. n. 6.*
- 369 Quod procedit, quamvis fit promiffum, & sub verbo Principis, quæ promiffio vim iuramenti habet; penul. de iurjur. Craven. conf. 241. num. 11. Decian. fup.
- 370 Alii verò verius distinguunt, Aut est facta conuentio de retrouendendo rem alienatam quandocumque pretio refituito, renunciano exprefse, & cum iuramento cuiuslibet prefcriptio, & hoc cafu nulla currit prefcriptio, Aut fimpliciter eft factum pactum de retrouendendo cum iuramento, & tunc prefcribitur fpatio 30. annorum, *Addat Guid. Pap. dec. 119. Felu. in rubr. de prefcript. colum. 7. fallent. 4. vtrf. de fite. Balb. de prefcript. 4. p. 3. p. principal. qu. 3. Menoch. coof. 201. num. 122. feq. Gratian. difc. 2. num. 54. Cenfal. ad Surd. dec. 2. n. 4. D. Borgia Inueftig. contra Fabr. p. 4. lib. 9. c. 10. n. 16. D. Palma alleg. 3. n. 135. Celf. dec. 194. Priol. dec. 58. Bonden. de prefcript. docum. 6. & 31. Card. Luca de empt. difc. 7. Hunn. enciclop. d. tit. 15. c. 2. num. 27. Brill. ad confuet. Neapoli. 30. c. 1. n. 14. feqq. Lura ad Gratian. difc. 207. n. 5. Pilata tit. de refcib. dec. 10. p. 8. num. 35. Faria ad Conar. lib. 1. c. 9. num. 17. feqq. Copon. contr. 59. num. 8. & difc. 187. Rodier. conf. 30. D. Crefpi obf. 116. num. 23. feqq. Berlich. conf. leg. 1. p. 2. concl. 2. n. 81. feqq. Fabrin. Citat. de prefcript. defin. 4. Merlin. de pign. lib. 4. quæft. 80. num. 30. feqq. Doiffonius Dom. Prat. obf. 36. Marfius confult. 184. & 281. Lura ad Gratian. difc. 2.*
- 371 Alii diftinguunt, Aut dictum fuit, quod quandocumque in perpetuum, vel nulla prefcriptioe oftante, tunc non prefcribitur, *Cancer. p. 3. c. 15. n. 73. Rota dec. 164. num. 2. p. 2. f. 6. Palma conf. 34. num. 17. Fontanell. dec. 76. num. 17. 18. dec. 77. num. 17. feqq. D. Marciand. diff. 98. n. 10. Gallerat. de renunciat. cent. 1. renunciat. 85. n. 4. tom. 2. Palma alleg. 3. num. 136. Marin. ad Renert. dec. 574. in prime. Aut dictum fit: quandocumque, & tunc fpatio 40. annorum prefcribitur tale pactum, *Morta in emptor. tit. 9. q. 17. Ciz. ad Cypre. Laur. det. 160. Rodier. conf. 20. D. Capon. contr. 59. num. 8. Conftant. fup. pragmat. in appendic. fol. 416. col. 2. Palma alleg. 3. num. 136. Et fuper exercitio huius paffi datur terminus; decius refert *Marad. in praxi prefent. inftr. c. 5. n. 13.***
- 372 In Cathalonia pactum de retrouendendo eft imprefcriptibile *D. Remaguer. ad Contichad f. d. n. Eug. b. lib. 2. rubr. 5. l. 2. o. 30.*
- In noftro Regno Neapol. per pragmat. de feudis, Si aliquis Baro vendiderit feudum cum pacto de retrouendendo, & fieret rebellis,

tempus limitatum fit perpetuum.

- 373 Sed quod fi fit conceprum, vi perpetuo, & quandocumque licet venditori creditori, nunquam prefcribitur; *Mifing. obf. 16. Ludonif. dec. Luc. 52. Ionius fup. num. 186.*
- Sed illos reprobat *Gratian. difc. 473. num. 67. Surd. dec. 2. & 34. vbi Cenfal. & Hodiern.*
- 374 Sed ftante modicitate pretii debet creditor admitti ad redimendum, ex equitate non obftante lapfu temporis, *Ric. collef. 3073. Neapol. fup. pragmat. Neapol. coll. 186. num. 19. Ludonif. & addit. c. 559. num. 8. Mantica d. e tacit. lib. 4. tit. 31. n. 4. feqq. vbi an poffit mora purgari, falutim per refititutionem in integrum, Aufald. de commerc. difc. 57. n. 45. Ionius fup.*
- 375 Et ftante enormiffima læfione in pretio, pactum prædictum temporale efficitur perpetuum, *Menoch. de arbit. ca. 217. n. 3. Calm. de acquit. lib. 2. c. 116. Ionius fup.*
- 376 Sic etiam fi contractus fit pignoratitius, nam tunc femper poffit recui, cum res tunc reiineat nomine pignoratitii, *Amira de tacit. lib. 4. tit. 31. num. 41. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 89. num. 12. Vel eft contractus vfurarius, Antonell. obf. 7. & 12.*
- Vcl in contractu annui cenfus, *Prat. obf. 36. num. 14. Hodiern. ad Surd. dec. 2. num. 24. R. Marin. ad Renert. dec. 573. num. 4. Noi ad Ront. dec. 33. & ad conf. 14. num. 3. lib. 2. Fontanell. dec. 77. num. 17. feqq. & de paffi cl. 4. g. 18. p. 5. num. 62. Medic. conf. 114. Conar. lib. 3. var. 8. n. 6. f. effe dec. 110. n. 67. Farinat. dec. 14. n. 6. Cenc. de cenf. p. 2. c. 1. q. 3. art. 7. Anna alleg. 11. num. 20. Ionius. n. 179.*
- 377 Sed quod nunquam prefcribitur tale pactum tenent poft antiquiores *Gomiz var. tom. 2. c. 2. num. 28. vbi Ayllon fol. 157. Aufald. de commerc. & morat. difc. 57. Card. Luca de empt. difc. 32. de feruit. difc. 87. Hodiern. ad Surd. dec. 2. num. 4. Ric. collef. 285. vbi decium refert. Cancer. p. 1. c. 13. num. 51. in addit. ar. p. 3. c. 7. num. 106. Gailb. lib. 2. obf. 18. Cafanar. conf. 7. num. 14. Steffen. dec. 18. num. 103. Maur. alleg. 105. R. Marin. ad Renert. dec. 61. n. 3. dec. 573. Prat. obf. 36. Boer. dec. 182. Papon. lib. 11. tit. 6. orref. 5. Noi ad Ront. d. conf. 14. num. 5. 6. 7. Font. nell. dec. 76. 77. Conftant. fup. pragmat. tit. de paffi de retrouend. n. 21.*
- 378 Sed illa nofta opinio limitatur quoriet pactum de retrouendendo eft appofitum ex intervallo, nam tunc illud prefcribitur ficut ceteræ actiones, *Fabrin. contr. 12. lib. 2. R. Valenz. conf. 187. n. 118. & 122. lib. 2.*
- 379 2. Limitatur, vbi contingat interpellari emptorem per venditorem, & oblatio pretio requirit, quatenus retrouenditionem firmare, & ipfe contraheret, & facta contradietione eis acquiefceret per 30. vel 40. annos, tunc diceretur prefcriptum huic actioni compellendi emptorem ad retrouendum, *Ripol. v. r. refolve. 11. de emptione d. au. 24. Nos fup. n. 8.*
- 380 3. Limitatur, fi in aliquo contractu deficerent dictiones illæ: *Toties, quoties, quando-cumque, M. coob. conf. 123. num. 14. Mantica de*

facit lib. 4. tit. 31. nu. 21. Prat. d. obf. 36. nu. 15.

381 Quæ conclusio limitatur si in loco, ubi fit contractus sine talibus clausulis, et est solum illas apponi, ex ratione, quia quod exprimi consuevit, habetur pro expresso. Nos sup. n. 10.

382 4. In fauorem tertii possessoris quamuis habeat causam ab ipso emptore decemum refert Cabed, dec. 160. p. 1. Percy dec. 15. nu. 8. Hodiern. ad Surd. rec. 2. nu. 15. Vbi dicit præscribi spatio decem annorum inter præsenes, & 20. inter absentes, ex T. b. d. q. 72. nu. 4. vbi dicit, quod si adest constitutum requiruntur 40. & in addit. ad Patrem dec. 157. licet contra decemum referat Fontanella dec. 81. & 82. Nos sup. n. 11.

383 5. Si in promissione de retrovendendo esset adiectum iuramentum, Hodiern. ad Sord. d. dec. 2. nu. 14. Ansaldo, d. i. f. 57. Nos sup. nu. 12. Bald. de prescript. 5. p. 3. parisi. principalis q. 6. Laurentij dec. 129. T. b. d. q. 72. nu. 4. decemum refert Non. in prag. 1. de pacto de retrovendendo n. 8. Ricc. coll. 3073. Cessan. conf. 11. nu. 41. Decian. conf. 35. n. 23. lib. 2.

384 Idem si sit facta promissio sub verbo Principis, capen. de iure iur. Aymon. conf. 2. t. 1. nu. 11. Decian. sup.

385 Sed quod non obstante iuramento currai præscriptio, dicunt Gratian. d. i. f. 2. nu. 54. vbi decemum refert. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 89. nu. 6. Diximus sup. n. 368. seqq.

386 In casu, quo res vendita cum dicto pacto præscribatur spatio 30. annorum, si res illa ab emptore cum dicto pacto sit alteri vendita sine dicto pacto, ille secundus emptor præscribit spatio decem annorum inter præsenes, & 20. inter absentes, Antonell. de temp. legal. d. c. 89. n. 3. Iouus sup. n. 174.

387 Ad exercendum pactum non sufficit interpellatio ad interruptendum, sed est necessaria oblatio, Scoppa ad Gratian. dec. 4. nu. 19. 21. ad materiam supra positam confirmandam, videndus Sabell. §. pactum. Capon. discept. 187. tom. 3.

388 Ius petendi legitimam, & eius supplementum præscribitur spatio 30. annorum a die mortis patris Guid. Papa dec. 82. Handed, conf. 83. nu. 25. & 35. lib. 1. Pat. dec. 132. lib. 2. Ludov. de dec. 489. Merlin. de legit. lib. 3. tit. 3. q. 7. nu. 5. & lib. 5. tit. 3. p. 10. nu. 8. Vin. opia. 458. Vbi etiam dicit, quod ex qualibet iusta causa, aduersus hanc præsumptionem, conceditur restitutio in integrum, Amas. ref. 96. nu. 8. Catell. de donat. tom. 2. spec. 39. nu. 4. Vbi nu. 5. limitat. D. Scoppa ad Gratian. dec. 4. nu. 5. & 28. Antonell. de temp. legal. lib. 2. q. 98. nu. 9. & seqq. vsque ad nu. 15. Roccus resp. 74. nu. 25. 26. Vbi quod actio personalis, Greff. §. legitima q. 47.

Vel ex successorio edicto possit filius agere vsque ad annos 60. Merlin. de legit. lib. 5. tit. 3. q. 10. n. 4. & 5. Roccus resp.

Et supradicta conclusio procedit quando agitur contra tertios possessores bonorum, non si excipiantur, nam regula est, quod actiones

temporales ad agendum sunt perpetuæ ad excipiendum, Cuiuslibet. de Ludof. 8. 82. Nos sup. f. 14.

Sic dicta præscriptio 30. annorum non habet locum; quando filius possidet, nam contra se ipsum non currit præscriptio, cum a se ipso contra se ipsum non possit actio intentari. Menoch. conf. 10. 19. nu. 4. Gratian. d. i. f. 602. nu. 3. seqq. decemum refert per Rotam Rom. Merlin. de leg. lib. 3. tit. 3. q. 10. nu. 34. Roccus d. resp. 78. nu. 23. lib. 1. Bossius de dote sol. 48. t. nu. 12.

Petio hæreditatis præscribitur 30. annis, Gall. lib. 2. obf. 120. nu. 16. de petitione hæreditatis. Mansus consult. 18. Canale dec. 386. Affl. dec. 218. Parlado. quot. d. lib. 1. c. 5. Bernar. end. dec. 35. Peregr. de fideicom. art. 45. nu. 25. Amayn. obf. lib. 3. c. 2. Sabell. §. hæreditas nu. 24. Ridol. fin. in praxi p. 2. c. 10. nu. 77. seqq. Bossius de dote sol. 54. t. nu. 12. Ludovici & addit. dec. 489. Vbi deducto etiam tempore minoris ætatis.

Immo ex qualibet iusta causa aduersus huiusmodi præsumptionem competit restitutio in integrum, Vin. op. 458. Antonell. d. q. 98. nu. 10.

389 Sed an præscriptio statutoria locum habeat in legitima, & eius supplemento, Non, quia pro ea competit petitio hæreditatis, quæ est mixta, & statutoria præscriptio non habet locum in actionibus mixtis, tum etiam quia dispositio generalis regulariter non compræhendit legitimam, tanquam speciali nota dignam, Ludovici dec. 489. n. 15. & ibi Add. nu. 26. Antonell. sup. n. 17.

390 Sed quod pro legitima, & eius supplemento detur actio conditionis ex lege, Merlin. de legit. lib. 3. tit. 3. q. 1. nu. 5. quæ actio est perpetua, Barz. dec. 102. nu. 16. Fontanell. de pactis cl. 5. gl. 8. p. 3. nu. 49. Roccus sup. n. 33.

Quod supplementum legitime præscribitur per quinquennium, diel. gl. in l. si quis filium, v. v. ad m. 12. C. de inoffic. testam. D. Merlin. contr. 7. n. 2. lib. 1.

Sed quod præscribatur spatio 30. annorum, R. Roit. conf. 22. lib. 1. Graff. §. legitima q. 47. Missing. cent. 2. obf. 71. Vin. op. n. verb. legitima. n. 2. Gall. obf. 120. Gomez var. lib. cap. 11. nu. 22. Guid. P. p. dec. 82. Garb. d. commun. opin. verb. legitima nu. 7. Hu. nod. T. cent. vol. 1. disp. 13. tit. 13. q. 34. Vill. lib. 6. tit. 6. nu. 101. seqq. & lib. 1. n. 184. & ibi additio Fichardi. M. v. 2. nu. 2. testam. n. 12. q. 61. vbi etiam per ius Bauiaricum, Laym. ad Gomez var. tom. 1. c. 11. nu. 23. Vbi dicit hoc ius transire ad quoscumque hæredes, etiam si filius moriatur antequam petierit, post Fursard. sub tit. q. 296. nu. 37. Caneer. & alios, P. Bossius de dote c. 14. nu. 12. Nos ad Roit. d. conf. 22. n. 16.

Et procedit etiam in supplemento debito ascendentibus, Barb. f. in l. quoniam in priorib. C. de inoffic. testam. nu. 14. Laym. sup. D. Verde Insit. lib. 2. fol. 187. n. 1905.

Sed nunquam præscribi dicit Bald. in l. 1. nam

391. *Si bini autem, ff. de inoff. testam. Bertachin. in vopert. verb. legitima supplementum, Barz. decis. 102. num. 26. Fontanell. de p. l. i. claus. 5. gl. 8. p. 3. num. 49. Ea ratione, quia ex dicto supplemento datur actio ex lege. Menoch. de p. l. i. lib. 4. p. 196. num. 16. Merlind. de leg. lib. 3. tit. 3. qu. 1. num. 5. Quæ actio est perpetua, l. 1. C. de cons. lit. pecun. Rous. resp. 74. num. 33. lib. 2. prout est actio pro legitima. Idem resp. 2. lib. 1.*

Sed verior est sententia præscribi 30. annis, ex rationibus adductis per Rous. conf. 22. & alios DD. sup. citatos.

Qua vera existente dicta procedunt, si præscriptio potest currere, secus si non potest currere, nam illa currit à tempore, quo moveri potest actio, Speculat. tit. de locat. §. 6. ref. 4. 1. 42. Nam non valenti agere non currit præscriptio, Cancelland. dec. 19. num. 26. p. 4. Maria conf. 124. n. 30. Dicesse infra.

Quæ regula habet locum siue impedimentum sit iuris, siue facti, Fontanell. de p. l. i. cl. 4. gl. 12. num. 65. 67. Ofscib. dec. 177. num. 2. Maria dec. conf. 124. num. 30. Rous. d. resp. 74. num. 27. seqq. lib. 1. Nos ad Rous. d. conf. 22. num. 16. seqq. Vbi etiam agimus: quoniam actio competat pro legitima, & eius supplemento.

Quod legitima præscribitur 30. annis contra filium non petentem, & non declarantem se velle consequi, cum hæres non reneatur offerre, & possit cogitare de repudiatione, ita, ut non dicatur in mala fide. Gratian. disc. 649. num. 25. & disc. 458. num. 19. & seqq. d. dec. 4. Merlind. de leg. lib. 5. tit. 3. qu. 10. Bich. dec. 94. num. 27. & seqq. Inse. lit. L. concl. 207. Christin. d. c. 169. num. 8. vol. 2. & ad leg. municipal. tit. 16. art. 26. num. 17. Rota p. 1. rec. dec. 20. num. 3. S. anfel. & ad lit. dec. 384. num. 6. Sabell. §. legitima num. 36.

391. Ius eligendi præscribitur spatio 40. annorum, sicut alia iura spiritualia, aut spiritualibus annexa, ut est ius patronatus c. de quatuor de præscript. Casul. conf. 26. n. 4. vol. 1.

392. Verum ultra tempus tale, requiritur titulus, si agitur de præscribendo toto iure eligendi, exclusio penitus Collegio, cui competit de iure communi tale ius, secus est ubi ageretur de præscribendo iure eligendi competente alicui de iure speciali, puta ex privilegio, vel consuetudine, vel ubi non agitur de præscribendo toto iure eligendi, ita ut Capitulum, vel Collegium, ad quod spectat electio, excludatur in totum. Sed ut quis participet in electione, & illi interit, in his casibus sufficit cursus 40. annorum sine titulo, quia hoc non est in totum. Bald. de præscript. p. 5. princ. gl. 8. g. Antonell. de temp. leg. lib. 1. c. 103. n. 1. seqq.

393. Et si quis per 40. annos non sit usus iure suo, & casus acciderit, perdit ius eligendi, Bald. d. q. 8. num. 8. Antonell. de temp. leg. lib. 2. d. c. 103.

394. Ad præscribendam unionem beneficii requiritur spatium 40. annorum possessionis cum titulo, vel immemorialis, Caputo. dec. 344. 347. p. 3. Rota dec. 448. num. 14. seqq. p. 4. tom. 2. rec. L. tom. 1.

donis. & addit. dec. 196. num. 2. Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 106. n. 8. fol. 250.

395. Quod intellige de unionem tituli extinctiva, quia, cum per eam Ecclesia unita efficiatur prædictum alterius, cum qua sit unio, merito propter tantum præiudicium requiritur plenior probatio; Secus esset ubi agitur de unionem tituli non extinctiva, sed neque principaliter, nã tunc, cum per eam status Ecclesie non alteretur, & essentia beneficiorum, leuitores admittuntur probationes, & sufficit possessio 40. cum bona fide, Rota dec. 642. num. 4. seqq. p. 4. tom. 3. rec. & dec. 448. num. 147. p. 4. tom. 2.

396. Vbi quod unionis titulus, licet patiatur aliquam difficultatem, sufficit ad præscribendum, T. beodof. Rub. sing. tom. 2. verb. unio. Add. ad Ludon. dec. 856. n. 3.

397. Sic etiam spatio 40. annorum, una Ecclesia acquirit subiectionem alterius Ecclesie, Rota apud Ludon. dec. 17. num. 4. Ciriac. c. n. r. 300. num. 8. & seqq. ubi quod requiritur titulus, & bona fides.

398. Consensus Capituli præsumitur adhibitus in unionem, & suppressione beneficii, stante spatio 30. annorum, cum obervantia subsecuta, quamvis non fuerit talis solemnitas consensus enunciata, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 1. 1. num. 75. seqq. Buis. conf. 424. lib. 4. Gratian. disc. 819. n. 12. C. seqq.

399. Et licet ad unionem Ecclesiarum requiratur tempus immemorabile, tamen si probetur, quod Ecclesie fuerunt diu possessæ, & unio, probaretur unio præsumptione, Odd. conf. 296. Anbaron. conf. 161. Bald. de præscript. in 1. p. 5. princ. qu. 19. Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 106.

400. Per litis contestationem, perpetuatur actio usque ad 40. annos à tempore cessationis à litio, l. fin. ubi Salic. C. de præscript. 30. ann. Cuius i. x. dispositio procedit non solum in actionibus, quæ præscribuntur 30. annis, sed etiam in alijs, quæ durant decem, vel 20. ann. Guttier. de iuram. confirm. p. 5. c. 1. num. 5. C. an. lib. 3. c. 16. num. 51. seqq. Vbi etiam dicit, quod per iuramentum clarum (eo actio etiam usque ad 40. annos perpetuatur actori, Seraphin. de prim. iur. in prim. 50. ubi extendit non solum ad iuramentum iudiciale, sed ad pro: iuramentum, seu extraiudiciale, possum in instrumentis, & prim. 51.

401. Verum dicta procedunt in contestatione litis valida, secus in invalida, sic non interrumptur præscriptio per citationem invalidam, C. an. sup. & DD. sup.

402. Sic per contestationem litis perpetuatur actio, non autem per solum citationem, Ford. in. l. acbr. lib. 1. c. 1. tit. 2. de præscript. num. 435. ubi de præscriptione statutaria, Merlind. de leg. lib. 5. tit. 3. qu. 1. num. 20. & 21. Rota dec. 6. p. 3. rec.

403. Verum perpetuatur per simplicem citationem iurisdictionis, in annos 40. Bald. in l. sepel. C. de præscript. 30. vel 40. ann.

404. Litis contestatio facta, super officio iudicis, per quod petitur restitutio in integrum, non

perpetuat illud officium, & ideo adhuc intrā quadriennium perenda est, sed restitutione concessa, actio rescissoria si in iudicio deducatur per contestationem perpetuatur in annos 40. *Bald. d. lege sapē.*

405 Rescriptum Principis habetur pro libello, & contestatione huius quo ad effectum actionis perpetuandæ, non autem quoad ordinem processus, l. 2. *C. quando libell. Princip. cuius tex. dispositio procedit in actionibus temporalibus, annualibus, & prætoris, non autem in perpetuis gl. Bart. Bald. & alij, Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 107. Hartman. de præscript. c. 10. lib. 2.*

406 Interrupta per liem, debet denuo inchoari, & compleri, *Rota p. 17. rec. dec. 379. Sabell. s. multi fides nu. 1.*

Et interrupta contra vnum ex eis debendi vocatum in iudicio ad parem debiti solvendam, interruptitur quoad omnes alios co-reos, l. fin. *C. de duob. reis, D. R. C. harrin Didascalia c. 1. de duob. reis n. 19. tom. 2. Aterenda lib. 3. contr. c. 43. Guiba obf. 74. num. 11. Mathieu de regim. Regni Palen. c. 13. §. 1. num. 87. seqq. Nos ad Rovit. conf. 14. nu. 24. lib. 2.*

Sic Creditor exigendo ab vno ex infolidum obligatis acquirit possessionem exigendi contra ceteros, qui nunquam solverunt, *Naguerol. alleg. 4. num. 33. Farinac. dec. 508. tom. 2. recent. Cenc. de censib. p. 2. c. 2. q. 5. num. 25. & seqq. doculum refert. Starb. obf. 82. n. 22. seqq.*

Et interrupta ab vno ex reis, vel socijs credendi suffragatur alteri diuiso credito, *Poth. dec. 47. nu. 7. Dicemus infra scilicet 1.*

407 Filius naturalis, vel spurius nullius legitimus, spatio 30. annorum herediaturæ paternæ præscribitur, sicut huiusmodi temporis præsidio ius esset, nulla accedente legitimazione, *Bald. in l. nullo nu. 4. C. de rei vendicat. Capell. in l. nemo num. 10. ff. de vsu ap. pro legat. alij apud Peregr. de fideicom. art. 23. n. 94. Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 18. n. 20.*

408 Nullitas Renunciationis v. g. Vel alterius contractus, an præscribatur spatio plurimum annorum, difficultas est. Sed quod præscribat spatio 30. annorum, *Socii. conf. 106. num. 6. vol. 3. R. Maria. lib. 1. ref. 27. nu. 10. seqq. lib. 1. Do-nad. de reuocant. tom. 1. c. 42. n. 13.*

409 Nullitas Transactionis post 30. annos allegari non potest, *Crauet. conf. 77. nu. 4. Rota coram Merlin. dec. 854. num. 11. Add. ad Molin. de primogen. lib. 4. c. 9. nu. 32. Indovis. dec. 254. nu. 18. Gama dec. 84. Sesse dec. 384. Valeron. tit. 6. qu. 3. Vireol. de transact. q. 79. nu. 8. & 14. Si adhi iuramentum requiruntur 40. anni. Vireol. n. 9.*

410 Sed sane falsitate Causæ, & mala fide transigentium nulla præscriptio intrat c. fin. de præscript. p. n. dec. 385. nu. 3. lib. 3. Caputaqu. dec. 302. num. 1. p. 2. coram Merlin. dec. 534. in fine. Vireol. de transact. q. 79. & 96. num. 41. 42. Gratian. disc. 994. Cyriac. contron. 3. Burat. dec. 457. num. 1.

Vtrum præscriptio opposita contra transac-

tionem, vel laudum acceptatum non impedit illius exceptionem, *Vireol. de transact. q. 79. num. 29. Sic error calculi potest allegari vsq. ad 30. annos, quamuis post calculationem ad fuerit promissio, Mont. in de tutel. 38. num. 145. & seqq. Gratian. disc. 812. 824. num. 21. seqq. & 909. nu. 10. Vbi etiam Luca.*

411 Nullitas contractus præscribitur 30. annis per viam actionis, perpetuo per viam exceptionis, *Barbof. in l. 3. C. præscr. pt. 30. ann. nu. 170. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 24. Nos de nullit. Indic. rubr. 1. q. 4. ex nu. 23. 24. & seqq. Bonden. de præscript. docum. 31. Iouius de sollemn. contract. rubr. 2. §. 2. nu. 12. 23. 60. & gl. 5. §. 6. num. 47. Vireol. de transact. q. 79. nu. 14. Idem si in isto addit læsio enormissima. Vireol. lib. 2. nu. 6.*

412 Secus si sit tempus præfixum ad dicendum de nullitate, *Iouius d. gl. 15. §. 6. nu. 46.*

413 Nullitas introducta per ius civile solum, non impedit præscriptionem 30. annorum, & Immemorialem, *Barbof. in rubr. C. de præscript. 30. vel. 40. annor. n. 374.*

Secus in maioribus, *Barbof. sup. n. 391. seqq.*

414 Ius adeundi hereditatem præscribitur spatio 30. annorum, licet ubi gl. C. de iure deliber. Bart. conf. 129. lib. 1. Causale. dec. 504. nu. 11. Bald. de præscript. 4. p. 4. princip. q. 19. Vbi dicit quod currit dictum tempus 30. annorum à die quo creatum est ius, & orta adfuit facultas. Vnde heredi ubi conditio infuuro non currit, nisi conditio impleta, nisi esset conditio potestatiuo, *Causale. q. 714. Gratian. & Luca disc. 475. nu. 15. seqq. Vbi quod hæc præscriptio currit à die delatæ hereditatis, non autem à die scientiæ, quia tempus in præscriptione est continuū, nisi à lege, vel statuto contrarium disponatur, gl. in rubr. ff. de diuers. præscript. Gabriel. diuers. conclus. lib. 5. tit. de præscript. cont. l. 8. D. Rosa consult. 12. nu. 65. Amat. conf. 96. nu. 7. Fin. opin. 632. n. 1. Vsq. illustr. c. 73.*

415 Eadem præscriptio tollitur ius petendi legatum, ac legitimam, vel eius supplementum, vnde non sufficeret præscriptio decem, vel 20. annorum d. licet, nulla gl. verb. Iongi. C. de iure deliber. Luca ad Gratian. disc. 4. & ibi Scoppa nu. 1. seqq. Amat. d. conf. 96. nu. 8.

Sed hæres non præscribit contra legatarium, quando legatarius declarauit velle acceptare legatum, & hoc sciuit hæres, *Vireol. de transact. q. 79. nu. 30.*

416 Vtrum dauit post præscriptionem 30. annorum restitutor in integrum ex capite ignorantie, intra quadriennium, quod currit post præscriptionem complaciam, *Bart. in conf. 129. in fine.*

Sic actio pecuniosis hereditatis, & fideicommissi præscribitur 30. annis, *Vireol. de transact. q. 79. nu. 7.*

417 Si verò est hæres infuuius in testamento esset proximior restatori, & intra 30. annos nō adiuuaret, poterit intrā alios 30. annos adire ab intestato, & sic non excluditur nisi per 60. annos,

644. n. 34-35. *Luca ad Franch. dec. 508. num. 8.*
Cancer, var. 2. c. 6. num. 146. Neger vel. alleg. 2. num.
78. Arcin. de solut. c. 32. a n. 1. Olea m. 3. q. 6.
num. 30. Sabel. g. solutio n. 48. Carena ref. 63. n. 6.
O. D. Romayner. sup. m. 146.

Sed annatz dictorum censuum, & Cano num
pro tempore praeconibus si plus-
quam 30. vel 40. anni sint elapsi, qui peti po-
tuerunt. *Cancer. d. c. 4. num. 277. Fontanille de p-
ctis cl. 4. gl. 8. p. 1. nu. 132. 136. D. Romaguer. sup.
nu. 147. Ac ita dominus directus supremus, a ut
medius laicus solus peti census per 29. an-
nos; & Ecclesiasticus pro 39. annis, *Cancer. num.
177. Fontanille sup. D. Romaguer sup. u. 147. f. 99.
Gration. diss. 112. num. 40. seqq. Fulgini. de iure em-
phyt. tit. de solat. Canon. q. 1. num. 382. & q. 9. Cor-
bul. cod. T. ad ill. tit. 2. Diana p. 8. ar. 7. ref. 36.
Thes. decr. 114. 170. T. ult. tit. E. com. 1228.**

Et licet aliqui in eam, quod census prædicti, qui in recognitionem directi domini præstentur, in præscriptibiles sint, adhuc separati a directo dominio, nempe alienati, per rationes relatas à Fontanelli, gl. 18. p. 124. num. 137. & de cibus referat *Cancer*, lib. 1. c. 12. num. 19. *Triblianus* ad c. 23. num. 5. *Luce* in *laby. eff.* iur. vias 70. num. 1. 2. 4. Tamen *Cancer*, d. c. 12. d. num. 14. contrarium tenet, & alij relati, & sequi per *D. R. Guezner*, *supra*, 152. c. *sequ.*

427 Sic laudemium debitum pro alienatione rei emphiteoticæ præstribitur 30. annis, *Philoplani* i. iustit. feudal. ad *Peguer* v. r. ff. i. n. 11. q. 1. A die sciencie habet, *Antoniell* de temp. leg. lib. 3. c. 7. num. 87. *Peguer* art. c. 9. num. 558. *Bandem* coll. ff. 2. num. 67. lib. 2. D. *Roca* ad disp. 61. num. 15. *segg* disp. 167. nu. 19. tom. 2. *Sperle* dec. 35. num. 134. 140. tom. 2. *Lanza* ad *Francb.* dec. 101. *Panin* mol. dec. 4. num. 14. 27. tom. 1. *Laguna* de fructib. p. 3. c. 13. num. 8. 9. post mille D. *Romagnu* sup. n. 155. *segg*. *Dowal* de renunciat. tom. 1. c. 30. n. 22.

428 Nec beneficio reſtitutionis ſuauant Ec-
cleſia, beneficia, aur alia loca Pia aduerſus ipſas
quadragenariam, centenariam, aut immemora-
bilem preſcriptionem, quo ad laudem ſua, cum
illa ſint fructus, latē *D. Romaguer ſup. num. 166.*
ſeqq.

429 Sic etiam dominus directus non potest vi
 praelatione, si per 40. annos res emphyteutica
 sit alienata, & illam non petierit, *Antonell. de
 temp. leg. lib. 1. c. 17. nu. 1. seqq. Cancr. sup. Fon-
 tanel. sup. R. Marin. & Rodier. lib. 1. c. 2. 34. Grat-
 ian. de. 4. 3. nu. 67. dif. 7. 43. nu. 12. seqq. D. Roc-
 ea de. 3. 36. d. nu. 9. D. Pignatell. consulti. 46. nu. 55.
 tom. 5. Luca ad Gratian. dif. 742. nu. 6. Concil. ad
 stat. Engub. lib. 1. ad rubr. 55. nu. 31. & ibi D. Ro-
 manus. nu. 48. & ad Synod. Giron. sup. nu. 176.
 vbi refert decisiones Rota Rom. vbi num. 179.
 dicit hoc procedere à die veræ scientiæ, post
 Gratian. dif. 742. nu. 5. & ibi Luca nu. 21. D. Ro-
 ca de. 1. 64. nu. 7. Concil. sup. nu. 32. Secus post
 30. aut 40. annos, nam tunc non est probanda
 scientia, cum præsumatur, post mille D. Roma-
 nus. sup. ad 3. seqq.*

430 Sed data enormissima læsione Ecclesiæ, aut Beneficij, taliter quod adimpletis obligationibus nihil penitus remansisset pro dote Ecclesiæ, seu pro congrua Beneficij, Ecclesia, seu Beneficij aut nomine illius, aut beneficij restitueretur in integrum aduersus dictas præscriptiones centenarias, aut immemorabiles, ex causa iusta ignorantie præsumptæ, ex mutatione titularum talis Ecclesiæ, seu beneficij, in cursu tot annorum euentu, implorando talem restitutionem intra quatuor annos à die scientie, detractis à cursu dictæ præscriptionis, annis, quibus visit Beneficiarius, qui incepit nō exigere, namquam al enans non exigendo censuali, seu alias præstationes, ac detractis annis turbationum, & scieturum, *D. Trissani dec. 23. vbi decisum refert, Cerro dec. 42. 1. num. 1. 2. vbi n. m. 3. & 4. dicit*, quod ipsa enormissima læsio probanda est non respectu ad rem præscriptam, sed ad totum patrimonium, ita ut opus sit, quod vltimæ rem præscriptam, non remaneat passio præscriptionem, vnde vivere possit, *Fonsauell. de passio cl. 4. gl. 12. num. 41. Ridolfi in praxi p. 1. c. 13. num. 467. Paffarin. d. festus ab cap. Ecclesiæ 1. de restit. in integr. in 6. num. 52. Galsius de restit. 1. num. 81. & seqq. idem D. Trissani, up. num. 14. in fine, Turricell. de reb. Eccles. non litu. cap. 29. num. 18. 33. 4. vbi passim declarat.*

Sed non conceditur ipsa restitutio in integrum quando Prælati, Beneficarii, & alii Ecclesiastici caduntur, licet enormissime in se, vel bonis propriis, nam tunc in integrum non restituitur, *Passe. in d. Eccl. de re. restit. in integr. 6. n. 17.* Ita bona patrimonialia Clericorum præferuntur, sicut bona laicorum: & contra illorum bona, currit præscriptio, sicut cum privatus præferbit contra privatum, *Passe. in d. n. 17. & ad cap. Episcopatus n. 1. de præscript. in 6. n. 48. D. Remayer. ad Syod. Gerard. l. 6. §. 12. c. 1. n. 135. & §. 99.*

431 Imprescriptio etiam fuit alia. veluti cen-
sus, ac Canones, qui in recognitionem directi
dominii præstauerunt, nam cum Dominus direc-
tus possideat civiliter ministerio emphyteo-
ticæ retinendo penes se possessionem civilem,
solum naturalem transferendo, sit inde quod
contra Dominum rectum civiliter possiden-
tem non currit præscriptio, neque emphyteo-
ticæ naturalis sola sufficit, cum vique posses-
sio ad præscribendam sit necessaria, vti
census, & alie præstationes in recognitionem
directi domini præstantes vltio vnuquam tem-
pore præstabantur, *Cancr. var. lib. 1. c. 12. nu.*
16. & c. 4. de feruit. num. 176. & seqq. Fontenell.
de patris c. 4. gl. 18. p. 1. d. num. 132. & c. 5. gl. 8.
p. 15. num. 64. 65. Ripol. var. res. gl. 7. nu. 51. &
de reg. al. 76. n. 140. post Olea, Pilaius & alios, D.
Romeger. d. Canciel. ad flit. Eugub. rubr. 30.
l. b. 2. num. 54. Gratian. d. fe. gl. 2. num. 41. & seqq.
Fermosin. ad c. illud, 8 de præscript. qu. 1. nu. 5. 6.
Vilaplana illustr. feud. ad princ. l. num. 41. seqq.
Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 76. m. 2. Cæp. ni-
mol.

*molle. dec. 60. an. 7. & 15. tom. 2. Quesada, & Pilo
diffe. t. 12. n. 33. 34.*

- 432 Ita etiam non præscribuntur census, quos
primus emphyteuta subemphyteuticando rem
emphyteuticam sibi reteruauit, cum firma
pro sui iuris conseruatione, & fuita pro rei
retentione, nam isti, sicut census, qui præ-
stantur Domino directo in recognitionem,
directi dominii non præscribuntur, nisi inter-
uerfa possessione, ac iure dicto primo emphy-
teute spectantibus, *Cancer. var. 3. c. 4. de feruit.
num. 194. & seqq. Ripol. var. d. 1. 7. de iure emphyt.
d. nu. 175. signanter nu. 383. D. Romaguer. sup.
num. 144. P. aliste. de iur. emphyt. g. 13. n. 1. q. 18. n.
4. Antonell. de temp. lib. 2. c. 88. n. 6. 7.*

Bene verum, tam primus emphyteuta ad-
uerfus Dominum supremum, ac directum,
quam secundus emphyteuta aduersus primum,
præscribunt, cum tunc nihil præiudicetur do-
minio, nec suæ civilis possessioni, sed tantum
quantitati census, *Cancer. d. c. 4. de feruit. nu. 197.
seqq. Fontanell. de p. s. t. c. 4. gl. 18. p. 1. n. 146. &
d. n. 166. Olea. de cessu. tit. 3. q. 6. n. 30.*

- 433 Sic emphyteuta si Domino ignorans,
partem rei emphyteuticæ vendat, tanquam
liberam, & Domino directo soluat integrum
Canonem, empor numquam præscribit, quia
contra Dominum ignorantem non currit præ-
scriptio, *Antonell. sup. n. 9. & D. sup. cit. n. 42. 4.*

- 434 Limita, vbi emphyteuta Domino interuer-
teret possessionem, puta si Dominum venien-
tem non admittat, & inceperit sibi possidere,
vel si interpellatus, vi canonem solueret,
refusa erit solvere, nam tunc, cum Dominum
non recognoscat, a die huiusmodi recusantis
incipit emphyteuta præscribere libertatem,
*Cancer. l. b. 3. c. 4. num. 177. seqq. Antonell. num. 11.
Romaguer. sup. num. 144. Ripol. var. c. 7. de iure
emphyt. d. num. 377. maxime num. 383. P. l. a. c.
dec. canon. lib. 2. dec. 9. nu. 31. D. Romaguer. ad Con-
ciol. ad stat. Engub. lib. 2. rubr. 30. num. 55. Vbi
nu. 55. dicit non dici interuersam per cessatio-
nem solutionis, sicut nec etiam si emphyteu-
ta rem vii liberam vendat, nam Domino di-
recto non præiudicat *Grati. d. c. 902. nu. 40.
seqq. Ad d. ad T. h. dec. 179.**

Sic etiam pars pensionis: seu alterius annuæ
præstationis præscribitur spatio longissimi te-
poris, *T. h. dec. 170. num. 6. D. Romaguer. d. c. 9.
n. 145. & ad Conciol. sup. n. 52.*

Verum contra emphyteutam nocet mala
fides sua, vel sui authoris, *Antonell. sup. nu. 11.
verf. hoc tamen.*

- 435 Limita 2. Si Dominus sciat alienationem
fictam, & censum, seu canonem pro parte
alienata recipiat, *Antonell. sup. n. 12.*

- 436 Limita 3. Si in instrumento concessionis
adfit pactum affrancandi, nam tunc ad præ-
scribendam libertatem sufficit cessatio solutio-
nis per spatium 30. annorum in priuatis, 40. in
Ecclesiis, *Nyding. c. ij. 78. na. 15. T. h. dec. 179. n.
5. Antonell. sup. n. 14.*

- 437 Limita 4. Vbi res emphyteutica peruenit
ad extraneum, quia tunc illa præscribitur spa-
tio 10. vel 20. annorum, cum titulo, & bona
fide, habita distinctione, an possessor causam
habeat ab auctore bonæ, vel malæ fidei, iuxta
text. auth. mala fidei, C. de p. s. f. r. 1. longi temp.

- 438 Sed sine titulo præscribitur spatio 30. an-
norum cum bona fide, nullo tempore cum
mala fide, *Balb. de p. s. f. r. in 4. p. c. p. r. n. 8.
num. 4. qu. 9. Antonell. sup. n. 15. & lib. 2. cap. 67.
nu. 9. Grati. d. c. 494. nu. 15. Pareja. de infir. edit.
tit. 9. ref. 2. n. 30.*

Et licet aliqui velint, quod sicut non præ-
scribitur contra Dominum directum, non
præscribitur contra cessionarium, *Fontanell.
de p. s. t. gl. 18. p. 1. dum. 177. f. q. q. Cancer. var. p. 1.
c. 12. n. 19. vbi decisus refert, D. Trifany. dec. 23.
num. 5. Luta in Laby. cession. iur. via 70. n. 1. 2. 4.*
Tamen idem contrarium tenent, *D. Romaguer.
ad Synod. Gerundenf. lib. 5. tit. 12. c. 9. n. 152.*

- 439 Et multo magis contra illum, cui fuit cessus
census, præscribitur, si ille posterius, & ab emphy-
teuta denegatus, & sit lapsus tēpus 30. annorum,
tunc per tempus sufficiens ad præscribendum
præscribitur, *Fontanell. de p. s. t. gl. 18. p. 1. num.
132. Cancer. var. lib. 1. c. 1. nu. 16. & lib. 3. c. 4. n.
8. Grati. d. c. 912. nu. 40. Ripol. de reg. l. cap. 43.
n. 157. seqq. D. Romaguer. d. c. 9. nu. 152. 153. &
ad Conciol. ad stat. Engub. rubr. 30. n. 55. Vbi am-
pliat etiam in ipso Domino directo.*

- 440 Ius petendi renouationem emphyteuticæ,
præscribitur 30. annis, *Rota dec. 16. num. 4. post
Coburn. tract. var.*

- 441 Quando emphyteuta venit iure vocatio-
nis, incipit præscripio 30. annorum, *Rota
sup. n. 5.*

- 442 Præscripta videtur actio finium regundo-
rum per spatium 30. annorum, *Staub. obs. 193.
num. 13. Decus quando limites essent clari,
& manifeste distincti, nu. 14. & procedit in
specie in arboribus in confinio positis, num.
15. 16.*

- 443 Præscripio 30. vel 40. annorum induci-
tur ex sola negligentia non petentis, absque
aliquo facto præscribentis, *Staub. obs. 187. num.
18. Decus in præscriptione 10. vel 20. annorum,
in qua requiritur possessio, n. 17.*

- 444 Præscripio hæc 30. vel 40. annorum est
odiosa, & ideo in ea requiritur totum tempus
absolutum, *Staub. obs. 197. nu. 16.*

- 445 Quod fecus est in præscriptione 10. vel
200. annorum, in qua vii fuerit, ceptum
habetur pro completo, *Staub. sup. n. 17. 18.*

Quod sit fauorabilis illa 30. annorum, & sic
statutum prohibens præscriptionem, non tol-
lit illam, idem fit illa si prohibita ex verbis re-
storatoris, aut contrahentis, *Staub. ref. 5. num.
40. 41.*

Præscripio 20. annorum non obstat ere-
ditori census, quoties petit fructus ante com-
pletam præscriptionem, decursus, *Felini. de
cess. lib. tom. 1. lib. 3. c. 1. num. 7. Grot. iur. lib. 1. præst.
qu. 90.*

- qu. 90. nu. 5. *Roderic. de ann. reddit. lib. 2. qu. 9. nu. 69. Avendam. de re. lib. 6. 103. n. 8. Pax in praxi 1. tom. 4. p. 3. num. 15. Pap. ad Carant. in r. lib. 167. num. 32. Cariental. de i. d. lib. 1. tit. 3. l. ip. 4. n. 18. Rocca disp. 31. num. 6. P. Affl. contr. 40. num. 30. vers. quod si cred. tor. D. Petram r. lib. 167. num. 9. Sed contra, & melius decim refert D. Capon. contr. 46.*
- 447 Præscriptio 40. annorum requiritur ad præscribendum debitum, continens obligacionem Cameralem, sub qua includitur iuramentum, Pacion. alleg. 27. in. 16. 2. 1. Rocca disp. 115. n. 35. lib. 2. infra n. 715.
- Census præscriptio 30. annis, sed si addit hypotheca per 40. annos, Rocca sup. Ramag. ad Consol. ad stat. Engub. fol. 260. n. 47. segg.
- Sed quod actio hypothecaria præscribatur 30. annis, Paillet. exp. dec. 2. Merl. de pig. l. 59. 2. 1. Sed non cessant dicentes præscribi 10. annis, Etzib. ref. 5. num. 48. segg. a tertio possessore nesciente rem hypothecariam, post Negusant. Old. conf. 82. Gratia. dec. 13. n. 2. Passi. de Salutan. inf. 2. 62. n. 874. Causall. qu. 3. n. 4. Amas. conf. 95. n. 14. segg. ubi amplius etiam in hypotheca dotali, tam constare, quam soluto matrimonio, Causall. sup. n. 5. Passi. sup. n. 277. Merl. sup. n. 6.
- 448 Præscriptio 40. annorum, cum titulo æquiparatur immemoriali, Pereyra dec. 52. nu. 3. P. b. dec. 82. num. 9. 10. dom. 1. Reynos obs. 65. nu. 35. 37. post alios Legun. de fructib. l. 15. §. 4. nu. 187. segg.
- Illa tollit actionem, Monald. dec. 65. n. 4.
- 449 In terminis, statuti Ferrariz, ordinantis, quod quicumque iure emphythitis, vel alio iusto titulo acquisiverit aliquam rem immobilem positam in Civitate, vel districtu Ferrariz, vel aliquam rem incorporalem, & ipsam invenit, & possederit, vel quasi possederit per se, vel alii, eius nomine pacifice, & quiete per 14. menses à die acquisitionis computandos, siac quæstione, quærela, vel contradictione, siac aliquis, ipse emptor, vel iusto titulo acquisitor per Potestatem, & eius Curiam, & Commune Ferrariz defendi, & manueri debet in ipsa re compra, vel acquisita, &c.
- 450 Omnes solemnitates hic annunciatæ requiruntur, ita vi si illæ non fuerint, vtopre non secuta forma statuti, actus redditur nullus, Rolan. conf. 72. nu. 54. segg. lib. 3. Riminal. in. conf. 74. in princ. lib. 1. Seraphin. dec. 447. n. 3.
- 451 Non præsumitur hæc forma observata ex cursu temporis, vel quoties ex facie Actorum contrarium apparet, Handed. conf. 80. n. 25. lib. 2. Sord. conf. 28. nu. 110. segg. lib. 1.
- 452 Vel quia est solemnitas voluntaria, & arbitraria pendens non à contractu acquisitionis, sed à voluntate temporis volentis vii beneficio statuti, iuxta distinctionem Soccin. in. conf. 57. lib. 3. Rota Emon. ad statuti. dec. 34. num. 35. 36.
- 453 Proclamata, ut in hoc statuto, solum officium interces præsentores, Alex. conf. 5. nu. 2. lib. 2. Rolan. d. conf. 72. nu. 12. segg. Licet in re minus statuti supradicti, conclusio sit dubitabilis, comparandensis omnem præsentorem, Riminal. d. conf. 74. nu. 37. 379. n. 20. segg.
- 454 Benevenerum acquisitor debet possidere, non alius, Menoch. de re. super. possess. r. med. 8. nu. 106. & 107. Margil. de eud. qu. 197. n. 9. 10.
- 455 Sed sufficit etiam naturalis possessio ad præscribendum. Alex. conf. 36. lib. 6. Riminal. d. conf. 74. n. 18. 48. segg.
- 456 Et post tempus præfixum quis audiri non debet, nec agendo, nec exiipiendo, Alex. conf. 36. num. 4. §. lib. 1. Et processus fabricatus tunc ipso iure est nullus, per illud verbum: non audiatur, Riminal. d. conf. 74. n. 28. segg.
- 457 Forenses subiciuntur tali statuto, Riminal. d. conf. 479. l. b. 4. Rota post Frecol. de translat. dec. 95. num. 1. Quod intellige, ut forensis vocatus ad litigandum in Verbo non comprehendatur in statuto, secus si voluntarij veniat, Rota post Frecol. de translat. dec. 95. n. 11.
- 458 Benevenerum in pluribus casibus tale statutum non procedit. Primo in non volente agere, Riminal. d. conf. 479. num. 40. 41. Nam non valenti egere non currit præscriptio, l. 1. §. fin. C. de annull. ex. pt. l. 1. inf. fin. C. de bonis, qua lib. 1. c. concord. Sord. dec. 151. num. 4. Palase. consule. 130. num. 31. Palase. de priv. paup. p. 1. qu. 38. nu. 12. segg. Vbi ipso iure absque aliqua restitutionis ope, tam in impedio, impedimento iuris, quam facti, Ric. ref. 550. num. 50. Seraphin. dec. 997. nu. 3. dec. 1066. nu. 1. Guttr. prælib. 3. q. 34. d. n. 21.
- 459 2. In minoribus 25. annis, Rolan. d. conf. 72. nu. 46. & segg. Et idem in Ecclesia, quæ vitur iure minoris, Genens. in prælib. lib. 1. Eccles. qu. 276. num. 2. Anton. lib. 1. ref. fin. cas. 44. Ric. ref. 88. in 2. edit. C. de Perera in l. si Curator. rem, verb. minoribus num. 60. C. de in integr. restit. minor. Cardoso in praxi iudic. & advocat. verb. Ecclesia nu. 35. Por axiom. iur. lib. 1. d. num. 51. 512. nam adversus illam restituitur, Affl. dec. 370. n. 6. R. Marin. ad Renet. dec. 65. n. 5.
- 460 3. In absentibus, Riminal. d. conf. 479. n. 34. 38. segg. & declarat inter Riminal. d. conf. 74. n. 33. segg. & nu. 69. segg.
- 461 4. In mulieribus pro rebus dotalibus. In infirmis, vel etiam pauperibus, quia paupertas infirmitas est. Odd. de restit. p. 1. qu. 11. art. 9. num. 48. Diximus Nos qu. Et feminis compeia restituit aduersus illam, Addit. ad Baras. dec. 98. n. 7.
- Quæ omnia sunt intelligenda cum declaratione, de qua in vers. edycentes, Riminal. in. d. conf. 479. n. 39. in fi. lib. 4.
- 462 Quæ omnia procedunt, quando nullus comparet, nam ubi aliquis comparet servandum est statutum, vi in vers. Cum verò aliquis, latè D. Pigant. sup. d. statuti. n. 1. & segg.
- 463 In terminis alterius Statuti Ferrariensis 128. si quis habuerit instrumentum, vel etiam scripturam debiti, cautionis, vel pignoris, vel

- ius aliquod agendi, vel petendi etiam ex officio iudicis, contra aliquem ex quacunque causa, quod credium probare possit etiam per testes, & non perierit in iudicio, vel extra intra annos 15. continuos, volens agere, vel petere post dictos 15. annos non audiamur, etiā excipiendo. Sed eo mortuo præsumatur solum, & hærede iurante de credulitate solutionis, &c.
- 464 Statutum hoc validum esse dicit Alex. conf. 238. num. 14. & conf. 220. R. in u. num. conf. 488. n. 7. segg. lib. 4. & antea eo f. 193. num. 3. lib. 2. Gratian. disp. 52. num. 9. segg. lib. 1. Rota Bonon. ad stat. dec. 27. num. 15. Menoch. præf. 135. num. 7. lib. 3. Avid. ad Bar. dec. 8. in fin. Clarin. contr. 32. Consil. alleg. 11.
- 465 Negligentia videtur probata per lapsum temporis, nisi doceatur de legitimo impedimento, Fenzon. ad stat. Urbis cap. 158. num. 15. 16.
- 466 Et mala fides non est considerabilis, dum statutum inuehit in negligentiam petentis, ac mouetur ex præsumpta solutione, Rota dec. 6. p. 1. in post. Formar. & post. Fenzon. dec. 152. Leoncill. dec. Ferr. 76. idem Fenzon. ad stat. Urbis. d. c. 153. num. 6. segg. D. Pigant. sup. num. 31. Idem in statu Romæ, D. Constantin. in d. stat. ant. 1. num. 23. Vbi impugnat contrarios.
- 467 Verum mala fides nocere si ostenderetur debitori a principio concium fuisse sue obligationis, & scivisse illam perdurasse, Rota d. re. 152. Ferretull. sup. in addit. ad Bar. dec. 8. in fine.
- 468 Nec iuua mala fides præsumpta, Rota dec. 270. p. 6. diuers.
- 469 Præscriptio vir sup. debet esse completa, pro cuius complemento computatur tempus de momento ad momentum, l. cum notissimi, §. illud autem, C. de præscr. pt. 30. vel 40. ann. Rota apud Pigant. ibid. n. 6.
- 470 Et mala fides superueniens post præscriptionem completam non obstat, nec in foro fori, vel poli, Leoncill. dec. 76. n. 9.
- 471 Et per tempus 15. annorum completum, tollitur etiam actio, Serafin. dec. 602. num. 8. 9. Et impeditur processus, Cyriac. contr. 317. ou. 3. lib. 2.
- 472 Cum exceptio præscriptionis de iure communi etiam impediatur ingressum, & stat. de appell. qu. 17. l. iij. 57. memb. 1. num. 95. segg.
- 473 Tum ex illo statuto, ex illis verbis: non audiamur, Laderb. conf. 133. num. 14. Flav. Torr. ad stat. Papie rubr. 37. m. 37.
- 474 Tale statutum procedit in omnibus obligationibus, & in quasi obligationibus, & in quasi contractibus, Maref. or. p. 2. n. 67. num. 2. 3. Fenzon. ad stat. Urbis. c. 158. num. 10. Rota d. dec. 152. Tirolo. Rub. sing. p. 6. ad stat. Urbis. cap. 15. l. lib. 1. num. 7. D. Co. statum. ad d. stat. 158. num. 24. art. 1. Comprehendit etiam debitum iuratum, Consil. alleg. 1. n. 6.
- 475 Et tale statutum tollit actionem, & officium iudicis, succedens loco actionis, Maref. or. sup. num. 4. segg. Vbi quod includitur etiam officium nobile. Serafin. dec. 730. Fenzon. d. c. 158. num. 17. segg. Throdof. Rub. ibid. n. 8. Pigant. sup. num. 11. rubr. 128. Serafin. dec. 730. D. Constantin. in d. c. 158. art. 1. n. 37.
- 476 Sola petitio, etiam extrajudicialis sufficit ad excludendam præscriptionem, Duran. dec. 210. num. 17. p. 1. Rota dec. 94. n. 32. p. 7. diuers. & ibid. dec. 225. num. 47. Rota dec. 302. num. 3. post Pacifici. de Salu. Fenzon. d. c. 158. n. 24. segg. Pacton. alleg. 51. n. 24. 25.
- 477 Idem si medio tempore debium agnitioni fuisset, vel renouatum, cum ostissim, §. immo, C. de præscr. 30. ann. Golgamer. ad stat. urb. d. c. 158. l. iij. 6. Add. ad Bar. d. dec. 8.
- 478 Multo magis, si accederet etiam iuris consensu, per quam actio perpetuatur, vsq. ad 30. annos, Maref. or. d. c. 67. num. 8. segg. Bar. d. dec. 8. & ibi Add. & decis. 436. Duran. dec. 210. num. 16.
- 479 Verum si quis sententiam obtinuerit, vel præceptum desolucendo, & rauerit per annos 15. excluditur a petitione, propter præsumptam solutionem. Add. ad Bar. d. dec. 8.
- 480 Per exceptionem non interrumpitur præscriptio, Rota dec. 726. num. 6. p. 2. rec. & dec. 436. n. 4. penes Bar.
- 481 Nec per sequestum, Leoncill. dec. 76. num. 11. segg.
- 482 Et licet aliqui velint statutum hoc non referri ad personam inanimatam, veluti Collegium vel Vniuersitatem, Rota, iur. conf. 315. num. 21. segg. lib. 3.
- 483 Tamen in contrarium est veritas, nam Vniuersitas non est res inanimata, nam sibi se conuenit homines de Vniuersitate prædictæ, Rota dec. 155. post Fenzon. & dec. 346. num. 7. p. 6. diuers. Be. taz. in l. si quis maior num. 148. C. de transact. vbi Cognol. num. 21. Lojans de iure vniuers. par. 1. c. 1. num. 10. & per tot. Pigant. sup. & num. 40.
- 484 Præscriptio hæc expressè debet allegari, & illam tollit nō ipso iure, sed ope exceptionis, Maref. or. dec. l. iij. n. 18. vbi Add. in R. Giurba dec. 13. num. 4. segg. Sord. dec. 14. num. 3. 4. Cyriac. contron. 207. num. 7. Vbi dicitur iudicem supplere non posse, & contr. 28. num. 8. & contr. 388. num. 23. Rota dec. 610. p. 1. rec. R. Ponte conf. 48. num. 3. 9. 10. lib. 1. Hodiera ad Sord. dec. 24. Pacton. de locat. c. 52. n. 6. Pigant. sup. rubr. 128. n. 24. T. bonat. dec. 44. num. 20. segg. & debet allegari in specie, & non in genere, D. Constantin. d. nt. 1. num. 52. 53. licet contra dicat num. 1455. Vt possit luter ex officio. Nos infra n. 663.
- 485 Potest opponi etiam in secunda appellatio. nis in ista G. Urbis d. dec. 13. n. 9.
- 486 Verum in solum, qui præscripsit, non alius opponere potest. Bal. conf. 9. num. 4. lib. 1. Serafin. dec. 507. n. 4.
- 487 Vt locum habeat hoc statutum est necessè, quod

- quod debitor dicat se debuiffe, sed foluiffe, nam per lapsum 15. annorum prefumitur folutio, & habet locum flatutum, *Rota dec. 92. num. 220* post *Zac. b. de obligat. Cameral.* Secus si dicat esse verum debitum, sed prefcriptum, *Gu tier in l. nemo potest nu. 485. ff. de leg. 1. Gtrba d. dec. 13. nu. 11. Surd. dec. 24. n. 8.*
- 488 Prefcriptio cepia contra cedentem currie contra cessionarium, & successores, tanquam inherentem credito, & non personae, *Rota dec. 436. nu. 5. 6 p. 6. dñerf.*
- 489 Si quis opponeret excipiendo compensationem, cessaret prefcriptio, cum cessaret negligentia, & prefcriptio solutio, *Marescot. b. 2. c. 67. num. 30. Cyricus contr. 307. lib. 2. Rota dec. 17. nu. 3 p. 2. in possib. Farinat. Lexall. dec. 37. nu. 3. & seqq.*
- 490 Et tali statuto, etiam in debito procedere ex ultima voluntate, procedit prefcriptio, *Rota dec. 453. p. 4. dñerf. Gratian. disc. 118. num. 19. & seqq.*
- 491 Idem in debitor ex sententia, *Fenzon. d. c. 158. nu. 67.* Cum, vi diximus statutum procedat in contractibus, & quasi contractibus. *Pigan. sup. nu. 74.* quidquid dicat *G. atian. disc. 403. Ad. dicit. Burat. dec. 8. vers. quantus casus, Conciol. ad stat. Engub. rubr. 30. nu. 27. Fenzon. ad stat. Vrbis c. 158. nu. 67. Ibidem D. Constantin. et. 1. n. 33.*
- 492 Idem in executione laudi Bon. ad stat. Vrbis prefcript. gl. 19. num. 135. 136. *D. Constantin. sup. num. 35. 136.* ubi impugnat *Gratian. disc. 994. nu. 7. 8. in contrarium.*
- 493 Idem favore negotiorum gestoribus, *Gratian. disc. 52. nu. 20.*
- 494 Secus si fuerint ab Administratore subtrahere pecuniam, & de hoc non fuerit habita ratio, *Rota dec. 151. f. fin. post Fenzon. ad stat. Vrbis.*
- 495 Habet locum in fructibus dotalibus, *Rub. sup. nu. 10. 28. Fenzon. sup. nu. 7. Marescot. sup. nu. 45. & seqq. Conciol. ad stat. Engub. rubr. 30. nu. 24. P. animol. dec. 3. nu. 28. Rota dec. 151. nu. 4. Coram Mantica & dec. 671. p. 4. 10. nu. 3. rec.*
- 496 Verum in illis tot requiruntur prefcriptiones, quot sunt anni, *Marescot. exp. 67. num. 48. Carlu. de inde lib. 1. tit. 3. disp. 4. n. 18. 19. 20. 2. Rota dec. 671. nu. 6. 7. p. 4. tom. 3. rec. D. Constantin. sup. art. 1. n. 38. 39.*
- 497 Habet locum etiam contra hereditatem, incurrentem, quando fuit cepa cum defuncto, vel fuit datus Curator hereditari incurrenti, *Rota d. c. 346. nu. 6. p. 6. rec. Marescot. d. c. 67. nu. 19. Fenzon. sup. nu. 58. 59.*
- Sed contra dicit *Card. Luca de credit. disc. 129. nu. 20. Buke. conf. 48. lib. 1. Carena ref. 138. nu. 3. la. t. D. Constantin. sup. nu. 41. seqq.*
- 498 Habet locum in concursu creditorum super bonis alicuius debitoris decocti, vel defuncti non soluendo contra aliquem creditorem habentem creditum prefcriptum, nam potest allegari ab alijs Creditoribus concursus, pro eorum interesse, *Accessa de primi credit. in prefat. reg. 1. nu. 94. seqq. Salgad. labry. credit. p. 1. c. 40. nu.*
14. 16. seqq. Vbi respondet contrarijs, *Cancere vtr. p. 1. c. 15. nu. 25. D. Constantin. sup. nu. 48. seqq.*
- Sic actio cessat a creditore fideiussori, vel alteri cuius extraneo, qui ei soluit, non subiacet prefcriptioni statutarie, nam statuta abbreviant tempus non comprehendunt eos, qui ex causa onerosa cessionem iurum obtinuerunt a creditore, cum eorum actio sit perniciosa, decusum refert per *Rotam Rom. Achille de Grassi. dec. 208. de prefat. Alonter. dec. 25.*
- Quod declarat *Fort. nell. de pass. gl. 18. p. 5. nu. 30.* procedere quando soluit ante completionem prefcriptionem, nam si esset prefcriptio actio contra cedentem esset etiam prefcriptio contra Cessionarium, late *Sibert. u. de iure offer. p. 2. c. 2. sect. 2. nu. 41. 42.*
- 499 Statutum hoc habet multas limitationes. Prima est, ut non procedat quando debitum vere non est solum, *Caspe. de locat. l. 1. de stat. p. 5. num. 43. Rota Bonon. ad stat. dec. 27. nu. 19. & ibi in addit. & dec. 81. nu. 19. Duran. dec. 210. p. 1.* Et statutum non procedit quod ius probatur per creditorem non fuisse solum, *Per aspin. dec. 617. nu. 8. dec. 692. nu. 4. Mantica dec. 151. num. 6. Duran. d. dec. 210. Merl. u. dec. 152. Rota dec. 157. post Fenzon. Pigan. sup. nu. 35.*
- 500 2. Limitatio est, ut cum temporis cursu debeat concurrere iuramentum debitoris viuentis super satisfactione, vel haredis super cessione solutonis, *Leontides. 76. post num. 7.* ubi quod sufficit obligatio de iurando. Et quod prefcriptio currit contra personam fictam, Vniuersitatem, & hereditatem incurrentem, *Rota post Fenzon. dec. 155. & dec. 346. n. 7. p. 6. dñ. dec. 353. nu. 10. & seqq. ibi dñ. Pigan. sup. nu. 35. 26. seqq.*
- 501 3. Limitatio est, ut non procedat statutum in actione reali, cum in sola personali loquatur, *Rita. iun. conf. 198. nu. 1. 8. seqq. ibi dñ. Marescot. c. 67. num. 27. Gratian. disc. 490. Duran. dec. 210. Fenzon. ibi. num. 20. 1. 51. 52. T. hoad. Rub. super stat. h. om. 153. num. 4. seqq. Cherlin. contr. 196. nu. 55. seqq. Vrecol. de rans. 7. nu. 79. n. 3.*
- 502 Nec in actione mixta, prout in pitione hereditatis, *Ludouif. dec. 489. & ibi Adit. 7. hoad. Rub. sup. nu. 17.* scilicet in actione mixta proveniente ex facto legis, non hominis, *Maria voto 152 Pigan. sup. nu. 41. Vrecol. sup.*
- 503 4. Limitatio est ut cesset in dotibus, & augmentis dotium, *Marescot. d. c. 67. num. 43. 44. Fenzon. d. c. 313. num. 44. seqq.* Et in dote, vel elemosyna spiritali, *Farinat. dec. 182. p. 1. in possib.* Quod intellige viuentem mulierem, nam ea mortua non est amplius dos, *Fenzon. d. f. 150. Non in fructibus dotalibus, Marescot. d. cap. 67. num. 45. Mantica dec. 151. nu. 5. 6. Rota post Pacifico de Salina. dec. 301. Fenzon. sup. Pigan. nu. 42.*
- 504 5. Limitatio est secundum plures, ut statutum non vendicat locum in contractu iurato *Bertaz. conf. 26. nu. 19. Galsanti. ad stat. Vrb. d. c. 158. in fine. Fenzon. post comment. fl. q. dec. 159. Marescot. d. c. 67. num. 31. seqq. Gratian. disc. 490.*

- num. 6. 7. *T. beod. Rub. d. c. 158. num. 1. seqq. Pigant. sup. num. 43. vbi declarat.*
- 505 6. Limitatio est, vt præscriptio non præiudici Creditori ignorant, veluti hæredi in specie talis statuti *Ruin. conf. 26. num. 19. lib. 3. Ciarlm. contr. 196. num. 48. seqq. Bertaz. conf. 118. num. 32. Marefat. d. c. 67. num. 37. Gratian. dist. 403. num. 35. seqq. Motta vot. 151. Rota p. 2. diuers. dec. 262. Pigant. sup. num. 44.*
- 506 7. Limitatio est, vt hæc præscriptio non currat contra pupillum, aut minorem, qui tamen adhuc restitutione eger, *l. iust. C. de præscript. 30. vel 40. ann. Ludouic. dec. 489. num. 13. seqq. & dec. 498. p. 4. diuers. & apud Feuz. n. dec. 157. Burat. dec. 410. 774. & ibi Ferrentill. & d. 419. p. 2. rec. Rub. d. c. 158. num. 32. Vbi quod nec contra Ecclesiam operatur præscriptio, Nec contra filios, seu hæredes, qui sunt sub patria potestate, *Canaler. dec. 346. nu. 6. R. Martin ad Reuert. dec. 65. num. 3. Pigant. sup. num. 45. Abrax. in comment. id. c. 62. Reg. Ferdinand. 1. num. 16. n. 17.**
- 507 8. Limitatio est, vt non currat præscriptio grassante lue, vel seiente bello, iuratus non reddatur, *Grati. n. dist. 403. num. 24. 25. Odd. de restit. p. 1. q. 7. art. 9. num. 97. seqq. Call. abs. 118. n. 18. lib. 2. Ripa de priuileg. p. 1. c. 1. num. 41. seqq. Guald. ad Consect. M. flau. c. 2. gl. 6. num. 28. p. 1. T. beo. lib. 1. q. 13. Sabell. resol. post. 4. Tom. c. 22. n. 7. Pigant. sup. num. 48.*
- 508 9. Limitatio est, vt præscriptio non procedat, si debitum sit soluendum pro exoneratione conscientie, *Genuens. præst. Eccles. quæst. 68. Gutier. in l. nemo potest num. 437. ff. de leg. 1. Carocail. de stat. n. 11. Pigant. n. 49.*
- 509 10. Limitatio est, si renunciatum sit præscriptioni, adnotata in l. n. m. p. s. ff. de leg. 1. 1. Sed in contrarium est veritas, nam futuræ præscriptioni renunciatum non potest, *Su. d. dec. 2. n. 7. Galgani. d. c. 158. l. m. 11. C. yriac. cons. 137. num. 20. seqq. Gut. in d. l. nemo potest num. 492. seqq. Dicemus infra.*
- 510 11. Limitatio est, si peteretur Tributum in signum superioritatis, *compt. tit. C. de præscript. 30. ann. Marefat. d. c. 67. num. 41. Feuz. n. d. c. 158. num. 48. Pigant. sup. n. 51.*
- 511 Idem est contra Dominum prætendentem prælationem in re tractu, quia statutum solum dicit de creditore, *Ludouic. dec. 475. n. 10.*
- 512 12. Limitatio est, vt statutum non procedat pro vultu fructuario aduersus proprietarium, quia non valenti agere non currit præscriptio, *l. 2. ff. de C. de anal. & except. l. cum notissimi, §. in ius, & §. illud, C. de præscript. 30. ann. Canaler. dec. 213. num. 67. Pigant. sup. num. 51.*
- 513 13. Vt tale statutum non noceat Clericis, viris Ecclesiasticis, aut Ecclesie, aut locis Pij, *Marefat. d. c. 67. num. 20. seqq. Feuz. n. d. c. 158. n. fine, Leoncill. dec. Ferrar. 76. n. 15. Pigant. sup. num. 54. D. Caustian. sup. n. 1. n. 64.*
- 514 14. Vt debitoribus non prosit aduersus fortenses, qui non ligantur hoc statuto, *Galgani. d. c. 158. versan. hoc. Sed in contrarium est decis. Tom. 1.*
602. p. 1. diuers. Feuz. n. d. c. 158. num. 65. seqq. Leoncill. d. c. 76. num. 14. seqq. *T. beod. Rub. d. c. 158. num. 13. Pigant. sup. num. 55. P. Nollis. sup. Consect. Neapol. tom. 1. p. 2. n. 1. n. 8. Farlat. dec. 774. n. 2.*
- 515 Sed quod comprehendat furenses Romæ conuentus ad soluendum, probatur, nam licet regulariter statuta non ligent furenses, tamen id procedit in his, quæ oriuntur à principio, & ex natura contractus, secus in his, quæ procedunt ex post facto, & post ipsum contractum, scilicet propter negligentiam, vel moram, nam tunc si solum non sit destinata in certo loco, sed simpliciter attenditur statutum loci, vbi est facta petitio, quia ibi dicitur contracta negligentia, & mora, *D. Constantin. d. m. 1. num. 57. & seqq. Pacien. de locat. cap. 5. num. 97. Quamvis sit creditum abbi contractum, dummodo his agitur in loco statuti, Pac. om. num. 96. Cenciol. l. leg. 11. num. 2. vbi nu. 24. dicitur si solum sit promissa extra locum statuti. Dicemus infra.*
- 516 Et quod Ecclesie, personas ecclesiasticas, loco Pij, quod comprehendantur, fundant *Feuz. n. d. c. 78. Marefat. d. c. 67. num. 20. 24. lib. 2. Card. Luca de c. edit. d. c. 130. num. 9. 10. Parion. d. c. 52. num. 96. Vbi quamvis sit à Papa confirmatum.*
- 517 Sed contrarium est verius, cum statuta Vrbis non comprehendant illius ex defectu voluntatis statuentium, fundantur in defectu potestatis, *Rota coram C. C. inter alia: impressi. dec. 490. 541. 773. & 900 & postea confirmatis dec. 251. p. 16. rec. & dec. 377. p. 17. C. de iur. ad statuti. Engub. vab. 30. num. 2. Parion. d. locat. c. 52. num. 96. c. 53. num. 60. seqq. Sperell. dec. 35. signanter nu. 85. Eadem Rota de c. 39. ann. 15. p. 11. rec. & dec. 175. num. 12. p. 17. & contra Card. L. c. sicut decisum, in eadem causa, in qua scriptum, vbi videre est in dec. 173. p. 17. rec. & d. 392. p. 18.*
- 518 Verum vera existente hac opinione, potest tamen clericus contra lucum creditorem agere aduersus ipsum Clericum, allegare præscriptionem statutariam per modum priuilegij, *Parion. d. c. 52. num. 96. cap. 63. num. 62. seqq. Cenciol. p. num. 3. Canter. var. p. 1. c. 15. num. 36. Sperell. dec. 135. num. 131. Rota d. dec. 175. num. 13. 14. p. 17. & d. c. 392. n. 27. seqq. p. 18.*
- 519 Nec tale statutum comprehendit Clericū hæredem laici, quando præscriptio non fuit completa illo viuente, *Cenciol. sup. num. 2. Anton. ill. de temp. legal. lib. 1. c. 25. num. 20. 21. Sperell. dec. 135. num. 24. seqq.*
- 520 Et locis Pij datur restitutio in integrum, eriam de iure communi, ob negligentiam Administratorum, *Rota dec. 35. num. 26. post Merin. de pignor. Etiam aduersus præscriptionem 40. annorum, Rota dec. 774. & cum Burat. Etiam non probata latione, cum solus cursus temporis, hoc casu, lædat, Rota apud D. Constant. sup. num. 74. Et licet non probata aliqua ignorantia, de iure specialis talis restitutio Ecclesie conceditur, *Bart. dec. 102. n. 18.**
- 521 Immo locis Pij competitis talis restitutio, etiam

etiam aduersus præscriptionem longissimi temporis, ob negligentiam officialium, qui cum in dies morerentur, præsumuntur ignorare facta Ecclesie, vel Monasterij, *Hond. conf. 80. num. 82. seqq. lib. 2. Sord. conf. 520. num. 6. & 10. lib. 4. Hondern. ad Sord. dec. 4. num. 6. seqq. D. Conflantin. sup. nu. 69. seqq.*

An competat restitutio ex capite Ignorantiz? *Contol. alleg. 11. nu. 25. & seqq.*

522 15. Vt non procedat in causa spoliij. Sed contra est *Seip. dec. 1360. Marefci. d. 5. 67. nu. 47. seqq. Galgani. ad stat. Prælib. l. c. 160. Pigant. sup. nu. 56.*

523 16. Limitatio est, vt si præscriptio decursa percurat etiam damnum creditorum, qui credita exigere poterant, nec tamen potuerunt, ob non exhibitionem librorum, quos non exhibuit, teneatur ad damna, *Rota d. c. 33. post Man. gil. de subb. 28.*

524 17. Limitatio est, vt statutum istud non extendatur ad condemnationem criminalem, de qua non loquitur, *Cabal. resol. crimin. cent. 3. cas. 139.*

525 18. Limitatio est, vt minus tempus sufficiat, si agatur de mercede diurna, simulata, nutritiua, & simili alia causa, qua satis est cursus quatuor annorum, *Rim. iun. conf. 407. nom. 15. Lodo. mic. concluf. 38. lib. 1. 44. Leonuill. dec. 37. Pigant. sup. nu. 58. seqq. De qua re. Nos infra d.*

526 19. Limitatio est, vt indebito locationis domus, vel apothecæ non currat tempus annorum 15. sed annorum quinque, vt in d. statuto Ferrariæ *Thej. dec. 114. Caroc. de lat. p. t. tit. de præscript. Gratian. dist. 92. nu. 40. seqq. Pacion. l. c. locat. c. 52. Pigant. sup. n. 67.*

527 20. Limitatio est, vt in annuis præstationibus non currat ista præscriptio, *Gratian. dist. 883. nom. 14. 15. Et in annuis censibus. Theod. Rub. d. 158. nu. 6. Et generaliter in annuis præstationibus debitis ex ultima voluntate, cum in enumeratione temporis tot requiruntur præscriptiones, quot sunt anni, secus vbi non currit denominatio, quia vnica currit præscriptio, *Pacific. de S. luan. p. 2. c. 2. num. 293. seqq. Buar. dec. 643. nu. 22. vbi Addi. refert alias decisiones, Maranta par. 4. resp. 96. num. 20. seqq. & resp. 98. Idem in præstationibus conditionalibus, vel conditionalis affectus, prout in censibus, in quibus plures requiruntur præscriptiones, Gratian. sup. nu. 14. Pacific. d. c. 2. num. 292. & ibi Rota dec. 300. in calce Operis, Cenc. de censib. p. 3. c. 1. q. 8. art. 2. Marefci. d. 4. 67. nu. 47. seqq. Ferrentill. sup. D. Romaguer. ad Conciol. ad stat. Eugub. l. b. 2. rubr. 30. nu. 51. Pigant. sup. nu. 68. seqq.**

528 21. Limitatio est, vt dicta præscriptio non habeat locum aduersus creditorem non petentem debitum, in præiudicium fideiussoris, qui creditori soluerit, & ab eo cessionem reportauerit, etiam si de solutione, facta non fuerit intimato debitori, *Fenz. d. c. 158. nu. 55. 56. Vbi etiam quid de confideiussore solvente, vt per Rot. ibid. dec. 155. in Calce operis Pigant. sup. num.*

71. *Archib. de Grass. dec. 208. de præscript. Montec. dec. 1549. 25.*

529 Quod declarat *Fonsell. de passis gl. 18. p. 5. nu. 36. Vt procedat conclusio quando fideiussor, aut Tertius creditori soluerit, aurequam tempus præscriptionis esset elapsum contra ipsum creditorem, Scheirin. de iure offer. par. 2. sect. 2. c. 2. nu. 41. 42. & p. t. c. 1. sect. 1. nu. 7. Fab. in C. lib. 8. tit. 20. de lat. pign. d. c. 12.*

530 De eodem iure Ferrariensi, per statutum 129. Quilibet Ciuis, vel Incola, vel eius districus, qui fuerit Tutor, aut Tutrix alicuius, & elapsi sint à tempore finitæ tutelæ quomodocumq; & superuenientis pubertatis, quindecim anni, nisi à quos perita non fuerit administracionis ratio à Tutore, vel ab eius hærede, & cū effectu fuerit prosequuta saltem vsq; ad publicationem processus inclusiui, de cætero non tenetur, aut eius hæres, nec fideiussores administrationis reddere rationem, si Tutor ille cōfecerit inuentarium. Nam elapsi dictis annis 15. præsumitur ratio reddita, & reliqua restituta, & sic Tutor ipse censetur liberatus. Idem statuitur in Curatore, Factore, Negotorum gestare, & in quolibet alio Administratore. Super quo statuto claro, aureum commentum facit D. Pigant. ad quem remittimus DD. Lectores per 52. numeros.

531 Adelt in eadem Ciuitate Ferrarim aliud statum 130. in ordine, vbi de præscriptione statum, reddituum, & fructuum bestiarum, & possessionum. Vt fructus, & redditus animalium Captorum, pecudum, vel Vaccarum, præscribatur spatio duorum mensium, finito anno, cum præsumatur satisfactus. In alijs bestiis si non petat infra annum, finita fociata, rationem sibi reddi de fociis, & alijs redditibus, non auditur, cum præsumatur satisfactus, cum alijs ibidem statutis, super quo etiam commentum fecit idem D. Pigant. per 14. numeros.

532 Romæ adelt statum tit. de præscriptionibus cap. 158. per quod statutum est: creditor ex causa mutui, depositi, vel cuiuscumq; generis contractus per annos 16. negligens fuerit in petendo debitum, etiam si creditor ipse habeat hypothecam generalem, vel specialem, tacitam, vel expresse, si corporalem, & actualem creditor ipse pignoris, & hypothecæ possessionem adeptus non fuerit, vel nisi in quolibet casuum prædictorum de iudiciali, vel extraiudiciali interpellatione creditor legitime docuerit, præsumitur iuris præsumptione facta solutio, nisi contrarium per creditorem probetur, exceptis dotibus, donationibus propter nuptias tributis, & censibus. Sed creditor in vim Chirographi, aut schedulæ, siue apoc. priuati, per decennium post mortem debituri non petierit debitum, solutio præsumatur. De quo statuto *5. acc. c. 1. comm. 5. 1. q. 7. p. 2. ampl. 19. nu. 127. & n. 135.*

Que statuta valida sunt, quia fundata super præsumpta solutione, *Percol. c. 10. fult. 23. nu. 15.*

Et perimunt post tale tempus statutum, actio.

affectionem creditoribus, *Verel. sup. nu. 14.*

Ad cuius statuti explanationem *D. Franc. Maria Constantin.* ultra plures considerationes legales.

Ponit Articulus quatuor disputandos. Primus est, An Natura huius præscriptionis sit odiosa, & procedat cum mala fide, & quando illa procedat. Secundò, quando illa non procedat. Tertiò, quando, & quomodo illa interrumpatur, & quando semel interrupta rursus renouetur. Quartò, de præsumptione solutionis, in qua est fundatum statutum.

333 Præscriptio hæc est subrogata in locum præscriptionis 30. annorum iuris communis, *Roman. conf. 33. nu. 2. seqq. C. alfr. conf. 439. nu. 3. lib. 4. Motieran. ad stat. Bonouib. 2. rubr. de præscript. lit. b. Fenzon. in d. stat. Roman. nu. 59. Marefciot. l. b. 2. c. 57. nu. 14. 13. 20. Gratian. disc. 994. nu. 1. C. arim. contr. 32. nu. 13. lib. 1. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 25. num. 1. Merlin. dec. Luc. 70. nu. 45. Rota dec. 298. nu. 3. 5. nec ad rem p. 4. diuersi. Rota dec. 614. nu. 3. coram Serafin. dec. 758. nu. 4. coram Vbold. & dec. 147. nu. 6. coram Royat. D. Constantin. f. p. art. 1. nu. 1. Ideo recipit interpretationes à lure communis, Rota dec. 6. nu. 3. p. 3. rec. Clarin. 19. 21.*

334 Verum, cum coarceat tempus, dicitur odiosa, & est restringenda, *Archaren. conf. 258. nu. 3. Carp. in d. stat. Mediolan. c. 112. nu. 65. tom. 1. h. ouen. ad not. 60. nu. d. rubr. de præscript. fol. 215. Canter. p. 4. 15. nu. 30. Xamar. rec. iur. lit. p. 1. defin. 50. nu. 15. 16. Pac. on. de locat. c. 52. nu. 41. Sperell. dec. 135. nu. 105. Rota dec. 100. nu. 10. coram Du. roze. sen. & dec. 758. nu. 3. coram Vbold. Et in dubio est iudicandum contra præscriptionem, cum sit iniquissimum, & odiosissimum præsidium, *Rota dec. 881. nu. 4. coram Merlin. & Rota Lucens. apud Palm. dec. 10. nu. 26. D. Constantin. sup. nu. 6. Ansd. de commerc. disc. 95. nu. 30.**

335 Qui anni sexdecim debem esse completi, & si vnica dies deficiat ad illam complendam, nō habet effectum, post alios *D. Constantin. sup. nu. 12. seqq.*

336 Dictum statutum procedit in quocumq; contractu, instrumento, ac obligatione, etiam iuramento vallaus, post mille *D. Constantin. sup. nu. 16. seqq.*

337 Et licet de lure communi in præscriptione requiratur bonafides, in principio, medio, & fine, *fin. de præscript. Gratian. disc. 403. nu. 14. 23. Rota dec. 300. nu. 1. p. 7. Cyriac. contra 321. nu. 4. Rota dec. 190. nu. 16. dec. 280. nu. 15. p. 7. rec. & dec. 144. nu. 21. post Merlin. de pign. dicemus infra. Antonell. de c. 25. nu. 9. seqq. Rota dec. 712. on. 8. coram Penia.*

338 Tamen in terminis talis statuti non requiritur bonafides, cum illud sit fundatum super præsumptam solutione, *T. brosd. Rub. ad d. statut. 158. nu. 5. Pigant. ad stat. Ferrar. rub. 128. nu. 4. Conciol. & addit. ad stat. Engub. rub. 30. nu. 7. 8. lib. 2. Pacion. de locat. c. 52. nu. 58. seqq. Fenzon. ibid. nu.*

7. 8. T. bomat. dec. 22. nu. 2. 3. post alios *D. Constantin. sup. nu. 13. seqq. D. D. relati per Conciol. alleg. 11. nu. 10. & ad stat. Engub. lib. 2. rub. 30. nu. 7. 8. licet contra dicam Cyriac. contr. 321. nu. 55. Addit. ad Rot. dec. 6. p. 3. rec. Rota post Posib. de substat. dec. 119. Declinat Conciol. d. n. 8.*

339 3. Hoc statutum procedit in Deposito. *T. beed. Rub. in annot. ad illud statut. 158. nu. 10. 28. Rota dec. 388. on. 11. coram Rembold. D. Constantin. sup. nu. 2. 3. & seqq.*

340 4. Habet locum in debito ex causa tunc, & redditionis rationis, *Rub. sup. nu. 9. Fenzon. ibid. nu. 11. seqq. Marefciot. c. 67. nu. 2. 3. Rota dec. 692. 730. coram Serafin. & dec. 593. nu. 16. p. 18. tom. 2. rec. Card. Luca de empt. disc. 7. nu. 7. D. Constantin. sup. nu. 32. 33.*

341 Idem fauore negotiorum gestoris, *Gratian. disc. 52. nu. 19. 20.*

In obligatione mensurandi, *Card. Luca d. disc. 7. de empt. nu. 8.*

342 Secus si fuerint ab administratore subtrahæ pecunie, & de hoc non fuerit habita notitia, *Rota dec. 151. 5. fin. post Fenzon. ad stat. Vrbis.*

343 5. Procedit etiam indebito ex quasi contractu, ob eandem rationem, quæ viget in contractibus, & ob verborum amplitudinem, *Fenzon. sup. nu. 13. & seqq. Marefciot. c. 67. nu. 2. 3. Conciol. d. rub. 30. nu. 19. 20. Pigant. rub. 128. nu. 10. Rota dec. 730. nu. 3. seqq. coram Serafin. & dec. 453. nu. 1. p. 4. diuersi. D. Constantin. sup. nu. 34. D. Hissimus Dom. Antonell. de tempor. legal. l. b. 1. cap. 25. nu. 1.*

344 6. In Sententia, quæ non potest exequi post 16. annos, *Fenzon. sup. nu. 67. Pigant. rub. 128. nu. 34. Conciol. d. rub. 30. nu. 27. post alios Rota dec. 5. D. Constantin. sup. nu. 35.*

345 7. In executione Laudi, *non ad stat. Vrb. gl. 19. nu. 135. 136. D. Constantin. sup. nu. 36. vbi impugnat Gratian. disc. 994. nu. 7. in curiarum. Verum si opponatur contra laudum acceptatum non impedit illius executionem, Gratian. ibidem.*

346 8. In officio Iudicis nobili, & mercenario, *Marefciot. d. c. 67. nu. 4. seqq. Pigant. rub. 128. nu. 11. Fenzon. sup. nu. 17. seqq. post Rab. & Serafin. Constantin. nu. 37. Antonell. de tempor. legal. lib. 1. cap. 25. nu. 1.*

347 9. In fructibus dotalibus, *D. Constantin. t. n. 38. decursus post 16. annos, secus in decurrendis, D. Constantin. nu. 39.*

348 Verum in illis prescribendis requiruntur præscriptiones, quot sunt anni, ideo pro decursis in annis, pro quibus non poterat peti, quia non maturant, non intrat præscriptio, nisi à die, quo peti poterant, *D. Constantin. sup. nu. 39.*

349 10. Præscriptio cepit contra cedentem currit, etiam contra Cessionarium, & Successores, tamquam inherens credito, non personæ, *Pigant. rub. 128. nu. 32. Rota diuersi. dec. 346. nu. 3. 6. p. 6. rec. Merlin. de pign. lib. 5. qu. 21. n. 61.*

350 11. Procedit etiam contra hæredem iacentem, quando præscriptio fuit cepit cum de-

- functio, vel fuit datus Curator hereditati iacenti, *Rota d. dec. 346. nu. 6. Marescot. d. 67. n. 19. Fenxon. sup. num. 58. 59. D. Confl. n. m. 40. 41. Sersin. d. 730. Antonell. de tempor. leg. lib. 1. c. 25. num. 1.*
- 551 Tamen hæc conclusio reuocatur in dubiū per *Card. Luca de credit. disc. 129. num. 20.* ratione, quia præscriptio hæc à Statuto est fundata in præsumpta satisfactione, quæ non potest considerari in hereditate iacente, maxime in hereditate iacente Creditoris, *D. Constantin. sup. nu. 42. segg.*
- 552 12. Hæc præscriptio statutaria potest allegari per Creditores debitoris decocti, contra Creditorem, contra quem est præscriptio creditum, *Acosia de priuilegiis. reg. 1. nu. 94. segg. Sals. id. labyr. p. 1. c. 40. num. 14. 16. segg. D. Constantin. sup. nu. 48. segg.*
- 553 13. Hæc præscriptio comprehendit forenses Romæ conuensas ad soluendum, post antiquiores Doctissimos Domin. Conciol. alleg. 1. 1. nu. 22. segg. & ad statum. *Engub. rubr. 30. nu. 9. Pacione de locat. c. 52. num. 77. segg. Fenxon. in d. stat. nu. 61. 62. Thomaz. de disc. 155. in fine. Rota dec. 602. p. 1. diuers. & d. 764. p. 4. Doctissimus D. Constantin. sup. num. 57. vbi num. 58. Limitat si contractus sit celebratus in loco statuti, & solutio alibi destinata sit, *Rota par. 4. diuers. dec. 674. Ridolfus. in praxi p. 1. c. 8. num. 205. segg. Rota p. 18. dec. 771. Ciroc. disc. 16. nu. 49. Card. Luca de credit. disc. 129. num. 21. d. fe. 130. nu. 7. disc. 148. nu. 12. Zacchia de salar. qu. 103. n. 18. segg.**
- 554 Verum ex capite probabilis ignorantie in forense absente ab Vrbe, quia præsumitur ignorare dispositionem huius statuti, datur restitutio in integrum aduersus hanc præscriptionem statuariam, *Conciol. d. alleg. 1. 1. num. 27. segg. Pacione de locat. d. c. 52. num. 99. Card. Luca de credit. disc. 129. nu. 21. Add. ad Baras. dec. 98. nu. 6. post d. disc. Rota, 1. d. m. D. Constantin. sup. num. 59. 60.*
- 555 Sic comprehendit forenses in ijs, quæ oriuntur ex post facto, propter moram, vel negligentiam, *Rota post Frecol. de transact. dec. 95. nu. 1. & 10. Rota p. 17. rec. dec. 63. num. 9. dec. 175. nu. 9. segg. & p. 18. dec. 392. Card. Luca sup.*
- 556 Statum hoc non comprehendit Clericos, & Ecclesiasticas personas, vt contra *Card. Luca, & alios fundat D. Constantin. sup. num. 63. segg. Et nu. 69. segg.* dicit quod potest Clericus contra laicum creditorem agentem aduersus ipsum, Clericum allegare præscriptionem statuariam per modum priuilegij, *Pacione de locat. d. c. 52. nu. 96. & cap. 63. num. 62. segg. Conciol. rubr. 30. num. 3. Cauer. var. p. 1. c. 15. num. 36. Sperell. dec. 135. nu. 131. Rota dec. 175. nu. 13. 14. p. 17. rec. & dec. 392. p. 18. Pacione de locat. cap. 52. nu. 96. cap. 53. nu. 60. segg. Sabell. & præscriptio nu. 8. Rota dec. 35. nu. 15. p. 17. rec. dec. 175. num. 12. p. 17. & dec. 392. p. 18. Sic Italia statuta non comprehendunt Clericos passiuè, sed actiuè sic. *Sperell. dec. 135. num. 85.**
- 557 Et tale statutum non comprehendit Clericum hæredem laici, quando præscriptio non fuit completa illo viuente, *Conciol. d. rub. 30. nu. 2. Antonell. de temp. leg. lib. 1. c. 25. num. 20. 21. Sperell. dec. 135. nu. 24. segg. Dom. Constantin. sup. nu. 71.*
- 558 Tale statutum locum habet non solum in credito pecuniario, sed in quocumq; alio adimplimento, ab eodem statuto non excepto, *Card. Luca de empt. disc. 7. n. 7.*
- 559 Procedit contra filium, qui intrat tempus 16. annorum non petijt supplementum legitimum, *Antonell. de temp. leg. lib. 1. c. 25. num. 11. Sed contra intrat hic nu. 578.*
- 560 Tales statuarie præscriptiones non profunt, nisi allegentur, *Guid. Papa dec. 221. Duem. reg. 306. nu. 10. Sord. dec. 24. Antonell. de temp. leg. lib. 1. c. 25. num. 2. Mogon. dec. Luc. 27. num. 14. & segg.*
- Sic iudex ex officio non potest illam opponere, *Mogon. sup. Scacc. de commerc. §. 1. qu. 7. p. 2. ampl. 19. nu. 35. vers. Nota tertio, vbi vers. Tamen secus dicit posse, si illa appareret ex actis.*
- 561 Præscriptio statuarie comprehendit personas priuilegiatas, *Calà de restit. a. qu. 34. num. 1. & segg. Cauer. var. lib. 1. c. 15. n. 27. D. Rom. gn. ad stat. Engub. fol. 259. n. 40.*
- Sed illis competit restitutio in integrum, *D. Romagn. ibid. nu. 41. post Cauer. sup. num. 27. Bon. den. collus. 10. nu. 60. Pegaf. ad ordin. Portug. lib. 1. tam. 1. ad prom. gl. 58. nu. 7. licet contra dicat Calà f. p.*
- Verum quando ipsi minores regressum habere possunt contra Tutores, seu Curatores scientes, & negligentes, quia ex quo scientia ipsorum Tutorum, seu Curatorum est sufficiens ad præscribendum contra pupillos, & minores, ideo ipsi ad id tenentur, *Bon. den. collus. 10. nu. 81. segg. Ottobon. dec. 173. num. 11. segg. Baras. & addit. dec. 410. 774. D. Card. Luca de iudic. disc. 21. nu. 37. Hædiern. ad Sord. dec. 4. nu. 27. segg. Galef. de restit. in integr. in tr. lib. 2. n. 91. Loc. disc. D. Romagn. sup. n. 42.*
- 562 Statuta præsumptiua solutionem debiti, per lapsum 16. ann. vt est Romanæ, de quo *D. Rocca disp. 93. nu. 28.* non procedunt quæties datur probatio, ac præsumptio præponderans super non solutione, nam cum statutum fundet præscriptionem super præsumpta solutione post lapsum 16. annorum, eo ipso cessat præscriptio, quo cessat dictum præscriptum, *Fenxon. in d. statuti. num. 32. segg. Andreol. contr. 135. num. 15. Carua ref. 138. nu. 4. Pacione de locat. c. 52. num. 68. Pignat. ad stat. Ferrar. rubr. 128. nu. 35. post mille dec. Rota & Card. Luca de iure patron. d. disc. 8. nu. 8. de empt. disc. 7. nu. 8. de credit. disc. 129. nu. 12. 13. Frecol. de transact. qu. 79. nu. 36. Durou. dec. 210. num. 15. Conciol. alleg. 1. 1. nu. 14. T. bonat. dec. 222. Add. ad Pamb. dec. 98. nu. 2. Merl. in d. dec. 124. D. Constantin. d. annot. 48. art. 2. nu. 77. 78. D. Conciol. suprad. ad stat. Engub. lib. 2. rub. 30. nu. 22. segg.*

563 Sic cessat præscriptio, ac præsumptio solutionis, si debitor erat uelocitus, & non solvendo, *Rota dec. 678. nu. 13. & dec. 758. nu. 9. coram Faldio, D. Constant. n. sup. nu. 79.*

564 Item si apparet, quod bona, quæ debebant consignari creditori, semper fuerunt apud illi, qui allegat præscriptionem, *Rota dec. 474. nu. 9. coram Aldredio, & dec. 300. nu. 12. p. 5. rec.*

565 Item si pecunia debebat, ex pacto deponi in Banco Pietatis, nam si in illo non reperitur, cessat præsumptio solutionis, *Rota dec. 63. in fine, post Z. ff. de process. rem. legitimat.*

566 Item ex recognitione debitor postea facta, ex variis assignationibus factis pro illius satisfactione, *Rota dec. 15. in fine p. 2. & dec. 678. nu. 12. 13. dec. 758. nu. 9. coram Faldio, Paccon. de loc. c. 16. § 2. nu. 69. seqq.*

567 Verum præsumptiones super non solutione debent esse præponderantes, & concludentes, non autem equi vocis, de quæ conquisantur à præsumptionibus super solutione, *Rota dec. 153. nu. 27. 28. p. 6. rec. dec. 285. nu. 14. seqq. par. 18. & dec. 155. § 1. & dec. 157. § 1. & post Fenzo. ad stat. F. ro. Paton. de locat. cap. 52. n. 72. & seqq. D. Constant. n. sup. nu. 83. seqq.*

568 Sic cum sit vocum, quon præscriptio deducta ex hoc statuto, sit fundata in præsumpta solutione, creditor conveniens ad solutionem, debet respondere super positionibus datis à creditore, quod infra tempus 16. annorum fuit acquisitus à creditore, & aliis consimilibus, *Carpon. ad stat. Metrol. c. 112. nu. 82. lib. 1. C. accer. p. 1. esp. 15. nu. 12. Antonelli. c. temp. legal. lib. 1. c. 15. nu. 34. 18. D. Constant. n. sup. nu. 84. & seqq. ubi dicit etiam teneri debitorum recognoscere Apocam debiti privatum, etiam post tempus præscriptum.*

569 Hæc præscriptio non procedit in debito impugnato, nam cum privato supponat habitum, & solutio sit destructio debiti præexistens, nec possit dari destructio individui, nisi eo prius supposito, adeo frustra à debitore conventio allegatur præscriptio, & præsumpta solutio debiti, quod fuit negatum, *P. 3. nu. rubr. 128 nu. 28. Cor. 12. rubr. 30 nu. 23. Card. Luca de cred. disc. 129. nu. 19. & disc. 130. nu. 12. post mille decisiones Rota, & de emp. disc. 13. nu. 11. D. Constant. d. ut. 2. nu. 95. Rota disc. 93. nu. 39. Sali. ff. de prescrip. c. n. 9.*

570 Hæc præscriptio excluditur quando per debitorem excipitur de solutione particulari debiti certo modo facta, quæ tamen non probatur, *Grati. in disc. 441. nu. 17. seqq. Rota de 444. nu. 11. & seqq. post Merlin. de p. r. nor. Abruz. in comment. ad cap. 62. Regis Ferdin. comment. 2. nu. 276. D. Constant. n. sup. nu. 96.*

571 4. Non procedit quando debitor allegat compensationem alterius crediti, quod ipse habere præcedit contra Creditorem agentem, *Rota dec. 574. nu. 7. coram Merlino, & c. 33. nu. 2. p. 5. rec. Et cum debitor compensandum est tale, & subsistens, tunc omnino excludun-*

tur termini præscriptio, nam exceptio compensationis, quæ potest opponi contra Creditorem per ipsum debitorem, impedit præscriptionem, cum hæc fundetur super negligentia creditoris, & non potest dici hic negligentia petendo à debitore suo, quem ex alia causa habet creditorem, post mille D. Constant. n. sup. 97. 98. Nam præscriptio ipso iure compensatur, *D. Gutierrez de compensat. lib. 1. q. 6. nu. 33. & nu. 85. ubi declarat.*

572 5. Sub hoc statuto non comprehenditur debitum pro exoneratione conscientie, *Genues. pract. ab. l. q. 168. Pigant. in rubr. 128. nu. 49. D. Constant. n. sup. nu. 99.*

573 6. Non habet locum in credito Dotis, aut donationis propriæ nuptias, & in augmento dotali, *Fez. & Zon. nu. 44. seqq. Card. Luca de dote. disc. 29. nu. 9. disc. 164. nu. 5. & 13. Pigant. rubr. 128. nu. 42. Panimoll. dec. for. Eccl. 3. nu. 28. Zuccard. dec. Luc. 52. nu. 10. 11. D. Rom. quæ. ad Consol. ad stat. Engab. lib. 2. rubr. 30. nu. 66. Nos infra nu. 550.*

574 Ad solutio matrimonii statutum procedit, *Pigant. n. sup. nu. 41. Card. Luca disc. 164. nu. 5. Rota dec. 156. post Fenzo.*

575 Idem si dos consistat in pecunia, cum tunc periculum sit mariti, *Ton. ut res. civil. p. 2. c. 182. nu. 9. seqq. sic in bonis æstimatis, D. Romagnol. sup. nu. 68.*

576 Procedit in fructibus dotalibus, *Pigant. rubr. 129. nu. 42. Rota dec. 15. nu. 5. 6. coram Martini. Consol. d. ubi. 2. nu. 24. Nos supra. 495.*

577 Idem in fructibus censuum, annuis præstationibus, legati annuo, vel alio debito conditionali solvendo, ac maturando quolibet anno, tunc requiritur præscriptio, quæ sunt annuatim à die, quæ quilibet annua præstatio incipi debet, incipit pro illa, præscriptio, *D. Constant. n. sup. nu. 100. seqq. Scac. de con. me. §. 2. q. 7. p. 2. ampl. 9. nu. 135. vers. Nota 2. Consol. & Rota 27. n. sup.*

Idco requiritur 30. anni, *Grati. in disc. 490. nu. 1.*

578 7. Non procedit in actione reali, nec in actione mixta, ut in petente hæreditatis, ac si deicommissi, *Rubens ad illud statum 158. nu. 14. p. 2. & c. nu. 17. Pigant. rubr. 128. nu. 41. Co. ciol. rubr. 30. nu. 13. Ludonif. & Addit. dec. 489. nu. 16. 26. Nec contra filium, petentem legitimam, vel eius supplementum, *Rub. sup. nu. 33. Consol. sup. nu. 12. Ludonif. & Addit. dec. 487. Can. ler. dec. 256. nu. 5. post mille alios Constant. n. sup. nu. 107. seqq. Recal. de transact. q. 79. nu. 3. Sabell. §. præscripti. nu. 7. Anton. de temp. legal. lib. 2. c. 15. nu. 24. eqq. Rota post Cenc. dec. 230. nu. 7. Dura dec. 210. nu. 9. D. Consol. d. rubr. 30. nu. 11. & seqq. Nec donationem, nam non est creditor, *Cogit. l. sup. nu. 14. nec comprehendit actionem realem pro legato nu. 15. Nec illum, qui rem vendicam ratione den. in. nu. 16. Nec quodam compen. acti in rem scripta, quæ æquipatur actioni reali. nu. 17.***

- 579 7. Non procedit in vindicantie rem propriam iure domini, *Fenzon. ibid. n. 20. Conirol. d. rub. 30. n. 16.*
- 580 8. Non procedit in actione reali competente pro legato, procedit in actione personali competente pro legato. *Rub. in d. stat. 158. num. 16. Conirol. d. rub. 30. n. 15. Rota dec. 597. num. 9. 10. coram D. Monz. Gratian. d. f. 118. num. 19. seqq. Pigant. rub. 128. num. 34. Rota de. 453. p. 4. d. iust. & dec. 597. num. 4. 5. coram D. Monz. Sed videndus D. Constant. n. sup. num. 118. seqq.*
- 581 An procedat in Contractu iurato, & secretarie de commerc. §. 1. q. 7. p. 2. ampl. 19. num. 135. vers. Nota 4. & vers. Ego ubi dicit: Non, *Nas supra.*
- 582 Non procedit in Canonibus, *Rota dec. 372. num. 17. p. 4. tom. 2. rec. & dec. 311. num. 32. seqq. coram Barb.*
- 583 10. Non in Censibus, ac eorum fructibus, & annuis censibus, *Ciarlin. contr. 196. num. 53. 54. Rota dec. 230. apud Cene. de censib. Antonell. de temp. leg. d. lib. 1. c. 25. num. 26. nec comprehendit Dominum census retrahere volentem fundū censum vigore Bullæ Beati Pij V. cum statum loquatur de creditore, qui non potest dici dominus census, quoad retractum, Nec comprehenditur fideiussor in contractu census, cui talis fideiussor dicatur pars contractus casualis, post mille *D. Constant. f. p. num. 131. seqq. Secret. de commerc. §. 1. q. 7. p. 1. ampl. 19. num. 135. vers. Nota 2.**
- 584 Non comprehendit agentem vigore litterarum Cambij. *Ro. de disp. 93. nu. 33. lib. 2.*
- 585 11. Non currit contra fideiussorem, qui pro alio se obligavit, & postea cogitur solvere pro debito principali, *Fenzon. sup. nu. 55. Ro. de. 500. & ibi Apostilla apud Pat. lib. 2. in ult. ed. post alios Co. flantini. sup. num. 134. procedit etiam quoad correum, si aliter recepti. Rota d. dec. 500. & dec. 100. num. 6. 7. coram D. Monz. Procedit contra alium quicumque; soluentem pro tertio, & non pro se, *Fenzon. ibi num. 55. D. Monz. dec. 100. nu. 5. seqq. Per. a dec. 751. nu. 8.**
- 586 Quæ conclusio procedit tantum in fideiussore contractus, non iudicii, *Rota dec. 124. num. 25. coram Merlin. Verum hic fideiussor potest allegare fideiussionem non completam, cum principali ante moram litem, sed ceptam, & completam post sententiam, & rem iudicatam cum ipso fideiussore, Rota dec. 124. num. 25. 26. coram Merlin.*
- 587 Et quando sunt plures fideiussores, & vnus illorum soluit, & reporat cessionem contra confideiussorem, tali casu à die Cessionis reportat, inrat præscriptio statutaria, *Fenzon. nu. 56. Rota dec. 346. nu. 8. seqq. p. 6. rec. post alios D. Constant. sup. n. 134. seqq.*
- 588 12. Non procedit quando creditum proponitur non per viam actionis, sed exceptionis, *M. aret. cap. 67. nu. 42. Antonell. de temp. leg. d. lib. 1. c. 25. num. 31. 32. Jacob. de salario q. 105. nu. 38. seqq. Pacien. de locat. c. 52. num. 57. Leocill.*
- dec. 37. nu. 8. seqq. Rota dec. 379. nu. 10. p. 17. rec.*
- 589 Secus si exceptio ius accipiendi defenditur à iure agendi, & exceptio ideo est exceptio, quia cumq; cur actio, hoc casu exceptio ipsa est subiecta præscriptioni, sicut ipsa actio, *Rota dec. 379. num. 12. p. 17. rec. D. Constant. sup. num. 140. seqq.*
- 590 13. Non currit contra non valentem agere, d. 1. t. f. ne, C. de annal. except. d. 1. c. d. bonis matrem. *Za. ebra de salario. 105. nu. 22. seqq. Pacien. d. c. 52. nu. 55. 56. post alios D. Constant. sup. num. 143. C. f. f. l. contr. d. b. 7. c. 13. num. 40. Abrazin. comment. ad c. 62. Reg. Ferdin. unum. 2. nu. 173. Secus si ille potius impedimentum remoueat, num. 274.*
- 591 14. Non currit grassante peste, vel bello, *Pancir. l. conf. 96. num. 34. conf. 180. num. 15. Gratian. d. c. 403. nu. 24. 25. 1. et ubi d. stat. Pap. n. 72. num. 2. seqq. Pignat. rub. 128. num. 34. D. Constant. sup. num. 144.*
- 592 15. Non currit contra filios, sive existentes sub patria potestate, *Pigant. d. rub. 128. num. 47. Canaler. d. c. 346. nu. 6. Vell. dec. 63. nu. 13. Gratian. d. c. 323. nu. 86. Ca. panat. stat. d. 1. c. 132. nu. 52. lib. 1. D. Constant. sup. num. 145. & D. Romagosa. ad Cene. d. ad stat. Engub. lib. 3. nu. 30. n. 72.*
- 593 16. Non contra pupillum durante pupillari auctoritate, *C. de prescript. 30. vel 40. annor. Carpma. d. 12. num. 43. R. Cypre. Latr. s. uol. 39. num. 45. post mille D. Constant. sup. num. 146. D. Baldus. d. c. Parmen. f. 11. q. dec. 3. nu. 16. 17. Sabell. res. l. c. 22. nu. 8. 12. post 4. tom.*
- 594 Quæ conclusio procedit, etiam in minoribus, cum quo ad ipsos patet pro prædicta, vel non currit, *f. f. m. in publican. in integr. restit. non est necess. 5. p. d. conf. 297. nu. 11. lib. 3. B. rat. dec. 487. num. 40. Cel. dec. 337. Vel si præscriptio cepta contra aliquem correret, etiam contra ipsum minorem luccessorem, datus restituito in integrum, ubi probabilem ignorantiam, ex capite minoris aetatis, post mille D. Constant. sup. num. 148. seqq.*
- 595 Ad quam restitutionem perendum non incipit currere tempus minoris, nisi à die completæ maioris aetatis, *Rota dec. 316. nu. 24. coram Royas, per tex. f. f. m. C. de temp. restit. in integr.*
- 596 Et præscriptio non currit neq; contra maiorem habentem creditum commune cum minore, indiuiso, secus post diuisionem, *Posib. res. 113. nu. 50. Panimoll. dec. 3. nu. 41. Cauter. ver. p. 1. r. 15. nu. 27. Affide. 213. nu. 3. 4. & ibi Vesi. l. 1. nu. 12. Panimoll. d. nu. 41. D. Constant. sup. nu. 146. & seqq.*
- 597 17. Non currit contra furiosos, mente captos, muros, furdos, *Rota dec. 356. num. 7. coram Bichio, & quatenus curreret contra illos, committit restituito in integrum, Rota dec. 76. nu. 12. 13. coram Zorat. reperta in re. p. 12. der. 20. Constant. sup. nu. 154. 155.*
- 598 18. Non currit contra Creditorum ignorantem ius suum, cum in hoc non possit considerari negligentiam, nam qui ignorat non negligit,

gi, dummodo ignorantia sit probabilis, & verisimilis, sic non currit contra heredem, qui censetur ignorare facta defuncti: huc quatenus curretur, daretur restitutio in integrum, *C. de iud. rubr. 30. num. 12. Rub. in d. stat. 158. in singulari, no. 20. 11. Fernoz. sup. num. 68. seqq. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 25. num. 22. Sord. de iur. 126. nu. 11. seqq. post mille D. Constant. sup. nu. 157. seqq. Card. Luca de cred. t. disp. 130. num. 12. Nisi etiam ignorantia crassa, & inexcusabilis, *Card. Luca ibid. nu. 6. 7.* Et ex quibus illa adducatur, nu. 11. & 14. *Rota disp. 93. nu. 31. 32.**

Dicta restitutio ex capite ignorantie datur à die scientie, unde si ignorans statet per centum annos, nihil hoc illi obesse, sed solum si petere post lapsum quadriennium à die scientie, *c. 1. de restit. in integr. in 6. post mille D. Constant. sup. n. 167. seqq.*

399 Si minor habere tutorem, & hic sciret, & non perit, & sic complevit præscriptio, pupillus agit contra tutorem, si ille sit solvendo, alias competit minori restitutio in integrum, *D. C. de stat. sup. nu. 168. seqq.*

600 Non suffragatur agenti ad debiri repetitionem, *Card. Luca de ereu. t. disp. 129. n. 4.*

601 Quod procedit si fuerit voluntarie solutum, secus si coacte, *Card. Luca de d. disp. 129. nu. 7. Vel si adhi cautio de restituendo, aut soluto facta, sit per heredem beneficium nu. 8. 9.*

602 Et statum tale videtur præsumi solutione per spatium 16. annorum, & præscriptionem, nam præscriptionis exceptio est incomparabilis, cum illa præsumptæ solutionis, *Palma alleg. 69. num. 34.*

Tale statum non procedit si solutio alibi sit destinata, *Palma alleg. 131. n. 23.*

603 De hac statuta præscriptione tractant *Bond. de præscr. pt. docum. 4. de ereu. t. contr. lib. 16. c. 10. som. 3. Fernoz. ad fl. 1. rubr. d. 158. Pigant. ad stat. Ferrar. lib. 2. rubr. 128. de erum. c. pignor. lib. 2. Leonell. dec. 76. Rota rec. dec. 6. par. 3.*

604 Velleis adest statum lib. 5. c. 14. In quo disponitur, quod Aromatarii, & alij Artifices post biennium non possunt quidquam petere, aut exigere pro mercibus venditis, ac descriptis in eorum libris, sed tunc censetur facta vera, & integra solutio pro rebus emptis ante dictos duos annos, *Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 25. nu. 1.*

605 Etiam Romæ adest morus proprius Pauli III. Pontificis, relatus per *Caroc. de loco, & contr. lib. par. 4. tit. de quæst. grad. accid. q. 2. gn. 13. principal. num. 15. Quod famuli Clericorum, & Prælatorum, viventi Domino intra biennium, eo mortuo intra annum latetia petere possunt, alias præsumuntur satisfacti, *Antonell. sup. n. 1.**

606 Etiam in Civitate adest statum ponens tempus petendi credita, quo elapso illa sunt præscripta, vel præsumptæ soluta, *Cyriac. con. tr. 16. n. 1.*

607 Etiam Lucæ est statum simile c. 98. lib. 2. Tom. P₁

de quo *D. Palma alleg. 69. num. 28.*

Per statum lanuz. lib. 6. c. 1. Reipublicæ non currit aliqua præscriptio, neq. in personam, neq. in rem, quotquot sit annorum, etiam ultra centum.

Per aliud statum d. lib. 6. c. 5. Qui per annos quinque pensionem terraticum, seu Canonem, aut centum non petierit, & conductor iuraverit ipsam pensionem, Canonem, terraticum, seu centum soluisse, vel hæres, seu successor, si fuerit boue famæ iuraverit se credere auctorem, seu prædecessorem suum soluisse, non auditur locutor in pensionem, censu, & tatico, seu huculo petenda supra annos quinque, dummodo non exallat in contrarium præsumptio probabilis, Vel minor, aut ubiens non fuisset, qui pensionem, centum, Canonem, seu terraticum petere debuerat.

Per aliud statum d. lib. 6. cap. 7. Qui operas suas locaverit, & intra annum continuum à finis locationis non petierit, mercedem in iudicio, vel extra, præsumitur, per taciturnitatem, dicti anni satisfactus, si conductor, vel eius hæres iuraverit locutori fuisse ex dicta causa satisfactum, nec auditur dictus locans pro mercede supra, & vigad annum, quam peteret.

Qui res mobiles, vel merces proprias vendiderit, seu re venderit ad minutum in apoteca publica, vel privata, si per annum vnum, cesset petere pretium in iudicio, vel extra, præsumitur solutum, emptore, seu eius hærede iurante fuisse pro dicto pretio satisfactum dicto venditori, & hoc si res, siue merces vendendæ vni non excedant in pretio libras decem, & à dictis libris decem supra, loco anni, terminus est duorum annorum. Deu non est locus præscriptioni, si de prædictis actis scriptura publica, vel privata manu debitoris, vel de eius mandato.

Florentiæ per 36. annos, percutit omnes actiones, lib. 2. rubr. 73. *de erum. dec. Flor. 105. dec. 64. nu. 76. Sord. de res. c. 7. nu. 8. & cap. 22. num. 9. Verum in tali præscriptione deducuntur dies feriati, absentia necessaria, & similia, Sord. d. c. 22. nu. 9.*

In Civitate Eugubij adest statum, quo Creditor ex causa mutui, vel alterius contractus, si fuerit negligens in petendo debitum, per annos 15. nisi de iudiciali, siue extra iudiciali interpellatione legitime docuerit, præsumitur iuris præsumptione facta solutio, nisi contrarium per creditorem legitime probetur, vel nisi contraria præsumptio prævalens adduceretur, Exceptis minoribus 15. annis, Locis Pijis, Communitatibus, Dotibus.

Et si quis habuerit, vel possederit rem aliquam per se, vel suos Auctores per spatium 15. annorum continue, pacifice, bonæ fide, & iusto titulo, & super ea fuerit mota litis, talis movens non auditur, nisi ageretur de interesse dictorum privilegiorum, quod statum bene committat *Conciol. per numeros 35. & Dom. Remigier.*

X per

per numeros plures ad num. 36. ad num. 76.

In Cathalonia præscriptiones variet sunt. Et præscriptiones 10. & 20. annorum sunt redactæ ad 30. annos, & per dictum tempus præscribuntur quæcumque actiones personales, reales, civiles, & criminales, siue bonam, siue malam fidem habeat præscribens, per *V. sat. Omnes cause, ut de præscript. de quo Cane. r. lib. 1. c. 13. Fontanell. in v. q. 5 la is. Adest etiam præscriptio salariorum Aduocatorum, Procuratorum, mercedum Notariorum, Pharmacopulorum, & aliorum Artificum, Cane. d. cap. 15. Fontanell. de passis cl. 4. §. 13. p. 3. Crespi obf. 44. Borgia contra Fabr. uneflig. i. lib. 19. c. 12. num. 12. bene D. Romaguer. sup. n. 36. & seqq.*

608 Si conuentus faciat debitum, condemnatur non obstante statuto, *Ciniba dec. 1. 3. nu. 4. nam ex præscriptione inefficax reddiatur actio, non tamen omnino extinguatur, Rota dec. 941. p. 3. lib. 3. diuers. Boff. in 1a. de proclam. quod sit num. 16.*

609 Sic si solueret non possit solum repetere, quia hæc præscriptiones sunt odiosæ, vipo- tẽ inducunt in odium creditori non peccen- tium, *Lnas vraliter, si de condit. indeb. Cane. var. lib. 1. c. 15. num. 29. Vbi num. 30. limitat, quando ageretur de præscriptione 30. vel 40. annorum, nam tunc per errorem soluens po- test repetere, quia hæc præscriptio est iuducta in fauorem publicum, ne verum dominia suis in saupensio, Lqui exceptio nem, si de condit. indeb. Antonelli de temp. legal. lib. 1. c. 25. num. 3. seqq.*

610 Talis præscriptio statutaria, & omnis alia non habet lucum quando debitor est in mala fide, *Addit. ad Mohedan dec. 4. de præscript. Gratian. dist. 403. nu. 29. dist. 994. nu. 5. Gratian. dist. 52. num. 2. & seqq. Clarin. contr. 196. n. 37. seqq. lib. 2. Antonelli de temp. legal. lib. 1. c. 25. n. 9. seqq. vide ad num. 14. Borden. de præscript. docum. 40. licet D. Romaguer. ad Conciol. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 30. num. 36. dicat talem præscriptionem statuariam in Cathalonia currere cum mala fide plures cautelas, vt præscriptio statutaria cur- rat in mala fide ponit Ferrer. caus. 38. Capol. caus. 46.*

611 Nec comprehendit debitum iuratum, *Balib. de præscript. 2. p. 3. princip. qu. 14. nu. 11. 12. Marefot. lib. 2. c. 67. num. 31. seqq. Gabriel. con. l. tit. de præscript. concl. 4. nu. 18. Cane. var. lib. 1. c. 15. num. 11. Ferall. dec. 191. p. 3. Surd. dec. 158. n. 17. Galanet. ad stat. Prob. lib. 1. c. 159. Rota dec. 8. p. 3. lib. 1. diuers. Antonelli. d. c. 25. num. 15. 16. 17. Diximus sup. Secus si iuramentum aliunde probaretur, quam ex instrumento, Galanet. sup. vers. non obstat. Antonelli. sup. Vide infra. num. 629.*

612 Et debitor, qui præterit soluisse potest cogi ad iurandum, *Roder. de ann. reddit. lib. 1. qu. 13. nu. 17. Flor. de Menz lib. 1. v. r. qu. 8. §. 2. num. 42. C. in. et. d. c. 15. nu. 12. Vbi etiam dicit, ad id sufficere iuramentum credititiae, Antonelli. sup. n. 58.*

613 Talis præscriptio incepta contra credito- rem, non perficitur contra Ecclesiam ei- dem creditoris succedentem, aut lapsum tempus in statuto præfixum, quia statuta laicorum nõ ligant Ecclesiam, *Germon. de sac. immu. lib. 3. c. 18. num. 112. Mier. p. 2. col. 6. c. 12. de caus. nul. sit. nu. 20. seqq. Anand. de exeg. mand. c. 30. post n. 14. Cane. d. c. 15. num. 36. Antonelli. sup. n. 20. 21.*

614 Talis præscriptio nocet etiam creditori- bus condicionalibus, & in diem, vt debeat cre- ditior non agere ad solutionem, sed agere de- bitorem, vt adueniente die soluat, *Affli. dec. 279. Binfat. conf. 34. num. 3. Surd. dec. 151. num. 6. seqq. Tirag. de retr. lib. 9. §. 1. gl. 10. n. 45.*

Sed contra, & bene dicit Antonelli. sup. n. 30. & lib. 2. c. 67. n. 113.

615 Et quibus ex statuto præfixum est tempus ad credita petenda, licet lure actionis, ea pe- tere non possint, ob lapsum temporis, possunt tamen ea consequi per via exceptionis, quia temporalia ad agendum sunt perpeua ad ex- cipiendum, *Duen. reg. 366. lim. 7. Marefot. var. lib. 2. c. 67. nu. 42. Cane. var. lib. 1. c. 15. n. 6. seqq. Antonelli. sup. n. 31. seqq.*

616 Si præscriptio statutaria interrumpatur absque litis contestatione, tunc incipit currere alia noua præscriptio eiusdem temporis, quã- tit erat prima. Sed si fuit interrupta per litis contestationem, tunc non erit locus nouæ præscriptiõni statutarie, sed actio perueniat vique ad 40. annos, *Lnas postea quam, §. si sit, quiss. de iure iur. Marefot. d. c. 67. n. 8. seqq. Anto- nelli. d. c. 15. n. 33. Dicemus i. fr. sect. 1.*

617 Præscriptio statuaria interruptur per con- quæstiones, ac requisitiones iudiciales, ac extra iudiciales creditoris, ante lapsum 16. an- norum, ex lectura statuti, *Bom. ad stat. Prob. præscript. gl. 2. n. 16. gl. 22. n. 1. seqq. Pigant. ad stat. Ferrar. rubr. 128. num. 22. Cane. var. p. 1. c. 15. num. 43. Parione de locat. c. 52. num. 80. post mille D. Constantin. d. annat. 48. art. 3. num. 172. Rocca. disp. 93. nu. 15. Doliff. D. Romaguer. ad Conciol. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 30. 45. licet conu- num. 46.*

617 Quamuis acta fiant coram Iudice incom- petente, qui illa causant malam fidem, quam- vis citatio sit nulla, sed continuat certitudinem pretii, post mille *Constantin. sup. n. 173. seqq. vbi explicat.*

619 Interrumpitur per confessionem debiti, factam per creditorem: etiam per literas missas, vel per receptionem debiti per solutio- nem pariet illius, vel si completa præscriptio- ne fateatur se non soluisse, & per compromis- sum, *D. Constantin. sup. n. 195. & seqq. D. Roma- guer. sup. n. 47.*

620 Præscriptio interrupta quoad vnum reum debendi, operatur interruptionem quo ad alium, *Lnas. C. de doob. reis, Carp. an. c. 12. num. 59. tom. 1. Burn. dec. 451. n. 3. 4. Rota dec. 21. nu. 18. p. 18. rec.*

621 Secus si vnus tantum Reus pro sua rara- fue-

- 643 Solutio triennalis ex d. *Liquetumque*, C. de *Apost. lib. 10.* non est vera, & realis, sed solum præsumptio, id eo adversus illam admittitur probatio in contrarium, *Ant. de l. d. n. 54. nu. 11. seqq. Constant. sup. n. 53. seq. Vbi nu. 53.* ponit omnes DD. loquentes de dicto *text. liquetumque*.
- 644 Nec procedit si solutio sit facta per apocam de recepto interpellata, & non annorum continuorum, nam ex illis non præsumitur solutio præteritarum annatarum, *Cavert. v. r. lib. 2. de locat. c. 14. nu. 90. Cavaleant. dec. Finiz. 19. n. 42. Fontanellide passis d. 4. gl. 18. p. 5. nu. 30. Pont. de pot. Præreg. n. 3. §. 1. ex nu. 3. Faib. v. r. lib. 13. lib. 13. Mench. lib. 3. v. r. 139. Rice. call. 25. Franc. dec. 137. & ibi Luc. & Gizz. sup. n. 15. Mascard. coul. 604. Duen. reg. 54. Rader. ad Marin. reg. 75. Vbi nu. 4. nec per vnam apocam continentem solutionem trium annorum. R. Capyc. Latr. dec. 17. nu. 9. quidquid contra in hoc ultimo *Merrada lib. 6. autor. 21. Masfrella ad Capyc. Latr. dec. 17. n. 7.**
- 645 Nec procedit si creditor ipse non exegit, sed per interpositum personam, *Reg. Renard. dec. 27. n. 15. & ibi Maric. & M. stella sup. n. 9.*
- 646 Nec procedit in tutore, qui pro pupillo solutiones recipiat, & creditorem liberet, nam illi non fit præsumptio per receptionem de recepto, si de vera numeratione non constat, *Tiraq. de retrat. comment. §. 4. gl. 6. nu. 12. Mascard. coul. 367. nu. 7. 8. Fib. in C. tit. v. r. confess. v. r. 4. Gutierrez de tuc. §. 1. c. 1. nu. 78. Gratian. disce. 716. nu. 24. R. M. rin. ad Renard. dec. 41. nu. 2. Nos ad Ronit. conf. 25. n. 20. & seqq. Masfrella in dec. 17. n. 10.*
- 647 Nec procedit in debito irregulari, *Cremens. sing. 80. Cotta in verb. solutio, Grat. d. dec. 152. nu. 3. 4. Ideo si tibi promissit solvere quovo anno quinquaginta, vique ad annum trigessimum, licet probentur solutiones trium annatarum, non per hoc sequitur præsumendum esse: Annos retro fuisse satisfactos. Quod dixit *Cremens. sing. 80.* procedere in legato, multo, & in debito. *Masfrella sup. n. 11.**
- 648 Nec procedit si solutiones sint factæ vni ex duobus tutoribus coniunctim faciendæ, si sit debitori, ff. de novat. *Gratian. d. 286. nu. 46. Masfrella sup. n. 12.*
- 649 Præscriptio statutoria Vrbis Romæ suffragatur etiam principali debitori, *Card. Luca de emp. dist. 7. n. 7. D. Constant. ad stat. Vrbis annos. 48. art. 1. n. 14.*
- 650 Non comprehendit debitum dotis, *Card. Luca de credit. dist. 129. nu. 22. Boff. de dot. c. 3. n. 14. vbi dicit præscribi per 30. annos, Tranchedin. consult. 47. nu. 8. etiam durante matrimonio nu. 9. D. Rofis p. 1. obs. 30. n. 51. ex Liu. reb. 330. §. omnes C. de iure dotium, Tranchedin. consult. 47. n. 8. 9. Vide Nos sup. n. 53. seqq.*
- Et de iure præciscendo à statuto, dos præscribitur 30. annis, post alios *Boffin. de dot. c. 8. n. 14.*
- 651 Non affici hæredem, qui restituitur, *Card.*

Luca de cred. dist. 148. nu. 11.

- 652 Licet, an interruptatur, *Card. Luca de credit. dist. 129. nu. 11. Interrupta per litteram cessante denuo incipi potest. Idem de benef. dist. 91. nu. 14.*
- 653 Præscriptio debet esse continuata, & non interrupta, c. illud, c. auditis in fine, de præscript. gl. verb. interrupta in c. placuit 2. 16. q. 4. *Comar. in reg. possessor. p. 2. §. 12. d. princ.*
- 654 Non interruptitur per solam petitionem extrajudicalem, *Gutierrez de iuram. p. 3. cap. 1. nu. 24. Barboj. in repet. verb. præscriptio fol. 295. col. 1.*
- 655 Sed per citationem possidentis factam, interruptitur præscriptio, etiam longissimi temporis, l. cum notissimi, in princ. & in §. mo, & in l. siens 3. C. de præscript. *Cour. in reg. possessor. p. 2. §. 12. nu. 4. Sardo dec. 5. nu. 2. Pereira dec. 63. nu. 7. Barlof. sup.*
- 656 Et per molestiam factam interrupti possessionem probat ex in *Luca de acquir. possessor. Barboj. in repet. verb. præscriptio.*
- 657 Præscriptio interruptitur in iure offerendi, ex oblatione in iudicio, vel litis contestatione, *Staiban. ref. 121. n. 39.*
- 658 Statutum Vrbis inducens præsumptionem solutionis non procedit si solutio alibi sit designata, *Patron. alleg. 151. nu. 23. Ridolfi in praxi p. 1. r. 3. nu. 206. D. Constant. ad stat. Vrbis annos. 48. art. 1. nu. 58. Conciol. ad stat. Eugub. rub. 30. nu. 10. & alleg. 11. nu. 24. Rub. sing. ad d. stat. 158. nu. 13. d. ad dec. 6. nu. 53. & seqq. p. 3. r. c. dec. 3. nu. 10. p. 8. dec. 151. nu. 5. coram *Marz. med. & dec. 545. n. 1. coram Amat. Danegger.**
- 659 Præscriptio exclusiva usus statui, sufficit decennalis *Patron. alleg. 18. nu. 6.*
- 660 Licet aliqui dicant bonam fidem requiri in præscriptioe statui Vrbis, *Gratian. dist. 52. nu. 9. & seq. & dist. 904. nu. 5. 6. Ant. de l. c. temp. legal. lib. 1. c. 25. nu. 9. seqq. Pannol. dec. 614. Ferr. de dec. 632. Rota dec. 119. apud Postum de subbas. Sabell. ref. 7. n. 10. 11. post 4. tom. Tamen contra probat *D. Constant. ad stat. Vrbis annos. 48. art. 1. n. 17.**
- 661 Et auctoritates contrarie volentes præscriptionem statutoriam non procedere cum mala fide, procedunt in præscriptione fundata in solo cursu temporis, scilicet quando præsumit solutionem, *Alzograd. conf. 53. nu. 44. seqq. b. 2. Theod. Rub. sing. n. 10. n. 2. p. 6. ad hoc ff. 158. nu. 7. Figue. ad stat. Ferr. rub. 128. nu. 31. Conciol. ad stat. Eugub. rub. 30. nu. 8. & all. g. 11. nu. 1. 2. bonat. dec. 222. nu. 10. seqq. in terminis *Mertin. d. dec. 124. n. 12. D. Constant. sup. n. 18. & seqq.**
- 662 Si cum lapsu 16. annorum concurrant alie coniecturæ ab extra, suadentes solutionem re vera factam esse, tunc per illas coadiuvatur solutio præsumpta à statuto, *Conciol. alleg. 31. nu. 17. seqq. Rota dec. 98. nu. 5. coram Pampul. dec. 124. d. nu. 18. & seqq. & 147. nu. 18. & coram Royas dec. 175. nu. 15. 17. & dec. 379. nu. 13. seqq. p. 17. rec. D. Constant. sup. n. 30.*

663 Talis præscriptio statutaria, secundum veniorem opinionem non est opponenda à pariete, sed si non opponatur, iudex ex officio potest secundum illam iudicare, si velit, *Caneer. var. p. 1. c. 18. nu. 24. seqq. Auto. sell. de temp. leg. lib. 1. c. 25. nu. 8. Boer. dec. 344. nu. 4. 8. D. Merlino. lib. 1. c. 44. nu. 4. c. 52. nu. 97. M. 2. n. dec. Flor. 42. nu. 1. latè D. Constantini. sup. nu. 31. seqq. D. alimus. sup. n. 484.*

664 Benevolent tali præscriptioni statutarie potest per partes renunciari, & sic possunt patiens, quod agi possit non obstante lapsu sexdecim, & etiam centum annorum, *Caneer. var. p. 3. c. 15. n. 81. seqq. Palmi alleg. 1. nu. 44. Rota apud Palmi. alleg. 3. nu. 136. D. Constantini. sup. art. 3. nu. 224.*

665 Alia ad explicationem dicti Statuti Urbis 158. & 159. Vide latissime apud D. Constantini. d. annot. 48. art. 1.2.3. & annot. 49. Clarini. con. n. 32.

666 Statutaria præscriptio ad decem annos, si per litem contestationem interruptatur, durabit actio vsq; ad 40. annos, *Barbosi. in l. fin. nu. 48. C. de præscript. 30. vel 40. ann. Pignat. ad l. fin. Ferr. lib. 2. rubr. 128. ex nu. 13. Ewart. dec. 8. vbi Ferrentilli. Merlino. d. c. 724. Boncino. de præscript. docum. 9. §. quam eo. consideratione.*

667 Præscriptio statutaria, quod creditor non petendo intra certum tempus, amplius non audiat, non habet locum contra fideiussorem, *Sabelli. §. præscriptio nu. 9. D. de iusticia. ad stat. Urbis annot. 48. art. 2. n. 134. seqq.*

668 Tale statutum Urbis fundatur in solutione præsumpta, qua cessante non procedit tale statutum, *Rota p. 16. dec. 417. nu. 13. & par. 17. dec. 175.*

669 Præscriptio statutaria non habet locum in actionibus mixtis, *Cirac. discept. 33. n. 44.*

670 Habemus in Regno nostro Neapolitano Ritum Magus Curie Vicarie 166. per quem, si quis sit creator alicuius, vigore Instrumenti publici, omni solemnitate valuit, si debitor nõ soluat statuto tempore, potest contra illum liquidari illud Instrumentum, & debitor ille solui debet, & poenam in beneficium Regij Fisci, decem pro centum debiti, quem Ritum bene commentari *Caranitia. Petrus. & illustrant.*

671 Verum hæc actio liquidationis instrumenti præscribitur spatio viginti annorum, per alium Ritum 167. à die natiuitatis actionis, & tenet in dicto Instrumento, quem Ritum bene commentari, & illustrant iidem *Caranitia. & Petrus.* Ideo si quis se obligauit soluere infra biennium, potest liquidari Instrumentum infra 22. annos, *Franch. dec. 341. Galter. in praxi p. 2. l. p. rubr. vnie nu. 26. D. Petrus in d. r. c. 167. nu. 2. D. Passalunghi. super Pragm. in rubr. de carcerar. nu. 364.*

672 Sed elapso dicto tempore, vsq; ad annos triginta, potest agere via executiva, pro solutione quantitatis debite, *R. Cope. Latr. dec. 58. vbi Gizz. & Mansiella n. 35. in fine. R. Ponte dec. 18. nu. 1. 4. Carleual. de iudic. lib. 1. tit. 1. disp. 7. nu. 5. & lib. 2. tit. 3. disp. 4. nu. 15. Tabor in comp. dec. p. 3.*

verb. *passum resissorium*, qui contrarium dictum referi contra hæredes debitoris p. 3. verb. *pass. m. executiuam*, sed contrarium est verius, *Gizz. sup. nu. 12. Merlino. contro. 66. nu. 5. lib. 2. Stat. ref. 84. nu. 16. D. Petrus in d. Rit. 167. nu. 7. & in. 128. n. 1.*

673 Et elapso dicto tempore agi non via executiva, sed via ordinaria, cum termino, & sententia, hoc medio tempore non fit soluta aliqua quantitas, nam triginta anni debent elabi à die vltimæ solutionis, *Scac. de commerc. §. 7. gl. 7. nu. 3. Tusi. lit. F. com. l. 5. to. nu. 8. D. Petrus in d. Rit. 167. nu. 5. Passalunghi. sup. nu. 369.*

Sic executio sententie præscribitur spatio 30. annorum lapsi rem indicatam, *sic de re iudic. C. quo ad consultationem cod. tit. Affli. det. 245. nu. 12. & 13. & dec. 345. nu. 10. Carleual. de iudic. tit. 3. disp. 4. nu. 1.* quæ præscriptio intelligitur dummodo executio non cesset, nec agatur de materia habente tractum successuum, *Rota dec. 144. p. 17. Sabelli. §. executio nu. 22. Bisogni alleg. 54. n. 3. Statim. obs. 15. Mansiella. & Gizz. ad Cope. Latr. dec. 58. Scialoja de foro compet. c. 54. Sanfil. dec. 389 n. 30. seq. Grad. disc. 403. vbi Luca.*

Quæ via executiva habet locum etiam contra certum possessorum ementem licet pendente, per text. in c. conuentus in nostro Regno, nisi elapsi anni 20. à die sententie, nam tunc esset agendum via ordinaria, *Nos ad Ruit. conf. 66. nu. 14. vol. 1.*

674 Verum si intra spatium 30. annorum pro via executiva, & 20. pro liquidatione, citatio verbalis, vel realis, aut productio Instrumenti, & petitio illius, præsentet, & sciens eo, in iudicio per creditorem facta fuerit, dato, quod tempore interrogationis competiti essent 20. anni, dicti Ritus sancti uel stringitur, *Galter. in praxi liquid. Instrum. p. 2. l. part. nu. 33. 34. Danza de pugna. D. d. tit. de Instrum. c. 3. nu. 37.*

675 Nisi notificata citatio esset nulla, vel circumducta, dummodo per comparitionem debitoris, illa non reconualescat, *Fontanelli. de passis clas. 4. gl. 18. p. 5. d. nu. 19. tem. 1. vbi de interruptione præscriptionis.*

676 Sed si creditores exposculent census decursus intra decem, & nouem annos, vel i minori spatio decursus exposculent, vi præscriptio nem tunc tenent, possunt, Nisi tamen, vel ex ipso, mei confessione actoris, vel alio promp'o documento actionem 20. annorum curriculo exercitam non fuisse, neq; infra illud tempus exactum debitor ipse ostenderit, nam hoc patet factum, non valebit creditor, fraudulenta minus petitione debiti, debitori præiudicium offerre, in iam quæsito præscriptionis iure, *D. Petrus sup. nu. 446.*

677 Valet tamen pactum, quod etiam post 10. annos possit Instrumentum liquidari, vt dicit *Caranitia in d. Rit. 167. nu. 36.* Concurrente renuntiatione cum iuramento dicto Ritui, *Galter. sup. nu. 29. Danza d. c. 3. nu. 19. Petrus sup. nu. 9.*

In Sicilia liquidatur Instrumentum infra decennium, *Cumia in Rit. 7.*

678 In

- 678 In casu instrumenti censualis, an elapsis 20 annis, instrumentum possit liquidari, & sic decusum referi. *Frecc. de suisfendi. lib. 2. §. pluribus modis. n. 36.* Sed alij dicunt, præcedente cuatione ad decendum causam quare non debeat instrumentum liquidari, *Caraniti in tit. 167. n. 32. Afsa de termin. 15. n. 6. Amendola ad Franib. de c. 27. n. 21. Marotta disc. 31. n. 66. D. Petra sup. in Rit. 167. n. 3.*
- 679 Alij credunt pro Tertijs decursis etiam lapsis 20 annis posse liquidari, *Tbur. in comp. dec. verb. Inst. amentum §. 49. p. 1. D. Petra ibidem. pro tertijs tantum decursis, & maturatis in annis currentibus 20 non autem ante annos 20. D. Petra ibid.*
- 680 Sic ius executivum statuto tempore quoad decursus tantum præstationes, ante tempus ad præscriptionem necessarium, non autem quoad redditus in futurum decurrentes, præscribit, *Rodrig. de ann. reddit. lib. 1. q. 9. n. 69. Gress. ad Capp. L. de dec. 58. n. 18. Licet contra dicat P. 681 Affl. contr. 49. n. 30. Vt iam pro præteritis, quam futuris, post Gomez in L. Tauri 63. n. 2. Parador. lib. 1. querit. c. 1. §. 12. ex n. 5. & §. 13. ex n. 7. Carlenal. sp. 4. n. 17. D. Petra sup. n. 3.*
- 682 Et diversa est ratio à iure executivo, & à principali actione, nam illud præscribitur, & hæc durat, ut via ordinata exerceri possit, *Tuf. conclus. 547. n. 8. lit. D. de c. de c. n. 11. §. 7. gl. 7. n. 3. Et in illo præscribitur, quod bona fides non exigitur, ut in præscribenda actione, Gratian. disc. 52. n. 12. Carlenal. sp. 4. n. 2. Caraniti in tit. 167. n. 3. Rot. in n. alleg. 105. n. 11.*
- 683 Ideo statutum, quod elapsis 20. annis, Creditores petentes eorum cretita, valeat non debeat in iudicio ordinario, non adest, existente debnore in malafide, *Sardade. 158. & ibi Haddi. v. Menbac. de success. c. 1. §. 1. Ludo is. de c. 419. Scacc. de v. n. c. §. 1. q. 7. p. 2. ampl. 19. n. 135. Cancer. var. lib. 1. c. 15. n. 9. Guttier. in rep. l. n. ma potest n. 480. delegat. 1. D. Petra sup. n. 5. & n. 9. q. 3. alia ponit.*
- 684 Sic etiam in Regno Nostro habemus obligationes factas pones acta alicuius Magistris Actorum Curie, quæ possunt inculari contra debitorem abiq; cuatione, per ritum M. C. V. 128. a duobus quam non auditur debitor, nisi in vinculis, vel factò depositi, vbi *D. Petra n. 1. & seqq. Tapp. in consil. Duram, & diram. n. 14. rubr. 19. lib. 4. iuris Regni.*
- 685 Verum elapso decennio à die, quo solutionis tempus advenit, tunc debet citari debitor, *Gutier. de inst. liquid. 3. p. p. n. 1. verb. Expediatur ritatio rubr. 2. n. 8. Corabba sig. 130. & de Syndicat. p. 2. n. 53. Mastrelli in praxi lib. 2. p. 1. gl. in ser. n. 89. Fit in repertor. in verb. obligatio elapso decennio, Larat. conf. 30. n. 30. Danza de pugna. D. D. lib. 1. tit. de Instram. c. 3. n. 50. quamvis concurrat mala fides, quæ non iuvat in præscriptione iuris executivi, *Gratian. disc. 52. n. 22. Caraniti in rit. 167. n. 3. Scacc. de com.**
- merc. §. 7. gl. 7. n. 3. Carlenal. tit. 3. disp. 4. n. 18. tom. 2. D. Petra in d. rit. 128. n. 3. Pagnola in sup. praxi in rubr. de Carerar. n. 366.*
- 686 Sed expediens literis executorialibus vigore incursæ obligationis, ante decennij lapsum, illæ debuit executioni demandantur, etiam ultra decennium, prævia partis citatione, *Pol. mirin. ad Affl. dec. 30. Carlenal. tit. 2. de indic. lib. 1. tit. 3. disp. 4. n. 3. Et vbiq; 30. annos, Affl. dec. 245. n. 12. 13. dec. 345. n. 10. Stamb. in ref. 15. n. 6. lib. 1. de lib. in C. lib. 7. tit. 13. de fin. 22. Carbar. ter. 120. Gallup. in praxi p. 3. c. 30. n. 5. Gratian. disc. 473. n. 11. disc. 994. n. 3. D. Petra in d. rit. 128. n. 20. seq.*
- Per l. 3. m. Tauri 63. quæ est in Hispania 6. tit. 15. lib. 4. re cap. l. disponitur, quod ius crequendi per obligationem personalem, præscribitur decem annis. Sed difficultas est an curat contra instrumenta publica habentia clausulam, quod debitorum possit pen semper, & quando cunque deliquerit, & omni tempore. Et quod perpetuetur actio etiam post decem annos, Conar. lib. 1. var. c. 9. n. 4. Parador. lib. 1. quod. c. 3. §. 13. n. 6. Greg. Lop. in l. 1. tit. 29. p. 3. Anles in c. 10. pratorum. verb. exco. c. 0. Sed in contrarium est veritas, ut probat Gomez in d. l. nam per hanc legem non soluitur alicuius, seu dominium reus sed solum modus iudicialis introductus à lege Civiliad scilicet huius exitum, & in odium negligens, ut notat Conar. in reg. possessor 2. p. relect. 1. n. 44. Inter vers. Sextio. Iustitie Gufman. verit. iur. tit. 33. n. 5. & seqq. & n. 22. decusum referi.*
- Sin instrumento publico apponatur clausula, quod non possit peti debitum, quin prius innotet creatori debitori suo, ut soluat (aliquibus diebus datus ad solutionem) curat nihilominus præscriptio decennalis contra viam executivam, vel au per istam clausulam posterie post decem annos creditor suum admonere debitorum, ut soluat intra signatos dies, quibus transactis scriptura executionis mandari possit, pro debnore est *Gufman. verit. 34.*
- Talis præscriptio Taurina currit, clausula monitionis non obstat, *Gufman. d. verit. 34. n. 7.*
- 687 Habemus etiam in Regno Nostro Apocbas Bancis directas, quæ habent viam executivam, recognoscit, vbiq; annos decem, quibus elapsis est præscripta via executiva, ut est *Pragm. 63. item volumus, tit. de offic. pro. C. 1. v. 1. Novar. q. 9. forens. lib. 2. q. 64. & sup. d. prag. 63. n. 14. de privilegio dictarum apocarum bancalium D. Petra in rit. 128. n. 25. Rost. in d. prag. n. 35. Danza ad Grammatica, dec. 84. n. 36. Constantinus sup. prag. 63. de offic. pro. C. 1. n. 39. De iure Hispano idem tempus per l. 65. Tauri & l. 6. tit. 15. lib. 4. item op. Parador. lib. 1. quod. c. 10. §. 11. n. 1. & §. 12. n. 3. Gregor. Lop. in l. 5. tit. 8. lib. 6. part. 1. gl. 9. Atter de m. iur. p. 1. quod. 58. n. 51. Valenz. conf. 117. n. 1. Donad. de revocant. lib. 1. cap. 42. n. 23. Sed videndus Guttier. lib.*

lib. 1. praef. q. 124. Larrea dec. 49. Vbi decennium à quo sit incipiat, à die consecratæ apothecæ, vel à die recognitionis.

688 Habemus etiam Literas Cambij, quæ sunt inter mercatores, & omnes alias personas, quæ vigore pragmat. 1. §. 6. 8. & pragmat. 5. m. 3. §. 4. tit. de litter. cambij, habent viam executionis si sint legitime protestatæ ubique locorum, ad vsum totius mundi, pro habendo commercio, Bull. cons. 349. nu. 4. cons. 384. nu. 3. lib. 1. Secus de commens. §. 7. §. 5. nu. 4. Rot. Rom. apud Maribus. commiss. q. 1. §. 2. fol. 873. Ludov. dec. 217. Pereira d. e. 26. R. Ront. in prag. 1. de litter. camb. nu. 4. Rotens de litteris camb. nu. 10. §. 1. 4. Gait. de credit. c. 2. tit. 7. nu. 2567. Rota Jan. d. c. 2. nu. 9. & dec. 126. nu. 8. Gratian. disp. 506. nu. 2. & 3. disp. 569. nu. 25. 27. Houded. conf. 29. vol. 2. Mastrill. dec. 9. nu. 7. Manfon. de censu cent. q. 3. nu. 16. Parific. de Saluati. in p. 1. e. 7. nu. 33. Gait. de credit. m. 7. nu. 2481. & seqq. Turr. de camb. disp. 2. q. 16. nu. 1. 9. 20. 21. & q. 7. nu. 27. Anna cons. 82. nu. 3. Genua de scriptis priuatis, in rubr. de litter. camb. lib. 3. q. 2. nu. 9. Auerbach. de praenot. instr. c. 3. nu. 2. Idem Ruc. us resp. 3. & seqq.

Sic absque citatione, vel alia recognitione, sed etiam pro simplicem offensione litterarum, cum protestatione, relaxantur litteræ executionales, prout decreto, Manfon. sup. nu. 17. D. Petrus in tit. 128. nu. 26. 27.

Litteræ Cambij ad vsum infra Regnum, solvuntur infra dies octo, extra Regnum infra dies quindecim, nisi alius tempus in illis sit aduimus, prag. 2. §. 10. & prag. 5. §. 3. de litter. camb. Ludov. dec. 217. nu. 7. Novari. in rubr. prag. de litter. camb. nu. 5. Gait. sup. nu. 2589. Vel secundum vsum placitum, Rota. Gen. dec. 32. Azor. Insti. morat. p. 3. l. 10. de camb. §. 5. 4.

Hic Neapoli observatur, quod si fuerint litteræ maritime in die feriato, sequenti die solui debeant, per prag. 3. §. 9. de litter. camb. Et usque ad primum diem Sabati, potest fieri protestatio, pragmat. 5. §. 3. in fine, de litter. camb.

Litteræ Cambij sunt etiam: d. vista, & tunc solui debent statim, ac litteræ ostenduntur, Franch. dec. 303. licet receptum sit ut sequenti die fiat, Secus de camb. §. 2. §. 5. nu. 5. 6. 7. Gait. de credit. c. 2. tit. 7. nu. 2586. & seqq. Et isti dies computantur à die acceptationis factæ, Azor. in d. l. 10. de camb. c. 5. q. 4. Gait. sup. nu. 2588.

Opponi potest contra litteras cambij exceptio non numeratæ pecuniæ, secundum vnam opinionem, infra 30. dies, cum non simus in contractu mutui, Affl. dec. 105. nu. 2. Rota Genua dec. 26. nu. 22. P. fiscal. de par. potest. p. 1. c. 8. n. 66. 4. Sed contra, quod possit opponi infra biennium, quia cambium tenet ad mixtum mutuum, Secus. §. 2. §. 8. nu. 2. Gait. de credit. c. 2. tit. 7. nu. 2554.

Verum elapso biennio potest ipse debitor probare pecuniam non fuisse numeratam, Affl. dec. 10. P. fiscal. sup. nu. 88. Secus. §. 2. §. 8. nu. 2. Gait. c. 2. tit. 7. nu. 2554. Rotens de litteris camb.

nu. 73 seqq. Castor. q. 40. & seqq. Amat. dec. ferr. 45. nu. 9. & seqq. Gark. nal. de iudic. lib. 3. tit. 3. disp. 6.

De his litteris cambij Tbor. in comp. dec. p. 1. 2. 3. §. 2. verbo littera, Celsion. verb. littera. D. Fontana in bibl. legal. par. 5. eodem verb. fol. 55. & seqq. Ansal. de commerc. & mercatura, Sabell. §. littera cambij. D. Card. de Luca in eius operibus, Genua de scriptis priuatis, Gai. de credito, & alij.

689 Exceptio prescriptionis potest opponi à Tertio possessore conuenio iudicio assilientie in nostro Regno, quod est simile remedio agendi vigore l. fin. C. de acqui. poss. spatio 30. annorum, Affl. & Vissell. d. 39. Sausen. praxi fol. 50. nu. 8. prout est remedium d. fin. Nussell. in praxi p. 1. §. 1. condemnando lib. 2. nu. 161. Barbat. de affl. §. 7. nu. 62. Staban. ref. 5. nu. 42. 43.

690 Et Barbat. sup. nu. 79. Limitat in contractu censuali, in quo oritur noua actio pro censibus singulis annis, & proprietate possit agi aduersus etiam ieriticos possessores semper nulla datur temporis prescriptione, pro censu bullari, per tex. l. cum notissimus, C. de prescript. 30. vel 40. ann. Gaid. Papa de c. 406. Boerd. d. 336. Ro. excc. de censib. p. 3. nu. 65. Fuller. de censib. verb. tamquam res iudicata nu. 35.

691 Sic non admittitur prescriptio in canone emphyteutico, T. de dec. 1. 79. nu. 1. ea eadem ratione, Gm d. Pap. sup. Dizimus sup. nu.

692 Verum DD. dicunt prescribi annuas praestationes per actus inter vivos 30. annorum, spatio, tam pro decursis, quam decurrendis, vnica solutione, post gl. & Bart. bene Beld. de prescrip. p. 4. p. p. c. 4. 4. nu. 24. Mogon. dec. Florent. 95. nu. 2. Sed hi DD. habent contradiatores.

693 Immo DD. dicunt in praxi totum, 2. tit. 7. c. 6. spec. 1. nu. 6. deit intelligendos hos DD. de annuo interesse conuenio pro sorte ad tempus, quia tunc debetur accessorie ad sortem.

Quod per tempus 30. vel 40. annorum prescribantur non solum census decursi verum, etiam decurrendi, cum ea vnica obligatio nati ex stipulatione, eorum praestatio descendat, Scoppa ad Gratian. disp. 15. d. nu. 21. l. c. 4. differt. 34. nu. 81. Bonden. collat. 48. nu. 54. Castor. Palau. de instr. & iure p. 7. disp. 6. par. 33. nu. 11. Cenc. de censib. q. 118. nu. 3. Merlin. contr. 44. nu. 10. seqq. Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 40. nu. 18. Manfella ad Cappy. Litt. dec. 27. nu. 1. Nos ad Ront. cons. 91. nu. 8. lib. 1. Messolat. trifneg. legat. ratiocin. 56. nu. 6. & seqq. Mozzex. de causis p. 1. lib. 2. c. 11. nu. 57. 58. 60. Capon. contr. 33. nu. 30. Berlich. contr. legal. concl. 4. nu. 17. p. 2. Anton. de donat. g. 3. t. 26. nu. 61. & seqq. tom. 2.

Quamuis contrarium teneant Cenc. d. q. 118. nu. 17. P. Affl. contr. 49. D. Card. Luca de censib. disp. 20. nu. 6. & in consil. disp. 185. & de credit. disp. 3. nu. 8. disp. 131. nu. 14. Concil. alleg. 5. nu. 34. Nisi prout petitione creditoris, subsequatur, fuisset denegatio debitoris, cum acquiescentia dicti Creditoris, quo in casu etiam isti DD. concordant in prescriptione pro totali actione, & futuris censibus, Card. Luca de censib. d. disp.

20. *nn. 7. P. Affil. d. contr. 49. n. 24. D. Romaguer. ad Conioli. ad si. t. Engub. lib. 2. rub. 30. nn. 48. & seqq.* Dicemus etiam *infra* n. 789. & *seqq.*
- 694 Sed difficultas est à quo tempore incipiat currere dicta præscriptio, siue dictus terminus 30-annorum in iudicio assensentiz, *Affil. n. d. dec. 139. num. 7.* concludit, quod creditor non currit præscriptio, nisi à tempore, quo fuit facta discussio, & à tempore quo principalis debitor fuit excusatus, & repertus non solvendo, quia antea agere non potuit, & sic non currit tempus præscriptionis, *alex. conf. 58. in fin. vol. 5. Diximus sup.*
- 695 Sed hanc opinionem impugnatur *N. gosant. de pign. in 2. membr. 6. parte quem sequitur Pissill. ad Affil. d. dec. 139.* & sic tempus incipit currere à die, quo tertius possessor cepit possidere.
- 696 Verum *Barbat. sup. gl. 7. nu. 84. in fine*, remittit se decisioni *Franch. dec. 141.* ubi à die mortis actionis, quia non valenti agere non currit præscriptio. Diximus *sup.*
- 697 Sic concluditur contra *Affil.* quod excussio contra principalem, si non fuit facta, imputatur creditori, qui potuit dictum impedimentum removere, & non fecit, & sic licet non sit facta discussio cum principali, currit præscriptio à die mortis actionis in beneficium Tertiij possessoris bonæ fidei, non habentis causam à debitor malæ fidei; *cf. Bisogn. alleg. 120. nu. 9. ex Roland. conf. 79. nu. 18. Anna sing. 237.*
- 698 Limitatur *sup.* posita conclusio, quod præscribitur assensentia per tertium possessorem, per 30-annos, ut non iuret dicta exceptio præscriptionis quando in contractu adest iuramentum, *Pissill. ad Affil. d. dec. 139.* quia ratione iuramenti perpetuatur obligatio, aduersus præscriptionem, *Hippol. si. g. 141. 158. Grat. conf. 41. nu. 5. vol. 1. Pissinell. d. affil. dec. 139.*
- 699 Sic debitor cum iuramento obligatus, cum sit possessor malæ fidei, nullo tempore præscribit, *Canonista in c. fin. de præscript. Cypre. dec. 4. nu. 9. Sord. dec. 341. nu. 1. Ofici. b. dec. 101. num. 27. Cas. r. Bisogn. alleg. 91. nu. 3.*
- 700 Et hæc mala fides nocet etiam hæredi, *Cypre. d. dec. 4. n. 13.*
- 701 Secus in alio successore iuvenerali, qui non succedit iure hereditario, sed aliunde, ut est Prælati Ecclesiæ, Capituli, Collegij, *Cypre. sup.*
- 702 Vel in Tertio possessore in bona fide, qui non haberet causam à debitor malæ fidei, vel quomvis haberet causam à debitor malæ fidel tamen ipse Tertius possessor esset in bona fide, & nollit imputare tempus Auctoris, sed à se ipso incipere præscriptionem, ut declarat *N. gosant. de pign. membr. 2. p. 6. Cf. Bisogn. alleg. 120. num. 10.*
- Verum alij dicunt: præscriptionem 30. vel 40-annorum non habere locum, cum Instrumento contra Tertios possessores, refert per *S. C. decisum T. bonan. suppl. comp. dec. verb. exec.*
- prio, Motillin praxi tit. de grad. b. citat. nu. 138. in fine. fil. 41.* Quod intelligit ex defectu bonæ fidei, & in Instrumento bullari, *Ricc. in praxi sup. nu. 10.*
- 703 In Provincia Cathaloniz præscriptio respectu Tertiij possessoris rei hypothecate, seu obligate incipit currere non à die, quo ipse cepit possidere, sed à die, quo cessatum fuit solvere pensionem à debitor, seu alio obligato: Et sic solutio facta per debitorem principalem obligatum interruptit præscriptionem respectu Tertiij possessoris, alias enim nunquam posset creditor illam impedire respectu dicti Tertiij possessoris, nec ipsi iuvaretur excusio, seu denunciatio, ex quo in dicta Provincia non obstat multisfides, *Cancr. p. 1. c. 15. num. 52. seqq. post alios Ole. d. cessi. t. 5. q. 1. nu. 1. 3. Vela differt. 34. d. nu. 70. Bonden. colluct. 48. nu. 44. A. Holm. ref. 18. d. nu. 3. Custr. Palan. d. Insti. & iure p. 7. disp. 6. p. 33. nu. 8. & sic decium refert D. Romaguer. ad Conioli. ad stat. Engub. lib. 2. rub. 30. nu. 73.*
- 704 Ad tollendam præscriptionem 40. annorum requiritur alia quadragenaria, *Gratian. disp. 91. 18. n. 44.*
- 705 Conductor non solvens pensionem præscribit per 30. annos pensionem præteritam, non futuram, *Antonell. sup. nu. 105. Vide Pactos. de locat. c. 22.*
- 706 Viſtus in Indo alcarum potest repetere *infra* 50. annos, *Antonell. d. c. 67. nu. 84. 85.*
- 707 Actio tutelæ præscribitur spatio 30. annorum, unde Tutor, vel eius hæres tenentur rationem reddere vsq; ad 30. annos, *l. Tutores gl. & D. D. C. Arbitr. tutel. Idem in quibuscumque alijs administratoribus, & eorum hæredibus, Boer. dec. 59. nu. 1. Gratian. diff. 52. & 760. num. 2. seqq. à die finitæ tutelæ, Cacer. lib. 3. c. 1. n. 203. Felice de societ. c. 37. nu. 7. Antonell. de temp. legat. lib. 2. c. 97. nu. 1. 2. 3. Luca, & Scoppa ad Gratian. dec. 46. Andreol. contr. 136. nu. 6. Sabell. §. administrator. Idem Luca ad Gratian. diff. 52. Maxime si ad sit coniunctio sanguinis, *Rota dec. 197. n. 30. p. 12. rec. Sabell. §. solutio n. 8.**
- 708 Quod intelligit in tutore, qui non promissit sub hypotheca bonorū administrare, ut est test. i. mentariis, ideo contra illum est tantum actio personalis, *l. neque, C. quib. non obij. long. temp. præst.* Secus ubi tutor hypothecavit eius bona, nam tunc præscribitur spatio 40. annorum, *Antonell. sup. n. 5. seqq. ubi num. 7. refert contrarios dicentes nunquam præscribere, ob malam fidem, cum sciat in 10. posse adesse bona administrata, ex Sord. conf. 298. Gratian. diff. 52. n. 14. 15. Andreol. sup. n. 7.*
- Et licet contra Tutorem non obligatum sufficiat præscriptio 30. annorum, Tamen pupillus potest agere hypothecaria vsq; ad 40. annos pro quantitatibus, seu rebus, quæ ex bonis ipsius pupilli ad tutorem pervenerunt, *Sord. dec. 184. Cancr. p. 3. c. 1. n. 202. seqq. ex tex. l. pro officio C. de admin. tut. Antonell. sup. n. 8.*
- 709 Sed *Gratian. dec. 46. in addi. nu. r. dicit neq; per*

per 30. annos præscribi per tutores, ob malam eorum fidem, cum habeant in manibus Inuentarium & libros rationum, & quique facile potest habere scientiam rei alienæ, *Surd. conf. 296. Affals. de commerc. disc. 95. nu. 21. & Lucea alleg. 16. n. 15. & alleg. 28. nu. 5. 6.*

Et magis si tutor initio suscepit tutelæ se obligauit rationes reddere quandocumque; nam rursus in vim pacti non potest viucens præscribere, utpote in mala fide, *Andreol. contr. 236. nu. 7. Surd. conf. 298. lib. 2.* Vbi comprobatur, quod heredes tutoris non præscribunt redditioni rationum, etiam spatio 30. annorum.

Verum quo ad malam fidem, dicit *Lucea ad Gratian. de dec. 46. nu. 3.* cum *Mercenda lib. 2. contr. 46. nu. 49* ut desit mala fides, quia tutor scit se non debitore, sed replicabit quis contra *Mercenda* in casu ingenuis patrimonij, ut adsit ecuritudo debiti, & reliquias.

710 Inter fratres secundum aliquos post decennium præscribitur rationum redditio ad ministracionis bonorum communium, *Salub. de præscript. 2. p. 3. p. principal. nu. 41. per tex. l. procurat. de probat. Cofr. conf. 93. lib. 2. Atuerb. præf. c. 8. Quod admittit Gratian. de dec. 46. nu. 7.* si erat facta diuisio inter fratres, iuxta *Casir. de conf. 93. c. 126. ad finem. Lucea ad Gratian. de dec. 46.*

Alij dicunt generaliter redditionem computorum præscribi 10. annis, *Mercenda lib. 3. præf. p. 60. nu. 5. Vide Serasim. de 684.*

711 Inductur præscriptio si patronus per 40. annos non præsentauit, ad beneficia, *D. Cels. dec. 85. nu. 3.*

Et præscriptio quadragenaria ad effectum iuris præsentandi, sufficit, datur fama, & aliis concurrentibus adminiculis, *Federic. de Senis conf. 234. nu. 3. Rotæ Rom. dec. 6. post. D. Maffola de Rationibus nu. 2. iplemeti Maffola. patrocini. 18. nu. 1.*

712 Verum huiusmodi præscriptio non satisfacienda requiritur probatio, ex Sac. Concil. Trid. si agatur de familia Potenti, *D. Maffola de patrocini. 18. nu. 2.*

713 Sed talis potentia debet à aduersario probari, de cuius refert per Rotam Romanam, *D. Maffola de patrocini. 18. nu. 3.*

714 Sed quod requiritur cententaria. Dicemus infra.

715 In præscriptione triginta, vel 40. annorum, aliqui dicunt esse necessariam prohibitionem, ut *Bar. D. Gleinus in noxæ remm. Eccles. cap. 2. nu. 172.* sed contra dicunt *Surd. dec. 234. nu. 33. D. Rosa consil. 23. nu. 20.*

716 Præscriptio excluditur ex defectu temporis 40. annorum in debito tutoris, *D. Baldus. de dote. tit. 4. c. 2. nu. 17. & 18. & curri de momento ad momentum nu. 19. ex l. sepel. C. de præscript. 30.* Quia iuramentum habet vim litis contestationis, *Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 107. nu. 11. seqq. & c. 67. nu. 63. & 64. Paton. alleg. 16. nu. 21. Diximus supra 447.*

717 Recipiens Canones per 30. annos, domi-

nium directum præscribit, *Arctin. de solution. c. 31. nu. 7. Diximus sup.*

717 Immo solucus per decem annos presumitur emphyteusis, *Arctin. supra. nu. 6. R. Marin. lib. 1. res. fol. cap. 78. nu. 13. D. Constantinus præ. pragmat. de præscript. nu. 10. Affides. 129. Clar. de emphyteusis q. 1. nu. 3. vbi Add. Mafca. de concl. 281. Maxime in casu debito Ecclesie *DD. apud Nos ad Ront. conf. 14. nu. 4. & 5. Genuef. præf. Eccles. qn. 91. An. onell. de temp. legal. lib. 2. c. 55. nu. 43. seqq. Barbof. in l. 2. C. de præscript. 30. vel 40. nu. nu. 394. seqq. & nu. 354. Sed Nos ad d. conf. 14. nu. 1. 5. & 6.* probauimus in dubio esse censualem, non emphyteuticum, quamuis debium Ecclesie, post mille *DD.* quibus addimus *D. Romaguer. ad Synod. Gerundens. fol. 426. Lucea ad Gratian. disc. 912. 926. Sabell. de emphyteusis. Alex. grad. conf. 14. nu. 70. lib. 2. Alex. grad. fil. contr. 92. nu. 12. 13. cm. 1. Bonac. in addit. ad P. Bebof. de præscript. ad nu. 330. fol. 497. Vide *D. Alex. ad Reg. Capye. Latr. consil. 95. nu. 43. & seqq.***

Nisi pacta essent congruentiora contractui emphyteutico, quam censuali, *Clar. d. q. t. vers. contractus autem, H. onell. de dec. 81. nu. 8. seqq. lib. 2. Rotæ dec. 110. nu. 12. p. 6. rec.* Vbi quod vox Canonis solet consueui cum censu, *M. Antic. de tacit. lib. 2. tit. 8. nu. 19.* Vnde si penes concedentem remaneat dominium directum, est emphyteuticus, *Rota dec. 612. nu. 26. seqq. p. 4. tom. 3. rec. Antonell. sup. Lucea ad Gratian. disc. 912. Vbi de iur. refert.*

Ad probandam præscriptionem quadragenariam testes quæ exate requirantur, *Strajon. dec. 76. nu. 2. & dec. 1460. nu. 2. Burat. dec. 178. nu. 8. & ibi addit. n. 19.*

718 Vniuersitas habet ius collectandi bonorum in Territorio suo, sed si talem collectam non egerit, possessor præscribit, si non soluerit per longissimum tempus, *fo. Platini l. 1. C. de exat. & temilar. milit. nu. 11. lib. 12. negat quoad futuras præstationes. idem tenet R. Marin. ad R. Reuert. dec. 469. confutatus Anna conf. 59. Zanar. conf. 27. d. nu. 48.*

719 Sed quod Vniuersitas non possit collectas remittere, aut donare, cum remittere debium Curie sit de genere prohibitorum, *ambrosia. ff. de decret. ab ordin. faciend. Losans de iure Vniuers. sp. c. 11. nu. 3.*

720 Tum etiam, quia immunitas est contra publicam vilitatem, tum etiam quia ex huiusmodi remissione, alij Ciues grauarentur, contra dispositionem *tex. l. 1. C. de op. publ. lib. 10. Capit. lib. de Baron. pragmat. 8. nu. 243.*

721 Tamen si concurreret cursus quadraginta annorum, & allegaretur sufficiens, & validus titulus concessionis, & quasi possessionis liberatus, cum bona fide, tunc secus esset, *R. Adellou. conf. 94. nu. 11. Capit. de regim. Reip. c. 7. nu. 72. Mercet. d. de 30. nu. 27. Stribani. obser. 187. nu. 1. Maxime si ab alijs collecta sit soluta. n. 5. 6.*

722 Vnde in dubio contra prescriptionem est iudicandum, quia tales Vniuersitates non possunt immunitatem concedere, *Mastril. dec. 173. Ront. in prag. 1. de appret. nu. 22. Morosia seu. de collect. c. 12. & c. 16. nu. 10.*

723 Prescriptio 40. annorum sufficit contra Civitatem, & Iura Civitatis, & Vniuersitatem, & iura illius, *Langlois in decis. fol. 378. nu. 57. l. 1. 3. 4. C. de prescript. 30. vel 40. ann. An. vol. contr. 325. nu. 13. Bar. ref. 36. nu. 4. Scoppa ad Gratian. dec. 15. nu. 39. D. Cirinus in nexu rerum Eccles. c. 1. nu. 165. Bolmas. de collect. g. 45. nu. 13. Barbos. in l. 4. C. de prescript. 30. vel 40. ann. nu. 24. Lofens de iure Vniuers. p. 3. c. 17. Borden. de prescript. docum. 13. §. contra Respubl. P. Affil. contr. 47. nu. 19.*

724 Sic onus soluendi collectas, per 30. annos prescribitur, *P. Affil. contr. 47. nu. 19. Petro ad Gramm. dec. 100. nu. 16. Annu conf. 59 Bisogni ad leg. 125. nu. 28. D. Masini conf. 649. nu. 29. 30. Et nu. 31. amplius, quamvis titulus sit inualidus, vel non sit titulus. nu. 32. Bolmas. de sp. Annu. conf. 59. nu. 58. 60. vbi et Barbos. & Lofidic. sufficere spatium 20. annorum, *Cesal. conf. 528. nu. 51. vol. 1. Crouet. conf. 111. nu. 12.**

Vel per 40. annos, etiam sine titulo, nec est necessaria interpellatio, *Rocca disp. 84. lib. 1. Videndus Anfold. de commerc. dist. 95. nu. 14. Anua alleg. 128. in fine, Luc. ad Fromb. dec. 301.*

725 Prescriptio incipit currere a die impositionis collectae, nisi illam non soluerit per spatium 30. vel 40. annorum, prescribitur liberata non soluendi, *Abb. conf. 101. lib. 1. & conf. 57. lib. 2. Crouet. conf. 111. nu. 3. §. seqq. Vbi etiam dicit, quod Conseruado collectandi fontefes, quia est contraria iuri communi, & sic competiti de iure speciali tollitur spatium decem annorum, *Lordam. lucubr. lib. 14. tit. 24. nu. 426. & 453. cum seqq. Vbi quod talis prescriptio aduersus collectas currit etiam sine titulo, *Cancr. var. lib. 3. c. 4. nu. 143. §. seqq. Cesal. conf. 129. nu. 5. Alex. conf. 30. nu. 12. lib. 5. Guid. Papa. dec. 671. nu. 13. Vbi quod non requiritur contradictio quando ius negatiuum non est simplex, sed habet implicitum factum, vt in prescriptioe, per quam ius alienum detineatur, & quasi possideatur a debitore, *gl. in l. regulariter, ff. de petit. hered. Bar. conf. 59. nu. 3. lib. 1. Vbi dicit, quod alleganti concessionem sui factam, de collecta non soluenda, cum cursu 40. annorum, nulla nouitas potest imponi: Nam si quis per longissimum tempus non soluit onera, alias debita, praesumitur, quod ex aliqua causa fuerit exemptus. Crouet. de conf. 111. nu. 10. & seqq. Vbi etiam dicit, quod tali casu non tenetur probare negatiuum, quod non soluerit, sed sufficit probare solum temporis cursum 40. annorum, *Bald. conf. 315. col. 1. in fin. lib. 3. Corn. conf. 142. col. pen. & conf. 263. col. 7. lib. 4. Cincier. p. 3. c. 4. nu. 151. & seqq. Vbi dicit, quod eodem spatio 30. vel 40. annorum Dominus amittit ius cogendi suos Vassallos ad co-*****

quendum in furno suo, si dicto iure vltus non fuerit, bene *Antouell. de temp. legal. lib. 4. c. 11.*

Sic prescriptio 40. annorum validat concessionem factam etiam à non habente potestatem, *P. Crouet. conf. 10. nu. 18. 19.*

726 Verum praedia ipsa publica Civitatum, merum, & mixtum imperium, & destinata ad publicos vsus non prescribuntur, nisi spatio immemoriali, *Langlois sup. nu. 57. Barbos. n. l. 4. C. de prescript. pt. 30. vel 40. ann. 28. & seqq. Borden. de prescript. docum. 13. §. primum quod sit docum. 14. Mastril. de Magistr. lib. 3. c. 1. nu. 30. & lib. 1. cap. 13. §. 1. ad l. 5. tit. 11. lib. 5. noua recopil. Addentes ad Molin. de primog. lib. 2. cap. 6. ad nu. 5. §. 1. seqq. Tonnart. qq. in l. cap. 15. nu. 18.*

Et sic non centum annorum, *Oter, & Borden. de iure post. cap. 17. nu. 13. Bald. de prescript. par. 3. qu. 6. nu. 2. Rota dec. 51. nu. 13. post Gobiem 170. l. var.*

727 In prescriptioe nobilitatis, *Mier. de maiorot. p. 4. qu. 10. nu. 372. G. 17. de nobilit. 10. n. 4. gl. 12. nu. 1. & gl. 30. Amaya in l. 1. nu. 36. C. de his, qui sponte publ. muner. Gratian. dist. 176. & ibi Luca, dicunt sufficere decem, vel 20. annos cum titulo. 30. sine titulo, Vel 40. annus, *Duron. dec. 412. Rota dec. 229. p. 16. rec. C. b. s. in dec. 226. vol. 1. dec. 5. nu. 21. §. seqq. cap. 5. & dec. 116. ibid. & ad l. municipal. l. 5. ar. 1. nu. 1. §. seqq. Rota p. 9. rec. dec. 129. Fromb. n. conf. 124. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 85. Tuffi. lib. 16. concl. 48.**

In Regno Neapol. per 30. annos, *Berrius conf. 63. nu. 2. in Registr. Regni l. 1316. l. 15. lib. C. fol. 205. ad.*

Quod nobilitas non praescribitur, sed probetur, *Garzia de nobilit. gl. 40. nu. 6.*

Nobilitas quo ad suscipiendum habitum Sacrae Religionis Hierosolymitanæ probatur publica voce, & fama, ac per exercitum graduum, munerum, honorum, & officiorum Civitatis, quæ solis nobilibus datur, *Consul. dec. 68. Rota p. 13. rec. dec. 150. nu. 3. §. 1. 2. 107. 213. Ludouic. & Adde. dec. 498. Rota p. 16. rec. dec. 220. Merlin. dec. 164. Bodem. Rota p. 17. rec. dec. 213. nu. 5. §. seqq. & p. 16. dec. 219. Vbi quod dicta insignia debent esse cognita per spatium annorum centum, *dec. 203. & p. 17. dec. 130. Amaya in l. 1. nu. 135. Cde his, qui sponte publ. muner. Anton. de donat. p. 2. c. 9. l. 1. c. 1. Guetier. lib. 3. profl. g. 16. nu. 42. & ad nu. 105. c. 17. Tiroq. de nobilit. cap. 19. & seqq. Crespi obfer. 13. Menoib. lib. 2. de arbit. cap. 67. Decapion. tom. 1. dist. 52. c. 1. & seqq. Ezech. de parit. p. 1. q. 7. §. 4. q. 6. q. 8. p. 2. q. 5. Palenz. conf. 90. 91. 92. C. de lenit. & indul. c. 3. dist. 10. nu. 7. post mille Cassejon. §. sanguis per ratum, Sabel. §. Nobilitas, Pamsil. dec. 561. Consul. dec. 63. Merlin. dec. 164. Rota p. 13. rec. dec. 213. nu. 5. & p. 16. dec. 229. Fontana in bibliotheca p. 5. verbo Nobilitas, Card. Luca de reg. dist. 61. n. 1.**

Nobilitas nihil aliud est, quam communis hominum loci æstimator, & opinio, diuiditur in theologicam, naturalem, mixtam, Anton. de duon. lib. 2. c. 17. Sobell. s. nobilit. 2. 1. 1. num. 10. Card. Luca de testum. c. 84. num. 6. & de prob. in sum. mar. ex. n. 61. & disc. 32. n. 14. disc. 33. n. 16.

Nobilitas non præsumitur, quia hæc qualitas paucis inest, Tiraq. de nobilit. 1. 1. 1. 13. Ripa lib. 2. r. sp. c. 26. nu. 2. Cossam. conf. 64. n. 9. Curt. iun. conf. 197. num. 35. Rolan. conf. 67. num. 26. lib. 3. Menoch. lib. 6. præf. 60. Vbi secus dicit in illis habentibus qualitatem inherenterem, puta Ducatum, Marchionatum, Comitatum, & similem dignitatem, Antonell. de test. legal. lib. 1. c. 6. n. 7. Rice, alle. 3174. Rota p. 16. rec. dec. 219. T. scilicet. N. conel. 48. Card. Luca de prob. disc. 33. num. 9.

Probat ex Armis, & insignibus familie nobilis, ad effectum suscipiendi ordinem in Religione Hierosolymitana, Merlind. dec. 164. Rota p. 3. rec. dec. 213. num. 5. & p. 16. dec. 219. Vbi per centum annos. Et dec. 302. & p. 17. dec. 130. Card. Luca sup. nu. 10. & disc. 32. nu. 11. Merlind. dec. 164. Ludonif. dec. 463. nu. 1. Euiem Rota p. 16. rec. dec. 129. in fin. & dec. 383. Torre de maiorat. Ital. Tonn. qq. civil. 127. p. 2.

Nobilitas probatur etiam ex instrumentis antiquis: si ea in illis enunciat, P. fell. conel. 120. num. 36. 37. Dummodo enunciatum proveniant a diuersis personis, Garz. de ben. sic. p. 12. c. 2. num. 248. ff. q. Rota dec. 13. nu. 1. p. 1. no. niff. Iordan. lucubr. lib. 14. tit. 17. de prob. n. 109. Add. ad Ludon. dec. 407. Et à Notariis, Perentill. ad Burat. dec. 172. nu. 33. Antonell. sup. lib. 2. cap. 11. nu. 5. seqq. Turres. conf. 14. nu. 5. lib. 1. Genua de script. prinat. tit. do. verb. enunciat. lib. 2. q. 1. n. 102. seqq. Rota p. 13. rec. dec. 213. S. scilicet. dec. 107. num. 4.

Vi probetur etiam ex libris historicis, & Cronicis, Affl. dec. 245. n. 3. Mascari. de probat. conel. 105. Milin. dec. 110. Parcia de instr. edit. infra sue Chr. st. indec. 226. vol. 1. & dec. 5. n. 21. seqq. vol. 5. & dec. 116. & ad l. Municipal. tit. 5. art. 1. num. 11. seqq. Rota Rom. p. 10. rec. dec. 229. Parcia de instr. edit. tit. 1. ref. p. 5. 5. nu. 53. Valenz. conf. 33. nu. 84. Genua de script. prinat. qu. 4. ex num. 187. seqq.

Probat ex communi reputatione, publica voce, & fama, ac per exercitium graduum, munerum, honorum, & officiorum Ciuitatis, quæ solis nobilibus dantur, Diximus sup. hic Addimus Lorrea dec. 41. n. 13.

Probat ex iuratu Principum erga familiam, tanquam nobilem, & ex aliis, Canaler. dec. 113. R. Capye. Latr. dec. 182. nu. 9. 10. Petris conf. 18. num. 1. Item ex inuestituris feudalibus, Rota p. 13. rec. dec. 213. n. 6. seqq.

Nobiles exercentes attem mechanicam, perduunt nobilitatem, dum eam exercent, tamen si ab hoc exercitio discesserint, statim recuperant priuilegium nobilitatis, Guid. Papae dec. 156. num. 1. & dec. 391. Gratian. disc. 976. nu.

Tou. p.

5. Antonell. sup. lib. 2. c. 85. nu. 3. Mandel. conf. 43. Rice, coll. 37. Fontanell. dec. 292. Menoch. conf. 9. Card. Luca de prob. disc. 33. ex nu. 13. disc. 34. ex n. 8.

Idem si exercent mercaturam, Bal. in Luobile, C. de commerc. & mercat. Racc. alle. 2177. & 4196. in fin. Sobell. Mercator. n. 24.

Secus inter aliquos Nationes, vt lanuz. Florentiz, Venetiz, Card. Luca de prob. disc. 33. num. 18. Ludonif. & addit. dec. 322. nu. 9. seqq. Giabon. de vniuers. negotiis. lib. 1. c. 1. art. 4. Vbi pro, & contra, Sed de lure Gallico, præiudicat nobilitati, sicut & in Hispania, Card. Luca de prob. disc. 33. n. 16. 17.

Sed quod exercitium agriculturæ, etiam suis manibus in propriis agris, nihil detrahit nobilitati, Duran. dec. 294. Guid. Papae. 41. Scaron. de visit. carcerat. lib. 2. 5. 4. n. 2. num. 5. & seqq. Franch. dec. 1. 1. 1. 4. Christin. dec. 102. n. 4. vol. 1. & dec. 46. n. 11. lib. 5. Rice, coll. 37. Tiraq. de nobilit. c. 32. Fontanell. dec. 292. n. 16. Conciol. & Romag. ad statut. Eng. lib. 6. rubr. 1. Sobell. s. nobilitas n. 4. Card. Luca de prob. disc. 33. nu. 13. & 14. & disc. 14. nu. 9. Et in rel. Cur. disc. 39. n. 10.

Nobilitas proveniens à sanguine non amittitur per exercitium altius artis, maxime per alium exercitium, quia non potest nobilitati præiudicari, ab antecessoribus in posterum derivari, quidquid sis in nobilitate ex priuilegio Principis proveniente, Tiraq. de nobilit. c. 35. Noal. de transmiss. 29. nu. 25. seqq. Rota p. 13. rec. dec. 213. Frecol. de transmiss. qu. 55. n. 4. seqq. Amys. in l. vici. C. de in famib. un. 81. seqq. S. scilicet. dec. 324. n. 5. & dec. 376. vbi addit.

Et quomius quis per artem mechanicam, exercitium perderet nobilitatem, Capye. Latr. dec. 183. num. 44. Escob. de priuileg. q. 4. 5. n. 25. Gattier. præf. lib. 1. qu. 137. non præiudicat filius, aut parentibus, Capye. Latr. dec. 183. nu. 59. Tiraq. de nobilit. 15. 27. 35. Fab. in C. lib. 9. tit. 25. de p. 1. seqq.

Nobilitas ex parte patris non denigratur per ignobilitatem matris, Farinac. dec. 137. tom. 1. p. 1. Tiraq. de nobilit. 18. Canaler. dec. 6. & 9. Duran. dec. 294. nu. 20. seqq. Christin. dec. 38. n. 5. seqq. dec. 69. nu. 4. seqq. vol. 5. & dec. 103. d. lib. 5. & ad leg. municipal. tit. 5. art. 1. nu. 11. seqq. Rice, coll. 3373. Cabed. dec. 73. p. 2. Escob. de priuileg. p. 1. qu. 13. 5. 3. nu. 2. 1. 1. seqq. Concer. lib. 4. var. c. 1. n. 11. Vbi Farin. Dians ref. 134. trull. tom. 6. D. Aguil. ad Roxas de incompetib. p. 3. c. 1. num. 130. & seqq.

Quo tempore, & per quos actus Nobilitas amittitur, Garz. de nobilit. gl. 4. 5. 6. gl. 12. d. n. 19. & 38. Gattier. lib. 2. præf. qu. 17. Amaysia l. d. n. 35. C. de his, qui s. ante p. 1. m. uera.

Quod Medicis sint nobiles, nec medicina derogat nobilitati, Tiraq. de nobilit. c. 31. Capye. peregr. qq. q. 6. T. avobedin. consuet. 67. Vbi etiam de Chirurgis, Caput. de reg. m. Reip. c. 4. n. 38. Franch. dec. 564. num. 4. & ibi Luca, & alij Adductes, Besold. de iure, d. dinib. Cuius, differt

L 2. 2. 6.

2. c. 9. n. 7. & c. 10. n. 8. *Sadarin. res. p. 15. n. 156. 157*

Nobilitas proveniens a sanguine non annuitur per exercitium alieutis Aris, maxime per alium exer. nate, veluti Datii, vel Notariatus, quia non potest præiudicari nobilitati ab Antecessoribus in posteris derogare, quidquid sit in nobilitate, ex privilegio Principis proveniente, *Tiraq. de nobil. c. 35. Noz. de transmiss. c. 29. num. 25. seqq. Rota p. 3. rec. dec. 213. num. 105. 79. Precol. de transmiss. q. 55. n. 45. seqq. Cibalin. de univers. negotiis. tom. 2. lib. 6. c. 3. art. 10. fol. 620. Rota p. 9. rec. dec. 555. Nisi fuerit in se ipso, Patre, vel Avo, nam tunc præiudicaret, Rota sup. Addit. ad Ludois. dec. 322. in fine, Farinac. sec. p. 2. tom. 1. dec. 297. Sabell. §. nobilitas, nu. 8. §. Notarius. n. 1.*

Alia, immo omnia de nobilitate, *Valens. conf. 90. 91. 92. 95. conf. 110. Escobar. de puris. p. 7. q. 6. c. 8. & p. v. totum Tractatum, Morzan. lib. 3. p. 1. c. 31. Menoch. lib. 2. de nobilitate. c. 67. P. Gregor. lib. 1. de re script. c. 1. 29. Boudill. in polit. cap. 4. Autand. don. 1. lib. 1. p. 2. 17. Garzia de nobilitate per totum. Multe alii apud Castejon §. Augusti, Tiraquell. de Nobilitate per totum Tract.*

728 In rebus destinatis ad publicos usus, potest in illis acquiri ius possidendi, & prohibendi, ne alius in eo loco staretur, *Barbos. n. d. l. 4. de præscript. n. 59. vbi D. Borden. Cam. Lusade fend. d. 2. 40. de regul. d. 1. c. 34. n. 2.*

729 Omnis macula, & questus iliberalis inducitur per spatium 30. annorum, *Grati. d. d. 976. nu. 9. 18. Rota post Precol. de transmiss. q. 95. n. 2.*

730 Quadragenaria sufficit, sine titulo, & privilegio, *D. Merlin. contr. 63. num. 15. lib. 2. Fab. in C. lib. 4. tit. 3. de probib. sequit. pec. c. fin. 2. n. 11. R. Copy. Latr. consult. 156. n. 19. seqq. Staib. n. ref. 3. nu. 37. Grati. d. d. 918. nu. 43. D. Staib. p. 4. ad Merlin. d. contr. 63. n. 1. & seqq. lib. 2. Castill. de tertijs c. 14. D. Faurin. conf. 9. n. 88. lib. 2.*

Quadragenaria cum titulo sufficit in rebus, quorum præscriptio, seu adquisitio ius nõ adocetur, *Lagune. de fructibus p. 1. cap. 15. §. 4. num. 200.*

731 Licet per decennium præscribar statutum, vt non dicatur usu receptum, secus si fuisset ceptum observari, quia tunc requiritur 40. anni, *Grati. d. d. 965. num. 3. 6. Dunozet. sum. dec. 937. n. 10. P. cion. alleg. 38. n. 6.*

Annue præstationes factæ ab vno monasterio alteri, frumenti, v. g. orde, & similitum, præscribitur 40. annis, *cap. quor. 1. de præscript. Guld. Papa dec. 407. Monod. dec. 177. n. 1.*

732 Scientia domini requiritur in quadragenaria, & illius patientia, alias non currit præscriptio, *Grati. d. d. 912. n. 43.*

Nam quadragenaria currit ex sola negligentia nõ perentis absque aliquo facto præscribentis, *Concil. alleg. 14. n. 43.*

733 Præscriptio non currit contra habentem assententiam iuris communis, nisi sit immemorabilis, vel quadragenaria, cum titulo, & hoc casu privilegium, seu exemptio est ostenden-

da, *Grati. d. d. 620. num. 8. 9.*

734 Hæres per 30. annos præscribit legatum, nec oportet ut mala fide, cum, vel etiam si legatarius velit acceptare illud, *Grati. d. d. 2. n. 25. 27. 28. d. d. 118. n. 19. seqq. Antonell. de temp. legat. lib. 2. c. 9. n. 8. S. ab. lib. 9. hæres. nu. 47. Camella de legat. lib. 6. 15. n. 4.*

Etiam contra Ecclesiam, *Sabell. libid.*

Nec in acquirendis requiritur bona fides, *Rota p. 2. d. d. uerf. dec. 180. num. 7. 8. Dixerunt infra.*

Sed vt diximus, non præscribit hæres, quando scit acceptationem legatarii, propter malam fidem, *Grati. d. d. 994. n. 3. se. 9.*

Verum legatario competat restitutio in integrum aduersus dictam præscriptionem, *Sabell. §. legatarius.*

Hæres non præscribit annua legata Ecclesiæ, etiam spatio centum annorum, pro suffragio animæ, *Grati. d. d. 131. c. de. 22. vbi Luca, & Stoppa. Maxime existente clausula in perpetuum, D. Dabid. Sabell. §. legatarius, n. 18. & §. Verba. n. 55. c. 66.*

Quando hæres præscribat alia debita, *Grati. d. d. Lu. a d. d. 649.*

Sed præscriptio legatorum non cadit in commodum gratuiti, sed hereditatis, *Monald. in a. vbi. ad. de. 178.*

735 Præscriptio actionis spatio 30. annorum procedit, *Andeol. contr. 418. num. 6. Staib. ref. 5. num. 35. B. fogn. alleg. 54. nu. 3. Affolla p. trociz. 81. n. 23.*

Et licet aliqui dicant, etiam cum mala fide, in actionibus personalibus, *Gariel. de præscript. cont. 3. num. 14. Guid. Papa dec. 199. Cap. T. bolof. dec. 76. Apostill. ad Guid. Pap. dec. 199. lit. E. Temen contra est text. cap. fin. de præscript. Bisogn. alleg. 54. n. 2.*

736 Si lex agat de actione reali, aut de materia indifferente, & proponat ea verba: nulla absente p. ascriptio, an vitetur remouit præscriptio 30. vel 40. annorum, *Castill. contr. lib. 7. c. 24. n. 9.*

737 Sic decretum irritans tollit præscriptionem, & ligat ignorantes, *Galeris comment. Bella Urban. 3. nu. 297. post Tiraq. de restit. in integr.*

738 Si quis per longum tempus, puta annorum decem continuum soluerit Titio aliquam annuam quaminare, si deinde retineas sit solutionem continuare, an compelli possit ad soluendum in futurum, prout soluit pro præterito. Et sunt duo textus contrarii, vnus in l. cum de in rem versio, ff. de usuris, per quem habetur posse cogi, *Menoch. de presumpt. lib. 3. præf. 131. B. fogn. consult. 1124. alter l. si certis annis, C. de passis, l. hered. C. de usuris, vbi habetur non posse, & obligatio non ferit, §. placet, ff. de action. & obligat. Tera. recept. sentent. tit. 52. c. T. bolof. synegm. lib. 29. c. 15.*

739 Concilio est, vt ultimi testis procedant quando creditor asserit sibi deberi aliquid, ea sola

- Iola ratione, quia in præteritum est quid an-
num sibi solum, & sic nullo tempore sol-
venti præiudicatur, quia tempus non est mo-
dus inducendæ, vel tollendæ obligationis, l.
obligationum ferè, §. placet, ff. de obligat. *Geotian.*
dise. 568. num. 48. *Roccus resp.* 61. num. 1. 2. lib. 2.
Aut verò afferit sibi illam quantitatem annuū
deberi ex pacto, diurna solutiones deinde ac-
cedente, & eo casu, aut ex nudo, & idem, i
quod supra, & procedit text. d. l. si certis annis,
aut ex pacto vestito, & procedit d. l. cum de in
rem verso. *R. Marin.* lib. 1. cef. 78. *Not ad Rott.*
consil. 78. num. 7. lib. 2. *Roccus resp.* 61. lib. 2. *Flor.*
de Mem. q. 2. *Fontana* in biblioth. ad text. in d. leg-
tum de in rem verso, ff. de usuris.
- 746 Quæ conclusio, vt in d. cum de in rem ver-
so, locum habet, quando allegatur titulus, &
causa, ex qua sibi deberi petetur, & quod pro-
betur: præstationem fuisse factam, ex certa
scientia, nam si secus, nulla præsumatur obli-
gatio, & quod solum est repetitur, *Guid. Pap.*
dec. 407. & seqq. *Antonicell.* de temp. lib. 3. tit. 15. num.
55. seqq. decimū refert bis per *Rot. Rom. Mariu.*
sup. 1. 78.
- Et census probatur ex diuturna solutione
absque instrumento, *Rota post Cenc.* de censib.
dec. 96. num. 26. *T. beo.* de f. Rub. singular. tom. 2. vee.
Census, n. 1. *Antonell.* de temp. lib. 3. c. 2. n. 25.
- 741 2. Vt locum habeat dicta conclusio est ne-
cesse, vt præstationes omnes sint singulis an-
nis, secus si vna præstatio sit per decem annis
præteritis, *Mastard.* conclus. 614. num. 12. & con-
clus. 482. & conclus. 603. num. 2. *Antonicell.* sup. num.
65. *Franch.* dec. 37. *R. Consuet.* in liquicūque
post num. 12. C. de apoc. pnb. lib. 10. & ibidem
Amaya lib. 10. *Antonell.* de temp. lib. 3. gal. lib. 2. c. 73.
Gratian. dist. 208. *Not ad Rott.* d. conf. 78. num. 9.
licet contra dicat *Callus* de fructib. 69. num. 41.
Luca ad *Gratian.* dec. 64. num. 2.
- 742 Et debet esse præstatio vniformis, alias
difformis non iuuat, *Crauet.* conf. 313. num. 4.
Mosc. card. conclus. 1119. num. 8. *Cancer* lib. 3. c. 1. n.
27. 28. *Callus* sup. num. 33. 42. *Antonell.* d. c. 73. num.
23. Vbi n. 24. explicat.
- 743 3. Vt ille, cui solum est habere pro se
iuris præsumptionem, secus si contra, velut
si quis laicus per decem annos exegerit decimas
de rebus Ecclesiæ, *Antonicell.* sup. num. 58. *Polib.*
vbi 44. *Castill.* de Tertius c. 3. n. 15.
- 744 Vel præstatio esse facta ab Vniuersitate,
pupillo, vel Collegio, nam absque sufficien-
ti titulo non subsisteret, *Lenm* de debito, §. fin
antem. §. de probat. *Not d. conf.* 78. num. 10. *Me-
noch.* d. pref. 131. & conf. 39. num. 16. *Roccus* d. dist.
resp. 61. num. 4. §. 9. *R. Marin.* lib. 1. ref. 78. num. 11.
Vbi de donis factis Baronij per Vniuersitatem,
in die Circumcisionis Domini, & *Capib.* de
Baron. sing. 53. post num. 100. *D. Galeat.* contr. 42.
lib. 2. Vt non possit cogi in futurum.
- 745 4. Vt non sit solum ex actu meræ facul-
tatis, veluti si quis per 20. annos iuerit ad
emendum vinum in aliqua taberna, vel ad mo-

lendum in molendina solita, *Herring.* de mo-
lendu. q. 1. n. 5. & q. 11. n. 15. *Boer.* dec. 133. n. 9.
Gabel. conclus. tit. de præscript. concl. 10. *Menoch.*
de arbit. c. 44. num. 7. *Honed.* conf. 32. lib. 1.
Lagu. de fructib. p. c. 16. num. 58. *Not d. conf.*
78. num. 11. *Not infra.* *Sabell.* c. 1. post tom. 4. ref.
c. 97. num. 21.

Ni sit contradictio, & post illam acquie-
scentia, *Lagu.* sup. num. 59. & c. 15. §. 4. *Polib.* de
manut. obf. 53. *Dicemus infra* sect. 1. n.

746 5. Non esse necessarium allegare titulum,
seu causam, quando præstatio fuit facta per
tempus, cuius memoria non est *Antonicell.* d. tit.
15. num. 69. *Menoch.* d. pref. 151. num. 39. lib. 3. &
50. *Cassan.* conf. 34. num. 7. *Valgall.* d. c. 83. n. 20.
Callus de fructib. disp. 9. num. 31. *D. Galeat.* contr.
51 n. 30. lib. 1. *Roccus* resp. 73. c. 9. & seqq. lib. 2.

Cum præstatum titulus, *Menoch.* lib. 3. pref.
131. n. 38. *D. Galeat.* contr. 51. num. 30. lib. 1. *Roc-
cus* resp. 73. num. 9. seqq. lib. 2. *Not sup.* num. 12. *Idem*
Roccus d. resp. 61. n. 4.

Eniam contra Ecclesiam, *Menoch.* b. sup. num. 45.
Mosc. card. d. concl. 1124. n. 5. contra quam & mi-
nores sufficiunt 40. anni, *Antonell.* de temp. le-
gal. lib. 2. c. 73. n. 16.

747 Sed quæra dubitatio limitanda est quoniam
præstatio ex mera liberalitate procedens, esset
collata in piam causam, *Mosc.* d. assil. sing. 192. *Canoni-
sta* in c. ad apostolicam 42. de Simon. 1. *Penia.*
dec. 143. num. 5. *Canaler.* dec. 45. n. 87. lib. 1. *Rice.*
in praxi Ecclesiæ lib. 3. ref. 366. num. 6. 7. *Roder.* ad
Marin. ref. 78. num. 12. *Luca* ad *Gratian.* dec. 64. num.
3. & seqq. *R. Ponte* conf. 144. lib. 2. 1. *dem R. Mariu.*
d. ref. 78. num. 24. Vbi de Vniuersitate ducent.
flores in die festiuitatis Corporis Christi, *Callus*
de fructib. disp. 8. num. 39. *No. d. conf.* 78. num. 12. 13.
Licet contra sit *Tasson.* de anteq. vers. 11. obf. 2.

Idem fauore dotis, *Gr.* tit. dist. 666. num. 5.
seqq. dist. 700. num. 15. *Rouit.* dec. 57. num. 2. *Canaler.*
dec. 27. num. 4. *Roder.* sup. *Not sup.* num. 14. *Antoni-
cell.* de tacit. lib. 2. tit. 15. num. 52. seqq. *Rota* dec. 153.
p. 4. tom. 2. rec.

748 6. Vt si appareat titulus vitiosus, etiam in
immemoriali solutione, *Castren.* conf. 423. col. 2.
lib. 2. *Beilam.* conf. 10. col. 10. *Crauet.* de antiqu.
temp. 2. p. 4. part. principal. in 60. vers. c. trarium,
Conar. in c. possessor p. 2. §. 8. num. 4. de reg. iur. in 6.
Menoch. d. præsumpt. 131. lib. 3. num. 49. *Roccus* d.
resp. 61. num. 7. §. 9. lib. 2. *Aliazgrad.* contr. 76. num. 33.
Dicemus infra n.

749 Alter casus est in tempore 30. vel 40. an-
norum, & etiam est inducta necessitas sciendu.
di in suumque, *Menoch.* b. sup. p. §. cap. 84. num. 43.
Maranta conf. 40. *Rota* in nouiss. anni 1636. dec.
127. num. 8. *Surd.* dec. 4. num. 4. C. c. de censib. p. 2. c. 2.
q. 2. art. 9. num. 21. *Callus* sup. num. 32. Nam præ-
scriptio 20. annorum plenissimam tribuit secu-
ritatem, & habet vim solutionis, *Amar.* conf. 96.
num. 5. 6. Multo magis si solutio sit facta per tem-
pus immemoriale, *Menoch.* pref. 131. num. 38.
lib. 3. & num. 50. *Valg.* d. c. 83. num. 20. Etiam
contra Ecclesiam, *Menoch.* sup. num. 45. *Mosc.* card.
con.

concl. 1124. nu. 5. *Gallus sup. nu. 31.*

Declarat, nisi constaret de titulo inualido, *de eccl. b. conf. 726. nu. 40. conf. 1169. nu. 22. Gallus sup. nu. 33.*

- 750 Alter casus est in præstatione per decem, vel 20. annos, & istu casu non inducitur obligatio solvendi in futurum, *Menz b. d. praf. 31. nu. 54. lib. 3.*

Sed in contrarium est veritas, vt inducatur obligatio, *Comar. in c. possess. p. 2. §. 4. nu. 2. de reg. iur. in 6. p. asq. contr. c. 83. n. 1. Malcard., concl. 483. num. 1. Quæ intelligi si est expressa causa solutionis, puta census, vel similis, p. asq. d. c. 83. num. 16. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 7. nu. 1. seqq. Penia dec. 143. nu. 4. Nos ad Ront. conf. 78. nu. 6. seqq. R. Marim. lib. 1. ref. 78. Luca ad Grat. an. d. c. 64. nu. 1. quamvis sit vnica solutio pro decem annis, contra *Mofcard. concl. 483. num. 2. Gallus num. 34.**

- 751 Alter casus, si finis in minori tempore, puta trium annorum, & non sufficit, *Gallus sup. nu. 15.*

Quæ conclusio limitatur in pluribus casibus, primo in alimentis præstitis per triennium, nam est inducta obligatio in futurum, l. 1. c. de fidei. om. Item *Gallus de fructibus disp. 9. num. 36. fol. 285. Vbi explicat.*

2. Prodest triennalis possessio in beneficiis, ex reg. Cancellar. qn. 33. *Ludovic. Com. 91. Gallus sup. nu. 37.*

3. Triennalis solutio sicut prodest accipienti ad inducendam obligationem, ita prodest soluenti ad extinguendam obligationem in præteritum, quia qui probat soluisse per tres annos, præsumitur retro soluisse in præteritum, & nõ tenetur aliter solutionem probare, l. qui cumq. c. de apoc. publ. lib. 10. *Gabriel. tit. de præsumpt. concl. 11. quæ procedit in omni annua præstatione, Gabriel. lib. Gallus sup. nu. 38. & seqq. vbi latè matricam tex. in d. l. qui cumq. De qua re, Nos infra n. 676.*

- 752 In dubio an præsumatur, quod ex causa obligationis facta præstatio, vel potius gratuita? Quod in dubio præsumitur facta ex causa necessaria, *Curiano. in d. l. si certis annis, nu. 23. C. de pallis, quia donatio in dubio non præsumitur, l. cum de indebito ff. de probat. & omnis interpretatio accipienda est, ne fatuitas credatur, Menz b. d. arbit. c. 88. num. 6. seqq. Agon. dec. Flor. 64. nu. 46.*

Sed in contrarium facit, quod quoties non constat de causa, præstatio censetur ex causa liberali, & donationis, *p. asq. illustr. cap. 83. nu. 2. Nam vbi traditur aliqua res, & non apparet causa, præsumitur donatio, Lenius per errorem 54. ff. de reg. iur. l. 83. d. d. m. ff. cod. Et semper capitur interpretatio minus grauens, l. 14. l. 40. ff. de leg. l. 9. de reg. iur. c. in obscuris eodem tit. & ibi Dm.*

Et sufficit si in vna ex apochis solutionum appareat de causa, quamvis in omnibus non fuerit expressa, nam præsumitur eadem, *p. asq.*

d. c. 83. nu. 3. 7. *Gallus sup. nu. 41.*

- 753 Et Cappellanus seu beneficiarius, qui per decennium ecclesiasticis censibus tenetur in futurum celebrare, *Genes. conf. praf. Eccl. c. 390. Antonell. sup. nu. 2.*

- 754 In emphyteusi non præsumitur, nisi per solutionem 30. annorum, & in emphyteusi Ecclesiastica per 40. annos, *Antonell. sup. nu. 6. R. Marim. lib. 1. c. 78. nu. 15.*

- 755 Contra illum, qui habet præsumptionem contra se, titulus non præsumitur, puta si laicus percepit decimas de rebus Ecclesiasticis, per 10. annos, *Antonell. sup. nu. 7. Postb. obs. 44. C. stil. de Terijs debet. 3. num. 5. Nos ad Ront. d. obs. 78. nu. 10.*

- 756 In censibus requiritur solutio per 30. annos, quo ad priuatum, quo ad Ecclesiam 40. anni, *Mofcard. conf. 279. G. Pap. dec. 407. & addit. ibid. in. A. Gratian. disp. 128. nu. 4. seqq. & disp. 921. n. 7. Antonell. sup. c. d. seqq.*

- 757 Quando agitur de obligando aliquem ad seruiciu peronale, puta ad ius Vassallagii, vel subiectionis, tunc requiritur præstatio per 30. annos, *Mofcard. de iactis lib. 2. tit. 15. no. 68. Menz b. d. p. asq. 131. nu. 90. Genes. de Eccl. c. 390. nu. 8. b. d. m. praf. p. 2. p. 3. principal. q. 10. nu. 35. & seqq. Antonell. sup. nu. 13.*

- 758 Non procedit dum agitur de præiudicio Ierui, *Alex. conf. 1. nu. 20. conf. 17. n. 8. lib. 4. Gratian. disp. 716. nu. 18. & 30. Antonell. sup. nu. 17.*

- 759 Verum in huiusmodi præstationibus Romana non admittit decursum decennij, aut vltimus tempus sed requirit semper quadragenarium, vel inuicem octiduum, vt in dec. 127. num. 7. 8. & dec. 149. nu. 1. & seqq. p. 5. rom. 1 rec. Penia dec. 143. nu. 1. seqq. Antonell. d. c. p. 73. nu. 18.

- 760 Et si aliquis aliquid præstiterit, vel soluerit tanquam debitum, per errorem, & ex causa falsa, aut nulla, tunc illud, tanquam indebitum solutum repetere potest, si ita probauerit, vnde in futurum tali casu non tenetur soluere, *Mofcard. con. l. 119. n. 7. Alastica lib. 3. c. 15. nu. 60. Vbi etiam dicit, quod repetitio iusti indebiti durat vsq. ad 30. annos, l. si quis, & Lomnes, Cde praf. p. 30. ann. A. tunc lib. d. c. 73. n. 20. seqq.*

- 761 Solutio debita ad sex pro centum, si sit facta per aliquod tempus ad octo pro centum, an ex inguitu debuit, vel superfluum solutum sit restituendum, *Olta de cess. iur. tit. 6. q. 10. nu. 38. D. Petra in rit. 20. nu. 1. vers. in iud. redditur. Antonell. de temp. legal. lib. 2. d. c. 73.*

- 762 Quoad præstationem decem annorum, si quis soluat annualitatem per decem annos, inducitur præscriptio annui census, & præsumitur titulus, nam non est verisimile, quod aliquis soluat tanto tempore, nisi esset obligatus, *Gratian. disp. 208. nu. 1. Sensus est, si non esset expressa causa, Flor. de h. n. ca. lib. 1. var. q. 2. nu. 43. Rosierq. de ann. red. lib. 1. q. 15. num. 3. 4. latè D. Luca ad Gratian. d. disp. 208. Arretin. de solution. cap. 37. & 51. nu. 13.*

De lure ficulo, per *Prægm. Viceregis Ducis Serranica* §. 20. est statutum, quod si per 60. annos sine vlla interruptione, sit exactus quilibet census bullaris, admittatur acceptio præscriptionis, etiam in prima instantia. Verum, quo ad præterita requiruntur saltem 90. anni, ut decimum refert *Cutellau suo Codice*, & dec. 8. in addit.

Et etiam 90. annorum decursus est subiectus aptum ad Immemorabilem præscriptionem, *D. Venturini*, conf. 9. num. 100 lib. 2. *Molina de primogen. lib. 2. c. 6. nu. 44. Lau. Gall. conf. 68. n. 60.*

Immo secundum alios 60. *D. Mans. consult. 75. n. 16. D. Bald. de dot. tit. 4. dec. 7. n. 2.*

763 Verum in casibus, quibus quis cogi non possit ad solvendum in futurum, non est interitum possessione priuandus, *Covar. pract. qq. c. 17. R. Ponce dec. 40. num. 37. & conf. 97. lib. 1. Possib. de manut. obs. 17. & 44. Nos d. conf. 78. nu. 5. ubi qu. 16. limitauimus post mille, si titulus vitiosus appareret in continenti, quamvis possessio esset centenaria Nos ad *Rouit. com. f. 91. nu. 10. 11. lib. 1. & Cypri. Lar. dec. 154. num. 56. dec. 182. nu. 30. consult. 2. num. 21. conf. 16. Rote. respons. 61. lib. 2. secus si titulus coloratus allegaretur, *Martian. disp. 56. lib. 1. Maria. d. Reurt. dec. 566. 151. 190. 1. 1. Roccus resp. 30. nu. 29. seqq. lib. 1. Stahl. ref. 5. nu. 5.***

764 Si vero initium esset vitiosum, nam tunc esset male fides, per quam præscriptio, licet temporis immemorialis non admittitur, e. possessorio de reg. iur. l. 6. *Stahl. ref. 53. nu. 5. R. Reurt. de c. 558. ubi decimum per Reg. Cam. refert: non posse adstringi in futurum ad solvendum ad hanc quandam, qui ex errore per 80. annos soluit illam pro re burgenfatica, credens esse feudalem, dum fuit ostensus titulus inualidus, Nos sup. nu. 16. Roccus d. resp. 61. n. 10. 11.*

Et licet in possessorio exigens per longum tempus esset manutendendus, tamen, si constaret de iure inualido non est danda manutentio, *Roccus sup. nu. 10. ex Possib. de manut. obs. 42. nu. 7. & obs. 43. nu. 14. & ex alijs.*

765 Et in possessorio summarissimo sufficit ad manutentionem vnica solutio, per *tex. in c. Eirelesia S. vrimas vbi gl. c. D. de cens. possib. & priu. Lar. d. dec. 3. 13. Possib. de manut. obs. 18. nu. 26. seqq. Rota poss. illud dec. 141. nu. 4. dec. 142. nu. 5. Et etiam in incorporalibus ex vnica solutione, quasi possessio exigendi acquiritur manutentio, quæ potest probari per vnicum testem, *Gratian. d. 320. num. 61. Possib. de manut. obs. 38. num. 31. D. Galeot. contr. 11. nu. 48. lib. 2. Nos sup. nu. 17.**

766 Quæ conclusio fallit, si sit facta vnica solutio causa euitandi executionem, quæ fuerit facta super bonis, *Possib. obs. 17. num. 44. 51. Rota apud eund. in dec. 213. nu. 2. dec. 229. nu. 14. Caneer. var. p. 3. c. 14. nu. 75. seqq. Fontanell. de passis et. l. 7. §. 3. p. 10. num. 56. 57. Sitamen adit profectionem in actu solutionis, alias secus, *Gratian. d. 310. nu. 38. 39. Possib. obs. 35. nu. 36. Rota poss. cum**

dec. 102. num. 7. Nos sup. num. 18.

767 Fallit 2. si solutio sit facta pro parte debiti, nam non releuat, quo ad aliam partem, *Cyrilae. cont. 680. in fine. D. Mansus consult. 143. in fine. Ansaldo. de com. d. 38. nu. 15. Card. Luca de credit. d. 140. nu. 5. Bonden. de iure pasc. cap. 45. nu. 92. Nisi soluens habuerit animum agnoscendi totum debitum, & pro alijs annis, *Gratian. d. 85. in fine, d. 426. nu. 11. Possib. obs. 18. nu. 38. 40. Verum in dubio præsumitur voluisse agnoscere totum debitum, *Fruin. dec. 547. nu. 8. p. 1. Gratian. d. d. 426. nu. 2. 3. Possib. obs. 17. nu. 38. Noguerol. alleg. 2. nu. 75. Nos sup. num. 19. Sic exactio continuata ad certam summam, facit præscriptionem quoad maiorem quantitatem debitum, etiam in Decimis, *P. Affl. contr. 47. nu. 23. 24. Et illam maiorem quantitatem præscribit per triennium, *Rouit. in prag. 1. de censib. nu. 31. Amicus de feud. tit. de his, qui feud. car. poss. fol. 50. decimum refert contra Monasterium S. Hieronimi, *P. Affl. d. contr. 47. nu. 27.******

Et si tempore solutionis ad esset protestatio: se solvere ad euitandam executionem, nam tunc creditori non acquiritur quasi possessio exigendi, *Ludouic. dec. 365. Marefior. lib. 1. c. 22. num. 21. Gratian. d. 310. num. 38. 46. Possib. obs. 35. nu. 37. seqq. Sed debet protestatio fieri in actu solutionis, alias secus, *Possib. d. obs. 35. nu. 37. Rota divers. d. c. 196. nu. 3. p. 1. late Ciarlin. contr. 223. nu. 38 & seqq. Nos sup. nu. 20.**

Et id quod dicitur, quod in interdicto manutentionis interitum, non cognoscatur de iniustitia possessionis, ex est intelligenda quories opus est disputatione, secus vbi euidenter de iniustitia possessionis appareat, nam tunc lite pendente non est manutendendus, *Memorb. de remed. poss. remed. v. l. num. 24. & seqq. Nos ad Rouit. conf. 91. lib. 1.*

Verum præscriptio non solutionis cessat quando vere constat, quod debitor non soluit, *Ansaldo. de com. d. 38. nu. 17.*

Habemus in lure nostro dispositionem, *tex. l. quicumque de opibus pub. lib. 10. per quem* habetur, quod si quis sit debitor in annis decem, si soluat tres annuatim, præsumptio iuris sit, quod soluerit per annos præteritos, diximus quod sit præsumptio iuris, sed non iuris, & de lure, & sic admittit probationem in contrariu, recte opinione gl. *Perf. ad Consuet. Paris. tit. 2. §. 62. num. 48. dicentes non esse iuris, sed hominis, quæ iudicis arbitrio relinquatur, nam contra tenet *Memorb. lib. 2. grampt. 139. in pri. Nam non est verisimile, quod creditor recipiat per tres vltimos annos, & non prosequatur pro annis præteritis, *Cista de retro. tit. 8. cas. 14. Mour. de solut. c. 36. Gratian. d. 716. nu. 12. seqq. Franch. & Luca dec. 137. Tuflet. S. conclud. 346. nu. 4. seqq. Rido. in praxi p. 1. c. 8. nu. 244. seqq. Mascard. cout. 1320. Duem. reg. 54. Myling cent. 5. obs. 39. Idem Gratian. & Addentes dec. 52. Merli. dec. 132. 839. S. ubell. resol. 42. nu. 9. post A. Tomum, Gallus de fructib. disp. 11. nu. 38. D. Conflau-***

in. ad statum. *Verb. tom. 2. conot. 49. c. 159. num. 26. & seqq.*

Quæ conclusio, ut procedat requiruntur duo, ut solutio constet per apochas, non per testes, & ires sint apochæ, non vna pro tribus, *R. Constantinus in tribus lib. 3. volumis Codicis in d. l. quicumque. num. 10. 11. Menoch. lib. 3. præf. 139. num. 24. seqq. Ger. Spin. c. 17. num. 18. seqq. Amaya in d. l. quicumque. fol. 179. Costa de retrotract. cap. 8. cas. 14. D. Constantio. sup. num. 28. & num. 31. Gallus de fructib. disp. 8. num. 38. Valenzuela in d. l. quicumque. num. 31. Luca ad Franch. dec. 137. num. 3.*

Procedit dispositio illa non solum in Tributario, sed etiam in Emphyteutia Ecclesiastica, siue seculari, *de affectu. d. consil. 604. num. 16. Menoch. d. præf. 139. num. 7. R. Constantio. sup. num. 13. seqq. D. Constantio. sup. num. 26. 27.*

Procedit conclusio etiam si solutio esset destinata per quinquennia, vel triennia, nam si producerentur apochæ ires in fine cuiuslibet quinquennij, vel triennij, sufficit, *Menoch. sup. num. 12. 13. R. Constantio. sup. num. 16. D. Constantio. sup. num. 29.*

Idem si in quolibet esset facienda solutio quolibet quadrimestri, & præferentur ires apochæ factæ in vno anno, decem refert *R. Pont. de potest. Prærog. tit. de regal. imposit. s. 1. num. 5. Thori. in comp. dec. tom. 1. verb. solutio.*

Idem in Colono, & Cenuario, emphyteuta, liuellario, colono, pensionario, in solutione collectarum, decimarum, & similibus, *Tbes. dec. 114. num. 4. Boer. dec. 156. Gig. de pensionib. qu. 81. Corra in memori. l. verb. solutio facta, Grat. cons. 521. num. 4. lib. 2. Gulielm. de benedict. in cap. Raynatis. verb. si obq. lib. ris. l. 2. num. 188. Gabriel. lib. 1. consil. 1. tit. de præsumpt. *At yng. obstem. 5. obf. 34. vbi num. 4. id procedere dicit, quamvis post tres solutiones non soluat ex D. D. sup. citatis R. Constantio. sup. num. 18. 19. Gratian. diff. 716. num. 13. seqq.**

Idem tam in debito annuo reali, quam personali, *Menoch. s. p. num. 27. Cremen. sing. 80. gloss. Paris. damnata memoria sup. s. 52. num. 63. R. Constantio. sup. num. 20. 21. Gallus sup. disp. 8. num. 38. vers. Intellige 3.*

Verum dispositio dicti tex. non habet locum contra tertium, ponunt exemplum *Menoch. Corra sup. si Dominus directus vendidit alicui ius suum directum, cui emphyteuta soluit per tres annos, nam non præiudicat primo Domino directo, qui consequi debet Canones præteritos, Gratian. dec. 153. & ibi Luca, & Scoppa, Rec. consil. 25. Bich. dec. 373. Angelus de consess. q. 3. num. 30. Amaya in d. l. quicumque. fol. 179. & seqq. Cald. Pereyra cons. 44. Gallus de fructibus sup. num. 38.*

Idem si creditum sit cessum, nam solutio triū annorum facta Cessionario, non arguit solutionem factam pro præterito, cedenti, *Gratian. diff. 716. num. 27. seqq. Bich. dec. 373. num. 1. seqq.*

Nec procedit dispositio dicti tex. in exactoribus, nam cum illi auerentur quolibet anno,

adeo ignorantia in successoribus, *Reg. Consil. tom. 1. sup. num. 24. 25. Menoch. sup. Gratian. diff. 716. num. 28. Cancr. var. p. 2. c. 6. num. 73. Gallus d. disp. 8. num. 38. Idem si non fiat semper solutio pro Cancr. sup. 7 bonat. dec. 3. Idem si solutio sit facta tutori, nam non præiudicat pupillo, *Gratian. diff. 716. Luca ad Franch. dec. 137. num. 3.**

Nec procedit si debitor non soluit, sed sicut depositum, *Cancr. cons. 313. post num. 4. R. Constantio. sup. num. 26.*

Nec procedit quando creditor in recipiendo protestatur, poli *DD. sup. citatos, R. Constantio. num. 27.*

Secus si sit factum seldum pro tribus annis ultimis, siue aliquæ profectione, si de præterito non sit satisfactus, *Rota dec. 962. num. 2. & 6. coram Amat. Dunozer.*

Solutio debet esse facta pro tribus annis proximi præteritis, ante mortem licet, secus si in anterioribus, *Præm. dec. 137. vbi decim refert, sed contra Padilla in l. 1. num. 14. C. de fideicom. Gabr. leon. tit. de præsumpt. consil. 11. num. 10. Menoch. lib. 3. præf. 139. num. 14. seqq. Mising. centur. 5. obs. 19. num. 4. R. Constantio in d. l. quicumque. num. 19. Gallus d. disp. 8. vers. Intellige 2. Videndus Luca ad Franch. dec. 137. num. 2.*

Ad materiam d. l. quicumque sunt *Cancr. cons. 313. Mascard. consil. 1327. Castil. de alim. c. 39. Gratian. diff. 716. Co. a de retrotract. ap. 8. cas. 14. Cancr. var. p. 1. c. 14. num. 70. seqq. An euile d. temp. legal. lib. 1. cap. 34. Gratian. dec. 152. & ibi Scoppa, & Luca, T bonat. dec. 2. Rota dec. 154. apud Zuech. de oblig. 1. Cancr. dec. 962. coram Amat. Dunozer. dec. 1474. coram Corra. dec. 168. coram Celfo, & dec. 31. coram Arguti.*

768. Alter casus est, An per non solutionem per lapsum temporis, obicitur hereitur? Et quod non, nam tempus non est modus tollendæ obligationis, *l. obligatio. §. placeat. ff. de verb. obligat. 2. quia debitor, qui scit se debere dicitur in mala fide, & sic lapsus temporis illi non tribuit ius, & vigilanti, & c. fin. de præscript. Postq. conuention. l. llo. s. c. 76. num. 1. Gabriel. communis. tom. 1. tit. de præscript. consil. 3. num. 3. Sura. consil. 296. num. 12. seqq. Gratian. diff. 852. num. 23. Gomez v. v. tom. 2. c. 11. num. 24. Rota dec. 162. num. 4. p. 2. & m. præf. resol. 509. num. 2. edit. Et quod solutio sit plenè probanda, nec sufficiant coniecturæ, & presumptiones, *Rota p. 11. rec. dec. 179. & p. 4. d. c. 335. u. 8. seqq.**

Sed quod libereur concurrente lapsu temporis, & alijs coniecturis, *Sura. dec. 105. & ibi Hodern. & Consil. ex tex. l. solui. 34. ff. de solut. R. Pont. consil. 70. num. 17. Mascard. de probat. consil. 1324. Aff. dec. 13. num. 24. Gratian. diff. 730. num. 38. d. c. 86. num. 6. 881. num. 18. & ibi Luca, & Maurus de solut. c. 4. Menoch. lib. 3. præf. 135. & 1. q. 9. T. u. se. lit. s. consil. 345. Prescol. consil. 13. num. 17. Medie. exam. 57. Andreæ contra. 57. & 242. num. 15. Bossi. de dote c. 10. §. r. num. 2. Merlin. dec. 30. num. 50. Bich. dec. 373. num. 7. seqq. 562. Rota p. 17. rec. dec. 89. num. 21. & dec. 379. num. 13. seqq. & pap. 18. dec.*

dec. 99. *Tbor. in comp. dec. p. 3. verb. solutio seu remptio*, *Prat. tom. 3. difc. 8. & obs. D. Galeot. contr. 14. lib. 2. Laxarib. conf. 287. num. 47. Paitell. dec. Rocca disp. 155. Baldur. dec. tit. de dote dec. 7. nu. 32. Gallus de fructibus sol.*

Que præsumptio probatio admittitur, etiam ad effectum impediendi executionem obligationis Cameralis, & instrumentum iuratum, & Gales de obligat. *Camer. p. 1. q. 2. num. 4. Mench. d. pref. 135 in fine. Gratian. difc. 951. nu. 19. difc. 962. num. 49.*

Maximè ex qualitate debitoris, & creditoris, debitoris scilicet in soluendo punctualiter debita sua, & stante illius opulencia, & legalitate, & creditoris stante illius indigentia, & sollicitudine, siue indigentia in exigendo, *Affl. dec. 13 nu. 19. vbi Vrsill. Maur. de solut. c. 4. num. 9. seqq. Menoch. lib. 3. pref. 135. num. 14. seqq. Altograd. conf. 53. num. 34. lib. 2. Ger. Spin. conf. 17. num. 15. Mercur. contro. lib. 4. cap. 18. num. 28. Andreol. contr. 57. nu. 12. Medic. dec. 84. Mantua dec. 266. nu. 8. Postlib. ref. 41. num. 9. Monach. dec. 2. num. 26. Merlin. dec. 124. nu. 20. seqq. Rota p. p. rec. dec. 262. nu. 29. seqq. & p. 10. dec. 225. nu. 12. seqq. & p. 11. dec. 86. nu. 6. seqq. & p. 13. dec. 239. num. 5. & dec. 285. nu. 15. seqq. Carus d. ref. 108.*

Solutio præsumitur quando quis erat debitorum plurium, & diuersarum summarum, & creditor noluit protenui quantitate sequi fidem debitoris, & illum expectare, sed egerit ad soluendum, vel ad danda pignora, nam ex hoc præsumitur, etiam alias summas maiores exigisse, *Affl. dec. 13. num. 22. vbi Vrsill. nu. 22. Menoch. pref. 135. nu. 22. Nicus. exam. 5. nu. 1. per tex. & gl. in c. cum in quibus verb. multo fortius de elect.*

Præsumitur etiam quando constat creditorem habuisse partem sui crediti per retentionem bonorum debitoris, si prout alia certine per integra summa, & nihilominus voluntarie restituit bona ipsa præcisa debitori, cum per agnitionem, & consecutionem pariter arguatur ad agnitionem, & consecutionem totius, data possibilitate retinendi pro tota summa, *Affl. dec. 13. nu. 21. Menoch. d. pref. 135 nu. 17. 18. Merlin. dec. 718. Mercur. d. consult. 23. num. 13. Medic. exam. 53. num. 47. seqq. Rota p. 15. rec. dec. 102.*

769 Maxime per taciturnitatem creditoris per longum tempus, vel usque ad mortem debitoris, *Cyriac. contr. 280. D. Merlin. contr. 87. D. Galeot. sup. Rota dec. 379. num. 12. & seqq. p. 17. rec. & p. 18. dec. 802. nu. 20. seqq. & p. 19. dec. 150. & 224. aliique citati per Ponton. in Bibliotheca legal. p. 5. verb. taciturnitas sol. 705. D. Baldur. dec. Parmens. tit. de dec. 7. nu. 11. Merenda contr. lib. 2. 4. cap. 18. nu. 17. 30. Medic. dec. 85. nu. 9. seqq. Cyriac. contr. 280. post alios Sabel. solutio num. 11. Hodier. contr. 13. nu. 78. Penia dec. 111. Rota p. 10. rec. dec. 225. num. 17. p. 14. dec. 478. p. 17. dec. 379. nu. 18. Scoppa ad Merlin. contr. 87. nu. 5. lib. 1. D. Grat. tom. 3. difc. 951. num. 10. Refis sileb. obs. p. 2.*

Tom. V.

c. 59. num. 27. Amat. conf. 45. nu. 26. Andreol. contr. 3. nu. 8. num. 14. Carena ref. 108. nu. 6. Vrecol. ad App. pendic. ad c. 23. num. 11. Censul. dec. Luc. 3. nu. 15. Sord. d. dec. 105. Andreol. sup. nu. 15. Burat. dec. 98. Baldur. sup. nu. 11. Eo magis si post mortem debitoris etiam tacuit, *Maur. de solut. c. 17. nu. 12.*

770 Sic non requiritur creditoris interpellatio, & debitoris recessio, sed tantum quod quis sit debitor, & cogi possit ad solutionem, & non solui, *Acendum de cen. b. c. 8. nu. 23. seqq. Natta. conf. 446. nu. 15. Sord. conf. 234. num. 33. 34. Garz. de nobilit. gl. 19. num. 2. D. Rosa consult. 9. nu. 21. seqq. lib. 1.*

771 Et non solus per 30. annos R. Reuert. dec. 286. & dec. 8. & ibid. R. Marin. lib. 20. Af. dec. 13. num. 2. seqq. vbi Vrsill. Maur. de solut. c. 4. num. 25. & seqq. D. Mansus consult. 742. nu. 6. 7. D. Baldur. dec. Parmens. tit. de dote dec. 7. nu. 5.

Immo annos 15. immo 10. *Merlin. dec. 124. Gratian. difc. 570. & 726. num. 49. Altograd. conf. 53. num. 30. lib. 2. Andreol. contr. 57. Ludouic. dec. 468. nu. 9. Burat. dec. 641. nu. 5. Vrecol. consult. 23. num. 11. M. seard. concl. 1313. num. 27. Tapat. tit. 161. c. 5. T. boma. dec. 43. num. 13. Hodier. contr. 13. num. 46. Rota p. 11. rec. dec. 86. num. 6. seqq. & Maur. de solut. c. 9. num. 16. 11. c. 17. num. 1. Pratis. conf. 68. Neuiz. conf. 57. Pacian. conf. 113. par. 13. seqq. Andreol. contr. 57. num. 1. Merenda contr. lib. 2. cap. 18. num. 19. 28. D. Galeot. contr. 14. lib. 2. Ferturin. c. 36. nu. 70. Altograd. conf. 53. nu. 30. lib. 2. C. sal. dec. Luc. 3. nu. 21. Rota p. 11. dec. 41. nu. 10. vbi in terminis dicitur p. 13. dec. 239. num. 4. & p. 17. nu. 29. & dec. 379. num. 14. Baldur. sup. num. 6. Idem Vrecol. ad App. pendic. sup. c. 11. Amat. conf. 45. nu. 25. Traubeden. consult. 47. nu. 16.*

Immo per quinquennium, *Rota dec. 235. nu. 15. p. 10. rec. dec. 379. nu. 14. p. 17.*

Tanto magis præsumitur solutio, si illa sit promissa biennio, *Bieb. dec. 63. nu. 17. seqq. Luc. b. de oblig. C. mer. rec. 190. nu. 21.*

Alias ipse creditor, aut hæredes pecuniarum huiusmodi creditum, & fructus tam diu perire non distulissent ad die mortis, & expirata dilationis ad soluendum, *Bieb. dec. 63. Merlin. dec. 235. Vrecol. consult. 23. nu. 11. c. consult. 87. num. 11. Andreol. contr. 57. vbi num. 15. quod creditor præsumitur data opera tacuisse, vi interm debitoris, qui soluit, deperiret solutionis probationes, ex Gramm. d. dec. 103. nu. 7. Valenz. conf. 183. nu. 4. Cyriac. contr. 516. nu. 14. Novar. lib. 1. qu. 136. num. 4. Baldur. sup. num. 10. 11. T. beador. alleg. 78. nu. 19.*

Maxime si addit Instrumentum crediti, clarum, & liquidum, ut in casu, *J. procala. ff. de probat. Hodier. ad Sord. dec. 12. num. 54. & per totum. Dunoer. iun. dec. 83. Estob. de ratiocin. c. 37. nu. 6. Gobb. conf. 68. d. nu. 28. Medic. exam. 53. nu. 54. 61. Carena ref. 108. nu. 5. Sord. d. dec. 105.*

Ei maxime si aduersus Tertium, non informatum de solutione, & extinctione crediti nõ aduersus ipsum debitorem, & eius hæredes, *Ferturin. conf. 36. nu. 65. 70. Rota post Salsad. dec.*

M

70.

70. n. 11. *Pre. dec. Fl. l. 6. n. 10. Rot. dec. 823. & 225*
nu. 14. & 15. p. 10. rec. Baldus. sup. nu. 12. & seqq.

Et maxime si creditum sit magnum. *Eusebius de*
ratione. c. 37. nu. 6. Mer. n. 1. contr. lib. 24. c. 18. nu.
Postb. ref. 50. nu. 3. Ciroe. disc. 16. nu. 57. Merlin
dec. 124. nu. 10. Dumozet. de. Baldus. n. 15.

Maxime si Tertius possessor bonorum, super
 quibus est creditum, sui annualitatem maiorem
 quantitatis, quam recipit ex fructibus bono-
 rum possessorum, *Postb. ref. 127. nu. 16. Mer.*
Medic. in add. ad exam. 53. nu. 6. seqq. Ludon. dec.
245. nu. 8. 9. Rota post Zach. de obl. gat. C. meral.
dec. 189. nu. 24. Baldus. sup. nu. 18. 19.

Et concurrentibus aliquibus ex supradictis
 presumptionibus solutionis, multo magis ha-
 bet locum præsumptio solutio, si essent clas-
 si 60. anni, à die cessare solutionis, *Preced. dec. F. or.*
18. nu. 34. 35. Rodolphus in pr. xi. p. 2. c. 8. nu. 129.
Baldus. n. 20. seqq.

Ed magis si huiusmodi præsumptiones à
 reo convento deducantur, vi in fortiori casu,
L. pro. n. l. ass. de pr. bat. dicit Cor. Luca de credit.
disc. 82. nu. 11. & disc. 127. nu. 4. disc. 131. n. 8. disc.
132. nu. 9. Rembold. dec. 443. nu. 13. Gobbeo in lit.
68. Scind. c. 29. nu. 12. Andreol. contr. 53. nu. 32.
Baldus. sup. nu. 22. 23.

Et quamvis probationes essent dubiæ, & illic
 coniunguntur, *Rota dec. 138. nu. 6. 7. coram Bu-*
chio & 377. p. 19. rec. Card. Luca de c. uisib. disc. 2. c.
nu. vlt. Et in paribus dubijs præsumptionibus
pro actore, & reo, est iudicandum pro reo, Me-
dic. exam. 53. nu. 32. Rota dec. 272. nu. 10. seqq.
Baldus. sup. nu. 20. & 24.

Nec iuvat dicere, quod quando de credito
 adest Instrumentum, si esset facta solutio appa-
 reret, ex alio ierosimili Instrumento, *Card. Luca*
de censib. d. se. 70.

Nam existente Instrumento publico, DD.
 discurrunt articulum, & concludunt de satisfac-
 tione, *Rota d. x. 368. nu. 3. p. 18. rec. Cyprian. contr.*
418. nu. 17. Mer. ol. n. floscul. verb. Instrumentum. m.
nu. 8. Rota dec. 325. nu. 6. p. 1. rec. & dec. 96. nu. 10.
post Cene. de censib. Brib. dec. 599. d. nu. 17. Mer-
lin. dec. 124. nu. 18. Idem Brib. dec. 30. nu. 33. Et id
in rebus magni momenti. Rota dec. 49. n. 6. p. 1. i.
rec. Card. Luca d. disc. 20. de censib. ex nu. 8. & per
rot. Rota dec. 134. nu. 4. p. 3. & post Zach. de obli-
gar. Camer. dec. 60. nu. 2. Andreol. contr. 57. 318.
Thomas. dec. 243. nu. 13. seqq. Postb. ref. 50. Scia-
fin. dec. 143. Rota dec. 375. p. 17. rec. Baldus. sup.
nu. 26. & seqq.

Etiam si sit Instrumentum dotale, *Baldus*
dec. 7. nu. 3. & 4. & sufficit tempus annorum 30.
10. & 5. ibid. & nu. 12. 13. 21. & seqq.

Et ex coniecturis dicitur vera probatio so-
 lutionis, *Baldus. n. 28.*

Præsumitur solutio, si creditor, tempore, quo
 dicitur facta, vel paulo post, probatur expen-
 disse pecuniam illius quantitatis, nam si tunc
 temporis vicinitate præsumitur, quod sibi suc-
 rit soluta a debitore, nisi creditor probet illam
 aliunde habere, *Affid. dec. 13. n. 20. Pissill. ibid. nu.*
27. 28. Menoch. d. pref. 135. nu. 15. Maur. de so-

luc. 4. nu. 49. Franch. dec. 97. nu. 5. dec. 121. nu.
5. Sabel. §. solutio.

Præsumitur solutio si creditor administra-
 vit bona debitoris, & potuit sibi solvere, maxi-
 me non factò inveniuntur, nam oemo præsumi-
 tur iactare suum, & non sibi solvere, dum habet
 in manibus bona sui debitoris, *disc. & Pissill. dec.*
13. nu. 14. seqq. Menoch. d. 3. pref. 135. nu. 12. seqq.
Medic. exam. 53. nu. 35. & seqq. Gratian. disc. 129.
nu. 2. 1. seqq. Nisi aliter ex sufficienti redditione
rationis appareat, Medic. sup. nu. 44. seqq. Rota
p. 15. rec. dec. 102. Sabel. §. solutio n. 13.

Assumptis à solutione onerum præscribi-
 tur per 40. annos, concurrente bona fide, &
 titulo putativo, *Menoch. conf. 887. n. 3. 43. Pref. 135.*
Papen. in forma libelli actionis conf. in glo. ple-
nam. & omnium in num. 10. Rot. in al. de feud. c. 5.
concl. 84. nu. 2. Idem Menoch. conf. 748. nu. 37.
Gallus de fructib. disp. 5. nu. 119. seqq. & disp. 1.
art. 1. nu. 28. 38.

Præscribens non teneretur probare negati-
 va non solutio, *Boffa. alleg. 1. n. 14. 21. Sic Im-*
memorialis non solutionis præscribitur ex so-
la allegazione curius temporis, Andreol. contron.
314. nu. 14.

772 Magis præmiti, si creditor est persona dili-
 gens, & cauta in rebus suis, *Menoch. conf. 457. nu.*
5. & 10. 1257. nu. 15. 3. rec. dec. 105. nu. 2. Mo-
nach. dec. Flor. 2. nu. 21. seqq. Franch. dec. 361. n. 11.
Rota p. 1. i. n. dec. 788. nu. 2. & post Zach. de
oblig. Camer. dec. 235. nu. 9. Pissill. in add. ad cap.
23 nu. 12. Venturin. d. conf. 37. nu. 72. c. l. disc. 18.
nu. 7. Rota dec. 84. nu. 6. p. 1. rec. Alioq. ad. conf.
53. nu. 34. l. b. 2. Andreol. contr. 57. nu. 12. Postb.
ref. 41. nu. 9. Merlin. dec. 124. nu. 20. seqq. Rota p. 9.
rec. dec. 262. nu. 29. seqq. & p. 10. rec. 225. nu. 12.
seqq. & p. 11. dec. 86. n. 6. seqq.

773 Et maxime si obtinuit ex soluendo, *Maur.*
d. c. 4. nu. 14. Care. a. d. n. 108. n. 7. De i. i. i. i. i. i.
Rota p. 13. dec. 239 & dec. 289. nu. 15. seqq. Mer.
Medic. exam. 53. & dec. 848. 868. 7. 82. cum ad-
dit Et possidet bona, super quibus est radicatum
debitum, Baldus. d. dec. 7. n. 17.

774 Et tam debitor, quam creditor habuerent
 in eodem loco, ubi de hoc credito poterat irra-
 tificari, *Monach. dec. Flor. 2. nu. 1. & Traubed. d.*
conf. 47. nu. 6. seqq.

Verum præscriptio non intrat si tunc pacto
 soluendo, concepit per verba: *semper, & perpetuo,*
Sorcia. sen. conf. 86. nu. 11. lib. 1. Zof. conf. 15.
nu. 2. lib. 2. quavis longissimi temporis, Rum.
conf. 121. nu. 7. lib. 1. conf. 150. nu. 10. lib. 4. Burfat.
conf. 330. nu. 152. Gabriel. de prescrip. in conclus.
concl. 6. nu. 7. Galerati de reuoc. l. 3. m. 2. reuoc.
ciat. 85. nu. 6. cent. 2. Poffen. sen. ul. y. 3. Andreol.
contr. 79. nu. 9. Rota dec. 164. nu. 1. p. 1. d. i. n. f. &
dec. 58. nu. 2. 3. coram Prior. An. f. d. de commerc.
& mercat. d. f. 95. n. 29.

Vel non currit contra Creditorem habentem
 tempus præfixum ad agendum, nam tunc non
 adest negligentia, *Merlin. de pignori. lib. 5. qu. 57.*
nu. 7. Gratian. disc. 527. nu. 8. 9. Fontanell. dec. 28. p.
nu. 8.

num. 12. *Ludov. de dec. 507. num. 4. D. Romaguer ad Conciol. ad stat. Engub. lib. 2. rubr. 30. n. 59.*

Solutio facilius præsumitur contra mulieres, tanquam genus avarissimum, & in exigendo diligentiores, *Menoch. conf. 1102. nu. 18. conf. 111. n. 75. Alcey. d. conf. 53. nu. 36. Menoch. dec. Flor. 2. num. 21. Caraciol. dec. 19. num. 15. Carrea. d. ref. 108. num. 8. Tinqu. de leg. com. ubi. l. 9. n. 4. segg. Rota p. 10. rec. de 23. nu. 15. Sabell. g. mulier. n. 1. & g. solutio. n. 23.*

Item stante bona fama debitoris, qui tanto magis præsumitur nonuisse alienum retinere, nec fuisse immemor tam salutis eternæ, *Bert. g. conf. civit. 113. num. 31. Merlin. dec. 124. n. 22. Monach. d. dec. 2. n. 26. Carrea. d. ref. 108. n. 7. Sard. d. dec. 105. n. 1.*

Item si agatur de credito habente exactiorem paratam, nam tunc facilius præsumitur exactio, & solutio, *Sausd. c. Lufit. 34. nu. 5. Sabell. sup. n. 2. vers. ut. n. segg. 2. n.*

Solutio, quamvis ex sup. dictis possit probari præsumptionibus & cunctis, maxime si sint plures, quæ possunt ad hunc effectum coniungi simul, *Menoch. lib. 1. q. 40. n. 1. segg. de præsum. c. Genera de script. priuat. lib. 2. q. 1. n. 82. Sabell. sup. n. 5 & 7. in fia.*

Tamen contrariis præsumptionibus, & cunctis tolluntur, & solutio excluditur, & fortiores, siue efficaciores in conspectu præsunt, arbitrio iudicis, regulato, & in dubio ad fauorem potius rei, quam actoris, *Medic. exam. 53. num. 32. Rota p. 11. rec. dec. 272. nu. 10. segg. B. obi. dec. 562. nu. 8. & segg. Possib. ref. 50. nu. 20. Natta conf. 330. Handed. segg. 37. n. 52. lib. 2. C. auri. conf. 148. n. 54. Monach. dec. Flor. 2. n. 39. Sabell. nu. 24.*

Quod si agatur de notabili summa non præsumitur solutio, nec sit verisimilis sine querelam, & testibus, *Possib. ref. 50. num. 15. Medic. exam. 53. nu. 33. Caraciol. alleg. 8. nu. 23. Merlin. de pign. lib. 3. q. 53. nu. 51. Ludov. de dec. 188. nu. 3. Vireol. in appendic. ad d. c. 23. in fine 2. vol. Bib. dec. 561. nu. 17. 18. Rota post Vireol. de transact. dec. 76. n. 13. Rota p. 17. rec. dec. 272. nu. 21. segg. & p. 18. dec. 488. n. 12.*

Solutio præsumitur etiam ex sanguinis confunctione, temporis diuturnitate, ac sæpe calculans rationibus, non facta mentione de pretio debito, itaut his tribus simul concurrentibus, videatur necessario inferri solutionem, vel remissionem debiti, siue alterius iuris competentis fuisse factam, iuxta *rev. l. procul, ff. de probat. Affid. dec. 13. nu. 11. segg. Menoch. lib. 3. pref. 35. nu. 11. & pref. 60. num. 5. & lib. 3. de arbit. conf. 88. nu. 16. & segg. Caball. conf. dec. 48. lib. 2. Gratian. & Luc. & Stoppa dec. 46. & dist. 565. num. 41. segg. Tuf. lib. 2. conel. 343. n. 6. segg. & lit. L. conel. 332. Magon. dec. Flor. 42. Maur. de solat. cap. 4. n. 32. segg. Medic. exam. 53. n. 52. segg. & dec. 84. 5. Rota p. 9. rec. dec. 262. n. 30. segg. & p. 12. dec. 197. num. 30. segg. Carrea. ref. 108. Possent. sing. 18. D. Merlin. contr. 87. lib. 1. D. Palma dec. 71. nu. 2. D. Baldac. de Parm. l. tit. dote Tom. V.*

dec. 8. n. 32. Mart. Medic. exam. 53. num. 53. 54. & segg. & dec. 84. n. 1. Hostern. contr. 13. n. 44.

Quod procedit etiam si non formali calculatio interuenerit, sed aliquid aliud simile factum, loco illius concurrat, veluti diuisio, compensatio, iterata solutio, & huius modo, quæ vim calculationis, & computorum obtineant, *Grammat. dec. 103. num. 39. Tuf. lib. 1. conel. 332. num. 4. segg. Menoch. de arbit. conf. 88. num. 17. 19. Vbi etiam tenet, quod sufficienti duobus tribus requisitis, & idem comprobatur Vireol. ad Affid. d. dec. 13. nu. 14. Cramer. conf. 159. n. 4. Medic. exam. 53. nu. 53. segg. 19. & dec. 85. num. 3. segg. Hostern. contr. 13. n. 47. segg. Cyriac. contr. 28. n. 6. & contr. 412. n. 7. segg. Monox. de ratio. inc. 37. nu. 10. D. Merita. d. contr. 87.*

Quæ omnia sunt intelligenda, nisi creditor probabiliter ignorauerit ius suum, vel nisi eruerit in iure, *Menoch. d. conf. 88. nu. 19. Medic. exam. 53. num. 50. segg. D. Baldac. d. dec. 8. num. 33. 34.*

Quod præsumatur ignorantia in hæredes, *Caput. q. d. 1207. num. 3. Rota post Pac. sic. decif. 277. nu. 3. & d. 259. nu. 7. Barot. dec. 457. nu. 2. Rota rec. d. 132. num. 11. & dec. 141. num. 2. p. 9. tom. 1. D. Raldur. sup. nu. 34. Ventum. conf. 36. nu. 65. 70. Rota post Salyad. dec. 70. nu. 21. Vireol. dec. Flor. 16. n. 10.*

Sed in creditore informato, & existente Instrumeto crediti claro, & liquido, præsumitur illius satisfactio, *Don. Hatten. d. contr. 13. nu. 54. & per itam, Dunozeian. dec. 82. 3. Esob. de ratione. c. 37. n. 6. Gobius conf. 68. n. 28. segg. Medic. exam. 53. n. 54. 61. Carrea. ref. 108. n. 5.*

Et cum quis non soluerit debitum annuum per 40. annos, præscribitur non solum per annos præteritos, sed in futurum, quod tempus computatur à die cessante solutionis, *Stoppa ad Gratian. dec. 15. d. num. 21. Felsi. dist. 34. nu. 81. Borden. colluct. 48. num. 54. Cistr. Pal. de Inst. p. 7. dist. 6. p. n. l. 33. num. 11. Cenc. de censib. q. 118. nu. 7. D. Merlin. contr. 44. nu. 10. segg. Anto. rell. de temp. legal. lib. 2. c. 40. num. 18. Mansella ad Cypre. Larr. abs. 7. nu. 1. Nas ad Rouit. conf. 91. lib. 1. num. 8. Massala trismegisti. galzarie. n. 56. nu. 6. segg. Massaz de causis lib. 2. c. 11. num. 57. segg. Capon. contr. 33. num. 30. Berluch. conel. legal. conel. 4. nu. 13. p. 2. Anton. de donat. p. 3. c. 26. n. 61. & segg. 4. m. 2. D. Romaguer. ad Conciol. ad stat. Eng. lib. 2. rubr. 30. n. 48. 49.*

Quamvis contrarium teneant *Cenc. d. q. 118. num. 17. P. Affid. contr. 49. Card. Luca de censib. dist. 20. num. 6. in consil. dist. 185. de credit. dist. 3. num. 8. dist. 31. n. 14. Conciol. alleg. 5. nu. 34. & alii*, Nisi præuia petitione creditoris, suble, quia fuisset denegatio debitoris, nam tunc etiam pro præteritis, & futuris, *Card. Luca de censib. dist. 20. n. 7. P. Affid. contr. 49. nu. 24. D. Rem. guer. sup. 50.*

In Sicilia, si quis non exigerit sine interruptione, quemlibet censum bullarem, per annos sexaginta, præscribitur per prog. *Ducis*

Sermones etiam, & commentaria per D. Magretti in §. 20.

- 775 Concessio immunitatis à solutione, quamvis nulla, quadraginta annorum spatio validatur, iuncta cessatione solutionis, *Alex. conf. 30. num. 11. D. Ventur. conf. 10. nu. 6. lib. 2. & nu. 19. Bertazoli de clausulis. l. 22. gl. 1. nu. 5. in fine.*
- 776 Sic titulus vitiosus, arguminalibus præstat iustam causam præscribendi immunitatem spatio 40. annorum, *D. Ventur. ad. conf. 10. num. 17.* Sed contra dicemus *infra*, de titulo inualido.
- 777 Immobilia Fisci spatio 40. annorum præscribuntur, *l. amari, & l. comperis, C. de præscript. 30. vel 40. ann. Guid. Papa qu. 416. nu. 1. Palma, consult. 64. nu. 26.*
- 778 Secus illa bona, quæ sunt superioris dominij Principis, vel Ciuitatis, *d. l. comperis, in fine, Li. gl. sup. nu. 2.* Dicemus *infra*.
- 779 Licet res pupilli, aut minoris, annorum 25. ætate, illa durante alienari non possint, nec præscribi, *l. bona fidei 48. vbi gl. ff. de acquir. rer. dom. l. non est incognitum, C. quib. non obij. Longi tempor. præscript. Nam cum contra aliquem præscribitur, subducitur tempus minoris ætatis, nisi opponatur præscriptio 30. aut 40. annorum, *Linglois in C. tit. de præscript. dec. 8. q. 1. nu. 9. in fine, & dec. 44. q. 1. nu. 3.**
- 780 Tamen dicta præscriptio 30. vel 40. annorum non requiritur in alienatione bonorum, immobiliū minorum, si iudicis decretum interuenit, toto tit. *C. de præd. & alijs reb. minor. Linglois d. dec. 44. q. 1. nu. 3.* Vbi etiam quod non requiritur huiusmodi præscriptio 30. annorum in eo, qui bona fide emit à minore 25. annis, sed si tunc lapsus quinquennij, postquam minor maior fuerit ex *l. vlt. C. si maior fact. alien. rat. bab.*
- 781 Præscriptio actionis pro socio non datur, nisi concurrente spatio 30. annorum, & bona fide, *D. B. nell. conf. 48. nu. 20. Vide infra.*
- 782 Præscriptio 30. vel 40. annorum perimit omnes actiones, tum reales, tum personales, utroq; iure inspecto, *D. Benelli. conf. 60. nu. 28. Muald. dec. 69. nu. 4. Amat. conf. 96. nu. 2.* Etiam plenum dominium acquiritur, *nu. 3.*
- 783 Secus si ius resistat, *Crattin. disc. 870. num. 27. 29.*
Sic, licet possidens iure pignoris non possit præscribere, *Palma alleg. 69. n. 27. 32.*
Tamen per 40. annos præscribet, *Merlin. de pignor. lib. 5. qu. 21. nu. 25. & seqq.*
Sic actio pignoratitia, etiam de iure Canonico præscribitur, *Merlin. d. lib. 5. quæst. 29. num. 9. 11.*
- 784 Quadragenaria præscriptio titulum non exposcit, nam probat titulum, bonam fidem, & iustam causam præscribendi præbet, præscriptum in re solita concedi, & titulum inualidum validum reddi, nō si esset validus non requireretur præscriptio, *l. fin. vbi gl. & Bart. C. de fund. patrim. lib. 12. vers. ex quocumq; lit. vel etiam sine*

re. Sed aliquis titulus dat causam præscriptioni *gl. in Constit. Regni: Consecutionem prauam, in verb. alij.* Vbi expresse docet id procedere, etiam si tituli defectus esset, quia v. g. in feudo non est imperatus Regius Assensus, nam si adesset Regius assensus, fieret securus ab initio, *Affl. dec. 13. nu. 23. 45. & dec. 139. nu. 40. Lenar. conf. 34. nu. 18. Georg. alleg. 3. num. 13. Molina de primog. lib. 2. c. 6. nu. 52. P. Barbos. in l. comperis. nu. 62. C. de præscript. 30. vel 40. annorum, Scoppa ad Merlin. contr. 63. nu. 1. lib. 2.*

- 785 Quamuis agatur de re, quæ sine titulo non posset præscribi, nisi per tempus immemoriale, tamen cum titulo, licet inualido præscribitur spatio 40. annorum *d. l. fin. C. de fund. patrim. c. 1. §. quod si taliter, privil. in 6. Molin. de primog. l. 2. c. 6. nu. 52. P. Barbos. sup. nu. 61. 72.*
- 786 Et quamvis concessiones verba esset ambigua, quia tunc possessio, & obseruanda 40. annorum sufficiunt ad illa interpretanda, fauore præscribentis, nec potest amplius super eorundem verborum interpretatione admuti controuersia, quia vltus est optimus legum, priuilegiū, & omnium dispositionum interpret *d. l. fin. C. de fund. patrim. d. c. 1. de præscript. in 6. Barbos. post alios sup. nu. 63. Molina d. c. 6. nu. 57. 58. Fran. b. dec. 56. nu. 6. 10. dec. 397. n. 12. B. Font. conf. 20. nu. 49. conf. 77. nu. 46. 47. conf. 51. num. 28. 29. lib. 1. & de potest. Proteg. in de obsequio Reg. §. 20. nu. 14. L. n. 2. conf. 34. nu. 3. 9. D. Galeat. contr. 19. nu. 28. contr. 80. num. 2. 1. 44. 47. Roccus d. c. offi. d. c. 7. §. 7. nu. 46. seqq.*
- 787 Præscriptio cadit in debitore annui census, nam non solvens per decem annos, inter præsentēs, & 20. inter abentes, vel 30. annos, si adesset clausula constituti, amplius non tenetur, ita vt procedat etiam respectu partis non solute, & in foro conscientie ac iustitiae egeret solutionem. Quæ omnia intelligenda sunt, nisi constet de legitimo impedimento Creditoris in exigendo, vel nisi debitor, siue possessor sit in mala fide, vel nisi census fuerit solutus ab impostore, nam quandoq; impoñit soluit non potest tertius possessor præscribere, *Cenc. de censib. qu. 118. Balb. de præscript. p. 4. p. 4. prime. q. 5. nu. 2. & q. 7. nu. 4. Rodrig. de annuis. r. d. d. lib. 1. qu. 17. Merlin. voto 115. nu. 8. Boccac. d. c. censib. p. 2. num. 9. Scoppa. de Soluand. b. 2. q. 2. 1. Ciardin. controu. 196. num. 37. seqq. Sabell. i. c. ius nu. 29. 58. Inl. Capon. discept. 249. Fela differt. 34. d. nu. 79. Valas. consult. 49. Scoppa ad Merlin. contr. 63. num. 13. lib. 2. Barbos. in l. 2. nu. 12. 3. seqq. vbi Bauden. C. de præscript. Card. Luca de cens. disc. 20. nu. 7. de cred. disc. 3. nu. 8. disc. 131. nu. 14. disc. 140. nu. 4. tit. de hered. disc. 2. nu. 5. conf. 185. Cenc. q. 118. Berat. dec. 643. Cels. dec. 70. num. 20. Borden. colluct. 48. nu. 54. vbi de præscript. docum. 32. Rotares. dec. 671. p. 4. tom. 3. dec. 21. num. 13. dec. 265. nu. 20. p. 7. dec. 373. p. 9. Linglois in decis. fol. 378. nu. 53.*
- 788 Etiam si ius exigendi transierit in plures personas, *D. Mansi consult. 391. nu. 31. 32.* Secus

in præscriptione Centenaria, & immemorabili, consult. 391. n. 37. & 392. n. 19.

789 Si hæc præscriptio procedat , tam quo ad censum præteritis , vel etiam quo ad futuros , questio est . Aut annualis debetur ex vi illius voluntatis & tunc cum tot censentur legata , quot sunt anni , non sufficit unica præscriptio , sed tot sequitur quot sunt anni . *f. sentatus*, f. fin. ff. de donat. caus. morte . Cop. T. dolos . dec. 343 . Ansaldo de commerc. dist. 88. nu. 14 . Gratian. & Luca dist. 399. nu. 29. seqq. dist. 490. nu. 1. seqq. dist. 294. 683. M. offella potestor. lib. R. Martin. ad Reg. Henrici . dec. 286. num. 4 . Barad. de corpor. fol. 134. nu. 261. seqq. Hostis obs. 1. p. i. num. 56. seqq. Commendat. legat. lib. 1. §. c. 4. nu. 6. seqq. Rota post Gobium tractat. vnde . 125. nu. 3. de monit. q. 8. nu. 19 . Becard. 336 . Guid. Pap. dec. 406 . Cenc. de censib. quæ 118 . Riccio præxi tom. 2. fol. 202. nu. 6 . Not. ad Rouit. conf. 9. lib. 1. D. Petri in vit. 167. num. 6 . D. Merlin. & ibi Scoppa contra 44. lib. 1. Card. Luca de credit. dist. 31. n. dist. 31. nu. 14. dist. 140. nu. 4. de barred. dist. 12. num. 3 . Conf. obs. 185 . Ripoll. var. 14. nu. 214. 248 . Bech. lib. 2. concl. 4 . Farmacin. repet. inde. qu. 30 . B. Argoli l. 2 . Cde. prefati . t. 30. vel 40. nu. nu. 125. seqq. & ibi Banden . Gobius de monit. qu. 8. nu. 3 . Rota dec. 25. nu. 3. post Gobium tractat. vnde . R. Capys . Latr. dec. 27 . nu. 5 . Rota coll. Vbold dec. 222 . Manc. b. o. f. 231. nu. 43 . Cottine . dec. 216. nu. 6 . Barb. dec. 33. nu. 15. post Zambardo abbat. Camer. dec. 190. nu. 35 . G. dec. 173. nu. 14 . p. 9 . & dec. 330. nu. 20. p. 17 . D. Merlin. contra 44. lib. 1. Scoppa ad Statut. dec. 15. nu. 35 . D. Romoguer. ad Conicid. status. Engubi fol. 260. nu. 51 . Conciol. alleg. 26. nu. 7. seqq. Capoa. dist. 33. nu. 31 . Altograd. contra 76. nu. 31 . Bonasconi coll. 34. nu. 54 . P. reel. conclus. 15. num. 62 . Brilla ad Conserj . Neapol. tit. 16. 3. nu. 95. seqq. Auzanell. de temp. legal. lib. 1. c. 40. nu. 2 . Baronin addit. ad Tractate corpore tit. de numb. nu. 161 . Musfredi ad Capys . Latr. dec. 27. nu. 1. seqq. Moscaz. de Causis Pse lib. 2. c. 1. nu. 59 . Caluin. de acquit. lib. 2. c. 195. nu. 49 . Berlioz. conclus. plegat. concl. 4 . nu. 13. lib. 2 . Esigoni . alleg. 125. nu. 15 . 20 . Mould. dec. 222 . Pacioni . alleg. 75. nu. 2 . Scoppa ad Merlin. contra 63. nu. 1. 3 . lib. 2 . Altograd. contra 76. nu. 31. lib. 1 . P. reel. consil. 15. nu. 62 . Gallus de fructibus nu. 48. fol. 288 . Prat. tom. 2 . dist. 34 . Bottistier. de successib. intest. T. beer. 78. nu. 10 .

799 Aut agitur de annua praestatione debita ex
contractu &c. runc, cum una sit stipulatio, vni-
ca sufficit praescriptio, nam pro praeteritis, quam
pro futuris, *Magon. dec. Floros. nu. 2. seqq. Gayll.*
obj. lib. 1. c. ex l. 73. C. de q. d. l. 2. an. 7. seqq. Gratian.
dic. l. 3. c. 309. nu. 29. seqq. dic. 450. 807. nu. 9. seqq.
dic. l. 83. nu. 1. seqq. Mohedius. dec. 4. de praescrip.
Pacific. de Salvia. imp. 2. c. 2. num. 245. seqq. Pas-
corinus. luc. vbra. vol. 3. lib. 14. tit. 24. n. 21. seqq.
Sabell. 5. c. 5. nu. 29. Roa. p. rer. dec. 373. p. 13.
dec. 47. p. 6. dec. 417. p. 17. dec. 330. sum. 1. 9. seqq.
R. Martin. ad R. quere. dec. 286. nu. 3. Roderie. de
ann. reddit. lib. 1. q. 1. 17. Merlin. de pignor. lib. 5. q. 1.
21. nu. 49. Bornier. de sacris. lib. 1. tit. 1. l. 1. vbra. 78.

num. 10. *Prætus lib. 2. diff. 34. Rota coram f. bald*
dec. 350. nu. 1. Afsaid dife 95. nu. 2. P. Affi. coram,
49. nu. 1. & contr. 47. nu. 18. M. foliar. titocim. 3.
nu. 1. & 12. Rota dec. 270. nu. 6. p. 6. rec. dec. 547
nu. 15. p. 4. tom. 3. & dec. 237. nu. 16. p. 8. C. apye.
Leit. & Gizz. dife. 27. Gallus de fructib. diff. 8. nu.
49. S. obel. §. obliq. nu. 8. §. præscriptio num. 15.
T. ufe. lib. C. conis. 2. 97. Rido. f. uan. praxi p. 1. c. 8.
nu. 2. 11. C. iur. conit. 196. nu. 37. f. eqq. Rota pult
Merlu. de pignor. dife. 35. nu. 15. f. eqq. Marta vos.
pif. 12. l. Recet. dife. 83. num. 4. D. Merlu. conit.
44. lib. 1. Cene. q. 18. nu. 3. T. borin. comp. dec. p. 3.
f. el. 2. verb. præscriptio. Prætus diff. 34. lib. 2. S. cop
p. ad Gratian. dec. 15. nu. 33. 34. & nu. 11. Berliu.
p. 2. conit. 4. Farinar. in reperi. l. iudicial. q. 1. c. 8.
Andree. contr. 52. nu. 13. M. onald. dec. 350. nu. 1. Gal
lus de fructibus diff. 8. fol. 188. nu. 48. Bifoga.
d. alleg. 15. nu. 15. c. ord. Luca de reddit. dife. 33.
8. 9. Ludon. dife. 345. Luca ad Gratian. dec. 15. nu.
11. T. monn. q. iur. c. p. 25. nu. 97. Poffid. dec. 26.
nu. 66. Ritzel de monetis c. 4. q. 2. f. el. 1. num. 37.
Vbi limitat. fi pro illis confequendis plures co
nepti aditque.

791. Quod requiratur præscriptione totque
sunt præscriptiones, ut v. lapsis 30. annis vici-
prelatio præscribitur, & succellit de anno in
annum, ut prælatio præscribitur, *Item notifi-
cimi. c. v. l. c. de præf. 30. vel 40. ann. T. boming.
dec. 17. nn. 36. G. v. d. Papa dec. 406. Pasquill. l. r. c.
83. nn. 39. C. b. l. m. ad leg. municip. tit. 17. art. 8. nn.
2. S. unde rerum ind. tit. 2. l. 6. lib. 5. de fin. 1. M. an-
de. c. ex. c. x. imp. l. 6. de bar. de ass. l. 7. nn. 8.
Gratia. d. 490. n. p. r. f. c. 83. nn. 14. Vbi non
obstante statuto Verbis. l. 58. c. 9. D. Pe. r. a. m.
tit. 167. n. 6. P. ass. l. contr. 49. ex. n. 11. Staiba.
off. 82. nn. 16. F. a. b. m. contr. lib. 8. cap. 99. F. u. d. e.
605. nn. 3. Gallus. de fin. lib. 1. c. 48. Rocca
d. 19. 49. nn. 6. Idem in præstationibus singu-
laribus ab una Ecclesia alteri. nn. 37. Ceur. d. q. n. 18.
nn. 47. & post ipsum dec. 302. nn. 2. dec. 303. nn. 3.
Et ratione quia debetur principaliter singu-
lari dec. annuum, pro vi etiam census, ve-
lors exigi non possit. c. m. a. r. a. g. P. v. V. R. o. r. a.
dec. 5. nn. 3. post Gobiani Tru. l. var. Kitzl. c.
mone. l. 4. q. 2. s. c. l. 1. n. 31. 32. Bald. dec. P. m. r.
tit. de dot. dec. 8. n. 16.*

792 Sed item *Cen. d. qu. 118. n. 1. 4. & seqq.* inferendo ad annuos census, videtur prima consideratione admittitur, quod *va* lificatur prescriptio, etiam pro tempore futuro, quæ incipiat à die, quo primum fuit cessatur à solutione, *n. 17. & per totum*, melius re perpenſa auctoritate Roiz, & aliorum firmat quod ad fructus census decurrendos, non potest dici completam prescriptionem, nec posse tractari de illorum prescriptione in futurum, sed tamen in præteritum, & sic tunc requirit prescriptionem, quod sunt anni, qui contrahit censuali habeat in re tacitam conditionem solvendi, si census non redimatur, *Sabel. obligatio. n. 8. Anſald. d. dist. 95. n. 2. 7. D. Comen. alleg. 3. n. 3. 4. Cels. dec. 70. n. 9. Nas ad Roiz. conf. 14. n. 3. 4. b.*

lib. 2. Gratian. disc. 192. num. 1.

793 Quæ conclusio procedit absq; difficultate si præscriptio allegetur à debitoribus, vel eius vniuersali succedere, scilicet anem si à Tertio possessor conuenio hypothecaria, seu saluatio quamuis idem esse in Tertio possessor, ad dictum effectum bene probet *Cenod. q. 128. num. 20. segg. Monald. dec. 350. n. 14.*

794 Quod sufficiat vnica præscriptio incensibus pro omnibus annis, etiam sequentibus, intelligendo in tertio possessor, & nisi principalis debitor, vel eius hæres soluerit, ac de præscriptio 30. annorum, iuxta *text. l. eam notiffim. §. in his, C. de præscript. 30. ann. Decem. conf. 2. lib. 4. Bullis tract. var. lib. 5. tit. de censib. q. 33. Roden. de ann. reddit. lib. 1. q. 17. Doffiss. D. Romaguera ad C. de viol. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 30. nu. 48. §. q. q. Merl. n. de pign. q. 2. n. 49. Messol. petrocin. 56. nu. 10. 11. Diximus sup. n. 693.*

795 Quod est intelligendum quo ad actionem realem, nam quo ad personalem sè per 30. anni requiruntur, l. 2. C. de constit. pec. Rot. post Cenod. dec. 20 n. 8. Gratian. disc. 490. in princ. Roden. sup. Vbi quod non sufficit vna præscriptio & ideo possunt peti fructus censuum per 30. annos, ante litem motam, quia in illis non est completa præscriptio, Cb. i. in. dec. 74. n. 3. vol. 4. Rota rec. dec. 373. nu. 3. segg. p. 9. Vbi quod si iuramento requiruntur 40. anni, & tot præscriptiones, quot anni, nec currunt si iure mala fide, quæ oritur ex scientia debiti, & nocet etiam hæredibus vniuersalibus, ita vi nec ex propria persona possint præscriptionem incipere, Rota p. 13. rec. dec. 47.

796 Si census iniuste creatus, & sic habens initium principium, nullo temporis cursu, etiam immemorabili potest conuallidari, neque præscribi, & ita etiam in quilibet materia periculosa, & de viuris suspecta, seu quando cumque appareat de iniusto principio creationis census redditur nullus, & quatenus præscriptio explosa, Roden. de ann. reddit. lib. 1. c. 17. §. aliquid, labyrinth. p. 1. c. 40. in fin.

797 Quid dicendum quo ad census annuos debitos ex censu asseruabili, & non sufficere vniam præscriptionem, R. Ponte con. 48. nu. 11. §. 1. R. T. ap. lib. 4. Iuris Regum in constit. Duram, & Duram. num. 15. Stabian. in conf. 59. n. 15. Gap. preb. T. bolos. dec. 142. Cnid. Papad. 406. Barz. dec. 101. nu. 8. vbi decemum refert. Boer. dec. 336. Gaill. obs. 73. lib. 2. vbi decemum refert. Thes. dec. 179. num. 4. Ludovic. dec. Luc. 31. nu. 16. Prætr. dec. 63. Bellug. in sp. en. Princip. rubr. 41. §. leges Regni num. 61. segg. decemum refert per S. C. Rota. dec. 79. num. 21. vbi fuerunt condemnati ad soluendum decimas infra centum annos in futurum, antea dispositione *text. l. eam notiffim. §. in his etiam, C. de præscript. 30. & in d. l. illud, Monald. dec. 350. n. 4. Kitzel. de reuocatis cl. 4. q. 2. §. 1. n. 25.*

798 Nam ille, qui sub die, vel conditione debet consequi, ius suum ante dici, vel conditio-

nis cumentum, in iudicium deducere potest, vt sub eadem condicione, condemnatio sequatur, ad *text. l. in lege A. milia. 41. §. ff. ad l. Aquil. §. in ar. alleg. 4. num. 4. Merl. in dec. 118. num. 16. Stabian. ref. 13. Androl. contr. 52. nu. 13. Monald. dec. 350. n. 3. Gallus de fructib. disp. q. 2. n. 50. §. 1.*

Vi in tertio possessor cum titulo, Monald. d. dec. 350. nu. 14. quia ex mutatione personæ non mutatur natura census, Monald. sup. n. 56. Sed vide n. 7. 8.

799 Et Cenod. censib. q. 118. n. 17. & segg. dicit tot præscriptiones requiri quod sunt annuæ præstationes, ex Rota penes Pat. dec. 259. p. 1. Mohed. dec. 226. & alius decisiones refert post Tractatum, Pacifico de Saluaria disp. 3. c. 2. n. 292. & Rota apud ipsos dec. 302. n. 9. dec. 303. n. 3.

800 Ratio potest d. de. 259. Cenod. & Pacifico est ex d. b. illud qui debitor censuum pro futuris annis est condicionalis, & incertum, cum possit debitor ad sui libitum censu restituere, ad sui libitum quandoque redimere, & vt proinde, qui censum annuum debet, pro futuris censibus pupat, & certus debitor dici non potest, Merl. de pign. lib. 4. q. 3. §. 2. n. 2. & l. 6. §. q. 2. l. 1. n. 52.

801 Nam iura, & voluntaria condicio inest, vt eareus in futurum debeat, quatenus forte minime restituatur, & ex hac ratione id concludit Merl. de pign. lib. 5. tit. 1. q. 21. nu. 49. 50. post Gratian. disc. 490. nu. 1. disc. 483. num. 14. Rpt. post Merl. dec. 35. num. 15. segg. & dec. 105. num. 3.

802 Immo diuersa est causa illius annuæ præstationis, quæ sola debitoris personæ tantum obligatione, vt eius, quæ pro censu redimibili debetur, nam in prima nulla requiritur possessio, vel quasi præsentibus, sed iuramentum sufficit negligentia non perennis, Post alios Bar. b. sal. l. 2. n. 75. segg. C. de p. scriptis, & in l. si quis empt. omnia prima. n. 47. & 49.

803 At in præscriptio annuæ præstationis censuali, cum ius census sit reale, & quodammodo seruitus, ipse prædicto supposito inherens, in quo principalis obligatio est realis, & hypothecaria, C. de iur. dec. 145. Merl. dec. 117. p. 2. post Romig. de annuis reddit. lib. 2. q. 19. nu. 11. D. Merl. contr. 44. nu. 2. 3. Cenod. q. 118. n. 2.

804 Hoc ius reale à creditore possessum, per debitorem absque possessione, vel quasi nullo modo præscribi potest, ad *text. c. si e possessione de r. g. m. l. in 6. Nam non ipse debitor census, sed creditor ius exigendi censum ab illo debitum, possidet. Quod si veli debitor præscribere ius negatiuum non soluendi censum, tunc R. Rota. d. 197. num. 4. probant, ad hoc vt possit præscribere, & huius iuris, quasi possessionem acquirere, necesse est, quod inter, ueniat interpellatio debitoris, per creditorem facta, & illius recusatio soluendi, cum acquiescentia creditoris, à quo tempore, data etiam bona fide, quasi possessio non soluendi, & præ-*

præscriptio ipsius iuris formalis procedere possent, *R. Cappe. Latr. consule. 66. nu. 31. 32. R. Rouss. sup. Affl. ff. in consil. qu. dragen. l. em. n. 1. de præscript. Et sic cessante interpellatione, cum revocatione debitoris, præscriptio iuris formalis exigendi censum, & ab eius futura præstatione debitor liberatur, solo temporis tractu inducti non potest, secus præteritorum annorum, quorum iam venerat dies solutionis, longissimi temporis præscriptione, data bona fide, liberationem ipse consequatur, late *P. Affl. contr. 49.**

805 Et his respectu Tertii possessoris rei censui hypotecati, ille præscribere potest census decursum non futurum, cum tantum sit debitor census redimibilis, non teneatur nisi putificata conditione redemptionis, *Cenc. d. q. 118. nu. 21. seqq. ex Sforz. Odd. conf. 82. num. 39. seqq. lib. 1. Felician. de censib. tom. 2. lib. 3. c. 4. num. 18. Merlin. de pignor. lib. 5. tit. 1. d. qu. 21. num. 50. P. Affl. sup. n. 16.*

806 Sic præscriptio ipsa non à die possessionis fundi hypotecati, ad beneficium possessoris incipit, sed ex quo principalis debitor cessavit, *Cassan. in consil. Burg. rubr. 1. tit. de censib. §. 1. d. num. 36. vbi decisum refert, ea ratione, nam nõ volentii agere, vel ei, qui exceptione repellit possit, non currit præscriptio, l. 1. §. si quis autem, ff. de itin. assig. priu. l. fo. ler. de censib. vers. huiusmodi census. num. 108. seqq. Rodriq. de ann. reddit. lib. 2. q. 9. num. 64. Cenc. q. 118. num. 49. seqq. Vbi n. eo. tenet modificationem Fellerij dicentis, quod si debitor census vendidisset rem pro franca, & libera, creditor si ceteris teneatur de iure suo prociuari, alias si per longum tempus tacuerit inducitur liberatio, quomodo interim principalis debitor census persoluisse, comprobatur *Fontanell. de pactis cl. 4. §. 1. §. 5. nu. 51. vbi decisum refert ex Gamma dec. 99. D. Romagnat. ad Consol. d. stat. Eug. fol. 261. n. 73. Kitzel. de monet. cl. 4. qu. 2. sect. 1. num. 9.**

Et ius executivum præscribitur spatio 30. annorum, si per tantum tempus non sit facta executio annualitatis debitor, *Affl. dec. 245. in fin. R. Ponte dec. 18. num. 14. R. Cappe. Latr. dec. 58. nu. 1. Barbosin. l. l. c. 3. C. de præscript. 30. v. l. 40. ant. num. 154. seqq. Carlenal. de iudic. lib. 2. tit. 1. disp. 7. nu. 5. c. 28. c. lib. 1. tit. 3. d. qu. 4. num. 5. P. Affl. d. contr. 49. n. 30. Diximus sup.*

Et licet Carlenal. de iudic. disp. 4. d. nu. 16. dicat, quod nõ præscribuntur annualitates futuræ, *Rodriq. de ann. reddit. lib. 2. qu. 9. nu. 69. Anand. de censib. c. 103. nu. 8. Constantin. Papa in addit. ad Carani l. 1. 167. n. 32.*

Tamen in contrarium est magis communis opinio, vi ius executivum perdat etiam, quoad annualitates futuras. *D. P. Affl. d. contr. 49. n. 30. & seqq.*

Verum si intra spatium 30. annorum citatio verbalis, vel realis ad sit, vel productio instrumenti, & petitio illius, præstent, & scientia

te reo facta fuisset, præscriptio iuris executivi esset interrupta, vi nulli habita ratione auctoritatis decursum iterum, & noviter inchoanda, esset, *Carlenal. d. disp. 4. nu. 1. §. qu. P. Affl. d. n. 30. vers. Verum.*

Verum si creditor elapsis 30. annis, pereret annatus 29. non oblatet præscriptio, nisi ex confessione ipsiusmet creatoris, vel alio publico instrumentato non contrariis contrarium, *P. Affl. d. contr. 49. num. 30. vers. Quod si post, Franck. dec. 141. Struban. rej. 82. num. 53. Tonnat. qq. cit. l. 25. n. 91.*

Et licet non nisi 30. annorum spatio à Tertio possessore contra creditorem præscribatur, vi post *Affl. dec. 139* voluerunt plures relati per Menoch. de recuper. poss. remed. 14. nu. 68. Barbosin. l. 1. C. de præscript. 10. vel 49. ann. n. 287.

Et quomvis vi sup. diximus, in præscriptione annui census, tot præscriptiones requirantur, quot sunt anni, tamen contra tertium possitorem, vicinam præscriptionem sufficere, dicit *P. Affl. sup. contr. 49. nu. 36. vers. licet non nisi.*

Verum per lapsum 30. annorum non solum præscribitur via executiva, sed per tale tempus censetur census affrancatus, & redemptus, *Mysinger. consil. 78. nu. 15. 16. 7 bis. dec. 179. num. 5. Medic. consil. 131. num. 15. Affl. ec. 13. n. princ. & num. 21. 22. 7 hoc or. all. §. 78. num. 19. Roman. co. §. 169. Nam qui es longissimo tempore non solutus, ex aliqua legitima causa exemptus præsumitur, *Sard. consil. 234. n. 10. R. Cappe. Latr. consule. 68. lat. P. Affl. d. contr. 49. n. 31. & seqq. Diximus sup.**

807 Alii distinguunt, Aut præstationes annuæ veniunt principaliter propter se, & requiruntur novæ præscriptiones, & procedit l. cum, notissimi.

Aut veniunt accessorie, & sufficit præscribere fortens, ..., *C. de vjris. Soccin. sen. consil. 41. n. 8. lib. 4.*

Sic præscriptio in annuis pensionibus, tot præscriptiones requiruntur, quot sunt anni, *Monal. dec. 221. n. 2.*

Verum datur casus, quod contra debitorem non solumenim; de iur. restitutus in integrum, *Tonnat. qq. cit. l. 25. n. 91.*

808 Declara, vi in contractibus conditionalibus, quando à principio aliquid annum sub conditione deberetur, requiruntur tot præscriptiones, quot anni, *Cenc. de censib. q. 118. n. 9.*

809 Secus quando à principio per omnibus annis est nata obligatio, licet sit dilata executio, vi solutio fiat in dies, *Cenc. sup. n. 9. Petr. Greg. synagm. iur. lib. 40. c. 60. §. 3. c. 5. n. 33.*

810 Declara, quia si tempore obligationis adiectum est aliquod verbum distributivum temporis, quia tunc plures censetur dispositiones, *Cenc. sup. n. 10. Put. dec. 253. nu. 2. seqq. p. 1. Pacian. alleg. 77. nu. 2. Fbalid. dec. 350. nu. 3. D. Massola ratio. n. 56. nu. 14. 15. Duard. de censib. dec. 303. n. 1.*

811 Declara 4. quod præstatio quælibet per non solutionem per annos centum, remaneat extincta, *Reuer. Budell. de monet. cap. 24. n. 9.*

812 Declara 5. quod præstatio, quæ debetur Principi, nunquam præscribitur, l. *competit, C. de præscript. 30. vel 40. Annot. Budell. d. c. 24. nu. 36. Menoch. præf. 131. num. 37. lib. 3. quia ius commune restituit, Menoch. sup. n. 57. Gallus sup. disp. 8. n. 52. & disp. 5. art. 4. qu. 15.*

813 Declara 6. In annuis debitis Ecclesiæ, Monasterio, aut Civitati, nam in his concurrat probabilis ignorantia, & sic eis succurritur per restitutionem in integrum, *R. Reuert. & R. Marii. d. dec. 83. Sed contra, & bene D. Romaguer. ad Synod. Cernud. fol. 433. nu. 166. seqq. Vbi non, post 40. & 100. annos.*

Sed contra Romanam Ecclesiam in his annuis præstationibus currit præscriptio centi annorum, contra alias verò Ecclesias currit præscriptio quadraginta annorum, *R. buff. in Libemus. ff. de fund. patrim. T. bef. dec. 114. n. sine, G. uid. Papa dec. 161. Ricc. coll. 1003. Sed Vide infra sect. 1. nu. 232.*

Verum Ecclesiæ, ut diximus aduersus talem præscriptioem competi restitutio in integrum, ex capite ignorantie, *Argon. dec. Luc. 77. Affl. dec. 309.*

Quomodo probetur talis ignorantia, *Mag. gon. d. dec. 77. num. 14. 15. & ibi add. lit. D. & apostilla ad eandem dec. 31. n. 22. lit. C.*

Sed an talis restitutio sit concedenda elapso quadriennio post finium præscriptionem *T. bef. d. c. 114. n. 5. 11. seqq. R. Ponie. cons. 104. nu. 7. lib. 2. à die sciennæ, Marii. d. dec. 83. & 408.*

Nu. quid titulus requiratur declaratur idem, *T. bef. dec. 114. nu. 5. Vbi in illis quæ sunt modici præiudicii non curatur de titulo, secus in illis maximi præiudicii, Ofschib. dec. 160. nu. 14. M. strill. dec. 114. nu. 41. 43.*

Et quamvis ex temporis diuturnitate præsumatur titulus, *Caput. dec. 314. p. 3.*

Tamen si liqueret de titulo inualido, adhuc diuturnitas temporis non prodesset ad præscribendum, *M. strill. sup. n. 13. Ofschib. dec. 55. nu. 5. dec. 101. nu. 38. Bisogni alleg. 125. n. 20. & seqq.*

814 Idem in minore. *Maceratens. lib. 2. ref. 5. nu. 4. Mansiella ad Cypri. Larr. dec. 27. n. 1. seqq. lib. 1.*

815 Et in annuis præstationibus acquiritur præscriptio cū negatione, & acquiescentia, *Kitzel. de monet. cl. 4. qu. 2. n. 40. Cepparel. ref. 73. nu. 15. Rouit. cons. 51. nu. 33. lib. 2. & dec. 92. P. Affl. ton. tron. 49. Rota post Cent. de censib. dec. 45. & seqq. Merlin. dec. 242. nu. 8. Card. Luca de censib. disp. 20. nu. 7. Ansaldo. disp. 95. n. 14.*

Verum præscriptio debiti non requiritur creditoris interpellationem, sed tantum quod sit debitor, & cogi possit ad solutionem, & non soluat, *D. Rosa consulti. 9. nu. 20. P. Affl. contr. 47. nu. 21. 22.*

816 Non sufficit vnica præscriptio in tertio possessore cum titulo, *P. bald. dec. 350. n. 14.*

Sic in annuis præstationibus, nec requiritur.

tur præscriptiones, quot sunt persone, in quibus ius transiit, *Mansius consulti. 391. n. 21. 32.*

Secus in centenaria, vel immemoriali, *Mansius ibid. n. 33.*

817 Et quod in annuis præstationibus, nè dum tot præscriptiones, quot sunt anni requiruntur, sed semper sunt immunes ab ipsa præscriptione postremi ultimi 29. anni. (Et quamvis sit facta solutio diminuta v. g. non est verificata, nec verificabilis centenaria, si non fiat decursus, nisi solum anni centum, & tamen debent esse saltem centum viginti novem.) *Card. Luca de credit. disp. 140. nu. 4. Ansaldo. de commerc. & mercat. disp. 88. nu. 13. 14. Rota coram Eribio dec. 33. num. 15. seqq. tom. 1. & Romana cens. 14. Ianuar. 1686. §. 8. additis, coram Matthio, D. Bondon. de pascuis cap. 45. nu. 91.*

818 Immo est locus restitutioni in integrum, ex clausula: *si qua mihi iusta causa*, post *Surd. cons. 454. nu. 47. Gob. de monet. q. 8. à nu. 37. Card. Luca de person. disp. 34. nu. 15. 16. Noguerol. alleg. 2. nu. 89. Rocca disp. 149. nu. 66. lib. 2. D. Mansi consulti. 168. num. 77. & seqq. lib. 2. & consulti. 243. num. 30. lib. 3.*

819 Et in terminis præscriptionis per seculum, & vltra decursæ firmæ *Ansaldo. d. disp. 88. nu. 10. & nu. 11. Vbi præcisè respectu particularis successoris, qui præsumitur ignorare modum solutionis faciendus, & quod poterit credere eo modo, & non alijs ipsam solutionem fieri debere, allegando Surd. d. cons. 454. num. 39. 40. Cyriac. contr. 388. n. 25. 26. lib. 2.*

820 Et quod debeat solui quantitas conuentæ, in futurum, nihil ab ea decedendo, non obtinere quocumq; temporis spatio, etiam sup. annos centum, in quo fuissent solutæ, in aliqua parte diminutæ, *Cyriac. contr. 680. in fine lib. 4. Mansi. d. consulti. 243. in fine, vbi refert decisionem Ansaldo. d. disp. 88. nu. 15. Card. Luca de credit. disp. 140. num. 5. vbi sic semper fuisse decisiu. refert.*

821 Et quod in præstationibus annuis debitis ex contractu non admittatur præscriptio, dicit *D. Baldus. in decis. lit. 4. de dote. 8. nu. 26. Sed Vide dicta per Nos sup.*

822 Et præscriptio 30. annorum tollit ius petendi omnes redditus decursos, à die, quo fuit cessatum, *D. Mansiella ratiocin. 56. n. 6. 7.*

823 Sic ius exigendi ad hanc per 30. annos, vnica præscriptione præscribitur, *P. Affl. contr. 49. nu. 18.*

824 Sic vfusfructus legatus simpliciter censetur vnicus, & sic vnica præscriptio sufficit, *Barb. in l. 2. C. de præscript. 30. vel 40. num. 137. Castill. de vfusfr. lib. 1. cap. 67. Bondon. de præscript. docum. 32.*

825 Præscriptio potest opponi in Saluiano, quod tollitur decem annis inter præsentēs, & 20. inter absentes, cum ianto tempore præscribatur hypotheca, ex quo oritur Saluiano, nisi subsistat aliqua causa restitutionis, vel nisi nondum nata fuerit actio, *Affl. d. dec. 139. Scoppa ad Gratian. d. 15. num. 1. 2. Lina ad Gratian. d. d. c. 82. Rota per 19. reced. 26. p. 10. dec. 204. p. 13.*

- dec. 19. 1. n. 10. & seqq. Sabell. §. prescriptio n. 16.
Rota coram Fbaldo dec. 350. n. 2.
- 826 Amplia, quamvis in Instrumento ad effectus
 clausula constituitur, cuius vigore requiruntur
 30. anni, quando ageretur remedio, *J. Bn. C. de
 acquit. poss. Secus si agatur Saluano, Scoppa. de
 trafl. lib. 2. q. 12. Aff. dec. 139. num. 6. & seqq. Po-
 fibius dec. 26. n. 64. Burat. dec. 457. n. 5. Rota di-
 vers. dec. 186. n. 7. p. 4. Antonell. de temp. legal. lib.
 2. c. 40. n. 19. & seqq. & c. 71. num. 1. seqq. Card.
 Luca de credit. disc. 131. n. 4. de iudic. disc. 21. n. 1.
 12. Preen. conf. ult. 34. n. 1.*
- 827 Posita conclusio non procedit prescriptio
 in Saluano sanie scientia debui, & sic mala fi-
 de poss. floris, *Rota par. 19. dec. 231. Durr. dec.
 401. num. 14.*
- 828 Sed quod etiam sanie constituto requirā-
 tur 30. anni, etiam in Saluano, *Rota apud
 Pacifico de Saluano. dec. 300. apud Cene. de censib.
 dec. 303. n. 1. 1. seqq. & dec. 75. num. 5. Videndus
 Preen. conf. ult. 34. Postibus d. dec. 26 & dec. 47. n. 3.
 4. Rota coram Fbaldo dec. 350. n. 16. vbi de
 conditione l. fin. C. de acquit. poss. Merlin. de
 pign. lib. 5. q. 21. 22.*
- 829 Non incipit currere prescriptio, nisi à die,
 quo debitor census cessat solvere, *Duran dec.
 401. n. 13. Rota p. 9. rec. vol. 1. dec. 4. dec. 179. n. 5.
 Grat. n. vbi Luca, & Scoppa dec. 15. Eadem
 Rota p. 5. rec. dec. 407. n. 17. seqq. p. 9. dec. 179. n. 6.
 & dec. 28. 4. n. 39. seqq. P. Aff. contr. 49. n. 27.
 Scoppa ad Merlin. contr. 27. n. 19. lib. 1. Et credi-
 tor sciens alienationem bonorum cesset in pe-
 titione, quæ scientia non præsumitur, sed pro-
 bari debet. Eadem Rota p. 14. dec. 365. n. 6. seqq.
 Videndus D. Romaguer. ad Concel. ad stat. Eu-
 gub. lib. 2. rubr. 30. n. 73.*
- 830 An, & quanto tempore prescribitur ad-
 versus Creditorem census, in Regno nostro,
 disputant latè P. Aff. d. contr. 49. D. Merlin. con-
 tr. 44. lib. 1. vbi D. Scoppa.
- 831 Prescriptio incipit currere à die quo est
 nata actio, *Peregr. de fid. i. com. art. 41. n. 16. Pal-
 ma alleg. 2. n. 10. Boiden. collat. 27. n. 41. lib. 2.
 Rocca disp. 61. n. 16. seqq. lib. 1. D. Bal. ac. in de
 dot. de dote 4. dec. 1. n. 36. D. Gufman. verit. iur. 34
 n. 2. 4. Ità vi non officiet immemoratio, Roc-
 ca sup. Merlin. dec. 487. n. 13. & Rota post Paci-
 fic. de Saluano dec. 300. n. 8. & rec. dec. 20. n. 38.
 p. 8. D. Bal. ac. sup.*
- 832 Sic à die, quo fuit cessatum à solutione de-
 bitu, *Palma alleg. 148. num. 49. Gufm. sup. P. Aff.
 contr. 47. n. 21. 22. Merlin. de pign. lib. 5. q. 27.*
- 833 Ad prescriptionem obtinendam requiri-
 tur scientia illius, contra quem prescribitur, &
 illius patientia. *Ludouf. de iur. 41. num. 6. Tran-
 de dim. consult. 80. n. 1. 6. seqq. Fela diff. 8. d. n. 30
 Salgad. de protefl. q. 1. c. 1. pral. 3. num. 140. & 3. p.
 c. 10. d. n. 13. Castil. de Tertis. c. 26. Ciardin. contr.
 219. D. Massala ratiocin. 54. n. 21. 27. seqq. Gra-
 tian. disc. 681. n. 21. Sabell. var. ref. c. 7. n. 15. Lu-
 douf. dec. 294. Palma alleg. 3. n. 141. Garz. de nu-
 bil. gl. 7. num. 70. seqq. Nolina de primog. p. 2. c.
 Tom. V.*

6. num. 23. Fontanell. de passis ch. 4. gl. 17. Gregori
 Lop. n. 122. gl. 2. c. 5. p. 7. d. 12. tit. 29. p. 3. Rota
 dec. 621. p. 1. rec. Aff. dec. 329. Peña dec. 53. n. 4.
 Panimollin l. dea sedendi contr. constit. 27. num. 18.
 22. Preen. conf. ult. 47. n. 9. 10. Rub. de consuef. 32.
 n. 9. Sabell. post 4. Tom. Sum. Trafl. ref. c. 7. n. 15.
 Quod requiritur scientia illius, contra quem
 prescribitur, & illius patientia, probatur ex l. 2.
 vbi D. D. C. de feruit. & aqua. Fin. dec. 411. n. 23.
 Burat. conf. 156. n. 38. & conf. 277. num. 12. Sa-
 bell. ref. c. 7. n. 14. 25. cap. 23. n. 10. seqq. Vbi an
 in illa longi temporis, *Cyrus. contr. 688. n. 21.
 Girba dec. 60. n. 10. 21. Vbi in aqua ducenda,
 dicit probari, quod quis semel vius est aqua,
 Maria conf. 124. n. 17. Rota dec. 164. n. 3. p. 2. di-
 ues. P. ref. conf. ult. 32. n. 31. Tom. ref. 48. n. 7.
 Vbi quod non sufficit scientia Colatorum. p. 2.
 Rota. c. 119. num. 38. 39. p. 2. Maria d. conf. 124.
 num. 24. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 81. num. 2.
 Vbi quod nec scientia conductoris, *Randens. d.
 conf. 12. n. 39. Gobius de aqua q. 10. n. 7. seqq.**

Secus est si prescriptio sit temporis imme-
 morialis, quia tunc nec scientia, nec patientia
 eius contra quem prescribitur, requiritur, *Be-
 rou. conf. 143. num. 87. seqq. Vbi ampliat in pre-
 scriptione eccl. galum, & contra Principem, lib. 3
 Randens. conf. 12. n. 62. Girba obj. 60. n. 17. 21.
 Eugen. c. f. 40. n. 41. & seqq. ea ratione, quia
 per spaium tanti temporis præsumitur, *Borrell.
 de prescrip. C. arbit. c. 8. num. 44. 45. Caneer lib. 3.
 c. 4. n. 160. Antonell. d. c. 81. n. 9. Vel etiam nisi
 præscribens haberet titulum, Caneer. d. c. 4. num.
 161. Massard. con. l. f. 1214. n. 57. seqq. Antonell.
 d. c. 81. n. 34. Aut viceiure iure proprio, *Burat.
 dec. 513. n. 1. Postib. de manus. obj. 40. n. 27. Go-
 bius sup. n. 10. seqq.***

Verum in seruittute negatiua, vltra scientiā,
 & patientiam auerfarij, requiritur præcedens
 prohibitio, cum acquiescentia prohibiti, cum
 ea quæ facultatis fuit, non aliter præscribatur,
*Postib. de trafl. q. 10. n. 99. seqq. Pet. de aquaduct.
 c. 6. q. 9. n. 107. seqq. Gobius sup. num. 14. & q. 15.
 n. 33. Dicemus Nos infra f. d. n. 639.*

Scientia non præsumitur, sed per alleganem
 est probanda, *Gratian. disc. 758. n. 9. Rice. collect.
 1959. Viu. opin. 835. Pae. Jordan. lib. 1. rubr. vol. 3.
 lib. 14. tit. 17. num. 559. & seqq. Merlin. de pign.
 lib. 5. q. 21. n. 58. Rosental. de feud. c. p. 6. consuef.
 47. n. 7. & in gl. libi sub lit. Q. Altograd. contr. 5.
 num. 86.*

Est est necessaria scientia, & patientia illo-
 rum, quibus præiudicatur, *Gratian. disc. 870. n.
 23. ex seqq. Merlin. de pign. lib. 5. q. n. 51. 56. 57.*

Scientia præsumitur ratione coniunctionis,
 cohabitationis, & communiois, *Gratian. disc.
 796. n. 18. Magon. dec. Flor. 26. n. 16. seqq. num.
 42. seqq. dec. Luc. 33. n. 45. Sord. conf. 342. n. 9.
 Rota. p. 9. rec. dec. 356. n. 8. Cofa de fidei. f. c. n. 1.
 19. n. 73. 74. Altograd. conf. 43. num. 68. conf.
 94. num. 17. seqq. lib. 1. Tufcit. S. concl. 62. seqq.
 Mascard. conclus. 1104. 1231. 1293. Nouer. sup.
 pragm.*

pragm. in rubr. de prescript. num. 22. Nos infra num. 910.

Probat ex plurius presumptionibus simul iunctis, *Magon. dec. Flor. 40. Alleg. ad. conf. 97. nu. 75. seqq. lib. 2. Menoch. de arbitr. cas. 89. nu. 17. seqq. Mascard. cond. 1399. Pac. Jordan. lucubr. vol. 3. lib. 14. tit. 17. n. 59. seqq.*

Probat sciencia ex qualitatibus facti, multiplicitate actuum, diuturnitate temporis, & vicinitate, *Gratian. dist. 113. nu. 64. dist. 68. nu. 13. 32. Glanag. conf. 9. num. 32. & 64. conf. 10. nu. 13. lib. 1. Add. ad Ludov. dec. 240. num. 11. Canaler. dec. 63. 1. num. 3. Rota post Posib. de manut. dec. 57. nu. 16. dec. 139. num. 7. dec. 432. nu. 4. Rota rec. dec. 120. nu. 5. dec. 257. nu. 6. p. 3. & dec. 32. nu. 3. dec. 429. nu. 4. 6. p. 4. dec. 93. nu. 10. p. 5. Burat. dec. 222. nu. 6. 7. dec. 427. nu. 10. dec. 691. n. 6. seqq. & dec. 82. 3. nu. 5.*

Sciencia præsumitur circa id, quod quis perquirere, & scire tenetur, *Rota post Posib. de manut. dec. 164. nu. 5. 6. dec. 438. nu. 12.*

In exercitio iurisdictionis circa damna data, probatur ex actu facto contra ipsum, *Rota post Posib. dec. 422. nu. 12.*

De non patientia dicitur apparere ex contradictionibus extraiudicialibus, & iudicialibus, *Rota rec. dec. 150. in fine, dec. 188. nu. 2. p. 3. Rota post Posib. de manut. dec. 406. nu. 5. & dec. 598. nu. 7.*

Si post contradictionem extraiudicalem, subsequatur actus possessorius, & contradicor acquiescat, dicitur constare de patientia, *Rota dec. 508. nu. 3. p. 3. post Posib. de manut. dec. 169. nu. 6. Capib. de barr. in prog. 1. c. 5. nu. 4. in fine lib. 2. Nos ad Rott. conf. 80. lib. 3.*

Sciencia Tutoris, Procuratoris, Officialis, vel Administratoris qualiter præiudicat pupillo, vel Domino, *Gratian. dist. 957. Ricc. collect. 2865. Costa de fact. scient. & ignor. insp. 78. 79.*

Et sciencia officialium quando præiudicat Domino, vel non, *Capp. dec. 57. Sord. dec. 181. vbi Hodier. & Censal. Rota dec. 507. p. 1. n. 1. insp. Pac. Jordan. lucubr. vol. 3. lib. 14. tit. 17. num. 563. seqq. Gob. tract. ad lib. 2. de Zonone, C. de quadri. prescript. q. 2. n. 35. Costa sup. insp. 72. Infra n. 858.*

Et in individuis sciencia vnius alteri præiudicat, *Tirag. de retr. consangu. §. 1. g. 13. n. 29. Magon. dec. Lucens. 33. num. 46. De sciencia requisita Torre de padisist. success. dist. 102. nu. 2. & p. 3. de maior. Ital. dec. 16. nu. 81. C. yriac. contr. 531. n. 73. Steiban. ref. 180. nu. 28. D. Bald. de cess. tit. de dote dec. 1. n. 55. Molign. alterat. 89. nu. 4. Scoppa ad Merlin. contr. 13. nu. 41. lib. 1. Capon. dist. 193. C. n. all. qu. 48.*

834 Sic in his, quæ pendent ab vltima voluntate, non currit, nisi à die sciencie talis vltimæ voluntatis, *Palma d. alleg. 3. nu. 144. Massola patratin. 54. nu. 21. 30. patratin. 63. nu. 26. Barnj. ref. 4. nu. 11. D. Rub. de consuec. 3. n. 67.*

835 Et quatenus curram, competit restitutio in integrum, *D. Massola sup. nu. 19. ratiocin. 63. nu. 26. Merlin. dec. 487. nu. 18. dec. 811. nu. 9. 10. &*

p. 5. rec. dec. 541. num. 40. seqq. & dec. 407. nu. 18. p. 6. dec. 59. nu. 7. p. 10. dec. 204. n. 8.

836 Sic in materia retractus, etiam illa 30. vel 40. annorum non currit, nisi à die sciencie retractus, *Palma d. alleg. 3. nu. 149. Vide contra Anselm. de temp. legat. lib. 3. c. 2. nu. 7. Duran. dec. 52. n. 2. D. Albr. de instant. dec. 19. n. 18. Diximus sup. n. 109. & 99.*

837 Ideo Restitutio in integrum competit etiam capite probabilis ignorantie, *Palma alleg. 3. nu. 12. Ficol. consult. 47. nu. 9. 10. Rocca disp. 140.*

838 Et longissimi temporis est inducta in odium agere negligentia. Ideo non habet locum ubi negligentia considerari non potest, *Palma d. alleg. 2. nu. 24. 25. Valent. conf. 93. nu. 44. R. Marin. ad Rhenet. dec. 466. nu. 7.*

839 Non currit contra hæredem, nisi ille habeat scienciam facti, *Rocca dist. 93. n. 30. D. Bald. in decis. de dote dec. 2. nu. 21. & dec. 1. nu. 55. Verum ignorantia iusta successoris non attenditur quando est completa præscriptio contra authorem, Merlin. de pign. lib. 5. q. 21. nu. 60.*

840 Quid in tertio habente causam à debitore, *Scoppa ad Gratian. dec. 15. nu. 8.*

841 Verum ad præscribendum contra pupillæ sufficit sciencia tutoris, *Rocca disp. 140. n. 20. Et præscriptio nocens principali, nocet fideiussori. Erring. de fideiuss. d. 27. p. 4. nu. 44. Franc. de fideiuss. c. 3. nu. 31. Mesa resol. lib. 2. c. 12. nu. 6. Nos ad Rott. conf. 50. nu. 9. lib. 3. Merlin. de pign. lib. 5. q. 21. nu. 73.*

842 Non incipit præscriptio nisi à die, quo scit creditor bona sibi obligata esse in ieritum alienata, *Cencial. alleg. 3. nu. 16. & alleg. 5. nu. 33. licet d. alleg. 3. nu. 17. referat DD. contrarios, Scoppa ad Gratian. dec. 15. nu. 10. Palma alleg. 184. nu. 51. D. Bald. de cess. tit. de dote dec. 1. nu. 4. 42. Rota post Olca de cess. tit. de dote dec. 5. Sed sciencia hæc debet probari per alleganciam. nu. 43.*

843 Verum quando currit præscriptio non solum contra vnum hæredem, sed contra duos, tunc satis dicitur constare de eorum ignorantia, *Statian. ref. 104. nu. 79.*

844 Et licet præscriptio 30. vel 40. annorum, omnem tollat actionem, ut diximus n. & seqq. Tamen quis restituitur per ignorantiam, *D. Rasis lib. 1. obs. 89. n. 27. & seqq.*

Secus per ignorantiam iuris, *Rasis sup. n. 45. seqq.*

845 Sic licet constitutum præscribatur 30. annis, *Rasis p. 1. obs. 12. n. 70. nisi mortuo constituyente, nam tunc decem anni sufficiunt n. 71.*

Verum ignorans restituitur, *Rasis nu. 55. 57. 73. 75. etiam 30. vel 40. n. 36.*

Idem in hærede, *Rasis nu. 74.*

846 Licet alii dicant: præscriptionem 30. annorum currere, etiam contra ignorantes, *Reg. Marin. vbi Luca lib. 1. resol. cap. 27. nu. 4. Massola patratin. 56. n. 22.*

Verum sciencia Colonorum, seu conducto-

rum, sicut non sufficit ad acquirendam servitutem aquæ ducendam, ita non officit Domino, cui

cui seruitus deberetur, ad eam amittendam, *Gobius Tract. var. qu. 10. num. 8.62. Tonnus. ref. 48. nu. 7. p. 2. Marta conf. 124. num. 24. Rota dec. 119. nu. 38. 39. p. 12. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 81. nu. 1. Raudens. conf. 12. nu. 89.*

Sic scientia usufructuarij ad præscribendam hereditatem non sufficit, sed sufficit ad acquirendam libertatem, *Poth. de aquaduct. lib. 3. c. 13. qu. vii. m. Gobius sup. nu. 64.*

847 Ad præscribendum ius patronatus requiritur scientia, & patientia illius, contra quem præscribitur, *Tranchet. in consil. 80. nu. 16. Calderin. conf. 15. in fine. Lambert. de iure p. tr. lib. 2. p. 1. q. 3. tr. 1. num. 3. Rota dec. 167. nu. 2. 5. dec. 184. nu. 1. dec. 883. nu. 7. p. 1. diuers. & dec. 4. nu. 2. dec. 109. nu. 11. seqq. p. 2. Salgad. labry. p. 3. c. 10. nu. 13. Garz. de be. offi. p. 5. c. 5. nu. 109. Tonnus. ref. p. 3. c. 166. nu. 8. Aug. Barbos. de Episc. illeg. 71. num. 44. Pinian. de iure patr. lib. 4. c. 8. num. 11. & lib. 5. c. 4. num. 31. Gonzalad. reg. cancell. gl. 45. §. 2. nu. 32. Mager. de advocat. arm. §. 9. nu. 962. seqq.*

848 Iura incorporalia non acquiruntur, nisi accedente scientia, & patientia aduersarij, *Cappoc. dec. 57. Roccus. ref. 3. num. 47. lib. 2. l. penult. ff. de seruit. Salgad. labry. p. 3. c. 10. nu. 16. Mager. de aduocat. arm. §. 9. nu. 965. Loria alleg. 16. num. 1. Naguerol. alleg. 26. nu. 379. Castill. de usufruct. 12. ex nu. 27. & de Terrij. c. 28. post mille Anton. de de iur. tam. 2. c. 45. num. 12. Tranchet. in consil. 80. num. 17. seqq. Secus si adit immemorialis, *D. Ciceron. nexu rerum Ecclesie ap. 2. nu. 169.**

849 Et non sufficit scientia officialium, *Salgad. dec. 10. nu. 20. 21. Tranchet. in sup. nu. 10. Secus in immemoriali, *Surd. dec. 4. num. 6. Klob. conf. 33. num. 20. D. Gobius Tract. var. tit. de Aquis qu. 10. num. 21. Vide infra nu. 858.**

850 Sed in immemoriali, currit præscriptio etiam contra ignorantes, *Mascard. in consil. 1214. n. 40. seqq. Bald. de præscript. in 2. p. 4. p. 1. nu. 14. Bonzini. dec. 2. nu. 71. & dec. 4. nu. 53. p. 5. Pini. molin. l. de sedan. contras. consil. 27. n. 23. Sosa dec. 15. n. 11. Quævis contra Regem præscribitur, *R. Reuert. & R. Marin. de. 376. & dec. 333. nu. 5. fol. 630. Capue. in praxi tom. 1. p. 2. c. 4. licet contra dicat Ioues. de solemn. contract. gl. 16. §. 15. nu. 84. Ita vt non sufficiat scientia Officialium, maxime temporalium, *Ioues. l. ind. Gobius de. aqua q. 10. num. 10. Vbi etiam in Regalibus, & contra Principem. Vide Nos nu. 858.***

851 Forensibus datur restitutio in integrum, aduersus præscriptionem statutariam, pro ignorantia, *Pacton. de locat. c. 52. num. 99. ex Ferall. dec. 207. p. 3.*

852 Secus si ignorantia reddatur aliqua ratione improbabilis, *Lanf. in reb. Zaccb. de salario q. 105. nu. 21. Pacton. sup. nu. 100.*

853 Redditur improbabilis ex quo creditor, tempore considerabili in loco statuti sit moratus, *Rolan. conf. 42. num. 27. lib. 3. Add. ad Sur. dec. 8. num. 7. Rota post Gillan. in compend. statut. Persi. dec. 124. nu. 8. Rota rec. dec. 555. num. 9. p. 4. tom. 3. Pacton. sup. num. 101.*

Præscriptio non currit, nisi siet elapsi 30. To m. 7.

anniantē moram liem, *Monald. dec. 206. n. 2.*

854 Quo ad præscriptionem contra Regem, licet per tex. c. 1. §. si quis per 30. tit. si de feud. de finit. m. lit. præscribitur per 30. annos contra Regem. Cum per tale tempus præsumatur inuestitura, & sic titulus, & per nostram *Consil. incip. quadragesimam, vbi Affl. & R. Pont. conf. 155. nu. 10. c. 1. lib. 2. P. Affl. contr. 47. n. 28. seqq.*

855 Tamen difficultas est an sit vera talis conclusio in Regno vbi non adest Rex, vt in Regno nostro Neapol. & ob impotentiam Proregis ad faciendas nouas inuestituras feudorum, & Regalium, nam ex lupradictis inducit præsumptio inuestituræ, ex actibus, qui fiunt cum persona, quæ vere possit inuestire, vt dicunt *Camerar. in l. Imperi. lem fol. 8. lit. C. seq. An in repet. iur. de vassall. decret. ar. 1. num. 450. seqq. Anns flicans 127. nu. 25. seqq. Bambacari. de feud. tit. si de feud. q. 10. nu. 71. seqq.*

856 Et magis quod licet possit dici, quod præsumatur titulus, quia Proteges habent speciale mandatum ad vendendum feuda, Tamen non habent ad donandum, & per 30. annos non stat Prorex in Regno. *Conf. Georg. in repet. feud. c. 25. nu. 10.*

857 Sic ob absentiam Regis à Regno, contra illum non præscribitur, *R. Marad. Remis. dec. 560. n. 6. Anna conf. 127. nu. 27. lib. 1. Bambacari. de feud. qu. 10. nu. 71. D. Constant. in prag. 41. de annos. C. in nu. 42. Larrea alleg. 90. nu. 21. Cynac. contr. §. 32. nu. 4.*

858 Sed quod sufficiat scientia Officialium, & Ministrorum ipsius Regis, & Regi fisci, vt fiat præiudicium Regi absentis, eli communis sententia post Bart. in l. si publicanus, §. in omnibus ff. de public. *R. Lamar. in d. c. si quis per 30. nu. 75. vbi allegat Im. l. Castr. Roman. Arzin. Cuman. Bald. Balb. C. ne. & alios. R. Pont. conf. 91. nu. 2. 3. lib. 2. Canar. in reg. possessor. p. 2. in princ. num. 11. Colla de iur. & fallig. iur. in p. 41. num. 11. & 72. Rotapines. Faninac. dec. 507. nu. 2. in princip. p. 1. Surd. dec. 4. num. 6. Garz. de nob. l. gl. 7. nu. 7. D. Gear. alleg. 4. num. 16. P. Affl. d. contr. 47. num. 42. Salgad. de præsc. p. 1. c. 1. p. 1. §. 3. nu. 140. & p. 3. c. 10. d. nu. 3. Efealon. lib. 2. Garzopoli. p. 2. c. 11. verb. Min. num. 3. Menasch. caus. 1007. num. 93. Peregr. conf. 45. nu. 32. conf. 82. num. 19. lib. 6. Gratian. diff. 560. nu. 21. 32. Gionagn. conf. 10. nu. 11. lib. 1. R. 12 p. 10. rec. dec. 295. nu. 10. Cynac. contr. §. 32. num. 29. 31. Parion. de locat. cap. 55. num. 33. Pat. Iordan. lucubr. vol. 3. lib. 1. tit. 17. nu. 563 & seqq. Gobius Tract. ad lib. de Zenone. C. de quadi. præscript. q. 2. nu. 35. seqq. R. Marin. ad Remis. dec. 333. nu. 56. D. P. Ima dec. 345. nu. 15. Nos infra jess. 1. num. 451. Sed Pac. Iordan. sup. limitat quatuor modis.*

859 Quod Narpro certo habemus, ex hac ratione, quia officiales Regij, & Fisci Aduocatus, dum quis venit aliqua re feudali, vel regali, habent oculos apertos, & vident si pro illo vsu habent speciale concessionem, igitur dum permittunt illa re vt, videtur habere priuilegium, quod quamvis post tantos annos non exhibe-

ius, præsumitur deperditum.

860 Maxime in Immemoriali, in qua non requiritur scientia illius, contra quem præscribitur, *It. Valenz. conf. 93. nu. 94. R. Marin. ad Renert. dec. 466. n. 7. & alleg. 149. n. 14. Gobius tract. var. tit. de aqua q. 10. n. 10. seqq. & nu. 20.*

861 Nec admittitur probatio in contrarium, *Marin. sup. nu. 6. Montan. de reg. i. in prælud. n. 31. Scientia habetur, & sufficit per domicilium in loco, licet corpore sit absens, Rota in Auximana præscriptionis coram R. P. Licra. Nouat sup. per p. q. m. in rub. tit. de præscript. nu. 22.*

Sed quid ubi quis præsens aliquo tempore, & aliquo tempore absens, adiunguntur ei super decem nium 107 anni, quor ex decennio fuerit absens, *amb. quod si quis, C. de præscript. long. tempor. Nouat. sup. num. 23. Et dicitur præsens qui in eodem est territorio, etiam si transfuisset domicilium alibi, Fab. in C. def. 23. C. de except. C. bryfin. dec. 136. in fine tam. i. infra Nos n. 909.*

862 Restitutio in integrum aduersus præscriptionem conceditur secundo hæredi, mortuo primo ante aditionem hæreditatis, *Rota apud Gales de restit. nu. 401. fol. 269.*

Et sic hæredi datur restitutio ex capite ignorantie, *Andr. contr. 142. num. 12. & contr. 52. num. 17. Etiam si sit filius, contr. 146. etiam quadragenaria, contr. 418. nu. 20. Rota pass. V. c. cel. de translat. dec. 95. n. 8.*

863 Restitutio in integrum datur aduersus præscriptionem ex capite probabilis ignorantie in hærede, & multo magis in substituto. Idem *Gales dec. num. 427. fol. 271. D. Rof. lib. 2. obf. 89. nu. 29. seqq. Gratian. & Lnea d. f. 463. nu. 35. seqq. Clarin. contr. 196. n. 48. 49. Carua ref. 23. nu. 145. per ell. dec. 135. nu. 141. seqq. C. riac. contr. 321. nu. 76. Borden. coll. l. 10. num. 57. 48. nu. 55. 29. num. 53. tam. 2. Martin. ad Renert. dec. 574. nu. 2. ref. 160. lib. 2. Casali. confut. 104. nu. 6. Sabell. s. restitutio nu. 10. 11. 16. Rota disp. 115. num. 33. tom. 2. Tristany dec. 3. num. 10. seqq. Fontanell. dec. 154. & de passis cl. 7. gl. 3. p. 2. num. 12. T. arri. cell. de reb. Eccles. non alien. a. 29. D. Romaguer. ad Synod. Germudens. lib. 5. tit. 11. c. 9. n. 203.*

864 Ecclesiam, & Hospitali competit restitutio aduersus præscriptionem 30. vel 40 annorum. Idem *Gales dec. n. 160. fol. 250. ex capite iust. ignorantie, & ob negligentiam administratorum, D. Constant. ad statum. Verb. fol. 321. num. 32. f. 99. Gratian. d. f. 403. nu. 35. Valenz. conf. 187. n. 123. Hadern. ad Surd. dec. 4. nu. 7. seqq. Nogero. alleg. 2. num. 89. Andr. contr. 53. n. 17. contr. 142. nu. 20. Fontanell. de passis cl. 4. gl. 12. p. 1. n. 41. & d. num. 85. ad 92. & tom. 2. cl. 7. gl. 3. p. 2. nu. 5. seqq. n. 13. ubi decum refert, D. Tristany dec. 23. num. 10. Ad quam restitutionem datur quadriennium, *l. ubi. C. de tempor. in integr. restit. c. 1. 2. de restit. in integr. Casali. lib. 7. c. 25. nu. 12. Fontanell. de passis cl. 4. gl. 12. num. 76. & dec. 177. n. 23. Verum ex ignorantia competit post quadriennium, C. enar. lib. 1. var. c. 3. Fontanell. cl. 4. gl. 12. num. 91. seqq. D. Tristany sup. n. 11. Sic a die scientie, post mille D. Tristany nu. 120. D.**

Cresspi obf. 33. n. 2. 3.

Competit Confraternitatibus, & Locis piis, *Barbo. in l. 3. C. de præscript. num. 358. Borden. de præscript. docum. 14. Barbo. alleg. 75. n. 36. p. 3. Rota post Paucell. de distant. dec. 51. nu. 29. 30. dec. 25. n. 10. Nos q. 38. n. 40. 2. Vbi quibus aliis.*

865 Restitutio non est deneganda aduersus completam præscriptionem, concurrente probabili ignorantia. Idem *Gales dec. 384. fol. 268. D. Baldan. dec. de dote tit. 4. sec. 1. n. 49. 53. & dec. 2. nu. 22. D. Rof. lib. 2. obf. 89. num. 29. seqq. Vbi locus in ignorantia iuris nu. 45. seqq. Bich. dec. 50. n. 5. Duran. dec. 426. nu. 12. A. gwel. dec. 92. n. 14. seqq. Rota rec. dec. 419. n. 15. p. 12. Cor. din. de prælat. qu. 24. n. 42.*

866 Restitutio aduersus præscriptionem Barariam ex capite ignorantie, & clausula generalis si qui a nobis iusto causa, datur hæredibus, Idem *Gales dec. n. 198. fol. 252.*

867 Aduersus præscriptionem Tricenariam, conceditur restitutio ex capite ignorantie, si illa sit probata, alias non. Idem *Gales dec. n. 86. fol. 242. Affi. dec. 383. 19. num. 15. Benim. dec. 69. 71. T. b. dec. 134. R. Pome. conf. 48. num. 6. lib. 1. R. Ront. conf. 40. n. 11. Amat. conf. 96. nu. 27. Monald. seu Vbal. dec. 350. nu. 9. 10. Baldan. dec. Parmen. tit. de dote dec. 3. n. 9.*

868 Competit minori restitutio aduersus quadriennale præscriptionem, Idem *Gales dec. n. 247. fol. 256. D. Baldan. in dec. de dote tit. 4. dec. 1. nu. 48. 49. 50. & dec. 2. nu. 22. sec. 3. nu. 17. Scoppa ad Gratian. dec. 4. nu. 46. Borden. coll. l. 48. nu. 55. vol. 1. & de præscript. docum. 46. Cell. dec. 43.*

869 Et competit aduersus illam, ex qua minor læditur, Idem *Gales de restit. c. 2. tract. num. 203. Aguil. ad Rozas de incomp. tit. l. p. 5. n. 2. nu. 59. Hadern. ad Surd. dec. 4. n. 31. licet contra dicat Scoppa ad Merlino. contr. 63. n. 4. lib. 2.*

Competit mulieri ex causa ignorantie, *Rota d. sp. 115. n. 33. lib. 2. Gratian. d. f. 52. n. 10. Rocc. resp. 65. n. 30. lib. 1.*

870 Datur restitutio aduersus illam quadragenariam. Idem *Gales dec. n. 180. fol. 251. etiam centenariam, Stabam. obf. 104. num. 31. seqq. Et procedit in actore, & reo, n. 36. seqq. Andr. contr. 418. n. 20.*

871 Sed quod non datur restitutio in integrum aduersus quadragenarium, & centenarium, dicit Palma consil. 64. num. 30. Tranchedin. consil. 47. nu. 12. & Fab. d. f. 1. C. de præscript. & immemoriam, post mille D. Ramaguer. ad Synod. Germanens. lib. 5. tit. 11. c. 9. num. 204. f. 99. Sabell. s. restitutio, nu. 16. Gratian. d. f. 433. n. 67. Cane. p. 2. c. 1. n. 33. f. 99. In prælatione in conditione rei emphyteutice, *Roma. ad Synod. Germanens. lib. 5. tit. 11. c. 9. n. 176. post mille.*

872 Restitutio conceditur aduersus præscriptionem ex capite probabilis ignorantie, *Gales idem dec. num. 165. fol. 256. Passerin. ad c. Ecclesiam de restit. in integr. in 6. n. 34. Cane. var. p. 2. c. 1. num. 258. Hadern. ad Surd. dec. 4. num. 4. Idem Gales de restit. in integr. c. 1. d. nu. 54. & d. nu. 91. D. D. sup. cit. n. 863. vers. restitutio in integrum datur.*

873 Con-

873 Conceditur Pius locis aduersus præscriptionem, ob negligentiam Administratorum. Idem *Gales dec. n. 143. fol. 248.*

Sed quod non competat restitutio in integrum Ecclesiæ aduersus quadragenariam, & immemorabilem, nisi adhi læsio enormissima, & tunc restituitur ex causa iustæ ignorantie, infra quadriennium à die scientiæ, deductis annis, quo vixit beneficiarius, qui incepit non exigere. *D. Tresham dec. 23. Bifosa, alleg. 125. n. 23. & temporibus belli, &c. D. Rom. guer. ad Synod. Grundenf. lib. 3. tit. 12. c. 9. n. 35. & n. 166. segg.*

874 Præscriptio non currere incipit contra ignorantem, & quatenus currat, ei competit restitutio. Idem *Gales dec. n. 330. fol. 263.* Quæ ignorantia, ad finem obinendi restitutionem aduersus præscriptionem probatur iuramentis. *Ansald. de commerc. disc. 95. n. 36. post Honded. conf. 87. n. 91. lib. 2. Venturini conf. 50. n. 14. Nicol. lucubr. iur. civil. lib. 2. tit. 6. n. 6. tom. 1. Androl. contr. 73. n. 68. Mansus consil. 168. n. 81. Rota coram Merlino dec. 81. n. 13. & dec. 257. n. 6. apud Pacific. de Salvia.*

875 Restitutio non competit minori aduersus præscriptionem, quando potest habere recursum contra Tutorem scientem, & negligentem. Idem *Gales dec. n. 371. fol. 267. Idem ap. 2. trac. II. restit. n. 91. fol. 32. Rota dec. 140. n. 20. Quod procedit quando restitutio petitur ex clausula generali, secus quando restitutio petitur, & conceditur ex edicto minorum. Odd. de restit. q. 22. Franch. dec. 473. Cyrist. contr. 370. n. 39. Rota sup.*

876 Restitutio aduersus præscriptionem statutarum sexdecim annorum, Communitati Lucanæ fuit concessa. Idem *Gales dec. 404. fol. 260.*

877 Et semper datur cõtra statutarum, ex capite probabilis ignorantie. Idem *dec. n. 331. fol. 269.*

878 Et aduersus præscriptionem 30. vel 40. annorum. Idem *dec. n. 28. fol. 237. post alios D. Scoppa ad Merlino. contr. 63. n. 2. lib. 2. post Affl. dec. 37. n. 6. dec. 329. n. 7. Merlino. d. c. 63. n. 13. Dotti. er. de success. ab intest. theor. 75. n. 28. Motillan prax. S. C. n. 1. de gradat. n. 184. Hodierna ad Sord. dec. 4. n. 1. Scoppa, & Luca ad Gr. n. 1. dec. 4. licet ipse Scoppa ad Merlino. d. c. 63. n. 3. referat DD. contrarios.*

879 Præscriptio immemorabilis, ex qua oritur præiudicium Ecclesiæ, post Papæ Urbani constitutionem, subleui non potest, quamvis cum ipsa præiudicii fama concurrat. Idem *Gal. in comment. ad consil. Urban. n. 166. fol. 173.*

880 Præscriptio conuentionalis proueniens ab actu maiorum aduersus minores, continuatur sine spe restitutionis in integrum, *Gales de restit. 1. trac. n. 88. fol. 11. Quod procedit quando nihil cum minore est gestum, secus verò quando aliquid est actum cum eo, Rota dec. 140. n. 13. Odd. de restit. p. 2. q. 54. art. 6. n. 25. 28.*

881 Præscriptio viuente pare cæpta, posthu-

mo etiam nocet. Idem *Gales 1. trac. 2. trac. n. 23.*

882 Restitutio aduersus præscriptionem peti debet infra quadriennium à die, qua præscriptio completa fuit. Idem *dec. 53. n. 13. fol. 288.*

883 Præscriptio non interruptitur per translationem, licet extinguentem, & veterem possessionem confirmantem. Idem *err. 6. n. 17. fol. 291.*

884 Competit restitutio aduersus præscriptionem, quæ viuente pare curre cæpta, & in infanti filii ætate terminauit. Idem *1. 2. trac. n. 90.*

885 Præscriptio etiam ætate minores comprehendit. Idem *1. 2. trac. n. 52. fol. 44.*

886 Præscriptionis completæ à die intra quadriennium restitutio est petenda, quoties contigit postius scientia in eo, qui præscriptionem est passus. *Rota disp. 115. n. 34. lib. 2.*

887 Verum contra præscriptionem immemorabilem non admittitur restitutio in integrum ex capite ignorantie. *Cast. l. Leonor. lib. 7. cap. 25. n. 1. D. Venturini conf. 9. n. 92. lib. 2. Barbos. in l. 3. n. 32. 8. & segg. C. de præscript. 30. vel 40. ann. Bonden. de præscript. docum. 46. Nouar. sup. pragmat. de præscript. in v. n. n. 30.*

888 Quod procedit etiam contra Ecclesiam, *Castill. sup.*

889 Et contra Reges Hispaniarum, in materia Tertiarum, *Castill. sup. n. 2.*

890 Et aduersus eam nullitas aliqua obici non potest, nec etiam simulatio contractus, *Castill. n. 3.*

891 Maximè quando nullitas, sur simulatio obijcere tur ageudo. *Castill. n. 4.*

892 Quid in excipiendo. *ibid. n. 4.*

893 Quo ad solutionem Tertiarum. *ibid.*

894 Præscriptio semel completa, aduersus eam, maioribus 25. annis competis restitutio in integrum, si iusta causa absentie, vel ignorantie allegatur. *Castill. sup. n. 5. segg.*

895 Præscriptio regulariter currit contra omnes, presentes, absentes, scientes, & ignorantis, *Castill. sup. n. 6.*

896 Sed difficultas est, vtrum ex causa iustæ ignorantie deui restitutio. Et in præscriptione decem, vel viginti annorum sunt duæ cõtrariæ DD. sententiæ, *Castill. sup. n. 7.*

897 In præscriptione 30. annorum, & 40. *Castill. sup. n. 8. 9.*

898 Quod in omni præscriptione completa deneganda sit restitutio, *Castill. sup. n. 10. segg.*

899 Maximè lapsò quadriennio à die completæ præscriptionis, *Narra conf. 524. n. 11. D. Venturini conf. 10. n. 23. lib. 2.*

900 Sic quando competit, debet peti infra quadriennium à die, quo præscriptio completa fuit, *Rota dec. 5. n. 13. post Gales de restit. Rota dec. 94. n. 4. p. 5. rec. & err. 105. n. 4. coram Carrillo.*

901 Sic competit restitutio aduersus præscriptionem, mulieribus, minoribus, absensibus, & si.

& similibus, *Bombosin l. 3. C. de præscript. 30. vel 40. annor. num. 295. & seqq. Cald. de restit. qu. 34. Borden. de præscript. docum. 46. Amos. cons. 96. num. 27.*

Sic præscriptio statutaria comprehendit personas privilegiatas, *Cald. de restit. in integr. qu. 34. nu. 1. & seqq. Caneer. var. lib. 1. c. 15. u. 27. D. Romaguer. ad statut. Eug. fol. 259. num. 40. Sed illis competit restitutio in integrum, n. 41. Caneer. d. c. 15. u. 27. Borden. collucl. 10. nu. 60. Pegus ad ord. n. Portugal. lib. 1. tam. 1. ad pro. m. gl. 58. nu. 7. licet contra dicat *Cald. sup.**

Nisi regressum habeant contra tutores, aut alios, *D. Romaguer. sup. n. 41.*

Sed non restituntur aduersus conuersionales capias cum defuncto, *Romagn. n. 43. post Borden. d. collucl. 10. n. 81. ff. qq. Ottobon. dec. 173. n. 11. seqq. Baras. & addit. dec. 410. & 774. Cord. Luca de ind. disc. 2. num. 37. Hodiern. ad Sord. dec. 4. n. 27. seqq. Gales de restit. in integr. in tract. c. 2. nu. 91. D. Roeca disp. 140. n. 13.*

902 Restitutio in integrum datur minori aduersus præscriptionem, ratione absentia, nam reuersus infra quadriennium, si fuit ex legitima causa, qualis est reip. l. ult. C. de tempor. n. integr. restit. Vel absens militis causa non affectata, vel si fuerit in Comatu, l. ult. C. de restit. milit. ac toto tit. Vel absens iussi metus causa, l. 2. ff. ex quib. causam. aior. Vel causa legationis municipiorum, l. legatis, ff. de ad. l. Vel Principis, l. 1. C. cod. th. Vel Civitatis, l. 26. ff. quoties, ff. eod. Vel studii, l. nec nan, 28. ff. cod. Vel mercantia, vel peregrinationis, l. sanctimus, C. de Sacr. Sancl. Eccles. Vel causa ferendi testimonii, d. l. sedet si. Vel appellationis prosequenda, vel alia causa necessaria, d. l. sed et si. Ex causa violentæ cuiuscumque detentionis, l. succurritur, g. ff. ex quib. causam. aior. Vel si sine dedecore in publicum prodire non poterat, l. 10. ff. eod. Vel si erat in feruili negotio, etiam ut homo liber, l. seq. ff. eod. Succurritur post huiusmodi reuersus, & eius hæredibus. Et contra latitantes, vel efficientes quominus secum agendi potestas fiat, datur restitutio, l. ait prætor, 23. ff. deinde, ff. eod. Idem contra Consulem, Prætozem, & similes, qui non vocantur in iudicium, d. l. & si, 26. ff. eod. Item *Lingols in l. 2. C. qui, & aduers. quos dec. 2. q. 4. n. 8. seqq.*

903 Quando comparatur restitutio in integrum aduersus præscriptionem, *Fontanell. de postis nuptial. l. 1. c. 7. gl. 3. p. 2. & claus. 9. gl. 1. p. 2. tom. 2. Roca disp. 140. Gales de restit. Odd. eodem Tract. Cald. eodem Tractatu.*

904 In nostro Regno Neapolitano, per prag. 2. de præscript. Si quis dicat velle præscriptionem destruere, per instrumentum de nouo repertum, illud non iuuat, nisi citata parte coram iudice competente, Notarius iurauerit illud instrumentum penes se habuisse, & parati fuisse occursum.

Et restitutio in integrum, quæ solet peti, propter instrumenta nouiter reperta, de-

bet peti intra quadriennium à die scientiæ, quo elapso præcluditur via, *R. Pont. de pot. Proreg. tit. 4. ff. 2. a. num. 36. ad 39. R. Marin. lib. 2. res. 207. num. 3. Quod tempus quadriennii currit à die scientiæ instrumentorum repertorum, Luca ad R. Marin. d. c. 202. num. 4. ubi sic decisiuè refert per Reg. Cameram Summarie, anno 1682. in Causa creditorum Principis Gallicani, cum D. Vincentio Tuttauilla, D. Maradei sup. prag. 1. de præscript. & D. Constant. sup. d. prag. n. 14.*

Quæ Restitutio datur etiam aduersus præscriptionem centum annorum, ex clausula generali: *Si qua mihi infra centum, Pessilad. Affl. dec. 37. n. 3. Idem Affl. dec. 329.*

905 Sed si non currat præscriptio, non requiritur restitutio, *Penia dec. 403. n. 3.*

906 Sic debet probari præsentia, & domicilium vtriusque in loco mori iudicii, per totum tempus, quo currit præscriptio, *Magon. dec. Flor. 26. num. 35. Serafin. dec. 916. nu. 7. Merli. dec. 811. Gratian. disc. 230. nu. 20. Phab. error. 42. p. 1. Scoppa ad Gratian. dec. 15. n. 9. Vbi quid in præscriptione decem annorum.*

Sic contra absentem causâ Reip. deducitur à præscriptione illud tempus, *Sabell. resol. c. 22. nu. 7.*

907 A quo sit probanda absentia, vel præsentia, ut quid si pro parte temporis quis fuit præsens, & pro parte absens, an debeat duplicari tempus absentia, vel sit facienda computatio, prout inter præsentes, *Par. Jordan. in c. n. br. vol. 3. lib. 14. tit. 24. num. 338. seqq. Antonell. de temp. legal. l. 2. c. 67. num. 2. 16. & de loco legal. lib. 2. c. 4. num. 47. Menoch. conf. 321. nu. 28. conf. 361. nu. 19. de præscript. lib. 6. q. 19. n. 4. Mascard. encl. 1213. nu. 69. Farinac. dec. 195. num. 3. Vbi quando præsumatur præsentia.*

908 Non dicitur absens ille, qui est in eadem Prouincia, *Novat. sup. prag. de præscript. in mbr. num. 22. & seqq. ex Rota, & Lingols dec. 8. q. 1.*

909 Et dicitur præsens, qui est in eodem Territorio, licet domicilium alibi habeat, *Fab. in C. dist. 23. tit. de except. Christin. dec. 136. tom. 1. Diximus sup. n. 861.*

910 Licet præsentes dicantur quando deo sunt in eadem Ciuitate, & qui in loco habet domicilium præsumitur præsens, *Menoch. conf. 335. num. 18. conf. 361. num. 19. de præscript. lib. 6. q. 19. num. 4. Mascard. encl. 1213. num. 6. encl. 1104. 1231. 1293. Farinac. dec. 185. num. 3. Gratian. disc. 796. n. 18. Magondec. Flor. 26. num. 16. seqq. n. 42. seqq. dec. Lnc. 33. nu. 45. post alios diximus sup. n. 833. 861.*

911 Quod præscriptio currat etiam impedito, quia tempus in præscriptionibus est continuu, nisi aliter caueatur per legem, aut statutum, *gl. in rub. ff. de diuers. præscript. Borden. collucl. 10. lib. 1. Alex. conf. 4. num. 19. lib. 2. Gratian. disc. 475. nu. 16. seqq. disc. 925. nu. 9. seqq. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 15. n. 9. 12.*

- 912 Tamen contra tenent *D. Maffola ratiocin.* 54. n. 1. quamvis præscriptio fit inducta per statutum. *ibid.* n. 2. *D. Roca diff.* 149. n. 31. *D. Palma alleg.* 1. n. 48. 41. & all. 52. n. 20. *Palma consulti.* 92. n. 12. *D. Torre de ma' orat.* Ital. p. 3. dec. 16. n. 81. *D. Gutierrez de compen.* 17. n. 27. lib. 5. *Rumma ad diff.* de iure prohib. fol. 141. vbi tota materia. *Manald.* dec. 350. n. 13. *D. Scoppa ad Fabr. in C. tit. 2. expl.* 10. n. 5. & tit. 3. expl. 17. n. 22. *Gastman ver. iur.* 34. n. 4. 10. *Kitzell de monet. cl. q. 2. sect. 1. n. 19.*
- 913 Sic non currit impedimento agere, *Barbo.* in l. 7. §. illud, C. de præscript. 30. vel 40. ann. n. 1. seqq. & ante n. 86. *Bouden. callist.* 48. n. 24. seqq. & de præscript. docum. 13. *Rota rec. dec.* 392. à n. 17. p. 18. *Larrea dec.* 49. n. 2. *Nou. r. sup. prag.* tit. de præscript. in rubr. n. 27. *Merlin de pign.* lib. 5. q. 22. *Pacion de locat. c. 52.* n. 55. Etiam ex parte creditoris impeditur n. 56. *Gama dec.* 16. n. 5. dec. 84. n. 2. dec. 93. n. 3. *Surd.* dec. 151. n. 4. *Gratian. dife.* 475. n. 4. seqq. *Pereyra dec.* 41. n. 2. dec. 52. n. 4. *Cald. pater conf.* 30. n. 25. & forens. q. 40. n. 21. *Manald. sup.* Vbi in substituto vocato sub conditione, *Manzini in parocia de debitorum fol.* 758. n. 9. *Rubini de consue.* c. 3. n. 6. seqq. *Torre de maiorit. p. 3. dec.* 16. n. 81. *Soufa de dec.* 46. n. 7.
- 914 Non currit ob impedimentum contra mulierem consensu matrimonio, *Castil. l. contr. lib. 4. c. 26. n. 7. 8. Carrill. dec.* 255. n. 7. *Censilid. Surd.* dec. 189. n. 24. Nisi maritus vergat ad inopiam, *Merlin de pignor. lib. 5. q. 22. n. 13.* *Bald. de præscript. in 2. p. 5. princip.* *Manald. de temp. leg. lib. 2. c. 68. & 69. n. 6.* *Valenz.* c. 178. n. 61. *Agretyr sup. prag.* Sicil. fol. 230. Nos ad Rota. conf. 40. n. 23. *Larrea dec.* 49. n. 5. *D. Romaguera ad Conciol. ad stat. Eugub.* fol. 261. n. 66. vbi dicit: Quod bona dotalia iustissima tradita. Viro non præscribuntur, ex quo non potest agere, post *Bouden. collus.* 48. n. 2. 1. seqq. *Gratian. diff.* 475. n. 10. *Larrea dec.* 49. n. 5. *Postlib. resol.* 2. n. 30. *Card. Luca de date dist.* 29. n. 7. *dife.* 164. n. 8. *Maffola ratiocin.* 54. *Tonnat. rej. civil.* q. 182. n. 9. *Castil. consulti.* 2. n. 16. *Pilaia ad Franc. de protest. confid.* 38. n. 7. *Melini obs.* 43. n. 30. Secus si esset inchoata ante coniugium, *Tonnat. sup. n. 10.* *Nou. r. sup. prag.* tit. de præscript. in rubr. n. 29. *Bersan. de viduis c. 2. q. 1. q. 15.* Diximus sup.
- Secus, illa data æstimaia, vel dos data in pecunia, *Fontanell. de passis cl. 5. gl. 1. p. 2. n. 62. seqq.* *Tonnat. d. c.* 182. n. 10. *Card. Luca d. dife.* 29. n. 8. *dife.* 164. n. 9. seqq. *D. Romaguera ad Conciol. ad stat. Eugub.* lib. 2. rub. 30. n. 68.
- Et respectu bonorum æstimatorum, in subsidium præscribens à vendicatione mulieris copiente, securus non erit, *Liu rebus, C. de iure dot. Card. Luca d. dife.* 164. n. 41. Vtrum hoc casu prius excussionem mulier in bonis mariti facere debet, post alios *Bosius de date fol.* 653. n. 41. *Oles de cessant.* 3. q. 7. n. 19. *D. Romaguera.* n. 69. 70. licet alias dotis solutio præscribitur per 30. annos, *Carril. dec.* 258. n. 5. seqq.
- 915 Secus si præscriptio esset capta ante ma-

- trimonium, *Castil. sup. n. 11.* *D. Romaguera sup. n. 76.*
- 916 Et solutio marimonio incipit statim currere, *Castil. sup. n. 12.*
- 917 An in bonis parasfrenalibus, *Castil. sup. n. 2. 1. seqq. & cap. 40. n. 46. seqq.* *Faria ad Conar. lib. 1. c. 8. à n. 57.* *Bouden. de præscript. docum.* 17.
- 918 Non currit contra filium non agentem, contra patrem, per reuerentiam, *Palma consulti.* 92. n. 17. Vel contra mulierem non ageantem contra maritum, *D. Romaguera sup. n. 72.*
- 919 Nec filio, dum vltimofructus spectabat ad patrem, *Barbo.* in l. 7. §. illud, C. de præscript. 30. n. 6. *Faria ad Co. ar. sup. n. 59. seqq.* *Bouden. docum.* 13. Vel: *differ.* 9.
- 920 Sic præscriptio non currit contra Ecclesiā quando illa est commendata, *D. Scoppa ad Fabr. in C. tit. expedit.* 10. n. 6.
- 921 Præscriptio in alienatione bonorum Ecclesiæ, non incipit viuente Prelato, Beneficiario, & administratore Ecclesiæ, siue piz Cause, nec Currere, *Can. post quinquaginta. §. item si de reb. & Cau. seqq.* 164. q. 3. *Cavalcanter.* 45. n. 59. seqq. & dec. 46. n. 94. *Gilynen in C. in An. quæ alioquin, C. de Sac. Sanct. Eccles.* n. 28. *Fab. in C. lib. 4. in 38. de fin. 7. n. 5.* *Quid. Pap. quæ 50. n. 1. 2.* *Cancer. v. r. p. 1. c. 59.* *Fontanell. de passis cl. 4. gl. 15. p. 4. n. 54.* *Valenz.* c. 101. 26. tom. 1. n. 65. *D. Cresp. obs.* 33. n. 7. Immo duratore via Beneficiarii, qui desinit exigere census à præscriptione subducendum est, cum tamquam alienans reprobatur Beneficiarius, qui desinit exigere dictos census, *Fontanell. sup. n. 55.* *decisum referi anno 1677. D. T. n. 13. n. 23. n. 8.* *Paulm. in l. Idea S. dan. controuersia. obs.* 29. n. 25. *Valenz. conf.* 26. n. 65. *Crispi. obs.* 33. n. 7. *D. Romaguera ad Synod. Gerundus, lib. 5. tit. 1. c. 6. n. 135.*
- 922 Iure si Prelatus iniuste alienaret possessiones Ecclesiasticas, & eius vita duratore possideretur per emptorem 30. annorum spatio, non procedit præscriptio, cum regula sit certa: præscriptionem non currere in vita Prelati male alienantis, sed post mortem, nam contra illius non sumptus originem ab initio, sed tempore successurus, *T. n. c. l. p. conclus.* 558. *Fontanell. de passis cl. 4. gl. 13. p. 4. n. 54.* *tom. 2. & dec.* 480. n. 7. & dec. 586. n. 16. *Et d. gl. 13. n. 56. aduertit:* vitam Prelati male alienantis subdoci à tempore præscriptionis lapsa, quando alienatio mala est, *Cancer. var. p. 1. c. 15. n. 58. seqq.*
- Sic præscriptio non currit contra Officialem, durante officio, ratione merus, *D. Romaguera ad Conciol. ad stat. Eugub.* fol. 44. n. 27. 28. 30.
- 923 Deducitur à tempore præscriptionis, Tempus guerræ, vel hostilitatis pestis, si tutus non erat accessus, *Abb. conf.* 101. n. 8. lib. 1. *Anebarum. conf.* 443. *Bald. conf.* 358. *verf. 3. queritur.* *D. Bar. lib. 3. obs.* 80. n. 9. seqq. *D. Palma consulti.* 6. n. 26. *D. Bald. de res. in. de date dec.* 1. n. 4. Vbi etiam tempus feriarum, & etiam apud *Palma sup.* Et multo magis feræ repentinæ, *Sabell. res. fol.*

fol. e. 22. num. 7. Gratian. dif. 403. nu. 27. dif. 433. num. 9. Sunt quæ à Principibus solum ordinantur. Nos de nullit. rub. 9. 40. num. 2. seqq. Pilaia dec. Ca. on. tom. 2. lib. 4. & dec. 2. nu. 11. D. Romaguer. ad Conciol. ad ff. Engub. rub. 38. lib. 2. D. Triflany dec. 23. nu. 9.

Secus de iure nostro Neapolitano, per *prog. 1. de præscript. si tempore peltis, aut belli non sit absens à loco iudicii, nam tunc currit ei tempus præscriptionis, secus si sit absens. Et licet Rewert. dec. 286. dicat requiri pretestationem, tamen secus dicit *Maria. ibidem*, quoniam impedimentum est notorium. Verum absens in Provinciis Regni, non dicitur absens, Pome de *poi. Poreg. tit. 1. §. 3. ad nu. 13. Pasqualis. sup. prog. tit. de expulsi. §. 1. nu. 23. fol. 174.**

Sed extra tale nosti. u. stauimus, tempus hostilitatis deducitur à præscriptione, *Antonelli de temp. leg. lib. 2. c. 68. num. 1. Sabell. ref. c. 22. num. 7.*

924 Sic non currit tempore schismatis, vacationis Ecclesiæ, vel Imperij, pestis, mortalitatis, *Gratian. dif. 433. num. 89. 90. dif. 403. num. 24. seqq. Vbi amplius, quamuis eo tempore ius redderetur in dicto loco, Jordan. locubrat. lib. 14. tit. 24. de præscript. num. 192. seqq. Sed secus dicit *Astolus. ref. 30. nu. 103. si adit ludex. Donad. c. 2. renuuiat. lib. 1. c. 78. num. 33. Antonelli de temp. leg. lib. 2. c. 68. Jordan. luc. brau. lib. 14. tit. 27. nu. 192. seqq. Caluin. de acquit. lib. 2. c. 195. n. 83.**

Sed hoc non procedit in præscriptione centum annorum, *D. Romaguer. ad statut. Engub. fol. 261. nu. 75.*

Sic Inundationes Fluminis, Sedes vacantes, Foræ repentina, & absentia causa Republicæ impediunt præscriptionem, *Gratian. dif. 403. nu. 27. seqq. & ibi etiam Lucad. si. 433. nu. 86. M. cri. n. e. legit. lib. 5. tit. 3. q. 1. c. num. 6. Tuse. 1. p. cons. 583. Sabell. ref. 22. n. 8. & seqq. Ciroc. dif. 7. nu. 45. & per totam, D. Romaguer. ad Conciol. ad ff. Engub. fol. 261. nu. 76. Vbi dicit serias deduci à præscriptionibus brevis temporis, secus longi, *Ciroc. dif. 7. nu. 45.**

925 Deducitur tempus morte litis, *D. Baldus. dec. 3. tit. de dote dec. 1. nu. 44.*

926 Pupillaris ætatis, & minoris ætatis tempus. Idem *D. Baldus. dec. 3. nu. 26. C. an. dec. 50. n. 22. Sic præscriptio viæ executi non datur contra Curatorem concursus creditorum, D. Maradei in praxi. Infirmamentorum. c. 6. nu. 7. post Salgad. libyr. credit. p. 1. cap. 40. nu. 31. 32.*

927 Præscriptio inchoata contra creditorem, ob decoctionem debitoris, interumpitur, quia soluere non potest, *D. Rocca. disp. 93. n. 37.*

928 Iam etiam stante decoctione Creditoris non valentis agere, *D. Rocca. sup. nu. 38. vbi referi decisionem Rote Romanæ 29. Aprilis 1622. coram Vbaldo.*

929 Sic præscriptio non percutit iura non dum existentia, sed conditionalia, *D. Maffola. ratio. in. 54. nu. 23. & 25. Nos infra n. 948. seqq.*

930 Non currit contra filiumfam. durante pa-

tria potestate, *l. 1. §. fin. C. de annal. excepti. Autho. nisi triennale, vbi Bald. & alij. C. de bonis matern. Gratian. dif. 475. num. 7. 8. Vbi hoc dicitur procedere quando filius non potest agere, propter iuris resistentiam, & impedimentum patriæ potestatis, *Michael. de fratib. p. 1. c. 3. nu. 44. Palenz. 10. §. 178. nu. 61. & cons. 33. nu. 235. & 236. & cons. 129. num. 75. 76. 77. Censal. ad Surd. dec. 189. num. 24. Magre. in sup. pragmat. Stal. fol. 230. Nos ad Rott. cons. 40. nu. 23.**

931 Secus est quando filiusfam. potest agere, patre ignorante, vel reculante, & inuito, quia tunc contra eum præscriptio currit, *Bald. de præscript. p. 1. p. 6. & vlt. q. 1. nu. 15. vbi exemplificat quando patris non queritur vñusfructus, Gratian. sup. n. 7. seqq.*

932 Sic filius potest producere Instrumentum donationis animo insinuandi in iudicio sine consensu patris, potest solus adire hereditatem, etiam patre ignorante, & reculante, nisi fuisset institutus contemplatione patris. Sic non potest pater adire pro filio, nisi infans sit, *Antonelli de temp. leg. lib. 2. c. 69. n. 1. seqq.*

933 Filiofam. currit præscriptio in acquirendis, licet non currat in acquisitis, excepta pupillari ætate, quo tempore præscriptio dormit, *Antonelli. sup. n. 14. 15. C. an. dec. 50. nu. 22.*

934 Sic in rebus, in quibus pater non habet vñusfructum, habet plenam administrationem, licet agere non possit sine eius consensu, sed si renuat præstare consensum, cogitur à iudice, ad illum præstandum, *Antonelli. sup. n. 16. 17.*

935 Non currit præscriptio contra menecaput, prodigum, aut furiosum, *Bald. de præscript. in 1. p. 6. prius. q. 1. nu. 46. Fin. ap. 660. Antonelli de temp. leg. lib. 1. c. 70. nu. 8. seqq. Aut miserabilem personam, Passarelli. de donat. l. 6. 1. q. 1. §. 1. nu. 90.*

936 Secus præscriptio 30. aut 40. annorum, *l. fin. C. an. quib. causis integr. restit. necess. non est. Cy. riac. contr. 329. nu. 69. & seqq. Nisi forte emptor ignorauerit venditorem esse menecaput, nã tunc curreret præscriptio.*

937 Sed non præsumitur ignorantia, si quis esset confanguineus, vel domesticus aut vicinus, vel alias posset scire, *Maffard. de probat. contr. 1299. nu. 9. Cy. riac. de contr. 349. nu. 63. & 64. Antonelli. sup. n. 13.*

938 Verum allegans impedimentum debet probare, quod si non fuisset impeditus, fecisset actum, *l. qui commat. n. ff. de re milit. Et debet probare fecisse totum posse ad illud impedimentum remouendum, Vissal. ad Affl. dec. 289. num. 4. Gratian. dif. 223. n. 24. Censal. ad Surd. dec. 4. num. 1.*

939 Contra Impedimentum currit præscriptio, si ipse potest tollere impedimentum, *Barbofi. in. l. 2. C. de præscript. 30. vel 40. annor. nu. 145. & ibi citat plures Honden. iu. addit. fol. 489. L. m. rea dec. 49. nu. 14. Christin. de 156. num. 6. lib. 1. Gobius consult. 15. nu. 34. 40. Blifign. a. l. 2. 123. nu. 17. 111. 12. Sic currit contra excommunicatum, si potuit*

mix perere abolitionem, *Merlin, de pign. lib. 5*
q. 22. num. 12. contra nu. 21.

- 940 Contra pupillum viciatio, & præscriptio non procedit, *Guid. Papa dec. 13. Cals. in lsi Curatorem s. fusi facilitate n. 48. C. de rest. in integr. post mille Narbona de aetate ann. 25. q. 23. nu. 1. seqq. Gratian. disc. 403. on. 2. dist. 475. nu. 27. Cals. conf. 12. nu. 16. Carrill. dec. 25. nu. 7. Merald. dec. 206. R. Marin. ad R. Recent. dec. 269. o. 7.*

- 941 Nec villa præscriptio contra minores, *Narbona sup. nu. 11. Christin. det. 204. num. 24. Palsor. dec. 150. Ludouf. dec. 489. nu. 13. Vbi quod si curat. minor restituitur, D. Romagur. ad Conciol. ad stat. Eugub. fol. 261. num. 71. Carrill. sup. num. 8. P. il. ad l. 9. me. de p. test. ad conf. 38. nu. 7. R. Marin. ad Recent. dec. 269. nu. 7. C. lib. 1. ref. 299. Et minor, maior factus restituitur infra quadriennium post maiorem aetate à die sciencie, *R. Marin. ad Recent. dec. 269. nu. 1. C. seqq.**

- 942 Secus illa 30. vel 40. annorum, *Narbona sup. nu. 13. Cals. de rest. cap. 2. trañnum. 212. fol. 44.*

Secus etiam si est cepia contra maiorem defunctum, *Barbof. in l. 3. C. de præscript. 30. vel 40. ann. q. 31. seqq. 346. seqq. Borden. collat. 20. nu. 92. vol. 2. Gress. de contrañ. sup. 2. quæst. 39. Card. Luca de fernit. dist. 37. s. abell. ref. cap. 2. 2. nu. 8. 12. R. Marin. sup.*

- 943 De lure Hispano præscriptiones non currunt in quibus de iure communis nulla cunctetur restitutorio, *Narbona sup. nu. 20.*

- 944 Contra patrem cepia currit contra posthumum, *Gales de rest. l. 2. trañ. nu. 2. 3. vbi num. prædict quod agi contra cunctetur pupillus.*

- 945 Non currit in via male alienatus, *C. hyslin. dec. 75. Nouar. sup. pragmat. tit. de præscript. in rubr. om. 28.*

- 946 Præscriptio decutrenda impediunt virtute compensationis ipso iure factæ, *Be san. de compensat. cap. 1. q. 6. num. 26. C. cap. 3. q. 10. nu. 28. Colla de retroact. l. 1. s. 4. e. ap. 9. num. 13. Balb. de præscript. p. 6. nu. 20. Mober. in det. Rot. Rom. 3. in iud. de præscript. ad l. 1. c. 200. nu. 2. D. Guttier. de compensat. qu. 17. lib. 5. num. 19. post Salgad. lab. p. 2. c. 26. num. 14. Scace de conuener. §. 2. gl. 5. num. 427. Mober. in det. 200. nu. 2. Nig de except. l. 1. §. 4. num. 36. M. arta tom. 3. ff. tit. de compensat. l. 1. C. milic alios.*

Quamuis credendum debitoris sit illiquidum, *Bersan. sup. l. 1. q. 10. nu. 10.*

Sed præscriptio inempta, sed non dum completa superueniente compensatione, non potest completi, *Bersan. sup. l. 1. q. 6. num. 29. C. qu. 20. nu. 10. in fine.*

Præscriptio iam decursa non reuocatur per compensationem superuenientem, *Bersan. d. c. 1. q. 6. nu. 28. D. Guttier. de compensat. qu. 6. num. 85. lib. 1.*

Sic præscriptio non nocet ei, qui agere non poterit, quia nimirum exceptio compensationis repellit, *D. Guttier. d. q. 17. num. 27. lib. 5. post Zampan. de compensat. diffut. 5. cap. 13. num. 3.*

Tom. V.

Sylus de salar. quæst. 57. num. 9.

Præscriptio nem salarii per triennium impeditur compensationem, quæ alii esset adimenda, *D. Guttier. d. q. 17. nu. 20. C. seqq.*

Præscriptio per compensationem ipso iure factam impeditur saltem, ut quamvis salarium famulorum cuiuslibet alterius Creditoris, triennio præscribatur, Tamen mediane compensatione illico facta, præscriptio inducitur non intelligitur, *D. Guttier. sup. d. q. 17. nu. 19.*

- 947 Impedimentum probatur per plures testes comestres, *Cobius consule, 15. nu. 17. 37.*

- 948 Præscriptio legari, & fideicommissi non currit contra legatarium, & fideicommissarium, propter impedimentum, nam illi non possunt agere, non veritico casu, *Peregr. de fideicom. m. 41. n. 16. Fusar. de subsc. qu. 528. nu. 4. C. qu. 258. S. abbas. conf. 59. nu. 19. Sura. de rest. 236. m. 14. Roten. resp. 65. nu. 27. lib. 1. Scippo ad Gratian. dec. 4. n. 12. Bellus conc. 34. D. Aguilas ad Roxas de iustit. p. 5. l. 3. num. 56. C. p. 5. c. 3. nu. 35. C. p. 5. e. 2. num. 56. 75. 76. Add. ad ad Molin. de primogen. lib. 1. c. 3. ad num. 22. C. lib. 2. c. 6. ad num. 22. C. 23. D. Ruben. de confus. 3. num. 6. seqq. post alios Sabell. §. fideicommissum, n. 45. §. 1. §. bona, n. 31. §. granatus, n. 13. Idem Sabell. ref. 2. 2. num. 13. seqq. C. in rubr. contr. 219. num. 87. seqq. lib. 2. Gama dec. 93. num. 2. & ibi Flor. de Mens, Greg. Lopez in l. 10. l. 1. 26. p. 4. iuglos. v. b. non le emperre, Paris. conf. 23. nu. 199. lib. 1. Salgad. de reg. protell. 3. p. c. 10. num. 183. C. seqq. M. enoch. conf. 1043. nu. 14. Mier. de maiorat. p. 4. qu. 10. nu. 40. qu. 25. Farnac. dec. 445. nu. 4. §. 1. in nouis. hyslin. c. 67. Capry. dec. 57. B. 12. dec. 61. n. 19. D. Torre de maiorat. l. 1. lib. 1. c. 39. §. 1. n. 63. C. p. 3. c. 63. nu. 30. C. yriac. contr. 532. nu. 62. L. Scoppa ad D. Merlin. com. r. 63. num. 81. lib. 2. R. Marin. lib. 2. c. 18. num. 64. Valeron. de translat. fol. mibi 157. num. 76. P. Barbof. in rubr. C. de præscript. 30. vel 40. ann. num. 174. seqq. C. num. 391. seqq. C. in l. 2. num. 58. seqq. in l. cum notissim. §. illud, nu. 32. seqq. C. cod. C. de l. 2. de fidei. dist. 264. in suppl. par. 3. Borden. de præscript. daem. 19. R. Recent. de rest. 348. num. 6. seqq. p. r. 15. C. dec. 291. num. 12. seqq. par. 16. Ancillon. de temp. legal. fol. 246. lib. 2. cap. 101. Carad. L. 2. de fideicom. in suppl. p. 3. dist. 264. Vireol. de translat. qu. 79. n. 25. Polmo illeg. 1. num. 47. seqq. M. Aldinat. ad Molin. de primogen. lib. 4. c. 10. n. 10. D. Romegur. ad Conciol. ad stat. Eugub. 57. fol. 261.*

- 949 Sic in bonis prohibitis alienari non nocet successorio, *Aguilo sup. p. 5. e. 6. nu. 50. R. Marin. dec. 115. n. 67. P. recid. q. 79. n. 17.*

Nisi adesset Principis facultas in concordia super illis v. g. *Vireol. de translat. q. 79. n. 18. Vbi num. 19. C. 20. declarati, si per successores in illa transfectione aduissit vis, metus, aut dolus.*

- 950 Et præscriptio contra antecessores non nocet successoribus, venientibus ex propria persona, *Alex. conf. 18. num. 3. lib. 5. Ferrer. conf. 134. num. 12. N. enoch. conf. 437. nu. 5. R. Marin. conf. 514. num. 43. D. Aldinat. conf. 904. n. 60. Spada. conf.*

O

103.

103. num. 10. lib. 3. *Molin. de primog. lib. 1. c. 24. n. 31. Gratian. disc. 577. num. 41. seqq. Peregr. de fideicom. art. 1. 4. num. 16. Coecin. de. 444. Rot. a. disp. 149. num. 43. Clarin. contr. 107. num. 61. seqq. Rota rec. dec. 99. num. 5. p. 11. Castill. lib. 5. c. 93. §. 8. & 9. P. Barbosa in inbr. C. de prescript. 30. vel 40. ann. num. 174. eiq. & n. 391. seqq. Vbi Bonden. in addit. idem colluct. 10. num. 75. & coll. 48. num. 25. Rota Rom. de. 4. num. 5. post D. Maradri in praxi instrumentar. Eadem Rot. p. 16. rec. dec. dec. 291. n. 12. seqq. & p. 18. tom. 1. dec. 51.*
- 951 Sic in maioratus successione, etiam per mille annos nun potest mutari vocatio, P. Barbosa in l. c. in nos sibi. Bullud. C. de prescript. 30. vel 40. ann. *Moluz. de causis pjs lib. 2. c. 11. n. 8. Vbi de Anniversariis.*
- 952 Et licet aliqui velint, quod per spatium 40. annorum inducatur prescriptio, Cabed. dec. 121. nu. 2. Pereira dec. 11. num. 8. D. D. apud Molin. de primogen. lib. 2. c. 6. num. 52. c. ratione, quia hęc quadragenaria habet vim immemorabilis, Molin. d. n. 52. D. D. apud Lagum. de feudib. c. 15. §. 4. n. 193.
- 953 Tamen in censuram est veritas, nam possessio statim in successorem transfertur, maxime per l. 45. Tami, & sine possessione prescriptio non procedit, tum etiam, quia censura non natus prescriptio quadragenaria non sufficit, Molina, & addentes lib. 4. c. 10. de primog. X. u. alleg. 3. num. 3. Lopez in l. 10. tit. 26. p. 4. §. 3. Ma. tenez in l. 8. tit. 7. lib. 5. recipit l. gl. 3. n. 25. Menchac. de success. creat. lib. 3. §. 26. n. 125.
- 954 Sufficeret tamen prescriptio inmemorabilis, Molina de primog. lib. 1. c. 3. nu. 22. & lib. 4. c. 10. in fin. vbi Addeus miller refert. Mier. de maiorat. p. 4. qu. 21. nu. 43. in cons. edit. Auentan. in l. 41. Taur. gl. 1. ex num. 3. Flori. de Mens. ad Cap. ann. dec. 93. Perez de Lara tract. de annivers. & Cappell. lib. 1. c. 5. num. 37. Fontanell. de pssis nuctual. l. 6. gl. 3. p. 3. nu. 41. Ad. ad Molin. sup. 4. num. 22. Castill. c. 93. §. 8. num. 27. seqq. & lib. 7. c. 18. num. 176. Cutell. de donat. tom. 2. spec. 39. nu. 15. Leo decif. 83. num. 14. Fusar. de subsl. qu. 528. Barbosa in l. 2. C. de prescript. 30. vel 40. num. 52. & seqq. & in l. cum non iussim, Bullud. n. 32. seqq. & in rubr. C. de prescript. num. 399. Bonden. de prescript. docum. 19. Mier. de maiorat. p. 4. qu. 21. tom. 2. Rota dec. 348. p. 15. dec. 291. d. nu. 12. lib. 6. Salgad. labyr. p. 1. c. 40. nu. 61. 62. Vela differt. 48. num. 14. Valeron. de transact. tit. 4. qu. 2. num. 76. Lagum. d. c. 15. §. 4. num. 192. & 203. seqq. Cyriac. contr. 3. num. 63. 64. & contr. 14. nu. 25. seqq. Sa. bell. §. fideicommissum n. 54. & §. prescriptio num. 24. Vrecol. de transact. qu. 79. nu. 22. 23. 24.
- 955 Secus est in centenaria, nam hęc non impedit agere agnatum, vel vocatum, qui fuit impeditus per aduentum conditionis, Narta conf. 437. num. 5. ex l. 1. C. de annat. except. anth. nisi tricenale C. de bonis maternis, Cutell. d. spec. 39. n. 16.
- Licet contra dicant in centenaria, Menach. conf. 702. num. 102. Ludouic. Bell. conf. 34. M. a. gretti sup. pragmat. Sicil. Ducis Sermonet. §. 20. obf. 5. Vrecol. de transact. qu. 79. num. 23. 24. Sed contra dicit n. 25. Conciliat. n. 26. 27. 28.
- 956 Vel si nata fuit actio agendi ad fideicommissum, agere quis non potuit, quia erat constitutus in paria potestate, Starban. ref. 157. nu. 13. 15. ex Peregr. de fideicom. art. 41. num. 8. 16. Sarda. conf. 251. num. 6. & de. 4. num. 1. Gratian. disc. 475. num. 23. seqq. & disc. 403. nu. 22. 23. & disc. 78. n. 45. seqq. Vbi Luca.
- 957 Et postquam conditio fideicommissi fuit implenda, ex tunc incipit considerari, tanquam purē relictum, P. Barbosa in rubr. C. de prescript. 30. vel 40. ann. n. 180.
- Et conclusio posita sup. hic procedit quando possessores nullum titulum demonstrare possunt, præter solum cursum temporis, seu tantum improprium, & abusum habitarum ab eo, qui facultatem alienandi non habebat, & constat liquido de fundatione maioratus, seu fideicommissi, ordine succedendi, vocatorum descendencia, & bonorum identitate, non autem quando de dictis non constat, seu titulus legitimus, & iustus intercessisset, quia tunc dicta bona prescribantur tempore immemorabili, seu centenario, & iuxta hęc dicta procedunt DD. citati ab Vrecol. de transact. qu. 79. num. 22. & seqq. & doctissime Salgad. Vela, Valeron. curatorum à Maldonat. ad Molin. de primog. ad lib. 4. c. 10. nu. 10. Censal. ad Peregr. de fideicom. art. 52. §. 1. mibi 340. D. Romag. ad Conc. ad stat. Ego. n. 60. fol. 261. Soso dec. 15. n. 20.
- Nam ratio cur possit immemorabilis, & centenarian non possunt vocari ad fideicommissum audiri contra possidentes bona subiecta fideicommissi, est quia præsumitur iusta causa alienationis, & dispensatio Principis, ex D. D. sup. citatis. Verum si ex instrumentis alienationum, vel transactionum super illis appareret de læsione enormissima, aut scientia fideicommissi in emptore, ad quem bona non constabat spectare, vt dicit Clarin. contr. 219. num. 95. & seqq. Idem si possessor nullum titulum suę possessionis demonstraret, præter solum cursum temporis, aut titulum offendere improprium, & abusum, habitum ab eo, qui facultatem alienandi, aut transigendi non habebat, & clarè constaret de maioratus fundatione, ordine succedendi, vocatorum descendencia, ac bonorum identitate, Tunc prescriptio illa opposita non noceret, Rota dec. 291. num. 18. p. 6. rec. Vrecol. de transact. qu. 79. nu. 27. Vbi Rot. num. 14. dicit contrarium posse procedere Vbi ageretur de vera, & propria immemoriali origine, aut principium aliquod non agnoscente, cuius vigore præsumi potest derogatio, ac licentia Principis, seu quod bona ante conditum fideicommissum fuerint alienata, secus vbi tractatur de prescriptione centum annorum, de cuius initio apparet ex alienatione facta à grauato, ex qua præsumi non potest derogatio.

Benè tamen dicta præscriptio cõpã cum fideicommitente, & in eius vita, ante institutionem fideicommissi continuatur in grauato, & fideicommissarius, *D. Romagn. f. p. n. 61. Frecol. q. n. 79. n. 28. post Salsed. labyr. cred. p. 1. n. 40. n. 46.*

Et conclusio posita pro præscriptione inutili, procedit in bonis fideicommissi fixis, ac stabilibus, non autem in debitis puris, ac pensionibus præteritis decursis tempore grauatorum, in exigendo negligentium, ex quo, cum istæ statutarie præscriptiones, solutionem præsumptam inducant, *Card. Luca de cred. dist. 129. num. 10. Boudes. collat. 10. num. 12. seqq. & collat. 43. num. 13. Rota rec. p. 18. tom. 1. dec. 392. num. 1. & 23. Frecol. consult. 2. n. 15.* Et nunquaguar de præscribendis bonis, vel iueibus fideicommissariis, sed inducenda præsumptione solutionis, sicuti solui potuisset in manibus hæredis grauati, *Salsed. labyr. p. 1. c. 17. num. 19. Rota post. Cenc. dec. 35. 1. num. 4.* Ita etiam potuit induci præsumptio solutionis, *Rota rec. p. 18. tom. 1. dec. 99. n. 10. D. Romagn. sup. n. 26. 63.*

Quod diximus de fideicommissis, Dicimus in patronatu gentilitio, seu mixto, nam in illo nullum successibus ex incuria maiorum inferri potest præiudicium, & ita in ipso non cadit præscriptio, etiam cenenaria, *Rota rec. p. 11. dec. 220. num. 26. 27. Castald. consult. 102. num. 16. seqq. Card. Luca de iure patron. dist. 31. num. 16. dist. 35. n. 8. & dist. 56. n. 21. D. Romagn. sup. n. 65.* Dicimus infra in cenenaria, n. 264.

958 Et licet, vt diximus sine multi DD. qui tenent sufficere quadragenariam, quos etiam afferunt *Add. ad Molin. lib. 2. c. 6. ad num. 51. & seqq. Castill. contr. lib. 5. c. 93. §. 8. num. 7. 8. Cels. dec. 200. num. 3.* Tamen illi intel liguntur, quando contenditur de existentia maioratus, & in dubium venit, An bona, de quibus questio est, sine libera, an vero sint maioratus, & vinculo restitutionis obnoxia, in qua specie præscriptio quadragenaria cõ nullo sufficiens erit, in vim præscriptionis, nõ in vim interpretationis, *DD. apud Add. sup. n. 59. Castill. lib. 5. c. 89. n. 235. & 46. c. 155. n. 8. Cysar. contr. 3. n. 6; seqq.*

959 Secus verò vbi de præscriptione bonorum maioratus verè, & realiter existentis, & nullo modo controuersi, tractatur, quo casu militauit DD. adducti per *Molin. de primogen. lib. 4. cap. 10. Mier. de maior. p. 4. q. n. 21. n. 38. Pereyra dec. 32. n. 13. Castill. tom. 5. contr. c. 93. §. 8. n. 10. seqq.*

960 Sic si ageretur de probatioe maioratus secundaria, & incidenter, tunc minor probatio sufficeret, *Bellam. dec. 570. Rota dec. 803. num. 1. p. 1. diuers. & dec. 3. de probat. in nouiss. Castald. dec. 1. de iure patronat.*

961 Ideo facta execucione in bonis maioratus, si crediores ad districtionem progrediuntur, bona esse libera contendentes, minor probatio desideratur; & quod de maioratu non principaliter, sed incidenter actum est, *Mier. 4. p. q. n.*

Tom. 7.

21. num. 71. Vbi quadragenariam, etiam titulo deficere, admittit. *Alba conf. 675. Pæfembec. conf. 4. num. 8. Mantica de tacit. lib. 2. §. 11. 6. n. 29. Pereyra de remunc. emphy. §. 15. n. 1. Canale. dec. 16. n. 21. p. 4. Pereyra de f. q. n. 41. lib. 2. add. ad Mol. d. lib. 2. c. 6. ad n. 51. & seqq. Saus. dec. 15. n. 20.*

962 Sed præscriptio ordinaria sufficit ad præscribendum modum certum succedendi, *Torre de maior. lib. 1. tit. p. 1. c. 39. §. 13. n. 10. Addit. ad Molin. de primogen. lib. 2.*

963 Sufficit tamen quadragenaria aduersus possessores maioratus, & bonorum fideicommissi subiectorum, non contra alios successores, vel non natos, vel agere non potentes, *Castill. d. lib. 5. c. 93. §. 8. num. 8. & 9. & in add. num. 1. Frecol. de transact. q. n. 79. num. 16. S. abell. f. fideicommissum, num. 5. 1. T. n. c. lit. F. concl. 289. lit. P. c. rel. 5. 5. F. far. q. n. 518. num. 9. Gratian. dec. 4. num. 10. vbi Addentes, *Rota p. 9. rec. dec. 451. n. 12. & dec. 456. num. 3. seqq. Bich. dec. 18. num. 13. & dec. 31. Petrus de fideic. q. 14. n. 159. Sausa sup.**

964 Præscriptio actionis aduersus transactionem, etiam contra successores maioratus prodest, *Castill. contr. lib. 8. cap. 36. §. 2. num. 66. 67.* Quando in transactione interuenit Principis facultas, cum declaratione, quod talia bona maioratus ad effectum transigendi libera efficerentur, alias non, *Frecol. de transact. q. n. 79. n. 16. & seqq.*

965 Præscriptio culpõsa aduersus vnum ex fideicommissariis, non impedit quominus alter, ex persona sua iudicium possit inchoare. *Palm. conf. 6. n. 38. Ampliat in filio, & hærede, num. 39.*

966 Non currit contra proprietarium durante tempore, quo res est pæces vultuæ, *Pugnat. ad stat. Ferrar. lib. 2. rubr. 128. n. 53.*

967 Excommunicatio an currat præscriptio, *Barbofin d. l. 7. §. illud. C. de præscrip. 30. vel 40. anner. num. 74. & seqq.* Distinctio est inter excommunicationem maiorem, vt currat, in minori non, *Fexon. ad stat. Prob. lib. 1. c. 63. Riccin. de person. exera. gremio Eccl. lib. 4. c. 31. n. 32. seqq. Velasp. de primogen. p. 2. q. 5. n. 61. 62.*

968 Non currit hæredi grauato quoad confectioni sui crediti tempore quo possedit bona debitoris, *Fouta. c. illud. 785. num. 4. Tannet. qq. civil. q. n. 104. num. 15. Nos ad huc. conf. 40. n. 23. lib. 2.* Vbi n. 12. diximus præscriptionem non currere filius, & vxori, vniuent patre, & magis pro actionibus competentibus contra virum, & patrem, *D. Rom. ad Cou. ad stat. Eug. lib. 2. rubr. 10. n. 64. Diximus sup. n. 91. q. 4. §. 30.*

969 Non currit impedito, siue impedimento iuris, siue facti, *Roc. n. rff. 74. n. 27. 28.* puta si non sit maturatum tempus solutionis, *D. Romagn. ad Cou. ad stat. Eug. fol. 261. n. 59.*

970 Non currit impedito ex causa absentis, & infirmis, *Roccus sup. n. 29.*

971 Non currit mulieri ignorantis suum ius, *Roccus sup. n. 31. F. far. de subit. q. 418. n. 19. D. Romagn. ad Cou. ad stat. Eug. fol. 261. n. 71.*

972 Sed impeditio curris præscriptio immemorialis. *Barboſi in d. l. 7. §. illud. n. 8. 2. feqq.*

973 Non currit præscriptio contra impeditos, ignorantes, pauperes, legitimè abſentes, non valentes agere contra eos, ad quorum favorem non dum in nata actio. *Cualder. dec. 113. num. 7. feqq. Tufc. in P. conſulſ. 513. Chriſti. dec. 85. num. 3. vol. 4. Celf. dec. 154. num. 11. Scoppa ad Fabr. in C. m. 2. exp. 10. num. 5. & tit. 3. exp. 17. num. 2. Rota p. 10. rec. dec. 193. num. 10. feqq. p. 17. dec. 256. num. 5. Affl. dec. 37. Gratian. diſc. 403. num. 35. feqq. Magon. dec. FL 79. & 95. Caſtil. lib. 7. c. 13. num. 39. Staiban. ref. 112. num. 7. 8. Rota p. 14. rec. dec. 218. num. 10. Briſ. dec. 30. num. 20. feqq. Durand. dec. 426. num. 6. Affl. & Rum. de iure probomſ. fol. 141. vbi de abſentibus, Rota p. 9. rec. dec. 179. num. 6. Caſtil. contr. lib. 4. c. 26. in addit. num. 9. feqq. Palma alleg. 2. num. 20. vbi etiam ex propria culpa, *Vela diſc. 5. & 35. diff. 9. & 26. num. 52. diff. 34. à num. 74. diff. 39. num. 42. Salgad. lib. 9. p. 1. c. 40. num. 26. Gomez var. lib. 2. c. 2. num. 27. R. Marin. lib. 2. c. 16. num. 64. D. Triſtany dec. 23. num. 8. Antonell. de templo. gal. lib. 2. c. 40. num. 5. Malign. altercat. 89. num. 5. Cyriac. contr. 3. num. 3. contr. 321. num. 71. Card. Luca de penſ. diſc. 34. num. 12. de empt. diſc. 32. num. 10. de alienat. diſc. 3. num. 13. de cred. diſc. 131. n. 8. de iudi. diſc. 1. num. 33. Genſal ad Sverd. dec. 2. num. 13. Amst. conſ. 38. num. 23. Enſer. q. 528. Peregr. de fidecomm. art. 41. Sta. b. ref. 112. num. 7. 8. Pereira dec. 41. num. 2. dec. 52. num. 4. Cald. conſ. 30. num. 25. qm. 20. num. 21. Gamu dec. 26. num. 5. dec. 84. num. 2. dec. 93. num. 3. Gratian. diſc. 475. num. 4. feqq. Bocus reſp. 65. num. 2. 7. lib. 1. Donad. de renunc. c. 34. num. 97. Rubde conſ. c. 3. num. 7. 8. Rota dec. 102. num. 12. poſt Torre de paſſis. Ripol. var. c. 7. num. 397. Ridoſi. in praxi p. 2. c. 6. num. 114. Alſolun. ref. 4. num. 14. & ref. 20. num. 102. 18. num. 7. 52. num. 37. D. Torre de primo. gen. p. 3. dec. 16. num. 81. Zaeb. de ſalar. qm. 105. num. 32. feqq. Barboſi in l. 7. §. illud. C. de præſcript. vbi Bondea. & document. 13. & collat. 48. num. 24. ſec. Merlin. de pign. lib. 5. qm. 22. num. 3. 10. feqq. vbi explicat. Rota dec. 330. poſt Galeſ. de reſtit. & 331. Rota coram Vbald. dec. 350. num. 13. D. Romagner. ad Synod. Gerund. fol. 432. num. 156. 160. Anſald. diſc. 95. num. 33. & feqq.**

974 Sed quando præmienditur impedimentum ex cauſa ignorantie, debet plene probari cauſa ipſius ignorantie, & non procederet in eo, in quem caderet præſumpta ſcientia, ve ſi haberet penes ſe ſcripturas, vel ſimilia. *Scappone de ſaluti. an. lib. 2. q. 21. num. 4. feqq. Ciratun. diſc. 112. vbi Luca. Magon. dec. Flor. 26. num. 12. feqq. dec. Luc. 31. num. 22. vbi Addit.*

975 Sic contra hæredem, & Tertium poſſeſſorem non poteſt inchoari præſcriptio, *Malign. altercat. 100. n. 31.*

976 Sed quod longiſſimi temporis præſcriptio curritur contra ignorantes, quam ſcientis, *Gratian. iſc. 433. num. 67. & 92. & diſc. 475. num. 20. & feqq. R. Marin. lib. 1. c. 7. num. 4. Duſceparell. ref. 73. num. 13. 14. Donad. de renunc. c. 4. c. 4. num. 8. 04. h. de reſtit. q. 99. Vin. dec. num. 9. T. beſ. dec.*

134. num. 5. Cum per dictum tempus ſcientia præſumatur, *Gratian. diſc. 475. num. 16. 20. Spe. reſt. dec. 135. num. 135. & feqq. Boudon. collat. 20. n. 88. & feqq. tom. 2.*

977 Immo quadragenaria, *D. Romagnera ad Synod. Gerund. fol. 432. num. 162. 176. Biſch. dec. 30. num. 1. feqq.*

978 Verum quid contra ignorantes non currat, *Merlin. de pign. lib. 5. q. 21. num. 56. feqq. Celf. dec. 134. num. 11. Malign. altercat. 89. num. 1. feqq. & quatenus currere, competat illis reſtitutio in integrum, dicit eſſe communem opinionem, & à hoc am approbati, *Durand. dec. 426. num. 13. Et infra quantum tempus, infra 4 annos à die ſcientie, *Spec. reſt. dec. 135. num. 134. & feqq. Tufc. in P. conſulſ. 526. Chriſti. dec. 294. lib. 1. Rota p. 10. rec. dec. 293. num. 10. feqq. Nogentrol. alleg. 12. Vela diſc. 8. Canall. q. 48. Donad. de renunciat. cap. 42. num. 8. Hermoſſil. in l. 54. gl. 1. num. 11. & 5. p. 5. Caſtil. de Tertis c. 25. Salgad. p. 1. lib. 9. c. 40. num. 50. Leon. dec. 193. Antonell. de tẽp. legal. lib. 2. c. 40. Dom. Card. Luca de emph. diſc. 4. num. 1. de penſ. diſc. 34. num. 16. de alien. diſc. 14. num. 17. de iudi. diſc. 21. num. 40. D. Romagner. ſop. fol. 435. num. 203. D. Gobini Traſt. v. p. q. 8. num. 37. feqq. & num. 51. Anſald. diſc. 95. num. 36. Et ſcientia, & patientia Conducſoris non nocet Domino, *Anſald. diſc. 78. num. 34.****

979 Secus contra centenariam, & immemorabilem, *D. Romagner. ſop. fol. 435. num. 204. Peregr. de iure ſciſi lib. 6. c. 8. n. 1. ſed Vide Reuerr. & Marin. dec. 83. & 408.*

980 Sic contra minorem currit præſcriptio, ſed reſtituitur aduerſus illam, *Lectam 46. ff. de minor. Lara de iura homin. c. 4. num. 44. D. Aguilas ad Rexas de incompatibil. p. 5. c. 2. num. 59. Merlin. de pign. lib. 5. c. 21. num. 54. 55.*

Sed quid contra minorem non incipiat, etiam ſi habeat tutorem, nec tunc minor indiget reſtitutione, inra minorem ætatem, *Gofman. verit. iur. 34. num. 51. & 35. num. 2. Et contra minorem non incipit, niſi viſus 25. annos compleros, etiam in viſis executiſ, ſecus contra alium Tertium non minorem incipit, n. 13.*

981 Multos Caſus particulares, viſi ad 28. in quibus non currit præſcriptio, ob varia impedimenta reſert *Bald. de præſcript. p. 6. princ. Tepas. var. ſentent. tit. 562. Pac. ſord. vol. 3. lib. 1. q. 11. 24. num. 191. feqq. Tufc. in P. conſulſ. 548 & feqq. Ciro. diſc. 7. num. 34. 35. D. Rubus de conſulſ. c. 32. num. 7. Affl. & Rum. de iure probomſ. fol. 141. 142.*

982 In obligatoriſ conditionaliſ, vel in diem non currit præſcriptio, niſi poſt diei, vel conditionis euentum, *Antonell. de templo. gal. lib. 2. c. 67. num. 113. & 68. num. 7. & lib. 2. c. 40. num. 1. & feqq. & cap. 93. num. 10. feqq. lib. 1. c. 25. num. 30. D. Scoppa ad Merlin. contr. 44. num. 10. lib. 1. Donad. de renunciat. c. 38. num. 33. Merlin. de pign. lib. 5. qm. 21. num. 52. & lib. 4. q. 80. num. 22. quævis poſſeſſio ſi cum titulo.*

Sic creditor non currit tempus, niſi à die quo ſolutio faciendi eſt, *Gofman. verit. 34. num. 24.*

983 Præscriptio debitoris principalis, prodest etiam fideiussoribus, cum sit realis, & solutioni adqueatur, *Matr. de fideiuss. par. 2. sect. 9. §. 13. & sect. 10. §. 16. nu. 13. Franc. de fideiuss. c. 3. nu. 31. Herring. eodem tract. c. 27. p. 4. num. 44. Mesa ref. cap. 12. nu. 6. lib. 2. Not. ad Rom. conf. 50. nu. 9. lib. 3. Scoppa ad Merl. contr. 27. num. 19. lib. 1. Merl. de pign. lib. 5. q. 21. n. 72. 73.*

984 Præscriptio triginta annis non currit pupillis, *Abruz. in c. 61. Regis Ferdin. com. 2. num. 17. Perizon. alleg. 27. num. 14. & cepta cum defuncto dormit durante pupillari ætate, Old. de restitut. q. 28. art. 4. & q. 90. art. 3. num. 11. Gratian. disc. 78. nu. 46. disc. 475. num. 24. disc. 403. nu. 23. disc. 423. num. 38. R. Cypre. Lestr. conf. 6. nu. 18. Rota coram P. bald. dec. 206. nu. 2. Cels. dec. 63. n. 10. 13. Pignat. ad stat. Ferrar. tom. 3. fol. 83. Gufman. verit. 34. nu. 5. 35. num. 12. Pacion. alleg. 27. n. 14. Durand. dec. 426. num. 11. Add. ad Burat. dec. 410. num. 17. Cyriac. contr. 329. num. 69. Aroncel. dec. 3 temp. legal. lib. 2. c. 67. nu. 24. 61. Rota apud Ferrar. ad stat. Vrbis dec. 144. Vbi præscriptio statutaria non currit contra pupillum, *Offic. de dec. 69 Zachia de salar. q. 105. num. 36. Gratian. 433. L. duus. dec. 489. num. 13. Barbosa in l. 3. num. 331. & seqq. C. de præscript. et ibi D. Bondon. Merl. de pign. lib. 5. q. 21. nu. 38. Stabon. ref. 104. nu. 65. 66. Aquila ad Rexas de incompatibil. p. 5. c. 2. num. 59. Sabell. sup. 30. C. de dec. 7. num. 44. Quidquid contra dicat *Surd. dec. 4. n. 16. 17. R. Marin. ref. 18. nu. 63. lib. 2. Gratian. disc. 475. num. 23. 25. disc. 403. num. 22. 23. Rocus resp. 66. n. 24. lib. 1.***

Secus in aliis præscriptionibus maioris temporis, *Anten. el. sup. nu. 60.*

985 Quod durante pubertate nulla incipiat præscriptio, etiam longissimi temporis, *Lise. C. de præscript. 30. vel 40. ann. Surd. dec. 4. nu. 2. Gratian. disc. 403. num. 22. & disc. 475. nu. 23. C. lib. conf. 12. num. 16. Stabon. obf. 135. num. 99. Rota dec. 61. nu. 13. p. 7. rec. & dec. 302. nu. 3. post Pacif. Burat. dec. 410. & 774. nu. 3. Vbi addit. D. Rota ad Rom. conf. 92. num. 1. lib. 2. Gratian. disc. 78. num. 45. Sabell. ibid. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 86. Vbi dicitur quod si currit, datur restitutio in integrum, *Luis. dec. 489. Card. Luca de Indie. disc. 11. nu. 38. Roc. resp. 65. nu. 24. lib. 1. Pacione. alleg. 27. nu. 14. D. Gonsalv. ad stat. Vrbis annot. 48. art. 2. nu. 146. seqq. Astolin. ref. 18. nu. 17. Barbosa & Bondon. sup. C. de præscript. d. cum. 13. & coll. ff. 20. n. 92. vol. 2.**

986 Si non currit contra pupillum, non currit etiam contra litem consortes, ratione communionis causæ, *Gratian. disc. 115. num. 7. seqq. vbi etiam Luca.*

987 Et contra minores non incipit, nisi post 25. annos completos, de iure communi, *Gufman. verit. 35. n. 13.*

988 Sed quod cepta cum defuncto maiore, continetur etiam contra pupillum, siue sit præscriptio longi, siue longissimi temporis, datur tamen restitutio in integrum, nisi per quatuordecim annos taceat, postquam factus fuerit maior,

*Gratian. disc. 403. nu. 22. 23. Card. Luca de servit. disc. 7. R. Marin. lib. 1. ref. 299. & ad Reuent. dec. 269. nu. 7. Vbi dicit contra minorem currere, sed non contra pupillum, Sabell. sup. vers. quod capta, *Christin. dec. 126. n. 3. seqq. vol. 2. Salg. labry. p. 1. c. 40. d. nu. 42. Leon. dec. 163. Soloz. de lure Ind. r. tom. 2. lib. 1. c. 23. d. nu. 64. Vela d. ff. 39. num. 48. diff. 43. num. 17. & seqq. Castil. lib. 4. contr. c. 26. nu. 11. n. addit. & lib. 2. c. 15. d. nu. 4. Vela differt. 48. nu. 17. seqq. Gomez var. lib. 2. c. 2. nu. 27. Cal. de r. sit. q. 6. nu. 26. Card. Luca de Indie. disc. 11. num. 38. de servit. disc. 87. nu. 5. 7. 8. de credit. disc. 129. nu. 20. D. Gonsalv. sup. nu. 149. seqq. Fontanell. de part. claus. 7. §. 3. par. 2. claus. 9. lib. 1. p. 2. tom. 2. Barbosa sup. & Bondon. sup. D. Rota consule. 23. num. 64. Et cepta contra primum, periclitatur contra successores, *Recol. de transact. q. 79. nu. 28. Stab. d. obf. 135. n. 98.***

989 Verum præscriptio statutaria currit minoribus, *Cal. de restit. q. 34. n. 2. seqq.*

990 Sic vscupatio non procedit contra pupillos, quidquid dicat *Pine. l. secl. l. 1. r. lib. 1. c. 17. nu. 21. seqq. nam illum impugnans Doul. lib. 5. tom. c. 23. vbi Oficial. d. & seqq. Guid. Papa dec. 13. Cal. d. in L. Curatorem habens, verb. sua facilitate, nu. 48. C. de in integr. restitut. P. Cilen. de præscript. p. 3. n. 1. num. 68. Duare. tit. C. si aduers. præscript. Par. de Lara in comp. Vita homin. cap. 21. nu. 95. Narbona de at. anna 25. q. 23. nu. 12. Pilaia ad Irac. de præscript. conf. 38. n. 7.*

991 Contra minores, de lure Hispano, currit præscriptio 30. vel 40. annorum, *Narbona de atate anno 25. q. 23. n. 13.*

992 Contra illos de lure Hispano præscriptio non currit, etiam in casu, quo de lure communi nulla concedebatur restitutio, *Narbona sup. num. 20.*

993 Quod præscriptio de lucro captando currat contra minorem, secus de damno vitando, *Abruz. ad cap. 62. Regis Ferdin. com. 2. num. 15. Sed si currat habet restitutionem in integrum, infra 4. annos post maiorem ætatem, n. 16.*

Cessat currere vbi bona debitoris tuerit in manus creditoris, *Pacion. alleg. 27. n. 15.*

994 Præscriptio conuentionalis, & sic terminus appositus in contractu, currit etiam minoribus, sine spe restitutionis, *Magom. dec. Luc. 31. num. 21. seqq. Surd. dec. 4. vbi etiam Hodierus, Sabell. resp. cap. 22. n. 12. Antonell. c. 86. n. 11.*

995 Non currit lite pendente, *Zachia de salar. q. 105. n. 37.*

996 Currit contra hæreditatem iacentem, *Bald. conf. 48. lib. 1. Socci. conf. 161. nu. 9. lib. 1. Merl. de pign. lib. 1. q. 21. nu. 63. ca. ratione quia, quando est inchoata cum defuncto reputatur adita, sicut quando ei est datus Curator, Merl. ibid. nu. 64. Tuse. lib. 1. p. 2. c. 1. R. Marin. lib. 1. cap. 164. numer. 7. & seqq. Card. Luca de Indie. disc. 21. num. 69. Censal. ad Surd. dec. 2. num. 14. D. Rubens de confus. cap. 32. num. 13. D. Nidus in reg. 3. de reg. l. r. in 6. num. 25. seqq. Not. ad Rom. dec. 41. nu. 2. Sic hereditas incens non præ.*

prescribitur contra alium, *Nas ibid.*

Sed ius debiti ratione prebendæ non incipit, neque completur tempore, quod illa vacat, *Rotatorum Vbold. dec. 130. nu. 6.*

997 Prescriptio cetera contra defunctum, & sic habens initium cum persona habili, perficitur cum succedere, *7. def. dec. 103. nu. 1. Add. ad Bar. rat. dec. 410. Rotap. 18. rec. dec. 99. num. 7. R. Mar. lib. 1. cap. 299. & ad Reuer. dec. 169. num. 7. Gratian. disc. 403. n. 22. 23.*

998 Secus contra Curatorem in concursu Creditorum, *5. ad. labyr. credit. p. 1. c. 40. n. 31. 32.*

999 Secus in fideicommissis, *D. Torre de pri. moq. p. 2. q. 62. na. 30. suprad. hic n. 948. seqq.*

SYMMARIUM.

SECTIONIS I.

QVÆST. XLIII.

In omnibus prescriptionibus, an, & quando requiratur Titulus n. 1. & d. n. 2. ad n. 33.

An sufficiat, quod titulus natus in ius, sed aliqualis & patiens ex iusto errore num. 34. & d. n. 35. ad num. 42.

Prescriptio Immemorialis, an destruat ex vitio tituli, nu. 43. & d. n. 44. ad n. 49.

Possidentem de qua disputatur, an, & quando debeat ostendere titulum, n. 50. & d. n. 51. ad n. 83. Vbi nostra allegata in materia Iurium Possessionis, tempore, qua exercebamus officium Advocati Regalis Patrimonij. Et in n. 53. diximus: Oppositio non retardat executionem Tertiam formam.

Ad prescriptionem requiritur bona fides, & mala fides illam destruit, n. 86. & d. n. 87. ad num. 169. Vbi tota materia.

Prescriptio centenaria b. b. i. vim tituli, & privilegij, & equiparatur multis Immemoriali, n. 171. & d. n. 172. ad num. 206. Vbi tota materia, huius centenaria.

Prescriptio rerum Ecclesie cuius temporis debeat esse, & quando locum habeat, n. 206. & d. n. 207. ad n. 233. Vbi de rebus Hospitalium, & Locorum piorum. Vbi etiam quando assensus Apostolicus requiratur in alienatione rerum Ecclesie, n. 214.

Centenaria, an sufficiat ad prescribendum bona Principis, Civitatis, & Recip. Feuda, n. 254. & d. n. 255. ad n. 260. & n. 262.

Per centum annos prescribitur omne ius, etiam inprescriptibile, & cui lex resistit, n. 261.

Prescriptio centenaria, an impedit divisionem faciemdam inter fratres, n. 263.

Prescriptio centenaria, an cadat in iure potronata gentilitio, & iure, pertinet alicui post mortem alterius, n. 264. 265. 266.

Quando sit necessaria prescriptio centum annorum, n. 267.

Prescriptio Immemorialis quascunque, in talis aspergitur, habet vim privilegij, legum, & favorabilior

omnibus alijs. Vbi etiam privilegia, & tota materia, n. 268. & d. n. 269. ad n. 362. Vbi limitaciones huius conclusio.

Quæ sit prescriptio Immemorialis, quomodo probetur per testes, & scripturas, famam publicam, n. 363. & d. n. 364. ad n. 400.

Assensus Regis super fidei acquisitione, an, & quando presumatur, n. 401. & d. n. 402. ad n. 412.

Contra Principes Supremos per quantum tempus prescribatur, n. 413. & d. n. 414. ad n. 420.

Regalia, an, & quando prescribantur, n. 421. & d. n. 422. ad n. 435. 436. & n. 441. & d. n. 442. ad n. 450. & n. 482. & d. n. 483. ad n. 487.

Bona prohibita alienari non possunt prescribi, n. 437. Non patet prescribi tempus a Procuratore, non habente potestatem vendendi, n. 438.

Præsumptio prescribere si sint incapaces nunquam prescribunt, n. 439.

Contra possessorem nulla currit prescriptio, n. 440. In prescribendo contra Principem, an, & quando sufficiat scientia eius officialium, n. 451. & d. n. 452. ad num. 455.

Vsul publicæ destinatus sunt in prescriptibilia, n. 456. Limitationes, n. 457. 458.

Statutum, vel lex prohibet prescriptionem intelligitur de ordinariis, non de immemoriali, nisi expressa dicat, n. 459.

Publica pastua, Villa, Civitatis, aut Oppidi, an, & quando prescribantur, n. 460. 461. 462. 463.

Donarii Regia Corona possunt prescribere ius prohibendi vacationem per tempus immemoriale, n. 464.

Ius exigendi vestigalia, an, & quando prescribatur, n. 465. 466. 467. 468.

Collecta solvenda à Subditis, Regi sunt de regalibus, An, & quando possint imponi à Baronibus eorundem Vassallicis, n. 469. & d. n. 470. ad n. 474.

Gabella non solutio quanto tempore prescribatur, n. 475. 476. 477. 478.

Inspirationes, in corporatum Marchionatum, an sit regale, & quanto tempore prescribatur, n. 479.

Via publica, an, & quando prescribatur, n. 480.

Vbi ad prescribendum ius certum requiritur tempus immemoriale, ad declarandum debum sufficere abjunctio decem annorum, n. 481.

Adoba, an, & quando prescribatur, n. 488. 489.

Fendum, an, & quando prescribatur, n. 490. & d. n. 491. ad n. 510.

Prescriptio, an, & quando interrumpatur, ad hoc ut non curvat, n. 521. & d. n. 522. ad n. 581.

Interruptio prescriptionis quomodo probetur, n. 582. 583. 584.

Depositarius, an prescribat, n. 585. & d. n. 586. ad num. 594.

Laici spiritualia, an prescribant, n. 595.

Indai, & Infideles bona Ecclesie nunquam prescribunt, n. 596.

Adversus divisionem fratrum per fratres, an prescribitur, n. 597.

Si lex prohibet alienationem rei, an prohibeat prescribere illius rei, n. 598. 599. 600.

Tr. buta, & Vestigalia, an prescribatur, n. 601.

- d. num. 602. ad num. 606.
Nam præscribitur ius declarandi Privilegia à Principe concessa n. 607.
Præscriptio non cadit in his, in quibus cadit correptionis observantia n. 608.
Non cadit præscriptio, ut à Principe non appellatur num. 609.
Ius visitandi per Episcopum, non præscribitur n. 610.
patronatus Regii in Lusitania, nunquam præscribitur num. 611.
Contractus usurarius nunquam præscribitur n. 612.
Fur, non præscribitur n. 613.
Decima solvenda Episcopis, & alijs, non quando præscribitur n. 614. & d. n. 615. ad n. 638.
Facultas, non quando præscribitur n. 619. & d. n. 640. ad n. 651. ubi de desolatioe collectis, & n. 643. De pacto affructu in emphyteusi.
Sic Dona data à Passalio, & Universitatibus, Baronibus, non quando præscribitur n. 652. & d. n. 653. ad n. 681.
Ius patronatus concessio quando est perpetua, non præscribitur n. 682.
Beneficia reservata non possunt optari, non obstante præscriptione memoriali n. 683.
Pallium assignandi, nunquam præscribitur in censibus num. 684.
Præscriptio non currit existente contractu nullo num. 685.
Præscriptio impeditur ex vitio litigioso, etiam per centum annos n. 686.
Qui non sit filius nunquam præscribit filii tunc num. 687.
Possidens ab alio nomine nunquam præscribit num. 688. 689.
Ius reservatum S. R. Ecclesie, insignum specialis privilegii, non præscribitur n. 690.
Contra spolium, non quando præscribitur n. 691. & d. n. 692. ad n. 694.
Emphyteuta nunquam præscribit n. 695.
Ius Gabella apud Hispanos contra Regem non præscribitur n. 696. 697. 698.
Par. Regi contra Regem non præscribitur n. 699.
Nec Regnum sub feudo concessum contra Dominum directum n. 700.
Quæ alia non præscribitur n. 701.
Præscriptio, non quando possit renovari n. 702. & d. n. 703. ad n. 713.
Alij DD. Tractantes de præscriptionibus n. 714.

S E C T I O I.

Quæst. XLIII.

- P** Ræscriptio in iurisdictionalibus, Regalibus & similibus, Principi reservatis, vitium habet debet constare de vero titulo, nisi adsit tantum tempus, cuius initii memoria non existat, Gratian. disc. 441. 918. n. 46. Couar. reg. possessor. p. 2. §. 2. n. 7. seqq. Pac. lardam. lucubr. tit. 24. num. 451. seqq. Rota p. 14. rec. dec. 21. Cabell. dec. 265. par. 2. Diana p. 6. trañ. 7. ref. 8. & tom. 9.

- trañ. 2. ref. 190. & tom. 6. trañ. 2. ref. 3. n. 5. Facchin. lib. 8. contr. c. 3. Sord. Censal. & Hodiern. dec. 1. 3. Fagnan. de instit. lib. 2. c. 15. 68. seqq. Anton. de donat. lib. 3. c. 45. Nardona in l. 20. gl. 22. d. nu. 56. tit. 1. lib. 4. recopil. Castill. contr. lib. 7. c. 15. num. 173. 181. 182. & cap. 21. Guezier. lib. 1. prael. q. 84. 85. 86. 88. Ayllon. ad Gomez lib. 2. var. c. 15. n. 25. St. ib. ref. 157. num. 13. 15. ref. & obs. 188. num. 19. seqq. Olta de cessant. tit. 1. q. 6. d. num. 28. Vela diff. 34. d. num. 91. Cyria. contr. 3. Soler. 2. lib. 1. polit. c. 1. Escalon. lib. 2. Cozophib. 2. p. c. 5. d. num. 7. & c. 20. §. 2. & seqq. Gobius consult. 1. 38. n. 16. Berlib. p. 2. consil. 8. Passal. contr. illust. c. 78. Rosa consult. 12. nu. 2. 3. Sald. de prelat. p. 3. c. 10. d. num. 148. R. Marin. ad Remet. dec. 391. num. 3. dec. 33. fol. 650. num. 4. & dec. 376. nu. 1. dec. 466. num. 4. fol. 896. Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 99. & 105. Nor. ad Rovat. consil. 91. nu. 13. lib. 1. & ad consil. 30. nu. 18. fol. 99. lib. 2. D. Petrain rit. 167. nu. 34. R. Cope. Latr. consult. 2. nu. 24. consult. 116. nu. 18. dec. 191. num. 49. Matib. de regim. Regni Valent. c. 4. §. 4. nu. 38. Scoppa ad Merla. contr. 13. n. 46. D. Azet. ad dec. Moles. §. 14. q. 1. num. 129. seqq. R. Ponte dec. 38. nu. 41. Burni. ref. 36. num. 14. & ref. 3. n. 3. Kofis lib. 2. obs. 89. Cardos. in praxi iud. & ad hoc. §. præscriptio nu. 20. seqq. Castill. de Terrij. c. 30. Add. ad Nolin. de primog. lib. 1. c. 6. ad nu. 51. B. Bof. n. 16. 25. & alij C. de præscript. Faisard. alleg. 1. nu. 85. 185. seqq. alleg. 3. nu. 483. 1670. 1671. 1692. Bonten. de præscript. docum. 30. Sixin. de regal. lib. 1. c. 3. 4. 5. Bolcr. de decoll. tit. 5. q. 11. n. 3. Anton. de donat. lib. 3. c. 45. Cyria. contr. 178. Soler. 2. lib. 4. polit. c. 2. Id. Castill. de Terrij. c. 21. Card. Luca de feud. disc. 40. 43. de regal. disc. 138. 174. 178. disc. 171. ex n. 8.
 Quæ sunt intelligenda de regalibus clavis, secus si illa sunt dubia, Card. Luca de regal. disc. 138. ex n. 4. disc. 174. n. 9.
 Et dicta procedunt si questio sit cum ipso Principe, secus si cum altero priuato, Card. Luca de regal. disc. 171. ex n. 10. disc. 178. n. 6.
 2 In Lusitania non sufficit immemorialis, Felis. consult. 105. num. 65. consult. 120. nu. 20. 21. consult. 141. d. num. 10. Cabell. de iure par. 7. d. nu. 2. & p. 2. dec. 9. d. nu. 1. dec. 11. nu. 5. dec. 12. d. nu. 1. dec. 14. d. num. 4. dec. 15. d. nu. 4. dec. 41. d. no. 4. dec. 45. Sousa dec. 15. nu. 13. Vbi quid in Castilia, & Gallia, ubi DD. Al. me. disc. 2. q. 5. apud Card. Luca, D. Cepparelli. ref. 26. nu. 70. seqq. ref. 73. nu. 11. 12. Donad. de reuocatas. c. 34. num. 100. D. Gasson. disc. 6. nu. 16. lib. 2.
 Sed quod sufficit immemorialis, Anton. de donat. tom. 2. c. 45. n. 25.
 3 Verum contra Principem sufficere præscriptionem 30. vel 40. annorum in his, quæ illi competunt, vitium habet, & ex contractu, Sord. & Hodiern. dec. 1. etiam stante iuramento. dec. 3. Gaid. Papa dec. 416. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 67. num. 44. Barbof. in l. 4. nu. 21. 23. C. de præscript. Bonden. de præscript. docum. 30. Larrea ab leg. 1. 10. nu. 32. D. Agulla ad Rox. de incompet. lib. 7. c. 7. nu. 55. seqq. Vbi quæ sit Parimonia.

- nialis, *Autum. de donat. lib. 3. c. 4. 3. Remon. conf. 37. & ibi Baldus. Sxtim. de regalib. 2. nu. 34. Sabell. 8. Princeps. nu. 30. & 62.*
- 4 Quod requiratur Titulus in præscriptione, Cui debent de p. script. l. celsus. ff. de vscapion. *Comar. in reg. possessor. 2. p. 8. 5. num. 1. Turres. conf. 59. nu. 7. Pichard. ad rubr. Instit. de vscapion. n. 5. Bulson in c. 1. de p. script. & in c. Sanctorum, & in c. quarta. nu. 44. cod. tit. & in c. si diligenti. cod. tit. n. 17. 18. Castill. controuerf. lib. 7. c. 26. num. 55. Et quando ille deficit, intersumpitur præscriptio, *Penia dec. 137. nu. 4.**
- 5 Requiritur titulus, & bona fides quando ius resistit præscriptioni, aut præsumptio est contra præscribentem. *Bar. in rubr. C. de p. script. 30. v. l. 40. an. ex nu. 127. vsq. ad nu. 157. & vsq. ad nu. 166. Castill. sup. num. 56. D. Capon. discip. 193. nu. 34. lib. 3.*
- 6 Titulus vitiosus impedit quancumq; præscriptionem, etiam centum annorum, & immemorabilem *Montan. de regal. in pralud. num. 3. Math. de regim. Regni. Patent. c. 6. §. 1. num. 43. Math. de de magistrat. lib. 1. c. 19. nu. 28 & dec. 114. ex num. 40. Etilloa. consil. 33. nu. 8. Grat. an. disc. 4. 2. nu. 17. segg. Card. Luca de feud. disc. 3. in ann. nu. 5. de regal. disc. 47. nu. 6. do Indic. disc. 21. nu. 47. de iure patron. disc. 57. nu. 29. R. Marin. ad Reuer. dec. 427. Luca ad Gratian. disc. 208. num. 19. Hermosil. fol. 710. num. 10. R. Marin. resp. 61 lib. 2. num. 9. Idem Reuer. dec. 558. vbi decilum refert, Stab. resp. 3. num. 5. Nos ad R. Marin. conf. 91. nu. 11. lib. 1.*
- 7 Sic in Tribunali Nostræ Regiæ Cameræ Summaræ, *Rout. conf. 91. & ibi Nos in obseruat. R. Capyc. Latr. consil. 2. nu. 21. D. Galeat. controu. 53. nu. 45. lib. 2. R. Marin. ad Reuer. dec. 437. n. 3. R. Philippis. dissert. 1. nu. 130. & a. 9. apud D. Scappa. ad D. Merlin. lib. 1. contr. 13. nu. 48. & ad F. R. in Codic. tit. 2. explanat. §. num. 5. 6. vbi in Roman. Auditorio ex Actib. de Grassi dec. 267. nu. 2. in Catalonia Foot. nell. de p. script. nup. el. 4. gl. 13. p. 4. num. 48. dec. 85. num. 18. dec. 441. num. 2. dec. 445. nu. 1.*
- 8 Quadragesaria cum titulo, immemorabili æquipollet, & eundem operatur effectum, *D. Cepparelli. res. fiscal. 26. num. 74. Castill. de Tertijs c. 34. Valron. de translatu. 4. q. 2. fol. 157. nu. 77. Et sufficit ad præscribendum immunitatem ab onerum solutione, R. Capyc. Latr. consil. 68. nu. 32. & segg. Cyriac. contr. 622. nu. 27. segg. C. concerr. ar. c. 4. nu. 622. D. Palma dec. 345. nu. 1.*
- Licet secus sit quod ad solutionem Tertiarij Hispanarum, *Castill. lib. 2. nu. 9. & segg. Sed æquiparatur, si eadem militet ratio, Castill. n. 12.*
- 9 Titulus vitiosus per Instrumentum nocet, *P. Barbos. in rubr. C. de p. script. 30. vel 40. annor. num. 376. 377. Card. Luca de regal. disc. 17. de alien. n. 1. disc. 3. de iure patron. disc. 57. Bonden. de p. script. de cam. 7. §. hinc multaq; docum. 37. Duno. res. dec. 805. Burat. dec. 792. & 875. Crespi obs. 93. nu. 4. D. Rosa consil. 12. num. 48. segg. Roccu. de offic. §. 7. de annon. p. script.*
- 10 Quod est intelligendum quando exhibens titulum inualidum expresse se fundat in illo titulo secus si etiam in alio, vel si alius illum producit, vel impossibile sit alium posse præsumi, *D. Rota. Consult. 30. n. 13.*
- 11 Secus etiam si possessio sit immemorialis, *Pasquid. sup. pragmat. fol. 57. nu. 12. Roccus de offic. tit. 7. c. 1. nu. 79. 80.*
- 12 Nam valet immemorialis absq; probatione tituli, *Staiban. ref. 188. nu. 20. Augustin. de legibus lib. 2. q. 20. Balboa in c. celsus, quæ. 7. tit. de p. script. Otter. & Bonden. de iure p. script. 17. n. 19. 20.*
- Et titulus præsumitur ex longitudo tempore, *Amat. co. §. 96. n. 12. Etiam si in iure possessor errauerit, n. 3. D. Palma dec. 343. n. 7.*
- 13 Sic præscriptio ex defectu tituli non apparetis, vel insecta tollitur, *Gobius consil. 78. nu. 20. Gratian. disc. 441. post alios Rota ad Ronit. conf. 40. num. 3. lib. 2. D. Alex. ad Capyc. Latr. consil. 83. Fontanell. dec. 85. num. 17. segg. dec. 443. 445. n. 1. dec. 525. num. 13. Menoch. de arbitrat. 225. Landoz. f. dec. 89. nu. 5. Rota dec. 197. & 221. p. 1. rec. Mohen. altercat. 100. num. 31. D. Galeat. contr. 55. num. 45. lib. 2. Peib. de acqu. d. i. c. 2. q. 3. num. 91. Nos ad Ronit. conf. 91. num. 10. lib. 1. vbi Ronit. nu. 1. Turba de feud. §. 7. gl. 13. nu. 78. segg. Quamuis sit centum annorum, *Castill. dec. 11. D. Galeat. contr. 53. nu. 45. lib. 2. Marin. ad Reuer. dec. 427. num. 3. Capyc. Latr. conf. 66. nu. 28. Nos d. conf. 91. n. 10.**
- 14 Sed quod in præscriptione 30. vel 40. annorum non requiratur titulus, *Cibalin. de vn. uers. negat. ad tom. 2. lib. 5. c. 5. de p. script. ar. 5. nu. 2. Barbos. in l. si quis emptoris n. 27. C. de p. script. 30. vel 40. ann. Castill. lib. 6. contr. c. 30. nu. 10. G. Alia. co. n. 54. nu. 20. 30. P. Gilken. de p. script. p. 2. membr. 1. c. 1. n. 3. Vbi tam de iure Ciuili, quam Canonico. Cum tale tempus habeatur loco tituli, hoc iure, §. d. i. l. aqua, ff. de aqua quod. & §. l. i. si quis. 2. C. de p. script. 30. vel 40. ann. Transbedu. consil. 16. nu. 7. segg. vbi tam de iure Ciuili, quam Canonico, *Latr. co. §. 10. nu. 13. Capyc. Latr. consil. 68. num. 32. Gatta in conf. 24. num. 14. 16. D. Palma dec. 343. nu. 2. Sed tantum bona fides, Staiban. ref. 5. num. 37. 38. Quæ requiritur etiam in alio longissimi temporis, num. 39.**
- 15 Sed quod ad præscribendum, iam de iure Ciuili, quam Canonico, non requiratur titulus, etiam in præscribendis rebus Ecclesiæ, *latr. P. Barbos. in rubr. C. de p. script. 30. ann. num. 108. & segg. num. 350. Bonden. de p. script. docum. 7. Castill. contr. 26. nu. 55. caut. 2. tom. 7.*
- Nam per longum tempus, titulus præsumitur, *Axonell. de temp. legal. lib. 2. c. 81. n. 35. Amat. conf. 96. nu. 12. post alios Gobius tract. var. tit. de Aquif. §. 10. n. 27. segg.*
- 16 Verum favore Ecclesiarum est introductus, quod illis casibus, in quibus ius commune resistit præscribenti, vel præsumptio sit contra eum, necessarius sit titulus, & bona fides, *P. Barbos. sup. n. 148. num. 175. segg. Sic sine titulo Can.*

Canonico non inuat in beneficijs, *Frances de introf. q. 105. n. 1. feqq.*

- 17 Verum id procedit si non solum ius resistat præscribenti, sed etiam rem à Tertio possideri, alias secus, *Barbof. sup. n. 150. feq.*
- 18 Titulus aliquis necesse est, vt articuletur, & probetur in præscriptione longi temporis, secus in præscriptione longissima, *Roman. conf. 324. Alex. conf. 89. nu. 5. lib. 5. ff. de dec. 40. nu. 4. Barbof. sup. n. 406. D. Palma dec. 343. n. 7.*
- 19 Et *Roccus resp. 61. lib. 2. fundat præcipue n. 9.* quod quamuis quis exigit ab aliquo eius debitor per centum annos, si deinde appareat in promptu de inualiditate tituli, non potest cogi ad continuandam solutionem, cum stante dicta inualiditate, mala fides detegitur, per quam præscriptio, licet temporis immemorialis, non admittitur, *poss. ff. de reg. iur. in 6. Stabian. ref. 53. nu. 5. Reuert. dec. 558. vbi decimus refert per R. C. non posse adstringi in futurum ad soluendum aduham, quandam, qui ex errore per 80. annos soluit illam pro re burgenfauca, credens esse feudalem, dum fuit ostensus titulus inualidus. Et *Roccus sup. nu. 10. dicit, quod nec in possessorio esset molestandus, si consisteret de titulo inualido, poss. de manut. obf. 41. nu. 7. obf. 43. nu. 14. Not. ad Ronit. conf. 91. nu. 11. 12. lib. 1. Pant. mollan. Idea selem. controuers. conf. 29. n. 27.**
- 20 Et licet pendente et manu tenendus allegans præscriptionem, & producat unum, saltem dubium, *D. Palma dec. 343. nu. 1. R. Cypri. Latr. conf. 68. nu. 6. Cypri. de contr. 662. nu. 27. secus si præscriptionem tantum alleget, D. Reuert. dec. 313. & ibi Mar. in. n. 1. & alleg. 149. Theodor. alleg. 51. nu. 7. vel titulum vitiosum, Anna alleg. 84. Cypri. dec. 89. Pont. conf. 97. & dec. 18. nu. 12. R. Mariu. ad Reuert. dec. 11. n. 6. & feqq. Diximus sup.*
- 21 Maxime si possessio sit immemorialis, *Reg. Ponte dec. 40. R. Ronit. in prag. 1. de In iuris. ad inu. em. non turb. d. nu. 29. idem si centenaria, D. Palma dec. 343. nu. 7. Secus si esset recentis. R. Marin. lib. 2. c. 15. n. 17. 18.*
- 22 Sic præscriptio 40. cum titulo sufficit ad præscribendum bona maioratus, & fideicommissi, in præiudicium successorum, *Casill. contr. lib. 7. c. 34. nu. 4. 1. 3. Licet alias contra successores non præscribatur, vt Diximus sup. n. 95. & feqq.*
- 23 Et licet iurisdicctio regalis non præscribatur, nisi tempore immemoriali, *Casill. contr. lib. 7. c. 34. n. 5. & dicemus infra n. 409. feq.* Tamen cum titulo præscribitur spatio 40. annorum, *Casill. sup.*
- 24 Et talis præscriptio æquiparatur immemoriali, etiam si titulus aliqua ratione esset inualidus, dummodo sit coloratus, & talis, qui iustâ præscribendi causam præstare possit. *D. Benicell. conf. 94. nu. 103. Casill. d. c. 34. nu. 6. feqq. Georg. repet. send. 27. n. 2. & c. 28. n. 12.*
- 25 Non defunt Doctores aliqui, qui dicant, quod, etiam aduersus Principem 40. annorum spatio præscribitur immunitas, si titulus, licet

Tom. V.

inualidus præcessit. *D. Venturin. conf. 9. nu. 84. lib. 2.*

- 26 Intelligi, si in rescripto adfit clausula derogatoria, & concessio fuit valida, *D. Pen. in. sup. nu. 85.*
- 27 Et si concessio est valida, quia deficiat clausula derogatoria, cursu 40. annorum, titulus alias nullus valdatur, vel sufficit ad præscriptionem. *Venturin. d. conf. 9. n. 86.*
- 28 Spatio 40. annorum, titulus etiam inualidus, valdatur, & sufficit ad inducendam præscriptionem in ijs, quæ alias sui natura essent in præscriptibilia dicit *Venturin. d. conf. 9. n. 87. ex Barbof. in L. compari. nu. 51. & feqq. C. de præscript. 30. & alij.*
- 29 Immo præscriptio 40. annorum satis est vbi præscriptio temporis immemorialis requiritur, *Barbof. sup. nu. 61. & feqq. Molina de primogen. lib. 2. c. 6. n. 52. Non solum si defectus tituli respiciat solumnariæ requisitas, verum etiam si sit defectus voluntatis, Barbof. sup. nu. 52. Venturin. d. conf. 9. n. 88.*
- 30 Sed non benedicti *Venturin. ex infra dicendis.*
- 31 Sic sufficit præscriptio 30. vel 40. annorum, vt Pileus præscribat contra priuatos, *Antonell. de temp. legat. lib. 2. c. 99. n. 20.*
- 32 Idem si tractetur de Iure Piscis querendo, nam sufficit quadragenaria præscriptio. *Lamar. in repetit. c. quæ per 30. n. 45. 49. 50. & ibi Addit. nu. 24. D. Rosa consult. 13. nu. 5. conf. 20. n. 23. 24.*
- 33 Idem contra priuatum, si adfit bona fides, continuata præliano seruitiu directo domino, aduersario præsentis, *Not. ad Ronit. conf. 91. lib. 1.*
- 34 Priuatus si petat titulum suæ possessionis rei fauoris, Baro non tenetur exhibere, secus si petat Rex, *Roccus resp. 3. nu. 22. & feqq. lib. 2. Verum titulus coloratus, etiam in regalibus allegatus non priuat possessione, R. Marin. ad Reuert. dec. 11. n. 6. & 7. Vbi n. 9. & 9. quid sit titulus coloratus.*
Et Reges nostri nunquam de facto spoliauerunt possidentes res de Regalibus, *R. Marin. sup. n. 10. 11.*
Quo ad titulum probandum resutur ex eo, quod quis est in possessione decennalis, sciencie, & patiente aduersario, *Antonell. de temp. legat. lib. 2. c. 8. n. 35. post alios Gobius tract. var. tit. de Aquis q. 10. n. 23.*
In probanda seruitute aquæ, requiritur titulus, *Valer. conf. 20. nu. 21. Prat. discept. 47. nu. 39. maxime in præscribenda seruitute reali continuata, Marta conf. 124. n. 11.*
Sed quod non sit necessaria probatio tituli, & quod sufficiat sola quasi possessio, *Gobius de Aquis in tract. var. q. 10. n. 27. 28.*
Et quod ex allegatione tituli inualidi hæc præscriptio non vitietur, *Gobius sup. n. 29. 30.*
Verum si præscribens contra se haberet iuris resistentiam, vt quia aquam duceret à flumine, vel loco publico, secus, *Gobius sup. n. 31. 32.*

P.

34 Quo

34 Quo ad titulum, ad effectum præscribendi, *Frances de intrusione* qu. 105. num. 5. *Penia* dec. 137. nu. 4. non requiritur, quod sit iustus, sed sufficit aliquis, ut putativus ex iusto errore. *Rota* p. 13. d. c. 310. num. 18. 19. p. 14. dec. 21. nu. 12. seqq. *Ludovic. & addit. dec.* 189. *P. Molina* de iustitia. 2. disp. 64. *Castill. de terris* c. 26. *Solorz. de Iure Indiar.* tom. 1. lib. 3. c. 2. num. 62. & lib. 3. polit. c. 31. *Vela* differt. 38. num. 47. *Barboza* voto 126. num. 277. *Add. ad Franch. dec.* 56. *Salgad. p.* 3. de protest. c. 10. d. num. 283. *Pareja* de instru. edit. tit. 10. ref. 2. *Pafq. contr. Illustr. c.* 67. 68. *Amat* conf. 96. num. 13. Et coloratur etiam in regali bus, *R. Marin. ad Reuert. dec.* 111.

Divisionis titulus est habilis ad præscribendum, *Amat* conf. 96. n. 16.

35 Non iuuat si clarè appareat de titulo vitioso, *D. Rosa* consult. 12. num. 48. & consult. 23. n. 58. *Ronit. conf.* 91. num. 1. lib. 1. *Matia* de tacit. lib. 3. tit. 15. num. 38. *Fontauell* dec. 85. num. 15. seqq. & dec. 441. 445. num. 1. *Giurba* de feud. 9. gl. 13. num. 48. seqq. *Castill. dec.* 13. lib. 2. *Barboz. in rubr. C. de præscript.* num. 349. 368. 376. & seqq. ubi etiam *Bonden* de præscript. docum. 7. & seqq. *Buraz* dec. 792. 875. *Idem Barboz. in l.* 2. C. de præscript. n. 188. & ibid. *Bonden. D. Galeota* contr. 53. num. 45. lib. 2. *R. Marin. ad Reuert. dec.* 427. nu. 3. *R. Capye. Latr. consult.* 2. num. 2. & consult. 66. num. 28. *Fab. in C. lib. 7. tit. 13. de præscript. defin.* 2. num. 5. *R. Curtis* in diuers. feud. p. 2. fol. 78. num. 11. *R. Philip. differt.* 1. num. 130. *Georg. alleg.* 14. num. 18. *Stahl. ref.* 100. num. 51. *Roccus* resp. 61. nu. 9. tom. 2. *De Reges. sup. feud.* 9. gl. 14. qu. 1. nu. 47. *Scoppa* ad *Merlin. contr.* 13. num. 48. lib. 1. *Cald. qu.* 23. num. 110. *Bilotta* concl. 33. num. 8. *Mastrilli. de magistrat.* lib. 1. c. 19. num. 28. & dec. 114. ex num. 40. *D. Cepparelli* r. f. 26. nu. 73. 76. *Phob.* dec. 163. d. num. 12. dec. 21. 3. num. 9. seqq. *Laguado* de feud. p. 1. c. 85. 94. num. 133. *Gobius* consult. 99. nu. 38. *Molina* de primog. lib. 2. c. 6. num. 60. seqq. *Castill. tom.* 7. c. 26. num. 36. seqq. *Addit. ad Molin. de p. i. mag. lib. 2. c. 6. ad nu. 51. & num. 60. vers. de secunda.* *Tronchedin* consult. 43. n. 33. *Cald. Luca* de reg. l. d. f. 174. n. 3.

Nec iuuat titulus vitiosus, nec in præscriptione centenaria, & immemoriali, *Mascard. concl.* 132. num. 63. seqq. *Adm. de primog. lib. 2. c. 6. num. 66. seqq.* *Montan. de regali. in palad. nu.* 31. *Matth. de regim. Regni Valent.* c. 6. h. 1. num. 43. *Mastrilli* de magistr. lib. 1. c. 19. num. 28. & dec. 114. ex num. 40. *Bilotta* concl. 33. nu. 8. *Scoppa* ad *Fab. tit. 2. exped.* 5. num. 5. & seqq. *Gratian. disc.* 441. n. 17. *Card. Luc. de feud. disc.* 3. in annot. num. 5. de regali. disc. 47. num. 6. de Ind. disc. 21. num. 19. de Iure patron. disc. 57. num. 29. *Fontauell. dec.* 445. nu. 8. *Nos* infra n. 43. & n. 334. licet aliqui contrā n. 54.

Sed non defuit dicentes, quod productio tituli nulli, vel iniusti, non nocet centenariæ, *Menchae* qq. illustr. c. 81. num. 16. cap. 84. num. 12. *Pri. dec.* 756. num. 2. p. 1. per text. ang. l. de præscript. in 6.

Verum *Barboz. in rubr. C. de præscript.* 30. vel

49. ann. d. num. 364. pro concordia duos dixit inguit casus, primus est, quando de titulo non constat, nam præsumitur sine titulo rem occupasse, & in his ter minis procedit text. in d. cap. 1. de præscript. in 6. nam requiritur tempus immemoriale. Ideo tutius est titulum non producere, *Adm. lib. 2. c. 6. n. 75. de primog.* *Ahercalus* est, quando producit titulus nullus, vel iniustus, & tunc præscriptio, etiam immemorialis, non iuuat, *Gratian. disc.* 441. num. 17. *Castill. dec.* 12. *Capibl. de Baron. in pragm.* 1. n. 143. & in pragm. 1. n. num. 146. *D. Galeota* contr. 53. n. 45. lib. 2. *D. Marin. ad Reuert. dec.* 427.

Licet contra dicat etiam in quadragenaria, *Sousa* dec. 115. num. 7.

In nostro Regno Neapol. nulla præscriptio cum titulo vitioso, *Scoppa* sup. num. 6. post *Curt. in diuers. feud. p. 1. c. superest modo* nu. 2. fol. 98. *Ronit. conf.* 91. tom. 1. num. 1. & ibi nostrā. *Add. num.* 10. *R. Capye. Latr. consult.* 2. num. 2. *R. Galeota* contr. 53. lib. 2. num. 45. *R. Marin. ad Reuert. dec.* 427. num. 3. *R. Philipp. diff. f. 1. num.* 130. *Idem Scoppa* ad *Merlin. contr.* 13. num. 48. lib. 1.

Idem in Rota Romana, *Achill. de Grass. dec.* 267. num. 2. In Senatu Cathalonix, *Fontauell. de passit* tom. 1. cl. 4. gl. 13. p. 4. n. 48. & dec. 85. n. 15. tom. 1. & dec. 441. num. 2. & dec. 445. num. 1. tom. 2.

36 Iniustus titulus Prædecessoris Successoris nocet, *Vela* differt. 38. d. num. 97. & differt. 48. d. num. 16. & 73. *Addit. ad Molin. de primog. lib. 2. c. 6. n. 70. Paron. alleg.* 151. num. 21. 22. *Barboza* in rubr. C. de præscript. num. 211. *Barboz. in repet. or. verb. præscriptio* col. 2. *D. Pafqualin. sup. pragmat. Neapol. tit. de administ. Finis. f. 1. n. 18.*

37 Qui titulus inuulidus, idem est si exhibere per reum, ac per actorem, nam semper dici potest: Tu possides cum titulo vitioso, & & inuulido, decimus refert per suum Senat. Cathal. *Fontauell. dec.* 446. num. 6. ubi respondet motibus contrariis factis dec. 445. *Giurba* obs. 71. *Barboz. in rubr. C. de præscript.* nu. 348. & *Bonden* de præscript. docum. 7. *Staub. obs.* 188. n. 52. seqq. *Nos* ad *Ronit. conf.* 91. lib. 1. *Faird. alleg.* 33. num. 12. 19. & seqq. & num. 1725. *Gobius* consult. 67. num. 34. ubi *Nos* citat, & consult. 78. nu. 20. post *Rotam* dec. 310. nu. 20. seqq. p. 12. & consult. 99. nu. 38. ubi *Nos* etiam citat, *Card. Luca* de regali. disc. 44. n. 8.

38 Sed quod præscriptio non sufficiat quando exhibetur titulus uulidus, quod intelligitur si exhibetur ab ipso præscribente, *Cualder. dec.* 28. num. 25. *Mascard. concl.* 225. n. 24. *Molin. de primog. lib. 2. c. 6. num. 61. Marin. ad Reuert. dec.* 427. num. 1. *Secus* si præscribitur ab aduersario, & intelligatur quorones in illo se fundat præscribens, secus si dicat adesse alium, *D. Rosa* consult. 12. nu. 48. 49. *Addit. ad Molin. sup. ad nu.* 73. 74. Nec nocet si exhibetur per Tertium, *Giurba* obs. 71. nu. 16. *Rota* dec. 56. p. 7. diuers. n. 22. *Dext. dec.* 38. *D. Palma* dec. 340. n. 38.

39 Immo licet exhibetur titulus vitiosus non currit, nisi contra eundem illum titulum, inualidum possessioni causam dedisse, vel alibi adesse potuit, *D. Rosa consule. l. 2. num. 2. 2. 48. C. de praecrip. lib. 2. c. 1. num. 93. Barbof. in rubr. C. de praecrip. lib. 2. c. 1. num. 370. V. aq. illustr. lib. 2. c. 6. num. 11. Dondet consule. 65. num. 8. Nam praesumitur titulus bonus ex longissimo tempore, *Ketzeld. mon. t. 4. q. 2. num. 4. Sed aduersarius potest probare contrarium, u. 5.**

40 Vnde cauti Aduocati allegant, non exhibent titulum, & probant possessionem, *R. Curtis diuersifend. fol. 78. Staban. obf. l. 88. num. 61. Ageta §. 14. q. 1. num. 47. in fine. Vbi etiam dicit hoc non esse faciendum in fore poli, ex moni- 10 Goffred. de Gaeta ad Rit. Reg. Cam. rubr. 2. num. 45. meminit Stoppa ad Merlin. contr. l. 3. num. 48. lib. 1. & num. 49. Barbof. sup. num. 366. D. Palma consule. 9. num. 101. D. Philipp. consule. t. 1. §. 30. Præscript. 4. §. 19. 20. lib. 3. Barbof. in l. cum notiffima. 366. C. de præscript. 30.*

41 Licet quis deberet exhibere titulum possidens regalia, ut diximus num. 55. addimus *Pereja de instrum. edit. tit. 5. ref. 9. num. 58. & seqq. Tamē quando Regalia tenentur, & possidentur per Communitatem ex concessione Principis, tunc requisita ad ostendendum titulum, non tenetur illum exhibere, *Pereja de instrum. edit. tit. 5. ref. 9. num. 12. Cum cesset causa, per quam quis Fisco edere debet titulum, Cassil. de tertijs c. 16. num. 10. Pareja sup. num. 59. post mille. Tranchedin. consule. l. 3. num. 12. seqq.**

42 Nam si Communitas possidet illa, per tempus 30. vel 40. annorum, ex lapsu talis temporis, tam de iure Ciuili, quam Canonico, praesumitur bonum ius, *Barbof. in rubr. C. de præscript. 30. vel 40. annor. num. 100. Trentacost. var. lib. 3. tit. de feud. ref. 5. num. 4. Cassil. de tertijs cap. 3. n. 10. Baldus. decis. Parmens. tit. de date. 32. 33. Borat. dec. 43. n. 6. & in addit. n. 7. 8.*

43 Sic praescriptio immemorabilis destruitur ex vizio Tituli. Diximus sup. num. 34. *D. Aquila ad Rexas de incomptabil. p. 7. c. 2. num. 111. l. 12. D. Crespi. obf. 63. num. 25. Ansum de donat. reg. 3. p. cap. 45. num. 20. Garba de success. feud. §. 2. gl. 12. num. 77. Pareja de instrum. edit. l. 1. ref. 2. num. 71. tit. 7. ref. 9. d. num. 56. Matthieu de regim. Regni Valent. c. 6. §. 1. num. 42. 43. & cap. 11. §. 5. d. n. 165. Barbof. in rubr. de præscript. d. n. 168. & 349. seqq. & num. 352. & seqq. & num. 369. Cassil. dec. 12. Capiblane. in prag. l. 1. num. 143. & in prag. l. 1. num. 146. de baron. Gobius consule. 67. num. 34. D. Alex. ad Capyc. Latr. consule. 83. Allegard. contr. 76. num. 33. Stoppa ad Fabr. lib. 1. tit. 2. expl. 5. num. 5. Maldonat. ad Molin. de primog. c. 6. n. 60. seqq. P. Barbof. in l. cum notiffima. §. illi. l. C. de præscript. 30. vel 40. ann. num. 97. Pegasi. com. 9. ad lib. 2. Ord. Portugal. in rubr. tit. 33. n. 432. & l. 127. §. 3. num. 3. Lira de vita homin. cap. 31. num. 86. Maffard. consule. l. 225. num. 24. Treulz. dec. 55. num. 82. Per gr. consule. 60. lib. 4. Barbof. in rubr. de præscript. d. n. 168. Tusc. lib. P. consule. §. 1. num. 35. concl. §. 12. num. 20. l. 1. c. concl. §. 1. Tom. V.*

num. 3. *Farinas. dec. l. 36. num. 12. p. 1. Staban. ref. 188. num. 51. 52. 53. Rocus de offi. col. 7. §. 7. num. 79. D. Cepparelli. ref. fiscal. 26. num. 73. Præscript. lib. 3. dist. 41. Dominus Lanar. in addit. ad Patrum. fol. 509. num. 28. Maffard. de Mogibrat. lib. 2. c. 19. num. 11. 12. R. Merin. d. Reuert. dec. 427. num. 4. D. Galeot. contr. §. 2. n. 45. lib. 1.*

44 Quæ procedunt si clatum esset, illum inuolū vitiosum dedisse initium præscriptioni. *Redrid. de ann. reddit. lib. 1. q. 14. num. 8. Guttier. præf. lib. c. q. 16. Nos infra num. 337.*

45 Et immemoralis tunc prodest, quous non doceat de titulo, sed tantum allegatur, nam si exhibeatur, cessat præscriptionis vis, & est deueniendum ad discussionem tituli, & cum veni- 20 emus 20. de præscript. Cassil. dec. 124. Maffard. dec. l. 14. Castell. dec. 1. num. 12. cum seqq. & dec. 4. num. 6. & de donat. lib. 2. spec. 39. num. 18. D. Rocus de offi. col. 7. §. 6. num. 79. seqq. fol. 241. R. Merin. ad Reuert. dec. 427. n. 4.

46 Sed illam habens potest allegare meliorem titulum sibi bene visum, *Pereja dec. l. 43. num. 1. & seqq. Antonell. de templegal. lib. 2. c. 73. num. 19. D. Cepparelli. ref. fiscal. 72. n. 51.*

Immemoralis quous allegatur simul cum titulo, intelligitur de illo, qui procedit ab Immemoralibus, & non de alio, *Pereja tit. 9. ref. 2. num. 15. Fallit quando possessor allegauit titulum certum, & Instrumentum indubitatum iudicabit num. 16. Videndus num. 17. Vbi dicit præsumptionem iuris, & de iure eludi, & destrui per parit confessionem, & num. 25. & 26. dicit si Instrumentum est commune nulla potest dari præscriptio in possessore, etiam quando est commune ratione utilitatis, & num. 27. etiam si præscriptio sit temporis immemoralis, & num. 28.*

Immemoralis corrui quando titulus productus est nullus nocere. Secundo, quando nullitas provenit ex iure naturali, aut gentium, secus ciuili, *Pereja tit. 10. ref. 2. num. 34. Sed contra tenet Menabibi citatus: affirmans, quod etiam quando nullitas provenit ex iure ciuili non procedit. Pareja supra num. 35.*

Immemoralis supponit iustam causam præscribendi, quamuis de aliquo titulo infecto appareat, *Pereja supra num. 40.*

47 Præscriptio Immemoralis allegari non potest, quando de illius initio constat, *Marta de clausul. p. 1. claus. 214. num. 4. 5. Cassil. lib. 5. q. 93. num. 48. Marefcor. ref. lib. 2. c. 100. n. 16. D. Cepparelli. ref. fiscal. 73. num. 1.*

48 Vbi requiritur probatio per scripturam non praesumitur titulus, nisi sit tempus immemoralis, *Barbof. in l. 4. num. 54. C. de præscript. 30. vel 40. ann. Franc. dec. 56. Card. Luca de regal. dist. 144. num. 7.*

49 De iure in præscriptione, *Vasq. illustr. cap. 61. §. 68. 87.*

Verum titulus ad præscribendum non requiritur in profanis, *Baldus. decis. Parmens. tit. de date dec. 33. n. 48.*

50. ... egimus de Titulo in prescriptione debemus, an quis possidens rem, de qua agitur de dominio, vel quasi, requisitus teneatur ostendere titulum, & conclusum est nomen teneatur ostendere titulum suae possessionis ad text. l. 11. C. de per. heredi. inspecta 74. ff. de rei vendit. l. fin. C. de d. Soccin. reg. 53. 80. r. det. 8. M. A. cord. cont. 590. 1373. Pat. an de prob. l. lib. 1. c. 7. ex nu. 81. C. cap. 6. i. nu. 7. T. u. l. P. con. clus. 539. Hugo D. ampl. in com. iur. civil. lib. 19. c. 12. nu. 50. Fab. in C. lib. 3. tit. 2. diffin. 8. Castil. contr. lib. 6. tit. de Testis. c. 16. nu. 3. tom. 7. G. urba dec. 93. nu. 3. D. Merit. contr. 13. nu. 1. tom. 1. D. Solorzano de iur. Indiar. lib. 2. c. 28. nu. 37. Gotbofried. in comment. ad l. 1. c. 7. de off. de fide. i. est. & instrum. D. Ageta ad Atoles tom. 2. §. 14. de iuribz pass. q. 1. nu. 1.

51. Et id etiam aduersus Fiscum, ac Principem, ex l. exi. ut. 25. ff. de iure fisci. Peregr. de iure fisci lib. 7. tit. 3. nu. 12. C. conf. 86. nu. 4. lib. 4. Valae. de iure empdy. q. 8. nu. 20. Castil. de c. 16. nu. 5. Quod est etiam de iure nostri Regni, vi in Cap. item statutus 120. per consil. incip. Ab officibus, ubi R. Tap. in annot. nu. 4. lib. 7. iur. Regum. l. 1. fol. 4. Ageta sup. nu. 2.

52. Vnde etiam in Regalibus non potest quis cogi ad ostendendum iurum suae possessionis, Anus alleg. 68. nu. 3. lib. 1. C. alleg. 78. nu. 2. lib. 2. Ant. Gobius Tract. de Aquis q. 7. c. 10. 10. Amat. res. 72. lib. 2. D. Ageta sup. nu. 34. Licet si allegatus quando est praescriptio immemoralis, nam intelligitur de iure procedente ab ipsa met immemorabili, Pareja de iur. edit. q. 19. res. 1. nu. 15.

53. Sic, vi quis praescriptione possit vii l. ne pendente, debet allegare titulum, & probare possessionem, alias si non allegat titulum non giudet possessione, R. Marin. ad Reuer. dec. 179. nu. 4. fol. 553. C. dec. 495. vbi R. Marin. dicit: text. in c. cum persona, de priuileg. in 6. vbi Faguan Gonz. l. c. Barboja, dispondere, quod possidens contra ius, id est cui ius commune resistit, si solum allegauerit praescriptionem, non sit l. ne pendente manutentendus, & hoc intelligit vii quadragearia tantum praescriptio fuerit allegata, secus si centenaria, quae cum vim tituli habeat, Textus ille non procedit, & sic in rebus l. ne pendente super allegata centenaria non debet possidens sua possessione priuari, allegat text. in c. 1. de praescript. in 6. Sed R. Marin. in obseruat. illum impugnat, & dicit non debere manutentent, & lib. 2. fol. cap. 204. probat alia ad Reuer. dec. 111. 113. Sic pendente probatione immemoralis. Princeps potest exercere iurisdictionem, Castil. dec. 12. Fernosin. de foro competens. q. 2. fol. 676. tom. 2. C. l. si final. conf. 6. nu. 46. M. Agreti super Pragm. Siul. obseruat. 4. nu. 2. §. 20. D. ximus sup. in prior. nu. 66.

Et opposita non retardat executionem triū Sententiarum conformium, Rot. post Perol. de transact. dec. 95. nu. 9. Verum alii dicunt, quod quando possessor producit titulum viciolosum,

& iniustum, cum tunc constet de initio vitioso, nulla proest praescriptio, cum in effectu constaret de mala fide, C. an. l. dec. 28. nu. 25. p. 1. At olim de priuileg. lib. 2. c. 6. nu. 61. M. A. cord. con. clus. 223. nu. 24. Natta l. ex. 636. nu. 114. lib. 2. Peregr. de iure fisci lib. 6. tit. 8. nu. 5.

54. Praescriptio si allegat iurum non apparet, atheni iurare de calumnia, l. fin. §. hoc, c. 5. quod si actor ass. de iuram. propter calumniam. L. glo. acc. 8. q. 3. nu. 4.

Manutentio in possessione non est danda, quando petitorium est notorie nullum, & non tribuens aliquid ius, ut dicitur in praedictis, quod si manutentendus, nam hoc non procedit, vbi talis ex actis appareret, quia tunc non esset manutentendus, Gratian. dist. 377. nu. 17. seqq. dist. 899. nu. 10. seqq. S. an. l. c. addit. dec. 340. Rido. in praxi par. 2. c. 11. nu. 136. 137. Polib. c. manus. §. 42. Alti. ad. conf. 97. nu. 124. Quomodo possessio esset centenaria. R. C. ap. La r. conf. 1. 2. nu. 21. consult. 66. nu. 27. Nos ad Rot. conf. 78. nu. 16. lib. 2. Rot. p. 13. rec. dec. 96. nu. 10. C. seqq.

Non contra possidentem, contra quem militat communis iuris praesumptio vehemens, ac publicae auctoritatis fauens, nisi doceat etiam de titulo, C. ap. dec. 189. Christin. dec. 29. nu. 7. vol. 1. Ludon. l. dec. 370.

Nec vbi clare constat de titulo aduersarii incontinenti, per confessionem patris, aut rem iudicantem, aut publicum instrumentum, secus si per testes, vel alio modo, Rot. p. 20. rec. dec. 333. nu. 2. seqq. Et possessio iudicata, siue iuncta cum titulo, in consensu alterius possessionis non titulum praesertur, & est manutentenda, C. an. l. dec. 242. nu. 4. dec. 379. nu. 5.

Et possessorium abhorbeatur quotiescumq; actor patitur disputari de petitorio, cum dominium sit sufficiens omnium aliorum iurum minoris potestate, ut est possessorium, M. Agon. de Luc. 3. nu. 27. C. f. q. Rot. p. 2. direct. dec. 167. nu. 10. C. dec. 269. nu. 5.

Et quando pars aduersa patitur fieri probationes circa meritum petitorio, iudex potest pronuntiare etiam in petitorio, ita ut non sufficiat semel proferri, sed sint repetendae probationes in quolibet actu, alias in iudicialibus videtur ab illis recessum, Alti. ad. conf. 97. nu. 35. C. seqq. lib. 2.

Sic non datur manutentio si ante manifesta possessione contra ius, Gratian. dist. 801. nu. 27. dist. 879. nu. 15. f. q. Merit. dec. 106. nu. 3. seqq. Rot. p. 10. rec. dec. 295. nu. 14. seqq. Vbi etiam in dubio.

Et licet sufficiat sola decennatio ad obtinendam manutentionem, debet intelligi quando procedit ex iusta causa, alias secus, C. an. r. var. p. 1. c. 1. nu. 107. C. 127. Procolin. appendix. a. l. c. 10. 11. in fine vol. 2.

Secus si titulus esset coloratus, post mille. Nos ad Rot. conf. 78. nu. 16. lib. 2. Ludon. l. dec. 370.

Plures casus, vsq; ad 18. in quibus non datur manumitio. Vide *Ridolfi. in praxi* p. 2. c. 12. nu. 208. & seqq. vsq; ad 246.

- 55 Sic dicta sup. num. 51. 52. non procedunt quando ius commune possident, & eius possessioni, restitui, nam tunc tenetur possessor ostendere titulum suæ possessionis, prout in regalibus, iurisdictionalibus, & officiis, c. nunes *Basilica* 16. qu. 2. contra 100. *dist. cap. constitutus* 47. de elect. cum contingat 24. & c. dudum, §. n. t. agitur de decimis, constitutus de religiof. domib. c. cum dilecti 4. de confirmat. cum persona de priu. l. in 6. c. 1. de prescript. in 6. *Lagu. de fruct. p. 1. c. 15. §. 4. n. 158. & nu. 200.* Et dictas regias sanctiones Nostri Regni procedere in allodialibus, non in Regalibus, aut feudalibus, contra dictū *Annam. fundat. D. T. apia in dicta Constit. d. nu. 2. & seqq. Pareja supradit. §. ref. 9. n. 38. 59.*

- 56 Etiam si esset quadrageneria, *Logu. d. §. 4. nu. 200. D. Cepparelli. ref. fiscal. 26. nu. 75.* Immo immemorialis, *Pareja ibid.*

- 57 Et sic in beneficiis, idem de tituli exhibitione dixerunt post alios *Vassij. de suc. eff. lib. 1. §. 7. n. 19. 20. vol. 3. Rosental. de feud. tom. 2. c. 8. nu. 6. Maur. alleg. 65. Ricc. collect. 889. Visions. conclus. in verb. titulum. Luller. de re benef. lib. 3. qu. 24. num. 10. 11. R. Pont. dec. 79. nu. 3. de potest. Proregis. de regal. impos. §. 6. nu. 38. D. Ageta num. 7. Frances de inter. §. 71. Vbi ab Episcopo, secus a patre, num. 10. Sed idem Frances num. 9. & 10. dicit non posse molestari ad dictum titulum exhibendum post decennium, & per totam questionem.*

- 58 Et in possessione alienius iurisdictionis, quæ Fiscus potest cogere ad ostendendum titulum, *Auerdan. de ex. j. munici. c. 1. nu. 7. Bon. dill. in polit. lib. 3. c. 16. nu. 92. Mastrill. de magistr. d. b. 3. c. 2. num. 12. Castill. d. c. 16. num. 11. Concer. lib. 3. c. 14. nu. 43. Cyria. contr. 178. nu. 13. Cabed. dec. 9. nu. 4. p. 2. R. T. ap. de constit. Princip. c. 4. num. 12. Grotius. d. c. 441. nu. 15. Capib. de bon. prag. 1. num. 230. & tom. 2. c. 77. num. 30. D. Merlin. contr. 13. nu. 17. St. ibid. ref. 188. n. 43. 44. lib. 2. D. Ageta nu. 8. Pareja sup.*

- 59 Prout in officii possessione locum habere, post *Capye. dec. 77. restat. Reg. T. ap. lib. 6. Iuris Regii sup. nu. 26. Franc. dec. 165. nu. 4. D. Galeoti. resp. 42. nu. 365. R. Philippis differt. ff. 1. n. 46.*

- 60 Nam Regnanres in his iurisdictionibus, siue feudalibus, & Regalibus, habent firmam intentionem, c. 1. quæ sunt regalia; c. 1. §. Iudices de pace ten. iur. firm. Ideo Regalium decretores, ad titulum exhibendum compelli possunt, post *Luz. de Perna. I. serv. Aff. Boiz. ar. & ceteros feudistas, Cappye. Inuestit. feud. vers. feudat. ar. & ceteros editiones fo. 181. Frece. de subfeud. lib. 2. entib. 17. nu. 2. Rosental. de feud. lib. 1. c. 8. concl. 33. n. 9. Peregr. de iure fisci lib. 7. tit. 3. num. 7. 18. de fideicom. art. 52. nu. 139. Valose. de iure emphyt. q. 9. nu. 22. Gratian. d. c. 441. P. Gregor. de feud. p. 1. qu. 12. & ibi, Mastrilla. addit. lib. E. Intr. de feudat. 1. qu. 68. Cyllace. contr. 178. nu. 1. §. 16. 36. 52. Bonodilla.*

Palis. lib. 2. c. 16. nu. 92. Mastrill. de Magistr. lib. 3. c. 2. nu. 17. Castill. de tertis deb. c. 3. nu. 5. c. 16. nu. 10. Cabed. dec. 9. Anton. de regal. §. argentaria, num. 10. Capib. de baron. p. 1. nu. 230. & lib. 2. cap. 77. R. Pont. in § 97. nu. 2. lib. 1. & de potest. Proregis. de regal. impos. §. 6. nu. 38. D. Merlin. contr. 13. nu. 15. §. 19. lib. 1. R. Tapia. l. 6. Iuris Regni in constit. ab officiali bnt num. 7. 20. R. R. vert. dec. 299. § 66. R. Marin. lib. 2. ref. 115. nu. 16. & ad R. vert. dec. 111. nu. 6. & ad d. dec. § 66. num. 1. D. Philipp. d. differt. 1. num. 39. seqq. Card. Luca. de regal. d. c. 14. nu. 28. Epist. Rocca. disp. 77. lib. 1. Luca. d. Gratian. d. d. c. 441. n. 1.

- 61 Ideo cum Pedagia sint de regalibus, & omnia loca, iure gentium libera sint, *D. Ageta. tom. 2. §. 13.* Princeps habet præsumptionem, pro se iuris, quæ præsumptio transfert onus probandi ad reum, siue possidet, *C. de probat.* Et sic possunt possessores cogi ad titulum exhibendum, ut decilum per *R. C. ceteri. R. Moles tit. de possib. nu. 3. quem sequuntur Nouar. de granam. §. assill. tom. 3. granam. 85. nu. 5. Topin. tom. 6. Iuris Regni in d. constit. ab officialibus num. 21. T. bot. in suppl. comp. dec. verb. Baro possessor, fol. 105. Pomp. Guzman. in opus. de iur. poss. nu. 14. cap. 24. Ag. 10. sup. nu. 11. & num. 12. 13. & 14. refert plures Regales literas Regis Alphonso, & sequentium Regum, providentium super usurpatione Regiorum passuum, proinde per Tribunal Regis Camera fuerunt facta plura Decreta, secundum casuum circumstantias.*

- 62 Sed difficultas est, si quis dicat exegisse ius passus ab immemorabili tempore, & per suos Antecessores, & non exhibet titulum, an obtinere debeat continuationem exactionis. Et quod non, videtur dicendum, nam res Fisci, vel pedagia non possunt vlucapi, ex *L. quoniam 18. & l. 24. ff. de vsucap. l. 2. C. communis de vsucap. res fisci in ist. addit. Fabian. 8. contr. 3. in iacob. Wissenbach in Poudest. disp. 20. lib. 41. lib. 8. Vbi idem in Gallia statum esse testatur. Sic cum possessoribus restitit ius, quicumque, sit præscriptio, nullum ius tribuere potest, *fu. c. de fund. limit. lib. 11. C. mill. Lat. in d. iur. feud. fol. 11. d. l. d. c. 88. Pareja de iur. edit. tit. 5. ref. 9. nu. 58. & seqq. D. Ageta sup. n. 25. 16. 17.**

- 63 Si ergo exactio Pedagi ab initio esse nulla, titulus per consequens abest requisitus in præscriptione. l. nullo, C. de rei vindicat. quia lex constituit tali exactioni præscriptum, §. Iudex agrip. pass. de leg. 3. Balb. de prescript. p. 3. q. 5. nu. 2. Peregr. de fideicom. art. 4. n. 16. D. Ageta sup. nu. 18. 19.

- 64 Ideo Castill. contr. tit. de T. n. cap. 30. num. 6. dicit, quod lex illa immemorabilem præscriptionem etiam præteritam excludens, iuricomuni conueniens omnino stauerit, ex *B. rbof. in l. comperis, C. de p. accept. nu. 11. seqq. P. d. f. tit. in addit. ad suas contr. cons. fol. 502. nu. 119. P. Navarro de testi. lib. 3. c. 1. nu. 258. vbi probat vestigia imprescriptibilia esse. Sic Baro exigens pedagia, aut aliud ius à vassallis, præsumit.*

miur extorsio, & violentia, vel clandestinitas, *Gaid. Papa* *conf. 65. num. 4. Lanar. in repetit. feud. c. si quis per 30. num. 78. in fine. Et mutatio Vassallorum interrupti præscriptione, Cyprian. innotit. verb. collectis, vers. collectarum, fol. 117. R. Moles* *sup. p. 3. q. 8. num. 35. 56. Et Lucas de Penna in L. vici, C. de divers. offic. lib. 12. n. 6. dicit, quod si vestigal sit exactum contra Fiscum, nunquam, etiam per immemorabile tempus non præscribitur, iecus contra privatum, per tempus immemorabile, D. Ageta* *sup. n. 20. 21. 22.*

- 65 Quibus positis alii distinguunt, ut est *Comar. præd. q. 17. num. 6. C. ant. r. var. lib. 3. c. 12. n. 4. quod aut agitur de Iuribus ad Principem, iure communi pertinentibus, & tunc possessor non est manuteneus lite pendente, nisi ostendat titulum, iuxta text. in l. cum persone de priv. lib. 6. Aut non agitur aduersus Principem, sed aduersus alium, & tunc si possessor sit in diutina possessione, manuteneatur lite pendente, *Montan. de regal. §. flumina, n. 8. 9. Luca d. Franch. det. 163. num. 3. R. Reuert. det. 251. vbi R. Maria. R. G. lect. lib. 1. com. 51. R. Philip. differt. 1. d. num. 134. ad num. 342. Non obstat immemorabili præscriptione potest Dominus cogere ad ostendendum titulum suæ possessionis, alias possit illum suæ possessione priuare, Roland. Valle* *conf. 89. vol. 2. Gratian. diff. 441. n. 14. Capib. de Baron. prag. 1. num. 231. D. Ageta* *sup. n. 23. 24.**

- 66 Verum Barones, qui non habebat titulum, sed probauerunt exactiorem ad immemorabili tempore factam, fuerunt absoluti per Regiam Cameram, ut restatur *R. Moles in §. 14. de iure passuum num. 10. quem referunt Nonar. gran. num. 85. num. 6. Tap. lib. 6. l. iuris Regni* *sup. n. 22. Tbor. in comp. p. 3. verb. Baro possidens, fol. 105. Pisavin addit. ad Goffred. de Gaeta* *super Riur. R. C. rubr. 14. num. 12. Guzzolin. de iurib. passuum c. 13. per text. c. super quibusdam, §. praterea, de verb. signific. & ex Ri. R. C. 3. sub rubr. 14. de iure passuum, post alios Tasci. verb. petegia cont. 204. num. 6. 7. Guid. Papa* *det. 549. R.auer. de lege reg. §. 26. num. 33. Facchin. lib. 8. contr. 23. Goffred. de Gaeta in Riur. R. C. rubr. 2. de iure Fudici n. 35. seqq. R. Lanar. conf. 11. num. 9. seqq. Capib. in prag. 8. p. 2. num. 41. D. Ageta* *sup. num. 25. 26. R. Martin. ad R. Reuert. det. 337. num. 4. & seqq. & alleg. 149. inter allegat. diuersos. per ipsum collectas.*

- 67 Et inueterata praxis Regiæ Cameræ admittit, teste *D. Rosa lib. 1. consult. 12. n. 37. quod scil. æquissimè à possessoribus feudorum, vel aliorum iurium regalium, citatis ad ostendendum titulum, fuit allegatus titulus concessio- nis, & probata possessio immemorialis, vel centenaria, ad iurili comprobationem, & licet non fuerit titulus, vel concessio reperta, nihilominus fuisse semper pro possessoribus iudicatum, quia ex immemorabili possessione titulus præsumitur, Ageta* *n. 27.*

68 Nam cum vestigalia sint concessibilia, iura, & præscriptibilia, *R. pol. de regal. c. 7. d. num. 79. Sixtin. eod. tract. lib. 4. c. 6. d. num. 56. D. Galea, resp. fiscal. 10. num. 62. Cum omne concessibile sit præscriptibile, Montan. de reg. in præd. n. 31. 32. Autan. de donat. lib. 3. c. 45. num. 6. seqq. D. Ageta* *n. 28. Dicemus infra num. 465. & seqq. & n. 601. & seqq.*

- 69 Nam præscriptio immemorabilis, dicitur alterum ius naturale, æquale pacto, & venari, habet vim privilegii, tituli, & veræ largitionis, non fictæ, ut dicemus *num. 268. & seqq. Et tantum potest, quantum Imperator cum causa, in omni prohibitione censui exceptam, immo nec tolli potest à Principe, & familia, faciantur. Ac in regalibus omnibus, & feudali- bus, quæ sine Principis possessione possideri non possunt, generaliter firmarunt, longissimi temporis possessionem, siue immemorabilem, titulum tribuere, hoc iure, §. disti aqua. ff. de aqua quod. & Astina, cum concord. Barbof. in Lomus num. 39. seqq. C. de præscript. 30. vel 40. num. Aff. d. c. 254. num. 4. Trentaxing. var. lib. 1. tit. de feruit. ref. 1. num. 22. Antouell. de temp. leg. lib. 2. c. 67. num. 21. & 55. & c. 77. num. 19. Fontanell. de passis cl. 4. gl. 17. num. 30. seqq. Salgado reg. protef. p. 1. c. 1. præd. 3. num. 132. tom. 1. Soloz. de iure Indiar. lib. 3. c. 3. d. num. 76. tom. 1. Pezeya de manu reg. c. 37. d. num. 15. lib. 2. Castill. de Terrij. deb. lib. 6. c. 3. d. num. 5. & cap. 21. & c. p. 23. Kloc. de contribut. c. 16. c. 2. num. 120. & c. 20. num. 231. P. Aff. in addit. ad contr. 46. 47. num. 85. 86. R. Valenz. conf. 93. num. 41. Mastrell. de Magistrat. lib. 1. c. 11. num. 5. & c. 19. D. Berg. in intellig. iur. lib. 19. c. 12. num. 7. & p. tom. 2. Capib. de baron. prag. 1. num. 215. & prag. 11. num. 144. & lib. 2. c. 6. num. 22. R. Martin. lib. 2. c. 115. ad Reuert. det. 376. & 503. & alleg. 8. an. 1. alleg. 113. num. 16. 17. alleg. 149. num. 28. alleg. 150. num. 8. Roten. de ass. rub. 1. c. 5. 7. num. 41. 73. D. Rosa consult. 1. d. num. 21. D. Crespi obf. 93. num. 9. D. Martian. disp. 65. num. 29. Autan. d. c. 45. Goffred. de Gaeta* *sup. Riur. R. C. rubr. 2. num. 39. 41. 63. & 183. vbi Pisavin num. 88. seqq. Martine de regim. Regni Valent. c. 6. §. 1. d. num. 20. Cortiada dec. 7. d. num. 30. p. 1. Rocca disp. 84. lib. 1. n. 19. 20. Luca ad Gratian. diff. 441. num. 6. D. Samiut. contr. 2. 2. num. 29. D. Ageta* *sup. n. 19.*

- 70 Et licet in consil. *Quadragesimali*, præscriptio quadragesimalis de iure communi, & sexagenaria, iure Longobardorum attentio, quæ contra Fiscum, in publicis competeat, vsq. ad centum annos prorogata fuerit (quæ loquitur in rebus Fiscalibus incorporatis non in publicis functionibus, ac tributis, in quibus non cadit præscriptio, ex *Lexperit. C. de præscript. gl. in d. consil. verb. publicis*, P. Aff. in addit. ad suas controversias fol. 502. num. 112. & 119. D. Ageta *sup. num. 30.*

- 71 Atamen verius est, quod regalia, de quibus in *l. cum quis sunt regalia*, non comprehenduntur in dicta constitutione, sed immemorabilem in his requiri præscriptionem, quæ præstantior est

- est centenaria, *Tap. in lib. 4. Iuris Regni in ann. ad d. constit. d. num. 10.* (quamvis contra dicant *D. Merlin. d. contr. 13. num. 21. Montan. de reg. fol. 30. num. 32. R. Capyc. Latr. consult. 1. num. 22.*) Prout in Vestigialibus, quæ ex immemoriali tantum tempore præscribi posse, *sup. diximus, And. in d. constit. quadragesim. n. 80.*
- 72 Verum requirit *Bar. in l. si publicanus, §. in omnibus. ff. de public. scientia Principis, Goff. ed. de Gact. super Rit. R.C. rubr. 1. de iur. Fundaci. num. 184. seqq.* Sed idem *Bald. conf. 540. num. 3. vol. 5* dicit quod ius colligendi passagia acquirunt præscriptione, seu consuetudine, cuius contrarij memoria non existit, sciente Principe, vel eius Locumtenente, unde in præscriptione immemoriali, quoties requiritur scientia Regis, sufficit illa Proregis, ut dicunt *R. Reuert. d. c. 11. circa finem, & ibi R. Marin. num. 9. in 2. ed. Montan. contr. 26. num. 9. & de regal. in prælud. fol. 17. sub num. 13. D. Ageta sup. num. 1. 32. 33. 34.*
- 73 Alii simpliciter dicunt, scientiam Regis non requiri, ut ex communiori sententia, *Reg. Moles sup. de iure p. summ. §. 14. num. 11. Maranta conf. 103. num. 14. Capyc. in Inu. Rit. verb. Gabellis fol. 113. col. 2. R. Reuert. dec. 376. Vbi R. Marin. n. 3. Collid. de Tertij. c. 28. num. 5. seqq. Anton. de doct. lib. 3. c. 45. num. 14. 15.* Sive potius quod per tanti temporis cursum, scientia, & pauca præsumitur, & conciliat *Oliva de foro Eccl. p. 247. num. 17. 18.* Unde quando aperte constaret, scientiam Principis non ad fuisse, esse illam probandam insert *Larrea alleg. 15. num. 27.* Sed quia hæc consuetudo vim privilegij habet, ideo *Bald. conf. 1. num. 1. vol. 2.* dicit: Et quia generaliter hoc seruatur in Italia, præsumitur de scientia Principis præscriptus vltus iste imponendi, & exigendi passagia, *D. Ageta n. 35.*
- 74 Sed concurrente scientia Principis, quadraginta annis præscribi vestigialia dicunt *Perreg. de iure Fisc. lib. 6. tit. 8. num. 14. Costa de fact. scient. & ignorant. insp. 67. num. 9.* Quod admittitur, si titulus aliquis concurrat, nam cum malæ fidei præsumptio exigentes prægrauet, ideo sola scientia Principis, absq; aliquo titulo bonam fidem contribuit, *Azened. ad Constit. Reg. lib. 6. tit. 11. l. 1. num. 11. D. Ageta n. 36.*
- 75 Prout nec bonam fidem in consuetudine immemoriali exigunt, seu vetius, ut ex ea tanto temporis cursu præsumatur, *Larrea alleg. 15. num. 17. & alleg. 68. num. 24. 25. D. Rosa consult. 12. num. 47.*
- 76 Et id, quod dicitur, quod pedagium, seu collecta præsumitur ex timore potius, quam ex debito, siue per Barones extortas, verum esse dicunt in alia præscriptione, quam immemoriali, *Lucas de Penna in lib. leg. c. de aqua d. lib. 21. Agell. de iure adobe. num. 44. P. Malina de instit. tom. 1. tract. 1. disp. 75. num. 22.* Vbi limitatur quando alioquin fama, & indicia sunt, fuisse per iniustitiam extorta, cum malæ fidei possessor nunquam præscribat, quæ in immemoriali nõ præsumitur, *Capitulum progl. de baron. num. 217.*
- Capyc. in inuestitura feud. d. §. collectis fol. 117. col. 2. D. Ageta n. 37. 38. 39.*
- 77 Sic quando ius colligendi pedagium fuit alteri quæsumum, & esset contra illum præscribendum, tunc minus tempus sufficit, habita distinctione, an præscribens habeat titulum, vel ne, bonam fidem, vel malam, *Capyc. fol. 115. col. 1. Franch. dec. 131. num. 32. Goff. d. Gaeta d. rubr. 2. num. 189. D. Ageta sup. num. 40.*
- 78 Tanto magis, quando nullus ex possessoribus est successor vniuersalis primi acquirentis, propter deuolutiones deinde sequutas in beneficium Regis. Et *Bald. conf. 289. vol. 4.* probat, quod bonæ fidei possessor, vel habens publicam famam pro se, vel etiam possessionem suorum progenitorum, non præsumitur in dolo, & sic debet manuteneri. Et licet ex text. in c. cum persona de priuileg. 6. pendente probatione dicat immemorialis, non sit possessor manuteneodus, sed Princeps tantum, qui fundatam habet intentionem, *Rol. d. Valle conf. 89. vol. 2. Perreg. de iure Fisc. lib. 6. tit. 8. de præscript. num. 24. Gratian. disc. 44. num. 14.* Tamen contra est quando constat conuenitum esse in ratione bonæ fidei, *P. Afflic. in addit. ad suas controuers. fol. 480. num. 12.* Sic quando possessio est aliquo titulo colorata, si ad cautelam allegetur titulus, qui deinde per immemorialem probetur, est danda manutentio, decusum refert, *R. G. Reuert. dec. 313. R. Marcan. disp. 65. n. 27. Capib. de baron. lib. 2. c. 77. num. 17.*
- 79 Sic dicit *R. Marin. ad Reuert. dec. 566. num. 3.* dispositionem d. c. cum persona in Regno nostro cum Regio Fisco, nunquam fuisse seruata, sed ordinarie Fiskum iura sua proposuisse, possessores vocando ad ostendendum titulum, quibus exceptiones, vel immemorialem allegantibus, sunt terminus impartitus, & interim, siue pendente, illi in possessione conseruati, & consonat c. de præscript. in 6. *D. Ageta n. 44.*
- 80 Idem dicit *Hartm. Pistor. qq. iur. lib. 2. p. 2. qu. 46.* Vbi licet Vassallus titulum suæ possessionis in dicare teneatur, fallere tamen, quando longissimo tempore possedit, ac in re præscribere prohibita absq; titulo satis esse illum allegare, & ad probationem eius præscriptione nitij, & contra citatum *Roland. d. Valle contradi. n. 224. D. Ageta sup. num. 45.*
- 81 Verum si exhibeatur titulus prodest quidem, ut præscribarur quod in eo continetur, aut id, quod ex eo colligi potest, sed non ad præscribendum ultra conuena in titulo, non tunc potius impedimentum præstat, ne præscriptio procedat, etiam si immemorialis arg. *l. si i. cui, ff. quemadmodum seru. amitt. post alios nouat. Larrea alleg. §. 28. n. 2. lib. 1. & alleg. 68. num. 9. lib. 2. D. Ageta n. 46.*
- 82 Sic exhibitio tituli inualido, seu vitioso, corrumpit præscriptio immemorialis, citati *DD. & Montan. contr. 26. num. 10. & 13. R. Philpp. differt. §. 1. num. 130. Nos ad Ronit. conf. 91. num. 10.*

lib. 1. Vnde fundat *Rectus resp. 61. nu. 10. lib. 1.* quod licet in possessorio exigens per longum tempus, esset manutenendus, locus tamen si constet de iurlo inualido, confert *R. Remet. dec. 158.* Et ex ratione in Regia Camera, quam plures centenarias cum omnibus requisitis, iudicatas fuisse nullas roboretur *R. Camilli. de Curtis p. r. 1. dicit. ffend. fol. 78. de. num. 11. 12.* quam cauti aduocati non exhibent titulum, ne incident in scopulum, quia quandoq; est nullus, & varius, & ideo succumbunt, *Palma cons. 9. num. 101. Barbosa C. de p. script. 30. vel 40. num. 366.* Vnde si per Fiscum ostendatur prior inuestitura, omnis prescriptio cadit in regalibus, quia prestatumur excessus prescribentium, *Frane. de Amis de feud. fol. 173. in fine.* Quod procedit quando manifeste apparet titulum illum prescriptioni causam dedisse, secus presumi potest, quod postea alius titulus habilis, & validus interuenerit, vel si exhibeatur ab aduersario, vel Fiscio, potest dici adesse alium meliorem; ut probant *P. Affian adit. ad controu. fol. 498. d. nu. 102. D. Rosi. cons. 12. nu. 48. seqq. Casar. q. 3. 1. num. 20. R. Galeota lib. 1. contr. 51. ex nu. 30. D. Ageta sup. n. 48. 49.*

83 Sed difficultas est, an procuratoris confessio in actis facta, quod principalis possidebat re. regalia ex privilegio scripto in libris Archiui, noccat ipsi Domino opponenti, non egerit titulo scripto, ex dicta prescripione, affirmatue tueretur, *Larra alleg. 87. lib. 2.*

84 Ad hanc materiam Pedagogorum Vide pulchram *Allegationem*, factam per Regium Consiliarium D. Franciscum de Andrea, tunc Aduocatum Fiscalem Regie Camere, impetratum, per *D. Ageta ad R. Moles d. tom. 2. §. 14. de iur. reb. passum q. 1. num. 33. & seqq. fol. 180. & seqq.* Vbi bene disputatur de Regalibus, & de eorum concessione, & prescripione. Et obserua alia *Allegationem* efformaram per *Asse* tempore eram Aduocatus Fiscalis eiusdem Regie Camere, & Regalis Patrimonii. Quæ est.

IESVS MARIA, IOSEPH, XAVERIVS.

85 **Q**uod lus Passagii sit de Regalibus, & quod non possit concedi, nisi à Rege, est res indubitata, per *tex. in c. super quibusdā. §. præterea de verb. signific. c. in nouamus. & c. quāquā de censib. c. si quis Romipetas 24. q. 3. Bulla Cana Domini, §. 5. Martinus in Chronice. lib. 18. Mucci ad Saufel. dec. 66. nu. 13. 17. & in Ariad. feudal. tit. qua sint regalia, Renas. Chippin. de Dominio Francie lib. 2. tit. 9. Da Summo Regis Imperio, & de legib. Regalior. & tit. seqq. Sixtin. de regal. lib. 1. c. 4. Ripoleodem Tract.*

Per leges feudales habetur in §. penult. tit. quit dicat. *Dux Morib. Cam. cap. vel velus.*

Et ideo tale ius passuum non veniat in concessione generali, *Baldus cons. 243. vol. 5. Petrus de fideicom. q. 13. nu. 486. Larrea alleg. 13. num. 9. Gasp. Passu. in Imperium num. 50. ff. de iurisd.*

omni iudic. & ibi Jacob à S. Georg. nu. 14. Menoch. de presumpt. lib. 3. præf. 97. nu. 4. R. Tapia in consil. Ea quæ ad decus num. 43. R. Saufel. dec. 69. & ibi Aueri in 6. B. rbof. vot. 126. num. 318. Gomez in L. 40. Tanti nu. 10. in fine. Castejon. §. Regalia. D. Capowid. sept. 337. Gallus de feudib. disp. 6. num. 74. post Boer. dec. 50. num. 12. & seqq. Atontan. de Regal. princ. Tractat. nu. 1. & seqq. Affli. dec. 122. num. 3. Sixtin. de regalib. l. c. 5. num. 74. Cardin. Luca Tractat. c. feud. disp. 61. num. 9. Vbi dicit concessa censeri in noua concessione. feudi deuoluti, si antea erant concessa. Legum. de feudib. p. 1. c. 15. nu. 29. Antum. de donat. p. 2. c. 7. nu. 52.

Nec iouat clausula in Inuestitura feudorum: *Cum passagii &c.* quia hæc clausula est de stylo, & de consuetudine Cancellariæ, quæ non iouat, si in feudo concessio non erat tale ius passagii, per privilegium, aut legitimam prescripionem, vi est dispositum in *Pragm. 16. de feudis, vbi C. pibb. Tractat. de baronib. à num. 2. D. Capen. discept. 37.* Nec iouat concessio *Cum*, omni iure, quod Princeps ibi habet, *Sixtin. d. c. 5. num. 81. Pruckman in rub. qua sit Regalia c. 5. nu. 4. & seqq. Lagum sup. num. 30. seqq. Sixtin. sup. vbi à num. 92. & 97.* plures fallentias, & limitationes adducit, in quibus in generalibus concessionibus regalia venire solent.

Et inter regia lura connumeratur ius passuum à Rege Gulielmo in *Constit. Regni, incip. Magister Camerarii*, ideo illud ius connumeratur inter alia lura Regie Dohanæ, in *Ricu Reg. Camere* 9. quod incipit: *passagium*, in rubr. de Iure Fundati, & in rit. c. 2. in rubr. de Iure passagii, enam apud *R. Moles in decif. Reg. Camere tit. de Iure Passagii q. 1. & seqq.*

Et Buro, qui exigit ius passagii debet exhibere titulum, & concessionem, quia est feudum. *And. in c. Imperialem §. illud nu. 66. de prohib. feud. alienat. per Federicum.* Maxime quia sunt Vestigialia, quæ sine titulo non possunt possideri, *Ficce. de subfensu 17. anteriori. Baronis.* Et omnia loca, iure naturali sunt libera erant feudis, *Baldus in lib. plures nu. 14. C. de condit. inferi.* Et si via destruat debetur alia via à fundis vicinorum, si locus in fine, *ff. quædam mod. seruit. amittit. Cyriac. cons. 667. num. 29. 31. Gratian. dis. 84. nu. 24. seqq. Cauder. dec. 632. num. 7. Frane. Marc. d. c. 596. num. 2. seqq. Capoli. de seruit. rustic. c. 1. nu. 21. & cap. 3. num. 38. Boer. dec. 322. nu. 11. Carpan. ad stat. Mediolan. p. 2. cap. 248. nu. 21. Sabell. in summa traill. tom. 2. in addit. in fine d. 4. tom. 2. fol. mibi 58. cap. 2. nu. 15. & 16. & in summa tom. 4. §. via num. 8. & resol. c. 16. Angelus Affre illo post Tractat. de consil. num. 25. Christin. dec. 177. num. 14. seqq. vol. 1. & ad l. municipal. l. 14. art. 30. & dec. 21. num. 5. vol. 5. & dec. 187. num. 7. seqq. Antum. de donat. lib. 3. cap. 4. Posidon. de locat. c. 34. §. 1. Vrsell. com. 77. D. Romag. et. ad Conciol. ad stat. Eugub. lib. 1. rubr. 56. Colla de remed. sub. fid. l. 15. & de ratione ratæ qui. 15. Si ergo habet dispositionem Iuris contra se, tenetur exhibere.*

re titulum, alias debet declarari, quod abstineat ab exactione, e. cum persona de priuileg. 6. Reg. Moles dec. R. Cam. tit. de iure passuum q. 1. Card. Luca de feud. disc. 40. & 93. de regal. disc. 138. 174. 178. Secus si possessio est diuturna d. disc. 138. nu. 3. disc. 171. ex nu. 8. disc. 178. nu. 6. Nec sufficit diuturna si consistit de titulo infecto, de regal. disc. 174. nu. 3. scilicet, quæ sunt clare publicæ, & de regalibus, secus si dubia, de reg. l. disc. 138. ex nu. 4. & disc. 174. nu. 9.

III. Comesstabulus Columna non tenet concessionem passuum, de quibus lis est, igitur vult vii possessione centenaria ab anno 1469. ad annum 1569. quia supponit, quod per dictam possessionem præsumatur titulus, ut dicunt, aniam Rege absente, Camill. de Curtis de feud. p. 1. fol. 73. nu. 94. & seqq. & fol. 76. d. nu. 135. R. Pont. conf. 31. nu. 18. 19. lib. 1. Bombaciar. in c. 1. & quis per 30. q. 10. Georg. in repet. feudal. c. 24. & seqq. R. Merin. contr. 13. nu. 21. l. b. 1.

Sed quod dicta possessio centenaria illi non iuuat, ob absentiam Regis à Regno, sed requiritur, secundum vnam opinionem contra Fiscum, possessio immemorialis, R. Marin. ad R. Reuer. dec. 376. nu. 2. 3. & dec. 427. & dec. 466. nu. 3. 4. & l. b. 1. resol. c. p. 234. nu. 12. 13. & lib. 2. ref. cap. 115. nu. 10. post Annam sing. 194. Georg. repet. feudal. cap. 25. R. Valenz. conf. 93. nu. 44. R. Tapia in constit. Quadragenalem d. ann. 10. lib. 4.

Cum possessio immemorialis vim tituli obtineat, per sex in l. hoc iure 3. d. in aqua, ff. de aqua quodid. & affina, e. super quibusdam 26. §. præterea, ff. de verb. signific. Georg. sup. c. 27. R. Reuer. dec. 376. nu. 1. dec. 408. nu. 2. 427. nu. 146. 495. nu. 1. dec. 503. 571. 572. & 654. R. Marcan. disp. 65. nu. 28. R. Capyc. Latr. dec. 191. nu. 49. M. Astrill. dec. 114. nu. 19. seqq. R. Philip. differt. 1. nu. 129. R. Moles dec. R. C. tit. de iure passuum q. 1. nu. 10. Loquens de præscriptione passuum, & de hac præscriptione loquuta sunt forsitan, prag. 16. de Baronibus, P. Affl. in addit. ad contr. 46. & 47. nu. 85. 86. D. Cresp. obs. 93. nu. 9. Coriada dec. 7. d. nu. 30. D. Rocca diff. 84. nu. 19. 20. D. Rosa consulta. 12. d. nu. 21. Et ex ea scientia Regis præsumatur, Oluæ de foro Eccles. p. 2. q. 7. nu. 17. 18.

Verum si non exhibetur titulus aliquis, sed probetur facta exactio passuum, ab immemoriali tempore, & tunc non potest molestari in exactione, Baro, exigendi, ex text. sup. quibusdā, §. præterea de verb. signific. l. si publicanus, §. in omnibus de publican. Ritus R. C. sub rubr. de iure passuum, in fine, Iacobin. gratia, de feud. in verb. immemoro, & mixto Imper. nu. 19. Vbi etiam firmat, quod non sit necessaria scientia Principis. Et probata possessione immemoriali, oritur probatio, quod tale ius sit exactum ante legem prohibentem exactionem, Loffred. conf. 40. nu. 48. R. Moles dec. R. C. tit. de iurib. p. ff. q. 1. nu. 10.

Licet, secundum aliam vtiorem opinionem, ob talem absentiam, nec immemorialis

Tom. V.

sufficiat, nam requiritur scientia Regis, R. Ponte de potest. Pro. g. iii. 21. de Tirim. nu. 20. & seqq. D. Capon. discept. 193. nu. 35. vbi de præscriben- do meto, & mixto imperio. Licet contra dicat R. Marin. ad Reuer. dec. 333. na. 5. R. Tapia au- u. t. ad co. sit. Quadragenalem u. 13. Reg. Valenz. conf. 93. nu. 94. Item R. Marin. alleg. 194. nu. 14. inter alleg. diuersas: p. so collectas.

Maximè, si sumus, ut in casu nostro, circa acquisitionem incorporalium, quorum usus, & exercitio, ius restitit, Catheran. dec. 101. nu. 21. Conar. in re lect. de sent. excomm. in initio p. 2. circa finem, vers. denique, Barbos. in l. competiti. C. de præscrip. 30. vel 40. annor. nu. 134. 135. Roc. de offe. fol. 460. nu. 155. Epife. Affl. in addit. ad suas controuersias fol. 502. nu. 112. & 119. Ifern. in Constit. quad. agnalem, nu. 80. R. Moles dec. R. C. tit. de iurib. passuum, qu. 1. nu. 6. Nos ad Ront. conf. 41. nu. 9. lib. 2.

Vel quando aperte constat scientiâ Principis non adfuisse, ut in casu nostro, quo appareret contrarium ex prohibitione anni 1479. nam tunc probanda esset, Larrea alleg. 15. nu. 27.

Sed adhuc si essemus in calu possessionis immemorabilis, quæstio est, si exhibetur per possessorem titulus inualidus, an ei iuuat talis possessio? Quod ei iuuat dicunt DD. relati per R. Marin. ad Reuer. dec. 427. ex cap. 1. de præscript. in 6.

Sed quod non profit talis possessio immemorabilis, si exhibetur titulus inualidus, dicunt R. de Cur. p. 1. diuers. feud. fol. 78. dt. nu. 11. 13 Barbos. in rubr. de præscrip. 30. vel 40. annor. d. nu. 364. Gratian. discept. 441. nu. 17. Cassill. dec. 12. lib. 1. Capib. de B. rouin prag. 1. u. 143. in prag. 11. nu. 146. R. Galeota contr. 53. nu. 45. lib. 1. bene R. Marin. ad Reuer. dec. 427. nu. 4. Conf. Georg. alleg. 14. nu. 18. Conf. Staiban. ref. 188. nu. 5. l. lib. 2. R. Filipp. discept. fiscal. 1. nu. 130. Distinus ad R. Rosi. conf. 91. nu. 10. lib. 1. Reg. Larro conf. 66. nu. 28. Conf. Roc. resp. 61. lib. 1. Moncan. contr. 26. nu. 10. & 13. D. Rosa consult. 23. nu. 58.

Et text. in d. cap. de præscr. in 6. procedit quādo non offenditur titulus inualidus, ex Barbos. vbi s. p. dicit R. Marin. ad Reuer. d. dec. 427. nu. 4.

Et ratio talis conclusionis est, quia ex titulo inualido cessat bona fides, & oritur in possessore mala fides, quæ omnem possessionem enervat, & præscriptionem impedit, post mille R. Filipp. d. differt. 1. nu. 130. R. Capyc. Latr. dec. 191. nu. 7.

Qui titulus inualidus idem est, quod exhibetur per possessorem, ac per Fiscum, Franc. de Amieis de feud. fol. 173. in fin. nam semper dici potest: tu possides cum titulo vti ius, & inualido vi decimus refert per Senatū Catherlonix Fontanell dec. 446. nu. 6. vbi respondet mortuus contrarius dec. 445. & decimus refert D. Rosa consult. 13. in fine, contra allegata per ipsum consult. 12.

Nec valet dici, quod præsumatur alius titulus,

Q

Ius, quam inualidus præsentatus à Fisco in Regno nostro, quia cum in Regno nostro addit Regium Archiuum, ubi registrantur omnia priuilegia regalia, & omnes concessiones, & præsentari debent sub pœna inualiditatis talium priuilegiatorum, si non præsententur, alius titulus non potest præsumi, bene Episc. *Affl. in addit. ad eius controversias* fol. 508. 509. n. 155. & 156. ex quibus respondetur dictis per eundem Episc. *Affl. ibid.* num. 101. *Rosa consult.* 12. d. num. 48. *Casari. qu.* 31. num. 20. Et cum hac doctrina Episc. *Affl.* Responditur *Reuert.* dec. 11. in fine, ubi R. Marinis num. 9. *Moutan. contr.* 26. sub num. 9. & de *regal. fol.* 17. sub num. 13. dicentibus, scientiam Regis supplere per illam Viceregi, nam per talem scientiam, dicunt præsumi priuilegium, quod non procedit ex supradictis: Eo magis, quod Viceregis mutantur singulis triennio, sicut & Aduocati Finales.

Diximus, quod per exhibitionem iuruli inualidi oritur mala Fides, etiam cum possessione inmemorabili, quanto magis debeatur procedere hæc conclusio, quando, in casu nostro, non exhibetur titulus, nec inualidus, sed pliusquam titulus inualidus, nam assertur decretum, interpositum in dicto anno 1469, quod possessor dictorum feudorum non exigeret directus dictorum passuum, ex quo decreto indubium, tum est orram fuisse malam fidem.

Et certum est tale decretum parere malam fidem, nam mala fides induit iur, tunc cum possessor incipit scire rem ad se non pertinere possidere, & alienam esse, l. sed & si 25. ff. de re, & si autem, ff. de peti. heredit. & mala fides nil aliud est, quam scientia rei alienæ, l. qui à quolibet, 27. ff. de contr. empti, & l. quæ rem, 37. ff. de viciis, cap. cum aliis allegatis per *Brissou. de verb. signif. lib.* 2. §. generaliter autem, & per *Cels. Barzal. de dolo lib.* 5. c. 20. n. 4.

Et talis mala fides inducitur per litem contestationem, l. fructus, & l. mora, C. de reuendic. *Morant.* in speculo p. 6. in o. vlt. membro n. 4. & 5. R. *Marcian. disp.* 59. n. 19.

Si igitur litem contestatio inducit malam fidem, quanto magis illam inducit sententia, late idem R. *Marcian. disp.* 55. lib. 2.

Et mala fides antecessoria influat etiam in successorem, qui non potest ex persona sua præscriptionem allegare, gl. in l. 4. §. fructus, verb. non fuerit, & in §. heres, verb. non iur. viciis, ff. de viciis, cap. Curiam, conf. 77. *Bort.* in l. ex diversis, ff. de reuendic. *Affl.* dec. 240. n. 3. *Capey. dec.* 4. num. 12. 13. & dec. 86. n. 7. post alios R. *Martin. ad Reuert.* dec. 230. n. 8. Ex his, &c.

86 De iure Canonico sufficiunt 40. anni ad præscribendum sine titulo, sed cum bona fide, e. de quarto, & si diligenti de præscript. *Antonell. de temp. legal. lib.* 2. c. 67. n. 12. *Anton. de donat. tom.* 2. c. 9. n. 35.

87 Secus si ad mala fides, per text. c. fin. ubi *D. D. de præscript.* *Barbof.* in l. 3. num. 21. 37. C.

de præscript. 30. vel 40. ann. *Bonden. de præscript. decum.* 31. *Merlin. de pignori lib.* 5. q. 29. num. 10. *Peob. de aqueduct. lib.* 3. c. 13. q. 7. *Molino de instr. disp.* 66. *Layman. oper. moral.* l. 3. sect. 5. *lib.* 5. c. 8. n. 12. *Casari. Palao de instr. disp.* vnc. qu. 22. §. 6. num. 34. tom. 7. *Pacion. de locat. cap.* 52. n. 33. *seqq. Gratian. disp.* 870. num. 26. *Mencob. conf.* 143. num. 11. *Barbof.* in d. c. fin. num. 5. *Peregr. de iure fisci lib.* 6. tit. 8. num. 12. 12. *Caual. qu.* 173. *Coroe. de locat. tit. de præscript. num.* 16. *seqq. Idem Antonell. sup. lib.* 2. c. 93. *Scoppa ad Merlin. contr.* 63. n. 61. b. 2. *Cyriac. contr.* 521. num. 11. *D. Baldus. dec. de dote tit. 4. dec.* 8. n. 27. *Farinas. in repertor.* qu. 96.

88 Quæ filios, & hæredes etiam afficiunt, *Baldus. sup.* n. 28. Sed contra est *Anton. de donat. tom.* 2. c. 9. num. 35. Diximus hic.

89 In præscriptionibus regulariter requiritur bona fides, iustus, possessio, & tempus à lege præsumitur. Et nulla præscriptio oblique bona fide, *Kitzel. de monet. c.* 4. q. 2. sect. 1. num. 4. *Baldus. dec. Parmensis. de dote dec.* 3. n. 40. *Idem Baldus. dec. Parmensis. de dote dec.* 31. n. 45. & *seqq. Roto dec.* 10. n. 3. post *Oleam de cessio. Penio dec.* 403. num. 2. *Bisso. coll.* 91. alleg. 60. num. 24. 24. *Andreol. contr.* 142. *Ausid. de commerc. disp.* 95 num. 22. *Scoppa ad Merlin. contr.* 63. n. 61. lib. 2. *Mesola pat. oem.* 54. n. 6. *Castill. lib. 7. contron. cap.* 26. num. 1. *seqq. Benell. conf.* 19. n. 37. 38. *Antonell. de temp. legal. lib.* 2. c. 93. n. 1. & lib. 4. c. 14. num. 19. & lib. 1. c. 25. n. 9. *Traubedin. conf. ult.* 2. n. 24. *Penio. dec.* 403. n. 2. *V. q. q. illust.* 72.

90 Sed bona fides præsumitur in præscriptione 30. vel 40. annorum, *Traubedin. dim. consult.* 16. n. 2. *consult.* 47. num. 15. *consult.* 12. n. 8. 13. 20. *Kitzel. de monet. c.* 4. q. 2. n. 3. *Amot. ref.* 96. num. 9. Immo mala fides non consideratur in illa, de Iure Ciuili, *Roccus resp.* 73. n. 19. lib. 2. nisi contrarium expresse probetur, *Grotian. disp.* 644. in fine. Vide *Monal. dec.* 206. n. 2.

Mala fides est, & sic impeditiua præscriptionis, si præscribens habeat scripturas in Archiuo, contrarias, *Rocca disp.* 149. num. 41. *Barbof.* in rubr. C. de præscript. 30. vel 40. ann. n. 341. *seqq. Castill. contr.* lib. 7. c. 26. num. 30. *Benell. conf.* 95. num. 77. *Amot. conf.* 96. n. 28. *Gobius tract. var. qu.* 1. num. 40. *Parera de instr. edit. n.* 9. ref. 2.

91 Mala fides nocet etiam in inmemoriali, *Gratian. disp.* 2. num. 16. *disp.* 78. num. 44. *disp.* 32. n. 12. 16. *disp.* 405. num. 14. *disp.* 441. num. 10. *disp.* 918. num. 31. *Andreol. contr.* 148. 316. n. 1. 5. 24. *Palmo alleg.* 2. n. 2. & 69. n. 26. R. *Martin. lib.* 2. ref. 115. num. 65. *Fusar. de substit. qu.* 528. n. 20. *Scarbou. ref.* 15. n. 12. *Caual. qu.* 173. *Antonell. de temp. legal. lib.* 2. c. 93. num. 1. sed contra dicit lib. 2. c. 67. n. 11. & c. 106. n. 8. *Barbof.* in rubr. C. de præscript. 30. n. 32. *seqq.* & n. 37. & in l. 7. num. 15. 16. *Bonden. de præscript. decum.* 6. *Farbia. lib.* 8. contr. 26. num. 33. *Scoppa ad Gratian. dec.* 4. num. 10. *Scarbou. ref.* 104. n. 68. *Troched. conf.* 19. num. 63. *Opparell. ref.* 26. Et nocet etiam mala fides hæredis, num. 77. *D. Consonius sup. prag.*

prog. 41. de Annon. Ciuil. num. 11. 35.

- 92 Sic præscriptio immemorabilis non admittitur cum mala fide, vnde de præscript. vbi Atb. in princ. vigili auti con. tit. reg. possessor. de reg. iur. in 6. vbi Conar. p. 2. §. 8. num. 1. Metuac. lib. 1. contr. illi. lib. 8. §. 1. num. 10. Menoch. de recuper. possessor. remed. 15. n. 417. M. de card. concl. 1213. d. can. 45. Pereir. dec. 52. Reynot. obs. 65. num. 21. Barb. j. n. d. c. 1. de præscript. in 6. num. 15. D. Constantin. ad stat. Prbis annos. 48. art. 1. n. 9. 68. Rosa consulti. 12. num. 45. Ansal. de commere. d. si. 95. num. 22. seqq. D. Tranchet. in consulti. 19. num. 63. Tomus de solemn. in contr. gl. 16. §. 15. n. 63. Cyriac. controu. 531. p. 11. Antonell. d. e. 97. Vissil. ad Aff. dec. 388. num. 45. Copyr. dec. 5. Idem Aff. dec. 329. & 368. Luca ad Franeb. dec. 56. n. 2. in fin. Ansal. disc. 95. num. 22. Stoppa ad Fabr. in C. lib. 1. tit. 2. expl. §. n. 7. Parexa de instr. edit. tit. 9. ref. 2. n. 124.

- 93 Etiam præscriptio statutaria, G. aut. in disc. 994. num. 4. 6. & disc. 402. num. 19. & seqq. vbi etiam Luca. Pereir. dec. 131. n. 7. seqq. Vide i. f. d. n. 139.

- 94 Quæ possessio si fuerit interrupta non prodest ad præscriptionem, Cassill. jup. Dicemus i. f. d. n. 521. & seqq.

- 95 Præscriptio debet esse completa ante licentiam motam, & bona fides, Cassill. l. n. 26. an. 2. P. n. a dec. 575. num. 6. & 11. Sic durante lise non currit præscriptio, Rosa dec. 95. num. 4. post P. de old. a transf.

- 96 Sic præscriptio non luat scienti rem alie nam, P. de old. de transf. q. 77. num. 31. 32. de erli. de pign. lib. 5. tit. 1. q. 29. i. f. d. n. 168.

- 97 Bona fides in tractatu præscriptionis qualiter accipitur, Cassill. d. c. 26. num. 3. P. Barbos. in aubr. C. de præscript. 30. vel 40. num. 51. seqq.

- 98 Nulla præscriptio considerari potest, si ante mala fide. Merlin. q. 21. & seqq. de pignor. & hypo. lib. 5. tit. 1. Parexa sup. cit. 9. ref. 1. num. 24. Hermosill. fol. 719. num. 6. Sic debitor sciens debitum non præscribit, Pacion. alleg. 151. num. 20. contra alleg. 18. n. 1. Et debitum iuratum non præscribitur, quia debitor est in mora sine interpellatione alleg. 18. n. 27.

- Et possessor malæ fidei restituit omnes fructus ex d. n. 36. ff. de rei vend. cat. l. quasitum, ff. de acquir. rerum domini. l. 1. §. ex die ff. de vi, & a. m. post alios T. afr. l. u. F. concl. 490. num. 86. post alios Gallus de fructib. disp. 12. art. 2. num. 1. & seqq.

- Et possessor malæ fidei non potest præscriptione fructu in restitutione fructuum, Alex. cons. 121. num. 1. lib. 4. Metuac. b. de possess. remed. 15. num. 591. & 608. Peregr. de fidei. om. art. 149. n. 231. Gallus sup. disp. 12. art. 2. num. 30. seqq. signanter num. 32.

- Quod est intelligendum, vi illo casu, quo malæ fidei possessor possit rem præscribere, non potest, finita præscriptione pro fructibus inquirari, l. eos, C. de præscript. 30. an. Gallus sup. art. 1. num. 21. P. uia quando possessor ad principio erat bonæ fidei, deinde superuenit scientia rei alienæ, & sic malæ fidei, quo casu præ-

T. om. p.

scriptio non impeditur, l. 4. §. de illo, vers. ante quam ff. de vsucop. l. 2. §. si seruus, ff. pro empt. l. vnde, C. de vsucapion. Gallus d. art. 2. num. 33. & art. 1. num. 21. & seqq.

- 99 In præscriptione seruicium, & rerum in corporalium bona fides necessario requiritur, Cassill. sup. num. 5. contra est Antonell. de temp. d. lib. 2. c. 93. num. 21. Benet. cons. 59. n. 16. 17.

- 100 Distinctio est in materia præscriptionis inter Pontificium, & Cæsareum, & inter præscriptionem decem, aut viginti annorum, & 30 vel 40. Vt de iure Cæsareo in vsucapione iur. n. 10, & in præscriptione 10, & 20. bonam fidem requirit, secus in illa 30. vel 40. ann. De Iure Pontificio, indistincte semper requiri bonam fidem. At in Iure Ciuili sufficere in præscriptione 10. vel 40. bonam fidem, etiam ex innulla causa procedentem. Cum tamen in præscriptione 10. vel 20. ann. formalis vera, & positua bona fides necessaria esset. Sed hodie ex Iure Pontificii dispositione, præscriptio nulla cum mala fide procedit, post Conar. Picbard. T. afr. P. Barbos. M. de card. 10. de Balua in c. Sacrament. & in c. de quarta de præscript. q. 2. num. 36. & alios Cassill. d. c. 26. n. 6.

- 101 Sic, hodie de Iure Pontificio, præscriptio nulla, cum mala fide procedit. Etiam in illa 30. vel 40. annorum. Penia dec. 403. num. 4. & etiam de Iure Hispano, Pareja de instr. edit. tit. 9. ref. 2. num. 24. Penia d. c. 403. num. 4. Rosi obs. lib. 2. obs. 89. num. 103. Merlin. de pignor. lib. 5. q. 21. num. 12. Cassill. d. c. 26. num. 7. P. Barbos. in rubr. C. de præscript. 30. vel 40. ann. num. 39. seqq. D. Pignatelli consulti. Canon. 201. num. 20. rem. 4. Bisogn. alleg. 12. Sic debet esse mala fides vera, & positua, 8. Aldus. dec. Parmensis. de dote dec. 32. num. 50.

- Sic mala fides consideratur in fure, raptores, deiectore, hostis, in valore, & similibus, Peregrin. cons. 19. num. 10. lib. 1. Fontanell. dec. 443. num. 23. & seqq. Baldu. jup. n. 50. §. 1. 52.

- 102 Et bona fides omni tempore vsq; ad completionem præscriptionem necessaria est. Balb. de præscript. p. 3. p. primi. q. 7. Barbos. in rubr. C. de præscript. num. 39. seqq. Aug. Barbos. in c. vlt. de præscript. ex num. 3 post alios Cassill. lib. 5. n. 7.

- 103 Quæ constitutio etiam in foro ciuili est seruanda, Cassill. sup. Merlin. de pign. d. q. 29. lib. 5. Sed contra de Iure Ciuili dicit D. Rosi obs. p. 2. obs. 87. num. 102. Rocas resp. 73. num. 19. lib. 2. Et ius Canonicum præfertur, Rosi, & Rocas, ibid.

- 104 Mala fides impedit præscriptionem in actionibus personalibus, Cassill. d. c. 26. num. 8. Bisogn. alleg. 11. num. 17. seqq. Andreol. contr. 52. num. 14. 65. num. 4.

- Sic præscribere non possunt actiones personales hæredes debitoris, Andreol. d. contr. 52. n. 14. & contr. 65. n. 4.

- Sed possunt præscribere, ex propria persona hæ-

Q 2

- heredes spoliatoris, *Andreas. eorum. 316. nu. 4. Vi-*
de infra. nu. 125. D. Rubric. de consue. 3. 2. nu. 2.
 Vbi non obstante iuramento defuncti. Sic suc-
 cessor potest n. 6.
- Sic Actio pignoratitia, cum mala fide non
 præscribitur, *Merlin. de pignor. d. lib. 5. q. 29.*
- 105 Qui neq; bonam, neq; malam fidem habet,
 sed in medio existit, an præscribit tempore
 30. annorum, sic, *P. Barbof. in rubr. C. de præscrip.*
30. vel 40. ann. nu. 48. seqq. signanter nu. 52. 53.
Merlin. de pignor. lib. 5. q. 21. nu. 48. Cyriac. contr.
376. Molina. tra. 2. disp. 63. Covar. in e. possessor
p. 2. §. de reg. iur. in 6. Amas. conf. 96. nu. 13. Nam
non est mala fides, surd. conf. 234. nu. 29. Nam
absq; requisitione est possessor in bona fide.
Gobius Tract. var. q. 1. nu. 52. Andreas. contr. 142
nu. 7. 8. Castil. sup. nu. 14. 15. C. ad. Luca de indie
dis. 2. nu. 71. Tranchin. consue. 13. v. 29.
- 106 Et mala fides dubia non interrumpit præ-
 scriptionem inchoatam, *Cyriac. contr. 376. n. 73.*
 post *Barbof. Layman. & Lago. Tranchin. con-*
sue. 13. nu. 29.
- 107 Ad præscriptionem, quæ non fit 30. vel 40
 annorum, inchoandam, non sufficit fides du-
 bia, sed media inter bonam, & malam, *D. Passa-*
relli. prob. legal. 7. §. 3. nu. 471. Secus si sit 30. vel
40. annorum, Tranchin. consue. 47. nu. 15. Et
opinio vnius Doctoris in articulo dubio suffi-
ciat ad bonam fidem inducendam, Rand. dec. Pif.
31. nu. 287. Gall. de fructib. disp. 12. art. 1. n. 7.
- 108 Sic fide dubia inchoata præscriptione, dicitur
 inchoare cum mala fide, *Passerius sup. nu. 474.*
Rocens resp. 73. nu. 18. lib. 2. licet contra dicat
Castil. lib. 7. c. 26. n. 14. 15.
- 109 Sic mala fides oritur ex scientia etiam ius-
 rincerui, & conditionalis, *Gobius Tract. var.*
q. 1. nu. 54. & seqq. Vbi de scientie se grauatum,
& alienante.
- 110 Præscriptio iam perfecta, & consumata cū
 bona fide, & aliis requisitis necessariis, non re-
 uocatur ob superuenientiam malæ fidei, & scien-
 tiam rei alienæ, ita ut etiam in foro conscientie
 possit securè res legitime præscripta, retineri,
 licet post perfectam præscriptionem superue-
 niat mala fides, *Barbof. in rubr. C. de præscrip. 30.*
vel 40. ann. nu. 265. & seqq. vbi D. Borden. & de
præscrip. docum. 5. & 6. Ansaldo de cōmte. disc. 95.
nu. 26. D. Tranchin. consue. 13. nu. 30. Hermo-
fill. in l. 54. §. 1. d. nu. 9. tit. 5. p. 5. Circo. d. script. 67.
nu. 18. Card. Luca de alienat. disc. 2. nu. 12. dis. 16.
nu. 11. Delbene tract. moral. 5. de radic. res. nu. 37.
seqq. Christin. ad l. Machit. 30. art. 1. nu. 24. & ibi
addit. & dec. 84. nu. 3. vol. 4. D. Passerius. prob. le-
gal. 7. §. 3. nu. 472. P. in opin. 629. M. antica dec. 296
nu. 5. Buxat. dec. 739. Layman. lib. 3. tit. 1. c. 8. nu. 4.
Secae de commerc. §. 1. qu. 7. p. 2. ampl. 19. nu. 127.
135. Panimoll. in l. dea sedam. controuer. consue. 32.
nu. 4. Castil. de Terijs cap. 25. Valsq. illustr. cap.
75. Sabell. §. præscriptio nu. 1. Caswell. q. 657. Gut-
tier. lib. 2. præf. q. 1. d. nu. 24. S. aliquid. p. 1. de reuoc.
c. 2. sect. 1. d. n. 98. Solorz de iure Indiar. tom. 1. lib.
3. c. 2. nu. 53. Cyriac. contr. 532. Pareza de insti,
- edit. tit. 10. ref. 2. nu. 21. Abruz. in comm. ad c. 62.*
Reg. Ferd. com. 2. nu. 220. Hermosill. fol. 719. nu. 9.
Ansaldo de commerc. disc. 95. nu. 26. Frances de la-
tras. q. 72. nu. 22.
- 111 Sed si non dum completa præscriptione,
 possessor bonæ fidei incipit dubitare, nō nocet,
Diana p. 2. tr. 15. ref. 10. 11. Hurtad. p. 2. tr. 8. §. 2.
bell. §. mala fides n. 8. Barbof. in rubr. C. de præscrip.
nu. 278. & seqq. Vbi secus si dubitatio sit in
principio, & ibi, Borden. in add. D. Caram. T. beo-
log. fundam. ut. lib. 1. fundam. 37. nu. 896. Passerius
sup. nu. 482.
- 112 Sed præscribit, si post dubitatione currae
 longissimum tempus, *Barbof. sup. nu. 289. & seqq.*
 & ibi *D. Borden.*
- Sed præscriptio rei alienæ sibi in dotem da-
 tæ constanter matrimonio à marito profecta,
 & completa, prodest viro, etiam habenti ma-
 lam fidem, *Bosius sup. fol. 568. n. 7.*
- Et possessor bonæ fidei præscribens rem,
 alienam, sibi ab altero datam, præscribit in vi-
 litarum eius, qui rem tradidit, & præscriptio-
 nis occasionem præstat, *Bosius sup.*
- Præscriptio inchoata contra cedentem cur-
 rit contra Cessionarium, *Merlin. de pignor. lib. 5.*
tit. 1. q. 21. nu. 61.
- 113 Malæ fidei possessor dicitur ille, qui rem,
 quam possidet, ad alium pertinere certo sciat,
de ac. ord. de probat. concl. 1001. Sic mala fides
consistit in scientia debiti, Andreas. contr. 42.
nu. 5. D. Baldus. de off. Parmensis. de dot. dec. 32.
nu. 42. & seqq. & nu. 51. 52.
- 114 Vt inducatur non sufficit generalis, & in-
 discreta curatio, sed requiritur specialis, & certa
 cum omnibus qualitatibus, nec iudicatur per
 litis contestationem, quando actor litem excep-
 tam non prosequitur, sed sinit instantiam perire,
 & in omnem casum posset noua præscrip-
 tio inchoari, *Grati. in dis. 2. nu. 31. seqq. dis. 786.*
nu. 22. seqq. Affin. in praxi, §. 2. c. 15. nu. 32. seqq.
Rota p. 17. rec. dec. 379. nu. 7. Andreas. contr. 258.
- Sed quod daretur etiam perempta luitia, nisi
 esset contestata coram Iudice incompetente,
 vel agatur ex alia causa diuersa, *Capp. dec. 1.*
Spin. conf. 57. nu. 10. seqq. Christin. dec. 156. nu. 2.
vol. 2. Buch. dec. 263. nu. 6. seqq. Caswell. conf. 89. lib.
2. vbi declarant, Rocens resp. 73. nu. 1. d. b. 1.
- Et quod per litem contestatam daretur, *Roc-*
ens d. resp. 73. nu. 17. 14. dooc per sententiam
reus absoluitur, Buch. dec. 377.
- 115 Et quod inducatur per simplicem protesta-
 tionem, & notificationem, ad huic effectum,
 nominatim factam, & interruptat præscrip-
 tionem, *l. fin. C. de præscrip. 30. vel 40. ann. Dur-*
an. dec. 375. Surd. dec. 5. Bat. Jordan. lucubr. vol. 3.
lib. 1. tit. 24. nu. 117. seqq. Sabell. §. mala fides
nu. 1.
- Licet contra dicat *Barbof. in rubr. C. de præ-*
scrip. 30. vel 40. ann. nu. 321.
- Quod ex interpellatione siue iudiciali, siue
 extrajudiciali inducatur mala fides interrup-
 pens præscriptionem, *Rota p. 17. rec. dec. 358. n. 2*

116 Verum mala fides, per quam interrumpatur præscriptio non inducitur quando aduersarius succubuit in causâ, *Gratian. dist. 881. n. 20. Rota p. 13. rec. d. c. 253. Nisi sententia esset nulla, vel iniusta, Sperell. dec. 178. n. 71. seqq.*

117 Quod mala fides orta ex litis contestatione remaneat purgata, & conuertatur in bonam fidem, per sententias fauorabiles reportatas à reis conuentis, *L'quasitum in fine, ff. de acquir. rerum domin. l. 1. rec. dec. 568. n. 3. Rota p. 11. rec. dec. 248. n. 8.*

118 Sic lite pendente non currit præscriptio, *Pennis dec. 135. n. 7.*

119 Quod mala fides induita, quoad vnam personam nocet quo ad omnes, ex eodem iure causam habentes, *Rota post Olea de cess. l. 1. dec. 4. n. 5.*

Sic præscribere non possunt hæredes tutoris mortui ante finitam administrationem, *Andreas. contr. 145. n. 6.*

120 Mala fides non præsumitur, sed arguitur ex coniecturis, arbitrio iudicis æstimandis, ut quando quis possidet sine titulo, quando ei fuit denunciatum ne emeret, quando emit sine iussu solemnizatur, *Franc. dec. 292. n. 4. seqq. si sit fama rei alterius quando emit à statum decocturo, quando adhibuit cautelas insolitas, Menoch. de arbit. c. 255. V. in opin. 432. M. scard. concl. 182. Pacius l. 1. de iur. vol. 3. lib. 1. q. 11. 24. n. 49. & seqq. Vbi duobus modis limitat, nempe si quis fuerit coactus emere, vel auctoritate Prætoris acquisierit, latè Aliograd. conf. 2. n. 34. seqq. lib. 2.*

121 Quod mala fides non præsumatur, *Ludenf. dec. 567. n. 9. Sic debet probari ab allegantè, Pacien. de locato cap. 52. n. 40. Gallus de fructib. disp. 12. art. 1. n. 3. 4. infra n. 36.*

Præsumitur ex circumstantiis relatis per *Menoch. lib. 3. præf. 130. M. scard. concl. 182.*

Sic præsumitur bona fides, nisi contrarium probetur, *Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 67. n. 23. 1. r. maxime in corporalibus n. 15. maxime in longissimo tempore, Kitzell. de menes. cl. 4. q. 2. n. 3.*

Nisi præsumptio maxime fidei esset fortior, *Antonell. sup. n. 14. Card. Luca de indic. dist. 21. n. 65. D. Rosa conf. ult. 9. n. 18. conf. ult. 12. n. 47. Tranchedin. conf. ult. 47. n. 25. Barbos. in rubr. C. de præscript. n. 89.*

Quando præsumitur mala fides, *Jorden. Lucubr. vol. 3. tit. 24. n. 49. & seqq. lib. 4.*

122 Mala fides, quæ medio tempore durauit non interruptit præscriptionem iam inchoatam, etiam de iure Canonico, *Gratian. dist. 403. n. 29. seqq.*

123 Quod mala fides non possit allegari post 30. annos, & transmitatur in bonam fidem, post huiusmodi tempus, nisi contrarium expresse probetur, *Mandel. conf. 28. n. 2. Menoch. lib. 3. præf. 130. n. 7. d. sc. 644. in fine Paccard. lucubr. vol. 3. lib. 4. tit. 24. n. 45. & seqq. Trinsf. dec. 24. V. in opin. 473. Sabell. §. mala fides n. 5.*

Barbos. in rubr. l. 1. C. de præscript. 30. vel 40. ann. n. 324. 330. Bo. den. de præscript. d. n. c. 6. Vi. de Erb. de. 50. Ventur. n. conf. 9. n. 78. lib. 2.

124 Multo magis ex immemoriali, & etiam de cæno, appareat alio antiquiore possessorio, *Menoch. de arbit. c. 43. Capyc. dec. 4. n. 20. seqq. & dec. 86. n. 10. Trinsf. d. c. 24.*

125 Mala fides impedit quicquid præscriptio nem, & defuncti afficit hæredem, ut etiam ex propria persona, sine accessione temporis, quo defunctus possedit, non possit illam inchoare, & in quocumq; foro, cum agatur de peccato, *Migander. Flor. 95. n. 3. seqq. Caball. conf. 105. p. 2. Rocus resp. 73. n. 2. lib. 2. Fontanell. dec. 152. & seqq. Vela differt. 38. d. n. 97. & diff. 48. n. 1673. Castill. contr. lib. 7. c. 26. n. 13. Celd. in l. si Curatorem, §. in facilitate n. 71. Molina disp. 65. V. alase. conf. ult. 95. n. 8. M. sola rat. ocin. 54. n. 14. Reuert. dec. 560. Addit. ad Molin. lib. 2. c. 6. n. 70. Cyriac. contr. 321. Pest. dec. bonon. 66. n. 4. D. Rosa conf. ult. 23. n. 64. Barbos. in rubr. C. de præscript. 30. vel 40. ann. n. 39. seqq. dec. 220. vbi etiam Bonen. Palma conf. 45. n. 23. And. col. o. tr. 1. 12. post alios D. Constant. ad stat. Vrbis tom. 2. fol. 218. n. 3. Rub. e. conf. 32. n. 3. 12. Rota ad Ronit. conf. 40. lib. 2. quamvis addit ad immemorialis, Rub. sup. C. de l. 34. n. 13. Grat. an. c. 139. n. 27. 441. n. 6. 405. n. 14. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 35. n. 9. lib. 2. c. 93. Card. Luca de dot. dist. 29. n. 10. de cmpe. dist. 7. ex n. 4. de cred. dist. 117. n. 5. conf. obs. 160. Cepparell. ref. 26. n. 77. Pacien. alleg. 27. n. 17. Vrcol. de transact. q. 79. n. 33. Vbi nec mille anni, Ausald. de numeris. dist. 95. n. 22. Vbi maxime si ipsi habeant documenta, & libros, Nos ad Ronit. conf. 90. n. 13. lib. 1. Rocus resp. 66. n. 25. Sabell. §. mala fides n. 6. Staiban. obs. 104. n. 24. 25. & obs. 140. n. 81. 82. Rosa conf. ult. 30. n. 30. Gobius Tract. var. q. 1. n. 47. Andreas. contr. 51. n. 14. cor. r. 65. n. 4. 142. n. 3. Idem Staiban. ref. 15. n. 14. Cuncin. & Romegner. ad stat. Eugub. lib. 5. rubr. 30. Scoppa ad Melin. contr. 63. n. 6. lib. 2. Rocus resp. 65. n. 25. lib. 1. Ripol. var. c. 21. n. 64. Zuchia de f. lar. q. 105. n. 11. Merlin. de pignor. lib. 5. q. 21. n. 12. locus illi successore singulari, Sabell. sup. n. 6.*

Quod præscriptio deur hæredibus ex propria persona, non obstat mala fide Auctoris *D. D. apud Andreol. contr. 418. n. 7. si possideat per 30. annos, Gallus de fructib. disp. 11. art. 2. n. 28. D. Rabus de consue. 3. n. 2. 6. Sed non inuatur tempore antecessoris existentis in mala fide, Rabus n. 11.*

Tamen contra dicit *Idem Andreol. sup. n. 18. 19. Etiam quo ad hæredes vniuersales contrari. 316. n. 1. 5. 24. Pacien. alleg. 153. n. 21. 22. Vbi nec inuatur hæredi, si ille vellet inchoare ex propria persona, Gallus de fructib. disp. 11. art. 2. n. 14. & seqq. Secus si esset mala fides præsumpta, Merseb. conf. 111. n. 17. Conar. in c. poss. s. 2. p. 9. n. 6. Handed. conf. 31. n. 75. lib. 1. Vel nisi hæres bonæ fidei possederit per an.*

heredes spoliatoris, *Andr.col.contr.* 316. nu. 4. Vi-
de *infid.* nu. 125. *D. Rab. is de confus.* c. 2. nu. 2.
Vbi non obstante iuramento defuncti. Sic luc-
cellor potest n. 6.

Sic Actio pignoratitia, cum mala fide non
præscribitur, *Merlin. de pignor. d. lib. 5. q. 29.*

105 Qui neq; bonam, neq; malam fidem habet,
sed in medio existit, an præscribat tempore,
30. annorum, sic, *P. Barbos. in rubr. C. de præscrip.*
30. vel 40. ann. nu. 48. seqq. signanter nu. 52. 53.
Merlin. de pignor. lib. 5. q. 21. nu. 48. C. in ac. possessor
376. *Molina. tra. 2. disp. 63. Conar. in c. possessor*
p. 2. §. 7. de reg. iur. in 6. *Amat. conf. 96. nu. 13.* Nam
non est mala fides, *Surd. conf. 234. nu. 29.* Nam
absq; requisitione est possessor in bona fide,
Gobius Tra. var. q. 1. nu. 51. Andr.col. contr. 142.
nu. 78. Castill. sup. nu. 14. 15. Card. Luca de iudic.
dic. 2. nu. 71. Tranchin. consil. 13. n. 29.

106 Et mala fides dubia non interruptit præ-
scriptionem inchoatam, *Cyniac. contr. 376. n. 73.*
post *Barbos. Layman. & Lego. Tranchin. con-*
sul. 13. nu. 29.

107 Ad præscriptionem, quæ non fit 30. vel 40
annorum, inchoandam, non sufficit fides du-
bia, sed media inter bonam, & malam, *D. Passa-*
rell. prob. legal. 7. §. 3. nu. 471. Secus si sit 30. vel
40. annorum, *Tranchin. consil. 47. nu. 15.* Et
opinio vnius Doctoris in articulo dubio suffi-
cit ad bonam fidem in duce dam, *Rand. dec. Pif.*
31. nu. 287. *Gall. de fructib. disp. 12. art. 1. n. 7.*

108 Sic fide dubia inchoans præscriptionem, dicitur
inchoare cum mala fide, *Paffarin. sup. n. 474.*
Roccus resp. 73. nu. 18. lib. 2. licet contra dicat
Cast. lib. 7. c. 26. n. 4. 15.

109 Sic mala fides oritur ex scientie etiam iu-
ris incerti, & conditionalis, *Gobius Tra. v. n.*
q. 1. n. 54. & seqq. Vbi de scientie se grauatum,
& alienante.

110 Præscriptio iam perfecta, & consummata est
bona fide, & aliis requisitis necessariis, non re-
uocatur ob superuenientiam malæ fidei, & scien-
tiæ rei alienæ, in aut etiam in foro conscientie
possit securè res legitime præscripta, reuocari,
licet post perfectam præscriptionem superue-
niat mala fides, *Barbos. in rubr. C. de præscrip. 30.*
vel 40. ann. n. 265. & seqq. vbi *D. Borden. & de*
præscrip. docum. 5. & 6. Ansd. de comere. disp. 95.
nu. 26. D. Tranchin. consil. 13. nu. 30. Herm.
fillin. l. 54. gl. 1. d. nu. 9. tit. 5. p. 5. C. in dec. sept. 67.
nu. 18. Card. Luca de alienat. disp. 2. nu. 12. disp. 16.
nu. 11. Delbene tra. moral. 5. de radic. resit. nu. 37.
seqq. Christin. ad l. de reb. sit. 20. art. 1. nu. 24. & ibi
addit. & dec. 84. nu. 3. vol. 4. D. Passerlin. prob. le-
gal. 7. §. 3. nu. 472. P. in opin. 629. Mantica dec. 296
nu. 5. Barati. dec. 730. Layman. lib. 3. tit. 1. c. 8. nu. 4.
Secce de comere. §. 1. q. n. 7. p. 2. ampl. 19. nu. 127.
135. Panimollin l. dea sedm. controuers. consil. 32.
nu. 4. Castill. de Testis cap. 25. Vafq. illustr. cap.
75. Sabell. §. præscriptio nu. 11. Canall. q. 657. Gut-
tier. lib. 2. præf. n. 1. d. nu. 24. Salsad. p. 1. de reuoc.
c. 2. sect. 1. d. nu. 98. Solortz de iure Indiar. tom. 1. lib.
3. c. 2. nu. 53. Cyniac. contr. 332. Parexa de insti,

edit. sit. 10. ref. 2. num. 21. Abruz. in comm. ad c. 62.
Reg. Ferd. com. 2. nu. 220. Hermosill. fol. 719. nu. 9.
Ansd. de comere. disp. 95. nu. 26. Frances de In-
struq. 72. nu. 22.

111 Sed si non dum completa præscriptione,
possessor bonæ fidei incipit dubitare nō nocet,
Diana p. 1. tr. 15. ref. 10. 11. Hurtad. p. 2. tr. 8. Sa-
bell. §. mala fides n. 8. Barbos. in rubr. C. de præscrip.
nu. 278. & seqq. Vbi secus si dubitatio sit in
principio, & ibi, *Borden. in add. D. Caram. Theol.*
log. fundam. tit. lib. 1. fundam. 37. nu. 896. Passerlin.
sup. nu. 482.

112 Sed præscribit, si post dubitatio nē currat
longitimum tempus, *Barbos. sup. n. 289. & seqq.*
& ibi *D. Borden.*

Sed præscriptio rei alienæ sibi in doctm da-
tæ constante matrimonio à marito protesta-
& completa, prodest uxori, etiam habenti ma-
lam fidem, *Bossum sup. fol. 568. n. 7.*

Et possessor bonæ fidei præscribens rem
alienam, sibi ab altero datam, præscribit in vi-
litate eius, qui rem tradidit, & præscriptio-
nis occasione præstuit, *Bossum sup.*

Præscriptio inchoata contra cedentem cur-
rit contra Cessionarium, *Merlin. de pignor. lib. 5.*
tit. 1. q. 2. nu. 61.

113 Malæ fidei possessor dicitur ille, qui rem
quam possidet, ad alium pertinere certo scit,
Mascard. de probat. concl. 1001. Sic mala fides
consistit in scientia debiti, *Andr.col. contr. 142.*
nu. 5. D. Baldac. decif. Parmens. tit. de dot. dec. 32.
nu. 42. & seqq. & nu. 51. 52.

114 Vt inducatur non sufficit generalis, & in-
difereta citatio, sed requiritur specialis, & certa
cum omnibus qualitatibus, nec inducitur per
huc contestationem, quando actor litem crept-
tam non prosequitur, sed nisi instantiam per-
tere, & in omnem casum possit noua præscrip-
tio inchoari, *Grati. in disp. 2. nu. 31. seqq. disp. 786.*
nu. 22. seqq. Affin. in praxi, §. 2. c. 15. nu. 32. seqq.
Rota p. 17. dec. 379. nu. 7. Andr.col. contr. 258.

Sed quod dicitur etiam perempta iustitia, nisi
esset contestata coram Iudice incompetenti,
vel agatur ex alia causa diuerfa, *Copys. dec. 11.*
Spin. conf. 57. nu. 10. seqq. Christin. dec. 156. nu. 2.
vol. 2. Barb. dec. 263. nu. 6. seqq. Caball. conf. 89. lib.
2. vbi declarant. Roccus resp. 73. n. 2. lib. 2.

Et quod per litem contestatam ducit, *Roc-*
eus d. resp. 73. nu. 17. 24. donec per sententiam
reus absoluitur, *lib. dec. 370.*

115 Ex quod inducitur per simplicem protesta-
tionem, & notificationem, ad hunc effectum
nominatim factam, & interruptit præscrip-
tionem, *lib. C. de præscrip. 30. vel 40. ann. Dur-*
an. dec. 375. Sord. dec. 5. Pac. Jordan. in rubr. vol. 3.
lib. 1. q. 12. 24. nu. 117. seqq. Sabell. §. mala fides
num. 1.

Licet contra dicat *Barbos. in rubr. C. de præ-*
scrip. 30. vel 40. ann. nu. 321.

Quod ex interpellatione siue iudiciali, siue
extra iudiciali inducatur mala fides interruptit
pæpæ præscriptionem, *Rota p. 17. res. dec. 358. n. 2.*
116 Vc.

116 Verum mala fides, per quam interrumpatur præscriptio non inducitur quando adversarius succubuit in causâ, *Gratian. c. 88. n. 20. Rota p. 13. rec. d. 6. 53. Nisi sententia esset nulla, vel iniusta, Sperell. dec. 178. n. 7. 1. seqq.*

117 Quod mala fides orta ex litis contestatione remaneat purgata, & convertatur in bonam fidem, per sententias favorabiles reportatas à reis concuensis, *L. quasitum in fine, ff. de acquir. rerum dom. l. 1. rat. dec. 568. n. 3. Rota p. 11. rec. dec. 248. n. 8.*

118 Sic lite pendente non currit præscriptio, *Penia dec. 115. n. 7.*

119 Quod mala fides inducitur, quoad vnam personam noceat quo ad omnes, ex eodem iure causam habentes, *Rota post Olea de cess. iur. dec. 4. n. 5.*

Sic præscribere non possunt hæredes tutoris mortui ante finem administrationem, *Andreas. contr. 142. n. 6.*

120 Mala fides non præsumitur, sed arguitur ex coniecturis, arbitrio iudicis æstimandis, ut quando quis possidet sine titulo, quando ei fuit denunciatum ne emeret, quando emit sine iussu solemnitate, *Frank. dec. 292. n. 4. seqq. si sit fama rei alterius: quando emit à statu de coëcturo, quando adhibuit cautelas insolitas, Menoch. de arbit. c. 125. Vin. opin. 432. M. Suard. concl. 182. Pacius Jordan. Jacabr. vol. 3. lib. 14. tit. 24. n. 49. & seqq. Vbi duobus modis limitatur, nempe si quis fuerit coactus emere, vel auctoritate Prætoris acquisiverit, late Alsograd. conf. 2. n. 34. seqq. lib. 6.*

121 Quod mala fides non præsumatur, *Ludenf. dec. 567. n. 9. Sic debet probari ab allegante, Pacien. de locato cap. 52. n. 40. Gallus de fructib. disp. 12. art. 1. n. 34. infra n. 136.*

Præsumitur ex circumstantiis relatis per Menoch. lib. 3. præf. 130. Mascard. contr. l. 82.

Sic præsumitur bona fides, nisi contrarium probetur, *Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 67. n. 13. 14. maxime in corporalibus n. 15. maxime in longissimo tempore, Kitzell. de monet. l. 4. q. 2. n. 3.*

Nisi præsumptio maius fidei esset fortior, *Antonell. sup. n. 14. Card. Luca de Ind. disp. 21. n. 65. D. Rosa conf. 9. n. 18. conf. 12. n. 47. Tranchedin. conf. 47. n. 25. Barbos. in rubr. C. de præscript. n. 89.*

Quando præsumitur mala fides, *Jordan. Lencabr. vol. 3. tit. 4. n. 40. & seqq. lib. 4.*

122 Mala fides, quæ medio tempore duravit non interruptit præscriptionem iam inchoatam, etiam de iure Canonico, *Gratian. disp. 403. n. 29. seqq.*

123 Quod mala fides non possit allegari post 30. annos, & transmittatur in bonam fidem, post huiusmodi tempus, nisi contrarium expresse probetur, *Andel. conf. 38. n. 2. Menoch. lib. 3. præf. 130. n. 7. disp. 644. in fine Paciorum. locubr. vol. 3. lib. 4. tit. 24. n. 45. & seqq. Trias. dec. 24. Vin. opin. 473. Sabell. §. mala fides n. 5.*

Barbos. in rubr. l. 1. C. de præscript. 30. vel 40. ann. n. 30. 4. 330. Bo. den. de præscript. dec. 6. VI. de Bib. dec. 50. Venturin. conf. 9. n. 78. lib. 2.

124 Multo magis ex immemoriali, & etiam decennio, apparente alio antiquiore possessore, *Menoch. de arbit. c. 43. C. epy. dec. 4. n. 20. seqq. & dec. 86. n. 10. Trins. d. c. 24.*

125 Mala fides impedit quicumque præscriptionem, & defuncti afficit hæredem, ut etiam ex propria persona, sine accessione temporis, quo defunctus possedit, non possit illam inchoare, & in quocumque foro, cum agatur de peccato, *Magon. dec. Flor. 95. n. 3. seqq. Caball. conf. 105. p. 2. Rocus resp. 73. n. 22. lib. 2. Fontanell. dec. 152. & seqq. Vela disert. 38. d. n. 97. & diff. 48. n. 16. 73. Castill. contr. lib. 7. c. 26. n. 13. C. ad in l. si Curator, §. sua facilitate n. 71. Molin. disp. 65. Valase. conf. 25. n. 8. M. Sola rat. ocin. 54. n. 14. Reurt. dec. 563. Addit. ad Molin. lib. 2. c. 6. n. 70. Cyriac. contr. 321. Possid. de bono 66. n. 4. D. Rosa conf. 123. n. 64. Barbos. in rubr. C. de præscript. 30. vel 40. ann. 39. seqq. dec. 220. vbi etiam Bo. den. Palma conf. 45. n. 23. And. col. c. tr. 12. post alios D. Constan. ad stat. Urbis tom. 2. fol. 218. n. 23. Rub. c. conf. 32. n. 3. 12. Rota ad Ronit. conf. 40. lib. 2. quamvis addit ad immemorialis, Rub. sup. C. ff. dec. 134. n. 13. Grat. an. c. 399. n. 27. 44. n. 6. 405. n. 14. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 85. n. 9. lib. 2. c. 93. Card. Luca de dot. disp. 29. n. 10. de impr. disp. 7. ex n. 4. de cred. disp. 117. n. 5. conf. 106. 60 Cepparell. ref. 26. n. 79. Pacien. alleg. 27. n. 17. Vrcol. de transact. qu. 79. n. 33. Vbi nec mille anni, Aysald. de commerc. disp. 95. n. 22. Vbi maxime si ipsi habeant documenta, & libros, Nos ad Ronit. conf. 90. n. 13. lib. 1. Rocus resp. 66. n. 25. Sabell. §. mala fides n. 6. Staibm. obs. 104. n. 24. 25. & obs. 140. n. 81. 82. Rosa conf. 30. n. 30. Gobius Tract. var. 1. n. 47. Andreol. contr. 51. n. 14. contr. 65. n. 4. 142. n. 2. Idem Staibm. ref. 15. n. 14. Cenciol. & Roueguer. ad stat. Eugub. lib. 6. rubr. 30. Scoppa ad Me. lin. com. ren. 63. n. 6. lib. 2. Rocus resp. 65. n. 25. lib. 1. Ripol. var. c. 21. n. 64. Zuebia de flav. q. 105. n. 6. fin. Merlin. de pign. lib. 3. q. 21. n. 12. locus in successore singulari, Sabell. sup. n. 6.*

Quod præscriptio de iure hæredibus ex propria persona non obstat mala fide Authoris *DD. apud Andreol. contr. 418. n. 7. si possideat per 30. annos, Gallus de fructib. disp. 1. art. 2. n. 28. D. Rocus de conf. c. 30. n. 2. 6. Sed non inuatur tempore antecessoris existentis in mala fide, Ruben. n. 11.*

Tamen contra dicit *Idem Andreol. sup. n. 18. 19. Etiam quo ad hæredes universales contron. 316. n. 15. 24. Pacien. alleg. 151. n. 21. 22. Vbi nec iuvat heredem ille vellet inchoare ex propria persona, Gallus de fructib. disp. 11. art. 2. n. 14. & seqq. Secus si esset mala fides præsumpta, Menoch. conf. 1112. n. 17. Conar. in c. poss. ff. 2. p. 9. n. 6. Horded. conf. 31. n. 75. lib. 1. Vbi et si hæres bonæ fidei possederit per ap.*

nos 30. quia per tale tempus purgatur mala fides defuncti, *Cancer. sup. num. 4. Aldonin. conf. 50. num. 44.*

In acquirendis fructibus sufficit qualis occasio possidendi, nec requiritur possit bona fides, *Gallus disp. 11. num. 45. & d. disp. art. 2. num. 15.*

In singulari successore, ille acquirit fructus non obstante mala fide sui auctoris, *Gall. d. disp. 11. tit. 2. num. 19. Rubens de confus. d. c. 32. num. 6.* Et ratione, quia vitium defuncti non transit in singularem successorem, *Idolum, C. de peric. & comm. rei vendit. Gallus sup.*

In succedente in Dignitate, C. de commisso, & similibus, nam ipse licet nō habeat ius à defuncto, sed ab Institutore, nō prescribit ob malam fidem prædecessoris, *D. Rubens sup. num. 12. Gallus sup. num. 20.* Et nec ipse incohare potest talem præscriptionem, *Visus in reg. 2. & in reg. cum quis in ius, de reg. iur. in 6. Rub. sup.* Sed quis non potest prescribere beneficium, ad quod est intrusus, *Er. n. de inter. sup. 105. num. 14. 17. 19.* Vbi bene ad commodum num. 17.

In eadem ab hærede putatio, *Manfius consultat. 659. num. 4.*

126. Quo ad hæredem intellige de mala fide vera, non præsumptā, *Farinac. in repertor. udit. q. 96. Franchedin. causul. 13. num. 29. Cap. de. 86. Fariden. d. tit. 24.* Et hæres spoliatus possunt prescribere ex propria persona si sunt in bona fide, *Andr. al. contr. 316. num. 4. D. Rubens de confus. d. c. 32. num. 10. seqq. Possibilis dec. 66. num. 4. Bald. dec. der. P. ment. tit. de dote dec. 3. num. 17. 28. Boffius de dote fol. 568. num. 6. Vireol. de trans. d. l. qu. 79. num. 3. Merlin. de pign. lib. 5. q. 21. num. 13. 14. S. bell. ibid. vers. Quid mala.* Verum in præscriptione 30 annorum, & fortius centum, potest incohari ab hærede, *D. Rosa de confus. 30. num. 3. T. rasi. dec. 24. num. 7. Rota p. 6. n. c. dec. 278. num. 8. seqq. & p. 17. dec. 4. num. 18.* Secus si velit vii tempore a necessoris, *Ludonif. dec. 249.*

127. Mala fides destruit etiam præscriptionem statutariam, Ideo non valet statutum, vt post 20. annos quis non possit petere creditum, etiam via ordinaria, *Surd. dec. 158. & ibi Hodier. Ludonif. dec. 409. Scaccia de commerc. §. 1. q. 7. p. 2. ampl. 19. num. 135. Cancer. var. lib. 1. c. 15. num. 9. in fine. D. Petra in rit. 167. num. 5.* Vide infra num. 169.

128. Mala fides non perit, nec incipit nisi omnibus de Collegio mortuis, *Gratian. disc. 299. num. 28.* Et mala fides primi nocet successoribus vniuersalibus, *Rocca disp. 149. num. 42. Stalban. ref. 104. num. 68. & seqq.*

129. Statuta inducuntia præscriptionem cum mala fide sunt nulla, *Pacion. de lucato cap. 52. num. 33.* Vbi quod neque Papa potest validare tale statutum, num. 35.

130. Sed in Cathalonia præscriptio 10. vel 20. annorum cū redacta ad annos 30. & procedit etiam in mala fide, *D. Romaguer. ad Concil. ad stat. Eugub. f. l. 25. num. 36.*

131. Mala fides alienaria, & præcipue Princi-

pis, an nocet singulari successori, & emptori, ex quibus arguatur, vel nou, in terminis *I. bene à Zenone 3. C. de trienn. præscript. Cyriac. controu. 531. 532. 533. Sabell. emptio num. 26. §. Fideus num. 18.*

132. Nec potest successor dignitatis vii accessione temporis, & iuari possessione sui auctoris, qui in mala fide fuit, *Ludonif. dec. 249. num. 1. Lordan. lucubr. sup. n. 33. Soccin. reg. 526.*

133. Bona fides in præscriptione iurium Incorporalium an præsumatur, ita vt ab auctore probari non debeat sic, *Castill. d. c. 26. Borden. de præscript. doc. num. 32.* Vbi secus si ius resistit.

134. In præscriptione bona fides deduci debet, sed non de necesse, quod probetur, *I. celsus, ff. de vscapion. l. 2. C. de præscript. longi temp. Mascard. concl. 1214. num. 42.* Vbi hoc dicit in virogi foro, *Meuchac. l. l. lib. 2. c. 81. num. 4. Caballin. milleloq. 475. Menoch. lib. 3. præf. 130. Aug. Barbof. in c. vlt. de præscript. num. 14. post alios Castill. sup. num. 11.*

135. In præscriptione temporis immemoralis bona fides, an sit necessaria? Sic, *D. Rofis obf. 1. p. 1. num. 77. Pacion. alleg. 16. num. 17. Meuchac. d. c. 81. num. 10. Farbin. contr. lib. 8. c. 26. Mascard. d. conclus. 1214. num. 45. Barbof. in rubr. C. de præscript. num. 322. seqq. C. still. sup. num. 21. seqq. D. Affola ration. 54. num. 13.* Vbi sic. Sed sufficit bona fides ex iniusta causa procedens, *Barbof. in rubr. C. de præscript. 30. vel 40. ann. num. 58. seqq. 71. seqq.* Quod præsumatur in immemoriali, *P. Barbof. in rubr. sup. num. 354.* Secus si esset mala fides *An. d. col. contr. 316. num. 5. Mascard. Rofis. & Palma. sup.*

136. In alijs præscriptionibus, an bona fides præcise allegari debeat, sic, sed non est necesse, quod probetur ab auctore, cum regulariter præsumatur, *Castill. d. c. 26. num. 26. Mascard. d. conclus. 1214. num. 48. & seqq.* Vbi declarat.

137. Bonæ fidei præsumptio, quæ ex præscriptione immemoriali oritur, procedit in dubio, non verò quando de mala fide constat. Diximus sup. hic num. 91. & 135. *Mascard. d. conclus. 1214. num. 54. & seqq. T. usi. lit. P. conclus. 550. num. 32. & tam. 7. concl. 40. ex nu. 76. fol. 22. & 23. Mascard. de mag. str. lib. 1. c. 19. num. 29. Castill. sup. num. 27. 28.* Quæ refutet ex continuatis litibus, nam ex illis excluditur immemoralis, *Rota p. 13. nec dec. 160. Sabell. §. præscriptio. num. 24.* Vel si constet per instrumentum, vel testes, vel alias probationes, *M. still. sup. Salg. ad reg. protest. p. 3. cap. 10. n. 285. & seqq.*

138. In præscriptionibus, mala fides indicij, & coniecturis probatur, *Aug. Barbof. in rubr. C. de præscript. 30. vel 40. num. 337. & seqq. Petr. vba. conf. 36. ex nu. 365. post alios Castill. lib. 7. cap. 26. num. 29.*

Titulus remouet malam fidem, *Baldus. dec. Parmen. lit. de dote dec. 32. n. 46. 47.*

139. Sed qui producit titulum vitiosum, & iniustum, est in mala fide, *P. Barbof. sup. ex num. 348. cum multis seqq. post mille Castill. sup. num. 31.*

42. *R. Marin. ad R. Remet. dec. 417.*
- 140 Sic præscriptio bona siue opus habet ab initio ex iusto titulo, ita ut scientia obliuioni tradita non est pro bona fide habenda, *Strabon. ref. 188. n. 18.*
- Verum tituli nullitas, nisi sit notoria, & inexcusabilis non inducit malam fidem, *Baldus. sup. num. 49.*
- 141 Et præscriptio immemoralis non procedit, ubi constat titulum vitiosum dedisse causam præscriptiois, *Barbosa. sup. num. 348. & seqq. Ludovic. Molin. de primog. lib. 2. c. 6. num. 60. & seqq. Castill. de cap. 26. num. 32. 36. Tranchedin. consil. 43. num. 47.*
- 142 Et ubi constat de titulo vero contrario, quia tuoc apparet initium præscriptionis fuisse vitiosum, *Barbosa. sup. num. 391. Gabr. el. consens. 1. tit. de præscript. n. 53. Peregr. de iure sist. lib. 6. tit. 2. num. 25. Masl. de magistr. lib. 1. tit. 19. num. 28. Palaez de maiorat. p. 4. qu. 20. num. 251. Molina de primog. lib. 2. c. 6. num. 73. Bardell. conf. 47. Petros. conf. 36. ex num. 382. Tufi. lib. 2. consil. 550. num. 45. & lib. 2. consil. 40. num. 113. Gratian. dist. 44. n. 17. seqq. & ibi Luc. & Salgad. de reg. protest. p. 1. c. 1. num. 32. Castill. sup. num. 33. seqq. Andreol. contro. 316. num. 5.*
- 143 In præscribenda libertate onerum, scientia quod quis teneatur ad onera, non impedit præscriptionem, neq. inducit malam fidem, maxime in illa 30-annorum, multo magis in immemoralibus, *Surd. conf. 234. num. 29. seqq. Menbach. Illustrat. 76. num. 8. Rol. n. conf. 5. num. 59. lib. 1. Gracemat. dec. 100. num. 13. Castill. sup. num. 51.*
- 144 Sic mala fides excluditur ex possessione longi temporis, lo. Kitzel. de mon. l. cl. 4. qu. 2. num. 3. licentibus & patientibus aduersariis, *Ludovic. dec. 567. num. 9.* Nisi constat de scientia debui in possessione, quia tuoc impedit præscriptionem, *Rota p. 19. rec. dec. 231.*
- 145 In Cathalonia præscriptio 10. & 20. annorum est recueta ad 30. annos, & procedit etiam cum mala fide, *D. Rom. guer. ad Conc. ol. ad statut. Fagnol. fol. 258. num. 36.*
- 146 Male fides est in eo possessore, qui scit emississe lege repugnante, *Rocens resp. 73. num. 25. lib. 2.*
- 147 Verum præscriptio currit etiam de iure Canonico, siue bona fide, quando agitur de iure querendo, & non de iure quæsito amittendo, *Bald. de præscript. 3. p. 3. qu. 1. 3. num. 9. Pri. dec. 128. lib. 2. Rota dec. 180. num. 2. p. 2. dinc. & dec. 181. Pacius Jordan. vol. 2. lib. 10. tit. 7. num. 306. & vol. 3. lib. 14. tit. 24. num. 26. Penia dec. 403. num. 6. Antonell. de temp. l. gol. lib. 2. c. 93. num. 2. Rota p. 12. rec. dec. 40. num. 10. Sabell. & Heres num. 47. Penia dec. 403. num. 6. Amat. conf. 96. num. 35. licet contra dicant Hed. eru. ad S. de dec. 2. num. 10. Rodier. conf. 30. num. 4. 22. 23.*
- 148 Sic ius adeuodi præscribitur etiam cum mala fide, *Gratian. dist. 475. num. 22. Antonell. sup. num. 3.* Et præscribitur 30. annis, *Amat. resp. 96. num. 7.*
- 149 Et circa modum agendi executiue, currit etiam cum mala fide, *Sabell. post. tom. 4. Summa tract. ref. 4. num. 13.*
- 150 Non currit præscriptio quando adfunt copula dani, & accepti, propter malam fidem, *Gratian. dist. 602. num. 15. P. Alma alleg. 45. n. 6.*
- 151 Error luti, ubi titulus non est necessarius, sed sufficit bona fides, & iusticia ad præscribendum, *Cast. conf. 298. col. pen. lib. 2. Roman. conf. 123. num. 2. Aff. dec. 40. num. 2. Natta conf. 522. num. 18. & conf. 98. num. 18. lib. 1. Cretetta conf. 27. num. 3. Conu. in c. possessor 2. p. 5. 7. num. 5. Menbach. Illustrat. 496. 77. num. 9. P. Barbos. in rubr. C. de præscript. 30. v. 140. num. 75. seqq.*
- Et error iuris, licet non inducat bonam fidem, constituit tamen in eo medio, quod est inter bonam, & malam fidem, & sufficit ad præscribendum longo tempore, *Petra de fideicom. art. 15. num. 329. Amat. resp. 96. num. 34.* Vbi quod error iustus causat bonam fidem.
- 152 Sed idem P. Barbos. num. 77. ponit DD. coarctatos, qui dicunt communem esse hanc opinionem apud Canonistas, inier quos sunt Gerard. seg. 18. Felix in c. de quarta num. 35. de præscript. Greg. Lop. l. 8. tit. 14. p. 1. gl. 1. col. fin. Menbach. Illustrat. 496. 77. num. 32. Canal. d. c. 27. num. 40. dec. 28. num. 23. p. 1. Lambertes. de contractibus c. solem. gl. 1. num. 174. & nu. 299. P. Molina de iustit. disp. 64. col. 5. seqq. Molina de primog. lib. 2. c. 6. num. 68.
- Sed idem Barbos. sup. num. 78. asserti concordia: Quod si iuris error veretur circa legem, quæ neq. resistit, neq. adhibet actui, tunc procedit præscriptio longissimi temporis, & procedit prima opinio, sed si iuris error circa legem actui resistit, tunc locum habeat secunda opinio, & non procedat, etiam præscriptio longissimi temporis, iuxta text. qm. contrade regum in 6. l. quem. a. modum, C. de agricol. & censu. lib. 1. c. 2. & c. 5. contractus de reb. Eccles. non alien. lib. 6. Conar in c. possessor 2. p. 5. 7. num. 5. Mol. ad de primog. lib. 2. c. 6. num. 68. Menbach. 77. num. 32. & 18. Valasc. consil. 19. num. 7. Et B. Barbos. num. 79. & seqq. late tractat hac materiam, ad quem DD. doctores recurram.
- Vicendi etiam ad hunc punctum Borden. de præscript. docum. 6. §. circumspectis simpliciter, cum seqq. docum. 7. §. licet, & c. l. leg. l. 47. num. 19. 99. vol. 1. Rota 107. num. Cerro dec. 662. num. 12. Ludovic. & Add. dec. 289. n. 16. ubi impugnant Barbos. loco citato.
- 153 Hæres etiam cum mala fide præscribere potest legatum, vel fideicommissum, si legatarius, aut fideicommissarius per 30. annos non petierit, nam elapso dicto tempore, vel repudiasset, vel donasset ceoletur, *D. in c. fin. num. 13. de præscript. Gratian. dist. 2. num. 29. & dist. 118. & dec. 4. Balb. de præscript. in 5. p. print. qu. 3. Surd. dec. 25. num. 25. Rocens resp. 65. num. 28. lib. 1. C. n. er. var. lib. 1. c. 15. num. 64.* Etiam si legatum esset ex causa doctis, vel legitimæ, *Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 3. qu. 10. Jordan. lucubr. vol. 3. lib. 14. tit. 24.*

- mm. 428. *segg.* Sic grauatus restituere præci-
bit 30. annis, *Gallus de fructib. disp. 16. n. 78.*
- 154 Sed post acceptationem requiritur 40.
anni, *Cancer. sup. l. ordan. l. enbrat. lib. 10. t. 1. 7. n. 32. Gratian. disp. 99. q. 3. segg. S. abell. §. mala fides
nu. 7. Antonell. sup. nu. 4. segg.*
- 155 Sed hæc sententia procedit quando legata-
rius, seu fideicommissarius habuit notitiam le-
gati, vel fideicommissi, & tanto tempore non
petiit, alias non currit talis præscriptio, vel ad-
uersus illam restituitur, *Gutierrez. Can. q. 1. lib. 2.
c. 26. S. r. d. de adm. tit. 9. q. 6. n. 20. segg. Gratian.
disp. 118. n. 19. segg. & disp. 365. n. 29. vbi dicit,
quod post petitionem legati hæres nunquam
potest præscribere, Percegr. de fideicom. art. 41. n.
11. 12. Antonell. d. c. 93. nu. 3. 9.*
- 156 Sed quando legatum non est vnicum, sed
annuum, non sufficeret vna præscriptio, sed
quot sunt præstationes, *l. ordan. l. enbrat. lib. 10.
tit. 7. n. 430. S. r. d. de adm. tit. 9. q. 6. n. 12. Camma-
rela de legatis lib. 1. §. c. 4. Diximus hic sup.*
- 156 Et licet aliqui dicant requiri centum an-
nos, *l. r. r. t. conf. 2. 6. n. 6. c. c. al. conf. 2. 68. n. 25.
Alex. conf. 70. 86. lib. 1. S. r. d. conf. 123. n. 16. lib. 1
Dilecti de arte test. tit. 6. delegat. art. 57. Tamen
alii communiter dicunt sufficere quadrage-
nariam, *Roder. de am. add. lib. 1. q. 1. 7. n. 103.
D. Merlino. contr. 44. num. 24. lib. 1. Nos ad Roder.
conf. 92. num. 7. in fine tom. 1. Scoppa ad Gratian.
dec. 22. n. 12.**
- 158 Legata pia præscribuntur 30. annis, *Ross
obf. 89. nu. 61. Nisi habeat statum permanentem
num. 62. segg.*
- 159 Etiam contra Ecclesiam, per 40. annos, etiã
non data bona fide quando ageretur de aule-
renda, *Rota p. 2. diuers. dec. 180. nu. 6. 7. 8.*
- 160 Legata relicta Ciuitati, Ecclesiæ 40. annis
præscribuntur, *Scoppa ad Gratian. dec. 13. n. 37.
De annuis legatis illis factis, Nos inf. d. n. 245.
& segg.*
- 161 Qualiter hæres præscribat alia debita, *Gra-
tiani. & Luca discip. 649.*
- 162 Hæres perficiens præscriptionem incoha-
ram per defunctum, an acquirat sibi, vel hære-
ditati, *Per. g. in. dec. 59. num. 2. dec. 96. nu. 6. S. abell.
§. malaf. es nu. 6.*
- Sed plus relictum vietrico, vel nouerca, in
odium filiorum primi matrimonii, præscribi
non potest, nisi spatio longissimi temporis,
*S. r. d. dec. 171. nu. 11. Bertram. de viduis c. 3. q. 10.
num. 10.*
- 163 Sic aduersus solutionem collectarum, &
Tributorum præscribitur liberitas etiã à sci-
entibus cogi posse ad illa soluenda. Nam non est
mala fides, *S. r. d. conf. 234. n. 29. Nam absque
questione sunt in bona fide. Castill. d. lib. 7. c. 20
num. 41. segg.*
- 164 Mala fides non nocet in libertate soluendi
pedagia, Salinaria, & huiusmodi, *Papen. in for-
ma libell. in alioque confessoria pro seruit. gl. serui-
tus nu. penult. l. ordan. l. enbrat. lib. 14. §. 24. de præ-
script. nu. 42. 6. & segg. Antonell. sup. n. 23.*
- 165 Nec in proprietario, qui recuperauit fru-
ctus à fure per capios à fundo fructuario, *Lfi
ser. ff. de usufr. nam licet proprietarius teneatur
fructus restituere usufructuario, fructus à fure
recuperatos, siue eorum æstimationem, hoc est
verum, si illos usufructarius petierit, dum vi-
xit, alias ad ipsum proprietarium spectant, Pon-
te c. o. f. 100. n. 11. segg. Castill. de usufr. c. 7. n.
9. 13. segg. Antonell. sup. n. 25.*
- 166 Nec in Successore in Pziaturis, beneficiis,
& dignitatibus, quia licet eius prædecessor fue-
rit in mala fide, non tamen impositum præscri-
ptio in persona Successoris existens in bona
fide, *S. abell. de præscript. in 2. p. 3. princ. q. 12. nu. 13.
Antonell. sup. nu. 27.*
- 167 Et Papa potest in certis casibus inducere
præscriptionem, cum mala fide, licet non pos-
sit lex Ciuius, aut statum laicorum hoc indu-
cere, *Balb. sup. in 2. p. 4. princ. q. 14. Crescent. dec.
1. de præscript. Antonell. sup. n. 29.*
- 168 Scientia rei alienæ impedit præscriptionem.
Cyriac. cont. §. 32. Capon. discip. 193. §. p. n. 96. 98
- 169 Sed quod præscriptio statutaria currat
etiã cum mala fide, post mille *D. Conciol. ad
leg. 11. n. 10. & de iure Canonico, dummodo
concurrant tres cautelæ, Ferret. cautel. 38. Ca-
poll. caut. 46. Veluti si transacto tempore à sta-
tuto ordinato, disponeret idem statum: In-
strumentum debui præstare nullum, fictitium,
vel simulatum, siue amplius, probationem non
facere, quia tunc per illud non præbatur de-
bitum, *Rota p. 2. diuers. dec. 104. nu. 2. & dec. 8. p. 2.
Al. o. rad. conf. 53. n. 32. lib. 2. Leonell. dec. 76.
Gratian. disp. 52. Merlino. dec. 124. nu. 12. & segg.**
- Vbi in terminis Statuti Vrbis firmat non ob-
stare malam fidem, cum idem statutum non
rollet directe, & immediate ius creditoris, sed
stante illius negligentiâ, & iacurnitate, per 160
annos, inducat præsumptionem solutionis, qua
stante non potest amplius mala fides conside-
rari, *Rota p. 17. accites. 379. Pacion. de locat. c. 52.
nu. 18. segg. Hurtad. resol. moral. p. 2. tract. 3. §. 8.
Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 67. n. 12. & c. 81.
nu. 48. & lib. 2. c. 106. num. 7. Card. Luca de regul.
disp. 47. in omni præscriptione, de dote disp. 29.
nu. 10. disp. 164. nu. 12. de alien. disp. 3. num. 10. D.
Conciol. ad statut. Engub. lib. 2. r. mbr. 30. num. 8. &
alleg. 11. nu. 12. 13. licet S. r. d. dec. 603. nu. 18. &
segg. dicat non currere stante mala fide, quæ
nocet etiã hereditati, neque stante aliqua præsup-
derante præsumptione non solutionis, *Card.
Luca de dote disp. 29. nu. 10. disp. 164. nu. 5. de penf.
disp. 34. nu. 10. de indic. disp. 1. nu. 20. 21. consili.
disp. 160. Staib. n. ref. 104. n. 68. segg.**
- Intellige de mala fide vera, & positua, non
ante fista, & præsumpta: *Card. Luca de l. die.
disp. 21. de dote disp. 115. nu. 16. disp. 161. num. 51.
164. nu. 12. de cred. disp. 131. num. 22. Diximus
sup.*
- Nisi præsumptio sit vehemens, concludere,
quia tunc assumatur veritas, *Card. Luca de d. disp.
104. nu. 12.*

Et quod semper requiratur bona fides, etiam si statutum mandaret Creditores non audiri post certum tempus, *Surd. dec. 158. Tuse. lit. P. consil. 521. nu. 25. 74. seqq. Altiograd. consil. 53. nu. 2. seqq. nu. 24. lib. 2. Caball. consil. 105. lib. 2. Christin. dec. 84. vol. 4. Fasbin. cour. lib. 1. c. 63. Idem Christin. ad L. municipal. tit. 20. nu. 13. Vbi limitat in iure querendo, & in pœna, quæ potest præscribi etiam cum mala fide, & de iure Canonico, *Parion. de locat. c. 52. nu. 38. seqq. Staiban. ref. 118. nu. 18. Diximus Nos sup. n. 127.**

Sed in Provincia Cathalonæ sunt variz præscriptiones statutariz, quæ currunt, etiam cum mala fide, per *Vf. ar. Omnes causæ tit. de præscript. Cencor. vol. lib. 1. c. 15. nu. 28. Vbi dicit id esse potius pœnam legalem contra non petentes debita suauagum propriam præscriptionem, bene D. Romagner. ad Consil. ad statut. Eugub. lib. 2. rubr. 30. nu. 36.*

- 170 Præscriptio quando procedat in actionibus personalibus in causis fiscalibus in mutuo, Deposito, An ex sola scientia rei alienæ induzatur mala fides, & quid stante statuto, quod certo tempore præscribat, an requiratur bona fides, & quid si statutum annullaret Instrumentum, *Gratian. & Luca disc. 5. Jordan. Luca. brat. tit. 14. nu. 17. & seqq. Gabriel. consil. tit. de præscript. consil. 3. Ricc. coll. 285. 780. Marefco. lib. 2. cap. 67. Parlat. in quodlib. lib. 1. c. 15. 11. Molin. d. 71. p. 1. Gutier. pract. lib. 1. q. 90. Vela differt. 8. q. 26. d. nu. 45. & 60. & diff. 34. d. nu. 70. & diff. 48. nu. 8. 9.*

- 171 Præscriptio centenaria habet vim illius, & privilegii, *D. Marcian. exercit. fiscal. 11. nu. 4. fol. 55. r. Marin. lib. 1. c. 107. num. 20. & lib. 2. c. 115. nu. 12. D. Rosa consil. 9. nu. 17. 12. nu. 22. Marotta differt. 39. nu. 22. Scoppa ad Gratian. dec. 13. nu. 40. lib. 1. c. 44. 45. 46. Faber. in C. lib. 7. tit. 13. de præscript. defun. 2. nu. 3. Matthei de regim. Reg. Valent. c. 4. 6. 4. n. 37. Curd. Luca de feud. disc. 3. de emphite. disc. 60. de benef. disc. 32. nu. 2. 4. disc. 49. nu. 14. Scopp. ad Merlin. contr. 63. nu. 1. lib. 2. Barbos. in c. de præscript. in 6. nu. 16. Rocas resp. 61. nu. 3. lib. 1. Sabell. §. possessio nu. 32. Bayo in praxi p. 3. lib. 1. c. 24. Antonell. de temp. lib. 2. c. 111. nu. 8. Palma consil. 5. nu. 13. consil. 64. nu. 29. Capon. differt. 191. nu. 9. Precol. dec. Flor. 49. nu. 1. Bouden. collu. 2. 29. Tuse. lit. T. consil. 38.*

- 172 Et submotio omni præscriptione non est sublati ista centum annorum, vel immemorabilis, *Christin. dec. 83. vol. 4. Sabell. §. præscriptio nu. 24. 25. Canall. q. 496. Vela differt. 34. nu. 100. R. Marin. lib. 2. c. 115. nu. 13. R. Rewert. & R. Marin. dec. 83. & 309. dec. 309. fol. 609. nu. 4. Gobius Tract. var. fol. 430. nu. 127. Quamuis adit clausula: Non obstante lapsu temporis, nu. 128. etiam si sit dictio vniuersalis, nisi de illa sit facta expressa mentio, nu. 128. seqq. Cassil. de tertijs c. 24. Barbos. in L. de præscript. & libi Bouden. nu. 17. 18. 42. T. boming. consil. 11. vol. 2. Cyriac. contr. 3. nu. 6. Idem Bouden. collu. 10. nu. 70. vol. 2. Consil. ad Surd. dec. 1. nu. 13. Gratian. & Luca differt. Temp. p.*

2. Dondus consil. 65. Nos infra n. 177. 178. 198. 173 Centenaria æquiparatur immemorabili, *Fontanell. dec. 586. D. Palma dec. 343. nu. 6. Quomodo immemorabilis probetur, Farinac. dec. p. 1. tom. 7. dec. 445. Iunius gl. 16. §. 15. nu. 21. Crespi obs. 14. Valer. de differ. vtriusq. fori, verb. præscriptio, Robert. rer. indic. lib. 4. c. 18. Rosu consil. 12. nu. 25. Logun. de fruct. lib. p. 1. c. 15. §. 4. nu. 211. & p. 1. c. 25. nu. 49. Bouden. collu. 29. Add. ad Molin. de primog. lib. 2. c. 6. ad nu. 43. seqq.*

174 Sed est minor immemorabili, *Sousa dec. 15. nu. 10. Sed maiorem dicit Rosu consil. 12. nu. 26. Logun. d. §. 4. nu. 212. sunt differentiæ inter illas. Logun. d. §. 4. nu. 213. Rosa consil. 12. nu. 26.*

175 Etiam quadragenaria cum titulo, *Malina. lib. 2. de primog. c. 6. d. nu. 51. 59. Larrea alleg. 68. 69. nu. 4. Cassil. de Tertijs c. 34. Valenz. consil. 79. nu. 123. Gutier. lib. 3. pract. q. 62. Idem Cassil. lib. 5. c. 93. §. 8. Card. Luca de hered. disc. 33. nu. 13. de ind. disc. 21. nu. 42. D. Cepparell. ref. 26. nu. 14. Scoppa ad Merlin. contr. 63. nu. 1. lib. 2. Pereira. dec. 52. nu. 3. Pboeb. dec. 81. nu. 9. 10. Reynas ubi. 65. nu. 35. 37. Logun. de fruct. p. 1. c. 15. §. 4. nu. 197. Cassil. de Tertijs c. 34. Larrea alleg. 68. Molin. de primog. lib. 1. c. 3. nu. 52. vbi addit, dicit secus quoad maiora.*

176 Quomodo debeant deponere testes ad concludendam quadragenariam de visu, *Card. Luca de Iurisdict. disc. 1. nu. 7. disc. 3. nu. 5. Si dicant ab annis 50. & 60. circa non conclusum, cum possit verificari in eo, quod heri gesum est, disc. 1. nu. 7. Rot. p. 3. diuers. lib. 2. dec. 220. vbi de probanda per testes immemorabili, & centenaria. Probat per testes de fama, vel initium possessionis per Instrumentum, & finis per testes, D. Marcian. exercit. foren. fol. 56. n. 8.*

177 Præscriptio non impediatur, nec censetur sublati per clausulam: *Semper, perpetuo, & quæcumque, R. Marin. ad Rewert. dec. 309. R. Cartis de feud. p. 1. c. 62. nu. 94. 97. Guffman. verit. in ver. 33. Nec per statutum excludens omnem præscriptionem, R. Marin. ad Rewert. dec. 427. nu. 5. D. Romagner. ad Consil. ad statut. Eugub. rubr. 30. lib. 2. nu. 74. & ad Synod. Gerund. lib. 5. tit. 12. c. 2. nu. 128. Sabell. nu. 25. Surd. dec. 2. vbi Hodier. Vela differt. 34. nu. 99. Conar. var. lib. 1. c. 9. nu. 4. Salsad. de protect. p. 4. c. 10. d. nu. 72. & 76. Card. Luca de empt. disc. 32. nu. 9. disc. 46. nu. 2. D. Cepparell. ref. 73. nu. 4. Videndus Donad. de renouat. c. 34. vbi contra, & etiam Ansfeld. de commerc. disc. 95. n. 29.*

178 Nec ex clausula: *Non obstante lapsu temporis, D. Romagner. ad Synod. Gerund. lib. 5. tit. 2. c. 9. nu. 128. seqq. Gratian. disc. 2. nu. 23. D. Pignatelli. consil. 129. nu. 39. tom. 1. Marcius consil. 649. nu. 39. Et omni præscriptione exclusi, Penia. dec. 377. nu. 18. sup. n. 172.*

179 Quod centenaria tribuat meliorem titulum de Mundo, *D. Palma dec. 343. nu. 7. dec. 340. nu. 37. & suppleat omnes defectus dicit Kirzel de monet. cl. 4. q. 2. sect. 1. nu. 39. R. Marin. ad Rewert. dec. 83. & 408. D. Rocas disp. 59. nu. 5. & disc. 70.*

- num. 12. lib. 1. *D. Palma* alleg. 203. un. 69. 70. *Precol. infra* hic num. 8. 15. post *Roccam* disp. 7. n. 31. *Card. Luca* de fideicommissis. 3. n. 5. in sup. p. 6. & de alienat. & contr. probib. disc. 3. n. 18.
- 180 Quod habeat vim privilegii iuste concessi, & adhuc effectum æquiparatur immemorabili dicit etiam *Rocca* d. disp. 59. un. 5. & disp. 70. un. 13. *D. Precol. dec. Flor.* 49. un. 1. seqq. *Camill. Borrellin* summa decif. p. 2. un. 20. *Pareja* de instr. edit. tit. 7. ref. 9. un. 59. seqq. Immo centenaria potest concedere id, quod non tribuit privilegium, *D. Palma* dec. 346. un. 11.
- 181 Ex centenaria cum obseruantia non debet præsumi derogatio Principis, quoties constat de initio acquisitionis rei fideicommissariæ distinctæ. *Roca* a disp. 7. un. 8. & seqq.
- Et explicat privilegium dubium, *D. Palma* dec. 343. un. 10. & explicat pro præscribentibus, quod non est in privilegio, *Card. Luca* de regal. disc. 47. un. 9.
- 182 Licet secundum aliquos centenaria distinguatur ab immemorabili, secundum sententiam Hispanorum, DD. apud *Roccam* disp. 7. un. 3. 7. *Castillantr.* lib. 7. c. 26. un. 69. 70.
- Tamen ceteraria æquipollet immemorabili, *D. Palma* d. c. 340. un. 39. & eandem vim habet, quoties nullo modo constat de initio, & ideo poterit allegari melior titulus de mundo, *Rocca* disp. 7. un. 11. disc. 70. un. 14. *Add. ad Molin.* de primog. lib. 2. c. 6. ad un. 43. f. 19. *Palenz.* conf. 79. un. 121. *Farinae.* dec. 584. *Ric. coll.* 638. *Miranda.* maior. p. 4. q. 20. c. 20. un. 230. *Rota* dec. 545. un. 1. p. 1. & dec. 210. & 214. lib. 2. p. 2. in nouiss. & dec. 243. & 717. lib. 3. p. 3. Et si non valet in vim immemoralis, valet in vim centenariæ, *Feutur.* rin. conf. 9. un. 103.
- Et hoc modo est intelligenda sententia affirmans, quod præsumatur titulus, & derogatio fideicommissi, ex centenaria, *Rocca* d. disp. 7. un. 14. *Reg. Marin.* ad *Renert.* dec. 427. *Sousa* dec. 15. un. 10.
- 183 Centenaria, cum æquipollet immemorabili, quando constat de initio, stare alienatione fideicommissi facta à grauato, non potest subire includere præsumptionem tituli, *Rocca* d. disp. 7. un. 15. seqq.
- 184 Et dum constat de initio, præsumptio tituli non suffragatur, etiam si mille effluxerint anni, *Rocca* sup. un. 17. 22. *Galepin* comment. ad Bull. *Vrbani* VIII. un. 269. post *Tract.* de reff. in integrum, *R. Marin.* ad *Renert.* d. dec. 427. un. 4. post *Barbof.* in rob. de prescript. 30. vel 40. an. or. d. un. 364. *Gratian* disc. 441. un. 17. *Castill.* dec. 12. *D. Galeot.* contr. 53. un. 45. lib. 2. *Capib.* de baron. in prag. 1. un. 143. & in prag. 11. n. 146.
- 185 Sed quod centenaria non æquipollet immemorabili, & ideo non includit in se præsumptionem tituli, eo ipso, quod constat de initio, *Rocca* d. disp. 7. un. 22. *Galef.* sup.
- 186 In centenaria stante initio, cessat non solum

ratio, sed etiam qualitas, obquam immemorabilis conceditur præsumptio cuiuslibet melioris tituli, *Rocca* d. disp. 7. un. 19.

187 In centenaria, licet verificetur immemorabilis in materia iuris patronatus, id intelligendum est, dummodo de initio contrario non constet, *Rocca* sup. un. 18.

188 Centenaria præscriptio si habet vim immemorabilis, quo ad tituli præsumptionem deductionis impedimentorum non faciem, cum in immemorabili non admittantur, & nihil prodessent, *Rocca* d. disp. 7. un. 25. & seqq. Vbi ponit rationes.

189 In centenaria in aliquorum sententia, etiam præsumitur titulus, & omnia necessaria ad insinuationem immemorabilis, *Rocca* d. disp. 7. un. 28. *Precol.* d. dec. 49. un. 1. *R. Marin.* ad *Renert.* dec. 417.

190 In centenaria, immo millenaria possessione dicitur constare de initio certo, quoties producit titulus de possessore rei fideicommissariæ, quo casu cessat possibilitas tituli melioris, *Rocca* d. disp. 7. un. 29.

Secus quando à fideicommissario producat titulus emptionis, nam tunc non remanet exclusio in reo, & possessore multiplicatio, & allegatio aliorum titulorum, qui à iure præsumuntur, *Rocca* sup. un. 304. *D. Palma* dec. 340. un. 38.

Sentenaria non distinguitur à qua titulus producat, *Rocca* sup. un. 39. 41.

191 In centenaria ad effectum, ut dicatur constare de certo initio, fat est, si ab actore producat titulus, *Rocca* sup. un. 35.

192 In centenaria statim dicitur probatum initium, eo ipso, quod constat de traditione rei, vel alio contractu à principio inter partes inito, *Rocca* sup. un. 40.

Quod intellige quando productio tituli fit à reo, & possessore, secus à fideicommissario actore, nam ex illius productione non excluditur allegatio melioris tituli præsumpti, facienda à possessore, *Rocca* sup. un. 29. 30. & 41. *R. Marin.* ad *Renert.* dec. 427.

193 Centenariæ effectum non tollit modici temporis defectus, si deficiat vnus, duores, quatuor anni. Immo sufficit illa 90. annorum, *Precol.* d. dec. 49. un. 9. *Pacion.* de locat. cap. 14. f. 11. un. 7. *Rocca* disp. 42. un. 37. lib. 1. *D. Cepparell.* resp. fiscal. 72. un. 5. 53. Vel septem anni, *Precol.* dec. Flor. 49. un. 9. *D. Palma* dec. 343. un. 4.

194 Sed probata centenaria, non censetur probata immemorabilis. *Molin.* de primog. lib. 2. c. 6. un. 46. 47. & ibi *Adentes* ad un. 43. & seqq. nam centenaria est minor immemorabili, *Sousa* dec. 15. un. 10.

Centenaria probatur, vel per testes deponentes de fama, vel initium possessionis per instrumentum, & finis per testes, *D. Marcan.* exercit. fiscal. 1. t. n. 8. fol. 55.

195 Centenaria currit, quauis titulus allegatus habeat qualem colorem excusationis, puta quia error, & defectus consistit in questione iuris

- luris dubiis, *Menoch. de res. poss. remed. 3. n. 639*
in *fiac. Cyriac. contr. 3. n. 67. D. Alex. ad Capyc.*
Larr. consuli. 83. n. 48. Prccol. d. dec. 49.
- 196 Immo in cenensaria non obstante dubietate dicti tituli ostensi, lex presumit postea subsequutum fuisse alium titulum validum, qui ignoratur, vel illum validum fuisse, *Pasq. contr. illustr. c. 2. n. 11. Gabriel. conf. 88. n. 17. vol. 1. Barfat. conf. 127. n. 30. Cyriac. d. contr. 3. n. 66. D. Alex. in p. m. 49. Prccol. der. Flor. 49. n. 8. Reg. Marin. ad Renet. dec. 427. n. 3.*
- 197 Præscriptio centum annorum non potest tolli per Principem, secus in illa 30. vel 40. annorum, *Gratian. disc. 2. n. 22. 23.*
- 198 Præscriptio prohibita per statutum, aut legem, non cenetur prohibita Cenensaria, *Capyc. dec. 4. n. 20. Barthol. in rubr. C. de præscript. 30. vel 40. ann. n. 198. Campan. ad stat. Mediol. c. 114. Boer. der. 39. n. 11. De Constant. in prag. de præscript. n. 6. Vbi etiam Novus. n. 30. Penia dec. 337. n. 18. R. Marin. ad Renet. dec. 427. n. 58. Rocca disp. 59. n. 8. Idem R. Marin. ad Renet. dec. 309. Diximus sup. n. 172.*
- 199 Licet contra ignorantem non currat præscriptio, ut sup. Diximus, Tamen in hac cenensaria non intrat questio de scientia, vel ignorantia, etiam respectu Ecclesiæ, vi docet Card. Luca de emphyt. disc. 62. n. 37. & de feud. res. 3. n. 18. 19. D. T. rissary dec. 23. n. 12. in fine lib. 2. R. Marin. alleg. 149. n. 14. D. Palma dec. 343. n. 14. vbi n. 15. dicit sufficere scientiam Officialium in non solutione Gabelle, ex *Franch. dec. 46. n. 10. Sord. dec. 4. n. 6. D. Gales. contr. 22. n. 27. lib. 1. Cyriac. contr. 688. n. 7. Mas. ansule, 649. n. 36. Gratian. disc. 695. n. 7. 8. Salgad. de reg. prot. lib. 1. c. 1. n. 140. & p. 3. c. 9. n. 18. Pigant. ad stat. Ferr. lib. 2. n. 20. Mellin. dec. 4. n. 7. Penia dec. 128. n. 27. Durand. dec. 74. n. 25. post Poth. de manut. dec. 646. n. 73. post mille. D. Ronsquer. ad Synd. Gerundens. lib. 5. tit. 12. c. 9. n. 203. 204.*
- 200 Immemorialis est centum annorum, secundum multorum opinionem, *D. Cirinus in Nexu rerum Eccles. c. 2. n. 173.*
- 201 Centum annorum excludit beneficium restitutionis in integrum, *Castill. contro. lib. 6. c. 25. T. bes. p. 27. n. 24. 25. Prccol. d. dec. 49. n. 22. Quid in Ecclesia, Vide infra hic n. 244.*
- 202 Nocet etiam nasciturus, & habet locum in annua præstatione, *T. bes. d. q. 27. n. 24. 25. & q. 49. n. 20. lib. 4. Rata dec. 706. n. 24. p. 18. tom. 2. rec. Præcol. sup. Vide n. 264.*
- 203 In illa præsumitur bona fides, *Marescot. lib. 2. c. 56. n. 13. Sord. conf. 296. n. 6. Cyriac. contr. 623. n. 30. T. bes. d. q. 27. n. 9. Gabius de monet. q. 8. n. 46. 47. Prccol. sup.*
- 204 Nec sufficit si allegetur error evidens, nam ex dicto tempore non præsumitur, *Racca disp. 7. n. 31. Prccol. d. dec. 49. n. 15.*
- 205 Ius patronatus probatur ex præscriptione eorum annorum, nam per tale tempus præsumitur titulus foundationis, vel donationis, *Barbat. Tom. 4.*
- dec. 175. 542. vbi Additio alias decisiones refert & dec. 884. vbi Addit. lit. A. D. Catalan. conf. 9. n. 1. & seqq. Sord. d. c. 1145. n. 1. lib. 2.
- Quamvis deficiat aliquod modicum tempus, *Gales ad Ballam Urbani VIII. n. 223. post Traite de res. in integr. Récit. de Iure patron. res. 106. n. 6. & res. 123.*
- 206 Verum in nostro Tribunali Regie Camere Summarie, præcipue de Patrimonio Regio: Præscriptiones Cenensarie, quam plures fuerunt annullatæ, vi testatur, *Camill. de Curtis in divers. feud. p. 1. fol. 75. n. 11. 2. Præscript. d. 41. n. 22. lib. 3. Videndus Bisogni alleg. 125. n. 29. seqq. D. Soppa ad Fabr. in C. lib. 1. n. 2. expl. 5. n. 7. vbi alias refert.*
- 207 Præscriptio rerum Ecclesiæ, cum bona fide, & iusto titulo, sit per 40. annos, cum per tale tempus præsumatur solemnitates necessaræ in alienatione bonorum Ecclesiæ, *R. ce. in praxi p. 1. res. 32. n. 5. Amat. conf. 63. n. 9. 14. Nos ad Ront. conf. 92. n. 7. lib. 1. & ad conf. 79. n. 25. lib. 1. Fulgent. de Iure emphyt. tit. de contr. qu. 11. n. 4. Paton. de locat. c. 14. §. 11. n. 10. Bisogni alleg. 125. n. 7. 8. alleg. 188. n. 16. & alleg. 11. n. 13. Carrill. dec. 44. n. 15. dec. 203. n. 4. Prccol. consili. 34. n. 2. Prccol. de transact. qu. 79. n. 10. Penia dec. 5. n. 7. Borsil. in summ. dec. 15. n. 19. P. fell. cont. 85. n. 170. Pasf. arell. in publ. 7. §. 5. n. 43. Diana transact. 7. micell. 8. Consil. ad Sord. dec. 1. n. 3. seqq. R. lib. 2. obs. 89. n. 54. Palma consili. 64. n. 25. Longos dec. 347. n. 40. Paton. de locat. cap. 23. n. 38. Prccol. de transact. qu. 79. n. 10. Card. Luca de emphyt. disc. 60. n. 2. de alien. et. disc. 14. n. 17. de Induc. disc. 21. n. 40. Soppa. ad Gratian. dec. 15. n. 40. dec. 22. Barthol. in lib. 3. de Iure Ecclesiæ. 18. & in l. 2. C. de præscript. 30. n. 172. seqq. & ibi Borden. & de præscript. do. n. 12. Molign. ah. eret. 89. n. 6. Fontanell. dec. 325. n. 1. 3. seqq. D. Pignatelli consili. 95. n. 84. & n. 5. 1. tom. 6. Spretell. dec. 179. n. 5. 1. seqq. Casan. disc. 70. n. 6. & disc. 396. n. 1. & Clarin. contr. 39. n. 4. & contr. 105. n. 100. seqq. Card. Luca de alienat. disc. 1. n. 84. disc. 9. n. 3. de feud. disc. 68. n. 11. disc. 19. n. 20. de Paroch. disc. 19. n. 5. disc. 35. n. 8. 11. Paton. de locat. c. 14. §. 11. n. 30. seqq. Antanell. de regimin. Eccles. Episc. lib. 1. c. 4. n. 39. Fentrellin praxi annot. 1. §. 3. n. 16. seqq. Prccol. de transact. 24. n. 47. seqq. D. Tristany dec. 24. n. 165. Borden. coll. lib. legal. 16. n. 18. tom. 2. Sabel. §. follemit. n. 4. D. Calder. dec. 9. n. 74. tom. 1. L. donis. dec. 243. 354. & ibi Ad dit. Clarin. dec. 184. 306. n. 7. Rata post Tonnot. de pensand. dec. 2. n. 9. 10. post mille Doffis. D. Romagn. ad Synod. Gerund. lib. 3. tit. 5. c. 1. n. 9. seqq.*
- 208 Immo quod per lapsum 30. annorum præsumitur assensus Apostolicus, & alie solemnitates requisitæ in alienatione bonorum Ecclesiæ, si adhi observantia, *Clarin. contr. 39. n. 4. Rata dec. 2. n. 9. p. 4. tom. 2. & dec. 32. n. 3. p. 6. rec. Canaler. dec. 575. n. 1. Rata dec. 537.*

- num. 3. p. 2. dec. 212. nu. 12. p. 5. & dec. 175. nu. 13. p. 8. rec. *Add. dec. 354. nu. 18. Paction. de locat. d. 5. 11. num. 10. D. Venturin. conf. 9. n. 80. lib. 2. Carill. dec. 44. num. 15. Rota dec. 6. post D. Maradei in praxi instrum. nu. 7. & dec. 18. nu. 9. D. Baldus. dec. Pavment. tit. de dote dec. 33. Rota dec. 7. num. 23. p. 15. rec. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 72. nu. 18. 22. Card. Luca de alienat. disc. 1. num. 84. *Precol. de transact. qn. 24. nu. 47. Rota post Torre de passis fut. success. dec. 45. & in rec. dec. 254. & p. 8. dec. 139. n. 3. p. 14.**
- 209 Verum non imputatur in illo tempore spatium litis, *Rota dec. 168. nu. 5. in fine p. 4. & dec. 133. num. 13. p. 1. rec. Et observantia debet esse univformis, Marefco. lib. 1. c. 13. seqq. Rica. coll. 3125. Rota dec. 711. nu. 11. seqq. p. 4. tom. 3. rec. Vbi quod non sufficit observantia minoris temporis.*
- 210 At non ita, quo ad tempus vite Prelati, qui alienavit, Nam licet, & illud subducendum esse dicat *R. Reuter. & Marin. dec. 83. & 408. Rota dec. 336. num. 29. p. 10. rec. & coram. Bilio dec. 442. num. 16. Guid. Pap. dec. 150. Costa de fact. sicut. & ignor. disp. 78. & 80. n. 66. Rota penes Rub. dec. 93. lib. 5. 51. ib. ob. 20. num. 24. 25. & res. & obs. 38. nu. 13. seqq. Nouer. in pragm. in rub. de prescrip. n. 18. Tamen hoc procedit in prescripitione adversus Ecclesiam, in quibus terminis loquuntur omnes decisiones, quæ ibi allegantur, & locus est, quo ad istam prescripitionem Beneplaciti, *Rota coram Serafio. dec. 227. num. 13. & in rec. dec. 463. nu. 8. p. 4. Add. ad Ludonif. dec. 354. num. 19. quidquid confundere videatur hos terminos Merlin. dec. 702. num. 13. & seqq. & nu. 17. Paction. d. c. 14. §. 11. nu. 11. seqq. Antonell. d. c. 72. nu. 18.**
- 211 Quæ omnia procedunt siue in Instrumeto fuerit enunciatus assensus, siue non, quando fuit facta alienatio, & siue in Instrumeto legatur reservatus, siue non, *Ciarlin. contr. 39. n. 4. 11. Add. ad Ludonif. dec. 343. num. 5. Put. dec. 375. num. 7. lib. 2. Rota dec. 506. num. 3. p. 2. rec. Pa non. dec. 14. §. 11. num. 19. 20. Et magis si sit reservatus assensus, *Rota post Vrecol. de transact. qn. 24. n. 47. Rota post Fenzon. ad Rat. Frb. dec. 71. nu. 3. & in rec. dec. 175. n. 14. p. 8.**
- 212 Imò præsumitur vitia Ecclesiæ, & alia necessaria ad virilitatem, *Ciarlin. d. contr. 39. n. 4. Ludonif. dec. 343. & ibi Add. Manica dec. 101. Dunoget. iun. dec. 114.*
- 213 Verum cessat dicta prescripção in pluribus casibus relatis vique ad vndecim per *Ciarlin. d. contr. 39. Marefco. var. c. 13. lib. 1. bene Paction. d. c. 11.*
- 214 Sed prescripção 30. vel 40. annorum sufficit ad prescribendum, & probandam Parochiam, *Carill. dec. 4. l. n. 3.*
- Et licet prescribatur contra Ecclesiam 40. annis, hoc non procedit quando alienatio est nulla, *Vrecol. de transact. q. 79. n. 11.*
- Et licet assensus Apostolicus requiratur nõ solum in omni translatione, quæ fit in alium

de directo, vel vili dominio honorum Ecclesiæ, prout sunt pignoris datio, hypothecæ constitutio, servitus submissio, & similia, *gl. in C. nulli. verb. alienationis, de reb. Eccles. non alien. Novar. in tract. de alienat. bonor. Eccles. n. 1. Quaranta in summa bullar. verb. alienatio bonor. Eccles. num. 17. 26. Barbof. in collect. ad extran. ambrosio. c. num. 8. Bonacin. tom. 1. oper. tract. de alienat. bonor. Eccles. q. vnic. p. 2. r. n. 1. Rec. dec. 376. nu. 1. 3. p. 4. & rel. 41. p. 1. prax. Eccles. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 9. c. 1. vers. secundò queritur. Tamen huiusmodi assensus Apostolicus requiritur quando bona huiusmodi sunt incorporata, quo ad plenam, & pacificam possessionem, & dominium Ecclesiæ. Si verò incorporata non sunt, nullus assensus Apostolicus requiritur, *Lap. alleg. 26. post alios Casaler. in alleg. 2. q. apud Reg. Martin. alleg. divers. tom. 3. Oper.**

Imò non requiritur assensus Apostolicus in cessione, quam agit Ecclesia, vel Monasterium de re, aut actione quæ sitis, sed non incorporata, post mille Rotas de officio 6. n. 170. seqq. fol. mibi 227.

215 Et vna Ecclesia per 40. annos prescribit contra aliam, *Farnac. dec. 208. nu. 1. Phob. dec. 39. num. 14. Penit. dec. 4. num. 7. Vrecol. de transact. qn. 24. num. 31. Dunoget. dec. 713. in fin. Card. Luca de alien. disc. 1. nu. 98. disc. 9. num. 3. disc. 16. num. 7. Rota p. 4. rec. dec. 277. num. 9. seqq. tom. 2. & dec. 568. num. 7. part. 9. Galf. de restit. fol. 190. num. 304. Sic Hospitalia, non censeantur vixisse bullæ Urbani VIII. anni 1641. *Antonell. de templegal. lib. 2. c. 67. nu. 33. 34. Luca ad Gratian. dec. 150. nu. 4. Stoppa ad Gratian. dec. 22. nu. 5. seqq. Paction. de locat. c. 14. §. 11. n. 8. Monald. dec. 117. nu. 1. Frances. de intrus. q. 105. num. 12. 13.**

216 Idem contra laicum habentem rem communem cum Ecclesia, *Natta conf. 590. col. fin. Sured. conf. 301. num. 83. Marfil. sing. 180. Sperell. dec. 19. num. 31. Barbof. in auth. quæ actiones C. de Sacr. Sanct. Eccles. Noguerol. alleg. 2. d. n. 29. Mascard. conf. 1220. vbi Riccan. addit. Censal. ad Sured. dec. 1. nu. 7. Michalon. de fratrib. p. 2. cap. 25. n. 4. Pacific. de Saluandis disp. 22. c. 2. n. 281. Scoppa ad Gratian. dec. 22. n. 7.*

217 Sic feudum contra Ecclesiam prescribitur 40. annis, *Barbof. in l. 2. C. de prescrip. 30. vel 40. ann. nu. 172. Sabell. in B. §. 7. n. 32.*

218 Ecclesia priuato succedens, quadragenarie prescripitionis privilegio gaudet residui temporis respectu quoad prescripitionem complendam deficit, *Bald. de prescrip. l. p. 5. n. 33. Modern. ad Sured. d. dec. 1. nu. 8. Scoppa sup. nu. 14. Rubens de consue. c. 31. n. 58.*

219 Hospitalia, & alia loca pia eodem privilegio 40. annorum potuntur, *Bonacin. de restit. disp. 1. q. vlt. par. 2. §. 2. num. 28. P. Molina. d. instit. disp. 72. num. 3. Conar. in reg. possessor. p. 2. §. 2. num. 3. Traq. de priuileg. p. 1. caus. priuileg. 39. Valens. conf. 58. Castillob. l. c. 5. nu. 63. Reg. & lib. 7. c. 26. n. 61. 62. Amatus. conf. 63. nu. 14. Antonell. d. c. 67.*

Quam.

Quamvis auctoritate Episcopi non erecta, *Suarez de Religione tom. 1. tract. 3. lib. 4. de Simonia c. 17. num. 11. Tufi. de H. cont. l. 158. & 163. num. 2. & 4. & l. P. consil. 338. Garcia de benef. p. 5. c. 1. num. 602. Magdalen. de num. testam. in testam. requir. p. 2. c. 2. num. 15. Bonadill. lib. 2. c. 18. num. 288. licet contra dicat Perrey de manu reg. p. 1. c. 17. n. 10. quem impugnati Scoppa ad Gratian. d. dec. 22. n. 16. 17. 18. Soufa dec. 26. n. 18.*

Licet contra dicat etiam Frecolde transf. l. q. 24. num. 62. & seqq. Egitur Nos sup. qu. 38. n. 401. & seqq. de privilegiis competentibus Hospitalibus, & aliis Locis piis.

220 Verum Ecclesie, & Loca pia, & Confraternitates restituntur aduersus præscriptiorem, Barbof. l. 3. num. 358. C. de præscript. 30. Vbi Borden. & idem Borden. de præscript. docum. 24. Barbof. de potest. Episc. alleg. 75. d. n. 36. Rota post Patib. de dist. ant. dec. 25. n. 10. dec. 51. num. 19. 30. Nos d. q. 38. n. 401. 402. Soufa d. dec. 26. num.

221 Sed Ecclesia contra seculares, tempore ordinario præscribit, Castill. lib. 2. c. 5. num. 63. seqq. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 67. n. 32.

222 Et bona Ecclesie translata in priuatum, præscribitur spatio ordinario, Tranchedin. consil. 16. n. 4.

223 Sic contra Vassallum Ecclesie, respectu iuris domini ipsius Vassalli, præscribitur 30. vel 40. annis, Antonell. d. c. 67. n. 39.

224 Imò bona Ecclesiasticorum præscribuntur tempore, prout illa laicorum, Gobius tract. var. fol. 230. n. 127. Rota dec. 3. n. 32. p. 7. rec. Danozet. dec. 713. Galef. de restit. n. 304. fol. 190.

225 Verum in bonis super quibus Clerici sunt ordinati ad titulum patrimonii, præscriptio est 40. annorum, Antonell. d. c. 67. n. 31. Phab. de res. 39. num. 9. & seqq. Passerin. in cap. Ecclesie, de restit. in 6.

226 Præscriptio hæc quadragenaria procedit contra Ecclesiam in rebus tantum, quæ principaliter non in his, quæ secundario ad illam pertinent, gl. in c. ad audiendam, verb. principaliter de præscript. Scoppa ad Gratian. dec. 22. n. 19.

227 Item in his, quæ sunt Ecclesie, quo ad verum, & proprium dominium, pro quibus competit reuindicatio, etiam si illius sine ratione quasi domini, pro quibus publiciana conceditur, sufficit iuris ordinarius tempus, Scoppa sup. n. 20.

228 Mobilia pretiosa Ecclesie 40. annis præscribitur, Antonell. de temp. legal. lib. 2. cap. 67. num. 26.

229 Quod in bonis mobilibus Ecclesie, quadragenaria nõ requiritur, D. Verde in Pantoumediastel. lib. 2. tit. de vsu capion. n. 431. Vt etiam in actionibus temporalibus, quæ à lege ad certum breue tempus sunt tantummodo institutæ, & contra priuatos decennium ante finiuntur, vti actio redhibitoria, quanto minoris, prætorum, cum similibus de quibus tit. de edit. edict. l. 2. C. de adit. action. infra, de perpet. & tempor.

etiam contra Ecclesiam, gl. in amb. quas actiones, C. de Sac. senb. Eccl. Scoppa sup. n. 21. & seqq. Castill. contr. lib. 7. c. 26. n. 64. Vbi dicunt in non pretiosis, per tres annos.

230 In locacione bonorum Ecclesie, ad breue tempus, sufficit tempus decem annorum, ad longum tempus requiruntur triginta, Pacion. de locat. c. 22. n. 43.

231 Contra Romanam Ecclesiam non currit præscriptio minor centenaria, c. cum nobis, c. si diligenti, de præscript. auth. quas actiones, C. de Sac. Sancti. Eccl. Scoppa ad Gratian. d. c. 5. num. 5. & dec. 22. vbi Scoppa, & Luca, Censal. ad Surd. dec. 1. Boer. dec. 264. num. 24. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 67. n. 38. T. b. f. lib. 2. qu. 27. num. 7. Marotta discip. 39. num. 24. Card. Luca da Indic. d. c. 21. num. 40. de pension. disc. 34. num. 12. Vbi dicit, hoc privilegium communionem aliquibus aliis Ecclesiis & Religionibus, de quibus hic infra, Barbof. in reper. verb. præscriptio, Tranchedin. consil. 16. num. 8. Passerin. in problem. legal. 7. §. 5. num. 44. Chiarin. controu. 105. num. 103. Rossi lib. 2. obs. 89. num. 55. 58. Lingius in C. fol. 378. num. 40. Castill. lib. 7. c. 26. num. 65. Benich. consil. 95. num. 2. Surd. dec. 1. num. 2. & ibi Hodier. & Censal. Borden. coll. n. 10. num. 48. coll. 34. num. 123. & in tract. de præscript. docum. 14. D. Romaguer. ad Synod. Gerund. lib. 3. tit. 5. c. 1. num. 24. 25. Rota disp. 149. n. 46. Barbof. in summa Apostolic. de res. coll. 271. num. 2. D. Verde in sua pantoumediastel. lib. 2. tit. de vsu cap. num. 434. D. Baruf. ref. q. num. 43. Bignon. alleg. 125. n. 7. 8. 25. & alleg. 188. n. 16. & alleg. 11. n. 13.

232 Sed quod hodie vigore Bullæ Pap. Urbani VIII. in bulla nono consist. 157. in rebus, & iuribus pertinentibus ad quascumque Ecclesias, sola centenaria, & immemorialis præscriptio admittatur, exclusa quacumque alia minoris temporis præscriptio, Rub. in annot. ad dec. 14. num. 35. p. 3. rec. Rota post Attil. ad Castill. de alim. obs. 65. num. 15. & dec. 123. num. 17. 18. alias decisiones refert, & sequitur Doff. d. Dec. Frecol. de transf. qu. 79. num. 12. & qu. 24. num. 51. Turricell. de bonis Eccles. non alien. cap. 14. num. 38. Rota post Tonant. de pension. dec. 89. num. 4. Pacion. de locat. cap. 14. §. 11. n. 1. seqq. Rota coram Rejs dec. 402. num. 7. dec. 219. num. 5. p. 10. rec. G. ilefin comment. ad dist. in Bullam. post. post tract. de restit. in integrum, Card. Luca de alienat. disc. 1. num. 97. Cif. dec. 328. num. 89. Palma alleg. 7. num. 54. Scoppa ad Gratian. dec. 113. num. 2. Tranchedin. consil. 36. num. 4. Marotta disc. 39. num. 24. Barbof. in l. 4. num. 87. C. de præscript. Vbi Borden. Modis. §. plebs scitu. dub. 1. n. 6. 7. lib. 2.

233 Perquam Bullam, benaplicium Apostolicum præsumptum per spatium temporis longi, fuit sublatum, Rota dec. 202. num. 7. p. 7. de res. 340. num. 26. 27. p. 11. dec. 268. n. 21. & dec. 398. p. 12. n. 3. rec. D. D. sup. citati.

234 Et à quo die incipiat ista centenaria, & sit computanda, Frecol. d. qu. 24. n. num. 54. & 979. num. 12.

- num. 12. *seqq. Rota post Prcol. de transf. des. 12. num. 8.* Vbi dicit, quod modici temporis defectus non auerit, *Rota dec. 10. post Galef. de resit. repetita dec. p. 18. tam. 1. rec. vbi fuit dictum: dinumerationem faciendam à die mortis iurisdicti etiam Rota disp. 59. à num. 1. tam. 1. Censal. ad Sord. dec. 1. Prcol. de transf. d. qu. 79. nu. 13. Gratian. disc. 52. nu. 6. Galef. de resit. in comment. ad d. Bullam 708. Pacian. de locat. d. 5. 11. num. 7. Vbi de defectu duorum annorum, post Lotter. de ben. fic. lib. 2. qu. 7. num. 63. Merlin. dec. 45. num. 4. dec. 60. num. 6. dec. 164. num. 11. Vbi de quatuor annis, *Burat. dec. 142. n. 9. & ibi Addi. & dec. 875. num. 4.* Vbi de annis tribus, *Rota dec. 509. nu. 1.* Vbi de annis quatuor, *p. 5. rec. Penting. dec. 72. nu. 3. Palma alleg. 7. n. 56.**
- 235 Secundum aliquos, præscriptio debet esse completa à die editæ Bullæ, *Rota post Melb. ad Castill. de alim. dec. 123. num. 18. Rota d. disp. 59. num. 11. seqq.* Sed quod per se fieri possit post Bullam, vsque ad motam litem, *Card. Luca de emphy. disp. 39. in fin. Pacian. de locat. c. 14. §. 1. num. 4. & seqq. Prcol. de transf. qu. 79. num. 13. Galef. sup. num. 308. Rota dec. 268. nu. 22. p. 12. & dec. 319. n. 13. p. 13. Palma alleg. 7. n. 55.*
- Centenaria quomodo debeat computari, *D. Palma dec. 345. num. 12. Alter Palma alleg. 7. num. 54. & seqq. Card. Luca de emphy. disp. 39. de alienat. disc. 2. num. 5. & seqq. Prcol. de transf. qu. 79. nu. 13. Pacian. de Locat. c. 14. §. 1. num. 4.*
- 236 Privilegio præscriptionis centum annorum gaudet habenti rem communem cum Ecclesia Romana, nam contra eum non præscribi, nisi tanto tempore, *Scappa ad Gratian. dec. 22. n. 8.*
- 237 Bulla prædicta Urbani VIII. non comprehendit census impositos per laicos, ante quam bona transierint ad Ecclesiam, de cuius resit. *Galef. de resit. in comment. ad Bullam nu. 306.*
- 238 Nec extenditur dicta Bulla ad Vniuersum Orbem, nam non habet locum in Regno Poloniæ, *Rota dec. 200. num. 15. p. 10. rec. & dec. 474. num. 10. 11. coram Bisbino, Pacian. de locat. c. 14. §. 1. num. 9. Galef. in comment. ad dictam Bullam post tract. de resit. num. 303. fol. 190.* Vbi bene facit commentaria ad dictam Bullam.
- 239 Nec dicta Bulla comprehendit causas anteq. per sententias terminatas, unde sufficiunt anni 30. *Gales sup. n. 305.*
- 240 Nec dicta Bulla comprehendit casum, quo vna Ecclesia alienat alteri Ecclesie, *Galef. sup. num. 304. D. Rosa de execut. litter. Apostol. p. 1. cap. 4. num. 298. Card. Luca de alienat. disc. 1. num. 98. & disc. 2. num. 3. Prcol. de transf. qu. 24. num. 52. Pacian. de locat. c. 14. num. 8. Rota coram Prcol. dec. 231. num. 6. & in rec. dec. 20. num. 12. & dec. 209. nu. 7. p. 14. eadem Rota dec. 6. nu. 8. post Meradeti in praxi instrument. & ibid. dec. 18. n. 21.*
- 241 Præscriptio Saxonica 30. annorum, vnus anni, & vnus diei an contra Ecclesiam, Hospitalia, Vniuersitatem, & Loca pia, *Berlich. conclus. 7. p. 2. & consil. 8. Vbi an contra Regalia.*
- 242 Licet possit Papa præscribere contra Ecclesiam inferiorem spatio 40. annorum, *Rota d. disp. 149. num. 54. ex Abb. conf. 101. & 102. lib. 1.*
- 243 Tamen contra Ecclesiam priuilegiatam inferiorem, sicut privilegio Imperiali, à Papa specificè confirmato, non iuuat, nisi centenaria, *Rota sup. n. 49. 50.*
- 244 Et præscriptio centenaria necessaria contra Ecclesiam Romanam, intelligitur in præscriptione passiva, non actiua, *Rota d. disp. 149. num. 48.*
- Verum an Ecclesia restitatur aduersus præscriptionem centenariam, & quadragenariam, ex capite ignorantie, ob mutationem Prælatorum, disputant *Odd. de resit. p. 2. qu. 90. art. 7. Louet. conf. 35. Genet. practica. Ecclesi. qu. 423. R. Marin. ad R. Reuerer. dec. 83. & 408. Vbi dicunt sic, sed contra D. Ramagnolo ad Synod. Gerund. lib. 5. tit. 12. c. 9. nu. 166. & seqq. Nisi adesset infirmitas enormissima, ibidem num. 135.*
- 245 Annum legatum relictum Ecclesie non præscribitur spatio centum annorum, *DD. in l. in anulibus, C. de legat. Gratian. disc. 131. vbi Luca, & dec. 22. num. 4. & seqq. & ibi Luca, Leauell. de priuilegiis pauper. p. 2. priuilegiis 205. nu. 7. Sabell. §. legatum, num. 18. in fin. Vide Consil. alleg. 4. 1. 1.*
- 246 Sed quod præscribitur spatio centum annorum, dicunt *Turret. conf. 26. num. 6. Casali. conf. 268. num. 25. lib. 2. Alex. conf. 70. 86. lib. 1. Sord. conf. 123. num. 16. Dilect. de art. testand. tit. de leg. 2. c. 2. 57. Amat. dec. 54. Feb. in Caiz. de præscript. desit. 20. Vbi quomodo esset dictio semper, & in perpetuum. Secus si onus esset perpetuum, vt in legato pro celebratione missarum, *Tbor. ad Trauell. de priuilegiis caus. pia priuilegiis 60.**
- 247 Sic etiam legatum alimentorum factum dignitari, puta Episcopo, aut Rectori Ecclesie, nam transit ad successores, & continet perpetuam præstationem, etiam post centum annos, *Gratian. sup. disc. 131. num. 15. & seqq. maxime factum cum dictione in perpetuum, & disc. 22. num. 8. 9. Et licet nu. 10. dicat 148 infinitum sit euiranda, tamen tolleratur vbi verba sunt apta ad illam inducendam, *Colman. de acquit. lib. 2. c. 184. num. 19. seqq. Leuicell. de pauper. p. 2. priuilegiis 127. verb. legatum 16. fol. 244. Angelis tract. de reg. Testat. volunt. opuscul. 1. n. 144. seqq. Sabell. §. verba 54. 56.**
- 249 Et in legato relicto Ecclesie, quæ diximus procedunt, quamvis Ecclesia ante cursum centum annorum destruat, nam legatum non expirat, sed transit ad Pontificem, *Gratian. sup. De Angelis de Reg. Testat. volunt. opuscul.*

- §. 1. nu. 63. *D. Bonden. de prescript. docum.* 19. & ad *Barboſ. in rubr. C. de prescript. ad nu.* 124. & 391. *ſeqq. P. recod. de tranſact. q. 79. nu. 17. ſeqq. vbi alia.* *D. Magret. ſup. P. regm. ſcil. §. 19. obſ. 4. Card. Lince de iure patr. d. ſc. 35. nu. 8. diſc. §. 1. nu. 16. diſc. §. 6. nu. 21. licet contra dicat diſc. §. 5. nu. 21. D. Rubens de conſuet. §. 32. nu. 8. Gama dec. 93. & ibi. Addit. Caſtell. lib. 5. c. 93. §. 9. Ab Eccleſia de primog. p. 2. q. 63. nu. 30. Agula ad Roxas de inconſuetib. p. 5. c. 3. nu. 75. 76. Fuſar. de ſubſtit. q. 528. Diximus ſup. in principio quaſtionis. nu. 948. & ſeqq.*
- 265 Idem in re perſonae alicui poſt mortem alterius. *Duran. dec. 426. nu. 7. Rota p. 9. rec. dec. 241. nu. 22. ſeqq. & p. 10. dec. 193. nu. 17. ſeqq. p. 19. dec. 366. Donad. de renuſcat. c. 38. nu. 32. Diximus ſup. in principio quaſtionis. nu. 948. & ſeqq.*
- 266 Quidquid dicat Menoch. conſ. 702. nu. 102. *Ludovic. bell. conſ. 34.*
- 267 Quando ſit neceſſaria praſcriptio centum annorum. *Tuſc. diſc. P. conſul. §. 53. P. Diana p. 6. tract. 7. ref. 8.*
- 268 Praſcriptio immemorialis quacumque maſculas aſpergit. *Lagun. de fructib. p. 1. c. 14. §. 4. nu. 70. Excludit contrariam iuris praſumptionem p. 1. c. 15. §. 4. nu. 72. Caſtell. de Tertijs deb. cap. 25. 27. 29. Dondus conſul. 65. Doſſiſſimus Dom. Antuade donat. tom. 2. c. 45. nu. 9. Tepas. ſententiar. tit. 558. Andreol. contr. 401. Nonar. ſup. pragmat. rubr. de praſcript. nu. 30. Chriſtin. dec. 294. tom. 1.*
- Vocatur conſuetudo. *ſonſa dec. 15. nu. 6. Mueſa ſup. Conſue. Meſſan. c. 86. nu. 4. Menebas. l. 1. lib. 2. c. 83. nu. 23.*
- Sed bona fides requiritur in principio. *Larrea alleg. 15. nu. 16. Caſtell. tom. 7. contr. 26. nu. 24. ſeqq. Bonden. de paſſ. uis c. 45. nu. 65. ſeqq.*
- 269 Praſcriptio immemorabilis eſt efficaciffimus. & iuſtiſſimus omnium titulus. & melior de mundo. *Legum. p. 1. c. 15. §. 4. nu. 73. Caſtell. de Tertijs deb. c. 23. Trambedin. conſul. 13. nu. 25. Ianius de ſol. mn. contr. tit. 16. §. 15. nu. 27. 28. Andreol. d. contr. 401. nu. 6. ſeqq. Baroſ. ref. 36. nu. 16. R. Capye. Lar. dec. 191. nu. 49. D. Capon. diſc. 190. nu. 7. Dondus d. conſul. 65. Antuade donat. tom. 2. c. 45. nu. 7. Penimoll. in Idea ſedandi conſuetud. conſul. 27. nu. 20. Rocca diſp. 84. nu. 16. 19. Sic praſcribitur poſſeſt allegare ad ſui fauorem. quod titulum voluerit ſibi melius fauentem. *Strabon. obſ. 185. nu. 26. Georg. repet. ſend. 27. 28. Et i. fr. hic.**
- 270 Talis praſcriptio praſupponit Regium. aſſenſum. quacumque ſolemnitates. & omnia neceſſaria. *Lagun. d. §. 4. nu. 75. D. Trambedin. conſul. 3. nu. 18. conſul. 13. nu. 26. 27. ſonſa dec. 15. nu. 12. Antonell. de templegal. lib. 2. c. 67. nu. 21. Strabon. obſer. 188. nu. 29. ſeqq. Viſuppleat regiam facultatem in alienatione bonorum. Maioratus. *Falcon. de tranſact. fol. 157. nu. 79. D. Roſa conſul. 30. nu. 10. ſeqq.**
- 271 Includit quemlibet titulum. & ſi difficillimum. *Legum. ſup. §. 4. nu. 2. 77. Barboſ. in rubr. C. de praſcript. nu. 351. Bonden. colluſ. 14. & nu. 57. & colluſ. 28. d. nu. 129. & colluſ. 29. d. nu. 19. & colluſ. 47. decilum eſt. Palma alleg. 258. nu. 8. ſeqq. lib. 3. Balden. ad Ramon. conſ. 24. nu. 19. ſeqq. D. Bonden. ad Oter. de paſſ. uis c. 17. nu. 2. Roſis lib. 2. obſ. 89. nu. 77.*
- 272 Habet vim legis. *Lagun. ſup. p. 1. c. 14. §. 4. nu. 78. Antuade ſup. c. 9. nu. 35.*
- 273 Vim tituli. & conſeſſionis regiae. *Caſtell. contr. lib. 7. c. 20. nu. 11. & cap. 23. D. Roſa conſul. 9. nu. 17. Et illa non conſeſcit excluſa per decretum Principis. ſuſceptens. vel prohibens priuilegium. & immunitatem. nam non comprehendit centenarium. & immemorabilem. Marſius conſul. 639. nu. 39.*
- 274 Habet vim Regis. hoc eſt ianum poſſeſt. quantum ipſe Rex. aut Imperator. *Legum. d. c. 15. §. 4. nu. 79. Caſtell. de c. 25. Oter. & Bonden. de iure paſc. c. 17. nu. 7. D. Prati. tom. 3. diſcept. 41. nu. 14.*
- 275 Illa in poſſeſſione includit tempus inſinitum. *Penia dec. 141. nu. 3.*
- 276 Habet vim paſſi cum Regio aſſenſu iniſi. *Lagun. d. c. 15. §. 4. nu. 79. Caſtell. de Tertijs cap. 27. 29. Secus ad praſcribendum regalia. ſonſa dec. 15. nu. 13.*
- 277 Ex illa oriſur praſcriptio iuris. & de iure. *Oter. & Bonden. de iure paſc. c. 17. nu. 21. & pro veritate habetur. Roſis l. b. 2. obſ. 89. nu. 86. Etiam contra ignorantem. nu. 87. Ideo contra illam non admittitur reſtitutio in iocum. D. Romagner. ad Synod. Gerand. lib. 5. tit. 12. cap. 9. nu. 203. 204.*
- 278 Habet vim priuilegii ſpecialis cum cauſa. & ex certa ſcientia. & ex omni parte perfecta. *Venturia. conſ. 9. nu. 90. lib. 2. Baroſ. ref. 36. nu. 17. Lagun. ſup. p. 1. c. 15. §. 4. nu. 81. 82. Barboſ. in l. 4. nu. 40. C. de praſcript. & ibi Bond. & Aug. Barboſ. in c. 1. de praſc. nu. 16. lib. 6. & habet vim contraſtus. D. Prati tom. 2. diſc. 41. nu. 7. ſeqq. Chriſtin. de c. 294. tom. 1. Barboſ. in c. 2. de praſcript. in 6. nu. 16. Trambedin. conſul. 3. nu. 18. conſ. 13. nu. 25. ſeqq. Andreol. ſup. n. 42. Ioniſ. de ſolemnit. contraſt. gl. 16. §. 15. nu. 30. 31. 41. & gl. 18. nu. 163. ſed limitat nu. 164. 165. D. Oter. & Bonden. de iure paſc. c. 42. nu. 29. ſeqq. 31. & c. 17. nu. 7. 15. Roſis lib. 2. obſ. 89. nu. 78. 79. Regens D. Martiani exercit. ſor. conſ. ſol. 55. nu. 4. Caſtell. contr. lib. 7. c. 3. nu. 7. ſeqq. & c. 31. nu. 9. Doſſiſſimus Dom. R. Marin. lib. 2. c. 15. nu. 12. Antuade donat. lib. 2. c. 45. nu. 8.*
- Quod habeat vim priuilegii. & quod ſit poſſentium. quolibet alio titulo. *Peregr. conſ. 38. nu. 17. Nolin. de primog. lib. 4. c. 10. & ibid. Adden. & Leo dec. 3. nu. 14. Fuſar. de ſubſtit. q. 528. Fontanell. de paſſ. c. 4. gl. 11. nu. 30. ſeqq. Giurba de ſend. §. 2. gl. 11. nu. 69. 70. Saigad. de reg. proteſt. p. 4. c. 10. nu. 15. Cames. de ſend. fol. 26. Caſtell. dec. 66. nu. 9. D. Galeot. contr. 56. nu. 31. Caſtell. Sotomaior tom. 7. c. 3. & 21. ſeqq. D. Cirinus in Nixon rerum Eccleſ. c. 6. nu. 309. Chakier. dec. 29. 40. R. Capye. Lar. dec. 191. nu. 49.*
- Sic praſcribuntur immemorabilia. quae priuilegia.

- uilegio comparatur, *D. Mansus consult. 649. b. 38. Castill. contr. lib. 7. c. 3. e. 20. n. 19. c. 21. n. 11. c. 22. 23. 24. 25.*
- 279 Limita quando pars presentatur titulum, & ex dicta presentatione constat de nullitate ipsius tituli, nam tunc nihil prodest immemorabilis præscriptio, *Castill. dec. 114. Castill. dec. 12. Cusell. de donot. tom. 2. n. 18. seq. f. 496. Altogr. contr. 76. n. 33. Nos sup. n. 84. Roca disp. 7. n. 17.*
- 280 Quæ declara quando talis titulus produci-
tur à conuento, secus si ab auctore, vel alio ter-
tulo *Duran. dec. 285. num. 14. 47. 94. & 147. & dec. 41. num. 8. tom. 2. C. conc. var. p. 2. c. 3. n. 128. seqq. Fontanell. claus. 8. gl. 13. p. 4. n. 47. seqq. Mar-
tescotti. lib. 1. var. c. 13. n. 8. Girma de feud. §. 2. gl. 11. n. 66. seqq. Tap. dec. 2. 3. Addit. ad Ludonf.
dec. 35. n. 19.*
- 281 2. Declara, quod quamvis titulus presen-
tatur à conuento, nihil nocet quando deficit
in substantialibus, ex quo presentatio non facit
de instrumentis, instrumentum, *Hond. conf. 66.
n. 52. lib. 1. T. asc. lib. 1. concl. 871. n. 39. decisum
refert Ludonf. dec. 432. n. 3. Farinas. dec. posthum.
236. n. 4. seqq. p. 1.*
- 282 Quæ declaratio ampliatur quamvis instru-
menta substantialibus non careant, non tamen
inducitur approbatio quando presentatur à
conuento, & videretur, quod sunt Cartulæ, &
quod bona concessa, siue vendita sunt parum
quantitatis, ex quo scriptura ad vnum finem
producta, ad alium extendi non debet, *Surd.
dec. 267. n. 1. vbi sic decisum refert, Bardellon. conf.
58. n. 99. Et præsumitur alius, Roca disp. 7. n. 32.*
- 283 Et tanto magis quando in exceptionibus,
instrumenta presentata oppugnata fuerit, quo
casu censetur presentata ad effectum fundan-
di, quod in exceptionibus dicitur, ex quo non
potest approbari id, quod fuit in processu im-
pugnatum, *Surd. dec. 267. num. 4. in fine, Bardel-
lon. c. 96. n. 100. Et præsumitur alius, Roca sup.*
- 284 Amplia quando est presentatum cum so-
lita protestatione, quo casu approbatio nõ indu-
citur, *Castill. dec. 22. n. 28. Bardellon. conf. 58. n. 97.
Ludonf. dec. 432. n. 7. Hond. conf. 66. n. 76.*
- 285 Amplia, quod quando actus semel expre-
se impugnatus non potest prætendi inquam-
ratificatus, vel approbatus ex quocumq; actu
facto, quamvis positiuo, licet ex eo de iure alias
oriatur ratificatio, quoniam expressum non
tolitur per tacitum, sed requiritur aliud expre-
ssum, *Menoch. lib. 2. præf. 85. n. 41. Natta conf. 101.
n. 12. Surd. dec. 264. n. 9. 10. dec. 267. n. 3. 4. &
conf. 433. Rota Rom. dec. 104. num. 11. p. 2. diuers.
Crouet. conf. 175. n. 7. Gratian. disp. 279. n. 25. &
seqq. latè D. Magretti ad prag. Sicil. §. 20.*
- 286 Sic quod acquiri non potest per privile-
gium, non potest per immemorabilem. *Iouius
sup. num. 33. 83. Prot. sup. num. 11. Pasqualin. sep.
Pragm. tit. de admin. vniuers. n. 14. seqq.*
- 287 Præscriptio immemorialis, & Regium,
vel Apostolicum privilegium pari passu ambu-
lant, *Tom. f.*
- lat, *Lagun. d. 5. q. 4. n. 84. D. Cirin. in nexu rerum.
Eccles. cap. 6. n. 309. C. boker. de. 29. 30.*
- 288 Nam tantum potest, quantum Imperator
cum causa, *Anton. d. e. 41. n. 9.*
- 289 Imò maiorem vim habet, quam privilegiū,
Lagun. d. 5. q. 4. n. 85.
- 290 Contra illam non conceditur restitutio in
integrum, *Ros. obs. 89. num. 83. b. 2. (Secus in
Ecclesia, quæ restituitur etiam post centum an-
nos. n. 89. 90.) Castill. contr. lib. 7. c. 15. Vbi etiam
contra Ecclesiam, ibid. Etiam contra Reges
Hispaniæ, in materia Tertiarius n. 2. Nec con-
tra illam aliqua exceptio opponi potest, etiam
simulatio contractus, num. 3. agendo num. 4. Vbi
quid expiando.*
- 291 Est alterum immutabile ius naturæ, *Lagun.
d. 5. q. 4. n. 86. Molin. de primog. lib. 2. c. 2. n. 14. Ca-
still. tom. 6. c. 145. num. 33. 34. Molino disp. 582. ex
num. 3. Anton. de donat. tom. 2. c. 45. n. 7. Est tui-
simus Regnorum acquisitionis, & retentionis
titulus, ob grauissima bella viuanda, *Lagun. de
fructib. c. 17. n. 58.**
- 292 Habet vim veritatis, *Lagun. d. 5. q. 4. n. 87. Inducit
præsumptionem iuris, & de iure, ibid. Nec ad-
mittit probationem in contrarium, ibid. n. 88.*
- 293 Nam præsumitur titulus, & bona fides, &
omnia necessaria, ita ut præsumptio contraria
purgetur, *Castill. contr. lib. 7. c. 7. num. 3. Ità ve
transferat onus probandi in aduersarium, ibid.
n. 9. 14. Idem Castill. d. lib. 7. c. 31. D. Scoppa ad
D. Merlin. contr. 63. n. 5. lib. 2. D. Rosa censul. 9.
n. 18. Lagun. de fructib. c. 15. §. 4. n. 72. 73. Con-
ciol. alleg. 4. num. 37. Statib. ref. & obs. 188. An-
ton. de temp. l. b. 2. c. 67. num. 11. Anton. de donat.
tom. 2. c. 45.*
- 294 Excludit omnem, vis, aut metus præsump-
tionem, ideo libera voluntas nec articulanda,
nec probanda, *Lagun. d. 5. q. 4. n. 105.*
- 295 Sed requiritur bona fides, *Statib. ref. 104.
num. 68. nam excluditur per malam fidem. Idè
ibid. in obs. n. 23. Grat. an. disp. 2. num. 26. fide. 405.
num. 14. Myling. præf. obs. cent. 4. obs. 6. num. 4. In-
telligens num. 3. in iure questio, nam in eo mala
fides per scientiam contrahitur, non autem in
iure querendo, in quo possessor ignorare dicitur,
an alter velit agnoscendo querere, *Barbof.
in L. iur. c. 3. n. 141. C. de præscript. Rota Rom. in
noiss. dec. 180. n. 8. Amat. conf. 96. n. 35. vbi n.
11. declarat malam fidem veram huic præscrip-
tioni obesse, non præsumptam, quæ 20. anno-
rum possessione purgatur, quod confirmat D.
Merlin. lib. 2. contr. 63. n. 23. Sed quod requirit
bonam fidem, Anton. de temp. leg. l. lib. 2. c. 67.
num. 11.**
- Sic immemorialis non admittitur cum mala
fide, *Barbof. in addit. ad c. 1. de præscript. in 6. num.
15. Menoch. lib. 1. Illustr. cap. 81. n. 10. Pereira
dec. 52. Reynos. obs. 65. n. 21. Mascard. concl. 1213.
à un. 45. Conar. in reg. possessor. p. 2. §. 5. n. 1. post
alios D. Scoppa ad Fabrian. C. lib. 1. tit. 2. ex p. 5.
num. 7.*
- 296 Itaque non possit incohari, nec perfici, tam
S à prin-

- 4 principalibus, quam ab hæredibus, & ab hæredibus hæredum, *Statut. d. ref. 104. nu. 69. 70. & ref. 112. nu. 12.*
- 297 Præsupponit regiam concessionem, & alium quemlibet virorem titulum; *Lagund. §. 4. num. 13. Borden. collect. 2.8. num. 129. Jeqq. & cell. 29. nu. 3 Jeqq. v. 12. Gallus de fructib. disp. 9. art. 1. num. 31. sic non est producendus titulus, Rofa obj. 89. nu. 33. Jeqq. lib. 2.*
- 298 Tribuit plenitimum possidenti ex fortiori causa, quæ excutari potest, *Oter. & Borden. de iure pasc. 41. nu. 30. 31. 32. Vbi circa ligna, & pascua habenda in alieno territorio Et num. 33. Vbi de aqua haurienda, Spereit. de 69. & 12. tom. 1. Nonnulli in l. sum. aquæ. C. de aqueductib. lib. 1. §. sur. l. dec. 230. vbi etiam D. Hadern.*
- 299 Præscriptio longissimi temporis tollit quamcumque petitionem, & necesse est hæredibus, *Ad. coll. ref. 34. nu. 54. 55. Et successoribus, Regnor. obj. 70. nu. 46. Per. ysa. dec. 52. nu. 23. Molina de p. imog. lib. 4. c. 14. num. 10. & 11. sine titulo, immemorabilis sufficit ad constituendum Maioratum, Souza dec. 15. nu. 2.*
- Sic bona subiecta Maioratus præsumuntur libera contra præscriptes, per spatium 30. vel 40. annorum, contra alios successores per tempus immemorabile, *Souza dec. 15. nu. 20. Molina de p. imog. lib. 4. c. 10. C. ysa. contr. 3. nu. 53. 64. 69. cum seqq. Castil. lib. 5. c. 93. 3. nu. 10. Saigad. l. byr. lib. 1. c. 40. nu. 44. 45. Ba. bos in l. iura notiffima 7. §. illud nu. 35. C. de p. script. l. p. e. v. a dec. 52. Diximus in p. prim. quatuor. nu. 946. Jeqq.*
- 300 Et nullus, quilibet ubique non potest contra præscriptionem immemorabilem, *Castil. contr. nu. lib. 7. c. 25. nu. 3.*
- 301 Præscriptio immemorabilis non interruptitur, *Castil. c. 35. de T. test. debiti, D. Pratum. co. 9. nu. 97. Sic ex actu contrario facto ultra centum annos, etiam non renatur, Par. ja de iust. de iust. ref. 9. nu. 37. Jeqq. Nos ref. n. 308. Jeqq.*
- 302 Et ad interruptendam præscriptionem, requiritur perseverantia malitiosa, nec sufficit dubitatio, *D. Rofa conf. 11. 12. nu. 77. Sed actus contrarii post completam præscriptionem, nihil operantur, Andreol. contr. 401. nu. 8. In f. d. hic num. 311.*
- 303 Quæ ab immemorabili oriuntur non subiacent potestati Principis, *Iouius sup. p. ref. num. 76. §. 15. nu. 55.*
- 304 Immemorabilis non requirit requisitionem, & denegationem, *D. Rofa conf. 12. nu. 44. Nec scientiam illius, contra quem præscribitur R. Valenz. co. 59. nu. 94. R. Marin. all. §. 149. nu. 14. inter allegaciones varias per ipsum collectas & ad Revert. dec. 333. num. 5. 6. Souza dec. 15. num. 11.*
- 305 Idem in præscriptione servitij Vassallorum contra Dominum, quæ non requirit petitionem, & negationem, secundum *D. D. apud D. Rofa contr. 12. nu. 58. bene idem nu. 40. contr. 12. nu. 70. contr. 9. nu. 19. Nec præsentia Regis requiritur, nec nocet absentia illius, Reg. Marin. ad Revert. dec. 333. num. 5. 6.*
- 306 Verum ex incapacitate, si adsint capaces ad successionem, impeditur quilibet præscriptio, etiam immemorabilis, *D. Trambedus. conf. 43. nu. 9. Zabarella. conf. 88. num. 2. de fine, P. Barbof. ad rubr. C. de p. script. 30. vel 40. annor. nu. 105. Iouius sup. nu. 70. 74. gl. 16. §. 15. Et simpliciter in incapace, vti in re iurto oblati, Paf. forell. de donat. §. 10. nu. 147. Et in quolibet re, qua quis est incapax, Andreol. contr. 401. nu. 25.*
- 307 Sic concessio nulliter facta a Principe, potest revocari a Successore, nisi adsit præscriptio annorum 40. & fortius immemorabilis, *Castil. contr. lib. 7. c. 18. nu. 165. 174. Vbi declarat, & limitat num. 179. & Jeqq. R. ysa. obj. 70. num. 46. Pereira dec. 52. nu. 13. Molina de primog. lib. 4. c. 14. nu. 3. & 10. Barbof. & Borden. in rubr. C. de p. script. 30. ann. nu. 183. 323. Palma alleg. 2. nu. 3. alleg. 69. nu. 25. C. ysa. contr. 321. nu. 48. Idem Borden. de p. script. docum. 6. §. 16. d. Rofa conf. 12. nu. 47. co. fult. 3. nu. 18.*
- 308 Immemorabilis ex actibus contrariis excluditur, immo vnicus actus, immo vnica actus contrarii, immo rumor, ac tumultus, *Iouius de solemn. gl. 16. §. 15. num. 22. 23. Ludouif. dec. 196. 198. Socin. conf. 7. num. 1. l. b. i. Per. dec. 436. lib. 2. Peña dec. 289. nu. 5. Nos inf. n. 316. 326.*
- 309 Dummodo actus contrarius venerit in notitiam præscribentis, *Iouius sup. n. 24.*
- 310 Et interueniat notitia ante completam immemorabilem, *Iouius sup. Secus si post illam, completam Manica dec. 295. num. 4. 5. nam illi actus censetur turbatiui, Manica ibid. Ad. Ludouif. dec. 51. nu. 8. Andreol. egr. 401. nu. 8. Secus etiam si post centum annos sit actus contrarius, Pareja de iust. de iust. 11. 7. ref. 9. nu. 59. & Jeqq. Nos sup. nu. 301.*
- 311 Et habet præsumptionem iuris, & de iure, *D. Pen. urin. conf. 9. nu. 90. 95. In illa præsumitur: interuenisse omnia requisita, Souza dec. 15. num. 12.*
- 312 Actus gesti contra immemorabilem dicuntur turbatiui, *Iouius sup. n. 29.*
- 313 Immemorabilis dicitur habere vim contractus, *Iouius num. 30. Et vim tituli, ac privilegij, Couto. d. alleg. 14. n. 34. Diximus sup.*
- 314 Princeps immemorabilem tollere non potest, *Iouius sup. nu. 35. & gl. 22. §. 19. num. 49. C. ysa. contr. 532. nu. 64. Gobius conf. 52. nu. 13. Anton. d. c. 45. nu. 11. Vide In f. d. n. 317.*
- 315 Ideo Concilium Tridentinum Sess. 15. de reformat. c. 20. non tollit immemorabilem, *Iouius sup. nu. 36. Castil. contr. lib. 7. c. 14. num. 4. Sed Princeps potest tollere aliam præscriptionem futuram, non præteritam, Antonelli de temp. de gal. lib. 2. c. 108. num. 13. Oter. de p. fuit. c. 17. nu. 10. Et per legem potest tollere immemorabile, Garz. de benef. pag. 3. c. 2. n. 103.*
- 316 Immemorabili iam stabilita, vt tollatur requiritur alia immemorabilis, *Iouius sup. n. 40.*
- 317 Immemorabili non censetur derogatum, licet sit derogatum consuetudini, *Iouius sup. num.*

an. 40. Secus si sit derogatum consuetudini, & privilegio, *louis ibid. vers. Quid sit.* Sed contra dicit *Stalban. ref. 187. nu. 24. seqq.* vi non sit exclusio immemorabilis, *D. Dondens 10. jul. 65. nu. 15. D. Romuiger ad Synod. Geran. lib. 5. tit. 12. c. 2. nu. 127. seqq. Roet. diff. 59. nu. 8. lib. 1. Vela. differt. 34. nu. 10. T. rimbech n. consue. 22. num. 160. Oter. & Bonden. de iure p. i. c. cap. 17. num. 18. licet nu. 14. reterat DD. contrarios, & nu. 12. Baruf. ref. 36. nu. 18. D. Borg. l. nuelit. tit. 19. c. 12. Ca. fust. contr. lib. 5. c. 93. §. 8. n. 38. seqq.*

Sic, si sit derogatum cuiuscumq; consuetudini non est derogatum immemoriali, seu si sit derogatum immemoriali, & privilegio, *Marefester. lib. 2. c. 101. Sperell. dec. 37. nu. 26. Bonden. collat. 47. nu. 9. seqq. vol. 2. Rot. 1. post. ann. dec. 60. C. fust. de Tertijs cap. 24. num. 1. 2. 6. Anton. de donat. tom. 2. c. 45. nu. 10. R. Marin. lib. 2. ref. 115. nu. 13. Cyprie. dec. 40. nu. 20. Baruf. ref. 36. nu. 18.*

Et secus etiam si fuisset derogatum Consuetudini, tamquam iniquæ, & irrationabili, *Sperell. d. dec. 37. nu. 51. Bonden. collat. 47. nu. 15. 16. Lar. es alleg. 69.*

Nam verba quæcumq; prægnantia non excludunt immemorialem, *Barbof. in l. 6. c. e. præscript. 30. vel 40. ann. nu. 18. La. rea alleg. 69. nu. 613. C. fust. de Tertijs cap. 24. Solort. in de iure Indiar. lib. 3. c. 3. num. 77. Barbof. in eum ex offic. nu. 6. de præscript. prop. An. nu. de donat. tom. 2. c. 45. num. 10.*

Nec censetur sublata per rescriptum, vel motum Principis, *C. fust. d. c. 24. num. 3. Immo nec Princeps illam tollere potest, Anton. de donat. tom. 2. cap. 45. nu. 11. Sed contra quod Princeps sit prohibet præscriptionem, censetur prohibita immemorialis, Curtea alleg. 109. num. 19. C. p. p. rescript. 73. num. Sed Vide sup. c. 21. 5.*

Nec hodie per Regulam 3. Cancellar. & Romanæ, *C. fust. sup. nu. 5.*

Verum exclusio censetur quando in materia, de qua agitur, alia præscriptio dari non potest, *C. fust. sup. nu. 7.*

Quid si lex faciat rem in præscriptibilem, *C. fust. sup. nu. 8. Vbi dicit non posse præscribi, Barbof. in l. 4. nu. 18. C. de præscript. 30. ann. Theom. conf. dec. 11. vol. 1. Cyprie. contr. 3. nu. 6. Bonden. collat. 31. nu. 70. vol. 2. Ionius de solemn. contr. tit. gl. 16. §. 15. n. 71.*

Sic ubi res non sunt solutz concedi per Principem, non fuisset immemorialis, *Barbof. in l. 4. num. 49. C. de præscript. 30. ann. Bonden. collat. 47. num. 7.*

Vel in possessione iure familiaritatis, *Dezart. dec. 38. n. 6. Diximus sup.*

318 Nec quando præscriptio est exclusæ per statutum, *Stalban. ref. 187. nu. 24. seqq. Sed contra dicit Christin. dec. 294. Nouer. sup. Pragm. in de. præscript. in rubr. n. 30. Vide Not. infra n. 600.*

319 Titulus non sufficiens ad præscribendum non est apud ad innuendam immemorabile, *Ionius sup. num. 73. 74. Cald. q. 23. nu. 110. Thobbi. Tom. V.*

dec. 163. d. nu. 12. & dec. 213. n. 9. 10. 15. 16. p. 2. 320 Immemorabilis induci non potest, ubi consuetudo lucum non habet, & lege resistente, *Ionius sup. nu. 79. contra sup. nu. 261. & nu. 332. Sic in Civitate Neapolis in scripturis non datur, quia obstat consuetudo talcriptis, D. Ca. pon. disp. 177. n. 8.*

321 Immemorabilis non cadit super eo, quod Princeps verisimiliter in privilegium non concessisset, *Ionius sup. n. 82.*

322 Nec cadit ubi adest tumultus, & rumor contrarius, *Tonant. res. benefic. 104. nu. 13. lib. 1. Peteb. de aquaduct. lib. 1. c. 2. q. 3. nu. 86. Curd. Luca de Ineisd. disp. 3. nu. 89. & de Paroch. disp. 27. num. 7. Panimoll. dec. 10. n. 1. 5. nu. 8. tom. 1. Bonden. collat. 47. nu. 23. & de pascuis cap. 45. nu. 90. Rot. rec. d. c. 304. nu. 11. p. 1. coram Corcin. dec. 1102. nu. 5. tom. 2. coram Rotas. de. 470. nu. 12. coram Alex. 1111. Orlabon. dec. 159. d. nu. 6. Cyprie. in sua l. nuelit. verb. collectis vers. collectarum, fol. 117. R. A. oles. dec. 3. q. 8. nu. 55. 56. D. Ageta ad eundem. om. 2. §. 14. de iuribus passuum q. 2. m. 21. fol. 175. Capib. de Baron. prag. m. 13. d. num. 16. D. Pasqualin. sup. prag. 18. de admin. f. m. ref. num. 59. Diximus infra.*

323 Sic præscriptio impia, & irrationalis, etiam immemorabilis non est attendenda, *Paris. in c. cum d. nobis nu. 6. de præscript. & cons. 27. n. 50. f. q. q. lib. 1. Rur. conf. 116. nu. 13. lib. 4. Na. ta conf. 3. nu. 72. lib. 1. Gabriel. commun. consue. 1. c. de præscript. consue. 1. nu. 36. Bonden. collat. legal 14. nu. 71. & collat. 47. nu. 43. vol. 2. H. c. de de b. n. f. incomp. lib. 1. c. 19. & p. 2. c. 11. n. 6.*

324 Et præscriptio ista non habet locum quando est clara, & certa obligatio, sic contra illam non potest præscribi, & tunc est sola vetustas erroris, & vera se 8. dist. 1. H. oidea de b. n. f. incomp. lib. 1. c. 19. nu. 8. Bonden. collat. 47. nu. 148. vol. 1. Rota post P. e. chel. de dist. dec. 45. nu. 1. in recen. dec. 404. n. 1. p. 16. Et vetustas impietatis, & iniquitatis, *Rim. Jan. conf. 238. nu. 23. Cyprie. contro. 321. n. 80. Rota disp. 149. n. 56. lib. 2. Id. in Bon. en. collat. 48. nu. 60. vol. 1. Merlin. dec. 811. nu. 4. tom. 2. Borden. de pascuis c. 45. n. 80.*

325 Verum immemorialis cessat, si probetur vnicus actus in contrarium, *Balinc. ad Ramon. conf. 24. ex n. 7. Rota post Bonden. collat. dec. 60. & ibi in nota Bonden. nu. 8. Rota dec. 116. n. 7. p. 19. rec. Diximus sup. n. 308. seqq.*

326 Si tamen deveniat ad notitiam præscriptæ, ac innuents eidem immemoriali, *Baldus sup. nu. 58. Rota in recen. 136. n. 34. p. 19.*

327 Et in materia iuris pascendi, idem Baldus, *sup. n. 59. lib. 1. D. Marcan. disp. 24. n. 23. seqq.*

328 Ac pro necessitate immemorialis in ista materia præcisa iuris pascendi, cum tractetur de servitute habente causam discontinuam, & requiratur factum hominis, animalia ad pascua ducentis, & reducentis, percurantur, *Cancr. var. p. 3. c. 4. n. 50. C. fust. de usufr. c. 68. n. 18. Capib. de Baron. prag. m. 11. c. 76. num. 11. lib. 2. Herm. fust. lib. 15. gl. 2. nu. 100. tit. 5. p. 5. tom. 2. H. oidea. S. 2. conf.*

- conf. 86. lib. 1. conf. 84. n. 28. 29. lib. 2. Card. Luca. de seruit. dif. 35. n. 1. 8. dif. 36. n. 50. dif. 39. n. 11. Guid. Papa dec. 373. n. 3. Dextar. dec. 70. Panimol. dec. 25. annot. 2. nu. 3. tom. 1. Rota rec. dec. 300. & 374. n. 9.
- 329 Inter priuatas personas sufficit longissima praescriptio, nec requiritur immemorabilis pro acquitenda seruitute iuris pascendi, *Rolan. conf. 22. lib. 2. Nat. conf. 109. Cramer. de antiq. temp. p. 4. in pr. nu. 25 Capibl. d. c. 76. in fine.*
- 330 Et quando concurrunt titulus sufficir decennium, vel vicennium, *Panimol. d. annot. 2. nu. 5. Card. Luca. de seruit. dif. 39. n. 10. late D. Bouden. ad Oster. de pascuis d. c. 17.*
- 331 Praescriptio immemorabilis in actibus negatiui & metæ facultatis, an incipere debeat a contraditione, & prohibitione, *Dec. conf. 271. n. 14. 15. Cran. 1. conf. 111. col. penul. Gabriel. cont. 1. n. 61. de praescript. Covar. in reg. possessor. §. 4. n. 6. Auzan. de censib. c. 8. n. 24. Non diximus supra nu. 704.*
- 332 Immemorabilis sufficit ad praescribendum etiam in quibus ius resistit, *Stauban. obs. 188. nu. 21. Etiam ragalia, & ea, quæ non possunt, nisi ex priuilegio competere nu. 22. Et quæ sunt de iure gentium, vt est Dominium Maris, & Lictoris nu. 23. 28. Gratian. iur. §. 61. n. 24.*
- 333 Quamuis ius commune resistat, seu praesumptio sit contra praescribentem, *Castill. lib. 7. contr. 18. n. 18 t.*
- 334 Nisi appareat titulus vitiosus, & inualidus, *Castill. sup. n. 182. Anton. de donat. lib. 2. c. 8. n. 62. quamuis contra dicat, etiam in quadragenaria, Sousa dec. 15. n. 7.*
Verum illa non habet locum, etiam mille annorum, quando fuit praesentatus titulus nullus, seu inualidus, quia ex eo causatur mala fides, *Pereira de instr. edit. tit. 7. r. §. 9. n. 56. Aliograd. controu. 76. n. 33. Mansus consil. 648. n. 16. Stauban. obs. 188. n. 57. & 58. Legan. de fructibus c. 15 §. 4. n. 130. 131. Diximus sup. n. 35. 43. 279. seqq.*
- 335 Ideo in nostra Regia Camera ex hoc fuerunt quamplures simplices praescriptiones nullæ declaratae, *Stauban. sup. n. 60.*
- 336 Verum existentia vnus tituli inualidi non excludit melioris, & validioris tituli praesumptionem *D. Pen. min. conf. 9. n. 104. lib. 2. Andr. ol. contr. 401. n. 4. seqq. Burat. dec. 846. n. 2. p. 2. Feiuentill. a Burat. dec. 946. n. 13. 17. Cancer. var. p. 3. c. 3. n. 287. seqq. Nos sup. n. 279. seqq.*
Sed allegans immemorabilem possessionem est immunis ab editione alterius tituli, *Pareja. de instr. edit. tit. 9. ref. 2. n. 14.*
- 337 Sic per productionem tituli inualidi succedit mala fides praesumpta, quæ non admittit aliquam praescriptionem, etiam temporis immemorabilis, *Palma alleg. 2. n. 2. alleg. 69. n. 26. Castill. contr. lib. 7. c. 27. n. 182. Anton. de donat. lib. 2. c. 8. n. 62. li. et contra dicat etiam in Quadragenaria Sousa dec. 15. n. 7. post Molin. de primog. lib. 2. c. 6. n. 53. Azar. de in li. tit. 7. lib. 3. noua rescript. Auzan. in li. 1. Turri gl. 6. u. 5. Guttier.*
- lib. 5. praef. 7. 62. n. 11. Salorx. de iure Indiar. lib. 3. c. 3. n. 71. Vnde cautela est, vt allegetur titulus validus, & probetur possessio illa, *Gratian. discept. 44. n. 17. 18. Rocus resp. 73. n. 9. Georg. in repet. feud. l. c. 27. n. 2. c. 28. nu. 12. Staiban. obs. 188. n. 61. Curti de feudis c. declarata n. 129. 130. Andreol. contr. 401. n. 11. seqq. Diximus supra nu. 43. 35. 279. seqq.*
- 338 Et durante probatione temporis immemorabilis in praescriptione, non potest praecedens iurisdictionem, illam exercere, quamuis esset in possessione, *Gratian. dif. 441. n. 14. Castill. dec. 12. Fermo. iur. de foro compet. q. 2. fol. 676. tom. 2. Costa sicut. consil. n. 46. Magretti sup. Pragm. Ducis Seimoneta Viceregis in Sicilia obs. 4. n. 2. §. 20. R. Min. ad Reuert. dec. 315. n. 1.*
- 339 Secus si alleget praescriptionem, & producat titulum saltem dubium, nam tunc est manutendus in possessione, etiam regalium, *Reg. Mar. sup. & dec. 111. n. 6. 7. 10. 11. Ann. alleg. 84. Capye. dec. 189. R. Ponte conf. 47. & dec. 18. nu. 12.*
- 340 Praescriptio immemorabilis habet locum etiam in exactione reddituum, nam si subiugarius, & eius heredes per tempus immemorabile non exegerit census, praesumitur facta, & relinquo, & admittitur hæc exceptio aduersus contractum subiugatorum, etiam in prima instantia, de cuius pluribus refert *Castell. ad leg. Martini §. 7. no. 61. nu. 3. seqq. & dec. 8. nu. 1. & ibidem addit. Magretti lib. infra obs. 2.*
- 341 Talis praescriptio immemorabilis allegari non potest per Ternum possessorem, etiam si per tale tempus non fuerit ab eo exactus census, si subiugatorum illum exegerit a cæteris composcissimorum, vel a debitoribus principalibus, *Costa sicut. consil. p. per totum, quid quid dicat Giorba obs. 74. nu. 2. §. 1. seqq. Et ratio quia nulla potest imputari negligentia dicto subiugatorio, dum ipse exegit censum sibi debitum, Cancer. p. 1. var. c. 15. d. n. 50. Roderic. de n. reddit. lib. 2. q. 9. n. 8. 65. & seqq. Cent. de censib. q. 8. nu. 46. & seqq. D. Magretti in d. §. 20. obs. 3. nu. 12.*
- 342 Praescriptio immemorabilis, quamuis, vt sup. Nos diximus, quod habeat vim tituli, & priuilegii, non est priuilegium, *Castill. lib. 7. c. 20. nu. 19.*
- 343 Siue non est verum, & proprium priuilegium, sed fictum, & praesumptum. Et praesumptio tollitur, veritate apparente in contrarium, *Castill. sup. & n. 22.*
- 344 Praescriptioe Immemorabili legitime probata, alius titulus non est allegandus, vel probandus, vt diximus sup. *De iur. Castill. contr. lib. 7. c. 23. nu. 1. seqq. licet alii dicant: titulum esse allegandum, n. 2. Alij concilient has opiniones, vt est videre ibid. n. 3.*
- 345 Sed distinctio est. Primus casus est quando ex lege, vel dispositione, immemorabilis praescriptio admittit et expressæ, & specificæ, sicut titulus, *Castill. sup. n. 45.*

2. Casus est quando generaliter admittitur sicut titulus, aut privilegium prout regulariter fit, *Castill. sup. n. 6.* Et iura omnia, quæ de præscriptione immemoriali loquuntur, allegationem tituli non requirunt, *C. still. n. 7.*
- Verum hæc omnia declarantur, & limitantur, nisi quando res sua natura præscribi non potest, *Castill. sup. n. 8.*
3. Casus est quando ex lege solus titulus, aut privilegium admittitur, & immemoralis specificæ excluditur, *Castill. sup. n. 9.* Et n. 10. & 11. Iura Civilia, & Canonica, quæ sint ad hanc præscriptionem.
- 346 Alias immemoralis habet vim tituli, *Andree. contr. 401. Castill. contr. lib. 7. cap. 21. seqq. Diximus sup. n. 169. & seqq. Idem Castill. contr. lib. 7. c. 30. n. 1. seqq.*
- 347 Et præscriptio extraordinaria facilius tollitur, quam ordinaria, *D. Gebius in Tract. var. in leg. Bene de Zenne q. 2. n. 48.*
- 348 Verum immemoralis præscriptio non suffragatur, quando concessio, vel confirmatio exceptionis non tenet, *D. Venturini. conf. p. n. 101. lib. 2. Molin. de primog. lib. 2. c. 6. n. 66. seqq.*
- Quod intellige quando titulus est omnino reprobatus, *D. Venturini. d. conf. p. n. 100.*
- Vel quando quis producit titulum non continentem rem, quæ fuit præscripta, *D. Mansius consuli. 648. n. 16. lib. 1. C. de Regal. dis. 47. n. 17. Cyriac. contr. 111. n. 3. 4. Riminali. conf. 258. n. 42.* Vel titulus non contineret totam rem præscriptam, *Gratian. dis. 441. n. 17. Fontanell. dec. 85. n. 16. q. 9. Andree. contr. 401. n. 9. Altegrad. contr. 76. n. 33.*
- 349 Præscriptio dicitur immemoralis, quandovis de certo titulo constet, *D. Venturini. d. conf. 9. num. 102. post mille Andree. contr. 401. n. 3. seqq. licet contra dicat Anton. de donat. tom. 2. cap. 8. n. 62. Gales in comment. ad Bullam Urbani VIII. n. 269. post Tract. de resit. in integr.*
- 350 Et mala fides præsumpta per longissimi temporis spatium purgatur, licet adit titulus à iure damnatus, *D. Venturini. d. conf. 9. n. 105. lib. 2. Molin. de primog. lib. 2. c. 6. n. 68. Barbo. in rubr. de præscript. n. 330. seqq.*
- 351 Possessori per tempus immemorabile non soluendi onera, sufficit allegare ipsam possessionem pro titulo acquisitionis libertatis, *Barbo. res. 36. n. 15.*
- 352 Nam præscriptio immemorabilis præbet quemcumque titulum magis proficuum, *Barbo. d. 36. n. 16. & Peregr. conf. 8. n. 1. Decian. resp. 107. n. 7. d. Holin. res. 47. n. 58. Rota dec. 150. n. 4. seqq. p. 5. dec. 22. n. 4. dec. 47. n. 29. dec. 249. n. 2. p. 8. rec. Borden. collat. 48. n. 30. Diximus sup. n. 169. p. 4. c. 1. alleg. 38. n. 5.*
- 353 Titulus legitimus deducitur ex longa possessione, *Barbo. res. 46. 3. Castill. contr. lib. 1. c. 68. n. 15. Amat. conf. 96. n. 12.* Et in immemorabili non requiritur probatio tituli, aut bonæ fidei, *Cyriac. contr. 300. n. 9. 10. Antonell. de temp. lib. 2. c. 67. n. 11. c. 106. n. 8. D. Mansi consuli. 391.*

- n. 30. seqq. *D. Rosa consuli. 9. n. 18. conf. 12. n. 47. Scoppa ad Merlin. contr. 13. n. 45. lib. 1. Altegrad. conf. 3. n. 4. seqq. & n. 136. seqq. lib. 2. Barbo. in rubr. C. de præscript. 30. n. 183. 323. & ibi Borden.*
- 354 Etiam in ijs, quæ sunt Principi reservata, *Lel. Altegrad. conf. 3. n. 5. & seqq. lib. 2. Barbo. res. 4. n. 5.*
- 355 Et quando quis immemoriali possessione est tutus, si in iudicio conveniatur, præscriptionem allegare non debet, sed opponere rem sibi fuisse concessam, & ad concessionem probandam tanti temporis vsum asserere, *Anna. de leg. Camill. de Curis in diversis feud. fol. 75. n. 130. p. 1. v. bidicquod cauti Advocati debent allegare titulum, & probare possessionem, R. Marinis ad R. Keuer. dec. 408. n. 6. 7. Et Diximus sup. n. 40.*
- 356 Et concessio regalium præsumitur ex eorū vfu per longum tempus, *Roman. conf. 271. n. 4. Claud. Se Stell. in tit. qui feud. dare poss. p. 1. lim. 3. post Rosental. de feud. spada conf. 5. num. 40. lib. 1. Batur sup. n. 6. Pareja de instr. edu. lib. 5. c. 9. Vide infra n. 441. & seqq.*
- 357 Maxime scientie, & patiente parte aduersa, nam redditur validior, post *Altegrad. conf. 3. Barbo. sup. n. 11.*
- 358 Sic decretum Principis suspendens, vel prohibens privilegia, & immunitates, non comprehendit exemptiones indultas præscriptione centenaria, & immemorabili, *D. Mansius cō. fol. 649. n. 39.*
- 359 Immemoralis est potentior centenaria, *Castill. contr. d. b. 1. c. 68. n. 14.*
- 360 Immemoralis, vt inducatur, & perficiatur in actibus, & iuribus incorporalibus negatiuis non soluendi Tertias, Tributa, non requiritur interpellatio, & negatio, *Castill. contr. lib. 7. c. 29. D. Cepparel. res. fol. 73. n. 15. D. Cirinus in nexu rerum Ecclesiasticar. c. 2. n. 169.*
- Si ab initio titulus non fuit vitiosus, aut nullus, *D. Cirinus sup. n. 171. Ric. de collect. cap. 20. n. 280. & seqq. D. Rosa consuli. 23. n. 58. D. Scappa ad Gratian. cec. 15. n. 9. 10. Pareja de instr. edit. tit. 7. res. 9. n. 56. & seqq. Altegrad. consuli. 76. n. 33.*
- 361 Et talis possessio præscribit ius prohibendi, ne alius faciat molendinum, vel furnum, & simile, *Capyc. Lestr. consuli. 110. num. 24. Dicemus infra n.*
- 362 Immemoralis non debilitatur si existat instrumentum vltra centum annos, dum non constat de initio, sed cum probat, *Cabed. dec. 17. n. 3. p. 2. Pareja de instr. edit. tit. 7. res. 2. n. 60. seqq. D. Tranchesi. consuli. 13. n. 23.*
- 363 Præscriptio immemoralis est illa quando non constat de initio, cum essetia immemoralis in hoc consistat, quod non adit memoria principii, i. e. si idem habeo ff. de aqua plu. arcend. l. hoc iure. si duos aqua. ff. de aqua quodid. & affina. v. aliter. cap. 93. n. 38. conf. 46. num. 15. Garz. de expens. cap. 9. n. 25. Serasin. dec. 454. n. 4. Landois. dec. 476. n. 6. Gratian. dis. 518. num. 39. Tranchesi. consuli. 43. n. 42. consuli. 91. num. 19.

Ionis de solemn. contract. gl. 16. §. 15. n. 37. seqq. P. Barbosa in rubr. C. de prescript. 30. vel 40. ann. p. 377. Carrill. dec. 270. n. 10. R. Poute conf. 130. n. 10. Maffrill. dec. 14. n. 7. seqq. R. Marin. ad Reuert. dec. n. 4. fol. 940.

Sic immemorialis est illa, de qua non adit titulus, & initium, *Maffard. concl. 1178. n. 72. Pereira dec. 52. n. 9. Cald. lib. 1. recept. q. 23. n. 110. Mantica de iur. lib. 2. tit. 8. n. 37. Gombi obs. 71. n. 2. Cyriac. contr. 3. n. 8.*

Quamvis de initio constet ex antiquis scripturis, vel Chronicis, *An. un. de dona. tom. 2. p. 3. c. 8. u. 62. seqq. Fernan. conf. 9. n. 102. lib. 1. Secus si titulus sit erroneus, Almagrad. contr. 76. n. 33.*

Sed contra dicit Aguil. ad Razas de incompatibil. p. 7. c. 2. in addit. fol. 445. n. 111. dicens ad hoc, vi immemorialis prescriptio dicatur, neq; elapsis centum, & centum annis debet de initio constare, ex *Ripol. de regal. c. 43. n. 55. & 57. Et sufficit quomodo veluti per instrumentum publicum, vi initium ostendatur, vi immemorialis cesset, ex tex. lxi. arbitri, ff. de probat. Pegas lib. 2. ordin. 7. n. 3. n. 3. tom. 9.*

Et ubi constat de titulo, & causa possessionis, non est agendum de immemoriali possessione, sed de viribus tituli, quia si sit nullus, vel vitiosus prescriptio corrumpit, *Cancer. var. par. 3. c. 3. n. 18. Ripol. sup. n. 59. Molina de primog. lib. 2. c. 6. n. 67. seqq. Crespi obs. 63. num. 25. Añun. sup. tom. 2. c. 45. n. 30. Gombi de i. necesse. sed. §. 2. gl. 11. n. 77. Pareja de instr. edit. tit. 2. ref. 2. n. 71. & tit. 7. ref. 9. n. 56. Matib. de regim. Regni Valent. c. 6. §. 1. n. 42. 43. & c. 11. §. 5. d. n. 169. P. Barbosa de prescript. in rubr. n. 168. & seqq. & n. 439. cum seqq. Maldonat. ad Molin. de primog. lib. 2. c. 6. n. 60. seq. Idem Barbosa. in l. cum novissimi 7. nullus, C. de prescript. 30. n. 97. Vbi in maioribus successione resolut, quod quando constat de titulo, & fundatione non potest allegari contra eum, prescriptio, etiam mille annorum, quæ mœti, aut reuocet vocationes factas in institutione, *Maffard. de cons. p. 11. lib. 2. c. 11. n. 8. Vbi docet de Annueriariis, Pegas, tom. 9. ad lib. 2. ord. Portugal. in rubr. tit. 33. n. 432. & tit. 27. §. 3. n. 3. Aguil. sup. n. 112.**

364 Et est illa, quæ excedit centum annos, *Truh. dec. 55. n. 75. lib. 2. D. Tranchedin. consulti. 13. n. 21. Ludonif. dec. 51. n. 6. Pareja de instr. edit. tom. 2. tit. 3. ref. 9. n. 59. 60. Sed quod sufficit 90. anni, Fernan. conf. 9. n. 100. lib. 2. secus si titulus sit inualidus n. 101.*

Quod immemorialis regulariter reducatur ad centum annos, *Franc. dec. 183. n. 13. H. end. conf. 79. n. 35. Cyriac. contr. 688. n. 16. Engem. conf. 40. n. 27. Vbi quod de vriori sufficiunt anni quadraginta ad inducendum tempus immemoriale, Gombi tract. var. tit. de Aquis q. 10. n. 39. vel 60. Mantia consulti. 752. n. 16. tom. 8. D. Baldac. dec. Parm. tit. de dote dec. 7. n. 3.*

Sed dicitur illa, quæ centum annos excedit, *Casill. cons. lib. 5. c. 93. §. 8. n. 52. dicitur centum, & octo annorum possessio, num. 54. Vel plu.*

rium annorum, num. 55. & seqq.

Immemorialis, & centenaria differunt, *Diximus sup. n. 185. 174. R. Marin. ad Reuert. dec. 333. num. 9.*

365 Immo quod sint elapsi 110. anni, vel 120. *Ludonif. dec. 51. 293. vbi etiam Addit. Sesse dec. 362. Casill. tom. 5. c. 93. §. 8. n. 40. 48. Peres Lara de vita homin. c. 31. ex n. 76. Cald. de modo articul. gl. vnc. §. 2. n. 520. seqq. Reuert. dec. 328. 333. vbi Marini, Fontanell. dec. 586. Add. ad Molin. de primog. lib. 2. c. 6. n. 43. seqq. D. Rocca disp. 7. 59. 70. D. Rosa consulti. 12. num. 24. Scoppa ad Merlun. lib. 1. c. 13. num. 44. Card. Luca de benefice. d. se. 32. 49. n. 14. Cardof. in praxi Indic. & Advoc. verbo prescriptio. n. 79. Reynot obs. 65. Añun. in l. 41. Tauri gl. 1. n. 15. gl. 1. s. Gregor. Lop. in l. 5. tit. 3. p. 3. licet alij dicat 80. ann. Cutellin Codic. & dec. 8. in addit.*

366 Et in Inuestitura, quæ initium possessioni dedit, ad centum decem annis citat, *Deian. resp. 24. d. n. 110. Garzia de nobil. gl. 12. n. 69. l. 1. conf. 208. n. 8. lib. 2. conf. 140. n. 8. vol. 4. Cald. in lib. 1. recept. q. 23. n. 110. Ludonif. dec. 51. & 293. & ibi Addit. Mier. de maior. q. 9. 10. n. 335. 371. Azew. d. l. 1. tit. 7. lib. 1. recopil. Sesse dec. 363. n. 3. Casill. tom. 5. c. 93. §. 8. n. 48. Lara de vita homin. c. 31. ex n. 86. Add. ad Molin. de primog. lib. 2. c. 6. ad n. 60. seqq.*

Quomodo sit articulanda, & probanda, *Gombi tract. v. tit. de Aquis q. 10. n. 35.*

367 Probatur per scripturas, & per testes, Per scripturas vltra centum annos, & in illis immemorialis enuncietur, *Add. ad Ludonif. dec. 55. n. 10. Marecot. lib. 2. c. 100. n. 17. Costa conf. 78. n. 5. Wessembee. conf. 124. n. 10. Ferrer. ad Guid. Pop. dec. 357. Casill. contr. tom. 7. c. 2. & seqq. Aliter Casill. dec. 13. & ibi Addit. Pareja de instr. edit. tit. 7. ref. 10. n. 84.*

368 Dummodo sint scripturæ diuersarum personarum, *Mantica d. iacris lib. 2. tit. 6. n. 2. & seqq. Caputagnen. dec. 337. 347. f. 3. Vessell. concl. 120. n. 18. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 6. n. 9. 10. & cap. 111. 112. Lagun. de fructib. p. 1. c. 15. §. 4. n. 130. Casill. de Terrij. cap. 27. 29. Addit. ad Molin. de primog. lib. 2. c. 6. n. 17. Addit. ad Ludonif. dec. 51. n. 10. Tranchedin. consulti. 13. n. 21. Staib. ref. 188. n. 25. 26.*

369 Scripturæ debent esse publicæ, quibus adhibita sunt fides ab omnibus, *Maffard. de probat. concl. 429. n. 7. Pareja sup.*

370 Et quod fuerint in iudiciis approbate, & iuxta eas decusum, *Rovit. conf. 66. num. 25. lib. 2. Staib. ref. 98. n. 134. 136. Et ad minus, vi de dicta immemoriali constat, opus est vi probetur per tres sententias conformes, Gratian. d. 441. n. 24. Immo quatuor sententias, Staib. sup. n. 145. & seqq. & ref. 188. n. 21. seqq.*

371 Scripturæ debent continere assertionem, quod Titius possedit rem per tempus immemoriale, si hoc duabus, & diuersis assertionibus constat, *Mantica sup. d. c. 6. in fine. A. d. al. Ludonif. d. dec. 51. Marecot. d. c. 100. n. 17. Niquar. de*

gram. Paffall. gram. 3. an. 3. Antonell. sup. lib. 2. c.
112. n. 5. 6. & cup. 106. nam. 9. 10. Castell. de aonat.
tom. 2. spec. 39. n. 10.

Alias scripturæ continentes actus possessoris non tantum proficiunt, sed nocent præscriptioni, licet tempore antiquissimo centum, & biscentum annorum factæ essent, *f. 61. d. c. conf. 86. lib. 1. Bardeillon. conf. 47. Gratian. d. 44. §. 1. m. 18. L. endov. d. c. 253. Cui. II. sup. m. 21.*

Et qui dicunt, per scripturas probari prescriptionem in censualia, et in multi-generis, non verò in immemoriali, pro: at Cowar, in reg. possessor. p. 2. §. 3. n. 9. Georg. in repetit. fensual. c. 28. n. 6. 10. & cap. 19.

372 Quo ad probationem per testes, illi depo-
nere debent de visu per 40. annos ante moiam
litam, & de auditu a suis maioribus, saltem duobus,
qui maiores ab aliis audierint, & quod nec
ipsi, nec maiores sui vquam viderint, vel audierint
contrarium, & de publica voce, & fama
per verbum: *Fuit, & est. Ludouic. de. 196. Sera-
fin. dec. 1102. m. 4. & dec. 1450. nu. 2. Montu. de. 289. m. 2. Marescot. lib. 2. c. 100. nu. 9. seqq. Ro-
dec. 247. nu. 2. c. 4. tom. 1. rec. Peni. dec. 434. Anto-
neld. de temp. lib. 2. c. 12. nu. 1. Lugand. de fruct. lib. 3. c. 1. §. 4. n. 108. & seqq. Card. Luea in prax. index.
verb. prescriptio. n. 79. A. Florin. ep. 4. lonius lib. 16. §. 3. nu. 25. §. 5. §. 1. Tambredin. consilii. 75. nu. 14.
& consil. 91. n. 19. Strabam. ref. 188. nu. 2. & seqq.
& in obseru. n. 29. 30. Otero. & Barden. de pas-
se. fo. 17. num. 23. Aqvis lib. 2. obser. 89. n. 71. Jacq. Franch. dec. 64. n. 22. R. Marin. ad h. Acueru. c. 32. n. 5. Capib. de Barro. prag. t. 1. 23. l. Rocca
disp. 167. m. 21. seqq. lib. 3. C. q. il. contr. lib. 7. c. 27.
Lingolus in C. fol. 379. n. 61. Not. ad Konst. cons. 77
lib. 3. Soma dec. 15. n. 16.*

Sufficiat, quod aliqui testes deponant de visu,
& alii de auditu, nam omnes coniunguntur,
Franch. dec. 56. m. 20. seqq. Masill. ad Cap. dec.
193. Visent. ad Franch. dec. 56. Anna. j. 316.
Nos ad Ronit. d. conf. 77. m. 9.

373 Ex Cuiuslibet donat. lib. 2. d. scilicet spec. 7. n. 2. 3. & 24. dicitur esse necessarium, quod testes non essent minores quam tres, bonae fidei, quandoque id per eum, qui se fundat in dictis probatur. Tertio, quod sponte redderentur in cunctis detestati, non quoque modo, sed eo, quo eugenicatur scire id, de quo testimonium ferunt, & quod idem deponunt se vidisse per spatum 40. annorum ante licentiam moram ad quod requiritur, ut testis adminus sit annorum 54. & quod, & 40. annis supra dicat ex auditu maiorem, qui a maioribus habuerunt, & quod dicant: ipsi non vidisse, nec audivisse contraria in contrarium, ex Ricc. lib. praxi iuris patron. ref. 94. Ludov. dec. 196 Novar. d. gran. 3. n. 25.

374 In probanda aliqua servitute contraliber-
tatem publicam, acquiescunt plures iesses quid-
duo. *Amen. in 2. p. c. 4. prae. n. 11. R. Falem.*
conf. 93. n. 37. Et probatur hæc servitus per 10-
fles de visu. *Bald. conf. 11. n. 2. vol. 2.*

375 *Negantia non solutionis fidæ probatur*

per partis confessionem, *Eccl. in l. 2. C. de non
noluer. hereticum ad probat. negativ. con. 4. in d. f.*
fol. 14. nm. 196. 197. de ascard. 10. cl. 1092. n. 1.
Dist. 1. det. 38. Pactum de probat. lib. 1. c. 37. nm. 7.
& 15. Idem in negatiua solutionis, Item Pa-
ciens ap. 45. nm. 18. Nos ad Rom. d. conf. 77. nm.
12. lib. 2.

376 Quando testes sunt bene informati, & deponunt de negativa, tanquam de re illis nota, tunc non est necessarium, vt remoueant actum a sentiu, nec oportet necessario dicere, quod si soluti sunt, videntur, *Forinac. q. 95. num. 219. segg.* Maxime quando causam scientie cedunt, nam tunc magis creditur negativibus, quod affirmantibus, *1. ar. nac. sup. num. 231. Rab. dec. 243. num. 6. Adde. ad Lucen. l. dec. 335. l. d. S. per. rel. dec. 178. n. 25. Not. sup. n. 12.*

377 Maxime exilient famæ publicæ probatione, an et notiam licet, immo per tempus immemoriale, nam tunc suppletur negatiua, *Beck. l. am. ad Lond. dec. 325. lit. E. Pactum. de probat. lib. 1. c. 49. num. 3. seqq. D. Marcius. disp. 24. No. ad Rom. imp. p. 4.*

378 *Et in Hispania est lex 41. Tauri, de qua Mo-*
luc. de primog. lib. 2. c. 6. n. 27. Garcia de expen-
s. d. n. 27.

379 Sed illud requisitum, quod maiores non viderint, nec audierint contrarium, non esse necessarium dicit *Add. ad Ludov. d. dec. 196. n. 2. Rot. d. c. 5. l. 2. p. 5. tom. 2. rec. Vrfell. cond. l. 148. tit. 1. Athesi. lib. 2. a 67. lib. 2. T. ranchena. conf. l. 19. n. 22. D. Roc. a 190.*

380 Et quod debeant deponere: quod semper
viderint, & ad iudicium dici a senioribus, &
quod sit publica vox, & fama, & quod salu-
lari somniorum, *Castill. de Terrij. de 27. num. 8.*
*Jeqq. Nalen. conf. 9. 3. n. 34. R. Marin. de Reur-
det. 3. 28. num. 4. 5. Luca ad Franch. de 301. n. 1.*
Nos ad Ront. conf. 77. lib. 3. n. 1. & seqq.

38t Ei pro omnibus dicit *Ac. c. Ripoll. de regal.*
cap. 4. n. 10. 3. quod Aetulus concipi debet
Fontiqui. N. a tempore 30. 20. 30. 40. 50. 60.
70. 80. 90. 100. aetulus. & plus. & a tanto tē
pore. cuius iurij memoria apud homines non
est. est in potestate faciendi N. & sic nisi fin
telles. qui deponant. & sic audientia suis pre
decessoribus. dicentibus similiter sic eos videt
se. & audientia maioribus suis. qui a ferebant
numquam se audientia contrarium. & quod sit
per publicē. & palam hoc audierant. & quod
semper fuerat. & hodie est publica vox. & sic
manifestum quod audierunt contrarium. & facit
se verum. A. 2 ap. in consil. Quadragesimale na
2. Vbi testatur ad esse Infectiones in Regi
ca. Vbi testatur. In Reuolunt. 77. n. 8 lib. 2.

382 Et si restis addas sibi maiores, quam habe
annos, eorumque eius dictum, siue ex ignorantia
facias, siue ex rememorate, vel malitia, quæ ma-
gis præsumitur, dum hoc est effusiale requi-
siti, Riev. d. t. t. t. ref. 72. ubi asseritur de celi
Riev. d. t. t. t. dec. 2. 98. Catell. sup. p. 39. n. 2.
in fine.

- 383 Nec in hoc casu plures testes imperfecte loquentes possunt iungi ad faciendam vnam, illamque perfectam probationem, quæ ex pluribus imperfectis sua specie, non potest vnum perfectum resultare, *Cutell. dec. 8. Marescotti. d. ref. 100. n. 10. lib. 2. Mantica. dec. 198. Rice. ref. 94. vbi dictum refert Novar. d. granum. 3. n. 29. Cassil. d. c. 12. in addit. qui omnes reprobat Molina d. c. 6. tenentem contrarium, licet Molina videatur id asserere ex aliis circumstantiis non substantialibus, nam expresse affirmat non suppletur tempus 40. annorum de visu ibi: *Dummodo &c. Cutell. d. spec. 39. n. 24.**
- 384 Aliqui dicunt immemorialis probari per solam famam, Baldi. in *antiquas actiones. C. de Sacr. Sancti. Eccl. & in l. proprietatis*, vbi etiam Angel. & Sylv. C. de probat. *Capy. dec. 193. in fine.*
- Fama probanda est super articulo principali, non autem super vltimo articulo generali, quod dicitur: De omnibus prædictis esse publicam vocem, & famam, *Gabriel. com. consil. lib. 5. tit. de præscript. consil. 1. n. 8. Antonell. sup.*
- 385 Testes in probanda hac immemorialis æminis debent esse annorum 50. qui de 40. annis attestari possunt, *Cassil. in consuet. Burg. rubr. 13. §. 2. ad finem, Crasset. de antiqu. temp. p. 4. §. absolutus unum. 20. Molina de primogen. lib. 2. c. 6. n. 40. Vinop. 858. n. 19. Ferall. dec. 71. n. 2. p. 2. Cassil. de Tertius c. 27. n. 5. R. Valent. conf. 93. n. 33. lib. 1. Tranch. d. n. conf. li. 75. n. 14. Nos ad Ro. it. conf. 77. n. 5. lib. 3.*
- 386 Sed quod in testibus deponentibus de immemorialis requiritur ætas saltem 54. annorum, subdubio tempore huius, *Caput. dec. 290. p. 3. Ludov. dec. 434. n. 12. Rosi lib. 2. obs. 89. n. 70. Staib. in sup. Medet. consil. 152. n. 62. Rocca sup. Cassil. in p. R. Marin. ad R. Renert. dec. 328. n. 4. D. Constantius super pragmat. de præscript. nu. 8. Peña dec. 508. n. 7. Jequ. de Rafin. dec. 1102. n. 5. Rota dec. 220. lib. 2. adnerj. p. 3. Cassil. de Tertius c. 27. vbi d. dec. 29. n. 13. Reynos obs. 65. Lopez in l. 15. verb. pueri. tit. 31. par. 3. Auendam. n. 141. Touri gl. 1. n. 15. & gl. 11. Iouins gl. 16. §. 15. n. 45. B. boij. sup. r. Concil. T. id. sess. 25. c. 9. de reformat. Monald. c. 29. n. 13.*
- 387 Debent deponere suam ætatem, *Barbof. sup. num. 48. 49. Iouins sup. Oter. & Boudry. de pœnis c. 17. n. 24.*
- 388 Nam cum testes debeant suo tempore probare continuam possessionem 40. annorum, necesse est, ut tempore, quo videre ceperunt essent doli capaces, & sic in ætate 14. annorum, *Iouins sup. n. 25. Peña dec. 508. n. 5. Ferall. consil. 148. n. 365. Rota dec. 512. p. 5. tom. 2. rec. Et in aliis 40. concludunt obsequantiam de visu Antonell. sup. n. 2.*
- 389 Vnde si lis tanto tempore pendeat, ut subducto tempore litis non possint reperiri testes ætatis 14. annorum, tunc immemorialis est improbabilis, *Seraphin. dec. 1450. n. 2. Add. ad Ludov. dec. 205. n. 6. dec. 298. n. 12. Antonell. sup. n. 3.*
- 390 Testes de auditu debent esse annorum 40. *Iouins sup. n. 46. 47. Testes de visu deponentes per 40. annos, debent etiam deponere de tempore continuo 40. annorum, Farinac. dec. 788. tom. 4. dixer. n. 2.*
- 391 Et debent esse valide, & legitime examinati, *Iouins sup. n. 56. Testes debent esse omni exceptione maiores, Trentac. in q. var. lib. 2. de probat. ref. 12. n. 9. Noguerol. alleg. 25. n. 41. Nos d. conf. 77. n. 7.*
- 392 Debent etiam non interrogati, reddere causam scientiæ suæ depositionis, *Farinac. in praxi q. 65. n. 230. Trentac. in q. var. ref. 12. lib. 2. n. 11. Noguerol. alleg. 25. n. 35. seqq. Nos ad Rouit. conf. 77. n. 1. lib. 3.*
- 393 Testes bonæ famæ, *Molina de primogen. lib. 2. c. 6. n. 29. Mier. de maiorat. 3. p. c. 7. n. 4. Auendam in l. gl. 17. n. 2. Mattien. gl. 12. tit. 7. lib. 5. recopil. n. 2. Seraphin. dec. 430. n. 10. p. 1. Farinac. in praxi q. 42. n. 258. Mascard. concl. 749. n. 2. Surd. conf. 472. n. 70. Videndi Cassil. dec. 27. n. 6. Addentes ad Molina sup. num. 30. Quæ bona fama est probanda, *Lagum. de fruct. b. c. 15. §. 4. n. 118. seqq. Fr. m. d. dec. 56. n. 20. Novar. de granum. Vessall. tract. 1. gran. 3. n. 31. Copibl. de Bayon. sup. prag. 1. n. 224. Cassil. de Tertius c. 27. n. 5. 6. seqq. Crespi obs. 14. n. 72. Sousa c. 15. n. 17.**
- 394 In consensu testium actoris, & rei, attendenda est regula qualitatibus testium, verisimilitudo depositionis illorum, maioris numeri, & in æqualitate probationum attendi debet præsumptio pro libertate, *Lagum. in p. g. 1. de offic. b. n. l. n. 15. D. Alex. ad Capy. Latr. consil. 83. n. 52. Ludov. d. r. per n. 106. Peregr. de iureficti tit. de præscript. n. 23. Nos ad Rouit. conf. 77. n. 2. lib. 3.*
- 395 Necessè est, ut specialiter testes sua dicta exprimant, & non sufficiat ad Articulum se referre, proficiens generaliter in eo contenta, esse vera, *Lagum. de fruct. b. c. 15. §. 4. n. 125. Add. ad Ludov. dec. 578. n. 13. Ferall. dec. 91. n. 3. p. 2. dec. 291. p. 3. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 112. n. 4.*
- 396 Si verò testes sint ab vniuersitate producti super iure vectigalis percipiendi sibi asserere, distinctio clara est, verum ex testimonio, ut singulis, an vero, ut vniuersis, utilitas accedat, primo casu repelluntur, posteriori admittuntur, *Affl. dec. 400. Guid. Papa dec. 193. C. n. p. dec. 52. n. 4. Frauch. dec. 301. n. 3. Ganauer. dec. 37. n. 29. 30. R. Renert. dec. 177. n. 2. vbi R. Marin. n. 2. Panciroli. conf. 23. n. 8. Modestini. Pistor. conf. 6. n. 29. lib. 2.*
- 397 Non solum in subsidium, sed etiam directo, *Couar. prag. §. 18. n. 4. Rim. sch. conf. 13. in fin. Bouet. in addit. ad Guid. Papa dec. 573.*
- 398 Sed excludunt immemorialis ex actibus contrariis, *Penia dec. 434. Pat. dec. 416. lib. 2. Nisi actus, qui dantur in contrarium excederent centum annos, quia tunc non eliderent immemoriam, nam stat simul non exire memoria in contrarium, cum actu antiquo ultra centum annos,*

annos, cum nec vita hominis, nec memoria ultra centum annos præsumatur se extendere. *Rota de. 491. nu. 9. p. 3. rec. Add. ad Ludov. dec. 51. nu. 6. 7. dec. 298. u. 3.* Subdens, quod si actus in contrarium sint infra centum annos, tunc ex huiusmodi actibus immemoriales excluduntur, *Molina de primog. lib. 2. c. 6. num. 60. seqq.* Nisi forte essent gesti post completam probationem immemoriales, *Rota de. 491. nu. 9. 7. scilicet. 120. nu. 19. Antonell. de. c. 112. u. 5. seqq.*

399 Sic redditur probabilis immemoriales, populi rumore in contrarium stante *Novar. de gravamin. Vassall. tom. 1. gravamen. 3. n. 32. vers. Imò Amiya in l. vnic. C. de auro Coronar. lib. 10. n. 40. Lagun. de. 4. n. 147. p. 1. c. 15. post Pacian. de probat. lib. 1. c. 29. n. 8. Sesse de inhibita. 4. num. 3. 8. fin. Balmased. de collect. q. 4. n. fin.*

Maxime inter Vassallos, & Dominum, nam rumor magis debet operari, quam inter æquales espresia contradicatio, *Lagun. sup. num. 148. ex D. sup. citatis.*

Sed nulla est maior depositio, quam si quis deponeret vidisse semper tempore suæ ætatis, dum esset v. g. annorum 70. Cuius alicuius Civitatis, cum eorum animalibus pascua sumere, continuo in territorio alterius Civitatis, absque aliqua fide solutione, videntibus, & non contradicentibus hominibus dictæ Civitatis servitutem patientis, cuiusq; Sindici, & Officialibus, & ita semper vidisse, & fuisse observatum, & audivisse ab eorum antecessoribus asserentibus, ita vidisse observatum à tempore immemoriale, & audivisse ab eorum patribus, & antecessoribus, deponens etiam de fama publica, *Francob. dec. 56. num. 22. Mastard. consil. 1038. Vin. dec. 77. Consil. dec. 13. Sesse dec. 394. seqq. Anna consil. 59. Visill. ad Affi. dec. 254. Ludov. dec. 196. 298. post alios Nos ad Rouit. d. consil. 77. nu. 8. lib. 3.*

400 Sic debent probari omnia sup. posita requisita, *Staiban. ref. 188. num. 40. Et hoc servat Rota Romana, Staiban. nu. 41. Supradicta requisita, ponunt Castill. contr. lib. 7. c. 27. Lagun. de fructibus c. 15. §. 4. num. 118. & seqq. Nos ad Rouit. consil. 77. lib. 3. Antonell. de imp. legal. lib. 2. c. 112. Calá de modo articul. & prob. gl. vnic. §. 2. n. 520. seqq. Rocca disp. 167. Fontanell. dec. 586. Luca ad Francob. dec. 301. Tranchedin. consil. 43. n. 42. consil. 91. nu. 19. seqq. Reyno. consil. 65. Ludov. dec. 51. 196 & ibi Addit. Idem Fontanell. de patris c. 4. gl. 17. num. 50. seqq. Theod. Rub. sing. Rot. Rom. p. 5. fol. 526. tom. 2. Farinac. dec. Possib. 502. tom. 2. & dec. 432. tom. 1. Sperell. dec. 69. Castill. dec. 13. & in addit. Cutell. de donat. tom. 2. fol. 496. & seqq. Gariba de feud. §. 2. gl. 13. num. 73. seqq. Castill. de Tertijs c. 22. & seqq. c. 26. & seqq. Rota Rom. d. inter. tom. 4. dec. 583. Canalean. p. 1. num. 23. fol. 211. & dec. 17. num. 8. 9. fol. 49. tom. 2. Costa fiscal. consil. 2. n. 13. 14. Nos ad Rouit. d. consil. 77. lib. 3.*

Et inordinaria, & immemoriali coniungitur tempus Authoris, & singularis successoris, *D. Ventur. consil. 9. n. 89. lib. 2.*

401 Assensus Regius super feudi acquisitione Tom. V,

requiritur in nostro Regno in scriptis, *Montan. contr. 26.* Vbi quod non sufficit præsumptus verum imitant *Affil. in §. 1. nu. 1. 2. de contraveni. l. iustit. Frece. de subfend. q. 28. in fine. in tempore, cuius in titi memoriam hominum excedat.*

Sed *Freecia* dicit centum annis, quod est idem, quia centum anni excedunt memoriam hominis, cum necesse sit hominem iustificatorem de vilo annis centum, habere ad minus annos centum, & quatuordecim, quia vsq; ad pubertatem ignorat puer quicquid videt, *Dec. in l. 2. §. fin. ff. de reg. iur.*

Et quia nostra ætate nullus ascendit ad hanc ætatem, ideo æquiparantur immemorabile tempus, & anni centum, *Cyn. & Paul. de Cast. in l. 2. C. de servit. & aqua.*

Sic sup. citati nostri *D. D.* admittunt in nostro Regno assensum Regis præsumptum ex immemorabili tempore, seu annis centum, eos sequitur *Reg. Tappa dec. 5. R. C. g. m. 13.*

402 Verum dissentiant inter eos, nam *Freecia* reicit assensum præsumptum ex dicto tempore, si constet de initio tituli invalido, etiam si mille anni fluxissent, & secundum hanc opinionem plures immemorabiles præscriptiones fuisse reiectas in Regia Camera restatur *Camill. de Curis in d. iur. feudali in cap. superest. n. 11. fol. 78 & sequitur Georg. alleg. 14.*

403 Verum *Montan. l. contr. 26. num. 2. & s. Idem cogitaueram conciliat opiniones contrarias dicens, ut si in contractu fuerat enunciatus assensus Regius concessus, vel fuerit relictus impetrari, tunc per lapsum annorum centum præsumitur concessus. Aut in contractu celebrato non fuit facta mentio assensus Regii impetrati, vel impetrandi, sed simpliciter contractum super feudis, & tunc non potest recurrere ad præsumptionem temporis, dum partes ab initio voluerunt contrahere sub assensu Domini, sed omnino recurrendum est ad præscriptionem, quæ admittitur annorum centum contra Fiscum per *Consil. Quadragesimale*. In qua præscriptione cenensia non requiritur allegatio tituli secundum veriorum opinionem, de qua *Conar. in reg. possessor. p. 2. §. 3. nu. 6.* ideo facit dicere: Se præscriptum assensum iuxta doctrinam *And. in l. Imperialem nu. 67. vers. unde fuerunt.**

404 Sed in hac distinctione præscriptionis à præsumptione nulla differentia est, cum tempus annorum centum in utraq; requiratur, nec præscriptio prædicta requirit titulum, sed tantum præsentiam Aduersarii in Regno, contra quem præscribitur, & *Consil. Regii incip. Consuetudinem*. Quæ præsentia impletur ex præsentia Proregis, in præscriptionibus contra Fiscum, ut testatur, *R. Lanar. in cap. quis per 30. num. 15.* Qui Prorex semper est in Regno. Ideo *R. Lanar. in d. est quis nu. 23.* dicit hæc verba: De facta videmus, quod possessores verum fiscalium obinent sine iuramento, ex possessione centum an-

*namque, & communiter hoc habetur pro præscriptio-
tione.*

- 405 Ideo stantibus positis, inquirendum est inter *Aff. & Bambacar*, ex vna parte, & *Fret. & Georg.* ex alia, quæ opinio sit verior, num scil. exhibitio contractû, vel priuilegio, ex quo constat de inualiditate tituli, proffit possessori præscriptio ceteraria, seu immemorialis? *D. Georg. sup. num. 17.* vitur hoc argumento: Immemorialis possessio est titulus, quia ignoratur principium, hoc iure, *§. ductus aqua ff. de aqua quod sit. & affluat.* Vnde si appareat de titulo, vel origine non dicitur immemorialis, & sic non habet vim tituli. Sed responso est, quod immemorialis dicitur, cuius origo, seu initium excedit memoriam hominum, qui tunc viuunt, *gl. in d. §. ductus aqua, Dec. in l. 2. §. fin. in fine ff. de reg. Juris.* Multo minus tempore decrepæ ætatis poterit recordari de his, quæ ob venerunt tempore pueritiæ, quo sit, vt volens deponere de centum annis necesse sit quod habeat annos centum quatuordecim, quam ætatem nullus peruenit. Ideo dicitur immemorialis illa centum annorum. Sic per has rationes *DD.* confundunt immemorialem, & ceterariam, *Cym. & Castrin. l. 2. C. de senit. & aqua, Affl. in d. c. Si quis per 30. in §. 41. num. 70.* Sic, si scriptura, quæ exhibetur habeat titulum inualidum, habeat plus quam centum annos non dicitur immemorialis, sed immemorialis, quia homines huius ætatis non possunt testificari, secundum eorum memoriam de contentis in illa scriptura, *Montan. d. contr. 26. n. 10.*

- 406 Secundum argumentum est: dum constat de initio inualido, constat de mala fide illius, qui cepit præscribere, quia titulus nullus, & inualidus causat malam fidem, quæ impedit præscriptionem, *c. possessor male fidei de reg. iur. in 6. Diximus sup.* Ideo si præscriptio est impediata, discutendum est de ipso titulo allegato, vel exhibito.

- 407 Sed responderetur, quod si titulus exhibitus est à contractû, qui tunc celebratus fuit: *salvo assensu Regis impetrando*, vel facta fuerat assertio: *assensum Regium fuisse impetratû ante contractum*, & his duobus casibus contrahentes sunt in bona fide; *Autem in repetit. Coustr. Constitutum Dine Memoria n. 193. Montan. in l. imperi. item n. 90. lit. Q. n. 192. & 193.*

- 408 Aut contractus tunc fuit sine reservatione assensus Regis, Et tunc, aut non constabat de qualitate feudali ipsi contrahentibus, & sunt in bona fide, quæ semper in dubio præsumitur, *l. verius, ff. de probat. Coustr. in reg. possessor mala fidei p. 2. §. 8. n. 2.*

- 409 Aut constabat de qualitate feudali, & sunt in mala fide, verum num mala fides horum contrahentium noceat successoribus volentibus præscribere, distinctio est, nam vitia impedientia præscriptionem quædam sunt realia, vt furum, & violentia, & hæc semper impediunt, donec res pertineat ad antiquum Do-

minum, & sic purgatur vitium, *§. furina, Infl. de usurpation.* Quædam vero vitia sunt personalia, vt isti possessor scit rem ad alium pertinere, sed illam non acquisiuit furto, vel violentia, & hæc mala fides auctoris non nocebit singulari successori, puta emptori, donatario, vel alio titulo acquirenti, & possidenti spatio annorum 30. Si ipse singularis successor ignoret malam fidem auctoris, prout in dubio præsumitur ignorare, & non vitatur accessione temporis auctoris, qui erat in mala fide, & sic numerantur tempus annorum 30. à die, quo ipse quæsiuit, præscribit, *l. in vitium, ff. de diuers. & tempor. præscript. bene Tbes. lib. 1. q. 41. num. 12. l. 5. Balb. de præscript. 2. p. 3. p. p. inc. c. 32. n. 6. Vñll. ad Affl. dec. 40. n. 6.*

- 410 Verum Successori vniuersali, mala fides nocet, *l. cum hæres, ff. de diuers. & tempor. præscript. nec potest ipse incipere*, quia non habet titulum; quia exordium rei bonæ fidei ratio nõ tueretur, *d. l. cum hæres, Montan. d. contr. 26. n. 13. Diximus sup. n. 86. & seqq.*

- 411 Secus est in præscriptioe ceteraria, seu immemoriali, quia in illa, vt sepè diximus non requiritur titulus, siue de iure Ciuili, siue Canonico, *Conat. in d. regula possessor §. 3. num. 6. Diximus sup.*

- 412 Ideo hic potest præscribere possidendo per centum annos, non inclusis annis, quibus possedit prius in mala fide, *Montan. d. contr. 26. n. 13.*

Sed de præscriptioe feudi, dicemus latè infra n. 490. & seqq.

- 413 Quod Principes Supremi, & Republicæ Superiorem non recognouissent, ad iustitiam Romanæ Ecclesiæ habeant priuilegium, vt contra eos non deat præscriptio, nisi centum annorum, quid quid aliqui quo ad Romanam dubitent, *Fachin. lib. 8. contr. 3. Ofsch. dec. 69. n. 13. Surd. dec. 1. Fagnan. de iustit. contr. l. lib. 2. c. 15. n. 68. & seqq. Diauz. res. p. 6. tract. 7. res. 8. Antan. de donat. reg. lib. 3. c. 45. Cyriac. contr. 178. Solorz. polit. lib. 4. c. 2. Casill. de Tertijs cap. 2. Pareja. de instr. dicitur, §. ref. 9. Ansal. de commerc. disc. 95. n. 31. Tonnat. qq. etur. c. 25. n. 16. Vt ius eundem monetat, creandi Notarios, Vestigia imponendi &c.*

- 414 Sic contra Romanum Imperium, *Lingiois dec. fol. 378. 56.*

- 415 Sed quod præscribantur tempore immemoriali ea, quæ sunt in patrimonio Principis, secus referuata illi ratione dignitatis, nam nullo tempore præscribuntur, *Casill. contr. lib. 7. c. 26. n. 67. & de Tertijs c. 7. Barns. ref. 36. n. 19. D. Cepparell. ref. 73. n. 10. c. sup. quibusdam 26. de verbis signific. Peregr. de iure Fisci lib. 6. tit. 8. n. 14. Amay. in l. 3. C. de ann. & tribut. Longo de instr. & iure disp. 7. sect. 6. n. 89. Molina disp. 75. P. Barbo. in l. competiti. num. 161. C. de præscript. 30. vel 40. Pareja. de instr. edit. int. §. ref. p. n. 132. seqq. Sixtin. de regal. lib. 1. c. 5. n. 131. seqq. Tranchet. consult. 13. n. 24.*

416 *Vi legitimare spurios, creare Notarios, pedagia, & similia, Antonei. de temp. legal. lib. 2. c. 67. num. 3. seqq.*

Sed in Lusitania tempore immemoriali prescribitur, etiam referenda Regalia, ratione dignitatis, *Anton. de donat. tom. 2. c. 45. n. 2.*

Sic tanto tempore prescribitur ius patronatus regium, *Anton. sup. num. 30. Gabed. de iure patron. c. 2. num. 3. Solorzan. de iure Indiar. tom. 2. lib. 3. c. 2. n. 24. T. ufi. lit. l. concl. 604.*

417 Sed quod contra Principem in bonis privatis prescribitur 30. vel 40. annis, *Sixin. de regal. l. 1. num. 34. Antouell. de temp. legal. lib. 2. c. 67. num. 44.*

Sic pro bonis vacantibus capiendis per Fictum sufficit prescriptio 20. annorum computandorum ante denunciationem, l. 1. §. diuini. ff. de iure Fisci, *Fairard. alleg. 43. nu. 12. 13. Rubens de confus. c. 3. n. 152.*

418 Sed quod Regalia nunquam prescribantur, *D. Cirinus in Nexu rerum Ecclesie. 2. nu. 160. Gabed. de p. 2. num. 2. 3. Carua ref. 206. nu. 8. Lorrea alleg. 15. nu. 5. Parlador. quotid. lib. 1. c. 3. n. 45. Gutierrez. de gabell. q. 5. Cyprian. contr. 178. Anton. de donat. lib. 3. c. 43. 45. Solorzan. lib. 4. politic. c. 2. Castil. contr. lib. 7. c. 21. Aguila ad Rozas de incompartib. p. 7. c. 2. n. 97. fol. 481.*

419 Nec etiam immemoriali *Cirin. lib. Gabed. sup. Balsafed. de coll. sup. secus dicit Cirinus. c. 6. n. 308. post millesabell. §. Principi n. 30. c. 62. 63. Anton. 10. p. 3. c. 45. n. 24. Et dicemus inf. n. 441. cōtra.*

420 Secus illa, quæ Principi spectant Imperio Principis. *Cirin. sup. nu. 161. & sunt bona Regie Coronæ in patrimonio Regni, Sord. dec. 1. Gutierrez. pract. lib. 1. q. 84. Valas. consulti. 167. num. 14. seqq. Conar. pract. c. 17. nu. 6. Sess. de iurib. c. 5. §. 10. nu. 32. Peregr. conf. 3. num. 1. lib. 1. D. Marcan. disp. 65. nu. 2. 3. lib. 2. D. Philp. differt. fiscal. l. 1. nu. 39. 107. 108. 111. Barus. d. ref. 36. num. 19. D. Cyprian. resolut. 73. n. 2. 10.*

421 Nam Regalia sine Principis concessionibus, nec acquiri, nec retineri possunt, *D. Philp. differt. fiscal. l. 1. num. 39. & differt. 33. num. 14. seqq. & diff. 34. vbi de officiis, Lorrea alleg. 77. nu. 9. lib. 2. Sixtin. de regal. lib. 1. c. 5. num. 76. 77. Ripoll. cod. tract. c. 1. nu. 17. seqq. Gram. dec. 59. nu. 15. C. ap. dec. 77. num. 12. 13. Fab. in C. lib. 3. tit. 12. de fin. 2. Leo. dec. 82. nu. 17. lib. 1. Koppert. dec. 32. n. 4. Salern. dec. 51. nu. 29. R. Renert. dec. 449. R. Ronit. dec. 72. n. 38. D. Tranche. in consulti. 113.*

422 Et eorum possessores ad titulum exhibendum coguntur *Sixin. conf. 9. in fine. Etiam aduersus centenarium. Rod. & Valle conf. 89. nu. 33. 34. lib. 2. Resenda. de feud. lib. 1. c. 8. concl. 33. nu. 9. R. Ponce de pot. Proregis. de regal. Imposit. §. 6. n. 38. P. Gregor. de feud. p. 1. q. 32. & ibi Mesvill. lit. E. Bonadill. polit. lib. 2. c. 16. nu. 92. Canell. q. 820. num. 17. Gratian. disc. 441. nu. 3. post mille D. Philp. sup. num. 40. seqq. Idem Mesvill. de Magistr. lib. 3. c. 2. num. 17. Intrig. de feudis cent. 1. q. 68. Castil. lib. 6. contr. c. 3. num. 5. cap. 16. nu. 10. tom. 7. Solorzan. de iure Indiar. lib. 2. c. 28. num. 39.*

Tep. in Ius Regni lib. 6. in consil. ab officiali nu. 7. 20. D. Merlin. contr. 13. nu. 15. 16. lib. 1. R. Merlin. lib. 2. c. 115. n. 16. Coad. Rener. dec. 136. & 211. n. 2. Idem in officiis, Tapp. sup. n. 26. Frau. b. dec. 165. num. 4. Rota post Posib. de manus. dec. 335. num. 3. Idem D. Ph. lip. differt. 33. 34.

In eorum possessoribus, *Legi. C. de petit. barred. dispositio coarctatur, C. vii. in. conf. 90. nu. 2. lib. 1. Barbos. in d. legi. num. 8. Pacian. de probat. c. 51. num. 26. lib. 1. P. droc. conf. 3. num. 124. Rini. in conf. 31. nu. 54. lib. 1. Philipp. p. m. 49.*

423 Nam quoad illa Reges, & Supremi Principes habent fundam. inuentionem cap. 1. quæ sunt regalia, c. 1. §. Iudices, de pace ten. Valas. de iure empti. q. 8. num. 2. 12. 2. Arce. lib. 4. recap. tit. 1. lib. 1. nu. 16. seqq. d. 2. num. 2. Belluga in spec. princ. rubr. 18. nu. 2. Bonadill. polit. lib. 2. c. 16. nu. 92. tom. 1. Gabed. dec. 9. p. 2. Masvill. de Magistr. lib. 3. c. 2. num. 6. 11. 12. tom. 1. R. Marin. ad Renert. dec. 566. Philipp. sup. n. 50.

424 Et in generali statuto, nisi de eis specialis mentio sit facta, minime comprehenduntur, *Oliban. de iure Fisci c. 4. num. 19. Cancr. var. lib. 3. c. 5. n. 44. seqq. B. de vobis 126. nu. 318. Philp. sup. num. 78. Et regalia non censetur concessa, nisi expresse concedantur, Gallus de feudis disp. 5. num. 71. Anton. de donat. tom. 2. p. 3. c. 44.*

425 Nam Principes non possunt, nec debent alienare ea, quæ sibi, suis successoribus, & sui diuis magnam afferre possunt præiudicium, & detrimen. tum, & quæ sine hæc, Menoch. de arbit. cas. 559. T. ufi. lit. P. consulti. 694. Diana resol. p. 8. tract. 6. ref. 18. 122. 123. Gabed. dec. 17. & seqq. p. 2. & d. c. 40. num. 16. & seqq. Castil. de Tertis c. 17. Cardos. in praxi verb. Rex, Crespi obscr. 14. Cancr. lib. 3. c. 1. nu. 151. Andreol. contr. 402. Lorrea alleg. 80. num. 10. Anton. de donat. lib. 2. c. 34. Gobus. consulti. 142. Rota p. 1. rec. dec. 357. n. 76. seqq. Solorzan. polit. lib. 4. c. 3. Ricc. collect. 2019. vbi quod à Successore reuocantur, Parlador. lib. 2. quotid. c. 1. d. nu. 14. D. Capon. dispert. 1934.

426 Sic regalia de re iure non solum ad titulum exhibendum iustitiam enocantur, *Escal. lib. 1. Gazoph. ap. 25. C. yric. contr. 178. Verum iis non exhibitis, summam, & executiua à possessione depellunt, l. 2. C. de feud. limitroph. lib. 1. vbi Luc. de Penna, R. Poite de posth. Proreg. de regal. Imposit. §. 6. nu. 38. Cyprian. dec. 77. nu. 9. Harim. Pistor. q. 4. q. 46. lib. 2. p. 2. nu. 9. Mantica de tacit. lib. 23. tit. 6. nu. 4. Peregr. de fideicom. art. 52. n. 139. de iure fisci lib. 7. tit. 3. n. 17. Cancr. lib. 3. c. 14. n. 43. Marin. ad Renert. dec. 136. 299. R. T. op. in repeti. rubr. & D. de consil. princ. c. 4. nu. 1. Gabed. dec. 9. nu. 4. p. 2. Gratian. disc. 441. nu. 25. R. Ronit. in prax. 1. de Iuris, ad mutum non turb. num. 31. Barbos. lib. 3. tit. 3. de petit. barred. in d. legi. nu. 21. Capib. de baronib. sup. prag. 2. nu. 230. Cutell. dec. 1. var. 1. nu. 9. 10. Baretta. conf. 21. nu. 6. Cyprian. contr. 178. num. 13. seqq. 5. ad ea conf. 1. num. 11 & conf. 5. num. 102. D. Galtot. resp. fiscal. 12. num. 364. D. Merlin. contr. 13. n. 17. lib. 1. Staiban. resolut. 188. num. 43. 44. D. Crespi T. 2. Vel.*

Valdan. obj. 2. dim. 6. nu. 37. D. Philip. sup. nu. 79. & seqq. Capon. disp. 193.

- 417 Verum si adest præscriptio immemoralis eo casu non requiritur titulus, c. 1. de præscr. pt. in 6. *Peregr. de iure fisci lib. 6. tit. 8. nu. 20. Layman. cap. 8. Afstrill. de Magistrat. lib. 1. c. 59. num. 9. Cabed. dec. 4. p. 2. Consil. ad Peregr. de fideicom. 53. fol. 540. Pareja de iustit. edit. tit. 5. ref. 9. nam. 122. Castill. de Tertijs c. 3. nu. 6. seqq. Trambedin. consil. 13. nu. 25. R. Martin. ad Renert. dec. 299. nu. 4. Vbi idem de centum annis.*

- 418 Nam ipsa met præscriptio habet vim tituli iusti, & constituit, etiam in his, quæ non nisi à Principe concedi possunt, & inducit præsumptionem iuris, & de iure, quæ non admittit probationem in contrarium; *Mosrill. d. c. 19. nu. 18. Pareja d. ref. 9. nu. 134. Castill. de Tertijs cap. 2. nu. 3.*

- 419 Itaut habens immemorabilem possessionem pro se, perinde sit, ac si habere expressam concessionem ab eo qui eam dare potest; *Mosrill. d. c. 19. nu. 13. Pareja d. ref. 9. nu. 126. Tranchet. de consil. 13. nu. 27. Et præsumitur concessio, Hermod. fol. 433. n. 37. 101.*

Sic immemoralis sufficit ad immunitatem consequendam; *Venturin. c. 10. n. 7. lib. 2.*

Sed quo ad titulum exhibendum, in Regno nostro Neapol. Titulus possessionis; instante fisco, ostendere non debet possessor eorum, quæ sunt de regalibus, ex lite pendente; si non exhibeat titulum, possessione non debet privari, *duca alleg. 68. 79. per tex. Regni: Item statutum 120. secundum ordinem Nigris; & per prog. 1. §. 6. de salario eorum, R. Martin. ad Reuert. dec. 566. contra R. Reuert. ibid.*

Nam tex. cum *resona de prinl. in 6.* nunquã in Regno cum fisco fuit observatus; *R. Martin. in d. dec. 566.*

- 420 Sic Functiones fiscales nullo tempore præscribuntur contra Principem; *Barbosa. l. 6. nu. 1. C. de præscript. 30. vel 40. annor. Castill. de Tertijs c. 18. num. 179. seqq. Lorrea alleg. 15. Cabed. dec. 66. nu. 2. lib. 2. Bouden. de præscript. docum. 48. & docum. 30. Vbi de bonis Fisci.*

- 421 Idem in Statu Papæ, Mantuæ, & aliorum Principum Italiæ; *Bouden. id Barbos. in d. l. 6. nu. 1.*

- 422 Sed præscribuntur contra illos, qui habent causam à Principe; *Bouden. de præscript. in docum. 14. §. vel & docum. 30. Lorrea alleg. 69. nu. 35. Cabed. dec. 45. num. 6. 109. 2. Mosrill. de Magistrat. lib. 1. c. 11. num. 13. & 19. num. 25. & seqq. Castill. de Tertijs c. 30. num. 10. Trambedin. consil. 13. nu. 27. de fidei. ref. 5. nu. 4. Trambedin. consil. 13. nu. 18. Idem Castill. lib. 7. c. 34. n. 3.*

- 423 Vel privilegio, & concessione, vel consuetudine, nam eo casu sufficit tempus decem annorum cum titulo, vel 30. sine titulo, *Conar. in regul. possessor. 2. p. §. 3. de Iuris. num. 3. Cabed. p. 2. dec. 41. num. 6. Mosrill. de Magistrat. lib. 1. c. 19. num. 16. Rosental. de fidei. c. 5. consil. 17. num. 32. l. 1. B. Canall. qn. 45. num. 4. Azuned. l. 2. tit. 65.*

lib. 14. gl. 2. num. 4. Bobadill. Polit. lib. 3. c. 10. num. 40. Decian. conf. 24. nu. 119. lib. 1. Aliter de maiorat. 4. p. q. 21. nu. 64. Gnetier. lib. 4. præf. qn. 52. ex nu. 2. 11. & q. 63. num. 1. 12. P. Molina disp. 75. Barbos. in l. 1. compert. nu. 59. §. 99. C. de præscript. Castill. tom. 5. c. 39. §. 8. nu. 48. Addn. ad Molin. de primog. lib. 2. c. 6. ad nu. 51.

- 424 Numquam præstituitur contra Supremam potestatem Principis; *Bouden. de præscript. docum. 30.*

- 425 Et si curreret, contra illam derogatur licite; *Lorrea alleg. 7. nu. 6. Bouden. collat. 39. n. 52. lib. 2. Falard. l. leg. 33. n. 483. & seqq. lib. 2.*

- 426 Contra Principis supremam Iurisdictionem, & potestatem, quod non detur præscriptio, dicunt *Matten. l. 1. tit. 10. lib. 5. rescript. gl. 10. nu. 10. Conar. præf. c. 1. num. 9. in med. Meuchal. lusi. c. 78. ad finem, Barbosa. in l. 1. compert. c. de præscript. 30. & alio. de iure iur. p. 7. q. 8. num. 29. Cabed. dec. 40. nu. 8. seqq. p. 2. Par. lib. 2. rer. quot. d. c. 1. nu. 16. Peregr. de iure fisci lib. 6. tit. 8. num. 9. Flor. de Men. lib. 2. var. c. 21. num. 135. P. Barbos. in l. 1. art. 4. num. 38. gl. de Iudic. Arg. Barbosa. in l. 1. cum non liceat, de præscript. nu. 2. & in prætermis. d. eundem tex. nu. 1. & l. 1. diff. 39. nu. 45. Sirtius. de regal. lib. 1. c. 5. nu. 145. Canall. l. 46. nu. 6. Perinde manu reg. 2. p. c. 37. num. 25. Alfar. de offic. fiscal. gl. 16. num. 167. Castill. de Tertijs c. 20. num. fin. & c. 23. nu. 4. Mosrill. de Magistrat. lib. 1. c. 19. nu. 1. Antan. de donat. reg. 2. lib. 4. c. 9. nu. 1. De Ceparell. ref. 73.*

Quod de iure tenent *Felin. in c. cum nobis n. 4. de præscript. Crauet. de actio. temp. p. 4. §. materia l. 1. n. 73. Gabriel. toucl. in de acquit. ver. domus. consil. 3. num. 15. Meuch. in d. lib. 2. c. 78. nu. 4. & c. 82. num. 7. Bulb. de præscr. p. 5. prim. ip. q. 3. n. 2. Conar. in reg. possessor. 2. p. §. 2. num. 8. Antun. sup. nu. 2. Barbos. l. 4. n. 4. §. 5.*

Alii dixerunt inter Supremam potestatem Papæ, & Regis, vt in primo casu nulla detur præscriptio contra Papam, in secundo casu contra Principem secularem sit locus immemoralis, vt præscribens non teneatur Principem cognoscere in Superiorem; *Aymon. de antiqu. temp. 4. p. §. materia nu. 73. & conf. 933. nu. 4. lib. 4. Meuch. apud 2. num. 69. Peregr. de iure fisci lib. 1. tit. 3. num. 78. & tit. 2. num. 59. & 60. Antun. sup. num. 3.*

Concordantia harum opinionum est, vt prima sententia procedat casu, quo præscribens adhuc remanet subditus Principi, quia tunc non potest prætendere se non teneri agnoscere Supremam potestatem illius Principis, cui subditus est; nam implicat quodvis subditus, & non recognoscat superioritatem Principis, & estet absurdum, quod sit subditus, & non subditus quo ad eam potestatem, in qua consistit subditio, contra regem l. 1. vt repugnat. aff. de reg. iur. Cabed. dec. 40. p. 2. nu. 9. Cald. conf. 28. nu. 16. 7. Barbos. in l. 1. compert. Et confirmatur quia actio, & passio non possunt dari in eodem subiecto, si debitor, C. de pass. soloz. de iure

Inter pñs. tom. 2. lib. 2. c. 11. num. 6. Larrea alleg. 113. num. 4. Cyrias. cons. 199. Oles de cessat. 4. num. 3. Canones. dec. 44. num. 21. Vaz axiomat. lib. 4. num. 65. Anton sup. no. 4. 5.

Si vero quis legerat pro libero, ut nemois recognoscit superioritatem, vel subiectionem, per tempus immemorabile, ruc præscribit sibi omnimodam libertatem, & sibi ipsi videbitur superior, *Oldrad. cons. 172. num. 5. C. rancet. sup. on. 74. Conar. in c. possessor. 2. p. 2. num. 8. Sixtin. de regal. lib. 1. c. 5. num. 145. Sic has contrarias opiniones componit P. Barbof. in d. l. comperit. num. 89. Cabed. dec. 41. num. 5. p. 2. Pereira de manu reg. d. c. 37. num. 17. Et sic concluditur: subdium nullo modo posse præscribere ius supremæ potestatis, & subiectionis contra Principem, si adhuc illi subditus manet, sed exemptionem, & omnimodam libertatem posse acquirere per tempus immemorabile, si legerat, tamquam Caput alterius Reip. licet Barbof. in d. l. comperit num. 89. dicat hunc casum raro posse verificari. Et sic vidimus in aliquibus Regibus, & Ciuitatibus liberis, quæ exemptionem, & libertatis iura, quæ fuerunt aduersus Imperatoris superioritatem, Peteg. de iure Fisci lib. 1. tit. 2. num. 59. 60. & lib. 6. l. 1. num. 10. Anton sup. no. 6.*

Sic 30. annis præscribitur actio competens Fisco contra Vassallum non seruicentem, *D. Marcan. exercit. fiscal. 11. o. 5. fol. 55.*

Regni pars contra Regem non potest præscribi, *D. Agula ad Roxas de incompatibil. p. 7. c. 2. in add. 1. num. 99. fol. 481.*

Sic Regnum sub feudo concessum, contra Dominum directum præscribi non potest, *D. Agula sup. no. 100.*

437 Bona prohibita alienari non possunt præscribi, *Cenall. q. 13. Salgad. de protect. p. 3. c. 10. d. num. 53. & 150. Barbof. in l. 1. p. 5. num. 53. ff. solut. matrim. v. el. differt. 48. d. num. 60. 66. & diff. 9. num. 42. Idem Salgad. lib. 9. p. 1. c. 40. d. num. 18. Hermsifol. fol. 670. num. 22. Videndi R. Martin. lib. 2. c. 18. num. 67. N. obign. altercat. 89. num. 10. Fontanell. dec. 408. num. 9. Card. Luca de feud. disc. 5. num. 27. de dote d. sc. 174. de fideicom. disc. 164. de Indus. disc. 21. 35. 36. Agula ad Roxas de incompatibil. p. 5. c. 6. num. 50. Ut feuda ex pacto, & providentia, fideicommissa, Rocco disp. 7. & 61.*

438 Præscribi non possunt ab emptore res emptæ a Procuratore, non habente mandatum aduocandum, *Corn. cons. 269. num. 1. r. lib. 1. Pet. Ben. de bonon. 38. Montea de sect. lib. 4. tit. 22. Hermsifol. fol. 719. num. 57.*

439 Si præsentes præscribere sine incapaces illius rei, etiam immemorialis non sufficit, *Fontanell. de pallis nupcial. c. 4. l. 13. p. 4. num. 48. Mar. Ant. ref. 80. nota. 16. Trancheda. cons. 43. num. 43. Videndus Anton. cons. 401. num. 19. 20.*

440 Contra possessorem non currit præscriptio, nam ipse contra se ipsum non potest agere, *Menech. cons. 1019. num. 4. Gratian. disc. 602. num. 3. seqq. Merluu de leg. lib. 5. tit. 3. q. 10. num. 34. vbi Rota Rom.*

441 Regalia iura præscribuntur immemorabili, *Faird. alleg. 1. num. 85. 185. seqq. p. 1. alleg. 33. num. 483. 1870. 1671. 1692. p. 2. Gorpz. in sup. forens. p. 2. consil. 3. de iur. 2. 4. tom. 1. Castil. contr. tom. 7. c. 41. 30. A. Holu. resol. 32. num. 118. seqq. Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 63. num. 57. seqq. Barbof. 3. num. 3. de donat. tom. 2. c. 45. num. 7. 18. D. Cepparell. fiscal. 26. num. 70. 71. Barbof. in l. 6. C. de p. ascript. 30. vel 40. num. 57. seqq. Sixtin. de regal. lib. 1. c. 5. num. 131. Fatnac. in fragm. in. P. num. 24. Bonden. de p. ascript. docum. 30. Pereira de manu reg. c. 37. num. 15. tom. 2. Bolcr. de dec. off. debui. fiscal. tit. 5. q. 11. num. 3. tom. 1. D. Cirina. nexa rer. Eccles. c. 6. num. 307. 308. Lingio in Codic. fol. 37. num. 37. licet nunquam præscribi dicat Idem Cirina. c. 6. num. 160. 161. Capon. discept. 337. Cyrias. contr. 178. 5. soloz. lib. 4. Polit. c. 2. Pareja de instr. tit. 6. q. 9. Legum. de fructib. p. 1. c. 25. 5. 4. num. 188. & p. 1. c. 19. num. 39. Vbi de maioribus Regalibus, Card. Luca de feud. disc. 3. in ennot. n. 3. de regal. disc. 144. ex n. 7.*

442 Sic Iurisdicctio præscribitur contra Principem, *Palas. cons. 120. num. 20. 21. cons. 167. num. 20. seqq. Reynos obs. 60. num. 4. Castil. de Terrij. c. 21. num. 2. Tannul. ref. in l. cap. 25. num. 16. Barbof. in c. sup. 8. praterea de verb. signific. Anton. de donat. tom. 1. c. 45. n. 1. seqq.*

Sed præscribitur tempore immemorabili, *Seff. de seign. mandat. p. 1. c. 1. & seqq. & de nobilit. p. 5. c. 10. Magretti sup. pragm. Sicil. Dues. sermo. nota obs. 4. Martin. ad Reuert. dec. 299. num. 4. Anton. sup. n. 5. Castil. contr. lib. 7. c. 34. num. 5. Martin. lib. 2. ref. 115. num. 9. Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 105. num. 2. fol. 249.*

443 Tamen cum iure præscribitur spatio 40. annorum, *Castil. sup. Lagunde fructib. c. 15. 5. 4. num. 289.*

444 Et talis præscriptio æquiparatur immemorabili, etiam si titulus aliquis ratione esset inuadibilis, modo sit coloratus, & talis qui iustam præscribendi causam præstare possit, *Bonell. cons. 94. n. 103. Castil. de 34. no. seqq.*

Contra Ficum in Regno centenaria currit præscriptio, *R. Ponte cons. 155. num. 7. Idem in feud. cons. 32. n. 18. 19.*

Mediolani nulla currit præscriptione contra Ficum nisi immemorialis, *Fajari. alleg. 43. num. 12. 13. Sic etiam Parmæ, & Placentiæ, per Consil. Ducal. Camerale. 33. Rubens de cons. cap. 3. num. 152.*

445 Quæ sint Regalia, *Ricc. collect. 727. 1014. P. Arango de Her. Cuius disp. 12. Robert. lib. 3. rer. indic. c. 1. Parader. lib. 2. c. 1. d. num. 17. Soloz. tom. 2. de iure Indiar. lib. 4. c. 9. d. num. 66. & cap. 10. d. num. 47. & 66. & lib. 5. c. 2. & lib. 6. Polit. c. 1. fol. 931. & cap. sequ. Castil. de Terrij. cap. 41. Fuffi. tom. 1. de regio. Patron. c. 2. Anton. de dote. lib. 1. p. 2. c. 1. & seqq. & tom. 2. p. 3. c. 1. & seqq. c. 44. Capon. discept. 193. 337. Cussejon. verb. Imperator. Barbof. ref. var. tit. de appell. verb. Iuris signific. appell. 232. Mucci ad Sanch. dec. 66. Galus de fructib. disp. 5. art. 1. n. 5.*

Quæ regalia non comperunt nisi Regi, & ei cui ab eo conceduntur, *Giurba dec. 61. num. 7. Capon. discept. 193.*

Regalia sunt Salinæ, Argentariæ, Dimidium thesauri in loco regio luventi, non data opera, vel loco religioso, si data opera, totum, Officia Magistri Actorum, Gabellæ, V. c. galia, Tributa, Collectæ, Piscaciones, Venationes, Metallo- rum Venæ. Bona vacancia. Condemnatorum bona, Bona Indigni, Tracta frumenti, & blad- orum. Porrizatio in flumine publico, ius passu. Creare Capitaneos, & Duces belli, creare Tabelliones. Armandiæ. Viæ publicæ. Portus, Ripariæ, Monetæ, Præstationes Angariorum, Perangiarum, & Plaudorum, & Nauium præstationes. Potestas constituendi Magistratus ad iustitiam ministrandam. *Barbof. sup. ap- pell. 232. Anton. sup. Macti ad Sanfel. d. dec. 66. Ripol. & Sixtin. Tract. de regal. & D. D. sup. citati. Concessio Situm, seu Locorum publicorum, Card. Luca de fernis. d. se. 5. n. 5. De Vestigalibus, Card. Luca de feud. d. se. 43. num. 13. de regal. d. se. 110. num. 10. d. se. 130. num. 10. Piscacionum emolu- menta. Idem Card. de feud. d. se. 2. n. 3. 7. de re- gal. d. se. 134. Venandi ius, ubi est magna afflu- entia, Idem d. se. 2. num. 7. De Angariis, & Peranga- riis, Idem de feud. d. se. 3. num. 4. d. se. 65. num. 8. d. se. 146. num. 8. Portus. Idem de regal. d. se. 130. num. 11. Officium Curforis, seu Portitoris literarum, Idem de regal. d. se. 46. nu. 7. Nundinæ. Idem de regal. d. se. 13. n. 4. d. se. 131. nu. 3. Monetæ eudendi ius. Idem de regal. d. se. 12. n. 8. De fodis auri, & argenti. Idem de regal. d. se. 147. n. 17. & seqq. D. Galeora r. sp. fiscal. 12. Rocca disp. 86. n. 13. Vbi de Collectis. Rotari Tract. de Officiis.*

De creatione Tabellionum. Idem Anton. tom. 1. p. 2. c. 12. n. 1. 2. & tom. 3. p. 2. c. 44. n. 37.

Regalia, aut ipsa antea siue magna, siue par- ua, in allodium, siue in feudum concessa, etiam, vt de us ad libitum, disponi possit per quemvis contrarium de iure communi, & Regni Nea- pol. absq; Regis licentia non transferuntur, iace *D. Galeora r. sp. fiscal. 12. n. 132. & seqq. Rot. de offi. fol. 546. n. 10. 13.*

Et in Regno strictius iudicantur, quam seu- da. *D. Galeora r. sp. fiscal. 12. n. 147. Rot. sup.*

Regalia non nisi Principis concessionem, & immemorabili præscriptione, iure Imperiali Germanico, quæruntur; & absq; eius licentia non transferuntur. *Reguer. de Regalibus lib. 1. c. 5. ex num. 6. 10. 136. & seqq. D. Galeora r. sp. fiscal. 12. n. 201. & seqq. Anton. de donat. tom. 2. p. 3. c. 3. n. 69. 66. Vbi de vñs publicis. Rot. sup.*

Vt sit via publica necesse est, quod solum sit publicum; & quod per eam publicè eatur, & quod ducat Nos in Ciuitatē. Sumen, vel mare, aut aliam viam publicam, *Sixtin. de regal. cap. 1. n. 2. 1. Ramir. de lege Reg. 426. num. 31. post mille Anton. d. c. 3. n. 2. & seqq.*

An Littora, & Maria sui de Regalibus, quod non, Nos ad Ruyndred. 48. n. 12. & seqq. lib. 3.

Nam Maria quo ad proprietatem non sunt Principum, sed tantum quo ad Iurisdictionem,

& protectionem, *Pinde. 344. num. 1. P. Heig. 99. l. 4. 40. num. 57. lib. 2. Bellag. in spec. Princ. rubr. 28. num. 10. Pergr. de iure Fisci lib. 1. tit. 1. num. 17. Sixtin. de regal. lib. 2. c. 3. num. 97. seqq. vbi contrariis respondet, Larach. in theaur. sen- dal. p. 11. dilucid. 48. & 51. Nus sup. num. 14. seqq. Vbi probauimus, quod quamvis Rex in iue- stitura concedat, non veniunt, nisi ipsi iudicio, Bellag. sup. rubr. 30. num. 2. Constatius in l. tunc. nu. 37. C. de iussu lib. 1. 1. 1. Astrill. de Magist. lib. 4. c. 16. n. 164. Taffon. de anteq. vers. 3. obs. 4. n. 217.*

446 Sic præscribitur per immemorabile mœu, & mixtum imperium, *Barbof. in d. l. 6. num. 116. seqq. 124. 125. K. loeb. de ar. lib. 1. c. 125. Faiard. alleg. 33. tom. 2. Fam. Pro. Exar. class. 9. ordin. 760 R. Marin. ad R. Recert. dec. 391. nu. 6. dec. 466. nu. 3. non consilio de titulo nu. 4. & ad dec. 540. nu. 5. Montan. de regal. offi. fol. 143. Idem Marin. res. lib. 2. c. 115. num. 9. Sess. de iudib. p. 5. c. 10. & de exeq. mandat. p. 1. c. 1. & seqq. Venturini. conf. 9. n. 91. Anton. sup. c. 45. n. 24.*

447 In Lusitania licet Iurisdictionalia sint Im- præscriptibilia, *Oron. lib. 2. tit. 45. §. 10. 50. Cabed. p. 2. dec. 9. num. 2. dec. 12. num. 1. dec. 41. num. 8. dec. 65. num. 10. 12. Em. Barbof. ad Ord. d. §. 10. Reynos. obs. 65. num. 29. Calde. man. reg. p. 2. c. 37. d. num. 13. Oliva de iura Eccl. 2. p. 9. 1. Idem Marin. res. lib. 2. c. 117. Phœb. p. 8. dec. 213. num. 9. Molina de iust. d. sp. 75. n. 18.*

448 Tamen sufficit immemorialis, *Barbof. in l. 1. comp. d. num. 41. & in l. quominus. ff. de flumi- num. 30. Valde. conf. 141. d. num. 4. Em. Barbof. in d. §. 10. C. alid. d. c. 37. num. 13. 14. Anton. num. 18. ex ordin. lib. 1. tit. 75. §. 3. & lib. 2. tit. 40. & lib. 1. tit. 67. & ordin. lib. 2. tit. 9. §. 1. & lib. 2. tit. 27. §. 1.*

449 Sed nullibi sufficit præscriptio tempus vo- annorum, *R. Recert. dec. 299. 566. D. Constatius in pragm. 1. de salariorum. n. 19.*

450 Secus quoad possessionum, *Ponte conf. 30. 97. lib. 1. c. de potest. Pinet. tit. de regal. impos. §. 6. nu. 38. Sic debet dari terminus in causa, Re- nert. d. dec. 566. Vide inf. d. hic n. 467.*

451 Vt præscribarur contra Principem requi- ritur illius scientia, *Faiard. alleg. 33. num. 1700. Garz. de expens. lib. 7. num. 7. Borghin. dec. 4. n. 53. in 5. Burset. conf. 360. n. 99. Bardellon. conf. 96. n. 36. lib. 1. Larrin. alleg. 170. n. 31. alleg. 92. n. 20. Bonden. colla B. 4. n. 139. D. Merlin. contr. 72. num. 23. 24. 25. Nos ad Ruyndred. conf. 91. num. 13. lib. 1. ad conf. 30. num. 19. lib. 2. Anton. sup. c. 45. num. 13. Galland. discept. 6. num. 16. Cepparell. res. fiscal. 26. num. 73. 79. 81. res. fol. 73. n. 11. 5. Salgad. de reg. pres. lib. 3. c. 10. num. 20. 21. Tranchedin. conf. 180. num. 20. D. M. ansius conf. 648. num. 15. Anna. sing. 194. Marin. lib. 1. c. 234. num. 11. 14. & lib. 2. res. 115. num. 10. Georg. de feud. cap. 25. D. Cappon. d. se. 193. num. 35.*

Nisi possessor titulum offendant, *Ruyndred. conf. 100. num. 8. lib. 2. & lib. 1. conf. 58. num. 6. Merlin. contr. 13. n. 23. 51. ab. res. fol. 188. D. Philipp. differt. 1. n. 39. Card. Luca de regal. d. se. 135. num. 7. & de iudic. d. se. 21. n. 72. Castill. lib. 6. c. 26. u. 4. & c. 28. Antouell. de temp. lib. 2. c. 103. no. 6. Con-*

CONTRA est *Anton. d. c. 45. num. 14. Allegad. conf. 3. num. 11. lib. 2.* Sed in immemoriali præsumitur illius scientia, *Anton. sing. 94. Georg. repet. feudal. 25. Marin. lib. 1. c. 234. n. 12. 13. & l. b. 2. c. 15. n. 10. vbi limitat num. 11. constitutione nostram incip. consuetudinem præsum. Nec admittitur probatio in contrarium, R. Marin. ad Renert. dec. 466. num. 6. Montan. de regul. præjud. nu. 31. Valenz. conf. 93. n. 44.*

An sufficiat scientia Ministrorum, Officialium, aut Viceregis, non, *D. Merlin. contr. 72. nu. 23. 24. lib. 2. Foid. alleg. 1. n. 84. p. 1. Cancell. ad leg. feudal. de iurisd. c. 3. nu. 41. seqq. Georg. repet. feudal. c. 17. n. 12. seqq. D. Cepparelli. d. ref. 26. num. 80. & ref. 73. nu. 11. seqq. Sic Borden. collat. 4. num. 139. 165. vbi dicit: requiri in iudiciis officialibus scientiam veram, & certam. Larras. alleg. 92. num. 20. D. Palma dec. 343. nu. 15. Gatta conf. 23. nu. 19. 20. Mas. conf. 669. nu. 36. Cyriac. contr. 688. nu. 7. D. Galeoti. contr. 22. nu. 27. Gratian. disc. 695. nu. 7. 8. Merlin. dec. 4. num. 7. Penia dec. 74. num. 25. Pigant. ad statut. Ferr. lib. 4. rubr. 2. num. 10. Silgad. de reg. pot. p. 1. c. 1. n. 140. & p. 3. c. 9. nu. 18. Fraub. dec. 45. nu. 10. Rosa post Pajib. de manut. dec. 616. nu. 73.*

Sed ex tempore præsumitur illius scientia, *Borbofin. d. l. 6. nu. 131. Foid. alleg. 33. art. 7. conclus. 4. d. num. 700. Cestili. eor. lib. 6. c. 28. D. Capparelli. d. ref. 73. num. 13. D. Cirinus ioxen. re. iur. Eccles. c. 2. n. 169.*

Probatu ignorantiæ ante factam requisitionem, *Osafch. dec. 101. nu. 23. Cepparelli. sup. n. 14.*

In Lusitania requiritur scientia Principis, ex ordin. lib. 3. tit. 9. §. 1. *Anton. d. c. 45. num. 16. & ibi Vallallu. nullo tempore, etiā immemoriali acquirit Regalia, & Principi reseruata, sed semper debet ostendere titulum, ex ord. lib. 2. tit. 45. §. 1. Valis. conf. 1105. nu. 65. consul. 120. & 121. consul. 13. num. 10. Cabed. de iure patron. c. 7. d. nu. 2 & p. 1. dec. 9. & dec. 11. n. 5. dec. 12. 14. d. num. 4. dec. 15. d. nu. 4. dec. 41. d. nu. 4. & dec. 65. Idem Valis. de iure emphy. q. 8. d. n. 22.*

Quid in Castella. Vide l. 6. tit. 29. p. 1. ultim. tit. 13. lib. 3. ordin. l. 1. tit. 15. lib. 4. non recipit. vbi Lopez, & alii. Contr. in reg. possessor. p. 2. §. 3. d. n. 3. *Auendagin. l. 4. l. 1. Tauri gl. 6. n. 7. & de exeq. mondar. p. 3. c. 4. num. 20. Molin. de primog. lib. 2. c. 46. num. 52.*

Quid in Gallia, *Rebuff. ad l. Gall. tom. 3. tit. de mater. possessor. art. 2. gl. 2. num. 26. Menoch. de reit. remed. 3. num. 153. In aliis Regnis, Masfrill. de Magistrat. lib. 1. c. 19.*

In immemoriali, etiā sine titulo præsumitur scientia Principis, *D. Cirinus sup. num. 170. post mille Anton. sup. n. 14. Nisi titulus ab initio non fuerit viuosus, aut nullus, Castill. contr. lib. 6. c. 28. nu. 26. Mascard. conf. 1378. num. 72. Pereira dec. 52. nu. 9. Cald. lib. 1. recept. q. 23. num. 110. Giurba o. s. 71. m. 2. Cyriac. contr. 3. num. 8. D. Scoppa ad Gratian. dec. 15. nu. 9. 10. D. Rosa consulti. 23. n. 58. D. Cirinus sup. n. 171.*

Non desunt tamen dictæ non requiri

scientiam Principis ad præscribendum contra illum, *Allegad. co. 3. num. 11. lib. 2. D. Rosa consulti. 12. nu. 21. P. Affli. contr. 47. num. 42. vbi quod sufficit scientia Officialium, Oondens. consulti. 65. num. 6. Videndi R. Renert. & R. Marin. dec. 558. & 376. nu. 3. Et R. Renert. d. dec. 376. decum. refert per R. C. in Collateralis Consilio, quod fuit absolutus Baro Pulsani à petitione Regil Fisci, qui petebat condemnari dictum Baronem ad relaxandam iurisdictionem Ciuitatis, & Criminalem, ex quo absque titulo illam potestebat, & per Centariam allegatam, fuit absolutus, R. Marin. ref. 18. lib. 2. num. 9. Resental. de feud. c. 5. conclus. 17. Rota post Pajib. de manut. dec. 312. num. 31.*

452 Quota seruituti contra Regem facilius præscribitur quam totum, *D. Rosa consulti. 30. nu. 54. P. Affli. contr. 47. Olea de cess. iur. tit. 3. §. 6. nu. 29.*

451 Et per 40. annos præscribitur seruitutum, Baronis contra Regem, *D. Rosa consulti. 13. n. 3. P. Affli. d. contron. 47. Reg. Renert. vbi Reg. Marin. dec. 558.*

454 Vallallu præscribunt feudum contra Baronem, vel quoram partem illius. per possessionem 30. aduersarii suo in Regno præsentem, concurrente bona fide, & possessione illa prodest, tam egendo, quam excipiendo, per consili. incip. consuetudinem præsum. Nos ad Rouit. cons. 30. num. 18. R. Renert. & R. Marin. sup. Balmaseda de collect. q. 45. nu. 6. & 9. num. 6. seqq. Roccus resp. 3. n. 35. R. Ponte cons. 97. nu. 8. seqq. Georg. repetit. c. 23.

455 Sed demanialia feudi non possunt præscribi, *Sio ben. ref. 157. num. 17. Nos ad Rouit. sup. & cons. 91. n. 13. lib. 1.*

456 Vbi publico destinata sunt imprescriptibilia, *Hermosill. ad leg. Hispanas fol. 193. n. 4. Frances de intrus. q. 105. nu. 1. Anton. de donat. reg. tom. 2. p. 3. c. 3. Vbi de via publica, Oter. & Borden. de pascuis c. 7. nu. 1. Borbofin. l. 4. C. de præscript. 30. vel 40. num. 28. Borden. de præscript. docum. §. 13 §. 40. Item tenetur possidere illa dimittere, vel legitimum titulum ostendere, *Anton. noll. de loco legal. lib. 2. c. 25. n. 6.**

457 Secus si præscriptio sit immemorialis, *Antonell. de lo legal. lib. 2. d. c. 25. n. 1. Andrecol. contron. 401. nu. 43. Vbi de pascuis in alieno Territorio, Oter. de pascuis c. 17. n. 2. & iuncto titulo habili ab ea deriuante, ac per eam probato, Balmaseda de collect. q. 45. n. 2.*

458 Secus quoque non sunt in Vsupublico, sed in reddito, & patrimonio pupuli, nam illa 40. annis, *Antonell. sup. n. 2.*

459 Statutum, vel lex prohibens præscriptionem debet intelligi de ordinaria, non vero de immemoriali, nisi expresse cauatur, *Paris. cons. 1. num. 123. lib. 1. Tirag. de vetusq. retract. §. 1 gl. 2. n. 12. Burg. de Par. cons. 41. n. 11. seqq. Canall. q. 496 Oter. de pascuis c. 17. n. 3. & seqq.*

Immo neque excludit illam 30. annorum. Idem si adint verba testatoris, vel contrahentis, prohibentia præscriptionem, *Statib. ref. 5. nu. 40. 41.*

- 460 Publica pascua, Villæ, Ciuitatis, aut Oppidi quandoq; præscribi possunt, quando talium rer minorum non præscribitur proprietat, sed aliquod ius pascendi, vel aliqua seruitus rumpendi nempe, vel plantandi, quæ facilius acquiritur, quam proprietat, cum non sit tam magni præiudicii, *Bar. in leu. de in rem vers. col. 2. ff. de vfaris, Amandan. de exequ. mandat. p. 1. c. 12. d. nu. 9. Azunedin l. 1. tit. 15. lib. 7. n. 64. in fine. Otter. de pasc. c. 17. n. 15. & segg.*
- 461 Maxime si per præscriptionem istam acquiratur ius, seu seruitus tali modo, quod adhuc pascua manent publica, & in vsu communi, siue ab istis, siue ab alijs possideantur; vt puta, quando Vniuersitas vna præscribit exitum, vel defensionem contra aliam, *Amandan. d. c. 22. Prætor num. 9.*
- 462 Limitatur 3. conclusio, quod pascua publica non possunt præscribi, vt non procedat in aliqua parte: seu loco pascui publici iure præoccupationis ab aliquo etiam priuato acquisitione, nam talia loca, quantumvis vsui publico destinata, separatim acquiri possunt, & mediante præoccupatione, acquirere potest alium prohibere, *Bertrand. conf. 69. vol. 3. Bellou. conf. 49. Amandan. sup. num. 1. 1. 12. est tex. in l. si quisquam, ff. de diuers. & tempor. præscript. 5. nat. alleg. 16. num. 3. Robert. rer. indic. lib. 1. c. 14. C. barond. lib. 1. veris. cap. 3. Forcatol. dialog. 85. nu. 5. Connan. lib. 3. comment. c. 15. num. 1. Couran. reg. peccatum 2. p. 5. 6. Otter. d. c. 17. n. 32.*
- 463 Limitatur 4. in alijs pascuis publicis, improprio nomine sic vocatis, quæ vsui publico vicinorum non determinunt, sed sic nominari solent, quia eorum redditus in vsus communes Vniuersitatis conuerti debent, quæ 40. annorum cursu præscribi possunt, *Lomnes. C. de præscript. 30. vel 40. ann. l. si u. C. de fam. patrim. lib. 1. r. quod est etiam de iure Hispano, per l. 7. tit. 29. part. Otter. sup. nu. 34. 36. Boer. dec. 264. nu. 22. Fachin. lib. 2. contr. c. 39. 3.*
- 464 Donatarij Regiæ Coronæ possunt præscribere ius prohibendi venationem, per tempus immemorabile, nemine contradicente, *Amandan. de donat. reg. tom. 2. c. 9. n. 85.*
- 465 Ius exigendi vestigalia non præscribitur nisi ex immemorabili tempore, *Crauetta conf. 814. num. 4. 5. Ronin. in rubr. de vestigal. num. 20. Marant. conf. 28. Trentacinq. var. res. lib. 1. tit. de iure Fisci res. 5. nu. 2. post alios D. Galeat. resp. si. l. 10. num. 21. 24. Franch. dec. 56. nu. 4. Sed in Hispania contra Regem nunquam præscribuntur gabelles, & Vestigalia, *Casill. contr. lib. 7. c. 21. n. 12. Diazinus sup. nu. 434.**
- 466 Sic possidens vestigalia debet producere titulum, *Cyriac. contr. 523. nu. 54. D. Galeat. resp. 10. nu. 54. Larrea alleg. 68. n. 27. Folard. alleg. 33. D. Rocca disp. 77. n. 2.*
- 467 Et si non exhibet titulum, possessio non iuuat, *Capp. dec. 77. nu. 12. Franch. dec. 165. nu. 4. Reuert. dec. 136. & 452. dec. sum. refert Rour. in prag. 1. de iurisd. iur. Galeat. resp. 12. num. 364.*

Constantin. in prag. 1. de sakt. cornu. n. 19. Capib. de Baron. in prag. 1. nu. 112. Andreol. contr. 401. n. 45. Marin. ad Reuert. dec. 136.

- 468 Sic, si subditus per centum annos vestigal non soluat, illud præscribitur, & sic non potest cogi illud soluere, *Moutan. de regal. verb. vestigalia nu. 6. Vide infra n. 601. & segg.*
- 469 Sic etiam, cum Collectæ soluendæ à subditis Regi, pro manutatione Regni, sine de Regalibus, *Antun. de dec. rom. 2. lib. 3. c. 1. D. Rocca disp. 85. num. 13. Valenz. conf. 99. num. 19. Sixtus de regal. lib. 2. c. 14. nu. 17. segg. Montan. de vass. 5. vestigalia nu. 4. Illæ non possunt imponi à Baronibus, eorum Vassallis, etiam si illi habeant merum, & mixtum Imperium, *Mari. dec. Pisau. 160. Montan. de caus. excent. ampl. 30. num. 6. Et extenditur etiam si maior pars Vassallorum, consensiret, Nogar. de grauam. V. fl. or. gran. 335. vol. 1. consuet. Capye. c. 148. Marzins in patroc. deb. i. fil. 783. nu. 16. & segg. Maria dec. Pisau. 160. Montan. de caus. excent. ampl. 3. num. 6. D. Rocca sup. 14.**
- 470 Nisi adesse Consuetudo immemorialis, vt decilum refert, *R. T. in iure Regni tit. de grauam. V. Vassallum. 17. Rour. i. p.*
- 471 Et licet Camill. de Curis in diuers. feudal. in cap. superest modo, dicat sufficere centenariam præscriptionem, quia per illam tollitur præsumptio, quod solutiones factæ præsumuntur, per exorionem, & per vim, *Andreol. contr. 401. 472. num. 41. Tamen verius est non esse sufficientem centenariam, T. bres. dec. 16. Montan. de regal. rubr. vestigalia n. 5. 6. Capp. dec. 118.*
- 473 Falli nostra conclusio in Collecta S. Maritz, in Regno, solua exigi à Vassallis, & possessio Baronum in hoc possessorio non est contra ius, sed non in alius Collectis *Franch. dec. 56. num. 5. & segg. Luca ad Franch. d. dec. 56. n. 2.*
- 474 Et ratio sup. posita conclusionis est, quia solius Principis non recognoscitur Supertorem hoc ius collectandi; nec clausula cum collectis, solita in priuilegijs Baronum, apponi, communicat hoc ius regale Baronibus, nam est de stylo, sicut, & ceteræ, quæ operantur, si quæ iura exstabant acquisita in feudis, concessionis tempore, vt in *Progn. 1. 6. de Baronib. Gram. conf. 13. & 98. Vrsillad. Aff. dec. 388. nu. 4. 5. Montan. sup. Luca ad Franch. d. dec. 56.*
- Sed collecta soluenda per Clues, Vniuersitati, præscribitur 30. annis, *P. Aff. contr. 47. nu. 19. per 40. annos, etiam sine titulo, Rocca disp. 84. nu. 2. Immo secundum alios 30. 10. 10. nu. 4. Quamuis sciat teneri ad solutionem illarum, num. 19. Nec est necessaria interpellatio nu. 12. Solutio collectarum in nostro Regno à quibus debeant fieri, & bonis adesse *Prægn. v. ita videtur appresso, seu bonorum assumptione, vbi Ronin. & Nouar. R. Marin. lib. 1. ref. cap. 59. 63. 64. & lib. 2. cap. 54.**
- Sed difficultas est, si quis nullo producto titulo, immunitatem à collectis opponat, an licet pendere debeat illas soluere? & debere soluere

re, quia in allegata immunitate iuris habent resistendam, secus si titulum produxit, licet coloratum, et capere persona, de priv. l. 6. Anna. alleg. 8. 4. Capyt. dec. 189. Poute conf. 97. & de. 18. num. 12. Rontin prag. 1. ad num. 29. de iurisd. ad iurisc. non turb. D. Galcos. i. contr. 53. num. 6. lib. 2. R. Marin. lib. 2. cap. 204. Rota dec. 595. nu. 4. p. 1. d. interf. & det. 348. nu. 1. Cavalier dec. 194. num. 12. Adarin. ad Ruerit. dec. 111. & 151.

Et satis est pro titulo producere Instrumentum, quamvis de illo dubietur, R. Marin. ad Ruerit. dec. 136. signanter nu. 5.

475 Sic quando nunquam fuit soluta Gabella, tunc ad præscribendam immunitatem à muneribus, etiam futuris, sufficiens 30. vel 40. anni, quidquid sit quando aliquo tempore fuit soluta, quo casu ad illius præscriptionem requiritur tempus immemorabile, Tbesq. 8. nu. 9. lib. 1. Larib. conf. 20. num. 13. Capyt. Ltr. consulti. 68. num. 31.

476 Eò magis si sit inutilis, quamvis inualidus, & coloratus, Tbesq. 8. nu. 8.

477 Licet non sit necessarius aliquis titulus, Netta conf. 406. nu. 12. conf. 431. num. 27. Panciroli. conf. 23. num. 9. Sord. conf. 234. num. 36. Schenard. conf. 32. nu. 5. Klob. de contrib. c. 16. sect. 2. num. 32. seqq.

478 Nec adhuc effectum requiritur interpellatio ex parte Gabelarii, Capbal. conf. 129. nu. 6. 7. & 8. Maxime si casus acciderit exactionis, & non sit exacta, Netta conf. 446. nu. 15. Klob. d. sect. 2. num. 78. latè D. Gatta conf. 23. nu. 16. seqq.

479 Ius patronatus incorporatum Marchionatus consideratur quid regale, Salgad. de reg. pro. test. p. 3. r. 10. nu. 88. & de suppl. l. ad Sanctiss. p. 1. c. 1. num. 137. Cabed. dec. 65. p. 2. Et sic ad illud præscribendum requiritur tempus immemorabile, Trancheden. consulti. 80. num. 26. 29. 30. Salgad. d. l. 10. num. 148. C. ed. dec. 65. p. 2. Anton. de donat. reg. tom. 2. p. 3. c. 28.

Viz publicæ sunt de Regalibus, Diximus sup. nu. 445. Ideo delicta in illis commissæ spectant ad cognitionem, & punitionem Domini directi, & non feudarii, Sabell. §. i. de iur. num. 26. D. Rosa consulti. 1. Vbi qualiter viz publicæ sint de Regalibus, intelligenda de viz extracivitatem, & quoad protectionem, non quoad dominium, & alia plura ad rem, D. Romaguer. ad Cenciol. ad stat. Engub. lib. 2. rubr. 54. & lib. 5. rubr. 24. 26. lib. 6. rubr. 17. 23. D. Marsili consulti. 228. lib. 3. Anton. de donat. tom. 2. cap. 3. num. 21. & seqq.

480 Vix publica non præscribitur durante forma Viz, si verò allegari ea ex concessione Principis, vel Civitatis possit, & auuulsi probet præscriptionem immemorabilem, Barbof. in l. 4. num. 39. C. de præscript. vbi D. Eor. in Et idem. Danden. de præscript. tom. 23. Barbof. de clausul. claus. 88. nu. 45. Sed debet concurrere saltem fama privilegii, Rota d. interf. dec. 215. num. 7. p. 2. Nam viz publicæ, & stræe pertinent ad iura Regaliae, vnde, quæ sint reg. l. 2. §. 1. si de iud. Tom. I.

in loco publ. Sard. dec. 1. nu. 5. Borrell. de præscript. Reg. Cathol. 7. num. 1. Si xix. de regal. lib. 2. c. 2. n. 11. Cyrias. contr. 178. num. 7. seqq. Rosental. de feud. §. cencel. 20. Tonnart. rescript. 133. nu. 11. Mouran. de regal. §. viz publica fol. 52. Ripol. de regal. c. 40. num. 14. Ramir. d. lege reg. §. 26. num. 31. P. Gregor. de Republ. lib. 9. l. 10. nu. 21. Gaill. de pace publ. lib. 2. c. 1. num. 13. & lib. 2. obs. 64. num. 4. post alios Anton. de donat. tom. 2. c. 3. num. 1. vbi nu. 65. & 66. dicit non præscribi nisi per immemoriale tempus.

481 Verum vbi ad præscribendum ius certum requiritur tempus immemorabile, tamen ad declarandum dubium sufficit observantia decem annorum, Molina d. primog. lib. 2. c. 6. nu. 57. Menoch. conf. 400. num. 12. Per reg. conf. 35. nu. 6. lib. 3. Sord. conf. 54. num. 29. lib. 2. Marefol. lib. 1. c. 13. Sextum de regal. c. 5. nu. 109. Mascard. consulti. 1044. num. 6. Fontanell. de passis tom. 2. claus. 6. gl. 3. p. 2. num. 4. Lara de iurisc. & Cappell. lib. 1. c. 5. nu. 48. 49. D. Rosa consulti. 30. nu. 52. Sabell. §. viz.

Sic publica Aqua, flumina, & Gubius ita d. var. tit. de Aquis q. 10. num. 18. Lagun. de fructibus p. 1. c. 5. Sabell. §. Aqua, Gallus de fructibus disp. 3. art. 30. num. 31. & alibi, Anton. de donat. reg. tom. 2. lib. 3. cap. 4.

Verum Mare possit acquiri per Principem, & pueri piscationem concedere in certa parte Maris, & alius prohibere, tamen per præscriptionem immemorabilem, Gregor. Lop. in l. 1. ut. 28. p. 3. verb. Per quæras gl. 4. Garz. de expens. 21. nu. 34. Contr. in expectat. p. 2. §. 8. Henia in la. byr. de commerc. c. 1. num. 12. fo. Salhen. de Mari claus. lib. 1. c. 17. Moissot. de orb. marium. lib. 2. c. 19. Strun. de donat. tom. 2. p. 3. c. 8. nu. 61. & 62.

482 Quæ diximus intelligenda sunt in Regalibus, quæ Principi reservata sunt, ratione dignitatis, sed non in Regalibus maioribus eadem, reervatis insignum singularis præminentie, & prærogative, Vt præstatio census, & Tributorum, seu obedientiar, quæ ei debentur, & possessionis plenitudo, in quibus nulla præscriptio, nec centenaria, nec etiam immemorabilia temporis locum obtinere possunt, Cancr. ver. lib. 2. tit. 2. ex num. 110. Mich. Ferro. p. 1. obs. c. 13. Masfrill. de mag. lib. 1. c. 19. Ep. d. 11. in addit. suas contror. fol. 502. nu. 112. 119. D. Ageta d. §. 14. q. 1. sub nu. 30. D. Scoppa ad Merlino. contr. 13. num. 47. lib. 1. Carena ref. 206. nu. 8. L. rea alleg. 15. nu. 5. Per l. d. quod lib. 1. c. 3. num. 43. Gattier. de gabell. §. 5. Azved. l. 2. num. 3. tit. 15. lib. 4. no. 2. recopil. Cabed. dec. 65. p. 2. Sord. d. c. 1. vbi Ho. Altier. Coutier lib. 2. præl. q. 84. P. leste. consulti. 167. n. 14. seqq. D. Aguila ad Roxas de incompatibil. p. 7. c. 2. nu. 97. 98.

483 Si officiorum possessio, vel ientura inualida est sine titulo, Libertenus, ff. de decur. Capyt. dec. 77. loc. dec. 35. c. nu. 4. Rocca de officio l. 296. nu. 72. Vbi si produci Instrumentum nullum, Card. Luca de censib. disp. 6. num. 345.

484 Nec suffragior longissima possessio, Cas. sed. dec. 1. num. 1. de resist. p. 1. Feral. dec. 304.

num. 2. lib. 3. R. 5. *asfel. dec.* 340. num. 76. *segg. Me-*
xo. b. l. reuic. remed. lita. sub. n. 24. Possib. de manu-
al. 1. 4. n. 25. Card. Luca de feud. d. 40. num. 2.
Borat. dec. 312. n. 12. *segg. Ro. ca. disp.* 86. n. 14.

- 485 Sed quod maintenancem in possessione
 incipiam, sufficit possessio, *Crougn. com.* 8. ubi 12.
 116. *Farina. dec.* 446. n. 6. ubi *Possib. com.* 2. *Borat.*
dec. 194. & ibi ad. & *dec.* 360. n. 6. om. 1. *Monac.*
dec. bon. 30. num. 10. *Clarif. contr.* 114. num. 14. R.
Capy. Latr. dec. 101. n. 32. *Sasfel. dec.* 340. n. 2.
Franch. dec. 110. n. 4. R. *P. deuz. conf.* 184. n. 119.
 vol. 2. *Capy. dec.* 189. num. 5. *Stail. ref.* & *obf.* 27.
 num. 15. Idem *Capy. Latr. conf.* 77. num. 18. 20. D.
 R. *Giloi. contr.* 51. num. 2. om. 1. *Possib. de ma-*
nu. obferu. 44. *Thor. vot.* 84. *Aut. ad Sasfel. d.*
dec. 340.

Contra, quod pendente probatione, etiam
 immemorabili, Princeps exerceat iurisdictionem,
Magretti ad pr. 3. Stil. fol. 275. num. 2. *Stail. ref.*
 138. num. 42. *Antonell. de temp. legal.* lib. 2. c. 25.
 num. 7. *Cyriat. contr.* 178. num. 7. *segg. D. Capon. d. se.*
 193. *Capparell. ref.* 73. n. 5. 6. *Rota post Possib. de*
manu. dec. 646.

- 486 Sed quod tempus immemorabile, aut cen-
 tum annorum sufficit pro prescriptione co-
 rum ficalium, (non tamen iurium, in quibus
 minus tempora spatium requiritur) R. *Ponte.*
tom. 2. conf. 155. num. 7. S. *Curtis. iur. feud. d. n.*
 139. l. 69. 70. post alios *Rota ad Rouit. to. f. 40.*
num. 4. lib. 2. Concord. alleg. 14. n. 35. 36.

- 487 Si quis præscripsit litem ad honorem, si po-
 tuit a Principe illam obtineat, non destituit
 prescriptionem, *Career. vot. p. 3. c. 3. num. 28.*
Olea de iur. int. 8. p. 3. m. 5. post *Solerz. ar.*
Saiz. d. Castell. Feltroude transactur. 5. q. 4. n. 18. 19.

- 488 Adhuc præscribitur spatio 30 annorum,
 dummodo fuerit penitus, & Vassillus negaverit,
Capon. de iur. ad huc. q. 50. n. 4. P. Aff. d. contr.
 47. num. 70. Vbi dicitur, quid dicendum in Re-
 gno, per *Consil. quadragesim.* & requirit
 centum annos, D. *Capparell. ref.* 73. n. 25. *Carila*
Lucade. d. die. d. 21. n. 71. de consil. d. 20. n. 7.
 Secus si seruilius non fuerit, & perperam
 nec accidit casus illud præstare, & perperam
 num. 21. Né requiritur interpellatio, ut curat
 licet præscriptio, *Cruz. l. conf.* 11. Sed sufficit
 euenisse casum præstationis seruili, & quod
 alii fuerint collecti, & auctori, & ab eo tem-
 pore currit præscriptio, P. *Aff. sup. num.* 22. Sed
 Vide contra *Capparell. ref.* 73. n. 5. & 6.

Verum si exactio adhuc fiat ad minorem,
 quatuordecim, præsumitur concessio quo ad il-
 lam, P. *Aff. contr.* 47. num. 28. 29. 30. etiam contra
 Regem à Regno abientem, P. *Aff. sup.*
 num. 30.

Et adhuc solum iuxta statum aliquam, licet
 fuisset aucta, per 30 annos, præsumitur sic seu-
 dum fuisse concessum cum tali adhuc, *Aff. d.*
contr. 47. n. 44.

- 489 Verum si quis subierit additum Regi pro
 feudo, quod credebatur tenere vi feudum, si re-

periaur res burgensatica concessa à Rege, à
 per 80 annos soluerit ad huc, illam non repe-
 tur, sed nou solum in futurum, Reg. *Renemer.*
dec. 558.

- 490 In feudis, si quis per 30 annos steterit in
 possessione rei feudalis iure prescriptionis, vi-
 detur haberi assensus pro impetrato, ex *tex. c.*
si quis per 30. n. de feud. defunct. contentis. &
 de iure nostro municipaliter *Consil. incip.* 50.
 consuetudinem priuam, ubi gl. & *Aff. n. 20. Nos*
ad Rouit. conf. 30. num. 18. lib. 2. *Scoppa ad Mer-*
lin. contr. 81. n. 50. lib. 2. R. *Marin. lib. 1. ref.* 234.
 num. 13. *segg. & lib. 2. ref.* 115. & ad *Renemer. dec.*
 558. n. 1. *Modien. ad Sord. dec.* 1. num. 10. *Georg.*
alleg. 3. num. 13. & *rept. feud.* 24. n. 12. & *lect.*
 26. Reg. *Ponte. to. f. 97. num. 8. segg. lib. 1. Montan.*
in e. Superiale m. n. 152.

- 491 Et per istam prescriptionem inducitur suc-
 cessoribus legitimis irreparabile præiudicium,
 ut dicit *Curtis. in diuers. feud. fol.* 74. & n. 118.
 sequitur *Clar. l. 4. senem. qu. 5. vers. quod inter.*
 Sic primogenitus, qui per 30 annos possedit
 feudum nouum, excludit secundogenitos à
 portione feudi, illis spectante, D. *Capon. d. se.*
 193. num. 18. 19. D. *Rota ad Rouit. conf.* 83. lib. 1.
 Vide *Not. sup. n. 401. & segg.*

- 492 Quod est intelligendum contra priuatos,
 & sic feudum habent à non directo domino,
P. R. ref. in l. 2. c. de prescript. to. num. 176. post
 multos ubi *Bondia. leuic. contra. f. eum.* secundum
 glum d. consil. c. 5. *segg. m. n. 1. vers. arguitur,* que di-
 citur scripta dispositionem alterius *Co. fin. m.*
 dicit sequens, que incipit *Quadragesim.* per
 qua subians præscriptiombus, que in diuersis
 casibus dantur contra filios, quo ad feuda sanxit
 tantummodo locum habere prescriptionem,
 centenariam, *Georg. alleg.* 3. num. 13. D. *Rota ad*
Rouit. conf. 73. num. 2. *segg. lib. 2. Nos ad Rouit. d.*
conf. 30. n. 19. ubi 2. & lib. 2. *conf.* 91. num. 13. *Ba-*
lloffa. concl. feud. 3. num. 5. R. *Ponte. conf.* 32. num.
 18. 19. *Bisogni. alleg.* 125. n. 31.

- 493 Nam contra Fiscum requiritur immemo-
 rialis, *Barus. ref.* 36. num. 19. c. 3. p. 3. *Antonell.*
de temp. leg. lib. 1. ap. 99. num. 13. fol. 244. Vel
saltem centenaria, Cyri. contr. 3. n. 85. *Corrig.*
de feud. d. 2. art. 96. num. 2. D. Petra in rit. 167.
fol. 101. col. 2. Ventur. m. conf. 9. num. 91. lib. 2. *Vli*
de mero, & mixto Imperio. R. Ma. in ad. Reuer.
dec. 168. num. 2. *Manf. d. ad Capy. Latr. dec.* 19.
 num. 17. Quid quid dixerit idem *Marin. lib. 1.*
ref. 234. n. 15. & lib. 2. n. 15. n. 14.

- Quo ad feuda contra Fiscum, quod requira-
 tur immemorabilis, *Giribus. def. notis.* 5. l. 2. q. 1. n.
 19. & *segg. & gl.* 11. num. 69. & *segg. R. T. ap. dec.*
Senat. l. 1. al. 2. & 3. Corrig. de donation. 2. fol. 495.
 num. 15. & *segg. Salsguald. rep. p. otell. p. 3. 10.*
Magretti sup. prag. 5. lib. Ducis. Senonensis. P. lene-
giz. obf. 5. num. 2. 3. *Nos ad Rouit. conf.* 30. num. 18.
 & *segg. lib. 2. conf.* 9. num. 13. lib. 1. *Card. Luca de*
feud. d. se. 2. in annot. num. 5. de 152. l. d. se. 144. x
 num. 7.

- 494 Per quam præscriptionem inter privatos, si quis pariatur ipso vivente suum feudum ab alio teneri, & possideri, posse etiam legitimis Successoribus præiudicari, sicut per assensum concessum à Domino, *Rout. d. conf. 73. num. 27.* prout servatum refert idem *D. Rota sup. nu. 5. in Causa III. Principis Montis Milium*, *Rocens resp. 3. nu. 18. lib. 2. & nu. 35. R. Ponte conf. 97. nu. 8. seqq. lib. 1. Georg. repetit. nda Le. 27.*
- 495 Secus in Prælato, qui non potest consentire, *Rocens d. resp. 3. num. 37.*
- 496 Verum in tali præscriptione tria præcipuè concurrere debent, nempe possessio tricennaria, bona fides, adversario in Regno præsentis, & servitii præstatio, ut in *d. constitut.* consuevudinem. Nec in hoc est necesse, quod Princeps consentiat, dum consensus datur à lege, ex cursu temporis, secundum *gl. in d. constitut. Montan. in c. imperialem, §. præterea Ducatus nu. 155. & seqq. de probib. feud. adven. per Frider. Aff. sup. d. constitut. nu. 22. & gl. in constit. constitutionem divina memoria. Nos ad Rout. conf. 91. nu. 13. lib. 1.*
- 497 Et hoc non per viam præsumptionis assensus, sed præscriptionis, *D. Georg. l. 2. q. 4. nu. 12. D. Rota sup. nu. 7. Nos in d. conf. 30. vbi citavimus R. Ponte conf. 97. nu. 8. seqq. lib. 1. Georg. alleg. 3. nu. 13. & in repet. feud. 26. Rout. in prag. 4. nu. 37. de possess. non turb. Montan. in l. imperialem nu. 152. R. Marini ref. 234. nu. 13. seqq. lib. 1. & ref. 125. lib. 2. & ad Revert. dec. 558. num. 2. Hodierm. ad Surd. d. c. 1. n. 10.*
- 498 Et acquiritur etiam dominium talis feudi præscripti, etiam absq. regio assensu, ut probat *D. Georg. d. alleg. 3. nu. 13. & alij sup. citati*, quos refert *Reg. Marini. d. ref. 234. num. 14. 15. lib. 1. Nos sup.*
- 499 Sed 30. annorum spatium præscribitur actio compensans fisco contra Vassallum, existentem in possessione non soluendi, nec serviendi, *D. Mariani, exercitat. fol. 55. n. 5. D. Rosa consulti. 30. num. 33.*
- 500 Sed quo ad præscriptionem feudi in præiudicium Regis, quod requiritur spatium centum annorum, dicit *Lazar. in c. 1. qui feud. dar. poss. d. n. 82. 100. 108. seqq. vbi nu. 70. vers. I. dco* concludit veriorum opinionem esse, ut sit necessarium tempus immemorabile, *D. Rosa consulti. 30. nu. 32.* Vbi de libertate à feudali servitio. Maxime quo ad quoriam servitij, *num. 34. Et nu. 36.* etiam in servitio debito Supremo Principi.
- 501 Sed de lure Regni Neapol. in feudis, quibus variae sint sententiæ, ut per *Aff. dec. 305. num. 10. 12. & Vissill. lib. 2. Vbi declarat, quod requirantur due concessionis, & due devolutiones cum præstatione servitij spatium 30. annorum*, Tamen in Regno firmiter concludit idem *R. Lazar. d. c. 1. nu. 91. contra Aff. assensum dicta per Aff. nullatenus præiudicari, sed omnino requiri tempus immemorabile, & centum annorum. ea ratione, quia præscriptio in Regno non datur contra Regem, nisi sit centenaria, vires de demanio fiat ex caducis per Constit. quatuor*

- nam. Et quando opinio Aff. in d. dec. 305. declarata per Vissill. num. 10. fuisse vera, non procedit quando non adiunt duæ concessionis, & duæ devolutiones ante illam, ut necessarium esse refert etiam D. Galeot. contr. 7. n. 38. R. Ponte de potest. Prærog. fol. 282. n. 1.*
- 502 Quando agitur de præscribendo feudum, de per se iam ereclum, & formatum, hoc casu procedit præscriptio inter privatos 30. annorum, cum præstatione servitij, & habet locum, *tex. in cap. 1. §. si quis per 30. & Constit. nostri Regni tricennalem, Vissill. ad Aff. dec. 254. L. arab. in theat. feud. 3. om. 1. q. 8. diluc. 125. nu. 8. 11. Ciriac. contr. 3. signant. nu. 78. seqq. Cord. Luca de 3. emphyt. disc. 60. Nos ad Rout. d. conf. 91. num. 14. lib. 1.*
- 503 Sed quando agitur de præscribenda parte demaniali feudi, & Baroniz, illam separando, & dividendo à suo corpore feudali, hoc casu non datur præscriptio, nisi centenaria, post alios *P. Gregor. de iudic. caus. feud. l. q. 2. Cum in c. si aliquem verb. amicu 3. nu. 45. Aff. dec. 167. nu. 2. dec. 254. nu. 4. vbi Vissill. nu. 3. Inverg. de feud. cent. 2. art. 96. n. 78. 60.*
- 504 Quæ centenaria habet vim tituli, *D. Galeot. contr. 3. nu. 15. num. 1. post alios Gturba dec. 30. num. 7.*
- 505 Sic quando agitur de præscriptione feudi nō formati, nec de per se, sed parvi feudi principalis Baroniz, dum non est centenaria, nullo modo potest præiudicare præscriptio, *R. Ponte conf. 17. num. 6. 7. lib. 1. Gturba dec. 30. nu. 10. 14. & seqq.*
- 506 Pro qua conclusione faciunt etiam scripra per *D. Mariani. conf. 15. lib. 1. num. 18. 19.* quod scilicet illud axioma, ut tempus 30. annorum cum præstatione servitij inducat præscriptionem, fallit vbi agitur de alienatione parvi, & divisione feudi, super qua non sufficit assensus præsumptus, nec tacitus, sed specificus, & expressus, per *constit. co. summationem Divina Memoria. Fre. c. de subfeud. lib. 2. q. 28.* Ideo assensus non potest præsumi spatium 30. annorum, *A. nu. in r. per. c. 1. de Vissill. d. crept. etat. post nu. 45. 1. L. arab. lib. 1. dilucid. 19. 20. 25. num. 11.* Vbi subdit solum in hoc admitti centenariam, quæ habet diversam naturam, & maius privilegium, *Lazar. conf. 44. num. 15.* Qui dicunt assensum, qui de necessitate requirunt, nunquam præsumi, nisi spatium centum annorum, *I. virg. l. de f. ad. cent. 2. art. 6. nu. 95. I. sicut. consiliur. verb. assensus sol. 4. Vissill. ad Aff. dec. 254. decimam refert Reg. Top. dec. 5. C. 4. n. 18. 14.*
- 507 Verum talis præscriptio centenaria, & immemorialis non iuvat quando constat de nullo invalido & nullo, præcipue si eadem pars constituitur possessio, & titulum exhibuerit in iudicio, & de iure etiam ita præsumitur posuisse, scilicet ex titulo præambulo, *l. 1. §. 1. ff. de except. rei iudic. l. 2. C. de acquir. possess. Mariani. lib. 9. pref. 63. nu. 1. C. sicut. consiliur. lib. 7. c. 18. n. 182. & lib. 7. c. 20. n. 32.*

- 508 Quo casu nulla iuuat præscriptio etiam millenaria, *Intigrl. d. cent. 2. art. 3. num. 37. & art. 7. num. 72. & art. 46. num. 43. D. Galeot. contr. 53. num. 45. lib. 2.* Cum deficiat bona fides, quæ basis est præscriptionis, *Affli. in rousst. Duram. num. 5. Cautela sup. num. 452.*
- 509 Ideo non obstat centenaria, nam coniectura tituli præsumpti, quæ oritur ex immemoriali non potest aliquid operari, quando constat de inualiditate tituli veri, ut dicit *Cruetia de antiqu. tempor. p. 3. lib. 7. num. 28. Intigrl. rent. 2. art. 82. num. 153.* Sed vide *Nas sup. num. 84. 279. & seqq.*
- 510 Et licet in præscriptione centenaria non requiratur bona fides, illud est quod per tot temporis spatium præsumitur. Sed quando manifeste constat contrarium ex titulo, non potest suum operari effectum, *glin. c. 1. verb. nisi de præscript. Loffred. rousf. 20. num. 28. Intigrl. d. num. 155. seqq. Curtii in diuers. feudal. par. 1. fol. 78. dter. vbi num. 11. dicit iudicatum sæpius, quod si exhibeatur titulus inualidus, tunc centenaria, quantumuis probata non iuuat, sequitur *D. Georg. alleg. 34. num. 16. Gratian. dist. 279. can. 29. seqq. Lanar. in rrept. feud. fol. 72. num. 178. & seqq. laic. D. Roccus de offitij septimo casu, §. 7. num. 68. seqq. fol. 240 & seqq.**
- 511 Verum ut diximus *supra* Cautela est, ut nō alleget pars tantum illum titulum inualidum, sed alium, quamuis ille non producat. Sed Vide *Nas sup. num. 84. 279. & seqq.*
- 512 Sed si aliquis tota possessione feydi se fundet requiruntur centum anni, secus si alleget concessionem, & probet possessionem, nam tunc sufficiunt 30. anni, *D. Rosa consili. 30. num. 39.*
- 513 Diximus *sup.* quod Vassallus contra Dominum non potest feudum præscribere. Addimus *Bouden. de præscript. docum. 11. D. Agnita ad Roxas de incompatib. p. 7. r. 2. num. 103. 109. in addit. fol. 481. Nos ad Rousf. conf. 30. num. 18. seqq. lib. 2.*
- 514 Sed potest se eximere ex immemoriali à potestate, & obedientia Principis, dummodo tegerat pro libero Cædæ, *dec. 40. num. 14. dec. 41. num. 5. Aurand. de met. lib. 2. cap. 34. d. num. 60.* Secus si fateatur se subditiu, nam impossibile esset præscribere nē sit obediens Principi, vel alia seruitutia aut tributis, quæ ex insignum subiectionis debentur, *Causall. qn. 46. Cyriac. contr. 13. num. 58. Patin. de gab. lib. 2. num. 156. Gierba de feud. ad c. 118. §. 2. gl. 13. num. 81. Barbosi in l. 6. c. de præscript. num. 1. & seqq. Otalor. de nobilit. c. 2. p. 1. num. 10. Celdas contr. 27. num. 34. 35. Salzed. ad l. Retopil. in l. 4. c. 20. tit. 14. lib. 3. recopil. num. 109. Tepas. var. sentent. tit. 240. c. 8. vbi de iuramento fidelitatis, *Olea de cess. l. ar. tit. 3. q. 6. num. 29. & seqq.**
- 515 Idem quo ad obsequium debitum Dominis, nam non potest in totum, secus quo ad partem, *Barbosi. de potest. Episc. alleg. 127. & 128. & alleg. 87. num. 3. Barbosi. supra num. 187. Olea sup. num. 28.*
- 516 Verum præscribitur dominium directum in feudis ex recognitione longi antea temporis, *Rofental. de feudis rap. 6. consilij. 81. Anacron. con. tron. 313. n. 30.*
- 517 In nostro Regno contra Fiscum, vigore *Consuet. mrip. quadragenalis*, ad cuius intelligentiam multa scriptis *C. o. fil. Georg. an repet. l. feud. 27. 28. 29. 30. & 31.* non præscribitur, nisi spatium centum annorum, *D. Rosa consili. 22. & 30. P. Affli. contr. 46. & 47. R. T. p. in d. consil. & Marin lib. 2. ref. 15. num. 9. & ad Revert. der. 333. n. 4. Nos ad Rousf. conf. 31. num. 13. 14. lib. 1.*
- 518 Et per talem *Consuetudinem*, tale tempus requiritur etiam ad præscribendam omnem bonam, quæ Rex potest, ut quilibet priuatus possidere, ut *pakuas, Montes, & alia similia*, ut probat *R. T. app. in d. consil. num. 7. R. Marin. ad Revert. sup.*
- 519 Et in nostro Regno, in huiusmodi præscriptione non requiritur scientia Dom Regis nostri, *R. T. ap. sup. num. 13. R. Valer. x. q. 3. can. 9. R. Marin. alleg. 149. num. 14. & ad Rousf. d. dec. 333. num. 5. 6. R. Catus p. 1. diuers. feud. c. 16. n. 94. seqq.*
- 520 In rebus fisco quærendis, & non incorporatis, sufficit in Regno quadragenalis, exceptis duobus casibus contentis in *d. consil. quadragenalis*, & ipse Cuius addit quatuor, quando ob vctigal non solum incidit quis in commissum respectu bonorum, pro quibus vctigal est Regi soluendum, quod *Curtis* videlicet præscribit quinquennio, allegans *tex. l. 2. C. de vctigal. & commiss.*
- Facilius reuocandi venditionem feudi sine assensu præscribitur, *R. Marin. lib. 1. c. 234. r. x. n. 9. vbi Rodier. in addit. Aua pater v. o. fil. Consilij. Dina Memoria num. 277. Anacron. consilij. 127. num. 36. lib. 2. Nos ad Rousf. ro. 69. num. 5. in fine. D. Scoppa ad Merlin. contr. 81. num. 48. lib. 2.*
- 521 Præscriptio quandoque non currit, quandoque cessat, ac dormit, & quandoque interruptitur, *Hoderna. anton. 13. Carl ual. de ind. lib. 1. tit. 3. disp. 4. C. astill. contr. lib. 7. c. 35. num. 1. seqq. Gufman. verit. 4. num. 17. Brrlich. p. 2. contr. 6. Couar. in cap. & equal. poss. §. r. p. 1. §. 12. num. 4. Tepas. sententiar. tit. 563.*
- 522 Quibus modis præscriptio interruptatur explicat *Bert. in l. 2. vbi ff. pro rrept. Cassi. ad l. mot. et lit. C. de rei vñc. 1. glin. addit. ad l. rnt. verb. per executores, C. de pres. 30. vel 40. annor. Barbosi in l. 7. §. imo. num. 1. & seqq. C. de præscript. 30. vel 40. annor. & in l. fin. Cod. tit. Hartman. de præscript. c. 10. lib. 2. Pondin. de præscript. docum. 9. 10. Nouat. sup. prag. 1. de præscript. in rub. num. 14. & seqq.*
- 523 Aut præscriptio est merè fauorabilis, propter bonam fidem, & titulum eius, qui præscribit, ut in præscriptione triennij, & tunc litis cōtestatio requiritur ad interruptendam illam, *l. p. ff. accepium. ff. de rremdiat. Aut est mixta, idest tam fauore præscribentis cum iusto, & bona fide, quam odio, seu negligentia non pe-*

rentis, vt in præscriptione 10. vel 20. annorū, & seruat idem ius, vt scilicet requiratur litis contestatio. *l. mora. C. de rei vendit. & l. nec bonas. C. de long. temp. præscript. 10. vel 20. ann. Linglois in C. in l. 7. C. de præscript. longi temp. 10. vel 20. ann. de c. 44. nu. 5. & seqq. & de c. 45. q. 1. seqq. vbi tota materia cum explicationibus.*

524 Præscriptio interrupta non est præscriptio. *l. si pater, vbi gl. & Bald. C. de stat. defunct. D. Præscript. 3. diff. cap. 31. nu. 6.*

525 Interrumpitur per litem moram, & multo magis contestatam, *D. Baldus in decis. de dote tit. 4. dec. 3. nu. 10. Et per eam abinde citra perpetuatur actio usq. ad annos 40. nu. 11. Adolfus in præzi p. 2. c. 15. num. 116. Galgnet. ad stat. vrb. lib. 2. c. 158 nu. 30. seqq. Perizon. ibid. c. 159. nu. 3. c. 158. nu. 24. seqq. Affl. dec. 59. Rount. in rubr. prag. de instant. caus. resp. ann. nu. 16. Gratian. disc. 2. nu. 4. Staiban. ref. 121. nu. 36. 37. 38. ref. 197. nu. 79. obs. 140. nu. 81. 82. Rota dec. 14. nu. 3. post Oleam de cess. Gratian. disc. 786. nu. 24. seqq. Barra lib. 3. obs. 80. num. 3. D. Baldus dec. tit. de dote tit. 4. dec. 3. D. Rota consult. 12. num. 68. Tranchet. in consult. 75. nu. 18. Arman. de præscript. c. 10. lib. 2. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 107. Pacione de locat. cap. 52. nu. 93. Vide nu. 94. Vbi in statutiaria interrupta, licet non prosecuta per culpam, vel negligentiam actoris, incipit alia præscriptio statutiaria, *Card. de Luca de credit. disc. 129. num. 11. Berlich. p. 2. concl. 9. Barbosa in l. 3. nu. 234. & seqq. IC. de præscript. vbi Borden. & in l. 7. simo, C. de c. in l. fin. & de præscript. docum. 6. qu. 10. Venturin. conf. 9. nu. 94. 95. 96. Possib. dec. 66. nu. 2. Nouar. sup. prag. tit. de præscript. in rubr. n. 14. & seqq. Celleron. nu. 53. Possius dec. 47. nu. 6. seqq. dec. 66. num. 3. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 13. num. 18. c. 107. c. 108. Surd. & Hostier. dec. 5. Pretis conf. 132. seqq. Capry. dec. 9. Magon. dec. Lxx. 81. Valas. dec. 95. Idem Hostier. contron. 13. Carleual. de iudic. lib. 1. tit. 3. diff. 4.**

Citatione interruptitur præscriptio induta in odium, & poenā negligentis agere, sed litis contestatione in præscriptione mixta induta scilicet in odium negligentis, & respiciens commodum, & fauorem possidentis, *Carleual. de iudic. lib. 1. tit. 3. diff. 4. nu. 22. & seqq. Massola patroc. in 54.*

Sic sola citatio sufficit ad interrompendam præscriptionem 30. vel 40. annorum, *Nysing. cen. 4. obs. 26. nu. 5. Guid. Papidec. 416. nu. 2. Reg. Marin. ad Renert. dec. 224. nu. 3.*

Sed præscriptio completa non interruptitur per litem superuenientem, *Frances de intrusione q. 72. nu. 22. D. Rota disp. 167. nu. 43. Fagn. in c. si quis de regular. Card. Luca de iudic. disc. 21. num. 64. Mantica dec. 296. num. 5. Burat. dec. 739. nu. 3. Rota rec. dec. 445. n. 9. p. 1.*

Citatio interruptens præscriptionem debet esse clara, & specialis, nam generalis, & obscura, non interruptit, *Gratian. disc. 2. nu. 41. Censul. ad Surd. de c. 5. nu. 6.*

Et sic non interruptitur, nisi sit instituta illa actio, contra quam præscribitur, *Tira in de*

retract. ligneg. gl. 2. §. 8. nu. 5. & §. 9. gl. 2. num. 19. Gratian. disc. 2. nu. 38. Censul. sup. n. 7.

526 Et interrupta actionis præscriptione quousq. actio duret. *Vela differt. 26. d. nu. 91. C. yriac contr. 2.*

Secus si sit citatio, etiam legitime facta, interrupta culpa actoris, *Gratian. disc. 2. nu. 43. Censul. ad Surd. dec. 5. nu. 6 in fine.*

Non dicitur interrupta per actus, qui non fuerunt noti præscribenti, *D. Palma dec. 345. nu. 18. ex Burat. dec. 739. nu. 7. Rota rec. dec. 136. nu. 4. p. 19. Baldus. ad Ramon. conf. 14. nu. 58.*

527 Diffinitio actuum, nisi sint incompa- biles non interruptit præscriptionem, *D. Roma- guer. ad Syon. Gerunden. num. 71. fol. 450. & fol. 452. nu. 8. Vbi quod non destruit illam præscriptionem completam.*

528 Interruptio non dicitur per litem inceptam postea derelictam, *Surd. conf. 500. Censul. ad Surd. dec. 5. nu. 6. Palma alleg. 180. nu. 51. Sed iuuat, quamuis instantia sit perempta, nam remanet malafides, Rota resp. 73. nu. 21. lib. 2. Nec interruptio si apor in lite succumbit. Venturin. conf. 9. nu. 95. D. Palma dec. 344. nu. 9. dec. 345.*

529 Præscriptio incoerumpitur in iure offendi, ex oblatione facta in iudicio, vel litis contestatione, *Massil. dec. 201. num. 36. Quæ interruptio prodest nedum interruptenti, sed etiam illis, qui meriuntur idem ius, R. Renit. conf. 40. nu. 10. lib. 2. Staiban. ref. 121. nu. 39.*

530 Præscriptio interruptitur per vnicam citatorem factam possidenti, etiam longissimi temporis, *Pereira dec. 65. nu. 7. Barbosa in re. per. verb. præscriptio. Staiban. ref. 121. nu. 36.*

531 Etiam si fuerit facta coram iudice carente iurisdictione, vel in quo de ea dubitatur, *l. si quis ex alieno off. iudic. Gratian. disc. 90. nu. 34. Mandos. reg. 34. qu. 40. nu. 5. Staiban. sup. n. 37.*

Sic interruptitur vnicō actū, *Tranchet. in consult. 75. num. 18. Carrill. dec. 278. nu. 8. Et per vnicam contradictionem, Gratian. disc. 80. nu. 24.*

532 Et interrupta est stante pupillari ætate, *Staiban. ref. 104. num. 65. Etiam si fuerit 30. annorum, a qua tempus pupillaris ætatis excluditur, nu. 66. & ref. 157. nu. 14.*

Verum non vitatur, nec interruptitur ex interpellatione, nisi interpellatus citet aduersarium, vel aliud contra cum exequatur, *Abol. in ref. 30. num. 99. Vel nisi in interpellatione aliquid exprimat, quod in præscriptione malam fidem inducat, ibid. n. 100.*

Interruptitur per creditore, vel illius procuratorem, aliis non. *Possib. dec. 47. nu. 6.*

Per singulorum successorum habentium causam non ab immediato antecessore, præscriptio interruptitur, *Tranchet. in consult. 80. nu. 31. Paz de temta. cap. 85. Ater. de maiorat. quæst. 1. nu. 54. & aliquid de reg. pro cess. p. 3. c. 10. n. 152. seqq.*

533 Præscriptio interruptio, siue perpetuatio actionis, quæ resultat ex litis contestatione numquam perit, etiam perempta instantia. *St. lib. ref. 104. num. 61. 62. D. Baldus, dec. ant. de dote dec. 3. nu. 12. Idem Staiban. obs. 140. nu. 81. 82. D. Tili- fary*

flumy dec. 27. num. 21. quæ postea connumeratur ab ultimo actu, qui fit in linc. *ibid. num. 12.* vbi decisio Senatus.

Sed contra quod non interrumpatur, ob illius preemptionem, *Maynard. dec. 27. Patellin. annos. ad cap. edict. 22. n. 31. seqq.*

534 Non interrumpitur coram Arbitratore, secus coram Arbitro, *Staubau. ref. 197. num. 79. post Gratian. dec. 173. n. 2. in addit.*

535 Et sic non per protestationem extrajudicalem, *D. Rosa consult. 12. n. 60. Guttier. de iuram. p. 3. c. 1. n. 24.*

536 Interrumpitur per comparitionem penes acta, & ex illis actis per partem aduersam factis, *Staubau. ref. 121. num. 33. Castill. l. 7. contr. cap. 35. num. 11. Rota dec. 17. num. 13. post Oleam de cess. l. 1. n. 1.*

537 Per sequestum factum, *Bonius de prescript. gl. 21. n. 19.*

538 Prescriptio statutoria interrumpitur etiam per interpellationem extrajudicalem, *Bonden. de prescript. docum. 1. §. n. 1. quæ, docum. 6. §. post. rior, Rota dec. 231. ex num. 28. p. 2. D. Romaguer. ad stat. Engub. fol. 259. num. 45.* licet contra *num. 46. Pacion de locat. l. 52. n. 77. 78. Cusell de donat. lib. 2. spec. 39. num. 6.* Sed interrumpitur per debiti agnationem, *D. Romaguer. n. 47.*

539 Prescriptio semel interrupta non reuiuiscit, sed debet altera de nouo inchoari, *Honed. l. conf. 83. num. 16. lib. 1. Gionega. conf. 28. num. 3. lib. 2. Rota dec. 207. num. 9. p. 4. nec. Pacion. l. 51. n. 87. D. Baldus in decis. tit. de dote lit. 4. dec. 3. n. 15. Possib. dec. 26. n. 6.*

540 Prescriptio statutoria interrupta extrajudicialiter, incipit alia statutoria, secus si iudicialiter, *Marascot. c. 67. num. 9. seq. l. 6. 2. Fernon. ad stat. Vrb. c. 158. num. 65. 66. Zucch. de falsis. qu. 105. n. 53. Pacion. sup. n. 88. Cusell. sup. n. 6.*

541 Actio intentata, & instantia capta perpetuatur vsque ad 40. annos, *Baldus. d. dec. 3. num. 11. Pacion. sup. n. 89.* Si lis sit contestata, vel pro contestata habita, *n. 90.*

542 Citatio sola, quamuis iudicialis interrumpit prescriptionem, sed non perpetuat actionem, *Aretin. conf. 30. prop. finem, P. Barbosin. l. fin. num. 2. & seqq. C. de prescript. 30. vel 40. ann. Pacion. sup. n. 91. Baldus. d. dec. 3. n. 10.*

543 Prescriptio statutoria interrupta, etiam iudicialiter vbi lis non est contestata, denud currit, *Rota coram Merlin. dec. 124. num. 5. seqq. Add. ad Buratt. dec. 8. num. 10. cas. 1. & 2. Pacion. sup. n. 92.*

544 Lite terminata per cessionem, vel relationem mandati, aut rem iudicatum, iterum currit prescriptio statutoria, *Merlin. d. dec. 124. num. 12. & seqq. Add. ad Buratt. d. dec. 8. num. 10. in 4. casu. Pacion. d. c. 52. n. 95.*

545 Citatio interruptum vim executionis prescriptionem, *Rosin lib. 2. obs. 53. num. 30. Petra in rit. 167. num. 8. Olea de cess. iur. tit. 6. qu. 11. n. 19. Carleual. de indic. qu. 4. Barbosin. praxi exig. pens. p. 2. qu. 17. num. 193.*

Et illam perpetuat per annos 40. *Rosin n. 32.*

546 Sed per citationem factam aduenti, si non accusentur contumacia contra illum, non interrumpitur prescriptio. *Albrit. de iussu. ant. qu. 2. num. 55. Gratian. d. c. 66. num. 41. Font. nell. dec. 274. num. 24.* Vbi distinguit inter prescriptiones mere fauorabiles, odiosas, & mixtas, *Castill. de Tertijs. c. 35. num. 6. Sord. dec. 5. num. 2. Carleual. de indic. tota. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 4. n. 22. Baron. de citatio. tom. 1. qu. 45. num. 29.* Sic cautio nulla non interrumpit prescriptionem, *Nos de nullit. indic. rubr. 8. qu. 14. num. 16. Affl. dec. 366. num. 16. Cusio. sup. rit. Sicilicet. 3. num. 7. & c. p. 37. n. 23. Valer. conf. 32. n. 74.*

547 Et per citationem, *Gratian. d. c. 490. num. 20. Moloss. ratiocin. 54. n. 15. 16.*

548 Et per prouisiones Regie Camere, in nostro Regno, *Reg. Reuert. dec. 313. circa fin.*

549 Denunciano extrajudicialis non vinit prescriptionem ita capiam, *Abruz. ad cap. 61. Regis Ferdin. comm. 2. num. 278. 281. seqq. 291. Gratian. d. c. 80. n. 29. Pacion. de locat. c. 52. n. 79.*

550 Secus inducta per Statutum Vrbis, *Pacion. sup. n. 80.* Sed quod per conquestus, & actus extrajudiciales interrumpitur, dicunt *Affl. dec. 127. num. 15. lib. 2. prescript. quo ad patientiam legitimam, Borello. f. 4. ante n. 52. Rocus resp. 74. n. 3. lib. 2. Dom. Romaguer. sup. n. 45.*

551 Interrumpitur per recognitionem debiti, *Aretin. de fideiuss. l. 2. cap. 4. num. 24. Bauden. de prescript. docum. 10. Ling. in dec. 34. qu. 5. Nouer. super prag. de prescript. n. 19. D. Romaguer. ad stat. Engub. fol. 259. Gratian. d. c. 994. n. 10. Pacion. d. c. 52. n. 81. In agnitione ipso iure, n. 82. Pura, secus conditionalis, n. 83. Si agnitione dubia sit de quantitate certa, num. 84. Sufficit relata ad instrumentum, & que in alio verificari non potest, n. 85. Etiam in vno numero, *Bonius de prescript. l. 1. n. 28.* Secus post perfectam prescriptionem, *Barbosin. l. 7. summa. C. de prescript. 30. vel 40. ann. n. 57.**

552 Et est interrupta, si uon potest interrumpi impedimento partis aduersæ, *Gratian. d. c. 851. n. 5.*

553 Prescriptio interrumpitur quando debitor das pignora suo creditori, *Merlin. de pignori. lib. 5. qu. 21. num. 31. & n. 74. Gratian. d. c. 80. num. 38. 39.*

Et interrumpitur per monitorium, *Rota dec. 95. post Vrcol. de transact. n. 6. & durat per alios 40. annos, n. 7.*

554 Licet prescriptio interrumpitur per litem contestationem in iudicio, tamen hoc non procedit quando actor per sententiam in litem succubuit, *Merlin. de pignori. lib. 5. tit. 1. qu. 21. num. 75.* nam tunc non dicitur interrupta prescriptio, *Socin. sen. conf. 47. in fin. lib. 3. Contr. in ci. poss. p. 2. §. 12. num. 4. P. Molina de iust. disp. 78. col. 5. Barbosin. l. p. 2. qu. 3. num. 206. C. de prescript. 30. vel 40. ann. Merlin. de pignori. lib. 5. qu. 21. num. 75. Ludouifer. d. 67. Rota dec. 534. p. 1. Scrafin. dec. 1027. m. 1. Rota dec. 728. p. 2.*

- excent. Nisi sententia esset nulla vel nisi a sententia esset appellatum, & prosecuta appellatio, *Seraphin. dec. 185. nu. 6. Nouer. sup. pragmat. de prescript. n. 25.*
- 553 Et licet interrumpatur per actus iudiciales prescriptio longi, & longissimi temporis, *h. i. C. de longi temp. prescript. l. i. l. i. cum notissimis, s. immo, & l. i. C. de prescript. 30. vel 40. annor.* Tamen secus est in prescriptione immemoriali, quæ habet vim constituti, quod non cessat per actus iudiciales, *Corn. cons. 2. col. 1. Paris. cons. 27. nu. 84. lib. 1. Molina de primogen. lib. 2. c. 6. nu. 47. ubi citat Oltra. cons. 254. nu. 18. l. i. de D. Venturia. cons. 9. nu. 94. seqq. lib. 3. post Barbof. Molin. & alios. Doctissimi Cassill. contr. lib. 7. de Tertius cap. 33. nu. 18. D. Azco. ad Regentem Moles tom. 2. §. 14. de iurib. pass. quæst. 5. nu. 10.*
- 554 Seruitus iuris pascendi ad hoc, ut iure constituta sit tempus immemorabile sufficit, nec alia probatio est necessaria, per text. l. 1. §. ult. ff. de aqua pluuiar. c. l. 3. §. ductus aquæ ff. de aqua quæst. & alius. Fab. de iurib. l. i. lib. 19. c. 11. Hug. 80. ell. in comm. iuris civil. om. 4. lib. 19. c. 11. in fine, & ibi Osm. de iurib. decim. l. i. per Senarium Sebastianum apud Fabr. in C. lib. 3. l. 2. d. fin. 9. Fontanell. de passu tom. 1. c. 15. §. 4. gl. 16. nu. 86. Der. i. de i. 38. nu. 1. Vbi a. 2. impugnat DD. in contrarium, & n. 4.
- Verum *Gratian. diff. 681. nu. 33.* dicit debere probari tempus longissimum, & etiam quod probeatur seruitus, sed in contrarium, in prescriptione immemorabili est *Crauet. cons. 216. n. 3. Dex. art. 3.*
- Verum conclusio sup. posita limitatur in rebus mere facultariis, in his tunc familiaritatis, & de causa amicitie. *Alard. 40. vel. 12. d. 4. nu. 11. Fabia. C. d. l. 5. §. 9. n. 5. in allegat. Kopp. dec. 57. n. 55. c. 1. l. i. xvi. §. 1. nu. 3. seqq. Dicemus infra n. 639. §. 9.*
- 557 Prescriptio iuris pascendi interruptitur per querelam in iudicio deductam, & non alias, & etiam per solam citationem, *Paul. in l. 2. nu. 77. C. de servit. & apud Oteros de passu cap. 2. l. 1. D. Roeca disp. 167.*
- Et etiam per communionem obtemptam super iactationibus, *Kor. rec. dec. 73. ex n. 18. p. 11.*
- 558 Interrupcio in iure pascendi ex acclamatione, denotacione, vel querela extrajudiciali non sufficiens iuri pascendi DD. stat. de pasc. l. i. §. 3. p. 6. princ. n. 18. *Roeca cons. 22. n. 2. lib. 2. Cap. 6. c. 209. n. 26. An. diff. cons. 57. n. 11.*
- Sed contraria opinio est vbi si prescriptio post acclamationem extrajudicialem cessat ab usu, & possessione, *Gratian. diff. 80.*
- 559 Maxime si extrajudicialiter contra iures, & acclamantes sunt pauperes, & in iudicio persone, & perhorrescunt possessionem auctoris, nam tunc per illas prescriptio interruptitur, *Gutier. lib. 1. prescript. 42. n. 1. ann. red. l. 1. §. 1. 25. n. 65. Oteros sup. 23. n. 13.*
- 560 Sed non interruptitur per actum violentum, sicut nec etiam per eum acquiritur prescriptio, *Oteros de passu c. 21. nu. 10. Crauet. cons. 86. nu. 7. Font. nell. de passu l. i. c. 4. gl. 17. nu. 57. tom. 1. Bonden. in addit. ad Crauet. sup. nu. 4.*
- 561 Sed difficultas est, an immemorabilis prescriptio iuris pascendi possit interrupti, & plures reuerti, non, nec interruptio civilis, aut naturalis, *Corn. cons. 23. nu. 5. lib. 1. Oltra. cons. 254. nu. 18. Paris. cons. 27. n. 84. Molina de primogen. c. 6. nu. 47.*
- 562 Sed contra, quod interruptatur, nam testes probantes immemorabilem debent deponere de 40. annis de visu, & de aliis de auditu a maioribus, ut diximus sup. nu. 399. & si igitur si intra dictum tempus secuta fuit interruptio, non est prescriptio immemorabilis, *Molina sup. c. 6. nu. 47.*
- 563 Sic debet interrupti antequam tempus prescriptionis sit consummum, *Abbe. in c. p. fin. de prescript. Auzan. in c. pratorum 2. p. c. 30. nu. 13. Gutier. de iurib. confirm. c. 1. §. 3. nu. 84. Sylva. cons. 59. nu. 14. lib. 2. Ch. fin. cons. 62. Cap. de dec. 487. Gutier. de nobilib. c. 2. ex n. 25. Oteros de i. 21. nu. 27. seqq. T. f. l. 1. P. cons. 54. S. bell. §. prescriptio. 2. d. n. fin. Card. Luca de iur. d. l. i. §. 6. n. 64. Roeca disp. 167. n. 43.*
- 564 Nec interruptitur quoadvis superuenientia mala si les, *D. m. p. 6. art. 7. ref. 12. Pigant. ad stat. Ferrar. lib. 3. rub. 128. nu. 7. tom. 2. Leonell. c. 76. n. 9.*
- 565 Sed in casu quo potest interrupti prescriptio, vinculus sufficit, *Baslin. l. fin. C. de servit. & aqua d. l. 1. c. 2. l. 1. C. de prescriptio. Natta cons. 524. nu. 7. cons. 515. nu. 6. 7. & cons. 136. nu. 17. Sylva. cons. 59. nu. 14. Crauet. cons. 134. nu. 19. Oteros sup. nu. 31. Gutier. de nobilib. gl. 6. nu. 2. c. 1. §. fin. n. 1. Secus si finita, Card. Luca de iur. d. l. 1. §. 2. n. 64. Car. P. dec. 44. nu. 15. Roeca sup. 167. n. 43. D. Roeca cons. 12. n. 69.*
- 566 Et interruptio facta in possessione sit prejudicialis quo ad proprietatem, *Corn. cons. 186. post l. i. §. 12. n. 8. Azco. nu. 17. tom. 15. lib. 4. c. 1. c. 1.*
- 567 Verum hæc interruptio non cauetur ex actu nullo, *Oteros sup. p. n. 32. l. 1. c. 1. 192. Paul. in d. no. ad c. p. d. l. 2. nu. 31. c. 1. f. 1. Gratian. diff. 573. nu. 3. Fontanell. de temp. lib. 2. c. 107. nu. 4. ex Crauet. n. 1. lib. 3. c. 16. nu. 55. Nor. de nullit. iudic. rub. 89. 14. nu. 16. Fontanell. rub. 32. n. 94. Vel citatione eisdem dicta, *Franch. dec. 341. n. 6.**
- 568 Et prescriptio libertatis seruimus, ut in duobus, requiritur quod euenerit casus, in quo potuerit libertas seruiri in usu deduci, & de illa non fuerit, *Paul. in d. l. 1. c. 1. 87. n. 3.*
- 569 Prescriptio seruimus non datur ex solo usu, sed maius illi requiritur, scilicet quod eius proceperit a re seruimus, scilicet tranquillum ex propria facultate, & iure Domino non

autem sponte persistentem, *lfn. ff. quemadmodum. servit. amittit. C. de Pap. sing. 107. Capoli. de servit. e. 20. Palmi. consulti. 30. n. 24.*

570 Præscriptio servitutis diffidilius datur contra Ecclesiam, quam contra alios, *D. Palmi. consulti. 30. n. 38.* Vbi quod requirantur verba clara, & concludentia, *Sard. dec. 236. num. 6.* Et requiruntur 40. anni, *Salb. de præscript. 2. p. 4. p. princ. n. 7.* Et etiam titulus, *Capoli. de servit. e. 20. n. 7.*

571 Præscriptio iuris pascendi, liguandi, aquandi, tigni immittendi, sit per 30. vel 40. annos, & illa requiritur in possessio, & petitorio, *D. Marten. disp. 65. num. 19. D. Alex. ad Cypic. Laur. consulti. 83. n. 51.* Ius pascendi, *Sard. consulti. 390. n. 24.*

572 Sic inædificare volente requiritur contraditio, ad hoc ut vi præscriptio currat, *D. Rosa consulti. 9. n. 21.*

573 Præscriptio libertatis servitutis negatiue, sola negligentia non veniens per sicitur, *Gobius de aquis qm. 10. n. 4.*

574 Sic dies solutioni præfixa interpellat pro homine, & ideo tali die stante, non præscribitur, *Pacion. alleg. 28. n. 9.*

575 Si præscriptio sit interrupta cum vno ex debitoribus insoluitum, iuliat contra alios, *Aren. de fideiussor. sect. 9. §. 6. num. 1. & sect. 10. §. 16. nu. 7. Valerius de transact. fol. 61. Cauter. var. p. 1. e. 15. num. 45. Costa consulti. 9. num. 11. D. Maradei in præxi instrum. e. 6. num. 6. Novos. Roui. consulti. 14. num. 2. lib. 2. vbi tota materia, & ad consulti. 40. nu. 32. lib. 2. sic si crederetur exceptio contra vnum, & ex illa per spatium 31. annorum, an possit via etiam excusari agere contra eorum insoluitum obligatum, & posse, est textus in *l. vbi. C. de duob. res. §. 6. gl. in l. 3. ff. cod. latè Costa sicut. consulti. 9. quidquid dicat *Cimbro obs. 74.* Quod hodie in Regno Siciliæ est statutum per Pragm. editam per Ill. Ducem Sermonetæ, §. 8. super qua edicta pulcra Commemoria *D. Mag. etius* Sic præscriptio contra Principalem interrupta, non censetur interrupta contra fideiussorem, etiam si, ut principalis, & cum iuramento se obligaverit, *Aren. de sol. 1. sect. 9. §. 6. nu. 2.* Vt nec etiam è contra. num. 3. Nisi ex tali interruptione aliter eorum constituantur in mala fide. num. 7. Sic interrupta ab vno ex Sociis credendi, iurati alteri diuiso credito, *Pall. dec. 47. nu. 7.***

576 Et prohibitio facta vni, alteri non nocet, *Cypic. Laur. consulti. 110. n. 5. 26.*

577 Si interruptor cum aliquibus personis, vel actibus, an impedit præscriptionem in omnibus, *Card. Lura de iudic. §. 21. n. 73.*

Præscriptio totius interruptum in possessione partis, *Carliada dec. 27. n. 63.*

578 Contra Regem Tyrannum sola murmuratione populi sufficit ad interruptendam præscriptionem, *Vbi l. ad Aff. dec. 282. D. Constantinus p. p. p. g. m. de præscript. num. 12. Cressi obs. 19. nu. 5. Nicolus de cons. dicit. 7. nu. 42. Vager. de ad. notetiam. cap. 10. n. 190.*

579 Dicitur interrupta præscriptio rei Ecclesiæ, per Bullam Urbani VIII. publicatam quolibet anno in die Cenæ Domini, *Gratian. disp. 52. nu. 6. Pavinoli in Idea fed. v. contron. consulti. 32. n. 43. Cressi. dec. 4. n. 5. de locat.*

580 Edicta & proclamata generalia non comprehendunt possessoribus bonæ fidei, nam interruptatur præscriptio, *Tranch. de in. consulti. 13. num. 28. Ruiu. consulti. 37. num. 7. lib. 2. Covar. in c. possessor. p. 2. §. 12. num. 5. de reg. iur. 10. 6. Molina disp. 78. Guid. Papa dec. 416. P. Barbosin licent. C. de præscript. 30. vel 40. ann. nu. 245. Lug. de iustit. disp. 7. §. 8. num. 154. Anton. de donat. tom. 2. p. 3. cap. 1. nu. 14.*

581 Nec interruptum per licentiam terminatam, per transactionem, *Pacion. alleg. 133. n. 9.*

582 Interruptio præscriptionis probatur duobus testimoniis, & hæc probatio est melior, quam centum testium deponendum de visu, & præscriptione, *Tranch. de in. consulti. 75. num. 19. Gratian. disp. 786. n. 14. seqq.* Vbi quando interruptatur.

583 Quod sufficit vnicus testis, cum iuramento partis, *Cardinal. consulti. 108. Salb. de præscript. 3. p. 6. p. 4. n. 7. 16.*

584 Testibus deponentibus de contradictione, magis creditur, quam testibus deponentibus de patientia, *Oter. de passus cap. 2. l. n. 32.*

585 Depositarium nullo tempore, etiam mille annorum præscribere non potest, nam si hæc iuris habetur depositum illud ac si nunquam in dicto loco stasset, & contra eum ibi indutum non fuerit, ad ibi perpetuo manendum, *lex f. 10. §. 35. §. 1. crim. tamq. ff. de hered. instit. Angel. in l. si uide de in. num. 1. C. de relig. §. Sacra Iustitia de termin. diu. §. 1. Ioannes. C. de præscript. 10. annor. Ant. de reb. Eccles. non alien. §. pro temporibus coll. 9. Redob. unde de reb. Eccles. non alien. §. 7. num. 12. §. 1. in etiam reg. tit. de præscript. lib. 5. §. 12. num. 8. 9. Gratian. disp. 52. nu. 29. 32. Ansal. de comuer. ass. §. 95. nu. 20. D. G. p. arell. v. §. fiscal. 73. nu. 9. L. g. res alleg. 28. nu. 5. 6. Fern. in strab. e. except. ad cap. 17. si diligenti. n. 2. de præscript.*

Quia non dignum esse in illo loco, in quo non est semper mansurum, hinc præscriptum non potuit, quia inter alia, præscriptio requirit acquisitionem, seu ademptionem possessionis naturalis, & civilis, quæ nunquam fuit acquisita, *Sal. consulti. 20. nu. 3. vol. 5. §. de de præscript. vbi gl. verb. de posu. nu.*

586 Quod probatur etiam quod sicut gestor aliorum negotiorum non præscribit, sic depositarius *Bal. consulti. 12. nu. 1. 7. 11.* Nec etiam alieno nomine possident, et si depositarius, *l. agitur. C. de præscript. 30. annor. Alex. consulti. 28. nu. 7. vol. 6. Ansal. de comuer. ass. §. 95. nu. 20. 11.* Vbi de administratione. Verum in illo ex diuturnitate temporis, coniecturibus coniecturis arguuntur reddita ratio, *Gratian. vbi ad ientis, dec. 46. Sabell. §. solutio nu. 8. Trench. t. de Societ. c. 7. nu. 17. Ansal. de cap.*

587 Et quæ acquirit non possunt nunquam vi-

capere possunt, nec qui alienare prohibetur, vfu capere potest in præiudicium alterius. *Tiragu. de retr. lib. 9. c. 250. 251.*

§ 88 Et certum est rei depositæ possessionem, & proprietatem remanere penes Dominum depositi, *l. si verum §. 1. vbi gl. verb. deposueris, cum seqq. ff. de primil. credit. Manua. sing. 333. Murga tract. disquisit. Canon. tom. 1. tract. 8. sect. 1. §. 4. num. 2.*

§ 89 Cum depositarius dicatur simpliciter custodire, & nullam acquirat actionem in re depositæ, *l. licet, §. rei deposita, & l. Lucius, ff. de positi, Franc. Mar. dec. 443. Craver. conf. 106. nu. 7. Gratian. de c. 52. num. 29. 32. Larrea alleg. 28. num. 5. 6. Fernelius in tract. 4. de except. ad c. 17. §. diligenti num. 12. de præscript. D. Capparell. resol. fiscal. 73. num. 9.*

§ 90 Hæc, & alia fuerunt allegata in deposito Cadaveris Regis Alphonsi I. in Ecclesia S. Domini Maioris huius Civitatis Neapolls, ut refert *D. Rota ad Ronit. conf. 75. lib. 2. vbi transcripsit Allegationem efformatam satis eruditè, & doctè per D. Consiliarium Michaelè Muscettula, contra præsentia per PP. dicti Monasterii, nolentes tradere cadaver illius Regis, ut asportaretur in Hispaniam, ad requisitionem Dom. Proregis D. Petri Antonij de Aragonia, eius Genitis, quam etiam impressit Masfrella ad Capry. Latr. dec. post primum tomum, pro quo etiam scripsit D. Petrus & Dux Insula. Sed contra scripsit Incertus in allegat. impressa per eundem D. Rota sup.*

§ 91 Et in illa fuit etiam deductum, quod tales Cadaver, & Sepulchrum sunt res religiosæ, & sacre, & vbi tales non sunt in commercio nostro, & præscribi non possunt, *§. sacra, Insist. de rerum divis. l. omnes, C. de præscript. 40. ann. Auth. de reb. Eccles. non alien. §. prætemporibus coll. 9. Sayr. sup. nu. 8. 9. Redoban. de reb. Eccles. non alien. q. 7. num. 13.*

§ 92 Si recipiens Cadaver pro sepeliendo in loco deposito a defuncto non electo, nullo modo præscribere possit. *Sanna Sylvestr. p. 2. verb. sepultura nu. 11. Et quo ad corpus Iosephi Patriarchæ, mortui in Ægypto anno mundi 2308, qui, & si iussit, & iure iurando præcepit asportari in Chananz, tamen eius voluntas non fuit executæ, nisi anno 2344. post temporis decursum centum quadraginta quatuor annorum, ut refert S. alieu. tom. 2. annal. veteris testam. in Vita Moyses in anno Mundi 2544. fol. 77. num. 145.*

§ 93 Et quod corpus mortuum traditum loco depositi in Ecclesia, semper transportari possit, sunt text. *l. offa §. ff. de relig. & sumpt. funer. l. si nec dum, 10. in illa l. nemo 14. C. cod. tit. Genuens. in præd. Archiepisc. c. 71. ad finem, P. Leyna ver. regular. tom. 1. de exempt. religiosorum tract. 13. p. 91. Lanorius var. lucubrator. tom. 1. tit. 2. c. 7. nu. 26.*

§ 94 Verum ex statuto Romæ cap. 158. præscriptio habet locum in deposito, per lapsum 16. annorum. *T. hes. Rab. in annot. ad idem statutum.*

Tom. P.

nu. 20. 28. *Rota dec. 388. nu. 11. coram Remboldi. D. Constantini in d. statum. art. 1. nu. 31.*

§ 95 Laici Spiritualia præscribere nequeunt, etiam per mille annos, *D. Torre de pascu. success. lib. 3. c. 1. nu. 365. German. de Sacr. Immu. lib. 3. c. 19. d. nu. 50. Gutier. pract. lib. 1. q. 15. nu. 2. Balb. de præscript. p. 4. q. 7. num. 53. & p. 5. nu. 56. Cenar. var. c. 17. nu. 7. Peregr. conf. 74. nu. 5. 6. lib. Barbofin c. 7. num. 2. de præscript. Leon. T. hes. for. Eccles. c. 7. num. 150. Vbi quod laicus etiam per mille annos non præscribit iurisdictionem contra Clericos, cum laicus sit incapax talis iurisdictionis.*

Si laicus non potest præscribere ius parsonatum, quod est spiritualitati annexum, si non constet Ecclesiam esse parsonatam, *Abb. in c. causam, qna de præscript. & c. quarelm de elect. Alex. conf. 75. col. 2. vol. 4.*

Secus si constet Ecclesiam esse parsonatam, nam tunc potest præscribi spatio 40. annorū, etiam absq. titulo, *Rota dec. 220. nu. 1. & dec. 407. num. 1. p. 1. d. uers. Duran. dec. 125. nu. 6. Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 103. nu. 7.*

Intellige primam conclusionem, si non constet Ecclesiam esse parsonatam, quia tunc contra Ecclesiam non parsonatam, & liberam ius parsonatus præscribi non potest, *Alex. conf. 75. col. 2. vol. 4.*

Quod intelligi, si allegetur sola præscriptio, & vendicans ius parsonatus se funder super mera præscriptione, secus si allegaret titulum, & ad illum probandum adduceret plures præsentationes, & temporis cultum; *Alex. d. conf. 75. col. 3. vol. 4. Balb. de præscript. 1. p. 5. princ. q. 9. vbi quod ad præsumendum ritum iuris parsonatus requiritur immemorialis, Antonell. sup. num. 7. Nos infra n. 681.*

§ 96 Iudæi, & Infideles bona Ecclesiæ nunquam præscribunt. *c. porid, vbi gl. 16. q. 3. Roman. conf. 489. nu. 3. Riccioli. de iure person. extra Eccles. lib. 2. c. 20. num. 14. P. Lordau. lib. 14. tit. 24. de præscript. nu. 432. vers. restringe 1. Antonell. de temp. leg. lib. 3. c. 67. nu. 36. Vbi secus contra Christianos.*

§ 97 Adversus divisionem bonorum fratrum, numquam datur præscriptio, etiam commemoraria *Balb. de præscript. 4. p. principal. q. 13. Bran. conf. 173. Angel. conf. 55. in fine. Natta conf. 630. nu. 5. T. hes. dec. 142. num. 2. & lib. 51. Antonell. sup. lib. 2. c. 109. num. 1. fol. 253. Sabell. §. frater. nu. 16. & §. divisit Michalor. de testib. p. 2. c. 37. num. 6. vbi nu. 8. & sequan valeat pactum de non diuidendo. Idem Antonell. sup. num. 2. seqq. Vbi quod non valet pactum de numquam diuidendo, etiam iuratum, *C. l. §. testam. cum quaest. 67. Gratian. dist. 905.**

§ 98 Silex prohibeat simpliciter, & absolute aliquis rei alienationem, videtur etiam prohibuisse eius præscriptionem, *P. B. bosin rubr. C. de præscript. 30. annor. n. 180. seqq.*

§ 99 Secus est in prohibitione hominis, ex defectu potestatis, *Barbofin. sup. n. 188. seqq.*

X

600 Et

600 Et per legem, præscriptio longi temporis potest colligi, *Barbof. fup. nu. 198. feqq. Nos fup. nu. 318.* Sed quod per Principem non poffit tolli immemorialis, *Antun. de donat. tom. 2. cap. 45. nu. 11. Petra de potest. Princip. c. 25. nu. 16. Larrea alleg. 13. nu. 7. alleg. 15. nu. 1. Girona de priuilegiis. 903. Sord. conf. 202. n. 65.*

601 Tributa Regi debita, quæ pertinent ad ruinationem totius Reip. nunquam præscribuntur, *Leopertus. C. de præscript. 30. vel 40. ann. vbi Barbof. num. 12. ad finem. & nu. 1. & feqq. vbi Bouden. in addit. & de præscript. docum. 30. Marefcomuar. lib. 2. c. 67. nu. 41. Ferron. ad stat. vrb. lib. 1. c. 158. num. 48. Pigant. ad statut. Ferrar. lib. 2. rubr. 128. num. 51. tom. 2. D. Cepparell. ref. fiscal. 73. num. 3. Argued. in l. 1. nu. 3. tit. 15. lib. 4. noua recopil. Barbof. ref. 36. num. 6. Et aliæ fimiles functiones. Garz. de nobilit. 19. num. 2. 3. Otalor. de nobilit. 3. p. 6. 7. nu. 10. Flor. de Menz. lib. 2. v. 9. 21. nu. 165. Canaguol. in decret. Montifer. decret. 72. qu. 18. Addit. ad Molin. fup. Barbof. in l. 6. C. de præscript. nu. 1. & feqq. vbi explicat Bouden. de præscript. docum. 30. Antonel. de temp. legel. lib. 2. cap. 67. Clarus. contr. 103. num. 24. Melius obf. 11. num. 7. Idem Bouden. collufl. 18. num. 29. lib. 2. K'oe. de contr. lib. 1. ad nu. 264. & c. 2. nu. 108. 109. Faldy. alleg. 33. D. Cepparell. ref. 73. num. 3. Cast. lib. 6. contr. 20. nu. 38. & cap. 26. num. 2. Mostill. de Magiftrat. lib. 3. cap. 10. num. 247. & lib. 1. cap. 19. Nos fup. n. 465.*

Et licet alii dicant præscribi tempore immemoriali, *fuper quibusdam*, & præterea de verb. fignific. 1. in fine de præscrib. in 6. P. Barbof. fup. nu. 19. Bouden. collufl. 18. num. 85. & collufl. 29. num. 44. vol. 2. & in Tr. de pascuis cap. 17. nu. 6. Oter. de pascuis c. 17. n. 6.

Vel 30. aut 40. annorum, *D. Mausius confult. 649. num. 29.* etiam abfque titulo, vel inualido, num. 32. vbi num. 33. ampliat, & nu. 35. declarat.

Tamen prima opinio est verior in Tributis foluendis in recognitionem vniuerfis fubiectionis, nam quemadmodum contra eam fubiectionem præscribi nullo tempore potest, cum non liceat de præscript. ita neque tributum præscribitur, quod in fignum prædictæ fubiectionis foluitur, Vel quando agitur de præfcribendo tributo, quod foluitur pro fipendiis militum, nam propter magnum præiudicium, quod ex eo inferitur Reip. merito prohibita est præfcriptio, etiam immemorialis. Et pari ratione non præscribuntur, etiam tempore immemoriali ea bona, quæ in creatione Regni Populi feperantur, vt ex illis, & eorum redditibus Reges decenter fe alere poffent, & familiam, fecundum Regiam dignitatem, & poffent R. publicum defendere aduerfus hoftes, ne alius cohereretur nouis tributis fubditos vexare, & grauare, *P. Affl. contr. fol. 502. nu. 119. Goffred. de Gafta ad Ritu. R. tit. 34. num. 113. Larrea alleg. 28. num. 17. Faldy. p. 2. alleg. 37. num. 73. Barbof. fup. n. 22.*

602 Et in Regno Neapol. habemus Confitutio-

nem intep. *Valerius.*

603 Verum Tituta, quæ non foluuntur ob ruinationem Reip. principales, licet ob aliam diuerfam causam, præfcriptione tolli, & acquiti poffunt, *Barbof. fup. n. 13.*

604 Sic etiam in Italia Tributa fimp. conceffa per fpecialem ouationem Principi, alteri, contra eam præscribi poffunt, *Barbof. nu. 15. vbi per 30. vel 40. annos, & nu. 30. Bouden. de præscript. docum. 14. 9. vbi quando tractatur, & docum. 30. 6. aduerfus. Nouar. in fuma bullar. p. 2. comma 6. nu. 20. Larrea alleg. 69. num. 15. lib. 2. Cabed. dec. 45. nu. 6. tom. 2.*

605 Sic pariter Tributa debita Principi, quoad quantitatem minui poffunt, & fic præscribi, *Barbof. fup. nu. 190.* Alia ad hanc materiam poffumus fup. n. 465 & feqq.

606 Præfcriptio non potest ab vno allegari, nifi oftendat iurulum, dum Princeps ab alijs tributis, & impofitionibus exigit, *D. Cepparell. ref. 73. num. 5. 6.*

607 Non præfcribitur ius declarandi priuilegia à Principe conceffa, quod tranfit in euofq. Principes fuccedentes, *D. Cepparell. ref. fiscal. 21. num. 15. 16. 17. C. priuilegiis. contr. 141. num. 42. contr. 612. num. 23. C. fuff. lib. 5. c. 186. num. 3. 4. tom. 6.* Et interim Princeps est manutentendus in exactione, *D. Cepparell. ibid. ex Rota poff. poff. de 3. num. dec. 646.*

Sic iura publica non præfcribuntur, *Frances de interfu. 105. n. 11.*

Et Imperator potest alicui, præfcriptione, vel vfucapione acquifita tollere, *Modet. in f. Priuilegium placitatum. 225. M. art. in fuma fuff. ref. 1. §. 1. p. 4. q. 4. art. 4. 1. appe. dec. nu. 15. R. Morin. ad Aguerit. dec. 554. nu. 4.*

608 Præfcriptio non cadit in his, in quibus cadit correceptiua obferuantia, quia implementum injuri in illam, malae fidei, per quam ab omni præfcriptione excluditur, *Bald. de præscript. p. 5. p. priuilegiis. nu. 6. Fabius. c. de præscript. 30. vel 40. ann. de fin. 20. D. Cepparell. ref. fiscal. 73. num. 16.*

609 Non cadit præfcriptio vt ad Principem, non appelletur, *Cabed. dec. 40. nu. 14. p. 2. Rota. res. dec. 147. num. 8. p. 11. Bouden. de præscript. docum. 30. D. Albrit. de inco. flant. q. 41. nu. 6. Roffenthal. de fcedis c. 5. coucl. 16.*

610 Ius vifitandi per Epifcopum, non potest præscribi, bene talem vifitationem fieri per alios, *Barbof. alleg. 129. Bouden. de præscript. docum. 45. Marbin. dec. 101. Olea de ref. iur. tit. 3. q. 6. nu. 28. in fine.*

611 Patronatus Regij in Iufantia, nunquam præfcribuntur, *Barbof. in l. 6. nu. 180. C. de præscript. 30. vel 40. annor. Quia cenfetur bona Regalia, ibid. Card. Luca de iure patronat. 8. nu. 12. 31. 35. 56. Bouden. docum. 25. Secus immemoriali. Cabed. de iure patronat. 2. num. 3. Solozar. de iure Ind. ar. tom. 2. lib. 3. c. 2. num. 24. Antun. de donat. tom. 2. c. 45. n. 30. Difimus fup.*

612 Contractus vfurarius nunquam præfcribitur.

- bitur, *Merlin. de pignor. lib. 4. qv. 80. nn. 41. Caror. de oblat. q. 28. Cibalin. de testis lib. 1. c. 10. art. 6. cons. 2. tom. 1. Mani. cons. 164. nu. 51. Barbof. in 1. 7. num. 92. C. de præscript. 20. vel 40. ann. Rodri. de ann. redd. lib. 1. q. 17.*
- ¶ 13 Fur, licet, quod præscribitur 30. vel 40. annis dicat. *rpz on. p. 2. cons. 3. defn. 16. nu. 4. Tamen contra sunt Sord. conf. 276. num. 18. Mansus cons. 168. num. 54.*
- ¶ 14 Quod decimæ soluendæ Episcopis, & aliis Ecclesiasticis non possint præscribi, dicit *Cassan. conf. 34. Conar. var. lib. 1. c. 17. n. 3. D. Rosa cons. 9. n. 14.*
- Sed contra est *Choppin. in sacra polit. lib. 3. tit. 4. nam. 4. Quod præscribitur quarta decimarum, & funeralium, & oblationes defunctorum 40. annis, & xzel. de monetis cl. 4. qv. 2. fcl. 1. n. 13.*
- ¶ 15 Vnde pro resolutione distinguendum est. Nam aut loquimur de præscriptione, aut de consuetudine, & in hoc differunt, nam præscriptio respicit singulares personas, sed consuetudo Vniuersas, *Gaz. de cons. cap. 9. n. 43. Herrius. de Molendin. qv. 22. nu. 3. 4. Gallus de fructibus disp. 3. art. 8. n. 52. & disp. 40. n. 60.*
- ¶ 16 Sic primo casu non valet præscriptio, secundo calu sic, *Vasq. illustr. controuers. cap. 89. num. 8. Gratian. dec. 100. in addit. num. 6. licet loquatur de decimis personalibus, ex eo, quod non sunt debite de Jure Diuino, sed hæc ratio militat etiam in cæteris, vi dictum est per Gallum sup. num. 8. Et quod consuetudo a peccato exulet, Abbis ad nobis, & in e. in aliquibus, de decim. Marta de iuris. p. 3. xaf. 45. n. 23. D. Stoppa ad Fabr in C. lib. 1. tit. 2. expl. 63. Castill. contr. lib. 7. c. 3. n. 16. & seqq.*
- Sed contra dicit *Moneta de decim. c. 6. n. 28. quia non sunt denegandæ decimæ Sacerdotibus, ex eo, quod non indigeant, & decima, ubi gl. 16. q. 1.*
- Tamen responsio est, quod, cum decimæ soluantur de iure possit, *Gallus sup. num. 9. Monet. sup. num. 40. Ideo contraria consuetudo ius possituum tollere potuit. Sord. dec. 334. num. 12.*
- ¶ 17 Laici sunt incapaces decimarum, sic non possunt illas præscribere. *Fontanell. de pccis. cl. 4. gl. 19. p. 1. num. 39. Barbof. de iure Eccles. lib. 3. c. 26. num. 49. & seqq. Cancer. var. p. 1. c. 23. n. 1 Campanil. in diuersis. rñr. 12. c. 13. nu. 158. Androl. contr. 401. n. 17. 18. Castill. sup.*
- ¶ 18 Secus si decimæ essent temporales, nam illarum sunt capaces laici. *Ludonif. dec. 404. & ibi addit. Rota dec. 22. nu. 16. p. 7. dec. 228. num. 16. d. p. 7. P. Gregor. syst. reg. p. 1. lib. 2. c. 2. Androl. sup. n. 19. 20.*
- ¶ 19 Eriam laici erant capaces decimarum Ecclesiasticarum ante Concilium Lateranense, *Rota in addit. Redoand. reb. Eccles. non alien. post qv. 63. post Fontanell. Molin. Barbof. & alios, Androl. contr. 401. nu. 21. Vbi n. 22. impugnat Barbof. in contrarium.*

- ¶ 20 Maxime in laicis petentibus decimas contra laicos, *Androl. sup. num. 23. Maxime si ad sit præscriptio immemorialis, num. 24. post Rebuff. de decim. qv. 13. num. 76. & post alios. Castill. contr. lib. 7. c. 3. nu. 20. Maxime probato assensu Apostolico per famam, Marefat. lib. 1. c. 13.*
- ¶ 21 Eo magis si laici non se fundent in præscriptione, quæ non iuuat incapacibus, sed in præsumptione privilegii Papalis, *Petrus sup. Cancer. var. p. 3. c. 3. nu. 286. in fine, Androl. sup. n. 25.*
- ¶ 22 Nam sublata præscriptione immemoriali, non censetur sublatum privilegium, *Salon. Pace. cons. 50. n. 5. & ibi Addit. post Barbof. Androl. sup. n. 25.*
- ¶ 23 Eo magis, quia in multis Prouinciis, laici possident decimas ex concessione Papæ, *Petrus sup. Cancer. var. p. 1. c. 23. num. 2. Fontanell. d. gl. 19. p. 1. num. 3. & seqq. Androl. d. contr. 401. num. 26.*
- ¶ 24 Potest præscribere decimas vna Ecclesia contra aliam, vel vnus Clericus contra alium, in aliena Diocesi, vel aliena Parochia, per annos 40. cum titulo, vel tempore immemoriali. *Castill. contr. lib. 7. c. 37. Penia dec. 137. nu. 1. licet Linglois in decis. fol. 378. nu. 58 dicat decimas nõ præscribi à laicis.*
- ¶ 25 Qui iure decimas percipiunt, si constet eos à decimis ipsis Tertiis Hispanas separasse, illasque tenuisse, & administrasse nomine Regio, an se eximere valeat à solutione Tertiariarum earumdem, vel non, si tempore immemoriali eas non soluit, *Castill. contr. lib. 7. c. 38.*
- ¶ 26 Præscriptio decimarum non requirit iustitiam titulum, sed aliqualem tantum, qui causam det præscribendi, *D. Benicell. conf. 87. nu. 45. Sic vt inter quadragenaria, titulus verus, & iustus non requiritur, sed sufficit quilibet titulus, qui causam tribuat præscribendi, D. Benicell. conf. 84. nu. 7. & conf. 87. n. 45. conf. 92. n. 34.*
- ¶ 27 Præscriptio, cuius requiritur non verificatur, non impedit decimarum exactionem, *Benicell. conf. 88. num. 14. post Pentinger. de is. 149. num. 9.*
- ¶ 28 Præscriptio immunitatis à solutione decimarum, sine scientia, & patientia eius, contra quem præscribitur, & sine interpellatione, & negatione præscribentis, non perficitur, *Serafin. dec. 1102. nu. 8. Burat. dec. 527. nu. 13. Pentinger. sup. n. 10. Posth. de manen. obs. 100. num. 100. D. Benicell. conf. 88. nu. 25. Rota dec. 2. nu. 4. p. 18. rec. & dec. 223. num. 21. p. 22. & dec. 22. num. 14. p. 10. rec.*
- Alias illas non soluendo præscribitur, maxime si non soluit per tempus immemorabile, *D. Rosa cons. 9. nu. 14.*
- ¶ 29 Præscriptionis exceptio in materia decimarum non operatur ad impediendam mentionem, nisi per tres cõformes, in iudicio contradictorio canonizata. *Rota dec. 22. nu. 1. & seqq. p. 10. rñe, Benicell. conf. 88. n. 29.*

- 630 Præscriptio libertatis non soluendi decimas, nisi ad certam formam, siue quasi possessio soluendi ad dictam formam per patrem acquisita, deriuat in filios. *Castrensis. conf. 439. & 440. lib. 2. n. 2. Benell. conf. 94. n. 38.*
- 631 Si in fundo sui seminario frumentum, & exiguitur decimas, si feminum alix res, etiam exiguntur decimas. *Castill. contr. l. b. 7. c. 15. num. 25. Vbi quod extenditur de re ad rem, & de persona ad personam, n. 26. 27. 1. 2. 30.*
- 632 Diminutio decimarum præscribitur, *Tamburrin. de iure Abbat. dec. 101. tom. 3. D. Scoppa ad Fabr. in C. lib. 1. tit. 2. expl. 24. num. 25. Marin. lib. 1. cap. 8. l. 1. num. 19. Gouzell. Tell. in decretal. lib. 3. tit. 30. de decima. 20. num. 2. Spedel. in sylloge, quæst. iuris. verb. Decima.*
- 633 Immo si Parochus exigat decimas per 30. annos de aliquibus bonis, non de aliis, præscribitur, quo ad alias, *P. Affl. contr. 47. n. 14. Antonell. de tempore legal. lib. 2. c. 1. tom. 13.*
- 634 Sic præscriptio habet locum in decimis præstandis Parochis, & aliis personis Ecclesiasticis, si per 30. vel 40. annos sui soluta, sed diminuta, nam sic diminuta debet solui in posterum, *Guid. Papa dec. 274. Papon. lib. 1. tit. 2. arrest. 3. Cerd. Luca de decim. disc. 1. num. 25. disc. 14. num. 9. disc. 17. num. 8.*
- 635 Dummodo semper sit facta vniformis, *Papon. d. arrest. 3. Franc. Marc. dec. 205. p. 1. Ludovic. dec. Pernf. 106. Fontanell. de passis tom. 1. cl. 4. gl. 18. p. 1. num. 69. Foller. in Consil. Regni quanto ceteris, num. 30. Ricc. collat. 993. & 2053. Rodier. ad Marin. cap. 81. num. 15. Secus si esset diffinita, *Scoppa ad Fabr. in C. lib. 1. tit. 2. expl. 24. num. ult. & expl. 63.**
- 636 Sed possessio immemorialis percipiendi decimas tollit obstaculum incapacitatis, faciendo præsumi dispensationem, & priuilegium Apostolicum, *Bib. dec. 169. Andreal. contr. 401. num. 19. 20. Vassil. illustr. c. 89. num. 10. in fine, Gall. de fructib. disp. 9. art. 1. num. 31. & disp. 40. num. 59. Sed post Concilium Lateranense non præsumitur Assensus Apostolicus in decimis exigendis per laicos, nisi assensus probetur saltem per famam, *Marescot. vnr. lib. 1. c. 13.**
- 637 De materia præscriptionis decimarum, *Card. Luca de decim. disc. 1. num. 25. disc. 14. num. 9. disc. 15. c. x. num. 20. disc. 17. num. 8. de benefic. disp. 32. num. 8. Misselet. disc. 5. num. 21. Barbos. in l. 6. C. de præscript. 30. vel 40. num. 75. seqq. Borden. de præscript. docum. 14. Rota post Tamburrin. de iure Abbat. dec. 102. tom. 3. D. Scoppa ad Fabr. in C. lib. 1. tit. 2. expl. 24. num. 25. & expl. 63.*
- 638 In dubio contra eam est iudicandum, *Card. Luca de iudic. disc. 21. num. 75. De præscriptione decimarum Borden. collat. 14. vol. 2. tract. de præscript. docum. 27.*
- 639 Facultatis præscribi non possunt, *Fontanell. de passis cl. 4. gl. 19. Castill. de Tertij cap. 32. Ayllon. ad Gomez lib. 1. var. c. 9. num. 17. Cels. dec. 22. nu. 7. dec. 250. num. 10. Vela disert. 48. nu. 38. Conar. d. c. 9. n. 2. D. Romagnier. ad Synod. Gerard.*
- lib. 5. tit. 12. c. 9. num. 139. Rocen disp. 86. num. 14. seqq. & disp. 84. num. 1. & disp. 167. Ionus de selemur. gl. 2. §. 1. num. 190. gl. 16. §. 15. num. 72. Esfen. col. lib. 1. G. xoph. l. c. 45. num. 20. C. yriac. outrou. 28. 31. Olea de cessant. tit. 3. q. 6. d. num. 28. Ant. nell. de temp. leg. l. 1. b. 4. cap. 10. num. 1. V. alase. coufult. 180. l. des. dec. 16. num. 3. dec. 254. num. 4. Nos ad Rouit. conf. 25. n. 3. c. 2. §. 36. n. 11. lib. 3. & conf. 77. num. 31. Barbos. in l. 7. C. de præscript. nu. 78. D. Gobius de Aquis q. 10. num. 34. Merlind. de pignor. lib. 4. q. 80. num. 3. D. Roja consil. 66. num. 10. consil. 30. num. 22. consil. 12. num. 41. 42. consil. 9. num. 19. Gratian. disc. 397. num. 33. disc. 564. num. 44. disc. 945. num. 83. R. Marin. lib. 1. c. 63. num. 5. cap. 78. num. 8. 9. 10. Gamba obf. 61. de scad. §. 2. gl. 1. 3. d. num. 96. Diana tom. 6. tra. 1. ref. 127. num. 67. 10. l. dem Barbos. vol. 5. §. 6. d. nu. 34. & vol. 126. nu. 157. & §. 9. Gallus de fructib. disp. 5. num. 65. Rota dec. 24. num. 6. post D. Maradin præzi Instrum. tar. Mausius Bibiotecc. lrr. conf. 7. num. 25. Nouar. sup. nrb. pragmat. de præscript. num. 26. Castill. contr. lib. 7. c. 32. num. 2. Penin de cels. 73. num. 8. dec. 316. num. 6. Torre de passis fut. success. lib. 3. c. 1. num. 232. D. Petra in ret. 273. num. 140. D. Scoppa ad Merlind. contr. 93. num. 7. Card. Luca de seruit. disc. 2. num. 10. disc. 13. num. 1. de regular. disc. 2. num. 20. disc. 7. num. 6. de decim. disc. 14. num. 14. disc. 15. num. 10. Misselet. disc. 26. c. x. 9. Donat. de renunciat. c. 30. num. 25. D. Lagus de fructib. p. 1. c. 5. num. 55. & p. 1. c. 25. §. 4. num. 67. 64. & p. 1. cap. 16. num. 59. Antun. de donat. tom. 2. p. 3. c. 5. num. 9. & c. 4. num. 50. Scoppa ad Gratian. dec. 4. num. 30. & c. 1. Guid. Papa dec. 407. Ludouisi dec. 162. num. 10. Mart. dec. Pif. 129. Christin. dec. 294. tom. 1. D. Galeot. contr. 42. lib. 2. Penia dec. 73. num. 18. dec. 316. num. 6. S. perrell. dec. 55. num. 5. seqq. Rocen coram Vbeo dec. 92. num. 6. & 7. c. p. 19. rec. dec. 272. num. 14. Bisogn. alleg. 49. num. 19. alleg. 70. num. 12. D. Capon. decepto 262. tom. 4.*
- 640 Verum præscribuntur concurrente prohibitione, & contradictione, cum acquisitione, *Rota par. 14. rec. dec. 21. & seqq. P. sel. ordan. luvbrat. vol. 3. lib. 14. tit. 24. num. 104. & seqq. Cels. sup. dec. 12. num. 8. & vbi vide, T. n. sel. p. consil. 37. Marian. disp. 98. num. 2. Rocen d. disp. 167. Christin. dec. 294. num. 19. seqq. lib. 2. Tranebedin. consil. 16. num. 27. D. Beniel. conf. 90. num. 19. D. Roja consil. 12. num. 41. vbi explicat Nos d. conf. 25. num. 32. D. Scoppa ad Merlind. contr. 44. num. 47. Card. Luca de regal. disc. 137. num. 6. de decim. disc. 25. num. 10. de benefic. disc. 58. num. 7. disc. 80. num. 13. de iudic. disc. 21. num. 70. Penia d. dec. 316. num. 7. 8. Bisogn. d. alleg. 70. num. 3. seqq. Roca disp. 163. num. 45. & seqq. Card. Luca de regal. disc. 5. l. num. 4. Cyriac. contr. 28. & 310. Monald. dec. 36. num. 9. Pacione. alleg. 105. n. 5. Nos ad Rouit. d. conf. 77. num. 32. lib. 3. Antun. de donat. tom. 2. c. 4. num. 50. Gratian. disc. 450. num. 8. Salsad. de protest. reg. 2. p. cap. 10. num. 14. Poth. de maunt. obf. 18. num. 45. obf. 26. num. 19. Tonnet. ref. 169.*
- 641 Secus si sit immemorialis, *Card. Luca de regal. disc. 51. num. 12. de iudic. disc. 21. num. 70. Roca*

sup. num. 47. D. Capon. discept. 230. num. 9. tom. 3. vel centenaria, Card. Luca de regular. disc. 51. num. 12.

- 642 Et sufficit prohibitio extrajudicialis, nec requiritur iudicialis, *Regental. de feud. c. 5. com. 27. 51. n. de regale. 5. num. 61. seqq. Rolan. cons. 80. num. 41. vol. 3. Nos d. cons. 23. num. 23. Otterus de pascuis cap. 18. num. 27.*

Sic Mare potest acquiri cum prohibitione ad alias Nationes, *Seldan. de mari claus. cap. 8. A. n. e. un. de donat. tom. 2. p. 3. c. 8. num. 50. Solorz. in polit. lib. 1. c. 11. fol. 5. per f. y. ann. Nos ad Rouit. cons. 48. num. 27. 28. lib. 3. Egid. l. i. in l. ex hoc iure. c. 3. num. 23. 24. Vbi de Rege nostro Hispano, quoad navigationem in Indiam, Borrell. de possess. Reg. Cathol. c. 46. num. 27. seqq.*

Prout in Veneziis, respectu maris Adriatici, ex concessione Pontificis Alex. III. *Angel. de vbal. cons. 290. l. 1. Seldan. de mari claus. l. lib. 1. c. 16. Morisot. l. 2. c. 19. pag. 467. 468. Marc. Ant. Sabel. Hist. dec. 1. lib. 7. Simon. de origin. P. ner. lib. 2. Dolia. in comp. histor. p. 3. Borrell. de praesent. Reg. Cathol. c. 46. num. 23. Peregr. de iure Fisci lib. 8. num. 18. Valenz. cons. 100. num. 55. D. Crespi obs. 15. num. 225. R. Ponce de pot. Proreg. tit. de Tricem. num. 20. 21. T. u. l. i. P. cons. 419. num. 12. Nos ad Rouit. cons. 48. lib. 3. Anton. sup. num. 59. 86. Et nosser Sanchez. epigram. lib. 1.*

Viderat Hadriaticis Veneiam Neptunus in uitis stare Urbem, & totum ponere iura Mari.

Prout in Mare Lusitanum Bened. Egid. in Lex hoc Intro p. 1. c. 3. num. 24. Seraphin. de Freitas de iusto Imper. Lusitan. Axiat. c. 13. & 14. Seldan. sup. lib. 1. c. 17. Gregor. Lopez in l. 1. tit. 28. p. 3. verb. Pelqueras. gl. 4. Anton. sup. a. 60.

De Jurisdictione in Mari, & cuius sit, & quomodo exercenda, *Valenz. cons. 100. Solorz. de iure Indiar. tom. 1. lib. 2. c. 6. num. 12. & lib. 3. c. 3. d. num. 27. & tom. 2. lib. 2. cap. 23. num. 64. Garz. de expens. c. 2. n. 34.*

- 643 Et licet non currat praescriptio in his, quae sunt facultatis, Tamen conclusio haec non habet locum quando est nata actio, *D. Tranchet. consili. 16. n. 27.*

Sic pactum affirmandi in contractu emphyteutico est impraescriptibile, cum sit facultatiuum, *Fontanel. dec. 75. num. 19. seqq. Ripol. var. tit. de empt. c. 11. num. 242. laic. B. Marciadi. disp. 98. lib. 2.*

Sic manutentio non datur in facultatiuis, sed tamen ubi quis scientibus, & patientibus aduersariis per plures annos acquisierit statum considerabilem, nam etiam in facultatiuis daretur manutentio, maxime cessante fraude, & malitia, *Canaler. dec. 286. & 418. num. 9. 10. Vbi simpliciter in facultatiuis non datur manutentio, Rota p. 1. r. r. dec. 186. repetita in ap. p. ad p. 1. dec. 380. Sanfel. dec. 340. num. 44. seqq. Add. ad Ludonif. dec. 162. n. 18. Sabel. §. facultas, num. 15.*

An Barones possint praescribere, ne Vassalli vendant sua Victualia, nisi eis requisitis, &

si habeant praerogationem, *Capib. de Baron. prag. 2. cap. 3.*

- 644 Facultatiua dicuntur ea, quae naturaliter competunt sine aliquo facto nostro, prout ire per viam publicam, & familia, non autem, quando habentur ortum ex contractu, & facto nostro, quia nunc bene curri praescriptio, *Duran. dec. 426. Add. ad Ludonif. dec. 162. n. 16. 54. bell. §. facultas, n. 15. §. manutentio, n. 12. Lagunde fructib. d. cap. 25. §. 4. num. 64. & seqq. Card. Luca de regul. disc. 7. num. 7. Vbi ut visitandi an dicatur facultatiuum, & disc. 2. num. 22. Vbi quando dici possit, vel potius necessitas.*

Quando quis usus sit iure seruitiis, vel mercedis facultatis, disputat, & bene *D. Gobius in tract. var. tit. de aqua §. q. 11. Paitell. in annot. ad dec. 83. num. 6. Rocas resp. 83. n. 23. lib. 1. Striban. seu. cons. 21. n. 8. Pars. cons. 112. num. 38. seqq. lib. 1. Sabel. §. seruitus. n. 5. & seqq.*

- 645 Sed in actibus negatiuis, & facultatiuis est praescriptio per immemorabilem, *D. Ciriaco in u. u. r. r. Ecclesiasticar. cap. 2. num. 168. nam in actibus necessariis, & negatiuis, ac merè facultatiuis, praesumitur quaelibet possessio rerum incorporalium, cum praesentia legitimarum qualitatium, & requisitorum, merito prohibitio, praesentia reuocatio, & interpellatio non sunt necessariae, Menoib. cons. 88. l. num. 14. Garz. de nobilit. §. 19. n. 2. Anand. de censib. c. 8. n. 23. 24. Courat. in reg. possessor. p. 2. §. 4. n. 6. Cassill. de Tertius. c. 19. D. Courat. sup. Sabel. d. §. seruitus, n. 5. 6.*

- 646 Et in facultatiuis datur praescriptio, si adfit multipliciter actuum, ex quibus cesset praesumptio facultatis, *Rocas d. disp. 167. n. 48.*

- 647 Sic fauore pie causa, & diuini cultus, *Rocas ibid. num. 49. Immo fauore pie causae sufficit praescriptio decem annorum, ut debeat praestari in futurum, Rocas sup. n. 50.*

- 648 Sic quae sunt iure familiaritatis, & amicitiae non praescribuntur, *Qui iure famili. ff. de acquir. possess. Parlador. d. i. 38. Nos infra n. 655.*

- 449 Exceptio nullo tempore praescribitur, nam actiones temporales ad agendum sunt perpetuae ad excipiendum, *Bar. in l. nam est, §. si minor, ff. de iur. iur. Gualter. de Ludo sing. 82. Gratian. dec. 151. num. 15. & ibi Addentes, Facion. alleg. 16. num. 18. & 27. num. 20. Lp. u. §. fin. ff. de doli except. D. Marciadi. disp. 98. n. 4. §. lib. 2. Merlin. de pignor. lib. 4. q. 30. n. 45. Anton. de temp. legal. lib. 2. c. 67. n. 116. seqq. Rocas resp. 77. n. 22. lib. 1. Vaz axiom. iur. tit. 2. n. 25. & seqq. Vbi limitat, Diximus sup. n. 99.*

- 650 Nec praescribuntur ea, quae consistunt in mera voluntate, *l. procul, ff. de damn. infest. l. 1. §. denique, l. fin. mo. ff. de aqua plu. ar. l. 2. ff. de vii public. Gratian. disc. 88. n. 13. d. §. 89. num. 13. disc. 564. num. 44. & seqq. vbi Luca, Cabed. dec. 109. n. 2. p. 2. Barbo. in c. eadem, n. 11. de praescript. num. 3. in c. vi. p. ul. §. 12. de prim. n. 8. & in add. ad collect. p. 159. Xar. dec. 38. n. 6. Conar. var. lib. 1. c. 9. num. 1. 2. Menoib. de arbitr. cas. 4. d. n. 6.*

- n. 6. & cons. 143. n. 3. & 29. *Cald. de reuocat. qu.* 15. n. 42. *Menbac. v. infr. qu. 4. num. 9. Sord. conf.* 127. n. 21. *cons. 260. n. 17. Reynos obs. 65. n. 32. & seqq. Castill. contr. lib. 7. c. 32. n. 2. seqq. Gobius de aquis q. 10. n. 34.*
- 651 Si quis per tempus longissimum sit facta electio Deputatorum alicuius Ciuitatis, de solis popularibus, siue nobilibus, cum alioquin debeat fieri de nobilibus, & popularibus, tamen non acquiruntur præscriptio contra nobiles, si tales nobiles non fuissent, late *Larrea dec. 41. n. 11. seqq.*
- Sic etiam, si quis numquam soluit collectas super eius Territorio per mille annos, si postea imponatur collecta super dicto Territorio, & aliis, non potest allegare præscriptionem, *In de Plat. in l. 1. C. de excessum. & transl. milit. ann. lib. 12. decim. refert Anna in annot. impressa post argumenta consil. lib. 2. licet ipse contrarium consulerit cons. 59. decim. refert Thor. in 1. p. comp. der. verb. collecta, post hos, Amic. & alios R. Mariu. ad Rener. dec. 469.*
- 652 Sic dona data per Vassallos, vel Vniuersitatem Baroni, tanquam gratiosa, & facultatiua, quolibet anno, numquam præscribuntur *l. sein amico, §. Medico, ff. de ann. l. gat. Alberie, in l. usufructu legato, in fin. ff. de usufr. Barza de decim. tutor. c. 25. num. 7. Guiter. de tutel. 3. p. cap. 28. P. Barbosin l. diuortio, 8. §. quid in anno, n. 6. ff. solut. matrim. D. Galeot. lib. 2. contr. q. 2. n. 14. & 18. Lagarez de fructib. c. 14. d. n. 3. & c. 15. §. 4. num. 4.*
- Quia in his facultatiuis non animo se obligandi quis talia facit, sed potius familiaritatis, & amoris, & exercendi liberalitatem, *Conar. in cap. pñssio, 2. p. §. 4. Balb. de præscript. 4. p. §. 5. p. princip. q. 1. Serafin. dec. 716. n. 10. 11. & dec. 813. num. 5.*
- 653 Sic non habet locum præscriptio, *Armenius lib. exercit. 2. c. 9. Fontanell. de passis el. 4. gl. 17. d. num. 9. Valenz. cons. 149. n. 28. Postib. de manut. obs. 53. Christin. dec. 164. n. 18. & dec. 294. n. 26. tom. 1. Nonat. de grauam. vassill. tract. 2. prelud. 3. Castill. de tertis c. 32. Larrea alleg. 92. num. 6.*
- 654 Immo nec immemorabilis iuuat, *Larrea d. alleg. 92. n. 6. R. Mariu. res. lib. 1. c. 63. num. 5. & res. 78. d. num. 8. G. abrie l. com. concl. de præscript. concl. 10. d. n. 9. T. affon. de anteq. vers. 11. obs. 2. d. n. 116. D. Prat. obs. 36. n. 17. & disc. 47. d. num. 35. tom. 1. & tom. 2. disc. 30.*
- 655 Exempla facultatiuorum sunt. Videlicet si quis milites apud se Amicum hospiti acceperit, qui tamen in futurum recipere non cogitur, quia nullo iure cogente, sed ex amicitia causa, & ex mera voluntate id facit, *l. & babebat 15. §. hospites ff. de precar. Canall. qu. 501. d. num. 15. Postib. de manut. obs. 53. num. 3. Valenz. cons. 53. n. 3.* Idem dicendum de seruitute habita inter fundus Amicorum, consanguineorum, aut vicini, per multos, & multos annos, non presumitur iure familiaritatis, non seruitutis, *At-*
- tograd. cons. 12. n. 24. lib. 1. Pat. Jordan. lucubr. 1. vol. 3. lib. 1. q. 1. 2. n. 407. in fin. S. abell. §. seru. 1. n. 5.*
- 656 Et licet contra teneat *Felin. in c. cum M. Ferrariensis, vers. tertia declaratio, de consuet. Tamen recte dictam doctrinam intelligit Cr. nett. d. antiqu. temp. 4. p. vers. præmissa, num. 43.* Vt tunc solum procedat, quoties ex qualitate personarum, aut ex coniecturis colligi possit non gratis, aut iure familiaritatis, sed ex debito, vel iure seruutis hospitium fuisse, *Meno b. de arbit. cas. 160. n. 59. Barbosin in c. cum Ecclesia Sutrina, n. 21. de cons. poss. & propriis. T. affon. d. obs. 2. n. 99. & 109. Galeot. d. contr. 42. n. 2. Prat. d. disc. 30. n. 6.*
- 657 Aliud exemplum facultatiuorum est in illo, qui cenā elemosynam, per plures annos, pauperibus præstare solitus fuit, nam non ob id in posterum ad eam erit adstringendus, post alios *T. affon. d. obs. 2. Lagard. d. §. 4. num. 15. licet contra scripserit R. Pont. cons. 144. lib. 2. maxime si agatur fauore pie cause, & diuini cultus, Gabriel. de præscript. concl. 10. n. 11. Addit. ad Ladonif. dec. 162. num. 15. Sord. de alm. tit. 1. qu. 60. n. 9. & tit. 7. qu. 3. n. 18. Tonnat. lib. 1. qq. benefic. 43. num. 13. Card. Luca de regal. disc. 46. n. 2. Rotarec. dec. 360. n. 7. p. 1. & dec. 54. n. 9. p. 4. tom. 1. & dec. 389. p. 5. R. Mariu. lib. 1. c. 78. n. 16.*
- Immo fauore pie cause fuisse præstatio decennialis, *Card. Luca de regal. disc. 46. n. 2. Penia dec. 1135. n. 2. seqq. Tonnat. qq. benefic. 39. n. 17. & d. c. 43. n. 13. R. neca disp. 67. n. 49. 50.*
- 658 Idem dicendum in illis, qui ad furnum, seu molendinum alterius, per longum tempus ire consueverunt, *Bald. in l. 5. n. 5. C. de seruut. & aqua. D. Capon. disp. epi. 230. num. 111. seqq. Amaya in C. tit. de auro Cronat. ad l. vni. n. 35. Larrea alleg. fiscal. 69. n. 23. seqq. Luca ad Franch. dec. 380. n. 4. 6. ad Gratian. disc. 89. n. 13. Grippiand. in Oeconomo. legal. lib. 1. c. 22. num. 50. Card. Luca de regal. disc. 144. Fontanell. de passis el. 4. gl. 17. n. 8. seqq. Cobell. de bulla boni regim. c. 21. n. 218. & seqq. M. Astrill. de magistr. lib. 4. c. 18. n. 26. Fragos. de regim. Reip. Christiau. p. 1. lib. 3. disp. 7. num. 61. seqq. Vilaplana de brach. milit. c. 3. n. 193. seqq. Giarba obs. 60. n. 7. obs. 71. n. 6. obs. 82. n. 10. in tract. de success. feud. §. 3. gl. 3. n. 69. Roder. ad Mar. n. obs. 32. & 63. n. 7. Passarin. a Sextula in c. consuetudine 2. de consuet. in c. n. 87. seqq. Antau. de donat. tom. 2. p. 3. c. 5. n. 8. & seqq.*
- Nisi facultas prohibendi ex præscriptione, post prohibitionem completa Baronibus, vel Vniuersitatibus, esset acquisita, *Anton. de donat. tom. 2. p. 3. d. c. 5. num. 11. seqq. Capon. d. disc. 230. n. 4. seqq. Luca ad Franch. d. dec. 380. n. 6. Fontanell. sup. n. 52. Gbell. d. c. 31. num. 221. Fragos. sup. n. 61. Vilaplana. sup. n. 195. 339. seqq. Giarba d. nbf. 60. n. 7. & nbf. 71. n. 9. & obs. 82. n. 10. de success. feud. §. 2. gl. 13. n. 69. Roder. ad Mar. n. obs. 32. n. 11. obs. 63. n. 9. Passarin. sup. n. 89. seqq. M. Astrill. d. c. 18. n. 35. Amaya in d. l. vni. c. 16. bene D. Ruy meguier. ad Concil. ad stat. Eng. lib. 5. rubr. 14. num.*

78. *Capoli. de fenu. urban. prad. c. 50. in 2. 9. Guid. Pap. dec. 198. Nouz. conf. 43. n. 10. Poffib. obf. 53. D. Rofa conf. 66. d. ann. 7. Nouar. de granam. vaffall. gran. 59. d. ann. 4. R. Capyr. Latr. conf. 110. d. n. 13. & 23. Legum. de fenfibile. 15. 64. n. 23. 27. D. Capon. difcept. 177. n. 23. Vbi de feruitute.*

659 Quæ prima conclusio procedit, etiam per mille annos, aut tempus immemorabile quis accessit, *Conar. in reg. poffeffor. 2. p. relect. 5. 4. d. ann. 6. Legum. sup. n. 19.*

660 Signanter in dominis vaffallorum, in quibus loquitur *Conar. poffalios Oter. de pofenu. vbi addit. cap. 21. n. 9. Cafanat. conf. 39. n. 7. Fontanel. et. 4. 2. 14. d. n. 27. Quamvis ipfe d. n. 42. contrarium teneat in immemorabili, Guid. Pap. d. qu. 298. in fia. Boer. dec. 125. Vbi contra Vaffallos, qui per immemorabile, ad furnum, vel mulendinum Domini accesserint, iudicium refert.*

661 Sed contraria opinio cum *Conar.* est melior apud *T. bef. dec. 16. Sord. conf. 127. d. n. 81. Boff. de regal. ann. 41. circa fin. Gratian. dif. 89. n. 18. & dif. 298. num. 10. vbi Luca, Cafanat. conf. 39. num. 7. Castill. de terrij. c. 29. num. 4. 5. Rouit. in prag. 14. de Baron. Vbi etiam *Nouar. num. 8. Vaf. lenf. conf. 149. num. 29. 30. Torre a alleg 67. num. 26. Amaya in l. vnie. C. de ann. Caruar. n. 36. 39. Nouar. de granam. vaffall. traft. 1. gran. 58. Capibl. de Baronin. d. prag. 14. Anton. de donat. 3. p. e. 5. n. 8. feqq. D. Rofa. conf. 66. R. Marin. lib. 1. c. 78. d. n. 8. Legum. d. c. 15. 64. num. 24. feqq. Andreol. contr. 401.**

Verum Barones allegantes quasi possessionem legitime præscriptam, afsidendi extororum animalia in Territoriis Vaffallorum, licet pendente debent abstinere, post mille *R. g. Mir. in ad. R. Reueri. dec. 472. n. 3.*

662 Et quo ad annuas præstationes factas per Vaffallos Baronibus, multo magis procedit conclusio, quia illæ præsumuntur potius extoræ per vim, metum, ac tyrannidem Dominorum, quibus, ut potentioribus pauperes, & miseri vaffalli, nec possunt, nec resistere audent, *levit. 5. si infio, ff. de pofit. l. qui per potentiam, C. de omni agr. desert. l. 1. C. de rustic. ad vill. o. feqq. vocent. Conar. in c. poffeffor. 2. p. 64. n. 5. Gregor. Lop. in l. 6. tit. 25. p. 4. 84. de l. h. fenu. col. 2. & 3. Aniles in c. prator. 24. gl. 1. n. 6. Mascard. com. l. 301. Sixt. in d. regal. lib. 2. c. 13. num. 21. Fragof. de regim. Reip. Christian. p. 1. lib. 3. diff. 7. ex n. 6. Hier. de maior. 4. p. q. 20. d. n. 66.*

663 Idem de præstationibus operum factis à Vaffallis Domino, *Cyriac. contr. 155. num. 5. feqq. post alios Andreol. contr. 401. n. 36.*

664 Et de violentia, & metus præsumptione in his præstationibus in dubio contra Barones dicendum, dicunt *Nouar. traft. 1. de gran. vaffal. prad. 2. 5. traft. ref. 98. n. 55. post mille Legum. d. 64. n. 29. feqq.*

665 Sic non iuvat præscriptio absque titulo 30. vel 40. annorum, *Legum. d. 64. num. 37. feqq. Conar. in d. reg. poffeffor. p. 2. 64. n. 5. Qui loqui-*

tur etiam allegata, & probata causa præstationis, ob vehementem iuris præsumptionem, quam contra has impositiones stare ex dictis *sup. Gab. Rodrig. de ann. reddit. p. 1. qu. 15. d. n. 62. & 64. Hier. de maior. p. 4. q. 20. d. n. 81.*

Maxime extorione per aliquos actus probata, *Medic. cas. 152. n. 65. feqq. præscriptivæ in excelsius præstationibus, Staib. ref. 98. num. 155. feqq. Ponte conf. 48. n. 19. Taffon. de antef. vers. 3. obf. 4. n. 192. Legum. sup. num. 37. feqq. Vbi hoc tenet non obstante longo, aut longissimo tempore, seu immemoriali.*

666 Sed contra in longo, aut longissimo tempore in his præstationibus Vaffallicorum, maxime aliqua causa in eorum solutione allegata, tenent alius text. *Lucum de in rem versio. ff. de vssat. Panth. de Castu. conf. 51. col. vlt. lib. 2. Alex. conf. 121. num. 4. Balb. de præscript. 2. p. principal. qu. 10. Gubelm. de Beneficium c. Regantius, verb. & uxorem, num. 439. & feqq. Mentha. illustr. lib. 2. c. 83. n. 16. & 27. Solort. de iure Indiar. iam. 2. lib. 1. c. 1. n. 31. Legum. d. 64. num. 47. feqq. Andreol. contr. 401. n. 7. & 37.*

667 In qua contrarietate DD. distinctio est inter longi, aut longissimi temporis, & inter immemorabilem præscriptionem, ut in primo casu negatiua opinio sit verior, ob vehementissimam iuris præsumptionem contra Dominos, qui has impositiones per vim, & metum, ac tyrannidem à vaffallis extorqueant, *Conar. in d. regala poffeffor. p. 2. 64. n. 1. feqq.*

668 In secundo casu sit verior opinio affirmatiua, *Gregor. Lop. in l. 6. tit. 25. p. 4. 84. magna, in medio, Aniles in c. 24. prator. gl. 1. in fia. Rodrig. de ann. reddit. lib. 1. qu. 15. d. n. 6. Fragof. de regim. Reip. p. 1. lib. 3. diff. 7. n. 59. 60. Capibl. de Baron. som. 1. prag. 1. ex n. 218. Nouar. de granam. vaff. traft. 1. gran. 3. ex n. 10. Andreol. contr. 401. num. 45. Diximus sup. n. 671.*

669 Maxime in Baronibus recognoscenibus Superiore, *Guttier. prad. lib. 2. contr. 83. d. num. 2. Cap. publ. sup. n. 216. Andreol. contr. 401. n. 37.*

670 In Hispania, ex prægm. *Sancti Imper. Caroli V. in l. 8. tit. 15. lib. 4. recept. præscriptio longi, aut longissimi temporis non procedat, nisi in possessorio, sed non in petitorio, Legum. d. 64. n. 53. 54.*

671 Sed si adssi immemoralis iuvat in petitorio, & possessorio, ut in omnibus partibus Mundi, *Mentha. illustr. lib. 2. contr. 83. d. num. 35. Clar. 8. sendm qu. 2. Legum. sup. num. 55. Capibl. com. 1. prag. 1. ex n. 218. Nouar. sup. traft. 2. prad. 7. & gran. 3. Conar. in reg. poffeff. 2. p. 64. n. 4. 5. Aniles in c. 4. prator. gl. 1. in fia. & gl. 2. Anen. de exeq. mand. p. 2. c. 4. n. 8. feqq. Guttier. prad. lib. 1. qu. 92. Fior. de Aten. var. qq. lib. 3. q. 2. n. 51. P. il. l. diez. in polit. c. 5. 6. 24. num. 2. Azcedin. d. l. 18. Rodrig. de ann. reddit. lib. 1. q. 15. n. 67. & feqq. Fragof. de regim. Reip. p. 1. lib. 3. diff. 7. n. 60.*

Cum ex immemoriali tempore cesset quælibet præsumptio metus, et in Vaffallis, ex DD. sup. citatis, *Legum. d. 64. num. 69. 70. 71. Andreol.*

decol. contr. 401. n. 45. Luen ad Franch. dec. 56. n. 1. ubi dicit non sufficere centenaria, ex Theb. dec. 1. 6. Montan. de regal. rubr. vestigialia. n. 5. & 6. Cappy. de c. 118.

- 672 Sed difficultas est, an debeat per Barones probari spontanea voluntas dandi huiusmodi donativa, & teneri dicit Gregor. Lop. in l. 6. tit. 25. p. 4. gl. magna, 10. Soloz. de Iure Indian. tom. 2. lib. 1. c. 1. n. 36.

Sed contrarium, & verius esse tenent DD. citati per Legum. sup. num. 69. DD. in cap. quod latenter, de regim. Guttier. pract. q. 99. lib. 1. Conu. in reg. possessor. p. 2. §. 4. ex num. 45. Burg. Paz. consil. 5. num. 33. 34. Rodrig. de ann. reddit. lib. 1. q. 15. num. 68. Fregel. de regim. Reip. p. 1. lib. 3. disp. 7. num. 60. Nouar. de granam. Vassall. tract. 1. gran. 3. num. 11. seqq. Legum. sup. num. 101. & seqq. ubi etiam in Hispania.

- 673 Et in hac immemoriali nec causa, nec titulus coloratus allegari, & probari debet in his Vassallorum Impositionibus. Legum. sup. num. 74. 77. 81. Menchac. l. 11. q. 11. b. 2. cap. 83. num. 35. Fregel. d. disp. 6. num. 60. Capib. sup. prag. tom. 1. prag. 1. num. 219.

- 674 Circa testes examinandos non sufficiunt duo testes, ob iuris resistentiam in hac praestatione, Aueudam. de exequ. mandat. p. 2. c. 4. nu. 12. Azned. in l. 1. tit. 1. nu. 12. lib. 6. recopil.

- 675 Testes Vassalli non iurant, Amaya in l. vlt. ex n. 39. C. de aur. coronar. lib. 10.

- 676 Per sumam publicam separatim, atque specialiter articulandam, & probandam, non per vltimum generalem Articulum, qui sine omni probationum interrogatorum inferiunt: quod d. praeditis est publica vox, & fama, Molin. de primog. lib. 2. c. 6. num. 38. Franch. dec. 56. n. 20. Nouar. de granam. 3. nu. 31. Capib. d. prag. 1. nu. 224. Legum. d. §. 4. nu. 8. 119.

- 677 Bonafama specialiter, & testium opinio est articulanda, & probanda, vt in qualibet immemoriali, Aueudam. de exequ. mandat. p. 1. c. 6. nu. 6. Molina d. c. 6. ex num. 30. Castill. de Tertius c. 27. nu. 56. Crant. de antiquatemp. t. p. 6. quatuor n. 38. D. Crespi obf. 14. n. 72.

Maxime in Baronibus contra Vassallos, quae praescriptio odiosa reputatur, Garz. de expens. c. 9. nu. 8. Nouar. de granam. 3. nu. 22. 23.

- 678 Secus in alia immemoriali, non contra Vassallos, D. Crespi sup. n. 73. Maxime si testes sine personae graues, puta Clerici, Equites, & alij, indignitate constituti, Molina sup. Legum. d. §. 4. n. 23. seqq.

- 679 Testes specialiter deponere, & exprimere dictum, nec sufficit referri ad Articulum generaliter in eo contenta, pro vt ibi sunt, vera, & profitentes, nisi aliqua iusta causa reddatur, Verat. dec. 7. in fine p. 2. Rota apud Marchesan. de commiss. tom. 1. fol. 462. Nouar. d. gran. 3. n. 30.

An probari possit per scripturas, immemoriales, diximus sup. n. 367. & seqq.

- 680 Difficultas alia est, an Baro debeat probare munera per Vassallos singulis annis uniformi-

ter fuisse praestita, ita quod alias diuersitas praestationum, seu distributionum in totum immemorabilem infringat? Distinctio est, Aut diffinitas est in specie, quia in vno anno gallinae, aut perdicis, altero vero Cuniculi, vel Capones, Vassalli praestiterint: Aut in quantitate, vt puta si aliquibus annis quinquaginta Regales, seu ducati, & alijs triginta, plus, vel minus solum fuerit. In primo casu in totum praescriptio corruiet propter manifestam coniecturam, quod non ex necessaria obligatione, sed ex libera voluntate huiusmodi diffinita munera fuerint oblata, nam si tanquam necessariis debita soluerentur, tam notabilem specierum variationem, & sic obligationis substantiam, nec creditor, nec debitor de facili mutari permitteret. In secundo casu, cum diffinitas non sit in specie, sed in quantitate, seu numero consistat, tunc verius est in minori saltem summa praescriptionem induci, quia minor est in maiori, l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de verb. obligat. C. acc. vlt. in m. 3. c. 1. ex nu. 23. Capib. prag. 1. c. 4. ex n. 12. cum seqq. Legum. sup. num. 34. seqq.

- 681 Alia est difficultas, an haec praescriptio procedat, tam quo ad proprietatem, quam quo ad possessionem, & manutentionem, ita quod Domini Vassallorum immemoriali non offensa, vel interim quod de ea probanda, seu de petitorio agitur, iuris exigendi, quasi possessione, spoliarj debeat.

De Iure Hispano, probata possessione per 40. annos, Baro manutinetur. Legum. sup. n. 140.

De alio Iure tractant Cappy. dec. 6. 77. 189. Gram. vol. 12. & conf. 90. & 147. Intriglo. feud. art. 5. num. 17. cent. 2. Anna alleg. 84. & sing. 556. Ponte conf. 40. & 97. Theb. dec. 208. Menchac. l. 11. q. 11. cap. 84. num. 29. & c. 85. seqq. Rosit. in prag. 19. num. 6. de baron. Lanar. in addit. ad Patrum. in §. si quis per 30. et de feudatend. n. 71. seqq. §. de iudicib. §. 5. l. 10. & nu. 33. 46. Legum. num. 141. Gierba super Consuet. Messan. c. 2. gl. 2. p. 1. nu. 10. Vbi distinguit inter seruitia folia, & conserua, & inter insolia nimis Vassallorum libertatem infringentia, vt in illis manuteneantur, secus in istis, Masrill. de Messan. lib. 4. c. 18. num. 14. Nouar. de granam. Vassall. tract. 1. gran. 3. ex n. 79. Capib. de baron. tom. 1. sup. prag. 1. n. 229. seqq.

- 682 Secus esset, si talis praescriptio esset interrupta, & post interruptionem non esset fecuta alia, Molina de primog. lib. 2. c. 6. num. 46. 47. Vbi fecuta dicitur in immemoriali, Legum. d. §. 4. nu. 143. & seqq.

- 683 Et in casu proposito non solum sufficit realis interruptio, sed sufficit populi murmuratio, aut fama in contrarium, scil. quod exactio violenta esset, vel nullo iure subnixi in populo dicatur, Ifern. in c. 1. quae sint regalia. col. 4. verb. Plusfortum. Lucat de Penna in l. 1. C. vt rusticus ad vlt. obseq. Cappy. in Inuest. feud. vers. Collectarum, Greg. Lop. l. 6. tit. 25. p. 4. gl. Magn. vers. & subdit bellissimè, Addit. ad Ludouic. dec. 398. num. 13. No-

mar. d. gran. 30. n. 62. ver. immo. Vbi quod rumor, aut etiam populi rumoris reddit improbabilem immemorialem. *Imya in l. vii. c. c. de ante Cor. ar. lib. 10. n. 40. Patian. de probat. lib. 1. c. 29. num. 8. Sesse de Inhibiti. 4. num. 39. Balmaseda de collect. q. 4. n. 17.*

684 Idem si præstationes essent factæ cum præstationibus, *Pat. dec. 8. nide person. Roman. conf. 369. num. 14. Rota apud Cent. de c. s. lib. dec. 233. Arcin. de solut. c. 1. num. 2. segg. Murest. i. v. lib. 1. c. 21. num. 22. Tuse. l. i. p. consil. 120. num. 13. segg. Gratian. dist. 310. num. 38. dist. 981. num. 40. segg. Cent. de censib. p. 2. q. 5. art. 4. num. 19. & post eum Rota dec. 150. num. 7. post Paris. de S. alian. dec. 44. n. 8. 14. & apud Marb. f. de commiss. p. 1. fol. 97. & Lotier. de benef. lib. 1. q. 38. num. 203. Veral. dec. 131. num. 3. p. 2. Logau. d. 5. q. n. 147. segg. v. q. ind. n. 177.*

685 Bene verum Balmaseda de collect. q. 4. n. 18. distinguit inter præstationes, siue Vassallorum impositiones, quæ iuri naturali, & æquitati non resistunt, & inter eas, quæ honoris iniuste sunt, & rationi naturali, & Vassallorum libertati aduersantur, quarum illas tantum immemoriali quæri posse dicit, secus, illas, post 600. illis possit. lib. 2. c. 16. n. 118. Peregr. de iure Fisci. nide præscript. n. 25. Mier. de Mortat. 4. p. 20. n. 81. c. 3. p. 15. n. 8. Ror. g. de ann. reddit. lib. 1. q. 15. d. n. 60. Borr. dec. 132. num. 4. Tonnat. de præscript. p. 2. c. 2. num. 39. D. Gul. i. lib. 2. contro. 42. & lock de contribut. c. 2. num. 43. D. Soloz. de iure Indiar. tom. 2. lib. 1. c. 1. d. n. 79. 76.

686 Sed non obstante tali distinctione contrarium tenet Logau. d. 5. q. n. 160. segg. Vbi citat omnes dictos allegatos *U. D.* per Balm. si d. & dicit illos hoc non dixisse, vel si dixerint, errasse, aut dixisse in alio casu, signatæ Solozan.

687 Et illa iuris repugnancia, & odio non obstantibus, servitia illa personalia, siue Angaria, & Perangaria immemoriali præscribuntur, *Aff. Alian. 1. que sunt regal. ver. b. Angaria, & in consil. Regi. in ip. quia frequenter Capib. sup. prag. 10. n. 63. 63. & sup. prag. 1. num. 14. de Baro. lib. 1. art. ref. 107. n. 20. Novat. d. granam. 3. ex num. 12. Logau. d. 5. q. n. 183. segg. & cap. 25. Anton. de donat. tom. 2. lib. 7. c. 2. Vbi quæ sunt Angaria, & Perangaria, & quibus competant.*

688 Immo sufficit quadragenaria, cum titulo, quæ æquiparatur immemoriali, Nam vbi lex seu statutum exigit immemorialem, quadragenaria, cum titulo sufficit, c. 1. de præscript. in 6. cum persona. 5. quod si talis de privatu. 6. Molina de primog. lib. 1. c. 6. d. n. 51. vbi etiam Adit. prim. Vbi quod procedat etiam in Regalibus, iurisdictionibus, post plures *U. D.* Logau. sup. num. 183. segg. & n. 194.

689 Sed ipse Logau. n. 195. segg. contrarium dicit requiri immemorialem, cum hæc præstationes sint multum odiosæ, & responderi contrarium, post *Casali. contr. tom. 5. cap. 93. §. 3. d. num. 9. & 17.*

690 Et licet aliqui dicant sufficere centenariam, quæ immemoriali æquipollet, *Cyn. l. 1. c. c. de servit. & aqua. q. 10. c. apo. l. de servit. v. b. n. præd. c. 19. Balb. de p. ascript. 2. p. 5. p. principal. q. 6. n. 24. Gabrie. l. com. consil. 1. ut de præscript. tit. 1. n. 71. 72.*

Tamen contra dicit Logau. d. 5. q. n. 213. segg. Vt ip. hoc sit differentia inter centenariam, & immemorialem, post Molina de primog. lib. 2. c. 6. n. 43. & segg. Couar. in reg. off. for. 2. p. 5. d. ex n. 6. Androl. contr. 401. n. 45. Luca ad Franc. dec. 56. n. 1.

Ius patronatus concessio quando est perpetua videtur non esse locum præscriptioni, *Trenchard. eo fol. 43. n. 44. & consil. 80. num. 28. Salgad. de reg. protect. p. 3. c. 10. n. 51. segg.*

Licet alias dictum: perpetuum non claudat præscriptionem 30. vel 40. annorum, secus 10. vel 20. *Barb. de division. lib. 254. n. 14. Diximus sup. n. 595.*

Beneficia reservata non possunt optari, nõ obstante præscriptione immemoriali, *Gratian. dist. 57. n. 7.*

Sic iuratus in beneficio nullatenus acquirat aliquid ius in eo, etiam si per centum annos, & ultra possideret, nam beneficium Ecclesiasticum sine canonica institutione acquiri non potest c. de regul. iur. in 6. *Frances. de iust. q. 105. num. 5. & segg. & per totam q.*

Et multi beneficiorum Ecclesiasticorum acquiri non possunt per præscriptionem, *Cald. Percin. de r. nonat. employ. q. 15. n. 32. Barbos. in passor. p. 3. alleg. n. 57. n. 225. & in c. 1. de regul. iur. in 6. n. 6. Hagar. de probat. consil. 180. num. 29. Cor. in der. 475. n. 3. Scifin. dec. 974. Penia. dec. 232. num. 1. Frances. d. tr. d. de iust. q. n. 71. num. 44.*

Si quis conseruat Instrumentum commune pluribus, nulla dari potest præscriptio in possessore, etiam quando est commune ratione utilitatis, etiam si præscriptio sit immemorialis, idem in Socijs, *Velad. f. 48. n. 37. & segg. Par. eam. d. probat. lib. 1. c. 64. num. 89. segg. Elcobar. de confess. collect. p. 2. q. 2. §. 3. num. 12. Curz. de nob. lib. 2. §. 1. ex num. 13. Pereyra de iust. edit. tit. 9. ref. n. 25. & segg.*

Nunquam in censibus, & Censuibus Bulbaribus præscribitur pactum affirmandi, & reseruendi forent principalem, cum illum tantum illicitum reijciatur, *Covar. var. lib. 3. c. 8. n. 6. Sess. dec. 110. num. 6. 7. Farin. dec. 14. num. 6. Med. c. cons. 114. Fontanell. de pactis th. 4. gl. 18. p. 5. n. 62. & dec. 177. num. 17. segg. Cent. de censib. p. 2. c. 1. q. 3. art. 7. Anna. alleg. 11. n. 20. Hadrian. ad eund. dec. 2. n. 16. R. Martin. a. R. Revert. dec. 573. n. 2. Nos ad Roub. dec. 33. & consil. 14. lib. 2. num. 3.*

Præscriptio non currit existente contractu nullo, *Cyriac. contr. 533. n. 72. de qua res. sup. n. 408. & segg. in princip. Fregol. de trans. q. 99. num. 1. Et manucensio non datur, si quis possidet, sed producat instrumentum nullum, *Cord.**

Luce de consub. disc. 6. num. 345.

Impeditur ex vitio litigiosi, etiam si labatur centum anni. *Cyrac. d. contr. 533. nu. 70.* Verum hoc contra possessorem rei litigiosæ agitur via executiva, vbi fuerit possessa per debitorem, post mille Nos ad *Rouit. conf. 66. nu.* Tamen si possessor rem illa possederit per viginti annos, contra illum est præscriptio via executiva, sed agitur via ordinaria. *Nos ibid. nu. 14. R. Marin. d. R. Remer. dec. 427.*

Qui non est filius, nunquam præscribit filiationem, *Peregr. de fidei commiss. ar. 23. n. 88. seqq. Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 18. n. 17.*

Possidens alieno nomine nunquam præscribit, *Castrensis l. neque fructuarium 8. nu. 2. C. de vjso. Gratian. disc. 779. nu. 2. per 112. l. male agitur. C. de præscript. 70. nu. 1.* Vbi quod conductor dila. res alienas tenendo, si ius proprietatis sibi usurpare non potest. *Antonell. de iur. l. gal. lib. 2. c. 68. nu. 76. 77.* Nec negotiorum gestor. *D. Mansueti. l. in allegat. impressa per Mansueti. ad C. de Lutr. in q. de. post primum totum nu. 84. X. art. dec. 71. n. 7. D. Rom. guer. ad Consolat. sit. Engub. lib. 2. rubr. 30. n. 54.*

Nec præcario possidens, nec pro 100. annos, *pro te de temp. l. gal. lib. 2. c. 69. n. 76. 77.*

Nisi interueniat possessionem, etiam si tunc possederit per mille annos, *Carat. de locat. 112. de præscript. nu. 17. Antonell. sup. cap. 73. nu. 2. 6. D. Rom. guer. sup. nu. 55. 56.*

Sic creditor, qui possidet pignus, illud nunquam præscribit, quia est in mala fide, *namq. si sciens rem esse alienam, nisi aliam obliuio, quod illa res pignoriata sit aliena, Oñat. de contract. tom. 1. q. 61. sect. 3. n. 13. seqq.*

E contra, possidente creditori pignus, contra ipsum non currit præscriptio, *Merl. de pign. lib. 5. tit. 1. q. 21. n. 32.*

Sic Administratores nunquam præscribit, *Lette alleg. 18. nu. 5. 6. Fernosin. in l. si diligenti nu. 12. tit. de præscript. D. Capparelli. res. fiscal. 73. nu. 9.*

Non præscribuntur iura reservata. *S. R. Ecclesie, in signum specialis privilegii, et tunc vbi gl. verb. non obstante, de Lette. agrot. Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 67. nu. 52.* Sic non præscribitur contra Romanam Ecclesiam ius superioritatis, *Tonn. qq. civil. q. 25. n. 15.*

- 693 Contra spoliū nunquam præscribitur, etiam ex immemoriali, nisi per restitutionem realem rei occupata, *Bar. in Lette. §. in hanc, de pign. et in l. sequitur §. si dominus fundi, ff. de vscap. Cyn. Bar. Bald. in l. si parte, C. pro emptore, Barf. conf. 24. nu. 10. 11. lib. 1. & ex text. Bald. quando insit. de vscapion. decum. relect per Rot. Rom. Pat. dec. 115. lib. 2. Cassad. dec. 6. de restit. spoliat. Atobed. dec. 18. de restit. spoliat. alias dec. 342. Pontand. spoliū lib. 3. nu. 90. seqq. R. Rouit. conf. 92. lib. 2. Stabian. in addit. ad Stab. sen. conf. 92. nu. 13.* Maxime contra Ecclesiam, quæ semper restituatur, ex præscriptio ignorantiæ, propter absentiam, & mutationem Prælati,

sum, S. ar. d. conf. 320. Barf. dec. 48.

Et procedit conclusio non solum contra Principalem ipsum, sed etiam contra quosq. successores Vniuersales, in quos transit ipsa res, in qua est commissum spoliū, *Gabriel. comp. cons. lib. 5. cit. de præscript. cons. 15. nu. 1. 2.*

Cum per vim ablatum, & expulsum, contrahatur vitium spoliū reale, & cum sit vitium reale transit in quemcumq. successorem, & ideo præscriptio non potest, *Sfortia insit. de vscap. gl. in l. Pomponius, §. 1. verb. vltis, ff. de acquit. poss. & ibid. Alex. nu. 23. Rouit. d. conf. 92. lib. 2.* Et præscriptio dormit in spolio, *Tasson. de enf. v. c. 4. obf. 5. nu. 63. Rota ad Rouit. d. conf. 92. nu. 1.*

- 692 Sed quod præscribatur per 30. annos spoliū, *Cassa de facti sciet. & ignor. cent. 2. dist. 60. nu. 25. & post nu. 50. Serapin dec. 1360. Farina dec. 763. Gratian. disc. 2. nu. 7. seqq. disc. 113. tum 1. Baldus sup. Can. reg. agranda nu. 16. Alter Barbes. de præscript. in rubr. nu. 389. Stabian. resolut. 104. nu. 34. seqq. Peruzzi. conf. 488. Dem. Cort. dec. 2090. nu. 3. Rota rec. dec. 11. nu. 2. p. 4. & dec. 229. nu. 2. & dec. 508. nu. 16. p. 14. D. Palma dec. 34. nu. 6. Menoch. conf. 1050. vbi decusum relect per Rotam Rom. meminit Reg. Cypri. Latr. xxi. iul. 88. nu. 11. Cypri. conf. 4. lib. 1. Tasson. de enf. v. c. 4. obf. 5. nu. 63. Molign. aliter. 100. nu. 31. seqq. Rota dec. 335. nu. 9. seqq. p. 4. tam. 2. rec. Vbi contra Ecclesiam 40. annos, *Ant. ell. de temp. leg. lib. 2. c. 67. nu. 9.**

Item, 60. etiam per decem annos, *Barf. dec. 29. nu. 2. Ad off. lat. Cypri. et 77. in fine. Principale in bona fidei possidere, Acc. coll. 357. Acc. Cypri. Latr. conf. 88. n. 15. Et in hærede spoliatus Andreol. cent. 245.*

- 693 Sed vi procedat prima opinio, potest procedi ex illius mala fide spoliatus, *Gratian. disc. 173. nu. 2. & Peruzzi. d. conf. 468. Stab. nu. 1. conf. 95. nu. 15.*

Cum, vi sup. diximus, nulla sit præscriptio, vbi est mala fides, *fin. de præscript. Stab. nu. 1. res. 104. nu. 71. & 67. & seqq. Diximus sup. Can. nullo, §. 2. Gutier. Canon. qq. q. 34.*

- 694 Vel quando adest arduum, & notorium spoliū, & verisimiliter possit venire in cognitionem, etiam hæredum spoliatus, *Barbes. de præscript. sup. nu. 390.* Et id propter malam fidem hæredum spoliatus, *Peruzzi. in praxi l. 1. de rem. Canon. reintegr. annot. 30. §. 2. nu. 6. nu. 60. Nos ad Rot. d. conf. 92. lib. 2.*

Alia de spolio, C. offerio. §. spoliatus, spoliator. *Inst. lib. 3. conel. §. 335. & seqq. Sarsel. dec. 397. vbi Addit. Meusard. de probat. cons. 124. & seqq. Cap. lender. §. 339. Pac. l. ordan. ubi spoliatus, §. lib. 44. l. 14. & lib. 12. tit. 12. Adolfus. in praxi c. p. 14. post mille Sabell. §. spoliatus.*

- 695 Multa alia non præscribuntur, sunt. Non datur præscriptio quoad Canones futuros Ecclesie debitos, *Gratian. disc. 912. nu. 49.* Nec emphiteuta præscribit vilo, inquam tempore. *Diximus sup. principio n. 424. & seqq.*

- Item quo ad ius percipiendi Gabeltas, apud Hispanos contra Regem, per l. 2. tit. 14 lib. 4. nou. coll. & l. 1. tit. 18. lib. 9. Castill. contr. lib. 7. c. 21. num. 12. Vbi nec etiam exemptio illas sol. uendi & num. 16. Quidquid sit Interminis iuris communis, ibid. Anton. de donat. tom. 2. lib. 3. cap. 1.
- 696 Secus si cum immemorabili consueat ritus aut aliquis, Castill. lib. 11. n. 13.
- 697 Quid si completa esset prescriptio illa, antequam esset condita d. l. x. 2. & l. 1. Castill. sup. num. 18.
- 698 Vbi an Princeps possit tollere immemorablem completam, & ius ex ea quaeritur, ibidem.
- 699 Pars Regni contra Regem prescribi non potest, D. Agnola ad Roxas de incompatibil. p. 7. c. 2. n. 99.
- 700 Nec Regnum sub feudo concessum contra Dominum directum, Agnola sup. n. 100.
- 701 Quibus casibus non admittatur prescriptio, docet gl. in cum non liceat, l. 2. de prescrip. hi sunt verius:

Hortis, schisma, minor confusio, res sacra, dotes Ecclesie verius, latens res spiritualis, Viforio, coniugium, via publica, liber, obedi, Functio, res sibi, publicum ius, de repetundis, Si vocat Ecclesie, suspectio, sub patre natus, Vxor, conditio, fides non possideatur, Res pupillares, his atque pecunia iurgis Impedimenta vetant has ne prescribere possit.

- 702 Prescriptioni an renunciari possit, distinctio est, ut prescriptioni quæ sit renunciarum possit, Decian. obs. 95. num. 1. lib. 3. Sotrius, in cons. 145. num. 23. lib. 1. Curian. cons. 331. num. 44. Serafin. de inam. priu. l. 5. num. 8. Donat. de ac. renunciat. c. 4. n. 13. & c. 34. num. 42. & cap. 93. num. 13. seqq. Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 108. Col. de ferijs q. 5. num. 600. seqq. Palma alleg. 1. num. 46. & alleg. 2. n. 12. 15. Vel saltem prorogari ad centum annos, Palma alleg. 3. n. 136. 138.
- 703 Non solum expresse, verum etiam tacite, putâ quando renunciatus cum iuramento promissit perpetuo attendere, & obseruare, Sardo dec. 64. num. 32. Menoch. cons. 201. n. 123. Guid. Pap. dec. 199. Serafin. sup. n. 9. Donat. sup. n. 14.
- 704 Futuræ prescriptioni decem, vel 20. annorum, in qua omnino exigitur bona fides, non posse renunciare, secus longiori latè Donat. d. c. 42. n. 15. & seqq. Col. sup. D. Rodier. cons. 30. n. 19. 20.
- 705 Prescriptioni 30. annorum non potest renunciari, Louins de solemn. contr. gl. 2. §. 1. n. 166. ex Portio cons. 64. num. 11. Gobius consil. 52. n. 135. Cyriac. contr. 217. n. 24.
- 706 Prescriptionis renunciatio an inducatur ex imperatione privilegii super eodem iure, ex prescriptio quæ sit, D. Agnola ad Roxas de incompatibil. p. 7. c. 4. n. 16. Ric. coll. 2952. Anton. Augustin. in 4. compil. decretal. c. 1. de priu. l. 1.
- 707 Prescribere hæres potest non obstante iuramento defuncti de non prescribendo, gl. in

Ten. p.

- e si diligenti, de foro compet. Serafin. de priu. l. in. ram. priu. l. 5. n. 10. D. Rub. de confus. cap. 32. n. 2.*
- 708 Vbi n. 6. dicit etiam successorem prescribere, quod defunctus prescribere non potuit, Nidus de regul. iur. in c. cum quis in l. 1. n. 9.
- 709 Sic iuramentum non tollit Prescriptionem, D. Rofis lib. 1. obs. 11. n. 77.
- 710 Nisi sit illud decissum, D. Rofis n. 78.
- 711 Prescriptio videtur renunciatio in instrumentum, quando partes promiserunt perpetuo obseruare, Palma cons. 92. num. 14. Sed non extenditur ad 30. annos, sed solum decem annos, ibid. n. 15. Barbofin. l. 7. n. 27. seqq. C. de prescrip. 30. vel. 40. ann.
- 712 Prescriptionem opponere, & allegare potest quis, quamvis iurauerit illam non opponere, Gutier. de iur. in 3. p. 1. n. 15. latè Rip. var. c. 14. n. 251. seqq.
- 713 Sed distinctio est, Vi non possit renunciari illi 30. vel 40. annorum. secus triennali, vel 20. vel 30. annorum, Antonell. de temp. leg. lib. 2. c. 108. n. 11.
- 714 De prescriptionibus, vltra citatos tractat Coler post tract. de process. centum. Fermosin. tract. de prescriptio. Insc. pract. concl. fil. p. verb. prescriptio. Sardo in l. ex c. 5. prescriptio, Coluin. cod. §. in. l. ex c. 1. de prescriptio. ibi.

APPENDIX AD QV. XLIII.

Quo ad prescriptionem seruitutis disconu. videndus Sabell. resol. 7. nu. 4. cap. 14. n. 22. 23. Soufa dec. 41.

Quo ad tex. i. procul aff. de probat. Videndus R. Marin. ad Renier. dec. 135.

Quo ad prescriptionem aduersus ius collectandi videndus R. Marin. ad Renier. dec. 136.

Quo ad dicta, quod actio Nullitatis prescribatur 30. annis, Baldus de dote dec. 32. n. 44. Ad num. 948. In conditionalibus non currit prescriptio, nisi verificata conditione, Merlin. de pignor. lib. 5. q. 21. n. 51. & seqq.

Quoad prescriptionem nobilitatis, Mercatoria an derogat nobilitati, Ansaldo de commere. in discursu generali n. 70. & seqq.

Et an annus debitis Ecclesie, si per 40. annos non soluit prescribit, & illi non competit restitutio in integrum, D. Ramague. ad Synod. Gerardens. fol. 433. n. 116. & seqq. Signanter n. 176.

Licet beneplacitum Apostolicum præsumatur per 30. annos, cum obseruantiis, post mille Sabell. §. beneplacitum nu. 7. Maufrella ad Capye. Lat. dec. 19. nu. 15. Stuib. obs. 40. nu. 1. contra. nu. 18. Rota p. 17. dec. 7. n. 23.

Secus post Bullam Urbani VIII. Sabell. sup. Rota p. 10. dec. 219. p. 11. dec. 47. num. 12. dec. 314. num. 10. & seqq. dec. 319. nu. 38. dec. 340. num. 27. p. 13. dec. 191. n. 13. & seqq.

Bulla prædicta non procedit inter duas Ecc.

celis, Rom. p. 4. rec. dec. 10. num. 13. dec. 209. nu. 7. contra p. 13. nec. 474. nu. 1.

Non comprehendit census impositos in bonis secularibus, antequam bona illa transuerint ad Ecclesiam, tales in commentar. ad distam Bullam Urbani p. 114. n. 3. & 6. fol. 191.

Præscriptio Tertii possessoris respectu hypothecæ. Videndusciam D. Romagnol. ad Consol. ad statum. Enx. ubi fol. 256. n. 73.

S Y M M A R I V M.

Q U Æ S T. XLII.

Quid sit confusio in genere. n. 1.

Quid sit confusio iurium. n. 2.

Quando fiat confusio obligationis. n. 4. 5. 6.

Quando intra duorum deueriant ad unam, an, & quando confundantur? n. 7. 8. 9.

Confusio non fit, nec in cofibus, quibus compensatio locum habet. n. 10.

Confusio proprie intelligitur, que perpetua est, ut separari non possit, nec auferri, & ubi in aliam materiam transit. Ibi exemplum. n. 11. & n. 12. ad n. 19.

Confusio fit quando creditor succedit debitori. Sed an confundatur utroque potestari n. 20. & n. 21. ad n. 76. Ibi tota materia confusiois in creditore succedente debitori, ubi ampliatio. n. 22. & limitationes. & n. 89. Sed vide n. 90. & seqq. & n. 156. & n. 290. 320.

Creditor succedens debitori confundit suum creditum, quod prociuit nequam quoad ipsum debitorem, sed etiam quoad fideiussorem. n. 77. 78. Limitatio. n. 79. 80. 82. 83.

Si defunctus obligauit rem suam pro alio debitori, qui sibi suc. cessor non confunditur hypotheca. n. 81.

Cessionarius creditoris fit succedens debitori cesso confundit creditum sibi cessionum. n. 84.

Quid si cedens succedat cesso, & contra n. 85.

Quid si cedens succedat Cessionario, vel e contra. n. 86.

Non extinguitor hypotheca quando heredi superuenit ex iure cesso ab alio post alium hereditatem. n. 87.

An adio erupit, & venditi confundatur adioce. n. 88.

Quod extinguatur alio hypothecaria quo ad creditorem, eius quo ad debitorem. n. 89.

Sed pro resolutione an confundatur, & extinguatur alio hypothecaria, si creditor succedat debitori, sunt distinguendi plures casus, quando haec adit cum beneficio legis, & inuentarij, & tunc ubi fit confusio. n. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. Debet fieri inuentarium eum descriptione debiti hereditatis. n. 97.

Sed quando haec non confundatur, & extinguatur suam, quatenus inuentarium non faciat. n. 98. & n. 99. ad n. 107. & n. 112.

Sed quod confundatur. n. 108. 109. 210. 111.

Ius confusiois, & ius creditoris, si eodem tempore rancupant quid sit praferendum. n. 113. Ibi

etiam alio personalis competens heredi, nisi confusio debitorum ex iure passio defuncti, n. 114. et autem exceptio.

Quando haec est simpliciter perpetua, & irrenouabiliter haec fiat inuentarium, siue non extinguatur alio personalis, & hypothecaria. n. 114.

Non fit confusio quia non haec est renouabiliter, quia grauius fidei commissio, nam potest retinere creditum, nisi specialiter prohibuerit testator. n. 115. & n. 116. ad n. 161. Ibi ampliationes, & limitationes.

Sed quid dicendum circa fructus perceptos per heredem, an illi cedant lucro ipsius, & ex competuntur in ipsius creditum, vel non. n. 162. & n. 163. ad n. 173. Ibi haec, qui a creditoribus haec dicitur ex remissione, vel translatioe haec debet aliquis hoc hereditatem lucro non cedat, nec alijs creditoribus, aut fideiussoribus resistendum.

Imaginarium solutio tantum est concedenda quando extitit pecunia, vel mobilia in hereditate. n. 174. Possessor haec hereditatis renouabiliter, non respectu fidei commissi, & quatenus sit haec, sed respectu aliorum creditorum, non extinguitur hypotheca. n. 175.

Quando haec fecit restitutionem hereditatis ignota, & credito non deducto, competit ei nullus hypothecaria. n. 176.

Non extinguatur hypotheca quando adita hereditate, agitur de hypotheca rei alienata apud heredem non existentem, sed ad alium tertium. n. 177.

Quid quando creditor adit hereditatem debitoris, & rei hypothecata est in hereditate, & sit dominium est acquisitum ipsi creditori in re hypothecata ex iure hereditario, sed alius habet hypothecam in ipsa re uos a defuncto ab alio, quia si postior hypotheca hereditatis. n. 178.

Quid quando creditori est delata hereditas sui debitoris, sed antequam adit, ipse contraxit aliam hypothecam ad fauorem sui creditoris generalem super omnibus suis bonis. n. 179.

Quid quando creditori succedit fideiussor sui debitoris. n. 180. 181.

Quando sunt plures rei debendi, & tui coram succedit creditor. n. 182. 183. 184. 185. 186. 187.

Quid quando heredi aduenit fuit omnia vniuersa hereditas. n. 188.

Quid dicendum quando debitor succedit suo creditorem fiat confusio. n. 189. 190. & n. 191. ad n. 196.

Quid operetur inuentarium in herede 3 n. 197. & n. 198. ad n. 217. & n. 267. cum seqq.

Haec sine inuentario, n. 218. & quando teneatur de proprio. n. 218. & n. 219. ad n. 236. Ibi tota materia, & n. 245. ad n. 266. Ibi ampliationes, & limitationes, & n. 286. seqq. & n. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. & n. 325. 326.

Adio hereditatis, an, & quando praferatur. n. 237. 238. 239.

Haec adio hereditatem tenetur solvere debita de

d. functi. n. 240. 241. 242. 243. 244. 245. Vbi de solemnitatibus inventarij, & de illius privilegijs, & nocumentis.

Multi sunt casus, in quibus heres non consciens inventarium non confundit adiones. n. 286. & ad num. 287. ad n. 310.

Si creditor succedat uni ex duobus reis debendi, vel debitor uni ex reo credendi, quid. n. 318.

Adionum confusio etiam personalis non fit quando defunctus obligatus rem suam ei, qui postea sibi heres existit, non pro suo, sed pro alieno debito. num. 319.

Haec quando eius adiones non confunduntur per inventarium, vel aliter, si habet instrumentum, licet quidam potest absque illis indicis factis, de suo credito, de bonis hereditarij sibi satisfaciunt. 320.

Haec cum inventario, ratione rei venditae per testatorem, & ab eo evictam cum evictiois actio oriatur ante testatoris mortem, & adionem hereditatis, tenetur a se met ipso de bonis hereditarij exigere, & sibi solvere duplum pro evictioe. n. 321. Immo de suo credito censur heres sibi satisfecisse per fidem, & imaginariam solutionem. n. 322.

Verum si vellet rem aliquam hereditariam sibi appropriare, possit, sed requiritur scilicet indicis, & citari alij creditores. n. 323. 324.

Non confunduntur adiones quando ante successionem, contra debitorem erat lis contestata. n. 325.

Lites fiat confusio, & adionum extinctio quando creditor succedit debitori, & e converso, hoc procedit agendo, si non excipiendo. n. 329. Et si non potest potest potius retinere. n. 330.

Si heres insolvens ante certam rem auctor adhibitionem debitorum defuncti, & quando secus. n. 331.

Haec agens contra scilicet defuncti repellitur, nisi iura defuncti sint, per amorem alienum, & omnia filij filius est heres matris, & e converso non potest agere contra emptorem, nam tunc sunt confusa, & extincta per aditorem hereditatis matris. n. 332.

Nec potest defunctum repraesentare per p. tunc. n. n. repraesentatio sic indicia. n. 333.

Verum aliquando confusio excluditur, & iura distincta manent, & tunc heres agens ex iura distincta sibi aliunde competente, quam ex hereditate, non potest excipione repellit ex persona defuncti, quem in tali iure non repraesentat. n. 334.

Patria heredes non est in totum h. i. c. n. 335.

Sic heres, confundit iura, quae habebat tempore aditionis, non ea quae acquirit post aditionem. n. 336.

Ita si filia renunciat in beneficium patris, vel per statum sit excludit ab illius bonis, admittitur ad bona fratris, qui succedit patri, nam illa bona non sunt amplius paternae sed fraterne. n. 337.

Sic, si heres vendit hereditatem ad aliam, emptor absque cessione expressa potest tunc nite debitor hereditarius, etiam executivus. n. 338. Et defuncti adionis directae non impedit confusio, nisi iura in emptore hereditatis, nec in alij, n. quos transferatur actio videtur tantum. n. 339.

In iura confusio impedit limitatio domini. n. n. 340.

Confusio iurum est inevitabilis, ubi est unicum patrimonium. n. 341.

Confusio iurum, & actio iura induta ex unius patrimoniorum, submovetur ex eorum diversitate. n. 342.

Fideicommissarius ultimus vocatus, ob confusio iurum non revocatur alienationes factas a gravato, tunc est heres. Et confusio iurum ultimi possessoris fendi non admittitur ob vinculum restitutionis fendi debiti directo Dominum. n. 343. Prout in emphyteusi, quia reventitur, licet a finit, ad directum Dominum. n. 344. Quia in fideicommissum conditionalis. n. 345. 346. 347. 348.

Non datur confusio in casu, quo heres debet restituere rem venditam per defunctum, vigore statuti. n. 349.

Hypoteca esset per translationem domini rei hypothecatae in creditorem. n. 350.

Etiam si revocetur dominium a creditore, mediante retrovenditione. n. 351. 352. 353.

Hypoteca semel extincta, non possunt causam habentes a debitor in rem iam hypothecata, ex lucris causis amplius molestari. n. 354. limita. n. 355.

Hypoteca transfusa, acquisita proprietate a debitor, & hypothecata, confunditur. n. 356.

Sic etiam si quis sit creditor hereditatis si emat hereditatem non potest vii actione subsidiaria, nec confusione contra se ipsum. n. 357.

Si est Titius sit creditor Caij, & postea idem Caius ducat unam bonam suam Titio, ab illo die donationis extinguitur prima creditum. n. 358.

Servitus extinguitur quando fundus v. g. super quo est illa, devenit ad Dominum sine spe alienationis venisset; nisi non paterat additus ad alterum fundum propter quod per antea servientem. n. 359. Item in usufructu. n. 360.

Alij D. D. T. r. c. l. et de confusione. n. 361.

Quid sit Confusio Contractus, Et in quo differat a Nullitate Contractus.

Quaest. XLIV.

Confusio in genere est, & fit quando Dominus aliquis rei, recipientis functione in genere suo, tradit rem alteri, qui illam rem confundit cum alia suae eiusdem speciei, nam tunc Dominus amittit dominium illius rei, & sic extinguitur praecedens obligatio, & nascitur personalis ad aliam rem eiusdem speciei. Unde de contrah. d. disp. 2. l. n. 165. & seq.

Confusio iurum est vno legalis statuens ex iure defuncti, & heredis libero, iuxta tempus aditionis, non beneficiaria, unicum ius heredis quo repraesentatur defunctus, D. Rubens Tra. de confusio. l. n. 19. vbi definitionem hanc bene explicat.

Seu, est debiti, & crediti in vna eademque persona, peremptio, D. C. ut de compensato.

de commerc. §. 6. gl. 1. n. 24. *Vex. axiom. Tur. lib. A.*
num. 65. & *li. D. n. 17. Rich. dec. 330. Barbos. in c.*
debitori c. de pacis. Card. Luca de legit. dis. 3. l. n.
13. de credit. dis. 3. n. 6. dis. 36. n. 2. dis. 40. 41.
de donat. dis. 20. n. 4. de hered. dis. 28. n. 4. & dis.
22. Olca de cess. l. i. tit. 4. p. 1. num. 3. Valent. Illust.
instr. tit. 4. c. 7. Ciroc. dis. 28. n. 17. Possib. dec. 71.
n. 1. Rot. rec. dec. 668. n. 3. p. ad tom. 1.

21 Vtrum credium hæresis in additione estin-
guitur, non per viam confusionis, sed per qua-
dam fictam, & imaginariam solutionem. *Surd.*
dec. 204. n. 108. de debitor. C. de pass. l. 1. *Frans* 72.
ff. de fideiuss. l. fideiuss. §. aditio ff. de solus. *Mand.*
fideiuss. l. 2. prine. ff. de a. o. f. l. 3. de solutione. 2. §. 1
Affidei. c. 237. n. 3. *Ponte* c. 88. n. 2. 9. T. b. seq. a. 1.
n. 33. lib. 3. *Parchede* Saluam. inf. §. c. 1. n. 1. 135.
Ser. fin. dec. 872. n. 3. *Surd.* c. 195. n. 6. *Gratiam.*
disc. c. 204. n. 6. *Fabian* C. H. 8. sit. 8. de f. 1. 1. *Scgo*
dec. 49. n. 31. *Andreas* con. 313. n. 44. *Altilius* al-
leg. 52. n. 29. lib. 2. *Card.* *Luca* de cred. fidei. 40. n.
17. o. in suppl. d. f. 164. n. 3. *Cociel.* alleg. 3. n. 1.
18. *Vercel* in appendic. ad consil. 79. ad n. 10. o.
seqq. *Luca* ad *Franch.* dec. 80. *Gobius* co. Julia. 122.
n. 8. seqq. *Carilli.* dec. 267. n. 7. *Pentii.* dec. 479.
n. 7. 8. *Buch.* dec. 3. o. n. 7. seqq. T. f. sic. lib. ff. deuch. 3.
n. 5. C. su. i. conf. 10. n. 7. 91. 92. o. conf. 13.
Amat. res. §. 6. n. 1. *Fontanel.* de pass. l. 7. §. 1.
p. 7. n. 38. *Lara* de vitæ humanæ. 11. n. 33. §. 1. de
Card. *Luca* de legit. disc. 13. de bered. d. 1. 2. n.
4. *Mertin.* de pign. f. §. 1. 4. 84. b. in l. 1. 3. §. 1. fo-
solus. *mairim.* *Fand.* in reperi. vitæ volu. q. 4. b. lib.
d. dec. 331. n. 4. o. seqq. T. f. sic. lib. ff. deuch. 52. Ro-
dec. 331. p. 18. rec. *Suleit.* *Sufidius* n. 4. §. 1. solutione. 65.

22 Cum additio illa habeatur loco solutionis,
Affi. d. dec. 3. 37. num. 3. & segg. Alaman. dec. 1. vbi
lib. 2. Gratian. dec. 203. num. 4. Sura. dec. 170. ubi
Hodieru. & Cenfal. Menoch. conf. 183. num. 3. p.
Seraphu. dec. 967. Rota dicitur. dec. 680. & apud
Andreu. dec. 667. num. 10. 15. Cafau. d. 480. l. 1.
72. 94. 92. & d. conf. 23. Marefcot. lib. 1. c. 37. Pe
regre. de fideicom. art. 33. num. 11. segg. Armat. d. f.
56. num. 2. & de rol. conf. 361. num. 3. Gratian. d.
550. num. 28. plures apud Merlu. de pig. lib. 3.
qm. 1. 4. num. 7. 13. 14. Barbo. in d. l. hie d. 1.
34. in princ. fol. m. rim Rota dec. 349. n. 17.
dec. 438. num. 4. p. 5. rec. dec. 39. num. 1. & 6. p. rec.
Tomat. dec. 99. num. 54. Palma conf. 179. num. 8.
Peregr. conf. 66. num. 7. lib. 4. Onar. de contrah. co
2. tract. 20. disp. 66. num. 12. post Negusam. de
pignor. p. 5. membr. 1. n. 49. Alencia. de caus. lib. 1.
c. 21. n. 31.

23 Verum quidquid sit, quod sit ex neta
 tio personalis respectu heredis, non est ex
 eta actio hypothecaria competens super boni
 sificationis defuncti pro eius credito. *Idem*
quasi, §. finis de solut. Rolan. conf. 65. num. 5. 16
lib. 2. §. nrd. conf. 7. num. 20. 21. Farinac. de qu. 4. n.
16. Roderic. de ann. red. lib. 2. c. 19. n. 4. & 30
vbi explicat, sententia de solut. inter. in p. 5. cap.
ut in eum. 145. Seffe dec. 46. num. 12. Ayrles de
pignor. lib. 5. c. 14. num. 8. & 10. Melanc. de iur.
num. 9. lib. 1. Peretz de fideicom. art. 35. m. 3. L.

lit. H. concel. 52. num. 10. Gratian. disc. 204. num. 23.
Fran. h. dec. 80. num. 12. & 21. & dec. 918. num. 24.
Menoch. conf. 89. n. 153. Affine de execut. 5. 7. c. 74.
Amarat. 56. num. 10. Soffius de par. potest. 6. 8. d.
Rubeis de confasc. 19. n. 84. Lara de viri homin.
6. 11. n. 33. Roland. de iur. d. p. 4. 5. An utilis
hypotecaria n. 9. & seqq. Capheol. conf. 395. n. 154.
Menoch. conf. 89. num. 3. & seqq. Rota reuoc. 759.
n. 34. p. 2. Prælleon. 36. n. 26. seqq. Cbristi. dec.
22. num. 9. & seqq. vol. 4. Sabell. 9. inuentarium n. 8.
verf. quod prefacet.

Sed non desunt dicentes hypocaustam expressam non confundi, locus iactam, *Casale conf.* 307. lib. 4. *Verfcll. d. concluf.* 36. n. 20. seqq.

24. Et illa regula, quod actio, & passio non possunt stare in eodem subiecto, in hypotetica non cessat illa ratio, cum sit actio in rem, & subiecta actione personarum, ducatur hypotetica. L. 2. C. de linc. pign. Bolan. de inventar. p. 4. §. cum deo. num. 8. Golin. de am. l. 3. q. 3. p. 56. D. de Gestor. usufr. l. 2. §. 2. 3. Statut. de Salutar. inf. p. 5. c. vnie. num. 135. c. de dec. 46. num. 2. Merlin. d. q. 1. q. 1. num. 8.

25. Maxime si hares creditor in consilio adiu-
xerit hereditatem, vel habens ab eo causam mole-
stari contingat a Creditorebus postea moribus
defuncti, nam respectu eius, quod sibi uelli
potest ab aliis perficere, & irreuocabili ter do-
monus factus non fuerit ius hypothecae, & ante
ignominiam iactum remaneat, nec per additione
abique inueniarum salutem in aliquo diminuat.
vel haeredum post alium fesse d. dec. q6. n. 4. Fran-
eb. dec. 70. n. 12. Sc. p. p. p. Saluian. lib. 1. q. n. 18
n. 4. Aymar. ref. 56. n. 4. Cui. Lma. cit. de debito, &
crediti. dist. 40. n. 29. Gobini. de consue. 122. num. 3
Vel Golo paruo aduerf. l. fr. n. 200.

26 Quamuis apud heredem sine inventario
ius hypotecæ, & anterioriam, inutile, ac ineffi-
cax fuisset, Ph. hinc. de inventar. p. 7. n. 93. Sesse d
dec. 46. n. 30.

27 Sed posset vtiliter cedi alteri, ad hoc vtille
vtil posset contra creditores posteriores, *Frankl*
d. dec. 80. num. 31. vbi de ceterum refert, *Scappus*
sup. lib. 1. g. 18. nu. 3. 4. *Hodiern. ad Surd. dec. 170*
num. 12.

28 Nam non videtur inconueniens, quod actio
quæ apud creditores post solutionem sibi fa-
ctam inutilis etiam postea cesset ethica fu-
erit, vi in casu *Lin. creditore* 38. ff. de *causis*
Neguerol. alleg. 11. n. 62. Olea de cess. ign. tit. 5.
q. 10. D. D. apud D. Gobium d. consult. 122.
n. 4. 5. 6.

29. Sed contrarium est verius; nam per adiun-
nem hereditariae debitoris à credere factam
abſque inuentaria confuſio ne dūm, ſed per emp-
tam, ac extincta ſit omnis actio, & hypotheca ad-
mittitur, quoniam habebat à defuncto, in eius bonis
l. ſi ſubſtit. §. aditio. ff. de ſolui. l. ſi debitori; 5. l. 6.
l. p. auian. 72. ff. de ſideiſſ. l. debitori. C. de pelliſ-
lucet 14. C. ad l. ſalut. R. Pont. conſ. lib. 1. l. bonu
de iuratori. par. 7. nu. 92. ſiſſe dec. 49. n. 31. Fabia
Culib. 8. iur. 8. diſp. 11. 7. bemat. dec. 97. num. 4.

- Gratian. dist. 204. nu. 26. Statil. de Salian. inf. 5. c. unie. n. 138. Merlin. de pign. lib. 5. d. q. 14. num. 6. & 95. Andreal. contr. 313. num. 44. Melius alleg. 52. nu. 29. lib. 2. Carril. dec. 267. nu. 6. vbi de credito dotali, Peutingen. dec. 479. nu. 7-8. Bieb. dec. 330. num. 7. segg. Card. Luca d. d. f. 40. num. 27. & in suppl. dist. 164. n. 3. Roderic. de ann. redit. d. c. 19. num. 33.*
- Reprobato Franch. d. dec. 80. dicit Cenciol. alleg. 17. num. 18. & segg. vbi decimum refert, *Præcol. in 2. appendic. ad consil. 49. nu. 10. & segg. vbi etiam decimum refert. Card. Luca sup. nu. 34. Carl. Aut. de Luca ad Franch. d. dec. 80.*
- 30 Sic confusa actione per aditionem hæreditatis absq; inventario, illa non potest cedi nec transferri, ad finem se tuendi aduersus posteriores creditores, *Negus. de pignor. p. 5. num. 56. Fab. in C. d. defn. 13. Rota dec. 450. num. 3. p. 2. rec. Thomæ. d. dec. 99. num. 5. Merlin. qu. 49. num. 103. Cam. old. alleg. 17. nu. 29. segg. Luca ad Franch. d. dec. 80. num. 6. Præcol. sup. nu. 16. Bieb. dec. 330. num. 9. & segg.*
- 31 Et licet *Negusant. de pignor. 5. p. num. 54. sup. citatus*, & alii dicant non extingui hypotecam, si bona defuncti reuocabiliter fuerint quæsitæ debitori, Tamen illorum opinio debet intelligi, si reuocabilitas sit, si debitor successit Creditori iure alicuius fideicommissi, & cum onere restituendi bona, sequi si iure directo, & titulo irrevocabili fiat illius hæres, ut bene distinguit *Gratian. d. dist. 204. num. 25. & segg. Roderic. d. c. 19. num. 38. Alias non daretur casus, quo successio haberet vim solutionis, Luca ad Franch. d. dec. 80. nu. 2. & d. c. d. c. contr. 313. n. 49. Cenciol. d. alleg. 17. nu. 22. Præcol. sup. n. 9. & segg.*
- 32 Cuius distinctionis rationem ponunt *Negusant. p. 5. nu. 55. Merlin. d. q. 14. nu. 95. lib. 5. de pignor. Gabius d. consil. 112. n. 8. p. 10. 11 & 12.*
- 33 Tamen secus est quando creditor antequam moreretur, hypotecam in alium transfuisset, quia tunc si debitorem hæredem relinquit, quamuis hæreditatis aditione confundatur directæ hypotecaria, non tamen confunditur villis in Tertium translata, *Asi. hares l. 2. & ibi Bart. ff. ad Tribell. l. hæreditatem, & ibi gl. in fine, ff. de donat. l. quis ergo casus, ff. de pecul. legat. Paul. c. 395. Negus. de pignor. 5. p. membr. 1. nu. 56. Roderic. d. c. 19. n. 33.*
- 34 Sic etiam non possit hæres creditor defuncto cum hypoteca agere contra Tertium possessorem rei hypotecæ, quia teneatur habere ratum factum defuncti, *Lexm. à matre, C. de rei vendit. Et obstat sibi cussionis exceptio, l. vendicatem ff. de cussion. Roderic. d. cap. 19. num. 34. 36.*
- 35 Quæ diximus isto casu hypotecam confundi aditione hæreditatis, limitanda sunt, primo quando alius creditor posterior, qui habet in eadem rem hypotecam agere, aduersus hæredem, antequam tertium possiderem, hypotecariam auocandam rem ipsam, nam tunc hæres possit se tueri opponendo de sua hypoteca anteriori. Nec obstat, quod rei suæ non potest hypotecam habere, *d. l. neque pignus. Vel quod domino superueniente confundatur hypoteca, quia hoc procedit quatenus res per alium non auocetur, sed quatenus alius tenet rem, auocare, licet Domino se tueri exceptione anterioris hypotecæ, Crænet. conf. 248. & 202. Cappe. dec. 43. Affl. dec. 8. & 16. Boer. dec. 47. nu. 4. l. si pastore, ubi gl. Bart. & Salyr. C. si antiqua, credit. Negus. sup. nu. 2. Roderic. sup. d. c. 19. vbi num. 33. impugnat, & bene Negus. sup. vtrq; Quartus casus, n. 53.*
- 36 Ideo quamuis apud hæredem sine inventario sit hypotecæ, & anterioritatis inuile, & inefficax fuisse, *Phanue. de inuentar. p. 7. num. 93. Negus. de pignor. p. 5. ante nu. 54. Sesse dec. 46. num. 30.*
- 37 Tamen vtiliter ab eo hæredem creditum illud potuit cedere antequam adiret, & ideo illo vi potest Cessionarius contra Creditores posteriores, *Franch. dec. 80. num. 2. vbi decimum refert per S. C. Sc. ppur. de Salian. lib. 1. q. 18. num. 3. 4. Modern. ad 5. n. d. dec. 170. num. 12. Præcol. d. Affl. dec. 8. Merlin. de pignor. d. lib. 5. q. 14. Bartol. l. c. 10. ff. 127. n. 1.*
- 38 Nec est verum, quod sit inutilis actio apud vnum, vtilis apud alium, *L. Creditare 38. ff. de emul. Nigucial. alleg. 11. num. 63. Olea. de cessit. 5. q. 4. nu. 10. Mart. de edic. d. xam. 47. nu. 9. segg. Merlin. d. q. 14. num. 101. & segg. Card. Luca d. dist. 40. nu. 3. & segg. D. D. apud Mell. alleg. 52. nu. 30. quos declarat n. 40. & segg. lib. 2.*
- 39 Secus si actio sit extincta per aditionem, nam tunc illa cedi non potest, *Gabius d. consil. 122. nu. 10.*
- 40 Quod est intelligendum pro rata, quæ est hæres, *Salyr. l. obligatio nu. 34. Tuse. l. h. c. anclis. 52. Gratia. d. dist. 203. Rota par. 18. rec. dec. 331. Card. Luca de cred. dist. 41. nu. 4. Dicemus infra n. 47. & 75.*
- 41 Sed licet adiret confusio, tamen hæres potest restituere ratione hypotecæ, *Amat. res. 56. nu. 14. Rubis de consil. cap. 17. n. 40. Roderic. de ann. redit. lib. 2. c. 19. nu. 34. vtrq; quod diximus. Crænet. conf. 202. & 248. Cappe. dec. 43. Affl. dec. 8. & 16. Boer. dec. 47. nu. 4. Rebuff. ad Consil. Gull. tom. 2. tract. de consil. reddit. art. 1. g. 8. n. 14. 15. Valenz. conf. 15. n. 13. Beron. conf. 46. n. 11. lib. 1.*
- 42 Et hypotecaria non censetur confusa, & extincta in præiudicium creditorum hæreditatis, *Merl. n. d. q. 14. nu. 93. segg. D. Mercan. disp. 95. vbi quod non imputantur fructus percepti in præiudicium dictorum creditorum, quamuis de illis teneatur hæres actione personalia rationem reddere creditoribus hæreditariis. Nos infra n. 101.*
- 43 Et quod hypotecaria actio competens creditori in bonis illius, qui cum instituit hæredem venit in obligatione ad suorem alterius fidei contrahentis ante aditam hæreditatem, & fidei confusionem; Et licet postea per aditionem extinguatur directæ illi competens, remanet villis,

utilis, quæ ante aditionem incepit competere, eius creditor, toto tit. & si pign. ad sit. Negus. p. 9. membr. 1. num. 56. & in fine, Statut. de Salina, lib. 1. g. 18. nu. 3. seqq. Merlin. de pign. d. g. 1. 4. num. 101. & 102. Medic. dec. Senen. 73. exam. 47. nu. 3. seqq. Præf. ad Aff. dec. 8.

44 Confusio posita, quod confusio fit quando creditor succedit debitori, procedit non solum in hærede, sed etiam in fideicommissario universali, & legatario, quia quando legatum fit Creditori, censetur factum animo compensandi, i. in prim. ff. ad Trebell. Præf. ad Aff. dec. 44. num. 11. Gabriel. conf. 16. a. 31. decum refert per Rotam Rom. anno 1593. & anno 1607. Præf. d. cons. 36. nu. 4. Doff. d. Guttier. de temp. sit. rom. 1. lib. 1. q. 10.

45 Dummodo debitum sit necessarium, secus voluntarium, ut est debitum ex contractu, nam tunc non intrat compensatio, nec confusio, Aff. sup. post mille D. Guttier. d. q. 20. nu. 22. seqq. Nam in necessitatibus nemo liberalis existit, Imognam, C. de contr. stipul. & ibi DD. item legatum, ff. de adim. legat. Sord. cons. 112. nu. 8. Valas. cons. 153. num. 24. Gamma dec. 71. num. 3. Præf. ord. instit. de adopt. num. 43. Gratian. diff. 796. nu. 27. disc. 925. nu. 9. Mangit. de impu. g. 15. n. 36.

46 Et in debito necessario conclusio procedit quando testator legando creditori dixerit: Quod de eius hereditate nihil aliud petere, ac præstare possit, quia tunc animo compensandi legatum fuisse censetur, aliis secus, Rota in distis dec. 1593. & 1607. Præf. sup. nu. 6. D. Guttier. sup. nu. 66. & seqq.

47 Sed conclusio hæc limitatur, ut non procedat quando v. g. debitor legando creditori, & e contra, dixerit: Lego tibi meo creditori de bonis meis tantum, quia illo casu ipse creditor ultra suum creditum poterit etiam legatum consequi, cum hoc casu legatum non censetur factum animo compensandi, M. cons. fil. sing. 162. Præf. sup. num. 16. Et num. 38. dicit, quod si maritus legat uxori suam, actionum confusio non fit, secus tamen si maritus diceret, quod de illo legatum sua vxor sit contenta, ita ut nil aliud de sua dote petere possit, vel fuisset dictum, quod fecit legatum ad tollendas lites, alias non compensatur, Aff. dec. 44. & Præf. sup. decum refert anno 1593. D. Guttier. sup.

Quod intelligit pro ea parte, pro qua est hæres sit confusio, licet, C. ad l. scilicet diximus sup. n. 40. & dicemus n. 75.

48 Nam hæres tenetur habere ratum factum defuncti pro ea parte, pro qua est hæres, legatum a matre, C. de rei vendit. at. Rota dec. rec. 528. p. 2. Præf. sup. num. 17. Sord. d. cons. 12. num. 13. Borz. dec. 64. Mangit. de impu. q. 49. num. 48. Fusar. de sublit. q. 557. Nonat. in proxi. elect. for. q. 14. num. 23. scilicet 2. & q. 10. nu. 5. Far. axiom. iur. lit. H. num. 27. & seqq. Vbi tota materia.

49 Quod intelligit in hærede cum beneficio se-

gis, & inventarii, alias tenetur ultra vires, nam inventarium non iuvat hæredem in rebus hæreditariis, Rota dec. 61. num. 4. & dec. 256. nu. 1. p. 2. rec. M. eurb. conf. 89. num. 14. Card. Luca de feud. dist. 127. num. 28. de credit. dist. 37. num. 8. Honded. conf. 3. num. 5. lib. 1. decum refert per Rotam Rom. anno 1596. Præf. sup. lib. 2. vbi fuit dictum: confusio fieri actionum pro rata iurium hereditariorum, ex ea ratione, quia illud beneficium inventarii ad aliud non fuit inventum, nisi, ut præstaretur hæredem solum a damno, non autem, ut aliquid lucrari deberet, M. antea dec. 226. nu. 4. Rota dec. 270. p. 4. noniff. Sord. dec. 30. nu. 13. seqq. vbi Hodier. & Censal. Durand. 343. num. 2. Præf. cons. 32. num. 8. seqq. & cons. 70. lib. 2. D. Marcan. diff. 60. Kidolf. in praxi p. 1. c. 8. n. 252. & seqq. Sa. bell. in inventariis, n. 8.

50 Exrendo prædicta in tantum valere, ut propterea hæres cum beneficio inventarii non valeat bona ab autore alienata vendicare, dato etiam quod essent sibi debita, sitamen deductis oneribus tantum remaneret in hæreditate, quantum importet valor rei alienatæ; vtrūc Rota cum DD. sup. allegatis, signanter Sord. cons. 73. num. 34. Gratian. diff. 743. num. 14. seqq. & nu. 50. seqq. Præf. cons. 70. nu. 31. seqq. lib. 2. S. abell. in inventariis, n. 8. & S. b. a. res, n. 16.

51 Licet secus esset si foret in re alienata aliqua affectio particularis considerari possit, veluti quia esset res antiqua lux domus, vel Maiorum suorum, quia tunc illi eam redimere liceret, Ludrab. cons. 138. num. 4. Rosental. de feud. c. 9. membr. 2. cons. 72. nu. 8. & gl. lit. F. Sed eam noluit firmare Rota anno 1616. Aldin. ad Ludovif. dec. 418. n. 19.

52 Declara supra posita, esse vera in creditoribus succedente debitori, qui effectualiter adit, & illius actio iam oria fuisset, quia tunc aditione, actiones competentes eo modo, quo supra extinguntur, sed secus in eis, quæ postea nascuntur, ex causa non hereditaria, quia qualitas adiecta temporis, debet intelligi secundum tempus, cui adicitur, h. in distis. Sextiman. ff. de usual. decum refert per Rotam Romanam anno 1582. Præf. sup. num. 24. Dicemus infra num. 151.

53 Declara, quod per aditionem hereditatis, debitum clarum, & liquidum per instrumentum, confusione non extinguitur, ita ut in restitutione faciendis non sit illud detrahendum, Serafin. dec. 979. n. 3. Dicemus infra n. 320.

54 Ideo videmus etiam è confusio, quod hæredi non datur retentio bonorum pro illis creditis, de quibus non liquet, nec interim facit fructus suos, nisi pro illis tantum, quæ liquida apparet, & sic solum pro liquidorum concurrenti quantitate, Serafin. dec. 979. n. 4.

55 Vnde hæres Creditor cum inventario poterit pro suo credito implorare officium iudicis, & ab eo petere bonorum hereditarium legat.

separationem, & assignationem citatis Creditoribus, & Legatariis, quia tunc non dicuntur actiones confusae, *Antica dec. 326. num. 5. Præf. sup. n. 26.*

- 56 Sed ad hanc distinctionem est advertendum, quod, aut hæres creditor petuit sibi pro eius credito bona adjudicari, aut non, primo casu, ex quo creditor videtur renunciavisse privilegio iuris petendo honorum adiudicationem, quia scire debet, quod ius fingit creditorem adeundo sibi soluisse de suo credito, & sic tot bona cepisse, quæ pro sui satisfactione sufficientes, & per consequens ex illis tamquam ex propriis bonis fructus percepisse, unde sequitur quod in illo primo casu fructus ex bonis hereditariis in eius creditum imputantur, ut decilum refert *Sard. dec. 92.* In secundo casu si non fecit instantiam adiudicationis honorum, tunc illi fructus suum creditum non extenuant. *Idem Sard. dec. 224. Præf. sup. n. 27.*

- 57 Quæ diximus de creditore volente propria autoritate sibi bona appropriare, solum procedere si huiusmodi electionem sine dolo, & fraude faceret, at secus si e contra. *Add. ad Ludov. dec. 67. num. 16. ubi allegat Rot. dec. 1. num. 4. p. 1. dices.*

- 58 Veluti eodem modo prædicta declarantur procedere, quando hæres cum beneficio inventarii esset creditor anterior alius creditoribus testatoris, quia quando est anterior tunc bene procedit illa imaginaria solutio pro rata sui crediti super corporibus hereditariis, cum hæc ficta solutio vim iudicialis habeat, *Sard. dec. 92. num. 2. det. 170. num. 1. & det. 224. Mogon. det. 1. sup. 59 num. 6. Rota dec. 680. num. 1. p. 1. dices.* Quo casu creditores posteriores in nihilo differunt à fideicommissariis, quo ad acquisitionem domini factam per heredem in ipsa acquisitione cum inventario, secundum declarationes alias per *Præf. sup. n. 28. in m. rgine.*

- 59 Secus si creditores hereditarii essent anteriores hæredi creditori, quia tunc in præiudicium anteriorum, illa solutio imaginaria non intraret pro rata sui crediti, quia quis non potest ex re alteri obligari, fructus ad proprium commodum recipere, cum prior in tempore sit prior in iure, *Rota Rom. separationis bonorum. vno, 24. Ian. 1671. coram Prim. Præf. sup.*

- 60 Sed quod confusio fiat actionum, quando hæres inventariis non confecerit, sed simpliciter adierit, *Franc. dec. 39. num. 13. Nos infra n. 246. seqq.*
- 61 Ideo concordia est, ut prima opinio procedat quo ad retentionem altera quo ad actionem, *Fr. m. h. p. Præf. sup. n. 29. 30.*

- 62 Quæ diximus de hærede adeunte, qui pro suo credito de bonis hereditariis sibi satisfecisse præsumatur, illud primo intelligendum venit de bonis mobilibus, & postea de stabilibus, Item de bonis prius alienatis, quando non alienatis, & non consumptis, *Sard. dec. 170. num. 3. 4.* Et in dubio præsumitur solutio facta prius de mobilibus, & postea de immobilibus, *Rota*

dec. 680. n. 7. p. 1. non ff. Præf. sup. n. 31.

- 63 Sed bona, quæ pro credito deducuntur hoc modo estimari debent, nempe si creditum debeatur tempore mortis, tunc attenditur valor bonorum iuxta illud tempus, si vero post mortem Testatoris hæres creditor fiat, tunc bona estimantur iuxta illud tempus, quo sunt facta debitorum solutio, *M. vno, b. conf. 183. num. 14. seqq. Præf. sup. fol. 356. num. 24. Idem M. vno, b. conf. 245. num. 2. 1. seqq. Peregr. de fid.icom. art. 35. num. 10. 12. Rota dec. 680. num. 1. p. 1. non ff. Præf. sup. n. 32.*

- 64 Extendit primo, quod etiam hæres creditor dotis, vltra electionem, quem habet in quibus bonis, velit dotem reinde, ad id potest etiam officium iudicis implorare, ut sibi rem aliquam pro suo credito assignet, *M. vno, ita dec. 326.*
- 65 Et si hæres volens vnam rem particularem sibi appropriare pro suo credito, si id non facit autoritate iudicis, non potest amplius melioramenta deducere; *Rota dec. 680. num. 6. par. 1. non ff.*

- 66 Declara tamen id esse verum quoties hæres fideicommissarius nolle illud creditum dotis, in pecunia solvere, quia tunc creditor cogere non potest suum creditum in pecunia acceptare, *Præf. sup. fol. 356. n. 24. 25. Præf. sup. n. 34.*

- 67 Quod hæres creditor succedendo debitori confundatur actionem, illa conclusio procedit, etiam in suo heredem, *Paris. conf. 16. num. 49. vol. 2. Mont. de int. n. p. 364. num. 11. 12. Fatina. d. q. 4. vltim. vol. n. 3.*

- 68 Confunditur etiam obligatio naturalis, *Paris. conf. 16. num. 49. vol. 1. Decur. 177. 3. ampl. in 10. 14. vlt. volum. num. 9. lib. 1. Fatina. sup. num. 4. Rod. de am. red. lib. 2. c. 19. num. 38. D. Rod. de conf. c. 5. num. 3. 4. Det. conf. 655. num. 31. 32. Rod. conf. 40. n. 92. Præf. sup. l. 36. n. 7.*

- 69 Quæ conclusio procedit, ut creditor succedendo, si patet debui, videtur hærediti renuciare, *Idem d. L. heredi. num. 1. d. n. f. u. Fatina. num. 7.*

- 70 Quamvis etiam succedat vni ex debitoribus in solidum obligatis, vtrius confundatur in totum, *Corn. conf. 30. n. 8. vol. 4. Fatina. num. 8. Sed Vide n. 183. & 318.*

- 71 Quia conclusio procedit etiam in Fisco, *DD. in l. Frane. fidei. fidei. Præf. sup. n. 7. & Dicemus i. f. d. n. 236. & 264.*

- 72 Extinguitur actio tunc dum ope exceptionis, sed ipso iure, *Duen. reg. 8. ampl. 4. in consil. vltim. vol. n. 4. num. 9. & seqq. lib. 1. Monical. de inuentur. fol. 64. n. 11. Fatina. sup. n. 4. n. 9. Præf. d. conclus. 36. n. 8.*

- 73 Quæ exceptio confusiois potest opponi in quacumque parte iudicii, *Guid. Papa dec. 209. per tex. in l. vltim. fidei. fidei. Præf. sup. n. 10.*

- 74 Limita si hoc ei esset damnosum, nam tunc præsumitur facta solutio, *Socin. ann. conf. 170. num. 5. vol. 2. & conf. 8. num. 20. cod. vol. & conf. 64. num. 10. Capra conf. 250. num. 8. Vbi quod isto casu succedit, nec etiam habet vim solutionis contra Socin. sup. Fatina. sup. n. 10.*

75 Confusio fit pro parte, quæ est hæres. *Nrgaf. de pign. fol. 89. num. 40. Paris cons. 95. num. 11. vol. 1. & conf. 157. num. 9. seqq. vol. 2. Duen. reg. 18. l. m. 1. Gomez. art. de fideiuss. num. 20. l. f. h. b. m. 5. aditio. ff. de sol. t. l. lices. ff. de fideiuss. l. cum secus. dem. C. rodem. l. si debitor. C. de fideiuss. l. p. r. C. de hered. a. l. Farinas. sup. num. 17. Alderis. de. h. erred. a. l. 4. num. 9. T. f. d. l. H. conch. 52. Gratian. diff. 203. & ibi Luca. Rota p. 18. rec. dec. 331. Gobius consult. 122. Sabell. §. obligatio. num. 34. Diximus sup. num. 40.*

76 Hæres, ut confundat debet adire hæreditatem, alias secus, *Capia conf. 152. num. 5. Duen. reg. 18. l. m. 4. Farinas. sup. n. 19.*

77 Amplia posita sup. num. 20. Ut creditor succedens debitori, confundat suum creditum, ut procedat ne dum quod ad ipsum debitorem, sed etiam, quod ad fideiussorem, quia per confessionem creditoris debitori, fideiussor liberatur, si creditor non conficit inventarium, *Montic. l. de inventar. fol. 78. num. 78.* Sed quid si creditor succedens debitori inventarium conficit, fideiussor est liberatus, si hæreditas est solvenda, alias secus, *Montic. l. p.* Et circa liberationem fideiussionis procedunt, ne dum si creditor succedat debitori, sed etiam si debitor succedat creditori, *Montic. n. 77.*

78 Et si fideiussor succedat debitori, & sic ei, pro quo fideiussor, an sit à sua fideiussione liberatus, quod confundatur, & extinguatur obligatio fideiussoria, & tantum remaneat obligatio principalis, & sic iusto casu fideiussor hæres non potest amplius, ut fideiussor conveniri, sed ut principalis debitor. *Montic. sup. num. 71. f. 99. Mantica d. tacit. lib. 16. tit. 20. an. fuit. T. b. f. q. 76. num. 10. lib. 3. Mantica d. fideiuss. ff. de sol. t. l. 4. num. 17. Gomez. var. c. 13. n. 20. Farinas. d. q. 4. num. 22. Conciol. de hered. art. 1. n. 419.*

79 Quod limita tribus modis. Primo, quando obligatio principalis esset inefficax, & invalida. Secundo, quando principalis debitor esset tantum naturaliter obligatus. Tertiò, quando si fideiussor fecisset inventarium, nam ipsi tribus casibus non extinguatur fideiussoria obligatio, etiam quod fideiussor succedat debitori, *Gomez. var. tit. de fideiuss. n. 20. & ibi Aylon. Reolan. de inventar. p. 4. vers. queritur num. 3. seqq. Pbanne. de inventar. p. 5. num. 49. seqq. Mantica d. fideiuss. ff. de sol. t. l. 4. n. 19. Farinas. sup. ibid. Mantica d. tit. 20. n. 31. Conciol. sup. n. 428.*

80 Et creditor succedens fideiussori sui debitoris extinguit hypothecam, *Merlin. d. pign. l. lib. 5. q. 1. 4. num. 104. & 105.*

81 Si defunctus obligavit rem suam pro alieno debito, cui sibi successit, non confunditur hypotheca, *Nrgafant. de pign. 3. p. 1. memor. num. 3.* Sic si res fuit hypothecata reditui, hæredi debito alio, quam à defuncto, & cum rem hæres nanciscitur inter bona defuncti, & tunc etiam hypotheca hæreditariæ aditione extinguitur, cū defunctus non esset reditui obligatus, nec personalis per aditionem subita, cum non esset

penes defunctum, & ita non est cur tollatur hypotheca per confessionem, *Roderic. de ann. reddit. lib. 2. c. 19. num. 40. Amat. r. 56. a. 15.*

82 Confusione obligationis fideiussoriae non extinguitur principalis obligatio, *l. gentraliter. ff. de fide. iussor. Nam obligatio hypothecaria, quævis à principio non potuit confundi abiq; personali aditione, conitribitur. ff. de pign. vbi Bart. & alij. S. m. d. c. 174. num. 10. & decis. 28. num. 4.*

83 Tamen semel constituta substatineat abiq; ea, l. 2. C. de lat. pign. Roderic. de ann. reddit. lib. 2. c. 19. n. 12. Vnde alia infra n. 180. 181.

84 Amplia, ut etiam si Cessionarius creditor succedat debitori, confundatur etiam creditum sibi cessum, *Montic. sup. fol. 81. n. 90.* Vbi hoc ampliat quamvis Cessionarius conficiat inventarium. Sed quid è contra si cessus debitor succedat Cessionario? *Montic. ibid. n. 89.*

85 Item quid si cedens succedat Cesso, vel è contra, *Idem n. 81. f. 99.*

86 Item quod si cedens succedat cessionario, vel è contra, *Idem n. 87. seqq. Farinas. sup. n. 23.*

87 Non extinguitur hypotheca quando hæredi supervenit ex iure cello ab alio post aditam hæreditatem, *Merlin. de pign. lib. 3. q. 14. num. 99. & 100.*

88 An actio empti, & venditi confundatur aditione *Montic. l. de inventar. fol. 92. num. 131.* Vbi loquitur de creditore succedente emptori.

Et num. 133. & seqq. Vbi è contra loquitur de emptore succedente venditori, & dicit confundi actiones, aditione, non sic quod ad alios, etiam fideiussores ipsius emptoris.

Et num. 123. & seqq. v. q. ad n. 31. vbi distinguit res aliorum casus, quando venditor succedit domino, vbi exierit de duobus, an venditoris hæres possit ex persona sua vindicare, vel an saltem, ex persona domini, & dicit non posse, siue sciat, siue ignorabat rem venditam fuisse alterius ex *l. cum vir. ff. de v. s. p. c. i. o. n. Etiam si fecerit inventarium, maxime si renebatur de cessione, per regulam *l. vindicantem. ff. de v. s. p. c. i. o. n. Nec ex persona Domini potest vindicare, licet rei vindicatio, & dominium patiens rei vindicationem perduret, per bonas rationes per ipsum Montic. alias.**

Quando Dominus succedit emptori, an rei vindicatio confundatur aditione, & prima fronte dicendum confundi, nisi fiat inventarium, sed contra ipse *Montic. & bene probat, si Dominus rem suam malit. l. bona fides. ff. de pos. & pluribus per ipsum alias.*

Quando emptor succedit Domino, an actio empti confundatur aditione, & nullo modo, *l. non tamen. l. si eueni. ff. de c. i. s. t. i. o. n. Quid si emptor ex sua persona agit empti aduersus venditorem, an ex persona Domini, cui est hæres cum inventario, agit rei vindicatione? quod vii possit utraq; actione, facit, quod facti inventario substatineat duas personas. Quod vii possit rei vindicatione tantum. Quod putat verum *Montic. si rem penes se habeat ex traditione**

venditoris, vel etiam ex sua successione. Sed nunquid ergo rem habens cogatur pretium venditoris solvere, & si durat venditio cugitur. Sed contra est *tex. cum gl. & Bald. in l. si rem, quam ff. de emptione*. Sed an exingatur actio emptionis ad duplum contra venditorem, & sic *l. si venditoris, l. si ei, cui vers. item si ff. de emptione*. sed *Monticuli* assertiones contra, & requirit cogitandum.

Quando venditor succedit emptori, an resoluitur emptio, & venditio; & sic, quia nemo sibi creditor, & debitor esse potest, *vnusquisque in vrbis*, & aditio subsequens vim solutionis, & compensationis. *l. 2. §. pen. ff. de hered. vel action. vendit. l. si cum, §. aditio. ff. de solution. l. Præmiss. ff. de fideiuss. Monticuli sup. n. 31.*

89 Sed quod exingatur actio hypotecaria, quoad crediorem, secus quo ad debitorem. *Card. Luca de credit. dist. 40. n. 17. & Jeqq. vbi differētia n. 29. 30.*

90 Pro resolutione Articuli, si per successione Creditoris debitori, sit cōfusa, & extincta actio, plures sunt distinctiones, secundum magis receptam sententiam. Primus est quando hæres adiuit hæreditatem cum beneficio legis, & inuentarij, & tunc non fit confusio. *l. si §. & si præfatam, & §. in comp. vers. si verb. C. de iure delib. Sord. conf. 147. num. 40. Menoch. lib. 1. c. 29. num. 33. Gratian. dist. 511. num. 27. Rosental. c. 3. feud. c. 9. concl. 71. & Jeqq. Magon. dec. Flo. 6. d. n. 42. D. Rubens de confus. c. 7. num. 10. Af. de ex. cent. §. 7. c. 36. Amat. ref. 53. n. 2. nam inuentarij separata omnia, French. dec. 246. num. 9. Montico d. c. 326. num. 3. Intrigle feud. cent. 3. art. 7. n. 21. Amat. ref. 56. n. 3. Mantica d. tacit. lib. 16. tit. 20. num. 31. vol. 2. Cof. de remed. sub lib. 40. Cyriac. contr. 663 n. 10. Roto dec. 280. num. 3. Jeqq. par. 4. diuers. & dec. 524. n. 2. p. 2. & c. 722. n. 5. p. 1. diuers. & dec. 378. num. 7. p. 1. rec. Farinac. d. q. 4. n. 12. Vbi etiam si confectio inuentarij sit remissa à Testatore. Merlin. sup. nu. 16. Card. Luca de hæ. et. dist. 28. num. 6. Secus si inuentarium factum sit nullum. Volenz. conf. 89. n. 8. 9. Mel. lins obj. 131. num. 16. Cof. l. d. conf. 23. num. 30. Bonden. coll. lib. 1. nu. 99. coll. 42. nu. 65. Dunozet. d. c. 161. num. 4. Conciol. de hered. art. 1. num. 161. Arg. l. de acquir. poss. ff. §. 8. art. 35. num. 939. Jeqq. Gobins consult. 112. n. 13.*

91 Cum beneficium Inuentarij faciat, quod hæres nullum dānum pati possit. *l. si §. si præfatam, & §. litem. C. de iure delib. Sord. conf. 7. num. 31. lib. 1. Cyriac. contr. 226. num. 7. Solgad. p. 1. c. 9. num. 32. Rota dec. 313. num. 4. p. c. 1. rec. Et constituit hæredem in statu, ac si hæreditatem non adiuisset. Præst. Pop. hered. ex iust. gl. 2. n. 12. Jeqq. Rolan. de Inuentar. p. 5. q. 15. Rota p. 14. rec. dec. 82. num. 4. Jeqq. C. rissin. dec. 22. n. 9. Jeqq. vol. 4. 5. abell. §. hæres n. 26. & §. Inuentarium n. 8. Conciol. de hered. art. 1. num. 363. Et Inuentarij operatur quod hæres representat duplicem personam. Card. Luca de iudic. dist. 40. n. 10. Et*

Iura distincta conseruat, ac si hæreditas non elset adita. Rubens de confus. c. 30. n. 2. & 13.

92 Que dicta de non confusione actionum, quando hæreditas non est soluendo, secus autem si sit soluendo, & opulenta, quia tunc hæreditas non interest, actiones non confundi. *Gabriel. conf. 125. num. 12. lib. 1. Phauus. de inuentar. p. 6. m. 4. Gratian. dist. 511. n. 27. Jeqq. Thomas iust. de inuentar. lib. 1. 3. num. 190. Ludolf. dec. 67. num. 11. Conciol. sup. n. 364.*

93 Immo quod hoc casu possit creditum capere, & retinere propria autoritate, *Monticuli fol. 145. n. 130 sed fol. 147. num. 140. dicit, in hoc casu, debet hæres petere dari Curatore creditum, & rem pro eo eligere. Farinac. repertor. vltim. vol. qu. 4. num. 25.*

94 Et hæres, qui confectit inuentarium non confundit debitum suum, nè dum proueniens ex causa onerosa, sed etiam ex causa lucrativa, & sic non confundit debitum necessarium. *Monticuli de Inuentar. fol. 147. & n. 140. in fine. Farinac. sup. n. 26.*

Sed licet impediat confusionem Iurium, nè impedit dominium, ac possessionem, *Rubens de confus. c. 4. num. 46. & c. 30. num. 39. & esp. 10. num. 32.*

95 Et non confundit nec debitum ciuile, nec naturale, & ideo illud retinere potest, licet forsitan agere non possit. *Monticuli sup. fol. 147. & n. 141. Farinac. sup. n. 1427.*

96 Quod confectio inuentarij non confundat. *Sereph. dec. 842. Rot. dec. 722. num. 5. p. 1. diuers. Valisi. dec. 95. Grammat. dec. 93. n. 7. Ludolf. dec. 421. n. 5. 6. p. 1. f. 1. concl. 36. num. 11. C. nall. gn. 629. Risse. allest. 1452. Fontanell. dec. 47. num. 47. Noguero. alleg. 36. Carleuol. de iudic. c. 3. disp. 13. Aylston. ad Gomez lib. 1. var. 5. n. 14. Solgad. lib. 9. p. 1. c. 9. d. n. 26. & p. 2. c. 1. d. n. 59. & c. 7. d. n. 35. & p. 3. d. n. 131. Gofman. veru. iur. v. 2. c. 22. C. aff. iur. §. 1. n. 1. c. 1. n. 5. C. eff. dec. 187. num. 9. Palmo. alleg. 142. n. 4. 5. Donad. de renou. c. 29. n. 8. Allegrod. conf. 62. num. 12. Ceccin. d. c. 151. n. 11. C. enal. dec. Luc. 39. n. 23. Bonden. coll. lib. 1. n. 58. 59.*

Secus si Inuentarium non sit bene factum, nam confundit. *Conciol. alleg. 51. n. 30.*

97 Verum debet in inuentario, inter bona hæreditaria, describi debitum hæredis, nec creditores hæreditarij fraudentur, alijs si hoc casu cōfunderetur debitum, diminueretur hæreditas in præiudicium Creditorum, quod est contra meum legum, quæ ideo inter alia introduxerit hoc remedium Inuentarij, ad effectum nè hæres de subreptione bonorum hæreditariorum imputetur. *l. si §. si aniem. C. de iure delib. Marta de Inuis. p. 4. cent. 1. col. 75. n. 12. Menoch. conf. 117. n. 30. Sord. conf. 459. n. 12. 17. Gratian. dist. 570. n. 23. dist. 203. n. 43. T. iust. lib. H. concl. 58. Mantica dec. 189. n. 4. Farinac. in fragm. tom. 2. lib. H. Magon. dec. Luc. 40. n. 2. French. dec. 536. n. 21. Aff. dec. 13. n. 17. dec. 44. n. 3. Boer. dec. 61. n. 8.*

- num. 8. *Roland. de Invent. p. 1. q. 5. Phanc. cod. traft. in prefat. nn. 5. 6. Sc. ofp. dec. 42. P. f. h. u. u. u. l. 36. num. 8. U. j. b. u. c. 1. 47. num. 2. d. u. u. d. ref. 36. num. 7.*
- 98 Sed quod hæres per additionem hæreditatis non confundatur, & cuiusque sua iura, & crediturque hæret contra hæredem, quibus iuramentarium non coactetur, post *de n. j. an. de. p. g. or. & alius Phanc. de Invent. 7. p. num. 8. quem refert, & sequitur esse de. 40. num. 20. Gratian. dif. 334. num. 15. Sord. dec. 62. num. 22. Tuf. li. 11. concl. 52. & seqq. C. b. i. l. i. n. dec. 25. vol. 4. Peregr. dec. 5. 6. 12. 4. 15. Rot. p. 9. res. dec. 373. num. 28. f. u. q. p. 10. dec. 329. num. 21. & seqq. & p. 16. dec. 12. 3. n. 7. seqq. & dec. 25. 4. n. 10.*
- 99 Quod virtute imaginariæ, & fictæ solutionis detrahatur sua creatio, etiam non factio inveniario. *Peregr. d. dec. 5. 6. Canaler. dec. 367. Rot. p. 4. res. dec. 340. num. 10. & p. 10. dec. 329. n. 23. seqq. p. 12. dec. 96. n. 10. f. 3. q. & dec. 19. 7. num. 14. & seqq.*
- 100 Quod nec ad sui favorem inducatur confusio, si erat debitor defuncti, sed teneatur solvere, quod debebat hæredum alteri refluendo. *Altegrad. conf. 89. num. 9. & seqq. lib. 1. 5. ab ill. hæres n. 37.*
- 101 Nec ducitur sublatæ hypothecariæ per solutionem, cautatam per unionem hæreditatis, quia ficta solutio non inducitur per additionem, nisi adhuc, ut hæres sit inveniario, *h. i. f. de emissio. Mar. Anton. refol. 59. Manita de i. i. b. lib. 1. tit. 3. 1. num. 32. Roderic. de a. n. c. d. i. l. 2. c. 19. n. 4. Nec eius creditores, num. 39. Diximus sup. n. 42.*
- 102 Actio hypothecariæ, seu rei vendicationis non confunditur additione, quo ad vendicationem. *P. i. ell. n. 1. 2. p. 3. n. 82. C. de bonis m. c. n. i. l. d. e. r. b. conf. 138. Lara de v. i. t. a. l. o. n. u. m. cap. 11. n. 41. post Meneses in l. 3. num. 31. C. d. f. i. d. e. c. o. m. u. Duen. n. 8. 18. n. 3.*
- 103 Quo ad actiones hypothecarias. *Ral. d. Valle conf. 65. num. 15. lib. 2. Ne. 2. n. 69. n. 22. Franc. dec. 80. & 518. num. 2. Sord. conf. 7. n. 19. D. Rube. sup. c. 32. D. Placid. Gomez de Sylva c. 20. n. 2. 4.*
- 104 Et non est inconueniens, quod hæres tamquam dominus rem vendicare possit, & nihilominus personaliter actione teneatur, tamquam hæres, quia de quantitate ad speciem non datur compensatio. *l. fin. C. de compensat. n. l. d. e. r. b. & Gomez de Sylva sup. l. 3. n. 19. Guttier. de compensat. lib. 1. q. 1. 3. & seqq.*
- 105 Sic confusio in rebus locum non habet. *Bald. in l. v. x. n. i. num. 1. C. de bonis ant. i. n. d. i. c. p. f. i. d. Alex. in l. d. e. b. i. t. o. r. i. u. m. n. 3. C. de pactis, & ibi Socin. num. 1. Ripa n. 37. Alex. n. 3.*
- 106 Sed contra, & bene dicit Roderic. de ann. reddit. lib. 2. c. 19. n. 28. post P. p. r. p. u. r. a. t. in d. l. d. e. b. i. t. o. r. i. u. m. n. 39. & alios.
- 107 Idem quod fit in acquisitione rei per successionem concurrat ius hypothecæ dotalis, & ius confusionis, nam præstat ius ius dotalis, idem est in fisco, qui prævenit causam pignoris in bonis postea quæsitis per suum debitorem, & in eis præferitur antiquioribus creditoribus. *l. si is, qui mihi f. d. i. n. t. r. e. f. i. t. i. cuius dispositio etiam in dote, quæ in hoc privilegiatur, sicut fisco, Guttier. præf. 3. p. q. 99. num. 28. Roderic. de d. c. p. 1. 2. num. 8. Barthol. in l. 1. f. f. l. a. t. a. n. i. m. 2. p. n. 17.*
- 108 Sed quod confundatur eius hypothecæ, quando non fecit inveniario, ut non possit excipere de suo credito contra alios creditores hæreditarios. *B. b. dec. 330. num. 6. seqq. Merlin. de pign. lib. 5. tit. 1. q. 14. & 15. 30. ell. 3. obligatio. num. 34. post mille D. Gobius de consuet. 122. n. 8. Card. Lu. a. de fideicommiss. d. i. f. i. 216. n. 13. D. Palma dec. Luc. 311. n. 4.*
- 109 Et vera existente opinione, quod imaginaria solutio, & confusio refutans es adiutor, sine inveniario procedat tantum respectu crediti hæredis de tempore additionis, non autem crediti postea acquisiti per solutionem aliorum debitorum. *Gionagn. conf. 73. n. 6. seqq. R. u. p. 11. res. dec. 37. num. 3. & dec. 199. num. 8. Canaler. dec. 367. Rot. p. 16. res. dec. 154. num. 2. T. u. n. n. t. q. q. e. l. n. l. cap. 33. num. 10. Card. Luca de credit. d. f. i. 41. num. 5. C. i. r. o. d. i. f. i. 28. n. 18.*
- 110 Etiam si postea nascatur ex causa hereditaria. *Duen. reg. 18. d. m. q. Fatu. c. in re p. e. r. o. r. v. l. t. i. m. v. o. l. u. n. t. q. q. num. 20. Diximus sup. n. 52. & dicemus infra n. 152.*
- 111 Licet aliqui dicant, quod sola existentia sui hæredis sufficiat ad confusionem actionum, *Padill. in l. 3. num. 16. C. de fide. com. Tamen contra communiter dicunt Socin. in l. f. r. a. t. e. r. a. d. f. r. o. t. i. c. n. 36. f. de cond. l. i. d. e. b. Et actio necessaria 1. 6. inducit actionem confusionem. l. d. e. b. i. t. o. r. f. f. d. T. r. e. b. e. l. l. a. l. 3. C. d. f. i. d. e. c. o. m. u. Lara dec. 11. num. 43. & seqq.*
- Limita etiam quo ad retentionem honoris, quæ competit hæredi. *C. i. n. c. d. i. f. i. 28. num. 19. led declarat n. 20. 27. & 29.*
- 112 Et si creditor defuncti hæres vendiderit hereditatem, non fit confusio actionum, quasi actum sit, ut emptor ab initio sit hæres. *l. si c. n. i. s. C. c. o. m. m. i. s. s. p. r. e. d. i. o. Menesin l. 3. n. 2. C. de fideicommiss. nam cessat repugnantia. l. d. a. sup. n. 47.*
- 113 Ius confusionis, & ius creditoris, si eodem tempore concurrant, quid sit præferendum, *Roderic. num. 7. & 25. Quod præferatur ius creditoris habentis ius hypothecæ in omnibus quæsitis per debitorem. l. fin. C. q. u. a. r. e. s. p. i. g. n. o. b. l. i. g. a. t. p. o. s. s. i. u. m. quia præferatur acquisitionem iuris confusionis, quæ residet in persona debitoris, qui non potest acquirere ius reditus sine hypothecæ sui creditoris. l. fin. & l. 1. f. f. i. f. de t. b. e. r. o. r. u. m.*
- 114 Actio personalis competitus hæredi, nisi confusio debilitetur ex iure passivo defuncti, non eliditur exceptio. *D. Rube. de compensat. c. 20. n. 2. post D. Gomez de Sylva ad quæst. quando liceat hæredi venire contra factum defuncti. c. 20. n. 15.*
1. Casus est quando hæres est simpliciter, & perpetuo, ad irrevocabili hæres, sine inveniario.

- tarium confecerit, siue non quo casu extinguitur actio personalis, & hypothecaria. *Negus. de pign. membr. 1. n. 53. Merlin. sup. n. 18.*
- 115 3. Casus est quando est hæres reuocabilitur, quia grauatus sit restituere, & tunc siue hæres inuentarium fecerit, siue non, posse suum creditumducere, & retinere, nam non confunditur eius iura. *Lara de vit. homin. c. 11. n. 37. & 38. 39. Ponte ronsf. 143. num. 6. Cels. dec. 1. n. 4. Ant. nel. de temp. leg. lib. 4. c. 30. num. 11. Negus. p. 5. membr. 3. n. 52. Affl. dec. 237. n. 5. Grass. h. fid. c. q. 47. n. 3. Mantica de con. lib. 7. tit. 8. num. 15. f. seqq. T. bef. q. 44. num. 4. lib. 3. Sord. dec. 266. n. 2. Gratian. diff. 203. & 204. num. 23. f. seqq. & n. 27. Mart. Medio. dec. 73. ex am. 47. n. 13. 14. Menoib. conf. 89. n. 31. Colla de port. rat. q. 45. Margil. de Impit. q. 17. n. 19. Ludonif. dec. 42. n. 15. Merlin. sup. n. 19. f. seqq. F. f. ell. con. l. legal. 36. n. 13. Pacifici de Saluam. infp. 5. c. 1. num. 138. f. seqq. Luca ad Frauch. dec. 80. num. 3. Andreol. contr. 31. n. 49. Conciol. alleg. 17. n. 22. Gobius consulti. 122. n. 1. Rabens de confus. c. 17. §. 2. n. 56. f. seqq. Vrecolin appen. ad consulti. 49. n. 9. f. seqq. Masbrill. dec. 53. C. asan. conf. 10. signanter n. 141. & f. seqq. D. Marcan. disp. 95. n. 5. D. Hodiern. ad Sord. dec. 170. n. 1. & 10. Milan. dec. 13. n. 8. lib. 1. Farina. d. q. 4. n. 5. 6. Fontan. dec. 104. n. 15. Nos ad Ron. conf. 54. n. 22. lib. 2.*
- 116 Dummodo illud sibi debeatur ex alio iure, quam hæreditario, & ideo recipere poterit si de iure commissum antiquum per vltimum testatorem sibi debitum, alias secus quando testator disposuisset de illa re, seu de illa iure hæredis ad fauorem alterius, quia tunc si hæres adiret sine Inuentario illud creditum detrachere non posset. *Ludonif. dec. 42. n. 6. & ibi Addit. & in add. ad dec. 421. n. 15. F. f. ell. con. l. 36. n. 13. 14.*
- 117 Sed tale Inuentarium non esse necessarium, si prius lis esset contestata cum eo. *Ser. fin. dec. 842. F. f. ell. sup. n. 15.*
- 118 Sic adiuo hæreditatis debitoris non inducit extinctionem quando postea euicta est hæreditas. *Affl. dec. 237. n. 6. Merlin. de pign. lib. 5. tit. 1. q. 14. n. 107.*
- 119 Quod possit creditum, quod habet cum testatore, deducere, & retinere si sit grauatus aliter hæreditatem purè, vel sub conditione, restituere, etiam non confecto Inuentario. *Mantica de tacit. lib. 7. tit. 8. num. 5. Peregr. d. f. de irom. n. 35. Fufar. de subit. q. 665. Morot. conf. 81. n. 10. Margil. de euict. q. 49. in princ. & n. 12. & f. seqq. Cyriac. contr. 477. n. 25. f. seqq. Ludonif. dec. 221. & ibi Addit. lit. C. & dec. 167. in princ. p. 1. res. & dec. 780. p. 2. res. Conciol. de hærede art. 1. n. 550. Nam vi possit dici confusio actio hæreditatis necesse est, vi sit irrevocabilis hæres, & factus Dominus. *D. Gobius consulti. 121. n. 2. 3. Ser. de. 36. n. 20. Card. Luca de credit. disc. 34. n. 6. disc. 36. n. 22. Lara de vit. homin. c. 11. n. 42. C. Luca de hæred. disc. 17. n. 8. Et nõ admittit detractionis, Idè de fidei c. d. f. 128. n. 3. Fallit in hærede grauato particulari fideicommissio. d. disc. 121. n. 4. disc. 129. n. 2. Nos ad Ron. conf. 54. n. 23. l. 2. Pre. cõsul. 19. n. 20. Rabens de confus. c. 31. n. 15**
- 120 Sic resolutio titulo hæreditario, potest propria auctoritate credita deducere. *Card. Luca sup. & de leg. disc. 3. n. 13.*
- Secus quo ad Creditores, & legatarios, nam tenetur de proprio. *Celsus dec. 1. n. 5. Nos hic n. 19.*
- Et si non fecit Inuentarium, & bona fideicommissi alienauit non potest detrachere legitimam, & reuocariam, quia præsumitur illas consumpsisse. *Cels. dec. 181. n. 27. Nos hic n. 19.*
- Sed hæres grauatus tenetur facere Inuentarium, fideicommissario postulante, alias secus. *Peregrin. de fideicom. art. 55. n. 25. Guid. Papa dec. 381. Gratian. disc. 209. n. 22.*
- 121 Et quod grauatus fideicommissio possit tempore purificati fideicommissi retinere creditum, quod sibi debetur, nisi speciatim prohibuerit testator, ex textu, impendenda 6. C. de leg. falid. l. si debitor, 12. vbi gl. verb. reputaret, ff. ad l. f. l. c. d. vbi reddit rationem, quia per additionem confusio fit quod ad actionem, & obligationem pro se ipso, contra se ipsum, non quantum ad retentionem, Marefcor. lib. 1. c. 37. n. 1. Rota dec. 421. n. 4. apud Ludonif. Idem dec. 67. num. 10, dec. 127. n. 10. por. 7. res. Natta conf. 55. num. 9. Hodiern. conf. 58. n. 26. lib. 1. Menochio. f. 183. num. 33. Sord. c. 1. n. 22. f. seqq. Fufar. de subit. q. 665. Add. ad Lud. n. 5. dec. 421. n. 15. F. f. ell. con. l. 67. num. 3. Masbrill. dec. 53. n. 22. Gratian. disc. 203. num. 7. f. seqq. disc. 204. num. 1. f. seqq. Milan. dec. 13. n. 8. f. seqq. lib. 1. Fachin. lib. 6. contr. 33. Affl. de execut. §. 7. cap. 76. Tufidit. H. con. 52. num. 21. 22. 63. f. seqq. Fontanell. de pactis nuptial. §. 3. p. 7. num. 41. Peregr. de fideicom. art. 35. n. 1. & ibi Censil. D. Marcan. disp. 95. n. 5. Hodiern. ad Sord. dec. 170. n. 7. 10. Andreol. contr. 36. n. 4. & f. seqq. Tonnat. q. civil. cap. 85. n. 19. Baran. vbi citam Baldus. conf. 67. n. 13. Ponte conf. 143. n. 10.
- 122 Deduct legitimum sibi penitencem, Ronit. conf. 95. n. 2. lib. 1. Donad. de reuocariat. c. 3. n. 42. Hodiern. ad Sord. dec. 316. n. 5. Merlin. de legiti. lib. 3. q. 24. tit. 2. Marin. d. Ric. 11. dec. 355. n. 4. Vrecol. consulti. 19. n. 20. Merlin. sup. d. q. 14. n. 22. 23. 24. Nos ad Ronit. conf. 54. n. 22. lib. 2.
- 123 Deducti dotes maternas, Ron. c. r. p. 7. n. 21. lib. 2. Fufar. q. 661. Barbat. de fidei. c. 7. Add. ad Ludonif. dec. 421. Nos ad Ronit. d. conf. 54. n. 22. lib. 2. Andreol. d. contr. 361. n. 8. f. seqq.
- 124 Et sicut proprium docuit creditum, ita potest et alienum testatoris solum deducere. *Relau. conf. 95. num. 14. lib. 2. Menoch. conf. 183. n. 33. Fufar. q. 666. & conf. 20. n. 7. Seneca de iudice. q. n. 1238. f. seqq. F. f. ell. con. l. 36. n. 35.*
- 125 Nisi testator mandasset fideicommissum compensari cum creditis, vel ex eis solui creditum, quia parce teneri, vel fructus restituere substitutis, *Gabriel. conf. 24. num. 7. lib. 1. Fufar. d. q. 665. n. 12. Merlin. sup. n. 25. videndus Gallus tract. de fructib. disp. 16. art. 1. n. 69. & f. seqq.*
- 126 Quod hæres grauatus fideicommissio non tenetur ad solutionem debitorum hæreditariorum, sed posita in fideicommissum transeant,

- seunt, si sed quia, & ibi Olor. num. 16. infra. de fideicom. hered. l. 1. & l. 45. ff. ad Trebell. l. 2. tam. 27. h. qui ex Trebelliano ff. eod. Pbanne. de. fideiutor. p. 2. num. 50. Peregr. de fideicom. art. 9. num. 2. Grassi de success. h. fideicommissum. n. 4. num. 2. Gomez var. c. 5. num. 3. Conciolus barede art. 1. n. 524. 525. 526. Aliograd. conf. 89. num. 9. 10. lib. 10. Sabell. h. aditio. n. 4. Carol. de Luca de herede. 73.
- 127 Quæ conclusio procedit quando hæres grauatius totam restituit hereditatem, secus si grauatius retinet quartam, tribus aliis partibus restituit, nam tunc tenetur pro rata dictæ quartæ, quam retinet, l. 19. ff. de regressu ad Trebell. Pbanne. de inuentar. p. 2. num. 53. Peregr. de fideicom. art. 4. num. 10. & num. 16. l. si restituit dimidiam hereditatem, nam soluit pro medietate creditoribus, Peregr. ibid. num. 16. Cella de ration. rata. q. 28. num. 2. Gomez var. tom. 1. c. 5. num. 3. Grassi de success. h. Trebell. auic. q. 12. c. 1. princ. Faubind. 10. c. 94. contra Thomas de Trebell. d. 2. c. 1. tit. 1. 3. Conciol. sup. num. 528.
- 128 Sed non procedit quando hæres grauatius totam restituit, retenta aliqua re certa hereditaria de mandato restitoris, quia tunc ad nihilum teneatur creditoribus hereditariis, neque pro rata illius rei habet, & retinet, quia illa pars retenta per eam, quartam Trebellianicam æquet, vel illam superet, l. 1. si si habet, & l. 30. §. multam. ff. ad Trebell. Thomas sup. tit. 1. n. 4.
- 129 Nam in illa re retenta habetur loco legatarii, & fideicommissarius loco hæredis, Peregr. d. art. 4. num. 4. Et sic hæres in uiceriali, non legatarius debeat soluere debita, Peregr. d. art. 4. num. 4. Cella sup. q. 2. n. 3. Honded. conf. 68. num. 14. vol. 2. Faubin. contr. lib. 4. c. 15. Cyriac. contr. 498. num. 6. Conciol. sup. num. 529. seqq. & n. 507. & seqq.
- 130 Intelligi quando hereditas per heredem grauatam restituta, est soluenda, & sufficiens pro creditoribus satisfaciendis, alias teneatur etiam ipse, Pbanne. de inuentar. p. 2. num. 50. Grassi de success. lib. 2. art. inuentarium. q. 49. n. 5. Cof. de remed. subdit. rem. d. 55. n. 6. & q. 105. n. 6. & q. 140. n. 13. Peregr. de fideicom. art. 4. n. 5. Adnot. conf. 13. in fin. Conciol. sup. num. 533. 534. & 537.
- 131 Aut fideicommissarius consecut inuentarium, quod casu ipse non non teneatur soluere debita ultra vires hereditarias, & hereditas parietur non est soluendo, & tunc ille hæres teneatur soluere creditoribus, pro dicta re habita, post Rolan. Noticell. Thomas, Peregr. Cof. Cyriac. Conciol. n. 535.
- 132 Intelligi conclusionem, quod hæres pure grauatius hereditatem restituere, si dicta restitutione teneatur soluere debita hereditaria, pro rata quartæ per eum retentæ, & non alterius, ut habeat locum quando hæres hereditatem, iam restituit, secus si adhuc non restituit, quia ante restitutionem hereditatis, dictus hæres teneatur soluere creditoribus debita hereditaria, & ab eis potest ad illa soluenda integratim compelli, licet quod soluit postea, in restitutione deducere, Peregr. d. art. 4. n. 16. Adnot. conf. 3. n. 5.
- 133 Immo vi possit alienare bona hereditaria fideicommissio subiecta. Idem Peregr. d. art. 40. ad. 18. seqq. Fusar. de subdit. q. 541. Conciol. sup. n. 536.
- 134 Amplia etiam in oneribus perpetuis, puta censibus, pensionibus, collectis, angariis realibus incumbendis bonis hereditariis, quæ teneatur soluere hæres grauatius pro tempore, quæ bona apud eum remanent, eum fructibus dictorum bonorum, & sic ante restitutionem hereditatem, Molina de primog. lib. 2. c. 27. n. 8. Peregr. d. art. 4. num. 65. §. fin. de testam. l. de fideicom. subdit. num. 44. Fusar. q. 52. post restitutam hereditatem teneatur dicta onera subire fideicommissarius, pro rata, vel quota hereditatis restituitur, Peregr. & Fusar. & alii DD. sup. citati. Conciol. sup. num. 538. 539.
- 135 Vbi, an quo ad interesse pendente tempore restitutionis faciendæ, Franchi dec. 13. 49. & ibi Luca, Cella de rata q. 28. num. 9. Gratian. d. l. 294. n. 26. seqq.
- 136 Quod ad conclusionem sup. positam, quod hæres grauatius pure restituere hereditatem, si totam restituit non teneatur soluere debita defuncti, ut habeat locum quando heres est pure grauatius restituere, secus tamen est si sit grauatius restituere sub conditione, vel die incerta, quæ facit conditionem, l. 74. ff. de addit. & demonstrat. Mente de iustit. lib. 4. tit. 5. n. 19. Fusar. q. 488. n. 2. Morat. conf. 1. n. 9.
- 137 Et ipse hereditatem restituit ante conditionis, vel diei aduentum, tunc restituta bona non transeunt, ut fideicommissum, sed, ut donatio, Peregr. d. art. 2. num. 5. in fin. & art. 4. n. 3. Fusar. q. 601. num. 2. Facchi. de 2. alim. in f. 3. v. 2. n. 9.
- 138 Itaque, cum grauatius effectus fuerit hæres ipse teneatur soluere debita, ad exemplum eius, qui vendidit hereditatem, l. 2. C. de legat. l. 1. pland. 97. h. quo rogatus, ff. de leg. 1. l. 22. C. de venat. & toto tit. C. de hered. vel all. vendit. Licet contra teneant Roa dec. 468. p. 5. dicitur. & alii citati per Fusar. d. p. 602. in p. i. Conciol. sup. n. 539. 540. 541. 542.
- 139 Vbi an dicta restitutio possit fieri in præiudicium creditorum heredis grauat, Fontanell. de p. 11. c. 4. §. 9. p. 5. num. 78. seqq. Andreol. contr. 110. Bellon. c. 53. §. 3. Fusar. d. q. 602. n. 3. Peregr. d. art. 2. n. 127. seqq.
- 140 Hæres grauatius restituere hereditatem, pro soluendo debito contracto a defuncto potest alienare bona fideicommissio subiecta, leg. filiusfam. l. 17. §. d. n. i. ff. de legat. 1. cum concord. Fusar. q. 547. Gratian. & Luca d. 370. n. 10. seqq. Ladoan. dec. 299. n. 1. vbi Adde. Conciol. sup. n. 542.

Sed est sciendum inuentarium ab hærede grauatius instante fideicommissario videri fieri.

Rota

- Rota post Albrici de inconstancia dec. 11. nu. 32. locum particulari, n. 33.*
- 140 Quando inuentarium non confecto, confendatur iura, *Gomez var. lib. 1. c. 5. nu. 12. & lib. 2. c. 13. n. 20. Cyriac. contr. 5. n. 20. seqq. Tonnat. lib. 2. qu. 33. n. 10.*
- 141 Ex quibus inferitur, quod si hæres non confecit inuentarium, & fideicommissum est particulare super certis bonis consilium, tunc non competit reuocatio pro suo credito, nam respectu creditorum, & legatariorum tenetur in solidum non confecto inuentario, etiam de proprio, *l. si. si. verò, c. de iure de lib. Peregr. de fideicom. art. 35. nu. 23. & dec. 96. n. 8. Fufar. q. 665. nu. 4. conf. 74. nu. 15. Add. ad Ludouic. dec. 421. n. 15. in fin. R. Capyc. Larr. consult. 111. nu. 38. Nos ad Ronit. d. conf. 54. nu. 23. lib. 2. Barbat. d. c. 7. n. 6. 126. Luca ad Fran. h. dec. 80. nu. 7. Consult. ad Peregr. de fid. art. 36. vers. 8. Precol. consult. 19. nu. 20. Concer. var. p. 3. c. 2. n. 106. Neufestom. 2. sup. consult. Neapol. p. 2. 1. de bonis q. 13. nu. 8. Amat. ref. 56. nu. 13. Merlin. lib. 1. de pign. qu. 14. nu. 26. Nos Diximus sup. Ponte conf. 143. n. 10.*
- 142 Fideicommissum particulare est, cum sit in bonis immobilibus, Vel mobilibus tantum est constitutum, aut in bonis vnius Prouincie, *Peregr. sup. Fufar. sup. n. 16.*
- 143 Et si non sit facta substitutio vni tantum in hæreditate, sed vni in parte, vna omnium bonorum: alteri in alijs vna parte, nam hoc casu fideicommissum vniuersale constituitur, licet non de vniuersa hæreditate sit dictum, *Castr. conf. 186. n. 1. lib. 2. Merlin. sup. n. 31.*
- 144 Sed non sit detractio crediti in fideicommissum vniuersali, quando creditor grauauit heredem non tantum in omnibus bonis suis, sed etiam in aliquibus hæredis, nam respectu bonorum hæredis, in quibus particulariter est grauatus, non potest ipse hæres pro suo credito petere restitutionem, & multo minus de restitutione rei proprie, in qua grauatur, *T. bes. qu. 66. n. 6. seqq. lib. 3. Add. ad Ludouic. dec. 421. n. 15. in fin.*
- 145 Immo *T. bes. d. qu. 66.* dicit, quod neque factum inuentarium, quod est intelligendum si hæreditas sit locuples, secus si soluendo non esset, *Add. ad Ludouic. d. dec. 421. nu. 15. in medio. Merlin. sup. n. 31. seqq.*
- 146 Sed difficultas est in hærede vniuersali, & fideicommissum vniuersali grauato, ac aduersus illum eueniente casu fideicommissi, & in casu, in quo competit sibi retentio ex causa crediti, cui possit substitui offerre pecunias solutas, & quomodo eo non soluente sit facienda solutio, lo hac difficultate est distinguendum.
- 147 Aut sumus in creditis ipsius hæredis propriis ante aditam hæreditatem aduersus defunctum competentibus, & in his per aditionem, subsequutam, quia fictione legis sit tacita, & imaginaria solutio, non auidetur fideicommissarius viciens offerre solutionem, *Meuschen. conf.*
- 185. nu. 33. Peregr. de fid. art. 35. nu. 12. Rota apud Giouagn. conf. 73. nu. 79. d. 2. apud Causaler. dec. 367. & p. 1. diners. dec. 680.*
- 148 Sed contra tenet *Giouagn. d. conf. 73.* Sed ista opinio non est probanda, siui illam non probauit *Causaler. d. dec. 367. nu. 1. 2. sed illam probauit Fufar. q. 671. n. 5.*
- 149 Sic inferitur dictam retentionem dari hæredi non pro valore bonorum currenti de tempore restitutionis, sed à principio vsq; de tempore sup. dictæ imaginariæ solutionis, *Marescot. lib. 1. c. 37. n. 15.*
- 150 Quamuis contra teneat *Fufar. q. 671. nu. 5.* Et quæ ob id procedi siue facti, siue non facti inuentario, quoniam in virogo; casu hæres detrahit suum creditum, *Merlin. sup. n. 37.*
- 151 Quæ omnia intelligenda sunt dummodo hæres verè hæreditatis possessionem habuerit, nam ab illotantum tempore hæc imaginaria sit solutio, *Marescot. lib. 1. c. 37. nu. 14.* locus si numquam sit consecutus possessionem bonorum hæreditariorum, *Merlin. sup. nu. 38. 39.*
- 152 Aut 2. Vt si non agitur cum hærede creditore testatoris ante aditam hæreditatem, sed cum hærede, qui mortuo testatore æs ipsius alienus soluit, & tunc, vt hæres eueniente die restitutionis fideicommissi, suum detrahat creditum, ex sup. dictis non est dubitandum, siue confecerit, siue non confecerit inuentarium, sed dubium est an possit substitui offerre pecunias per ipsum hæredem solutas, & ita cum excludere à iure retentionis, & an hæres possit rei necesse corpora ad estimationem de tempore factarum solutionum, Et quidem posse substitui offerre pecunias, & ita se redimere ab herede ex causa retentionis expiciente suaderi, quia imaginaria solutio, de qua *sup.* est suodata in fictione legis, ideo non debet extendi de similibus ad similia, latè *Merlin. sup. nu. 40. seqq. Diximus sup. n. 52. & 109.*
- 153 Aut 3. Non confecto inuentario hæres primò soluit æs alienum, & legata à testatore relicta ex propriis pecuniis, & deinde distrahit corpora hæreditaria, quorum alienationem intendit descendere ex capite æris alieni, & legatariorum solutionis, & idem de quo sup. dicendum est ex *Rota Bononiensi. dec. de Sancto Petro in fin. n. 6. consilium plures citando tenet Giouagn. conf. 73. nu. 6. Houded. in calce consil. 38. nu. 95. lib. 1. abirefert Rotam Perusin.*
- Sed distinctio est: Aut contentio est cum tertijs bonorum possessoribus, cum quibus ageretur de subvertendis factis alienationibus, & posset procedere hæc secunda opinio, & in his terminis loquitur *Rota* in dicta Perusina, & alij, qui allegari possunt. Si verò cum hærede sit disputatio de detractioibus, & iure retentionis, & cum eo agitur de calculacione alienationum iam diu ob eo factarum, & hoc casu est spectandum tempus præsens, non præteritum, nam de rigore iuris talis alienatio fuit inualida, & de æquitate tantum ad euadendos circui.

- quis, ad fauorem possessorum bonæ fidei substitueretur, & non ad commodum hæredis. *Merlin. de legib. lib. 2. tit. 2. q. 2.* Ideo si cum hærede est disputatio, talis alienatio non præstabit aliquod sibi fundamentum, & in his terminis est accipienda *Rota in d. Bonon. fidei. commissi de S. Petro sup. alleg. 2.*
- 54 Aut quare hæres confecit Inuentarium, & in his terminis cessatius offerendi, & compellitur hæredi retentio, nam non inducitur confusio. *Marescot. lib. 1. c. 37. num. 1. Canaler. d. dec. 367. Peregr. de fid. art. 35. Menoch. conf. 89. num. 153. seqq. Milanens. dec. 13. num. 9. lib. 1. Franch. dec. 39. num. 3. Tusc. lit. H. coucl. 52. num. 34. seqq. Gratian. disc. 204. num. 24. Fontanell. de pact. c. 1. 7. gl. 3. p. 7. num. 47. Amat. ref. 56. n. 9. Card. Luca de hæred. disc. 28. num. 6.*
- Quod intellige respectu tantum sui crediti competentis ante aditam hereditatem, non post superuenientis, cum vi dictum est, ex post non potest induci imaginaria solutio. *Glossag. con. 73. num. 62. seqq. Merlin. sup. n. 52. seqq.*
- 55 Aut 5. Substitutus non vult offerre, sed opponit retentionem bonorum esse hæredi permittendam, secundum æstimationem rigorosam, pura tempore restitutionis fideicommissi, led ipse contendit esse in spiciendum tempus facturæ solutionum, de quo fortasse minus valebant bona, & ad commodum hæredis spectandum esse tempus solutionis. *Soc. c. num. conf. 170. num. 7. lib. 2. Menoch. conf. 183. num. 34. c. num. 36. Merlin. sup. num. 54. 55. Videndus Andreol. d. con. strou. 365.*
- 56 Etiam non confecto inuentario, hæres egit coram Iudice pro separatione corporum hereditarium pro suis creditis, & obliquit, & in his terminis attenditur tempus disceptationis, quæ est inuariabilis, cum illa obtinuerit vim veræ, & propriæ solutionis. *Surd. conf. 7. num. 32. Glossag. d. conf. 73. num. 1. lib. 1. vbi num. 7. ponit alia. Merlin. n. 56. 57.*
- 57 Quæ traditio procedit etiam quando hæres non citatis substitutis faceret huiusmodi separationem, cessante dolo, & fraude, etiam non adhibito decreto Iudicis, si non de rigore iuris, saltem ex æquitate. *Glossag. d. conf. 73. num. 4. Sed suius est in iudicio citare substitutum in iudicio, quia de rigore iuris est necessarium decretum Iudicis, Pencil. d. conf. 98. num. 1. t. Rota dec. 680. num. 6. p. 1. d. inter. Merlin. sup. n. 58.*
- 58 Aut 7. Testator iussit vendi bona pro soluendo ære alieno, & tunc solutio imaginaria potest considerari ad fauorem hæredis, & breui manu emisse ab hereditate, & ære alienum, hereditario pretio soluitur. *Soc. in v. num. conf. 120. num. 24. lib. 1. Menoch. conf. 183. num. 37. Gratian. disc. 203. num. 25. Merlin. sup. num. 59. vbi num. 60. ipse dicit, quod per licentiam alienandi datam a testatore possit fieri per hæredem retentio, & quod ipse soluendo ære alienum videatur acquisiuisse hanc facultatem non negat, sed quo dicatur facta imaginaria solutio, Negat.*

Tom. I.

- 159 Aut 8. Non expedit hæredi tempus factæ: statim solutionum attendi, quia forte hoc sit dannosum, & quod possit substitutus compellere hæredem attendere tempus prædictum, facit, quia imaginaria solutio est inuenta à lege ad fauorem ipsius heredis, & ob id non debet incius cedere commodum, atque damnum. *Barb. in l. que dotis n. 6. ff. solut. matrim. Add. ad Lusitan. dec. 67. n. 17.*
- 160 Sed contraria opinio tenenda est, quia, imaginaria solutio vbi c. à principio sit, & inducitur, ideo ex post facto non potest variari, nam tunc si esset dannosa hæredi appareat, & procedit huc calu traditio *Bar. in l. si hæres 22. §. fin. ff. de fideiuss. vi est quando hæres creditor habebat correctum creditorem totum cum defuncto, nam ex adiunctione non est facienda talis imaginaria solutio respectu correi, quia hoc est sibi euidenter dannosum, vi dicit *Bar.* Secus vero si à principio dicta solutio imaginaria non est apparenter dannosa, sed magis præordinata ad commodum, vi ad hunc effectum, leges esse considerant, quia induci debet huiusmodi legis fictio suum consequi finem, *Bar. in l. Frantius 72. num. 4.* Vbi docet ad inducendam hanc fictam solutionem sufficere, quod nullum incommodum pariat hæres. *ff. de fideiuss. l. are Merlin. sup. num. 61. seqq. vbi alia.**
- 161 Aut 9. Est disputatio quo ad creditores, an videlicet hæredi suffragetur imaginaria solutio, nam hæc disputatio considerabilis est, vel respectu æstimationis bonorum, ratione superuenientis augmenti anie satisfactionem ipsorum creditorum, vel respectu fructuum perceptorum per ipsum hæredem, & præsupposito factam esse additionem cum beneficio inuentarij, si creditum autem hæredis est anteriori nulli dubium est, quod sit. *Vrsell. concl. in l. gal. 86. post num. 28. Si verò creditum est posterior non potest aliquid operari ipsa imaginaria solutio. Vrsell. sup. Merlin. sup. n. 67. seqq. vbi alia.*
- 162 Aut 10. Questio est circa fructus perceptos per hæredem, in quare duæ possunt suboriri inspectiones, prima est respectu fideicommissarij, secunda verò respectu aliorum creditorum; Quo ad creditores si ipse hæres pro suo credito est anterior, res de plano procedit, vi ex huiusmodi imaginaria solutione sibi competant fructus pro rara sui crediti, & sic imaginaria solutio sibi proit ad fructuum perceptionem hanc, & opinionem istam tenuit *Senat. Mantuan. apud Surd. dec. 224. num. 8. c. dec. 170. num. 1.*
- 163 Si verò hæres est posterior, res non transit sine scrupulo, quia quod fructus hereditatis augent defuncti patrimonium (supposito, quod hereditas sit adita cum Inuentario), *Surd. dec. 92. num. 5. Rota dec. 259. num. 14. seqq. p. 5. res. Et imaginaria solutione læduntur creditores, quod non videtur admittendum ex sup. deductis, & ex *Peregr. art. 49. num. 77. c. conf. 42. num. 27. lib. 1.* Verum pro hærede est respondendum, quia*

A a

per

per i imaginariam solutionem, quæ directè non potest ledere ius creditorum, vt supradictum est, resultat aliquis color hæreditati libi parandam bonam fidem, ad effectum lucrâdi fructus sufficiens, nam adhuc effectum, quælibet iusta occasio, quæ etiam ex titulo iniusto oriri potest, suffragatur, cum deat remedium inter bonam, & malam fidem, adhuc effectum, unde sufficit, quod non fuerit hæres in mala omnino fide, ad effectum lucrâdi fructus non vrgentibus creditoribus. *Ofsib. dec. 160. n. 6. Surd. conf. 115. nu. 6. conf. 340. nu. 21. & dec. 281. Esob. de ratione. c. 9. nu. 83. Farinac. in reposit. vltim. volunt. q. 5. num. 10.*

164 Et fructus lucratur hæres omnes. *Merlin. sup. 78. & lib. 2. q. 66. Farinac. sup.*

165 Verum si creditores anteriores, mortuo debitore inesseint hæredem teneri ad fructuum restitutionem, vel illos in sua creditura teneri imputare, subsisteret præsentio eorum, & militaret regula sup. adducta. Fructus percepti per hæredem post aditam hæreditatem, debent solui per hæredem creditoribus defuncti. *Phanne. de Inventar. p. 3. nu. 35. & seqq. decim. refert Laderich. conf. 8. Peregr. de fideicom. art. 49. nu. 77. in fine. Secus esse quoad Legatarios, vt libi per eum. Surd. dec. 92. num. 5. Hostern. ad Surd. dec. 97. nu. 14. Cyriac. contr. 294. nu. 19. Rota dec. 304. nu. 3. p. 5. rec. & dec. 321. num. 2. p. 6. rec. & dec. 335. n. 5. p. 5. rec. lib. 2. Franc. dec. 613. n. 19. Gallus de fructibus disp. 15. n. 48. art. 1. De iectis Creditoribus, litem veniunt 22. fructum non solum ff. de petit. hæredit. Merlin. dec. 796. nu. 5. & seqq. Rota rec. dec. 304. n. 4. & seqq. & dec. 335. n. 5. p. 5. Bich. in dec. relata per Rotam Rom. post Oleam de cess. iur. dec. 50. nu. 9. apud Bich. dec. 60. Andreæ. contr. 117. Franc. & Luca dec. 179. Sabell. h. hæres. num. 28. 61. Conciol. de hæred. art. 3. n. 78. 79.*

Nam interim facit fructus suos. *D. Rota d. sp. 47. nu. 49. Palms dec. Luc. 311. nu. 10. & dec. 312. Cels. d. c. 350. nu. 10. Rota p. 6. rec. ec. 13. nu. 2. 13. & dec. 76. nu. 28. p. 17. Nos infra num. 103. Sed quoad fideicommissarium vniuersalem negatiua pro hærede est opinio magis communis, vt non sit imputatio fructuum in creditum, glim. in l. mulier 22. §. cum proponeretur. ff. ad trebell. Gabr. conf. 124. nu. 47. lib. 1. Decian. conf. 49. n. 13. lib. 2. Honde. loc. 58. nu. 51. lib. 1. Surd. conf. 291. nu. 6. 11. & dec. 292. nu. 6. dec. 224. nu. 12. Peregr. de fideicom. art. 35. nu. 10. & art. 49. num. 57. conf. 32. num. 35. lib. 1. & dec. 6. num. 6. Marefot. lib. 1. c. 73. nu. 78. Fusar. de substit. q. 665. lib. 8. in fine. & conf. 77. nu. 15. Mantica de coniect. lib. 7. tit. 8. nu. 22. Rota dec. 680. o. 1. diuers. dec. 517. nu. 8. p. 4. diuers. Ser. fn. dec. 1284. Rota dec. 159. p. 5. rec. vbi respondet contrariis, & eadem Rota dec. 9. nu. 65. post Merlin. de legitima. Merlin. sup. n. 79. & lib. 2. q. 66. & de legit. lib. 2. tit. 1. q. 16. n. 1. r. 1.*

166 Hæres facit suos fructus pro rata crediti proprii, & æris alieni solui. *Rota d. dec. 517. nu. 8. p. 4. diuers. & dec. 259. d. nu. 8. p. 5. rec. Quæ*

procedunt etiam si appareat solutio facta ex fructibus per hæredem. *Marefot. d. c. 73. lib. 1. nu. 1. seqq. M. r. in sup. num. 80. 81.*

167 Et grauius restituere fructus non intelligitur præceptum, respectu fructuum detractum. *Surd. dec. 175. n. 1. Merl. sup. n. 82.*

168 Hæres facit fructus suos pro credito æris alieni soluti, quando res alienum est verum æs alienum, non quando improprium. *Merl. sup. nu. 83.*

169 Vt in donibus in subsidium debitis, nam doles subsidarie sunt soluendæ ex fructibus hæreditatis. *Fusar. de substit. qu. 531. num. 19. Ex hec quando sunt consumpti fructus adhuc possint fieri alienatio si teicommissi, & subdit Fusar. nu. 121. hæc tamen conclusio non est intelligenda, vt absolute remaneat liberatus grauius, nam sicut superuenientibus diuini tenetur reintegrare fideicommissario Peregr. art. 42. n. 70. Fusar. qu. 531. n. 53. Ità in hoc casu videtur dicendum. Merlin. d. q. 14. nu. 84. seqq.*

170 Si alienari corpus hæreditatis, tenetur hæres ex fructibus percipiendis reintegrare fideicommissum. *Coffi de port. rat. qu. 192. n. 1. vbi allegat Aug. conf. 337. vers. salit 3. Sed Cassa excipit filios primi gradus, & casum quando agitur de dote in parte propriis filiabus constituta, eo enim viua functo, alij filij & hæres non tenentur prestare ex fructibus. Marefot. d. lib. 1. c. 25. n. 8. Merl. sup. n. 88.*

171 Quo verò ad fideicommissarios, hæres grauius non compensat sua credita cum fructibus ex fideicommissio perceptis post aditam hæreditatem, & ante casum fideicommissi, Peregr. de fideicom. art. 35. num. 10. Mangil. de impot. qu. 125. num. 41. 47. Merle. conf. 183. nu. 42. seqq. Surd. dec. 92. num. 6. seqq. dec. 114. num. 12. Rota dec. 680. nu. 2. p. 1. nouiss. Vrsell. tit. 36. num. 36. 37. Sabell. §. hæres. num. 35. seqq. Idem. Surd. conf. 295. Georg. alleg. 24. Casanat. co. f. 23. num. 22. Bestazol. conf. 107. num. 64. 65. in cin. Rota Auenion. dec. 645. num. 6. 7. 8. Burat. 509. num. 5. & ibi Addit. Peregr. conf. 68. num. 3. vol. 3. Fusar. de substit. qu. 665. num. 7. & qu. 666. nu. 3. Gallus de fructibus disp. 16. F. 1. rimæ. d. qu. 5. Sabell. §. fructus. nu. 2. 1. Prærol. de transact. qu. 82. num. 2. consult. 100. num. 2. 7. ol. 2. Card. Luca de legit. disp. 18. nu. 17. de fid. disp. 19. num. 4. vbi declarat. Vbi exirantes illos imputat in Trebell. Vbi etiam in non exirantes à quo die, de fid. disp. 185. seqq.

An debeat imputare in debita hæreditaria soluta de hæred. d. fe. 2. nu. 12. d. de fid. disp. 16. n. 5. Nec teneri de nominibus debitoris exactis. de fid. disp. 192. nu. 3. disp. 269. n. 4.

172 Quamuis adit præceptum testatoris, Bazar. sup. Card. Luca de fideicommissi. disp. 162. n. 5. vbi dicit contrariam opinionem, cessante expressio testatoris præcepto esse magis communiter reprobatum. Secus si adit clara dispositio testatoris. *Gallus disp. 15. num. 49. post Mantica de inventar. c. 10. num. 208. Surd. dec. 170.*

Farinac. d. qu. 5. num. 11. Christin. dec. 318. vol. 1. Card. Luca de fid. dec. 162. n. 6. l. 87. n. 11.

Nisi hæres ipse grauatus, vel cum beneficio inuentarii pro suo credito cum aliis creditori- bus super bonis hereditariis concurreret, nam tunc fructus per eum perceptos, post aditam, creditum heredis extinguit, quoniam rationi congruū, quod fructus ex hereditate post aditam, perueni, potius commodum omnium creditorum, quem hæres cedat, sic decisi- um referi *Surd. dec. 92. & 224. Caball. cons. 144. vol. 2. l. 1. art. 56. num. 8. Ludomf. dec. 67. num. 10. der. 266. 421. Meno. b. cons. 183. num. 52. segg. Simon. de Pratis de vltim. volunt. fol. 358. num. 19. Rota d. dec. 68 op. 1. nouiss. Seraphin. dec. 967. Maref. lib. 1. c. 37. n. 7. segg. Crauet. cons. 295. Boer. dec. 44. num. 19. Decisiū apud Burat. 2. 3. Jan. 1621. *Farinac. d. qu. 5. num. 11. Sabell. d. §. ha. res. n. 35. segg.**

173 Tenetur autem restituere ad die, quo est requisitus, l. 18. in fideicommissaria, ff. ad Trebell. l. mulier. 22. §. sed si hæres, ff. eodem, Gallus d. disp. 16. num. 52. & 60. aliās non imputantur creditum, *Fnsar. de subit. qu. 65. num. 7. Merlin. de legic. lib. 2. tit. 1. q. 16. n. 12. & tit. 2. q. 32. n. 25. segg. Ludomf. dec. 69. num. 10. Rota post Merlin. de legic. dec. 9. num. 6. & dec. 20. num. 12. segg. & der. 108. n. 3. & dec. 120. num. 2. Conciolus de hered. art. 1. num. 547. 548. 549. Sed etiam ante requisitio- nem, Agnita ad Roxas de incompatib. p. 3. c. 3. nu. 30. *Fnsar. de subit. qu. 62. num. 53. & cons. 161. n. 7. Surd. dec. 25. num. 11. Peregr. de fid. art. 49. n. 84. Pacific. de Saluasp. 3. c. 4. n. 440.**

Tenetur restituere post conditionis euen- tum, post petitionem, *Rota p. 17. rec. dec. 5. & 288. post alios Sabell. d. §. fructus, num. 24. Ca- stillo. l. 1. c. 6. & 135. Molin. de primog. lib. 2. cap. 112. Maria. lib. 2. c. 104.*

Sic hæres grauatus non tenetur res alienum soluere de fructibus bonorum fideicommissi subiectorum, *Peregr. art. 35. num. 10. & art. 40. num. 22. Fnsar. qu. 541. n. 79. qu. 665. n. 7. segg. Gratian. disc. 540. num. 7. & segg. & ibi Luca, Ro- ta dec. 517. n. 10. p. 4. diuers. Cyriac. contr. 530. nu. 22. segg. Conciol. sup. num. 544. 545. 546.*

Sed tales fructus imputantur in Trebellia- nicam, *Rota p. 9. rec. dec. 348. num. 51. p. 12. dec. 264. n. 12. Cost. de port. rat. qu. 17. Sexus quo ad filios primi gradus grauatus, post mille Sa- bell. §. fructus n. 20.*

Fructus percepti, viuo testatore, ante aditam hereditatem, augent hereditatem, & sic grauatus tenetur restituere, *Menoch. de arbit. c. 256. n. 3. lib. 2. Farinac. d. qu. 5. n. 4. Capbal. cons. 398. n. 26. 27. Houded. cons. 59. n. 12. lib. 1. Peregr. de fidei- com. art. 10. n. 74. & art. 49. n. 1. Sabell. §. fructus n. 22. Christin. dec. 318. vol. 1.*

Idem in fructibus pendentiis tempore mortis ipsius testatoris, vel mortui testatoris, sed iacentis ipsa hereditate, quos hæres grauatus restituit, *Menoch. sup. num. 4. segg. & n. 44. Vbi ampliatur etiam, quod filius sit hæres, Con-*

Tom. 1.

de testam. fol. 365. col. 4. Vbi quod tales fructus pendentes computari solent in Trebelliani- cam, Farinac. d. qu. 5. num. 5. Rota p. 9. rec. dec. 438. n. 51. p. 12. dec. 264. nu. 12. Costa de rat. rata q. 17. Sabell. §. fructus. n. 20.

Quid si dicatur: Restituat hæres quicquid ad eum peruenit, nam non tenetur restituere hos fructus, *Menoch. sup. n. 12. Farinac. d. qu. 5. n. 7.*

Quod si testator dicat: Restituat quancumque premiam ad eum peruenit ex bonis, & heredi- tate mea, Vel dixerit: Restituat quicquid ex hereditate mea, & bonis supererit. Vide *Menoch. sup. n. 13. segg.*

Restituit fructus quando hæres fuit grauatus ultra vires hereditarias, *Menoch. sup. n. 19.*

Restituit quando hæres est grauatus restituit proptio filio, *Menoch. d. c. 256. n. 22. Farinac. d. qu. 5. n. 11.*

Hæc, & alia de restitutione fructuum per hæres habes penes *Lagum. de fructib. Fnsar. de subit. Gallum de fructib. disp. 14. & 15. Farinac. d. qu. 5.*

Verum hæres, qui a creditoribus hereditariis, ex remissione, vel transactione habuerit aliquid hoc hereditatis lucco non cedit, nec aliis creditoribus, aut fideicommissario restituendum, *D. Lagum. de fructib. p. 1. c. 14. num. 21. Not etiam infra.*

Quod hæres teneatur soluere debita defun- cti sequita transactione inter hæredem scrip- tum, & legatarium ab intestato successorem, qui quærelauit testamentum, & dixit illud irritandum, quia adhuc hæres scriptus est insoli- dum conueniendus ad solvendum debita hereditaria quomodo cumque transigatur, l. 3. vbi *Odoz. ff. de transact. D. D. in l. contronesi ff. de transact. Trig. sing. 94. num. 2. de qua materia Costa de ration. rat. q. 23. Cyriac. contr. 17.*

Hereditatis possessor, si quid indebitè, cau- sa hereditatis exegerit, hoc cum ipsa hereditate, restituere non debet. *Lagumf. p. n. 21.*

Sic hereditatis petitione nonueni quod hæres grauatus indebitè exigerit, *Maref. lib. 2. c. 17. num. 5. & segg. Monica de tacit. lib. 26. tit. 5. num. 2. & 6. Salgad. d. h. y. p. 2. c. 9. n. 93. Valeron. de transact. tit. 4. q. 6. n. 53. Lagum. sup. p. 1. cap. 14. num. 68.*

174 Imaginaria solutio non tantum est conce- denda quando non extant pecunie, vel mo- bilia in hereditate, l. d. *Diuo P. o. §. si super rebus. ff. de re iudic. Fnsar. qu. 671. num. 10. Rota dec. 680. n. 7. p. 1. diuers. Seraphin. dec. 907. num. 1. Canale. dec. 130. n. 4. dec. 259. n. 36. p. 5. c. Alterlin. sup. n. 90.*

Debet tamen probari euentus pecuniarū, & mobilium a substituto, *Cm. sen. cons. 27. n. 17. Seraphin. dec. 967. num. 3. Rota d. dec. 259. p. 5. rec. n. 76. vbi subdit, quod hæres potest curare etiam hanc imputationem, quando non dis- traxit, & possidet mobilia, & ea erant illa, quæ tempore potuerunt presumi consumpta, & quod alterius exhibendo inuentarium ex- culatur, *Merlin. sup. n. 91. 92.**

A a 2 175 Quar-

- 175 Quartus casus est, quando est possessor hereditatis reuocabiliter, non respectu fideicommissi, quo grauatus est hæres, sed respectu aliorum creditorum, & hoc casu non extinguitur hypothecam, vel secundum alios, illa extincta dari reuiscendum, ad excludendum posteritatem, *Engels. in l. debitor num. 14. seqq. ff. de Trebell. Gratian. dist. 204. num. 23. Suppositio inuentario, Franch. dec. 80. vbi Luca, & alii addentes, Cope. dec. 198. Bich. dec. 330. num. 6. seqq. Merlin. sup. num. 93. 94. 95. Sabell. §. hypotheca. num. 52. Nos ad Rouit. conf. 54. lib. 2.*
- 176 Quintus casus est, quando scilicet hæres restitutionem hereditatis ignorauerit, creditio non deducta, & hoc casu competere poterit vtilis hypothecaria, quia per restitutionem cessat causa præcedens extinctionis, & ideo reuiscere debet ipsi hæredi non directæ, quæ iam fuit extincta per adiunctionem præcedentem, sed vtilis ex equitate. *Cass. in l. ita tamen 27. §. si ex Trebelliano nu. 4. ff. ad Trebell. Merl. in sup. 96.*
- 177 Sextus casus est quando adita hereditate, agitur de hypotheca rei alicuius apud heredem, non existentis, sed apud aliquem tertium, & hoc casu, quia dominum huiusmodi rei non fuit acquisitum hæredi, hypotheca non remanet extincta, & hæres poterit agere contra tertium illum possessorem actione hypothecaria, ad acquirendam rem ipsam. *Negusant. de pign. p. 5. membr. 1. num. 53. in 3. casu Merlin. sup. num. 97. 98.*
- 178 Septimus casus est, quando creditor adiuit hereditatem debitoris, & res hypothecata est in hereditate, & sic dominum est acquisitum ipsi creditori in re hypothecaria, ex titulo hereditario, sed alius habet hypothecam in dicta re non a defuncto, sed ab alio, quæ est posterior hypotheca hæredi, posito pro possibilibus, quod potest dari casus, puta si defunctus non fuisse dominus, & tamen hypothecasset, quia haberet publicianam, & alius etiam non dominus habens publicianam secundo loco obligauit huic, qui habet posteriorem hypothecam, iuxta notata in l. si non dominus ff. qui pator. in p. gn. Merlin. sup. num. 99. 100.
- 179 Octauus casus est quando creditori est declarata hereditas sui debitoris, sed antequam adeat, ipse contraxit aliam hypothecam ad fauorem sui creditoris generaliter in, & super omnibus suis bonis, in qua veniunt iura, & actiones. *Inueni. C. quando res pign. oblig. poss. l. grege §. pign. ff. de pign. et 1010 tit. C. si pign. res data sit Et sic istud creditum, quod competit contra bona hereditaria sui debitoris deinde adit ipsa hereditatem, cui extincta sit hypotheca istius secundi creditoris quoniam directæ actio, & ius competens hæredi ante adiunctionem ad ipsam hereditatem fuit extincta, & lubata mediante ipsa adiunctione, hunc sensum proponit *Cass. conf. 198. num. 4. lib. 5. & non extinguit affirmat, nam si est extincta directæ, non est extincta vtilis. Medic. dec. 73. ex art. 47. num. 9. & seqq. Scaput. de Saluian. l. 6. in 1. 18. num. 4. Vrsini ad Affl. leg. 8. D. Marcan. disp. 95. vbi quod nec imputat seu-**

tus incredulum in præiudicium dictorum creditorum, *Merl. in sup. num. 101. 102. Card. Luca de credit. dist. 4. num. 5. Secus si hæres obligasset bona creditori post aditam hereditatem, quia iam suum creditum non esset inesse amplius, propter confusionem, & sic nihil transmissi potuit, post *Negusant. p. 5. membr. 1. num. 56. Merlin. sup. num. 103.**

- 180 Nonus casus est quando creditoris succedit fideiussor sui debitoris, & hoc casu extinguitur obligatio fideiussoris, per easdem rationes supra adductas. *Negusant. p. 5. membr. 1. num. 50. Maur. de fideiuss. §. 14. num. 15. Barboz. in l. qua totis n. 7. ff. solut. matr. Sed remanet actio contra red. Maur. & Barboz. sup. Merlin. sup. num. 104. Concilio de hereditat. 1. num. 428. 429. Alia diximus supra n. 77. seqq.*
- 181 Sic si debitor redditus succedit fideiussori suo eiusdem redditus, ex adiunctione hereditatis confunditur personalis actio fideiussoria in principalem, sed hypothecaria non confunditur, & ita bona fideiussoris redditui hypothecaria peruenit ad principalem debitorem obligatam, permanet. Idem iuris est, si aliter ex correis succedat correo redditus. *Roderic. sup. num. 32.*
- 182 Decimus casus est quando sunt plures rei debendi, & vni eorum succedit creditor, & tunc adiuto hereditatis debitoris facta per creditorem non importat extinctionem hypothecæ totalem, sed partis rei, cui successit, & hoc casu adiuto dicitur habere effectum confusionis, & non iutoris, quia alias si haberet vim solutionis, correo liberaretur. *Affl. dec. 2. 37. num. 4. Merlin. sup. num. 105. 106. Card. Luca de credit. dist. 4. num. 4. vbi num. 5. quid si esset debitor aliorum, & etiam *Franch. dec. 80. Barboz. de offit. p. 1. cap. 7. num. 52. & seqq. Nos ad Rouit. conf. 54. num. 18. l. 6. 2.**
- 183 Sed pro ea parte, qua est hæres, & non in totum, facta hereditatis adiunctione abque inuentario, hereditas actiones confunduntur, *Farinas. dec. 528. num. 1. p. 2. tom. 4. Tuf. lit. H. concl. 52. num. 11. Costa de port. rat. qu. 45. num. 6. seqq. Gratian. dist. 203. nu. 3. Barboz. in l. si cum dote n. 5. si pater. num. 17. ff. solut. matr. D. Antonia. Amat. rel. 56. nu. 11. Rota part. 18. rec. dec. 326. Doffi. D. Card. Luca de credit. dist. 4. num. 4. Roderic. de annis reddit. lib. 2. cap. 19. num. 30. Roblet de representat. lib. 2. cap. 16. num. 54. & num. 98. & seqq. Rosenthal de feud. Cap. 5. concl. 75. & 76. Sord. dec. 224. num. 21. Salsg. l. 1. §. 7. credit. p. 2. cap. 25. num. 63. & 65. Docellentat. lib. 7. cap. 1. Olea de cess. lit. 7. qu. 6. Fufard subit. q. 557. nu. 20. 21. Neguerol. alleg. 19. num. 106. Possib. ref. 77. num. 66. & dec. 59. num. 3. seqq. & num. 180. seqq. Vireol. de Transact. q. 80. num. 14. Bossius de dote c. 6. §. 6. d. num. 32. Ludovislet. 442. nu. 3. Cocceim. dec. 285. num. 3. Sabell. §. obligatio num. 34. Tuf. lit. H. concl. 52. Gratian. dist. 203. Doffi §. D. Rubens de confusione cap. 1. num. 41. & cap. 14. p. 30. seqq. Nos infra num. 335.*
- 184 Sic creditori succedens debitori videtur sibi soluere de bonis vniuersis, verum si ei succedat

dar pro parte, censetur extinctum debitum, ac pro alijs partibus agere potest contra cohæredes. *Surd. dec. 170. num. 1. Gomez in l. 20. Tauri. num. 2. & tom. 1. var. c. 12. num. 17. & tom. 2. c. 11. num. 11. & 12. vbi Ayllo. Barbof. in l. penultiam. 1. C. de hered. action.*

185 Quod est intelligendum tunc pro hæreditaria parte, pro qua creditor debitori successit censeri confusam actionem, quando hæres compendians animo non sit institutus, vt post *Traquenell. & alios fundat Barbof. in l. si alia 6. de hered. action. Dices. Pinell. in l. 1. C. de bonis matern. p. 1. num. 79. quod patet excludens filium hæredem, intelligitur tantum excludere à portione hæreditaria, si cum alijs concurreret, si vero solus à toto videtur exclusus. *Sarg. de Paz. conf. 4. num. 4. Surd. dec. 90. num. 20. Qui idem dicit in hærede, qui tantum tenetur pro portione hæreditaria, ac pro alijs habetur pro extraneo. ad materiam videndus Barbof. in l. debitor 7. C. de passis bene Censal. ad Surd. dec. 170.**

186 Nam legi in Tabularum potestate, actiones hæreditariæ inter cohæredes, ipso iure pro portionibus hæreditarijs diuiduntur, l. si passio. C. de gestis. l. licet. C. ad leg. Falcid. l. si ab eo. C. de negot. potes. l. 11. C. si cert. petat. l. 1. C. si vnus ex pluribus. l. vnus. §. videramus. C. de rei vxor. act. *Parlador. rer. quod. c. fin. p. 1. §. 1. num. 11. Rodrig. de execut. c. 4. num. 13. T. bes. lib. 2. q. 67. nu. 10. Duard. ad bull. §. q. 16. d. num. 26. Fab. de error. prog. de cad. 80. ver. 6. Valentia illustr. ad tit. de acquir. heredit. cap. 4. num. 4. §. 1. lib. 1. trañ. c. 4. num. 41. Gorbosede. in l. si testator. §. 1. ff. de fideiuss. l. 1. T.*

187 Quia ratione etiam si de iunctis in solidum obligatus esset, inter eos, creditor etiam inuito, obligatio diuiditur, & non nisi pro rata, ac portione sua vnusquisque teneretur, l. 2. C. de hered. action. *Lea. quæ non inibus C. famul. cre. si. Part. l. 1. & Rodrig. sup. Gutier. Canon. lib. 2. c. 28. n. 63. Leotard. de f. sup. q. 1. num. 30. Gratian. disc. 16. d. num. 7. disc. 36. num. 41. & 150. Aliquid. de censib. c. p. 95. num. 2. Costa de ration. i. at. q. 83. & 189. Gimbba ad consuet. mess. c. 9. §. 5. num. 40. Virgil. de legit. pers. c. 20. d. num. 38. Ricc. collect. 528. Palaf. de prin. l. paup. p. 2. §. 8. num. 3. Donell. lib. 9. cap. 11. Schifordes. lib. 3. trañ. c. 2. q. 14. 15. posthos, & alios Olea de cess. l. ur. tit. 4. q. 6. num. 1. & seqq. vbi num. 16. & 17. limitat si debitum soluendum per defectum individuū esset, & si vnus pignus, vel hypothecam possidens actione hypothecaria conueniens esset, & num. 13. limitat in causa alimentorum futurorum.*

188 Vndecimus casus est quando hæredi aduenti successit vniuersa hæreditas, & hoc casu scribit *Aff. d. 27. num. 6. vers. & hoc verum non iudici præsumptam solutionem, & sic interit non extinguī hypothecam, vnde de hoc casu videtur iudicandum, sicut quando reuocabilitur est effectus heres, *Merlin. sup. p. 196. Diximus sup. num. 115. seqq.**

189 E contra succedere debitor suo creditori, idem dicendum est, vt confundatur hypo-

ca. *Card. Luca de cred. disc. 40. num. 11. disc. 41. nu. 2. & in summar. ex num. 141. de donat. disc. 29. num. 3. de hered. disc. 28. num. 4. nam nemo potest esse sui ipsius debitor, & creditor. l. Fraternus. l. frater à fratre. ff. de con. test. indeb. Rota dec. 136. num. 2. p. 4. ret. Merlin. q. 15. num. 1. Rolan. conf. 65. num. 15. lib. 2. Seraphin. dec. 842. num. 4. Mettrill. dec. 53. nu. 6. Milan. dec. 13. num. 9. lib. 1. Gratian. disc. 203. nu. 1. Roderic. de ann. reddit. lib. 2. q. 19. num. 16. Card. Luca de legit. disc. 31. num. 1. t. de credit. disc. 40. nu. 21. disc. 41. nu. 2. & in summar. ex num. 241. de donat. d. disc. 29. nu. 4. de hered. disc. 28. nu. 4. §. vbi differentia in casu, quo creditor succedit debitori, & e contra. R. Ponte conf. 8. lib. 1. T. bes. qu. 44. lib. 3. Rota dec. 349. p. 5. sec. Luca ad Franck. dec. 80. nu. 2. A. mat. res. 56. num. 4. Eadem Rota dec. 236. nu. 1. p. 4. ret. Merlin. de Pignori. & hypot. lib. 5. qu. 14. n. 14. D. Rubens de consuet. l. 1. nu. 110. R. Ponte conf. 143. nu. 7. F. fell. consil. 26. nu. 9. C. Luca de cred. disc. 40. n. 27. seqq. Insula Virili. disc. 41. n. 4.*

190 Quæ conclusio procedit in debitor succedente creditori titulo vniuersali, secus si particulari. *Fontanell. der. 194. n. 2.*

191 Verum resolutio titulo hæreditario potest propria credita deducere. *Card. Luca d. disc. 31. num. 13. de cred. disc. 34. num. 6. disc. 36. n. 22. & de hered. disc. 22. nu. 7. Sabell. §. hypoteca. n. 52.*

192 Et si debitor succedit creditori, videtur debitum solui, quando ex solutione hæres, nec damnum sentit, nec lucrum querit, *Fon. de pignori. §. p. membr. 1. nu. 54. Surd. dec. 126. num. 11. Roderic. de ann. reddit. lib. 2. c. 19. n. 22.*

193 Sed conclusio, quod debitor succedente creditori, confundatur actio, non procedit si lis esset contestata contra debitorem, *Seraphin. dec. 842. in fine. F. fell. consil. 36. n. 9.*

194 Conclusio primò, sup. posita declaratur primò, respectu aliorum creditorum ipsius creditoris, cui ipse debitor successit, cum nemo ipsius eadem in hypotheca eorundem, non possit extinguī in eorum præiudicium. l. hæres à debitor. c. 1. §. quod si hoc seruauit. ff. de fideiuss. l. debitor 3. ff. de separ. & ibi Bar. Rota d. de 236. Roderic. sup. n. 1. Merlin. sup. nu. 2. Card. Luca de cred. disc. 41. num. 5.

195 Declaratur 2. Quando debitor succedit suo Creditori reuocabilitur. *Roderic. de ann. reddit. lib. 2. q. 13. nu. 10. & q. 19. nu. 5. 4. 2. Vbi declarat, sic in usufructuario, emphyteutario, fideicommissario, & similibus, Rota d. dec. 136. in fine. Merlin. sup. nu. 3. Aff. dec. 8. & 16. Franck. dec. 39. nu. 5. d. c. 80. nu. 13. Surd. dec. 260. vbi Roderic. & Censal. Merlin. de pignori. lib. 5. q. 15. n. 3. D. Rubens de consuet. l. 17. §. 2. num. 53. ex l. si rem ff. de pignorat. act. c. 27. Card. Luca de credit. disc. 34. num. 6. disc. 36. n. 22. de legit. disc. 31. nu. 13. D. Pissimus Sabell. d. §. hypotec. n. 52.*

196 Declaratur 3. Conclusionem procedere, quando sit præiudicium tertio in iure quæ fit, secus querendo, prout in compensatione, non fit in præiudicium tertii. *Franck. & Luca dec. 53. n. 10. Rota Gen. dec. 190. n. 19. Roderic. sup. n. 2.*

n. 2. Dicemus Nos q. 45.
 197 Inventarium fuit inuentum ad probandū bona in illo descripta esse Testatoris, *D. Manzius in Biblioteca leg. tit. 9. q. 9. n. 86. Boer dec. 61. num. 8. Christin. dec. 2. seqq. vol. 4. & ad leg. municip. tit. 16. art. 51.*

Inuentarium licet operetur, quod hæres nullum damnum sentire debeat, l. fin. §. & si præsentem. C. de iure delib. *Cyriac. contr. 326. nu. 19. seqq. contr. 528. nu. 27. R. d. sol. in praxi. p. 1. c. 9. n. 154. Merlin. dec. 796. nu. 6. p. 2. Al.ograd. conf. 62. nu. 3. lib. 2. Rota dec. 32. nu. 1. post Olea de cess. iur. Gratian. disc. 998. Tusc. lit. 1. con. l. 35. 1. Magou. dec. Luc. 6. nu. 42. Conciol. sup. num. 438. & nu. 363. Sabell. §. Inventarium num. 8. Rota p. 13. sec. dec. 499. & p. 18. dec. 521. Christin. dec. 2. cum plurib. seqq. vol. 4. Item Conciol. alleg. 51. nu. 27. 28. Rota dec. 8. nu. 27. post Albi. de inconstit. Quoad damnum vitandum constituit hæredem, ac si non adiuisset, *Conciol. alleg. 52. n. 33. Est. vi herba Benonica, Roffi obs. 16. num. 8. obs. 27. num. 40. 28. 44.**

198 Non tamen facti, quod hæres debeat lucrari in damnum creditorum, *Ladrich. conf. 8. nu. 1. Cyriac. contr. 275. nu. 17. Rota dec. 535. nu. 4. p. 5. res. Merlin. dec. 796. nu. 7. Cels. dec. 83. num. 4. & dec. 377. num. 5. Alolun. ref. 79. nu. 19. Cyriac. contr. 24. nu. 6. contr. 275. nu. 12. Cypri. Latr. consult. 13. nu. 1. Palma alleg. 34. nu. 2. Rocca disp. 47. nu. 41. 42. Rubens de consuec. 30. nu. 40. Conciol. sup. num. 439.*

Sic hæres solvens debita defuncti, non potest de huiusmodi creditis esopere contra alios creditores hereditarios, etiam si inuentarium fecerit, si non reddidit rationem, *Rota dec. 25. nu. 3. post Oleam de cess. iur.*

199 Inventarium solum iuvat hæredes, quo ad actiones passivas, descendentes a defuncto, potest autem quo ad obligationes proprias, & quibus hæres proprio facto se adstrinxit, *Surd. dec. 32. nu. 5. Conciol. sup. art. 2. nu. 14. Et per inuentarium non confunditur iura, Rota post Salgad. l. abby. dec. 50. num. 29. Card. Luca de hered. disc. 28. num. 6.*

Et hæres tenetur pro viribus hereditariis, *Cels. dec. 83. nu. 4.*

200 Inventarium potest remitti hæredi per Creditores, ita vt tunc non tenetur ultra vires Montali. d. inu. mar. c. 1. nu. 17. & 35. & seqq. in impress. T. aut. in q. 223. Rota dec. 172. in fine p. 14. res. Conciol. art. 3. nu. 224. Not infra n. 231.

Sed non iuuat Inventarium, si fuit in mora in non exhibendo Inventarium, & reddenda ratione, nam præsumptio est subreptionis bonorum, si potest agi casu iure contra ipsius bona propria, *Gratian. disc. 981. nu. 16. & seqq. Merlin. dec. 721. post alios Rota dec. 32. nu. 3. post Oleam de cess. iur. & de cess. iur. num. 2. & dec. 21. num. 13.*

Et Inventarium non iuuat quando adfuit bona ad satisfaciendum creditoribus, nam illis debet satisficere, *Rocca disp. 50. n. 41. 46.*

Hæres Beneficiarius obligans se pro debito defuncti, censetur se obligasse titulo hereditario, *Cyn. in l. fin. C. ad l. fid. Merula de pig. lib. 2. q. 16. nu. 49. Card. Luca de hered. disc. 8. nu. 14. Affl. dec. 339. nu. 13. 14. Franch. dec. 323. num. 8. Rota dec. 392. p. 1. res. D. Palma dec. Luc. 350. nu. 2. & dec. 397. nu. 3. Conciol. Traic. de hered. art. 2.*

Limita quando verba contrarium significant, *Angel. conf. 31. Corn. conf. 31. vol. 3. Surd. conf. 191. nu. 26. Cyriac. contr. 225. num. 17. Precol. de transact. 80. nu. 11. Rota dec. 93. nu. 3. post Merlin. de pig. Bib. dec. 591. nu. 9. & seqq. Rota res. dec. 428. nu. 6. p. 9. & dec. 49. n. 3. p. 16.*

Item quando obligat se insoludum, & in bonis propriis, *Gratian. si. 264. nu. 8. seqq. D. Palma d. dec. 350. & 397. n. 6. 7.*

Hæres promittens soluere legata, & debita non videtur renunciare beneficio Inuentarii, nisi citā addat obligationem bonorum suorum, vel cū clausula insoludum, vel in egre, siue per æquū, pollentia verba. Si tamen soluerit, vel promiserit vnum ex legatis inuolutis, non videtur obligatus ad alia pariter inuoluta, *Gratian. disc. 264. §. 3. 646. nu. 26. d. §. 916. nu. 31. seqq. Vbi etiam Luca. Surd. dec. 132. nu. 10. seqq. Franch. dec. 323. & 648. S. encl. dec. 212. vbi Add. o. Precol. co. sult. 95. nu. 11. §. 99. vol. 2. vbi secus si renunciet beneficio Inuentarii, *Rice. collect. 3412. 34. 8. Rota p. 9. res. dec. 135. nu. 13. seqq. R. Cypri. Latr. dec. 115. nu. 31. seqq. Rota p. 1. res. dec. 392. p. 10. dec. 197. nu. 15. p. 11. dec. 58. Bib. dec. 430. 591. Precol. de transact. 80. nu. 11. seqq. Rota p. 15. res. dec. 396. & par. 16. dec. 49. Card. Luca de dote disc. 28. d. Indic. dec. 35. nu. 72. de fend. disc. 108. d. hered. disc. 8. ex n. 12. Fontwell. dec. 490. 491. Vbi quid si per viam transactionis.**

Item quando agitur de obligatione ad aliquod debitum particulare, secus si ageretur de obligatione vniuersali, *Phanne. de Inuent. p. 6. nu. 112. 114. Gratian. disc. 264. m. 6. Surd. dec. 132. nu. 24. Rota dec. 323. num. 4. post Pacific. de Sabellian.*

Inuentarii beneficio censetur debitor renunciasse, quando creditor intuitu nouæ obligationis plura remittit, *Precol. de transact. 80. n. 11. Card. Luca de dote disc. 28. n. 10. 11. Bib. dec. 591. nu. 12. Rota res. dec. 428. nu. 7. p. 9. Palma d. dec. 355. nu. 6.*

Hæres beneficiarius in obligatione per eum facta, renunciando omni iuris, & legum auxilio, censetur renunciare etiam beneficio Inuentarii, *Rolan. conf. 13. num. 11. vol. 1. Faunc. de Inuentar. p. 6. nu. 115. Gratian. d. disc. 264. nu. 19. Barbosel. conf. 133. nu. 12. 5. Surd. dec. 132. nu. 24. Palma d. dec. 350. & d. dec. 397. n. 8. 9.*

Nec sufficiunt verba, quæ dicunt: eum esse hæredem beneficiarium, nam intelligitur demonstratiue, non taxatiue, *Tranet. conf. 214. n. 7. Phanne. de Inuent. p. 6. nu. 113. Gratian. d. disc. 264. nu. 7. Rota dec. 545. nu. 19. p. 5. D. Palma d. dec. 355. n. 8.*

Nec iuuat beneficio Inuentarii quando

ipso.

sponte, & ex propria promissione se obligavit ad soluendum debitum hæreditarium. *DD. sup. citati vers. limit a quando, D. Palma d. dec. 350 & dec. 397. n. 3.*

Vcl obligavit se, & bona sua, *Palma d. dec. 397. n. 10. Conciol. d. art. 2. vbi nota materia.*

Hic Neapoli per decretum inieropitum, per quatuor Aulos, contentum in Pragm. 81. de off. S. R. Conf. ij. laum sub die 16. Martij 1623. Est statutum: hæredem cum Inuentario, obligatum pro debito defuncti, etiam proprio, & principali nomine, & infoludum, & sub quibusvis aliis clausulis, non teneri ultra vires hæreditarias, nisi expressa, & specialis renunciatio beneficii inuentarii prædicti interueniat, vcl obligatio satisfaciendi, etiam ultra vires hæreditarias. Verum facta discussione inuentarii, executio fiat etiam in bonis propriis, & de persona, quatenus ad eum perueniat de bonis hæreditariis.

201 Hæres cum beneficio inuentarii non tenetur soluere debita defuncti ultra vires hæreditarias, & nõ tenetur illa soluere de illaquirare, quæ ei à Creditoribus anterioribus hæreditariis remissum, & condonatum fuit, quia hoc dicitur acquisitum ex industria ipsius hæredis. *Thor. in comp. dec. p. 1. vers. argumentum hæres. Neguerd alleg. 11. n. 121. Saig. d. lib. p. 2. c. 20. n. 12. l. 1. 14. Conciol. sup. art. 1. n. 435.*

202 Et licet aliqui velint, quod hæres beneficiatum non teneatur ultra vires hæreditarias, ad fauorem creditorum, Tamen teneatur illis soluere de fructibus per eum perceptis post aditum hæreditatem. *Phanuc. de inuent. p. 3. num. 35. & seqq. Loderib. conf. 8. Peregr. de fideicom. art. 49. num. 77. in fine. Sverd. dec. 92. num. 5. Hodiern. ad Sverd. dec. 97. num. 14. Cyriac. controu. 294. num. 17. Franch. de c. 613. num. 19. Roia dec. 304. num. 3. p. 5. rec. & dec. 131. n. 2. p. 6. rec. & dec. 535. num. 5. p. 5. rec. lib. 2.*

Cum ea, quæ hæreditati accedunt post aditionem, illam augeant, item veniant 22. Salta non solum, & ibi gl. ff. de petit. hered. & l. 28. gl. aug. cum leg. se 3. ff. cod. l. 2. in fine, C. de petit. hered. *Gratian. disc. 540. n. 17. Conciol. sup. art. 1. n. 436. & seqq.*

203 Tamen hoc procedit quoad creditores notos ipsi hæredi: *Munoz de ratiocin. 9. n. 76. Andreol. contr. 117. n. 8. seqq. Card. Luca de barred. disc. 20. n. 16. Roia dec. 259. num. 8. seqq. & dec. 304. n. 3. p. 5. rec. & dec. 131. num. 3. seqq. p. 6. rec. Ottobon. dec. 47. num. 6. 7. Conciol. n. 440. Diximus sup. num. 165.*

204 Inuentarii beneficium sui inductum, nõ hæres sui in damno, sed non in perniciem creditorum. *Sciendum 18. ff. de quib. caus. maior. Sverd. dec. 30. n. 13. Franch. dec. 83. in fine, Ronit. conf. 18. n. 13. & ibid. Not. Duran. dec. 1. num. 30. Cyriac. contr. 24. num. 6. Cels. dec. 83. n. 4. & dec. 377. num. 5. D. Palma dec. 397. num. 4. 5. Conciol. de barred. art. 1. n. 107.*

Inuentarium fuisse factum probare debet al-

legans. *Mondal. dec. 131. n. 2.*

205 Beneficium inuentarii prodest hæredi quo ad creditores citatos, non quo ad non citatos, *Margil. de eiusq. 55. n. 10. Gratian. disc. 496. n. 13. Caluin. de acquilib. 2. c. 181. num. 26. Adit. ad Ludouic. dec. 137. lib. B. Burand. dec. 750. n. 5. Bibb. dec. 469. 482. Andreol. contr. 122. num. 5. Capyc. Latr. dec. 139. n. 11. Ludouic. dec. 473. & ibi Add. & dec. 176. n. 2. p. 4. rec. tom. 2. Card. Luca de barred. disc. 14. n. 12. disc. 31. n. 4. de empt. disc. 28. n. 8. disc. 41. n. 6. Conciol. sup. n. 410. 411. 412. vbi impugnati contrarios, Rosis obs. 27. n. 71. D. Capyc. disc. 192.*

Sed non vitatur quo ad citatos, *Card. Luca de empt. disc. 28. n. 8. de barred. disc. 14. n. 12.*

206 Dummodo non citati sint certi, & notis, scilicet si dubii, conditionales, aut inuigiosi. *Gienagn. conf. 19. 20. lib. 2. Andreol. contr. 122. num. 3. Card. Luca de barred. disc. 17. num. 3. Roia dec. 202. n. 6. p. 11. per. Celsus dec. 185. n. 3. Resit obs. 27. n. 66. Conciol. sup. n. 413.*

Sed quod debeant citari quamuis interesse nõ sit certum. *Ludouic. dec. 473. Burand. dec. 637. num. 17. dec. 570. num. 5. seqq. Vberti de citat. c. 15. num. 447. Capyc. dec. 101. Roia p. 11. sec. dec. 201. p. 12. dec. 168. n. 36. seqq. Ridolfus in prax. p. 1. c. 9. num. 47. seqq.*

207 Et sint præsenties, quia absentes etiam certi non sunt specialiter citandi, sed loco illorum sunt addibendi ires testes. *Add. ad Ludouic. dec. 473. num. 22. Add. ad Burand. dec. 750. num. 7. Roia dec. 371. n. 5. & Srasim. & dec. 597. num. 3. p. 4. rec. Coccin. dec. 151. n. 5. Possib. dec. 71. n. 12. seqq. Conciol. sup. n. 414. & art. 3. in fine. Infra hic n. 245. vers. Ad effectum.*

208 Inuentarium si Testator remittat in fauorem hæredis, si illud non faciat, teneatur ultra vires hæreditarias disti testatoris remissione non obstante, *Crauet. conf. 174. num. 11. Roland. de inuent. p. vi. vers. barred, Phanuc. eodem. Traill. p. 2. num. 68. Craff. de success. §. testamentum q. 71. num. 4. Gratian. disc. 711. num. 40. Andreol. contr. 427. num. 9. seqq. Peregr. de fideicom. art. 1. n. 75. D. Card. Luca tit. de barred. disc. 18. num. 2. & seqq. Conciol. d. art. 1. n. 421. D. Rubis de confusione c. 31. n. 80.*

209 Inuentarium reminere testator nõ potest, in damnum creditorum, *Thomas traill. de inuentar. tit. 18. num. 8. Gratian. disc. 59. n. 12. disc. 215. n. 20. Margil. de eiusq. 50. num. 14. p. 55. n. 16. Traill. de inuent. q. 134. n. 5. Andreol. contr. 427. n. 9. seqq. Giurb. ad Confuet. Messen. c. 9. gl. 5. num. 32. Cum testator non possit facere prædictum creditoribus, *Gratian. disc. 711. n. 40. Craff. §. Inuentarium q. 2. n. 3. Hodiern. ad Sverd. dec. 30. n. 3. Conciol. d. art. 1. num. 421. 430. 424. Card. Luca de barred. disc. 18. n. 2. Dicemus Nos infra n. 222.**

Quod inuentarium possit reminere hæredi confessionem inuentarii, *Circ. disc. 6. num. 27. disc. 7. num. 64. Vbi reicit contrariam opinionem, quam Vide.*

Sed usufructuarius tenetur facere inuentarium,

rium, & à Testatore non potest remitti, *Circo*, *d. dist. 6. nu. 27. M. nzi in Bbbiata legal.*

Sic fideicommissarius potest cogere hæredem ad constituendum inventarium, *Circo*, *dist. 1. nu. 50. & seqq. & dist. 3. nu. 23.*

- 210 Et si Testator prohibeat inventarium, sed hæres postea inventarium fecerit, adhuc integra legata præstare debet, & creditoribus insolidum solvere. *Crauet. sup. l. 74. Couer. de testam. c. 1. nu. 17. D. Rubens sup. de iussu. nu. 82. vbi impugnatur Concol. d. art. 1. nu. 418. & seqq. in contrarium.*

- 211 Inventarium non fuisse factum, & nulliter factum, paria sunt. *Illo. ded. conf. 34. nu. 13. lib. 1. Cyriac. contr. 160. nu. 91. f. qq. Resol. in praxi p. 1. c. 9. num. 29. Card. Luca de hered. dist. 21. nu. 3. Ludouic. dec. 496. nu. 2. & ibi add. l. lit. A. & Rota dec. 58. nu. 6. p. 10. res. Poth. dec. 72. nu. 2. Con. 104. alleg. 43. nu. 37. Idem Concol. d. art. 1. nu. 432.*

- 212 Inventarium dicitur legitime factum cum solemnitatibus, quæ de stylo Regionis adhibentur, *Cappi. dec. 101. num. 3. Andeol. ad Fr. m. b. dec. 124. nu. 24. Card. Luca de hered. dist. 17. nu. 2. de tutor. dist. 7. nu. 3. de here. dist. 19. nu. 3. Canaler. dec. 508. num. 7. Rota de 31. num. 14. p. 5. res. Et vbi non constat de dolo, *Card. Lu. a sup. num. 2. Dur. in de. 127. nu. 17. 18. Rota dec. 102. nu. 6. 7. p. 11. res. & dec. 273. nu. 2. & 8. p. 14. res. Gratian. dist. 59. nu. 8. V. res. conf. 32. num. 28. seqq. Nouar. sup. prag. coll. 123. nu. 8. Concol. d. art. 1. nu. 433. Card. res. 32. T. usul. l. i. si. 350. Ridelphin. in praxi c. 9. num. 124. seqq. Rotap. 15. res. dec. 15. & 48.**

- 213 Per aditionem non extinguitur hypoteca rerum in quibus erat creditor hypotecarius cotta tertium possessorum, *Merli. de pignor. lib. 5. q. 14. num. 97. post Negusant de pign. p. 5. membr. 11. nu. 53. in 3. casu.*

- 214 Difficilis est. Si mulier creditrix viri ex causa suarum dotorum, sit illius hæres, & non conficiat inventarium, an teneatur ultra vires hæreditarias? Quod non teneatur videtur *te x. claus. in l. viri. sup. titur. C. de vir. ux. aff. vbi gl. verb. debitum. Nopad. in Couet. si quis num. 232. vbi Add. Mosse. tom. 2. tit. de bonis qu. 23. nu. 10. 11. Rol. d. Valle de inuent. q. 102. nu. 14. T. rad. d. ners. quos refert, & sequitur Roetm. resp. 97. nu. 19. 20. lib. 2.*

- 215 Contrariam opinionem sequuti sumus *Nos in obs. ad conf. 54. Rouit. nu. 20. seqq. lib. 2. vbi teneatur creditoribus, & legatariis, insolidum, nec possit deducere dotes, ea ratione quia tex. d. l. fin. §. in compensatione, C. de iure deliber. non distingui sexum, neque ætatem, vti scilicet masculus, quam femina si non conficiat inventarium teneatur de proprio creditoribus, & legatariis, *Monten. de inuentar. cap. 10. num. 383. Frauch. dec. 518. nu. 4. f. qq.**

- 216 Nec est curandum de D. D. relatis per *Rota*, super nam illi loquuntur in alio casu, vt mulier hæres instituta à marito conseqatur, non tantum dotes, cuius est creditrix, sed etiam quar-

tam falcidiam, & sic quod quarta illa non compensatur cum debito doris, quem *§. postea l. fin. post §. primum, & §. secundum*, vbi habetur, quod legatum relictum à marito non compensatur cum dote, & alijs debitis, & sic verumq; consequitur. Et sic loquitur in restitutione fideicommissi, nam grauata de restituendo deducta dote, & alia debita, & recipit quartam delegatis, reliquum restituit, & quod loquitur de restitutione allegat *Fusar. de substat. qn. 662. num. 1. Et sic nihil dicit si teneatur creditoribus, vel legatariis, cum ibi bona sufficiant pro legatis, vt dicit *Monten. de inuentar. cap. 10. num. 385. Nec audiendum Salys. in d. §. igitur*, dicens ibi supponi per uxorem factum inventarium, nam *Gosp. de Leo sup. r. Constat. Napol. fol. 139. dicit illo tempore, non fuisse cognatum inventarium. Nopad. loquitur in terminis nostrarum Consuetudinum, quarum vigore non datur confusio. Pisanell. & Vrsill. ad Aff. dec. 237. Medic. cons. 162. num. 29. seqq. Cappi. dec. 195. Hodiern. ad S. ord. dec. 170. nu. 9. R. Rouit. conf. 95 lib. 1. Nos d. conf. 54. nu. 21. 22.**

- 217 In hac Ciuitate Neapolis habemus Consuetudinem, incip. *Et si Testator*, per quam quis possidens bona antiqua, non potest dispendere de illis, nisi de medietate, in præiudicium proximorum ex parte patris, & matris, Difficilis est: Agnatus, vel Cognatus institutus hæres adeundo hæreditatem sine beneficio inuentarii, reneat aditionem ad medietatem bonorum antiquorum sibi delatam à Consuet. An verò confundatur, & extingatur actio per aditionem. Et non confundi decium refert *Fr. m. b. dec. 207. q. 48. in fine*, post *Nopad. in Couet. si quis, vel si quis, in gl. d. maste. nu. 231. vel consp. tit. licet contra, & benedict. Monten. contr. 1. nu. 67. & seqq.*

- 218 Dicunt aliqui: hæredem sine inuentario teneri ultra vires hæreditarias, non solum presumptione subtraktionis bonorum hæreditariorum, sed quia adeundo hæreditatem videtur contrahere quasi cum creditoribus, & legatariis, & sic teneatur etiam ex quasi contractu, *l. apud Iulianum. c. §. fin. §. ex quibus causis in possess. lex maleficiis, §. si quis absentis §. de action. & obli. ga. Gratian. dist. 657. num. 45. dist. 39. nu. 4. Cyriac. contr. 519. num. 24. Andeol. contr. 200. nu. 4. f. qq. Rota dec. 477. nu. 4. p. 2. res. Rota post Oleum de cess. iur. dec. 25. num. 2. Concol. d. art. 1. nu. 445. fol. 96. Castill. lib. 5. contr. e. 5. Ricc. coll. 21. 1138. Barbo. voto 126. num. 179. Salgad. labyr. p. 2. c. 5. D. Mansus consult. 659. nu. 18. consult. 676. nu. 2. 3.*

- 219 Sed verior est opinio, quod hæres adeundo non dicitur quasi contrahere cum creditoribus sed tantum cum legatariis. *Surd. conf. 112. nu. 69. lib. 1. & conf. 196. num. 59. & conf. 221. num. 26. lib. 2. & conf. 425. nu. 29. lib. 3. & dec. 100. 5. & dec. 310. num. 3. Gratian. dist. 981. num. 17. f. qq. Cress. de success. lib. 2. art. Acquis. heredit. q. 19. nu. 3. Concol. sup. num. 446.*

- 220 Conclusio illa, vt hæres teneatur ultra vi-

- res non procedit quando obligario defuncti ex legis, vel testatoris dispositione est restricta ad vires patrimonij, vt est onis donandi, & similia, *Phanec. de Inventar. p. 7. n. 60. vbi ex Coftr. declarat hoc non habere locum quando dos fuisset per patrem legata incerta quantitate, Mangil. de encl. q. 50. n. 22. Gratian. disc. 656. n. 17. Cyriac. contr. 5. n. 167. seqq. vbi refertur filium hæredem patris sine beneficio inuentarij non teneri ad soluendum vltra vires hæreditarias, legitimam alteri filio testatoris, Girba. de conf. t. messan. c. gl. 5. n. 38. in fine. Conciol. sup. n. 447.*
- 221 Et licet aliqui velint aliam limitationem esse quando testator iussit de In, & super bonis suis debita illius esse soluenda, & si commodè erit, vel cum pouerit, & simil. *Borga. de vsufr. 30. n. 16. in fine. Aleut. conf. 486. n. 18. Sord. dec. 30. n. 21. 22. Mangil. d. q. 50. n. 21. Thomas. de Inventar. tit. 15. n. 44. Girba. sup. n. 38. Conciol. sup. n. 448.*
- 222 Tamen cõtrarium est verius, cū testator nō possit creditoribus præiudicare. *Cramer. conf. 174. n. 11. Clar. §. testamentū. q. 66. Crass. §. si nuncium. q. 71. n. 4. Peregr. de fideicom. art. 1. n. 75. Gratian. disc. 711. n. 40. Sord. dec. 30. in fine. vbi Hostiæ. & Censil. Fabia. contr. 25. lib. 6. Addit. ad Patell. expedit. ciuil. 72. n. 89. Girba. sup. n. 32. Card. Luca. tit. de hfred. disc. 18. n. 2. Non potest nec tacite id facere. Barbo. axiom. 193. in prin. Conciol. sup. n. 449. 450. Diximus sup. n. 209. P. Molina tract. 2. disp. 219. Cyriac. contr. 161. Porcin. de infradit. tit. 5. ref. 4. n. 10. 11.*
- 223 Secus est quoad legatarios, quibus potest præiudicare, quando testator mandat legatarij solui debere, de vel super bonis suis, vel si commodum erit, & similia, *Gratian. disc. 34. n. 23. disc. 116. n. 22. disc. 656. n. 15. seqq. Merlin. de legit. lib. 3. tit. 2. p. 24. n. 25. Sord. de alim. tit. 8. prin. 13. n. 4. Copyc. larr. dec. 44. n. 3. Conciol. sup. n. 451. 452. Licet contra dicant, Rolan. de inuentar. p. 5. n. 3. Card. Luca. d. disc. 18. n. 2. Conciol. sup. n. 453.*
- Quod inuentarium non possit remitti a testatore in præiudicium creditorum, sed bene in præiudicium legatariorum, ac fideicommissariorum. *Idem Gratian. disc. 204. n. 18. seqq. Montan. de int. c. 32. reg. 5. n. 98. seqq. Tusc. lit. L. conel. 348. vbi etiam, an possit remitti usufructuario. Christin. dec. 24. n. 1. val. 4. Vin. opin. 863. Clar. §. Testamentum. q. 66. Cal. de ferijs q. 5. n. 68. seqq. Cabed. dec. 136. p. 1. vbi sustinet non obstat remissione testatoris posse hæredem ad instaurum fideicommissarij, vel alterius in cretse habentis compelli ad satisfaciendum inuentarium, & contrariis satisfaci, Altograd. in addit. ad conf. 84. n. 27. in fine. lib. 1.*
- Quod inuentarium possit per testatorem, sicut per statum prohiberi, contrarij respondendo probat *Andreas. contr. 427. Causaler. dec. 471. Sob. §. bares. n. 32. & §. Inuentarium n. 15. Diximus inf. T. em. P.*

- 224 Non tenetur hæres vltra vires, etiā non confecto inuentario quando vna res tantum reperitur in hereditate. *Mangil. de encl. q. 50. n. 16. vbi dicit hoc habere locum etiam quando hereditas esset certa, & quando hæres probaret nihil aliud in hereditate permansisse. Crass. de success. lib. 2. art. inuentarium. q. 22. in fine. Thomas. sup. tit. 15. n. 125. Girba. d. gl. 5. n. 36. Et quando status est certus hereditarius, nam tunc omissio inuentarij non nocet. Card. Luca. tit. de hered. ad disc. 23. n. 10. qui allegat Rozas dec. 428. Conciol. sup. n. 454. Diximus inf. n. 303.*
- 225 Amplia etiam in herede donatoris, qui donauit omnia illius bona, reserua sibi certa quantitate, ad effectum testandi, nam hæres illius non tenetur conficere inuentarium. *Causaler. p. 3. c. 2. n. 113. vbi decimū refert. Copyc. Larr. dec. 44. n. 4. seqq. & n. 20. seqq. Saldad. labyr. cred. p. 1. cap. 1. n. 34. Conciol. sup. n. 455. Nos inf.*
- 226 Amplia vt eo magis conuenit procedat quando in hereditate nihil reperitur quod sit describendum. *Mangil. de encl. q. 50. n. 18. Crass. d. §. inuentarium. q. 22. in fine. Thomas. d. inuentar. d. tit. 15. n. 125. Girba. d. gl. 5. n. 36. Conciol. sup. n. 456.*
- 227 Amplia si illa res reperta in hereditate sit expensa in conficiendo inuentario. *Rolan. de inuent. p. 2. Sord. de n. m. art. 8. prin. 50. n. 101. Crass. sup. q. 4. in fine. Mangil. de encl. d. q. 50. n. 17. Thomas. d. tit. 15. n. 89. Girba. d. gl. 5. n. 36. Conciol. sup. n. 457.*
- 228 Amplia quando hæres dolo creditorum sui inductus ad adeundum hereditatem. *Montic. de inuentar. q. 228. n. 50. Gall. de excep. p. 3. tit. 2. except. 5. n. 14. Thomas. d. tit. 15. n. 53. Conciol. sup. n. 459. 460. 461. vbi refert contrarios. Nos inf. n. 290.*
- 229 Amplia quando hæres coactè adiuit hereditatem. *Gubelm. de beneficiis. c. Raynarius 18. p. 1. n. 78. & seqq. de testam. Gall. de excep. except. 5. n. 61. Conciol. sup. n. 462. 463.*
- 230 Amplia etiam quando statum tolleret pænas hæredi non conficenti inuentarium, impossitas. *Phanec. de inuentar. p. 6. n. 138. Thomas. d. tit. 15. n. 130. Conciol. n. 465. Nos inf. n.*
- 231 Amplia quando inuentarium hæredi à creditoribus remissum fuit. *Monticell. de inuentar. q. 223. n. 35. seqq. vbi disputat an illud sit remittendum ab omnibus creditoribus, vel sufficiat à maiori parte. Thomas. d. tit. 15. n. 113. Conciol. n. 466. Diximus sup. n. 200.*
- 232 Amplia in herede miræ bonitatis, & sanctitatis. *§. sanctus Amb. de hered. & falsid. Montic. de inuent. q. 228. n. 36. Cal. de modo articul. §. 2. gl. vnic. n. 1019. Thomas. d. tit. 15. n. 111.*
- Sed contrarium tenendum dicunt *Rolan. p. ult. n. 4. seqq. Phanec. p. 2. n. 74. Tirac. de pen. tempor. cas. §. 1. n. 114. Menoch. de p. af. lib. 6. pref. 97. n. 15. Magos. dec. Larr. q. n. 14. Thomas. sibi contrariis d. tit. 15. n. 33. Copciol. sup. n. 469. 468.*
- 233 Amplia in herede defuncti, qui non tene-

batur vltra, quam facere posset, vi puta in hæ-
rede patris, matris, donatoris, illius, qui cessit
bonis, & aliorum, l. i. fuit, qui 16. cum d. nob. leg.
segg. ff. de reindie. Mont. de inuenc. q. 328. nu. 21.
segg. Surd. de alim. h. 1. q. 78. nu. 3. segg. Calo de
modo articuli. §. 2. gl. vlt. nu. 10. 8. Mengil. de
exist. l. q. 40. num. 20. Gratian. disc. 222. num. 25.
Cancer. p. 3. cap. 2. num. 111. 7. h. mar. d. tit. 15. v. 22
84. 102. Gimba d. gl. 5. num. 37. 39. Ad. ad Co-
pye. Latr. dec. 15. num. 9. loquentes quoad hære-
des cedentes bonis. Salgad. lagr. p. 2. c. 1. n. 43. segg.

Sed contra tenent Brund. de off. bonor. in 6. q. 4.
q. 4. num. 10. Carpan. ad stat. mediol. cap. 408.
num. 79. val. 1. Ralan. de inuenc. p. 2. q. 52. & p. 5.
F. banuc. p. 7. num. 63. segg. Thomas d. tit. 15. nu.
66. l. i. ac. com. 5. n. 185. se q.

- 234 Conclusio illa non habet locum quando
ipse heres hæres habet dictum privilegium, vt
non possit conueniri vltra quam facere posset.
P. banuc. p. 7. num. 65. segg. M. eg. l. i. exist. q. 50.
i. fin. licet confuso loquatur. Thomas d. tit. 15.
num. 87. Caric. d. cour. 5. num. 176. Conciol. sup. n.
469. & segg.

- 235 Amplia vt non habeat locum in herede, ad
quem transit vnus adimplem. v. oia realia de
fundi Syluest. in verb. v. oia q. 7. n. 3. P. Saub.
in precept. de al. lib. 4. c. 5. num. 36. P. Layman. in
Theol. mor. al. lib. 4. tra. 4. cap. 3. num. 13. Conciol.
sup. num. 475. 476.

- 236 Amplia, vt non habeat locum in hærede
obligato ad solutionem legati alimentorum
non iaxatum. Gallad. conuict. Alex. in v. b. soli-
do. q. vlt. num. 155. & segg. Surd. de alim. h. 8. p. 1.
nu. 13. num. 34. Calan. de acquit. lib. 1. cap. 73. n. 9.
segg. Possib. resol. 30. num. 6. Conc. ol. sup. num. 477.
Alia dicemus infra num. 246. segg. Alias amplia-
tiones ponit Bald. Thomas. tra. de inuenc. tit.
15. num. 44.

- 237 Aditio hereditatis non presumitur, cum
sit quid facit. M. antia de conciel. l. b. 12. in. 9. n. 3.
Menoch. de pr. iump. lib. 4. p. 99. num. 2. M. f. eard.
concl. 40. num. 8. segg. Cyriac. contr. 244. 501. n. 21.
Vrsell. concl. 51. num. 7. segg. Copey. Latr. dec. 117.
M. affu. de conse. bon. q. 39. num. 91. Rota rec. dec.
96. num. 3. p. 6. vbi maxime in transuersalibus.
Rota apud Merlind. dec. 34. num. 2. tom. 1. Rota
dec. 141. n. 2. p. 10. rec. Aldric. de hered. alion.
p. 1. cap. 15. num. 4. 10. Conciol. c. hered. q. 1. n. 1.
12. 3. Gratian. disc. 752. num. 22. Medic. dec. 21. n. 4.
Caualer. dec. 43. 1452. Vrsell. concl. 51. Conciol.
& Romquer. ad flut. Eng. lib. 2. rubr. 34. nu. 26.
segg. vbi Nos laudat citando Nos idem dicentes
in Tract. de nullit. iudic. rubr. 11. q. 39.

Quamuis hereditas esset opulenta. Menosib.
sup. num. 3. Fran. bader. 60. num. 12. Fouanell. dec.
87. in fine. Aldric. sup. num. 14. vbi impugnat.
D. D. num. 13. contrarium dicentes. Conciol. sup.
art. 1. num. 17.

- 238 Dicens fuisse aditam, tenetur probare verè
& non per coniecturas, & equiuocas l. necessa-
rijs. 57. ff. de acquir. hered. l. 1. C. si v. se ab hered.
Surd. dec. 154. num. 18. segg. Cyriac. contr. 244. nu.

2. 26. Copey. Latr. dec. 117. num. 1. 25. M. affu. sup.
Vrsell. sup. 8. v. al. dec. 107. 544. num. 5. Merlind.
dec. 34. dec. 105. num. 14. p. 14. v. e. Idem Sura.
dec. 207. num. 5. d. e. 589. num. 12. 10. Caualer. dec.
431. Altiograd. conf. 81. nu. 44. lib. 1. Celf. dec. 129.
Merlind. dec. 87. p. num. 3. Nec per actus dubios
Cyriac. sup. num. 2. 7. 29. Cof. reg. ad flut. l. annu. 12.
fol. 496. M. affu. d. concl. 40. num. 10. Conciol. sup.
num. 4. segg. Secus per presumptiones, & conie-
ctura probabiles. Franc. de pro. ff. & ibi Pilaia.
concl. 82. & segg. Manfell. ad Copey. Latr. dec. 134.
D. Philipp. differt. fiscal. p. m. 42. Nos de nullit. iudic.
rubr. 11. q. 39. Luca ad Fran. d. 60. ad Gratian.
disc. 78. num. 12. 13. Capon. disc. 3. Vrsell. de trans-
f. 39. 62. Salgad. lagr. p. 1. i. q. num. 12. segg. Fou-
anell. de p. d. l. 5. c. 37. D. Romquer. ad
Conciol. sup. num. 2. 7. Nec sufficit hæreditas de-
lata, nisi sit adita, neque quod quis sit institutus
hæres intestamento. Conciol. d. art. 1. num. 8.
483. 484.

- 239 Aditio hereditatis non presumitur, etiam
quoad filium. L. i. fin. 11. ff. de lib. & post. l. 1. §.
quis sunt. ff. si quis omisit. in f. testam. M. affu. d. p. 39.
num. 96. Surd. d. dec. 154. nu. 17. Gomez ver. tom.
1. cap. 9. num. 25. Cyriac. contr. 244. nu. 24. contr.
181. num. 11. Aldosin. in praxi p. 1. c. 5. num. 26.
Rota dec. 96. num. 4. p. 6. rec. Secus si agat, qui
tunc presumitur heres, nisi contrarium probetur.
Mantier de conciel. lib. 12. tit. 10. num. 3. Me-
noch. d. pr. 99. num. 5. P. f. eard. de part. p. a. 5. q. 4. c.
1. n. 70. Secus si filius sit instans. Aldosin. in praxi
p. 1. c. 5. nu. 31. Otobon. dec. 137. num. 18. Possib. de
manu. obs. 87. num. 6. Quo ad liquidationem
Instrumenti via Ritus nostrum non bene dicitur
filius ergo heres, D. Petra in sit. 181. n. 2. Et et. d.
si agatur de hereditate materna, quous agat nō
presumitur heres, Magon. dec. Lue. 62. num. 19.
Cartan. dec. 54. num. 22. Pascal. sup. num. 3. Cyriac.
contr. 181. num. 12. & d. i. om. 244. num. 25. Alti-
ograd. conf. 81. num. 39. segg. lib. 1. Rota dec. 191. n.
5. p. 4. rec. tom. 2. & dec. 757. num. 10. apud Mer-
lu. & dec. 165. num. 49. p. 7. rec. & dec. 423. num.
10. p. 12. rec. Magon. dec. Flo. 64. num. 34. Conciol.
sup. num. 10. 11. segg. Sabeil. §. 5. i. n. 5. Aditio.
num. 1. & 14. C. h. i. fin. de i. 85. 166. lib. 1. Ad. ad
Sura. dec. 522. num. 10. Rota p. 1. rec. dec. 754.
num. 15.

Quod etiam in filio non presumatur aditio, sed
fit probanda, dicunt etiam Arias de Me-
sa var. lib. 3. c. 1. num. 15. Card. Luca de dote disc. 85.
num. 9. Berlich. concl. p. 1. concl. 37. num. 3. M. am.
si consuli. 51. 5. perell. dec. 72. nu. 29. Nos de nullit.
iudic. rubr. 11. q. 39. nu. 41. 44. Pilaia lib. 2. dec. Ca-
non. 10. perit. 9. num. 23. & ad Iran. de pro. ff. &
addit. ad confid. 92. nu. 1. Ridalpin. in praxi p. 1. c. 5.
nu. 26. segg. §. i. nu. 43. Medic. dec. 79. nu. 1. segg. &
in addit. Pegas ad ordin. Portugal. tom. 2. c. 4. §. 39.
n. 55. Sener. n. ad 5. anel. dec. 338.

Secus si filius agat, vt heres patris, quia agen-
do procedit regula: si filius ergo heres, Gratian.
disc. 122. num. 6. Cene. de i. i. fin. dec. 211. num. 5. Pa-
scal. de p. r. p. 4. c. 1. num. 30. Carot. dec. 43.
Mo-

Morat. conf. 11. num. 14. Costa de retrotract. cap. 8. cap. 2. num. 21. seqq. Conciol. de hered. sup. num. 11. 15 16. Masquil. de substat. q. 159. nu. 7. Bondeu. cullu. d. num. 95. Ritalis. in praxi d. c. 5. nu. 30. Posth. de m. nat. obs. 87. nu. 9. post mille Nos de nullis. indic. rubr. 1. q. 1. nu. 27. seqq. decisum refert ap. no 1677. D. Romaguer. ad Conciol. sup. nu. 33. vbi Nos satis laudat.

Eius se immiscendit ad hæredes quoscumq; per filium transmittit. *Antun. de donat. tom. 2. p. 3. cap. 25. num. 13. seqq. Pilaia ad Franc. d. confid. 97. nu. 2. d. protest. Masfrel. ad Capyc. Latr. obs. 84. nu. 3. Et hoc non tantum acquirendam, sed et acquisitam hæreditatem, Antun. sup. num. 17. Salgad. labyr. p. 2. c. 25. a num. 66. post alius Masfrel. d. obs. 84. nu. 6. Conciol. de hered. d. art. 1 nu. 67. D. Romaguer. sup. nu. 35.*

Secus est in extraneis, cum ius ad eundem in bonis nostris non sit sed sit mera facultas, in sola voluntate, & animo consistens, & si personalissimum à persona insitura inseparabile, sic eedi non potest, si alma alleg. 72. num. 10. Olea de cess. iur. tn. 2. q. 3. nu. 7. 9. Antun. de donat. tom. 2. p. 3. c. 25. num. 11. seqq. post hos, & mille alios. D. Romaguer. sup. nu. 31. 32.

Probatur ex sola voluntate verbis declarat. *Rota p. 2. d. iners. dec. 342. Secus si esset non clara, sed turbida, vel dubia, 5 abell. §. aditio nu. 12. Nos ad Rot. dec. 58. nu. 49. Tranchedin. consult. 57. nu. 17.*

Probatur adiut ex verbis hæredis, dicentis adeo hæreditatem, ergo me pro hærede arripio, assumo hanc hæreditatem. *Alderis. n. 15. seqq. Vel ostendendo dare bona insolutum, Tranchedin. sup. num. 17.*

Non probatur si quis dicat: *Volo adire hæreditatem, Menoch. sup. nu. 10. T. bolof. synt. agm. iur. lib. 46. c. 5. nu. 4. Mascard. conclus. 41. nu. 3. Alderis. sup. nu. 22. vbi nu. 23. seqq. affert coniecturas in contrarium, Fachin. lib. 6. contr. 49. 50. 60. Genza de script. priv. lib. 2. q. 29.*

Non præsumitur adita, vbi est suspecta, secus si lucrosa. *Card. Luca de hered. disc. 12. nu. 8. disc. 13. nu. 5.*

Præambulum iudicialiter factum inducit aditionem. *Franch. d. dec. 60. Alderis. sup. num. 29. & 30. Vbi ponit quomodo fiat præambulum in nostro Regno, post Caraniz. in rit. 181. vbi D. Petra. Capyc. Latr. dec. 130. num. 20. dec. 180. nu. 18. consult. 84. nu. 32. Aena alleg. 18.*

Probatur si quis petat restitutionem in integrum à diversis aditam hæreditatem, Tranchedin. consult. 57. nu. 19.

Probatur quando quis dicit se esse hæredem, nam si potest esse, est hæres, si non potest esse, est in sui damnum, sed non ad sui favorem, *Menoch. & Mascard. sup. Alderis. sup. nu. 31. Genza de verb. enunciat. lib. 2. quaest. 29. Franch. dec. 694. T. bor. p. 1. comp. verb. confes. & p. 3. sect. 1. verb. hæres, & vot. 23. num. 15. Staiban. ref. 36. Acci dilucid. 4. Præf. l. concl. 51. n. 60.*

Probatur si quis dicat id facio, quia sum hæ-
Tom. P.

res illius, vel ego, tamquam hæres; Cui se salu-
to; *Mascard. & Menoch. sup. Alderis. sup. num. 32. D. Cef. reg. ad statut. Tan. n. 27. fol. 498.*

Probatur, si quis dicat: magna est fortuna, quod sim hæres Sempronii, secus si dixerit: si talis hæreditas mihi obvenierit. *Mascard. sup. nu. 27. Alderis. nu. 34. seqq. Vel si in aliqua scriptura seu libello se dicat hæredem, Mascard. d. conclus. 40. & 41. Ludouisi. dec. 460. Mantua dec. 355. num. 8. Cas. Grassi. dec. 161. Mantua sing. 214. Temp. tit. 548. c. 8. §. 4.*

Probatur aditio ex factis, quæ fieri non possunt citra ius, & nomen hæredis, *Menoch. sup. præf. 101. nu. 1. Mascard. conclus. 43. num. 1. Marta in summ. success. leg. al. p. 4. q. 14. art. 2. T. bolof. d. lib. 46. c. 14. Pribard. in h. vlt. num. 11. de hered. qualitat. & different. Mellé. dec. 21. num. 2. Alderis. sup. nu. 37. & seqq. Vbi bene explicat, etiam si actus sit nullus, Salgad. labyr. credit. p. 1. c. 9. nu. 10. p. 2. c. 15. num. 10. c. 18. num. 13. 21. & c. 24. num. 33. Cyriac. contr. 501. Card. Luca de feud. disc. 19. num. 16. de hered. disc. 8. nu. 4. de success. disc. 21. nu. 7.*

Secus si possit esse alia causa retinendi, *Bu- rat. dec. 207. nu. 3. 4. vbi addit. & dec. 523. Deducitur etiam ex actibus factis, Idem Card. Luca de hered. disc. 11. num. 4. d. sc. 12. nu. 13. Dummodo actus sint vniuersi, & qui citra ius, & nomen hæredis fieri non poterunt, secus vbi ad alium titulum sint referibiles. Idem de hered. disc. 11. nu. 5. & 8. disc. 12. nu. 13. & in sum. ex nu. 26. de feud. disc. 19. nu. 16. seqq.*

Standum est declarationi facientis, quo animo illum fecerit: *Idem de feud. disc. 19. nu. 18. & pro exelusione aditionis satis auenditur contraria animi declaratio. Idem de hered. disc. 11. nu. 10. disc. 12. nu. 12. Ex licet titulus non subsistat, sufficit eius credulitas, Idem de hered. disc. 11. num. 9.*

Successor si deicommissi retinendo fructus maturatos tempore grauati, aut dicatur eius hæ-
reditatem adire, *Card. Luca de hered. disc. 16. nu. 8.*

Saturum Florentinum inducens aditionem per solam possessionem domus, quomodo pro-
cedat. *Card. Luca de hered. disc. 16.*

Probatur quando hæres possidet bona hæ-
reditaria per longum tempus. *Mascard. conclus. 40. nu. 11. & concl. 46. num. 2. Marta d. p. 4. q. 14. art. 2. num. 35. Fontanell. dec. 87. nu. 6. Claper. cent. caus. fiscal. c. 5. 34. nu. 6. Merenda contr. iur. lib. 24. c. 25. nu. 16. seqq. Sabell. ref. c. 99. Fabde. err. Prag. detrad. 5. err. 5. Gratian. disc. 468. nu. 86. Magun. dec. Flor. 64. nu. 34. Idem Sabell. ref. c. 22. nu. 20.*

Secus si probetur alio titulo possidere, *Marta sup. num. 37. Vt in Vxore hærede insituta à Viro, vel si res sit parui momenti, vel si alius adeat, qui sit hæres, post alios Alderis. sup. nu. 51. & seqq. Christin. dec. 166. vol. 1. Peregr. dec. 45. Sabell. §. ad r. o. n. 14.*

Vel si hæres adiuerit, & adesset aliud testa-
mentum. *Duar. d. iur. testam. cant. 15. num. 14. Mascard. d. concl. 45. n. 46. Alderis. sup. nu. 57.*

Probatur aditio, si quis eadæ hæreditatem,
Bb 2 ven-

vendat, donet, & ad sit delata hæreditas, *Crat. conf. 200. Mascard. concl. 44. Sim. Preti conf. 42. num. 21. f. qq. lib. 1. Marta in summa success. p. 4. q. 14. art. 2. num. 14. Franch. dec. 53. vbi Luc. ad dec. 89. nu. 6. dec. 101. nu. 23. dec. 32. dec. 80. Georg. alleg. 29. num. 20. Pascale de pati. poss. c. 1. num. 3. Merlino contr. 6. num. 1. 2. vbi D. Scoppa, Tuf. lit. H. concl. 16. Christin. dec. 62. 63. vol. 3. P. Afflicti. contr. 16. f. qq. post alios Sab. lib. 5. adno. nu. 15. Cauder. ec. 374. nu. 6. Buch. dec. 490. Angelus de co. fess. lib. 2. q. 14. num. 34. Doctissimus Dom. Olea de cess. tit. 2. q. 3. nu. 17. Salgad. libry. p. 2. c. 14. nu. 30. 124.*

Hæreditatis aditio non resultat ex renunciatione, seu cessione hæreditatis delataz non agnita, factis ad fauorem eius, qui absq; cethone succedere poterat, veluti incubæredem substitutum, vel legitimum hæredem, ab iustitiorq; successorem, cum tunc non sit aditio, sed abstinio. *Nos de null. i. iudic. rubr. 1. q. 39. nu. 49. & in obs. ad Ronit. conf. 42. num. 1. lib. 1. Franch. dec. 32. nu. 10. Alesius. res. 40. num. 13. Palma alleg. 72. nu. 11. Luca ad Franch. dec. 101. num. 26. & ad dec. 14. nu. 8. segg. Olea de cess. tit. 2. q. 3. nu. 45. D. Torre de pati. fut. success. lib. 2. c. 12. nu. 74. & c. 42. nu. 106. 107. 113. Et d. lib. 2. c. 1. d. nu. 40. & c. 10. d. nu. 1. multa tradit de his extinctis renunciationibus, *Don d. de renunciat. tom. 1. c. 50. Tonnus. qq. civil. c. 36. nu. 4. Vbi tradit ex hac renunciatione laudemum non deberi. Solfos citatus d. Fulgin. de emphy. tit. de laudem. q. 5. nu. 6. Pegus ad Ord. Portugal. tom. 6. ad lib. 1. tit. 78. §. 14. n. 51.**

Nisi hæc fierent per duo acta separata, videlicet Primo ad eundem, deinde cedendo, vel coheres suam partem in fauorem vnius ex pluribus coheredibus cessisset, *Olea d. q. 3. num. 46. segg. Nos d. q. 39. num. 50. 51. Luca ad Franch. dec. 14. nu. 9. luc. D. Romagner. ad Consol. ad stat. Eugub. rubr. 34. lib. 2. nu. 18. 19. vbi Nos laudat.*

Et de renunciatione extinctiua, & translatiua egimus *Nos ad Ronit. conf. 42. lib. 1. Donad. de renunciat. tom. 1. cap. 50. Nos etiam ad dec. 85. Einslem Roniti, Bottiber. de success. ab intest. Tbeor. 43. & 49. Montan. contr. 10. D. Capon. de patris. & stipulat. q. 57.*

Cessionarius defendendz hæreditatis, ea deinde absq; inuentario a cedente adita, vltis illius vires, ad onera non tenetur, vt defendit *Anha conf. 45. nu. 30. segg. quem Vide.*

Dominium rerum hæreditariorum non transfertur ante aditionem, *Card. Luca de testam. dise. 36. nu. 6. Et etiam fructus augent hæreditatem. ibid.*

Secus si hæreditas non sit delata, nam tunc cessio est abdicatio non translatiua, *Andr. ol. contr. 6. in fine. Reg. Capyc. Lutr. contr. 77. num. 62. Montan. contr. 9. 10. Franch. dec. 14. & ibi Luca, & alii. Aldersin. p. num. 58. & segg. vbi lumen. P. Afflicti.*

Sic probatur per dispositionem alicuius rei hæreditatis sibi delataz, *Fontanell. dec. 87. 88. 89.*

Cassill. tom. 5. c. 108. Salgad. libry. p. 2. c. 14. nu. 32. segg. Calá de modo articuli. §. 2. gl. vnic. nu. 596 segg. Nos ad Ronit. dec. 85. nu. 49.

An ex actibus inuentibus aditionem si præcedat prociatio repudiationis, vel effectus eius, *Franch. dec. 80. Cyriac. contr. 244.*

Probatur per venditionem bonorum hæreditariorum, quæ seruando seruari poterant, *Mer. ob. de praes. 101. nu. 13.*

Probatur per confectionem inuentarii facti per hæredem scriptum, *Maseard. concl. 48. nu. 1. 2. Crat. conf. 348. nu. 34. Cauder. dec. 147. nu. 22. Sed contrarios refert Aldersin. 63. & segg. & illos conciliat Gratian. dise. 822. nu. 16.*

Probatur per exactionem debitorum hæreditariorum, pro hærede, sive acqui. hæred. *C. apoll. cant. 204. Marta sup. d. q. 14. art. 2. Menoch. praes. 101. nu. 18. Aldersin. 67. Ex ex solutione debitorum hæreditariorum. Gratian. dise. 468. nu. 86. Sabell. §. ad tit. nu. 13. Sed si posset fieri ex alio titulo, Sabell. ibid. vers. quando, Palma dec. 355. num. 9. 10. & dec. 397. nu. 11. Bich. dec. 251. in fine. Nos ad Ronit. dec. 85. Valenz. conf. 19. nu. 14. Mantica de concil. lib. 1. tit. 10. nu. 15. segg.*

Item ex promissione soluendi, ex qua promissione censetur adita hæreditas, iam delata, *Surd. co. f. 576. num. 37. Mantica d. lib. 12. tit. 2. nu. 13. Cartar. dec. 1au. 32. num. 4. segg. Roia dec. 349. nu. 28. coram Reys. & dec. 373. num. 33. p. 9. rec. Palma d. dec. 397. nu. 12.*

Inducuntur aditio, si Creditor mittat pecuniam alicui, & dicat: accipe hanc pecuniam, quam debebam, defuncto, si illam accipiat pecunia videretur adire hæreditatem illius defuncti, & obligatur ad debita, *Leum debitorum, C. de iure debitorum. §. ad tit. aditio. nu. 18. Nisi ille habuisset aliam causam recipiendi dictam pecuniam, Cyriac. contr. 244. nu. 63.*

Inducitur etiam aditio, si probetur, quod filius bibit de vino, vel comedit de frumento patris post illius mortem, vel alios fructus consumpsit. *Capoll. cant. 159. 204. Sabell. res. 49. nu. 13. 14.*

Hæres potest vsq; ad 30. annos adire hæreditatem, nisi ad instantiam creditorum fuerit sibi breuius tempus per iudicem assignatum, *Roman. conf. 149. nu. 1. Michalot de fratrib. p. 3. c. 42. in prin.*

Quod habeat tempus anni ad deliberandū, an velit adire, & illo elapso durat adhuc facultas adheundi, vt supra, quia tempus deliberandi inductum ad fauorem hæredis, non debet in odium retorqueri absorbendo longius tempus, & quod magis fauorabile est, *Præf. Papien. hæred. ex testam. gl. 2. Christin. dec. 22. vol. 4.*

Sed quod quando petit tempus ad deliberandum, non inuenit postea beneficio inuentarii quo ad creditores, sed iam quo ad satisfactionem, *Rolan. de inuent. p. 4. q. 2.*

Probatur si vocatus diuidi bona hæreditaria, *Menoch. d. praes. 101. nu. 19. Aldersin. 68.*

Probatur ex quolibet actu, qui fieri nequit

ab

ab hærede, nisi adia hæreditate, etiam nullo, s. *alg. al. labyr. p. 1. c. 9. d. num. 10. & p. 2. c. 15. d. num. 10. & c. 18. d. num. 13. 21. & c. 14. d. num. 33. Cyriac. contr. 501.*

Probatur per manumissionem servi hæreditarii, *Mantica de comest. lib. 12. tit. 12. n. 14. Alderis. num. 69. & seqq. vbi explicat.*

Probatur quando vocatus accusavit eos, qui damnum dederunt in prædictis hæreditariis. *Menoch. sup. num. 22.*

Probatur, si quis testetur de hæreditate sibi delata, s. *si avia, C. de iure delib. Mantica lib. 12. tit. 9. num. 12. etiam testamento revocato, Fontanell. dec. 87.*

Probatur per constitutionem procuratoris ad constituendum se esse heredem, vel respondendum positioni, *Franch. dec. 60. num. 5. Mascard. concl. 49. Burfat. conf. 45. n. 9. Alderis. num. 74. vbi num. seq. declarat, Golin. de procurat. p. 2. c. 5. num. 181. Not. ad Ronit. dec. 85. n. 49. Gizz. ad Cypre. Latr. dec. 84.*

Probatur per contumaciam, ad favorem fideicommissarii, *Peregr. de fideicom. art. 2. num. 56. Alderis. num. 76. seqq. vbi explicat.*

Probatur per solutionem creditorum hæreditariorum, *2. & ibi DD. C. de iure delib. Mascard. concl. 44. num. 29. seqq. Meno b. pref. 101. num. 80. Cypre. Latr. dec. 7. & ibi Gizz. & Manfell. Alderis. num. 78. & seqq. Vbi limitat, si debebat solvere ex alia causa. Per solutionem legatarii. Rota post Cene. dec. 230. Cotem. dec. 168. S. e. r. a. f. i. n. dec. 1407. num. 4. Secus quando ad legata pia. *Crossi. 6. legatarii q. 68. num. 4. Tir. in de causa pia prius. 33. Ceval. q. 107. Rub. pract. ref. 61. T. n. f. e. d. t. A. concl. 190. S. u. r. d. de alim. tit. 1. q. 44. num. 38. Sabell. ref. c. 2. num. 19. Magon. dec. 44. num. 5. dec. 148. num. 7. Gratian. disc. 150. num. 22.**

Probatur per implementum facti defuncti, si illud factum erat defuncti, & non poterat explicari citra ius, & nomen hæredis, *Marta, diq. 14. art. 2. num. 7. Alderis. num. 83.*

Probatur per expensas funeralium factas per heredem, *Marta p. 4. q. 14. art. 2. num. 14. Corn. conf. 310. vol. 3. Alderis. sup. vbi explicat, contra est Crot. conf. 310. S. u. r. d. dec. 255. num. 13. Mantica lib. 12. tit. 10. num. 9. Pacifici de Saluto. insp. 3. c. 4. num. 86. Et Marta limitat si agatur de modica summa, vel ad sit prociatior.*

Idem per solutionem mercedis Medicorum, & medicinalium, nisi hæreditas sit damnoosa, *Magon. dec. Fl. 48. num. 7.*

Probatur si quis perseveraverit in Societate facta per defunctum, *Menoch. d. pref. 101. num. 33. Cl. per. d. caus. 34. num. 4. seqq. Alderis. num. 89. percipiendi fructus, Mantica lib. 12. tit. 9. num. 17. 18. Sabell. 9. additio. num. 20.*

Probatur aditio non solum ex facto, sed etiam ex non facto, puta si creditorum petitione obfignatus sit terminus vocato, ad adeundam hæreditatem, vel eam repudiandam, & intra tempus præsumtum nihil fecit, *Mantica d. lib. 12. tit. 13. Cypre. Latr. dec. 12. num. 3. Alderis. num. 90. Ca-*

ball. conf. 97. lib. 1. Mascard. concl. 51.

Probatur per testes, *Gratian. disc. 78. num. 24. seqq. Alderis. sup. num. 91. Sed non adeundi probatur etiam per testes singulares, ac alios im. perfectas probationes, Card. Luca de hæred. disc. 12. num. 11.*

Non probatur si creditor succedat debitori, & peccatum creditum. *Gratian. disc. 203. num. 2. Alderis. num. 92. Et cap. 12. Disputat quomodo probetur repudiatio hæreditatis.*

In quibus casibus, & quibus actibus censetur adia hæreditas; ponunt post sup. postea *DD. Maranta in l. i. post. num. 42. & seqq. ff. de acquir. hæred. Gratian. & Luca disc. 78. n. 15. seqq. disc. 150. num. 23. seqq. Ludovis. dec. 460. T. n. f. i. A. concl. 190. lib. 1. Burat. dec. 279. num. 12. 10. Cinc. disc. 34. & 61. d. num. 23. Alanson. de cas. se. x. c. c. ampl. 1. num. 3. 9. ampl. 14. num. 21. Staiban. ref. 76. num. 6. D. Petra in tit. 181. num. 21. Gafon. 5. additio. Ricc. collect. 556. 2230. 2308. Cyriac. contr. 224. 501. Valenz. conf. 19. & 65. Franch. & Luca dec. 60. 80. Sabell. 9. additio. num. 3. 12. Conciol. de hæred. art. 1. & alibi. Card. Luca in Tabula. 5. Additio.*

Non probatur per locationem rei hæreditariam, *Pacione de locato c. 27. num. 153. seqq. vbi limitat.*

Aditio hæreditatis non dicitur facta ab eo, qui condonacionem apponit implicui, nisi faciat eum animo adeundi, *Duran. de condit. p. 3. c. 6. num. 21. S. alg. al. labyr. p. 2. c. 16. num. 74. & 3. p. c. 2. d. num. 82. Gomez var. lib. 1. c. 2. num. 12.*

Aditio facta ex falsa causa, puta vigore testamenti nulli, nulla est, *Duran. dec. 347. num. 15. Rota p. 12. rec. dec. 113. p. 13. dec. 22. 214. 303. num. 19. seqq. dec. 522.*

Idem si hæreditas hæredi sit evicta, quamvis facta fuerit sine invencione beneficio, *Assul. dec. 237. num. 5. Duran. dec. 347. num. 16. Alarian. disp. 95. Mangia. de evict. q. 49.*

Aditio potest fieri per epistolam, *Genua de scrip. prius. lib. 3. q. 20. 21.*

Aditio probatur per verba enunciazionis Notarii, quando in instrumento aliquem nominat heredem, proxiorem, *Gratian. disc. 711. num. 67. disc. 694. num. 30. Cevaler. dec. 374. num. 6. S. u. r. d. dec. 104. vbi Ceval. & Hodierna. Franch. dec. 694. Merlin. dec. 280.*

Et per enunciaziones, per ipsum factas in iudicio, *Card. Luca de hæred. disc. 12. num. 2. & 7. vbi declarat, & in aliis actibus. Idem de hæred. disc. 12. num. 3. Secus per procuratorem non habentem speciale mandatum, n. 4. 5.*

Inducitur in debitore reinveniente creditum, sui debitoris, *Mantica dec. 148. num. 11. Rota p. 13. rec. dec. 251. num. 6. intelligendo si per longum tempus debitum non solvit, licet contra dicat Magon. d. c. Flor. 14. in fine, Cevaler. dec. 504. num. 6.*

Inducitur in creditore ex fructuum perceptione. *Put. dec. 447. lib. 1. Millin. dec. 44. num. 5.*

Aditio probatur per solum mandatum factum ad adeundum ex puncto, *Rota p. 11. rec. dec. 393. & p. 13. dec. 274. Petrol. de transf. lib. 1. q. 72. num.*

num. 28. *segg. Salgad. labyr. p. 1. c. 30. n. 3.*

Et facta per Procuratorem, debet constare de mandato specialis. *Causler. dec. 272. n. 4.*

Non inducitur ex actu pacis pro occisione defuncti. *Sabell. §. par. n. 6. Secus si aliquid accepit. §. aditio. n. 13.*

Hæreditatis maternæ inducitur ex retentione dotis à patre facta, cum dicatur nomine filiorum adire, quando sunt minores septem annis, secus in filio infantiam egresso. *Surd. dec. 340. num. 11. & ibi Hodiern. nu. 19. Mascard. conclus. 44. num. 52. Mantica de consuet. l. 6. l. 12. tit. 1. n. 2. Natta conf. 74. num. 10. Sabell. d. §. aditio. num. 19. Rota rec. dec. 335. & p. 17. dec. 396. D. Casareg. ad stat. l. an. num. 6. fol. 495. contra est *Altegrag. conf. 81. lib. 1. Medic. exam. 50. & dec. 79. num. 8. Card. Luca de hæred. disc. 13. & 19. & de credit. disc. 157. num. 2. de success. disc. 15. num. 15. de vsur. disc. 10. num. 3. maxime si pater posuit ratione vsufructus sibi dotem retinere. Burat. dec. 207. num. 3. Gratian. disc. 627. num. 27. 28. Casareg. sup. num. 12. Hodiern. ad *Surd. dec. 340.***

Quod in hæreditate matris sit positiva probanda aditio. *Rota p. 13. rec. dec. 423. nu. 10. segg. Sabell. §. filius. n. 27.*

Non inducitur aditio per compromissum, factum inter hæredes super eorum præsentionibus. *Rota p. 14. dec. 145. num. 13. segg. & p. 15. rec. dec. 130. Marta vot. 134. contra.*

Inducitur ex contractu facto super re hæreditaria. *Rota p. 6. rec. dec. 22. n. 44.*

Inducitur ex solo actu præsentationis in iure patronato hæreditario. *Rota p. 4. rec. dec. 77. nu. 2. p. 6. dec. 96. nu. 10. p. 10. dec. 255. nu. 19. par. 11. dec. 19. num. 7. d. c. 73. num. 16. & p. 13. dec. c. 74. num. 4. segg. Card. Luca de iure patr. disc. 60. num. 6.*

Probat per positiones, animo fuisse aditam hæreditatem, verbis, vel facto declarato. *Michalor. deposit. c. 56. nu. 18.*

Item per responsonem super illis: dico credere me esse hæredem. *Michalor. deposit. dec. 62.*

Verum hæres transigendo super debito hæreditario, ac hæreditario nomine videtur adiisse hæreditatem. *pro hærede ff. de acquir. hæred. l. 2. C. de iure delib. Bald. conf. 224. nu. 1. lib. 2. Ludonif. dec. 98. nu. 3. Rota apud Merlin. d. pignori. disc. 105. num. 21. & segg. Rota post Oléa de cess. iur. dec. 14. num. 8. Prevol. de transact. q. 72. Valeron. tit. 5. q. 7. Ludonif. dec. 48. num. 3. Rota post Merlin. de pign. dec. 105. num. 21. segg. & p. 11. rec. dec. 38. num. 12. Mascard. concl. 44. num. 15. Card. Luca de hæred. disc. 8. num. 2. & 10.*

240 Hæres adiens hæreditatem teneatur solvere debita defuncti. *l. si cum dotem. 23. §. transgrediamur. & ibi DD. signanter Berhoff. solut. matrim. Cyriac. contr. 5. nu. 95. 102. & contr. 397. nu. 14. Andreol. concl. 12. num. 11. Redamasc. conf. 41. num. 6. Caluin. de equit. c. 54. num. 2. l. 1. Auto. uell. de temp. legal. lib. 4. c. 16. nu. 13. 14. Ludonif. dec. 442. num. 5. & ibi Add. nu. 5. Merlin. dec. 440. Rota apud Zacchi de obligat. coner. dec. 222. num.*

11. Rota decif. 64. num. 12. p. 18. rec. Conciol. sup. num. 19. segg.

241 Hæres representat personam defuncti. Et una ac eadem persona censetur esse cum eo. *l. si filius 2. ff. si quis omiff. caus. testam. Cyriac. contr. 212. num. 13. Sperell. dec. 169. num. 25. segg. lib. 1. Caluin. de equit. c. 197. n. 3. lib. 2. Merlin. decif. 11. num. 1. Rota dec. 503. 590. num. 30. p. 4. rec. tom. 3. Conciol. sup. num. 20. 21. 217. & alleg. 9. num. 34. Barz. dec. 64. nu. 10. Vaz. axiom. iur. lit. H. nu. 19. Sabell. §. hæres. num. 1.*

242 In eum transeunt omnes actiones actiue, & passivæ. *l. 2. C. de hæred. actiue. Gratian. dist. 717. nu. 28. Cyriac. contr. 24. n. 22. Hodiern. contr. 31. Rota apud Cenc. de censib. dec. 225. num. 3. dec. 669. num. 3. p. 2. rec. & apud Zacch. de obligat. Camer. dec. 29. num. 11. Ità vt teneatur ad omne id, ad quod tenebatur defunctus. Thomas. decif. 63. num. 3. Rota apud Merlin. de pign. decif. 52. infinc. Conciol. sup. num. 22. 23.*

243 Hæres adeundo dicitur contrahere in creditibus, & legatariis. *§. hæres. Instit. de obligat. qua ex quasi contrahit. nase. Gratian. disc. 657. nu. 45. segg. Berhoff. alleg. 115. num. 8. Capyc. Latr. dec. 15. num. 18. Rota dec. 297. nu. 3 p. 4. diners. & dec. 477. num. 4. p. 2. rec. & dec. 118. num. 24. p. 12. rec. Conciol. sup. num. 24. & 25. & segg. & nu. 445. & alleg. 51. num. 20. & alleg. 52. num. 34.*

244 Hæres ex adiunctione teneatur creditoribus actione personali. *l. pen. C. de action. & obligat. Franc. dec. 53. nu. 6. segg. Rota dec. 7. p. 12. rec. Conciol. sup. num. 27.*

Et etiam reali, si defunctus illius bona obligavit, & adiuit simpliciter. *Scappua. de Salutan. lib. 2. q. 12. num. 3. Hodiern. ad *Surd. dec. 315. nu. 4. segg. Rota apud Merlin. de pign. dec. 127. nu. 6. apud Zacch. de obligat. Camer. dec. 187. n. 25. 26. & dec. 239. & d. c. 7. num. 3. p. 12. rec. Conciol. sup. nu. 28.**

Intellige, vt representer personam defuncti pro ea parte, qua est hæres, quoad alias reputatur extraneus. *Menech. conf. 1204. num. 14.*

Intellige in iure formato, & creato tempore mortis testatoris in eius persona, secus contra. *Gratian. dist. 783. num. 27. 28. 30. disc. 974. num. 19. segg. & disc. 981. num. 18. segg. Sp. rell. decif. 146. num. 10. segg. & dec. 170. num. 7. segg. T. uel. lit. H. concl. 49. Christin. dec. 85. lib. 1.*

Intellige quo ad bona reperia in hæreditate defuncti, secus quo ad acquisita mediante remissione patris, sibi facta per creditores anteriores. *Prevol. consili. 100. num. 24. vol. 2.*

Sic hæres impugnare factum defuncti non potest. *l. cum à matre C. de rei vendit. lex person. ff. de reg. iur. l. si vxor. ff. de aut. l. ad possid. l. si ab eo C. de neg. gestis. Barz. dec. 64. Mengil. de Impu. q. 49. num. 48. Fensar. q. 557. num. 1. segg. Nonar. in prax. elect. for. q. 14. num. 23. f. 2. & q. 10. num. 53. fol. 182. Vaz. axiom. iur. lit. H. num. 27.*

Vt nec ex propria persona, proprioue iure hæres contra defunctum venire queat. *d. l. cum à matre *Surd. conf. 375. num. 42. Barz. dec. 64. nu. 32. quatenus vires hæreditatis suppetant. Card.**

Luce de fend. dife. 10. num. 16. de fern. dife. 87. nu. 8. de dote dife. 24. n. 26. 27. de fid. dife. 145. num. 2. dife. 161. num. 9. Par. fup. num. 28. Etiam beneficiarius, Card. Luca de dor. dife. 24. num. 26. 28. de iudic. dife. 40. num. 11. de credit. dife. 37. num. 7. 8. dife. 63. ex num. 5.

Etiam in herede heredis. Menoch. conf. 89. num. 126. & feqq. & conf. 443. num. 83. Cephal. conf. 392. num. 37. & feqq. & num. 135. feqq. & conf. 393. an. 78. Barz. fup. num. 50. peregr. de fidel. com. art. 33. num. 15. Fafar. de fubftit. q. 557. nu. 5. Sard. conf. 343. num. 4. Nouar. q. 50. num. 9. 10. lib. 1. Fax fup. n. 29. licet contra, quod nō in herede heredis. Pratit. conf. 160. num. 36. Barz. dec. 64. num. 11. Jurig. conf. 2. num. 21. lib. 1.

Limita tamen Pluribus modis. Primo quando defunctus difponit de eo, de quolibet difponere non poterat. Natta conf. 470. nu. 12. Tradem. d. 16. n. 93. num. 11. Crant. conf. 207. num. 7. Menoch. conf. 89. num. 11. Barz. dife. de. 64. num. 4. Margil. de imp. n. q. 84. num. 15. Par. fup. num. 70. 2. Quando defuncti factum tendit ad fraudandum heredem iure fibi competentii. Ofasch. dec. 180. num. 5. Barz. fup. num. 5. 42. Sard. conf. 182. num. 100. & conf. 384. num. 66. & conf. 196. num. 54. & conf. 197. num. 21.

3. Quando defunctus non tenebatur de euitatione, aut pro ea non poterat tamenitari. Lucius ubi gl. & Caste. n. 3. fol. 10. in atrim. Phauze. de inuentur. p. 7. num. 162. Sard. conf. 354. num. 35. & conf. 107. num. 18. Par. fup. num. 32.

4. In facto nullo, inuoluto, vel contra legem. Ofasch. dec. 180. Sard. conf. 382. num. 57. Anna fing. 236. Anna fl. conf. 127. nu. 39. feqq. Delian. conf. 17. num. 17. lib. 3. Peregr. conf. 22. num. 14. lib. 3. Barz. dec. 64. num. 6. Rota Boman. dec. 110. p. 1. Gratian. dife. 853. nu. 24. 25. 26. bell. gl. hares. nu. 16. vbi poffet tamen Hodier. q. 18. Rich. dec. 554. nu. 20. Franck. dec. 665. vbi vultum si in contractu effec. enormiffima. l. 180. Par. num. 33. Card. Luca defend. dife. 10. nu. 16. dife. 107. nu. 7.

5. In facto cui defunctus confentit, cui ex propria perfona contraheretur hares poffet. Ti. vaquel. de retr. ff. confanguinit. l. 36. p. num. 54. lib. fine. Sard. conf. 105. nu. 40. Par. num. 94. de contr. 2.

6. In facto defuncti etiam iurato, cui ipfe contraheretur poffet abfolutione obtenta cui & poterit hares contraheretur, iuramentum relaxatione non peccat. Albar. conf. 77. num. 18. Gabr. el. concl. lib. 2. de iureiur. conf. 6. nu. 5. 10m. 3. Sard. conf. 194. num. 23. Par. num. 35.

7. In herede cum beneficio legis, & inuentarii. Ofasch. dec. 179. num. 11. de contr. conf. 89. num. 25. Barz. dec. 64. num. 11. Jurig. conf. 2. num. 19. lib. 1. licet multi difsentiat ex Fran. b. dec. 83. & alijs adductis per Fufard. fubft. q. 557. nu. 11.

245. Inuentarium ad hoc, vt dicatur folemniter factum, & non heredi, nō teneatur de re propria ultra virtutem hereditaria, iuxta text. l. fin. C. de iure deliber. Gratian. dife. 660. nu. 26. debet habere plura requifita, quæ funt infra fcripta, nifi aliter fit de confuetudine loci, vbi fit

Poffib. dec. 71. num. 47. Palma alleg. 23. nu. 21. Dirimus nu. 213. Cunciol. ad statut. Eugub. fol. 282. num. 14. & de hered. art. 1. num. 433. alias, tanquam defectuosum non iuuat, Palma dec. 711. num. 7. Gratian. dife. 332. num. 10. 19. Sard. dec. 121. Rota dec. 613. num. 33. p. 18. Primum requifitum est: proestatio feciffe omnem diligentiam rependiendi omnes res hereditarias, & si quas in poffterum inueniat, illas ad ad in continenti, & quod ex errore fcriptum fuerit non hereditarium feperabit, Sabell. gl. inuentarium, num. 1. & f. prot. statut. n. 11. Statut. ref. 95. n. 16. 17. Hodier. ad Sard. dec. 222. n. 1.

2. Tunc nullum dolum, aut fraudem in eo adhibuiffe, & quod ceffante dolo non poffit dici de nullitate inuentarii, Rota p. 14. receder. 272.

3. Scribatur per Notarium, qui fit perfona cognita, Sabell. gl. inuentarium. Franck. dec. 106. num. 1.

4. Subfcribatur manu propria heredis, vel fignis Crucis, si fcribere nefciat, vel adhibeatur alius Notarius, qui pro illo fubfcribat, Sabell. poffib. dec. 71. num. 17. & 19. Vel fubfcriptio tutoris, Rota dec. 2. n. 16. poff. Albr. de inconfant.

Licet fante Decreto Iudicis non attendatur defectus huiusmodi fubfcriptionis, Gratian. dife. 32. 298. num. 1. feqq. Rota p. 1. diuerf. dec. 72. Duran. dec. 387. Sabell. fup. an. 5. Poffib. fup. n. 20. feqq. & n. 27. feqq. Massius conf. 633. n. 10. Vel fupulatur a Notario, Rota dec. 2. n. 16. poff. Albr.

5. Adhibeantur faltem tres, vel quatuor testes, de loco, cogniti, & bona habilia poffidentes, qui iurent non effe conficis abeuius fraudis, vniufcuiusque Notarius, vel officialis loci, faltem duo a principio vique ad finem interitum, ille Notarius fubfcribat pro herede ignorante, & alii tres pro abfentibus, si vero abfunt, Anteb. de hered. & falcide. Relande inuentur. p. 3. verf. in ipfo. Maccari. lib. 2. ref. 8. nu. 15. Gratian. dife. 767. n. 5. Cyriac. contr. 160. nu. 99. Hodier. contr. 5. nu. 29. Sabell. fup. n. 2. & n. 11.

Illic tres testes debent esse locupletes quando crediores sunt abfentes, D. Rota conf. 19. n. 8. lib. 2. Sed si sunt sex cenfentur vii locupletes adhiberi. ibid. n. 9.

6. Inuentarium inchoetur inter prefentes intra mensem a die mortis, vel ad ius hereditatis, & perficiatur intra alios duos menses, & intra abfentes inchoetur intra quatuor menses, & perficiatur iura annuum, Rota p. 12. rec. dec. 118. num. 25. feqq. per Lfiman. C. de iure deliber. Card. Luca de hered. dife. 2. n. 9. 5. Vbi quid Romae, Gratian. dife. 163. nu. 27. feqq. Sed a die ad ius hereditatis, non mortis, Cyriac. contr. 127. num. 5. Capyc. Latr. dec. 129. num. 19. poff. mille Cunciol. de hered. art. 3. num. 406. & ad stat. Eugub. rubr. 34. lib. 2. num. 2. Et D. Romaguer. ibid. num. 39. Ridolfus in praxi n. 9. num. 31. feqq. Rota

Rota p. 14. rec. dec. 272. num. 5. & seqq. Vbi quod cessante dolo, valeat etiam postea factum, *Sabbell. lib. 5. hares. num. 6. & 5. inventarium. num. 1. Salsad. dabyr. p. 2. c. 1. d. num. 42. Baldus. dec. tit. 3. disc. 29. num. 32. 33. Rofis obf. 46. num. 44. Not. inf. num. 282.*

Verum si tota hereditas, vel maior pars est alibi, quam in domicilio heredis, potest inventarium confici infra 2. num., & illud infra quatuor menses inchoari, & perfici intra alios menses octo, *Ridolfus. sup. Montand. tutel. rap. 32. reg. 5. num. 34. seqq. Rolan. de invent. r. p. 3. q. 4. Anton. II. de temp. leg. ab lib. 4. c. 30. Sabell. sup. & 5. tempus; n. 26. Rot. p. 12. rec. dec. 118. num. 25. seqq.*

Tale tempus non potest per Iudicem prorogari, *Antonell. sup. num. 8. Rofis obf. 27. num. 109. 110. Conciol. de hysd. art. 1. num. 408. Cappy. Latr. dec. 119. num. 32. Sic à Principe, Conciol. id. n. 409. & ad stat. Eugub. rubr. 34. lib. 2. num. 9. 10.*

In Carhalonia tempus est idem, ac de iure communi, *Conciol. d. rubr. 34. lib. 2. n. 25.*

Factum post tempus à statuto præfixum est nullum, *Cappy. Latr. dec. 129. num. 4. T. bomas. de inventar. c. 2. num. 29. Sed modica mora excusat, Cappy. Latr. sup. num. 16. Conciol. de hared. art. 1. num. 410. Dicemus infra n. 282.*

Fideicommissarius teneat statim illud conficere, *Rolan. de inventar. qn. 33. Cancr. var. lib. 3. c. 2. num. 15. Intra tres menses post sibi factam restitutionem, Molina de primog. l. b. 1. c. 28. n. 6. Antonell. sup. n. 33.*

Tale tempus conficiendi non currit impedito, puta infirmitate, vel alio impedimento. *Rota p. 13. rec. dec. 499. num. 6. Cyriac. contr. 501. Borgein. dec. 44. num. 13. p. 1. Cancr. lib. 3. t. 4. num. 20. Antonell. d. c. 30. n. 10.*

Et currit minori, sed restituitur, *Guid. Pap. dec. 141. c. rasi. de eff. inventar. qn. 251. num. 3. Antonell. d. c. 30. num. 19. Conciol. ad stat. Eugub. rubr. 34. lib. 2. num. 5. Verum non suffragatur quando in illius confessione non fuerunt citati creditores, neque probata læsio, Rota dec. 418. num. 31. p. 12. dec. 793. num. 5. p. 18. rec. aliam decisionem refert D. Palma dec. 311. num. 6. Quod non competat restitutio si acceperit bona mortuis. Secus si esset minor annorum 14. *Maximis in bibliotheca legal. tit. 2. nu. 119. fol. 83. Vbi maxime de iure Bavarico.**

Et factum post longum tempus non iuvat, *D. Palma dec. Luc. 311. num. 5. Sed suffragatur cessante dolo, Cephal. dec. 327. Rota p. 14. rec. dec. 272. num. 5. & seqq. Concurrentibus aliis, de quibus in d. decif. alia confectum longè post tempus, non suffragatur, nisi obtemperat, aduersus lapsum temporis, in integrum restitutione. *Bib. dec. 501. n. 14. 15. Dicemus infra n. 282.**

7. Debet fieri inventarium in loco, vbi maior pars bonorum hereditarium est, *Sabbell. sup. num. 1. Bald. T. bomas. de inventar. tit. 10. num. 1. Rota dec. 274. num. 17. p. 13. rec. D. Con-*

ciol. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 34. n. 18.

8. Adhibeantur periti æstimatores, qui cum iuramento, considerata qualitate bonorum, quantitate, pondere, & mensura, referant illorum iustam æstimationem in inventario exprimendam, *Sabbell. sup. num. 1. & 4. Gratian. dist. 532. num. 29. 771. num. 51. 767. num. 10. 31. seqq. Montand. de int. r. 9. num. 66. & 632. reg. 5. num. 77. seqq. Rolan. de inventar. p. 3. qn. 41. 44. Idem Sabbell. ref. c. 3. nu. 10. seqq. Posib. dec. 71. num. 41. seqq. Rofis obf. 72. n. 42. Cincr. disc. 24. Conciol. allego 51. n. 31. ampliat n. 32.*

Et si bona mobilia maximi valoris non sint descripta, debet condemnari heredes non ad duplum, sed ad exhibendum illa, siue eorum pretium, *St. iban. ref. 95. n. 36.*

Licet *Ridolfus in praxi p. 3. r. 2. num. 180.* referat contrarias opiniones, & dicat æstimationem non esse necessariam de iure, & tamen minus de consuetudine, quando fuerint alij qualitates expresse. Vide *Stauban. resol. 95. nu. 1. 2. t. 1. 25. 28. Vbi dicit esse necessarium pretium.*

Sed *Rota p. 16. rec. dec. 83.* dicit, Mobilia debere describi cum quantitate, & qualitate, per pondus, numerum, & mensuram, alias beneficium inventarii non suffragatur, nec potest suppleri per æstimationem peritorum, quando dicta mobilia non fuerint eorum oculis subiecta, & p. 19. dec. 382. nu. 7. & seqq. *Baldus. dec. tit. de dote. 4. dec. 27. 28. Posib. dec. 71. n. 29. seqq.*

Et descriptio bonorum supplet vicem inventarii, ita, vt excuset heredem à penis omitti inventarii, *Cancr. var. lib. 3. t. 2. nu. 109. Cappy. Latr. cons. 129. num. 18. si sit facta ordine Iudicis, ac cum præsentia, & consensu partium, ibid. n. 39. & seqq. & dec. 137. num. 13. seqq.*

Inventarium non prodest quando in illo non fuerunt descripta omnia deseribenda, licet vna res tantum esset omissa, & debet continere etiam nomina debitorum, maxime si de eis adsint probationes, & omni casu sunt deseribenda postquam fuerunt exacta, non tamen ad annullandum inventarium sufficit simplex omissio, nisi adsit dolus, & iuvat protestatio de apponendo non descripta, quando per ignorantiam fuerunt omissa, *Rota p. 13. rec. dec. 409. n. 7. 8. Stauban. ref. 95. Hodiern. d. 222.*

Quod credita condicionalia non sunt de necessitate apponenda, & etiam excusent non apponens quando non inuenit in hæreditate instrumenta authentica, ac stante protestatione de addendo quidquid, &c. *Allograd. cons. 97. n. 49. seqq. lib. 1.*

Non viratur ex defectu non descriptionis nominis debitoris, si in hæreditate non erat instrumentum crediti. *Rocca disp. 47. num. 17. disp. 154. num. 21. seqq. Conciol. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 34. nu.*

Nec ad aliquid heres teneat si non describat censum, tamen notorium, *Rocca disp. 47. n. 12. Ve.*

Verum teneatur ad duplum si tempore con-
fecti inuentarii habebat notitiam corporis, &
illud non descripsit in inuentario, *Rota disp.*
47. num. 16. Nam debet addi, *Postb. dec. 71. n. 49.*
segg. Rofis obf. 26. n. 72.

Et inuentarium factum cum dicta protesta-
tione de addendo, & minuendo ei, quatenus,
&c. interim probat in præiudicium describen-
tis, & protestatio hæc ad effectum minuendi
non iuuat, nisi docto de errore, & causa co-
gnita, *Steph. n. Gratian. disp. 766. num. 48. segg.*
& num. 62. segg. Dom. Merl. dec. 858. Vbi
quod descriptio non est attendenda dum
constat de errore, qui tamen debet probari
plene, *Merl. dec. 868. Statim. ref. 95. num. 16. 17.*
Sabell. sup. n. 6. Celf. dec. 391. In dubio non do-
loso, *n. 14. Hodiern. ad Pard. d. dec. 222.*

Quod inuentarium præsumatur omnia bo-
na continere, & quid dicit contrarium teneatur
probare, maxime existente dicta protestatione,
quæ inducit bonam fidem in hærede, quæ exi-
stente semper iuuat, *Gratian. disp. 720. num. 6.*
disp. 743. num. 22. disp. 998. num. 3. segg. Magon.
dec. Luc. 6. num. 44. segg. D. n. dec. 387. num. 34.
Frecolde transact. dec. 72. num. 19. dec. 74. num. 12.
dec. 75. num. 11. post tract. de transact. Rota p. 18.
rec. dec. 93. num. 17. Sabell. sup. num. 6. 10. 21. Pal-
ma consil. 90. num. 17. Mascard. com. 938. n. 1.
D. Palma dec. 385. num. 6. & dec. 328. num. 55. D.
Concil. ad stat. Engub. fol. 282. n. 15. Hodiern. sup.

Verum etiam si ante dolo hæredis in aliquid
omittendo describere in inuentario, non pri-
uatur hæres illius beneficio, sed tamen pos-
sit condemnari ad duplum rei omiffæ. *§. licen-*
tia, l. vlt. C. de iure delib. Rota p. 6. rec. dec. 181 n.
4. 9. segg. & p. 9. dec. 85. num. 6. segg. & dec. 466.
num. 29. & dec. 343. num. 39. segg. Piff. dec. 71.
num. 62. Card. Luca de alienat. disp. 41. n. 10. 11.
de fideicom. vif. 194. num. 8. Cynoc. contr. 326.
Fab. de error. pr. gm. decod. 2. err. 5. 6. Surd. dec.
222. Vbi *Hodiern. & Censal. D. Rota disp. 47.*
num. 12. Barbo. vol. 126. num. 194. Olea de cess.
tur. tit. 3. qu. 9. n. 9. Concil. ad stat. Engub. rub. 34.
li. 2. n. 12. & de hered. art. l. n. 350. & segg. Andeel
contr. 38. 109. Merenda contr. p. 2. l. 15. n. 41. Pra-
gis conf. 45. p. 3. Ludouif. dec. 166. Sabell. f. dolo, n.
20. Stat. ref. 95. n. 2. 3. Hodiern. sup. n. 5. 6. Vbi cõ-
tra si res sit magni valoris vt perdat Inuentariu.

9. Debent describi etiam bona aliena in hæ-
reditate reperia, puta deposita, vel commoda-
ta, cū expressione tamen cuius sint, *Sabell. sup.*

10. Cuiusmodi omnes creditores, legatarii, fi-
deicommissarii, ac alii interesse habentes, si
certi sint personarum, si incerti per proclama-
ad inuocandum, quatenus velint confectio-
ni inuentarii in tali loco faciendi, tali die in-
choandi, & vi requiritur infra debita tempora
perficiendi, *Rota part. 11. r. c. dec. 201. p. 12. dec.*
168. num. 36. segg. Postb. dec. 71. num. 12. 14. Rota
dec. 2. num. 7. post Albrin. & in consil. iur. Sabell. §.
inuentarium n. 2. Ridolfi in praxi p. 1. c. 9. n. 21.
segg. Beltram. ad Ludouif. dec. 473. num. 22. Con-
Tom. p.

c. ol. de hered. art. n. m. 410. segg.

Sub qua citatione continentur etiam perso-
næ Ecclesiasticæ, *Cappi. dec. 101. T. bon. del*
Bene de immu. Eccles. p. 1. c. 9. dub. 11. Sanfel. dec.
210. & 305. num. 7. Capon. disp. 38. 192. Cynoc.
contr. 127. & affil. de summe. 30. Canter. var. lib. 3.
cap. 2. Sed non sufficit citare Moniales, sed
debet citari Abadissa, & Procurator Monaste-
rii, *Statim. ref. 23. n. 9. 13. 15.*

Ad effectum tamen, quod creditores de-
beant nominari citari, non sufficit illos esse
certos, sed etiam constare debet, quod sint
præsentis, nam absentes etiam certi non sunt
specialiter citandi, immo difficile est asserere
aliquem creditorem esse certum, *Seraphim. dec.*
371. num. 5. Add. ad Ludouif. dec. 473. n. m. 22.
Absentia tamen in citatione propinqua, & ci-
dem Principi subiecta, non remittit necessi-
tatem nominandi citandi creditores certos,
sub pœna nullitatis, *Sib. dec. 469. Gratian. disp.*
798. num. 8. Quod inuentarium non reddatur
nullum ex omissione citationis creditorum,
nominari, nisi doceatur de illorum certitu-
dine, & scientia in hærede, quod difficile re-
putatur, *Rota p. 18. r. c. dec. 521. num. 7. & segg.*
Concil. sup. Sabell. sup. num. 1. vers. ad effectum.
num. 2. & 12. Diximus sup. num. 205. segg. Nec
nocet quoad non citatos, *Statim. ref. 95. n. 10.*
ex Franch. dec. 229. n. 5.

Sed quod persone Ecclesiasticæ debeant ci-
tari non per ludicem laicum, sed Ecclesiasti-
cum, *Maria de inuis. p. 4. cap. 1. cas. 38. num. 8.*
Duran. bulla Censulib. 2. c. 15. §. 11. num. 50. Ro-
maine de legib. disp. 10. q. 2. p. 1. §. 1. num. 27. Dianz
p. 1. tract. 2. ref. 20. Sabell. sup. num. 2. sed vide obser-
uationam.

11. Notarius rogatus exprimat in quo loco
ceptum, & perfectum fuerit, per quem hære-
dem, coram quibus testibus, *Sabell. sup.*

12. Fieri diuincario filiorum, subscriptio cum
mentionem numeri foliorum, *Sabell. sup.*

13. Res omnes hereditariæ fideliter, & adun-
guem describantur, primo mobilia, deinde
immobilia, iura, actiones, credita, debita,
nec aliquid malitiosè omitatur, ita vt possit
semper hæres ad instantiam quorumcumque
interesse habentium, claram, & nitidam, de
illis reddere rationem, ne contra eum iuræ
præsumptio consumptionis, & usurpationis,
ac ita amittat beneficium inuentarii, prout
prædictis, & alijs solemnitatibus à statuis in-
ductis, nun seruias, amitteret; quamuis iuxta
veriorum opinionem, omisso leui solempni-
tatis non vniat maxime si in præsentia iudicis
factum fuerit, licet illud non sit necessarium,
vt colligitur ex ex. & traditis per DD. in d.
fin. C. de im. delib. *T. huf. q. 10. Sabell. ref. cap. 3.*
num. 10. segg. Frecol. consuet. 32. num. 16. Ridolfi.
in praxi. p. 1. c. 9. sed non vniat ex sola omis-
sione aliquorum bonorum, si dictaude. & do-
lo non constet, maxime si ante l. vlt. adden-
di, ac minuendi, cuius vigore semper addi
po-

potest. *Rota* p. 18. *cc. dec.* 521. nu. 12. *segg.* *Palma* alleg. 23. Et dolus non presumitur, sed debet probari, *Rocca* disp. 47. nu. 1. 3. 5. 21. maxime in hærede minore. nu. 7. Et causa bestialis excusat. nu. 4. 20. *Sabell. sup.* nu. 1. *vers. d. cimo* s. xto.

Dixistis, & non confuse faciendum est. *Card. Luca* de *hæred. disc.* 20. *Sabell. sup.* *Monald.* in *annot. ad dec.* 131. & 336. nu. 4. *Cels. dec.* 142. nu. 2. *dec.* 225. nu. 6.

Sed non ex confusione remanet nullum in totum. *Card. Luca* d. *disc.* 20. x. nu. 6.

Nam idem est non facere inventarium, ac non bene facere. *Card. Luca* de *hæred. disc.* 21. nu. 3. in *conf.* obs. 111. de *hæred. disc.* 21. nu. 1. *Cyriac. contr.* 127. 160. *Capon. disc.* 192. *Palma* cons. 40. nu. 19. *Cornaz. dec.* 6. nu. 8. *Palma* alleg. 191. & 193. *Conciol. alleg.* 42. nu. 2. *Kidolph. in praxi* p. 1. c. 9. *Conciol. de hæred. art.* 1. nu. 432. & ad *stat. Eugub. rub.* 34. lib. 2. n. 16. *Palas. de pactis.* c. 8. nu. 44. *Surd. dec.* 222. nu. 13. *segg.*

Quando dicatur beneficium. Idem *Card. Luca* de *hæred. disc.* 17. nu. 2. *segg.* *Sabell. sup.* nu. 1. 2. 10. 11. 12. *Cels. dec.* 24. nu. 14. in dubio validum. nu. 15. *Adit. ad Pastell. exp.* 72. nu. 77. *Osaf. dec.* 68. nu. 11. *Conciol. ad stat. Eugub. rub.* 34. lib. 2. nu. 15. & de *hæred. art.* 1. 2.

Inventarium, ut beneficium non requirit præsentiam iudicis: *Rota* dec. 2. post *Abbeit. de instantia*, nu. 10. *T. h. f. q.* 10. *Sabell. resol.* c. 3. nu. 10. & *segg.* *Precol. cons.* 32. sed si adhi fuerit complet omnes defectus. *Posib. dec.* 71. n. 68. & se 79.

Omissio Inventarii, quid operatur respectu fideicommissi particularis, legatariorum, crediti, vel legitimi? *Card. Luca* de *fideicom. disc.* 128. 129. 199. nu. 5. 6. de *legit. disc.* 25. n. 6.

Sed factum per hæredem grauat non iuuat fideicommissario, ne ultra vires teneatur, *Gratian. disc.* 215. *Sabell. s. l. n. venturium. un. 9.* & 17. *Gratian. disc.* 115. vbi *Luca*, *Molina* de *primogen. lib.* 1. c. 16. 28.

Inventarium plenè probat contra conficietem, *Conciol. alleg.* 42. nu. 8. *Posib. dec.* 30. nu. 14. *segg.* & *dec.* 66. nu. 9. *Penia dec.* 392. nu. 3. Et contra habentem causam ab eo, *Staiban. obs.* 192. nu. 42.

Excusat vbi illud est confectum à tutore, vel procuratore, *Card. Luca* d. *disc.* 20. nu. 17. *disc.* 24. nu. 17. de *legit. disc.* 25. nu. 50. Vtrum factum à tutore pro suscipienda tutela non iuuat ad effectum adeundi hereditatem cum beneficio inventarii, sed requiritur nouum, *Sabell. s. l. n. venturium. un. 4.* & 17. 21. & 56. *Canaler. dec.* 367. nu. 4. *dec.* 491. nu. 3. *Rota* p. 18. *rec. dec.* 489. nu. 32. *Staiban. ref.* 192. nu. 18. & *ref.* 168. nu. 19. *Gratian. disc.* 767. nu. 18. *segg.* post *Cirrb. Rotam Rom.* & alios *Sabell. sup. Precol. cons.* 53. nu. 37. & *conf.* 65. nu. 36. Vide *Trissany dec.* 20. nu. 15. qui contra.

Si pater adeat hereditatem pro filio, si non conficiat inventarium ad quid teneatur. *Card. Luca* de *hæred. disc.* 29. Vbi quod non teneatur filius illam ratificare, sed ipsa remanet hæres.

Si testator remittat Inventarium hæredi, potest substitutus ille petere descriptionem, *Card. Papa* dec. 351. Verum hæc descriptio, licet nunc respectu heredis, & substitui, non iuuat quoad creditores, & legatarios. *Gratian. disc.* 215. nu. 22. *Antoniell. de temp. lib.* 1. c. 68. nu. 8. & *segg.*

Si omittatur ab hærede putatio, quid? *Card. Luca* de *success. disc.* 8. nu. 2. de *hæred. disc.* 17. n. 5. Minor conficiens Inventarium, nullum in hereditariis additione teneatur seruare solemnariem, *Palma* dec. *Luc.* 397. nu. 15. *Preb. ad stat. Vrb. lib.* 1. c. 15. gl. 7. nu. 109. *Thomas. dec.* 265. nu. 4. *Rota* dec. 67. nu. 15. p. 17. *rec.*

Inventarium præsumitur omnia continere, & qui dicit contrarium teneatur probare, *Celsus dec.* 243. nu. 13. maxime si adhi protestatio de addendo, & diminuendo ei quatenus, &c. quæ inducit bonam fidem in hærede, *Grat. an. disc.* 720. nu. 6. & 743. nu. 22. *disc.* 998. nu. 3. *segg.* vbi etiam *Luca*, *Magon. dec.* *Luc.* 6. nu. 44. *segg.* *Ducan. dec.* 387. nu. 34. Sed interim probatur præiudicium describentis, non consilio de errare, *Gratian. disc.* 387. 766. nu. 48. *segg.* 62. *segg.* *Medin. dec.* 878. & 868. *Cels. dec.* 187. nu. 5. *Adolin. c.* 54. nu. 51. *Cirac. disc.* 7. nu. 63. *segg.* *Rois obs.* 87. nu. 5. *Rocca d. Sur. art.* 14. *disc.* 54. nu. 23. *Cirac. disc.* 7. n. 71. 73.

Inventarium præseruat hæredem, ne teneatur ultra vires hereditarias, & ante omnia debet deduci res alienum, quod præualeat legitimis, legitimæ, dote, & aliis. *Gratian. ut. c.* 998. *Magon. dec.* *Luc.* 6. nu. 42. *T. h. f. l. r.* c. 1. nu. 475. *Kidolph. in praxi* p. 1. c. 8. nu. 252. *segg.* *Cirrb. in dec.* 22. nu. 1. *segg.* v. 4. *Rota* p. 13. *rec. dec.* 499. & p. 8. *dec.* 521. *D. Rosa cons.* 19. nu. 2. 10. 2. *ful.* 107.

Sic si hæres Inventarium faciat, potest venire contra factum desuncti, *Penia dec.* 48. nu. 3. ex *l. fin. s. in computat.* C. de iure delib. *Der. conf.* 185. n. 50. *Rubeis de confus.* c. 19. nu. 104. Vbi de filio veniente contra factum patris.

Inventarium nullum, & inualidum non probat, nec vllum ad fauorem conficientis producit effectum, sed bene contra illum, *Cels. dec.* 173. nu. 1. *dec.* 337. nu. 2. 3. *dec.* 3. nu. 3. *dec.* 124. nu. 2. *dec.* 112. nu. 5. *dec.* 347. nu. 4. Etiam contra illius hæredem *dec.* 356. nu. 9. Quatenus aduersarius velit illi stare, alias qui se immiscuit in bonis debet aliunde rationem reddere, & probare negatiuum, quod alia non extiterint bona, præter in inventario descripta, *l. quæstus*, vbi *l. ff. qui satis. cog.* *Cyriac. contr.* 160. nu. 9. 1. *segg.* *Ludeu. dec.* 496. nu. 2. *Sersin. dec.* 1311. n. 2. *Menob. lib.* 6. *pr. ff.* 6. *Bur. dec.* 750.

Quod sterit inventario contra conficientem, & habentes causam ab eo, quod ad qualitem bonorum, & alia, *Monald. dec.* 238. nu. 1. *Rota* p. 13. *cc. dec.* 311. nu. 7. Vbi quod si fuerint descripta, tamquam hereditaria, non possunt postea prætendi fideicommissaria, nisi ita concludenter probentur, cum identitate, & *dec.* 386. nu. 16. d. p. 13. Vbi quod probat etiam circa fili-

mationem mobilium in eo expressam.

Et hæres, qui non contemnit inuenciarium, licet ostendat non extitisse alia bona, quam talia, & talia, & sic veller probare oegitiam, teneatur nihilominus in solidum ultra vires hæreditarias, si non propter præsumptionem occultationis, quæ ex dicta probatione consilaret, saltem propter contemptum, & non vsum legis. *Francib. dec. 536. vbi Luca, Rota p. 10. rec. dec. 12. nu. 39. seqq. S. ubell. §. hæres n. 33.*

Florentinæ cessat beneficium Inuenciarii, *S. ubell. §. hæres. num. 31. in fine, Tuse. lib. 5. concl. 577. Riddolfi in praxi p. 1. c. 9. num. 153. seqq. Menin. dec. 793. nu. 7. vbi quod procedit, quo ad laicos tantum.*

In multis Ciuitatibus vsu non receptum, *D. Rubens de consuec. 30. nu. 10. Genux fit absq. descriptione bonorum, D. Rub. ibid. n. 9.*

In Francia, nec seruatur, nisi impetretur à Rege, ad tradita per *Christin. dec. 2. 3. in fine, vol. 4.*

In Ducatu Mediolani Inuenciarium non inuat, *Alba conf. 287. nu. 51. Tran. bezin. consult. 58. num. 4.*

Sed potest tunc hæres, etiam maior ex iusta causa in integrum cessitui aduersus additionem, vt in terminis dicti statuti Florentini firmatur, *Rota p. 9. rec. dec. 82. Rub. ad dec. 192. num. 145. & seqq. p. 9. rec.*

Et quod beneficium inuenciarii possit tolli per statutum, consuetudinem, pactum, renunciationem, ac testatoris voluntatem, *Monticel. de inuentar. c. 1. nu. 17. seqq. Donad. de renunciat. c. 12. Conciol. de hæred. art. 1. n. 465. Diximus sup. num. 230.*

Et testator potest illud prohibere, sicut statutum, & consuetudo, *Gratian. disc. 711. nu. 41. Cranen. conf. 174. S. in d. dec. 30. vbi Censal. & Holtern. S. ubell. §. Inuentarium. nu. 15. Card. Luca de hæred. disc. 18. de legit. disc. 25. nu. 22. disc. 31. n. 4.*

Inuenciarium si testator remittat in fauorem hæredis, si illud non constituat, teneatur ultra vires hæreditarias à Conciol. de hæred. art. 1. n. 421. seqq. Comptellator possit illud remittere in præiudicium legatariorum, non creditorum, *Gratian. disc. 59. nu. 11. seqq. disc. 711. nu. 38. seqq. vbi nu. 44. de usufructuario, non quo ad legitimam filii Perceja de infirm. c. lit. tit. 5. ref. 4. n. 12.*

Hæres potest grauari, etiam in bonis proprijs, *Card. Luca de doat. disc. 48. de testam. disc. 42. nu. 9. disc. 44. nu. 6. disc. 48. nu. 8. de fideicom. disc. 33. nu. 23. disc. 132. nu. 3. disc. 139. nu. 9. Sed in dubio non præsumitur grauatus in bonis proprijs, de fideicom. disc. 132. 134 137. Nec grauamen potest excedere emolumentum receptum ex additione, de fid. disc. 134. n. 16.*

Sic potest à Testatore priuari beneficio inuenciarii, *Card. Luca de hæred. disc. 18. & in summ. nu. 59. 60.*

Inuenciarium præseruat hæredem ab omni damno, & sui introductum, ne hæres sit in damno, *Conciol. de hæred. art. 1. nu. 107. D. Rubens de consuec. 7. nu. 10. Afferit septem viuitates Tom. 1.*

quas enumerat *D. Rubens c. 30. nu. 27.*

Prodest filius maritis renuncians, præmorte ad aut hereditatem, *D. Rubens c. 23. nu. 17.*

Verum, cohæres, qui non fecit inuentarium non potest hunc defectum obijcere cohæredi, cum cohæres contra cohæredem illud conficere non teneatur, *Rota p. 10. rec. dec. 69. nu. 5. seqq. & p. 13. dec. 294. n. 9. & seqq.*

Inuenciarium omnium bonorum hæreditamentorum, quando solummodo est factum, negant non exire alia bona, non incumbit onus probandi, *Penia de dec. 234. nu. 7. Consal. lib. 2. var. c. 6. nu. 4. Gabriel. conf. 118. nu. 7. lib. 1. & conf. 138. nu. 18. seqq. lib. 2. Nisi enim saltem pro negante occurrat aliqua iuris præsumptio, iudicialitè procedit regala, quod fundant se in negatiua, incumbit onus probandi, *Penia sup.**

Qui debeant conficere inuentarium. *Tuse. lit. 1. concl. 347. Conciol. de hæred. art. 1. seqq.*

Hæres inica tempus conficiendi inuentariū non potest conueniri. *Noi de null. inde. rubr. 9. q. 47. nu. 58. seqq. Conciol. de hæred. art. 1. nu. 325. seqq. & nu. 345. D. Romagnier ad Conciol. ad stat. Engubr. rubr. 34. lib. 5. n. 4. vbi Noi la dait, S. ubell. §. hæres, Antonelli de tempor. legal. lib. 4. c. 30. num. 4. & seqq.*

Nec à creditoribus, nec à legariis, quamuis contra defectum exciperent sententia, *Gratian. disc. 236. nu. 51. Vbi expicit vnum calum, S. anst. tes. 211. Cardenal. de iudic. lib. 3. tit. 7. disp. 9. S. ubell. §. hæres nu. 31. vbi allegat mille DD.*

Intellige quoad actionem personalem, secus realem, *Francib. & Luca de c. 352. Riddolfi in praxi p. 1. c. 9. nu. 40. 41. Bura. de c. 144. num. 11. dec. 395. nu. 1. Vbi etiam de restitutione vfurarium exarctatum à defuncto, sic. *Antonelli. sup. nu. 6. Vbi etiam pro pro relictis ad ipsam causam, pro legitima, & alijs, de quibus supra hic vers. Et Conciol. sic etiam hipotecaria, Canev. p. 3. c. 2. nu. 161.**

Non potest conueniri infra nouem dies iustus, antè hæc autem. *Antib. vt cum de appell. cognosc. Gratian. disc. 18. & 243. Gixxerell. & Adentes dec. 76. arena resol. 86. Cala de rell. in integr. qu. 14. Gratian. disc. 18. nu. 51. seqq. Et sententia lata est nulla, si Iudex kiebat mortem defuncti, alias secus, *Antonelli. c. temp. legal. lib. 4. cap. 22.**

Secus de arresto contra bona defuncti. *Chri. fin. dec. 81. vol. 1.*

Potest hæres conueniri durante tempore ad conficiendum inuentarium, si illud sit confectum, quamvis terminus non sit decursus, *Phauu. de inuentar. p. 4. nu. 16. Rubens in annotat. ad dec. 19. p. 9. rec. num. 36. & seqq. Antonelli. sup. nu. 6. Canev. var. lib. 2. c. 3. num. 134. Scac. de appell. qu. 15. nu. 318. Bellon. de potest. eorum, quæ sunt in con. in. lib. 1. c. 106.*

Et Conciol. sup. art. 1. de hæred. nu. 3. 8. & seqq. fundat, & bene quod licet hæres non possit conueniri durante tempore ad conficiendum inuentarium, potest tamen conueniri pro solu-

ione Impensarum funerarum, rerum medicinalium, alimencorum præsensium, si ille est pauper, & non habet aliunde. Et ibi ponit alios casus, in quibus potest hæres conveniri durante tempore Inveniarum conficiendi.

Non appellatur a sententia mandante inuētarium confici, *Salgad. de regia proteſt. p. 2. c. 16. d. n. 40. Nos de nullit. iudic. rubr. 5. q. 32. n. m. 4. D. Romaguer. ad Conciol. ad statut. Eugub. rubr. 34. lib. 2. n. 44.*

Hæres beneficiarius non gaudet beneficio inveniarum, nisi redditus ratione de bonis inveniarum, *Gratian. disc. 931. n. 26. Mug. de ratione 3. n. 14. Ridolfi. in praxi p. 1. c. 8. n. m. 253. Rota dec. 147. n. 45. p. 11. rec. & dec. 407. n. m. 4. p. 12. rec. & dec. 31. n. 3. p. 13. Conciol. de hæred. art. 3. n. 54. seqq. & ad stat. Eugub. rubr. 34. lib. 2. n. 17. Card. Luca de donat. disc. 45. n. m. 19. de hæred. disc. 7.*

Quid de fructibus perceptis, & consumptis, *Card. Luca de hæred. disc. 20. n. 16.*

Quid de mobilibus consumptis, *ibid. n. 15.* Inveniarum confectum, quælibet causa, etiam minima excusat a delo præsumpto, *Stat. ban. ref. 95. & 168. n. 12.*

Alia de inveniarum plenè habes apud *Humm. in Encycloped. iur. p. 4. tit. 17. Nos de nullit. iudic. rubr. 12. q. 16. n. m. 24. Pegus ad ordin. Portugal. tom. 6. tit. 37. §. 1. c. 6. ad 5. q. 4. & tom. 7. tit. 87. §. 8. ad lib. 1. ordin. Portug. Masfrelli ad Capyc. Latr. dec. 129. Sabell. §. hæres, & §. inveniarum, Castejon. in eisdem §. §. Ridolfi. in praxi p. 1. c. 8. & 9. Conciol. Tract. de Hæred. Alderici de Hæred. & de hæred. afflion. T. bor. in comp. dec. p. 1. 2. 3. verb. Inveniarum. Augustin. Pontana in Bibl. leg. ad 4. verb. inveniarum fol. 764. seqq. Cencer. var. par. 3. c. 2. Tuse. lit. I. verb. inveniarum. Car. Ant. Luca de hæred.*

- 247 Hæres non conficiens inveniarum tenetur solvere debita defuncti, etiam ultra vires, de suo proprio, si vero non fecerit, auctor de hæred. & falsed. l. fin. Alderici igitur vbi DD. C. de inre delib. 5. n. d. conf. 419. n. m. 16. Gratian. disc. 34. n. 18. 19. & disc. 891. n. m. 22. Cyric. contr. 5. n. m. 95. Calvin. de acquit. lib. 1. c. 54. n. 3. Capyc. Latr. dec. 13. n. m. 6. dec. 197. n. m. 21. Add. ad Rota dec. 92. n. m. 154. seqq. p. 9. rec. tom. 1. Rota dec. 549. n. m. 2. 7. seqq. & dec. 438. n. m. 4. p. 5. & dec. 39. n. m. 1. & 6. p. 6. & dec. 373. n. m. 31. & dec. 413. n. m. 77. seqq. p. 9. rec. tom. 2. & dec. 12. n. m. 39. & dec. 58. n. m. 3. p. 10. rec. Baldur. dec. tit. de dote tit. 4. dec. 9. n. m. 16. Mansus conclus. 659. n. 18. consulte. 676. n. 2. 3. Ciro. disc. 21. n. m. 6. Conciol. d. art. 1. n. 269.

Cum præsumatur occultatio bonorum hæreditariorum, *Rota dec. 11. post Albrit. de inconſtant. num. 23. Diximus sup. num. 218. seqq. Addimus Phab. dec. 88. n. 9. seqq. Gratian. & Luca. disc. 28.*

Et omnes hæredes tenentur infolidum, si nõ conficiant inveniarum, tam quo ad actiones personales, quam reales, *Precol. consult. 49. 95.*

nn. 19. vol. 2. Aff. dec. 111. n. m. 16. seqq. Franch. dec. 321. n. 1. Ricc. collect. 1138. vbi ponit quinque limitationes, post mille Sabell. §. hæres num. 22. Gratian. disc. 766. n. m. 32. Merliu. c. p. nor. lib. 2. tit. 1. q. 15. n. 15. 16. & 56. Rota post Merlin. de pign. dec. 33. n. 28. & dec. 127.

Sed pro virili dicunt, *Precol. de transact. q. 80. n. 14. & seqq. Rota p. 18. rec. dec. 696.*

Et hæredes non tenentur infolidum, sed pro virili pro debito defuncti, quando confecerunt inveniarum, *Gratian. & Luca disc. 16. n. m. 7. seqq. disc. 36. n. m. 41. seqq. disc. 150. n. m. 10. disc. 323. 766. n. m. 32. disc. 641. n. m. 20. vbi contra, & dec. 146. vbi Scoppa, & Luca. Ludov. dec. 442. n. 2. Franch. & Luca dec. 103. Precol. consult. 95. n. 14. seqq. l. 2. Rota p. 9. rec. dec. 668. & dec. 413. & p. 11. dec. 50. n. m. 10. seqq. & dec. 159. n. m. 19. seqq. p. 12. dec. 269. n. 6. Tuse. lit. H. concl. 71. 72. Christ. dec. 19. 20. lib. 3. Cofia de ration. res. q. 23. Olea de cess. iur. tit. 4. q. 6. Duran. dec. 454. n. 2. seqq. Card. Luca de dot. disc. 24. n. 27. disc. 86. n. 5.*

Secus si ageretur actione individua, & reali, nam potest vnus possessor conveniri, *Precol. consult. 40. n. m. 22. seqq. Merlin. de pigno. lib. 1. tit. 2. q. 69. n. m. 18. seqq. Olea de cess. iur. tit. 4. q. 6. n. 29. seqq. Christ. in dec. 19. vol. 3. Card. Luca de dote disc. 24. n. m. 27. disc. 67. n. m. 2. In quibus aliis casibus hæredes teneantur infolidum, remittimus DD. Lectores ad DD. citatos per Sabell. §. hæres num. 22. Card. Luca de societ. offic. disc. 4. n. m. 4. seqq. de hæred. disc. 34. 35. Conciol. de hæred. art. 1. per totum.*

Sic, licet aliqui dicant favore dotis hæredes teneri infolidum, *D. D. apud Conciol. d. art. 1. n. 601. Contrarium est verum n. 602. & seqq. Nisi restator mandet contrarium, n. 603. Card. Luca de dote disc. 86. n. 5.*

Sed hæres, qui per mendacium dicit esse hæredem in minori portione, & quantitate, tenetur infolidum, nisi per errorem id fecerit, *Conciol. d. art. 1. n. m. 609. ex Gratian. dec. 127. n. m. 6. vbi Luca, & Scoppa.*

Quæ conclusio, quod hæres non conficiens inveniarum etiam ultra vires de suo proprio procedit tam de lure Civili, quam Canonico, *Mtenoch. conf. 89. n. m. 157. Gratian. disc. 34. n. 19. Thomas de inventar. l. 1. n. 15. & 67. & seqq. Add. ad Rot. dec. 192. n. m. 165. seqq. p. 9. rec. tom. 1. Calvin. de acquit. d. c. 54. n. m. 15. lib. 1. Andreol. contr. 101. n. m. 13. Capyc. Latr. dec. 15. n. m. 14. Card. Luca de hæred. disc. 23. n. 4. disc. 22. n. 1. 3. Rota dec. 72. n. 49. & seqq. p. 2. diuers. & dec. 58. n. 26. p. 10. rec. Conciol. sup. n. m. 270. seqq. Card. Luca de hæred. disc. 23. n. 4.*

Potest contra illum executivè agi, si non est inveniarum, *Card. Luca de donat. disc. 45. n. 15. de iudic. disc. 40. n. m. 16. vbi declarat. de hæred. disc. 1. n. m. 6. Quid procedere debeat? Idem de donat. disc. 45. n. m. 19. de fideicom. disc. 40. n. m. 12. seqq. Quod est intelligendum vbi nullum est factum inveniarum, secus si confectum, & prætendatur inualidum, de hæred. disc. 19. n. 2. disc.*

disf. 21. n. 7. diffe. 22. n. 17.

Et sic non admittitur ad beneficium cessionis bonorum, cum presumatur dolus occultatorum bonorum, *Sabell. var. resol. c. 54. n. 18. Brun. de cession. omor. qu. 64. Socio. reg. 343. l. m. 14. Idem Sabell. subterit. num. 25. Si. sub. res. 23. n. 20. Dicitur infra num. 255. 259. Idem Diana to. 6. tract. 1. res. 69. num. 2. & resol. 86. & p. 3. tract. 5. resol. 56. Vin. opin. 32. 5. perit. dec. 163. nu. 1. Valer. in differ. variisq. subi. verb. hereditas, differ. 2. num. 3. Paul. Rub. in annot. ad dec. 192. num. 162. & seqq. p. 9. rec. P. 10. q. 10. p. 1. mor. l. ut. de testam. c. 9. §. 1. dub. 6. Sabell. h. heres. nu. 25. & 34. Masfeld. ad Capyc. Latr. dec. 15. n. 16. 17. 18. Sed admittitur si indicet, & probet statum hereditatis, Rubens de confus. c. 32. n. 87.*

248 Secus in foro conscientie, Spin. de testam. gl. 35. num. 56. Mantica de consensu lib. 10. tit. 4. n. 16. Fortnac. qu. 10. num. 66. Gratian. diffe. 34. n. 12. Capyc. Latr. dec. 15. num. 16. Caluin de agnit. cap. 54 num. 11. Card. Luca d. diffe. 23. nu. 4. S. anfb. in precept. Decalog. lib. 4. c. 15. nu. 36. P. Diana res. moral. p. 1. de legib. ref. 27. & p. 7. Miscell. res. 56. Layman. theol. moral. lib. 3. tract. 5. c. 6. nu. 7. Rota dec. 433. num. 28. p. 4. rec. tom. 2. Ciro. diffe. 28. nu. 36. vbi D. D. P. Molina d. 207. tract. 2. Conciol. sup. num. 273. seqq. Gomez in l. 3. Tauri nu. 321. Aylon. ad Gomez lib. 1. c. 5. nu. 14. Barbos. vot. 116. n. 18.

Sed quod in foro conscientie teneatur, & de iure Canonico, Ciro. sup. num. 35. D. Rofis obf. 27. num. 80. Canall. qu. 411. Hermosilla l. 5. gl. 1. num. 23. seqq. tit. 3. p. 5. teneri ultra vires, Rota p. 10. rec. dec. 58. n. 27. Vide Sabell. h. heres. m. 34.

249 Proceat ulterius dicta conclusio, ut illa habeat locum in quolibet herede, suo, extraneo, tam maiore, quam minore, tam masculo, quam femina, tam ex testamento, quam ob intestato, tam solo, quam coheredem habente, tam in succedente de iure Civili, quam prætorio, etiam in succedente contra testamentum, §. papillus. ant. de hered. in falcid. post alios Gratian. diffe. 766. n. 57. Capyc. Latr. dec. 15. num. 8. seqq. Conciol. sup. n. 277. vbi affert plures decisiones Rote Romanæ.

Dicunt aliqui, quod heres non consciens inventarium amittit legitimam, & quartam, Franch. dec. 11. d. num. 22. vbi adducit Ricc. vol. 10. d. 231. Canall. qu. 27. 691. Maref. ot. lib. 1. c. 23. Cyriac. contr. 5. nu. 42. & seqq. Aylon. ad Gomez lib. 1. cap. 5. num. 24. Molina de primog. l. b. l. c. 12. nu. 33. Palma consulti. 40. nu. 21. maximè in heredibus extraneis, num. 22. Sed quod non præiur legitiima, nisi concurrentibus alienationibus bonorum hereditariorum, P. reol. consulti. 66. nu. 13. Crass. fleg. tima, qu. 45. Si. h. dec. 32. nu. 7. Pentinger. dec. 359. nu. 4. Rota dec. 133. num. 7. p. 19. rec. Ciro. diffe. 7. nu. 75.

An etiam heres, Maref. ot. lib. 2. c. 71.

Et non confecto inventario potest detrahi legitima, etiam ex fideicommissio particulari,

Palma consulti. 55. nu. 19. Maref. de impat. qu. 91. num. 10. 21. Merlin. de legit. lib. 3. tit. 2. c. 24. n. 11. seqq. Fabru. controu. lib. 4. c. 34. Coualer. dec. 192. num. 2.

Et inventario non confecto filius detrahi dorem matrem ex fideicommissio, Palma d. conf. 55. nu. 20. 21. Fuser. de subfist. q. 661. nu. 1. & seqq. Diximus etiam sup.

250 Verum in minore, si sit heres, potest in integrum restitui, Gratian. diffe. 766. n. 59. dec. 797. num. 20. diffe. 798. Rolan. de inuentar. p. 2. n. 1. seqq. Vbi secus in minore Doctore, Odd. de restit. p. 2. qu. 62. art. 2. n. 15. Andreol. contr. 124. num. 10. Farinac. in reper. or. vlt. volunt. qu. 4. nu. 18. Antonell. de temp. leg. lib. 4. c. 30. n. 19. Starb. ret. 23. num. 11. Maref. ot. ad Capyc. dec. 15. nu. 5. 6. Conciol. sup. num. 278. 282. Card. Luca de hered. diffe. 14. num. 9. 10. diffe. 17. n. 10. 11. Cyriac. contr. 294. Cald. in l. si cur. arem. verb. l. si. num. 52. seqq. C. de in integr. restit. Garcia de nobil. gl. 6. §. 2. nu. 14. Surd. dec. 222. n. 12.

251 Quamvis habeat regressum contra tutores, vel curatores, Odd. de restit. p. 1. qu. 22. art. 3. num. 16. Andreol. contr. 111. num. 7. Ludovif. dec. 181. num. 9. Conciol. sup. num. 279. vbi refert decis. Rote Romanæ, Auditis tamē creditoribus, Rolan. de inuentar. p. 3. §. item omittentiam, nu. 1. Rota p. 12. r. c. dec. 118. in fin.

252 Sic etiam in maiore, nam si appareat de magno ære alieno, tunc ex ratione ignorantie, ex clausula generali. Si qua mihi iusta causis, competit restitutio in integrum, auditis creditoribus, ut sup. Odd. de restit. p. 2. q. 89. num. 52. Gratian. diffe. 656. nu. 7. diffe. 797. num. 19. Maref. ot. lib. 2. c. 93. num. 7. Erdolf. in praxi p. 1. v. 9. num. 194. & seqq. Card. Luca de hered. diffe. 12. n. 13. seqq. & diffe. 29. num. 8. Quidquid dicat Andreol. contr. 101. Conciol. sup. num. 280. 281. 282. Vbi affert DD. dicentes: An debeat propterea debitum excedere valorem hereditatis, vel sufficiat debitum esse ita grave, quod afficiat heredi magnas molestias, & vexationes. Ex ob modicum defectum non irritatur, & sufficit descriptio in librum, quoties deuenit ad notitiam heredis, §. h. l. in dec. tit. 4. dec. 28. num. 18.

253 Amplia, ut conclusio procedat non solum in herede, sed etiam in donatario hereditarius, secus in donatario omnium bonorum, Cranch. conf. 126. num. 5. Caroc. dec. 125. num. 10. Cancr. p. 2. c. 7. num. 129. Antonell. de temp. leg. lib. 4. c. 30. nu. 15. Card. Luca de donat. diffe. 44. nu. 2. 4. diffe. 45. nu. 17. 18. & n. 1. & 16. Conciol. sup. num. 281. 284. & art. 17.

Sic heredes anomali non tenentur ultra vires hereditatis, Conciol. de heres. art. 1. n. 3. op. put. si Fiscus succedat ad bona vacantia, Vel Monasterium succedat Monacho, Oles de test. iur. tit. 3. qu. 9. nu. 35. Conciol. in f. l. verb. Fiscus, ref. 2. n. 13. 14.

254 Amplia, ut conclusio habeat locum, etiam si creditrix sit Ecclesia, quia etiam illi heres si

æc

ne Inuentario teneret soluere debita defuncti, ultra vires hereditarias, *Rolan. de inuentar. p. vol. Couar. m. c. 1. num. 14. de testam. Did. d. Spina de inuentar. tit. 15. num. 24. Grunew. pract. Eccles. qn. 255.*

255 Sed contra, quod Ecclesia creditrix non possit cogere heredem ad soluendum ultra vires hereditatis, *Corn. conf. 39. nu. 8. lib. 4. Gratian. disc. 34. num. 10. seqq. Card. Luca de hered. disc. 22. num. 16. Caluin. de equit. d. c. 54. num. 13. Maria de success. legal. p. 1. qn. 20. art. 5. num. 18. Rota dec. 493. num. 28. p. 4. rec. rom. 2. Nos infra num. 290. Diximus sup. n. 248. 255. Conciol. sup. n. 286. 287.*

256 Amplia etiam in Ecclesia herede sine inuentario, nam tenetur ad solutionem debitorum ultra vires hereditarias, *Rolan. de inuent. p. 2. num. 4. seqq. Phanae. p. 2. num. 2. & seqq. Fa. chin. lib. 6. contr. 20. Cress. de success. lib. 2. art. Inuentarium, qn. 4. num. 8. Vbi quod si sit laicus restituitur, *Put. dec. 379. lib. 1.**

257 Sed contra, quod non tenetur ultra vires, *Mat. angil. de impu. qn. 132. Thomas. de inuentar. tit. 15. nu. 78. 110. & 132. Gemenf. in pract. Eccles. qn. 474. Cyriac. contr. 663. num. 13. Cald. de restit. qn. 14. num. 5. Cappy. Latr. dec. 15. num. 10. seqq. vbi Gixx. & Manfrella, Vbi quod restituitur in integrum, si sit laicus. Olea de restit. tit. 6. qn. 3. num. 10. Sperell. dec. 145. num. 20. Antonelli. de temp. legal. lib. 4. c. 30. num. 18. Rubi de testam. d. 1. num. 71. seqq. Rota dec. 184. nu. 10. & seqq. p. 19. rec. Vbi secus si sit factum inuentarium, & Ecclesia noluerit illum exhibere, *Conciol. sup. num. 288. 289. Card. Luca de legit. disc. 24. nu. 13. de iudic. disc. 42. num. 6. de hered. disc. 22. Nos infra num. 296. D. Rubi de confus. c. 31. §. 1. nu. 57. T. i. va. de prin. l. pla. caus. prin. 88.**

258 Amplia etiam in Clerico, qui tanquam heres tenetur ultra vires hereditarias, *Maranta disp. 8. num. 21. Thomas. d. tit. 15. nu. 39. Sperell. d. 135. num. 21. Vbi secus si sit institutus in iure Ecclesiae, *Cappy. Latr. dec. 15. Card. Luca de hered. disc. 22. num. 11. Diana res. rom. 9. ar. 2. ref. 219. Cress. de effect. cleric. eff. 2. n. 252. Conciol. sup. num. 290. 291. Vbi impugnat Duard. Mar. & Diana in contrarium.**

Sed quod personae Ecclesiasticae, Ecclesia, Hospitalia non teneantur ultra vires hereditarias, si inuentarium nonificent, *Diana res. rom. p. 1. tra. d. 2. ref. 70. Cappy. Latr. dec. 15. nu. 8. & seqq. Castil. de aliment. c. 30. nu. 7. Sabell. lib. 8. nu. 34. 5. Ecclesia nu. 8. Col. de restit. in integr. q. 14. nu. 5. seqq. Vbi idem in Fisco, & illius Cessionariis, *Fermosin. in c. 10. qn. 2. r. d. num. 38. de restit. in c. 2. q. 2. Olea de restit. in c. 6. q. 3. num. 20. Idem Diana tom. 9. tra. d. 2. ref. 219. Capon. disc. 38. Dicemus infra n. 296.**

An Cessionarius Ecclesiae heredes, vel pater causae, sic Olea de restit. d. c. 3. num. 9. 11. Cappy. Latr. dec. 5. n. 15. vbi decisum reteri. & ibi Gixx. & Manfrella, *Golin. de proc. p. 2. c. 5. num. 224. T. hor. comp. det. par. 3. verb. Cessionarius, & tom. 4. v. 106.*

Cessionarius, fol. 385.

Coram quo Iudice debeat fieri inuentarium, siue restetur laicus, siue Clericus, & siue Clericus heres instituitur, siue laicus, *Vela d. ffer. 40. d. nu. 69. Solort. de iure Iudic. tom. 2. lib. 4. c. 7. d. nu. 32. Carlen. d. de iudic. tit. 1. disp. 2. q. 5. d. nu. 48. Diana tom. 6. tra. d. 9. ref. 66. Iure D. Rubi de confus. c. 4. n. 40. & seqq. 5. alg. labry. p. 1. c. 6. nu. 25. Thomas. dec. 89. nu. 13. Precol. conf. 50. p. 2. 25. Fanus. de Inuent. p. 3. nu. 25. Rolan. p. 1. q. 17. Conciol. ad sit. Eigub. lib. 2. rubr. 34. nu. 19. 20. & melius ibi D. Romagnier. nu. 42. 43. Anton. de donat. lib. 2. c. 31. nu. 49. seqq. Nos ad Ront. dec. 58. num. 15. Bottillier. de success. ab intest. libor. 12. n. 13.*

Inuentarium fieri perinet ad Iudicem heredis, *Mat. angil. de causis p. 1. lib. 5. c. 7. n. 24.*

Sic inuentarium bonorum hereditatis Clerici, fit coram Iudice laico, heredes laici competent, *Rubi de confus. c. 4. n. 42. Anton. sup. post mille Nos ad Ront. dec. 58. num. 15. Barbosin. l. 6. constante. §. 1. nu. 29. ff. solut. matrim. Petrica de manu reg. c. 16. n. 22. seqq.*

Restitutio competit privilegiatis aduersus non confessionem inuentarii, *Card. Luca de hered. disc. 14. num. 9. 10. disc. 17. nu. 10. 11. Nam etiam minor tenetur, sed restituitur, Antonelli. de temp. legal. lib. 4. c. 30. num. 19. Guid. Papia. 141. Cress. de effect. inuent. q. 25. n. 3. Cappy. Latr. dec. 5. n. 21. 22.*

259 Amplia etiam in Milite, *Rolan. de inuentar. p. 2. vers. quarto quare, Phanae. de inuent. p. 2. in prin. Thomas. de inuentar. tit. 15. num. 25. Trache. in. consil. 57. n. 30. Conciol. sup. n. 292.*

260 Amplia etiam in Muliere, & Rustico, *Thomas. de inuent. tit. 7. num. 27. 30. & tit. 15. num. 31. Farinac. in fragm. crim. lib. 8. n. 10. Odd. de restit. qn. 9. art. 4. num. 22. Cyriac. contr. 244. num. 19. Hodier. ad Sord. dec. 281. n. 18. Andreol. contr. 101. num. 16. Rota dec. 72. num. 165. 2. rec. Gratian. d. c. 604. num. 11. 17. Petro ad Cappy. dec. 101. num. 2. Manfrella ad Cappy. Latr. dec. 15. nu. 23. & der. 129. Tramb. d. in sup. Met. vob. de arbit. ras. 194. n. 67. Flamin. de respo. tom. 2. lib. 11. qn. 3.*

261 Sed hoc non habet locum, si illi non potuerunt consulere Peritiores, *Phanae. de inuent. p. 2. num. 21. Mat. angil. de impu. qn. 132. in fin. Thomas. de inuentar. tit. 7. num. 29. & tit. 15. nu. 3. & lib. 4. num. 15. Odd. de restit. qn. 10. art. 8. nu. 61. & art. seq. Rofis obj. 27. num. 106. Vin. opin. 352. n. 3. Conciol. sup. n. 292.*

Et mulier, quae bona viri retinuit pro eius dote, tenetur inuentarium facere, alias confandit, *Manfrella ad Cappy. Latr. dec. 15. n. 24.*

Et mulier restituitur aduersus inuentarium non confectum, & illius solemnitates non factas, *Staban. ref. 95. num. 37. seqq. Immo mulier fraudans inuentarium non tenetur poena dupli decemum refert Staban. ibid. nu. 41. Immo in muliere iussit sola descriptio bonorum, Staban. obj. 168. n. 40.*

262 Amplia quamuis coheres adeat hereditati

pisi

tem cum beneficio inuentarii, quia adhuc ipse pro eius rata tenetur soluere debita defuncti, ultra vires hæreditarias, cum inuentarium factum ab ipso hærede non proficiat alicui, nisi illud fuerit factum nomine omnium, si hoc illi concesserunt, vel mandauerunt. *Rol. de inuentar. 10.2. num. 32. Crifide suceff. lib. 2. articulo 1. ar. m. q. 4. num. 12. T. boma. de inuentar. tit. 7. num. 3. & tit. 14. num. 1. Et factum inuentarium à præfente, etiam nomine absentis, iuuat illi per ratificationem, etiam factam, post tempus ad conficiendum inuentarium, *Beron. q. 64. Andreol. contr. 198. nu. 9. Costa de retrotr. tit. 7. num. 13. seqq. Conciol. supra. nu. 297. 362.**

Sed quod inuentarium factum ab vno ex hæreditibus iuueni alius hæreditibus, *Palib. dec. 59. n. 173. Paslib. de patr. pot. p. 1. c. 2. n. 20. Scribi Prat. à n. 74. & obs. 25. & dist. 17. num. 42. seqq. lib. 2. Ros. obs. 27. num. 34. 35. & obs. 18. num. 45. Fontanell. de passit. l. 4. gl. 5. Olea de cessit. 6. qu. 3. nu. 11. 12. Castejo. de inuentarium, num. 7. Capon. dist. 38. Quasda dist. 13. à num. 34. Vilaplana de brach. m. l. c. 4. n. 25. seqq.*

- 263 Amplia etiam in Fisco, qui si alicui succedat vii hæres repræsentat defunctum, & ligatur instantia cum eo facta, l. 1. in fin. §. si off. de offic. pra. *Cas. Carlenal. de iudic. disp. 2. qu. 5. num. 316. & seqq. & qu. 6. num. 713. Cortiada dec. 20. num. 35. & seqq. tenetur soluere illius debita, ultra vires hæreditarias, *Rolan. de inuentar. p. 2. vers. 1. quera, num. 6. Pbauc. de inuentar. p. 3. n. 7. Crifide suceff. lib. 2. articulo inuentarium, qu. 4. n. 7. Facib. lib. 6. contr. 21. Farinac. in addit. ad qu. 35. num. 185. T. boma. de inuentar. tit. 7. nu. 33. seqq. Vbi dicit, quod si hæreditas sit vii damnosa, ei competat restitutio in integrum, *Massin. de confisat. honor. qu. 35. num. 37. Conciol. ref. crimin. vers. Fisci, ref. 2. num. 16. Mansrell. ad Capyt. Latr. dec. 15. n. 11. Quæ conclusio procedit quando Fiscus succedit vii hæres, licet si succedat, vii bonorum successor, vii ab bona confiscata, vel vacante, *Farinac. qu. 25. num. 185. Massin. de confiscat. qu. 35. num. 36. seqq. Conciol. p. ve b. fiscus ref. 2. num. 13. 14. Olea de cessit. tit. 3. qu. 9. num. 35. nam tunc videtur succedere per anichilationem personæ, *Amat. ref. 13. num. 24. Et ideo in eo non transit instantia, licet successoris vniuersalis vicem substineat, *Carlu. de iudic. qu. 5. num. 316. sed non virit iure fiscali, nisi in futurum, sed pro præterito iure priuati, *Cortiada dec. 20. num. 28. D. Ruben. de confiscat. sc. 8. num. 33. & seqq. Idem in Monasterio succedente Monaco, *Vsq. de suceff. creat. lib. 2. §. 16. nu. 6. P. S. mch. in præcepti. Decal. lib. 7. c. 12. num. 3. Olea sup. num. 35. Conciol. sup. num. 298. seqq. Quod Fiscus non tenetur ultra vires succedens, vii hæres, si non conficiat inuentarium est Cal. de restit. in integrum, qu. 14. nu. 5. seqq. Vbi idem in illius cessionariis, *Antomell. de temp. legal. lib. 4. c. 30. num. 18. Sprell. dec. 135. num. 19. 20. Facib. contr. 21. lib. 6. Alterlin. de pi-*********

guor. lib. 3. qu. 74. num. 60. lib. 4. tit. 5. qu. 128. & lib. 5. qu. 51. Canall. qu. 822. Farinac. in fragment. verb. Fiscus. num. 1. 119. Ripol. ref. 10. num. 479. Porcellin. de inuentar. 1. 2. nu. 26. c. 4. n. 13. Phanne. de inuent. qu. 239. nu. 2. Mansrell. ad Capyt. Latr. dec. 15. n. 9.

- 264 Fiscus si succedat ei, qui est debitor, & creditor, diuersarum flationum sit compensatio & fideiuflores liberantur. l. 2. c. de solut. Pont. canf. 7. num. 15. 29. 30. Ricc. ad Aff. dec. 192. infine Nigeri de except. c. 13. §. 1. nu. 5. Eo quia confunduntur actiones. l. debitori C. de passit. l. si ebum §. aditio, ff. de solut. Dummodo à diuersis regantur perlonis, licet verò si ab eadem, *Barbof. in l. diuor. 10. §. ob donationes. num. 33. ff. solut. matrim. Peregr. de iure fisci lib. 6. tit. 7. nu. 25. Gaunauer. dec. 28. nu. 12. D. Gutier. de compensat. lib. 4. qu. 1. nu. 42. & qu. 20. num. 35.*
- 265 Amplia, vi posita conclusio procedat etiam in ascendentibus, descendentibus, & collateralibus capientibus bona damnatorum ex beneficio ant. bona damnatorum, C. de bonis damnator. qui succedentes non vii hæredes condemnari, sed ex beneficio Imperatoris, non tenentur creditoribus condemnari ultra vires bonorum, *Peregr. de iure fisci lib. 5. tit. 1. num. 5. Conciol. sup. n. 303.*
- 266 Amplia in Rege, in Principe, in Pare, in Tutore aduentibus hæreditatem nomine pupilli, & in pluribus aliis personis, quæ recensentur per Souin. reg. 170. *Roland. de inuentar. p. 2. Phanne. cod. traft. p. 2. Bald. T. boma. de traft. de inuentar. tit. 7. & 15. Conciol. d. art. 1. n. 304.*
- Amplia in executoribus vniuersalibus, & usufructuariis omnium bonorum, qui tamen possent ab hærede compelli facere inuentariū, *Cancer. var. lib. 3. c. 2. num. 8. seqq. Amoeil. de temp. legal. lib. 4. c. 30. num. 18. Stab. obs. 122. nu. 21. seqq. dicit, usufructuarii non tenentur facere solemne inuentarium, sed tantum descriptionem bonorum hæreditariorum.*
- Quid si adiens sine inuentario probet alia bona in hæreditate non adfuisse, *Cyriac. contr. 5. Salgad. lib. 3. p. 2. c. 7. num. 14. Capon. dist. 38. Fontanell. dec. 46. num. 16. Non teneat, *Marin. lib. 2. c. 1. num. 3. Mansrell. ad Capyt. Latr. dec. 15. n. 16. Vel si creuit. hoc etiam fateatur, *Salgad. lib. 3. cap. 1. num. 23. Noi infra. nu. 291. Monticul. de inuentar. m. m. v. 5. num. 29. 40. Angelus de confess. lib. 2. qu. 78. n. 14. S. abell. §. hæres, n. 34.***
- 267 Limita conclusio neminem, quod hæres tenetur soluere debita defuncti ultra vires hæreditarias, vii non habeat locum quando ipse adeat hæreditatem cum beneficio legis, & inuentariū, quia tunc tenetur solum illa soluere vsque ad quantitatem bonorum hæreditariorum, & non ultra. *l. fin. §. & si præstatum, & ibi D. D. C. de iure deliber. Sord. dec. 216. num. 21. seqq. Macgil. de iust. qu. 50. num. 6. seqq. Vbi hoc ampliat etiam si agatur ex causâ dicit, *Gratiand. dist. 116. num. 17. dist. 660. num. 26. Cyriac. contr. 648. nu. 6. contr. 660. num. 13. Caluin. de acquit. 54. num. 3. lib. 1.**

- lib. 1. & c. 181. num. 14. lib. 2. *Indonifidec.* 181. u. 8. *Rota* post *Nerlin.* de *legit. dec.* 8. num. 24. dec. 324. num. 9. p. 9. rec. & dec. 303. num. 28. p. 13. rec. & dec. 271. num. 1. & dec. 313. num. 5. p. 14. rec. *Penia* dec. 48. n. 5. *Marin.* *Monet.* in *debitori* 20. *C. de passis.* *Conciol. d. art.* 1. n. 305. & seqq.
- 268 Hæres conficiens inventarium non videtur approbare factum defectum, sed potest venire contra illud, post alios *Perer.* de *fideicom.* art. 53. num. 12. *Alderf.* de *heredit. actio.* p. 1. art. 12. num. 70. *Oseseb. dec.* 179. num. 11. *Altnoch. conf.* 89. num. 25. *Barz.* dec. 64. num. 24. *Intrigl. conf.* 2. num. 19. lib. 1. *Fujar.* de *fuisse. q.* 557. *Vaz.* *axiom.* *jur. lit.* H. num. 36.
- 269 Secus est quando hæreditas est opulenta, & soluendo, nam tunc tenetur habere illud ratum nec potest controvehere. *Gozad. conf.* 25. num. 21. *Socciu. inn. conf.* 107. nota. 59. lib. 3. *Craucta.* *conf.* 225. num. 12. *Pinell.* de *bonis materni.* l. 1. p. 3. num. 81. ampl. 7. *Cornaz.* dec. luc. 112. n. 11.
- 270 Quo casu tenetur illud tali casu approbare, etiam iure proprio, adeo, vt non possit revocare alienationem rei propriæ factam per defunctum, quando in hæreditate reperitur æquivalens, nec potest dicere i. reddo mihi bona mea, & capias bona hæreditaria. *Franch.* dec. 153. num. 16. 17. & dec. 351. num. 7. *Fontanell.* de *passis.* cl. 4. & 5. num. 39. & seqq. & dec. 47. n. 8.
- 271 Quod intelligit id non evocare ex quo actiones sunt confuise per additionem, & consequenter extinctæ, sed quia, cum inventarium fuerit inveniunt, vt hæres non sit in damno per additionem, sed præferatur ab eo, nullum ei videtur inferri detrimentum per præstationem facti defuncti, & solutionem in pecunia magis, quam in corporibus hæreditariis, dum hæreditas est opulenta, & ob id beneficium prædictum ei non suffragatur, in tali casu, & ita sunt intelligendi DD. affirmantes in casu hæreditatis opulente privari heredem beneficio inventarii, quomodo alii subdant, at minus recte, de iure confundi etiam actiones in eo, cum sit verbalis tantum, non tamen substantialis explicatio, nam si secus, & induceretur confusio, esset vis si destrueret penitus privilegium inventarii, quod præservat bona iura, & actiones hæredi, nec se sequatur immixtio. *Phanuc. de inventar.* p. 5. n. 19. *Farinac.* dec. 326. n. 1. p. 2. *Fontanell.* d. dec. 47. v. 11.
- 272 Sic non confunduntur. *Farinac. sup.* *Surd.* dec. 310. n. 13. *Amat.* ref. 56. n. 3. sed separar actiones, & facit duas personas. *Staiban. resol.* 77. num. 1.
- 273 Et efficit censei hæreditatem, tamquam iacuum, ac obligationes hinc inde stare in suo robore. *Franch.* dec. 246. num. 9. *Amat.* d. ref. 56. num. 5. *Amat. noster.* *conf.* 46. num. 8. & *conf.* 88. un. 9. *Rolan.* de *inventar.* p. 4. *Sedecima.* *utilitas.* *Surd.* *conf.* 143. num. 40. & dec. 1. num. 17. *Intrigl.* dec. 14. num. 41. seqq. *Marescot.* ref. lib. 2. c. 121. num. 62. *Perergrin.* d. art. 33. n. 12. *deside.* *com.*
- 274 Sic conficiens inventarium se ponit extra onus obligationum patrimoniarum, nec videtur consentire alienationibus factis in re sua, sed est, tanquam quidem depositarius bonorum patrimoniarum. *Perergr. sup.* & c. n. 16. num. 5. 6. 7. vol. 2. *Fontanell.* d. dec. 40. n. 12. & dec. 47. n. 3.
- 275 Immo efficit inventarium, vt bona hæreditaria loco vauis, & hæres loco alius perfonæ distinctæ, & separatè habeantur. *Mont. ca. de iocit. lib.* 16. tit. 20. n. 31. vol. 2. *Amat.* d. ref. 56. n. 6. *Staiban.* *resol.* 77. n. 1.
- 276 Et hæres potest petere suum creditum iure separationis. *Farina.* d. dec. 326. factæ non faciendæ. Cum immixtio non sit facta. *Surd.* d. dec. 310. num. 6. 17. *luc.* *Alderf.* d. c. 12. n. 78. seqq. *Staiban.* *sup.*
- Quod est adeo verum, quod potest opponere discussionem inventarii contra creditores defuncti, molestantes ipsum in bonis hæreditariis, pendente discussione, non potest molestari à creditoribus, nec tertius possessor habens causam ab ipso hærede. *Amat.* *conf.* 8. vbi decum refert à S. C. *Fab. in C. tit. de iure de lib. defun.* 40. *Rosa.* *conf.* 33. num. 27. & *conf.* 57. num. 33. vbi decum refert. *Sa. fel.* dec. 233. *Mastrill.* dec. 24. *Coppe.* *Latr.* *conf.* 96. *Galeota.* *contr.* 62. num. 55. lib. 1.
- Quæ diximus, quod hæres conficiens inventarium non tenetur solvere debita hæreditaria, nisi vique ad quantitatem bonorum hæreditariorum.
- 277 Amplia etiam in hærede hæredis, *Ridolfus.* in *praxi.* p. 1. c. 9. num. 12. *Thomas.* de *incurat.* tit. 15. num. 65. *Conciol.* *sup.* n. 310.
- Amplia etiam in debito dotis, *Rota* dec. 303. in *fine.* p. 13. rec. *Duran.* dec. 1. n. 26. *Conciol.* n. 311.
- 278 Amplia, quamvis bona hæreditaria post aditam hæreditatem, sine ulla culpa perierint, aut diminuta sint, nam hæres beneficiarius non tenetur solvere de proprio, *Phanuc. de inventar.* p. 3. num. 39. *Facin.* *contr.* lib. 6. c. 30. *Cessa.* de *remed. subf.* 39. illat. 1. num. 7. *Amat.* d. *templ.* gal. lib. 1. c. 68. num. 14. *Rota* dec. 304. in *fin.* p. 1. rec. *Conciol.* *sup.* n. 312. 313. Vbi contrarios refert, signanter *Gratian.* *disc.* 165. num. 16. & seqq. eundem *Facin.* sibi contrarium *contr.* lib. 12. c. 75.
- 279 Nisi hæres esset in culpa, ob moram in non soluendo creditoribus, *Phanuc.* p. 3. n. 40. *Thomas.* de *incurat.* tit. 13. num. 105. *Rota.* *Rom.* *cenfus.* 3. *Decembr.* 1631. *coram.* *Petrospio.* *Conciol.* *sup.* n. 314.
- 280 Amplia vt hæres habeat intentionem fundata non adesse alia bona in hæreditate, iia vt pretendens contrarium illud probare debeat. *Rolan.* de *inventar.* p. 4. *verf.* *hæres.* *cum.* *inventar.* *Mascard.* *cont.* 205. 852. Vbi in fine dicit, quod hæres ad instantiam creditorum potest cogi ad iurandum, quod non adsunt alia bona in hæreditate, *Gratian.* *disc.* 495. num. 14. *disc.* 570. n. 19. *disc.* 998. num. 3. *Giurba.* ad *consuet.* *Mess.* n. 59 gl. 5. num. 28. *Card.* *Luca.* *tit.* de *hered. disc.* 17. num. 12. *Conciol.* *sup.* num. 315. 316. cum illud sit inventum ne fiat ab hærede occupatio bonorum hæ-

hereditarium, *Staub. ref.* 168. n. 8. 21. 38.

- 281 Amplia vt conclusio habeat locum etiam si heres adeat hereditatem absque protestatione de inventario conficiendo, si postea illud, intra legitima tempora conficiatur, adhuc eo gaudere debet, vt non teneatur vltra vires hereditarias, post alios *Cyriac. contr.* 127. n. 10. *Ridolfus, in praxi lib. 1. c. 9. num. 32. seqq. Giamb. ad consuet. Messan. c. 9. §. 5. num. 27. in fin. Add. ad Rota dec. 192. num. 76. seqq. p. 9. rec. tom. 1. & Rota dec. 197. num. 12. p. 10. etc. Concil. supra. num. 317.*

- 282 Inventarium factum post tempus à lege statutum, iniuncte est, & eo iuari non potest, aduersus creditores, quantumvis ibi posteriores, & sic illis de suo satisfacere teneatur, *Antonin. ref.* 8. num. 18. *Cyriac. contr.* 127. d. n. 11. Vbi etiam, si pauci dies lapsi essent, *Merlin. de legit. lib. 2. tit. 2. q. 4. num. 4. Gizzarel. l. dec. 42. num. 29. 27. vbi ibi decimum refert, & ibi Angelus, & Mell. num. 4. Cappy. Latr. dec. 129. Concil. de hered. art. 1. num. 405. Rota dec. 431. num. 15. 17. p. 9. & dec. 58. num. 6. p. 10. Idem Concil. ad stat. Engub. num. 6. fol. 1281. & de hered. art. 1. num. 405. *Gobius consil.* 121. n. 26. vbi decimum refert. Immo non sufficit illud incipi intra dictum terminum, *Concil. sup. ad stat. Engub. num. 7. Intellige num. 37. fol. 1285. Et d. art. 1. num. 410.**

- 283 Idem si sit factum inventarium, sed nulli ter, *Argell. de acquir. poss. q. 8. art. 35. n. 939. seqq. Palenz. cons. 69. num. 8. 9. Mellius obs. 31. num. 16. Rota dec. 233. num. 3. p. 11. & dec. 83. n. 5. p. 16. Dumozet. dec. 161. num. 4. Concil. de hered. benefic. art. 1. num. 432. *Priol. dec. 30. num. 29. Castald. consil.* 123. num. 20. *Card. Luca de hered. dist. 21. num. 3. Borden. coll. 1. num. 99. coll. 42. num. 65. Gobius sup. num. 13. Concil. sup. ad stat. Engub. num. 16. fol. 1285.**

- 284 Beneuerunt ex iusta causa dari restitutum in integrum aduersus illud malefactum ex iusta causa, *Odd. de restit. q. 62. d. num. 132. Gratian. dist. 656. num. 7. seqq. Ridolfus, in praxi p. 1. c. 19. num. 186. & 194. Borden. coll. 21. Rota dec. 82. p. 9. & dec. 381. num. 4. p. 3. *Priol. dec. 390. num. 9. 10. Card. Luca de hered. dist. 18. num. 7. Add. Pamphil. dec. 666. num. 9. Cerro dec. 386. num. 1. Gobius sup. num. 20. 47. vbi decimum refert. Diximus sup. num. 245. vers. Et factum post longum tempus.**

- 285 Amplia 6. Vt heres condemnatus ad debita defuncti, possit opponere beneficium inventarii, etiam post sententiam, *Lex diuerso 18. §. si iudicio, & ibi D. D. ff. solut. matrim. Roland. de iur. contr. p. vltim. num. 2. Phauus de inuentor. p. 8. un. 3. Gersti in dis. 495. 660. num. 27. *Surd. dec. 332. & ibi Hodien. num. 1. Androl. contr. 242. num. 14. contr. 498. num. 69. Salgad. l. abyr. p. 3. c. 1. num. 37. Nam illam non impugnat, sed modificat, Cyriac. contr. 498. num. 67. Concil. ad stat. Engub. rubr. 34. lib. 2. num. 23. *Caual. in 609. Idem Concil. de hered. art. 1. num. 219. & seqq.***

Verum non potest opponi post sententiam, si sit datus terminus ad proponendas omnes exceptiones, & in termino non adsit probatum

inventarium factum, *Hodien. ad Surd. d. dec. 332. Concord. art. 1. num. 319. & seqq. Et de nosse nostri Regni per prog. 4. de dilat. si non sit proposita hæc exceptio modificatiua infra mentem, non iuuat.*

Quod post sententiam possit allegari inventarium, nisi de illo fuisset prius cognitum, *Gratian. dist. 660. num. 26. Hodien. & Surd. dec. 332. Vbi limitat nisi esset assignati plures termini post sententiam, & nihil oppositum, sed etiam facta executio, Rota p. 12. rec. dec. 145. vbi etiam post tres conformes, & quando secus.*

Sed inventarium factum non sufficit indicare Novarium, qui illud fecit, & conseruatus, sed tenetur illud exhibere penes acta, *Bal. cons. 110. in fine lib. 1. Roman. cons. 76. col. fin. Crancet. de antiqu. temp. p. 1. §. quartus etiam, num. 7. seqq. Affin. in praxi §. 2. c. 5. num. 3. *Costar. dec. 31. num. 7. Gratian. dist. 981. num. 24. 26. vbi etiam Luca, & decimum refert pluries per S. C. *Staub. obs. 127. n. 80. 81.***

- 286 Datur casus, quibus, quamuis quis non conficiat inventarium, tamen etiam non confundit actiones, & sunt: Primus quando maior esset impensa in inventario faciendo, quam vultus, quæ ex eo resultaret, nam tali casu excusatur heres illud non conficiens, & non tenebitur vltra vires hereditarias. *Bart. in L. mediterranea, C. de non. & trib. Debet tamen clare constare in hereditate defuncti non remississe alia bona, prout decimum per S. C. *Orzuel. dec. 56. in casu, quo pauperula fuit hæres instituta à marito, & non conficit soltem inventarium, & confitro non ad fuisse alia bona, nisi aliquis mobilia à ab illo viro data in dotem, & postea post mortem illius fuerunt statim auocata per fratrem mariti, sequitur hanc opinionem Roland. de inuentar. q. 49. p. 2. Phauus de inuentar. p. 7. num. 271. *Allegred. contr. 44. num. 57. Concil. de hered. simpl. & benefic. art. 1. num. 443. & art. 3. num. 101. D. Rubens de consus. c. 31. §. 3. num. 2. Rota post. Alibit. de inconst. dec. 11. n. 14.***

Quod multo fortius procedit quando nihil in hereditate adsit, quod describatur *Tuse. lit. C. concl. 347. num. 4. Molfes in addit. ad 1. tom. p. 2. tit. de bonis q. 23. num. 7. Vel quando certa est hereditas, vt maris dos, *Comer. c. 2. num. 114. Fontanell. de pass. §. 3. num. 47. cl. 4. R. Mari. lib. 1. ref. 11. vbi decisum refert, & ibi Luca, Angelus ad Gizzarel. d. dec. 56. *Pin. dec. 25. n. 12. Lumar. ad Patruu. in c. 1. de succ. sed. n. 37. Bar. de deb. inop. c. 6. num. 20. Montan. de tutel. reg. 5. num. 97. Concil. de hered. art. 1. num. 457. Nos ad Rom. cons. 54. lib. 2. num. 12. §. 4. Vbi quando quis est heres illius, qui bonis cessit, *Roland. p. 1. q. 53. Bar. d. c. 6. num. 32. Gall. l. except. §. 3. num. 53. Coll. de modo art. §. 1. num. 108. Angelus ad Gizzarel. d. dec. 56. *Staub. ref. 95. num. 8. lib. 1. Concil. sup.*****

- 287 2. Casus est, vt non ob sit non confessio inventarii respectu coheredis, vt. Caius mihi debet mille, sumus illius hæres des de Ego, & Titius, si petiero à coherede Titio quingenti, quæ tamquam coheredis debitoris mihi debet,

D d non

non potest replicare: Nos non confecisse inventarium, & proinde actiones esse confusas, *Rouit. conf. 54. Phonus. p. 7. nu. 2. Cypre. Lutr. 100. sub. 12. 1. nu. 42. Barbat. de fideicom. p. 1. c. 7. nu. 54. Amas. ref. 56. Luca ad Franch. dec. 80. Card. Luca de fideicommiss. disc. 199. nu. 4. de credit. disc. 4. 1. nu. 3. de hered. disc. 23. 1. 10.*

288 Nisi testator prohibuisset coheredi creditori, suum debitum contra coheredem non creditorem petere, nam tunc adeundum hereditatem, videatur remississe suum creditum, & compensasse, cum tali hereditate, *l. si adultus, C. de hered. actio. vbi B. l. 1. nu. 3. 4. Mont. in contr. 77. Barb. i. d. c. 7. nu. 28. Quod secus esse dicit Mont. sup. nu. 1. Si inventarium esset factum, nam tunc non censetur confusa actio, Ideo compensari rara hereditas sibi ingentis, pro reliquo ageret, *d. l. si adultus. Barb. i. d. c. 7. nu. 83. seqq. quantum sublineant vires hereditarie ad onus tenentur, & ad restitoris prohibitionem, D. Marcan. disc. 60. R. Calce. contr. 5. lib. 2. Barb. i. d. c. 7. nu. 70. Cum sit confusa eius actio, eius confectio inventarii: D. d. citati per D. Capon. de passu q. 17. n. 32. 33.**

289 Quamvis non esse extinctam hypothecam, melius dicit *Merlin. de p. g. lib. 9. cap. 14. Nos d. conf. 54. nu. 5.*

290 3. Casus est quando dolo partis inductus fuisset ad adeundam hereditatem, absque inventariis, tanquam opulentiam, *Phonus. de inventar. p. 7. nu. 270. Franch. dec. 518. nu. 10. Nos ad Rouit. d. conf. 54. nu. 6. Idem si in consilio adit hereditatem. Conciol. de hered. ar. 1. nu. 459. 460. 4. nu. 485. Diximus sup. nu. 25. Vel coacte adit. Conciol. sup. nu. 462. 463.*

291 4. Casus est cum legatarius, vel creditor conficietur plura bona in hereditate non fuisse, nam tunc illi non possunt cogere heredem, ultra vires, *Phonus. d. p. 7. nu. 278. Franch. d. dec. 536. nu. 14. Capoll. equi. 7. s. ad ad labyr. c. 1. nu. 23. Diximus sup. nu. 7. & 266. Idem quando inventarium à creditoribus fuit remissum, Conciol. sup. nu. 466.*

292 5. Casus est quando Ecclesia est creditrix, vel legataria, nam illa non exigit ultra vires, etiam omisso inventario, *Franch. d. dec. 536. Phonus. d. p. 7. nu. 280. Nos sup. nu. 8. Calcin. de equi. c. 54. n. 15. Qui Franch. loquitur etiam in herede privato non conficiente inventarium, ve non teneatur ad implenda legata pia, ultra vires hereditarias, s. abell. s. heres nu. 34. Nota dec. 493. nu. 24. p. 4. re. tom. 2. Conciol. de hered. art. 1. nu. 287. & ad Stat. Eugub. rubr. 34. lib. 2. nu. 21. Gratian. disc. 34. nu. 10.*

293 Contra tamen tenet *Genvens. in practico lib. Eccles. q. 255. item q. 8. Ea ratione, quia non est recedendum à lege antiqua, nisi expresse id caveatur, l. precipimus, C. de appellat. c. cum expediat de elect. in 6.*

294 Et hoc est expeditum hodie auctoritate Bullae *Clementis VIII. emanata anno 1508. & sic post dec. 536. Praesid. de Franch. per illam disponi-*

tur: heredem non conficientem inventarium teneri solvere legata pia, meminit *Quora. 14. in summa Bull. verb. Fabrica S. Petri. Rouit. in prog. 1. de legat. p. 11. nu. 10. T. bor. in summa prius conf. pia prius. 203. Concl. ad Peregr. de fideicom. art. 35. Luca ad Franch. d. dec. 536. nu. 5. Nisi clare constet, non fuisse alia bona. Ma. in lib. 2. c. 11. nu. 3. Igitur ex illius dispositione bonæ inferri potest ad alia credita ipsius Ecclesie, vi fundat *Concl. ad Peregr. de fideicom. d. art. 35. vers. secundo. sol. mibi 218. col. 2. Nos sup. n.**

295 Immo præscindendo à dicta Bulla, si Ecclesia est creditrix ex causa onerosa, heres tenetur si non conficit inventarium, *Conar. var. c. 1. nu. 14. Rolan. de inventar. d. uer. q. 202. T. bo. mat. de ultim. volunt. 2. tit. 25. d. nu. 24. Magon. dec. Flor. 130. Concl. sup. vbi decimam refert per S. R. C.*

296 Est tamen verum, quod Ecclesia se debet informare, si re vera testator alia bona reliquerit, nam si non reliquerit non debet inquietare heredem, *Genvens. d. q. 255. Nogar. ad Franch. d. dec. 536. in fine.*

297 Sic etiam Ecclesia heres instituta, si non conficiat inventarium teneri ultra vires hereditarias, *Molina de iustis & iure disp. 217. Rol. d. Valle de invent. r. q. 26. 200. Craff. eodem tract. de invent. r. q. 280. nu. 8. Fasbin lib. 6. contr. 20. Gantier. Canon. q. 9. lib. 2. c. 18. in fine. Conar. in c. 1. nu. 14. de testam. Licet alii teneant non teneri *Genvens. practico lib. qu. 747. recens. 17. Passari. problem. legal. 2. s. q. n. 95. & seqq. Spin. de testam. gl. 33. nu. 76. Gratian. d. c. 16. nu. 6. Ant. de possen. b. sing. 148. nu. 4. D. Rabent de consuec. 31. s. i. nu. 57. post mille Cypre. Lutr. dec. 15. nu. 10. seqq. Diximus sup. n. 255.**

298 Est tamen verum, quod illa restituatur in integrum, *l. in c. 1. de testam. c. 1. de iustis. Rolan. de inven. r. d. uer. q. 26. Adib. Graff. de inven. r. q. 250. nu. 8. Spin. q. 273. nu. 57. Fasbin. contr. 20. lib. 6. Concl. ad Peregr. d. art. 35. vers. secundum fol. 228. col. 2. Videndus Card. Luca de hered. disc. 23. nu. 4. disc. 14. nu. 10. disc. 17. nu. 10. 11. Canall. q. 29. Olca de cess. iur. tit. 6. q. 3. nu. 20. Diana tom. 9. tract. 2. ref. 19. Capon. disc. 38.*

299 Sextus casus est quando sumus in foro conficientie, nam quis non tenetur ultra vires hereditarias, non confecto inventario, *Bonacin. de legib. disp. 1. q. 1. pon. ff. 8. 3. nu. 8. Gratian. disc. 34. vbi etiam Luca, Staiban. ref. 23. nu. 20. Nos sup. n. 13. 248. 255.*

300 Etiam post iudicis sententiam, *Bonacin. de contr. disp. 3. q. ult. ponit. ult. de obligat. hered. propos. 1. nu. 3. Ea ratione, quia lex cogit heredem ad solvendum, ultra vires, non confecto inventario, & sententia iudicis fundatur in præsumpta occultatione bonorum defuncti, & lex quæ se fundat in præsumptione cessat existente veritate in contrarium, *Peregr. in l. 5. ord. Castell. tit. 2. l. 4. gl. pierda lo que, qu. 19. fol. 140. col. 3. Rice. ad Franch. d. dec. 536. Phonus. de inventar. p. 7. nu. 274. Nos sup. n. 13. 14.**

301 Septimus casus est, si testator inuentarium fecerit suorum bonorum, hæres illud conficere non debet, *Monacul. de inuent. ar. c. 10. nu. 452. Guttier. de tutel. p. 2. c. 1. nu. 51. Eschob. de rator. c. 9. nu. 28. Staibm. ref. 95. nu. 24. 25. Idem si illa bona simpliciter describat. *Cancer. var. p. 3. c. 2. nu. 109. Duran. dec. 387. nu. 18. Intrig. de sublit. q. 70. nu. 116. Gobius consult. 122. nu. 32. 33. Bald. dec. tit. de dote 4. dec. 28. nu. 31. vbi idem.* si constar de diuisione bonorum, vel alia æquipollenti. Sed quod confessio testatoris concludit legitimum inuentarium. *Monald. dec. 131. nu. 5. Sed contra vt sufficiat. Rota dec. 11. p. 8. post Albit. de inconstant. Vel si fiat relatio ad scripturam publicam, ætenuo hyllo 4. dec. 28. nu. 30. vel ad præcedentem descriptionem. *Rota post Albit. de inconstant. dec. 8. nu. 5. 7.***

Sed inuentarium legale suppleri non potest per diuisionem, aut descriptionem factam incidenter, & sine solemnitatibus. *Precol. consult. 53. nu. 36. l. b. 2.*

Sed quod sufficiat diuisio facta inter coheredes, si statim mortuo testatore confectum sit inuentarium tutelare, aliquoquin diuisio ex interuallo non suffragatur. *Bib. dec. 608. nu. 18.*

302 Octauus casus est. Idem vbi cessat occultationis, & fraudis presumptio. *Rota dec. 820. nu. 20. p. 1. d. uerf. Duran. dec. 387. nu. 17. 18. Mantica dec. 256. nu. 6. Leo dec. 107. nu. 26. seqq. lib. 1. Cappye. Latro dec. 129. nu. 14. lib. 2. Guttier. de tutel. p. 2. c. 1. nu. 29. Cancer. var. p. 3. c. 109. Valsade de part. 8. nu. 16. Costa senci. c. 39. nu. 31. Casteau. conf. 19. seqq. Emilian. conf. 44. nu. 11. Salgid. labyr. p. 2. c. 1. nu. 31. seqq. Gobius sup. nu. 34.*

Inuentarium bonorum ab altero confectum, qui illud facere non tenebatur iuuat hæredi, saltem ad effectum probandi non esse in hereditate alia bona. *Staibm. ref. 95. nu. 32. Sed videndus Conciol. de hered. art. 5. nu. 297.*

Factum ab Vore de bonis mariti relictæ heredem mariti ab eius confessione. *Staibm. d. ref. 95. nu. 30. & 31. vbi decimū refert.*

303 Nonus casus est. Idem vbi hereditas est certa. *Fontanell. dec. 46. nu. 16. & de pñtis claus. 4. gl. 5. nu. 47. tom. 1. Cauer. p. 3. c. 2. nu. 114. Giruba. ad coniect. Mess. c. 9. gl. 5. p. 1. nu. 36. Angelis ad Gixzarell. dec. 56. nu. 3. Sab. II. §. inuentarium. nu. 17. in fine. Diximus sup. nu. 224. 225. Gobius sup. nu. 21. vbi si ageretur de hereditate matris, cuius patrimonium in sola dote consistit, nec præter eam quidquid aliud habere presumiunt. *Craffide success. lib. 2. art. 2. in fine. q. 12. in fine. Fontanell. de pñtis claus. gl. 5. nu. 47. Giruba. ad coniect. Mess. c. 9. gl. 5. nu. 36. Roxos dec. 428. nu. 56. Card. Luca de hered. d. 23. nu. 10. Vbi id intelligit nequis teneatur vltra vires, sed non quo ad confusionem.**

304 Et vbi scitur valor hereditatis potest hères inuentarium omittere. *Cutell. de donat. p. 10. nu. 97. Gobius sup. nu. 36. D. Romaguer. ad Conciol. ad senci. Eugub. lib. 2. rñbr. 34. nu. 38. Vbi Nos laudat. Capon. disc. 38. nu. 16. Melius obs. 59. nu. 5. Tom. V.*

D. Mansi consult. 51. nu. 60. Conciol. de hered. art. 1. nu. 454. 455. Nos ad Ront. con. 54. nu. 3. Lib. 2. Merlun. de l. §. d. lib. 2. tit. 2. q. 4. nu. 5. Ro a post Merlun. dec. 151. nu. 28. Transbedin. consult. 58. nu. 2. licet contra dicant Salgid. Luca, & alii relati per Mansfell. ad Cappy. Latr. dec. 44. n. 14. sed prima opinio est verior.

305 Et hæres eum teneatur de proprio, ex quo inuentarium non confectum. si contra alia bona in hereditate non remansisse, nisi ea, quæ ipse asserit. *D. Martind. lib. 2. ref. cap. 11. nu. 2. Anfal. d. conf. 46. nu. 11. 22. & seqq. Gobius sup. nu. 37. Monald. dec. 100. nu. 1. D. Romaguer. sup. Puta si statim post mortem sit facta annotatio bonorum per iudicem. *Valsade. consult. 37. & de partit. c. 8. nu. 27. D. Rosa consult. 19. nu. 10. lib. 2. Conciol. de hered. art. 1. nu. 454. in fine. Cetero dec. 386. nu. 4. 5. Vel aliunde constare fecerit, siue per testes benè informatos, siue per scripturas continentis simplicem descriptionem factam ab hærede, etiam in libro memoriarum, ac alias probationes, & vergetes coniecturas de quantitate, & qualitate bonorum relictorum in hereditate defuncti. *Argel. de acquir. possesq. 8. art. 35. nu. 944. f. 99. Merlun. de legit. lib. 2. tit. 2. q. 4. nu. 4. Melius add. ad Gixzarell. dec. 56. nu. 14. Vbi hoc idem firmat in tuore. Conciol. de hered. art. 1. nu. 454. Transbedin. consult. 53. nu. 2. Precol. in 3. appendice, ad contr. 19. nu. 2. seqq. Palm. alleg. 23. nu. 43. Gobius d. consult. 122. nu. 21. Vel si vni tantum res remanserit in hereditate. *Conciol. de hered. art. 1. nu. 454.****

306 An autem hæres assensio, quod non adsint nisi res bona in hereditate defuncti, sufficiat, ad hoc vt transferat onus probandi contrarium in creditores, vel legatarios, tradunt *Cyriac. contr. 5. nu. 34. seqq. Transbedin. consult. 58. nu. 7. Mele ad Gixzarell. d. d. c. 56. nu. 15. Celf. dec. 243. nu. 13.*

307 Et quod sufficiat. *Mascard. de probat. conel. 851. n. 10. Mangilde Ruilq. q. 50. n. 15. de Impat. q. 132. Phauic. de Inuent. p. 7. n. 278. vbi hoc extendit etiam quo ad legatarios. Grat. Vsc. c. 56. n. 14. Vbi dicit idem esse si constet aliunde non adesse alia bona. *Thomas. tract. de Inuent. tit. 15. n. 70. Giruba. ad coniect. Mess. c. 9. gl. 5. nu. 33. Cyriac. d. contr. 5. nu. 85. Cappy. Latr. dec. 44. nu. 20. Ridolfus in praxi p. 1. cap. 9. nu. 131. seqq. Idem est in herede illius, qui donauerat omnia bona sua presentia, & futura, eum reservatione tantum certæ rei, aut quantitatis. *Conciol. de hered. art. 1. nu. 455.***

Hereditas presumitur idonea, & opulenta, donec per heredem probeatur contrarium. *Card. Luca de fideicom. disc. 108. nu. 5.*

308 Decimus casus est. Idem si hæres non conficiat inuentarium, credens succedere ab intestato, si demum nouit ex testamento sibi hereditatem deferri, non obstat dictæ additione, potest ex integro ipsam hereditatem adire, & inuentarium conficere, *l. si in 22. & l. Clodius. 96. ff. de acquir. & l. mater 19. ff. de inoff. testam.*

D d 2 Du.

Duran. dec. 387. Carben. dec. 54. Marefcot. var. lib. 2. c. 98. n. 16. Gobius sup. n. 44.

- 309 Vnde cum casus, idem si adiuu sine inuentario, ex testamento secundo, quod putabatur validum, potest denuo adire ex testamento valido, absque restitutione, & conficere inuentarium, *Marefcot. sup. Cassa de fact. scient. & ignor. d. fin. 37. c. 1. n. 25. Andreol. contr. 101. n. 11.* Sed solum ob aliquam causam extrinsecam ignorantem, veluti in herede se faciente ab intestato, cum fuisset conditum testamentum, *Corn. conf. 268. n. 6. vol. 3. Duran. de arte testand. tit. 11. de acquir. hered. Cutell. dec. 15. n. 2. Montan. contr. 74. Gobius sup. n. 45.*

- 310 Duo decimus. Immo dum agitur causa in Supremo Tribunali, quod iudicatur: Sola facti veritate inspecta, potest non compellere heredem, nisi vsque ad vires hereditarias, *Coluina de equit. lib. 1. c. 3. n. 17. Gratian. disc. 34. n. 20. Phinuc. de inuentar. qu. 244. n. 281. Marc. dec. 433. n. 4. p. 1. Cypriat. contr. 5. n. 87. Sord. de aliment. 8. priuileg. 2. n. 2. Nour. de priuileg. miserabil. person. priuileg. 33. n. 7. Mari ad Gitzwel. dec. 76. n. 2. Gobius sup. n. 46. Conciol. de hered. art. 1. n. 464. T. bar. in comp. dec. p. 3. verbi inuentarium, circa med. D. Rofis obs. 27. n. 55.*

- 311 Quod hæres non conficiens inuentarium teneatur soluere debita hereditaria vltra vires, conclusio hæc est fundata, quod hæres præsumatur subtraxisse bona hereditaria, *g. Jancinus, auth. de hered. & falsid. Franch. dec. 536 n. 13. segg. Card. Luca de hered. disp. 17. n. 9. Conciol. de hered. art. 1. n. 444.*

- 312 Quæ subtrahitio est iuris, & de iure, secundum aliquos, ita vt non admittat probationem in contrarium, *Rolan. Franch. & Salgad. sup.*

- 313 Sed illam opinionem impugnauit Phinuc. *Vassq. & alij relati per Conciol. sup. n. 275.* Nam potest probari contrarium, *Card. Luca de fidei. om. disc. 108. n. 5.* Vbi quod donec non probatur contrarium, hereditas præsumitur opulenta.

- 314 Et talis præsumptio sine difficultate tollitur per confessionem patris, *Menech. de arbit. cas. 384. n. 5. Ad. ad Pastell. expedit. civil. 82. n. 132. declarant Mascard. concl. 851. n. 11. Phinuc. de inuentar. p. 7. n. 279. Conciol. sup. n. 445. licet contra dicat Franch. d. dec. 536.*

- Idem est de hereditate defuncti decessit, vel cedentis bonis, *Rofis p. 1. obseruat. 27. n. 49. Conciol. de hered. art. 1. n. 469. Sord. de aliment. tit. 1. qu. 78. n. 3. segg. Staiban. resol. 95. n. 8.*

- In Terris Ecclesiæ hæres non tenetur si non conficiat illud, *Guid. Papa sing. 727. Phinuc. p. 7. n. 69. Porcellin. de inuentar. n. 12. Contra. Rolan. fol. 224. Crass. de inuentar. qu. 22. Gratian. disc. 34. n. 18. 19. Conciliat. Thomasi. sup. tit. 15. n. 68.* Vt posterior procedat in foro fori, prior in foro poli.

- Hæres grauatur restituere per fideicommissum non igitur conficere inuentarium, & sic non tenetur vltra vires hereditarias res-

pectu fideicommissi vniuersalis, *Tranchedin. consuli. 58. n. 5. o. Roux. conf. 95. n. 2. Cassil. de aliment. c. 30. n. 54. Diuinus supra. Card. Luca de hered. disc. 17. n. 8. de fidei. n. 1. disc. 199. n. 3. & segg. Et potest contra fideicommissarium retinere, sed non agere, *Mertlin. dec. 263. Rota p. 5. res. dec. 163.**

Sic creditum proprium non compensatur cum credito hereditario, *Card. Luca de credit. disc. 47. n. 7. vbi declarat, disc. 163. n. 3. segg.*

- 315 Decimus tertius casus est, Vt quamuis creditor succedens debitori, si non conficiat inuentarium aduersus alios creditores defuncti, etiam posteriores non possit opponere, sed debeat soluere, cum illis teneatur de proprio, *fin. §. in computatione, C. de iure delib. Tamen eius actio hypothecaria habens contra defunctum, non est extincta, ideo illa vt possunt creditores hypothecarii ipsius hæredis, vt decimus refert Franch. dec. 80. R. Marcan. disp. 95. R. Poite conf. 143. lib. 2. Barb. d. dec. 7. n. 19. segg. Qui dicunt id etiam procedere, vbi hæres illam actionem in alium transfuderit ante mortem, quia tali casu etiam si hereditatem adquisisset sine inuentario, quamuis confundatur actio directa penes ipsum existentem, non confunditur actio vtilis in alium transacta, *Mertlin. de pignor. lib. 5. q. 14. n. 103. & q. 115.**

Quamuis existant actionem hypothecariæ dicant plures penes Mertlin. d. qu. 14. Luca ad Franch. dec. 80. n. 1.

- 316 Beneuicium, si post confusionem hæres se obliget cum hypoteca, tunc non censetur obligare suum creditum, quod habebat in defuncto, cum illud sit confusum, *Mertlin. d. q. 14. n. 103. Thomasi. q. ciuili. 58. n. 16. Nas sup. n. 15.*

- 317 Quod non procedit respectu ipsiusmet hæredis creditoris, nam quod illud actio hypothecaria, quamuis non confusa, sibi est inutilis, *Licet debitor, C. de pactis, Franch. dec. 80. n. 7. dec. 39 n. 2. dec. 518. R. Poite d. conf. 143. Andreol. contr. 213. n. 57. Nos sup. n. 16.*

- 318 Sic si creditor succedat vni ex duobus reis debendi, vel debitor vni ex reis credendi, tunc pro illa parte in qua succedit, exaruitur, vel confunditur, *Pranini. §. si cum duo. ff. de fidei. inst. Nos ad Ropit. d. conf. 54. n. 18. & hic sup. n. 183. Vide n. 70.*

- 319 Actionem confusio etiam personalis non fit quando defunctus obligasset rem suam ei, qui postea sibi hæres exiit, non pro suo, sed pro alieno debito, secundum *Rosterie de ann. reddit. lib. 2. q. 19. n. 40. 41. Amat. d. ref. 56. n. 15.*

- 320 Hinc hæres quando eius actiones non confunduntur per inuentarium, vel aliter, si habet instrumentum liquidum potest absque alio iudicio facto de suo credito in pignus hereditariis existentibus sibi satisficere, *Rolan. Rom. diuers. dec. 680. p. 1. Sersini. dec. 967. n. 1. Sord. dec. 170. n. 5. Scacii. de commerc. §. 7. q. 6. n. 17. Lanar. conf. 24. n. 11. Anclius amat. conf. 68. n. 4. For.*

4. Fontanell. de passis cl. 7. gl. 3. p. 7. n. 25. 26. vol. 2. Vbi quod immo tunc presumitur ex ea pecunia hereditaria heredi satisfactum, & n. 28. & seqq. Vbi aq. possit capere aurum, & argenteum in hereditate receptum, & n. 59. Nec in bona hereditaria satisfactum sibi presumitur si ad sunt pecunia in quibus possit presumi solum, quam super bonis; Et allegat hoc incumbit onus probandi alia estare bona, vel pecunias, super quibus posuisset heredi sibi satisfactum, Rota Rom. divers. dec. 680. n. 1. p. 1. Serafin. dec. 967. n. 2. 3. Sord. dec. 170. Duxius sup. n. 53.

21. Sic heres cum beneficio inventarii, ratione rei vendit pro testatore, & ab eo eundem, cum eundem actio oriatur ante testatoris mortem, & aditionem hereditatis, tenetur à se metipso de bonis hereditariis exigere, & sibi solvere duplum pro eundem, Roland. de inventar. p. 7. vers. pone Titius. fol. 159. Serafin. dec. 842. n. 8.

22. Immo de suo credito censeatur heredes sibi satisfactum per fidem, & imaginariam solutionem, l. si cuius §. 1. ff. de cens. F. rinas. dec. 780. n. 2. 10. 2. p. 4. & dec. 61. n. 4. p. 3. n. 3. Mem. ch. conf. 183. n. 3. 4. seqq. Petrus de fideicom. qn. 15. n. 4. & 212. Sord. dec. 170. n. 92. & dec. 224. Milanens. dec. 53. Alias conf. 572. n. 15. 26. Milan. de cens. lib. 7. tit. 8. n. 16. 17. Peregr. de fideicom. n. 15. n. 25. seqq. Tufi. lib. H. concl. 52. n. 4. Anell. Amas. conf. 68. n. 4. Ludov. dec. 67. n. 10. 15. Serafin. dec. 967. Marf. dec. var. lib. 1. c. 37. n. 2. 3. Virgili. de legit. pers. 11. n. 21. Casan. conf. 23. n. 23. Fontanell. de passis cl. 7. gl. 3. p. 7. n. 38. vol. 2. Quod procedat ad favorem heredis, ne heres sit in damno, unde si damnum ex illa solutione heredi refutaret, nullatenus induceretur. Roder. de ann. redd. lib. 2. c. 19. n. 4. Sisse dec. 46. Hond. dec. 58. n. 53. lib. 1. Fontanell. sup. l. ensi 7. gl. 3. p. 7. n. 46. 48. Amas. dec. 56. n. 19. seqq.

23. Verum si veller heres aliquam rem particularem hereditatis pro suo credito sibi appropriare, vel adjudicare, vel alias vi beneficio separationis bonorum, vel dicti l. in l. de b. r. n. 3. 4. C. de passis, tunc requiritur factum iudicis ad tex. l. d. Dico Pius. §. si super rebus, ff. de re iudic. & l. magis puto, ff. de passis, ff. de reb. cor. n. 6. primum quod fiat fideicommissarius, legatarius, coheredibus, vel creditoribus ceteris. l. al. conf. 28. lib. 3. Montien. de inventar. c. 9. n. 59. Rota Rom. divers. dec. 680. n. 6. 7. p. 1. & dec. 71. n. 4. ead. p. 1. F. rinas. dec. 528. n. 1. p. 2. tom. 4. & dec. 326. n. 1. p. 2. tom. 3. Gress. §. inventarium lib. 2. q. 1. n. 5. Sord. dec. 170. 3. 10. n. 14. conf. 7. n. 32. conf. 128. n. 35. Secus de commerc. §. 7. gl. 6. n. 28. Sisse de. 46. n. 35. lib. 1. Gratian. & Luca d. §. 2. 14. n. 16. seqq. Mantua dec. 36. n. 6. Marot. conf. 67. n. 5. Ludov. cons. 16. vers. Iur. ferius. 7. Trigon. sup. 4. Marf. et. lib. 1. cap. 17. n. 1. Amas. sup. n. 21.

24. Immo debent citari alii creditores, vel le-

gatarii, vel alii quorum interest, vi res sibi adjudicatur, pro eo quod sibi debetur, Roland. de inventar. p. 3. tit. 10. n. 5. 6. Pignus de inventar. p. 3. n. 19. seqq. Graff. de fidei §. p. 2. §. inventarium q. 18. n. 5. Et et de interp. v. l. n. voluit. lib. 3. interpretat. 3. dub. §. solus. q. n. 33. Rota Rom. apud Farinac. dec. 528. n. 1. p. 2. tom. 4. Sord. dec. 320. n. 11. c. 1. §. 7. n. 32. Secus de commerc. §. 7. gl. 6. n. 18. Mantua dec. 326. n. 6. Ad n. in r. 113. n. 5. Amas. sup. n. 22. Sabel. §. 3. h. o. r. e. s.

Sed dicti creditores, & legatarii, & coheredes, fideicommissarii, & alii quorum interest, per heredem non pro validate actus, & iudicii, sed tantum pro eorum exclusione super re assignanda, vel heredi pro suo credito adjudicanda, citandos esse dicunt Pharus. de invent. sup. n. 18. Sisse dec. 46. n. 35. vol. 1.

Immo pro validate actus, & assignationis, seu adjudicationis heredi pro suo credito de bonis hereditariis fiende, Curator tantum hereditatis, quasi iacens, perendus est ad iudicii legitimacionem, cum heres non valeat vtriusque personam, auctorem, & rei. assistere, & iudicii distinctionem personarum requirit, Bal. in l. fin. §. in computatione n. 4. C. de iure deliber. Roland. de inventar. p. 3. tit. 10. n. 7. Cassan. conf. 22. n. 14. Pharus. de inventar. p. 5. n. 17. & seqq. Gress. de success. p. 2. §. inventarium q. 18. n. 5. Sisse dec. 46. n. 35. Tusc. concl. 23. n. 3. lit. H. Secus de commerc. & comb. §. 7. gl. 6. n. 16. Vbi dicitur, hoc casu, dandum esse Curatorem hereditatis, quasi iacens, Amas. d. n. §. 56. n. 27. seqq.

Alii putant senentiam prædictam procedere solum quando heres pro suo credito rem hereditariam ex melioribus sibi eligeret, secus si creditor sibi satisfactum vult rem medietatem capiendi, nam tunc absq. eo quod iudicem adeat capere possit, habens eundem liquidum, nam illam rem impuist in suum creditum, Milanens. dec. 13. n. 18. Boer. dec. 46. in fine. Gratian. d. §. 2. 14. n. 19. seqq. Sord. dec. 170. Amas. sup. n. 29.

Provi quando filius vult sibi facere adjudicare rem prædictam pro sua legitima, nam non potest, secus si iure iocrem, Olt. ad conf. 130. M. ulf. conf. 9. n. 18. post Confuet. Neapol. tom. 1. Gratian. & Addeur. dec. 181. & d. §. 7. 19. n. 32. seqq. Megander. 35. n. 15. Flor. Fab. d. n. C. lib. 3. tit. 19. C. de inoff. testam. Tufi. lib. L. conclus. 195. n. 14. concl. 196. n. 1. Intrig. dec. 45. n. 18. 36. Cur. de dec. 7. n. 34. p. 3. M. fall. ad Cap. edes. 2. n. 3. Canall. q. 217. n. 1. Gama dec. 284. n. 3. Caver. var. lib. 1. c. 3. n. 7. Merlin. de legit. lib. 2. tit. 2. q. 3. n. 3. Cavar. in 1 ap. Raynald. §. 2. verb. assignatione n. 5. de testam. Caroc. de rem. d. contra sentent. except. 122. n. 5. post alios Amas. sup. n. 30.

Benecuerum alienata per filium in eius legitimum, & si sit gravatus, etiam in Trebellanicam imputatur, Gabr. concl. ut de legit. concl. 4. n. 9. Sord. dec. 326. n. 2. 18. 19. conf. 71. n. 1. conf. 128. n. 21. Franch. dec. 80. n. 23. dec. 793.

num. 3. *Farinat. qn. 25. num. 41. Ludovic. dec. Lxx. 64. nu. 21. 23. Old. conf. 67. nu. 79. Tufc. lit. L. com. cluf. 196. nu. 3. & feqq. Merlin. de legiti. lib. 2. tit. 2. qn. 3. Ser. fin. dec. 1365. num. 24. post alios Amat. fup. nu. 31.*

Sic magis cautela est, vt detur Curator hæreditarij, quæsi incertu, citatis etiam creditoribus, & legatariis, quorum tunc intereff, necdum pro actus validitate, fed vi hæres ab aliis creditoribus, propter citationem exclusis, non moleftetur, *l. si eo tempore, C. de remiff. pignor. Amat. ibid.*

325 Decimus quartus casus est, Vt hæres non conficiens inuentarium, non teneatur de proprio, quando iidem Creditores inuentarium confecerunt, *Bal. conf. 121. num. 3. vol. 4. Angel. ad Gizz. rel. d. dec. 56. nu. 5. Staib. m. ref. 168. nu. 23. Nos ad Ront. d. conf. 54. nu. 24. lib. 2. Posth. ref. 25. nu. 34. Gobins confult. 122. nu. 38. Vt facitur aliud non fuisse in hæreditate, Angelus Tractat. de confiff. lib. 2. q. 78. num. 14. Franc. & Luca dec. 536. Vbi si illud remittant creditores, itau non teneatur hæres vltra vires, Conciol. de hered. art. 3. nu. 223.*

326 Decimus quintus casus est, Vbi hæres conuenitur ex pota defuncti. *De Angelis in C. de l. penult. C. si reus, vel acens mortuus, & Caball. resoluit. crimin. cas. 288. numer. 44. Ambrosian. conf. 412. Arerin. conf. 148. in fin. Runt. conf. 20. ad fin. lib. 4. Couarr. var. lib. 3. cap. 3. numer. 8. Ofafib. dec. 151. num. 9. Farinat. q. 10. nu. 65. Cler. q. 51. num. 17. Cauazim. de conf. 33. c. 26. nu. 5. Anaya in l. fin. num. 48. C. de iure fisci lib. 10. D. Crespi obf. 83. num. 11. Guttier. Can. q. lib. 2. c. 18. num. 65. feqq. Leotard. de vfuris q. 94. a. n. 28. D. Rubens de confiff. c. 7. num. 23. & feqq. vbi bene explicat materiam. Canall. q. 464. 5. soloz. Polit. lib. 6. c. 11. Conciol. de hered. art. 3. nu. 150.*

Quod hæres non teneatur de iure ciuili pro delicto defuncti, nisi quatenus ad eum peruenierit, vel cum defuncto lis contestata fuerit, fed de iure Canonico teneatur exonerare conscientiam defuncti iuxta vires hæreditarias, & non vltra, licet inuentarium nõ fecerit. *Clar. f. fin. q. 51. vers. vltierius. Caball. resoluit. crimin. cas. 298. Cappe. dec. 155. nu. 27. Magen. dec. Flor. 16. Duen. reg. 13. Tufc. lit. H. con. l. 42. & 68. Peragr. de iure fisci lib. 4. tit. 5. Farinat. q. 10. num. 34. feqq. Christi. de dec. 22. vol. 3. Ront. dec. 64. vbi nostra Addit. 3. obell. 8. mors. n. 3. 5. Alfo n. 9. 8. confiffatio. n. 15. & 3. hæres nu. 55. vbi tota materia: quando hæres teneatur ex delicto defuncti, ad illum remittimus DD. Lectores.*

Nec teneatur soluere vfuras promiffas per defunctum, etiam cum iuramento. *Conciol. de hered. art. 1. num. 334. Gratien. difc. 14. nu. 18. 19. Leotard. de Vfuris q. 99. num. 11. Teneatur tamen restituere vfuras extortas per defunctum, cum teneatur illius conscientiam exonerare. Leotard. q. 94. num. 47. feqq. Conciol. fup. nu. 335.*

Sic hæres pro implendis votis realibus defuncti non teneatur vltra vires hæreditarias.

Conciol. fup. num. 475. Quamuis teneatur adimplere vota realia defuncti, non personalia. Conciol. ibid. num. 476. Diximus etiam fup.

327 Decimus sextus casus est, Vbi hæres succedit alijs personis, que non possunt conueniri vltra quam facere possunt, *l. sunt qui ff. de iudic. nam, & si beneficium hoc non transeat ad hæredes, l. quia tale, ff. solut. matrim. ne tamen deterioris in hoc casu conditionis sit quam defunctus, non teneatur vltra vires hæreditarias, Cal. de modo articul. & prob. gl. 1. nu. 1016. Gall. de except. except. 5. nu. 51. Girbad. Confut. Mess. c. 9. gl. 5. num. 58. feqq. De Angelis ad d. dec. Gizz. rel. 56. nu. 8. Nos ad Ront. d. conf. 54. nu. 26. lib. 2. Conciol. de hered. fol. 327. nu. 469. & feqq. quem Vide.*

Idem quando obligatio defuncti esset nulla. *Gabriel. conf. 3. num. 8. lib. 1. Phanne. de inuentar. p. 7. num. 162. feqq. & nu. 157. feqq. Houdet. conf. 14. nu. 33. lib. 1. Sord. conf. 194. nu. 24. feqq. lib. 2. dec. 99. nu. 6. Meng. de euic. q. 35. nu. 13. Moutier. de carit. lib. 5. tit. 3. nu. 3. Spm. conf. 14. nu. 56. conf. 51. nu. 5. Rota dec. 176. nu. 48. p. 5. dec. 363. nu. 45. p. 10. rer. decifum refert per Roiam Roman. no. 1650. coram Dinez. Card. Luna de feud. difc. 10. nu. 16. in fine. D. Conciol. de hered. art. 1. nu. 489. 490. 505. Pacific. de Saluian. inf. p. 2. c. 1. num. 108. Andreot. contr. 3. nu. 27. Rota dec. 110. p. 2. diuersi. Gratian. difc. 853. nu. 24. 25. Diximus fup. n.*

Idem si obligatio defuncti non tenet, lego impediende, *Cyriac. contr. 3. 12. num. 109. Gratian. difc. 853. nu. 8. Rota d. dec. 110. diuersi. Rota apud Merlin. de legu. dec. 75. nu. 4. Menoch. conf. 246. nu. 22. Sord. conf. 196. num. 53. lib. 2. & dec. 99. nu. 7. Conciol. fup. nu. 495.*

Maximè si obligatio defuncti est nulla fauore publico, nam si illa poterat contrahere, ita potest facere hæres, *l. 7. C. de agricol. & cens. lib. 11. Menoch. conf. 89. nu. 85. lib. 1. Rota d. dec. 110. nu. 11. p. 2. diuersi.*

Quamuis obligatio defuncti nulla, sit vallata iuramento, quia cum iuramentum fit personale, *l. c. vericatis 14. & ibi DD. de iure iur. Hæres non ligatur dicto iuramento, Gratien. difc. 14. nu. 17. feqq. d. f. c. 150. nu. 6. Sord. conf. 194. nu. 24. feqq. Thomas. tract. v. m. dec. 2. tract. 5. tit. 19. nu. 388. Pacific. de Saluian. dec. 281. nu. 9. Conciol. fup. nu. 497. & feqq. vbi declarat.*

Inuentarium An cogitur facere ille, qui possidet bona, si ab alio conueniatur, tamquam filius, & hæres defuncti, de cuius hæreditate agitur, si possessor hæreditarius neget illum esse filium, & hæredem, & super hoc lis pendeat? Videtur quod non, quia intereff cuiuscumq; nõ suum patrimonium pandatur, *l. 2. ff. de alim. p. p. p. p. Cart. de feqq. f. q. 1. nu. 16. Pinell. du l. 1. C. de bonis matern. p. 2. nu. 24. Sed contra dicit Cold. in l. si curatorem, verb. lassus, num. 137. vers. vltra.*

Alios casus ponit Phanne. d. p. 7. Conciol. fup.

328 Non confunduntur actiones quando ante successione, contra debiorem lis erat com. itata.

hæres, *Seraphus de 822. n. 9. per text. in l. forum. ff. de his. qui nos. infam. c. de leg. generaliter. de ibi Alex. in addit. ff. de fidei. c. 4. m. 2. ff. de leg. 5. c. 1. n. 1.*

Quid si filius, qui adit esset debitor aliorum antea additionem, vel ethereus pollet, *Cora. Luca de credit. disc. 4. n. 5. diximus sup.*

31. Licet sit confusio, de actionum extinctio quando creditor succedit debitori, et converso, hoc procedit agendo, sicut excipiendo: *l. si tibi. c. 1. ad l. si tibi. ff. de solut. Vel quod rei suæ non possit hypothecam habere. ex l. neg. p. g. n. ff. de reg. iur. Quia hæc quando rei per alium non auocatur, procederet, quateus verò alius tentat rei auocari, licet dominus, de hæred. si iuri anterioris hypothecæ exceptione, *Roder. de m. redd. lib. 2. q. 19. n. 34. Cope. dec. 4. 3. ff. de her. c. 16. Boer. de reg. iur. 4. Vbi ait, quod nō acquisitio domini sit noxia creditori, confertur. eius hypothecæ anteriori, quæ defendat rem contra hypothecæ posteriores, *Neg. de pign. p. 5. m. m. l. 1. n. 5. 2. Palenz. conf. 1. 5. n. 1. 3. Biron. conf. 4. 6. n. 1. 2. lib. 1. Rebuff. ad conf. G. o. m. ff. de constitut. iur. redd. n. m. 1. 1. q. 3. n. 1. 4. 15. Amet. ff. de m. 1. q. 1. Corde. Luca de credit. disc. 4. n. 9. Franch. de 80. n. 1. 2. Farin. de pign. v. l. m. vol. m. q. 4. n. 1. 4. vbi m. 5. etiam non confectio inueniatur.***

33. Et creditor sine inventario hæres debitoris, si non possit petere, potest recurrere, *Franch. dec. 39. n. 2. seqq. Gratian. disc. 20. q. n. 1. 4. Fontanellus p. l. 1. 7. q. 3. p. 7. n. m. 4. 7. Milanens. dec. 1. q. n. 9. M. v. conf. 8. n. 1. 5. 3. seqq. Burbat. de fideicom. p. 1. 6. 7. n. 1. 18. Andreol. contr. 361. n. 5. Mos. ad Rost. sup. n. 17.*

33. Hæres institutus in re certa non tenetur ad solutionem debitorum defuncti, *l. quærit. 1. 3. de ibi D. C. de hered. sit. C. asil. conf. 4. 6. n. 4. 9. lib. 3. C. de succ. ff. de m. 1. 1. q. 1. 2. n. m. 6. Peregr. de fideicom. v. l. 3. n. 10. arr. 4. n. 4. C. de ration. 1. 4. q. 2. n. 3. Bellon. de iure. c. 1. q. 7. q. 9. n. 3. 5. Rub. de testum. c. 40. n. 9. 6. 6.*

Nam habetur loco legatarij, *l. quærit. 1. 3. de ibi D. C. de hered. sit. l. ex f. ff. de her. red. instit. l. non d. conf. 4. n. m. 4. 3. conf. 8. 3. n. 6. lib. 1. Peregr. de fideicom. v. l. 3. n. 10. p. 1. 4. n. 4. m. 3. n. m. 8. 2. 9. Mantica de concess. lib. 4. tit. 5. m. 5. 1. 6. h. m. 6. 3. art. 7. n. 1. 8. 1. 9. 6. lib. 9. tit. 1. q. 1. 10. Far. q. 3. 4. 1. n. 2. Gratian. de se. 2. 7. n. m. 3. 1. seqq. disc. 771. n. m. 16. 1. 7. disc. 821. n. m. 3. Rub. de testum. 10. n. 5. 2. 3. c. 4. 9. n. m. 4. 4. 6. seqq. Rota dec. 495. n. 3. dec. 635. n. 5. apud Ludov. c. de 3. 3. 7. n. 2. p. 1. rec. c. apud Merlin. de leg. dec. 68. n. m. 5. c. apud Merlin. dec. 403. n. 2. p. 1. C. de sol. de her. red. art. 1. n. 3. 6. 5. 4. 3. 5. Cord. Linc. de fideicom. n. 1. 8. 2. 3. 5.*

Vel est tertium genus de per se, cum vocatur hæres singularis, *Farin. contr. n. 1. 4. 1. 5. C. de succ. ff. de heredit. q. 3. n. 3. c. institutio. q. 2. 2. n. 1. 1. ff. de i. 1. q. 1. 6. 1. n. 2. C. de contr. n. 2. 3. n. 1. 1. n. 2. 5. c. contr. 2. 4. 8. n. 10. c. contr. 4. 9. n. 3. 1. C. de sol. sup. n. 306.*

Cum ille non succedit in iuribus actum, de

passu, *Bellon. de iure. c. 1. q. 9. n. 3. 4. n. 2. 2. c. 1. q. 3. 5. n. 2. 4. Non tenetur ad solutionem æris alieni eundem, Dec. conf. 387. Vbi dicitur hoc procedere etiam in legato bonorum mobilium, et immobilium. Peregr. art. 4. n. m. 4. Bellon. sup. c. 7. q. 9. n. 3. 5. Rub. de i. l. m. d. c. 4. 9. n. 4. 6. C. de sol. sup. n. 307. Galin. de acquit. lib. 1. c. 3. 2. n. 4.*

Cum æs alienum non sequatur fundum, *l. quærit. 1. 3. de her. instit. c. de p. de alim. lib. 1. 1. q. 4. n. 4. Mang. de inst. q. 3. n. 9. Cum legatarius non representat defunctum, *Gall. ob. 1. 4. 6. n. 5. lib. 2. C. de pign. c. 1. q. 8. n. 6. Rodan. conf. 8. n. 5. 1. 2. C. de sol. sup. n. 308.**

Amplia etiam in hærede institutus in quota bonorum, cum in illo non transeat obligatio defuncti, vt in hærede, ideo non tenetur solvere illius debita, *Roland. de iur. et par. 4. v. c. 1. q. 1. p. 1. n. 8. seqq. Mang. de inst. q. 3. n. 1. 2. 4. 3. 5. n. 5. Thomas de iur. c. de dec. 1. 2. Trull. de pign. m. 16. n. 5. 8. Sed bene tenetur legatarius, quæ hæredianus, *Cord. Linc. de leg. disc. 5. 2. n. 3. Licet ipse cum D. de iur. c. 1. 8. 2. conuictum teneat. Nam institutus in quota bonorum non differt ab instituto in re certa, quæ legatario comparatur, *Mang. q. 3. n. 1. 1. 9. 3. 5. n. 1. 1. Peregr. art. 3. n. 1. 1. Gratian. disc. 771. n. m. 17. Et quotum bonorum non venire sub nomine hæredianum, *Cassi. de retent. q. 2. n. m. 3. Thomas de pign. m. 16. n. m. 6. 1. c. Babos. de appellat. appell. 3. n. m. 6. licet quoad effectum institutus in quota bonorum sentiat datum æris alieni, cum bona dicantur de quo æres alieno, *Cord. sol. sup. n. 309. seqq.*****

Si filius institutus in legittima in re certa non tenetur ad solutionem debitorum patris, *l. quærit. 1. 3. de ibi D. C. de hered. sit. Mang. q. 5. n. 9. seqq. Andreol. contr. 36. n. 6. Mang. de leg. art. 1. lib. 1. q. 2. n. 5. C. de sol. sup. n. 513.*

Quæ omnia sup. posita sunt intelligenda, quando hæres edicti particulari est datus coheres vniuersali, sicut si non, nunc est ipse hæres vniuersalis, *l. 6. ff. ex f. ff. de i. 1. q. 1. 7. c. l. quærit. 1. 3. de ibi D. C. de hered. sit. Mang. q. 5. n. 9. seqq. Andreol. contr. 36. n. 6. Mang. de leg. art. 1. lib. 1. q. 2. n. 5. C. de sol. sup. n. 513.*

Quæ procedunt quando hæres vniuersalis adiut hereditatem, sicut si repudiavit, vel ante additionem sit mortuus, etc. est incapax, oam institutus in re certa est hæres in totum, et de incapax est, *art. 1. 1. q. 1. c. de her. c. de her. instit. C. de succ. ff. de m. 1. 1. q. 1. 2. n. m. 3. seqq. C. de contr. 499. n. 2. 6. seqq. Bellon. de iure. c. 1. q. 9. n. 1. 6. seqq. C. de sol. sup. n. 515.*

Sed quando hereditas non est soluendo, heres institutus in re certa, tenetur ad solutionem rei alieni *Bar. dec. 7. num. 2. Cofin. de rat. q. 2. num. 17. Peregr. ar. 3. num. 10. art. 4. num. 5.* Nam creditores defuncti praevalent omnibus per solatorem honoratis, haeredibus, fideicommissariis, legatariis, & si aliis, *Peregr. ar. 4. num. 6. Moros. conf. 13. in fine. Conciol. sup. num. 316. 317. Cofin. de ration. r. q. 105. num. 6. q. 40. n. 15.*

Sed non dicitur heres institutus in re certa, legatarius, sic per repudiationem heredis vnicuersalis, et non accrescit haereditas, si nullus heres institutus sit, vel institutus defecerit, alias semper valeret testamentum sine haerede, cum modo aliquid legatum esset in eo relictum, quod non est dicendum, *Peregr. ar. 3. num. 55. Bellon. c. 7. q. 12. Cofin. de donat. p. 4. n. 2. p. 10. num. 2. Conciol. sup. n. 318.*

332 Haeres agens contra factum defuncti repellitur, nisi iura distincta sint, puta mater alienauit domum filii, filius est heres matris, certe non potest agere contra emptorem, nam iura sua per aduentionem hereditatis matris sunt confusa, & sic canonicis, & non heres non potest venire contra factum defuncti, *l. cum in morte, C. de reuocant. l. iura, ff. de emulion. Dec. conf. 86. 208. 293. 445. Cuffan. conf. 47. Gracut. conf. 200. Grammat. dec. 92. & ibi Martin. an. 7. Ofalib. dec. 41. 67. Franch. dec. 83. 443. 353. num. 7. Grazzari. dec. 6. num. 22. & sequit. r. vol. de tran. l. q. 80. D. Ruben. de confus. cap. 3. num. 30. & sequit.*

Nam aditione haereditas extinguitur, & ideo sit patrimonium heredis, *Bar. dec. conf. 7. num. 8. Martin. disp. p. 12. num. 66. Gutier. de gabell. q. 88. num. 7. sequit. C. q. illud de usufr. 2. num. 64. Salgad. la. h. p. 1. c. 9. num. 23. Rouit. conf. 68. lib. 2. & ibi not. sra. Addit. Conciol. de hered. c. 1. num. 441. Grat. n. disp. 840. num. 23. s. u. dec. 144. num. 15. Magon. dec. Flor. 45. & 148. Boss. de patr. potest. r. 3. num. 282. 285. London. dec. 219 in fin. Martin. de pignor. lib. 5. q. 15. num. 2. S. bellu. de sol. c. 61. num. 10. Fran. lib. dec. 91. an. 4. sec. 207. num. 3. vbi etiam, Luca. num. 2. Merlin. dec. 62. D. Ruben. sup. n. 33.*

333 Nec potest defunctum repraesentare pro parte, cum repraesentatio haec sit indiuidua, *Bar. de error. pragmat. dec. 4. q. 1. & lib. 4. com. l. cap. 20. Merod. contr. iur. lib. 18. c. 7. Burgund. c. Confect. Fland. ar. 13. num. 27. Galvan. de usufr. c. 13. num. 2. & 4. Ofin. ad Do. ell. lib. 7. r. 12. lib. C. D. Ruben. sup. n. 25. & cap. 21. n. 18. & sequit.*

334 Verum aliquando confusio excluditur, & iura distincta manent, & tunc haeres agens ex iure distincto, sibi aliunde competentemquam ex hereditate non potest exceptione repelli ex persona defuncti, quoniam in tali iure non representatur, nec censetur haeres, sed reputatur extraneus, etiam si illud ius esset pro parte confusum, quia pro parte, quod distinctum peruenit, potest haeres factum defuncti exercere, Ita etiam de iuribus distinctis intelligi debet regula illa, quod vbi iura duorum eadem in eandem personam, tunc vtrum quodque remanet

naturam suam, & ius alterum ab altero distinctum permanet, *Reland. de iur. iur. §. de iur. nat. q. 7. surd. conf. 91. num. 19. Lati. de pluralit. bon. legat. 16. Sard. dec. 153. num. 16. & conf. 183. num. 42. Fontanell. dec. 155. num. 16. Gratian. disp. 728. num. 19. disp. 940. num. 30. London. dec. 366. Salgad. lab. p. 1. c. 7. Post. dec. 59. num. 180. sequit. Pascif. de 3. alio in sup. 3. cap. 2. num. 329. sequit. D. Ruben. sup. n. 33. 36. 37. & c. 14.*

335 Pura haeres non est iura in totum, sed pro medietate, nam tunc non confunditur iura propria in totum, sed tantum pro dimidia, & pro alia medietate consideratur extraneus, & factum defuncti pro illa parte, qua non est haeres, improbare poterit. Diximus sup. num. 133. post Ruben. de confus. l. num. 41. & cap. 14. num. 32. & sequit. & ibi.

336 Sic etiam haeres confunditur iura, quae habebat tempore aditionis, non ea, quae post aditionem adeptus est, nam sicut patrimonium defuncti ei declarum augeri nequit, ita patrimonium proprium illi vniuersum non debeat amplari, nec defunctus repraesentetur in iure, quod non est, & eius respectu nunquam fuit, & ut in obligationibus, & iuribus patris, & quatenus post mortem defuncti, in fauorem, vel odium haereditis non repraesentatur defunctus, *l. c. §. si. etiam, §. si. qui testam. lib. Actin. conf. 123. num. 4. Corn. conf. 71. lib. 2. Bar. dec. conf. 72. num. 18. Cuffan. lib. 4. Cuff. 16. de action. de hered. Gratian. disp. 783. num. 27. sequit. S. aliquid lab. p. 2. c. 23. num. 64. Cavalier. dec. 367. num. 11. sequit. Rot. p. 1. q. 106. dec. 160. num. 20. Card. Luca. de credit. disp. 41. an. 5. D. Ruben. sup. n. 42. & cap. 21. num. 2. 6. 9. Diximus sup.*

337 Ita etiam si filia renouet in beneficium patris, vel per statutum sit exclusa ab illius bonis, admittitur ad bona fratris, qui successit patri, nam illa bona non sunt amplius paterna, sed fraterna, *Rebuff. in l. heredit. art. 1. vbi statutum ff. de ver. signific. Roman. c. 168. 148. num. 12. Guill. praef. lib. 2. obfer. 148. num. 12. An. conf. 15. a. numer. 6. Affili. dec. 127. Al. alius conf. 70. num. 79. sequit. Cuff. §. si ius ubi intest. q. 10. R. Martin. lib. 1. c. 193. num. 23. Vin. dec. 211. num. 9. T. def. dec. 62. Gutierrez rep. ad C. quatenus postum. de pascis in 6. C. pon. de pascis q. 55. num. 11. 31. Altograd. contr. 27. Torre de pascis fo. success. lib. 2. c. 23. a. num. 5. & Rot. ibid. post T. r. lib. dec. 166. num. 1. Merlin. dec. 62. D. Ruben. sup. num. 45. sequit. & num. 51. Roy. s. dec. 66. Duran. dec. 121. Iuuent. de success. municip. lib. 9. num. 1. sequit.*

338 Sic, si haeres vendat hereditatem aditam, emptor absque cessione expressa potest conuenire debitoribus hereditariis, etiam executus. *Olea de cess. iur. tit. 4. in misell. n. 4. vbi similiter.*

339 Et defectus actusque directi non impedit confusionem iurum in emptore hereditatis, nec in aliis, in quos transfertur actio vbi tantum. *Olea sup.*

340 Sed iurium confusionem impedire iuratio

tio Domini, quod quis habet abfolutum, & liberum in aliquibus bonis, & in alijs reſtrictum, & limitatum, ut ſunt fideicommiſſarius, emphyteuta, feudatarius, de quibus *infra* num. 342. ſeqq.

341 Sic, ut diximus confuſio iurium eſt incurtabilis ubi eſt vnicum patrimonium, & eſt impoſſibilis iurium diſtinctio, & excluditur ex diſtinctione patrimoniorum. *D. Rubens ſup. cap. 5. num. 7. 47. 48. Matthan de regim. Regni Valent. c. 7. §. 4. num. 136. 137. 141. Gratian. diſc. 9. d. num. 16.*

342 Confuſio iurium, & actionum inducta ex vnione patrimoniorum ſubmouetur ex eorumdem diuiſione; ſic actiones, quos confuſio iurium ademerat, diſtinctio inducta à lege reintegrat, licet *D. Rubens ſup. c. 21. num. 50. 51. 52. ubi impugnat R. Marin. lib. 2. reſp. cap. 21. num. 20. tenentem dominum imperfectum habere, quam poſſe libere diſponere in vita, & in morte, licet poſt mortem inueſtigari, bona aliter debeantur. Et Dom. Rubens citat, & bene Affl. dec. 337. & ibi Viſſil. R. Ponte. conſ. 8. num. 10. & ſeqq. lib. 2. & conſ. 143. lib. 2. M. diſc. conſ. 162. num. 29. quos laudat idem R. Marin. ſup. num. 21. in fine.*

343 Fideicommiſſarius vltimus vocatus, ob confuſionem iurium non reuocat alienationes factas à grauato, cuius eſt hæres. Et confuſio iurium vltimi poſſeſſoris feudi non admittitur ob vinculum reſtitutionis feudi debui directo Domino. *Pez de iura c. 85. num. 75. & ſeqq. Affl. dec. 392. num. 18. D. Galeot. reſp. Fiſcol. 12. num. 442. Lorat. in Theatr. feudal. tom. 2. p. 10. diſc. 3. Surd. dec. 171. num. 7. Faidat. alleg. 8. num. 18. & ſeqq. D. Rubens ſup. c. 6. num. 41. & c. 24. num. 38. ſeqq.*

344 Prout emphyteuſi, quia reuertitur, linea ſinita, ad Dominum, ſ. emphyteuſm. *Antib. de non alie. reb. Ecceſ. C. rrb. de conſa priuat. ob lineam finitam num. 1. & ſeqq. Fulgin. de iure emphyt. tit. de diuerſa quaſt. q. 7. Oles de teſt. inu. tit. 3. q. 3. num. 8. ſeqq. D. Rubens d. c. 24. nu. 38. & ſeqq.*

345 Fideicommiſſum in l. vnum ex ſ nullus §. ſed ſi vno. ff. de legat. 2. non eſt abſolutum, ſed controuentionale. Sic vinculum fideicommiſſi conditionalis impedit confuſionem iurium cum diſtinctione, an agatur de grauato, vel de vltimo vocato, ut ſi agatur de grauato: Vinculum fideicommiſſi, licet conditionalis, impedit confuſionem iurium, fideicommiſſarius hæres grauati ſolutus vinculo reſtituendi non admittitur contra factum defuncti. Reſpreſentario fideicommiſſitatis, & grauati in hærede vniuſque iuribus omnibus ſimul confuſis, obſtat hæredi venienti contra factum grauati. Exceptione non ſubmouetur hæres agens ex iure diſtincto. Confuſio iurium facit locum diſpoſitionem, *Leni à matre G. de reu. indic. Vt hæres veniens contra factum defuncti, exceptione ſui moueri poſſit. Alienationem impugnare poſſet hæres alienans, vigore diſtincti.*

diſtinctionis iurium inductæ à fideicommiſſo, quo poſſio non reuertitur hæres ad factum defuncti, in caſu d. l. cum à matre. Factum defuncti debet obſeruari à ſuccellore, non quia aliquando ſit hæres ſen ex alia ratione. Factum iſtum & legitime ab antecellore obligat ſuccellorem in beneficio, vel dignitate, poſſi mihi *D. Rubens de conſuſ. c. 24. §. 5. num. 45. & ſeqq. vſque ad a. 53.*

346 Confuſio iurium operatur, quod fideicommiſſarius non poſſet reuocare locacionem rei ſubiectæ fideicommiſſo, licet factam ad longum tempus, ſicut non poſſet improbare alienationem, quando iura ſunt confuſa, *D. Tranebedin conſul. 54. num. 23.*

347 Licet alias ſi teicommiſſarius non teneatur ſtare locacioni factæ à grauato ad longum tempus, *Pacione de locat. cap. 61. num. 148. Ciartin. contr. 93. num. 3. Gratian. diſc. 37. num. 14. Tranebedin. ſup. num. 19. Scapparet de ſingul. ſucceſſ. ampl. 9. num. 12.*

348 Nec etiam pro breui tempore, cum ſit vnicus contractus, qui eſt nullus, cum locatio ad longum tempus ſit ſpecies alienationis, que fieri non poſſet in prædicium ſucceſſorum, vocatorum ad fideicommiſſum, *l. fin. §. ſi de q. 2. C. commun. de legat. Ideo non poſſet ſubſtitui pro parte temporis, Molina. de primog. lib. 2. c. 21. d. num. 15. Pacion. d. c. 61. num. 149. Peregr. de fideicom. art. 40. num. 106. bene D. Rubens ſup. num. 55. & ſeqq. Card. Luca de creſcit. diſc. 34. num. 6. diſc. 36. num. 22.*

Secus ſi eſſet locatio ad modicum tempus, *D. D. apud Molin. de primog. lib. 2. c. 21. Fuſer. de ſubſtit. qu. 526. Peregr. de fideicom. art. 40. d. num. 102. Pacific. de Saluian. inſp. q. c. 2. num. 36. Pacione de locat. cap. 61. num. 145. & ſeqq. Morot. reſp. 88. Ciartin. contr. 93. Mareſcot. lib. 1. c. 18. Dom. Tranebedin. conſul. 54. num. 10. ſeqq. D. Rubens ſup. num. 54.*

349 Non datur confuſio in caſu, quo hæres velit retrahere rem venditam per defunctum, vigore ſtatui, *Tirac. de retrah. l. gneg. §. 7. gl. 9. num. 53. Henric. Boie, in c. conſtitut. 1. num. 5. de integ. reſtit. Burgund. de euit. c. 103. nu. 7. Peregr. dec. 21 d. nu. 6. Gratian. diſc. 205. Herring. de fideiſſ. c. 20. §. 10. num. 72. & ſeqq. Gutierrez. præſt. lib. 2. q. 40.*

Et ratione, quia hæres, hoc caſu, non dicitur impugnare factum defuncti, ſed approbare venditionem validā cum retrahit, & vult habere eum eodem pretio, quo fundus venditus fuit, & ita retrahit, non ut perſona propria, qua eſt hæres, ſed ut perſona proximior, iure proximioris, *Gratian. ſp. Henric. Burg. & Peregr. ſup. Mangilde euit. q. 133.*

Nec obſtat illa regula: quem de euiſione tenet alio, eundem agemem repellit exceptio, de qua in *l. vnde antem. ff. de euiſion. quia tunc euiſionis cauſa irraſtatur, quando euiſitur ob defectum domini, ſeu iuris venditoris, ſed hic venditor epar dominus fundi, & venditio ſubſiſtit; nec hæres euinciat iure do*

ror Titius non potest agere pro dicto credito super bonis reservatis per donantem sub pacto, ut, quod à se ipso exigere poterat, bene Fortaneus de pactis cl. 7. gl. 3. p. 7. & num. 52. Molin. aliterat. 7. Vbi probat ex eadem ratione, quod facta donatione vniuersali à donatario accepta præsumitur fuisse satisfactum eidem de prima donatione, & hoc per fictionem, nam alias daretur actio, & passio in eodem subiecto, contra text. in huius, ff. de conditi. in debil. Præmissi, ff. de fideiuss. & li. in omnibus, ff. de solut. D. Gattier de compensat. lib. 1. q. 20.

359 Secutus extinguitur quando fundus V. g. in quo illa erat, ex contractu, vel alia dispositione devenit ad dominum, sine spe alicuius reuiviscuntur: huius quis actus, ff. de servit. Urban. præd. Rubei de i. 98. P. Molin. sup. confus. tom. 3. p. 13. de servit. q. 3. num. 6. ex Boer. dec. 47. num. 1. quidquid, ff. commun. prædior. Roderic. de ann. reddit. lib. 2. c. 19. nu. 17. D. Rubei de confus. cl. 7. num. 53. Sabell. h. servitus, nu. 17. Tufsi lib. 5. c. 1. adimpleri, nu. 22. & n. 179.

Nisi non poteret aditus ad alterum fundum, præterquam per antea servientem, sic dotum restat Rubei sup. Rubei de fidei. c. 8. c. 1. c. 1. q. 1. nu. 11. Surd. conf. 17. az. nu. 3. vol. 1. For. c. 1. dec. 174. nu. 10. Not. ad Rubei. d. dec. 98. Sabell. h. servitus, num. 12. Clarim. contr. 13. nu. 12. Cap. dec. 187. D. Concil. & D. Rom. quæ. ad leg. Bugab. lib. 6. rubr. 20. Gratian. disc. 681. Cbri. fin. dec. 177. vol. 2.

Nec reuiviscit servitus, si vnus fundus fuerit alienatus, & sic viri usque dominium apud eundem esse desinit. Surd. conf. 17. num. 3. 19. Tufsi. c. 1. c. 1. 230. Vbi dicit idem esse in re communis, & multis modis declarat Sabell. ref. 14. nu. 2. & h. servitus, n. 17.

360 Idem in usufructu, & in frui, ff. si usufructus, D. Rubei sup. c. 7. num. 14. Salign. l. h. yre cred. p. 4. c. 4. & 5. Sabell. h. hypotheca, num. 47. & h. usufructus, num. 11. Gratian. disc. 662. & 779. Non differt confusio contractus, seu crediti, & debiti, in eo contenti à nullitate contractus; Nam quando est facta confusio in casibus in hac questione expressis contractus nullum robur obtinet, & sic non est contractus, & sic nullus est contractus. Nam non esse, vel esse, & non admitti paria sunt, Angh. de impot. q. 87. num. 3. Et non fieri, vel non fieri effectum paria sunt, li. 1. §. mobil. ff. de inoff. testam. huius quis sub conditione, ff. de testam. in sol. ex consensu, §. 1. ff. de appellat. Surd. conf. 3. num. 29. conf. 145. num. 14. conf. 339. nu. 10. conf. 380. num. 46. Grubea ad confus. Messip. l. 1. c. 10. gl. 6. num. 31. Gratian. disc. 746. num. 31. Et non fieri, vel ita fieri, quod factum non daret, paria sunt, huius pro parte, h. versum, ff. de in rem vers. Monach. dec. 60. num. 40. puncl. 7. num. 18. Surd. conf. 190. num. 9. & conf. 145. num. 14. Per axim. iur. de N. num. 56. & seqq. & li. F. num. 62. 74.

361 Alii DD. insistant de nullitate contra-

Tom. I,

tus sunt Donell. lib. 16. tom. 2. gl. 7. c. 1. Figell. cap. 24. c. 16. Tufsi. lib. 1. c. 1. 340 & seqq. Cbri. fin. Haken, & Vossingus Admum Lanerbachius, & Alij.

S F M M A R I V M :

Q V Æ S T. XLV.

Quid sit compensatio. n. 1. 2. Quoties est. n. 3. 4. An habeat rem solutionis. n. 5. & n. 9. & seqq. vsq. ad nu. 21. nu. 36. Vbi nu. 12. Quod componitur per viam retentionis.

Creditor non potest cogi compensare id, quod alteri, quam sibi debitori debet. nu. 6.

Non habet locum contra eam, vel pro eo qui representat duas personas, propriam, & socialem, & similes. num. 7.

Non dicitur compensatio quando Tertius habet partem indebiti seu credito. n. 8.

Debitum in causam, an possit per compensationem adimpleri. nu. 22. & n. 179.

Prestitum solvere in pecunia numerata, an possit compensare. n. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.

Compensatio origo vetustissima. n. 21. Semper admittitur, nisi expresse sit prohibita. nu. 32. & num. 160. & seqq.

Effectus compensationis est, ut lites compescant. num. 33. 35.

In dubio potius compensatio, quam donatio. n. 34. Quid habeatur per statutum Lancense in dicto loco, num. 37.

Allegans compensationem fateatur debitum, secus allegans solutionem. n. 38. 156.

Compensatio alia est, quæ fit ipso iure, ad impediendum causam usurarum. nu. 39. 40. Vbi quod fit prius in causam usurarum, & interesse, & postea in causam sortis.

Causa compensatio in debito ex Causa Tributorum, detrimendum, suspendiuntur, Annona, pretij rei empta d. Fidei commissum, Alimentorum, mercatorum, fidei commissum, similitum, num. 41. 50. 51. 52. 157.

An in credito vnus negotiationis, cum aliâ negotia non in credito. n. 42. 43.

An inter Fiscum, & privatum. n. 44. 45. An fiat compensatio in iudicium creditorum anteriorum hypotecariorum creditorum. num. 53. Et quid contra patrimonium deofficiis. n. 53. & n. 54. & n. 73. & infra n. 240.

An admittatur compensatio si creditor moratorium d. Principe repositus. n. 76.

Compensatio an fiat ipso iure, vel debeat opponi. nu. 77. 78. 79. 80. 81.

Quid in censu. n. 82. & n. 158. seqq.

Compensatio an sit exceptio, alio, defensio, num. 83. 84. 85. 86.

Ad evitandam morem, vel penam, an fiat ipso iure an oppositio. n. 87. ad nu. 98. Vbi plura exempla, & Causæ, & n. 102. & n. 103. ad n. 113.

Vbi etiam de compensatione fructuum pignoris cum sorte principali.

Compensatio admittitur in omnibus actionibus, tam bonae fidei, quam stricti iuris. n. 99.
 Et de ea compensatio cum se ipso requiritur bona fidei. num. 100.
 Compensatio post oppositionem ipso iure extinguit debitorum ante sententiam. n. 101.
 Compensatio ex aequitate introducit. n. 114.
 Debitor magis interese compensare, quam solvere. num. 115.
 Qui compensat, videtur in alium eo iure, quo alius erga sentitur. n. 116.
 Aequitas facit, quod qui negavit debitum non possit compensare secundum aliquos, in contrarium est veritas. n. 117. 118.
 Vbi non admittitur compensatio, de aequitate admittitur retentio. n. 7. n. 118.
 Agenti remedia restitutionis in integrum non obijciuntur compensatio. n. 119. Vide. n. 120.
 Repotes indebitum non excluditur per exceptionem compensationis. n. 121.
 Contra Ecclesiam admittitur compensatio. num. 122. Limit. n. 123.
 Quid in Sacerdote petente decimam. n. 124.
 Excom. munitatis, & benedicti admittitur ne ad compensationem. n. 125.
 Conditio, an compenset pensionem debitam cum suo credito. n. 126. 127.
 Venditor agens ad pretium rei vendita, an opponatur compensatio. n. 128.
 Debitor, qui soluit non opposita compensatione, an succurratur. n. 129. 130.
 Compensatio fit de liquido ad liquidum. n. 131. & de n. 132, 133, ad n. 138. Vbi tota materia liquiditatis, & illiquiditatis.
 Compensatio admittitur etiam stante clausula Parito iudicatio. n. 139.
 Et fiat compensatio de bet. debitum esse purum, non conditioale, nec in diem. n. 140. & a n. 141. ad num. 145.
 Creditum compensandum debet existere tempore compensationis. n. 146. 147. 151.
 Non admittitur contra alii onem ad exhibendum. num. 148.
 Non datur in spoliis. n. 149. 150. n. 150.
 Non datur in credito prius existente. n. 151. Vbi quod perveniat re integra. n. 153.
 Non fit quando sententia est lata vigore instrumenti censualem. n. 152.
 Compensatur quod est debitum a natura, quamvis peti non possit. n. 153.
 Compensatio fundatur super aequitate. n. 154.
 Compensatio, an admittatur, si non sit ex utraque parte equale debitum, & creditum. n. 163.
 Non potest opponi post terminum susceptum ad solvendum. n. 155.
 Admittitur si credita perveniunt ex eadem statione. n. 157. sup. n. 41. 51. 52.
 An compensatio admittatur in extinctione censui. num. 158. 159.
 Quando compensatio non possit opponi, quia prohibetur. n. 160. 161. 162. Vbi si illi sit renunciatum.
 Quid si vnum creditum non sit aequale privilegium.

num. 164. & ad n. 165.
 Compensatio, quae potest opponi contra cedentem, an possit opponi contra Cessionarium. n. 165. & a n. 166. ad n. 177.
 Compensatio, quae potest opponi per principalem, an possit opponi per fidei iussorem. n. 178.
 Compensatio an admittatur in debito iurato. n. 179.
 An admittatur in deposito, & commodato. n. 180. In mutuo. n. 181.
 An admittatur agenti remedio recuperanda. n. 182.
 An in debito paucior ratione restitutionis in integrum. num. 183.
 Creditum ex causa priuata, an cum credito ex causa publica. n. 184.
 An cum credito pro nato cum mala fide. n. 185.
 An cum credito litigioso. n. 186.
 An cum debito cum scriptura priuata. n. 187.
 Frustrum bariduat an compensetur cum credito beneficii. n. 188. 189.
 Compensatio an admittatur in assensu. n. 190.
 Sup. n. 149. 150.
 Vbi non habet locum reconventio, non habet locum compensatio. n. 191.
 Compensatio an de specie ad speciem fiat de specie ad quantitatem. n. 192.
 An in causa alimentorum. n. 193. 194. 195. 196.
 An in retraditu. n. 197.
 An in debito voluntario. n. 198.
 An fieri possit de debitis ex iustitia cum donis, vel obsequio gratuita. n. 199.
 Creditor ex causa vera, an cum alia causa diuersa. num. 200.
 An fiat cum credito, & debito ex eadem causa. n. 201.
 An in iudicio Saluini. n. 202.
 An in debito naturali tantum, vel civilis tantum. n. 203.
 An in illo, qui tenetur ad factum. n. 204.
 An in legitima. n. 205. An in debito soluto. n. 206.
 An aduersus infrascriptum dotale. n. 207.
 An in legato dotis. n. 208.
 An fiat ubi solutio non admittitur. n. 210.
 An de re mea ad alteram rem meam. n. 211. 212.
 Necessario est quod creditum superueniat re integra. n. 213. sup. n. 151.
 Compensatio, an facienda quando debitor legat, ad duos creditores. n. 214. & a n. 215. ad n. 222.
 Compensatio, an possit fieri debiti solvendi in alio loco, quam illius, quod vult compensare. n. 223.
 Ex pluribus creditis quales debent compensari. n. 224.
 An, & quando facit compensatio per contrapositionem paritatis. n. 225. 226.
 Post acceptas litteras cambij ad fontem Tertii, an possit fieri compensatio cum scribente. num. 227. 228. 229.
 Compensatio in mutui debiti locum habet. n. 230.
 An qua Rex, vel Civitas debet possit compensari. num. 231.
 An cum summa legata, in casu proposito. n. 232.
 Compensatio, an cum bonis per fideicommissum substituendis. n. 233.
 Debitum ex iustitia, an compensetur cum debito ex voluntate, vel liberalitate, vel gratitudine. num. 234.

Compensatio occulto, an ob non acceptatam iustam pretium in contractu emptionis. n. 235. 236.

An in re donata absenti, & non acceptata. n. 237.

Propter extorta an datur compensatio occultae. n. 238.

Propter accepta per errorem dolam, vel mendaciam. n. 239.

Compensatio occulta, an in praeiudicium creditorum anteriorum. n. 240. & Diximus sup. n. 53.

Compensatio occultae fieri an possit in re aliena, quae extat apud debitorem. n. 241.

Factio translatio inter debitorem, & creditorem, an possit alter ex transgentibus contra alterum, ut occulto compensationis. n. 242.

Maritus creditor ex causa expensarum, & meliorationum in fundo dotali, an compenset fructus dotales cum expensis, & melioramentis factis in fundo dotali. n. 243. Quando maritus compenset fructus. n. 249. 254.

Fructus, an & quando compensentur cum expensis, & meliorationibus. n. 244. & 245. ad n. 289.

Conditio, an repetat expensas factas in re condita. n. 259.

Inquilinus, Colonarius, Commendatarius, & alij detentores, an repetant melioramenta. n. 260.

Compensatio, an datur in legato specie ad quantitatatem. n. 275.

Quid debeat probare faciens expensas velles. n. 276.

Expensis peremptis, an recuperentur. n. 295.

Expensis, & melioramenta facta per employentiam, illa deusolent, quando repetantur. n. 322. 382.

Melioramenta facta sine à bona fide mala fidei possessoris, an & quod pretium deducantur. n. 324. 325.

Melioramenta facta per heredem generatim, an deducantur. n. 326. & per potestatem. n. 327. 381.

Quae melioramenta deducantur. n. 328. 329.

An plantationem vitum deducant. n. 337.

Compensatio domi locum non habet, assidue compescit per anchoramentum. n. 338.

Compensatio ob melioramenta fit à die oppositionis. n. 343.

In plantando fit compensatio utilitatis cum damno respectu fructuum. n. 344.

Quando non datur compensatio, an datur abrastrationibus melioramentis. n. 350.

Compensatio quando locum habet in consensu. n. 354.

Inter melioramenta non veniunt expensa utiles, quae debent fieri per visum Domini. n. 356.

Reparationes domus, quae sint. n. 357.

Maritus sinit sumptiones regis rei dotales. n. 358. & seqq.

Maritus compensat meliorationes cum refectionibus. n. 371. 372. 373.

Meliorationes alicuius rei peti possunt, debent esse perpetuae. n. 377. Et alia de meliorationibus. n. 374. & seqq.

Meliorationes factae per possidentem in vigore domini rebus, an compensentur cum melioramentis, & recesso contractu remod. l. 2. C. de re. vendit. n. 379.

Pater dotans filiam, quando censetur dotare etiam de bonis maternis ab ipso reventis. n. 380. 381.

Vel de bonis filiae. n. 382.

Quidam filias etiam absque dote patris possit compensare proprium debitum cum debito patris? n. 383.

Pretij debiti per emptorem, an censetur soluta compensatio ipso iure, si ante emptionem adquisierat credito contra venditorem. n. 384.

Cetero numerus 385. & sequentes habent DD. Lectores in Summario Quaestionis Retentionis aduersus debitum debitum ex Controllis.

Quid sit compensatio contractus. Vbi de Retentione. Et in quo differant à Nullitate contractus.

QV. ESTIO XLV.

Compensatio est debiti hic inde confusio, sed praesupponit debitum, & creditum hinc inde proveniens ex personis ipsorummet creditoris, & debitoris, & non aliorum, ut excludatur Tertius, qui non admittitur ad compensationem favore debitoris. l. 1. C. de compensat. l. in re suam, ff. de O. Pratus discip. 6. n. 25. vers. secundum. Ric. coll. 305. circa finem. Françes. de intro. q. 33. num. 8. 9. Card. Luca de cred. d. 4. q. 7. num. 5. disc. 49. num. 4. disc. 46. num. 9. R. Cypre. Latr. cons. 38. n. 61. D. Masius consil. 409. num. 12. 45. num. 25. 466. n. 2. D. Gutier. de compens. lib. 1. q. 6. n. 66. seq. q. 4. n. 48. Diximus. Nos ad R. Rem. cons. 60. n. 1. & seqq. lib. 1. Vbi appellauimus compensationem, nō confusionē, Berjan de compens. t. 2. q. 1. 2. n. 2. Luca de plurali. domi. legal. cap. 7. D. Gutier. de compens. q. 5. num. 75. lib. 2. q. 6. num. 8. seqq. lib. 2. q. 13. n. 8. lib. 3. q. 14. n. 28. lib. 3. q. 3. n. 49. lib. 4. q. 7. n. 70. lib. 4. q. 11. n. 41. lib. 4. q. 22. n. 19. lib. 4. q. 14. n. 32. lib. 5. Palms alleg. 14. num. 2. lib. 2. Prat. disc. 6. num. 14. lib. 3. & num. 28. disc. 30. n. 33. 101. 4.

Vel est compensatio crediti, & debiti inuicem inter se contributio. l. 1. ff. de compensat. D. Gutier. de compens. lib. 1. q. 4. num. 45. q. 5. n. 55. q. 8. n. 30. q. 9. n. 84. lib. 1. & in pluribus aliis locis, Berjan de compens. q. 1. n. 9. seqq. Trambedini consil. 39. num. 17. Prat. disc. 30. n. 33. lib. 4. Salgod. lib. 9. 3. cap. 6. num. 20. Masola patres. 71. num. 27. D. Masius consil. 373. num. 27. disc. 409. n. 1.

Sic exceptio compensationis competet soluenti debita alterius, Catani. cons. 48. n. 14.

Sic compensatio fit inter debitorem, & creditorem, non contra Tertium, Staiban. ref. 20. num. 3. 9. ff. de reol. consil. 61. num. 18. consil. 87. n. 18. Leon. Maria. Nogar. decis. 159. num. 2. Gratien. disc. 772. num. 5. disc. 948. num. 3. Nodder. alleg. 15. num. 128. Quamvis ille Tertium consensit, D. Masius consil. 409. n. 17.

Quod possit opponi à debitore debitoris.

conuenio à creditore creditoris, *Magon. decif. Flor. 94. nu. 8. Rota p. 9. rer. det. 247. num. 33. Sabell. §. cbitor. n. 68.*

- 2 Sic compensatio est debiti cum debito mutua solutio, & reciproca commutatio, nam si cur soluitur pecunia, debitum, & tunc perimitur obligatio, & fit distractus, ita soluitur alio debito, & obligatio, alia obligatioe tantumdem valente, seu eiusdem estimationis. *lfi debitor. C. qui potior. in pigu. linter ff. de admistrat. Bul. conf. 117. lib. 1. §. b. Medi. de compensat. p. 1. num. 2. Cartar. dec. 73. Gratian. disp. 723. w. m. 6. seqq. & ibi Luca. Crif. de except. except. 16. Sord. dec. 191. Possius resol. 135. nu. 1. Nig. de except. c. 15. §. 2. nu. 1. 12. Mans. consulti. 242. u. 1. D. Rosa. consulti. 45. num. 5. d. Arneil decif. 91. num. 37. Gob. consulti. 170. num. 10. Saminat. contr. 29. nu. 4. contr. 33. nu. 14. & 85. contr. 32.*

Ideo dicitur equalitatis, vel æqualis ponderis retributio, nempe debiti, & crediti, inter se, retributio, *l. i. ff. de compensat.*

Sic qui compensationem patitur, eregitur dicitur. *Saminat. contr. 29. num. 5. Celf. dec. 98. n. 7. Diron. dec. 379. num. 9. Et est contra qui compensat soluitur dicitur. Saminat. contr. 29. num. 6. & contr. 33. num. 86. post Merlin. & Fabr.*

Et per compensationem legitime factam, transferuntur dominium rei. *D. Guttier. de compensat. tom. 3. q. 5.*

- 3 Est duplex, naturalis, & ciuilis, naturalis pro eo, quod debet naturaliter. *l. etiam ff. de compens. Ciuilis que ciuiliur, vel utroque iure competit. Telef. lib. 2. c. 32. nu. 2.*

- 4 Et opposita compensatione per debitorem, si representat aliud simile credium contra dictum creditorem, extinguitur suum debitum. *Socci. ro. 595. num. 5. lib. 4. Socci. iuu. consulti. 74. num. 1. lib. 3. Menoch. consulti. 122. num. 47. Ludouic. dec. 266. nu. 3. Rota dec. 137. num. 15. p. 5. rec.*

- 5 Et ratione, quia compensatio habet vim solutionis, *lfi de iutor. ff. qui potior. in pigu. l. amplius ff. rem rat. habet. si pecuniam, §. vbi. ff. de Rat. lib. Rat. dec. 74. num. 29. d. 5. rec. & dec. 354. n. 5. p. 5. & § 11. num. 6. p. 2. rec. & dec. 168. num. 7. p. 6. rec. Cozza. de post. rat. qu. 61. num. 6. 7. Merlin. de pigu. lib. 5. tit. 1. quæst. 6. Alt. grad. consulti. lib. 1. Christen. dec. 38. 39. 40. lib. 3. Mart. Mediceo. am. 60. num. 9. seqq. Rota p. 13. rer. dec. 394. n. 1. Gob. d. consulti. 170. d. Saminat. contr. 32. num. 2. contr. 33. nu. 6. 104. D. Guttier. de compensat. mille locis, D. Catam. dec. 7. nu. 39. post consilia.*

- 6 Nec creditor cogi potest, vt compenset id, quod alteri, quam suo debitori debet, *Salgad. labyr. credit. p. 3. c. 6. §. vni. n. 18. Berjam. de compensat. l. qu. 4. num. 10. 11. D. Guttier. d. qu. 22. num. 44. & qu. 3. num. 17. lib. 5. & nu. 29. num. 20. qu. 15. nu. 25. lib. 5. qu. 18. num. 95. lib. 5. & num. 146. qu. 7. num. 8. lib. 3. Neguerola alleg. 31. nu. 37. Tungi de comp. disp. 2. qu. 11. ex num. 17. Menoch. consulti. 781. num. 3. Gratian. disp. 948. num. 4. Allograt. consulti. 59. num. 31. lib. 1. Stat. ref. 80. num. 10. Afflit. contr. 46. num. 36. Noi. ad Rouin. consulti. 60. num. 1. §. m. 1. Maifrellad Capye. Latr. de. 124.*

num. 8. Card. Luca de credit. disp. 47. num. 5. disp. 49. num. 4. Pratus disp. 6. nu. 13. lib. 3. & Nos 51. *lfi iugur alleg. 4. nu. 8. D. At nasius consulti. 465. n. 2. 409. n. 17.*

- 7 Ideo non habet locum contra eum, vel pro eo, qui representat duas personas, videlicet qui esset creditor nomine proprio, & debitor nomine hereditario, *Card. Luca de credit. disp. 63. nu. 3. seqq. disp. 47. nu. 7. disp. 50. n. 3. Berjam. de de compensat. c. 3. q. 1. Et io similibus plures personas representantibus. Et in Tutore, Procuratore, Administratore. Card. Luca de credit. disp. 47. num. 6. 8. 9. T. lib. 4. qu. 1. num. 7. Colin. de procurat. lib. 5. c. 3. num. 20. Frech. consulti. 61. nu. 21. Idem Card. de credit. disp. 40. num. 6. Nos ad Rouin. consulti. 60. num. 14. b. 1. Berjam. de compensat. c. 1. qu. 4. num. 90. 12. D. Guttier. qu. 6. lib. 2. qu. 13. lib. 4. Amat. ref. 17. Gutthad. consulti. Meffin. c. 9. gl. 9. d. num. 10. Salgad. labyr. c. 6. §. vni. num. 14. seqq. & num. 26. Idem Ciriba obf. 106. Berta. zel. de elauf. instr. l. 41. gl. 8. n. 5. D. Meffin. consulti. 409. n. 10. 11. T. nfe. l. 1. C. conclus. 487. Christ. stur. dec. 38. vol. 3. T. pat. v. m. fen. tit. 160. Coualer. dec. 38. num. 4. 5. D. Guttier. de compensat. lib. 1. qu. 6. nu. 66. seqq. 5. libell. §. compensat. o. nu. 1. Berjam. de compensat. tit. 3. qu. 8. 9. 14. 15. Luca de plac. v. m. hom. legalit. 6. num. 10. & r. 8. & cap. 7. n. 4. 5. D. Guttier. de compensat. lib. 1. qu. 6. num. 66. seqq. & lib. 4. qu. 11. num. 16. 20. & q. 13. nu. 43. q. 20. num. 39. d. 4. & lib. 1. qu. 2. num. 17. 33. D. Palma alleg. 114. num. 32. lib. 3. Rota de dec. l. m. m. c. not. 93. nu. 269. Valent. consulti. 157. num. 78. Fontanell. dec. 465. num. 21. Salgad. labyr. p. 2. c. 7. n. 3. c. 22. n. 97. seqq.*

Idem est, si focus sui debitor proprio nomine, & vel si sociali nomine compensare cum suo creditore. *Cinnam. consulti. 172. Canaler. dec. 38. num. 8. A. d. ad Ludouic. dec. 376. nu. 7. Rota post 6. e. g. labyr. dec. 132. num. 13. 24. post Merlin. de pigu. dec. 47. num. 11. Amat. de commere. disp. 74. num. 5. Card. Luca de credit. disp. 47. nr. 8. 9. Ni ad Rouin. d. consulti. 60. num. 15. Berjam. sup. Amat. ref. 17. num. 9. Cuntor. dec. 61. nu. 10. Sabell. §. compensat. num. 1. D. Guttier. qu. 30. lib. 1. Roder. consulti. 45. num. 61. Gratian. disp. 948. num. 3. D. m. sine consulti. 27. num. 10. lib. 1. c. consulti. 409. num. 39. consulti. 465. G. vbi. obf. 106. nu. 20. Vbi neq. de eo, quod alijs est debitum, nec per totum. *Surd. dec. 70. num. 96. 37. nisi correi sine focij. Berta. de elauf. instr. l. 41. gl. 8. nu. 5.**

Idem, si non fiat compensatio pro debito vnius negotiationis, cum alio. *Card. Luca de credit. disp. 47. num. 8.*

Idem in debito proprio, & creditio fidei commissi, vel maioratus, ab eodem possessori. *Card. Luca de credit. disp. 47. num. 6. explicat. sup. & c.*

Secus esset quando Titius esset creditor Caij in illo proprio nomine, debitor eiusdem Caij hereditario nomine, in eodem quantitate, nam si periret illa mille à Caijo, restit ipse opponit compensationem illius quantariae quam consequi debet ab ipso Titio, tamquam hære.

hærede alicuius. *Fab. in C. lib. 4. tit. 23. de fin. 9. Rota diff. 146. num. 7. vol. 2. Berfane. 3. q. 7. D. Guttier. q. 2. lib. 2. S. aliquid liby. p. 1. c. 9. 2. num. 6. Anfald. de commerci. disc. 55. 5. taban. ref. 80. n. 10. 31. 1. v. cent. confult. 61. num. 2. 1. 59. Card. Luca de cred. disc. 63. num. 6. feqq. N. of ad Romi. conf. 60. num. 14. P. Affl. contr. 28. num. 5. 2. Roder. corf. 45. num. 60. Amas. ref. 17. Gratian. disc. 948. Roccus de dect. lib. 1. c. 1. num. 270. Masius confult. 465.*

Sed quod hæredi non possit opponi compensatio de credito proprio, cum debito hæreditario, & e contra. Card. Luca de credit. disc. 63. num. 3. feqq. & disc. 47. num. 7. disc. 50. n. 3. Vbi quod non deus possit mortem debitoris.

Quæ possent intelligi in hærede cum beneficio inuentarii, secus sine inuentario. *Rocca de iur. 146. tom. 2.*

Sed creditor hæres debitoris compensat creditum suum, & illud extinguit, & confundit. *Masius confult. 96. num. 13. Gratian. disc. 134. num. 9. 10. 1. h. de dec. 58. S. r. d. conf. 112. n. 2. 3. Dini. mus q. 44.*

Verum mariti debuit proprium compensare cum rebus debitis ex capitali dotali, nam illæ sunt propriæ ipsius mariti. *l. d. iuris fructus. & l. sum qui situm. ff. de iure dotum. l. pro omnibus. Codem tit. P. Molin. de ientrat. disc. 431. num. 2. Costa de portat. q. 155. num. 15. S. r. d. de c. 11. n. 17. & Tract. de alim. tit. 4. q. 6. ex num. 8. & 9. 17. Affl. de c. 87. num. 6. Merlin. de pig. lib. 2. q. 18. num. 45. Bussius de dote. p. 2. c. 20. h. 2. num. 1. Fontanell. de passis cl. 6. gl. 2. p. 1. num. 1. Masius ad Capyc. Lutr. dec. 124. num. 10. 11.*

Sic non datur quando Tertius habet partem in debito, sed credito. *D. Palma. d. alleg. 114. n. 23. 24.*

Compensatio vero ad effectum non differt à vera solutione, *Berfane de compens. l. c. 1. q. 2. c. 3. q. 10. n. 37. q. 19. n. 5. D. Guttier. de compens. lib. 5. q. 10. n. 35. q. 8. n. 6. lib. 1. q. 10. n. 39. lib. 1. q. 4. num. 24. lib. 1. q. 8. n. 15. lib. 2. q. 8. n. 13. lib. 3. q. 6. num. 26. lib. 5. Zacchia de solut. q. 104. num. 16. Alderis. de symbol. contract. q. 1. c. 10. n. 65. Carter. dec. 73. Grass. except. 16. Merlin. de pig. lib. 5. q. 6. num. 2. 3. D. Trancheden. confult. 39. num. 19. Rota coram V. bald. dec. 33. num. 7. Angelis de impens. & meliorat. n. 12. num. 13. Gobius confult. 130. n. 20. Nica. collect. 3036. Girba ad consuet. Massan. c. 9. gl. 9. n. 3. D. Scroppa ad Molin. c. 7. n. 2. q. 13. lib. 2. D. Rosa. c. 9. n. 45. n. 56. Masius confult. 442.*

Et est solutio ficta, & imaginaria, *Seco. de commerci. f. 2. gl. 5. num. 43. Cane. p. 2. c. 3. q. 1. num. 6. Rube. dec. Rot. Romani. r. d. c. 34. num. 14. S. r. d. dec. 117. num. 5. Masius confult. 393. num. 33. Girfan. c. 2. q. 36. num. 1. 2. D. Guttier. de compens. q. 5. num. 37. lib. 1. q. 4. n. 23. q. 8. num. 26. lib. 1. c. 1. num. 53. q. 18. num. 51. lib. 5. q. 15. num. 119. lib. 5. q. 31. n. 37. lib. 1. q. 1. num. 37. lib. 2. q. 16. num. 18. lib. 4. Zacchia sup. num. 18. S. aliquid liby. p. 2. c. 17. Rot. p. 2. n. 74. num. 2. Card. Luca de credit. disc. 48. num. 6. Donad. de r. n. u. p. 1. c. 13. 32.*

num. 149. 151. 152. Barbo. in reperi. f. 4. compensatio. D. Scroppa ad Grat. dec. 17. num. 21. Girba sup. consuet. Massan. c. 2. gl. 16. nu. 9. Intrig. de cens. lib. 4. q. 22. n. 4.

10 Licet quod sit vera solutio dicant *Zacch. de de solut. q. 105. num. 18. N. 13. de except. c. 17. f. 3. Maur. de solut. c. 2. 5. n. 7. T. n. f. d. l. c. confult. 488. num. 32. Amas. ref. 50. num. 7. Scroppa dec. 302. num. 7. R. Capyc. Lutr. dec. 25. num. 30. Carter. dec. 77. num. 17. Idem Berfane. 3. q. 10. n. 15. Guttier. q. 4. num. 21. lib. 1. q. 31. num. 44. lib. 1. q. 4. num. 6. lib. 2. c. 1. num. 59. q. 16. num. 21. lib. 2. Alderis. sup. D. Trancheden. confult. 31. num. 44. D. Biuell. c. 5. fult. 49. num. 1. Roder. conf. 45. num. 5. Vbi impugnat, *S. aliquid contractum teneant ex l. si debitor. 4. ff. qui potior in pig. l. de diff. 76. ff. de verbis sig. ff. Rofis p. 2. obj. 74. num. 1. D. Masius confult. 637. num. 7. Donad. de r. n. u. p. 1. c. 4. num. 76. Barbo. in reperi. verb. compensatio in prime. Biuell. conf. 49. num. 1. Concio. alleg. 23. num. 48. Masius confult. 637. num. 2. D. Constantin. ad Stat. Vrbis fol. 221. n. 49. & fol. 399. num. 363. 364. & num. 2. fol. 402. n. 346. Rofis ubi f. 74. n. 1. p. 2. Cyriac. conf. 54. num. 22. Idem D. Masius confult. 50. n. 71. f. 67.**

11 Parit effectum pecunie numeratæ, *D. Constantin. sup. n. 347. fol. 402.*

12 Habet vim solutionis factæ, non faciendæ. *Concio. alleg. 23. num. 41. 45. 46. 47. 48. D. Molin. d. dec. 33. num. 7. Et compensatio opponitur per viam retentionis, D. Masius confult. 409. num. 2. post Burat. dec. 277. num. 4. Cyriac. conf. 224. n. 9. contr. 441. n. 18.*

Sic hypoteca extinguitur compensatione opposita à debitoribus de alio credito, *Socin. conf. 65. num. 5. lib. 4. 5. de iur. iur. conf. 74. num. 1. lib. 3. Mench. conf. 131. num. 43. Ludovis. dec. 366. n. 3. Rota. dec. 137. num. 15. p. 5. rec. Merlin. de pig. lib. 5. q. 6. num. 1. Gratian. disc. 728. n. 6. feqq.*

13 Sic recusans compensationem dicitur recusare solutionem. *D. Constantin. ad Statut. Vrbis. 167. n. 349. fol. 402. post S. r. d. dec. 91. n. 11.*

14 Sic solutio faciendi per modum conditionis dicitur fieri per compensationem. *D. Constantin. sup. n. 350. c. 9. Cyriac. conf. 34. n. 34.*

15 Quod sit ficta solutio. *T. n. f. d. l. c. confult. 488. C. r. i. s. l. 177. vol. 1. Vbi quod procurator qui recipiendo veram solutionem liberat solventem à Domino, non tamen illum liberat compensando pro debito proprio, *S. abell. f. procurator. n. 20. in fine. S. oppid. ad Merlin. contr. 24. num. 13. lib. 2. Berfane. de compens. f. 1. n. 18. & q. 2. n. 8. feqq. T. b. f. lib. 4. q. 1. n. 2. Gratian. disc. 105. num. 10. disc. 356. num. 14. Cane. v. p. 1. n. 3. num. 61. Ludovis. dec. 342. num. 5. Modus de compensat. 2. q. 1. n. 2. S. c. de de iur. iur. f. 2. gl. 5. num. 43. Intrig. de cens. lib. 1. q. 27. n. 12. Rube. dec. Rot. Rom. tom. 3. dec. 33. num. 14. vbi dicit veram, & fictam. Præf. lib. 6. num. 37. lib. 3. Falcet. corf. 156. n. 78. D. Masius confult. 16. num. 10. lib. 1. c. 1. Depuratus ad examinandum censuræ deputatus ad recipiendam solutionem. *Rot. conf. 19. num. 6.***

19. *no. 6. Grat. disc. 30. num. 40. 41. Syndec. 229. num. 8. Medic. ex. am. 42. num. 7. Sic censetur ad compensandum, quando compensatio intrat ipso iure, D. Saminat. contr. 32. num. 23. segg. c. 17. 29. n. 5.*
- Sic deputatus ad redimendum censum, potest annuos census viriliter decursus compensare cum credito, suo principali competenti pro fructibus decursis super censu perpetuo, ad text. l. postquam, 21. ff. de compensat. intelligendo de compensatione non inter partes coventas, sed de deducta ipso iure, T. Indur. de compensat. art. 7. num. 6. Medic. de compensat. p. 2. qn. 13. n. 3. 4. F. ab in. C. lib. 4. tit. 2. c. de fin. l. 7. n. 1. 2. Vbi quod qui potestatem habet accipiendi solutionis, possit etiam compensare.
26. Sic quod compensatio fit imaginaria, seu presumpta solutio, Ansaldo de commerc. disc. 35. n. 47.
27. Sed habet vim solutionis, Gratian. disc. 72. 8. num. 9. Borden. collat. 43. num. 15. Charrar. dec. 77. num. 27. Gait. de credit. c. 4. q. 7. num. 37. Borsan. sup. q. 20. c. 2. num. 2. Et si hanc non facientes, Cancioli. alleg. 23. num. 41. Rota dec. 18. num. 10. post Maradei in prax. instrumentor. Cell. dec. 98. n. 6. dec. 317. n. 5. Mansf. ad Cope. Latr. dec. 124. num. 3. 17. Cope. Latr. dec. 82. num. 27. 28. P. Affi. contron. 28. num. 56. contr. 42. num. 1. 3. segg. Gratian. disc. 948. num. 1. De Bussim. Sord. de alim. sit. 8. p. 1. n. 53. Rota post Merlin. de sign. dec. 41. num. 16. dec. 94. num. 21. dec. 153. num. 7. Girba obs. 106. num. 9. segg. Cell. de alim. c. 67. num. 1. Mansf. sup. consult. 50. n. 30.
- Et quamvis sit ficta solutio, est vera debitis satisfactio, Rosi obs. 74. num. 2. Rota dec. 80. num. 14. post Merlin. de pign. Vbi quod liberat debitorem, ac solutio, Girba obs. 106. num. 11. Mansf. sup. consult. 50. n. 31.
- Sic compensans suum debitum dicitur exigere, Cell. dec. 98. n. 4. 9.
28. Et sic compensatio debitum extinguit, sicut solutio, Cell. dec. 98. n. 9. dec. 317. n. 9. Affi. dec. 120. Bapat. dec. 277. num. 1. Mansf. patrotia. 71. n. 29. D. Mansf. cons. 13. n. 3. num. 9. lib. 11.
29. Verum solvens quod debet, omnia compensatione praesumitur quod non sit creditor eius cui soluit, Ansaldo de commerc. disc. 34. num. 25. Saminat. contr. 3. num. 78. P. acian. de probat. lib. 4. c. 25. num. 25. Andreoli. contr. 57. num. 13. Bertaz. conf. 118. num. 17. Rota disp. 115. num. 9. Cyriac. contr. 280. num. 5. post alios D. Gattier. de compensat. lib. 3. qn. 9. num. 30.
- Et renunciisse censetur quis dum poterat compensare, & expectavit contra se mandatum executionis, D. Saminat. contr. 33. num. 67. Octobon. dec. 18. in fin. Rota dec. 332. n. 24. p. 10. rec. Addit. ad Bapat. dec. 717. n. 7.
- Verum si facta est solutio, & non potest plus operari quam vera, Card. Luen. de cred. disc. 48. num. 6.
20. Quae conclusio probatur et text. l. si constat. C. de compensat. vbi quod si ubi veritas parte aliquid debeatur, illud pro soluto haberi debet facta compensatione, nam arguitur ab ista ditione propter impropriam denotat, T. sc. lit. C. consil. 482. n. 7. Medic. ex. am. 60. n. 15. Borsan. sup. q. 2. n. 9. c. 2. q. 8. num. 13. Sic conditio solvendi dicitur impleta per compensationem, R. Cope. Latr. dec. 135. num. 31. Mansf. consult. 50. num. 32. lib. 12. Sed infra b. c. n. 25.
21. Probatur 2. Quod si statum mandet debere fieri in aliquo casu veram solutionem; non est locus compensationi, T. sc. sup. num. 17. Schenard. conf. 62. n. 158. vt in terminis nostra prag. 8. de instrum. liquid. Prati. disc. 6. num. 49. Pessill. ad Affi. dec. 381. num. 4. Intrig. de censib. q. 22. n. 1. 12. Prati. disc. 6. n. 48. lib. 3.
- Idem si promissi quis solvere, absqueque exceptione luti, vel facti, Zaccaria de salario qn. 204. n. 15. Cyriac. contr. 120. num. 15. Reu. conf. 4. num. 24. c. 19. vol. 2. Pedro. conf. 28. n. 16 segg. Secus si statum admittat tantum exceptionem solutionis, Concel. alleg. 23. n. 44. Cornet. dec. Luc. q. 4. n. 10. Mansf. consult. 50. num. 33. lib. 11. Dicemus infra n. 161.
22. 3. Quia debitum iuratum non potest per compensationem adimpleri, quia compensatio non est modus adimplendi obligationem in forma specifica, sicut requirit iuramentum, Gallien. de renunciat. lib. 3. c. 4. n. 72. Senec. de commerc. 6. 2. gl. 5. num. 43. 5. Rosi. p. 1. n. 30. Zaccaria de salario q. 105. num. 13. Mansf. ad Cope. dec. 67. num. 1. H. odier. ad Sord. dec. 117. num. 6. Osobit. dec. 98. n. 33. Dicemus infra n. 79. vbi limitamus per.
23. 4. Quod promittens solvere in pecunia numerata, non liberatur si compensationem opponat, Grassi de except. except. 16. num. 19. Sord. conf. 245. n. 2. Schenard. conf. 67. n. 145. Ricci. col. l. c. 288. Rosi. obs. 74. num. 9. segg. 2. Gratian. disc. 742. num. 43. segg. Prati. de edic. ex. am. 60. n. 9. segg. Bulgad. lib. 3. p. 3. c. 6. 5. 1. n. 6. segg. Grassi. ex. am. 16. Cell. de instr. 4. tot. qn. Pacifico. de salum. in sup. 2. c. 2. n. 312. segg. Girba obs. 106. n. 23. maxime si ad iuramentum, n. 24.
24. Et idem est vbi solutio necessaria est, T. epas. var. sent. tit. de compensat. col. 9. Borsan. q. 2. n. 8. segg. q. 42. Card. Luca de credit. disc. 48. num. 4. Sord. conf. 246. n. 2. Cartar. dec. 77. num. 37. Concel. alleg. 23. n. 45. 46. Gattier. de compensat. lib. 5. q. 12. num. 4. c. lib. 1. 4. 4. num. 34. 41. q. 2. num. 13. lib. 1. q. 16. num. 48. segg. lib. 4. Borsan. de compensat. c. 2. qn. 40. num. 8. Zaccaria de salario q. 104. num. 14. Sabell. de compensat. a. num. 22. Clarin contron. 36. num. 21. D. Constantin. ad Bapat. vbi tot. 2. fol. 402. num. 346. 347.
25. Et licet in terminis a nostra Pragm. 8. de instr. liquid. dicat D. Gattier. de compensat. lib. 1. q. 31. num. 19. segg. tom. 1. c. tom. 2. lib. 4. qn. 16. quod quamvis Pragm. dicat non posse debitorem audiri etiam super liquidatione instrumenti, nisi facta integrali solutione, tamen est facta solutio si sit opposita compensatio, ex l. debitor. ff. qui potior sit pign. habeat. Girba obs. 106. n. 10. & alij per ipsum allegati, Scappa ad Merlin. contr. 24. num. 2. in fine, lib. 2. D. Pedro. in n. 166.

- num. 185. vers. verum, post Affl. dec. 21. Cappell. T. holof. dec. 93. *Grass* de except. x. cap. 16. num. 9. *Rota* Gen. dec. 16. *M. Agen*, dec. Flor. 5. *Cartar*, dec. 77. *Cappyl*, *Latr*, conf. 82. num. 27.
- 26 Tamen contra subliit *Marade* in *praxi* instrum. cap. 4. num. 393. & *seqq.* Illam opinionem limitat quando compensatio opponeretur ante instrumenti liquidationem, vel per prævencionem legitime factam ante citationem super tenore instrumenti, vel per debitorem compensantem in ipso actu liquidationis, quia tunc admittuntur omnes exceptiones, quæ veniunt discutendæ extra Bancam, *Galter* in *praxi* p. 2. 3. p. princ. pal. ver. b. atq; in q. num. 9. & refert decisionem S. R. C. *Girba* dec. 60. num. 9. *Prat*, lib. 3. disc. 6. num. 44 *seqq.* alij per Nos citati ad *Romit*, conf. 60. num. 20. lib. 1.
- 27 Et Nos ad *Romit*, d. conf. 60. lib. 1. distinctione concordavimus. Aut creditum compensare volens est liquidum non admittens alioquin indaginem, & proceda opinio *D. Petra*, & aliorum, Aut non est liquidum omnino, & procedat prima opinio, Cum nostra *Præ* 8. §. 7. de instr. digna, non excludat compensatorem crediti apparentis, sine ulla replicatione.
- Alii aliter distinguunt. Ut aduersus instrumentum præsentatum pro liquidatione non admittitur compensatio, *Vislitt* ad Affl. dec. 381. num. 4. Sed *B. Marin*, d. *Romit*, dec. 404. num. 11. post *Cappyl*, dec. 163. an 4. distinguunt aut creditum clarum superueniens, & potest, aut tunc erat & non potest.
- 28 Sic compensatio non datur aduersus schedulam: *Pigari*, cum habeatur loco depositarii, de qua re Nos dicemus num. 180. *D. Constant*, ad *flatus*, *Verbit* tom. 1. fol. 194. n. 60. Vbi nec reuertitur: Secus contra decedum, num. 112. *seqq.*
- 29 Et licet aliqui dicant, quod non fiat compensatio cum debito instrumentario, quod de iure statuario habeat executionem paratam, maxime si adiu obligatio Cameralis, *Bersane* de compensat. c. 2. §. 12. vbi explicat. *Amat*, res lib. 17. *D. Guttier*, de compensat. lib. 2. qu. 13. qu. 16. n. 36. lib. 4.
- 30 Tamen secus est de æquitate, *Calvin*, deo *acquis*, p. 1. c. 7. num. 7. *Ricard*, de iure patronat. lib. 4. cap. 34. *Carill*, dec. 277. *Barr*, dec. 277. & ibi *ad*, num. 7. *Frecol*, consult. 61. num. 42. lib. 2. *Medic*, exam. 60. n. 43. *Fontanell*, dec. 466. num. 9. *Addit* ad *Ludo* us d. c. 342. in fine, *D. Guttier*, q. 16. num. 21. lib. 4.
- 31 Compensationis origo venustissima est, *D. Guttier*, q. 1. n. 50. lib. 1.
- 32 Semper admittitur, nisi sit expressè prohibita, *Fachin*, conf. 3. an. 2. lib. 3. *Menoi* b. conf. 121. num. 43. *Palma*, consult. 79. n. 1. Dicemus infra num. 160. *seqq.*
- 33 Effectus præcipuus compensationis est, ut lines compellant, *D. Guttier*, q. 3. num. 49. lib. 1. Vi fit locus compensationis est necesse, quod non sit aliud remedium, *D. Guttier*, tom. 3. qu. 15. lib. 4. *D. Mansing*, consult. 409. n. 10.
- 34 In dubio potius præsumitur compensatio, quam donatio, *Cahed*, dec. 117. p. 1. Sic alimentaria præstata furori compensantur cum operibus per illam factis, ipso iure, *Magon*, dec. *Luz*, qu. 24. *seqq.* *Bisogn*, alleg. 61. n. 22.
- 35 Sic vitiosus est compensare, quam creditum in iudicium deducere, compensatione prætermissa, *D. Saminat*, contr. 32. n. 2.
- 36 Sic deputatus ad contrahendum, cum sit deputatus ad recipiendam solutionem, potest etiam compensare, quando compensatio intrat ipso iure, *D. Saminat*, contr. 32. num. 23. & *seqq.*
- 37 Per statutum lanuense cap. 14. lib. 4. secundum vltimam impressionem anni 1690 habebitur multa bene determinata, illud *D. D. Lector* & videant. *Card. Luca* de cred. disc. 49. n. 2. c. 10.
- 38 Allegans compensationem facit debitum, dicemus infra num. 196. *Magon*, dec. Flor. 44. n. 8. *Surd*, dec. 24. num. 6. *seqq.* *Barbosa* in *discur*, §. ab donatiuere, num. 14. ff. solut. matrim. Secus allegans solutionem, *Cross*, de except. *D. Guttier*, de compensat. lib. 1. qu. 22. num. 92. n. 30. *Bersane*, de compensat. 1. qu. 20. num. 29. *At* et ad *Cassill*, lib. 8. contr. c. 67. *Milanes* in *det*, 2. lib. 2. *Hellon*, dec. Gen. 38. 91. *Lafranca*, dec. 43. *Magon*, dec. Flor. 81. n. 1. *Consul* ad *Surd*, dec. 14. n. 2. 3.
- 39 Item alia est, quæ sit ipso iure ad impediendum cursum vsurarium, vi si debeo centum aureos cum vsuris, tu mihi quinquaginta sine vsuris, vique ad concurrentem summam sit compensatio, *Luz*, alter, & *Idem* in 1. ff. de compensat. lib. 1. onstat, & *Idem* si, *C. eod.* *Cocin*, dec. 199. num. 1. p. 2. p. 4. et *ent*. *Rota* dec. 67. n. 12. post *Merlin* de pign. tom. 1. dec. 124. num. 16. *Surd*, d. dec. 117. num. 2. *Ponte* conf. 19. *Manoz* de tutio; p. 2. camp. 14. num. 2. & 13. *Not* ad *Romit*, conf. 60. num. 12. lib. 1. *Mansell*, ad *Cappyl*, *Latr*, disc. 124. num. 13. *Rota* dec. 483. num. 4. p. 3. *rec.* *Christi*, in *dec.* 232. vol. 1. *dec.* 39. num. 3. *dec.* 40. vol. 3. *Card. Luca* de camb. disc. 2. num. 21. disc. 31. num. 7. de dote disc. 161. num. 39. vbi declarat num. 46. de cred. disc. 46. num. 15. *Danad*, de renuntiat. cap. 32. num. 172. 173. *Ansaldo*, de cammerc. disc. 93. num. 22. *Consul* ad *Surd*, dec. 117. *P. Molin* de instr. disp. 100. *Grati* n. dec. 191. num. 2. *Rocca* disp. 146. num. 21. *Frecol*, consult. 61. num. 17. *Licet* secus dicat sine oppositione in censu legitime imposito, num. 14. *seqq.* *Staban*, obs. 80. num. 9. 10. *seqq.* vbi non solum à die oppositionis, sed à die contracti debiti, ex *Surd*, dec. 117. *Fontanell*, dec. 206. & de passis cl. 6. gl. 2. p. 6. n. 61. & alij.
- A die acquisiti crediti, *Donad*, d. c. 32. n. 173. *Frecol*, consult. 61. num. 8. *Prat*, disc. 6. num. 26. lib. 3. *Merline* de pign. lib. 5. tit. 1. qu. 7. num. 6. & dec. 224. num. 19. post eundem *Ponte* conf. 19. *Fontanell*, dec. 91. n. 9. & dec. 209. num. 30. *Trematinq*, de iuritate compensat. lib. 3. res. 1. n. 24.
- Etiam si vsuræ sint favorabiles, & debitas ex causa dotis, *Alex*, conf. 73. num. 45. lib. 5. *Req*u

226. *bell. dec. 111. num. 30. Etiam ad euandum cursum interesse. Nos de a. 160. a. 7. l. b. 1.*

Vel concurrente equitate, Card. Luca d. disc. 46. nu. 15. de regal. disc. 106. n. 5.

Sic presumitur facta compensatio pro concurrenti quantitate debiti. D. Saminat. contron. 32. nu. 31. Pre. ol. consuli. 61. nu. 31. Et illud plus potest peti, D. Sadur. resp. 18. n. 27. D. Mansue. consuli. 39. n. 13. & 14.

Sed quod non datur compensatio inter creditum fructiferum, & non fructiferum, Card. Luca de dot. disc. 167. nu. 39.

Compensatio fit prius in causum fructuum, & postea sortis, Pre. ol. consuli. 61. nu. 31. D. Mansue. consuli. 39. n. 33. 34. 35. Sauf. dec. 123. & ibi Aduci, Gratian. disc. 224. num. 21. Sabe. l. 5. soluti. nu. 57. D. Bande. ad Oter. de passus 448. nu. 12.

- 40 Quod fiat ipso iure ad impediendum cursum vsurarium. *l. b. n. dec. 212. vo. 2. de iur. 39. nu. 3. vol. 3. Meriti. de pigu. lib. 5. q. 6. nu. 6. D. Tranchedia. consuli. 85. nu. 36. Roder. cons. 45. nu. 7. Barbof. vot. 60. Dondus. consuli. 75. au. 21. Pre. ol. consuli. 61. nu. 5. Valens. cons. 78. nu. 30. P. Affi. contr. 28. nu. 48. Staib. ref. 80. Theodor. alleg. 69. nu. 6. Nos ad Rouit. con. 60. l. b. 1. Ausfeld. de amerc. & mercat. disc. 93. n. 22. Censal. dec. Lur. 11. nu. 59. & nu. 53. q. Rota de agoran. 20. seqq. p. 9. rec. dec. 123. au. 12. rec. 204. nu. 3. p. 15. dec. 306. nu. 3. p. 17. & 6. 3. nu. 3. seqq. p. 18. & dec. 49. au. 1. post Zachariam de sario. D. Constantinus ad statum. Vrbis. tom. 1. fol. 198. nu. 11. 2. seqq. Doff. D. Guttier. de compensat. lib. 1. q. 6. nu. 71. seqq.*

Et ad impediendum cursum interesse. Nos sup. nu. 7. de sario. de compensat. q. 6. nu. 20. Card. Luca de credit. disc. 46. nu. 16. Paezan. alleg. 131. ad item Herf. a. 2. q. 6. D. Guttier. lib. 1. q. 6. nu. 76. q. 29. nu. 13. lib. 1. q. 6. nu. 24. lib. 3. q. 5. nu. 33. lib. 4. q. 7. nu. 4. Staib. obf. 80. nu. 9. seqq.

Secus ad impediendum cursum tertiarum, nisi opponatur. Nos de cons. 60. nu. 8. D. Petra in nt. 166. nu. 186.

Quod adeo verum est, quod fiat ipso iure compensatio ad effugiendum cursum vsurarium, quod facta compensatione ab ipsa lege, si debitor soluisse, reperere posset ex indebiti conditione, quantitatem solutam pro eam compensabili. Arguor, d. ratiocor. consuli. 14. nu. 4. Barbof. in l. Agorio. §. ob donationes nu. 33. in fine. ff. l. ut m. trim. Hoderic. d. vird. dec. 117. nu. 8. C. ruff. de excep. excep. 16. nu. 49. Olea. de cessat. cit. 6. qu. 11. nu. 31. ad sol. d. disc. 93. nu. 23. Dicemus n. 129.

Et ad impediendum cursum Vsurarium comp. peti etiam contra cedentem, & cessionarium, D. Constantinus ad statum. Vrbis. tom. 1. nu. 114. seqq. fol. 198. & dicemus infra.

- 41 Cessat compensatio in debito ex causa tributorum, decimarum, stipendorum, annonę, pretii rei empti, & fisco, vechigalium, alimen-

torum, mercedis, fideicommissi, & similibus, Perreg. de iure fisci lib. 6. tit. 7. nu. 14. 15. Rictio p. 121. 6. 120. Rom. coll. dec. 465. 466. Andreol. d. contr. 215. nu. 18. D. Dondus. consuli. 43. Et Nos iussu, D. Constantinus ad statum. Vrbis. tom. 2. fol. 522. nu. 278. Balmisad. de collectis qu. 110. Solozan. de iure Indiar. tom. 2. lib. 1. cap. 20. d. nu. 70.

- 42 Nec procedit ex credito vnus negotiorum, & corporis apothecę ad debitum alterius negotiorum, vel corporis, ne confundantur rationes, & quia debita, & credita vnus corporis differunt a creditis, & debitis alterius corporis, sed admittitur hoc modo, videlicet, finis negotiorum, & societate per decoctionem vnus, assignata cultibet ex sociis sua portione, & soluit debitis socialibus, in eo, quod superesset socio decocto, Magan. dec. Luc. 1. Sperell. dec. 91. au. 5. 6. Rot. p. 16. rec. dec. 46. 386. nu. 5. 19. Sabe. l. 5. compensatio, nu. 64. & 5. compensatio, nu. 23. Card. Luca de credit. disc. 40. nu. 6. disc. 47. nu. 5. 6. 8. disc. 49. au. 4. Ausfeld. de commerc. disc. 55. nu. 48. l. 74. n. 42. Licet vtrumque negotium ab eadem persona administraretur, disc. 55.

Quod non procedat de credito vnus negotiationis, & corporis apothecę, ad debitum alterius negotiationis, vel corporis, ne confundantur rationes, nec in debito vnus socii cum alio, vnus patrimonii cum alio, V. Salgad. labyr. p. 1. q. 9. d. nu. 6. Sabe. l. 5. compensatio, nu. 23. Nos ad Rouit. cons. 62. au. 10. lib. 2. Rocius de societ. mercat. acta 86. de se otion. mercat. acta 93. au. 268. R. Pont. conf. 7. au. 29. 30. lib. 1. Eschob. de ratiocor. 36. nu. 6. Serefin. dec. 1214. Roci. coll. 2445. Fabia C. de compensat. disc. 8. 17. Lado. disc. 366. Amator. ref. 17. Gratian. disc. 948. Secat. de commerc. 1. qu. 1. au. 450. & 46. 26. 1. au. 45. Tase. l. C. cons. 490. au. 7. D. Guttier. de compensat. q. 20. lib. 1. Palma alleg. 186. n. 33. lib. 2. Card. Luca de credit. disc. 47. au. 89. D. Mansus consuli. 409. Dicimus sup.

Sic non datur in credito proprio, vt creditio administrationis tenet, Luca de pluralit. homin. legat. 8. nu. 9. Salgad. labyr. p. 2. c. 6. §. vni. nu. 15. Roci. coll. de gallo. claus. q. 19. p. 2. nu. 61.

Nec ab illo, qui alieno nomine defendit, vt in procuratore, Salgad. labyr. p. 2. cap. 22. d. nu. 95.

- 43 Sed admittitur compensatio si credita sint in eadem administratione, Card. Luca de credit. disc. 61. 62.

- 44 Et licet non datur compensatio inter Fiscum, & priuatum, nisi debitum sit eiusdem rationis, vel nisi Fiscus successerit debitori, & creditori, l. 1. C. de compensat. Magister. Luc. 1. nu. 2. 14. Tase. l. C. cons. 490. nu. 46. seqq. Christin. dec. 235. n. 6. seqq. vol. 1. dec. 39. vol. 3. D. Martell. Marcion. exen. 11. D. Rosa. l. vlt. §. 6. R. Marin. ad Rouit. dec. 443. n. 15. seqq. Affi. l. 5. 192. Tynd. de compensat. art. 5. nu. 39. 40. Gaudier.

- naur. dec. 28. num. 13. *Manfella ad Capyc. Latr. dec. 124. num. 14. Alf. de off. fife. l. gl. 16. p. m. 1. 34. & gl. 8. p. m. 1. 6. P. Gregor. j. ymag. lib. 2. 1. & 2. num. 6. Malet. de decim. 9. num. 147. P. Mol. a. de iust. tra. 2. d. p. 560. num. 25. Treu-
sacius. var. lib. 3. tit. de comp. iust. ref. 1. num. 1. 14. *Amaya in l. 2. num. 18. tit. C. de ac. Fisorum rem. q. m. et. d. d. Berlan. de comp. iust. c. 2. q. 10. D. Galt. et. de comp. iust. lib. 2. q. 9. num. 3. lib. 2. q. 12. & q. 1. lib. 4. Rod. conf. 45. an. 75. seqq. Sabell. de comp. iust. num. 24. R. Alf. de conf. 79. num. 34. T. beod. alleg. 69. in fin. Nos ad Bonit. conf. 60. n. 5. lib. 1. C. pyc. Latr. conf. 12. n. 56. seqq.**
- 45 Admittitur tamen compensatio ad impediendum cursum vsurarum, etiam si debitorum & creduum fit diuerse stationis, l. idem. ff. de comp. iust. Peregr. de iure Fisci lib. 6. tit. 7. R. Marin. ad R. Reuert. dec. 494. num. 2. & dec. 443. R. Ponte conf. 19. num. 4. lib. 2. T. beod. alleg. 69. num. 5. Gan. ner. dec. 28. num. 13. Cress. except. 16. num. 49. decum. refert per R. C. idem Marin. in d. dec. 443. num. 3. & ad dec. 493. num. 5. Nos ad Roman. d. conf. 60. num. 6. Idem Marin. arrest. R. Cam. 705. Guttier. q. 5. num. 5. lib. 4. R. C. pyc. Latr. conf. 12. n. 56. 7. 58. 59. In fin. 52.
- Secus dicit Alf. sup. num. 13. fol. 109.
- 46 Sed io nostro Tribunali Regiæ Cameræ, cuius stationes, & officia tam diligenter, & ordinate reguntur, vt omni remota confusione, quod ex vna statione debetur, recte possit cum eo, quod alia statione debet, compensari, Affl. dec. 192. R. C. pyc. Latr. conf. 12. n. 56. seqq. vbi subdit posse debitorem collectarum cum Fisco compensare ex Lue. de Penna in l. obfistere. in fin. C. de annon. & tribut. lib. 10.
- 47 Verum compensatio non admittitur de credito feudatarii cum Fisco, cui debet solueretur eleuatum. R. Marin. ar. 10687. Sed quod fiat non fortis, sed ad impedidum cursum vsurarum, R. Reuert. & R. Marin. dec. 443. & ar. R. C. 721.
- 48 Debitio Vniuersitatis cum ea non compensat, maxime si ante pacto soluendi remota compensacione. Andreol. contr. 215.
- 49 In Regno nostro non fit compensatio contra Vniuersitatem, ne ex compensacionibus impediatur soluciones fiscales, ad quas Vniuersitates tenentur, ex pragmat. D. Beltrav. 19. tit. de admin. p. Piner. Vnde secus esset, si Vniuersitas introitus sufficientes haberet, ad soluenda onera filii, & scalia. Rod. conf. 45. n. 81.
- 50 In debito ex causa Tribunalium non fit. l. in ea. C. de com. conf. Publice annon. p. ob. uog. in ff. de
- 51 cōp. iust. Fontanell. dec. 466. n. 16. Ex causa decimarum, ex causa Viſualium, frumentaria. collectarum. Sabell. de compensatio. num. 22. Berlan. de compensatio. 2. q. 2. num. 2. at q. 9. D. Guttier. q. 2. lib. 2. q. 14. num. 5. lib. 3. q. 1. num. 71. seqq. lib. 2. D. Constantin. ad stat. Priv. lib. 1. 60. num. 278. fol. 522. Solorz. de iure Indiar. tom. 2. lib. 1. c. 10. d. num. 70. Bulmased. de collect. q. 110. Borebaldi. de compensatio. c. 5. Treatat. q. v. tit. de compensatio. n. 6. 1. num. 11. Peregr. de iure fife. lib. 6. tit. 1. n. 15.

T. am. V.

Calae. obferuat. lib. 2. c. 13. Moneto de decim. cap. 9. n. 137. T. beod. j. ymag. lib. 2. c. 22. num. 2.

- 52 Nisi ageretur de euando cursu vsurarum. T. yad. 7. de comp. iust. art. 5. num. 39. R. Marin. ad Reuert. dec. 443. num. 2. *Manfella ad Capyc. Latr. dec. 124. num. 22. Duzimius p. p. n. 45.*

- 53 Licet aliqui dicant non fieri compensacionem ad p. iudicium creditoris hypotecarii creditoris. Fr. m. b. de ff. 55. Salg. labr. cre. tit. par. 2. c. 3. num. 50. seqq. & latius cap. 28. d. n. 25. p. 2. Rod. de dec. off. mercat. not. 100. num. 300. seqq. Gitz. ad Capyc. Latr. dec. 25. num. 2. Rosa d. c. 473. num. 23. 24. p. 9. Tonn. resol. 158. in fine p. 2. A. o. ia de prim. cred. reg. 3. am. p. 64. 1. re. col. contr. 61. n. 1. 19. Nos ad Rom. in l. 60. num. 24. lib. 1. *Manf. conf. 1200. num. 47. Plures apud Gimb. obf. 106. num. 4. D. D. apud Summat. contr. 29. num. 8. 12. 13. Castell. contr. tom. 4. c. 1. num. 117. seqq. Salg. labr. p. 2. c. 3. num. 3. & seqq. Vireol. conf. 62. num. 19. 20. Maxime si creditores p. iudicium sequestrum lib. 2. Rosa d. c. 473. num. 10. Diana tom. 6. ar. 37. fol. 153. seqq. Carle. nol. de indic. tit. 3. disp. 27. Salg. labr. p. 2. c. 28. d. n. 34. Andreol. contr. 219. num. 2. Caster. p. 2. c. 6. num. 38. Larab. conf. 39. num. 11. 12. Anna alleg. 80. num. 8. C. yrie. contr. 124. num. 3. Neguerol. alleg. 11. num. 139. Rice. id Fran. b. dec. 53. Mogon. dec. Lnc. 1. num. 25. Castell. tom. 4. contr. 40. num. 117. Coll. d. de retro. ar. c. 5. n. 9. num. 12. R. Marin. ad Reuert. dec. 443. num. 4. Andreol. contr. 219. Postb. resol. in l. 22. Cress. p. 5. 116. d. n. 92. in 2. edit. & ob. relati per Olea de cess. tit. 6. q. 11. n. 27.*

- 54 Et quod fiat parte opponente, relati per Castell. lib. 4. c. 40. num. 10. Vireol. ad Affl. dec. 121. num. 1. Late b. conf. 164. Larab. iust. 39. num. 10. Gitz. ad Capyc. Latr. d. dec. 25. num. 5. seqq. Staib. resol. 80. num. 7. Andreol. contr. 219. n. 7. 8. Postb. resol. 221. num. 10. Rosa dec. 183. num. 3. p. 9. Dmozet. dec. 291. num. 4. seqq. Andreol. contr. 219. num. 3. 6. 7.

- 55 Tamen in contrarium est verus, & sic quod fiat compensatio in p. iudicium creditoris hypotecarii creditoris anterioris sui crediti, quod compensare intendit, Scac. de omni. re. 5. 2. gl. 5. d. num. 324. seqq. Galt. de cred. c. 4. q. 7. d. n. 356. D. D. apud Rod. num. de dec. off. Merat. no. 100. num. 598. seqq. Gratian. disp. 948. num. 1. Ansaldo. de commerc. & mercat. disp. 93. an. 26. Olea de cess. in fin. tit. 6. q. 10. num. 10. & 27. Andreol. contr. 219. num. 1. Carlen. de indic. tom. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 27. num. 27. Capyc. Latr. dec. 25. num. 27. seqq. Gimb. obf. 106. num. 8. seqq. Merlin. de p. g. lib. 2. q. 3. in fine. P. Affl. contr. 218. num. 49. & c. 41. seqq. Lue. ad Franchis dec. 52. num. 2. Card. de Luce tom. 2. de regal. disp. 26. n. 7. d. f. 116. num. 3. & tom. 3. tit. de deb. disp. 46. num. 12. de iure disp. 161. num. 39. Gob. conf. 120. num. 10. R. Marin. ad Reuert. dec. 443. num. 5. 6. Rosa d. c. 473. Vireol. cor. fol. 61. num. 26. Vbi vi ante in iudicacionem, & sequestrum, Rom. dec. 107. num. 10. post Merlin. de p. g. cor. d. contr. 29. num. 3. & 10. & contr. 33. num. 31. & contr. 29. num. 15. Card. Luce de regal. disp. 26. num. 7. disp.

FF 2

116.

116. n. 2. de dote. d. 161. n. 39. de cred. d. 40. n. 7. Rodoc. conf. 45. n. 42. seqq. Ansaldo. de comm. & mercat. d. 93. n. 26.
- 57 Et cum opponitur ipso iure, & facto, & ab instanti debui oppositum permissi, & extinguuntur. Gratian. cap. 728. n. 6. Cappy. Latro dec. 25. n. 29. Garba d. 106. n. 15. Poffibius resol. 121. n. 23. Salgad. d. 28. n. 21. 22. Rota dec. 370. n. 2. p. 17.
- 58 Ideo si statim extinguitur nomen debitoris, resoluitur hypoteca creditoris anterioris, Orshoboa. dec. 55. n. 13. Merlia. de pign. dec. 107. Carleual. d. c. 18. n. 11. Luca ad Frauch. dec. 53. n. 3. Galeota contr. 63. n. 10. 11. lib. 2.
- 59 Et sufficit factum tale proponere, ex quo implicite resultat compensatio exceptio, nā non est necesse specificare opponere compensationem, Bar. in l. 1. a. 6. de excepti. Franch. dec. 527. n. 7. Cappy. Latro dec. 25. n. 26. Rouit. conf. 60. n. 4. lib. 1. Galeota contr. 63. n. 10.
- 60 Immo ubi debitoris damnum, & praeiudicium imminet ipso iure, & absq. facto hominis, fit compensatio, Scacc. de commerc. d. 15. n. 436. Gait. d. 7. n. 358. Palenz. conf. 78. n. 37. lib. 1. Hoder. ad Sord. dec. 117. n. 6. 19. Carleual. d. disp. 27. n. 4. Nig. de excepti. c. 13. §. 13. n. 11. Rota dec. 409. n. 27. p. 9. Cappy. Latro d. dec. 25. n. 22. Vrecol. d. consulti. 61. n. 29. D. Card. Luca tit. de deb. & cred. d. 46. n. 15. Nos ad Ront. d. conf. 60. n. 3. lib. 1.
- 61 Nec obstat, quod creditor anterior praeferatur posteriori, quia limitatur quoad nomen, ipse creditoris, qui ex alia causa esset debitor sui debitoris, sed in quo nomine praefertur ex vi compensationis, anteriori creditori, nullo addito hominis ministerio. l. 4. l. 10. ff. de compensat. fia. C. de dem. Tindor. de compensat. p. 1. art. 6. n. 47. §. 1. 74. art. 7. n. 27. Scacc. de camb. §. 2. gl. 5. n. 417. 424. 437. Gait. de credit. c. 4. q. 7. n. 355. Cappy. Latro dec. 25. n. 27. Qui compensationem hanc admitti etiam voluit de fructibus cum interesse, & forte ex Ofeseb. dec. 160. ad fin. Cap. blde. baron. p. 1. n. 272. Esob. de ratiocin. comp. p. 1. n. 7. C. p. p. sup. n. 27. 29.
- Et quod admittatur compensatio dicunt etiam Gratian. d. 948. n. 1. T. head. alleg. 69. P. Affili. contr. 28. n. 49. & contr. 41. 42. Cynr. obs. 106. Sed his bene responderi Salgad. supra p. 35.
- Quae conclusio maxime procedit, ut non admittatur compensatio in praeiudicium Tertii, quousque ille Tertius creditor petiit, sibi satisfieri super nomine debitoris sibi obligato, antequam opposita fuisset compensatio, Nos sup. n. 24. Vrecol. consulti. 61. n. 20. Frances de Intervi. q. 35. n. 8. 9. Cynr. obs. 106. n. 12. Sed P. Affili. contr. 41. n. 26. conciliat has opiniones dicens talem Scacc. & Carleual. procedere in casu, quo creditor anterior potest sibi satisfieri super nomine obligato, & asserti eorum verba, scilicet Scacc. n. 436. Et Carleual. n. 4. vers. si in casu. Et illi Salgad. procedere in nomine obligato decocto, prout processisse dec. 53. Franch.
- 62 Et contra patrimonium decocti, quod est multo amplius hoc idem procedere voluerunt Rota dec. 183. & d. dec. 409. p. 7. P. Affili. contr. 41. d. n. 26. D. Luca ad Frauch. dec. 53. n. 15. Vrecol. consulti. 10. n. 2. consulti. 1. n. 1. Salgad. labyrinth. p. 2. c. 3. n. 33. & seqq. Masfrelhad Cappy. Latro dec. 124. n. 18. Scacc. supra n. 436. Rodoc. conf. 45. ex n. 6.
- Quid quid dicant Rota Gen. dec. 8. n. 15. Rota de devot. nec. 100. n. 305. seqq. ubi decissum refert multoties. Rota disp. 147. nam iam semper decissum, & practicum refert Girba d. obs. 106. in fine, eadem Rota apud Cenc. dec. 160. n. 12. dec. 168. n. 6. Poffibius resol. 121. n. 31. Vrecol. d. consulti. 61. n. 21. seqq.
- 63 Non procedere haec opinio, si creditum compensandum superueniat post decretum, vel suspectam decoctionem, nam tunc quidquid agitur nullum, & irritum est, Card. de Luca de regal. d. 26. n. 6.
- Secus, si ante. l. 4. vi supra Corin. dec. 1659. n. 2. seqq. D. D. sup. citati.
- 64 Procedit compensatio licet talis debitor, & creditor sit credens inuolens, nam licet illi solvere donec fiat iudicis inhibito, D. Gob. consulti. 89. n. 7. D. Luca de dote d. 35. n. 6.
- 65 Et fit compensatio licet creditum sit ipsi debitori cessum, nam statim ac in sua persona pervenit fit compensatio, l. 18. ff. de compensat. Amos. ref. 17. n. 6. Olea de cessat. §. 4. l. 11. n. 33. Vrecol. consulti. 61. n. 40. Rota dec. 386. n. 21. p. 16. Gob. d. consulti. 130.
- 66 Quod non admittatur compensatio in praeiudicium aliorum creditorum anteriorum, quando quis est debitor alicuius decocti, vel proxime decocturi, Vrecol. consulti. 61. lib. 2. Rota p. 19. rec. dec. 183. dec. 409. n. 19. seqq. post Merlin. de pign. dec. 107. n. 10. Franch. dec. 53. D. Gattier. de compensat. q. 18. n. 44. lib. 1. & n. 9. seqq. & n. 91. seqq. Cane. var. lib. 2. c. 6. n. 83. Castill. contr. lib. 4. c. 4. n. 111. Rota dec. 701. post Farinac. Noguerol. alleg. 11. n. 139. Ann. alleg. 80. n. 8. Salgad. labyrinth. p. 2. c. 19. n. 34. & p. 3. c. 3. ex n. 31. & c. 28. ex n. 25. Marin. ad Renert. dec. 443. n. 5. Rota post Cenc. de consulti. dec. 160. n. 10. Andreol. contr. 239. Rodoc. conf. 45. n. 48. Card. Luca de regal. d. 26. n. 7. disp. 116. n. 2. de credit. d. 50. n. 3. P. Diana tom. 6. tract. 3. resol. 123. & seqq. Girba obs. 106. Nos d. consulti. 60. n. 24.
- 67 Licet contra dicat Idem Diana p. 3. tract. 3. ref. 10. Vbi etiam si haberet iure depositi. Intelligendo tamen de debitis tantum personalibus, & non habentibus specialem hypotecam, aut pignus, & p. 11. tract. 3. resol. 23. & p. 3. resol. 80. Carleual. de iudic. lib. 2. tit. 3. disp. 27. Responso compensat. c. 3. q. 10. Merlin. de pign. lib. 2. tit. 1. q. 23. n. 13. Olea de cessat. tit. 3. q. 9. n. 11. T. beodor. alleg. 69. P. Affili. contr. 28. n. 49. c. intro. 41. 42. Luca ad Frauch. dec. 53. ex n. 22. ad Masfrelhad Cappy. Latro dec. 25. n. 16. & dec. 124. Idem Reg. Cappy. Latro dec. 25. n. 27. Scacc. de comm.

- merc. §. 2. glof. 5. num. 424. *Gall. de credit. 49. 7. num. 355. Card. Luc. de creat. diſp. 46. num. 12. diſp. 48. num. 6. de regal. diſp. 26. num. 1. diſp. 116. num. 2. Roſſij. de camb. 2. diſp. 7. §. 3. num. 35. *Ammat. contr. 29. num. 9. ſeqq. Poſſib. ref. 121. num. 21. Z. mo- gan. de compenſat. diſp. 8. c. 6. Onat. de contr. diſp. 10. num. 2. *Archi. 3. diſp. 8. ſect. 3. Gibaldi de Vniuerſ. negot. 10. num. 2. lib. 5. c. 2. art. 9. *Bald. ad Ramon. conf. 36.****
68. Dicunt aliqui hoc non procedere, ſi adſit actio denunciatio. *Franch. d. dec. 3. Reg. Cypre. Latr. diſp. 11. c. 25. Al. artian. dec. 31.*
69. Vei quando petitiu fuit ſibi ſatiſfieri ſuper illo nomine, quando de compenſatione fuit oppoſitum, nam ſicut ſoluere non poterat, ita, & non compenſare. *Giz. ad Cypre. Latr. d. dec. 25. num. 3. 4. Staiban. ref. 30. num. 9. lib. 1.*
70. Sed contra dicit *Latr. ad Franch. d. dec. 5. 3. n. 4.* Illa ratio, quod ſcit contra decedentem intrat compenſatio, ſicut contra Ceſſionarium, *Man- ſiell. ad Cypre. Latr. d. dec. 25. n. 18.*
71. Haud refragane ceſſionis denunciatione. *Aſſi. contr. 28. num. 35. 47. 54. Berth. de clauſ. clauſ. 29. §. 17. num. 24.*
72. Aut parvis debiti ſolutione abſq; proteſtatione, aut pro reliquo impediatur, quominus com- penſatio opponi poſſit. *Olen ſup. n. 29.*
73. Sed prima opinio, quod poſt denunciatione non poſſit fieri compenſatio, verior eſt, quia, iactius ille creditor prius petierat ſuper eo debitoris nomine ſibi ſatiſfieri, quā oppoſita fuiſſet compenſatio, eſſe de inhib. l. §. 7. c. 5. num. 10. 11. *Cypre. Latr. d. dec. 13. num. 28. 7. beſ. dec. 221. Loderib. cooq. 164. num. 9.* Et ita accipienda ſunt, quæ dixit *Rota Cen. dec. 190. Roderic. de num. red. lib. 2. q. 19. num. 5. in ſequentes Franch. dec. 53. Aſſi. de exe- cut. §. 7. c. 65.*
74. Igitur ſoluere non poterat, ad ter. l. 3. c. de nonat. ſi nec compenſare, quia ſoluere dicitur, l. ſi peculium. §. 1. ff. de ſtat. liber. l. ſoli. un. ff. de cood. & demonſtrat. l. ſolutionis, ff. de ſolut. l. ſi debitor, ff. qui poſſit. in pign. bab. bab. *Rouit. conf. 71. num. 10. lib. 2. Carter. dec. 9. 3. num. 18. C. roſſ. except. 16. num. 9. Cypre. Latr. d. dec. 25. num. 50.* Nam vi diximus ſup. pari procedunt compenſare, & ſoluere, *Deuſan. conf. 4. num. 19. in 5. Surd. dec. 117. num. 1. Rota dec. 8. num. 20. dec. 16. num. 6. dec. 26. num. 32. dec. 214. num. 5. p. 1. Rota Gende. 103. num. 3. T. in raq. 2. de retr. diſp. 3. §. 3. Cum ſi ſolutionis ſpe- cies ſoluitur, ſi qui poſt or. in pign. bab. *Surd. conf. 112. num. 58. Rom. in. conf. 6. num. 16. Immo vero ſolutio, T. inter. 199. §. 45. num. 37. 190. 2. C. roſſ. except. 16. num. 12.**
75. Nam, qui compenſat omnino numerat, & ſoluit, & ſi non naturaliter, ſaltem ciuilitur, quæ ciuilis negotiorum operatio, quam natu- ralis arg. l. a. iop. o. ff. de adopt. lib. l. ff. de liber. & poſſib. *Aret. de ſidei. inſ. ſect. 10. §. p. 9.* Ac contra, *executionem, Par. tom. 1. temp. 3. num. 8. Aze. ed. l. 1. num. 129. tit. 21. lib. 4. Pal. u. conf. 183. num. 38. Par. d. d. lib. 7. quod. a. ſim. p. 5. §. 1. num. 30. Ro- deric. de execut. c. 6. n. 8.*
- Quod ad has conſiſiones remittimus *DD.*

Lectores ad ſcripta per Nos ad *R. Rouit. conf. 60. num. 14. C. ſeqq. lib. 1.*

76. Admitti debet compenſatio, quamuis credi- tor mutatoriam à Principe reſtaſſet. *Cala. n. de agat. c. 107. num. 19. ſect. lib. 2. Gob. ſup. n. 23.*
77. Compenſatio, vi diximus ſup. num. 39. & 40. ſi ipſo iure ad impediendum curſum vſura- rum, ſed regulariter non ſi ipſo iure, ſed de- bet opponi, *Surd. dec. 191. num. 14. C. coſ. 87. num. 24. C. conf. 246. num. 28. R. Cypre. Latr. inſul. 86. n. 37. Lorr. dec. 87. C. eſſ. ſect. 317. num. 4. Aſſi. de com. m. & m. reat. d. ſ. 93. num. 24. Corleſi. de indic. com. 2. diſp. 27. n. 5.*
78. Quæ oppoſitio fieri ſufficit proponendo fa- ctum tale, & ex quo implicita reſoluit ſolu- tionis exceptio, *Rouit. conf. 60. num. 4. lib. 1. Roderic. conf. 45. num. 25. Girib. obſ. 106. num. 22. Hociern. ad Surd. dec. 117. num. 21. Franch. dec. 527. num. 7. D. Calce. contr. 63. num. 10. lib. 2. C. n. p. y. Latr. dec. 25. num. 26. Aſſi. de diſp. 93. num. 27. Nos inſr. num. 105.*
79. Quod eſt intelligendum, niſi in iudicio deberet opponi, vi requiritur in compenſatio- ne neceſſaria, ſecus in voluntaria, *beſ. n. de compenſat. c. 96. num. 51. & q. 7. Ricc. coll. ſ. 182. Silgad. labyr. p. 2. c. 28. a. n. 9. & 21. Girib. obſ. 106. num. 22.* Vbi an ſingulis annis, menſi- bus, & diebus.
80. Datur etiam compenſatio non præcedente oppoſitione, ſi adſit æquitas, vi ſi id emer- gat in damnum æquorum creditorum debito- ris non opponentis, bene *Merlin. de pign. l. b. §. q. 6. num. 13. f. q. 9.*
- Et quando ſi ipſo iure, ſi per errorem, ſi omiſſa exceptio compenſationis, habet, non opponens conditionem indebiti, *Olea de reſſ. tur. tit. 6. q. 11. num. 31. Aſſi. de com. m. & mercat. diſp. 93. num. 1. ex l. ſi amb. §. ſi quis it. tur. ff. de compenſat. l. 30. 40. §. ſi p. vs. ff. de cond. indeb. quod dicitur, §. penult. ff. de impen. in reb. dom. ſal. Faber lib. 12. conſect. c. 9. Di- cemus inſr. n.*
- Sic ſi ipſo iure vſque ad concurrentem, quantitarum à creditore petiam, & pro rata, impedit curſum vſurarium, quando creditor poſſet petere ſolutam, *Rot. poſt Al. in d. pign. dec. 47. n. 6. & 9.*
- Vnde in cenſibus non ſi ipſo iure, ſed poſt oppoſitionem, *Rota d. dec. 47. num. 7.* Secus ſi cenſus eſſet redimibilis, n. 8.
- Etiā in dote ſi ipſo iure ad impediendum curſum vſurarium, *Rot. poſt Merlin. ſup. dec. 74. num. 25.*
- Quod poſſit fieri compenſatio vſque ad 6. concurrentem quantitarum petiam à creditoribus dicunt *Roderic. de exe. m. c. 6. num. 8. Deuſan. conf. 4. num. 30. lib. 5. p. rege. conf. 107. lib. 2. & obliga- tionem tollit, Oſſeb. dec. 92. num. 10. Manent. dec. 18. n. 8.*
- Et licet quis non cogatur recipere creditum diminutum, l. T. mor. §. iuratus, ff. de vſur. l. ſi ſoluit, §. qui fundum, ff. de contrab. empt. quidam aſſima-

utrumq. ff. si certum petat. Gomez var. tom. 2. cap. 30. nu. 2. Eschob. de ratio. in lib. 2. c. 14. nu. 15. Gratian. disc. 105.

1. Ita nec ficta solutio, quæ compensatio est. Gratian. d. disc. 105. nu. fo. disc. 224. n. 23. 24. 36. Nisi residuum conferat. Gratian. disc. 722. n. 49. Laderb. conf. 164. n. 10.

Tamen hæc non procedunt in compensa-
tione, quæ minuatur fieri potest, l. c. m. m.,
l. inuicem, C. de compensat. Sord. conf. 177. nu. 9.
Cappye. Letr. dec. 25. nu. 39. Gratian. disc. 749. nu.
6. Affin. de execut. §. 7. e. 167. Colla. de rationat. q.
65. n. 5. 6. 7. late Gurb. obs. 106. n. 16. seqq.

81 Sic compensatio non fit ipso iure, sed debet
opponi ab homine. Henard. conf. 38. nu. 15. seqq.
lib. 2. R. Marin. ad Reuert. dec. 443. n. 5. Beninten.
dec. 37. Rocca disp. 146. Staiban. ref. 80. nu. 7. D.
Scoppa ad Fab. in C. lib. 2. tit. q. expl. 11. nu. 4.
Card. Luca. de deo disc. 79. nu. 3. de credit. disc. 46.
nu. 14. seqq. Riet. coll. 1123. Cœnar. equan. in
p. 1. §. 4. d. nu. 18. de passis in 6. Salg. d. labyr. p. 2.
c. 28. d. nu. 9. c. 21.

Sic habet locum ab eo tempore, quo partes
voluerunt. Gratian. disc. 728. nu. 6. 7. Vbi quod
sufficit extrajudicialis declaratio. Posth. resolut.
121. nu. 23. Rota dec. 199. nu. 3. tom. 2. p. 4. rec. Du-
noz. in. dec. 291. nu. 4. dec. 391. n. 1. Bich. dec. 177.
nu. 10. D. Card. Luca. de cred. disc. 46. n. 13. D. Sa-
minias. contr. 29. n. 3. contr. 33. n. 13.

82 Prout est in censu, in quo non admittitur
compensatio ipso iure, sed solum facta opposi-
tione. Perez. conf. 107. nu. 3. lib. 2. Roderic. de ann.
reddi. lib. 2. q. 18. nu. 9. seqq. Cœsar. de censib. q. 88.
nu. 6. Ea ratione quia in extinctione census
requiritur intimatio creditorum, tum oblatio pec-
uniæ censualis, sed oppositio necessaria vide-
tur, quæ loco oblationis deserviat. Merlin. de pi-
gnor. lib. 5. tit. 1. q. 6. 12. Precol. consulti. 61. nu. 14.
27. vol. 2. Rot. post Merlin. de pignor. dec. 46. nu. 6.
seqq. Rota p. 13. rec. dec. 435. Bich. dec. 380. nu. 24.
seqq. c. dec. 405. nu. 9. seqq. Rota p. 17. dec. 272.
nu. 26. seqq. p. 18. dec. 316. Vireol. consulti. 61. nu. 14.
seqq. Dicem. in infam.

83 Sic est exceptio, non actio, & defensio. D.
Gutierrez. de compensat. lib. 1. q. 7. nu. 14. 22. q. 2. nu.
23. q. 16. nu. 44. lib. 2. Scoppa ad Merlin. p. 24.
nu. 12. lib. 2. Paton. de locat. c. 42. n. 42.

84 Sed esse actionem mixtum dixit Bersai. de
compensat. q. 3. nu. 134. 2. q. 40. nu. 4. Gutierrez. q. 9.
nu. 2. lib. 5. q. 12. nu. 17. lib. 5. q. 7. nu. 24. lib. 4. q. 9.
nu. 16. Donad. de reuociat. c. 4. nu. 87. c. 32. nu.
162. 167. 168.

85 Quod non fit exceptio, Cœsar. alleg. 23. nu.
43. Prat. disc. 6. n. 3. 5. lib. 3. R. Cappye. Letr. consulti.
86. nu. 37. Barbo. in lusi consulti. C. de compensat.
nu. 20. seqq.

86 Quod opponatur per viam retentionis, Ad-
furs. consulti. 409. nu. 21. Dicem. in infam. 385.
vbi de ratione.

87 In Mercatoribus compensatio fit absq. op-
positione. Rota dec. 183. p. 9. rec. Card. Luca. de
cred. disc. 46. nu. 15. Luca. de pluralit. hom. legat.
cap. 7. n. 2.

87 Compensatio ad euitandam moram, vel pen-
nam, fit ipso iure, cum amæ opposiotionem,
quando sumus in debito compensabili, in aliis
verò casibus non fit ipso iure, sed opus est op-
positione, nisi quis in creator, & debitor sui
ipsum non admittitur ad euitandam poenam.
incurram, admittitur ad euitandam pignoris
distraktionem, l. cum atter. r. ff. de compensat.
Rosi. obs. 74. nu. 4. seqq. Fran. b. dec. 327. nu. 3.
seqq. Sord. dec. 191. nu. 15. Affin. dec. 121. nu. 2. Gra-
tiani. disc. 728. nu. 6. Luca. de cess. fol. 88. nu. 4.
fol. 89. nu. 10. Aufald. de commerc. disc. 93. n. 24.
Rocca disp. 146. Marin. ad Reuert. dec. 493. nu. 8.
Trentac. q. var. lib. 3. tit. de compensat. n. 24. Strab-
ban. obs. 80. nu. 6. seqq. si debitum est compensa-
bile. Card. Luca. de deo disc. 79. nu. 3. de credit.
disc. 46. nu. 14. seqq. Donad. de reuociat. c. 30. nu. 49.
5. 52. cap. 32. nu. 133. Donad. consulti. 43.
Deffissus Dom. Vireol. consulti. 61. nu. 29.
Nos ad Rovit. conf. 60. n. 13. lib. 1. Saminias. contr.
33. nu. 85. contr. 32. nu. 31. Rota post Merlin.
de pign. dec. 126. n. 16. R. Cappye. Letr. dec. 25. Rodoc-
conf. 45. nu. 3. 4. 5. Rota dec. 409. nu. 21. p. 9. rec.
Card. Luca. de camb. disc. 2. nu. 1. Hodier. ad Sord.
dec. 117. Kaler. conf. 78. nu. 37. Sabell. sup. nu. 2.
D. Gutierrez. q. 5. nu. 23. lib. 1. seqq. D. Petr. in lit. 166.
nu. 186. Prat. lib. 3. disc. 6. nu. 28. Nos ad Rovit.
d. conf. 60. nu. 2. 10. D. Scoppa ad Merlin. contr. 24.
nu. 12. lib. 2. Ripol. var. ad p. 7. nu. 314. 325. Car-
pene. in sua praxi iudic. p. 3. c. 7. n. 16. G. m. de credit.
c. 4. q. 8. nu. 10. 16. Luca. de cess. fol. 82. nu. 6.
Salg. labyr. p. 2. c. 28. nu. 21. Boudon. collat. legat.
43. nu. 26. Gratian. c. 356. nu. 22. Cappye. Letr. vbi
Ad. dec. 25. Be. Jan. de compensat. c. 9. 6. In pena
nu. 32. c. seqq. D. Gutierrez. de comp. lib. 1. q. 6. lib. 1.
q. 29. nu. 12. lib. 1. c. num. 18. q. 4. nu. 34. lib. 2.
q. 10. nu. 39. lib. 3. q. 14. nu. 46. lib. 3. nu. 32. lib. 5.
q. 10. nu. 38. lib. 5. q. 17. nu. 25. lib. 5. contra Guiti-
in tract. de credit. c. 4. q. 8. sub nu. 1016. dicit Bar-
bot. de assig. l. 4. nu. 71. Alder. c. e. symbol. conu-
tit. 4. c. 10. n. 65. Luca. labyr. cess. iur. c. 38. n. 9.

Et ad euitandam poenam, vel interesse fit
ante oppositionem, & post tempus deductum
retrotrahitur, Tirag. q. de retract. §. 3. gl. 3. nu. 4.
Rolan. conf. 87. nu. 27. lib. 1. Sord. ad m. q. 42.
nu. 88.

88 Maxime vbi creditum, & debitum dependet
ex vnico contractu, R. Cappye. Letr. dec. 25.
nu. 23. Paton. alleg. 131. nu. 11. Hodier. ad Sord.
dec. 117. n. 19.

89 In petitione hæreditatis non fit ipso iure,
D. Gutierrez. q. 6. nu. 1. lib. 2.

90 Item ad impediendum caducitatem fit ipso
iure, si emphyteuta debitor Canonis, sit credi-
tor domini ex alia causa, in pari vel maiori sū-
ma, & paratus sit compensare, non obstante
iuramento, quando creditum compensandum
est liquidum, vel potest in breui liquidari arbi-
trio iudicis; Et consilium in genere, & quantita-
te compensabilis, secus si in specie, vel e contra,
vel alternativè. Enghin. de iure emphyteut. de solut.
Canon. q. 1. nu. 300. seqq. Nos d. conf. 60. nu. 4. Ad-
dis.

dit. ad Affl. dec. 121. n. 1. Gamma dec. 91. nu. 2. Ber-
fau. de compensat. c. 1. q. 6. num. 30. 31. Gigant. de
pension. q. 92. num. 9. D. Guttier. d. q. 6. nu. 78. q. 4.
nu. 30. lib. 2. q. 8. nu. 8. lib. 2. nu. 34. & lib. 2. q. 8. nu.
70. Rodier. conf. 45. nu. 5. Donad. de renunciat. r. 30.
n. 49. Not. ad Renti. conf. 60. n. 9. lib. 1.

91 Ex quando fit ipso iure, non obstat replica-
tio partis adversæ, Berfau. c. 1. q. 9.

92 Emphyteuta, qui non est creditor Domini
directi in quantitate equali debito Canonis,
non cuius potnam priuationis, prætextu com-
pensationis ipso iure, vel ubi creditor Canonis
consistit in specie, creditur vero in quantita-
te, Berfau. de compensat. c. 3. q. 17. Fulgus. de iure
emphyteut. de solut. Canon. q. 1. nu. 318. Castill. lib.
4. n. 114.

Admittitur compensatio meliorationis cũ
deterioratione, in re emphyteutica, vel feu-
dali, ad effectum cuiusdam caducitatis, ex ca-
pitae deteriorationis, ubi agitur de eadem em-
phyteuti, vel feudo, secus si de diuersis. Ibi ne-
gata, in fine ff. de negot. gest. l. de Hoff. pro socio.
Ludon. der. Luc. 8. nu. 12. Carlu. contr. 2. num. 67.
contr. 5. 2. nu. 53. seqq. D. Guttier. q. 8. nu. 20. lib. 2.

Ex semper meliorationis compensatio cum
deteriorationibus. Idem D. Guttier. lib. 2. q. 17.
nu. 63. Gallus de fructib. d. sp. 1. 3. nu. 74. Peregr. de
fideicom. art. 50. num. 79. Angelus de expens. & me-
liorat. art. 7. n. 6. art. 13. nu. 3. q. art. 11. n. 58.

93 Sed quod semper fiat compensatio ipse iure
statim ac cepit hinc inde deberi, tenet glossa-
tor Martinus contra Azor. in rub. C. de compen-
sat. num. 13. Tindar. de compensat. art. 6. num. 51.
seqq. art. 7. num. 27. Secc. de commerc. h. 2. glo. 5.
num. 433. seqq. Trendacq. ref. tit. de compensat. ref.
1. num. 24. R. Ponte conf. 75. num. 17. lib. 1. Affl.
dec. 121. Renti. conf. 60. vol. 1. decilum referat, &
conf. 71. num. 9. vol. 2. ubi nostra addit. R. Cypre.
Lutr. dec. 25. ubi decilum refert. Rota post Mer-
lin. de pign. dec. 124. d. num. 15. Merlin. ibid. lib. 5.
q. 6. Carlu. contr. 36. num. 20. Rodier. conf. 45. nu.
5. seqq.

94 Sic ipso iure compensatio expensarum, ali-
mentorum in operibus præstatis. D. Guttier. lib.
1. q. 6. nu. 89. q. 23. nu. 21. lib. 4.

95 Fit ipso iure in expensis factis gratia fru-
ctuum. D. Guttier. d. q. 9. nu. 90.

96 Item in expensis factis in eruditione pueri.
D. Guttier. d. q. 6. nu. 91.

97 Item quando agitur de liberatione pignoris.
D. Guttier. d. q. 6. nu. 92.

98 Admittitur ipso iure quando interesse debe-
tur ex conventionione, vel promissione, Vel ubi
par est creditorum conditio. In expensis factis
in dote. Quando inest contractui, cuius causa
sententia laxe est. Quando oritur ex eodem
contractu, ex quo agitur. Fit Ipso iure in fru-
ctibus ex pignore perceptis. Item in omni casu,
in quo præiudicium inferitur creditoribus, si
ipso iure compensatio non esset indulta. D.
Guttier. d. q. 6. num. 93. & seqq.

99 Compensatio admittitur in omnibus actio-

nibus, tam bonæ fidei, quam stricti iuris. D.
Guttier. q. 1. num. 24. lib. 5. & in alijs locis. q. 20.
num. 1. seqq. lib. 5. q. 1. num. 63. lib. 5. Humili. lib. 4.
dir. ref. c. 1. p. 9. str. q. 2. Donell. comm. tur. clud.
lib. 1. c. 15.

100 Verum ut deur compensatio cum se ipso,
requiritur bona fides. Card. Luca de credit. disc.
48. nu. 5. disc. 49. num. 5. disc. 50. num. 5. Circumstan-
tiæ excludentes compensationem cum se ipso.
Card. Luca de credit. disc. 46. num. 13. disc. 47. ex
num. 14.

101 Compensatio post oppositionem, ipso iure
extinguit debitum antequam sententia feratur.
D. Guttier. q. 7. nu. 33. lib. 1. Donad. de renun-
ciat. r. 32. num. 160.

102 Quæ sit à lege, ipso iure non habet oppo-
sitionem, focus illa, quæ fit per oppositio-
nem partis. D. Guttier. d. q. 7. nu. 38. Donad. de re-
nunciat. cap. 32. num. 134.

103 Quid fauore minoris. Donad. d. cap. 32.
num. 174.

104 Fauore debitoris inducitur compensatio
ex quocumque facto. Asfeld. de commerc. disc. 93.
num. 27.

105 Verum licet compensatio fiat ipso iure
absque oppositione, ut s. p. Diximus, tamen
debetur opponi, ut de ex iudici constet, per mo-
dum denunciationis, quod fieri potest nedum
expressè opponendo ipsam compensationem,
sed & tacite, & virtualiter allegando factum,
ex quo possit ipsa compensatio apparere, nimirum
exhibendo instrumentum, quo constat,
actorem agerem contra ne, in decem; tori-
dem mihi debere. French. dec. 527. num. 7. R. Ro-
nuit. d. conf. 60. n. 4. lib. 1. Theodor. d. alleg. 69. nu.
1. Rodier. d. conf. 45. num. 24. Asfeld. de commerc.
disc. 93. num. 24. Diximus sup. nu. 78.

106 Sed debetur, & creditum mutuo non con-
funditur in illis casibus, in quibus compen-
satio simpliciter prohibetur. Ibi tamen. c. 35.
de condi. & indeb. Rodier. d. conf. 45. nu. 47. putà si
sit data forma pro solutione. Crass. de except. ex-
cept. 16. num. 59. 77. 5. contr. contr. 33. n. 68.

107 Pretij debui per emptorem, an censetur
facta ipso iure, si ante emptionem acquisi-
rat credita contra venditorem. Card. Luca de
empt. d. c. 21. nu. 10. Vbi remissive.

108 Admittitur compensatio existente pignore
apud creditorem, quod ab eo distrahi possit,
dicitur indulta ipso iure compensatio, ad evi-
tandam pignoris distractionem. Trendacq. de
compensat. art. 6. num. 49. Barbosa in l. si iussit. nu.
23. C. de compensat. Castill. lib. 4. contr. c. 40. num.
110. Trendacq. var. lib. 3. tit. de compensat. num.
24. & tit. de præscript. ref. 1. num. 24. Berfau. c. 1.
q. 6. num. 36. & c. 2. q. 33. nu. 65. D. Guttier. q. 33.
num. 4. lib. 3.

109 Compensatur ipso iure fructus ex pigno-
re percepti cũ Vñis, quæ tñpore perceptionis
fructuum maturatæ sunt fauore pignoratarii, sed
reliquum cedit in compensationem foris. Post-
bius de substat. dec. 88. num. 24. Berfau. nu. 37. seqq.
126.

126. ff. de condit. indeb. Conciol. alleg. 23. nn. 39. Renet. dec. 443. Rouit. in prag. 2. de censib. nn. 30. Milla. dec. 2. nn. 63. 64. Gratian. dist. 794. Rotae. Rom. p. arre. tom. 1. de 211. nn. 14. 15. Leoni. de usur. q. 27. nn. 46. Costa de naturat. q. 61. Merlino de pign. lib. 5. q. 45. num. 80. Olea de cessur. q. 10. it. 6. num. 37. D. Petra. in rit. 20. num. 12. Reg. Cypre. Latr. dec. 30. num. 1. Manfrellad Cypre. Latr. dec. 25. num. 23. Vide infra nn. 296. se. 39.

Quod fructus pignoris in sonem computantur dicunt etiam 7 yndar. de comp. r. s. art. 3. nn. 8. alias committitur usura. c. cum contra 6. de pignora. 1. & 2. de usur. in 1. Petr. Gregor. v. s. lib. 1. tit. 3. d. 1. p. 8. se. 3. num. 20. Salas de contrahib. in de usur. 1. dub. 28. num. 2. D. Gutierrez de compensat. lib. 2. q. 21. num. 29. vbi ampliat etiam in fructibus, qui percipi potuerunt, qui etiam estimantur fortiter, quoniam res, creditoris dolo, vel culpa pignoriata sunt, ex gl. & Abb. in c. de usur.

Sed compensatio repellitur quando creditor iuravit non molestare debitorem, nec in pignore, nec in pignoris fructibus, donec fuerit solutum, sed soluto debito potest repetere à creditore pignus cum fructibus, tam percipis, quam percipiendis, ne fonerandi deus occasio. Abb. in c. de usur. de iure iur. D. Gutierrez. d. q. 21. nn. 39.

Sic fructus percepti ex equo pignori dato ad Naulum, quatenus supra sumptus factos est locupletior, compensandi sunt, & in libello dicebatur est fructus esse consumptos, venditores, aut comixtos, alias reus absoluitur. M. de. de compensat. q. 9. num. 15. p. 1. D. Gutierrez. sup. num. 46.

- 110 Vbi emptor percipit fructus ex venditione nulla, intrat compensatio ipso iure cum interesse praeter, pro quantitate excedente summam ioc. esse. R. Cypre. Latr. dec. 25. num. 20.

Compensatur expensae factae in fructibus colligendis cum ipsis fructibus. 7 rentat. q. var. tiude compensat. num. 24. Berfand. d. r. 1. q. 6. nn. 43. & c. 2. q. 19. Dicimus infra.

- 111 Fit compensatio Vbi agitur sola facti veritate inspecta. Card. Luca de credit. dist. 47. num. 1. Berfand. c. 2. q. 41. n. 11. He For. Felice. alleg. 26. nn. 10. p. 3. Ofes. h. dec. 1. num. 27.

- 112 Fit compensatio fructuum cum interesse, & meliorationibus, non tamen cum sorte. Manfrellad ad Cypre. Latr. dec. 25. num. 24. Menta dec. 84. num. 20.

- 113 Fit interesse cum interesse, usure cum usuris. Medie. de compensat. p. 1. q. 50. num. 1. Fructus cum usuris. Fabian. C. lib. 4. tit. 23. de fin. 14. nn. 3. & lib. 4. tit. 18. de fin. 5. nn. 10.

- 114 Compensatio est aequitate introducta est, Lexi. consil. C. de compensat. hincque scriptura, C. cod. nam illa licet compescit, dirimit inanes circuitus, incommoda debitoribus laesi, & sic per pauciora, id, quod fieri debet per plura, cum maximo damno, & incommodo debito.

rum. Bruem. in d. lectum. nu. 1. ff. de compensat. Berfand. q. 1. num. 26. D. Gutierrez. q. 3. n. 40. lib. 2. q. 7. n. 47. 50. q. 12. n. 14. lib. 3.

- 115 Et debitori magis interest compensare, quam soluere, D. Meius obs. 149. num. 2. D. Summe. nat. contr. 32. num. 28. Olea de cessur. tit. 7. q. 4. num. 51. Sic melius incumbere rei, quam actioni, l. minus. ff. de reg. iur. Gratian. dist. 346. n. 17. Et melius rem habere, quam petere, Barbosa. axiom. 146. n. 2.

- 116 Et qui compensat vitior in alium eo iure, quo alius erga se vitior, Castill. quotid. lib. 4. c. ap. 40. n. 71. Berfand. sup. n. 28.

- 117 Aequitas facit, quod licet aliqui dicant, quod qui pegavit debitum, si conuincatur non possit opponere compensationem, l. vlt. C. de compensat. Colla de rat. r. 1. q. 61. num. 11. Farinas. repet. indit. q. 36. num. 10. Masall. ad Cypre. dec. 167. num. 1. Amat. dec. de arb. 24. num. 43. D. Gutierrez. q. 24. n. 6. lib. 2.

Licet alii distinguant, vt debitor conuictus de mendacio per testes, non possit, secus per ipsius confessionem, gl. in l. vi. verbo consilia. C. de rumpent. Calvin. de acquit. lib. 3. c. 222. num. 95. Medie. de compensat. p. 2. q. 31. num. 30. Masall. ad Cypre. dec. 167. num. 1. Geli. in de Ludo sing. 96. D. Gutierrez. q. 24. n. 12. lib. 2.

Tamen communiter sententia est, vt quomodocumque sit conuictus, gaudet compensatione, Calvin. d. c. 222. num. 7. Costa. d. q. 61. num. 11. Berfand. de compensat. 3. q. 18.

- 118 Nam de aequitate admittitur compensatio, quamvis alias non admitteretur, Card. Luca de regal. dist. 106. n. 5.

Et vbi non admittitur compensatio, de aequitate datur retentio. Card. Luca de indic. dist. 41. num. 9. de cri. dist. 60. num. 8. Verum est differentia inter vitamque, nam compensatio extinguat debitum, et sic cursum usurarium, l. eus retentio. Card. Luca de cred. dist. 163. num. 8. Dicemus infra vbi de retentione. 385. & seqq.

- 119 Agenti remedio restitutionis in integrum non obijciatur compensatio. Me. de. de compensat. p. 1. q. 40. num. 3. Vrecol. consil. 79. num. 20. Geminus consil. 319. num. 29. vol. 4. Burat. dec. 277. num. 10. D. Gutierrez. de compensat. lib. 3. q. 3. num. 29.

- 120 Debitum vigore restitutionis in integrum recte in compensationem deducitur, post restitutionem petitam. Berfand. c. 3. q. 20. num. 4. 5. D. Gutierrez. q. 24. num. 37. lib. 2.

- 121 Et repetens indebitum non excluditur per exceptionem compensationis. Berfand. sup. n. 9. D. Gutierrez. q. 9. lib. 5.

- 122 Cum Ecclesia dicatur mater aequitatis, contra eam admittitur compensatio. Fabian. lit. 1. de action. 5. in bona fidei. n. 17. Medie. de compensat. q. 2. num. 5. p. 2. Niger. de except. 1. 3. 5. 10. num. 4. Quamvis et quacumque causalaria fuerit sententia fauore Ecclesiae, nam retardat executionem. Berfand. de compensat. c. 3. q. 21. n. 7. Niger. de except. c. 13. 5. 10. num. 6. Idem in Praelato agente, occasione fructuum suorum, Ecclesiae debitorum.

- Nig. sup. num. 7. Berfau. n. 5. locus si fit debitum Prælati agentis. Brunnem. in lid. quod ff. de compensat. Sa. ad. Laby. p. 2. c. 23. num. 98. Quamvis agatur de executione sententiæ laicæ ad favorem Abbatis, vel alicuius monachi eiusdem monasterii. Nig. sup. n. 8. Berfau. c. 3. q. 21. D. Guttier. lib. 2. q. 12. num. 9. seqq. & num. 36. 37. Et sic ipsa etiam compensatio dicitur de compensat. q. 2. n. 5. part. 2. Berfau. d. q. 2. num. 1. D. Guttier. d. q. 12. num. 39. 40.*
- 122 Quæ conclusio supposita limitatur quo ad ea, quæ debita sunt Ecclesiæ, ut distribuuntur in sublevandam necessitatem pauperum. *Medic. de compensat. p. 2. q. 2. n. 5. Quia gaudent privilegio alimentorum. Boss. de alim. c. 19. n. vi. Gratian. dist. 72.8. num. 36. Cizæ ad Capyc. Latr. dec. 25. num. 9. Surd. de alim. tit. 8. privi. 53. n. 6. Crass. except. 16. n. 64. Berfau. n. 10. 11. D. Guttier. d. q. 1. num. 31.*
- 123 Limitatur 2. In Sacerdote petente decimas, nam ei non potest obici compensatio. *Fontenell. dec. 465. num. 22. Ceual. de cognit. per viam violent. p. 2. q. 1. n. 37. Balmaseda de collect. q. 1. n. 2. q. 1. n. 37. C. de compensat. Berfau. num. 12. D. Guttier. q. 1. lib. 3. & lib. 1. c. 12. num. 34. Vel in decimis debitis Ecclesiis. Rebuff. de sent. provis. praf. q. vi. n. 19. Scoppa ad Gratian. dec. 100. n. 20. D. Guttier. de compensat. c. 3. q. 9. limitat. 3. in decima Papali debita Cameræ Apostolicæ. *Motta de decime. 9. num. 172. Nig. de except. c. 13. §. 10. 11. D. Guttier. d. c. 12. num. 35.**
- 125 Excommunicatus, & banitus admittitur ad compensationem. *Berfau. c. 3. q. 22. D. Guttier. q. 16. num. 44. seqq. lib. 3.*
- 126 Conductor compensat pensionem à se debitam cum suo credito. *Pactum. de lqat. cap. 34. Berfau. d. c. 3. q. 23. vbi num. 12. limitat in debito pensionis reservato Clerico, pro alimentis. Anna sing. 101. Paschal. de patr. potest. p. 2. c. 9. num. 69. Affl. dec. 188. Franc. & Luca d. c. 82. Capitl. de baron. prag. 8. p. 1. num. 282. Medic. de compensat. p. 1. q. 14. num. 5. Clarin. contr. 36. n. 23. seqq. Bich. dec. 23. D. Guttier. q. 9. n. 10. lib. 4. Nos infra num. 193.*
- 127 Limitat Berfau. n. 13. si conductor promissit solvere cum iuramento. *D. Guttier. q. 5. lib. 5. vbi nota materia.*
- 128 Venditor agens ad pretium rei venditæ, recte ei opponitur de compensatione. *Isti ex v. ordinant. C. de compensat. Card. Luca de empt. dist. 21. n. 10. in fine. Secus in Fisco venditore. Berfau. d. cap. 3. q. 14. D. Guttier. q. 7. num. 21. seqq. lib. 4.*
- 129 Debitori, qui soluit omiſſa compensa-tione, succurritur, vel per conditionem indebiti soluti, vel pensionem sui crediti. *Berfau. c. 5. q. 1. num. 9. & q. 2. D. Guttier. q. 15. n. 31. lib. 2. & Lariffme q. 8. lib. 3. Auzad. de commerc. dist. 93. num. 23. Diximus sup. num. 40.*
- 130 Sed aliquando cum potest petere quia præsumitur solutum debitum, si concurrant cum.

hac solutione alim coniecturæ. *D. Rocca disp. 155. n. 13. vol. 2.*

131 Compensatio debet esse liquida, & clara, nam de liquido ad non liquidum non admittitur. *Barth. Langerii. §. compensatio. usq. de iure Fisci. Menoch. de arbit. cas. 14. Scoppa de Saluam. lib. 2. q. 4. n. 5. Rota p. 3. distr. dec. 253. n. 3. 4. Gratian. dist. 492. num. 21. dist. 515. num. 35. seqq. dist. 948. n. 5. seqq. 864. num. 22. Tusc. lit. C. concl. 489. 490. num. 54. seqq. Rota p. 9. reced. 380. n. 4. seqq. p. 14. dec. 244. Tharin suppl. comp. dec. verb. compensatio fol. 95. Scoppa ad Merlin. contr. 24. num. 12. lib. 2. Ripol. var. c. 10. num. 354. Gratian. dist. 490. n. 24. Amat. dec. Mand. 23. n. 7. Berfau. de compensat. c. 1. q. 4. n. 13. c. 2. q. 2. n. 25. & q. 3. Masfrella ad C. pyc. Latr. dec. 124. n. 5. Durand. dec. 282. n. 1. q. 5. n. 1. D. Guttier. de compensat. lib. 5. q. 6. n. 65. lib. 1. q. 5. n. 54. q. 9. n. 68. lib. 1. q. 32. n. 10. seqq. q. 27. q. 24. num. 11. lib. 2. q. 2. n. 26. lib. 5. Zachia de saler. q. 104. n. 31. D. Prast. dist. 370. n. 36. lib. 4. & com. 3. Larrea dec. 87. n. 11. 30. Schifard. glib. 5. var. 1. q. 60. D. Palma alleg. 113. n. 33. & alleg. 185. n. 8. & seqq. alleg. 186. n. 19. 32. D. Tranebedin. consulti. 103. n. 49. Rofis obs. 74. n. 19. seqq. lib. 2. D. S. eminat. contr. 32. num. 1. contr. 33. num. 85. D. Masius consulti. 637. n. 3. Card. Luca de credit. dist. 46. n. 5. dist. 128. n. 7. Donad. de renunciat. cap. 30. n. 52. Conciol. alleg. 72. n. 66. Rota dec. 2. n. 2. post. M. vadei in praxi instr. & dec. 16. n. 8. Cels. dec. 327. n. 8. d. c. 37. num. 7. dec. 352. 356. num. 7. dec. 379. Masius consulti 616. n. 25. Domina. Prast. dist. p. 21. n. 36. lib. 4. Rofis obs. 79. num. 19. obs. 83. n. 45. Dom. C. usul. in Statib. ref. 80. num. 1. seqq. Monald. dec. 193. num. 10. Doſiti. Vrccol. consulti. 61. n. 35. cons. 87. num. 13. cons. 89. num. 5. 12. 20. seqq. num. 3. Nos ad Ront. cons. 60. num. 19. Tharin supplement. §. compensatio. Masfrella ad Capyc. Latr. dec. 124. n. 24. §. 1. dem Reg. Capyc. Latr. consulti. 3. num. 15. 18. Domin. Gatta dec. 7. num. 40.*

Quod creditum, quod petitur compensari debet esse æquè liquidum. *Seraphin. dec. 1455. n. 4. Rota dec. 504. n. 3. p. 1. rec. & dec. 380. num. 3. p. 3. rec. dec. 125. n. 5. p. 4. rec. dec. 705. num. 4. p. 5. rec. D. Masius consulti. 637. num. 3. Conciol. alleg. 23. num. 19. Vbi etiam pro rata liquida, Merlin. de pign. lib. 5. tit. 1. c. 6. num. 56. Gratian. dist. 490. n. 21. dist. 515. n. 35. seqq. dist. 948. num. 5. seqq. Rota p. 9. rec. dec. 280. p. 14. dec. 144. Tusc. lit. C. concl. 480. 490. num. 54. seqq. Christin. dec. 383. p. 40. vol. 3. Trent. ainq. var. tit. de compensat. sup. D. Guttier. de compensat. q. 31. n. 25. lib. 1. Rocca resp. 64. n. 8. lib. 2. D. Rofis obs. 74. n. 19. Id. D. Masius consulti. 409. n. 13. vbi num. 14. 15. 16. quamvis debitum sit ex vna, & creditum ex alia, consulti. 465. num. 8. p. 16. 17. 18. 19. D. Bauden. in add. ad Oter. de pafenis cap. 48. n. 193. D. Constantin. ad statut. vbi tom. 1. fol. 194. num. 55. D. S. eminat. contr. 32. num. 1. contr. 33. num. 16. Andreol. contr. 398. num. 12. 13.*

Idem interesse incertum si debeatur à Iudi.

ve decidendum non potest compensare, *Gratian. disc. 115. nu. 41. 42. dist. 490. nu. 23. 24. Fontanell. dec. 206. nu. 5. Sta ban. obj. 80. nu. 19.*

Sic contra mulierem crediticem dosis in bonis mariti defuncti, licet illa esse iuxta filio- rum, & uideretur reddere computa, non potest ex his computis illiquidis retardari solutio eius dotis, & taret. l. unica. de rei uxore. ad. P. fell. on- clusum. tom. 1. concl. 56. nu. 75. se. q. Hermosill. in l. 2. p. 5. q. 3. 4. num. 58. Theop. 28. lib. 2. Androl. contr. 187. nu. 7. seq. Elocob. de ratione. c. 21. n. 27. f. q. Cofill. dec. 32. nu. 1. i. n. r. gl. dec. 5. nu. 9. Ma- rill. dec. 189. nu. 1. 12. Put. dec. 146. in fin. lib. 1. D. Galeot. contr. 60. lib. 2. D. Ro. a. cons. 21. nu. 19. Dom. Hadrian. ad Sord. dec. 184. num. 1. f. q. Frenb. dec. 643. num. 3. Canale. dec. 219. in dec. 317. lib. 2. D. Scoppa ad Gratian. dec. 179. nu. 20. D. Gut. tier. de compensat. lib. 3. q. 24. n. 21.

Verum si creditum contra mulierem est li- quidum admittitur compensatio, etiam contra dotem, P. Affl. contr. 27. 28. Ant. Fab. in C. de rei uxore. ad. d. fin. 4. 12. & f. q. Fontanell. de pactis ad. 7. gl. 3. p. 12. nu. 43. f. q. Gratian. dec. 179. ubi loc. & Scoppa. & d. f. 119. ubi Luca. Balinc. ad Remo. cons. 50. Sabell. §. retentio. n. 20. Dicemus inf. a. n. 207. se. q. & nu. 381. f. q.

Compensatio, de iure Brabantiz admitti- tur de liquido ad illiquidum, ex Christin. dec. 231. n. mer. 6. vol. 1. D. Gut. tier. de compensat. q. 12. n. 22. lib. 1.

Compensatio hodie io Gallia non admitti- tur abq. rescriptio Principis, Duareo. ad tit. de compensat. a. 2. P. de Gregor. Synagm. p. 3. lib. 21. c. 22. n. 10. Cuias. ad h. d. C. tit. 31. Rebuff. tom. 1. in proem. cons. 1. gl. 5. nu. 57. post huc, & alios, D. Gut. tier. q. 12. nu. 51. lib. 1. intra octo dies. Idem num. 50.

Nec admittitur in Belgio sine rescripto Principis Mechliniz, Christin. dec. 232. n. 6. vol. 1. Zyp. notat. l. ur. Belg. l. 4. C. de comp. Deffled. Zoes in §. bona f. et num. 70. se. ad. D. Gut. tier. d. q. 12. num. 52.

In Lusitania ad liquidandum debitum, cuius opponitur compensatio, conceditur ter- minus novem dierum, quo elapso non admit- titur Ordon. Reg. Lusit. lib. 4. tit. 78. §. 4. Molina de inst. l. 1. r. 2. d. p. 560. nu. 17. Barbosa in l. fin. num. 19. C. de compensat. D. Gut. tier. d. q. 12. n. 48.

De iure Saxonico datur terminus ad pro- bandum, & liquidandum sex septimanarum, & trium dierum, quod tempus datur compen- sare volent ad debitum liquidandum, Berl. ch. tom. 2. concl. 2. n. 2. & concl. 23. num. 12. Onotom. in fin. bona fidei, num. 20. l. iust. de alio. post. & alios D. Gut. tier. lib. 1. q. 12. n. 49.

Illiquidum dicitur, quod est liquidandum, per testes, scus si esset liquidum per confessio- nem partis, nam tunc admittitur compensatio, Capulca. l. 83. Maranta in praxi p. 4. d. f. 6. nu. 3. Pae. Jordan. in ebr. vol. 3. lib. 2. q. 21. 4. nu. 2. Chri- stin. dec. 231. nu. 4. vol. 1. & dec. 38. num. 8. vol. 3. Sabell. §. compensatio. nu. 4. D. Gut. tier. q. 12. n. 31.

lib. 1. Scaglion. in tit. 163. num. 55. Ronit. in rubr. pragmat. de inst. liquidat. num. 3. Ga. tier. in praxi l. iust. instrument. p. 2. rubr. 3. num. 7. Refis obj. 74. num. 21. par. 2.

Nec competit retentio, Card. Luca de camb. disc. 5. nu. 10. Quando dicitur liquidum, vel illi- quidum de cred. l. d. f. 46. n. 22.

Admittitur etiam de liquido ad non liqui- dum, quando non liquidum potest liquidari intra tempus concedendae executionis, vel intra tempus instantie, vel intra duos menses, vel ubi est de proximo liquidandum, vel ubi potest liquidari per lueramentum in litem, vel ubi inter partes conventum est, fin. C. de com- pensat. Soccin. r. 65. Menoch. de arbit. l. 63. com. 1. c. f. 14. Anna alleg. 80. nu. 3. lib. 2. Refis obj. 74. nu. 20. Staiban. obj. 80. nu. 13. f. q. Bisogn. alleg. 4. nu. 6. 7. Nos ad Ront. cons. 60. nu. 11. lib. 1. Cyriac. contr. 44. l. n. 16. Gize. ad Cappy. Latr. dec. 124. num. 6. I. dem Cappy. Latr. dec. 25. nu. 37. Amat. dec. 24. num. 7. H. odier. ad Sord. dec. 117. num. 13. Ca- py. dec. 48. nu. 3. Anna cons. 62. nu. 5. Ludovic. dec. 38. ex nu. 19. p. 1. Mansfrell. ad Cappy. Latr. d. dec. 124. nu. 6. D. Mansf. cons. 465. nu. 3. 24. Aug. elis de consess. l. 63. q. 55. Sabell. sup. nu. 5. Anna alleg. 80. num. 3. cons. 101. nu. 1. Cyriac. contr. 431. num. 11. 16. R. Cappy. Latr. dec. 25. nu. 37. dec. 197. num. 24. Amat. ref. 17. nu. 10. Caluini de acquit. c. 7. nu. 8. 9. P. i. con. l. i. verb. compensatio, Berf. n. d. q. 3. nu. 5. 6. D. Gut. tier. d. q. 12. num. 19. 20. & q. 27. R. Galeot. contr. 41. lib. 1.

Immo facta liquidatione statim, & ipso iu- re resiliat, & retrotrahitur non ad die liquidat- ionis, sed ad die, quo cepit deberi, Rota post M. r. in de pign. dec. 124. num. 21. Rodera. conf. 45. num. 66. Staiban. d. obj. 80.

Nisi creditum alterius esset liquidum per sententiam transactam in rem iudicam, quia tunc non fit compensatio, cum debito non li- quido, etiam si posset de facili, & breui liquida- ri, Alex. cons. 93. 94. & 95. lib. 4. Thomas. dec. 17. num. 26. f. q.

Secus si debitum iam esset liquidatum, & compensabile, & non fuit prius de illa cogita- tum, nec reiecta, Gratian. disc. 515. nu. 48. f. q. & d. f. 660. num. 29. 30. Affl. dec. 121. Sord. dec. 191. Rota p. 3. divers. lib. 2. dec. 253. dec. 257. lib. 3. dec. 324. Mart. Medic. exam. 60. cum ad. it. Rota p. 10. rec. dec. 285. nu. 15. Pacific. de Saluam. i. o. p. 2. c. 2. num. 354. f. q. Tusc. in C. concl. 492. 495. Sabell. sup. nu. 7.

De aequitate fit compensatio, D. Gut. tier. q. 13. nu. 22. lib. 2. q. 21. num. 20. lib. 5. Sic crediti experibiles io iudicio ordinario admittuntur cu debito executivo, Card. Luca de cred. disc. 60. num. 7.

Sic quando creditum est liquidum non, rapum post sententiam, & literas compulso- riales, Mansf. cons. 465. sed etiam post factam executionem potest opponi, Rub. dec. 583. nu. 1. ubi allegat Ludow. dec. 342. nu. 2. 3. Affl. dec. 121. num. 3. Sord. dec. 191. num. 7. & alios, Berf. n. d. e.

compensat. 62. q. 14. & q. 40. nu. 9. & c. q. 1. 2.
D. Guttier. q. 27. lib. 1. q. 6. lib. 5. q. 10. nu. 29. lib. 5.
ubi limitat. & q. 12. nu. 37. & seqq. *Reff. obs. 74.*
nu. 8. *Surd. dec. 121. Aff. dec. 12. Card. Luca de
regal. disc. 106. num. 10. de iudic. disc. 41. nu. 9. Cy-
ril. contr. 24. nu. 6. Aff. de exten. 5. 4. c. 68. num.
10. post alios Mansfred. Capyc. Latr. dec. 124.
nu. 4. Gata conf. 49. nu. 45.*

Et coram Arturo. *Bersan. sup. q. 4. D. Guttier.
q. 21. lib. 4. sed contra D. Guttier. q. 13. num. 29.
lib. 4.*

Et coram Iudice delegato. *Bersan. q. 5.*

336 Potest opponi in secunda instantia. & in
executione. *Magon. de Fl. 42. nu. 8. Pacific. de
Saluam. in spec. 5. c. 1. num. 97. Bersan. c. 4. q. 3. D.
Guttier. q. 9. nu. 32. lib. 1.*

337 Verum si compensatio opposita contra
sententiam non esset liquida & clara, sed requi-
reter altiore indaginem, vel probabile dispu-
tationem, nam tunc sententia exequitur impar-
tione remino super exceptione predicta. *l. fin. ff.
de compensat. vbi. Douct. n. 7. 8. Fabin. rational. ad
l. si autem. 8. l. si quocumq. modo, ff. de negot. gest.
Boer. conf. 14. in fine, Erring. de fideiuss. c. 5. n. 376.
decisum refert Capyc. dec. 167. num. 8. R. Capyc.
Latr. dec. 124. nu. 28. tom. 2. & consult. 30. lib. 1.
D. Maradei in praxi instrum. cap. 4. nu. 296. Stab-
ben. obs. 40. nu. 31. & sequent. *Reff. obs. 74. nu.
8. lib. 2. Gratian. disc. 315. nu. 48. 49. Matus. con-
sult. 465. nu. 1435.**

Quid si post rem iudicaram ad esset appella-
tio. *Surd. dec. 191. & ibi Addecent. Salg. de re-
tent. c. 9. num. 6. p. 2. Si creditur compensabiles
non sit liquidum, licet opponatur de nullitate
sententiae, non impeditur illius executio, per
compensationem. *Gratian. disc. 515. nu. 33. seqq.
post Hond. conf. 28. nu. 49. lib. 1. Stab. obs. 80. nu.
31. seqq.**

Vi melioramenta liquidantur terminus
præfigitur; Causa expeditur elapsis terminis,
& non probatis meliorationibus; De meliora-
tionibus si non constet, nisi saltem in genere
cautione suppleatur, signanter licet pendente,
*Coccin. dec. 726. num. 2. & dec. 1226. nu. 1. tom. 3.
post mille dec. Roca Romina, Angelus de melio-
rat. art. 22. nu. 21. & seqq.*

Si compensatio admittitur quando credi-
tum est liquidum pro rata. *Conciol. allegat. 23.
num. 39. D. Guttier. lib. 2. q. 4.*

338 Admittitur etiam compensatio de summa
aliquida ex fisco, culpa, & resolutione negan-
tis compensationem, quia dolus, & culpa nemini
debet patrocinari. *l. art. Medici. dec. 100. nu. 8.
& seqq. cum addit. Ludovic. dec. 342. m. 3. 4. l. 1. r. 1.*

Nec retardatur executio, si talis exceptio op-
ponitur in fine lide. *Cels. dec. 18. num. 33. & dec.
233. num. 12. & 13.*

Sed facta tam in genere, quam in specie
probatione, & melioramentorum liquidatione
ante immisionem, seu reintegrationem, ante
executionem, sunt melioramenta rescindenda,
cautione reiecta. de meliorationibus rescindens

v. *Tome. V.*

*dis. Rota rec. p. 5. tom. 1. dec. 470. nu. 7. & p. 6. dec.
260. num. 13. & p. 16. dec. 303. nu. 1. & 9. & dec.
337. nu. 5.*

Et interim possidenti competit retentio. *Rota
rec. p. 4. tom. 2. dec. 127. nu. 6. & dec. 217. nu. 4.
5. & p. 5. tom. 1. dec. 310. nu. 20. & p. 6. dec. 270.
num. 12. & par. 7. dec. 48. nu. 12. & p. 10. dec. 130.
nu. 5.*

339 Compensatio admittitur etiam si ante clau-
sula: pat. 10. indicato. *D. Guttier. 17. 12. nu. 23. lib.
5. Card. Luca de regal. disc. 106. num. 4. D. Constant-
tin. ad stat. R. omne. num. 353. fol. 346.*

340 Necessè est etiam, quod debitum sit pu-
rum. *Vnesbec. in tit. ff. de compensat. l. nu. 7. Non
autem alternatum, nisi prius facta electio-
ne, l. si debeas. ff. de compensat. Fabin. Calib. q. 1. tit.
23. definit. 6. num. 4. D. Guttier. q. 5. num. 30. lib.
1. q. 1. num. 9. lib. 1. q. 20. num. 47. lib. 1. q. 8. num.
35. lib. 2.*

341 Aut sub aliqua conditione. *Medic. de com-
pensat. p. 3. q. 30. num. 36. Pricol. consult. 61. nu. 34.
lib. 2. D. Guttier. de compensat. p. 5. nu. 53. & q. 1. nu.
12. 19. lib. 1. & q. 2. num. 12. seqq. lib. 5. Zache-
ria de Salut. q. 104. num. 10. D. Mansueti consult.
100. num. 44. limitat. n. 45. lib. 11. & consult. 35.
nu. 11. d. lib. 11. & consult. 393. nu. 51.*

342 Siue in diem. siue in diem. ff. de compensat.
Nam compensatio requirit debitum tempore
compensandi utrum, & exigibile, nec proce-
dit ubi petio, & exactio simul non competit.
*Tbes. lib. 4. q. 21. num. 23. Zacheia sup. Rota
dec. 47. num. 15. p. 4. tom. 2. rec. Pricol. consult. 61.
num. 34. Mansueti ad Capyc. Latr. dec. 124. nu. 7.
R. Capyc. Latr. consult. 30. nu. 9.*

343 Nam pendente conditione, vel: de solu-
tionis debitor non est debitor. *l. debitor. ff. de
verb. obligat. l. c. de re. ff. cod. Tbes. lib. 9. q. 21.
nu. 1. Bersan. de compensat. c. 124. q. nu. 16. D. Gut-
tier. q. 1. n. 12. lib. 1. q. 20. n. 101.*

344 Nisi dies respiciat fauorē creditoris. *Bersan.
de compensat. lib. 1. q. 2. n. 27. & q. 4. Guttier. q. 26. n.
101. n. 1. Et si quoties humanitatis causa tepus
indulgetur solutioni, & misericordie causa dila-
tio conceditur debitori, iuxta tex. l. 16. ff. de iur. ius-
tra. ff. de temp. ff. de temp. lib. 3. q. 1. papi. in
d. l. & sic decisum refert D. Maradei in praxi
instrum. in tabula verb. compensatio.*

345 Compensatio de incerto non datur. *D.
Guttier. q. 11. num. 27. lib. 1. & lib. 2. q. 8. num. 37.
lib. 2. D. Maradei consult. 616. num. 25. & consult.
637. nu. 3. Pricol. consult. 67. nu. 13.*

Si non datur compensatio in debitis alteri
natis, que sunt: si debeam tibi decem, aut
hominem alternariue, & tu mihi simpliciter
in alia decem tenearis, mihi aduersus te
agenti, non potes conficere compensatio-
nem. *l. fobor de iuss. ff. solliciti. ant. ad vellea. ff.
l. q. 3. 5. 3. num. 34. Fabin. Calib. 23. definit. 8. ou. 4.
Bersan. de compensat. c. 2. q. 4. nu. 11. & c. 1. q. 8. nu.
16. & c. 1. q. 2. nu. 27. Tindor. de compensat. art.
3. num. 18. Maffing. in fin. l. bonæ fidei nu. 16. Omer.
num. 35. Pichard. nu. 32. l. iustit. de action. post. H. s.*

G 2 A

- & alios. *D. Guttier. de compensat. lib. 1. q. 1. num. 9. & seqq.* Vbi late de hac questione.
- Quid si promissi tibi Stichum, aut Pamphilum, tu e converso promissisti mihi Mevium, aut Sempronium, an in hoc casu admittatur compensatio, distinguunt *Medic. de compensat. q. 12. num. 1. Tyoder. art. 3. num. 18.* Aut apparet quod ad aliquem ipsorum spectat electio, & eo, cui electio datur inuito nequit obijci compensatio quod certum est, sed iste altero inuito recte opponi compensationem. *Sic autem de voluntate aduersarii nihil appareat, tunc potest obijci compensatio, sed istorum opinionem bene impugnat D. Guttier. d. q. 11. nu. 24. vbi dicit, & bene, quod quoties ex utraque parte creditum est alternarium nequit compensationem dari, quia utrumque creditum est illiquidum, & de illiquido ad illiquidum non datur compensatio, post alios D. Guttier. *sup. nu. 15. Et Nos dicitur *sup.***
- 146 Sic opus est, quod creditum compensandum existat tempore compensationis. *Manfius consult. 74. num. 7. lib. 11. post Monat. dec. Luc. 66. num. 13.* Sic compensatio introhatur ad tempus, quo quis est debitor, & creditor. *D. Guttier. de compensat. lib. 3. q. 12. num. 23. Luca ad Frauch. dec. 53. & in spicil. cess. iur. q. 42. num. 6. Dr. Capyc. Latr. dec. 25. num. 29. Frecol. consult. 61. nu. 8. Rodoe. conf. 45. num. 66. Censul. ad Sard. dec. 29. num. 11. dec. Luc. 11. num. 11. Rota dec. 409. num. 20. p. 9. tom. 2. Rota post Merlin. de pigndec. 124. nu. 29. seqq.*
- 147 Nam non compensatur quod non est quid compensandum. *Fr. sell. conclus. 78. num. 24. Gratian. disp. 745. num. 55. Melius alleg. 4. n. 11. Ludovic. dec. Luc. 17. num. 31. D. Manfius consult. 100. nu. 58. lib. 11.*
- 148 Nec admittitur contra actionem ad exhibendum. *D. Guttier. q. 5. nu. 60. lib. 1.*
- 149 Nec datur in spolio. *D. Guttier. lib. 1. q. 3. nu. 61. & q. 6. num. 64. lib. 5. Diana tom. 6. tract. 3. ref. 153. 156. 157. Ayllen. ad Gomez. var. lib. 2. c. 7. nu. 3. Conr. in e. quatuor passum. p. 1. f. 4. nu. 16. de passis in 6.*
- 150 Quod datur compensatio ad cultandam prenam spolio. *Marfius. lib. 2. var. c. 16. num. 11. Nos ad Rowit. conf. 60. num. 18. lib. 1.*
- 151 Compensatio non datur cum credito prius existente tempore obligationis. *Card. Luca de credit. disp. 103. num. 6. de dot. disp. 59. num. 3. Nos ad Rowit. conf. 60. num. 18. lib. 1. Aff. dec. 381. nu. 3. Craffa except. 16. n. 30. nam videtur renunciatio compensationis. Castil. dec. 181. n. 56.*
- Sed quando iniret retentio. *Idem Card. de credit. disp. 163. n. 7.*
- Sic requiritur quod creditum superueniat re integra. *Card. Luca de cred. disp. 50. n. 4.*
- Nam re non integra non datur. *Idem Card. de credit. disp. 47. n. 13.*
- 152 Sed quod non fiat compensatio quando scilicet non est lata vigore instrumenti consensu, *Donad. de renuntiatio. cap. 32. n. 199.*
- 153 Compensatur quod est debitum a Natura, quamvis peti non possit. *Letra. ff. de compensat. Ari. f. de mesa. var. lib. 1. c. 15. n. 3. D. Manfius consult. 100. nu. 5. lib. 11. D. Guttier. l. q. 2. n. 12.*
- 154 Compensatio fundatur super equitate, & ideo quocumque equitas, licet alius de rigore admitenda non esset, ad mittitur, veluti si ageretur de summa illiquida ex facto, culpa, & recussione negantis compensationem, quia dolus, & culpa nemini debet patrocinari. *Mart. Medic. dec. 100. nu. 8. p. 9. cum addit. Ricc. coll. 2885. Ludov. dec. 342. num. 3. 4. Card. Luca de regal. disp. 106. nu. 3.*
- 155 Non tamen potest opponi post terminum susceptum ad soluendum cum per suspensionem termini videatur compensatio renouatum. *Addit. ad Ludovic. dec. 344. num. 6. Nic. c. exceptio. 139. 3. Rido. ff. in prax. p. 1. c. 8. num. 236. Mart. Medic. exam. 60. nu. 3. Barro dec. 144. nu. 6. Vbold. dec. Rot. Rom. dec. 237. num. 9. tom. 1. Licet contra fiat. *Merch. de comm. ff. p. 1. f. 1. fol. 776. Capus. in praxi p. 3. c. 7. art. 1. num. 10. vol. 1. Censul. dec. Luc. 36. nu. 5. Berfina. 3. q. 19. D. Guttier. 24. p. 24. lib. 2.**
- 156 Compensationem opponi censetur fieri debitum. *Boer. dec. 14. num. 17. Christ. de off. 40. in fine vol. 3. Leonell. dec. fern. 30. nu. 11. Sard. dec. 24. num. 56. Rota p. 19. r. dec. 437. nu. 3. D. Guttier. q. 22. num. 9. lib. 10. Palma alleg. 87. nu. 8. 188. num. 5. lib. 2. Barbosius l. diuerso. f. 60. ad notat. neg. num. 14. ff. soler. marit. Rota dec. 13. n. 9. & dec. 16. nu. 2. post Marad. in praxi iur. iur. Celsi. dec. 317. num. 6. Censul. ad Sard. dec. 14. nu. 3. Maragon. dec. Flor. 44. nu. 8. Leonell. dec. 30. nu. 11. Rota p. 13. r. dec. 437. num. 5. Sabel. q. compensatio num. 5. infir. & exceptio. num. 6. & oppositio. num. 1. Melius ad Castil. de alim. c. 67. n. 4. P. Aff. cent. 28. num. 9. Firmac. u. r. p. r. i. c. 1. q. 3. num. 9. Bouden. colle. f. 43. num. 37. Ostoboe. dec. 6. nu. 23. Merlin. dec. 254. nu. 2. Rocca de p. 155. nu. 1. Polib. ref. 102. num. 5. Ciballinus de var. iur. negot. tom. 1. lib. 5. c. 2. art. 3. num. 11. Berfina de compensat. c. 19. 13. num. 14. c. 4. q. 1. num. 10. c. 1. q. 20. nu. 29. 2. q. 24. num. 8. Napod. in consuet. contra instrumenta n. 128. Bie. dec. 166. n. 2. Mart. ad contr. lib. 5. c. 46. n. 15. Molina disp. 360. r. 2. Barrell. in summa dec. p. 2. art. 3. de cons. ff. nu. 288. Licet contra dicant DD. relati per D. Guttier. q. 2. num. 2. lib. 1.*
- Bene petit declarare se non esse debitorem. *D. Guttier. q. 9. nu. 15. lib. 1.*
- Compensationis exceptio cui obstat non dicitur verus creditor. *Cost. alle. 76. nu. 66.*
- 157 Item admittitur si credita perueniant ex eadem ratione. *Card. Luca de credit. disp. 61. nu. 5. disp. 62. n. 5. 6.* Et quando est eadem causa non est proprie compensatio, sed dicitur calculus datus & accepti. *D. Sautier. consult. 72. num. 87. Rowit. conf. 60. num. 3. Card. Luca de credit. disp. 46. num. p. Bich. dec. 151. num. 29. Secus si fiat diuersa, vi in Administratore cum credito proprio. Luca de plur. lib. bon. legal. c. 8. num. 6. Sals. gal. labyr. p. 3. c. 6. f. 1. num. 15. Pontanell. de*

passus, et 48. p. 2. n. 62. Idem in tutore. *C. still. contr. lib. 4. c. 40. n. 85. Velenf. cons. 157. nam. 8y. Auar. ref. 17. n. 3.*
158 Compensatio admittitur in extinctione census, cum habeat vim solutionis, & sit solutio. Nec in huiusmodi extinctione requiritur pecunia numerata, ita v. possit etiam fieri pro parte tantum, cum censum, creditore consentiente possit extinguere pro quacunque summa, & illo adhuc inuito pro parte considerata. *Rota in noviss. p. 6. dec. 148. p. 9. decif. 3. n. 15. & dec. 29. n. 1. 1. seqq. d. p. 9. Cens. de censib. q. 108. T. boma. dec. 231. 5. abell. consens. n. 31. & 5. compensatio. n. 10. Ead. n. 15. rec. decif. 23. n. 1. 12. & dec. 396. n. 1. 19. Cenciol. alleg. 96. n. 20. V. reol. consue. 61. vol. 2. vbi intelligitur si fuerit opposita, vel concurrente virgultue partis consensu, & nullo aliud obste. R. d. q. de ann. reddit. lib. 2. q. 18. Cens. de censib. q. 88. 6. in addit. vltim. impref. Salgad. laby. cred. p. 2. c. 28. n. 27. M. r. lin. de pign. lib. 5. q. 6. n. 4. 12. Rota post illum dec. 46. n. 6. seqq. Rota p. 13. rec. dec. 435. Bich. dec. 380. n. 24. seqq. Rota p. 10. rec. dec. 297. Idem Bich. dec. 415. n. 9. seqq. Vbi quod requiritur iudicialis, vel extrajudicialis oppositio, siue declaratio debitoris. Et nisi in eius redemptione certa, & particularis forma seruanda esset, quæ per compensationem impleri non posset, *Rota p. 15. rec. dec. 123. n. 31. & 12.* Vbi quod sit ipso iure legis ministerio, & absque alia partis oppositione, vel protestatione ad impediendum cursum vsurarum, vel fructuum census, de quo ibi loquitur, cum concordantibus citatis, & dec. 396. n. 9. p. 5. Vbi quod creditor census potest etiam inuitus, auctore prætorio, cogi ad compensandum cum debito liquido; cum creditur liquidum tunc æquiparatur pecunie numeratæ, *Rota p. 17. dec. 272. n. 26. seqq. Vbi quod saltem requiritur declaratio, & debitoris consensu, alius census non extinguitur per compensationem, Roderic. de ann. reddit. lib. 2. q. 18. Rota p. 18. rec. dec. 316. 5. abell. sup. n. 10. Guttier. q. 22. lib. 4. Berfon. de compensat. cap. 2. q. 17.*
159 Sed per oppositionem, *D. Guttier. supra n. 18. Roderic. cons. 45. n. 71. vbi improbat contrarios.*
160 Sed contra dicit *Rossi obs. 74. n. 14. seqq. p. 2. post Grass. de except. except. 16. n. 4. Castill. dec. 118. Rosin. in pragm. de censibus n. 28.* Quod fiat quo ad fructus, secus quo ad sortem, *V. reol. consue. 61. n. 7. Card. Luca de cred. disc. 49. n. 8. Et quod nec quo ad sortem, nec quo ad fructus, n. 85. & seqq. Nos ad Rosin. cons. 60. n. 23. quia sortis est de mortua.*
161 Quod non fiat compensatio cum sorte principali census, nec fructus impediuntur ratione aliquius debiti, *Card. Luca de vsur. disc. 14. n. 11. de camb. disc. 31. n. 8. de dote disc. 161. n. 39. de credit. disc. 46. n. 8. disc. 48. n. 12. Rossi obs. 74. n. 14. G. iur. 2. obs. 106. n. 23.*
162 Sed an procedat respectu debitoris census,*

Card. Luca de credit. disc. 48. n. 1. 3. & 14.
 Procedit compensatio respectu census vitæ liciti, *Card. Luca de credit. disc. 49. n. 9.*
 Sed pro fructibus datur compensatio, *Card. Luca de disc. 49. n. 8.*
 Si redimibili sit census ad voluntatem viri, usq. debitoris, & creditoris, compensatio pro rata pecunie subducitur a lege, ad impedendum cursum vsurarum, *Item alter. ff. de compensat. l. si constat l. etiam. C. de Fontanell. dec. 206. n. 5.*
 Siue iure actionis, siue officio Iudicis, vel privilegio minoris ætatis debeat, *Pe. egru. cons. 107. n. 2. G. vrb. obs. 106. n. 23. in fine.*
 Sed quod parte opponente compensatione fiat in censibus, fundant *Cens. de censib. q. 88. n. 6. & q. 108. n. 5. 6. Spacia disc. 11. n. 2. lib. 2. T. boma. dec. 231. n. 21. seqq. Cenciol. alleg. 96. n. 19. seqq. Bona. de col. l. 43. n. 45. lib. 1. H. d. d. ad Sord. dec. 117. n. 1. 18. Rota post illud Cens. dec. 556. n. 2. seqq. & post M. r. lin. de pign. dec. 41. n. 15. seqq. Duno. et. in. dec. 291. & Cero. dec. 32. n. 13. Rota dec. 435. p. 13. rec. & dec. 272. n. 28. p. 17. & dec. 316. n. 1. & seqq. p. 18. A. sord. de com. m. disc. 93. n. 24.*
160 Compensatio directe prohibetur, vt quia, siui illi expresse renunciatum, vel stante renunciatione omni legum auxilio, & fauori. Vel quia opponatur de specie ad quantitatem, non videtur per indirectum, nempe per viam retentionis prohiberi, quando res, quam quis vult retinere erit sibi hypothea, Nisi dicta renuntiatio sit adeo generalis, vt possit etiam dici compensatio Retentio, *cap. dec. 88. M. r. lin. dec. 72. q. 7. Rota post Ole. m. de cess. dec. 34. n. 19. seqq. S. abell. s. retentio. n. 5. in fine. Berfon. de compensat. c. 1. q. 12. Luca de cess. in. fol. 83. n. 2. D. Roca disp. 147. n. 6.*
 Sed quod si sit renunciatum compensationi, illa opponi non potest, *Gallier. de renunciat. cent. 1. n. 83. Barbo. in l. d. n. 10. 10. 8. ob donationes n. 29. ff. solut. matr. Guttier. de iur. in. per. 3. c. 6. M. r. lin. de contr. disp. 360. 5. al. ad l. laby. p. 3. c. 6. 5. vnic. n. 7. Berfon. c. 1. q. 22. Idem D. Guttier. q. 7. vbi limitatur, Luca de cess. in. fol. 83. n. 3. Palma consue. 79. n. 1.*
161 Et prohibita omni exceptione per statum, præter illam solutionis, admittitur compensatio. *D. Cass. intin. ad statum. Vrbis, n. 348. fol. 401. cons. 2. & tom. 1. fol. 21. n. 49. Sed contra fol. 400. n. 366. ex Cerna. dec. 77.*
 Sic compensatio non censetur reiecta à Statutis excludentibus omnes exceptiones. *Quid. deus consue. 43. n. 8. Cenciol. allegat. 23. n. 42. D. Guttier. de compensat. q. 21. n. 42. lib. 5. Paton. de locat. c. 42. n. 42.*
 Sed contra, quod statutum de terra solutione loquens compensationem non admittit, *Natta cons. 60. n. 3. Gratian. disc. 74. n. 45. N. p. n. dec. 158. n. 9. G. iur. obs. 106. n. 23.*
162 Pactum, per quod renuntiat exceptioni compensationis est nullum, tamquam contrarium bonis

bonos mores. *Affl. dec. 121. nu. 5. 6. Grassi. de except. except. 16. num. 24. seqq. Neguerol. alleg. 16. nu. 109. seqq. Denad. de renunciat. c. 4. num. 82. cap. 32. nu. 159. 211. Diximus sup. num. 20. & seqq. P. Bussif. super Cousuet. Neapol. p. 4. tit. de renunciat. q. 1. nu. 17.*

Quod valeat, *Cappi. dec. 167. in fin. Grassi. 129. except. 16. nu. 18. Gallef. de obligat. Camer. p. 4. q. 3. nu. 6. Seraph. de inrem. prin. il. 74. nu. 136. Moscard. de prob. concl. 1265. nu. 10. Galerat. de renunciat. cent. 1. renunciat. 83. Pnt. dec. 452. P. Afsi. de saluian. in sp. 3. num. 324. Andreol. contr. 215. nu. 2. Castill. dec. 118. num. 5.*

Sed limitationes sunt, primo, vi possu opponi de acquirent non obstante pacto, *Rota dec. 532. num. 2. p. 1. in possib. Fatinas. & Affl. dec. 163. Gallef. sup. p. 4. q. 2. nu. 6. Lencell. Gall. conf. 79. nu. 29. Andreol. contr. 115. nu. 3. 14. Quando est pauper, vel onere filiorum grauius, *Grassi. de except. 16. nu. 32. Gratian. disc. 728. nu. 12. Pacifici. sup. nu. 321. Seraph. sup. Tentacini. conf. 79. nu. 2. Tenuin. cautel. 24. nu. 6. 7. Andreol. sup. nu. 4. 6. & seqq.**

Ea ratione, quia ratio admittende compensationis consistit in misericordia, & pietate, maxime concurrentibus circumstantiis illam, suadentibus, sic attendi illa debet, etiam contra pactum, & voluntatem renunciantis, *Natta. conf. 590. nu. 15. Gallerat. cent. 1. renunciat. 14. & cent. 1. renunc. 140. nu. 15.*

Quia huiusmodi renunciatio esset misericordiam tollere, & contra pietatem, *Rebuff. de sentent. prouisari. 3. gl. 2. in fin. Franch. dec. 192. nu. 1. Gamba. dec. 81. num. 3. Gratian. disc. 182. nu. 22. Pontanell. de poss. claus. 4. gl. 11. nu. 36. ex lib. tantum ff. de appellat. Folletau. praxi crim. 3. p. 1. p. verb. audiat. nu. 98.*

Nec facit quod pactum de non compensando, & renunciatio faciat cessare iuramentum iuramentum suadentem pacta seruari, ff. de pactis, in terminis renunciationis *Gallerat. cent. 1. renunciat. 83. nu. 2. vers. neque. Quia illud procedit dummodo pactum non sit contra naturalem iuramentum, vi esset in debitor paupere excludendo illum ab exceptione compensationis, etiam in casibus, quibus alias compensatio non foret, *Leum quidam ff. de usuris. Tbes. dec. 120. 126. 254. Tbes. fil. q. 32. num. 8. lib. 1. C. yrie. contr. 310. num. 68. Addit. ad Cappi. dec. 179. Andreol. de contr. 215. nu. 3. seqq.**

164. Compensatio, vi admittatur debent esse, hinc inde debita quantitates, & eiusdem, paritatis summae, alias scilicet volente creditore non admittitur particularis solutio, ita nec particularis compensatio, nisi reliquum soluiatur, quia quis potest pro parte compensare, & pro reliquo soluere, vel deponere, si creditor recuset, *Rota dec. 74. num. 23. post Merlis. de pignori. Gratian. disc. 515. nu. 45. seqq. 521. abbas. obs. 80. nu. 21. & seqq. Sabelan. 13. D. Guttier. q. 13. lib. 1. q. 16. nu. 65. D. Palma alleg. 114. num. 25. seqq. lib. 2.*

Sed quod compensatio admittatur, quam-

vis minorem quantitatem debuit compensare, dum opponat debitor, nam quod dicimus: nec mo cogitur recipere diminutum solutorem, quod totum debuit non exiguat, *debet, & latius ff. de usuris. concord. Gonet. var. 10. 2. 10. m. 2. Gratian. disc. 105. nu. 1. reliquum esse. Et, Gratian. disc. 727. num. 49. La. erib. co. 164. num. 10. Tamen locus est in compensatione, qui minusquam fieri potest, *1. etiam, 1. in rem, C. de compensat. 5. gl. 1. dec. 187. nu. 9. P. egr. conf. 107. nu. 1. Cappi. Latr. dec. 25. num. 39. Gratian. disc. 749. nu. 6. Afsi. de. execut. 6. 7. c. 167. Cella de ration. rat. q. 69. nu. 3. 6. 7. Gamba. obs. 106. num. 16. seqq.**

164. Sed non fit, si illud, quod debitor vult compensare, descendit ex posteriori credito, & minus privilegiato, *Franch. dec. 532. Latr. conf. 39. nu. 11. 12. Anna alleg. 80. nu. 3. Cynicus. contr. 224. nu. 13. Fa. n. de possib. dec. 703.*

165. Compensatio, quae poterat opponi per debitorem contra creditorem, potest etiam opponi contra cessionarium, vel alium singularem successorum, cum cessione transeat cum sua causa, & onere, Quot intelligit quarecumque facultas soluentis ipsi cedenti, in praesentia cum cessionario, secus autem si non duras huiusmodi facultas, & cedatur actio autem oppositam compensationem, quia tunc transmittitur, & non potest opponi compensationem, nisi debitum compensandum habere hypotecam, *Gratian. disc. 156. 1. in p. dec. 221. 2. legat. by. p. 3. c. 6. nu. 20. seqq. Praxi. alleg. 20. 2. lib. 3. abbas. res. 80. num. 12. & obs. 3. & seqq. Gamba. obs. 106. num. 21. de. 1. f. in consuet. 147. Sabelan. 3. obs. nu. 37. Olic. de cess. ar. 11. 6. qu. 1. nu. 22. seqq. Affl. de. 163. num. 5. Tbes. fil. C. consuet. 491. Abbriss. dec. 228. num. 1. 1. seqq. vol. 2. 1. quidam potest opponi quando cessio est facta post debitum, factum per creditorem, nam si est debitum postea contrahatur, non nocet cessio, *10. dec. 332. num. 2. Rota p. 1. dec. 155. lib. 1. nu. 3. dec. 215. num. 4. & seqq. Latr. conf. 44. num. 35. A. Ponte co. 95. num. 12. lib. 2. 3. 10. 10. 80. nu. 14. P. Affl. contr. 28. nu. 54. qui de eorum cessat per S. C. contr. 39. nu. 41. in fin. & prouat. con. 43. Sabelan. de pign. nu. 57. 8. on. pen. ar. 10. 2. 1. 2. de de pirat. bon. dec. 46. num. 4. 1. D. Grassi. q. 17. nu. 40. seqq. lib. 3. q. 9. 5. num. 22. lib. 3. 1. de lib. cess. nu. 1. nu. 38. locum Lusa de cess. in fol. 87. nu. 1. 3. Musell. ad Cappi. Latr. dec. 25. num. 8.**

Sic, si debitor cessus est effectus creditoris, demum post cessionem, post interuentum vniuersi ex sequitur 1. 3. C. de senat. tunc non potest compensare, dummodo de anteriori cessione verè constet, nam non sufficit apocrypha, priuata, nisi concurrentibus requisitis, *de pign. p. 11. C. qui potior, in pign. C. etell. de donat. tract. 1. disc. 2. p. 10. num. 80. seqq. Fabian. C. de compensat. def. 3. Moesta in sym. cap. 54. Licet contra dicat Gratian. disc. 756. P. affl. contr. 4. nu. 2. seqq. 43. latr. Sabelan. 3. obs. 3. 9. 20. seqq. viuendum, latr.*

lud. Benjam. c. 3. q. 5. d. Scab. d. ref. & obs. 80. Nos ad Romam. conf. 60. n. 28. seqq.

- 166 Quod compensatio, quæ obstat cedenti, possit obijci Cessionario, *Prisid. Affid. dec. 74. Franzh. resal. 16. Ponte. conf. 95. num. 2. tom. 2. Messer. de compensat. q. 7. Vert. de citat. c. 9. num. 292. Thori. suppl. comp. dec. verb. compens. tia. Celd. de emp. cap. 24. n. 56. Intrig. conf. 8. num. 9. 10. Noal. de transmiss. conf. 26. n. 14. Add. ad Ludov. dec. 121. Girb. ad Conjur. Met. p. 1. c. 9. gl. 9. n. 10. & obs. 105. n. 19. & obs. 106. num. 2. r. 24. Amendol. ad Franch. dec. 354. n. 6. Oswald. ad Donnell. lib. 3. comm. c. 43. lit. O. & lib. 6. cap. 13. lit. A. Ciac. lib. 2. q. obs. c. 37. D. Conjur. ad statut. Pr. his tom. 1. fol. 198. n. 114. & seqq. Luca. de plural. homin. legal. cap. 46. n. 6. & de cessionarij q. 42.*

- 167 Quod conclusio procedat, quamvis debitor cessus creditori solvere cum iuramento promississet, dummodo pauper esset. Cuius doctrina veritas ex alia pendet, an debito iuramento compensatio opponi possit, de qua loquitur *DD.* infra citandi, relati per *Olea de cessur. tit. 6. q. 1. n. 23.* Vbi dicitur debito iuramento posse opponi compensationem, nisi expresse, aut coniecturaliter de reali solutione actum appareat.

- 168 Conclusio illa, quod compensatio, quæ cedenti obstat, nocet etiam eius Cessionario multipliciter limitatur. Primo, ut Cessionario ex causa onerosa non obstat compensatio, quæ cedenti recte obijceretur, *Fab. in C. tit. de compensat. d. fin. 3. Hunn in Encycloped. iur. 3. p. 411. 29. c. 3. n. 20.*

- 169 Sed hanc limitationem impugnatur *Caucer. p. 2. c. 6. num. 81. seqq.* Vt illa possit opponi Cessionario ex quocumque titulo, siue lucrativo, siue oneroso, dicens *Antonium Fabrum* loqui contra communem opinionem.

- 170 Verum sententia *Fabri*, quam sequitur *Cassell. tom. 4. contr. 40. num. 81.* dum asserit Cessionario, qui omnia bona cedentis vel legata habebat, antequam debitor cessus acquireret obligationem, & creditum, quod compensare intendit, nullatenus obijci posse compensationem, quæ cedenti obstat. Quod verum existimat *Olea, sup. num. 25.* in quolibet Cessionario, cui nulli modo obstat exceptio compensationis orta ex contractu facto cum cedente post factam, & iuriam questum Cessionario, *Hunn. d. c. 3. num. 19. Salsg. d. §. vnic. d. num. 25.* Quam doctrinam intelligit *Olea sup. num. 25.* iuxta dicta per *Franzh. d. ref. 13. d. n. 40. ad 48.* qui dicit: compensationem ortam post factam cessionem obijci posse Cessionario, etiam si debitor cessus scientiam aliunde habuisset cessionis, dummodo denunciari ei non fuisset nec solvitur cedenti, vel intervenisset aliud ex requisitis. *L. 3. C. de novat.* quia tunc non obstat compensatio, quæ obstat cedenti, quæ admodum non promittit solutio ei facta.

- 171 Altera limitatio est, quam facit *Angel. conf. 259.* dicens: nequam posse Cessionario compensationem obijci, si cessus sit actio prius quàm

cedenti compensatio obijceretur sequitur *Cucell. de donat. tom. 1. tract. 1. dispo. 2. p. 10. num. 80.* Qui id intelligit dummodo de cessione constet aliter quam per apodictam, vel schedulam priuam, quod fortiori ratione procedere asserunt, si cessionarius debitori denunciasset cessionem, vel licet cum eo constaretur antequam opposita esset compensationis exceptio, quia cum his casibus actio liberum transitu fecerit in cessionarium non potest rursus aliquo modo elidi. Et sicut debitori post factam, & denunciationem cessionis, vel licet cum testationem interdictum solvendi facultas, ita, & prohibita est ei potentia compensandi, quæ ad instar solutionis est. *Gratian. disp. 356. n. 9. Girb. d. obs. 106. num. 24. Cucell. sup. d. num. 74. Et nu. 76. asserit: marito agenti nomine uxoris adversus debitorem cessum, non obstat compensatio ex persona mulieris. Quas limitationes veras non existimat *Olea sup. num. 27.* Vnde ipse *Olea* distinguit inter cessionem factam alteri, quam creditori cedenti, & cessionem, quam debitor fecit suo creditori. Nam si cessus non creditori fiat, siue ex causa donationis, vel alio titulo oneroso, vel lucrativo, si ante cessionem ortum fuerat ius compensandi, indistincte compensatio, quæ obstat cedenti opponi poterit Cessionario, ut dicunt *DD.* per ipsum *Oleam allegati sup. n. 22. 24.* Quod procedit secundum ipsos, siue Cessionarius directus, vel utilis actioe ageret, *et Messer. de compensat. q. 7. n. 2.* & etiam si intervenisset vnum ex requisitis *d. l. 3. C. de novat.* Nā licet ex eis inhibeatur debitori, ne solvat cedenti, tamen poterit opponere compensationem quantitatibus, quæ sibi cedens debebat ante factam cessionem. Nā non iur. contraria, sed compatibilis, ut qui post factam sibi denunciationem cessionis, vel post licentiam super cessione contestatam, non potest solvere cedenti, possit eius Cessionario obijcere compensationem, *Salsg. d. p. 3. c. 6. §. vnic. d. num. 49.**

- 172 Sed si post factam cessionem ex novo contractu superveniret debitori cessus, ius compensandi cum cedente, quamvis adsint qui teneant nullo modo obstat Cessionario exceptionem compensationis ortam ex iure supervenienti post factam cessionem, *Hunn. & Salsg. sup.* Tamen *Olea ibid.* illos intelligit in his casibus, in quibus post factam cessionem non licet cedenti accipere solutionem a debitore cesso, nec eum liberare, nam ubi ei liceret id, credendum est obstat Cessionario compensationem ortam ex contractu bona fide facta post cessionem, inter cedentem, & debitorem cessum, maxime si compensatio opposita esset ante denunciationem cessionis *Olea sup.*

- 173 Alius distinctionis casus est quando cessus fuit facta creditori hypothecario, vel personali cedentis, quia si creditum, de cuius compensatione agitur ortum habuisset, vel ex actione reali, vel personali, antequam debitor contra-

heret cum Cessionario creditore, compensationis locus erit. Si verò creditum, quod compensari intenditur posterius esset, sed contractum ante factam cessionem, in his casibus opponi posset creditori hypothecario anteriori exceptio compensationis, in quibus diximus obstatum si non haberet cessionem. Sed si post cessionem contractum fuisset debitum, idem dicitur seruandum *Uda sup.* prout quando ei, qui creditori non erat cessum fuit nomen debitoris, qui ea nouo contractu acquisiuit actionem contra suum creditorem, *Olea sup.*

174 Alius similiter est, quando debitor cessus partem debiti soluit, quo casu *Castro. Angel. Gratian. & Cuiuslibet sup.* ius compensationis debitori denegatur, quasi videatur integrum creditum agnouisse, *Leum. f. r. m. C. de non num pec. l. 50. §. ff. de indic. pro qua facit, quod ubi Cessionarius recipit partem debiti cessi, cedens liberauit, & nouatio facta intelligitur, Pereyra dec. 126. num. 7. Gait. de cred. c. 2. n. 2416. in fine.*

175 Sed hæc limitatio non placet, nam verius est, quod solutio partis debiti, etiam nulla facta profectione, non impedit quod minus debitor opponere possit Cessionario pro residuo agendi compensationis exceptionem, vel aliam, quæ obstat credenti, *M. i. u. r. f. de. l. 1. n. 2. lib. 2. Gratian. disc. 356. d. n. 35. §. aliquid sup. n. 36.*

Pro quibus facit quod debitor cessus, qui Cessionario soluit, quod credenti non debebat habet conditionem indebiti aduersus ipsum cessionarium, quia, indebiti conditio, quæ obstat credenti, obstat etiam eius cessionario, *C. anser. var. p. 1. c. 8. d. n. 65. ad 71. Olea de cess. sup. d. q. 1. n. 30. & 36.*

Igitur si debitor repetere potest à Cessionario, quod in debitum soluit, à fortiori poterit, si residuum petat, opponere compensationis exceptionem, cum facilius detur exceptio, quam actio, *Palsic. tot. comm. lib. E. c. 27. tom. 1. 12. V. ex ar. om. iur. lit. E. n. 83. & lit. A. n. 69. T. u. f. de. E. coucl. 374.*

Et is, qui per facti errore, omissa exceptio compensationis, soluit habet conditionem indebiti, *l. si imbo, §. si quis igitur, ff. de compensat. cum concord. post Fabr. Olea sup. n. 31. seqq. ubi respondet obiectionibus in contrarium.*

176 Alia difficultas est in hac materia, An cessionarius possit compensare debitum sibi cessum contra creditorem suum. In quo dubio si sit iam super cessione contestata fuisset, certum est Cessionarium compensationem vii posse. Sed difficultas est, quando ante litem contestatam super cessione, de opponenda compensatione agitur. Et licet videatur compensationi eo casu locum non esse iuxta *tex. l. in rem suam, ff. de compensat.* Tamen verius est, etiam litem non contestatam super litem Cessis, Cessionarium vii posse compensationem aduersus suum creditorem, quia *d. l. in rem suam*, non excludit compensandi ius ante litem contestatam, *Hunn. ref. lib. 4. tract. de aliam. p. 7. q. 8. ex C. iac. lib. 2. obs. 87. Donell. in l. 9. c. de compensat. ad assert. de com.*

penfat. q. 7. d. n. m. 5. Georg. Franz. in var. resol. lib. 1. resol. 13. n. 48. Et debitori agentis postea obijci compensationem debiti cessi, ex T. i. d. 1. ro. & alij: probat Amat. resol. 17. n. 6. §. aliquid d. c. v. n. 27. & p. 1. c. 6. n. 67. T. bor. in suppl. dec. verb. compensatio admitti sol. 97. Castil. d. 1. q. n. 74. Videnda dec. 107. n. 10. post Merlind. pignori.

177 Debitor cessus, si præiens esset cessionis, & promississet soluere Cessionario, non potest aliquam exceptionem, & compensationem opponere, cum sit delegatio, & non simplex cessio, nam cessio potest fieri ignorante, & inuito debitore, sed non delegatio, *Gism. de iust. qu. 35. n. 5. Licet. de v. furit. q. 39. n. 9. Georg. al. leg. 39. n. 24. Hunn. ref. lib. 4. tract. de aliam. p. 7. q. 4. & in Enciclopæd. p. 2. tit. 5. c. ap. 7. d. n. m. 4. Gallat. de renouat. am. 1. lib. 1. c. 4. d. n. m. 18. Matuta disc. legal. 15. n. 25. Cyriac. contr. 2. 14. n. 6. Brisson. de salut. lib. 2. de delegat. Donell. lib. 6. c. 20. vbi Ofuald. lit. M. & N. Bertr. col. 23. §. 14. Niger. de iadem. q. 37. n. 11. tom. 2. Caneer. p. 2. c. 2. d. n. 63. R. Pont. conf. 87. tom. 2. Retis de datat. c. 5. n. 8. p. Olea sup. n. 34. seqq. Stalban. ref. 80. n. 13. & obs. 80. n. m. 1. seqq. Gratian. disc. 356. n. 9. Fro. b. & Luca dec. 636.*

178 Compensatio, quæ opponi potest per principalem debitorem, potest opponi etiam per illum fideiussorem, *l. 4. & 5. ff. de compensat. cum compensatio sit in rem, non in personam, quæ non competere si non rei, sed personæ coherere, l. 7. ff. de except. Fab. de coniect. lib. 12. c. 9. Costa de pignori. dist. 7. n. 12. Olea de cess. iur. 1. 6. q. 1. n. 22. Conciat. alleg. 23. n. m. 54. Beniel. an. 49. n. 2. Preeol. consule. 61. n. m. 36. 5. abell. n. m. 15. Besan. de compensat. c. 3. q. 2. ubi ampliat & q. 3. ponit alium casum quando Titius est debitor Caii in milia, Caius darillum in fideiussorem Sempronio, conuenitur postea Titius à Caio, ille opponit compensationem, & dicit non posse, ante quem soluat Sempronio, & q. 1. 3. n. 8. Gutierrez. q. 19. n. 8. lib. 2. q. 2. n. 24. lib. 3. q. 17. n. 25. l. b. 3.*

Tum de eo, quod sibi debetur per creditorem, *Conciat. d. alleg. 23. n. m. 56. Quam de eo, quod debetur debitori principali, n. 57. Etiam ad effectum impediendi executionem obligationis Cameralis, n. 58.*

Contra quando compensatio opponitur de eo, quod debetur creditori principali, *Conciat. sup. n. 59.*

179 Compensatio non admittitur in debito iurato, *Cress. de except. except. 16. n. m. 27. seqq. ad text. c. ad nostram l. 1. de iur. iur. Vbi Barboza n. m. 27. 28. D. Costa dec. 8. n. m. 6. post consilia Alex. conf. 91. vol. 2. aff. dec. 382. vbi Vissil. n. 4. Rouit in pragmat. de iur. iur. liquid. n. 47. Gratian. disc. 728. n. m. 6. seqq. C. uall. de cognit. per viam violent. p. 2. q. 1. Dicantam. 6. tract. 3. ref. 15. 1. Olea de cess. iur. 1. 6. q. 1. n. 23. ubi hoc dicit verum si expresse, aut non naturaliter de reali*

reali solutione actum effect, alias non, *Salgad. lab. yr. a. 6. §. vnc. d. ann. 8. Ofasch. dec. 93. Tiraqu. de retr. all. lign. §. 3. gl. 3. Castill. tom. 3. contron. c. 23. d. num. 78. Mesa lib. 3. c. 38. Amat. ref. 17. n. 12. Rie. coll. 800. 2032. & 2405. Viscont. cons. iur. verb. debitor. Roset. 192. p. 2. Pasib. de subb. ast. dec. 88. d. num. 16. Barbof. var. lib. 2. d. n. 32. Diana trall. 16. & 6. misell. ref. 60. p. 10. C. m. p. 2. c. 3. d. num. 60. Trentacinq. var. lib. 3. c. 2. compensat. ref. 1. Carpan ad stat. Mediol. tom. 1. cap. 42. num. 174. 247. Gallier. de renunciat. tom. 1. lib. 5. cap. 4. n. 72. & tom. 1. lib. 1. c. 5. n. 10. T. bor. tom. 1. comp. verb. compensat. exceptio, & edf. vnc. d. num. 112. post votum 84. Inrigl. cons. 8. d. num. 8. Farin. lib. 1. contr. c. 7. Ofwald. ad Donell. lib. 16. com. 15. Mastertins de compensat. q. 12. Castill. de al. m. c. 67. d. num. 2. Prat. discept. 6. n. 38. lib. 7. Siaban. obf. 80. num. 23. 30. lib. 1. Vbi dicit non fieri de debito iurato cum non iurato, Quod non detur in credito iuratio, Card. Luca de credit. d. 46. num. 4. Vbi intelligit si iuramentum sit formaliter praestitum, secus si conueniat sub obligatione Camerali, num. 20. Rodrig. de execut. c. 6. num. 9. Salaz. de vsu, & consuet. c. 1. num. 69. Ofasch. dec. 93. Castill. tom. 3. contron. 23. d. num. 78. Mesa lib. 3. var. c. 38. Amat. ref. 15. num. 12. Rie. coll. 800. 2032. & 2445. Azened. in l. 1. tit. 21. lib. 4. num. 119. Seraphin de prim. iuram. prinil. 74. d. num. 35. & d. num. 143. & d. num. 158. Viscont. can. l. verb. creditor aduersus Put. dec. 192. p. 2. Canall. q. 231. & de cogat. per via n. violent. p. 2. q. 1. Aretin. de solut. c. 2. §. 5. Postb. post trall. de subb. ast. dec. 88. d. num. 16. Barbof. var. 6. d. num. 53. lib. 2. Diana praet. 16. & 6. misell. ref. 60. p. 19. fol. 395. Cancer. var. p. 2. c. 3. d. num. 60. Trentacinq. var. lib. 3. de compensat. ref. 1. Carpan. ad stat. Mediol. tom. 1. c. 32. num. 174. & 247. Gallier. de renunciat. tom. 1. lib. 5. c. 4. n. 72. & tom. 1. lib. 1. c. 5. n. 10. T. bor. in comp. dec. tom. 1. verb. compensat. exceptio, & conf. vnc. d. num. 112. post votum 84. Inrigl. cons. 8. d. num. 8. Farin. lib. 1. contr. c. 7. Ofwald. ad Donell. lib. 16. com. 15. Mastertins de compensat. q. 12. Nigier. c. 11. §. 2. Castill. de alimentis l. 67. d. n. 2. Olea de cess. iuridit. 6. q. 1. num. 23. Vbi dicit debito etiam iurato possit opponi compensationem, nisi expresse, aut coniecturaliter de reali solutione actum appareat, Rie. coll. 800. Canall. de re p. 2. q. 1. Cyriac. contr. 441. Salgad. p. 3. c. 6. §. vnc. d. num. 8. Adreol. contr. 215. n. 5. D. Gutierrez de compensat. lib. 1. q. 4. n. 36. q. 5. n. 56. q. 11. 8. n. 11. 8. lib. 2. q. 9. num. 14. lib. 4. q. 16. n. 11. 37. lib. 3. & tom. 3. 2. q. 1. Sabellus. 16. Borjan. de compensat. c. 1. q. 2. n. 7. 7. 11. Sed c. 3. q. 12. num. 13. dicit secus esse inter mercatores Zacharia de salar. q. 14. num. 13. Et quando agitur de bono, & equo, & sola fidei veritate inspecta. Concol. alleg. 23. num. 49. 50. Nec quando debitum compensandum est posterius debito actoris, num. 31. Prat. discept. 6. num. 47. lib. 3. Sed admittitur si petuerit creditum post iuramentum promissionem, Ofasch. dec. 93. n. 33. Marc.*

T. m. v.

dec. 148. Minadol dec. 23. Bisogn. alleg. 4. nu. 3. Freesehol. consil. 61. num. 40. q. 1. Castill. tom. 3. cap. 23. num. 78. Rocca disp. 146. n. 14. 147. n. 2.

Quod non fiat compensatio de credito iurato ad creditum non iuratum. Auberan. q. 1. lib. 1. q. 2. num. 3. Villalob. opin. lib. 5. n. 122. Ofasch. dec. 92. num. 29. Infrat. Trentacinq. var. lib. 3. tit. de compensat. ref. 1. n. 7. Medie. de compensat. p. 1. q. 25. num. 1. Gall. consil. 78. num. 24. post alios Prat. discept. 6. n. 31. 32. lib. 3. Rocca disp. 146. n. 15. Ofasch. dec. 91. Gratian. d. 5. §. 5. n. 37.

Secus cum iurato, & iurato. Piteol. consil. 61. n. 42. d. 2. Medie. de compensat. p. 1. q. 25. n. 26. D. Galeot. contr. 41. ex unig. 17. lib. 1. P. Affi. contr. 34. nu. 32. Amat. ref. 17. Gratian. d. 5. §. 728. Castill. contr. 23. ex num. 78. Cancer. var. p. 2. c. 3. ex arm. 60. Scannorol. de Vist. Cicerat. lib. 3. c. 10. Carpan. ad stat. Mediol. tom. 1. c. 42. ex nu. 174. Rie. coll. 800. 2445. Ciarlin. contr. 169. n. 95. Mesa lib. 3. ref. 38. Cyriac. contr. 441. Gutierrez de iuram. p. 3. cap. 6. Canall. q. 231. T. bor. in comp. verb. compensat. Dominus Marshall. in addit. ad Copye. Latr. dec. 124. num. 21. Fachin. contr. 7. lib. 1. Siaban. c. 80. nu. 30.

Sed Affi. dec. 163. n. 3. & 4. dicitur refert per S. C. vi admittitur compensatio indebito iurato, existente debitore paupere, secus si ille dives existat. R. Marin. ad Reneri. dec. 494. n. 10.

Sed quod semper fiat compensatio, etiam contra debitum iuratum, quia qui compensat videtur iuramentum obseruare, quia soluit quod debet, quod procedit cum iuramentum absolute. Nos ad Roset. consil. 60. n. 13. lib. 1.

Quod possit opponi in debito iurato tenent Perez in l. 4. tit. 8. lib. 3. Ordin. Gregor. lop. in l. 20. tit. 14. p. 5. verb. bolla de d. Salazar. de consule. c. 1. n. 71. Rebuff. de iur. oblig. n. art. 1. gl. q. num. 39. Azened. in d. l. except. n. 29. Gutierrez de iuram. confirm. p. 3. c. 6. n. 2. Azened. in l. 1. tit. 21. lib. 4. non recipit. num. 128. Parlador. lib. 2. rer. quod. p. 5. c. 11. n. 30. Greg. de pensum. q. 92. Farinac. dec. 858. in non ff. nu. 4.

Disputant hunc articulum Bar. in h. amplius. ff. rem ratam h. b. Diuina. part. 10. trall. 16. ref. 60. Christin. dec. 38. num. 6. vol. 3. Ludovic. de Peraf. 15. nu. 17. segg. Affi. dec. 163. Coppe. dec. 167. n. 4. Mar. de salar. c. 5. nu. 13. Pat. Jordan. lucubr. vol. 3. lib. 14. tit. 20. & tit. 21. n. 135. segg. Tuse. sic. C. camel. 490. nu. 38. segg. Du. n. reg. 404. Medie. in addit. ad art. m. 60. n. 6. segg. Rie. coll. 2885. Pacifici. de saluian. sup. 2. nu. 315. segg. Piteol. consil. 61. vol. 2. Idem. dec. 42. Flor. Scappus. de saluian. lib. 2. q. 4. Gratian. d. 5. §. 29. nu. 10. 486. nu. 33. 515. nu. 34. 37. d. 5. §. 728. nu. 12. segg. T. m. de compensat. n. art. 7. idem Affi. dec. 381. Roset. p. 10. reced. 332. Roffi. consil. 74. nu. 95. segg. p. 2.

Sed vera distinctio est, vi admittatur vbi non agitur de tollenda debiti substantia, sed de impediendo cursu v'arum, cum tunc ipso iure fiat, vi dicimus infra. Rocca disp. 146. n. 16. item quando ius opponendi compensationem super venit post promissionem iuramentum. Rocca

H h

disp.

disp. 146. nu. 14. 147. nu. 2. Item quando agitur de debito hinc inde iurato, & quando agitur de bono, & æquo. Vt quando debitor est pauper. *Ger. Spin. conf. 83. Fug. n. de iure emphyt. tit. de solut. Canon. q. 1. num. 303. & seqq. Affl. dec. 163. Di. n. d. ref. 60. Mart. Med. ed. exam. 60. num. 24. seqq. cum addit. Schell. resol. c. 50. Precol. d. cons. 61. num. 37. seqq. lib. 2. Salgad. Luby. p. 3. c. 6. §. 1. num. 8. seqq. Cald. de modo art. c. 5. §. 1. gl. 4. nu. 18. Androl. com. 125. Roca. d. disp. 146.*

Idem dicimus quo ad debitum continens obligationem cameralem, nam licet reuera non admittatur compensatio. *D. Guttier. de compensat. q. 13 lib. 2. q. 16. nu. 36. seqq. lib. 4. Roca. d. disp. 146. nu. 13. Gale. de obligat. Camar. fol. 74. nu. 6. Put. dec. 452. Anton. lib. 2. ref. 36. nu. 12. Maur. fell. ad Capye. Latr. dec. 124. nu. 21.*

Tamen secus est quando est posterior debitum acturis. *Contol. al. eg. 23. nu. 47. 48. 53. Roca. d. disp. 146. Erybi. non solum compensatio in debito cum obligatione camerale, hæc procedunt etiam si iuramentum sit in apoca priuata. Roca. d. disp. 147. nu. 1.*

- 180 Compensatio non admittitur in deposito, & commodato, etiam si creditum esset clarum, lsi quis. *C. de pos. l. fin. C. de compe. sat. §. bonæ fidei, in lit. de actio. Rota. dec. 102. n. 19. post Merlin. de pign. D. Constant. ad stat. Fr. 10. l. fol. 193. nu. 42. 43, etiam si depositum esse irregulare, Carr. Luca de credit. disc. 47. nu. 10. Douad. de rem. iur. p. 32. num. 198. Franch. & Luca, & addentes dec. 151. R. Mart. ad Renert. dec. 494. num. 1. Gratian. disc. 738. num. 2. 1. seqq. D. Guttier. de compensat. tom. 3. lib. 2. q. 2. & 3. & q. 19. Hermosill. gl. 5. l. 5. tit. 3. & gl. 4. l. 9. tit. 2. nu. 20. seqq. G. 22. ad Capye. Latr. dec. 124. nu. 16. Roca. de concursu credit. p. 1. c. 6. nu. 203. Diana tom. 6. tracl. 4. resol. 153. 156. 157. D. Mensins consil. 395. nu. 25. Aylton. ad Gomez lib. 2. c. 7. nu. 3. Schell. sup. n. 7. 26. Rip. ol. var. c. 10. nu. 355. Berfan. de compensat. c. 1. q. 5. nu. 12. & c. 2. q. 2. vbi ampliat, & limitat c. 2. q. 2. nu. 5. Oled. de cess. tit. 6. q. 1. nu. 18. Gratian. disc. 738. nu. 21. Frances. var. ref. c. 10. nu. 24. Lprateux, C. commodat. Berfan. d. c. 2. q. 2. nu. 14. & q. 22. 13. vbi limitat, D. Guttier. de compensat. lib. 5. q. 1. & lib. 2. q. 18. & lib. 1. q. 5. nu. 53. q. 28. nu. 47. lib. 1. q. 30. nu. 9. lib. 1. q. 18. nu. 27. lib. 4. q. 1. lib. 1. nu. 38. & per totam qu. D. Palma alleg. 114. nu. 28. seqq. lib. 2. D. Traubh. d. consil. 85. nu. 43.*

Et non admittitur compensatio in deposito vero, nec confessionario, Gratian. d. fa. 728. *M. A. uica. de sac. lib. 10. tit. 10. nu. 10. & seqq. Cassil. com. lib. 8. de aliment. c. 67. nu. 13. Hermosill. in l. 3. tit. 3. p. 5. gl. 5. Rota. dec. 102. nu. 19. post Merlin. de pignor.*

Secus si esset depositum fictum, & non verum, sed evidenter confessio, *R. Mart. ad R. Renert. d. dec. 494. n. 2. 3.*

Et quamuis creditum compensatum esse equidum, *D. Constant. ad stat. Fr. vbi tom. 1. fol.*

194. n. 54. & seqq. sed contra n. 58. 59.

Sed idem *D. Constant. tom. 1. fol. 198. n. 114. dicit contra depositum irregulare fieri compensationem, ipso iure, ad evitandum damnum, & cursum vlturarum, et Rota Ian. dec. 34. n. 9.*

Quod non admittatur compensatio in deposito procedit in foro exteriori, non foro poli, *Pler. in vers. compensatio differ. 3. nu. 2. Lopez. d. g. in fr. c. 5. Diana p. 1. tracl. 2. mistell. ref. 48. Less. lib. 2. c. 12. dub. 10. n. 60.*

Sed admittitur compensatio in deposito ex mutuo descendente, vt puta si à Me Tibi mutuatam pecuniam, penes me deposuisti, *Gratian. disc. 738. ex n. 25.*

Et licet in commodato non admitti compensacionem dicant *supra citati, & Arum. in exercit. insl. num. 12. T. b. f. 13. Paul. Gersen. in disp. 9. t. b. f. 2. quæst. 1. Fessier. nu. lib. 3. disp. 16. t. b. f. 13. Schizo. de g. in tracl. 2. q. 2. Hiliger, ad Douell. lib. 16. c. 15. ad lit. X.*

Tamen in contrarium sunt *Cassil. lib. 9. obs. 37. & ad Paul. lib. 2. sentent. tit. 12. §. vlt. Schiz. hard. disp. 12. t. b. f. 5. l. t. B. n. 1. Huno. disp. 24. t. b. f. 16. & in lib. 3. var. resol. tracl. 3. p. 3. qu. 4. fol. mi. bi. 937. M. enfeld. ad Capye. Latr. dec. 114. n. 19.*

Sed admittitur compensatio in deposito, quando illud est factum inter personas prohibitas. *Hermosill. gl. 5. l. 5. tit. 3. nu. 1. & seqq. Vbi tota materia.*

Non fit in re commodata, vt diximus, sed fit quando res commodata non potest restitui. *Hermosill. sup. nu. 24.*

Non datur compensatio cum pecunia, quæ debet inuestiri. *Card. Luca de dote disc. 161. nu. 39. vers. si res tamen.*

- 181 Mutuum potest compensari. *Berfan. c. 2. q. 24. D. Guttier. q. 20. lib. 2.*

- 182 Compensatio non opponitur agenti remedio recuperandæ. *Leompensationes C. de compensat. in fine. Berfan. c. 2. q. 2. nu. 1. & q. 32. D. Guttier. q. 5. nu. 61. lib. 1.*

- 183 Debitum peritum ratione restitutionis in integrum non compensatur. *M. edis. de compensat. p. 1. 40. nu. 3. Precol. consil. 79. nu. 20. Bar. dec. 277. nu. 10. Vbi quod neque debitum recuperandum via ordinaria per res conformes, compensatur. Berfan. sup. nu. 3. & c. 1. q. 23. nu. 13. Bar. dec. 277. nu. 10. Carril. dec. 277. n. 10. D. Guttier. de compensat. lib. 3. q. 4. n. 24.*

- 184 Creditum ex causa priuata non compensatur cum credito ex causa publica. *Pessent. sing. 11. nu. 10. Add. ad Capye. dec. 169. lib. 1. Fontacell. dec. 465. nu. 21. Vt in credito Annona publicæ D. Constant. ac stat. Fr. vbi tom. 2. fol. 322. nu. 278. Escalona lib. 1. Corzophil. 36. nu. 3. seqq. & 2. p. c. 8. nu. 5. & c. 12. nu. fin. D. Guttier. de compensat. lib. 4. q. 8. nu. 44. & alibi. Diximus sup.*

- 185 Non fit compensatio cum credito cum mala fide procurario. *Brunem. in l. remissam ff. de compensat. Card. Luca de credit. disc. 70. nu. 4. Berfan. d. c. 2. q. 2. nu. 14.*

fan. c. 2. q. 2. an. 22. D. Guttier. de compens. l. lib. 1. q. 2. n. 41. C. q. 2. d. b. 1.

186 Non fit compensatio cum debito litigioso, quod de facili non potest liquidari alia fide. *Be- fan. c. 2. q. 2. D. Guttier. q. 9. lib. 3. Staiba. obf. 80. n. 13. seqq.*

187 Nec fit compensatio de debito cum scriptura privata, cum debito cum scriptura publica. *Berf. n. d. c. 2. q. 6. D. Guttier. q. 27. num. 57. lib. 1. an. 59. C. q. 6. num. 58. lib. 5. Præd. difc. 6. num. 30. lib. 3. vbi dicit non fieri cum credito hypotecario, & chirografario.*

188 Fructus hereditatis, aut hereditas ipsa, non compensatur cum hereditate credito. *Berf. n. d. c. 2. q. 18. 29. vbi explicat D. Guttier. q. 2. lib. 2. Debet opponi. Galus de fructib. disp. 32. art. 1. n. 18. D. Quomodo non conficiat inventarium. D. Guttier. sup. num. 30. vbi num. 34. limitat si testator iussit quoque heredi propterea bona restituere, et num. 33. limitat quomodo testator heredem grauasset in re debita ipsi heredi, & num. 36. si testator iubere compensationem.*

189 Sed fit compensatio crediti cum fructibus ex re à creditore percipis in annis singulis, aut mensibus. *l. Titia ff. de solut. l. 1. c. de pign. act. off. lib. dec. 116. an. 11. Escob. de rotacione. 14. num. 7. Eo magis si contractus est nullus. Cappe. Latr. dec. 25. n. 41. Quod in contractu censuali etiam procedere voluit, ex Lamor. h. præd. ff. de minor. l. emptor. ff. de rei ve. dicit. post Interd. de censib. q. 48. n. 7. Si usufructus, ipsius est census. Girba obf. 106. n. 27.*

190 Compensatio non admittitur in attentatis. *Lancellor. de attent. p. 3. c. 24. q. 28. n. 1. c. 30. 191. Coppell. de compensat. 27. num. 18. Ruc. cor. 305. Cappe. in præd. p. 3. c. 7. num. 127. Rota post Polibum. de man. decomp. 90. n. 8. Berf. n. d. c. 2. q. 43. D. Guttier. q. 12. n. 64. seqq. lib. 4. Card. Luca de iudic. difc. 18. num. 49.*

191 Vbi non habet locum reconuencio non habet locum compensatio. *R. Cappe. Latr. consulti. 30. num. 8. ex c. 1. de mutui petition. Cum illa fit species compensationis. D. Guttier. de compensat. q. 9. n. 8. 9. C. 12. lib. 1.*

192 Compensatio de specie ad speciem, siue de specie ad quantitatem non admittitur. *Cur. Luca de regal. difc. 26. num. 6. post mille Girba obf. 106. num. 20. D. Consentit. ad stat. vbi totum. 2. fol. 402. num. 351. 352. Galus de fructib. disp. 32. art. 1. an. 58. locus quando pempta specie deuenit ad estimationem, Rader. cons. 45. num. 67. ex Franck. dec. 53. num. 3. Donad. de renunciat. l. 6. 32. num. 125. 176. Stizio obf. 80. n. 21. Rofis obf. 72. num. 20. Galus de fructib. disp. 13. num. 58. Fachin. contr. lib. 12. c. 7. Admittitur de genere ad genus, vel vbi inter partes conuictum est, vel de quantitate ad corpus, quod corpus reduciatur ad quantitatem. *Cyriac. contr. 441. c. 1. n. 14. n. 3. Aelf. D. Rofis consulti. 45. n. 12. 13. Roccus resp. 64. num. 2. lib. 2. Scoppa ad Grat. dec. 47. n. 13. seqq. Cyriac. contr. 441. Idem Scoppa ad Merlin. contr. 44. num. 15. lib. 1. Gratian. difc. 490. num. 22.**

Tom. I.

Seab. obferu. 80. num. 21. Gatta dec. 11. num. 25. 26. post Confil. D. Mansf. consulti. 465. num. 21. consulti. 393. num. 19. 28. 29. Scate. de fene. C. re. 1. c. 1. 7. q. 4. spec. 3. num. 18. Surd. de alim. tit. 6. q. 11. num. 28. C. q. 15. num. 12. Ans. Fabian. C. lib. 4. tit. 23. de fin. num. 4. in allegat. Menoch. de præsumpt. lib. 4. præf. 109. num. 18. 38. Card. Luca de regal. d. c. 26. num. 6. Donad. d. c. 32. num. 180. C. seqq. 196. D. Constantin. ad statut. vbi statut. 50. n. 35. 1. 35. 2. D. Merlin. consulti. 50. num. 22. lib. 11. C. consulti. 100. n. 32. Secus si pendeat à voluntate debitoris num. 33. Sabell. sup. n. 18. Berf. de compensat. 1. q. 4. n. 37. C. 2. q. 1. 31. 37. vbi late in quibus fit, vel non compensatio. D. Guttier. lib. 5. q. 6. num. 63. lib. 4. q. 1. num. 118. lib. 1. q. 5. num. 57. 68. q. 6. num. 87. lib. 1. q. 8. num. 111. lib. 1. C. num. 42. C. q. 10. num. 25. lib. 1. num. 33. 37. q. 1. 1. num. 29. q. 1. 3. num. 43. C. q. 14. C. q. 16. 18. 19. 20. q. 28. num. 38. lib. 3. q. 8. num. 13. lib. 2. C. num. 39. q. 11. num. 28. lib. 3. q. 3. num. 6. lib. 4. q. 12. num. 4. 5. lib. 3. q. 17. num. 24. lib. 4. q. 18. d. lib. 4. q. 17. num. 41. lib. 5. D. Palma alleg. 114. num. 32. lib. 2.

Nec compensatio fit de specie ad quantitatem, et am in vtriusque voluntatibus. *Calad. consulti. 115. lib. 2. Rota p. 16. rec. de. 32. num. 11. seqq. Sabell. sup. num. 43. D. Guttier. q. 25. lib. 1. C. num. 59. Donad. de renunciat. c. 32. n. 170. Cyriac. contr. 441. Scoppa ad Merlin. contr. 44. num. 14. lib. 2. Sperell. dec. 176. num. 40. Castill. lib. 8. contr. c. 18. n. 5. Cald. q. 16. num. 6. Berf. n. d. c. 2. q. 30. n. 16. Copan. de viciis C. militis. q. 15. n. 2.*

Quod admittatur de specie ad quantitatem, & è contra. *M. go. dec. Flor. 117. num. 14. vbi tamen num. 17. C. 33. allegat in contrarium. Allog. ad caus. 68. an. 78. C. seqq. lib. 1. vbi num. 19. C. 20. allegat contrarium tenentes. D. Guttier. sup. num. 28. post Surd. de alim. tit. 7. q. 10. n. 12. Nes d. caus. 25. num. 25. Luca de linea legal. art. 85. an. 12. Cofcio lib. 2. resp. 8. num. 17. Scoppa ad Merlin. contr. 44. num. 15. lib. 1. Roccus resp. 64. num. 24. Et circa hoc se remittit D. Guttier. ad q. 10. d. lib. 1.*

Secus quando à præsumpta voluntate testatoris dependet, Palma alleg. 195. num. 20. Donad. d. c. 32. num. 170. Roccus d. resp. 64. num. 23. lib. 2. Scoppa ad Gratian. d. dec. 47. num. 17. Girba obf. 106. n. 20. in fine D. Gatta sup.

193 Compensatio non admittitur in casibus, quos dilacionem non patiuntur, vt in causa alimentorum futurorum, secus pæteritorum, Salutariorum, mercedum operationum, Grassi de except. except. 16. num. 62. C. seqq. Gratian. difc. 728. num. 33. lib. 4. Rofis obf. 75. num. 36. seqq. Luca de cess. iur. fol. 83. num. 14. Donad. de renunciat. c. 4. num. 78. Bisfogui alleg. 52. num. 20. Marefco. lib. 2. var. 583. num. 4. Manson de caus. execut. ampl. 31. num. 7. Scoppa ad Gratian. difc. 53. n. 10. Calatin. de equit. lib. 1. c. 62. Sabell. h. alim. num. 6. Castill. contr. lib. 8. tit. de alim. c. 67. n. 5. 12. Surd. de alim. tit. 7. q. 10. n. 8. tit. 8. primil. 83. Girba dec. 5. num. 48. Paul. Rubin annotat. det. 1. p. p. rec. n. 105. Sabell. sup. n. 20. Berf. n. d. c. 2. q. 7. C. q. 2. n. 9. C. q. 7. 8. lib. 3. q. 16. Cyriac. contr. 34. num. 26. Barbofi in lin. c.

H h 2

ENTR.

- num. 14. 15. C. de compensat. *D. Guttier. q. 12. num. 32. lib. 2. q. 20. num. 7. lib. 5. q. 1. num. 509. lib. 2. & lib. 2. q. 8. num. 41. q. 15. num. 38. segg. lib. 3. q. 14. num. 28. lib. 4. vbi declaratur q. 40. num. 7. lib. 5. Clarium contr. 36. num. 21. Zabala de stat. q. 104. num. 1. & num. 8. & segg. vbi explicat Gratian. c. 728. num. 33. 35. C. de contr. 34. num. 26. C. illud de alim. cap. 67. Diximus sup. num. 126. Quando deur alimentorum cum scruiis ad alimentaria praelistis. Idem Sabell. de alimentis. num. 6. Ad diti. ad Sanfel. dec. 414. obj. 5. C. luit. d. acquit. lib. 2. c. 62.*
- 194 Idem in causa exactionis subsidij charitativit. impositi ratione alimentorum. *Surd. de alimentis priu. 53. n. 6. 7. 8. vbi, oec contra pensionem Ecclesiasticam impositam ratione alimentorum, nec in quocumq; debito ex causa victual. lib. 2. negotior. vbi gl. & Bart. ff. de compensat. ar. C. illud. c. 67. n. 6. 129.*
- 195 Sed contra alimenta debita potest opponi de operis non praelistis, quando alimentarius recoebatur operari. *Casili. d. c. 67. n. 9. segg.*
- 196 Alium casum, in quo contra alimenta datur compensatio ponit *Fab. in C. de compensat. defm. 7.*
- 197 Non datur compensatio in re tractu. si primus emptor promissit solvere pretium rei emptæ in pecunia numerata, si comparat alijs, & perat praelationem, & obineat, non potest compensare pretium illius rei cum alio credito per ipsam habentem, sed teneat illam exburfare. *Rota dec. 571. p. 1. & dec. 620. num. 2. p. 2. rec. post. Cenci de censib. ec. 71. num. 7. 8. post Merlin. de legit. dec. 59. num. 4. 5. Dicitur de censib. §. 4. q. 27. num. 1. segg. Cenci. e. dem. Tract. q. 66. num. 15. segg. Gimba dec. 55. num. 5. & obj. 106. num. 28. Corradin. de p. 22. l. i. q. 2. q. 1. 13. & q. 5. n. 5. D. Guttier. c. compensat. q. 15. n. 6. 5. lib. 5.*
- 198 Compensatio datur etiam in debito voluntario concurrentibus coniecturis. *Palma alleg. 195. n. 12. lib. 2. alias non. Nautica de coniect. lib. 10. tit. 2. Meaco. lib. 4. p. 109. Ripol. var. c. 13. num. 326. Dicimus No. inf. a. 214.*
- 199 Compensatio, an fieri possit de debitis ex iustitia cum donis, vel obsequijs gratuitis, veluti si quis donat, vel obsequium praelat ei, cui debet ex iustitia. Dicimus quod si dum donat, vel obsequium estimabile praelat recordatur debiti ex iustitia, & vult cum dono gratuito satisficere, certe admittitur compensatio, si vero iunc ignorat debitum suum ex iustitia, vel de ea, non recordatur. Si postea velit facere compensationem, variz sunt opiniones, vt refert *Diana res. moral. p. 7. tract. 10. ref. 49. p. 3. tract. 6. ref. 57. & p. 7. tract. 10. ref. 24. & tom. 6. tract. 3. ref. 152. Naur. le restit. lib. 3. c. 1. num. 376. & 393. Zamora. de compensat. disp. 5. c. 5. & segg. Sabell. sup. num. 27. Gregor. tract. vniuers. lib. 1. cap. 6. n. 46. Berjan. c. 2. q. 2. num. 20. Idem D. Guttier. de compensat. q. 25. num. 38. lib. 1. q. 21. num. 4. lib. 2.*
- 200 Creditor ex causa vera non patitur compensationem cum debito ex alia causa diuersa. *Card. Luca de camp. disp. 2. num. 19. de credit. disp. 46. num. 10. disp. 47. num. 2. segg.*
- 201 Sic fit compensatio cum credito, & debito ex eadem causa. *Card. Luca de disp. 46. n. 9.*
- 202 Compensatio admittitur in iudicio Saluiani, quia sapit naturam exceptionis doli, quæ in eo iudicio non reijciatur, cum videatur in dolo versari qui vellet exigere, & non soluere, *Gabriel. tractat. de fideiuss. concl. 1. num. 71. Serafin. dec. 327. n. 3. & app. de Saluian. lib. 2. q. 4. Sabell. sup. num. 35. Berjan. c. 2. q. 33.*
- 203 Compensatio, an admittatur in debito naturali tantum, vel civili tantum, vel naturali, & civili simul non producentibus actionem, efficacem. *Treutac. in q. var. lib. 3. tit. de compensat. ref. 1. T. yndar. de compensat. Ber. abhim. in repert. verb. compensatio. Berjan. sup. Sabell. sup. num. 38. D. Guttier. q. 3. num. 72. lib. 3. q. 8. num. 32. lib. 4.*
- 204 Compensatio non admittitur in illo, qui tenetur ad factum, nisi sit redactum ad interesse. *Berjan. de compensat. c. 2. q. 38. D. Guttier. q. 8. lib. 4. num. 6. segg. Donad. de reuincat. c. 32. n. 189.*
- 205 Compensatio, ad admittatur in legitima, sic, quia est debitum necessarium. *Gutierrez de test. p. 3. c. 5. n. 4. 5. Z. morand. de compensat. disp. 4. c. 8. §. 3. num. 16. Con. r. in c. officij nu. 2. de testam. P. tra. de fac. con. q. 8. num. 113. Barbo. in lisi cum dotem, §. si pater num. 5. ff. solut. matrim. D. Marciand. disp. 49. num. 17. D. Galeot. contr. 30. num. 2. lib. 1. Ripol. var. c. 13. num. 220. Sabell. sup. num. 4. D. Gutierrez. q. 21. num. 36. lib. 2. Ludovisi. dec. 568. num. 11. 12. Sabell. §. legitima n. 13. in fine.*
- Quod non admittitur in legitima cum debito filii, etiam liquidum, nec a pare ordinari potest, cum sit onus, quod reuocatur a legitima. *Merl. n. de legit. lib. 3. tit. 2. q. 20. n. 10. 11.*
- 206 Compensatio non habet locum in debito soluto, quia est facienda repositio via ordinaria, & per ites conformes, *Bu. at. dec. 277. num. 10. Frecol. consil. 89. num. 19. vol. 2. Secus in iure conscientiarum. Zamora. de compensat. disp. 4. c. 21. §. 2. Sabell. sup. num. 45. Berjan. c. 2. q. 2. n. 23. Pent. g. dec. 203. num. 1. Durand. dec. 76. num. 64. D. Gutierrez. q. 12. num. 12. lib. 2. Barbo. in rubr. ff. solut. matrim. 3. p. 2. num. 41. Vbi an solum potest condici.*
- 207 Etiam aduersus Instrumentum dotale, potest compensatio opponi, si creditum aduersus mulierem esset liquidum, vel de breui liquidandum. *Eschob. de rationib. c. 21. num. 28. F. n. g. consil. 196. 201. Cestr. consil. 370. lib. 1. Cum dicatur non illiquidum, quod de breui est liquidandum. Capyc. dec. 48. Capyc. Latr. dec. 25. num. 37. Anna alleg. 80. Staib. ref. 63. num. 27. Petri. consil. 41. 59. n. 4. Borrell. in summa dec. p. 2. tit. 19. num. 22. de 2. Inst. liquid. Nos at. Ront. consil. 60. lib. 1. Casili. tract. lib. 8. de alim. c. 67. num. 4. Cyriac. contr. 442. Rota post Merlin. de pign. dec. 74. num. 25. Gallus de fructibus disp. 20. num. 92. P. Affi. contr. 27. num. 7. 44.*
- 208 Secus si creditum contra Instrumentum dotale esset illiquidum, *Franch. dec. 641. Et sit ad impediendum cursum vfurarium, Rota post Merlin. de pign. dec. 74. num. 25. Nos sup. ni. 17. Fontana. l. dec. 11 c. nu. 30. Ludovisi. dec. 568. num. 12. dec.*

2455. *Res p. 9. dec. dec. 231. nu. 25. Nos sup. n. 16. Ripol. v. a. 1. nu. 110. 147. 353. 153. Barbof. in l. d. uortio nu. 5. 6. ff. fol. in art. Berj. nu. 2. q. 34. D. Gutter. q. 28. nu. 12. lib. 1. & per tot. vbi tota materia, & q. 21. lib. 5. Lnea de cessant. fol. 21. nu. 17. & fol. 83. nu. 3. Donad. de renun. c. 32. n. 100. & 183. Cyriac. contr. 441.*

209 Non in legato dotis, *Ripol. c. 1. nu. 145. segq. vbi tenet si legatum sit voluntarium, & dos voluntaria, secus si dos necessaria, Fetter. 3. p. obf. 157. Dec. con. 81. nu. 6. Idem Ripol. lib. 2. 20. Magon. dec. Flor. 13. nu. 24. Alia de dote dicemus n. 218 segq. & num. 380 segq. Diximus sup. nu. 131.*

Quod si Vidua post mortem viri amouerit bona mobilia ipsius viri, non potest perire dote, nam censetur compensata cum dote, quæ amoto non præsumitur, sic amoto debet esse clara per publicum instrumentum, vel confessionem patris, vel per rem iudicatam, *Rota p. 18. re. dec. 194. 245. 378. & p. 19. dec. 73. nu. 2. 3. S. bell. sm. mobilia nu. 8. & compensat. o. nu. 48. in. add. t.*

De compensatione in dote videndi *Franch. & L. a. & alii Addentes dec. 462. I. use. lit. C. conc. l. 49. nu. 5. segq. Milan. dec. 243. P. reol. conf. 89. lib. 2. Sabell. s. folatio nu. 61. Gallus de fructib. disp. 20. art. 6. nu. 51. D. Gutter. de compensat. in mille locis.*

210 Non admittitur compensatio, vbi solutio non admittitur, *Sale. d. l. ob. r. 2. p. c. 28. d. nu. 39. Roca disp. 147. nu. 6. P. reol. conf. 61. nu. 23. 25. Graffid. except. except. 16. nu. 59. 77. D. Saminat. cour. 33. nu. 68.*

211 Non admittitur compensatio de re mea, ad alteram rem meam, *Altograd. cour. 30. nu. 23. lib. 1. De circumstantiis excludentibus compensationem cum se ipso, Card. Luca de credit. disp. 45. nu. 13. disp. 47. ex n. 14.*

212 Vi compensatio deitur cum se ipso requiritur bona fides, *Card. Luca de cred. disp. 48. nu. 5. disp. 49. nu. 3. Et quando illa adesse dicatur, disp. 50. nu. 5.*

214 Compensatio, an sit facienda quando debitor legatus, aut donat suo creditor, Distinctio est, vi censetur facta in credito necessario, secus voluntario, *Pacific. de Saluian. insp. 2. c. 1. nu. 332. & segq. Clarin. contr. 189. Maria de success. legal. p. 4. q. 18. art. 2. nu. 55. & segq. art. 6. Altograd. conf. 68. lib. 1. S. perill. dec. 176. S. bell. s. legatum nu. 32. s. debitor nu. 59. R. 44 p. 13. rec. dec. 79. nu. 22. p. 15. dec. 170. nu. 12. segq. Bibb. dec. 80. Cabn. l. conf. dec. 27. lib. 2. & 115. Farinac. in repertor. vltim. volutur. q. 27. Ramon. conf. 36. Sabell. s. compensatio nu. 30. Nos ad Romit. conf. 25. lib. 2. D. Scoppa ad Merlin. contr. 44. lib. 2. Berfian. de compensat. c. 2. q. 30. & c. 3. q. 25. nu. 5. Zacharia de salar. q. 36. nu. 11. 17. segq. Card. Luca de leg. disp. 15. nu. 2. Sadarin. resp. 18. nu. 26. D. Metician. disp. 47. 84. Confal. ad Surd. dec. fol. 169. D. Gutter. de compensat. lib. 2. q. 3. q. 20. lib. 1. q. 2. nu. 19. lib. 3. Scoppa ad Gratian. dec. 47. Palm a*

confult. 67. nu. 43. segq. D. Masius confalt. 101. nu. 18. segq. lib. 1. D. Gata confalt. 24. nu. 13. segq. Andreal. contr. 247. nu. 11.

Compensandi animo non dicitur quis facere donans, vel legans filio sui creditoris, *Andreal. contr. 247. nu. 8.*

215 Compensat debitor legatum sibi ab hærede creditoris relictum, cum debito proprio *L. s. propter. C. de compensat. Canalcam. dec. 22. nu. 42. lib. 4.*

216 Præsumitur compensatio si summa legata est eadem, ac debita, *Andreal. contr. 306. nu. 3. Masius d. c. o. fol. 101. nu. 19. Idem si sit eadem causa debendi, ac legandi, n. 20.*

217 Probatur ex coniecturis, *Gratiu. disp. 274. Attrib. b. conf. 236. nu. 24. lib. 4. pref. 100. nu. 23. Maria de su. cess. legal. p. 4. q. 18. art. 6. nu. 3.*

Si testator legat rem ipsam obligatam creditori suo, an tunc præsumatur compensatio, *Mascard. de probat. quæ. 333. vbi distinguit inter debitum voluntarium, & necessarium, & alius etiam modis declarat. & D. L. q. p. citati.*

218 Compensatio dote legatæ in testamento, censetur facta, si pater doret in via, *Card. Luca de legat. disp. 60. nu. 30. vbi nu. 5. quid si dos data sit minor, Corn. c. o. f. 16. Leon. conf. 51. nu. 10. lib. 1. Menoch. conf. 81. nu. 33. conf. 370. nu. 31. de presump. lib. 3. p. aff. 15. nu. 24. Altograd. conf. 5. d. nu. 37. Confal. ad Surd. dec. 169. nu. 7.*

219 Si dote debitor non dicitur facta compensatio per legatum factum per vxorem, vxorem, *Card. Luca de legat. disp. 40. nu. 3. An cum fructibus per maritum perceptis in bonis vxoris, an cum alimentis, & veltibus lugubribus, D. Romagnat. ad Concilio ad statum. Engub. lib. 2. vmb. 48. nu. 33.*

220 Verum filia tenetur compensare quiddid sibi ex dote materna, & ex legatis, sibi à quacumq. persona relictis, cum dote sibi data à patre, *Surd. dec. 169. & ibi Hodier. Confal. & adell. statum. Massac. c. 27. lib. 3. vbi vult fieri hanc compensationem, nisi adit contraria patris voluntas.*

221 An censetur facta compensatio cum lucro dotali per legatum factum per vxorem, *Card. Luca de legat. disp. 15. nu. 25. segq. disp. 40. nu. 3. D. Gutter. q. 31. nu. 46. lib. 1.*

Dos de sui natura cum legatis non compensatur, nisi contrarium ex defuncti voluntate appareat, *D. Gutter. de compensat. q. 25. nu. 35. lib. 1. D. S. perill. dec. 176. nu. 62.*

Dos si in quantitate consistat, & legatum in specie, an compensatio admitti possit, *D. Gutter. q. 39. nu. 39. lib. 2. vbi asserte D. D. pro, & contra, & ipse conciliat.*

Dos in specie non compensatur cum legato in quantitate, vel e contra, *D. Gutter. d. q. 3. nu. 41. lib. 2.*

Dos data, vel promissa ab hærede non compensatur cum dote in testamento legata, *D. Gutter. d. q. 3. nu. 71. lib. 2. post Medic. de compensat. q. 17. nu. 7. p. 1.*

Dos

Dos cum legitima compensatur. *D. Guttier. q. 11. num. 1. lib. 3. post Gomez in l. 50. T. ult. nu. 24. M. eod. de arbit. cent. 1. num. 46. & cas. 38. num. 47.*

Dos a victicio priuigie promissa non compensatur cum legitima ipsi priuigie debita. *D. Guttier. q. 1. n. 16. lib. 3.*

Dos consistens in cennum, si fuerit a patre legata, quo via functo, frater suorum cennum deseruit pro dote, nulla facta mentione de illis cennum a patre legatis, tunc inducitur compensatio. *D. Guttier. q. 4. nu. 96. lib. 5. R. C. apud. Latr. dec. 38 vbi Griz. & Mansfrell. Et Cap. p. c. Latr. ibi explicat.*

Dos parum contemplatione data dicitur, quando datur a paruo, & potest in legitimam filiae compensari. *D. Guttier. q. 7. nu. 48. l. 6. 5. post Alex. conf. 179. vol. 5.*

Dotem voluntarie promittens, & postea dotem legans, videtur legare animo compensandi. *D. Guttier. q. 4. nu. 18. lib. 5.*

Dos data nepoti ab Auo contemplatione filij censetur profectitia in toto. *D. Guttier. q. 15. nu. 27. & 28. lib. 5. Vbi nisi appareat contrarium ex contextibus.*

Dos data cum dote legata compensatur quando datur a patre, vel quouis alio, qui dote cogitur. *D. Guttier. q. 15. nu. 36. lib. 5. & lib. 5. q. 4. nu. 38. & seqq.*

222 Totia materia compensationis legati cum debito diximus Nos ad Rom. d. conf. 25. ad ibi dicta remissimus DD. Lectores Ne bis repetamus dicta. Addimus. *D. Mesa lib. 2. ref. 16. 9. & seqq. D. Romer. ad 100. l. ad stat. Engub. lib. 2. c. 48. nu. 33. Ramon. & Bald. c. conf. 36. Almagro. c. 58. l. 1. 5. per illud. c. 76. C. ad. conf. 27. lib. 2. & 15. Zauor in de compensat. d. 4. c. 8. Sabell. 5. debitor nu. 59. Ilucrum 5. legatum nu. 31. 34. 49. & cap. 10. nu. 7. seqq. Gratian. & Luca. d. 274. Merlin. dec. 249. lib. 2. dec. 80. D. Guttier. in integro Tract. de compensationibus, signanter lib. 1. q. 20. Nos in hoc Tract. q. 35. nu. 899. & seqq.*

223 Licet solutio certo loco promissa non possit alibi, quam ibi peti. l. 1. ff. quod iuri loco. T. unde de compensat. l. 1. q. nu. 24. Tamen potest fieri compensatio in alio loco, cum solutione interesse passit dum non fuit facta in loco debito. *Bersan. c. 1. q. 17. D. Guttier. q. 16. nu. 7. seqq. lib. 2.*

224 Creditor ex pluribus causis Titij, si conueniatur a Titio ex aliquo credito, potest creditor ipse eligere pro compensatione sui debiti, credendum, quod ei magis placebit. *Bersan. c. 3. q. 11. D. Guttier. q. 21. lib. 3. nu. 3. seqq.*

Ex potest opponi compensatio ad commodum vnius ex debitoribus in solidum constituti, licet principale commodum ad alium totaliter pertineat. *Merlin. de pign. lib. 5. q. 6. num. 10.*

225 Compensatione inducitur per contrapositionem partium quando parita contrapositio se habet inter solutionem, *Rota dec. 16. nu. 7, 8. Merlin. de*

pign. lib. 5. q. 6. nu. 10. 11. Card. Luca de credit. d. 47. num. 1. Luca de pign. hom. in legal. cap. 7. num. 6. Amat. refol. 41. Rota dec. 107. nu. 2. post Aser. lib. d. pign. Sabell. 5. Mercator. num. 10. 5. solutio. num. 53. 5. compensatio nu. 28. Bersan. de compensat. c. 3. q. 1. nu. 3. Valen. conf. 78. nu. 30. D. Guttier. q. 6. nu. 45. seqq. lib. 3. Amat. ref. 41. Ansaldo de commerc. c. Mercet. d. 32. nu. 18. Rocca disp. 147. nu. 19. l. 6. 2. Rota dec. 107. nu. 2. post Merlin. de Pign. l. d. conf. dec. 366. nu. 3. Rota dec. 321. n. 3. p. 3. & 33. n. 5. p. 5. r. c. Ludonif. dec. 366. n. 2. Rota p. 3. r. c. dec. 321. p. 5. dec. 33. nu. 5. p. 10. dec. 256.

Fit ex contrapositione partium, quamuis parita crediti minor in quantitate sit, quam parita debiti, nam fit pro concurrenti quantitate. *Grat. conf. 224. nu. 2. D. Hodier. ad Surd. dec. 186. nu. 3. Bersan. sup. nu. 5.*

226 Compensatio, quae inducitur ex partiarum contrapositione non potest alteri parti applicari, quam illi cui fuit contra posita. *Mascard. concl. 1325. nu. 6. Gratian. d. 224. nu. 21. Ludonif. dec. 556. nu. 5. & ibi Add. Bersan. nu. 6.*

Creditum contrapositum non per modum solutionis partium, cui contra ponitur, sed simpliciter tanquam creditum non credit in compensationem partium, sed poterit ad electionem debitoris conuerti in compensationem, vel illius, vel alterius partium. *Crossin. conf. 62. nu. 2. p. 1. Gratian. d. 224. nu. 21. Postul. ref. 131. nu. 15. Ricc. coll. 2885. Add. ad. Affid. c. 121. nu. 3. Bersan. sup. nu. 7.*

Compensandi animus excluditur, si partium non ponatur ex conspectu illarum crediti, sed in computo separato. *Luca de pluralit. hom. legal. c. 7. nu. 6.*

Sic etiam si adfit mala fides in ipso contrapositione. *Ansaldo. d. 21. nu. 19.*

Sic dicitur calculus dati, & accepti potius, quam compensatio quoties creditum prouenit ab eadem fonte, seu causa. *Card. Luca de censib. d. 5. nu. 9. d. 31. nu. 7. de dote d. 99. nu. 5. d. 161. nu. 30. vbi declarat de credit. d. 61. nu. 5. D. Saminiat. tract. 32. n. 87.*

227 Numularium post acceptatas litteras cambij non potest compensare cum debito cambij id, quod sibi a Scribente litteras daberetur. *Rota post Merlin. de pign. dec. 149. Bersan. de compensat. c. 3. q. 13. vbi ampliat, quatuor accepit, supra presteo ex Capue. in prax. p. 1. c. 13. art. 7. nu. 81. vol. 2. Ottobon. dec. 118. nu. 9. D. Guttier. q. 6. lib. 3. Rota dec. 149. nu. 6.*

228 Acceptans litteras cambij, si sit creditor eius, cui cambium solui debet potest compensare. *Torr. de commerc. disp. 2. q. 8. nu. 15. Nec ideo tenetur ad interese. Castill. lib. 4. c. 40. nu. 114. D. Guttier. q. 6. lib. 3.*

229 Immo debitum cambij, vt potest lucrum odiosissimum, & damnosum debitori, compensatur ipso iure. *Rocca disp. 146. nu. 5. 7. vol. 2. D. Guttier. de compensat. lib. 6. n. 80. lib. 1.*

Et compensatio admitti debet, quamuis creditum

ditum cambii effert posterius alijs creditis, & ideo aliquod præiudicium creditoribus anterioribus in bonis debitoris cambii euenire potest, *Bersan. d. q. 13. n. 13. & n. 14. Roffignol. de cib. spec. 2. disp. 3. §. 13.*

Sic datur compensatio inter mercatores habentes creditum cum potestate cambiandi, *Merlin. d. pignori. lib. 5. q. 6. n. 7. §. 9.*

Sed quod non possit opponi per mercatorem post acceptatas literas cambii, quando creditum fuit contractum ante dictam acceptationem, quia præsentans afficitur creditor principalis acceptantis, *Rota post Merlin. de pignori. dec. 149. n. 6. S. abell. §. liti. era, n. 2. in fin.*

- 230 Compensatio in mutuis dolis locum habet, *D. Guttier. lib. 2. q. 10. vbi late explicat, & culpa cum culpa, T. rombet. de societ. c. 4. n. 28. 34. Rota p. 14. rec. dec. 45. n. 5. Vide S. abell. §. compensatio, n. 19. Vbi in delictis, D. Guttier. in tract. de compensat. q. 24. n. 13. & seq. lib. 1. Idem in vitis paribus. D. Guttier. ibid. n. 51.*

Conclusio est fundata in l. viro, 40. ff. solut. matrim. l. cum proponas, a. vbi DD. C. de pallis, c. nihil, 32. q. 6. c. signifi. q. 8. de iuror. c. p. telle. ximus, & c. fin. de adulter. Hypopol. §. 234. T. ufe. lit. C. concl. 489. n. 15. §. 99. Argell. de legi. contradi. q. 10. n. 101. Farinac. in praxi crimin. p. 5. q. 142. n. 39. & p. 9. in fragm. lib. D. n. 110. S. urd. conf. 302. n. 18. Bargal. de dolo lib. 6. reg. 15.

Intellige in civilibus, siue sit circa idem, siue circa diuersa, *Farinac. d. lit. D. n. 114. Cardos. in praxi indic. & aduoc. verb. delictum, n. 27.*

Etiamsi poena parti sit applicanda, *Argell. d. q. 10. n. 102. Secus quando criminaliter agitur, & ad poenam, Cardos. sup. Bargal. d. reg. 15. Farinac. d. lit. D. n. 139.*

Ampla in spolio, *Farinac. d. lit. D. n. 127.*

Limita quando delicta circa diuersa, & seque patia sunt, *Farinac. sup. n. 128. Thomas. in a. flo. ileg. legum regal. 2. 19. Vaz. axiom. d. lit. P. n. 18. & seqq. & lit. D. n. 203. & seqq. Mier. Buc. caron. de differ. inter iudicia civilia & crim. differ. 131. n. 12. Barbosa. in n. 76. n. 8.*

- 231 An quæ Rex, vel Ciuitas debet, possit compensari? *Escala. lib. 1. Gazoph. c. 36. n. 3. & seqq. & p. c. 8. n. 5. & c. 11. n. vlt. D. ximus sup. Vbi de compensatione cum fisco in creditis, & debitis eiusdem stationis.*

- 232 Compensatio non excluditur, ex eo, quod summa legata sit supposita fideicommissio, dum eius restitutio statim fieri non debet, *Gratian. discept. 274. n. 37. Allograd. sen. conf. 68. n. 70. p. ol. 1. Spada conf. 348. n. 30. D. Palma alleg. 197. n. 25. lib. 2.*

- 233 Compensatio etiam cum bonis per fideicommissum restituendis censetur indulta, per clausulam illam: *pro anni, & toto eo*, quando io eo verificari non potest, *Rota. conf. 79. n. 3. lib. 2. & conf. 98. n. 17. M. arida. de coniect. lib. 40. tit. 2. n. 26. Allograd. conf. 68. n. 47. vol. 1.*

Gratian. discept. 274. n. 12. Spada d. conf. 348. n. 28. D. Palma d. alleg. 195. n. 35.

Licet debitum proprium non compensetur cum debito fideicommissu, & maioratus, *Farinac. conf. 157. n. 78. Fontanell. dec. 465. n. 21. S. algar. lab. p. a. c. 7. n. 21. c. 22. n. 97. seqq. D. Guttier. de compensat. q. 15. n. 35. 36. lib. 1.*

- 234 Debitum ex iustitia non compensatur cum debito ex voluntate, vel ex charitate, vel ex gratitudine, *Cordub. in summa q. 3. T. rallent. in decal. lib. 7. c. 5. dub. 5. n. 3. S. alas de legib. disp. 8. sect. 2. n. 35. Bonacin. de restit. in gener. disp. 2. q. vlt. p. 1. propof. 2. n. 13. & 26. Gasm. verit. in. 16. n. 18. Zamor. de compensat. disp. 5. cap. 2. n. 3. & disp. 5. c. 5. Fagund. in decal. tom. 2. lib. 7. a. 1. n. 3. & c. 30. n. 1. Azor. instit. moral. p. 3. lib. 4. c. 15. q. 2. post alios D. Guttier. de compensat. tom. 3. q. 4. & lib. 2. q. 14. Diana tom. 6. tract. 3. ref. 152.*

- 235 Compensatio occulta locum habet ob non acceptum iustum pretium in contractu emptionis, & venditionis, quando læsio est vitra medietatem iusti pretii, Immo etiam si sit læsio infra dimidium iusti pretii, *Lopez instit. negotia. c. 53. lib. 2. Zamor. d. disp. 4. c. 11. n. 22. Rodrig. in summa p. a. c. 79. n. 9. concl. 9. Cordub. de casib. conf. ient. q. 2. & q. 130. D. Guttier. sup. q. 6. Vbi late de hoc re.*

- 236 An deus locus occultæ compensationis, propter solum indebitum. Restitutio indebita quando in foro fori conceditur, in foro poli datur locus occultæ compensationis, si alia via id, quod indebitum soluit recuperare, nequeat, *Zamor. d. disp. 4. c. 11. §. 2. n. 11.*

Sed quando in foro fori huiusmodi repetitio denegatur, tunc si liquido constet solum fuisse indebitum per errorem, nulla interueniente donatione, aut vigore falsæ sententiæ, tunc locum habet occulta compensatio, *Zamor. d. disp. 4. c. 11. §. 2. n. 11. P. Molina tract. 2. disp. 690. seqq. D. Guttier. sup. q. 18. Vbi late de hoc materia, S. ylas de falsis. fam. q. 9. & seqq. Diana tom. 6. tract. 4. ref. 147. seqq. ref. 166. & tract. 7. ref. 134. Mendo Bcign. diff. 11. 6.*

- 237 Est licita compensatio in re debitoris, donata absentis, sed non acceptata, præsertim, si per ipsum compensantem mittatur, nam ipse asportans creditor potest retinere, & compensare cum suo credito, *Vasq. opus. de restit. c. 5. §. 4. dub. 8. n. 45. Zamor. de compensat. disp. 8. c. 7. n. 2. Card. Lugo de iustit. & iure disp. 16. sect. 6. n. 10. P. Diana tom. 6. tract. 3. ref. 150. §. 40. D. Guttier. q. 22.*

- 238 Propter extorcia vi, aut metu, datur compensatio occulta in foro conscientie, *Samb. lib. 4. disp. 9. n. 4. Zamor. de compensat. disp. 4. c. 22. §. 3. n. 33. D. Guttier. q. 6. lib. 2. Vbi q. 7. probat posse fieri occultam compensationem in debito debitoris sui, quando debitum est occultum, & non est alia via illud assequendi, & nullum exinde alicui eueniret damnum, & esset securus, quod ille primus creditor*

dius non ageret contra dictum debitorem.

- 139 Propriet accepta per errorem, dolum, vel mendacium est locus compensationi, *Zamorande compenf. disp. 4. l. 19. uu. 10. 11. Less. de iust. lib. 2. c. 7. dub. 5. uu. 30. D. Gutierrez. sup. q. 11. Vbi late de materia.*

- 240 Compensatio occulta est licita in praeiudicium creditorum anteriorum, *Comitol. resp. casum moral. lib. 3. qu. 36. Zamorande sp. 8. cap. 6. Di. na tom. 6. ref. 153. §. 2. & 154. §. 1. 155. §. 1. 156. §. 1. Gufm. verit. iur. 16. uu. 23. Homobon. in exam. Eclef. sp. 2. tra. 2. loc. 3. qu. 6. cas. 7. Martebaut. iur. resp. Paft. de Decalog. 9. qu. 9. post huc, & alios Doctissimos D. Gutierrez. qu. 12. Vbi limitat, & bene in creditoribus personalibus in praeiudicium hypotecario rum, vel in hypotecario, accipiendo ea, quae licet essent in potestate debitoris, tamen erant furto ablata, accommodata, aut deposita. Nec in creditoribus personalibus privilegia, Vbi alia notabilia.*

- 241 Compensatio occulta fieri potest in res alienata, quae exiit apud debitorem compensationis permixta, aut confusa cum alia re illius, quando per commissionem transferatur dominium, & rem ipsius possidem faciat, *D. Gutierrez. qu. 13. Vbi ampliat, & limitat.*

An quod quis ex ludu pro verecundia soluit, *Diana tom. 6. tra. 4. q. refol. 30.*

An quod meum est, vel mihi debetur probabili opinione, *Diana tom. 8. tra. 1. r. fol. 29.*

- 242 Facta transactio inter debitorem, & creditorem, non potest aliter ex transigentibus contra alterum vii occulta compensatione, nisi iudicia transactio fuisse non servatum ius, non fuisse datum iuxta ex cambium, & pretium, etiam attentio debito huius eveniunt, *Zamorande disp. 4. l. 11. uu. 22. & 23. uu. 5. 6. Vbi quia venit ad transactioem ob paria adversae potentiam, Molina de iustitia tra. 2. disp. 556. D. Gutierrez. sup. q. 16.*

Alia de compensatione occulta habes apud *D. Gutierrez. in 3. tomo tra. de compensationibus. vbi doctissime tota materia, & clare dilucidatur.*

- 243 Maritus creditor ex causa expensarum, & melioramentorum factorum in fundo dotali non compensat fructus dotalis cum expensis, & melioramentis factis in dicto fundo dotali, Ea ratione quia, maritus iure suo lucratur fructus dotalis, & compensat cum oneribus matrimonii, & per consequens non compensat illos cum melioramentis ab eo factis, *Angelus de expens. & meliorat. art. 12. nu. 4. seqq. Gallus de fructibus disp. 13. nu. 17.*

Secus expensas modicas circa res dotalis, *Gallus sup. nu. 18. Angelus de e. l. 2. nu. 14. d. ff. de e. l. 87. nu. 7. 8. Amat. ref. 14. nu. 72. 7. homat. dec. 59. nu. 47. 44. tom. 1. Ricc. de e. l. 176. nu. 13. vel cum melioramentis respectu temporaneam fructum recollectionem, *Rota rec. p. 17. dec. 300. nu. 12.**

- 244 Si bona fide suum dotelem marie

to expensas reperit, & non compensat cum fructibus *Peregr. de fidei. art. 50. nu. 64. Margil. de e. l. 87. q. 13. nu. 8. seqq. Garz. de exp. 13. nu. 57. 58. Amat. ref. 14. nu. 69. 70. Gufm. de e. l. 87. qu. 20. nu. 50. seqq. Ricc. p. 1. dec. 176. nu. 24. seqq. Angelus sup. nu. 6. 10.*

Quod intellige respectu emptoris, donec sublinebit maritus onera matrimonii, *Angelus num. 7. Dicemus infra nu. 358. & seqq.*

- 245 Emphyteuta, feudatarius, & haeres gratus, & omnis, qui ratione proprii domini pleni, vel vili, fructus cum melioramentis non compensat, *Molina de primogen. lib. 1. c. 26. num. 14. Censul. ad Surd. dec. 178. num. 4. Margil. q. 153. num. 4. seqq. Cyriac. contr. 80. nu. 9. 10. Amat. ref. 14. nu. 72. Antonelli de temp. legal. lib. 1. cap. 61. num. 1. Angelus sup. nu. 8. quod repetat art. 4. nu. 10. seqq. Ricc. dec. 44. nu. 19. Franch. & Lucas dec. 19. 1. Surd. dec. 78. & 300. nu. 10. Peregr. de fidei. art. 50. nu. 64. Gallus de fructibus disp. 13. nu. 22. Si emphyteuta non sit in culpa, & si sint magnae secus si modicae, ad quas emphyteuta tenetur, & nec deducit si dominum esse iniustum ibid. *Infra num. 266.**

- 246 Idem dicendum in patre *Amat. ref. 14. nu. 71. seqq. vel emenie ab ipso bona filii, nam patre vivente non compensat fructus perceptos in vita patris cum melioramentis, Angelus sup. nu. 8. & 36.*

- 247 Qui iure alicuius iusti tituli, etiam reuocabilis, fructus percipit, non compensat fructus cum melioramentis, *Molina de legiti. lib. 2. tit. 2. q. 25. nu. 7. Rota post Merlin. de pignori. dec. 87. nu. 18. Castil. de vasa. 37. nu. 24. Angelus nu. 9. 26. Dicemus infra nu. 378.*

- 248 Emptor non compensat fructus cum expensis, & melioramentis, *Gufm. de e. l. 87. qu. 20. nu. 50. 51. 52. Ricc. p. 2. dec. 178. nu. 14. seqq. Angelus sup. nu. 10. Gallus de fructibus disp. 13. nu. 57. Rofis obs. 75. lib. 2.*

- 249 Maritus, vel eius haeres, fructus perceptos ex re extradotali compensat cum melioramentis factis, nam illa non fit ipso iure, *V. ff. si ad Aff. dec. 44. Mosch. con. 739. nu. 4. & de recuper. possu. med. 15. nu. 500. seqq. Cofa de facti. sciens. & ignor. d. iust. lib. 47. num. 9. cent. 1. Peregrin. de fidei. tom. 1. r. 50. nu. 64. Thomas dec. 231. nu. 24. sect. parte opponens. *Cerr. dec. 32. nu. 1. dec. 208. Angelus sup. nu. 11. Gallus d. disp. 13. nu. 19. Rota rec. p. 18. tom. 1. dec. 94. nu. 12. 16. Andreol. con. 11. 217. nu. 9.**

- 250 Secus ubi est statutum, quod maritus lucratur fructus bonorum paraphernalium, *Peregr. de fidei. art. 50. nu. 64. Gallus sup.*

- 251 Possessor bonae fidei ratione solius possessoris fructus cum melioramentis compensat, *Gratian. disp. 193. num. 3. Margil. d. qu. 153. nu. 26. Peregr. d. art. 50. nu. 64. Ricc. de e. l. 176. nu. 23. Cerr. dec. 646. nu. 23. 10. 21. Angelus sup. nu. 12. D. Gutierrez. de compensat. lib. 1. qu. 26. num. 4. seqq. Gallus de fructibus disp. 13. nu. 12. Sed contra probat *D. Gutierrez. lib. 2. q. 17. nu. 24. seqq.**

- 252 Quamvis sit effectus locupletior, nu. 50. ibi

- rei contra dicat n. 56. post *Gall. de fructib. disp.*
 11. art. 1. q. 9. n. 36. in fin.
- 253 Expensæ paræ vique ad restitutionis tem-
 pus duraturæ compensantur cum fructibus,
Peregr. d. art. 50. n. 66. T. bonat. dec. 59. n. 43. 44.
Rued. dec. 176. n. 23. Amat. ref. 14. n. 72. Affl.
dec. 87. n. 7. 8. Angelis sup. n. 14.
- 254 Mantus, vel hæres grauius percipiens
 fructus dotis, & respectiue fideicommissi post
 dissolutum matrimonium, & purificatum res-
 pectiue fideicommissum, compensat fructus
 cum melioramentis, *Peregr. d. art. 50. n. 64. Ritec.*
sup. Amat. sup. n. 70. seqq. Rota rec. p. 16. dec. 337.
n. 24. 25. Nos inf. n. 209. Angelis sup. n. 15. Card.
Luta in summis. de fideic. n. 334. Secus ante pu-
rificationem fideicommissum, Nos inf. n. 266.
- 255 Fructus percepti lite pendente compen-
 santur cum melioramentis ibi factis, *Rota rec.*
p. 12. dec. 27. n. 22. dec. 182. n. 24. dec. 233.
n. 13. 14. dec. 307. n. 21. & p. 13. dec. 230. n.
33. dec. 521. n. 15. seqq. n. 10. 11. & p. 14.
dec. 395. n. 7. dec. 405. n. 10. 11. 14. seqq. p. 15.
dec. 119. n. 8. d. c. 50. n. 16. p. 18. tom. 1. dec. 8.
n. 10. 11. & tom. 2. dec. 543. n. 5. & p. 19.
dec. 307. n. 8. Merl. n. dec. 118. n. 15. Angelis
sup. n. 16. Celsi. dec. 23. n. 11. 14. Bich. d. c. 670.
n. 19. dummodo fini necessarii, & villia.
Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 61. n. 9. Seraph.
dec. 898. n. 2. Nos inf. n. 348.
- 256 Et quando non datur compensatio, datur
 in iudicio meliorationibus abradio, *Rota d. dec.*
307. n. 11. Vbi si fieri possit abque prioris sta-
tus læsione, Nos inf. n. 340. Angelis ibid.
- Sed quod conuenit hypotecaria fructus
 perceptos, tam ante, quam post litem con-
 testatam non compensat cum fructibus, *R. Ma-*
vis. lib. 1. c. 155. Vbi hoc probat contra Cypre.
dec. 173. Mancute dec. 34. n. 30. Sed compen-
sati si possessor meliorationes fecisse allegaret,
nam tunc cum fructibus lite pendente perce-
ptis compensat, Marin. ibid. post Couar. var. c. 8.
n. 3.
- 257 Meliorationes factæ post motum iudicium
 non sunt in consideratione, *Royat dec. 283.*
n. 19. dec. 306. n. 14. Albrit. in annotat. dec.
23. Pampbil. n. 11. Bich. dec. 496. n. 19. Coc-
cin. dec. 826. n. 6. 7. 8. & dec. 940. tom. 2. &
dec. 2130. n. 1. 6. tom. 4. & dec. 2165. tom. 5. post
mille dec. Rota, Angelis sup. n. 19. 18. 19. & art. 22.
n. 14. Danad. de renouat. q. 32. n. 136. Vbi
nota materia.
- 258 Sed vbi compensatio fit cum fructibus
 perceptis, nõ fit cum illis fructibus perueni-
 entibus ex ipsismet meliorationibus, sed ex aliis,
Peregr. d. art. 50. n. 67. Cyriat. contr. 80. n. 9.
10. Amat. ref. 14. n. 74. Frauch. dec. 705. Len-
e vrd. de usuris q. 13. n. 32. seqq. Merl. dec. 363.
n. 5. Angelis sup. n. 20. Celsi. dec. 233. n. 14.
- 259 Vbi quod si cum fructibus indebitè per-
 ceptis à die mortis linis, *Peib. de agn. d. tit. tom.*
2. c. p. 9. q. 5. lib. 2. n. 27. 28. seqq. Ritec. decif.
263. n. 3. p. 2. & p. 1. dec. 126. n. 11. Rota
Tom. V.
- rec. p. 14. dec. 219. n. 9. dec. 405. n. 10. seqq.
 p. 15. dec. 198. n. 14. & dec. 232. n. 16. &
 dec. 250. n. 4. & dec. 374. n. 9. Cerro dec. 554
 n. 8. p. 2.
- 260 Inquilinus, Colonus, Commendatarius, &
 similes detentores, qui habent actionem ad re-
 pendenda melioramenta villia, si commodè ad
 edificio separari non possunt, possunt illa
 compensare cum mercede soluenda, *Grati. au-*
d. f. 442. n. 25. seqq. Et non potest expelli, nisi
solutis meliorationibus, quamuis pensionem
non soluat, Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 61. n.
3. 10. Sed non deducit si fuit inhibitus ne me-
lioret. D. Tristany dec. 19. n. 18. Amat. ref. 14. n.
72. Afard. concil. 531. n. 6. Molina de contrah.
disp. 463. Garz. de meliorat. c. 6. d. n. 6.
- 261 In iudicio reuendicationis fructus com-
 pensantur cum meliorationibus, *Affl. dec. 59.*
R. Cypre. Lira. vbi Garz. & Masfella dec. 16.
D. Mercian. disp. 58. n. 44. R. Marin. ad Ruer.
dec. 539. n. 3.
- Sic si possessor condemnatur ad relaxandum
 rem cum fructibus, adiudicatur ei melioratio-
 nes cum fructibus, *Amat. def. 1. n. 16. D. Tri-*
stany dec. 19. n. 25.
- 262 In eimento à Patre bona filii, patre viuente,
 non compensat fructus perceptos in vita Pa-
 tris cum melioramentis, sed tantum fructus
 perceptos post obitum patris, sic etiam quando
 virilus reducitur ad non titulum, nam non fit
 compensatio, *Amat. ref. 14. n. 71. seqq. Garz. de*
expens. c. 23. n. 58. Angelis sup. n. 36.
- 263 Dum compensatio locum non habet, Do-
 minus soli si non restituit pretium meliora-
 mentorum exceptione doli mali repellitur;
 præsertim si facta sint melioramenta bona fi-
 de, pro quibus datur etiam prioritas contra
 alios creditores ipsius soli, *Tennet. de preuent.*
p. 1. c. 31. n. 52. seqq.
- 264 Fructus melioramentorum compensantur
 cum expensis, quando expensæ censentur fa-
 ctæ ex fructibus, veluti si in eam causam
 fructus consumpti essent, & tempus, &
 quantitas adaptetur, *Peregr. de fideicomm. art. 50.*
p. 1. n. 33. Gallus de fructib. disp. 13. n. 49.
seqq. D. Guttier. q. 17. n. 12. lib. 2. & q. 6. n. 7.
lib. 4.
- 265 Fructus si excedant, vel æquent estimatio-
 nem melioramentorum fiet compensatio, se-
 cus si meliorationis estimatio excedat, *D. Gu-*
tierv. q. 23. n. 62. lib. 4.
- 266 Hæres grauius deducit expensas factas, &
 non compensat fructus cum melioramentis,
 sicut, & emphyteuta, feudatarius, *Affl. dec. 87.*
Boer. dec. 44. n. 21. Molin. de prin. leg. lib. 1. c. 26.
n. 3. Frauch. dec. 109. n. 4. T. v. d. f. F. concil. f.
303. n. 27. F. f. d. f. f. q. 669. n. 2. Ea ratio-
ne, quia pendente conditione grauius est Do-
minus, si fin. f. d. q. 1. c. commun. de legat. D. Grot-
tier. de com. censat. q. 23. n. 61. lib. 4. D. Tristany
dec. 19. n. 28. Nouat. sup. prag. 51. n. 21. de offic.
proc. c. 1. ar. c. 9. Ludouic. dec. 197. Peregr. de fi-
deicomm.

deicm. art. 50. n. 64. Garz. de expens. & meliorat. c. 17. n. 1. & c. 23. n. 52. 57. Angel. de impub. qu. 153. n. 4. segg. Cyriac. contr. 80. n. 9. 10. Amat. ref. 14. n. 72. Card. Luca in summ. de fideicom. n. 334. Peregr. de fideicom. 5. 6. Pas. sic. de Saluim. insp. 3. c. 2. n. 194. & segg. Zarat. de 72. n. 14. Arguelli. de 45. n. 5. segg. Sabell. s. meliorament. 1. n. 5. 20. 21. 25. D. Alarab. in praxi instr. c. 17. n. 21. & segg. Gallus de fructib. disp. 13. n. 15. segg. Angelus de expens. & meliorat. art. 3. n. 10. segg. & art. 12. n. 8. & art. 7. n. 10. & art. 13. n. 3. 4. Sed fit à possessore maioratus deterioratio in eius rebus, sua culpa facturum, cum melioramentis. Noguera. alleg. 36. n. 27.

- 267 Compensatio non datur in preiudicium hæredis grauiati, quo ad fructus, quos percipit, cum meliorationibus per ipsum factis, super bonis subiectis fideicommissio, sic illa deducere potest. *D. Tranchet. in consil. 89. n. 15. Rota rec. p. 16. dec. 154. n. 22. Ludovic. dec. 197. n. 4. in fine. Brumet. in l. sumptus n. 5. ff. de rei vendicat. Bour. 90. 44. n. 21. Berjam. de rumpensat. c. 2. q. 19. n. 38. Gallus de fructib. disp. 13. q. 2. n. 15. Fufier. de sublit. qu. 669. Garz. de expens. & meliorat. c. 17. n. 1. Peregr. de fideicom. art. 50. n. 64. Affl. dec. 87. Franch. & Luca dec. 109. D. Gattier. de compensat. lib. 5. q. 19. n. 7. & segg. vbi respondet contrarius. Vbi ponit quæ expensas deduci hæres grauiatus.*

Sic grauiatus expendens pro refectioe domus restituendæ, repetit. *D. Gattier. sup. eum. 8. ex tex. l. domus. 61. ff. de legat. 1. Angelus de expens. & meliorat. art. 4. n. 12. art. 6. n. 51. art. 12. n. 8. 36.*

Quamuis res meliorata pereat, nam recuperat meliorationes necessarias. *Angelus sup. art. 20 n. 5. & segg.*

Secus vitæ tantum, n. 8. Vide *sup. n. 254. vbi alius casus.*

Idem est in melioramentis naturalibus, hoc est natura sola operante, sine hominis expensâ, vel industria obuenientia, vt incrementa per alluuiouem, & similia, nam fideicommissarii comodo cedunt, & non sunt restituenda, *Decian. tunc. 52. n. 51 segg. lib. 1. Peregr. de fideicom. art. 10. n. 22. segg. Fufier. de sublit. q. 637. Ponticor. in resp. vel Trull. pro Amb. lib. 5. n. 479. S. b. lib. 5. melioramenta. n. 7.*

Sed non repetit melioramenta, si fuisset inhibitus, ne illa faceret. *D. Trifany dec. 19. n. 18.*

Sed compensat meliorationes, cum fructibus perceptis post factum casum restitutionis rei subiectæ fideicommissio, *sumptus 48. l. emptor 65. ff. de rei vendicat. Corn. conf. 86. lib. 4. Menoch. de recuper. poss. remed. 15. n. 573. Conr. var. lib. 1. rap. 3. n. 3. post millo D. Gattier. de compensat. lib. 5. q. 16. n. 64 segg.*

Si fructus percepti non consistant in pecunia, neque consumpti sint, illi non compensantur. *D. Gattier. sup. n. 71.*

An competat compensatio Releuii soluenti ab hærede Baronis, in Regno nostro Nea-

polin beneficium Regis, cum adoha, quæ soluitur singulis annis eidem Regi, & nun competere decilem refert Cap. de iure adoha aer. 63. fol. m. b. 359 c. Baro non sit debitor, & creditor, ad tex. d. 1. ff. de compensat. *D. Gattier. de compensat. lib. 5. q. 16. n. 39 segg.* Sed difficultas posset esse si releuium esset soluendum Regi, Adoha vero Titio Cessionario Regis, & hæres Baronis debet soluere adoham esset creditor Titii ex alia causa, nam tunc esset locus compensationi, ex dictis *sup. n. 1. & segg.* Et licet *D. Gattier. ibid. n. 73. segg.* fundet non competere compensat. onem à Releuium ad credendum, quod habet hæres contra Fiscum, cum sint diuerse stationis, *Berbold. apud de compensat. cap. 5. Et Nos sup. & Ar. ref. R. C. c. 87.* Tamen Nos ibidem diximus in Regno nostro, competere quoad impediendum cursum viuarum, ex *Ar. ref. 721. Marin. ad Reu. dec. 443. n. 3.*

- 268 Lita expensæ factæ à marito, in exigendis creditis dotibus, & aliis bonis non compensantur in fructibus, *Cyriac. contr. 42. n. 6. 16. 77. Merlin. de legis. lib. 2. tit. 2. q. 28. n. 8. segg. Amat. ref. 3. n. 9. segg. & n. 56. Rier. dec. 163. n. 4. 5. 8. alig. l. b. y. p. 1. v. 11. n. 56. segg. Peregrin. art. 50. n. 34. Tonnat. de praeant. p. 1. c. 31. n. 54. Rota post Merlin. de pige. dec. 137. n. 38. Gufm. de enit. q. 20. n. 45. segg. Angelus de meliorat. & expens. art. 5. n. 11. Nunat. in prag. 51. n. 7. de offic. proc. Casvis. Idem in expensis factis in luez, *Nouar. ibid. n. 10.* Idem in expensis factis à marito in rebus dotibus, nam illas repetit. *Nouar. n. 18. 19.* Nec illas compensat cum fructibus. n. 10.*

- 269 Deteriorationes factæ à Marito in vno fundo dotali si in alio meliorauit, Compensantur cum meliorationibus hinc inde, pro æquivalenti portione, *Peregr. de art. 50. p. 3. n. 79. Angelus de enit. q. 153. n. 36. 37. & q. 195. n. 14. Costa de rat. rat. q. 134. n. 2. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 61. n. 13. Rota rec. p. 18. tem. 2. dec. 554. n. 19. Gufm. de enit. q. 20. n. 53. Angelus sup. art. 13. n. 34.*

- 270 Conflicto de notoria nullitate, seu iniustitia substationis, fructus compensantur cum melioramentis, seu cum sorte, *Possid. de sublit. n. 55. n. 73. 77. & 123. Angelus art. 7. n. 17.*

- 271 Quando inducta dicatur compensatio cum melioramentis in re dotali, seu extradotali, si maritus administravit bona extradotalia, seu dotalia vxoris suæ, nam præsumitur ex illis factus actus. *l. debitor meus. 1. ff. de neg. gestis. Menoch. lib. 3. pref. 125. n. 22. Gratian. disp. 126. n. 41. disp. 826. n. 51. & dec. 179. n. 21. & ibi Adde. de Affl. dec. 13. n. 13. 16. Seraphin. dec. 1455. n. 4. tom. 2. Cyriac. contr. 361. n. 7. Angelus sup. art. 20. n. 12. segg. Diximus sup. n. 149.*

- 272 Fructus percepti ex melioramentis sunt proprii illius, qui meliorauit, nec compensantur in alio credito, quia ex re propria percepti dicuntur, *Rota rec. p. 2. dec. 359. n. 4. & par. 4. tom. 1. dec. 64. n. 2. & rec. p. 5. tom. 1. dec. 183. n. 5.*

- dec. 399. nu. 46. & p. 7. dec. 130. nu. 17. & dec. 213. nu. 13. 13. & art. p. 16. dec. 305. n. 9. 10. *Angelis sup. art. 22. nu. 31. D. Gutter. de compensat. q. 26. n. 26. lib. 1.*
- 273 Compensatio ad eundem cursum vsurarū sit ipsolure, diximus sup. n. 39. 40. sed ob causam melioramētorū sit à die oppositionis, *Thomas. dec. 231. n. 24. to. 2. Corr. dec. 32. n. 11. & dec. 208. n. 21. 22. tom. 1. Nota dec. 94. nu. 12. 16. Angelis art. 12. nu. 11.*
- 274 In planando sit compensatio vilitatis cum damno respectu frumenti, & aliarum segetum non reddentium eandem annuam quantitatem, *Fontanell. de pectis tom. 2. claus. 11. gl. enica. 10. 11. & seqq. Caccia. dec. 2087. nu. 4. Angelis art. 22. n. 58.*
- 275 Compensatio non datur in legato specie ad quantitatem. *Diximus Nos sup. nu. 214. seqq.*
- 276 In expensis vilibus debet probari per illas facientes, quod ille sit vilis respicientes perpetuam, & æternam rei vilitatem, nam expensæ non sic viles non sunt reficiendæ. *Asterlin. de legit. lib. 2. tit. 2. q. 28. nu. 15. seqq. Ludovis. dec. 202. nu. 2. 3. Angelis sup. art. 3. nu. 34. Nos infra n. 377. 328. 360.*
- 277 Possidens rem vigore domini resolubilis deducit melioramenta, valoris inspecto tempore restitutionis rei, *Idem. 61. ff. de legat. 1. M. angile de insti. q. 153. nu. 20. de impu. q. 136. n. 40. Thomas. dec. 59. nu. 60. seqq. Secus post factum casum restitutionis. Gallus de fructibus disp. 13. n. 13. Angelis art. 7. n. 55. & art. 12. n. 15.*
- 278 Nec melioramenta compensat cum fructibus expensæ, quia fructus ex re propria percipit, *Frucht. de 109. n. 4. Gallus sup. n. 14.*
- 279 Empior cum pacto de retrovendendo non compensat fructus cum expensis, *Gratian. disc. 193. nu. 6. 7. disc. 343. nu. 21. seqq. Angelis art. 7. nu. 15. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 61. n. 2. Gallus sup. n. 2. Vide infra n. 352.*
- 280 Possidens rem hypothecam non compensat fructus cum melioramentis, *D. Tristany dec. 19. nu. 16. necessarius, nu. 17. & habet retentionem illius rei, Card. Tuse. coucl. 490. nu. 25. lit. F. Gallus sup. n. 25. Circe. disc. 57. nu. 34. D. Tristany dec. 19. n. 21.*
- 281 V usufructuarius deducit melioramenta, nec fructibus compensat, *Gratian. disc. 193. nu. 6. seqq. Canale. de vso. mulier. reliq. nu. 160. Peregr. de fideicom. art. 50. nu. 64. Gallus sup. nu. 27. Angelis art. 4. nu. 14. seqq. & art. 12. nu. 26.*
- Idem est in socio, qui non compensat fructis in re communi, *Namar sup. præg. 51. de offic. proc. Cesar. n. 21.*
- 282 Habens causam ab eo, qui habet dominium, licet resolubile, non compensat fructus cum melioramentis, *Peregr. de fideicom. art. 50. nu. 46. Gallus sup. nu. 28.*
- 283 Empior fundi dotalis viuentis marito non compensat fructus cum melioramentis, *Alex. coucl. 154. lib. 6. Peregr. sup. nu. 64. T. off. lib. 4. coucl. 1. tom. 1.*
- 284 Melioramenta non compensat fructibus ille, à quores non poterat auocari quando expendit, *Alex. coucl. 162. nu. 3. lib. 7. Petra de probib. alienat. q. 15. nu. 320. Gallus sup. nu. 30.*
- 285 Fructus solum durante titulo percepti non compensantur melioramentis, *Petr. Boros. in §. sup. 2. nu. 4. vers. inferitur. ff. solut. matrim. Gallus sup. nu. 31.*
- 286 Fructus compensantur cum melioramentis tantum quando fructus pertinebant ad vendicantem, locus si ad alium, *Garz. de expens. c. 23. nu. 56. Ruin. coucl. 54. nu. 84. lib. 1. Sesse dec. 71. n. 4. Gallus sup. nu. 32.*
- 287 Fructus compensantur primo cum vsuræ, ut quando quis emat à non domino, & solui pretium vero domino, hoc est in eius vilitatem. Idem si quod expensum est consiliu in resolutione aris alieni, *Gallus sup. nu. 35. Boer. dec. 44. n. 26.*
- 288 Possessor malæ fidei an compensat fructus cum melioramentis, distinctio est, aut est necessitas illas faciendi, aut non, primo casu non compensat, secundo casu sic, *Ros. p. 18. tom. 1. dec. 228. n. 8. Nonar. in pragm. 51. de offic. proc. Caf. nu. 25. 34. Gallus sup. nu. 38. 45. Donad. de renunciat. c. 32. n. 13. in fin. Diximus sup.*
- 289 Fur non deducit expensas, neque ex fructibus, *Garz. de expens. cap. 2. nu. 11. Gallus sup. nu. 41.*
- 290 Possessor malæ fidei recuperat omnes expensas, quas dominus facturus erat, *Idem. i. C. de rei vendic. l. 39. ff. cod. Garz. de expens. c. 5. nu. 26. Peregr. de fil. art. 50. p. 2. nu. 30. Concer. lib. 3. c. 6. nu. 53. de acquir. rer. domin. Nonar. sup. Gallus sup. nu. 46. 47. 48. Angelis art. 12. n. 23. seqq. Et retinet, Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 61. nu. 6. Sord. de alim. tit. 6. q. 6. n. 14. Asterlin. in Sacerd. nu. 2. insti. de ver. dinis.*
- 291 Expensæ necessariæ ubi non possunt deduci, solum præsumuntur ex fructibus factæ, & ita compensantur, *Peregr. d. art. 50. p. 2. n. 33. Gallus sup. n. 49.*
- 292 Restitutio in integrum si fuerit petita, possessor non compensat fructus in melioramentis, *Curt. imm. coucl. 6. nu. 27. Boer. dec. 47. nu. 7. Menoib. da recap. poss. remed. 15. nu. 512. & 536. Peregr. d. art. 50. n. 64. Gallus sup. n. 50.*
- 293 Fructus ex melioramentis percepti non compensantur cum ipsis melioramentis, *Affl. dec. 87. nu. 7. Garz. de expens. c. 23. nu. 56. Negus. de pign. 4. membr. 5. p. nu. 20. Valase. coucl. 28. nu. 20. Sesse dec. 71. nu. 6. ubi decessum refert. Peregr. d. art. 50. p. 3. nu. 67. T. v. lib. 5. coucl. 490. nu. 83. coucl. 303. nu. 29. Gallus sup. nu. 52. 55. seqq.*
- 294 Compensatio fructuum in expensis quomodo fiat, si ipso iure, l. 7. §. fructus. ff. solut. matrim. si propter, C. de compensat. l. fundus qui

fructu fructus. Verum necesse est, quod fructus
huius consumatur; saltem presumitur, quod
est post eremum, nam tunc succedit obli-
tio ad estimacionem, alias non fit compensa-
tio de specie ad quantitatem. Vt diximus *sup.*
num. 192. Gallus superum. 37. De Gutierrez de cam-
pense. q. 2. 3. num. 45. lib. 4. quando expen-
sae deducibiles. 2. 40.

12 Sic si dominus terrarum piscatoris capias
in illo oves, aut alia animalia, compentias ele-
menta illos praestis, cum lacte, cafeo, & aliis
fructibus ab illis habitaris tempore reversionis ;
Balaia. C. de part. pigs. Alex. in lfi ferratiff. de
pignorat. & Item Oser. de pascuis c. 13. n. 28

295. Expensæ, re percepta, an possint recuperari? sic fit sum expensæ necessitate, in maius si dei possit non esse, *Burtin. in fundo, nota 1. ff. de reuendicat.* In alijs distinctio est: Aut is qui expensedit habuit animum alium obligandi, & etiam re percepta potest expensas repetere, *Perrus. art. 50. num. 30. p. 3.* Vbi exemplificat in commodatario, depositario, colono, locio, coherede, procuratore, negotiorum gestore, *Gallus sup. num. 76. l. 1. & in totum. ff. de impen. in reb. dotat. fals. Angelus art. 2. l. num. 5. Nouar. in premiss. l. de off. proc. Cal. num. 5.*

Quamvis errauerit in persona, cum negati-
ue ad alium perueniret, quam ipse crederet; *l. 14 ff. commun. de iud. l. 9. ver. ff. si putavi, ff. de
negot. gest. Garz. de expens. 7. n. 20.*

Aut proprium negotium expendendo gerere creditur, & cessante retentione nullum remedium habere potest, l. 35 § in arbo. ff. de vendit. indeb. l. Paulus, 4 ff. de doli except. Gall. sup.

196. Fructus pignoris feudalis non compensatur in sortem, ultra pensionem, & expensas factas, *Gaff. Palaeo strat.* 32. *l. p. 4. p. 22. n. 10. p. 10. D. Guttier. o. 16. p. 11. lib. 3.*

¶ Fructus pignoris feudalis à proprietario
percepti non compensantur in forem, quia
hoc conceditur et consuetudine contractus
feudalis, ne quidem feudum fuit à feudatario
domino proprietarii traditum pro debito
posse ipsi se pensam remitti fructus percipere
in forem non compensando, ne rei eriliens
apud Dominum alteri fructifera. Sicut de ius-
titia iur. q. 1. art. 3. Cduar. var. lib. 3. c. 1. an. 4.
Argon. 2. n. q. 78. dist. 2. ad 6. solutio. lib. 3. Cuius
Palastris 2. dist. 4. p. 22. an. 3. Palastris 5.
q. 2. p. 1. ad 3. Cess. de iustitia iur. lib. 3. c. 20. an. 6.
n. 1. 33. Laym. lib. 3. sum. 37. tract. 4. c. 2.
refut. 2. C. Cuius dist. 4. p. 27. lib. 5. Alii di-
cunt fructus in forem non compensari, quia
seu feudum datur propter servitium, et siue plures,
sive particulares ex eo fructus percipiat vasal-
lus, qui feudum accipit, se obligat ad servitium,
quorum servitiorum merces sunt fructus illi
quod vi essent servitia ob feudum illi imposi-
tum, feudum omnino cessat, D. Meff. 4. p. 7. var.
c. 46. an. 11. Barbos. et Gonzales c. 1. de feud.
Lectat. de iur. q. 14. an. 5. Molina de iust. dist.

323. Gouan, sur, 1. lib. 3. num. 4. d. arden de con-
filiis prope m. 16. Gallia de prefib. sup. 30. y. de
pauca. 1. 16. Gouan. post. huius, de aliis d. 16.
num. 10.

¶ *Quæ conclusio limitatur, ve licet, ve diximus, procedat in fructibus feudis, locus est, ubi nullus meliorationis locus, & expensis, quas quis illis potest fructibus, & in expensarum boni viri, proportionabiliter feminis correspondere durante pignore, si illis cessantibus ad dominum pervenire, solumque, quæ meliorationibus, aut expensis correspondent, in forentem principalem compensari debet, alias compensetur viro, quamquam retrahatur *Socius de iust. et iur. lib. 6. quer. art. 2.* Cui tamen *Barbosi c. 1. de feud. maxime favent verba, generalia est, nam qui de feudo proprio, & ordinario pro servitio, & fidelitate concessio, Nam si pecunia interveniat feudum erit extrahendum, & in fin. feud. de iur. leg. commissi vbi d. Valle cons. q. 1. o. 2. l. b. 4. Barbosi in c. 1. de feudum. l. in fin. DiGallier, d. q. 16. num. 35. & de iur. lib. 6. q. 1. o. 2. l. b. 4.**

Licitatur 2. non procedere in *Fundo Franco*,
cuius fructus Dominus pigore durante p in
sortem compensare debet. *Barrell. Bar. n. 6.*
s. de *fundo. Sylva* in *verum fundam. au. 30. Bar-*
rell. n. 1. de feud. num. 2. D. Guttier. sup. num. 32.
sed an. 7. seq. alia dicit.

297 ²⁴ Genet non severus ad compensationem
fructuum ratione lucri cessantis, et dampni
emergentis, vbi maritus solvitur tota indu-
tione pastor detrimendum lucrum cessantis, *Fin.*
deus. 34. c. 1. opus. 479. pulli mille *D. Gattier. q.*
1. deus. 14. lib. 5. immo quamvis fructus ces-
sant, *luc. 28. 31. 37. 52.* Secus si non substat
onera matrimonii. *nn. 48. c. seqq.* Vbi tota hec
materia.

298 Et quod simpliciter maritus non censetur
multas pignoris in fortem compensare, per
textum c. alabroiter de foris, post illam d. G.
rondus. q. 11. num. 10. seqq. & lib. 1. c. 21.
Lectari de foris q. 23. num. 39. R. deest. ad Meru.
d. 9. num. 8. 9. Gaius de cred. l. 4. d. num. 103. 4.
Girba de. 74. num. 1. Cessill. lib. 3. contra. 23. num. 8.
Leonard. 62. 7. de off. lib. 2. num. 1. Theod. 41.
45. Paris ad Conar. v. lib. 3. c. 1. num. 7. Her-
mestil. l. 1. c. 6. num. 49. l. 1. p. 5. Lucidan. de
cessib. l. 1. c. 1. num. 1. Celsus. l. 1. num. 15. Molina
de iust. disp. 31. num. 1. Trémecing. var. iude
pignori. ref. 1. num. 3. & tit. de iure dotum ref. 2.
Barbosa in Lde iusticia, & in l. post iusticia. ff. de
iust. arim. Cynellan. de iust. lib. 1. tit. 1. disp. 8.
lib. 3. num. 20. Rodrig. de auro reddit. lib. 3. q. 6.
nu. 41. Solus de cessib. tom. 1. lib. 2. c. 4. num. 20.
Boreen. de foris lib. 2. l. 1. n. 12.

Quis procedunt deum maritus viuit, & one-
ra matrimonii sublinet; fecus vero in eius
hæredibus. *Abb. i. c. falsiter, de testib. D.*
Gutier. d. lib. 1. q. 2. i. vbi n. 4. l. i. i. n. si f. u.
Atus multum excederet, nam tunc compen-
santur in forem

- mm. 254. *de iur. iur. lib. 1. tit. 1. §. 1. de iur. iur. lib. 1. tit. 1. §. 1. de iur. iur. lib. 1. tit. 1. §. 1.*
- 110 Fructus non compensantur in legitima descendendum, Nos ad Roit. caus. 61. nu. 2. Merl. de leg. lib. 2. tit. 2. qu. 32. Rota Luc. dec. 85. nu. 19. Meno. b. conf. 183. nu. 18. *Terra de fidei com. p. 15. nu. 109. Fufar. q. 660. nu. 10. Mol. de sup. Conf. Napol. p. 3. q. 6. nu. 21. Barbos. in l. sumus nu. 11. C. de inoff. testam. D. Gutier. q. 22. nu. 10. lib. 2.* Quomodo id testator precipiat, nu. 18. Secus si fructus percepti viuo testatore. p. 19.
- 111 Fructus acquisiti ratione alicuius tituli, licet titulus sit resolubilis, sunt percipientis, & eos compensare non debet, Crat. conf. 408. nu. 13. *Palas. de iur. emphyt. q. 25. nu. 29. Molina de primogen. lib. 1. c. 26. nu. 14. Gamma dec. 310. nu. 5. N. gus. de pign. mem. 4. p. 5. nu. 14. D. Gutier. q. 4. nu. 18. lib. 3.*
- 112 Fructus adhuc vt compensantur debent esse consumpti, quo casu sic ipso iure compensatio, Capyc. dec. 92. Affl. dec. 121. D. Gutier. q. 4. nu. 37. lib. 3. Nam extantes non compensantur, q. 14. nu. 13. lib. 3. & q. 16. nu. 71. 72. lib. 5.
- 113 Fructus ex rebus legatis percepti ab hærede post aditam hæreditatem compensantur in falcidiam, D. Gutier. q. 8. nu. 17. lib. 3. & q. 18. nu. 19. d. lib. 3. & nu. 23. Secus illi fructus percepti post eandem testamentum, & ante mortem testatoris, d. q. 18. nu. 29. 32.
- 114 Fructus ab emptore percepti, in omnibus casibus, quibus venditio rescinditur, compensantur cum interesse pretii soluti, Eicher. var. iur. dec. 99. nu. 219. D. Gutier. q. 7. n. 53. lib. 4. inf. n. 179.
- 115 Secus si contractus ab inlo sit nullus, nam tunc non sit compensatio cum interesse pretii, sed emptor fructus venditori, & venditor emptori debet pretium cum interese, Censul. cons. 6. nu. 9. *Bersau. de compensat. 63. q. 14. nu. 35. D. Gutier. q. 7. n. 59. lib. 4. & n. 61.*
- 116 Fructus percepti a bonæ fidei possessore, ante litem contestationem, cum sumptibus compensantur, D. Gutier. q. 23. nu. 14. nu. 26. lib. 4. & nu. 52. *Sabell. de compensat. nu. 25. Bersau. de compensat. c. 2. qu. 29. nu. 18.*
- 117 Fructus ante litem contestatam percepti compensantur cum expensis, l. sumptus, ff. de rei vendicat. Coppin. de fruct. lib. 1. tit. 4. c. 7. nu. 4. Affl. dec. 86. nu. 6. *Franch. dec. 191. nu. 11. Leo dec. 153. Gamma dec. 364. nu. 2. Garz. de expens. c. 23. nu. 55. Gutier. pract. lib. 3. q. 68. nu. 13. post alios D. Gutier. q. 23. nu. 52. lib. 4.*
- 118 Fructus recipiens restitutioni subiectos ex re, in qua ipse meliorationes fecit, ientur compensare eos cum pretio melioramentorum, l. sumptus, l. emptor. ff. de retinendi. ai. Boer. dec. 44. *Comar. var. lib. 1. c. 3. nu. 3. Mench. de recap. poss. remod. 15. n. 773. D. Gutier. q. 16. n. 64. lib. 5.*
- 119 Sic fructus ex feudo percepti compensantur cum pretio melioramentorum, vel expensarum, D. Gutier. q. 16. n. 63. lib. 5.
- 120 Fructus percepti a conductore ad longum tempus, conductione completa compensandi sunt ab eodem conductore durante conductione, cum melioramentis, vel expensis vilibus, & necessariis factis, *Ludovic. dec. 58. nu. 4. Pacific. de Salinam. imp. 2. c. 2. nu. 190. segg. Gufmide. c. 1. q. 20. nu. 12. Rota p. 19. rec. dec. 198. nu. 19. Pacion. de locat. cap. 34. Ricc. dec. 176. nu. 6. D. Gutier. d. q. 16. nu. 66. lib. 5. Angelis art. 4. n. 32. Gratian. disc. 442. nu. 25. segg. Sabell. de melioramentis nu. 1. *Monica de locat. lib. 5. c. 7. nu. 24. 25.**
- 121 Fructus consumpti, quando ad estimatio nem deuectur optime possunt compensari, D. Gutier. d. q. 16. nu. 70. lib. 5. vbi nu. 71. Secus si fructus percepti non consistant in pecunia, neq. consumpti sint, nam illi non compensantur cum quantitate pecunie, ad quam Dominus ob melioramenta, siue impensas obligatus est, cum fructus percepti consistentes in alia re, quam in pecunia, & extantes nunquam compensentur cum debito pecuniario.
- 122 Si emphyteuta faciat melioramenta in re emphyteutica, & sic sit creditor illorum, finita emphyteusi, ob Canonem non solum, vel aliam culpam emphyteute, vt quia male sit veratus, vel irrequisito Domino alienauerit, vel pacta non seruauerit, an deuoluantur ad Dominum directum, vel ipsi emphyteute, & pro illis competat retentio. Si expellatur ob Canonem non solum, vel ob alium casum, sua culpa, amittit melioramenta, *Sal. in l. 1. nu. 24. C. de iure emphyt. Guid. Pap. dec. 169. nu. 1. Serr. fin. dec. 546. nu. 4. alar. de emphyteusi. q. 45. Anton. de temp. leg. lib. 1. c. 61. nu. 4. Anton. de donat. lib. 3. c. 22. n. 66. & segg.*
- 123 Secus si emphyteutis finitur absque culpa ipsius emphyteutis, puta ob litem finitam, vel alia simili, *Ser. dec. 78. nu. vbi Censul. & Ho. diern. Serr. dec. 1496. nu. 1. Clar. sup. Antonell. sup. Ludovic. dec. perul. 117. nu. 23. Serr. in sup. V. last. de iure emphyt. q. 23. Ricc. rol. ff. 1218. Fulg. de iure emphyt. ut de meliorat. q. 1. & 2. segg. Eubia. contr. lib. 1. c. 92. Christin. dec. 107. nu. 9. vol. 1. dec. 120. nu. 7. dec. 121. nu. 7. vol. 5. Pacion. de locat. cap. 34. §. 3. nu. 3. segg. Sabell. de melioramentis nu. 1. segg. D. Maradei io praxi iur. iur. cap. 17. nu. 24. 25.*
- Sic illa veniunt in generali obligatione emphyteute, & transeunt ad quoscumq. eius hæredes, *Gratian. disc. 432. nu. 22. Merl. de pign. lib. 2. tit. 1. q. 9. nu. 19. segg. & nu. 50. segg. & q. 11. nu. 46. Salgad. labry. p. 3. c. 3. nu. 53. 54. Flor. de Mena ad Gamm. dec. 5. nu. 4. segg. Crot. de testib. q. 42. nu. 15. q. 19. n. 37. segg.*
- Secus est, si ad effectum expresse de uolutionis ad Dominum talium meliorationum, *Gratian. disc. 934. nu. 7. segg. Rota p. 2. diuers. dec. 186. dec. 208. & dec. 317. Franch. dec. 191. Duran. dec. 338. Stoppus de Salinam. lib. 3. q. 10. Menoch. lib. 3. p. 32. nu. 9. segg. Fin. opin. 495. Aliegrad. contr. 28. nu. 60. segg.*
- Quod semper deuoluantur ad Dominum, absque culpa emphyteute, *Christin. sup. Sarmati. selest. lib. 3. c. 4. Rota p. 12. rec. dec. 115. n. 11. segg. In feudo. Sed contra sent. sup. cit. D. R. Mar. in lib.*

lib. 1. c. 134. vbi refertur decisionem Moles.

Melioramenta non sunt reficienda quando fuerint confufo facta in fumma exceffus, ne Dominus directus pauper poffit illa reficere, & foluere, fed iftu cafu poffunt folum tolli fi, ne latione prioris ftatus rei, fed fi sine detrimento fieri nequit, amittuntur, *in fundo, ff. de rei vendicat. Gratian. difc. 913. num. 32. feqq. difc. 957. num. 37. Magon. dec. Flor. 9. num. 5. feqq. dec. Luc. 33. num. 27. feqq. Rota p. 12. rec. dec. 307. num. 22. Pucion. de locat. c. 34. §. 3. num. 31. feqq. Mench. de arbit. cof. 18. num. 57. feqq. Vbi quod poffunt tolli, vt fup. nifi Dominus vellet tantum dare, quantum habiturus effer poffeffor bonæ fidei, illis ablatis. Tamen emphyteuta, vel Vafallus confequi debet quantum valet ædificium conftruftum, & non quantum valet ipfa rudis materia ædificii diruto, & ibi, *Mench. num. 61. Sabell. fup. num. 3.**

3 Sed quod quando melioramenta non poffunt reftitui propter paupertatem, quæ remedia competant, *Peregr. de fidei. om. art. 50. num. 33. Fufar. conf. 139. num. 13. Frauch. dec. 140. & ibi Lucu, Rota p. 9. rec. dec. 318. & dec. 420. num. 13. feqq. Vbi quod poffeffor teneatur ad folutionem valoris fundi, vel datur imiffio pro iudicio, arbitrio iudicis.*

Plures cafus, quibus melioramenta non funt reficienda, & plures alios calus, in quibus funt reficienda, *Tufc. lib. 1. c. 179. §. 180. Rota p. 9. rec. dec. 318. Pucion. de locat. d. c. 34. Sabell. §. melioramenta, Angel. Tuff. de expenfis, & meliorat.*

324 Melioramenta confiftentia in expenfis neceffariis, factis, fiue à bonæ, fiue malæ fidei poffeffore, deducuntur, non habita ratione ad id, quod eft impenfum, fed quantum valent tempore reftitutionis, *Bar. in l. domos. 61. ff. de leg. 1. Rota dec. 306. p. 4. tom. 2. rec. Marefcot. lib. 2. var. c. 114. num. 4. feqq. Mench. de arbit. caf. 258. Boff. trakt. de Princip. 31. T. befidec. 251. num. 2. Niger. de except. c. 8. §. 30. d. 12. poff. mille Angel. de meliorat. art. 27. num. 13. Rota rec. dec. 307. num. 7. dec. 366. n. 3. p. 19. R. Pont. dec. 4. num. 33. & dec. 12. Scler. id. de feud. p. 2. §. 11. principal. feft. 2. q. 50. num. 30. concluf. 7. D. Conflantius in C. ut pennis fifei cred. prafert. num. 153. lib. 10. Moligout. de rei. nt. qu. 104. R. Mutin. lib. 1. c. 34. vbi Rodero. & Lucu. & lib. 2. c. 219. num. 28. feqq. & ad R. Reuer. dec. 482. num. 4. feqq. Frauch. & Lucu. dec. 38. Merlin. de pignot. lib. 4. tit. 2. qu. 81. num. 1. D. Meja lib. 1. ref. 49. num. 26. D. Tuffan. dec. 19. num. 5. feqq. Am. Lref. 14. num. 63. Antonell. de temp. leg. lib. 1. c. 61. num. 7. Sabell. fup. num. 4. Royas dec. 283. num. 19. & dec. 306. num. 14. Albrit. ad not. ad dec. 23. Card. Pampbil. num. 12. Rota p. 18. tom. 1. dec. 228. num. 8. Nor. fup. num. 25. 1. 25. Et inf. num. 331. Rota rec. p. 7. dec. 48. num. 14. 15. dec. 87. num. 28. & p. 9. tom. 1. dec. 188. num. 24. 25. & dec. 248. num. 23. eud. p. 9. tom. 2. dec. 320. num. 17. & p. 16. dec. 121. num. 16. & dec. 145. num. 19. & p. 17. dec. 18. num. 23. 24. & dec. 25. num. 26. dec. 214. num. 20. dec. 250. num. 8. dec. 271. num. 14.*

dec. 300. num. 11. Coccin. dec. 826. num. 45.

Maxime in habere titulum reuocabilem, *D. Tuffan. fup. num. 6. feqq.*

Quomodo procedat, & fiat appetitum meliorationem Vnde Nos qu. *Tufc. lib. 1. c. 140. n. 83. Mafcard. concluf. 1040. Lodereb. conf. 144. Merlin. dec. 466. 95. Fulgin. de iure emphyteut. de meliorat. q. 6. & 7. Rota p. 14. rec. dec. 219.*

Et vt bene meliorationes probentur, debet probari anterior ftatus ante meliorationes, *Serapin. dec. 898. 95. 2. dec. 145. 3. num. 5. Burul. dec. 834. num. 11. Antonell. de temp. r. leg. lib. 1. c. 61. num. 13. Rota p. 5. rec. 399. num. 47. & p. 9. dec. 188. num. 25. feqq. & dec. 318. par. 11. dec. 363. & p. 12. dec. 203. & p. 13. dec. 109. num. 19. & dec. 288. num. 18. feqq. & p. 14. dec. 22. Bieb. d. c. 129. num. 21. feqq. Rota poff. Vireol. de tranf. d. c. 29. num. 12. 13. Angel. de meliorat. art. 22. n. 14. feqq.*

325 Vbi agitur de empenfis neceffariis factis in ædificio ruente, funt omnia reficienda, nulla fermana ratione meliorati, & impenfi, nec etiam probato ftatu antiquo, *Rota dec. 537. num. 8. feqq.*

326 Melioramenta facta per emptorem in bonis fideicommiſſo ſubieftis poffunt retineri, vel condici, fi illis non detractis fuerit reſtitutum fideicommiſſum, nec compenſantur cum fructibus, intelligendo de factis non caufa fructuum recolligendorum, ſed ad perpetuum rei vtilitatem duraturum vltra tempus reſtitutionis, & de neceſſariis, vel ſaltem vtilibus, ſed etiam voluptariis, ſi augeant valorem rei. *Alex. conf. 100. num. 4. dub. lib. 2. Luca ad Franch. 109. num. 2. Sabell. fup. num. 6.*

327 Secus fi ſcienter emat bona ſubiefta fideicommiſſo, nam tunc poteſt retinere tantum neceſſaria, & non ad damna, & intereſſe, *D. Marad. in praxi c. 17. num. 20. Celfus dec. 387. 381. num. 9. 10. Rota dec. rec. 318. num. 22. 23. p. 9. rec. tom. 1. Rier. collect. 3982. Angel. art. 7. num. 50. D. Tuffan. dec. 19. num. 16. feqq. Vbi de ſcientia vera, n. 3. licet fideicommiſſum conditionale, nam. 18. 29. 30.*

In Regno Caſtellæ Succesor maioratus non tenetur ſoluere meliorationes factas à ſuo Predeceſſore, *Molin. de pr. mogen. c. 26. lib. 1. ex l. 1. probat. Turi. Sed Guit. d. lib. 2. prall. quaſt. 82. 87. 381. quod lex illa locum habeat in expenſis tantis factis in Caſtris, oppidis, muris, & domibus forficatis, non in alius rebus, immo in illis ex ſam magnam, & ad perpetuam vtilitatem Succesoris tendentem, etiam eſſe ſoluendam per ſuccellorem maioratus ex vtilibus euſdem, vſque ad quantitatem valoris ipſorum, *Flor. de Medina ad Gammu dec. 311. Add. ad Molin. d. p. 26. num. 15.**

Et ad ſomarias reſpondeatur non eſſe in conſideratione progreſſum in infinitum, ex quo dum res peruenit ad vnam lineam, quouſque durat illa linea de parte in ſilium non petitur reſtitutio, ſed ſolum finita linea, prout dicit *Barboſ. in l. aſt. mutis, §. ſu. num. 114. ff. ſolut. ma. Pe.*

Pereira dec. 121. n. 2. Conf. l. ad Peregr. de fid. ar. 50. vers. & tu distinguas. Nec tex. in l. domos, ff. de leg. 1. loquitur in domo exusta omnino, & ab igne solo aquata, sed in domo igne exusta, scilicet reparata, & refectione indigeret, vt contra Prat. lib. 1. d. 7. venientem in expensis factis in re fideicommissaria de primogenio in primogenitum, non esse solvenda illas, sunt decisi, vt in dicta d. 7. expolis Molin. & Censal. ut sup.

Quo vero, quo ad tempus, quod sit attendendum pro estimando valore meliorationis in restitutione fideicommissi, an tempus, quo fuerunt facta, vel restitutionis fideicommissi, & num procedat *tex. l. in fundo, ff. de rei vendit. ubi prateritum tempus inspicitur quando melioratio excedit illud, quod est impensum in meliorando.* Et *R. Marin. lib. 2. r. 133. n. 9. probat text. procedere in consuetudo rei venditione, quando expensae non fuerunt factae à Domino, sed simplici possessore, qui propter dominium, quod non habuit, non potest aliud recuperare, nisi quod expendit, secus in haerede gravato, in quo attendi debere id, quod est melioratum, per *tex. in l. domos, Flor. de Men. ad Comm. dec. 137. Molina sup. lib. 1. c. 26. n. 13. Et in consuetudo hypothecaria, à quo res non auocatur iure domini, per *tex. l. paulus, §. domus ff. de pignor. refert decium Anna sup. 182. quibus contra teneat obs. 88. in Vassallo meliorante feudum, admittit R. Pont. dec. 2. & 52. Ita vt incrementum, vel decrementum superueniens ex tempore, cedat lucro, vel damno haereditis, & restitutionis tempus sit attendendum, *Barros de success. lib. 8. tit. 14. de substit. f. d. com. n. 14. Ciroc. d. 57. n. 27. Amat. ref. 14. n. 63. Barbos. in d. lastimatt. §. fin. a. n. 92. Vbi impugnat, Fran. b. dec. 109.****

Verum hic casus non fuit decisis in d. dec. *Franchus*, vt ipse refert n. 5. Dum meliorationes erant factae in praedio Vrbano, quo casu passim, in temporis progressu aestimatur augmentum minus eo, quo quod impensum est. Sed aliud est in Rusticis, in quibus semper tempus operatur contrarium, & cum melioramenta consistunt in plantatione Arborum, aestimantur deirastro melioramento successiuo ab ipso solo, vt attendatur quod minus impensum est de tempore plantationis. *Mangil. de eni. §. q. 153. n. 22. Thomas. dec. 59. Massa. de confict. q. 34. Vbi probat idem in possidente iure domini, & ita indistincte solvendum esse, quod minus impensum est per haereditatem, tenent Garz. de expens. l. 24. Add. Molin. d. 26. n. 13. Boer. 44. n. 12. Velsch. q. 26. n. 13. Tuf. lit. M. cancl. 176. Franch. dec. 109. n. 12. Et licet n. 2. arguat quod debeat solui aestimatio meliorationum, etiam si excedat impensum ex *Thef. dec. 252. n. 4. Censal. sup. vers. Sed contra hanc pro haerede gravato, vt restitutionis tempus attendendum sit. Thef. de. 252. Amat. d. ref. 14. n. 63. Barry de success. lib. 8. tit. 14. de substit.**

n. 14. Ciroc. d. 57. n. 26. Ideo Barbos. sup. n. 92. refellit Franch. d. dec. 109. Sed cum illo sunt Peregr. d. art. 50. n. 74. Tuf. d. M. cancl. 176. vt semper sit solvendum, quod minimum est.

328 Melioramenta, vt dicantur respicere perpetuam rei vtilitatem, & possint deest, requiritur, vt sine duratura ultra decennium, vel saltem decennalem vtilitatem adferant, *gl. in l. 3. ff. de impens. in re dot. Ludovic. dec. 24. n. 10. de qua re hic infra n. 377.*

Sed verius est sufficere, quod ad praesentis, vel currentis anni fructus non pertineant, vel illorum annorum, quibus possessor fructuum vtilitatem percipit, & ideo sit est quod ultra possessionis tempus vtilitatem protendant, vt pro rata deducantur. *l. 3. ff. de impens. in re dotat. factis. Peregr. de fideicom. art. 50. n. 5. Bo. g. n. dec. 39. n. 27. p. 2. Fulg. de iure emphit. tit. de melioram. q. 7. n. 34. Vbi distinguit inter melioramenta, quae non recipiunt augmentum à solo, vt aedificia, & illorum, quae incrementum recipiunt à fundo, in quo sunt facta, vt plantationes, quae non cedunt in totum faciem, sed pro medietate illi. *Sabell. sup. n. 8.**

329 Melioramenta necessaria, vel vtilia debentur etiam si sit peremptoria res, in qua fuerunt facta, vel etiam si ipsa melioramenta absque facientis culpa interierint, vt si alicuius fuerint exusta, vel arbores escificatae, maxime in iudicio vniuersali, secus particulari, post *Fabrit. Contro. l. in re pro. d. in m. d. lib. 1. n. 478. seqq. Sabell. sup. n. 9.*

330 Melioramenta necessaria, vel vtilia facta à patre in bonis aduentitii filii, non compensantur cum fructibus, sed sunt conferenda cum aliis fratribus, vel impudenti in partem illius, qui huiusmodi bona meliorata habuit, cum eius propria non sufficiant, nisi essent modice quantitates, vel magna, quae vendicari non possent, sed voluptaria si tolli possint sine laesione, permittitur, nec collationi, vel imputationi est locus, *Molin. de leg. lib. 2. tit. 2. q. 2. 8. Michalor. de fratrib. p. 1. c. 5. n. 12. seqq. Mangil. de impug. q. 39. & 136. n. 31. seqq. Maref. et. var. c. 109. l. 10. Sabell. sup. n. 10. Angelis sup. art. 12. n. 8. & 36.*

Expensae factae pro filio extra patrimonium patris non compensantur ei in legitimam, *D. Gutier. de compens. q. 7. n. 47. lib. 5.*

Expensae pro doctoratu non compensantur filio in legitimam, *D. Gutier. q. 7. n. 51. lib. 5.*

Nec pro obitudo pro filio, vno ex tribus ordinibus militariis Hispanis, *D. Gutier. sup. n. 52. Molin. de leg. q. 2. lib. 2. tit. 2. n. 1. Michalor. de fratrib. c. 31. n. 8. p. 1. & 27.*

Nec pro libris, *D. Gutier. sup. n. 53. & seqq. vbi distinguit.*

331 Melioramenta facta à male fidei possessore, si sint necessaria deducuntur, & solvuntur, *Rota p. 16. rec. dec. 237. Sicut etiam si respiciant interesse Reip. Vt munio Caltri, Pacion de locat. c. 34. §. 3. n. 41. Mezon. dec. Luc. 33. n. 21. seqq.*

Sed

Sed melioramenta villa non reinventur, nec rescinduntur per illorum æstimationem, sed tantum possunt abradī & separari, siue tamen læsione prioris status rei, nisi Dominus vellet solum totum illud, quod possessor habiturus esset, illis ablatis, *Mago. d. de. 33. nu. 47. seqq. Menoch. de arbit. cas. 258. num. 69. seqq.* Vbi quod si de nouo facta sint, videntur donata, & non possunt repeti, neque abradī, si faciens sit talis, qui puterit donare, & versetur in iudicio particulari, si verò consistant in ampliandis ædificiis, vel aliis rebus antiquis, possunt abradī sine detrimento, *Pacton. sup. §. 3. num. 63. seqq. Garz. de expen. su. §. 13. 18. Sabell. sup. nu. 11. 12. Angelis art. 12. num. 18. 27. Nos sup. n. 32. 4.*

332 Melioramenta an compensentur cum fructibus, si præcesserit sententia absolutio. a quo ad fructus, si postea in executione opponatur de melioramentis, eo quia possit replicari de compensatione cum fructibus, *Mart. Med. dec. 97. Vbi Addit. vbi dicit compensari non obstante sententia absolutoria, Franch. dec. 127. & 705. Vbi quod fructus percepti ex melioramentis non compensantur, sed sunt proprii, de qua re Rota p. 14. rec. dec. 217. n. 4. seqq. dec. 219. num. 9. 405. & p. 18. dec. 564. Vbi quod fructus melioramentorum spectant ad meliorantem, etiam si sit mala fidei possessor. Sabell. sup.*

333 Si meliorans sit in bona fide facit fructus suos, nec reneat illos compensare cum melioramentis, *Rota p. 12. rec. dec. 32.*

334 Melioramenta facta in re aliena sunt rescindenda, non verò illorum fructus, quando dicta melioramenta non cadunt sub dominio facientis, sed domini rei melioratæ; de cuius mandato fuerunt facta, quia tunc meliorans reputatur simplex creditor expensarum, pro quibus non debentur fructus, nisi ratione lucri cessantis, vel damni emergentis, cum debitis requisitis, *Sabell. expensa, nu. 12. & §. fin. illius, n. 39.*

335 Faciens melioramenta in re aliena acquirit dominium illarum, vel creditum pro illis, *Pacton. de locat. §. 4. §. 3. n. 76. seqq.*

336 Melioramenta facta in plantationibus, stercoreationibus, & similibus, non veniunt rescindenda cum non sint perpetua, & continua in re duratura, sed magis deserviant pro vltiori, & commodiori fructuum perceptione, & si in soluta fieri per bonos patres familias in rebus suis, & ideo non sunt consideranda, *Rota p. 2. divers. dec. 312. nu. 6. Preco. consulti. 49. nu. 38. Rota p. 11. rec. dec. 217. nu. 20. Vbi quod longissimo tempore, sicut ædificia consueverunt, & ideo, vel villa redduntur, vel minus æstimantur, & p. 12. dec. 333. Vbi etiam in specie de Viuis, & p. 13. dec. 149. num. 21. 22. & p. 18. dec. 545. num. 9. & 10. Vbi quod non rescinduntur, vel rescindunt tantum expensæ factæ in plantatione, & dec. 564. Vbi*

quando sint necessaria, *Sabell. sup. nu. 17. Angelis art. 2. n. 6. art. 22. n. 7. §. 54. 55. seqq. art. 4. nu. 34. 35. & art. 7.*

337 Plantatio Vitum facta loco aliarum demoruarum pro consecratione, & vltiori fructu non veniunt inter melioramenta, sed bene quando agitur de excauatione vineæ in culmæ, ac desertæ, vel de noua plantatione, & tunc sunt cuiuslibet possessori rescindenda, & ac pro illis datur retentio, *Rota p. 13. rec. dec. 249. nu. 13. seqq. & p. 18. dec. 237. & 564. Nonar. in prag. §. 1. de offi. proc. Casar. nu. 6. et Ludovic. dec. 24. §. 8.*

Sed si fiat plantatio Vitum, & arborum nimis densarum, expensæ non rescinduntur, *Angelis art. 21. n. 51. Duran. dec. 338. nu. 7. 8. Nos inf. n. 344.*

Et quando debet appreniari, pretium illarum est, quod minus est, *L. Trifany dec. 19. nu. 10. seqq. D. Quesada y Pilo contr. 21. nu. 8. seqq. D. Crespi obs. 117. n. 168. seqq.*

338 Compensatio dum locum non habet, actio competit melioranti aduersus dominum soli meliorati, præsertim si facta sint melioramenta bona fide, pro quibus datur etiam prioritas contra alios creditores ipsius soli. *Tonnar. de praenot. p. 1. c. 31. num. 52. & seqq. Angelis d. art. 12. n. 37.*

339 Timens à patre, bona fide, compensat melioramenta cum fructibus perceptis post mortem patris, *Am. t. res. 14. num. 71. seqq. Angelis sup. n. 36.*

340 Consistit de nullitate, seu iniustitia substationis, & deteriorationis, fructus compensantur cum meliorationibus, scilicet cum forte,

341 *Angelis art. 17. num. 17. Possib. ac su. h. §. inf. §. 55. num. 73. 77. & 123. & non competi retentio, nec manutentio, ob vtiuam possessionem, Rota penes Possib. dec. 319. nu. 7. dec. 323. n. 126.*

342 In plantando fit compensatio villianis cum damno respectu frumentis, & aliarum, segetum non reddentium eandem annuam quantitatem, *Fontanell. de pactis nuptial. tom. 2. cl. 11. §. vlt. nu. 10. seqq. Cocindec. 2087. nu. 4. Angelis art. 21. n. 58. No. sup. n. 336. 337.*

343 Empor creditor expensarum factarum in re perempta nõ compensat fructus cum illis, & meliorationibus, *Gusm. de iust. qu. 20. nu. 50. §. 1. 52. Ric. dec. 176. nu. 24. seqq. p. 2. Angelis art. 12. n. 10. Gallus de fructibus art. 13 nu. 76.*

344 Emens bona fide fundum dotalem compensat fructus cum expensis, & meliorationibus, quandoq. peregr. d. fideicom. art. 50. p. 3. nu. 64. *Mangil. de iust. qu. 163. num. 8. seqq. Garz. de expen. c. 13. n. 57. 56. Amat. res. 14. n. 62. 70. Angelis d. art. 12. n. 67. & 10.*

345 Possessor bonæ fidei ratione solius possessionis, compensat fructus cum melioramentis, *Gratian. c. se. 193. num. 3. Mangil. de iust. qu. 153. num. 3. 6. Peregr. d. art. 50. num. 64. Ric. dec. 176. nu. 23. Cetto dec. 646. nu. 23. tom. 1. Angelis*

- gelis *sup. n. 12. 13.*
- 347 Fructus hie pendente percepti compensantur cum melioramentis in re factis, *Cels. dec. 233. num. 14. Buch. de e. 670. num. 19. Merlin. dec. 118. n. 15. post nulle alios deiff. Rota. Angelis sup. n. 16. Dicitur sup. n. 255.*
- 348 Et quando non datur compensatio, an detur inuilibus melioramentis. abrahio, *ibid. ex Rota p. 11. dec. dec. 307. nu. 21. Alarid. lib. 1. cap. 134. Nos sup. n. 256.*
- 349 Compensatio dum cum fructibus perceptis inducitur, non intelligitur de eisdem fructibus proeuientibus ex ipsismet meliorationibus, & industrioso labore impendentis, meliorantis, & laborantis, *Peregr. de fid. art. 50. n. 67. Cyriac. contr. 80. nu. 8. p. 4. tom. 1. de ref. 14. n. 74. Franch. dec. 705. vbi Luca, Crotard. de v. fur. q. 13. nu. 32. seqq. C. de dec. 154. n. 8. 1. om. 2. Rotat. p. 2. dec. 359. nu. 4. C. p. 4. tom. 1. dec. 64. nu. 2. C. rec. p. 5. tom. 1. dec. 188. nu. 5. dec. 399. nu. 46. C. p. 7. dec. 130. nu. 18. C. dec. 223. nu. 12. 13. C. p. 16. dec. 375. n. 9. 10. Angelis art. 22. n. 31. C. art. 12.*
- 350 Sed talis compensatio inducitur ex alijs fructibus perceptis. *Ricciart. 116. p. 1. n. 11. C. dec. 263. nu. 3. p. 2. Merlin. dec. 363. n. 5. Rota rec. p. 14. dec. 219. nu. 9. C. dec. 405. n. 10. cum seqq. C. p. 15. dec. 198. nu. 14. C. dec. 123. nu. 16. C. dec. 250. nu. 4. C. dec. 374. n. 9. Angelis d. art. 12. n. 20. seq.*
- 351 Emens cum patto de retrovendendo infractum tempus non compensat fructus cum melioramentis factis ad perpetuam vtilitatem. *Gratian. disc. 130. nu. 6. f. q. 1. Idem de eo, qui reuener retrovender ex dispositione legis, Peregr. d. art. 50. n. 64. In summa de tacit. lib. 4. tit. 32. nu. 118. Angelis art. 12. nu. 27. D. Maradel in praxi instr. e. 17. nu. 12. R. R. R. contr. C. Nos dec. 24. Gratian. disc. 130. nu. 6. seqq. Idem Angelis art. 10. nu. 27. seqq. Vide sup. n. 279.*
- 352 Ille, qui ab Ecclesia, vel minore rem habuit ex titulo valido, resoluibili tamen per inuilem integram restitutionem, fructus non compensat cum meliorationibus, *Peregr. de fideicommiss. art. 50. n. 64. vers. C. in e. q. 1.*
- 354 Idem in eueniente ab Ecclesia cum assensu Apostolico, & postmodum Rector, qui alienauit, vel eius Successor reuocauit alienationem, prætexit enormis lacionis, quam postea agnoscat ipsemet emptor, & sic mala fides superueniat, quia tamen per assensum Apostolicum præcedentem, bona fides resoluabit, sumptus, & meliorationes recuperat, & interim rei iner, *Ricciart. praxi res. 63. Angelis de melior. art. 12. num. 35. Sed deducit melioramenta vtilitatis, Rota dec. 188. nu. 25. seqq. C. dec. 318. n. 22. seqq. p. 9. rec. tom. 1. Merlin. dec. 663. nu. 33. Cels. dec. 387.*
- 355 Secus possessor, qui nullum habet titulum, vel titulum inuilem, vi puit emptor à minore, vel Ecclesia, sine debitis solemnitatibus, nam tunc fructus compensat, *Angelis art. 12. nu. 13. Secus si expensæ sint necessariæ. Nos infra n. 224.*
- 356 Inter melioramenta non veniunt ea, quæ conseruationis causa sunt ad refectionem rei, ad quam tenetur is, qui habet vtile dominium, idem est si ponat Arbores, & Vites in locum demoriueram, *Paul. Rnd. a. den. ad deus. 12. n. 37. Riter. p. 3.*
- 357 Reparationes domus sunt illæ, per quas absque alteratione &c. pristina forma, vel domus facies cum ipsis conseruatur. Meliorationes sunt illæ, per quas Domus efficiatur melior, puta si in domo sua una camera, vel furnus, aut cellarium, nam illa sunt pars domus, & causa domus fiant, *Angelis de expens. & meliorat. n. 16. n. 9. seqq.*
- 358 Sic expensæ necessariæ vi dorem minuant, est necessarium, quod illæ respiciant in rem vitoris, vel perpetuam vitoris in fundum dotalem vtilitatem concernant. *l. 3. seqq. cum concord. ff. de fund. dotat. Thomas dec. 59. nu. 14. tom. 1. Rota dec. 218. nu. 37. rec. p. 9. tom. 1. C. dec. 293. nu. 9. tom. 2. Angelis sup. art. 3. nu. 32. C. art. 5.*
- 359 Et expensæ necessariæ compensantur cum fructibus, dum est solimodo ad annum, secus est si ad decennium, si matrimonium durauit per dictum decennium, secus si non durauit, quia tunc impensæ deducenda erit pro ea rata temporis, qua matrimonium non durauit, *d. l. 3. vbi gl. C. Bartol. f. Nos, ac ibid. d. d. d. Angelis sup. n. 33.*
- 360 Sic expensæ viles non repetuntur, si non respiciunt perpetuam rei, & æternam vtilitatem, *Merlin. de legat. lib. 2. l. 2. q. 28. nu. 15. 19. Luca ad Franch. dec. 109. contra Pratum disc. 7. lib. 1. Angelis n. 34. Nos infra n. 377.*
- 361 Maritus reficit res dotales suis sumptibus, vi sic suis quam lumpybus conseruat, *Angelis sup. nu. 39. C. art. 20. nu. 1. seqq.*
- 362 Verum expensæ magnæ non compensantur cum fructibus, secus modice, *Gratian. disc. 236. num. 15. Thomas dec. 59. tom. 1. Et in hoc statuit arbitrio iudicis, an expensæ dicatur magna, vel modica. Angelis sup. nu. 40. 43. D. Maradel in praxi instr. e. 17. n. 19.*
- 363 Expensæ possunt esse voluptuariæ, & assumere naturam vtilium, si fructus expensæ in Domo, seu Palatio, aut Fundo ipsius domus, aut Palatii, siue fundi, valorem, vel introitum augent, siue repositiones, & fructus annuos accrescunt. Secus est si non accrescunt, quia tunc viles non reputantur impensæ, & vxor, seu alius dominus non est grauandus, præcipue quando diligens pater familiaris non fecisset tale opus, *Maximil. de impent. q. 136. num. 42. seqq. Peregr. de fideicom. art. 50. n. 54. Angelis sup. art. 4. n. 69.*
- 364 Et Cyriac. contr. 261. num. 33. lib. 2. dicit, quod si ædificium, seu palatium sit valde deuotiuosum pro Magnatibus, idem de eo iudicandum est, ac de re indistincte fructifera, vi possit Magnatibus locari pro nobili, & deuotiuosua habitatione. *Et num. 33. C. 34. vlt. riu.*

- rius subdū, quod impensis picturarum, viridiorum, spaliarum ex myrto, cum melangolis, Cedris, Rosis, ac Rosamarino, & similibus, viles reputantur respectu personarum Magnarū, & veniunt huiusmodi melioramenta rescindenda. *Seraphin. dec. 986. num. 1. & ibi Apostilla. Rot. p. 11. dec. 317. nu. 19. 20. Bich. dec. 564. nu. 15. 18. p. 2.*
- 365 Si licet non omnes expensæ, & meliorationes deducantur, deducantur tamen illæ, quæ fiunt cum industriis, & impensæ, & sunt necessariæ, vel viles, & utilitate perpetuam respiciunt. *Ladonic. dec. 34. 34. n. 9. dec. 58. Cyriac. contr. 195. nu. 4. 5.*
- 366 Secus est si sint melioramenta naturalia, & respicientia præsentem utilitatem tantum. *Cyriac. contr. 195. num. 5. Marefco. lib. 2. res. l. c. 110. Ladonic. dec. 58. Rot. p. 12. dec. 33. nu. 9. Angelis. art. 4. nu. 63. seqq.*
- 367 Maritus faciens expensas pro exigendo nomine debitoris, sibi in dote dato, recuperat expensas, si illud non est datum æstimatum, secus si æstimatum. *Escob. de ration. cap. 25. nu. 58. Peregr. de fideicom. art. 50. num. 14. 15. Garz. de expens. cap. 13. Amatef. 3. num. 11. D. Gutierrez de compensat. lib. 5. q. 7. nu. 58. & lib. 4. q. 6. nu. 38. 39. Vbi sine distinctione dicit solum, repetere expensas magnas. Angelis. art. 5. nu. 9. Diximus sup. nu. 243.*
- 368 Expensæ illæ exiguntur actione negotiorum, si sine mandato Vxoris, actione mandati, si cum consensu Vxoris. *Cyriac. contr. 42. nu. 6. 16. Angelis. sup. nu. 11. Et compensantur cum fructibus nominis, qui cū nulli sunt, per actionem negotiorum gestorum ab vxore repetantur. Medie. de compensat. q. 10. nu. 18. p. 1. D. Gutierrez. lib. 5. q. 7. n. 59.*
- 369 Et tales expensæ repetuntur etiam à malæ fidei possessore. *Merlin. de legib. lib. 1. tit. 2. q. 28. nu. 8. seqq. Angelis. sup. n. 12.*
- 370 Et expensæ illæ non compensantur cum fructibus. *Cyriac. sup. n. 17. Angelis. sup. n. 11.*
- 371 Re dotali non data in æstimatione, meliorata, si pereat, maritus perit pretium talium, meliorationum, si non culpa mariti pereant. *l. c. in totum. 4. ff. de impens. in reb. dot. lib. fact. Peregr. de fideicom. art. 50. nu. 76.*
- 372 Quæ conclusio non procedit in impensis vilibus. *Peregr. sup. nu. 37. 76. seqq. Sperelli. dec. 131. nu. 5. p. 2.*
- 373 Nec villa actio comperit marito quo ad melioramenta naturalia, quæ fiunt sine villo facto dominis, sed solum naturæ beneficio. *Peregr. d. art. 50. num. 76. Garz. de expens. c. 22. im. princ. & nu. 18. Gufm. de emul. q. 20. num. 22. Ladonic. p. 1. dec. 24. nu. 34. Angelis. art. 21. n. 9.*
- 374 Meliorationes probantur per conuentum, debet probare quod is qui eas fecit, & repetere intendit tantum ex fructibus lucratu est, quanti valent ipse meliorationes, & expensæ in eis erogantur ad hoc, ut fiat per actorem compensatio cum fructibus. *l. emptor. 65. & 49. ff. de*
- rei vendicat. Conar. lib. 1. var. c. 8. num. 3. Copye. dec. 91. nu. 12. Leo. dec. 98. & 53. lib. 2. B. Reuert. vbi R. Marin. dec. 559. & idem lib. 1. ref. 155. vbi Rodert. in addit. Franch. dec. 527. nu. 15. Stabian. ref. 30. & num. 51. D. Maradei in praxi Iustitum. tar. c. 17. n. 20.*
- 375 Meliorationibus petitis censetur opposita compensatio cum fructibus, quæ habet locum, etiam si sententia dixerit: soluti meliorationibus, *Franch. dec. 527. nu. 12. Gallus in praxi 5. C. p. 3. e. 3. nu. 34. D. Maradei sup. nu. 12.*
- 376 Compensatio fructuum cum meliorationibus habet locum in iudicio reivindicacionis, vel alio, de cuius natura veniunt fructus, & nõ iure hypothecario. *D. Marcin. disp. 58. num. 19. R. Sanfil. dec. 119. num. 2. 10. R. Marin. ad Revert. dec. 559. nu. 3. 4. D. Maradei sup. num. 13. 4. Vbi quod in iudicio hypothecario non est locus compensacionis, quia fructus non veniunt, nisi à die litis constitutæ. R. Marin. disp. 54. vbi nu. 69. 70. dec. 100. refert, nam non datur assistentia, super fructibus, nisi pendentes, aut fuerit factum sequestum, vbi à nu. 45. refellit. D. Merlin. contr. 26. lib. 1. in contrarium.*
- 377 Meliorationes adhuc peti possunt, requiritur, quod sint factæ ad perpetuam rei utilitatem, non voluptariam, sed viles, iuxta *tex. l. domum, C. de rei vendicat. D. Maradei sup. nu. 16. sup. Nos nu. 328. & 360. 276.*
- 378 Meliorationes factæ per possidentem vigore domini ratiōabilis deduci possunt, & nõ tenentur compensare cum fructibus, quos iure domini percepit. Et æstimatio inspecta tempore restitutionis fieri debet, nec vi fructu, sed iuxta dispositionem *ter. l. domus, ff. de leg. 1. Boer. dec. 44. 5. et al. c. 899. Covarr. de dec. 101. Laurit. dec. 158. Mar. gon. dec. Luc. 33. Franch. & Luca dec. 109. D. Marad. sup. nu. 26. Diximus sup. nu. 245. 268.*
- 379 Fructus compensantur cum melioramentis, relicto contractu remedio. *l. 2. C. de r. ven. d. p. Barbof. in l. dominus 8. h. fin. p. 1. nu. 45. ff. solut. marim. Gallus de fructib. disp. 13. num. 24. D. Maradei sup. nu. 27. Diximus sup. nu. 314.*
- 380 Pater dans dorem filio vtrā idoneitatem suarum facultatum, censetur ab eodem compensari cum dote materna, relicta iuxta à marito ipso, *D. Marcin. consult. 644. n. 2. post Gabriel. conf. 156. num. 21. seqq. lib. 1. Mantica de rati. lib. 1. tit. 19. n. 15. Menoch. conf. 170. nu. 20.*
- 381 Si pater duxendo vnam filiam declaraverit compensare cum dote materna, sic etiam censetur voluisse in dotibus, aliis filiabus constitutis, quamvis id non expresse sit. *Idem Mantica sup. nu. 7. ex Gomez in l. 50. Tauri nu. 19. Mantica sup. num. 25. Menoch. de presump. lib. 3. pref. 15. nu. 76. Barbof. p. 4. l. 1. n. 152. 160. ff. solut. matrim. Paschal. de vir. par. potest. p. 2. c. 6. num. 17. seqq. P. Bosius de dote c. 4. nu. 51. 52.*
- 382 Compensatio dotis datur filiz à patre cum debito dotis maternæ, iuxta statum Lucense 27. lib. 2. locum habet, si de tempore dotationis mater viuebat, *Attingrad. contr. 30. nu. 1. lib. 1.*

ex Rota Lucenapud Lepid. dec. 133. col. 12. *Ad* 4.
nas dec. Locof. 66. nu. 13. & seq. & nu. 19.

Sic dispositio ex l. fin. c. de dotis promiss. prohibentis compensationem dotis datur à patre cum propriis bonis filius dicitur exorbitant. *Altograd. d. contr. 30. nu. 9. ex Corn. conf. 16. nu. 4. lib. 3. Gabriel. conf. 156. nu. 23. lib. 1. Menoch. lib. 3. praf. 15. n. 8.*

Compensatio dotis datur à patre, cum bonis propriis filius est contra ius commune, & sic debet stricte intelligi. *Altograd. d. contr. 30. n. 18.*

337 Filius etiam absq. mandato patris potest compensare proprium debitum, cum debito patris, præstata cautione de rato, *Tyndar. de compens. art. 7. nu. 8. Coppell. de compens. c. 13. nu. 57. Medic. p. 2. qn. 3. nu. 3. D. Gutier. lib. 2. q. 6. nu. 30. D. Samuina e contr. 3. nu. 35. Pascos. de virib. patr. patris. q. 4. r. 10. nu. 12.*

338 Pretii debiti per emptorem, an censetur facta compensatio ipso iure, si ante emptionem acquisierat credita contra creditorem? *Card. Luca de empt. disc. 21. nu. 10. in fine remissis. l. si ex venditione, C. de compensat. vbi Bruern. Medic. de compensat. q. 29. nu. 1. p. 1. D. Gutier. lib. 4. qn. 7. nu. 1. & 24. Vbi etiam si emptor passus fuerit aliquâ euictionem, & soluerit, & q. 3. n. 33. lib. 4. sed ipse D. Gutier. c. d. q. 7. nu. 23. Limitat in Fisco creditore ex causa venditionis.*

Quæ non possunt compensari, *Rice. collect. 305. 1357. 2285. D. Gutier. in integro Tract. de compensat. lib. 3. hinc per Nos posita in hac questione, & alia habes. Ad eum D. Lectiores recurrant ad materiam compensat. nouis.*

S Y M M A R I U M.

Eiusdem QVÆST. XLV. Quoad materiam Retentionis aduersus creditum.

Quid sit Retentio, & in quo differat à compensat. nu. 385. 386. 388. 396. & nu. 413. & nu. 414. & nu. 398.

Retentio non extinguit debitum, n. 387.

Effectus retentionis, nu. 389. Vbi quod affert maximum commodum.

Retentio competit cuiusq. creditoris, ad quem res debitoris sine vitio peruenit, n. 390. & cum. 416. & seqq.

Noo datur retentio, nisi possessoris vbi detentori, nu. 391. Nec possident, iure familiaritatis, ibid.

Non pro alio debito, nu. 392. 393.

Retentio fit iisdem modis, quibus acquisitio, n. 394.

Retentio facilius datur quam nullo, n. 395.

Vbi cumq. est exclusio compensatio directæ, ibi intrat indirecta, & sic retentio; etiam contra stententia excent. onem, n. 347. & nu. 378.

Compensatio deu gata, non est retentio, n. 398.

Omnis qui compensat retinet, non solum omnis qui retinet compensat, n. 399.

Petitione exclusæ, non est exclusio retentionis, n. 400.

Datur facilius retentio, quam acquisitio, n. 401.

Compensatio super naturam æstimationis, an retentionis, nu. 402. 403.

In umbra rei non habet effectum retentio, n. 404.

Cui retentio competit, possessio amissa, qua æstimatione succurratur, n. 405.

Retentio non est æstimationis exceptio, n. 406.

Retentionis ius, quibuscq. estione transiit, n. 407.

Retentio competit pro creatis, quousq. de quantitate dubitetur, nu. 408. De credito illiquida nu. 475. & seqq.

Licet de persona ad fallam non datur compensatio, datur retentio, n. 409.

Retentio potest opponi in petitorio, & possessorio, nu. 410.

Retentio admittitur in legatis, pro mensura legationis, 411. Vbi explicatio.

Retentio contra debitum iuratum, n. 412.

In quo differat retentio, & compensatio, nu. 413. 414. & sup. n. 385. seqq. 396.

Competit retentio creditoribus hypotecariis, quousq. iustitiam prohibeat exceptiones in executione sententia, n. 415.

Competit quousq. cum vitio res ad creditorem perueniat, nu. 416. 417. 418. Etiam ex iure superuenienti sine vitio, n. 390. & seq. n. 390.

Retentio competit in bonis amissionis, n. 419.

Competit retentio fructus, etiam pro creditis sine assensu, vbi alia a hac materia fructus, n. 420. & d. nu. 421. ad nu. 425.

Possessor Rei condemnatus ad illam relaxationem, potest retinere pra melioramento, nu. 425. Vbi de qualibet possessore realis, vbi, & quando non, n. 426. & d. nu. 427. ad nu. 460. Vbi de bona fide, & mala fide, possessoribus.

Competit retentio emptori si prout rei emptæ peruenit creditoribus anterioribus venditoris, nu. 461.

Vbi quod competit etiam possessori bonorum, ex causa patrum, & anteriorum creditorum.

Competit retentio emptori si pretium rei emptæ peruenit creditoribus anterioribus venditoris, nu. 461.

Retentio voluit rei pro alia an competat, n. 462. 463. 518. Quando habeat locum si creditor habeat plura pignora, n. 464.

Retentio permittitur pro mercede, salario Scriptati lib. Notario, Nauta, Vestrali, Supplic. Fubri, & similibus Artificibus, Mo. fiscalis, Depositi, cui debetur merces, Hospiti, famulo, Adlocuto, Procuratori, n. 465.

Retentio datur ex causa valida, licet ex causa invalida res ad aliquem peruenit, n. 466.

An competat retentio, etiam non habenti hypothecam, nu. 467. & d. nu. 468. ad nu. 480. Vbi d. nu. 475. & seqq. de credito illiquida.

Datur retentio possessori pro alio credito anteriori, nu. 481.

Datur retentio, quo ad retardandum renouationem attentatorum, n. 482.

Admittitur in Saluano retentio, & quando, n. 483.

Retentio potest allegari, etiam in executione sententia, nu. 484. Diximus etiam sup. Vbi de melioramento, n. 426. & n. 415.

Competit in Instrumento publico, habente executionem pa-

Agrotam, & obligationem Cameralem. n. 485.
Ad competat geaunto restituere fidei commissum. n. 486. & n. 487. ad num. 497. *Vbi de expensis factis in bonis fidei commissi.* *Vbi etiam quod ad incrementum rem oblig. tam.*
An retentio detur in spolio iudiciali. n. 498. & n. 499. ad n. 501.
Retentio an competat contra dotem. n. 502. & n. 503. ad n. 509.
Ad competat pro pecunia expensa pro vl. ma infirmitate funeralsibus inuentario. n. 510.
Retentio an mittitur in d. posito, & commodato. n. 511.
Retentio licet aliqui velint dari creditori bonorum debitorum, per ipsum possessionem, & praeferatur alijs creditoribus, nisi ten. m. contrarium. n. 512.
Competit retentio emptori pro pecunia soluta creditoribus anterioribus. n. 513. *Vbi etiam.*
Ex nullo pacto de iure civili non datur retentio. n. 514.
Competit fructuum, Domino pignoris, quando sunt intra fundum, Idem in Domino rei censuata. n. 515.
An competat colonus pro impense factis in fundo. n. 516.
An locutor pro mercede, ibid. & n. 517. Et datur emptori si venditor agat remedi. l. 2. C. de resc. vendit.
Retentio competit Fisco, Ecclesia, & minori venditori cum pacto reservationis dominij. n. 519.
Retentio competit pro re maiori pretij valenti, quam minoris. n. 520.
Ad Retentio competit habere in iussu in rebus sollemn. etiam donec d. praedentibus molestetur. n. 521. 522. *Vbi de harede solvente debita hereditaria; contra eobarede.*
Requisita emptione fructus ex assensu non obtemperat, venditor va. operat secundum cum fructibus, emptor pretium cum interesse, & et competit retentio donec ei pretium solvatur. n. 523. 524. *Vbi ad hac conclusio procedat respectu dominij.* n. 525.
Retentio competit filio rerum paternarum, quas possidet usque quo ei assignatur legitima. n. 525.
Et etiam falsicia, & trahellianica. n. 526. *Vbi secus pro supplemento legitima, & pro fructibus.*
Non datur creditori posteriori contra anteriorem, & potiorum. n. 527.
Non datur pro creditis diversis ab eo, pro quo emanavit ad iudicatio. n. 528.
Non datur contra eum, qui representat duas personas. n. 529. *Vbi de emote nomine igno. ante.*
Qualiter possessor finito casu possidendi pro fructibus unus census, pro quo habuit immisionem, habent retentionem pro fructibus alterius census. n. 530.
Retentio pecunia debita proprio creditori, & debitori etiam adversus eius Cessionarium, vel creditorem procedit. n. 531.
Denegatur retentio ex causa habili, si ex inhabili fuerit petita. n. 532.
Retentio competit contra creditorem in pari praeferentem. n. 533. *Vbi secus contra anteriorem.*

Retentio an detur adversus legatum vita relicta, vel alimentorum. n. 533.
An detur pro modico. n. 535. *Vbi an hominis liberit*
An detur pro credito antea soluto, & accollato. n. 536.
Ad detur pro Capitali Censui? n. 537. & 543.
An Retentio competit, quocies compensatio locum non habet. n. 538. & 597.
An competit ex causa interiori possessionis adversus executionem, & passum executionem, vigore contrarius censuali. n. 539.
Competit emptori ex solo cessione obtemperata a Creditore anteriore, quamvis non solvisset pretium. n. 540.
Compensatio emptori sum pacto de retronendendo pro credito, etiam ex alio Causa sibi evento. n. 541.
Creditor potest retinere quod debet debitori sui debitoris. n. 542.
Competit pendente emptione quibus non pro toto re, sed pro illa quantitate pendente emptionis. n. 543.
An detur retentio pro censibus voluntariis ex tunc. n. 544. 537. *Vbi n. 544. diximus hac, Et alia de compensatione haberi apud D. Guttier, in Amplissimo Tract. de compensationibus.*
In quo differat compensatio, & Retentio a Nullitate contractus. n. 545.
Dollesse transientes de compensationes, & Retentione. n. 546.

385 **I**n defectum compensationis datur Retentio, quae dicitur compensatio indirecta, Cyn. ad l. vlt. n. 12. C. de compensat. Definitur lura antiqui reservatio nihil de novo tribuens. *Melignat, de reor. q. 1. Dicitur reservatio, quia non auget ius retinentis, nisi in quantum competit.* T. u. l. 7. c. 1. 206. n. 14. *D. Guttier de compensat. lib. 4. q. 4. n. 27. & lib. 1. q. 2. n. 36. & q. 8. n. 95. lib. 5. Mauffrell. ad Cypre. Latr. dec. 137. n. 9. D. Marfius consulti. 409. n. 21. Card. Luca de indic. dist. 41. n. 9. de credit. dist. 60. n. 8.*
Retentio, licet non sit compensatio in effectu, cum sint uerba nomine, & effectu, nam compensatio extinguit debitum, Retentio non, cum illa detur ad cautelam, donec sit satisfactus de eius credito. *D. Guttier de compensat. lib. 1. q. 9. 50. 53. 64. 70. & q. 28. n. 39. lib. 1. D. Sae. pa ad Fabr. in C. explorat. 13. n. 2. D. Marfius consulti 98. n. 5. 6.*

Tamen, licet non sit directa compensatio, Est tamen indirecta. *Medie de compensat. q. 16. n. 5. Berson. de compensat. c. 1. q. 12. o. 1.*
Et a pari procedunt. Mauffrell ad Cypre. Latr. dec. 137. n. 6.

Cum compensatione est similis, & magis fauorabilis retentio, nam hac datur propter hypothecam, etiam in casibus, in quibus non fit compensatio. *Gratian. dist. 356. n. 27. seqq. & dist. 728. n. 29. & seqq. Reta p. 2. divers. decif. 115. n. 2. D. Guttier. de compensat. lib. 1. q. 9. o. m. 70. & q. 4. n. 31. lib. 4. Eadem Reta dec. 34. p. 8.*
Ole am

Oleum de Cessure. Lper retentionem. Cde exprois
l. 2. vbi Bal. C. de fideicom. Medie. de de compensat.
p. 2. q. 28. nu. 5. Nig. de re iudic. 24. §. 1. nu. 8. Gra-
net. conf. 148. nu. 2. Felice. alleg. 26. nu. 11. p. 3. M. an-
frell. ad C. pyc. Latr. d. dec. 137. nu. p. D. Guttier.
de compensat. lib. 4. q. 4. nu. 37. Dom. Palma con-
sult. 6. nu. 6.

Et est quadam species compensationis. *Rota*
d. dec. 34. post Oleum

De facilius admittitur retentio, quam com-
 pensatio. *Medie. de compensat. q. 28. nu. 5. p. 2. Mo-*
lignat. de retent. c. 6. fol. 5. P. Affl. contr. 39. nu. 35.
M. an. de retent. c. 68. D. Guttier. sup.

Cui competit retentio competit manuten-
 tio. *Precohen. ult. 10. nu. 9.*

387 Et quomodo retentio non extinguit debi-
 tum, tamen impedit executionem. *D. Guttier.*
de compensat. lib. 1. q. 9. nu. 66. & q. 28. nu. 39.
C. r. Luca de credit. d. se. 163. nu. 8. In pignus, nō
insoluitur. Rota d. dec. 710. p. 18.

388 Retentio est iuris veteris reservatio, nihil
 de nouo tribuens. *D. Guttier. de compensat. q. 4.*
nu. 17. lib. 4. Molignat. de retent. c. 1. fol. 1. Put. dec.
4. q. 10. nu. 1. lib. 2. Alex. conf. 83. nu. 4. lib. 2. P. Affl.
contr. 8. nu. 1.

389 Effectus retentionis est: debitum, quod quis
 retinens habet fauore sui debitoris, vel alius,
 quamcumque ipsius rem, pro securitate sui cre-
 diti, donec solum retinentis in possessionem
 solummodo conseruare, nam per eam, sicut
 per solutionem debitum, & actio non dissol-
 uitur. *Federic. Scot. lib. 4. resp. 39. nu. 18. vnl. 2.*
Sed agitur, vt soluiatur; Inreca vero à debito re-
creditor, tamquam pignus retineat, Onat. de
contr. l. 1. tom. 1. d. sp. 8. nu. 140. G. all. de fructib.
disp. 9. art. 3. nu. 40. & d. sp. 2. art. 3. nu. 16. Card.
Luca de cred. disp. 163.

Sic competit creditori, & non alijs. *D. Celf.*
dec. 382. nu. 5. Etiam hæredi, ac singulari suc-
cessori. D. Celf. dec. 240. nu. 2. Gram. dec. 52. nu. 20.

Retentio est: assequutam possessionem, &
 apud se existentem iueri, ac conseruare. *Me-*
mo h. de retin. possess. p. alud. nu. 3. P. Affl. contr. 8.
nu. 1. Rota dec. 499 p. 18. Cyriac. contr. 428. Mar-
seot. lib. 2. cap. 119.

Sic retentio aliud, aliud de nouo acquirere.
Dec. conf. 300. nu. 9 & 10. Barz. dec. 108. nu. 37.
38. M. affr. lib. dec. 268. nu. 64. C. ut. i. nu. conf. 168. nu.
37. P. Affl. sup. nu. 25.

Et qui de nouo acquirere non potest, po-
 test retinere. *C. illi. contr. lib. 8. c. 67. nu. 17.*

Retentio affert maximum commodum. *Gra-*
tian. dist. 37. nu. 31.

Retentio competit ism pro forte, quem
 pro fructibus. *Precohen. consult. 10. nu. 30. Et com-*
petit pro censibus decursis eiusdem crediti. Ro-
ta dec. 10. nu. 19. 20. post Gabium tract. var.

Retentio competit contra debitorem, quo-
 usque sibi soluat. *Rota dec. 499. p. 16. Farinac. in*
reperit. in d. i. c. l. 37. Sic non transfert domi-
nium, sed solum allegat pignori incumbit.
C. ut. dec. 20. & in allegat. d. ibid. G. arb. ad consuet.

Meff. cao. 62. nu. 16. 17. Amos. ref. 39. nu. 57. 58.
D. G. all. de f. ca. 6. nu. 9.

Secus si non sit talis. *D. Monald. dec. 379. nu.*
1. P. Affl. contr. 27. nu. 50. Quamuis ille creditor
esset in pari gradu. ibid. Non in bonis alterius.
D. Celf. dec. 221. nu. 12.

Verum non datur creditori super re aliena-
 ta, ex ressa pretij non solum, nisi specialiter fue-
 rit per alienationem reservata. *Adob. ref. 9. nu. 58.*

390 Sic retentio competit cuiusque; creditori,
 ad quem res debitoris sine viro peruenit. *G. all.*
de fructib. disp. 9. art. 3. nu. 40. disp. 8. art. 3. nu.
16. etiam sine hypotheca. C. all. de fructib. disp. 87. Mo-
lignat. illeg. 9. nu. 19. alleg. 23. vbi non, in præiudic-
ium Tercij. tom. 3. & alleg. 65. nu. 23. seqq. tom. 3.

Empior bonorum sui debitoris potest re-
 tinere pretium, quousq; alius creditor anterior
 insurgat. *D. Barra contr. 80. nu. 37-84. & seqq.*
Et si res illa euincatur recuperat primatiura
nu. 40. 90.

Si procedatur ad venditionem rei debito-
 ris, si creditor faciat oblationem pro emptione,
 debet recipi illius oblatio, quamuis dicat: vello
 retinere suum creditum. *Barra sup. nu. 64.*

Sed potest cogi ad soluendum pecuniam re-
 tentam. *Barra nu. 36. Nam iudex concedendo*
retentionem videtur concedere: Citra præiudic-
ium luctum partium. Barra sup. nu. 24.

Sed retentio non conceditur emptori ex
 Cessione acquisita ex causa transactionis, nisi
 pro rata pecunie solutæ. *non pro pluri. Precohen.*
consult. 51. nu. 27. 29. l. 2. Secus si creditor po-
sterior ageret. nu. 22. 26.

Retentio competit vigore crediti anterior-
 is. *Merlin. de pign. lib. 4. q. 22. nu. 33. seqq. Pal-*
ma. illeg. 69. nu. 12. l. b. 1. D. Certe dec. 34. nu. 7.

Et illi, qui succedunt in locum anterioris cre-
 ditoris. *Pojib. dec. Bonon. 82. nu. 64. Sic non datur*
posteriori in hypotheca ibid. nu. 74.

Datur emptori, si pignus rei empti per-
 uenit ad manus creditoris anterioris vendito-
 ris. *D. Certe dec. 149. nu. 19. Declarat. nu. 20. f. 99.*
Manfrella ad C. pyc. Latr. d. dec. 137. nu. 19. Stai-
ban. ref. 5. nu. 29. 30. Christin. dec. 161. vol. 4.

Datur creditori quando possessio ad illum
 peruenit ex causa credendi, pro qua retinere præ-
 tendit, secus si ex diuersa. *D. Certe dec. 912. nu. 15.*

391 Ideo non datur retentio, nisi possessori. *C.*
pyc. dec. 137. nu. 1. Manf. consult. 386. nu. 4. Pa-
ciou. c. 40. nu. 7. Card. Luca de benef. d. se. 2. nu. 14.
R. C. pyc. Latr. dec. 137. & ibi Manfrella. Rolan-
conf. 5. in fin. lib. 2. P. Affl. contr. 8. nu. 1. 20. Cu. ill.
de donat. tract. 1. disp. 3. p. 6. nu. 66. Sed quo reme-
dio succurritur. Ota de cessat. q. 1. nu. 11.

Nun detentori, *P. Affl. contr. 9. nu. 15. Sed con-*
tra infra hic.

Quod retentio, solum possidenti datur. *Rota*
dec. 10. nu. 117. post Caran. concil. P. Affl. con-
tr. 8. nu. 20. D. Certe dec. 70. nu. 34. 35. D. Palma dec.
Lac. 316. nu. 8.

Sic non datur mulieri quando possessio non
 erat vocans tempore mortis viri. *P. Affl. contr. 9.*

Sic

— Sic non conceditur deceptor. *P. Affl. d. contr. p. 2. n. 25.*

Sed possessionem adeptus non videtur qui iure proprio retinere non potest. *P. Affl. in probl. legal. 7. §. 4. n. 41.*

Possidens iure familiaritatis non reuincit. *P. Affl. contr. 8. n. 6. 10. & contr. 9. n. 34 seqq. M. A. Brill. dec. 184. Gratian. disc. 450. n. 15. seqq. Monob. de arbit. cas. 160. n. 14. de retin. poss. remed. 2. n. 46.*

Quod mulier post mortem viri possit retinere bona illius ex causa eius crediti dotalis, si habeat hypothecam cum constituto, & precario, & commutare possessionem, quam habebat iure familiaritatis. *R. Marin. lib. 2. c. 142. Fab. in C. de his. 4. C. solut. m. trim. Gizzardi. dec. 14. Berlich. p. 2. concl. 32. etiam bona feudalia viri, sic decum per Collat. Consilium refert *P. Affl. contr. 8. n. 22. & 23.* Et quando ipsa possidet post mortem viri, non est necesse quod declarari autum suum velle causam possessionis mutare, *ibid. n. 23.* licet alii DD. per ipsum allegati ibidem *vers. Etiam*, aliter dicant, nempe esse necessariam declarationem. Sed *ibid.* refert alios non esse necessariam declarationem, *vers. quod vero*. *Gizzardi. lib. 4. c. 45. Gratian. disc. 700. n. 59. 60. M. A. Brill. 39. num. 64. B. R. in cons. 8. 9. lib. 1.**

Quantum creditum dotale sit illiquidum. *Capp. L. ult. dec. 137. n. 45. D. M. Ang. consuet. 98. lib. 11. licet contra dicat id illiquidum Cerro dec. 94. n. 23.*

Retentio pro credito dotali, licet aliqui dicant non transire ad heredes extraneos mulieris. DD. apud Cerro dec. 70. n. 19.

Tamen in contrarium est veritas, ut transfeatur. *idem Cerro d. dec. 70. n. 30. & dec. 930. num. 10.*

Item ad singulares successores. *Cerro d. dec. 70. num. 32. Cerro d. dec. 930. n. 10.*

Retentio bonorum pro dote obligatorum, ex speciali privilegio nunquam derogatur mulieri pro eius credito dotali, nisi ostendatur ad eius manus tot bona peruenisse, ex quibus bene valuit sufficere. *Cerro dec. 932. n. 13. 18.*

Verum non competit uxori pro credito dotali turbido, & illiquidum. *Cerro dec. 94. n. 23.*

Retentio possessionis iuxta dote non competit heredi, qui illa accepit iuxta hereditarium. *Cerro dec. 912. n. 14.*

Datur retentio etiam quando possessio est nulla, & spoliata, ubi quis habuit possessionem iurium a venditore cum reservatione domini, donec integrum pretium solueretur. *M. A. Brill. d. c. 35. 1. n. 8.*

Non datur mulier possidenti, nisi creditum sit clarum, canonizarum, vel per confessionem partis, vel per rem iustitiam. *D. Palma dec. Luc. 334. n. 3.*

Sic sententia datus retentioe heredi creditoris in bonis fideicommissi est nulla, nisi appareat ipsum esse talem. *D. M. A. Brill. dec. 319. n. 1.*

Non datur quando nullitas possessionis proveniat ex defectu citationis. *D. Palma dec. 384. num. 3.*

Verum ubi quis habet nudam possessionem, seu detentationem, ut habet tutor, & administrator, si moriatur, haeres potest retinere bona illa administrata, cum censetur mutare causam possidendi, absque alia declaratione. *Postb. de subd. iust. p. 53. n. 36. 37. Cauder. dec. 5. 17. 1. c. 2. dec. 184. n. 2. L. d. v. dec. 546. n. 1. D. Pignat. ad h. p. Ferrar. tom. 2. fol. 31. vers. min. 4.*

Sed retentio non competit possidenti, quando agendi non competit, p. iustitio. *D. Palma alleg. 181. n. 44. lib. 3.*

392 Nec pro alieno debito datur. *D. Rosa consuet. 42. n. 5. lib. 1. P. A. ion. alleg. 145. n. 14. Gratian. disc. 129. n. 39. Nec in bonis non debitoris. P. A. ion. alleg. 137. num. 12. Rota post Zati. de obligat. Camer. dec. 130. num. 7. Sic creditorum competit. *C. de dec. 382. n. 5. 5. abell. d. retentio n. 6.**

393 Cum illa non nascatur, nisi ex pignore, aut alia re debitoris a creditore possessa. *M. A. Brill. de retent. q. 2. Gratian. disc. 356. n. 30. R. Reuer. dec. 459. vbi R. Marin. n. 4.*

Sic non competit illi, qui declaravit ei nullum ius competere. *C. de dec. 382. n. 4.*

394 Retentio fit iisdem modis, quibus acquisitio, & *Sator. tom. 2. de iure. In iur. lib. 2. cap. 2. num. 64.*

395 Retentio facilius datur quam actio, *Rodoer. consuet. 26. n. 18. Cast. lib. 3. c. 15. num. 9. lib. 4. cap. 42. n. 113. seqq. lib. 6. c. 164. num. 6. R. Capp. L. ult. dec. 137. n. 2. Maur. de retent. num. 66. C. r. et. consuet. 148. n. 2. B. R. in cons. 33. num. 3. P. Affl. contr. 29. num. 11. R. M. in lib. 2. cap. 13. num. 2. Callus de fruct. lib. 2. p. 22. art. 2. num. 24. Allegat. contr. 63. num. 147. contr. 86. num. 26. c. 17. 87. num. 29. C. de iur. de iur. p. 1. q. 4. n. 40. lib. 3. c. 9. q. 2. num. 61. lib. 1. M. A. Brill. consuet. 659. n. 7. P. A. ion. de locat. c. 24. §. 3. n. 48. ap. 42. num. 1. M. A. Brill. ad Capp. L. ult. dec. 137. n. 4. Anticol. contr. 31. num. 15. Alcio D. R. L. ult. consuet. 95. q. 14. cons. 25. num. 11. 25.*

Quod datur retentio facilius quam actio. *Callus de fruct. lib. 2. p. 22. art. 2. n. 24. Legum de fruct. lib. 1. c. 12. num. 77. Anton. de iur. reg. lib. 1. p. 1. c. 2. §. 1. num. 43. in fine. S. de alim. lib. 1. p. 1. c. 2. §. 1. num. 3. c. 1. p. 1. c. 76. num. 12. dec. 177. n. 13. Card. Tusc. lib. 1. c. 1. c. 306. Colla de rem. subd. remed. 12. num. 7. Gratian. disc. 403. num. 70. disc. 470. num. 12. disc. 129. num. 34. 269. num. 17. Glor. ad consuet. Messan. c. 10. §. 7. n. 6. p. 1. c. 6. dec. 60. num. 5. M. A. Brill. de impu. q. 43. n. 8. Callus de iur. lib. 3. p. 2. c. 164. num. 6. Crass. ex iur. p. 1. c. 17. Cal. de rem. p. 1. c. 1. num. 28. c. 6. de potest. lib. 1. c. 10. num. 27. P. A. ion. iur. lib. 1. num. 122. B. R. de p. 1. c. 1. c. 47. n. 238. D. G. r. et. 9. 1. 7. num. 49. lib. 3. q. 2. lib. 5. c. 1. Cerro dec. 586. num. 10. D. Palma alleg. 329. num. 3. Item 4. Olca iur. 4. q. 7. n. 29.*

Et facilius datur retentio, quam petitio. *Gratian. disc. 470. n. 12. 408. n. 7. 5. 16. n. 11. Et*

Et magis privilegiata, quam actio. *Gratian. dist. 718. n. 31.*

Sic est magis privilegiata, quam actio, Ideo præferitur in pari. *Girba dec. 22. num. 34. & 5. P. Affl. contr. 27. nu. 51. fol. 246. col. 2.*

Et cui competit retentio, competit actio, *Frecol. consult. 7. num. 39. & cui competit actio, datur retentio. D. Cero de res. 86. n. 11.*

Retentio dicitur effectus naturalis obligationis. *D. Gutier. de compensat. q. 3. nu. 43. l. b. 3.*

Et vi datur sufficiens naturalis obligatio. *D. Jo. nu. de solemn. in contr. minor. gl. 6. §. 1. n. 95.*

Datur retentio, ad hoc, vi solutio fiat. *D. Gutier. lib. 1. q. 9. n. 52.*

396 Compensatio fit ipso iure, sed retentio numquam, sed fit per exceptionem parvis, *Larrea dec. 87. nu. 4. Sed Mansus consult. 98. nu. 4. dicit retentio non esse exceptionem. P. Affl. contr. 3. nu. 47. Quod retentio ipso iure fiat, compensatio officio iudicis. D. Gutier. in. 28. nu. 71. lib. 1.*

397 Vbiunque exclusa est compensatio directa, ibi imrat indirecta, qualis est retentio, citamur contra sententiam executionem, *Aleoth. conf. 110. nu. 13. & ibi Causa al. nu. 56. R. Galeat. contr. 41. nu. 22 d. b. 1. N. olig. d. retent. c. 5. fol. 5. Card. Luta de credit. dist. 60. nu. 8. dist. 63. nu. 8. Cyprian. contr. 428. n. 2. Ref. et. lib. 2. v. cap. 119. Medit. de compensat. q. 28. nu. 5. p. 2. Gratian. dist. 336. nu. 27. dist. 748. nu. 29 segg. Rota post Olea de cess. dec. 34. Gutier. de compensat. lib. 4. q. 4. nu. 30. & lib. 5. q. 17. n. m. 42. Maxime in creditore hypotecario, *Barz. dec. 108. nu. 43. Aleutha dec. 32. 6. 34. Gram. dec. 58. nu. 2. D. Mansus consult. 98. nu. 1. lib. 1. D. Palma consil. 6. nu. 6. 7. Rota dec. 86. nu. 10. p. 6. & dec. 40. nu. 18. p. 2. item, Posth. consil. 64. n. 25. Gratian. c. 356. nu. 30. Merlino de pigro. lib. 1. q. 25. nu. 8. cy i. e. rour. 180. nu. 27. Rota divers. p. 1. dec. 115. nu. 1. D. Cero dec. 586. nu. 12. Infr. d. Not. n. 538.**

398 Et compensatione denegata, non est Retentio, *Mansus de retent. nu. 69. Gram. c. 53. nu. 1. Cyprian. dec. 119. Gram. conf. 146. nu. 1. Corn. conf. 1. nu. 27. vol. 2. Desian. conf. 98. nu. 28. lib. 3. Barboj. in l. Alucato, §. ob donationes nu. 4. ff. solut. matrim. P. Affl. contr. 39. nu. 35. Gutier. q. 17. nu. 42. lib. 5. Frecol. consult. 61. nu. 43. lib. 2. licet contra nu. 24. Gratian. dist. 428. n. 31.*

399 Omnis qui compensat retinet, non secus omnis, qui retinet compensat. *Annot. ad Fab. in C. lib. 2. dist. 14. cu. 3. D. Scoppa ad Fabr. lib. 1. q. 9. explanat. 19. nu. 2.*

400 Sic petitiōe exclusa, non est exclusa retentio, *Mansus de retentio. nu. 67. D. Scoppa ad Fabr. in C. lib. 2. tit. q. expl. 13. nu. 1. Gall. de fructib. dist. 22. or. 2. nu. 74. M. Cusrell. ad Cyprian. Larrea dec. 137. nu. 5. D. Agnola d. Roz. de incom. patib. p. 3. c. 5. nu. 18. Girba dec. 6. nu. 7. de success. dist. 9. c. 1. 6. nu. 71. & gl. 4. nu. 6. Sord. dec. 277. nu. 1. 3. T. n. s. l. R. consil. 306. hi. E. n. s. l. 374. nu. 2. Gratian. c. 408. nu. 70. 470. nu. 12. Girba super Consecr. Mess. c. 10. gl. 7. nu. 6. 7. & dec. 60.*

nu. 5. Mangil de impu. q. 43. nu. 8. Castil. lib. 5. c. 164. nu. 6. Cal. de emp. q. 7. nu. 28. & de pot. elig. c. 10. nu. 17. V. ex. x. nu. 11. R. nu. 122. Zacchia de salar. q. 96. nu. 19. S. alg. de retent. p. 1. c. 10. d. nu. 47.

401 Nam facilius datur retentio, quam acquisitio, *Castil. lib. 4. contr. 42. d. nu. 113. & tom. 6. c. 164. & de Ter. us. c. 36. de elem. c. 67. & tom. 3. c. 15. nu. 8. segg. & tom. 6. c. 64. nu. 6. Anton. de donat. 1. p. 1. 2. §. 1. nu. 43. Soloz. Pol. l. lib. 1. c. 11. §. c. 1. dist. 39. nu. 54. Et favorabilior retentio, & exceptio, quam acquisitio, & actio. *Cyprian. contr. 452. Mansus de retent. nu. 66. Crumer. consil. 61. nu. 8. C. Affl. contr. lib. 3. c. 5. nu. 9. segg. lib. 4. c. 42. nu. 113. segg. Sic favorabilior est retentio, & exceptio, acquisitio, & actio, *Cyprian. contr. 452. Jo. nu. de solemn. gl. 6. §. 1. n. 95. Par. rione de locat. c. 34. §. 3. nu. 48. n. 42. nu. 1. Caten. conf. 3. nu. 15. M. Cusrell. ad Cyprian. Larrea dec. 137. nu. 5. Gratian. dist. 428. nu. 30. Et si est prohibita acquisitio non est prohibita acquisitio retentio. S. alg. de ret. bull. p. 1. c. 10. ad 47.***

402 Compensatio sapit naturam actionis. *Barz. dec. 108. q. 3. n. 6. Infr. n. 406.*

403 In Retentio secus est, nam illa fundat se simpliciter in re possessa, absque vlla actionis participatione, *Barz. c. 1. q. 1. n. 12. nu. 10.*

404 Incumbere rei semper melius est, quam actioni, & plus cautio est in rem, quam in personam, *V. sell. consil. 37. nu. 27. lib. 1. Mansrell. ad Cyprian. Larrea dec. 137. nu. 23. T. n. s. l. R. consil. 306. C. Affl. contr. lib. 5. p. 2. c. 164. nu. 6. Gratian. dist. 408. nu. 70. dist. 470. nu. 12. Girba sup. Consult. Mess. c. 10. gl. 7. nu. 6. 7. p. 1. Mangil de impu. q. 43. nu. 8. Sord. de elem. tit. 8. p. 1. nu. 12. & dec. 177. nu. 13.*

405 Cui retentio competit, possessione amissa, quid? *Olea de cess. iur. tit. 4. q. 1. n. 12. Sord. consil. 133. n. 18. Gratian. dist. 117. d. n. 21.*

406 Non est actio, nec exceptio, Ideo statutum excludens exceptiones non excludit retentionem. *Milanesi. dec. 1. nu. 184. p. 2. Gratian. de except. 356. nu. 30. P. Affl. contr. 3. nu. 47. Parion de locat. cap. 42. nu. 42. Et prohibita petitiōe, non est retentio. Gratian. dist. 269. n. 16.*

407 Retentionis insubjectio est transi. *Olea de cess. tit. 4. q. 2. nu. 46. & tit. 4. q. 1. n. 10. 12. & q. 7. d. nu. 28. 32. Frecol. consult. 24. nu. 3. 7. & consult. 4. nu. 3. consult. 59. nu. 2. de Flor. 8. nu. 17. Sabell. sup. nu. 13. Sord. de elem. p. 1. lib. 2. nu. 11. Mansus de retent. nu. 71. Zacchia de salario q. 96. nu. 18. I. dem Sord. conf. 183. nu. 5. & dec. 50. nu. 4. G. n. s. l. de causis q. 10. nu. 4. §. 11. nu. 2. 6. n. s. l. n. s. l. dec. 50. nu. 4. Gratian. dist. 56. nu. 16. 772. n. 3. 734. nu. 17. 18.*

Tam successeurs Universales, quam particulares, etiam sine cessione, *D. Cero d. c. 465. nu. 4. dec. 484. nu. 1. Gratian. dist. 103. nu. 29. 269. nu. 23. 24. dist. 20. nu. 1. Censul. ad Sord. d. c. 465. nu. 4. Gr. m. dec. 92. n. 20. I. dem Censul. ad Sord. dec. 50. nu. 1. N. s. l. d. n. 461.*

408 Retentio pro credito competit, quomodo de

de quantitate debetur. *P. Affl. contr. 3. nu. 48. & contr. 9. nu. 48. Louin de solenn. gl. 6. §. 1. nu. 95. Gobius consult. 100. nu. 48. Dicemus Nos infra nu. 475 seqq.*

409. Licet de pecunia ad factum non deus compensatur, datur retentio. *Gratian. dist. 356. n. 29.*
410. Retentio potest opponi iam in pemptorio, quam possessorio. *Patron. de locat. sap. 3. q. 8. 3. nu. 51.*

411. Retentio admittitur in legatis pro mensura legati. *Gratian. dist. 54. nu. 41. Quod non admittitur retentio in legatario, nisi habeat possessionem ad restatorem, vel hæredem. Hodier. ad Sord. dec. 46. nu. 15. ex Magonde. Luc. 64. nu. 23. Cauret. v. lib. 1. c. 7. n. 84. Crenel. sing. 93.*

412. Retentio competit Contra debitum lurtum. *Rossi. obs. 74. nu. 10. lib. 2. fol. 162. ex R. Cappe. Latr. dec. 25. n. 33.*

413. Retentio, & compensatio sunt diuersa nominata, & effectus. *D. Guttier. lib. 1. q. 9. nu. 51. seqq. 65. 70. D. Scorpa d. explanat. 13. nu. 2. ex lfi idem, Cde. Codicill. quia compensatio extinguit debitum, locus retentio; conueniunt, quia vtrumque remedium per modum exceptionis opponitur. D. Guttier. d. q. 9. n. 64.*

414. Differt retentio a compensatione, quia retentio fit etiam in speciebus. *lfi in arca ff. de edict. ind. l. b. Compensatio fit in quantitate, vel in genere. lfi conuenitis. ff. de pign. act. D. Guttier. de compensat. q. 9. nu. 64. & 70. lib. 1.*

Solvens fructus census non opposita compensatione, an sibi praeiudicet, quo ad Retentionem pro fructibus soluendis? *Gratian. dist. 359. nu. 35.*

415. Competit retentio creditorum hypothecario, quamuis statutum prohiberet opponi exceptiones aliquas in executione sententiarum. *Boer. dec. 43. nu. 15. 16. Milanens. dec. 1. nu. 83. 184. lib. 2. Leo dec. 1. nu. 23. p. 1. Mesa lib. 1. cap. 17. nu. 18. nam retentio non est exceptio, Boer. d. dec. 43. nu. 15. 16. Mansus consult. 98. nu. 3. lib. 11. Castill. dec. 140. Retentio lib. 24. c. 48. nu. 90. seqq. P. Affl. contr. 3. nu. 46. Beniten. dec. 77. Nonar. sup. prag. 51. de offic. proc. C. aser. nu. 36. D. Marader in praxi instrum. 4. nu. 297. Dicemus infra n. 484.*

Et retentio vbi non competit, quia prohibita, non prohibetur ademptio. *Gratian. dist. 242. n. 42.*

416. Et retentio competit, etiam si cum vitio secuta fuerit, donec de suo credito sit satisfactus retinens. Et retentio non arguit de iniuncta sententiam, sed tantum differt, & limitat executionem respectu temporis. *Corn. cons. 547. nu. 18. Molin. de reuoc. qn. 424. De Mansus sup. nu. 67. consult. 94. lib. 11. Gratian. dist. 16. n. 36. & dist. 708. n. 14.*

417. Quamuis res nullius fuerit adiudicata, DD. sup. citati. Ideo agens ad illius nullitatem debet debitum offerre. *Nentz. cons. 77. nu. 12. Hodier. sup. nu. 2. lfi cum venditor. ff. de em. lfi Castill. dec. 139. Anna alleg. 80. Gratian. dist.*

Tem. V.

256. nu. 27. Molin. de reuoc. qn. 59. Sesse dec. 25. nu. 48. T. bor. p. 2. comp. verb. retentio, vbi de ceterum refert. *Luce ad Frauch. dec. 90. n. 3.*

Intellige vbi creditum esset verum, & li. quidum, & abique controuersia. *Sord. dec. 46. in fin. Gratian. dist. 734. nu. 1. 3. Rota apud Fagi. nar. dec. 409. nu. 5. p. 1. dec. 433. n. 2. p. 2. Londonif dec. 254. nu. 3. & ibi Audi. Hodier. ad Sord. dec. 46. n. 3. 4.*

Intellige 2. quando immisso fuit facta in executionem iudicati, secus verò ob eius contumeliam, & sic ex primo decreto, quia tunc non est locus retentioni, nam efficitur pignus prætorium, & immissio est facta, vt defendat, vnde data cautione pro relaxanda possessione, resectis tamen expensis, rei debet restitui. *Gratian. dist. 16. nu. 39. seqq.*

Intellige 3. quando creditor haberet hypothecam, tunc immisione nulliter facta competit retentio. *Gratian. dist. 28. nu. 2. vbi Luca & Scorpa, Hodier. sup. n. 78.*

Intellige 4. respectu totius rei, non parti, quamuis sit magni valoris, cum illa res, ratione hypothecæ efficiatur minoris valoris ad effectum retentionis. *C. lfi de p. 1. r. qn. 58. n. 6. Sord. dec. 44. nu. 6. 7. Hodier. sup. nu. 9. & 10. Vbi explicat si res sit indiuisibilis, & nu. 1. id intelligit in damnum debitoris, non in præiudicium aliorum creditorum concurrentium, C. lfi d. qn. 58. nu. 17. Thomat. derif. 109. nu. 16.*

Intellige 5. quando agitur conditione indebiti ad recuperandum fundum datum pro maiori quantitate, secus si ageretur remedio spoliis, quo casu non est locus retentioni. *Farrin. dec. 83. nu. 4. p. 2. Ferall. dec. 171. p. 3. Gratian. dist. 734. nu. 48. seqq. post alios Hodier. nu. 12.*

418. Licet datio insolutum pro maiori quantitate, quam est verum debitum sit nulla, *Sord. & Hodier. dec. 45. P. Affl. contr. 9. nu. 51. Dicemus infra qu. 46. Tamen creditor potest vii retentione donec satisfiat. l. 26. §. si centum, in fin. ff. de condit. indeb. Roman. c. 454. Laureat. dec. 27. nu. 6. Roder. de ann. reddit. lib. 1. qn. 14. nu. 61. Affl. dec. 178. R. Poue. cons. 74. nu. 1. lib. 1. vbi dicit text. in d. §. si centum, procedere quando debitum non est verum, secus si debitum sit verum, quo casu, si pro eodem debito à parte deur insolutum res maioris valoris, non corruit datio insolutum, sed creditor potest offerre id, quod plus valet, ex lfi. §. si autem, C. de iure domini. impetr. D. Mesa resol. lib. 1. c. 42. nu. 21. Vbi nu. 22. subdit, teneri creditorem fructus perceptos restituere, vel in sortem impurare, C. lfi ad Sord. dec. 45. 46. Nam de reuoc. nu. 58. post Sord. d. dec. 46. n. 7.*

Competit ex iure superuenienti sine vitio. *Rota post Merlin. de pign. dec. 1. nu. 5. Poffh. res. 106. n. 102. 103. Palma consult. 6. nu. 9. A. Bolla. res. 118. nu. 5. Gratian. dist. 54. 903. vbi etiam lfi pendente.*

L1

419 Ro

419 Reratio competi in bonis administrato-
ris. *D. Manfius consuls. 4. num. 37. l. b. 1. c. 1.*
Sord. dec. 46. Merlin. de pign. lib. 4. tit. 3. p. 288.
precipue si credimus aliquid, vel de
breui liquidum, *Negus. de pign. 2. memb. 3.*
p. principal. num. 2. Molinat. de retent. num. 389.
Girba dec. 6. num. 27. Pacific. de Salinas cap. 21.
insp. 1. num. 313. Rota dec. 16. num. 1. p. 2. retent.
Osafib. dec. 92. num. 36. Afsa. de execut. §. 1. c. 31.
num. 2.

Retentio datur creditori anteriori, *Gratian.*
disc. 94. 1. 772. num. 2. disc. 734. num. 47. 48. disc.
13. num. 36. Felician. de censib. c. 5. num. 67. Cas-
negus. l. dec. 26. num. 1. Rota. post Merlin. de pign.
dec. 30. 1. 10. Merenda en. lib. 2. 4. 1. 48. num. 90.
Et aduersus executiorem, & postquam executi-
um vigore contractus censuales, *Amat. c. 31.*
num. 2. seq. 7.

Datur propter hypothecam, *Trent. sing. var.*
lib. 3. tit. de p. g. ref. 1. c. 10.

420 Reratio feudi conceditur in praiudicium
feudatarii debitoris, etiam pro credito sine
assenfu, *P. Affl. contr. 7. num. 5. Sic competit re-*
tentio feudi pro credito dous aduersus hære-
dem feudatarii, *Affl. contr. 8. num. 23. Secus Castri,*
vbi est iurisdiclio, *contr. 9. num. 45.*

421 Sed deneganda retentio feudi deuoluti, in
praiudicium Domini, qui non praestitit as-
sensum, *l. 6. c. 1. q. 1. mod. fin. amitt. vbi Affl.*
num. 3. R. Ponte conf. 15. num. 19. lib. 2. P. Affl. con-
tr. 7. num. 6. c. 9. lib. 10.

422 Retentio feudi pro credito dous aduersus
hæredem feudatarii conceditur, *P. Affl. contr. 8.*
num. 23. Secus si adlice. Alii creditores reluctan-
tes, vt per R. C. decisum refert idem P. Affl.
contr. 9. num. 54. Conceditur similiter condemp-
natio ad restituendum feudum, pro via milicia
ei competente. Capry. dec. 11. Cusad. Sord.
dec. 46. num. 4.

423 Retentio feudi, & Castri, in quo iurisdic-
tio exercetur non conceditur pro credito,
quamuis alia competat, *P. Affl. contr. 9. num. 45.*

424 Possessor feudi si ad illud ad relaxandū fue-
rit condemnatus post vñ retentione, donec
ei solvatur melioratio, post *Q. illam conf. 120.*
num. 5. seq. late R. Marin. lib. 2. ref. 11. num. 32.

425 Immo retentio competit hæredi vassalli
pro meliorationibus, quando feudum aperitur
Domino, donec ei illarum reliquiarum solua-
tur, *Molinat. de retent. p. 140. Molinat. lib. 1. p. 1.*
num. 26. num. 11. Ma. in lib. 2. c. 21. num.
25. Luce. de linea legalat. 7. num. 33. T. b. in comp.
verb. meliorationes. p. 1. Garg. alleg. 1. num. 12. Noe.
de trans. ff. c. 37. ex nu. 27. R. Ponte dec. 4. num. 33.
Vbi & dec. 11. c. R. Constantinus in 6. de pen. fis-
cal. recel. presert. quod pretium sit solvendum,
quod fuit impensum, vel quod melioratum,
& decium refert. Constant. Schrad. de feud. p. 2.
1. principal. sect. 1. c. 5. conel. 7. num. 30. post aliq.
M. in lib. 2. c. 37. ex nu. 27. R. Ponte dec. 4. num. 33.

Ideo ad effectum retinendi debent meliora-
tiones esse probatae, cum demonstratione sta-

tus antiqui, vt sciri possit quod impensum, &
quid meliorati sunt, alias sufficit ratio ac ius
retinendis postquam fuerint liquidum, vt de
positum, *Rota p. 1. c. 1. dec. 109. n. 19. c. 20. de.*
Rota. lib. 7. num. 34.

426 Quod competit retentio rei melioratae,
pro meliorationibus, quamuis melioramenta
sint illiquida, *Gallus sup. num. 227. ram. dec. 112.*
Rauda. c. 16. Barbafin. l. 1. num. 1. §. 1. p. 2. nu.
27. ff. solut. matrim. Gratian. disp. 40. 4. num. 12. disc.
19. 1. num. 27. Et si vera valore addit variata
inter testes, attenditur quod est minimum, &
est necesse quod dicantur tantum melioratum,
non tantum expensum. 5. ab l. 1. §. 1. melioramenti.
num. 18. P. de on. locat. 1. 34. §. 4. 5. Gallus de pra-
ebit. disp. 1. 1. num. 59. Can. dec. 1. c. 54. 3. infine lib.
dec. 179. Rota p. 1. 3. nec. dec. 109. num. 19. 20.

427 Et competit etiam su. cessori illius, qui me-
liorauit, *Gallus sup. num. 59.*

428 Non competit, si non possideat melio-
ratam, *Franch. dec. 527. num. 1.*

429 Nec competit in bonis Ecclesiae retentio,
Sord. conf. 33. num. 15. Et in beneficiis Ecclesiasticis.
Gratian. disc. 117. num. 26.

430 Nec competit male fidei possessori, *Gallus*
disp. 1. 1. num. 61. Secus si expensis est necessaria.
Nonat. in prag. 51. c. 1. off. p. m. Casan. num. 34. 35.

431 Quod inale fidei possessor dicatur ad ius iure
constitutum conueniens rei vendicatione, cum
fiat rem ad alium pert. nec, si quod illud
debet restituere, & non competit retentio ubi
melioratione, & aliquo impensu, *Franch. dec. 63.*
num. 1. Peregr. de fid. 1. 40. 1. 37. 1. 1. Menoib.
de reuoc. p. 3. num. 15. num. 6. 17. licet alii non
sufficiere iure in contrarium dicant, sed sequi
conclusioni iuris, & non tunc ex probationibus fi-
ctis constat de mala fide. Affl. disc. 39. R. Capry.
l. 1. dec. 55. num. 7.

Secus est in iudicio hypothecarie, sed assi-
stentia, nam illud bonū fidem confirmat, *Sord.*
dec. 119. num. 7. Accur. refert Franch. dec. 476.
in fine, R. Capry. l. 1. c. 30. num. 2. lib. 2. & con-
tra R. Maria. lib. 2. ref. 155. contrarium retenta-
tem decimus anno 1629, vt fructus compen-
seniur cum meliorationibus ad ius in contraria
19. impugnari, & bene O. Rofnobl. 75. num. 32.
c. 1. seq. Immo nec a die sententiae num. 51. c.
54. l. 1. c. 1. Rota bene hanc materiam explicat.

Sed boni fidei possessor non tenetur fructus
perceptos ex melioratione ubi ipsi fidei com-
pensare cum sumptibus, & sic retentio ei com-
petit, sed illi spectant ad bonam fidei posses-
sorem, *l. 1. c. 1. §. 1. de rei vend. Sord. dec. 282.*
Franch. dec. 191. Rota Rom. relata per No-
uar. sup. par. 3. l. 1. c. 40. de off. p. m. Casan.

Boni fidei possessor praesumitur, *Immo.*
51. ff. de socio. Ma. de d. de probationibus. 1. 24. Me-
noch. d. de presump. lib. 3. p. 1. 30. O. Rota. lib. 7. num. 48.

Et expensae necessariae, etiam si pendente
sunt a quocumque debentur, & pro illis
competit retentio, *Nonat. in prag. 51. num. 26. de.*

officiis. *Casari.*

Pro expensis factis in re legata, si illa sit re-
stituenda, non recedat, an possit condici: *Gratiani*
disf. 193. n. 35. & seqq.

432. Competit retentio pro expensis factis pro
fructibus querendis. *Recol. ansu. l. 20. n. 36.*

433. Pro licet, & defensione bonorum, quam-
vis succumbat. *Recol. sup. n. 31.*

434. Pro sumptibus factis pro renovandis con-
suetudinibus. *Recol. sup. n. 35.*

Competit pro melioramentis, etiam in hypo-
theca. *Canaler. dec. 543. in fine.*

435. In casibus, quibus debet solui pretium,
meliorationum, & pro illis competit retentio,
difficultas est, quæ melioramenta debeant re-
fici, de qua re latissime egimus sup. Vbi de
compensatione, *Portia. de locat. cap. 34. §. 5.*
Sabell. §. melioramentis, n. 118. Vt debeat at-
tendi tempus antiquum, Merlin. dec. 11. §. alaj.
de priuil. paup. qu. 41. Luca ad Franch. dec. 109.
num. 5.

436. Hic solum repetimus esse soluendum pre-
tium meliorationum perpetuò duraturum, vel
per longum tempus, Sed difficultas est, an ta-
lia sint plantationes arborum, & vitum nom-
perpetuo, sed ad tempus Terram melioran-
tium, & non esse talia dicit *Rota dec. 650. n. 5.*
p. 2. rec. & dec. 203. nom 8 seqq. p. 12. & ibid. dec.
333. n. 8. & dec. 145. num. 19. p. 16. rec. Sabell.
sup.

437. Sed quod sint talia, certius est, nam Oliua
est de meliorationibus, quæ dicuntur perpe-
tuò durare, quia vivit, ut plurimum plusquam
100. annis, & vices non ad vsum horii, sed
ad vsum vineæ, in sua specie perpetuò durant,
Rota dec. 333. n. 8. p. 12.

438. Ideò sunt reficienda, & interim competit
retentio, *Rota dec. 190. n. 12. p. 12. & ibid. dec.*
228. n. 1.

439. Et cum melioratio redditur perpetua, me-
lioramenta cuiuslibet possessori sunt reficienda,
Rota p. 13. rec. dec. 279. n. 21.

440. Et transeunt ad quoscumque heredes,
Rota dec. 96. num. 1. p. 16. rec. latè D. Mansus con-
sult. 12. n. 21. & 22. lib. vi.

441. Quod competit retentio pro meliora-
mentis, *Marta de iuris p. 1. c. 35. num. 17. Censal.*
ad Surd. dec. 50. num. 4. Leo dec. 79. Barbos. vot.
126. num. 326. Am. ref. 14. Pereira dec. 47. num.
221. Gimb. decis. 16. & sup. confus. Messin. cap.
10. gl. 1. n. 8. gl. 11. n. 15. Phyl. p. 2. arref. 56. Olea
de cess. iur. tit. 4. qu. 7. Cyrias. contr. 180. Add. ad
Gitz. arch. dec. 6. & 44. Gism. de eni. §. 20. Sabell.
sup. num. 4. 13. Boscul. apud Card. Luca art. 6. ex
num. 60. Maurus de retent. num. 36. 38. 42. post
alios D. Agula ad Rojas de incompatibil. p. 1. c. 7.
n. 107. & p. 5. c. 6. num. 43. Marotta dist. 30. D.
Pegas ref. 9. num. 91. Masfrella ad Cappy. Latr.
dec. 120. num. 5. Gallus de fructib. disp. 13. n. 59.
Prat. dist. 24. num. 49. lib. 3. Pacion. de locat. 34.
§. 3. num. 57. seqq. Palm. alleg. 44. n. 15. Nonar. sup.
p. 25. §. 1. n. 30. de offic. proc. Cas. Put. dec. 471. 474.
Tom. V.

Gratian. dec. 215. vbi Luca, & Stoppa, T. v. ch.
W. C. arch. 508. n. 25. lit. R. concl. 36. n. 7. Aut
Fab. in C. lib. 4. tit. 43. def. 24. R. Ponte decis. 4.
num. 37.

442. Sed non datur retentio in re non melio-
rata, pro re meliorata, *Cast. conf. 126. lib. 2. T.*
raque de retr. conf. 1. §. 7. §. 1. num. 1. Martus
sup. num. 16. 47. Angelis de expens. & meliorat. art.
13. n. 5. & seqq. Surd. dec. 31. n. 7. Tuse. lit. M.
concl. 181.

443. Limita in iudicio vniuersali petitionis hæ-
reditatis, vel fideicommissi, *Angelis sup. num. 8.*
post. Rice. Marefotti.

444. Verum non competit pro melioramentis,
si in contentum iudicis addita sunt, *Marefotti.*
ibid. n. 39.

445. Sed meliorans debet soluere pretium rei,
valoris ante meliorationem, & valor meliora-
tionum attenditur quo ad tempus, quo emir,
sed cum meliorant, & non condemnationis,
Pontanell. de passis cl. 4. §. 1. p. 2. num. 90. Sal-
gad. labyr. p. 1. c. 11. num. 90. seqq. Card. Luca de
credit. disp. 24. num. 18. 19. disp. 54. num. 7. seqq. Lu-
ca ad Franch. dec. 38. n. 4. Faria ad Covar. lib. 1.
c. 8. num. 7. Rollet. ad Martin. c. 155. num. 14. 15.
& ad cap. 2. 19. n. 9. D. Borgia in hestigal. contra
Pabr. tom. 1. lib. 2. c. 1. n. 12.

446. Quod intellige quando valor rei hypote-
caræ, non ex solo temporis beneficio, & cur-
su, & sic intrinsecus, sed extrinsecus, & ex in-
dustria, aut facto possessoris fuerit auctus, nam
si ex temporis occasione, & sic intrinsecè va-
lor rei fuerit auctus, tunc est soluendus va-
lor de tempore, quo offert parere sententiæ, de-
ductis melioramentis, *Salgad. de. 1. n. 92. Car-*
Luci de legit. & de retr. dist. 35. num. 43. Luca ad
Franch. sup. n. 5. Tonnai. resoluti. 101. num. 5.
Faria de c. 8. num. 8. p. 16. Maria. ref. 219. n. 20.
lib. 1. Merlin. de pignori. l. 6. 2. qu. 67. n. 7. lib. 4. q.
8. l. 6. 1. qu. 43. lib. 4. qu. 197. Garcia de expens. conf.
18. n. 70. Mesa lib. 1. resol. cap. 49. num. 1. 3. 20.
seqq. Vireol. consulti. 24. n. 18. benè D. Romagn.
ad flatu. Eug. b. lib. 2. rubr. 3. n. 44. 45.

447. Possessori, in re hypotecata datur retentio
pro melioramentis, etiam probatis in genere,
Angelis de expens. & meliorat. art. 10. n. 25.

Maxime probata in specie, *Angelis art. 22.*
num. 27.

448. Sed contenti se pro spoliatio non datur
retentio pro melioramentis, *Angelis art. 10*
num. 26.

449. Emptori cum pacto de retrouendendo co-
petit retentio pro melioramentis in illo relictis
quando adest pactum, *Angelis art. 10. n. 17.*

450. Competit marito pro melioramentis fa-
ctis in fundo dotali, *Id. citati per Mansfrell.*
dec. 137. n. 17. Fabre de err. pragmat. tom. 2. de cad. 82.
err. 4. P. Molfes. ad consuet. Neap. tom. 1. q. 16. n.
10. Rodier. conf. 30. ex n. 10.

451. Contra quod non competit retentio ma-
rito, *Marefotti. ref. 112. num. 2. Gox. de expens.*
c. 6. num. 19. T. bes. lib. 1. qu. 71. D. Capon. de dote

- in l.2. ff. solut. matr. qn. 4. nu. 46. *Consul. ad Peregr. de fidei. art. 49. vers. 2. folium 512.* *Novar. sup. pragm. 51. de offi. proc. Casp. n. 18. 19.*
- 452 Competit emphyteutæ pro melioramentis factis, dependens per lineam finitæ. *Gartz. de expens. 7. num. 13. Olea de cessur. tit. 4. c. 7. nu. 33. de fidei lib. 1. c. 49. Cald. de iure emphyt. q. 11. Cassill. tom. 5. contr. 65. num. 9. seqq. Barbos. concl. 46. ex num. 49. p. 2. a. mat. ref. 14. Sesse dec. 397. tom. 4. Borrel. in summa dec. tom. 1. tit. 33. ex num. 210. P. Molus disp. 263. Cancei. lib. 2. c. 13. n. 144. Monfrell. obs. 120.*
- 453 Sic competit retentio conductori in re conductâ, si facit meliorationes legittimæ. *D. Cerro dec. 465. nu. 3. p. Verum pro illa non potest sublocare, dec. 415. n. 3. Diximus n. 416.*
- 454 Sic possessor rei stabilis condemnatus ad restituendam illam, si opposuerit de melioramentis, in termino, & illa probauerit, habet retentionem illius rei, donec bisi satisfiat de dictis melioramentis. *Adl. ad Burat. dec. 169. num. 15. Rota rec. dec. p. 14. dec. 19. num. 13. seqq. & dec. 65. num. 12. Franch. dec. 112. & ibi Luca. R. Marinad. R. Reuert. dec. 559. Staib. ref. Idem R. Marin. ref. 2. lib. 1. 33. & ibi Luca. D. Romagn. ad Conciol. a. stat. Eugub. lib. 1. rubr. 31. num. 44. post Frieol. consulti. 20. nu. 36. Cassill. coner. lib. 4. c. 142. nu. 107. Novar. sup. pragmat. 51. de offi. proc. Casar. num. Collus de fruct. lib. disp. 13. nu. 61.*
- 455 Verum si termino talis probatio non sit facta, non retardatur immissio, saltem data cautione solutionis, in casu probationis. *Postib. ref. 86. num. 14. 15. obs. 12. num. 49. 55. 55. Serafino. dec. 1219. num. 7. Roto post Postib. de manu. dec. 24. num. 14. dec. 140. num. 11. seqq. dec. 317. nu. 11. Roto rec. p. 12. dec. 233. num. 13. 15. & dec. 307. num. 20. Bih. dec. 304. num. 16. seqq. D. Cerro dec. 947. num. 6. Franch. dec. 112. num. 19. D. Galest. contr. 46. lib. 2. Mastrilli. dec. 98. R. Marin. ad Reuert. dec. 559. num. 2. Rota post Merlu. de pign. dec. 81. num. 23. dec. 90. num. 15. 16. Et num. 17. dicit requirit probationem, quod melioramenta fuerunt villa, & necessaria, Rota post eundem de pign. dec. 30. nu. 8. 9. Angelis de impens. & meliorat. art. 10. & 21. Vbi tota materia retentionis, vel non pro melioramentis, Leon. dec. 79. Barbos. vot. 126. nu. 326. Sobelli. S. melioramenta, nu. 1. 5. 12. Bih. dec. 179. Rota p. 13. rec. dec. 109. n. 19. 20. Gallus d. q. 12. n. 62.*
- Licet aliis dicant, quod quamvis non sint deductæ meliorationes, possint deduci post sententiam, quia talis exceptio non impugnatur sententiam, sed respicit illius executionem, & modificet, *Marescot. tit. lib. 2. vers. cap. 112. nu. 18. Maxime si de illis liquide constat, Franch. d. dec. 112. num. 16. seqq. vbi Luca. & Addentes, d. scoppe ad Gratian. dec. 225. num. 3. Barfat. cons. 60. num. 31. lib. 1. Vbi loquitur de meliorationibus, quæ per solam visionem probantur, Adolard. concl. 1041. nu. 18. p. 2. Roseual. de feud. l. 10. com. 43. n. 130. 170.*
- Quid dicendum, an possit offerri cautio si sit euentia melioramentorum, & iudici constet per aspectum rei, & affirmat *Marta disc. 7. a. nu. 27. quod necesse sit etiam probare, quod res sit tanti meliorata, & effecta pretiosior, & liquidari deteriorationes.*
- Quod competit retentio etiam in hoc casu, non obstante cautione oblata. *Burat. cons. 85. nu. 21. Galest. obligat. camer. q. 18. Merlu. dec. 363. Burat. dec. 169. Dur. in dec. 385. nu. 4. & dec. 48. p. 7. res. Moreseot. sup. n. 18. decium refert per S. C. D. Rosi obs. 75. nu. 6. p. 2.*
- Debet prefigi terminus ad liquidandum, & interim impeditur executio, nec sufficit cautio de soluendo meliorationes, *Coppe. dec. 179. Rota dec. 360. p. 5. res. Rota apud Paschide Solan. in dec. 77. nu. 7. Vbi etiam si agatur in iudicio summario, & executiuo, Frieol. consulti. 20. n. 40. 41. Rota post Frieol. de translat. dec. 92.*
- Et cum meliorationes sunt factæ in iudicio, cum possint per rei euentiam probari per visionem loci, & accessum iudicis, quod impeditur executio, *Burat. cons. 60. vol. 5. Anna cons. 42. Consul. ad Peregr. de fidei. com. art. 20. vers. non obstat, D. Rosi obs. 75. n. 4.*
- Et si conueniat ad relaxandum non opposuit meliorationes, & rem tradidit domino, licet aliqui DD. tenent illas remisisse, per textum in area ff. de vendit. indei. Gomez in l. 46. Tauri, num. 20. Neg. s. de pign. q. membr. 5. p. num. p. Corn. cons. 222. lib. 2. ex l. Paulus, ff. de doli mal. except. Barbos. in l. 8. §. fin. 2. p. nu. 14. 16. ff. solut. matr.
- Tamen in contrarium est veritas, quam sequuntur *Valase. de iur. emphyt. q. 25. Tbes. lib. 1. q. 47. Gratian. & Luca disc. 193. Idem Luca ad Franch. dec. 412. Anna alleg. 6. & 136. Ganauer. dec. 53. Amat. ref. 14. nu. 54. Barbos. in d. §. fin. 2. p. l. diuortio n. 14. seqq.*
- 456 Verum possessori vitioso non competit retentio pro meliorationibus, *Rota post Passib. de manu. dec. 319. num. 7. dec. 327. num. 1. 26. Gratian. disc. 706. num. 14. seqq. Canaler. dec. 543. Medice. ex am. 56. & dec. 91. 92. Angelis sup. art. 17. n. 8. 19.*
- 457 Verum immissio in possessionem cum processu nullo, si constet de eius bono iure, conceditur, *Card. Luca de iurisd. disc. 48. nu. 17. de credit. disc. 212. num. 10. 11. vbi declarat, Iohannes de sole. gl. 6. §. 1. num. 95. vers. quintum. Nos infra.*
- 458 Conuentus, & condemnatus hypothecaria, aut ad soluendum, aut deferendum, si habuerit meliorationes, aut credita, pro quibus competit retentio, potest rem retinere, soluto preio rei, ad quam fuit condemnatus, de tempore antiquo, quo possessor illam emit, non tempore, quo fuit condemnatus, *D. Trifflay dec. 19. n. 40.*
- 459 Empior non potest retinere, prætextu, quod meliorauit, si dominus vult recedere, sed articulus remittitur ad diffinitiuum,

Trohanus supra num. 54.

Retentio pro melioratione datur in re meliorata tantum, *D. Tifstian. sup. num. 56. 57.*

460 Pro meliorationibus an, & quando competat retentio, *Bofe. art. 6. ex num. 60. apud Card. Luca. Angelus de expens. & meliorat.*

461 Competit emptorui, si pretium rei emptor peruenierit creditoribus anterioribus venditoria, *Staiban. obs. 137. num. 19. quamvis non reportata cessione, D. Cerro dec. 870. num. 3. Preeul. consuls. 59. num. 1. 2. Christin. decif. 161. lib. 4. Staiban. ref. 5. num. 29. 30. Manfrella ad Cypre. Lestr. dec. 137. num. 19.*

Sic competit possessori bonorum ex causa priorum, sibi anteriorum creditorum, per quam impeditur immissio ceteris creditoribus posterioribus, *D. Cerro dec. 477. num. 7.*

462 Retentio vnius rei pro alia regulariter non est permittenda, *L. fin. C. de commod. l. si non indulta, C. ex quibus caus. pign. post mille Zach. de salar. q. 96. num. 1. Oter. & Bonden. de pascuis 2. 40. num. 14. Gretian. dist. 615. num. 14. nisi peruenierit ad creditorem causam, & occasione illius debui, pro quo vult retinere, vel ex causa debui putari, quo casu potest pro debito vero retineri, *Sabbell. s. cetantio num. 1. Maurus de retent. num. 22. 48. Mart. Medic. exam. 56. D. Cerro dec. 449. num. 11.**

463 Sed datur retentio vnius rei pro alia obligata, vel quasi, *Medic. exam. 56. Rota par. 11. res. dec. 365. num. 1. Rota post Olen. de cess. int. dec. 34. Maurus de retent. num. 18. 19. 22. 24.*

Quod res pro vao debito obligata, pro alieno debito possit retineri, *Bersan. de compensat. 2. q. 23. num. 6. Surd. dec. 46. num. 9. Rota dinerf. dec. 15. num. 3. p. 2. Maurus de retent. num. 18. Salsed. dec. 1. v. 1. p. 1. q. 4. 14. d. num. 277. quomodo secundum creditum sit sine hypoteca. Patron. de locat. cap. 42. num. 27.*

464 Retentio quando habeat locum, si creditor habeat plura pignora, *D. Tifstian. dec. 19. num. 44. & seqq.*

Vnius iuris datur, & repudiatio alterius, si duo iura competunt, *Gratian. dist. 248. num. 27.*

465 Retentio, licet regulariter sit prohibita, *D. Gustier. de compensat. lib. 1. q. 9. num. 56. Maurus de retent. num. 1. 2. quia effectus iuris dicere in causa propria, Zacharia de salar. q. 96. num. 1. 2. permittitur tamen in aliquibus casibus, pro mercede, & salario, veluti in Scripore libri, Notario, Aduario, Naua, Vestuali, Surore, Fabro, & similibus Artificibus, Marefcalco. qui equum curauit, Depositorio, cui sit debita merces. Hospiti, Carcerario pro expensis, & alimentis datis carcerato, Sed quod Carcerarius non possit retinere carceratum pro alimentis datis, & pro eustodia carcerari dicunt, *Guid. Papa dec. 448. Surd. de lim. priuileg. 2. num. 16. Maurus de retent. num. 15. Sed quid possit pro solutione portellii, & pro alimentis datis, Manfon. de caus. excusat. ampt. 29. ex num. 6. D. Petra in rit. num. 18. seqq. tom. 4. fol. 463.**

Datur retentio animalis diti alimentari, pro expensis pabuli, cum privilegio prelationis, quo ad alios creditores, etiam anteriores, *Gratian. dist. 80. num. 11. Surd. d. priuileg. 62. num. 1. 2. 13. Maurus de retent. sup. num. 9. Bonden. de pascuis cum Otero c. 13. num. 16. & c. 40. ex num. 20. Venatoris si intravit in nemus contra prohibitionem. Gratian. dist. 39. num. 10.*

Ex de Iure Hispano, animalium, siue inclusio in vitio pascuo depascuntur, retentio indistincte licita esse, *Bonden. d. c. 13. num. 25. & d. c. 40. num. 1. & seqq. Gratian. dist. 81. num. 1. vbi num. 13. an Hospiti pro alimentis datis, Famulo, Aduocato, Procuratori, quo ad Scripturas ab illis exaratas, Et non tantum predictis, sed etiam eorum heredibus, & singularibus successoribus, etiam si creditum esset prescriptum, quia prohibita actione, non censetur prohibita exceptio, intelligendo pro rata salarii, & mercedis, & non vltra, Quando res paritur commoda diuisionem, secus si sit indiuisibilis, vt quia non possit possessor priuari parte, quia priuatur toto. *Lamfranch. de salario q. 96. Pacian. de locat. cap. 42. Heruif. num. 1. tit. 2. l. 9. gl. 3. & 4. Conciol. & Romagnor. ad Stat. Engub. lib. 3. rubr. 5. Nig. de ro indic. 2. 4. §. 1. Manie. de compensat. pa. qu. 16. Molinat. de retent. quaest. 417. Maurus de retent. num. 61. Gregarell. & addente, dec. 44. Censal. ad Surd. dec. 50. Coler. de proc. ex. ant. 2. p. 1. num. 247. Gaill. obs. 12. num. 5. lib. 2. 5. a. bell. §. Carcer. num. 1. Zacharia de salar. q. 96. D. Pegas. ref. cap. 16. num. 36. vbi de Notario.**

Sed quod Aduocati, & Procuratores, & Iudices non possint retinere pro eorum mercede, Scripturas, Instrumenta, Processus, & alia iura à Clientulis eis tradita, *Maurus de retent. num. 13. Cypre. dec. 11. & ibi Masall. Boer. dec. 1. 5. Teopatri. 87. c. 13. Garz. de expens. 1. num. 16. Golin. de proc. p. 3. c. 5. num. 15. & ibi Luca, Gratian. c. 56. num. 14. c. 618. Coccin. dec. 288. num. 6. dec. 341. num. 2. post alios Zach. d. q. 96. num. 1. 3. vbi num. 17. conciliat, dicens posse retinere scripturas per ipsos exaratas, *Trenkating. v. lib. 3. tit. de pign. & hypot. ref. 10. Molinat. de retent. qu. 107. Bonden. de pascuis c. 13. num. 15. Secus pro sumptibus liti. Gratian. dist. 618.**

Et competit heredi Scriptoris, & singulari successori, & legatario. *Grat. an. dist. 56. num. 15. 16. ex Coler. sup. num. 139. seqq.*

Verum Procurator ad negotia potest retinere rem Domini pro eius credito. *Obodon. dec. 119. num. 16. 17. Palma consuls. 6. num. 9. & seqq.*

Quod retentio competat pro mercede inter rebus debitoris, *Pacion. de locat. cap. 42. num. 14. & seqq. Quamvis creditum esset prescriptum. Duen. reg. 306. fall. 7. Caroc. de locat. p. 4. q. 2. q. 13. principal. num. 11. Zacharia de salar. q. 96. num. 19. Pacion. sup. num. 40. Quamvis sit prohibita. Zacharia sup.*

Scriptor potest retinere librum à se scriptum, pro mercede, *Pacion. de locat. c. 42. num. 8. 13.*

Sic Notarius. num. 9. *Censal. ad Surd. dec. 50. num. 23.*

2.3.4. Coler. de process. execut. c. 2. p. 1. n. 239. seqq.

Sed Procurator non potest remittere scripturas
his, pro mercede, licet, & Advocatus, Ce-
pyr. dec. 1. in. 1. *Gratian. de sc. 678. Sabell. f. d. mo.*

facti. an. 6. Procurator. num. 17. Confessio. S. rade.
50. an. 1. Angelus ad Graxwell. dec. 4. q. 4. m. 1. l.
cer contra dicat Aterius de pign. l. d. s. n. e. qm. 5.
an. 4. segg. Borden. de pascuis. c. 1. z. n. 1. Pacione de
locat. cap. 4. an. 10. q. segg. Sed possunt retinere
per expensis factis in lite. Gratian. dist. 3. c. n. 4.
segg. Pacione sup. num. 10. segg. Vbi quod possunt
retinere scripturas et facit S. ubell. fux.

466 Retentio datur ex causa valida fidei peremptoria-
re iudici ex causa invalida res ad alique perne-
merit. *Rota post Positum sub sess. dec. 4. n. 8. d. dem.*
Posit. d. tract. in sp. 62. Rota post Merlin. de p. que.
dec. 121. Carlenol. de indic. disp. 8. n. 3. 4. S. abell. sup.
nn. 4. Cusell. de don. 1. tract. 1. disc. 7. p. 6. num. 56. P.
Ajff. contr. 8. n. 1. Gratian. disc. 963. n. 12. Quid.
quid contra dicat Cero dec. 912. n. 16. Vi non
compensat heredi ab intestato, vti tali intestato,
pro fidei creditis.

467 Competitio retentionis; etiam non habemus hypo-
pothecam. *H. editio. de Sign. dec. 40. nu. 17. Tren-*
actum. variis. 3. tit. de pign. ref. 10. Meja lib. 2. c.
19. nu. 16. Sabell. §. retentio. nu. 15. Fab. in C. lib. 8.
tit. 16. de fin. 2. §. Gali. de credit. a. q. 8. num. 1065.
Frevel. de transact. §. 9. nu. 20. Gratian. diff. 731.
nu. 24. Reg. Copy. L. ar. dec. 13. nu. 11. segg. Ludo-
vis. dec. 254. c. ibi. Ad tit. nu. 7. Anfrania ad Ca-
py. L. ar. obs. 1. §. abell. nu. 5. Rota dec. 409. p. 18.
ret. c. dec. 710. C. Bald. c. Inlt. 87. Melin. alleg.
9. nu. 29. alleg. 65. nu. 2. 3. segg. tom. 3. Secus in
preiudicium iurii. alleg. 2. tom. 3. D. M. reian.
dis. 100. R. Capyc. L. ar. dec. 13. nu. 11. segg. Ludo-
vis. dec. 154. vbi. Ad cess. 7. Rota. res. 365. nu. 11.
segg. post Oleam de cess. Idem tit. 5. qu. 1. nu. 28.
contra est Moliqua. de retent. q. 197. qui imitiae
causae dicitur. Vide Anna allegat. 136. Andreol.
caus. 267. nu. 16.

468 Sed quod possidens rem pro credito sine
hypoteca, non possit pro alio retinere, cum
retentio cauteatur i hypoteca, *Gratiani. diff. 256*
num. 27. Possid. de. huius. 81. num. 40. Hæd. ern. ad
5. n. d. de. 46. num. 14. Censibilis. num. 3. Pacien. de lo-
cat. cap. 42. num. 29. Vbi limitat. num. 30. pro credito
dotis. V. et pro mercede laborum in causa stu-
lii factorum. num. 31. Malign. de. retent. q. 295.

469 Sed etiam si pro credito sit hypotheca, datur tantum contra debitorem, non Tertium. *Pacien. nu. 21. Vide en. 33. c. 40. nu. 83.*

Sine difficultate datur pro impensa villi facti in requamuit non aditu hypotheca. *Gratian. dist. 54. nu. 18. Datur etiam heredi pro eo quod sibi deficiit ex bonis hereditariis paternis pro promissa conuocatione. Id anagned. dec. 388. nu. 12.*

470 Sine difficultate datur rerentio habenti hypotecam. *Pacion. exp. 42. nu. 4.* Et datur rerentio pro credito, etiam simpliciter chirografario quando creditor est immixtus in possessionem pro alio suo credito hypothecario. *L. v. nu. 1. etiam ob*

chirograf. peten. Sabel'. superius 5. et omnis de falem

Sic recondito percontatur super re adiudicata,
et alia causa, *Narrat. Pisan* 197.

471.3. Relicimus non dante pro debito alterius,
Paulus in ap. l. 42. in 2. Dicimus infra in.

472^b Datur creditoribus Censuario retento in em-
ptione sex censurae; *§ ac col. consil. 4. num. 41. &
consil. 24. nu. 29.*

473 Quod deur retentio proano credio, licet non hypothecatio, quando illud aliud creditum est liquidum alius fecit; *Pacifici de Salinas* inf. 4. c. 1. n. 24. seq. *Lonis.* et addit. dec. 254. *Card. Luca de leg. diff. 25. n. 70. Mansfredi de Cap. Etrur. de leg. 1. n. 8. 14. Sicut de credit. 10. p. 19. rec. Rom. coram. P. Bald. dec. 335. n. 11. Sicut Capye Luvr. ed. t. 37. n. 30. et 45. vbi declarat *P. Affl. contr. 9. n. 44. seq. et n. 40. 43. contr. 278. n. 48. Cyriac. contr. 180. n. 39. Gratian. et Srop. pa. dec. 179. vbi imitatur Canall. quafi. 539. 543. Mangalade subaffl. quafi. 52. 93. Polibricer. 62. Sord. Casal. et Hoderer. dec. 46. D. Pignus et Rat. Ferrar. fol. 171. n. 1. Merito. de pig. lib. 1. tit. 3. q. 24. n. 11. 72.**

474 · Er datur pro credito hypotecario, quam-
vis non sit liquidum, etiam impeditur et ex tunc:
de P. Aff. contr. 3. m. 49. vbi dictum refert. D.
Mausius contr. 9. l. m. 8. p. R. Copy. Lar. dec. 37.
m. 45. Hodiern. ad Surd. dec. 46. m. 16. j. q. Fbor.
in comp. dec. p. 1. fel. 80. 2.

475: Quod etiam non competer poat credit
non liquido. *P. Affi. contr. 9. nu. 40. Paoz. 27. nu.*
48. Cynas. contr. 180. nu. 39. Groi. ad. dif. 39.
vbi Scopp. & Luca. Celf. dec. 38. nu. 3. Amic. 61.
contr. 187. nu. 9. Hoder. ad Sord. dec. 41. Idem.
Gratian. dif. 734. nu. 13. seqq. Rasi. o. 58. nu. 38.
Isid. H. o. ad. dec. 315. nu. 11. Pof. b. dec. Bonnu.
52. nu. 35.

Non competit retentio pro credito illiquido
aduersus liquidum. *D. Cereb. dec. 21. n. 5.*

Quod credendum debeat esse certum, & liquidum in substantia, & quantitate, alias non competeri sententio. *Roti p. 174 rec. dec. 200. & p. 18. dec. 610. num. 35. & seqq.* ubi liquidum per confessionem parisi, vel per sententiam, vel per influentium. *Parisi. de Subiun. Insp. 2. c. 1. n. 224. seqq. Ludowif. cum Add. dec. 254. Cofz 2 tom. 2. fol. 499.*

Quæ sunt intelligenda in credidore intem-
perante aditionem personalem & sic in credidore
simplici chirographario, scetus autem si habeat
hypothecam, quia tunc potest incumbere pi-
gnori, donec liquideatur, quando inspecto
presenti statu consistit deberi, licet de quanti-
tate sit dubium. *Sorcina. inf. q. 20. l. 4. Gr. m. dec.*
58. nu. 10. seqq. R. Cypre. Lett. dec. 137. nu. 4. 45.
Rota p. 1. rec. dec. 142. Ad. ad Lud. inf. 2. 20. in
fin. l. 16. Etsi. inf. 163. nu. 5. S. de leg. de reg. pro-
ced. p. 14. nu. 258. 259. Rota p. 18. rec. dec. 455. nu.
15. Vbi quod iterum non denegatur ex per-
ceptione parvæ quantitatis, quæ de facili li-
quidari potest per calculum arithmeticum. Card.

*Lucia de indic. d. f. 33. n. 45. Ortober. dec. 33. n. 9. Sa-
b. II. §. reuocatio. n. 17.*

- 476 Nec vbi possessio fuit attenuata. Nec vbi res est diuisibilis, & porci omnibus ius habendum satisfieri. *Rota p. 11. rec. dec. 129. n. 10. feqq. p. 14. rec. dec. 200. & p. 18. dec. 620. unum. 35. feqq. Ad anf. ell. ad Cappy. Lat. dec. 137. Rota d. c. 8. n. 2. §. post Gebum Tract. var. Diximus sup. Palma alleg. 6. n. 16.*

Sed quod quamuis sit possessio attenuata, & esset illegitimus possessor, nihilominus ratione anterioris hypothecæ potest retinere. *Anna alleg. 22. n. 4. al. reg. 80. num. 9. conf. 43. num. 18. Mas-
str. l. dec. 88. Petrus ad Grammat. dec. 58. num. 4. Sur. l. dec. 46. n. 12. feqq. D. Bisogni allegat. 84. num. 21.*

- 477 Licet alii dicant retentionem competeret lute superuenienti, dummodo possessio nō fuerit vitiosa. *Palma alleg. 6. n. 9. Gallus d. fr. Hibidisp. 9. art. 3. num. 40. & disp. 12. art. 13. num. 16.*

- 478 Sed inrat obligatio, seu cautio de soluenda, facta liquidatione. *Card. Luca de leg. d. f. 25. n. 70. in fine. Rota p. 14. rec. dec. 200. & p. 14. dec. 620. num. 35. feqq. Pacific. de Saluina susp. 4. c. 1. n. 224. feqq. Londoni. & add. dec. 250.*

- Quod competeret. *R. Cappy. Lat. dec. 137. n. 45. P. Affl. contr. 3. n. 43. 40. contr. 9. n. 31. D. Marades in praxi infest. 4. n. 298. Gratian. disp. 706. num. 11. vbi Luca. Hermosill tom. 1. tit. 2. l. 9. gl. 3. & 4. D. Gutier. de compensat. lib. 1. q. 9. num. 69. Palma alleg. 98. n. 8.*

- 479 Et licet esset vera conclusio, quod in credito illiquido, non detur retentio, illa procedit quo ad creditum chirographarium, secus autem si habeat hypothecam, quia tunc potest incumbere pignori, donec liquiderur, quando inspecto præsentis statu, constat deberi, licet de quantitate sit dubium. *v. sup. Diximus n. 475. Addimus D. Rosa consult. 37. n. 11. P. Affl. contr. 9. n. 48. & add. dec. 200.*

- 480 Quod non detur pro creditis illiquidis. *Cels. dec. 173. n. 3. dec. 356. n. 8. d. c. 365. num. 4. dec. 32. n. 3. dec. 41. n. 21. P. recol. consult. 87. n. 33. consult. 89. n. 5. 12. 20. feqq. D. Gutier. de compensat. lib. 1. q. 9. n. 69. D. Palma der. Luc. dec. 316. n. 9. Modald. dec. 315. n. 11. Andreol. contr. 187. n. 9. P. Affl. contr. 9. n. 48. vbi secus si credita, extra, sed quantitas liquidanda.*

- Sic non datur pro detractionibus, si cum fructibus perceptis possint esse consumpti, vel saltem si res illiquida. *Cels. dec. 295. num. 12.*

- Sic competeret retentio, quamuis de credito constet in genere, vidimus sup. n. 408. *Pat. dec. 12. & 473. lib. 2. Peregrin. c. 16. lib. 2. quāuis opponatur cautio de rescindendo illud. Cappy. dec. 17. Nouaria p. 13. de off. ap. Casar. n. 38. licet in Regno sufficiat cautio. Franch. de i. l. 12.*

Verum non conceditur retentio si post li-

quidationem Dominus opponat de fructibus ab ipso possessore perceptis, tunc si compensatio. *Cappy. dec. 9. Etiam in bonis fidei possore, quāuis fiat ius, compensat. Nouar. sup. num. 39.*

- 481 Datur retentio possessori pro alio credito anteriori. *Card. Luca de c. subd. f. 21. n. 4. Rotad. 778. p. 18. Mura v. 197. Gratian. disp. 16. n. 36. Hoderad. d. 1. dec. 46. n. 1. etiam superuenienti lute pendente. Gratian. disp. 90. 3.*

- 482 Datur retentio ad rescindendam reuocationem auctoris. *Foris. de locat. c. 42. n. 56. Compert in iudiciis executiuis, vi cum agitur ratione pignoris. Nouar. in prag. §. 1. de off. p. 12. Casar. n. 37.*

- 483 Admittitur in Saluiano retentio quando est clara, quamuis ex alia causa quæ tuert in possessionem ingressus, nisi ab initio fuerit vitiosus ingressus. *Rota p. 9. rec. dec. 23. n. 3. feqq. p. 10. dec. 86. num. 4. feqq. Sabell. §. remedium. n. 9. retentio. n. 8. R. Pont. c. 15. n. 14. vol. 1. S. Brad. de feud. tom. 1. p. 8. c. 2. n. 6. Rotarin. disp. 100. n. 1. & 32. vbi dicitur secus, si vnum sit purgatum, & ad Reuoc. dec. 35. n. 5. Anna alleg. 80. num. 9. Add. ad Cremen. §. 93. Pouis de solenn. c. 56. gl. 1. num. 95. P. recol. consult. 4. num. 1. consult. 24. num. 3. Et datur retentio eo conuenio eo modo, quo ipsi contra actorem compent alio realis, & hypothecaria, si ageret. *D. Cerro dec. 586. n. 3.**

- 484 Retentio potest allegari etiam in executione lenientia, cum per ea non impugnetur sententia, sed ponit confirmetur. *Mari. Medea conf. 91. num. 26. 27. Gratian. disp. 734. n. 37. Craet. conf. 148. num. 2. Casar. conf. 573. num. 22. Carlu. contr. 168. num. 41. feqq. Cappy. dec. 119. Merlin. der. 724. num. 7. Sur. de adm. prim. 62. n. 10. Rota d. i. f. dec. 11. p. 1. Gratian. disp. 734. n. 19. Girba de. 60. num. 4. Roffis §. 1. p. 2. v. 90. num. 23. P. Affl. contr. 3. n. 47. 46. Inquis. de f. l. 1. n. 6. §. 1. num. 95. Vbi quāuis in iudiciis iuramentis. *Cels. dec. 319. num. 12. Pacion. de locat. c. 42. num. 43. 46 & post amittam possessionem vigore lenientie si ab ea sit appellatum. n. 43. Etiam post res sententias conformes. n. 54. & Cappy. 14. num. 32. Palma. consult. 6. n. 7. Roff. obs. 90. num. 17. fol. 369.**

- Admittitur etiam instrumentum publicum habens executionem paratam. *Cyrlac. contr. 224. num. 7. Inquis. sup.*

- 485 Compert non obstante obligatione Camerali. *Pec. l. orden. lucubr. vol. 3. f. 16. §. 4. tit. 20. num. 446. l. 1. n. 1. sup. Pat. dec. 29. §. 1. lib. 2. Mura. de retent. n. 72. Palma sup. p. 14. §. 3. n. 55.*

- 486 Compert grauitate restituere fidei committum, donec ei satisfiat de expensis in illo factis. *Mura de retent. num. 41. Idem de melioramentis. Mura ibid. num. 41. Cappy. dec. 17. N. 2. si consult. 98. num. 1. non obstante statuto prohibere opponi omnes exceptiones. n. 37. Roffis obs. 90. num. 23. p. 2. §. 1. recol. consult. 20. n. 37.*

- conf. 4. nu. 3. *Ass. sup. Melioramenta necessaria, non voluptaria. Prat. d. sepe 7. lib. 1. Fr. lib. dec. 12. T. scilicet. M. reuel. 82. om. 5. Copy. dec. 17. num. 7. Ass. dec. 87. num. 5. Ponte dec. 4. nu. 33. dec. 12. num. 9. Leo dec. 79. Grat. an. dec. 7. & 225. vbi Lucas & Scoppa. Si sint liquida, alias securi. Mon. num. 43. D. Gobius consuli. 100. nu. 48. Item de ere alieno testatoris, Maref. p. 1. & 25. Front. dec. 109. vbi Luca.*
- 487 Competit heredi grauato pro iuribus, seu creditis ei peruentis post delatam, seu agnitam hereditatem, Card. Luca de fideicom. in summa. n. 335.
- 488 Competit fideicommissario in bonis grauati, pro reintegratione fidei commissi, dummodo debitum sit liquidum, Card. Luca de fideic. d. se. 73. & 197.
- 489 Quamuis non confecerit inuentarium, D. R. nus de causis. 17. §. 2. num. 39. post Peregr. de fideicom. art. 35. Am. tref. 56. nu. 8. Bar. ra contr. 65. num. 30. *Precol. consuli. 65. num. 30. lib. 2. Secus respectu creditorum defuncti fideicommissitantis, ibid. Precol. consuli. 19. nu. 13. consuli. 20. nu. 1. 4. & consuli. 65. nu. 30.*
- Sic retentio non competit heredi absque inuentario aduersus creditores, & legatarios. *Manfrella ad Cappy. Lat. dec. 139. n. 20. Hodiern. ad Surd. decif. 170. nu. 6. num. 10. Iurisime Cenciol. Tr. lib. de hered. art. 1. n. 24. segg. n. 269. segg.*
- Secus in fideicommissario. *Manfrella sup. nu. 21. Cista de r. s. rat. 9. §. 8. d. nu. 4. Merlin de pignori. lib. 4. q. 44. nu. 8. & q. 76. n. 184. 192. nu. 5. Precol. consuli. 4. & 19. nu. 5. consuli. 20. Fufar. de substit. q. 665. 666. Crass. §. fideicom. §. q. 47. nu. 3. Præte de interpret. vltim. volunt. fo. 354. nu. 13. præferim fix fideicommissario de constituendo inuentarium non fuisse equisius. Fufar. q. 677. Cyriac. co. str. 496. d. n. 21. Precol. ad consuli. 19. nu. 14. Cenciol. sup.*
- Sed non competit retentio fideicommissario aduersus creditores, & legatarios hæretis grauatis, quando competunt detractiones. *Palm. dec. Lat. dec. 314. n. 3.*
- 490 An computentur fructus percepti. *Idem, Precol. consuli. cons. 20. Vide §. hæres grauatus, Cenciol. de hered. art. 1.*
- 491 Datur retentio heredi grauato pro eo, quod soluit pro debito defuncti. *Precol. consuli. 20. nu. 1. Cenciol. sup.*
- 492 Sic pro solutione legatorum, ex pecuniis ipsius hereditatis. *Precol. sup. n. 20. 21. 22.*
- 493 Datur retentio grauato pro impensis funeris, & vltimæ infirmitatis, etiam aduersus creditores anteriores. *Precol. sup. n. 26. 28. Verum explicat. n. 51. Manfrella ad Cappy. Lat. dec. 47. Cenciol. de hered. art. 1. nu. 372. 375. 376. 381. 382. segg. Dummodo expensæ sint iustæ, & moderatæ. nu. 388. Necessariæ vestes locubres, famulorum, salaria medicorum, pharmacopole, & serutorum infirmo simulatum. Cappy. Lat. dec. 47. Cenciol. n. 386.*
- 494 Pro expensis in inuentario, & publicatio-
- ne testamenti. *Precol. sup. nu. 29. Manfrella sup. Dicemus infra n. 510.*
- 495 Pro solutione facta creditoribus fideicommissi etiam absque cessione. *Precol. sup. consuli. 4. n. 5. & consuli. 19. n. 5. & consuli. 59. n. 2.*
- 496 Retentio competit heredi grauato pro suis detractionibus ad impediendam immisionem fideicommissarii. *Precol. ad appendic. ad consuli. 50. n. 10. n. 1. Rot. p. 13. rec. dec. 179. Sabell. §. fideicommissum, num. 36. §. grauatus, nu. 10. Summisio num. 1. Rot. p. 13. dec. 294. Vbi in intelligi quando creditum heredis est liquidum, secus si illiquidum, & non constat de statu hereditatis. Card. Luca de leg. disc. 31. nu. 16. segg. de fideicom. disc. 134. nu. 1. Precol. consuli. 19. num. 7. Cerro dec. 355. nu. 6. & dec. 567. n. 7.*
- Et donec sibi restituatur expensæ factæ in ligando, & melioramentis, & eas non tenetur compensare cum fructibus, Medic. de compens. fo. p. 2. nu. 6. Prat. d. sepe 7. lib. 1. n. 31. Precol. de transact. q. 50. n. 34.
- 497 Competit fideicommissario pro expensis factis in bonis subiectis fideicommissio, attentato valore tempore restitutionis, Lemoi. ff. de legat. 3.
- Sic datur redimenti rem alteri obligatum, donec reddatur ei pecunia expensæ, Gratian. disc. 17. n. 21. & segg.
- Retentio datur pro expensis factis in re emphyteutica, contra Dominum directum. *Franch. dec. 109. & 191. vbi Luca.*
- 498 Retentio datur etiam in spolio iudiciali, pro eo credito, pro quo fuit spoliatio necessaria immisso, quando fuit processum per actum, & tanto magis si ante facultate ingrediendi possessionem propterea auctoritate, & quando creditum est liquidum, Candel. decif. 453. nu. 4. & dec. 539. num. 8. segg. Gratian. disc. 706. nu. 1. segg. Surd. dec. 46. Bich. dec. 628. n. 12. segg. Sabell. n. 16. Vide n. 8.
- 499 Quod retentio pro alio credito non datur spoliatori, nam retentio non datur possessori cum vitio, quia spoliator non potest ex diuerso credito se constituere in spolio, per viam retentionis, sed declarato spolio debet spoliatus ante omnia restitui. *Rot. p. 15. rec. dec. 175. & p. 17. dec. 12. ann. 4. segg. Vbi quod in spolio iudiciali datur retentio spoliatori pro credito liquido, secus in spolio priuato. Sabell. ibid. r. h. lib. 2. q. 96. nu. 9. D. Merlin. contr. 27. in princ. lib. 2. Carrat. dec. 73. Mogon. dec. 64. num. 15. R. Ponte decif. 15. num. 11. 12. lib. 1. Annot. ref. 39. nu. 57. lib. 1. P. Afflicto. contr. 8. nu. 26. Anno all. g. 80. nu. 9. Grewen. sing. 93. Moliquat. de retent. q. 59. D. Cerro dec. 576. nu. 9.*
- Sed contra D. Manf. consuli. 98. n. 5. 6. Cyriac. contr. 180. num. 29. segg. R. Merli. lib. 1. ref. 266. nu. 17. Merlin. de pignori. lib. 1. tit. 3. q. 24. Hodiern. ad Surd. dec. 46. num. 12. 16. Gratian. disc. 734. n. 22. & segg. Vbi decum refert. Etiam ratione domini. *Hodiern. sup. nu. 7.*
- 500 Retentio datur etiam quando possessio est nulla,

nulla, & spoliatus, vbi quis habet cessionem iuriam a venditore, cum reservatione domini, donec integrum pretium solueretur. *Rota coram P'baldo dec. 351. n. 8.*

Sed datur retentio in spolio ex eodem debito, nisi res aliena esset adjudicata, & sic ageretur de praeiudicio tertii, vel nisi constaret de non debito. *Figueras dicitur. Ferrar. tom. 1. fol. 171. n. 20.*

501 Sic immixtus in possessionem cum processu multo, si constet de eius bono iure conceditur ei retentio. *Card. de Luca de iurisdic. c. 48. num. 1. d. c. 1. n. 1. de credit. Sabell. §. retentio, num. 3. R. Arin. at Reuert. dec. 559. n. 3. post Ann. Cremenf. D. Molin. sup. (quidquid dicat D. Cerrò dec. 576. n. 9.) Gratian. disc. 734. num. 47. 48. Diximus Nos sup. late. Et conceditur pro melioramentis, etiam in spolio. *Casaler. dec. 543. n. fin. Si de illis constet, Capyc. dec. 12. in nob. sic ut sup. possidet d. 15. n. 508.**

502 Retentio, & compensatio competit contra doctem, quando res dotalis est hypothecata, & creditum pro quo praerenditur retentio est illiquidum, alias non. *l. vnic. §. tate, c. de rei vxor. ff. vbi D. D. Fabia C. d. tip. de fin. 12. n. 43. seqq. Gratian. dec. 179. vbi Addeunt, & disc. 129. vbi Luca, P. Affl. contr. 27. n. 7. & 44. seqq. Baldac. ad Roman. conf. 50. Berfand. compensat. v. c. q. 34. Fran. b. dec. 642. Galus de fructib. d. 12. n. 90. Vbi n. 91. an de iur. contra interesse dotis, & non ex Fran. b. dec. 642. in fine. Etiam hereditas viri. *Admiffell. ad Capyc. Lestr. dec. 64.**

Ideo in casu, quo mulier sit clara creditrix pro dote, & antepharo, & interesse, si sit condemnata ad reddendas rationes tutelae administratrix filiorum, quia debitum hoc est illiquidum, conceditur retentio quoad interesse, & antepharum, donec computa tutelae discutereantur, sed denegata quo ad dotem, *Francib. decifum refert per S. C. d. dec. 642.*

Prohibetur retentio contra doctem regulariter ob liberos, ob res amaras, ob mores, ob expensas vitales in doctem factas. *Affl. contr. 23. n. 3. 27. n. 44.*

Mulieri competit retentio pro sua dote, & suis filiis. *Detius conf. 231. 470. 449. n. 21. Rotan. conf. 77. num. 34. 35. lib. 1. Gratian. disc. 700. n. 34. 35. & 932. Palf. de cõfult. 19. n. 44. Casaler. de v'sup. num. 201. Berfand. conf. 8. num. 15. conf. 9. num. 4. vol. 1. Amos. ref. 39. num. 57. lib. 1. Girib. ad consuet. Messic. 10. gl. 8. p. c. na. 10. Celsi. dec. 1. n. 1. Affl. contr. 7. 8. 9. Sabell. §. vxor. an. 30. seqq. Baldac. sup. M. auris de retent. n. 26. seqq. Namfrell. ad Capyc. Lestr. dec. 137. n. 12. 13. R. Ponce conf. 5. n. 1. lib. 1. Anna alleg. 136. n. 13. Inf. Ludonic. dec. 109. Gizzarelli. dec. 45. D. Merlin. contr. 83. lib. 1. Piffor. obs. 102. Fontanelli. de poss. c. 7. gl. 3. p. 10. n. 20. Poss. de manus. obs. 1. n. 4. obs. 54. num. 23. decif. 169. num. 1. post tractatus Berfand. de compensat. c. 2. q. 34. n. 11. Recol. conf. ult. 29. n. 10. Deffiff. Dom. Serlich. p. 2. com. 32.*

Tom. F.

Quamvis creditum illiquidum, *P. Affl. contr. 27. n. 47. Deffiff. Palma consuet. 6. n. 9. Pacific. de Saluati. inf. 3. c. 4. n. 8. seqq. d. dem. Recol. conf. ult. 52.*

503 Quae conclusio procedit etiam interuentus post. *Andr. Camer. Loffred. & aliorum Copy. dec. 119. R. Ponce conf. 15. n. 1. lib. 1. Rota post Poss. dec. 322. 345. tom. 3. in nouiss. Inscr. Puc. dec. 278 lib. 3. Trentacinq. var. lib. 3. ref. 1. 5. de aduentu. Saband. tit. de feud. gl. 1. n. 3. Amos. ref. 39. n. 58. Costa de iur. & factis. cent. 2. dist. 8. n. 25. Engen. conf. 54. num. 3. lib. 2. Girib. ad consuet. Messic. c. 10. gl. 8. n. 17. p. 1. P. Affl. contr. 7. num. 5. contr. 8. n. 23.*

504 Sed feudi deuoluti non competit mulieri pro suo credito dotali, existentibus aliis creditoribus. *P. Affl. contr. 9. n. 94.*

505 Competit pro dotibus maternis, & propriis vxoris. *Recol. conf. ult. 20. n. 33. 34. cum declaratione, per ipsum allegatam in d. consuet. 20. n. 50. seqq.*

506 Competit pro luto dotis, *Recol. sup. n. 35. & con. ult. 10. n. 8. Competit marito occasione expensarum, Pacific. de Saluati. inf. 3. c. 4. n. 30.*

507 Sed non competit mulieri retentio quando possessio non erat vacans tempore mortis viri. *Bald. in l. p. e. n. l. C. de non num. pecun. Dec. conf. 232. n. 2. R. Ponce. conf. 77. n. 35. lib. 1. Magon. dec. Luc. 64. n. 1. 2. 3. 10. Ludonic. dec. 109. Perof. n. 3. Cartar. dec. 73. n. 12. Amos. ref. 39. n. 66. P. Affl. contr. 9. n. 9.*

508 Mulier, vi assequatur receptionem bonorum maritalium, quae familiaritatis iure tenebat, an requiratur expressus voluntarius actus velle mutare causam possessionis, an sufficiat tacitus, quod requiritur actus expressus declarationis, *Dec. conf. 232. n. 2. Magon. dec. Luc. 64. num. 14. Ludonic. dec. 109. n. 4. Casaler. dec. 73. num. 3. seqq. Amos. ref. 39. num. 64. Quod expressus actus declarationis non sit necessarius, sed praesumatur, si iussit in possessione bonorum viri post eius mortem, Girib. n. ell. dec. 44. obs. 45. vbi decifum refert, & per Rotam Rom. Burfat. conf. 3. n. 15. lib. 1. & conf. 9. num. 8. alias decisiones refert Gratian. disc. 700. n. 59. 60. D. D. apud Amos. d. r. f. 39. n. 63.*

Alii distinguunt, nam si mulier sola post mortem viri continuauit insistere in retentione, seu possessione bonorum illius, & deinde superueniat haeres, qui nouiter possessionem adipisci praetendat, tunc non refert an ipsa mulier declarauerit antea, vel ne animum possidendi pro dotibus, nam sufficit tunc animum declarare velle remanere pro creditis dotalibus. Immo si de facto ab haeredibus viri deiciatur, reintegratur, Secus si fecerit actus possessionis nomine haeredum viri, late *P. Affl. d. contr. 8. n. 23. Vbi haec, & alii ponit, & seq. n. 10.*

509 Retentio mulieri in bonis viri, in tribus casibus tantum admittitur. Primo ex iudicio per-

M m

permissione, videlicet decreto mediante, & viti instrumentis dotalibus, 2. ex conventionē, facta vivente viro. 3. quando vacua ipsa bonorum possessio ipsi mulieri peruenit sine viro, Bald. in l. si in princ. C. de non sumptibus. Rota Lucin. dec. 64. n. 9. seqq. Vin. dec. 317. Disj. alleg. 69. n. 4. Pasch. de Saluian. inf. 3. cap. 4. n. 18. seqq.

Sed nō competit retentio vxi in bonis viri subiectis fideicommissu, si constitutus fideicommissum non tenebatur dotare, Merlin. de pignori. qu. 16. d. n. 35. lib. 3. Rota, dec. 241. n. 4. p. 9. De P. d. m. alleg. 217. n. 11, 12. Petr. de fidel. com. qu. 6. n. 387. 393. Fufar. de subst. qu. 331. d. n. 104.

510 Retentio competit pro pecunia expensa pro vltima infirmatē, inuictu pro funeralibus scholaris, nam potest retinere illius libros. Medie, de compens. 1. p. 2. qu. 16. Marus de retent. n. 40. Gix. ad Cyp. L. r. dec. 47. n. 25. P. r. col. consulti. 20. n. 26. 28. declarat n. 11. Coni. de bared. art. 1. n. 372. seqq. Dizimus n. 493. seqq.

511 Retentio admittitur in deposito. Alex. in l. d. n. 10. de donatione. ff. solut. matrim. D. Gattier. lib. 1. g. 9. n. 67. C. affili. lib. 8. contr. 67. n. 14. seqq. Gratian. disc. 72. n. 19. Retinere in maritima depositi significat conferre pecunias habinas deponere, & accipitur etiam pro tenore seu detinere. Gratian. disc. 96. 3. n. 11.

Propter impensam in eo factam Idem Gattier. lib. 5. p. 1. n. 37. Gratian. sup. Vbi quid in deposito confessorio.

Et incommutato. Rota post Merlin. de pignori. dec. 1. n. 15. Berf. n. de compe. fac. 2. q. 2. 3. n. 13. & 14. Mantica de rat. lib. 9. tit. 2. n. 10. Brunem. in l. sub pretextu C. de commodat.

512 Retentio competit Creditori bonorum debitoris per ipsum possessum, & praefertur alii creditoribus tempore prioribus, Marus de retent. n. 24. 25.

Contra, & verius est vt P. Aff. contr. 9. n. 50. Vt non cōpetat retentio contra creditore anteriorē, immo neq; posteriore, nec proceditur ad illius rei venditionem, Franc. dec. 456. in fine. Fabian. C. de fin. 1. & 27. C. de distract. pign. Gratian. disc. 941. n. 3. P. Aff. sup. n. 51. & n. 54. decim refert per Reg. Cameram anno 1649.

513 Sic emptor, de cuius pecunia fuerunt dimissi priores creditores, possidendo rem emptam absq; pacto, & cessione, poterit se tueri aduersus posteriores, & habebit retentionem rei, Corn. resf. 245. n. 13. lib. 2. Negam. de pignori. p. 5. membr. 3. Mantica de rat. lib. 11. tit. 29. n. 7. seqq. vbi decim refert per Rotam Rom. de cibus refert Franc. dec. 134. Fabian. C. lib. 8. tit. 9. de fin. 4. Szaban. resf. 5. n. 39. 30. P. r. col. consulti. 51. n. 1. lib. 2. etiam absq; cessione a creditoribus anterioribus habita, Id. consulti. 59. n. 1. seqq.

Verum non competit emptori cum potestate soluendi anterioribus, nisi post solutionem, P. r. col. consulti. 51. n. 24. licet contra n. 25.

Sed non conceditur emptori ex cessione,

acquisita per viam transactionis a creditore, anteriori, nisi pro rata pecunie cedenti soluta, non autem pro eu-pluri, quod cedenti non soluit, quando posterior creditor agit Saluian. vel hypothecaria contra bona debitoris ab emptore acquisita, P. r. col. consulti. 51. n. 2. 3. 27. Secus si creditor posterior ageret per viam iuris offerenti, quia teneatur offerre, etiam illud plus non solum, quod tamen in cessione continetur, lib. 2. n. 2. vbi n. 26. differentia.

Competit etiam pro iuribus ceteris, statim protestatione non sibi praeducendo quo ad lura compentia contra cedentem, Gratian. disc. 356. n. 36. 38.

514 Ex nudo pacto de iure Ciuili non datur actio, sed datur retentio. I. legem. C. de pall. l. 1. §. id quoque ff. ad l. falcid. Marus de retent. n. 55. 56.

515 Retentio conceditur fructuum, Domino loco pignoris, quando inter fundum illi sunt. Gratian. disc. 25. n. 14. Idem in Domino rei censuatur, n. 15.

516 Retentio competit Colono pro impensis fundo factis. Marfrell. ad Cyp. Latr. dec. 137. n. 13. Of. f. lib. 2. 81. n. 8. p. Pasch. de Saluian. inf. 3. cap. 4. n. 66. 2. D. Pig. int. ad stat. Ferrar. fol. 197. n. 16. Hodier. ad Burd. dec. 194. n. 34. Molle de var. qu. 112. Senen. ad Sausel. dec. 371. Gannau. dec. 54. d. n. 17. Pacion. de locat. c. 34. §. 3. n. 60. seqq. Sic conductor, quamvis expellatur ob penuriam non soluiam, retinet pro expensis, l. coloris. ff. locat. Ripa obf. 116. Et conductori Ecclesiae vltra triennium. Ludouic. dec. 3. P. r. 34.

Sic competit retentio fructuum locatori pro mercede. Pacion. de locat. c. 42. n. 5.

Competit retentio quando venditor agit remedio, l. 2. C. de resc. vendit. Gamma dec. 372.

517 Inuicta, & illata in re conducta possunt retineri, etiam pro alio credito, quam pro mercede, Pacion. de locat. c. 42. n. 28.

518 E contra, conductor ex credito superuenient potest retinere rem conductam. Menoch. de recuper. poss. remed. 1. n. 42. 43. Carot. de locat. p. 6. rem. d. 1. 4. n. 2. 1. Lepid. dec. 7. vers. n. 1. obstat. Pacion. de locat. cap. 41.

519 Retentio competit Fisco; Ecclesiae, & minori venditori, cum pacto reservationis domini. Marfrell. ad Cyp. Latr. dec. 142. n. 117. Franc. dec. 456. in fine. Fabian. C. de distract. pign. de fin. 1. & 27. Gratian. disc. 946. n. 9.

520 Retentio competit pro re maiori pretio valentiam credum. Pacion. de locat. cap. 42. n. 34. & seqq. P. r. col. consulti. 4. n. 33. sed praeceditur ad venditionem. Gratian. disc. 749. n. 6. contra P. Aff. contr. 9. n. 51.

521 Retentio competit heredi immisso in minus sollemni testamento, donec a praecedentibus molestetur. D. Gebius consulti. 1. n. 51. Gratian. disc. 734. n. 13. d. sc. 706. n. 1. 1. 2. Vbi de immisso in possessione mulier, si ereditum est clarum, & possessio sit spontanea.

522 Contra retentionem quo ad heredem, quam legat.

legatarios, *Andreal. contr. 296. num. 20. Ciarlin. contr. 33. num. 134. & seqq. Gobius d. consyl. 1. num. 52. & 175.*

Competit hæredi soluenti debita hæreditaria, contra cohæredem *Præcol. dec. Flor. 8. num. 15. maxime se corquando cum alio cohæredem. num. 16. Mangil. de testib. qu. 47. num. 18. Ottaloni. dec. 242. num. 9. Bich. dec. 380. num. 8. Sord. dec. 46. num. 9. seqq. Rota dec. 295. an p. 1. & dec. 491. num. 1. p. 14. M. in 2. qu. 388. num. 12. Vbi quavis res non sit hypothecata.*

523 Reuocata emptione vigore *Constitutionis Dine Memoria*, Venditor recuperat feudum cum fructibus, emptor pretium cum interesse, & ei competit retentio donec ei pretium solvatur. *Bar. de Capina d. consil. vers. sed si possessio. Idem refert Petrus Pical. alias de Monteforte num. 9. R. Ponte conf. 54. num. 4. vol. 2. Lanar. conf. 80. num. 50. Maur. alleg. 54. num. 7. D. Marian. disp. 100. lib. 2. n. 2. seqq.*

Quæ conclusio procedit respectu venditoris tantum, & eius hæredum, non autem respectu Domini, vel creditorum, contra quos oppositum non potest. *D. Marian. sup. num. 23. & seqq. ex Monnilin d. consil. num. 20. Et D. Marian. reprobat contrarios, signanter Anan. alleg. 136. num. 10. & Lanar. conf. 25. Inter consilia de Ponte, quia ibi perueniat feudum cum vitio, & mala fide. Idem dicit Schrad. de feud. p. 8. c. 2. à num. 6. Sord. dec. 46. loquitur in casu, quo res minoris alienata fuit absq. solemnitatibus, & sic peruenisse cum vitio.*

524 Et retentio datur non solum pro debito contracto occasione illius feudi, sed etiam pro alio debito, pro quo feudum obligatum non erat. *Schrad. de feud. p. 8. c. 2. n. 6. vers. hoc tamen. Rojental. de feud. cap. 6. consil. 10. num. 13. D. Marian. d. disp. 100. num. 27. Præcol. de transact. qu. 50. num. 34.*

525 Retentio datur filio rerum paternarum, quas possidet, vsque quo ei assignetur legitima. *Gratian. disp. 198. num. 18. seqq. Marotta disp. 3. num. 8. R. Capye. Latr. dec. 10. vbi M. infrellan. 16. 20. 21. D. Cerro dec. 784. Vbi contra fideicom.*

526 missarium. Secus pro supplemento legitimæ. *dec. 646. num. 11. Gratian. sup. & pro falcidia, & trebellianica. Præcol. consil. 20. n. 42.*

Sed pro fructibus legitimæ debetur ex bonis fideicommissi non competit contra fideicommissarium, sed datur actio contra eum, qui fructus fideicommissi percepit. *D. Cerro d. dec. 784. num. 6.*

527 Retentio non datur creditori posteriori contra anteriorem, & postorem. *Duran. dec. 412. num. 1. Rota p. 9. rec. dec. 40. num. 45. 46. par. 10. dec. 65. num. 4. p. 16. dec. 411. num. 8. D. Cerro dec. 947. num. 5.*

528 Non datur retentio pro creditis diuersis ab eo, pro quo emanauit adiudicatio. *Causler. dec. 539. num. 4. dec. 543. num. 3. Rota p. 13. rec. dec. 26. num. 10. dec. 89. num. 1. p. 14. dec. 394. num. 12. Vbi quod solum datur retentio, quando bona per-*

Tqm. V.

uenerunt ad creditorem ex eodem titulo, pro quo illa vult retinere. *D. Cerro dec. 912. num. 19. dec. 576. num. 1. dec. 595. num. 13. dec. 606. num. 17. 18. dec. 871. num. 8. D. Palma dec. Luc. 316. num. 9. 20. Amat. ref. 44. Harum. lib. 2. tit. 27. obf. 6. Barbafin. l. diuerso. o. Interdum, ff. solut. m. trim.*

529 Retentio præsupponit debitum, & creditum hinc inde proueniens, ex personis ipsorum met debitoris, & creditoris, non autem alterius, & ideo non procedit contra eum, qui repræsentat duas personas, vi quia sit creditor nomine proprio, & debitor nomine hæreditario, vel creditor ex propria persona, & debitor nomine societatis, & contra. *Gratian. d. se. 948. num. 1. seqq. Causler. dec. 78. num. 4. seqq. Altiograd. conf. 59. num. 20. seqq. lib. 1. & num. 35. Vbi quod non admittitur in legitima de debito filii, licet liquidum, de quo Merula. de legitim. lib. 3. tit. 2. n. 20. num. 10. Sabell. num. 6. Patian. de locat. c. 42. n. 2.*

Sed competit in re empti nomine alterius ignorantis. *Gratian. disp. 207. vbi Luca.*

530 Qualiter possessor finira causa possidendi pro fructibus vnus census, pro quo obtinuit immisionem, habeat retentionem pro fructibus alterius census. *Rota p. 18. rec. num. 1. dec. 38.*

531 Retentio pecuniæ debetur proprio creditori, & debitori, etiam aduersus eius Cessionarium, vel Creditorem procedit, quauis compensatio locum habere non possit. *P. Affl. contr. 27. num. 50. c. 17. q. 1. num. 2. ex Gratian. disp. 356. num. 26. seqq. contra Cusell. de donat. tom. 1. traft. 1. d. fi. 2. p. 10. num. 79.*

532 Sed retentio denegatur ex causâ habili, si ex inhabili fuerit perita. *Castil. dec. 139. Anna. alleg. 63. num. 51. P. Affl. contr. 8. num. 5.*

533 Retentio competit contra creditorem, in pari gradu existentem. *Giurba dec. 22. num. 34. 5. P. Affl. contr. 27. num. 50. 51. Secus contra alium creditorem anteriorem. P. Affl. contr. 9. num. 30.*

534 Retentio non datur aduersus legatam virginitatis, vel alimentorum. *R. Galeat. contr. 60. num. 15. lib. 2. D. Rosa consil. 37. num. 13. lib. 1.*

535 Retentio pro modicis non competit. *Ludouic. dec. Fern. 24. num. 15. Tbes. lib. 4. q. 96. num. 8. Alagual. de rebus. q. 403. Valis. de iure emphyt. p. 1. q. 25. & dec. 111. num. 21. Marefat. lib. 2. cap. 109. n. 18. v. 110. num. 38. Non competit hominis liberi. Gratian. disp. 139. n. 21. Vbi limitatio.*

536 Retentio non datur pro credito annuo soluto, & accollato in emptione bonorum debitoris, cum censetur solutum ex fructibus illorum. *Ludouic. dec. 68. num. 4. Rota par. 8. dec. 116. num. 1. & dec. 327. num. 10. p. 13. rec. & dec. 10. post. D. Gob. in traft. var. Præcol. consil. 51. n. 24. 25.*

537 Retentio non datur pro Capitali censu, nam illud est demortuum. *Rota dec. 17. num. 12. p. 4. tom. 2. & dec. 12. num. 20. p. 17. rec. Vide infra num. 542.*

538 Retentio pro credito consequendo competit quouisq. ob aliquam causam, cum compensatio locum non habet. *Gratian. disp. 273. num. 25. disp. 366. num. 28. D. Guttier. q. 4. num. 30. lib. 4.*

M m 2

D. Cer-

D. Cerro dec. 586. nu. 12. Diuimus sup. n. 397.

339 Idem admittitur ea causa anterioris possessionis, aduersus executionem, & pactum executiuum, vigore contractus censuales. *Amat. ref. 31. num. 2. seqq. D. Mar. dei in praxi instr. cap. 4. num. 197.*

340 Retentio competit emptori ea sola cessione obtempera a creditore anteriore; quamuis non soluisset premium. *Vercof. de transact. q. 83. num. 24.*

341 Competit emptori cum pacto de reuouendo pro credito, etiam ex alia causa sibi obuenient. *Card. Luceo de reg. disc. 26. num. 8. Gratian. disc. 117. nu. 21. seqq.*

342 Creditor potest retinere quod debet debitori sui debitoris. *Cyric. contr. 428.*

343 Competit retentio pendente euictione super re possessa non pro tota re, sed tantum pro illa quantitate, qua est pendens euictione. *Gratian. disc. 787. n. 9.*

344 Non datur retentio pro censibus voluntarie extinctis. *Vercof. consalt. 4. num. 37. D. Cerro dec. 148. nu. 31.*

Quod intellige si extinguantur voluntarie per ipsum venditorem de pecunia emptoris, prius illi libere soluta, circa pactum, & coactionem vilam, & nulla existente necessitate extinguendi, secus si adsit pactum inter emptorem, & venditorem, quod de pecunia soluta extinguatur census super re vendita impositi, ad effectum illam retinendi. *Idem Vercof. num. 38. 39. & Vide consalt. 49. num. 30. seqq. Vide sup. n. 333.*

De compensatione hanc, & alia habent DD. Lectores apud *D. Gutier. in amplissimo, eruditio, & vni. traſar. de compensationibus*, apud *Tydr. de compensat. Medic. de compensat. Burs. n. de compensat. Distissimus Dom. Sabell. de compensat. Castellon. codex h. Coppel. de compensat. Mastre. t. de compensat. Card. Tuf. lib. C. conclus. compensat. o. Zomaron. de compensat. Berroa. Borche. Leon. Diego, Freners. sch. Freys, Henriem. Haynium, Koppelium, Georgium, David, Locumerum, Mastertium, Chroderum; laud etiam tractant Bonica. collat. 127. tom. 2. Caput. com. 1. p. 3. c. 7. Coppelius, Farinae. in reperit. Indie cap. 36. P. Gregor. Synozm. lib. 21. c. 22. Te. pat. tit. 169. Tuf. lib. D. de d. itro. Ramon. conf. 36. Secre. de cambis. Et alii per Nos citati.*

345 Compensatio contractus nihil differt a nullitate contractus, nam nullitas contractus aliud non est, quam non existentia illius l. i. ff. de hared. vel act. vendit. ff. quod cuiusque pnter. l. 1. §. i. quidem, & ff. qui sciit. cog. L. quoniam.

Ita compensatio contractus est illa, per quam contractus debiti, quod Caius debet Scio in mille, si Caius ille acquireret similem summam mille contra Scium, iam extinguatur debitum illud Scii. *D. Card. Luca de cred. di. 163. n. 8. Nos sup. n. 118. D. Gutier. de compensat. lib. 1. q. 9. n. 65. Saminat. contr. 29. n. 4. 33. n. 14. ubi sit solutio contr. 29. n. 10. 104. Et diximus in principio*

huius questionis n. 1. & seqq.

Et sic contractus ille ducatorum mille, quem pro re habebat Scius, non est amplius in mundo, ideo conueniunt Nullitas contractus, & compensatio contractus.

Non est sic simpliciter in Retentione. Nam si Caius est debitor Scio in mille, si in posse Scii perueniant bona Caii debitoris, valens ducatorum mille, non est eamque statim contractus debiti Caii, & Card. Luca de disc. 163. n. 8. D. Gutier. de compensat. q. 28. num. 39. lib. 1. q. 9. num. 66. Sed stat in suspensio, quousque creditor reddatur satisfactus de eius credito. Reti. rec. p. 17. dec. 300. n. 6. D. Gutier. de compensat. q. 9. num. 66. lib. 1. Cuius. dec. 20. & in alleg. ibi imp. est. *Giurba ad consuet. Neff. cap. 10. gl. 6. num. 16. 17. Amat. refol. 39. nu. 37. 58. D. Coston. disc. 6. nu. 9.* Nam si Caius soluit illa mille Scio, per solutionem extinguitur, & annullatur ille contractus duc. mille, non per illam retentionem, sed per illam solutionem. Verum si numquam soluit, ille Scius retinet dicta bona in perpetuum, & similia extinguitur contractus duc. mille, & illa retentio habet vim dationis illorum bonorum insolutum, & pro soluto, vt dicemus infra in hac q. Et sic idem est ac si non esset ille contractus, & sic simile est Nullitati contractus, de qua est Nullus Tractatus.

Aliud esset si creditor succedat debitori, an retentio bonorum debitoris habeat vim solutionis, disputat *Gratian disc. 214. num. 28. De qua re Nos p. q. 45. Et quamuis non cum, censet vim retentione. Idem disc. 236. nu. 31.*

346 De compensatione DD. retulimus sup. n. 344. De retentione edidit Tractatum Alibatus, Farinae. repertor. l. 1. c. q. 37. Goffred. Geff. Michael. King. Mouris, Merens, Bernardus Schubert, Tuf. lib. R. Valens. Vuchets, Molli. gnatus, Bartholm. Leonardus Schnaeden doctores. Alij non perueni Tractatus, sed be Card. Luca in eim operibus. Sabell. §. Retentio, Castellon. cod. §. Vollg. Hen. ten. Dreuer. Fontana in sua Analomologia. Corpcon. & M. Herus, Salgad. in Lohy. Maurus de eadem. e. Filin in Margaritho. couel. verb. retentio. L. bor. in comp. dec. 100. b. retentio. Cyric. contr. 180. Giuria ad canonic. Missan. cap. 10. gl. 7. Callid. consalt. 87. Bunder. collat. 37. Melius alleg. 9. 23. & 65. tom. 3. Palmo in allegationibus. Fontana in Bibli. oeta verb. retentio. ff. 549. & pte. 3. fol. 550. Tuf. consalt. verb. retentio. Maurus de retentione. Goffred. Geff. Aluifius. Salgad. Lohy. Dreuer. Konig. Nerenz. Schulz. Ric. collat. 91. 1917. Hermosilla in l. 9. gl. 3. 4. tit. 2. p. 5. Barb. sanctor. verb. Retentio. Calain. in Lexic. v. b. retentio. Nos in nostris operibus legalibus, & Alij passim.

SYMMARIVM.

QVÆST. XLVI.

Remissio gratuita, & perpetua crediti, an præsumatur. n. 1. 2. 3. 4. 5.

Remissio non inducitur per petitionem extrajudicalem, sicut per iudicalem. n. 6.

Remissio caducitatis in emptensis, an inducatur per petitionem Canonis. n. 7.

Tacita non implementi, quando. n. 8.

Quid in transactione facta per patrem cum alio. n. 9.

Remissio facta in transactione generaliter restringitur ad limites eiusdem transactionis. n. 10. 11.

Remissio iurium non includitur in qualibet generali administratione. n. 12.

Scientia producenda remissione fideicommissi debet esse specifica. n. 13.

Remissio pignoris per procuratorem an possit fieri. n. 14.

Creditor resistens suo debitori apocham, seu instrumentum crediti, an censetur remisisse creditum. n. 15. & d. n. 16. ad n. 31.

Quid si instrumentum crediti non tradidit debitori, sed reperiatur illud cancellatum, an censetur debitum remissum. n. 32. & d. n. 33. ad n. 41.

Si creditor consensit rem sibi obligatam alienari, an, & quando censetur rem sibi hypotheca, & remissum creditum. n. 43. & d. n. 44. ad n. 76.

Qui restituit rem emptam volenti redditore, liberatur à pretio. n. 77.

Libertas contingit ex qualibet satisfactione ad missa à creditore. n. 78.

Remissio debiti potest fieri per creditorem, etiam in præiudicium suorum creditorum. n. 79.

Libertas generalis qua comprehendatur. n. 80. & d. n. 81. ad n. 100.

Consensus ex sola presentia creditoris, alienationi rei facta à debitore, an, & quando extinguat creditum creditoris. n. 101. & d. n. 102. ad n. 107.

Creditor liberans unum ex fideiussoribus, vel correis, vel tutoribus, an sibi præiudices quo ad alios. n. 108. 109. d. n. 110. ad n. 120.

Creditor negligens in exigendo à debitore principali, an sibi præiudicet quo ad fideiussorem. n. 121.

Creditor sortis, interesse, penna, & aliorum accessoriorum, recipiendo sortem, an videatur remittere alia. n. 122.

Creditor coactus recipere particulares solutiones, an censetur remisisse damna, & interesse, ob id, sibi causata. n. 123.

Creditor patens certam summam in iudicio, an sibi præiudicet quo ad maiorem quantitatem sibi debitam. n. 124.

Creditor recipiendo fructus ex pignore, an extinguat sortem. n. 125. 126.

Filius consensiens donationi bonorum fideicommissariorum vivente patre facta, an sibi præiudicet. n. 127. *Quid in alijs vocatis.* n. 128. 129. *Ubi remissio hypotheca facta sub conditione, illi deficienti, nihil operatur.*

Remissio hypotheca facta cum qualitate modali, si modus non impletur, quid. n. 130. *Ubi de remissione facta per mulierem hypotheca, occasione dotis quando censetur quo ad omnia.*

Remissio debiti, an, & quando præsumatur inter debitorem, & creditorem, si concurrant tria, nempe diuturnitas temporis, & inuicem singulis, & sapiens calculatus ratio, vel si non omnia hæc requisita, sed aliqua. n. 131. & d. n. 132. ad n. 156.

Quid sit Remissio debiti in Contractu, vel quasi contractu, Et in quo differat à Nullitate Contractus.

QVÆST. XLVI.

Remissio gratuita, & perpetua crediti, maxime considerabilis, nullo modo est presumenda, cum sapiat donationem, si mulier, & ibi Alex. & Ioh. & alij. ff. de condic. ob causam. *Tiraquellus* in unquam, verb. donatione largitus n. 176. *Cide reuoc. donat. Aff. dec. 182. nu. 2. Ofasib. dec. 95. nu. 35. & dec. 132. nu. 13. 14. Sured. dec. 219. nu. 31. Magon. dec. Flop. 143. nu. 16. R. coram Cocin. dec. 1922. nu. 34. & coram Pen. reg. dec. 174. & coram F. bag. dec. 17. nu. 20. seqq. & dec. 15. nu. 11. post Torre de pactis suis successi, & dec. 302. nu. 5. p. 16. rec. Torre de pactis suis successi lib. 1. c. 6. nu. 73. seqq. D. Palma alleg. 285. nu. 10. seqq. M. as. rd. de probat. conclus. 1262.*

2 Et ad exclusionem donationis, quælibet interpretatio sumi debet, ita ut potius error sit presumendus. *Corn. cons. 164. in fine lib. 3. Sured. cons. 290. nu. 53. seqq. Burat. dec. 232. nu. 3. & ibid. Adden. lit. A.*

3 Sic remissionem crediti, vel requiri expressam, vel tacitam, dicunt *Boer. cons. 68. nu. 86. lib. 3. Sured. cons. 150. nu. 136. Peregr. de fideicom. art. 54. nu. 21. Fontanell. dec. 154. nu. 8. seqq.*

4 Vel ex actu incomparabilitate, quæ alia conciliari non possit; atq; remissio desumitur, aliquod operari potest circa eius perpetuitatem, semper ad illius exclusionem sumi debet interpretatio, *Cass. lib. 2. c. 13. nu. 10. seqq. Morla in emp. iur. civil. tit. 11. de fid. instr. q. 8. nu. 1. seqq. Add. ad Bar. dec. 81. nu. 17. Rot. coram eod. dec. 36. nu. 11. & coram Consal. dec. 657. nu. 3. Nam nemo presumitur iactare suum, prout facit, qui suum credendum ratione remittit, & eius satisfactionem negligit. *I. Modestinus. ff. de donat. Beron. cons. 68. nu. 84. lib. 1. cons. 95. nu. 9. lib. 3. De iur. cons. 78. nu. 25. lib. 5. Menab. dec. 15. nu. 1. seqq. Gamma dec. 118. nu. 1. Rot. coram Pamphil. dec. 536. nu. 2. & dec. 582. nu. 7. D. Palma sup. n. 13. 14.**

5 Quæ presumptio fortior euadit inspecta qualitate personarum, & quantitate summe, puta si agatur de præterita remissione facta per

- per mercatorem, qui multo minus praesumi debet, quod voluerit iactare suum, cum lucris inhare solent mercatores, & ob id negotiationem exercent, vi ratiocinatur *D. Mansus conf. 343. nu. 79. Muta dec. 42. nu. 30. Mazzimé de summa, valde considerabili; & quæ ingens existimari potest, quia inspecta magis inuicibilis est remissio. Rain. conf. 23. nu. 38. lib. 5. Bec. conf. 72. nu. 71. Crant. conf. 86. nu. 3. Decian. conf. 15. nu. 5. lib. 3. Cypriac. contr. 334. nu. 2. Mansus conf. 275. nu. 36. D. Palma sup. nu. 15. 16.*
- 6 Remissio non inducitur per pensionem extrajudicalem, sicut per iudicalem. *Gratian. dist. 515. nu. 60. Et non obstat remittenti, & potest reuocari ante acceptationem. n. 95.*
- 7 Remissio caducitatis in emphiteusi, non inducitur per petitionem Canonis, nisi cum effectu quis fuerit consecutus, quod petit. *Gratian. dist. 515. nu. 11. & seqq. Altograd. conf. 124. nu. 76. seqq. lib. 1. Fulgin. de iure emphiteut. de solut. Canon. nu. 11. seqq. Tusc. lit. E. coul. 211. & 192. Corbul. de caus. priuat. ob non solui. Canon. ampl. 1. & seqq.*
Et debet solui sine contradictione, & dilatione, & statim sine termino. *Gratian. dist. 515. nu. 22. vbi Lucæ.*
- 8 Tacita non implementi proueniens exceptione, seu repetitione habet effectum solum respectu inobseruantie, iam commissæ, secus illius, quæ non dum euenit. *Gratian. dist. 515. nu. 61.*
Verum caducitatis remissio nihil operatur, si nullus pro absente accepit. *Gratian. sup. nu. 61.*
- 9 Si in Transfatione facta per patrem, cum alio, si pater in illa sibi referuauit solum iura filiorum masculorum, vnde ius suum sibi competens remissio. *Merlin. dec. 586. nu. 4. Mazzimé si illa referuauit tantum in casu extinctionis lineæ dicti Alij; Sic à contrario sensu deducitur, quod in casu non existentis lineæ, & sic per natiuitatem alterius, ius non referuauit, sed renunciavit. Rosacorum Cefo dec. 373. nu. 8. & in rec. dec. 150. nu. 20. p. 16. D. Palma alleg. 730. nu. 16. 17.*
- 10 Remissio facta in transfatione generaliter restringenda est ad limites causæ eiusdem transfationis, & sic ad præzentiones solum in dictis libus, & controuersijs deductis. *Nata. conf. 546. nu. 10. 11. Paris. conf. 20. nu. 77. Sord. conf. 321. nu. 48. 49. Nota dep. 108. nu. 2. p. 3. rec. Altograd. conf. 6. nu. 70. lib. 1. ex tex. l. si ex maiore. C. de transfat.*
- 11 Quæ conclusio procedit, etiam in casu, quo Ego habeam debitorem Titium in decem ex causa mutui, & ex alia causa in viginti, feci pactum debitori de non petendo ista decem, & generaliter de omni, & toto eo, quod petere possem, usque ad præsentem diem, queritur virtus ista generalis remissio, extendatur non solum ad decem, sed etiam ad viginti. *Angel. in l. obligat. ff. de pignori. Nata. conf. 546. nu. 11. 12. lib. 1.*
- D. Altograd. contr. 85. nu. 33. & seqq.*
- 12 Sic remissio iurium non includitur in qualibet libera, & generali administratione, tum ab homine, tum a iure concessa, nisi expresse dicatur. *Bemell. conf. 33. nu. 48. Altograd. contr. 82. nu. 33.*
- 13 Scientia pro inducenda remissione fidei committi debet esse certa, & specifica. *D. Palma dec. Luc. 379. nu. 6.*
- 14 Remissio pignoris per Procuratorem, quauis generalis, & omnium bonorum, fieri non potest. *Bemell. conf. 33. nu. 21. Altograd. sup. M. & rotta dist. 36. nu. 21. & seqq. Vbi quod remissio est donatio. Merlin. de pignori. lib. 4. t. 3. qu. 110. nu. 89. & 90. Vbi dicitur posse remittere, si haberet mandatum generale cum libera, ex T. b. q. 1. nu. 1. lib. 4.*
- 15 Creditor restituens suo debitori apocham, seu Instrumentum crediti, censetur remissum debitum, & debitorem liberasse. *l. 2. §. 1. ff. de p. l. 1. §. ff. de liber. legat. L. creditricem. C. de rem. pign. E. Ecclesiast. 2. nu. fine. l. 1. tit. pend. l. seruamus. filij. §. cum, qui ff. de leg. 1. Mendoz. de pacti. lib. 2. cap. 2. 3. Doctissimus Dom. Perr. de instr. edit. tit. 1. resolut. 3. §. 5. nu. 28. 29. Doctissimus Amyræ ob. 14. nu. 9. lib. 2. Morla in imper. tit. 11. qu. 8. C. l. lib. 2. contr. 23. Selgad. labyr. par. 1. c. 29. ex nu. 9. Gaud. de cred. 4. qu. 11. qu. 12. nu. 2169. Merlin. de pign. lib. 4. tit. 3. qu. 109. nu. 31. 34. D. Casp. de pacti. qu. 10. T. bor. vot. 80. d. nu. 12. Aretip. de fideiuss. §. 65. Tremaç. in qu. var. lib. 3. tit. de solut. ref. 18. Faillant. de fust. qu. 153. p. 4. d. nu. 88. Osuald. ad Donell. lib. 22. comment. 6. tit. 4. Quia qui tradidit Instrumentum, rem tradere videtur... l. 1. de donat. & hic nihil aliud est rei traditio, quam ipsa liberatio. l. si mulier. ff. de condit. ob. uisum. l. si spo. lib. 5. §. 1. ff. de iure dot. l. si p. p. textu. C. de transfat. l. 1. Menoch. de præf. lib. 3. præf. 140. nu. 2. seqq. T. bor. vot. 480. d. nu. 12. Pa. c. 12 de l. fir. edit. tit. 1. ref. 3. §. 5. nu. 28. 29. Nos ad Rom. conf. 70. nu. 1. 2. lib. 3.*
- Maximè concurrente lapsu temporis, consideratione sanguinis, sipe calculis rationibus. *Tusc. lib. L. coul. 338. Mascard. coul. 982. Sabell. §. solutio. n. 5. seqq.*
- 16 Amplia 1. Quamuis Instrumentum tradatur non ipsi debitori, sed illi, in cuius generali potestate stat debitor, puta Ecclesia est debitor, creditor restituit Instrumentum Summo Pontifici, nam tunc etiam censetur remissum debitum. *Menoch. de præf. 140. nu. 5. Nos sup. n. 3.*
- 17 Amplia 2. Quamuis tradatur Instrumentum, cuius originale est penes Notarium. *Menoch. l. ibid. n. 10.*
- 18 Amplia 3. Etiam si de eodem credito extrahantur plura Instrumenta, nam tradendo vnum, censetur remissum debitum. *Menoch. n. 8.*
- 19 Amplia 4. Vt procedat etiam è contra, nam si debitor, cui fuit traditum Instrumentum illud retro tradat creditori, censetur debitor se posuisse in pristina obligationem. *Menoch. sup. nu. 13.*

10. Amplius 5. Vi censetur remissum, etiam pignus, ac hypoteca d. creditoris. C. de remiss. pignori.
11. Tota difficultas est, an si sint duo debitor, si instrumentum traditur Vni, an censetur ambo liberari, vel vnus, & simul illi donari, actio contra alium. Quod censetur donatum, etiam creditum alterius. *Castilleo* pro. 23. lib. 2. *D. Capon de pactis* qu. 12. Quod censetur non donatum, sed cessum illi, cui traditur instrumentum, ad hoc vt agat contra correum pro sua portione, & creditor restituat. *Roensis de litter. camb. nota* 85. lib. 1. & *co. f. 7. nu. 6. Sed Menoch. d. pref. 140. nu. 6. d. iungit*, aut ille, cui traditur instrumentum non est aptus ad litigandum, puta mulier, puer, &c. vel creditor diues, & debitor pauper, & tunc procedit opinio *Castillei*, censeri donatum creditum alterius. Aut ille est persona apta ad iudicia, & procedit opinio contraria, hanc distinctionem sequuntur *Mendoza de pactis* lib. 2. c. 2. nu. 5. *Coler. de process. execut. c. 1. p. 2. nu. 76. Gratian. dist. 90. d. nu. 76. Duaren. in l. 2. ff. de pactis. Oñald. lib. 22. c. 6. lit. A. Olea de cessit. l. 9. §. 3. nu. 31. seqq. Nos sup. nu. 8. 9.*
12. Amplius 6. Si restitor legauerit apodictam, vel scripturam, vel librum rationis, nam videtur legere debita, & credita in eis contenta. *Mantica de coniect. lib. 9. tit. 1. nu. 9. Oñald. ad Donell. lib. 8. c. 19. lit. B. Faber. lib. 17. coniect. c. 10. Morla in empor. tit. 11. q. 8. Merlin. de pign. lib. 4. tit. 9. q. 109. nu. 34. D. Capon. d. qu. 10. nu. 5. Nos sup. num. 10.*
13. Limitatur tamen prima conclusio, si traditio non est facta à principali creditore, sed à procuratore non habente speciale mandatum, *Mench. d. pref. 140. nu. 14. seqq. Morla. d. q. 109. nu. 35. Nos sup. nu. 11.*
14. 2. Si alia presumpcio quam remissionis possit haberi, puta emptor ligaret cum alio super venditione, venditor traderet illi instrumentum, in quo adesset promissio pretij, vt se defenderet cum illo, hoc casu non presumitur remissio debiti. *Mench. sup. nu. 19. Vbi ponit alia exempla.*
15. 3. Si fuit traditum instrumentum non capiens ius in re, sed ius ad rem, ex quo ius ei non erat adhuc acquisitum. *Mench. nu. 20.*
16. 4. Si non probetur traditum instrumentum à creditore, vel suo nomine ab alio traditum, quia tunc presumitur aliunde habuisse sine consensu ipsius creditoris, praestitum si debitor est persona domestica. *Mench. nu. 21. Graues. conf. 500. Merlin. d. qu. 109. nu. 36.*
17. 5. Quando instrumentum modico tempore fuit apud debitorem, contra quem agere cepit Creditor. *Crauer. d. conf. 500. nu. 16. Menoch. sup. nu. 23.*
18. 6. Vbi creditor habebat pignus, & illud restituit debitori, nam tunc non presumitur remissum dictum debitum, per tex. clarum in l. 3. ff. de pactis. *Mench. sup. nu. 24. seqq. Castille. d. l. 10. tit. 23. nu. 3. Amaya obf. 24. lib. 2. Morla d. q. 8. de*

- fideiuss. P. Gregor. syntagm. lib. 2. c. 6. Valencia 11. Instrum. 3. ad l. 1. ff. de leg. 1. nu. 23. Mantica de coniect. lib. 9. tit. 1. nu. 5. Commun. lib. 5. comment. c. 4. nu. 2. D. Capon. d. qu. 10. nu. 15. Olea de cessit. tit. 1. qu. 3. nu. 30.*
19. Sic etiam si fuerit à creditore legatum debitori pignus, nam neque debitor censetur remissum, nec creditum exipsum, nec actio extinguitur. *l. 1. §. 1. ubi hanc ff. de liber. legat. nisi de voluntate in contrarium appareat. C. ysaie. contr. 479. nu. 1. Merlin. de pign. lib. 3. tit. 1. q. 17. rationem differentie inter legatum scripturam crediti, & legatum pignus ponit *Mench. sup. nu. 25. seqq. contra Faber. lib. 17. c. 10. coniect. tenentem contrarium bene respondet Amaya lib. 2. obf. 14. S. alged. labyr. p. 1. c. 29.**
20. Censetur remissum ius ipsum pignoris, neque hypotecam, & obligationem super illo pignore, sed super aliis bonis debitoris, post alios *D. Petra in tit. M. C. V. 166. nu. 146.*
21. Sic etiam censetur remissa hypoteca, si creditor restituit rem obligatam, per ipsum executam, vt dicit *Negus. de pign. p. 6. m. emb. 3. nu. 20. per text. l. 1. ff. de liber. legat. Mantica de tacit. tit. 3. l. 1. nu. 36. P. Melfer. in summa de contrah. c. 18. tit. de pign. & hyp. nu. 86. Conferunt tradita per *Franch. dec. 708. Morla in empor. p. 1. tit. 1. q. 8. Molina disp. 37. nu. 6. Calt. de credit. c. 4. q. 11. & 12. nu. 2570. Nos sup. nu. 16. seqq. Sabeli. §. creditor. nu. 93.**
22. Difficultas non levis est, si instrumentum crediti non tradidit creditor debitori, sed reperitur illud cancellatum, an censetur debitum remissum? Potest casus iste multipliciter accidere. Primus casus est, si instrumentum cancellatum reperitur penes creditorem, & tunc debitor presumitur liberatus. *gl. & D. d. in l. 2. §. 1. ff. de pactis Menoch. pref. 141. nu. 4. ex l. si theologi. sum. ff. de probat. l. Fullo. §. vlt. ff. de iur. iur. dist. 93. nu. 17. Arret. de solut. 2. §. 3. nu. 4.*
- Sed receditur ab hac opinione, si adintra contrarium coniecturae, quarum aliqua esset *Mench. d. sup. nu. 6. Arret. l. c. 2. §. 3.*
23. 1. Quando instrumentum reperitur cancellatum apud debitorem, & tunc sub distringendum est, aut debitor est domesticus, & familiaris creditoris, aut aliter suspectus, aut non, primo casu non presumitur satisfactum, sed illud furto creditoris sub tractum, nisi debitor esset bonae opinionis, & famae. *Mench. d. pref. 141. nu. 10. seqq. Menoch. decif. 60. nu. 7. nu. 8.*
24. 2. Casu presumitur satisfactum, vt decisum refert *Franch. dec. 391. Vin. dec. 45. nu. 6. Carrar. dec. 122. nu. 1. Motta voto 104. nu. 11. 12. Prill. ad Aff. dec. 299. infus. Fusi sing. 363. Arret. de solut. c. 2. §. 3. nu. 2. T. bor. vot. 80. nu. 11. p. 1. Ripa obf. 181. Roensis de l. i. camb. nota 85. Sed neque 2. casu presumi satisfactum, nisi conuenientibus alijs coniecturis, decisum refert *Xant. decif. 90. vel credim. potest probare non fuisse solum,**

tum. *D. Capon. d. q. 10. n. 14.*

35 Vel nisi probetur per debitorem fuisse sibi iradium cancellatum per creditorem, *Menech. d. pref. 141. n. 8.*

36 Maxime hodie nostris temporibus, quibus soler vtra consignationem instrumenti originalis cassari, fieri in margine instrumenti. *Protocollo Notarii*, quicquid, & cassatio predicta, & in illo continente venditionem aut qui introitus ad formam bullae, fieri retrovenditionem, ut probat *P. Aff. contr. 40. n. 33*. Qui dicit hodie difficile esse praeiudicium debitum satisfactum, per lapsum temporis, et quo in omnibus instrumentis creditur apponi pactum: Quicquid, Cassationem, & retrovenditionem fieri debere per eundem Notarium, qui fecit instrumentum debiti, licet alias per lapsum 40. annorum debiti solvendo praesumatur. *Lazar. conf. 65. D. Galea. contr. 14. Aff. de i. 13. n. 13. 21. 22. Medie. conf. 131. n. 15. T. h. dec. 179. n. 4. T. b. odor. alleg. 18. n. 19. Roman. conf. 169. R. Capyc. Latr. consil. 68. P. Aff. contr. 49. n. 31. seqq. Andreol. contr. 135. Pintell. dec. Sereph. dec. 137. Caracul. dec. 19. n. 28. Notar. q. 136. n. 4. Amator. f. 53.*

Maxime si debitor sit solvendo, & creditor pauper, & sollicitus in exigendo. *T. b. m. comp. dec. p. 3. 8. solutio*, sine recuperatio. *Prat. tom. 3. d. 8. Caron. ref. 103. Post. v. 50.*

37 Et si vivente debitori nonquam fuit petiti-
um. *Merito. contr. 87. n. 12. Caracul. d. dec. 19. n. 29. Menach. dec. Flor. 2. n. 13.*

38 Et ex qualitate, & indigentia Creditoris. *Bertaz. conf. 1. l. 18. n. 13. Andreol. contr. 138. n. 13. seqq. & contr. 57. D. i. m. Not. sup. q. 4. n. 2. 3. seqq. 10. 3.*

39 Quando instrumentum repositum cancellatum apud Tertium, & sic non praesumitur satisfactio. *Menech. sup. pref. 141. n. 18. Arctur. de solut. 2. 5. 3. n. 10.*

40 Quando instrumentorum reperitur cancellatum apud Notarium, & tunc si dicatur cancellatum nomine creditoris, cum solemnitatibus à iure requisitis, praesumitur satisfactum. *Menech. sup. n. 19. & seqq.*

41 Procedit quomodo esset statutum, ut solutio non possit probari, nisi per instrumentum publicum, cum per hanc cassationem bene probatur. *Menech. sup. n. 20. Fran. h. dec. 361.*

42 Et non solum statutum, sed etiam pactum valet iuratum, ut solutio probari non possit, nisi per publicas scripturas, ut decisum refert *P. Aff. ad Aff. dec. 398. Frimb. dec. 361. n. 4. Sanfel. dec. 185. R. Marin. ad Revert. dec. 435*, ubi decisum refert per *R. C. Merita d. 14. Not. sup. num. 24.*

43 Diximus supra, per restitutionem pignoris non praeiudicium creditum remissum, sed quid decedendum si creditor consensit rem sibi obligatam, alienari. Et dicimus debitore vendente, rem pignoratam, transferri dominium in emptorem, salvo tamen iure pignoris, *l. 2. ff. de*

pign. h. si dominium. C. cod. h. si debitor. C. de diff. pign. l. reu. C. de rem. ff. pign.

Si vero creditor consensit venditioni, eius hypotheca exinguitur. *l. 2. 4. C. de rem. ff. pign. l. si. ff. de vendit. & si voluntate ff. quib. mod. pign. Merlin. de pignori. l. b. q. tit. 3. q. 100. n. 3. Sub. g. ad. Labyr. p. 3. 2. n. 108. M. augil. de iust. q. 46. n. 9. Gratian. d. se. 326. n. 41. d. 750. Girba. conf. 12. n. 19. conf. 80. Marin. ad Revert. dec. 430. Hoppend. dec. 39. n. 29. Pacific. de solut. in sup. 3. 3. n. 388. & 518. Barbos. l. 1. c. p. 5. n. 95. ff. solut. matr. Cyrix. contr. 157. 344. n. 1. Ludov. dec. 67. n. 8. Roia. p. 5. rec. dec. 328. n. 35. 36. Stab. ref. 5. n. 34. M. augil. de iust. q. 46. n. 9. Nota post Merlin. de pign. dec. 7. Noguerol. ulleg. 22. n. 15. seqq. alleg. 3. n. 8. seqq. Carlenal. disp. 22. n. 10. Coler. dec. 270. n. 22. 3. seqq. Barbos. l. 1. c. p. 5. ff. solut. matr. Merenda lib. 2. c. 45. & lib. 24. C. 4. n. 130. Tuscit. S. reuel. 15. Christin. dec. 168. vol. 4. Canaler. dec. 528. Dich. dec. 124. Streph. dec. 356. n. 12. Muscard. conclus. 173.*

Quod inducitur remissio hypothecae super re obligata, ubi consensus praestitum in alienatione illius rei obligatae. *Card. Luca de cred. d. 29. n. 4. d. 34. n. 3. d. 35. n. 6. siue praecedat, siue subsequatur consensus d. d. 35. n. 8. S. aliquid. Labyr. p. 3. c. 2. d. n. 105. & c. 10. idem Carlenal. sup. disp. 23. n. 44 & 56.*

Consensus refutat ex petitione, aut receptione partis pretii. *Cm. d. Luca d. d. 35. n. 50. Quid si creditor recipiat pecuniam, putans debitorem solvere de proprio, non autem tenet. Id. de cred. d. 4. n. 8. Nisi creditor recipiens partem in actu receptionis fuerit protestatus eam recipere alio iure super dicta re, respectu residui. Stab. ref. 180. n. 57. 78.*

Inducitur remissio sepe re vendita ad instantiam creditoris cum receptione pretii, etiam quod res ad debitorem redeat. *Card. Luca de cred. d. 4. n. 3. intellige, ut redeat ex causa diversa, secus si resoluta, vel in effectum fuerit venio. d. d. 4. n. 6.*

Verum remissa hypotheca per creditorem, respectu unius rei obligatae, cum extenditur ad aliam rem similiter obligatam. *Gratian. & Luca d. 281. n. 8. D. Roeca disp. 150. n. 81. maxime quando remissio anterioritatis, sibi praestationis fuit restricta ad pretium rei hypothecatae obnoxiae, in gratiam debitoris, & in favorem eorum creditorum. n. 14.*

Sic hypotecarius creditor anterior renuncians anteriori super parte pretii tantum, non dicitur renunciare hypothecae, & iuri pignoris. *D. Roeca sup. n. 1. Et remanet hypotecarius creditor, licet deat praestationis. n. 3.*

Verum consentire non dicitur si ignoret rem esse sibi hypothecatam. *Andreol. contr. 274. n. 53. & contr. 306. n. 8.*

Hypotheca censetur remissa ex simplici consensu lo bonis diuina. *M. P. alius alleg. 278. n. 26.*

Et creditor super seudo cum regio assensu potest ad beneficium feudatarii debitoris hypothecae.

- Ronit. dec. 7. n. 44. lib. 3. Giarba. obs. 12. nu. 19. & obs. 80. Merlin. sup. q. 44. n. 11. Card. Luca. de cred. diff. 34. n. 4. 8. Co. sist. obs. 144. Quid vbi redemptio non fiat cum pecunia Tertij, sed debito- ris. diff. 34. n. 10. Anzic. contr. 349. n. 12.*
- 56 Consensus perimit hypotecam, siue in actu contractus fuerit praestitus, seu ante. *Merlin. de pign. d. q. 109. num. 46. siue post. Card. Luca. de cred. diff. 35. n. 8.*
- 57 Consensus creditoris in venditione rei debitoris, quo ad remissionem hypothecae non sufficit, si ille fuit accommodatus in certam, & determinatam causam, & debitor in aliam causam alienauit, post *Neguf. Merlin. d. q. 110. num. 71. & seqq. vbi penit plura exempla, diuersarum causarum.*
- 58 Nec sufficit quando consensus creditoris fuit limitatus, vt vendere possit debitor, sine tamen praedictio fuit hypothecae. *Lfi debitor §. in venditione. ff. quib. mod. pign. vel hyp. sola. Mantica de tacit. lib. 1. tit. 31. num. 46. Barbos. in l. 1. p. 5. num. 64. ff. solus. matrim. Merlin. sup. num. 78. 79.*
- 59 Vel quando consensus fuit accommodatus sub certa alia forma, puta inuestiendi pretium illius rei venditae. *Rota decif. 324. num. 3. p. 2. rec. Merlin. sup. num. 80. Rota post illum decif. 7. num. 4. 5. Et cum clausula: non aliter, nec alio modo, quae inducit formam. Caputaq. dec. 81. nu. 4. p. 3. Rota decif. 446. num. 5. p. 1. diuersi. & decif. 115. nu. 6. & dec. 619. nu. 2. p. 1. in rec. & dec. 286. nu. 2. & dec. 570. n. 40. p. 2.*
- 60 Idem si alienatio facta à debitore de consensu creditoris, nulla redderetur. *Lfi debitor §. 1. ff. ubi. mod. pign. vel hyp. sola. post Dec. Neguf. Mantica. Merlin. sup. num. 81. 82. 83. vbi num. 84. dicit in pupillo creditori consentiente, & num. 85.*
- 61 Vel si non consensit creditor, sed eius procurator, sine speciali mandato. *Merlin. sup. n. 86. seqq. Vbi secus si esset procurator generalis cū libera.*
- 62 Vel in filio fam. vel seruo. *Lfi ent. §. an pacifici. ff. quib. modis pign. vel hyp. post Neguf. Merlin. sup. nu. 91. 92.*
- 63 Vel si non sit sequuta alienatio, nam consensus est datus in alienatione, secus si non fiat alienatio. *Lfi ent. §. si voluntate. ff. quib. mod. pign. vel hyp. sola. Mantica de tacit. lib. 1. tit. 31. n. 51. Merlin. sup. nu. 94. vbi num. 95. quamuis secus, si alienatio, sed ficta, & simulata, & n. 96.*
- 64 Vel si consensus creditoris sit limitatus respectu temporis, nam ad huc consensus venditionis infra annum, vel biennium, & fiat post, non remittitur hypotheca. *Neguf. p. 6. membr. 3. nu. 32. Merlin. sup. nu. 97.*
- 65 Vel si aeternam venditio sequatur, mutet voluntatem creditor, & reuocet consensum. *Aretin. in l. qui Roma. §. cohypredet. ff. de verb. obligat. sed contra Mantica de tacit. lib. 1. tit. 31. nu. 37. & Merlin. sup. nu. 98.*
- 66 Sed opinio Mantica potest esse vera dummodo consensus non esset praestitus in actu reuocabilitate tradita à Rom. num. conf. 343. num. 38. *Fusar. de substat. q. 719. n. 8. Et dummodo abfens non existeret is, ad cuius fauorem emanauit consensus, quia ante acceptationem non est perfecte ius quaesitum. Pet. a de fideicom. q. 8. nu. 50. & 515. Fusar. d. q. 719. n. 18.*
- 67 Vel in hypotheca ac iure condicionali super eo posita, & existente, vt in legatis, vel fidei commissis non dum purgatis, & in alienante pendente conditione. *Dec. conf. 105. nu. 22. lib. 3. Pacific. de Salustianis p. 5. c. 1. num. 71. 72. Sed contra sunt Fusar. q. 560. Sed explicat Fusar. ibid. nu. 8. 31. Surd. conf. 70. nu. 4. seqq. Perrey. art. 40. n. 86. seqq.*
- 68 Vel si creditor consentiat super corpore, vel re certa, nam non censetur remittere hypothecam in aliis. *L. 2. ff. de remiss. pign. Lfi debitor §. 1. Lfi ent. §. voluntate. ff. quib. mod. pign. vel hyp. sola. Gratian. diff. 292. nu. 9. 21. Rota dec. 300. num. 3. p. 1. rec. Quae conclusio procedat, etiam si concurrat iuramentum, & generalis renunciatio. *Gratian. sup. num. 10. 11. Merlin. sup. num. 102. 103.**
- 69 Vel si licentia fuit concessa debitori, sed ipse desijt possidere, & tertius possessor vendidit, respectu viutemporis, & venditoris consensus locum non habet. *Lfi ent. §. si debitor. ff. quib. mod. pign. vel hyp. sola. & ibi gl. Neguf. p. 6. membr. 3. nu. 32. in fine. Merlin. d. q. 10. n. 104.*
- 70 Creditor, & quando possit cogi hypothecam remittere. *Cyriac. contr. 373.*
- 70 Sed id, quod diximus, quod creditor consentiens venditioni rei sibi obligatae perdat ius suum super illa re, an procedat in muliere, quoties ex consensu, sine expressa renuntiatione per ipsam facta de hypotheca, quam habet super bonis pro dotis restitutione obligata, indotaeta remanet? *DD. non conueniunt, nam aliqui tenent quod ex tali consensu sibi praediceret, alii non, quod talis renunciatio sit species fideiussionis, & sic gaudeat Felteno, sed Nobis semper placuit prima opinio, quod sibi praediceret, nam talis consensus non est fideiussio post P. Affl. contr. 5. & alios DD. citat per Nos sup. in obs. d. conf. 7. Rontu nu. 46. & seqq. Card. Luca. de cred. diff. 29. nu. 4. diff. 34. nu. 3. diff. 39. n. 6.*
- 71 Verum ipsi mulieri ex aliis posset consuli, si nempe ex tali renuntiatione resoluatur enormissima laesio, nam stante immissione rescinderetur talis renunciatio. *Cancr. var. p. 3. e. 15. nu. 10. Merlin. de pign. d. q. 18. lib. 2. tit. 1. nu. 68. 69. D. Moderna. contr. 21. num. 23. Luca ad Fraub. dec. 84. Nos sup. n. 49.*
- 72 Et licet, vt diximus, quod creditor consentiens alienationi rei sibi hypothecatae, operetur remissionem hypothecae, non tamen operatur remissionem crediti. *L. postquam. ff. de pallis. Neguf. de pign. p. 6. membr. 3. nu. 11. 44. 37. Dec. in l. creditor. l. 19. ff. de reg. iur. Merlin. de pign. lib. 4. tit. 4. q. 110. n. 105.*
- 73 Sic etiam consentiens alienationi bonorum

- debitoris, ad fauorem aliorum creditorum, operatur remissionem proprii iuris competens tempore præstiti consensus, sed non iuris, quod tunc temporis non competeat, & excusabile non erat, sed postea superuenit. *Rota p. 11 rec. dec. 217. n. 24. & seqq.*
- 74 Quod procedit, siue præcedat, siue subsequatur, per ratiabitione, *Card. Luca d. disc. 35. num. 8.*
- 75 Amplia ut remissio inducatur etiam pro credito postea superuenito. *Idem Card. de credito. disc. 34. nu. 13.*
- 76 Intellige conclusionem si redemptio non fiat cum pecunia Tertius, sed debitoris. *Idem Card. de credito. disc. 34. nu. 10.*
- 77 Quis liberatur ab obligatione soluendi pretium ratione rei, si eam dimittit volente creditore. *Salgad. d. byr. p. 3. r. 2. Olea de cess. iur. tit. 1 qu. 1. d. nu. 50.*
- 78 Liberatio contingit ex qualibet satisfactione admissa a creditore, & si effectus solutionis ex ea non sequatur. *Salgad. l. byr. p. 3. r. 2. d. nu. 31.*
- 79 Remissio debiti potest fieri per creditorem, etiam in præiudicium sui creditoris hypothecarii, supposita bona fide. *Cancer. var. lib. 3. c. 1. nu. 32. 6. D. Trifany der. 8. nu. 27. C. opod. disc. 100. tom 2.*
- 80 Liberatio generalis facta cum clausulis amplissimis, suffragatur quo ad omnia in genere cogitata, licet non expressa. *Idem tunc militari. ff. de testam. milit. Duran. dec. 362. nu. 5. seqq. Vrecol. consil. 99. nu. 19. seqq. Rota p. 9. rec. dec. 247. nu. 16. seqq. & dec. 357. n. p. 9. & par. 10. dec. 144. Sabell. §. quæstio. 8. trausfatio. num. 8. Surd. dec. 217. & 176. & ibi Hodern.*
- 81 Liberatio cum clausula: Cuiuscumque generis, & speciei sit, ad quæcumque summam ascendat, & quocumque, rapite, & occasione, extenditur ad omnia, etiam in correlative iuris, ut non possit allegari læsio, quantumvis enormissima. *Alex. consil. 105. nu. 3. lib. 6. Duran. dec. 362. nu. 14. seqq. Vbi limitat quando fuit per dolum extorta, & in fauorem illius, cui aliqui per dolum adeit, & nu. 16. quando remittens taliter ignorabat factum, quod si sciuiisset, verisimiliter nõ liberasset, & nu. 17. Quando importet donationem ob causam finalem, quæ non sit vera, sed falsa, & erronea, Vrecol. d. c. 99. vbi. 2. Rota p. 9. rec. dec. 247. nu. 14. seqq. & dec. 357. Sabell. §. liberatio. nu. 2.*
- 82 Liberatio generalis, quando præcessit petitio, & prosequutio pariter generalis, comprehendit omnia, exceptis illis, quæ dolo essent occultata, & quæ iure domini vindicari possent, & si sit facta a patre non præiudicat quo ad res, & bona filiorum. Sed quando petitio, & prosequutio fuit specialis, restringitur liberatio, licet generalis, ad rem petitam tantum, vel iuxta causam expressam, & ad rem, de qua agebatur, vna cum illius accessoriis, & appendicibus, & cõnexis, nisi ex obseruatione subsequuta per multum tempus aliter appareat, ut quia nil vterius

- fuerit petitum, vel nil fuisset aliqua reseruata, quia tunc reliqua non excepta, nec reclusa, comprehenduntur. *Affl. dec. 319. nu. 5. seqq. Meno b. lib. 3. pref. 151. nu. 2. seqq. Vrecol. d. c. 99. Rota p. 9. rec. dec. 247. n. 29. seqq. & dec. 357. & p. 10. dec. 144. Sabell. sup. n. 3.*
- 83 Liberatio facta verbis vniuersalibus, & amplissimis, quæ salua ratione recti sit, mox restringi non possunt solum ad rem petitam, & de qua erat controuersia, ut quando fuit dictum ex quacumque causa, vel occasione cuiuscumque debui, comprehendit omnia, & non restringitur ad causam expressam, cum in dubio non sit recedendum a generalitate verborum, & sic extenditur etiam ad ea, quæ in genere tantum fuerant cognita, quando fuit iuxta expressum, unde patet cauendum esse a sermone nimis effuso, quo liberantes, & renunciantes iuribus suis incidunt in periculum sibi præiudicandi plusquam cognouerunt. *Affl. disc. 319. Menoch. lib. 3. pref. 151. num. 17. seqq. Marta vat. Pif. 223. nu. 10. seqq. Ger. Spm. consil. 18. n. 17. seqq. Altograd. consil. 68. nu. 68. lib. 1. Surd. dec. 217. nu. 9. seqq. Sperr. d. dec. 29. nu. 5. seqq. Vrecol. d. c. 99. Rota p. 9. rec. dec. 247. 357. & par. 10. dec. 144. Sabell. sup. nu. 4. & §. quæstio. 110. nu. 1.*
- 84 Quod liberatio plena, & generalis restringatur semper ad speciem contractus, de quo agitur, & non vltra. *Gratian. disc. 292. n. 15. seqq.*
- 85 Quod liberatio generalis ex certa causa non comprehendat aliam causam, & quando secus, *Tuñ. d. l. c. consil. 326. Vrecol. d. consil. 99. vol. 2. Rota post eundem Vrecol. de translat. de iur. 27. Rota p. 16. rec. dec. 351. Sabell. §. translatio. nu. 8.*
- 86 Liberatio quantumvis generalis non suffragatur quando ille, in cuius fauorem facta fuit habebat explicitam scientiam eorum, quibus renuntiatur, sed dolo non expressit, nuncius forte futurum, quod non fieret liberatio, si exprimere. *Crauer. consil. 192. nu. 13. seqq. Cancer. v. r. lib. 1. c. 15. nu. 52. seqq. Duran. dec. 362. nu. 6. & 7. Vbi alia nu. 10. Vbi non extendatur ad dolose commissa. Et dolus futurus non potest remitti nisi consistat tantum in omittendo. D. Crespi obfer. 93. par. 2.*
- 87 Liberatio generalis quantumvis amplissima restringitur, aut ampliatur ex causis expressis in præstatione, ex quibus vti finalibus dignoscitur mens contrahentium. *Surd. dec. 217. Meno b. lib. 3. d. pref. 151. nu. 8. seqq. Duran. dec. 362. nu. 8. Vrecol. d. consil. 99. vol. 2. Rota par. 16. rec. dec. 351.*
- 88 Quod liberationis causa, vel ratione cessante cesset, & ipsa liberatio, & sic quantumcumque sit per ampla, & prægnantia verba concepta, si illius causa non possit ex proprietas sermonis adaptari ad aliquam speciem debiti illius non comprehendit. *Idem tunc cessante causa verb. liberat. omni n. 179. Vrecol. sup.*
- 89 Quod liberatio generalis per verba generalia, & prægnantia ad vno alteri facta, puta unum iurum, quas ille ipsi quocumque, & causa

- debuisset, à debitis etiam ignoratis debitorem regulariter tutum reddidit. *Surd. conf. 267. nu. 23. 24. lib. 2. & der. 176. nu. 1. & seqq. ar. dec. 217. nu. 9. seqq. Seraphin. der. 317. nu. 3. p. 1. Hoesed. conf. 49. nu. 1. lib. 1. Tuse. lit. L. concl. 326. à nu. 9. Farinae. de i. Possib. p. 2. dec. 409. nu. 3.*
- 90 Non solum à debitis similibus ei, de quo principaliter agitur, sed etiam longè maioribus, causantibus illis verbis: quacumq; ex causa. *Natta. conf. 410. nu. 7. lib. 2. Curtian. conf. 191. nu. 21. lib. 3. Hond. d. conf. 49. nu. 11. seqq. post mille Castill. quodlib. 4. c. 42. ex n. 33.*
- 91 Sed non potest extendi, nec extenditur ad debitum ei speciem per hæreditatem non dum aditam, nam tale creditum queritur additione hæreditatis. *Item hæredes 234 ff. de acquir. hæred. Immo liberatio quantumvis generalis, nihil operatur quo ad ignorata, & multo minus ad debita non dum quæsitā, ex textibus claris. l. heres frater 35. & l. cum emptor. 47. §. Lucius. ff. de pactis. l. cum æquibona §. l. qui ruma. tutor huius in prin. & §. 1. ff. de test. l. si de certa 31. c. eod. l. mater. de decens 19. vers. ceterum. ff. de iustici. l. am. l. fin. §. idem ff. de rati. l. indeb. l. Lucius Titius 12. in fine, & l. Aurelio 20. §. Caus. vbi Bart. & alij. ff. de liberat. legat. l. qui Roma 122. §. vbi. in l. Ag. vbi Bart. nu. 4. l. sum. 4. & 47. Ripa nu. 10. l. 12. ff. de verb. obligat. At seard. de probat. contraj. 1252. §. si in Marg. rit. ver. concl. ver. quietatio. l. vbi in comp. dec. verb. quietatio. Rota p. 10. der. 43. Vbi quando refertur etiam ad debita futura, habentia tamē causam de presenti.*
- 92 Ex in terminis huiusmodi generalium liberationum, transactionum, & aliarum dispositionum, vltra sup. en. tas. dicunt *Dyn. Maxell. conf. 128. Guid. P. pa. dec. 228. Capra conf. 112. nu. 3. Natta. rosp. 546. nu. 14. seqq. lib. 3. Tiraq. brocl. essia. de causa p. 1. nu. 146. Gabriel. rosp. 11. de regul. iur. concl. 4. nu. 21. seqq. Surd. der. 217. nu. 1. seqq. & nu. 15. & conf. 418. à nu. 7. lib. 4. Esob. d. rat. ocl. c. 4. à nu. 5. & 20. Gattier. de iuram. p. 1. c. 61. nu. 21. Seraphin. de priuilegiis. prin. 74. nu. 139. & prin. 119. nu. 1. Tuse. d. con. luf. 316. nu. 21. 22. 43. 45. & 66. & tom. 2. lit. C. concl. 754. Grat. ad. d. f. 134. nu. 10. & d. f. 737. nu. 11. seqq. Fab. in C. lib. 2. de transact. def. in. 6. l. 32. Farinae. dec. non. l. tom. 1. der. 549. nu. 3. post alios Castill. lib. 4. cap. 41. nu. 72. 73. & cap. 42. ex nu. 2. ad 32. & à nu. 49. & lib. 5. tom. 6. c. 116. Diodorus Tildenius de iurisprud. ex temp. lib. 2. c. 19. vers. conventiones. optime Doffi. D. Fel. d. f. 11. 8. nu. 6.*
- 93 Liberatio facta, & solidatio inter socios, quantumvis generalis non comprehendit negotiationem diuersam, & separatum. *Escob. de ration. a. 40. nu. 21. seqq. Eich. der. 177. Rota. post Ptecol. de transact. dec. 27. Rota p. 16. der. 351.*
- 94 Liberatio quantumvis amplissima facta, Administratori, potest quandoque reuocari, quando administrator ostendat bonam administrationem fingendo conscientiam iuridicam, & assecurando de bona, cum mala esset. *l. si quis affirmans. ff. de dolo. Crauet. rosp. 192. nu. 14. Duran. q. dec. 362. nu. 9. Sabell. §. tutor. nu. 21. seqq.*
- 95 Sic liberatio obtempta non operatur quando vere ratio non fuit reddita, per exhibitionem partitarum, calculationum diligentem, & restitutionem reliquorum. *R. ta. p. 9. rec. dec. 436. Nafard. con. l. 1256.*
- 96 Liberatio generalis non comprehendit ea, quæ iure domini vindicari possunt. *l. Aurelius. §. Aschiz. ff. de lib. legat. Menoib. v. p. r. f. amp. 151. nu. 5.*
- 97 Idem in liberatione facta per viam legati. *Idem Menoib. l. b. 4. p. r. f. 164. nu. 12. seqq. Altograd. conf. 68. nu. 3. lib. 1. Vbi amplius etiam, si esset clausula pro omni, & toto eo, & c. Sperell. dec. 20. nu. 3. seqq.*
- 98 Liberatio à molestiis promissa verbis exuberantibus semper debetur, etiam si agatur cum fideiussoribus dictam liberationem promittentibus, vigente tamen eadem causa promissionis, nec restringitur ad aliquod tempus. *Rota p. 11. rec. dec. 77.*
- 99 Ex debetur dicta liberatio à molestiis absq; vlla discussione veritatis, & qualitis illarum, quia sic obligatus debet de illarum exceptionibus agere contra molestantes, non contra molestatos, cum sufficit molestias de facto esse illatas, non attentio, an iustas, vel iniustas sint, ad effectum consequendi liberationem promissam. *Rota p. 18. rec. dec. 772.*
- 100 Sed quando qui liberationem à molestiis promissit, licet in se suscepit, & illam defendit, non potest interim aliud à molestato pretendi, quia sic satisfactio promissæ liberationi, nec ideo molestatus transigere potest cum molestante, & transigendo non habet actionem ex stipulatu contra promittentem, qui suæ satisfecit obligationi, assumendo in se litem, & causam defendendo, *visi sunt* Sed exceptio doli remouetur, cum sit factum voluntarium, & culpofum, ad quod liberationem promittens, non obligatur. *C. oia de fact. l. 1. n. 1. & ignor. rent. 1. d. f. 48. Valeronde r. f. f. f. 5. 95. nu. 38. Rota par. 18. rec. dec. 626. Sabell. §. liberatio. nu. 14.*
- 101 Consensus ex sola presentia creditoris, alienationi, non dicitur ad effectum, vindicatur remissa hypotheca. *Mertin. de pign. lib. 4. tit. 3. q. 110. n. 51. seqq. & lib. 2. q. 88. n. 45. seqq. ex l. f. cat. 8. §. non videtur ff. quib. mod. pign. vel hyp. sola. ex ratione quia fiebat ius suam esse lib. salu. Menoib. lib. 6. p. r. f. 90. n. 21. Christin. dec. 168. vol. 4. Gattier. d. l. c. 4. q. 12. nu. 2162. & seqq. Vbi l. 1. de hac materia Andreol. con. r. 349. nu. 56. Fab. in C. de fin. 2. C. de reu. ff. pign. R. Marin. ad Reu. dec. 39. nu. 3. 4. Mantica de test. lib. 1. l. 11. 31. nu. 37. B. r. b. o. j. in l. quadosi 34. nom. 160. ff. solut. mar. vbi nu. 163. d. i. n. g. u. i. t. Surd. dec. 302. nu. 6. Rota dec. 788. nu. 14. p. 1. auerf. Duran. dec. 268. nu. 8. Pacifico de Salutan. insp. 1. c. 5. nu. 93. seqq. vbi*

- nn. 60. limitat quando longa, & diuturna concurreret paricidia. *Cyriac. contr. 425. nn. 77. 78. An. Robert. serm. in .p. 4. cap. 14.*
- 102 Verum consensus etiam iacius sufficit, quando res non requirit esse debere expressum. *Merlin. sup. nn. 56. vi. in proclamare facto contra omnes creditores n. 57. 58.*
- 103 Præsentia sola quandoque præiudicat, ut *Negus. p. 6. s. 2. m. 23. Gant. de credit. c. 4. n. 2160. Primus est, ut diximus in creditore consentiente. sup. num. fauore libertatis. l. 1. C. de rem. s. pign. vbi gl. & Bal. Maut. ca. de tacit. lib. 1. tit. 31. nn. 39. Pacific. d. c. 5. num. 63. Merlin. sup. num. 60.*
- 104 2. Fauore Religionis, vel Pie causæ. *auth. si seruus. C. de Episc. & Cler. c. si seruus. dist. 15. 54. Mantica sup. num. 40. Pacific. num. 60. Merlin. n. 61. 62. Vbi de rigore nō debet sic de æquitate, Euerard. in topic. de libert. ad piam causam, nn. 12. Vel libertatis. l. 1. C. de rem. s. p. g. vbi gl. Mantica de pac. l. lib. 1. tit. 31. nn. 39. Pacific. de Saluati. c. 5. num. 63. Merlin. sup. n. 60. & lib. 2. q. 88.*
- 105 3. Fauore Fideiussoris hypothecæ. C. de remiss. pign. *Negus. d. p. 6. m. 3. n. 25. Perger. de iure fisci, lib. 6. tit. 4. num. 14. Sord. dec. 302. n. 8. Mantica de tacit. lib. 1. tit. 31. nn. 41. Merlin. sup. num. 66. 67. Vbi num. 68. & bene limitat in creditore ignorante alienationem.*
- 106 3. Fauore pupillorum, *Felin. in c. nonne, nn. 7. de presumpt. Pacific. insp. 3. c. 5. num. 62. Merlin. sup. n. 69.*
- 107 4. Vbi cumque creditor præsens iacuerit animo decipiendi, nam tunc sibi præiudicat in hypothecæ in pœnam animi decipiendi, & doli præstiti, *l. si sine, ff. ad Velleian. l. mulier, l. 1. C. de distract. pign. Negus. p. 6. memb. 3. n. 25. Bant. in l. aqua doli, nn. 16. seqq. ff. solut. matrim. Merlin. sup. num. 70. & q. 63. lib. 2. & q. 18. d. lib. 4.*
- 108 Creditor liberans vnum ex fideiussoribus, sibi non præiudicat quo ad alios in solidum obligatos, ita ut possit solidum ab illis consequi, si renunciauerit omnibus beneficiis fideiussorum, *Franc. dec. 476. vbi etiam Luca, Sabell. s. fideiussor, nn. 23. & reul. 30. num. 28. Menoib. lib. 4. pref. 164. Sabell. s. tutor. nn. 15. s. l. 5. a. t. m. n. 59. Sperell. dec. 29. n. 8. seqq.*
- 109 Verum creditor non potest liberare vnum ex pluribus fideiussoribus simul obligatis, cum vnus quisque aliorum etiam contemplatione intelligatur se obligasse, ac vi mutuum, siue communicabile iner eos esset periculum, & non aliter, *Franc. dec. 55. S. c. r. a. s. dec. 865. Mant. de fideiuss. s. l. 6. c. 5. num. 26. S. al. ad lib. p. 2. cap. 15. num. 18. 19. Ideo si liberauerit, sibi tantum, & non a liis fideiussoribus præiudicabit, Sabell. s. r. ditor, n. 37.*
- 110 Creditor liberans vnum ex debitoribus, siue correum, vel socium, vel in solidum obligatum, sibi non præiudicat quo ad portiones aliis tangetores, nisi sequatur satisfactio, *Gratian. disc. 86. num. 33. seqq. Sord. dec. 270. Affl. dec.*
319. num. 13. *Franc. dec. 474. Idem Gratian. disc. 906. num. 33. seqq. T. n. s. l. c. l. com. 300. Olea de c. eff. in. 187. q. 2. num. 43. seqq. Sabell. nn. 28. Cyria. contr. 113. num. 8. 9. contr. 280. num. 10. seqq. Vbi quod liberatio supponit præcedentem administrationem, Et facta cum clausula omni modo meliori, vel mediante Aquilana stipulatione, vni correo debendi, & non per viam transactionis liberat etiam alios, *Gratian. sup. d. f. 906. num. 11. seqq. Et facta vni tutori, qui prius erat conueniendus, liberat alios, Sabell. s. liberat. o. n. 16. Rota dec. 178. num. 14. f. 99. p. 9. Vbi in censu, quod liberatio fundo, ad fauorem illius domini, huius iuribus contra alios obligatos, census non remanet extinctus, sed subsistit contra alios, tanquam super fundo alieno de consensu domini.**
- 111 Liberatio facta vni tutori vel administratori non prodest alijs. *Gratian. disc. 86. num. 33. & seqq. c. l. 1. vbi gl. & D. C. de transact. h. o. a. p. 9. dec. 368. n. 32. seqq. Et de omni transactione, vi prius sit tantum transigendis, & non alijs. *Precol. de trans. p. 73. num. 26. 28. & q. 100. num. 31. & seqq. Vbi quando prodest alijs.**
- 112 Facta liberatio vni ex pluribus scis debendi quid dicendum, *Gratian. sup. T. n. s. l. c. l. com. 300. 5. bell. s. transactio n. 15. Affl. dec. 319. n. 13. Franc. d. c. 476. idem Gratian. disc. 906. num. 11. & seqq. Bich. dec. 631. num. 15. vbi sic, facta liberatio, scilicet censu extincta.*
- 113 Prodest liberatio illius, contra quem pro parte erant cedendæ actiones. *Sord. conf. 270. Monton. de tuer. 39. n. 127.*
- 114 Quod liberatio facta ob vno ex correis credendi perimat obligationem, etiam respectu alterius. *l. 2. ff. de duobus reis. vbi Knebel. nn. 97. Bich. dec. 367. nu. 9. & seqq.*
- 115 Liberatio legata tutori, vel Administratori filiorum, & facta principali prodest fideiussori, *Menoib. lib. 4. pref. 164. Sabell. Mantica, nn. 15. s. legatum n. 59.*
- 116 Liberatio legata à molestijs, vi scilicet legatarius debebat liberari ab omnibus molestijs, quid imponeret, *Rota p. 9. rec. dec. 148. & 247. 357. & p. 10. dec. 144. Vbi quando possit referri etiam ad debita futura, habentia tamen causam de præsentia.*
- 117 Liberatio legata tutori non continet solutionem reliquarum, nisi sit dictum, nec id, quod potest vindicari ab eo, sicut à quolibet extraneo. *Sperell. dec. 2. p. n. 8. seqq. T. n. s. l. c. l. com. 318. l. 2. c. l. 457. Augell. de off. lib. 2. q. 15.*
- 118 Tutor liberans à restitutorum de reddenda ratione tutelæ, non est omnino exemptus, sed tantum à stricta, & scrupulosa quadam redditione, nam nihilominus tenetur restituere omnia penes se existentia, & quæ dolo desistit possidere, vel consumpsit, non obtinere, etiam legato omnium, quæ ex huiusmodi redditione tutorem constringit remanere debito, quia tale legatum non extenditur ad dolose commissa, & dolus futurus remitti non

potest Borgn. d. tut. nu. 207. Alex. conf. 62. lib. 4. Linc. conf. d. c. 187. num. 11. 12. Vin. opin. 106. Mon. tan. de tut. c. 38. nu. 10. & seqq. c. 39. num. 47. 51. seqq. D. Crespi obf. 98. p. 2. Merend. cit. lib. 8. c. 10. Rota p. 11. rec. dec. 62. num. 5. Gasp. Mansius decif. Palat. q. 43.

Nisi testator dixerit, quod redditis rationibus, quidquid apperebit esse debitorem, id ei iure legati sit relictum, quia tunc esset liberatus, etiam si quid dolo commiserit. Angelus de confess. lib. 2. c. 15. num. 7. & seqq. de quo dubitat Sabell. §. tutela. num. 15. Mansius sup. nu. 12.

- 119 Quod sane dicta liberatione non possit tutor citra dolum conueniri, nec condemnari, & standum sit paritiis in suo libro scriptis, donec contrarium probetur. Rota p. 2. rec. dec. 762. num. 8. p. 3. dec. 331. n. 1. seqq. & p. 4. dec. 409. nu. 2. seqq. p. 10. dec. 323. nu. 6. p. 11. dec. 165. num. 17. & p. 14. decif. 112. num. 5. seqq. Sabell. d. §. tutela. num. 5.

- 120 Tutor si verè rationem non reddiderit, cuncta diligenter disponendo, & restituendo, non iuuatur liberatione, vel quietatione, licet iurata sibi à minore facta, etiam cum decreto iudicis, & consensu consanguineorum. Gratian. dist. 563. nu. 39. seqq. 761. C. u. l. er. decif. 225. Menoch. de arbit. c. 209. nu. 37. seqq. Montan. de int. c. 38. nu. 4. seqq. & num. 118. seqq. vsque ad n. 189. T. b. m. de tut. & curat. dec. 3. tract. 10. lit. 34. nu. 19 fol. 1060. Christin. dec. 191. num. 11. dec. 162. & seqq. vol. 3. Angelus de confess. lib. 2. q. 13. Merlin. dec. 603. Farinac. conf. 96.

- 121 Creditor negligens in exigendo à debitore principali sibi præiudicat quo ad fideiussorem. Manr. de fid. insp. 2. fol. 8. c. 42. & fol. 10. fol. 23. Mezon. dec. Flor. 30. Rott. dec. 43. Vbi nostra addit. Ger. Sp. n. conf. 39. nu. 13. seqq. Merlin. de pignori lib. 5. qu. 57. Sabell. §. fideiussor. n. 42. Dicemus q. seqq.

- 122 Creditor foris, interesse, pæne, & aliorum accessuorum, recipiendo suum, videtur remittere dicta alia, debita officio iudicis, secus iure actionis, & principaliter, Gratian. dist. 244. num. 33. 240. num. 25. c. 33. nu. 13. c. 130. num. 33. c. 143. num. 17. c. 455. nu. 26. c. 857. nu. 5. & 18. Tuf. lit. I. c. 303. 306. Staheu. de interest. lib. 1. qu. 23. & lib. 2. tit. 3. Magan dec. Flor. 42. R. Marin. ad Reueri. dec. 443. num. 3. T. b. eod. alleg. 69. num. 5. Dext. dec. 45. post mille Nos ad Rott. conf. 36. num. 11. seqq. lib. 1. Vbi tota materia quem videant DD. Lectores. Sabell. §. interesse. nu. 30. Gait. de credit. c. 3. tit. 1. nu. 56. & seqq. Ludouic. dec. 93. & ibi Addit. Rota p. 16. dec. dec. 245. & p. 17. dec. 127. num. 13. seqq. Angelus de confess. lib. 1. qu. 11. num. 51. Rott. dec. 9. vbi nostra addit. Marin. ref. 198. lib. 1. vbi Rodoc. & Lues. Secus quo ad Fiscum, Marin. ad Ren. sup. Et secus cum profectione, Dext. dec. 50. Nos sup.

- 123 Creditor conatus recipere particulares solutiones censetur remississe damna, & interesse, ob id, sibi causata, Sard. dec. 345. & ibi Ho-

dierna, & dec. 69. n. 6.

- 124 Creditor petens certam summam in iudicio, absque aliqua conditione laxatus, non videtur taceri sibi plus non deberi, & non sibi præiudicat reliquum, de iure debitum petendum, Rota in nouiss. p. 7. dec. 45. n. 22. Duran. dec. 419. nu. 8. Allograd. conf. 24. nu. 43. lib. 1. Barbos. de claus. claus. 1. 8. num. 5. Tuf. lit. C. conclus. 1061. num. 5. Christin. dec. 157. nu. 11. vol. 2. Leoncill. dec. 63. n. 7. Olea de cess. int. tit. 5. q. 11 in miscell. 34. seqq. Vbi limitari nisi petat, vel accipiat pro residuo. Et quid pro residuo accipiat à fideiussore, an possit fideiussor totum repetere à debitore, vel si sit creditor ex pluribus causis, nempe iure p. oprio, & cesso, an peritio, vel acceptio pro residuo, referatur ad omnia, ibid. S. an sel. in praxi fol. 34. Sabell. d. §. tutor. n. 43.

- 125 Creditor recipiendo fructus ex pignore, tenetur res in sortem impurare, & sic extinguat sortem principalem, nisi compensentur cum vfuris ex mora debitis, vel cum expensis in illa factis, intelligendo quando fructus huiusmodi recipiuntur fideiorem in genere suo, cum sorte, & alias secus. Gait. de credit. c. 4. qu. 8. nu. 979. & seqq. Sabell. §. fructus. nu. 8. seqq. Merlin. de pign. lib. 5. tit. 1. qu. 45. Tuf. lit. F. concl. 506. & lit. P. concl. 534. Pacific. de Saluam. in p. 4. c. 1. Diana resol. moral. o. 1. tract. 7. ref. 36. Fogand. de inst. & con. tract. lib. 7. c. 7.

- 126 Non tamen fructus percepti ex pignore per creditorem exiuent sortem, quando bona fuerunt obligata pro illorum æquualentia, ita vt non addit ipse luicionis, cum iure habeantur pro derelictis, & pleno iure spectent ad crediorem, qui propterea facit fructus suos, tanquam ex propria re perceptos, Gratian. dist. 422. num. 14. 5. dist. 986. num. 11. Gait. de credit. c. 4. n. 1097. Merlin. d. q. 45. nu. 73. seqq. Tuf. d. conclus. 506. nu. 12. Rota p. 1. rec. dec. 46. n. 7. & p. 18. dec. 218. vbi de muliere remittente bona viri pro dote, vt ei non impendantur fructus, & dec. 508. n. 17.

Sed huic communi sententiæ repugnat vfus communis iudiciorum, maxime vbi non constat de mente debitoris, quod habuerit rem pro derelicta, Rota post Possib. de subast. de. 2. 3. Lotard. de vsur. qu. 12. Nisi adfint coniecturæ translationis domiui in crediorem, Merlin. d. qu. 45. nu. 76. 77. Sic non imputat, si accipiet in emptionem, Diana p. 11. tract. 7. ref. 20. Sabell. §. vendi. ion. 56.

Quando fructus percepti ex pignore, dato pro dote soluenda, non computentur in sortem, læt Gutier. in praxi qu. 61. vbi explicat text. c. solabriter. in de vsuri.

- 127 Filii consensientes donationi bonorum fideicommissariae, viuente patre factæ, quo tempore nullum ipsi habebant super bonis donatis, non dicuntur ipsi alienasse bona fideicommissu subiecta, sed tantum renunciauere ipsi succedendi in bonis donatis, eueniante calu puri-

fica-

ficationis fideicommissi conditionalis, quæ remissio non est alienatio. *l. si ipse sui. §. si maritus ff. de donat. inter. Rota dec. 13. num. 1. seqq. p. 6. rec. D. Card. Cero dec. 479. n. 3.*

128 Sic hæres grauatus consensiendo donationi bonorum subiectorum fideicommissi, & in eo iam purgatorum diciui vere, & realiter alienasse. *B. in l. si liqueat. num. 2. C. de inoff. donat. D. Cero d. dec. 179. n. 8.*

129 Sed Remissio facta per vocatos ad fideicommissum non impedit quo minus possint iura sua experiri super bonis in remissione non comprehensis. *L. in l. n. C. ad Senat. Consult. y el eian. Boer. dec. 23. num. 2. Magon. dec. 253. num. 4. D. Cero d. dec. 179. n. 6.*

130 Remissio hypotecæ facta cum qualitate modalis, etiam si per dolum nõ implicatur modus, Tertio non præiudicat, in quem fuit facta alienatio. *Cancer. var. lib. 1. c. 2. num. 104. Noguera. alleg. 1. num. 42.*

Remissa per mulierem hypoteca occasione doris, quando censetur quo ad omnia, etiam stante iuramento, seu generalitate verborum. *Gratiandisc. 292. num. 10. & seqq. vbi num. 17. & 18. Quid in aliis habentibus etiam, vel plures hypotecas?*

131 Remissio debiti præsumitur inter debitorem, & creditorem, si tria concurrant, nempe diuturnitas temporis à die contracti debitis, sanguinis coniunctio, & sæpius calculata ratio inter partes ipsas, ad textum in *l. procula. ff. de probat. Alex. conf. 46. in fin. num. 12. vol. 1. Affl. dec. 13. num. 12. Escob. de ratiocin. cap. 37. n. 5. Christ. Mart. dec. Senes. exam. 53. num. 61. Mascard. de probat. concl. 555. num. 41. Menoch. de arbit. cas. 88. num. 17. seqq. Mantica de tacit. lib. 3. tit. 16. num. 2. Capyc. dec. 180. num. 3. Grammat. dec. 103. num. 39. Barbofin l. qua doctis, num. 42. ff. solut. matrim. Capyc. dec. 48. num. 51. post huc, & alios D. Merlin. contr. 62. num. 7. cent. 2. & ibi D. Scappa R. Capyc. Latr. consuls. 46. num. 47. & seqq. vbi Luca, Roca disp. 155. num. 14. Idem Luca ad Marin. lib. 1. c. 75. Rota p. 9. rec. dec. 262. num. 30. seqq. p. 13. dec. 197. num. 30. seqq. Card. Luca de cred. disc. 82. num. 11. disc. 105. num. 10. seqq. disc. 125. num. 4. disc. 139. num. 5. disc. 131. 132. Maur. de solut. c. 18. num. 1. & c. 4. num. 32. P. Affl. contr. 27. num. 17. 30. Cabal. cons. 48. num. 4. seqq. lib. 2. Gratiand. dec. 46. disc. 565. num. 41. seqq. l. i. c. conch. 345. num. 6. seqq. l. i. c. conch. 332. Magon. dec. Flor. dec. 42. num. 4. seqq. Mart. Medic. exam. 53. num. 52. seqq. dec. 84. 85. Carera r. f. 108. Post. sing. 18. Hodern. toar. 13. Sabell. h. solutio. num. 5. & seqq.*

132 Quod tempus distinum est annorum decem inter præfentes, & viginti inter abfentes, vt tener Menoth. de arbit. cas. 39. Hip. Marsil. sing. 360. Teador. alleg. 78. num. 10. Fab in C. tit. de compen. d. fin. l. in alleg. num. 7. & de err. prag. dec. 1. err. 2. Gyps. dec. 80. num. 21. 22. D.

Celest. contr. 14. num. 8. lib. 2. P. Affl. sup. num. 28. D. Merlin. contr. 62. num. 4. lib. 2. licet alii dicant sufficere biennium, D. D. apud Merb. d. contr. 62. num. 4. & contr. 87. num. 8. lib. 1. Menoch. de arbit. cas. 88. num. 17. Barbof. in l. qua doctis, num. 42. ff. solut. matrim.

Alii quariennium, vt in l. quamuis, la 2. C. de vsuri.

Alii remitti in arbitrium boni viri, Barbof. in dictione vsuri, d. l. 90. num. 7.

Quod est intelligendum in ille suum ius nõ ignorauerit, alias non potest dici, quod remiserit, Crauet. conf. 159. num. 4. Mantica de tacit. lib. 3. tit. 16. num. 2. Mantica de tacit. lib. 3. tit. 16. num. 2. Menoch. cas. 88. num. 19. Mart. Medic. exam. 53. seqq. P. Affl. contr. 27. n. 36.

132 Et sæpius calculata ratio verificatur in tribus, vel quatuor vicibus, l. veluti, §. ff. de edictal. ferens, C. ad l. i. l. de vi publ. Socin. in ca. f. 128. num. 120. lib. 1. Barbof. in l. qua doctis, num. 4. ff. solut. matrim. R. Capyc. L. i. d. consuls. 46. num. 51. vbi impugnatur Prill. ad Affl. dec. 13. & alios in contrarium.

133 Dicunt alii non habere locum præsumptionem, d. rex. l. procula, quando credium est vigore instrumenti iuramento vallati quia iuramentum excludit præsumptionem solutionis, Farinac. dec. 199.

134 Nisi addit aliud instrumentum calculatiõis, vel diuisionis, similiter cõ iuramento, D. Merlin. contr. 87. num. 13. lib. 1.

135 Nec computationem crediti inducere præsumptionem solutionis, vt per Farinac. dec. 826. num. 5.

Secus si ad sint alie præsumptiones. D. Merlin. sup. num. cod. 9. & 10.

136 Et cum quod faceret se debere consequi à Titio centum, non per hoc sibi præiudicat quo ad alia credita. Capyc. dec. 180. num. 15. 16.

137 Ex pactum de non petendo restringitur solum ad quantitarum solutam, & non ad alia credita Affl. dec. 285. n. 8.

138 Nisi promiserit expresse nil aliud petere occasione cuiuscumque crediti. Disimus sup. ble.

139 Dicunt similiter per dictionem illam tendit in tex. appositum intelligi tempus annorum duorum. Aleat. de præsumpt. reg. 1. præf. 32. num. 5. Menoch. de arbit. cas. 88. lib. 2. Barbof. sup. num. 43.

140 Quoad calculatas rationes duci sufficere in specie illius tex. Falgout. lib. 4. D. Hodern. contr. 13. num. 46.

141 Et illa dictio sapias relinquatur arbitrio Iudicis quod actus desideret. vt per Rebuff. in l. sap. §. ff. de verb. signifi. Merita de inoff. p. 2. c. 23. num. 17. Christ. Mart. exam. 53. n. 61.

142 Immo nec ipsam rationem calculatiõem esse omnino necessariam, ad inducendam talem præsumptionem, si ad sint alie coniecturæ, vel diuisionis, compensatio, ieraria solutio, & huiusmodi, quæ vim calculatiõis, & computorum contineant, docet Almon. conf. 159. num. 4. Prill. ad

- ad Affi. dec. 13. nu. 13. *Gama dec. 144. Meno. lib. 3. praf. 135. quos refert 1. b. odur. d. alleg. 79. nu. 15. Peregr. de fideicom. art. 52. nu. 12. feqq. Fufar. de fubftit. 592. nu. 3. Ejaoh. de ori. e. 32. nu. 67. Ant. Fab. de err. prog. dec. 1. err. 2. nu. 21. Nouar. qq. fore. q. 8. nu. 2. lib. 1. D. Merlin. contr. 87. lib. 1. & contr. 62. nu. 5. lib. 2. Tof. lib. Laonh. 32. nu. 4. feqq. Mart. Med. ex am. 52. nu. 53. & feqq. & der. 85. nu. 2. feqq. Hodier. contr. 13. nu. 47. & feqq. Cyriac. contr. 2. nu. 6. onir. 412. nu. 7. feqq. Eftobar. de ratiocin. c. 39. nu. 10. Gram. dec. 103. nu. 39.*
- 143 Et requifita d. l. p. r. o. c. u. l. s. non requiri pro forma, dicit Barbof. fup. nu. 44. Franc. Mart. dec. 273. nu. 3. n. 2.
- 144 Et fufficiens alie coniectura, & fignu, æquipollentia, ex quibus eadem colligitur præfumpcio, Theodor. d. alleg. 79. nu. 4. Mart. de folut. c. 18. nu. 3. 4. Cyriac. contr. 280. nu. 6. contr. 412. nu. 7. feqq. Androl. com. r. 318. nu. 12. feqq. Dom. R. Capper. Larro confult. 46. in fine, vbi decifum refert D. Merlin. contr. 87. ex n. m. 8. p. 1. D. Card. Luca de credi. difp. 132. nu. 3. Gobius confult. 68. nu. 19. feqq.
- 145 Alii dicunt Diuifionem bonorum factum inter fratres plus operari, quom calculacionem, Dec. conf. 267. col. 3. Gram. dec. 103. nu. 39. in fine. Meno. b. d. c. f. 88. nu. 29. Mart. de folut. on. c. p. 18. nu. 3. Eftobar. de ratio. inc. 37. nu. 7. C. biffi. Mart. dec. 85. nu. 3. D. Merlin. lib. 1. contr. 87. nu. 11. & lib. 2. contr. 25. nu. 32. Gratian. dec. 46. nu. 13. & 14. P. Affi. contr. 27. nu. 30. Qui id intelligit, fi talis actus effet, in quo Vninerfalius hinc inde debita, & credita deducerentur, ad text. in l. fi quis ex argenteis rationem, ff. de e. credi. D. Merlin. l. contr. 62. n. 7.
- 146 Et diuifio, & calculario rationem facit præfumere forucionem. D. Merlin. contr. 87. lib. 1. Thor. in comp. tom. 3. p. 1. verb. deb. sum. lutum. Rocca difp. 155. nu. 14. lib. 2. Hodier. contr. 13. nu. 49. D. Petrus in vi. 175. nu. 7. D. T. r. i. n. y. dec. 36. nu. 2. lib. 2. Confult. d. Peregr. de fideicom. art. 52. verff. d. contrarium. Prat. difcept. 30. n. 84. lib. 1.
- 147 Sic etiam vehemens est coniectura folutionis, fi creditor in vita debitoris non petiit, fed petiit ab hæredibus, nam tunc præfumiunt fraudulenter petere, tanquam non informaris de folutione, fiue remiffione, Alciat. fup. au. 30. Barbof. in d. l. q. a. doti. nu. 43. Theodor. d. alleg. 79. nu. 9. D. Merlin. contr. 87. nu. 12. lib. 1. Rocca difp. 155. nu. 4. tom. 2. Androl. contr. 318. nu. 14. Prat. difcept. 8. nu. 10. tom. 3. Ruffi. f. l. e. b. f. p. 2. c. 59. nu. 27. D. Scoppa ad D. Merlin. d. contr. 87. nu. 5.
- 148 Et effe vrgentiſſimam, & fortiſſimam præfumpcionem, dicit Eftobar. fup. nu. 10. Chrift. Mart. d. dec. 85. nu. 8.
- 149 Et maxime, fi cum dicta coniectura concurrat alius actus ordinarius ad folutionem præfumbendam, Pafian. conf. 113. d. n. 12. Amat. conf. 45. nu. 25. conf. 53. nu. 1. Menach. conf. 457. 1257. nu. 1. b. de p. f. u. m. p. t. lib. 2. praf. 91. nu. 7.
- & lib. 3. praf. 35. nu. 21. Prot. tom. 3. difp. 8. nu. 4. Valenz. conf. 183. nu. 4. D. Galcut. contr. 14. nu. 11. T. bronco. alleg. 78. nu. 19. Cyriac. contr. 516. nu. 14. Nouar. lib. 1. c. 136. nu. 4. D. Scoppa ad D. Merlin. d. 87. nu. 6. lib. 1. vbi alia auit. nu. 7.
- 150 Dicunt alii difpofitionem d. l. e. l. p. r. o. e. u. l. s. procedere etiam inter extraneos, & fi non effe necesse auiffe conſanguinitatem, poſt Imol. & Caſtr. ſequent. l. de b. r. dec. Beſg. differt. 12. on. 1. d. b. 2. Carena ref. 108.
- Sed contra, & bene dicit Barbof. in d. l. q. a. doti. nu. 41. ff. folut. matrim. Mart. de tacit. lib. 1. c. 17. 16. nu. 2. Gratian. dec. 760. nu. 10. 11. D. Merlin. contr. 62. nu. 3. d. b. 2. vbi D. Staſſa.
- 151 Et difpofitionem d. l. e. l. p. r. o. e. u. l. s. procedere etiam quo ad renunciationem, & remiffionem fidei commiſſi, dicunt Peregrin. de fideicom. art. 5. nu. 12. Fufard. f. u. ſ. ſ. q. 595. de prime. De materia No. a. Ronit. conf. 83. nu. 34. lib. 2.
- 152 Nec erit calculatio, aut præfumpcio folutionis, fi quis quod debet ſuo creditori ſoluere, nam non properea iurargi probatur, quod creditori, & contra ei ſat ſecerit, quod ipſe debebat, Barbof. in l. i. c. u. m. d. i. f. ſ. r. e. m. e. m. & ibi c. 12. Aug. l. b. l. Caſtr. & Saly. in l. ſi quidam. C. de a. tro. ſall. nam inquit Caſtr. poſſunt ſimul ſat e, quod tu ſis debitor meus ex vna cauſa, & ego tuus ex altera, & quod volueris, vel non porioris exceptione compenſationis vtu. P. Affi. d. d. contr. 27. nu. 34. Gratian. c. p. 336. nu. 42. feqq. Mart. de folut. cap. 40. Pafii. de ſoluit. m. p. e. l. 5. c. 1. nu. 95. hora p. 18. reu. ec. 401. nu. 18. 19. dec. 66. nu. 14. p. 1. dec. dec. 276. nu. 16.
- 153 Tamen ſecus eſt concurrentibus præfumptionibus, & verifimilitudinibus ad litem iudicis extimandis, vel quando debitum, & creditum oriuntur ex vna, & eadem cauſa. Pafii. d. in p. 5. Barro. conf. c. i. n. l. 12. nu. 17. Hondedi. conf. 39. nu. 46.
- 154 Quo au ſanguinis coniunctionem dicitur eſſe debere in ſecundo gradu. Socco. inn. conf. 128. nu. 128. lib. 1. Mantico de t. o. n. l. b. 3. tit. 16. n. m. 2. & viz receptum eſt, ut procedat in filiis fratrum, qui ſunt conſanguinei, & inſtant in locum patris. D. c. conf. 73. nu. 4. P. Affi. fup. nu. 35.
- 155 Et quod ſufficiant duo ex enatais requiſitis tribus, Menoch. de arbit. c. f. 88. nu. 19. Prifill. ad Affi. d. l. c. 13. nu. 14. Sabell. f. ſoluit. n. 81.
- 156 Quod ſufficiat coniunctio ſanguinis, & diuturnitas temporis. Prifill. ad Affi. dec. 13. nu. 14. Menoch. lib. 3. praf. 135. T. b. o. i. o. r. alleg. 79. nu. 18. Barbof. in l. q. a. doti. nu. 44. ff. folut. matrim. Franc. Mart. dec. 273. nu. 3. p. 2. D. Merlin. d. contr. 87. nu. 9. Colan. conf. 23. nu. 9. Menoch. de arbit. c. f. 88. nu. 17. Maſard. conſolu. 554. nu. 41. Inſ. conf. 192. lib. 2. Mart. de ſoluit. cap. 18. nu. 2. Diſimus de hac Remiffione plura, fup. q. n. 43.

SYMMARIUM.
QUESTIONIS XLVII.

An extinguatur hypotheca per consensum præstitum per creditorem in venditione rei sibi hypothecata. num. 1.

Quando competat hypotheca? n. 2, 3.

Quid sit hypotheca? n. 4, 5, 6, 7.

Quando censetur extingui pignus? n. 8, 186.

Collapsa ædificia, vel rei, superque erat hypotheca, quando hypotheca censetur extincta? n. 9, & d. n. 10. ad n. 17.

Quando extinguatur hypotheca habita super re, per divisionem factam? n. 18, 19.

An extinguatur fundo cuncto? n. 20, 21.

Hypotheca inposita super fructibus rei, non obligat rem. n. 22.

Census extinguitur si usufructuarius consensat alienationi rei censuali. n. 23.

Per consensum nominis debitoris est extincta eiusdem. num. 24.

Hypotheca extinguitur si possessor solvat, vel rem restituat. num. 25.

Nulla existente renuntiatione crediti principalis, an nulla renuntiatione hypotheca. n. 26.

Fideiussor acquiescit a creditore actionem, an extinguitur hypotheca in re debitoris, quæ principalis compiebat. n. 27, 61. de resolutione fideiussoris. num. 90. & d. n. 91. ad n. 118.

Vendita hereditate, actionis, & obligationes heredis, an, & quando extinguantur. n. 28. & d. n. 29. ad n. 38.

Extincta actione personali, an hypothecaria. n. 39. & d. n. 40. ad n. 50.

Extinguitur hypotheca creditoris, si le fiat donarius, & dominus rerum debitoris. n. 51, 52. & d. n. 53. ad n. 60.

Ex falso Principis quando extinguatur hypotheca. num. 62.

Extinguitur hypotheca, quando impossibile redditur implementum. n. 63.

Quando extinguatur, cassatione instrumenti crediti. num. 64.

Extinguitur ex restitutione rei pignorat. n. 65, 66.

Extinguitur cessante causa obligationis. n. 67.

An ex transfusione. n. 68, 69.

Extinguitur subito tempore adiecto obligationi. n. 70.

Extinguitur, extincto iure hypothecantis, ut infidelis commissio gravata, emptio, & similibus. num. 71, 74.

Vendita hereditate, an actiones heredis extinguantur. num. 73.

Extinguitur hypotheca ex omni contractu resolvable. num. 74, 75.

Extinguitur, si ex falsa causa, vel errore sit constituta. n. 76. sicut, & dato rei. n. 77, 78, 79, 80, 81.

Hypotheca contracta per debitorem per nominibus debitorum, resolvitur illis soluti. n. 82.

Extinguitur super rebus mobilibus, per alienationem illorum. n. 83, 84.

An extinguatur hypotheca, si simulata ad aliam fundam. n. 85.

An extinguatur per mutationem forma rei obligata. num. 86.

Prohibito a debitoribus in testamento de non alienando pignora, quid? n. 87.

Sententia lata contra debitorem in favorem tertii, an noccat hypotheca creditorum. n. 88.

Hypotheca qualiter tollatur prorogatione. n. 89.

An extinguatur hypotheca per pactum de non petendo. n. 119, 110, 121, 122, 123.

An extinguatur hypotheca per alienationem rei. num. 124, 125.

An extinguatur hypotheca per confiscationem bonorum. num. 126.

Electio facienda, an, & quando extinguitur. n. 127. & d. n. 128. ad n. 163.

Resoluto dominio debitoris in suis rebus, an, & quando resolvatur hypotheca super illis. num. 164, 165.

Si Titius erat, rem pro persona nominanda, an, & quando super illa re, habeant creditores hypothecam. n. 166. & d. n. 167. ad n. 175.

Extinguitur hypotheca super re concessa ad tempus, tempore illo finito. num. 176.

Accessorio debiti, an extinguitur hypothecam. n. 177.

Creditor habens pignus fructiferum, an recipiendo fructus extinguit creditum. n. 178.

Ex negligentiâ in non exigendo a debitore, an, & quando extinguitur creditum. n. 179.

An extinguitur hypotheca iamento decessorio. num. 180.

Venditor rei stabili intentante remedium l. 2. C. de re, vendit. an, & quando extinguitur hypotheca super illa re. n. 181. ubi quid quando solvitur ex peremptis debiti debitori a Tertio.

Creditor restituens debitori suo apothecam, sed instrumentum, an censetur remississe creditum. n. 182.

Quando extinguitur hypotheca, quando in vim pacti contractus resolvitur. n. 183, 184, 185.

Pignus an extinguitur. n. 186. & n. 187.

Renovata donatio ex causa ingratitudinis, an, & quando extinguitur hypotheca super bonis donatis. n. 187. Quid si per substitutem filiorum. num. 188.

Quid si contractus revocetur ex pacto antecessenti. n. 189. & de revocendo. n. 190. & resolutio do. micio. n. 191.

Hypotheca contracta super censu, filio redemptio, quid? n. 192, 193.

Hypotheca contracta super re eumphyteutes, illa resoluta, quid? n. 194. & 195. idem in fundo. n. 197.

Quid si assit Regius assensus. n. 198, 199. & d. n. 200. ad n. 213.

Et in omni alia re revocabili, & ad tempus limitata. n. 214, 215.

Quid si revocetur donatio ex defectu insinuationis. n. 216, 217.

Quid quando intentatur redemptio. n. 218.

Extinguitur hypotheca, si creditor erat rem hypothecata. num. 219.

Hypotheca super fundo, illo vendito, an super petunia. n. 220.

Extinguitur ob illorum stipulationem. n. 221.

Quando extinguitur mixtionem. n. 222.

Extinguitur vendita re debitoris si per proelium, ad
insolentiam creditoris. n. 223.
An extinguatur creditum super maioratu, si ipse pos-
sessor succedat in illud. n. 224.
Quando extinguatur hypotheca locutionis. n. 225.
An resoluitur hypotheca, soluto contractu, ex defe-
ctu mensurae. n. 226.
An extinguatur usufructus, & quando. n. 227. & ad
nu. 229. ad n. 242.
Empior rehypothecatur cum onere solvendi censu si
convenitur a venditore, an liberetur reddendo
rem. n. 243. 244. 245. 246.
Extinguitur hypotheca Donatione, Delegatione, Acces-
sione, Praescriptione, Usucapione, Confusio-
ne, Compensatione, Remissione Debiti, de qui-
bus diximus. p. 10. q. 1. 42. 43. 44. 45. 46. De extinc-
tione per Solutionem, Donationem, Usucapionem,
Depositionem, Oblationem, Confusionem, per
Cessionem bonorum, & Alia, de quibus dice-
mus infra. n. 247. & seqq.

Quid sit Extinctio Contractus? Vbi de
Solutione, Datione in solutum, Ces-
sione bonorum, Depósito, Obla-
tione. Et in quo differat à
Nullitate contractus.

QUESTIO XLVII.

- 1 **A**nextinguatur hypotheca per consensum
expressum per creditorem praestitum,
in Venditione rei sibi hypothecatae. Nam hypo-
teca consensu constituitur, & dissolvitur. *Merlin. de pign. lib. 5. q. 37.* Sic etiam per factum
resiliens ex iacurritate, & contumacia in-
non comparando, ad docendum de iuribus
suis, in Termino in proclamare assignato. *Idem*
et tempore C. de remiss. pign. Diximus q. 46. post
Oleam de Cess. lib. 3. q. 2. quem videant DD.
Lectores.
- 2 Hypotheca non competit, nisi ex convention-
ne, vel ex lege, in casibus à lege expressis, *gl. in*
l. fundi ff. de priuileg. t. Ripa in l. datus. nu. 9. ff.
cod. Sord. decis. 271. num. 10. Andreol. contr.
92. num. 7.
- 3 Hypotheca quando dicatur consensu expres-
se, vel tacite, tractam post antiquiores *Onat. de*
contract. rom. 2. tract. 20. Merlin. de pign. lib. 1. tit.
3. q. 9. tit. 2. q. 14. 64. seqq. lib. 3. tit. 1. Rotap. 10.
ren. dec. 313. dec. 448. nu. 11. p. 14. p. 17. decis. 276.
Genes de Script. primat. lib. 1. consil. 12. 10. Rices.
coll. 1463. 158. 2690. 2081. Noguerol. lib. 5. t.
Gratian. disc. 683. 848. num. 18. 853. nu. 87. seqq.
963. nu. 18. assil. 162. Margor. dec. flor. 62. num. 14.
Idem Gratian. lib. 3. 66. Torre de maiorat. l. tal. p.
2. q. 4. nu. 61. seqq. Post. dec. 48. nu. 3. Cald. de
emphyt. extinc. l. cap. 4. T. de iur. H. consil. 14. seqq.
Canal. decis. 504. Barbes de dist. dist. 394. Sa-
bell. 5. dist. 1. Chassin. decis. 275. vol. 1. Rub. decis.
343. l. 1. q. 1. moral. tract. de pign. & hyp. p. 1. 5. p.

Rosignol. in praxi Theob. legal. contr. 1. 1. tit. de
pign. & hyp. fol. 176. vss. ad fol. 367. Molin. de
insol. disp. 536. 329. l. 1. l. 1. assil. 20. ad n. 225. alged.
l. b. p. 1. c. 20. nu. 38. & p. 3. 12. 13. omitt. ad nu. 48.
Crespo. obs. 31. Cassil. de alim. p. 66. C. yrie. contr.
359. 283. idem Cassil. disp. p. 45. d. 17. Franch.
& Luca dec. 511. aud. el. contr. 354. Gaius de red-
dit. 4. q. 11. d. nu. 1910. Corp. lib. 3. de exen. c.
12. d. nu. 19. D. l. alius dec. Luc. 388. Disamini. re-
contr. 16. num. 22. A. off. de pign. l. credit. Al. l. yrie.
tract. de hyp. & pign. 3. p. 1. ad Merlin. contr.
8. nu. 16. lib. 2. & n. 17. & contr. 36. num. 1. lib. 1.
Bachonius. Berh. b. p. 1. c. 1. 69. Cap. tom. 2. p. 1.
e. 7. Christ. dec. 274. nom. 1. 175. Couciol. ref. crim.
5. hypotheca. Donellus de pign. Gai. de credit. Gi-
balin. Gaius consil. 100. Henric. Petr. H. Aber-
Korn. Habnins. Iacob. Hennig. de Vuolde. H. Asa-
tini. l. Fortensius. Notatum. Andreas Lau. mayens.
Rosignol. Mercetius. Meyrai. Mayrer. Garppo-
rim. Mendens. Negusani. Sabell. ref. c. 73. S. huius
nom. 2. Thaler. T. p. 4. Trentacini. Tuff. 17. H.
cod. l. 1. ff. de pign. ad 136. Paedinius. & Alj.

4 Hypothecaria actio est ius, quod in re consti-
tuitur, adeoque est ei insitum, & si in in-
comparabile. *l. pignoris proscriptio. 17. ff. de pign. p.*
gioris 18. C. eodem. assil. c. 33. m. 12. Canal.
dec. 392. num. 1. Rot. dec. 143. num. 1. p. 5. & decis.
328. nu. 16. p. 5. Vel pignus vindicatio, pignus,
& persequitio appellatur. 9. ff. de C. de
pign. act. 12. C. si quis ei pignus. l. 19. ff. ad S. C.
Theob. Caluista. lex. 2. b. H. pignus. l. 1. scopia
ad Merlin. contr. 8. nu. 16. lib. 2. ubi de pign. rem se-
quitur, sicut legem leprosum. assil. 693. Ponte
conf. 33. nu. 40. 41. Sord. l. 1. 110. nu. 6. 67. alid.
disc. 272. nu. 9. lib. 3. 80. nu. 17. Rot. ori. 666. nu. 5.
p. 2. d. 328. nu. 6. p. 5. reu. C. yrie. contr. 35. nu. 16.
& contr. 489. nu. 1. 3. 1. Merlin. de pign. l. 1. c. 1.
1. q. 10. nu. 2. 1. seqq. Al. l. pignus. l. 1. q. 10.

5 Sed semel hypotheca extincta amplius non
reuiuiscit. *Cent. de cess. lib. 98. n. 62. & q. 10. sub*
n. 15. Nisi in aliquibus casibus, de his infra.

6 Et extincto principali debito, hypotheca re-
soluitur. *Cent. de cess. lib. 97. num. 4. Et cessante obli-*
gatione illa cessat. Post. dec. 69. nu. 6. ex Passif.
de Saluaz. insp. 1. 5. nu. 74. & 66. nu. 71.

7 Agendo Non de Extinctione contractus,
Agimus de extinctione pignoris, & hypothecae,
cum omnibus DD. inf. à citandis, signa-
ret cum Al. ascard. de probat. 1001. 1173. Christ. de
dec. 368. & seqq. lib. 3. Sabell. 6. pignus. an. 5. iter.
l. de pign. per totum Tra. tom.

8 Pignus cessante liberatum & extinctum per
dationem alterius pignoris, quantum quis illi
facilitate decipitur, secus si dolo aduersarii.
Franch. dec. 708. Card. Luca de ced. disc. 22. nam
sup. pignus pignore mobili peruenit ad ius,
extinguunt hypotheca habet contra pignorem
dominum, ad finem, & ad finem, non in
Mundo. Secus de conuener. & tam. 62. gl. 5. nu.
418. Coler. dec. 136. num. 31. Gai. de credit. tit. 4.
quis. 8. nu. 1487. decum relect. Thor. in suppl.
c. p. dec. verb. creditor in Pignore Luca ad Franch.
c. d.

d. decif. 703. vbi latè explicat. Merlin. de pignor. lib. 5. q. 33. Salgad. labyr. p. 3. n. 13. & vbi. fol. 746.

Sic res subrogata remanet loco alterius rei, ex cuius pretio fuit empta, & illius conseruata iura, abique mutatione, & alteratione qualitatium. *Surd. conf. 261. n. 1. Varta conf. 346. num. 3. Cyrrat. contr. 160. num. 41. Landonif. dec. 251. num. 5. & ibi addit. Et illius iura conseruata abique mutatione, & alteratione qualitatium. 1. si de iur. e. 3. ff. de rebus inter. Landonif. dec. 115. num. 8. Et secus reputatur impositus sub re sub rogata, ac si à principio fuisset impositus. Gratian. dist. 434. num. 16. Landonif. dec. 60. num. 1. dec. 445. num. 16. Rota dec. 133. n. 8. p. post Merlin. de pignor.*

- 9 Collapsio ædificio extinguitur hypoteca. 1. si. cent. 8. ff. quib. mod. pign. vel hypoteca. sol. vbi glof. Negof. de pignor. p. 6. membr. 3. n. 9. Merlin. de pignor. lib. 5. cit. 2. q. 43. & q. 44. n. 16. Pacific. de Saluian. cap. 1. n. 149. Salgad. labyr. p. 1. c. 43. u. 14. & p. 2. c. 17. ex nu. 36. seqq. & cap. 18. nu. 12. & p. 4. c. 8. nu. 53. D. Rosa confult. 61. n. 28. Garz. de expen. c. 1. d. u. 18. Robert. rer. iur. lib. 4. c. 8.

Nam hypoteca si non adest super quo existat, resoluitur. D. Guttier. de compensat. q. 18. u. 148. lib. 1.

Si verò ædificetur domus de nouo cadit sub hypoteca, quia remansit area in obligatione, cui cadit domus denouo cõstructa. *Merlin. ibid. Cent. de censib. q. 101. nu. 17. Robert. sup. Pela dist. 33. n. 37. Castill. de usufr. c. 72. vbi an ea mutata. D. Rosa sup. nu. 28.*

Quidquid dicas Pacific. de Saluian. inspec. 3. c. 4. nu. 667. Inspect. 5. c. 1. nu. 153. seqq.

Et in omnem casum licet non fuerit rædicta, remanet salua obligatio principalis, & ius creditoris. Pacific. sup. Merlin. sup. u. 4.

Idem in Molendino hypotecato, nam si sit penitus dirutum, hypoteca dissoluitur, etiam si ex illius molis & cementis aliud nouum construat. *Cent. de censib. q. 101. n. 12. seqq. Scassin. dec. 1418. nu. 4. Surd. dec. 5. n. 5. & ibi Hodier. & dec. 163. Idem Cent. q. 98. nu. 62. Salgad. labyr. p. 1. c. 43. u. nu. 14. & alibi. Girba obs. 12. & 49. num. 12.*

Et in hypoteca venit etiam augmentum rei, perueniunt ex alluione, & ex natura rei. *Salgad. p. 4. c. 2. nu. 26. & proueniens ex facto hominis, inseparabiliter ab ipsa re. u. 50.*

- 10 Sed non extinguitur hypoteca frumenti redacti in farinam, quia est idem corpus. *Surd. dec. 139. Gratian. dist. 184. vbi etiam Luca. & addit. in iussu Surd. Hodier. addit. in d. dec. 139. Castill. dec. 10. Merlin. de pignor. lib. 5. q. 44. n. 31. Cyrrat. contr. 468. u. 25. & seqq.*

Sic legato frumento, debetur farina *Maltrill. dec. 139. Gratian. dist. 184. quid quid dicat Rota. col. cels. 1512.*

Sic statum prohibens extractionem frumenti, prohibet extractionem farinæ. *Surd. dec. 139. Bertrabin. de gabell. 8. p. 10. 210. Papa dec. 373. M. die. conf. 97. Idem in pane ex farina facto, idem in sapone confectio ex oleo in illo*

implicatio. Nedic. ibid. Hodier. ad Surd. d. decif. 139. & ibidem Castill. n. 3. Laurent. dec. 96. Menoch. lib. 4. præf. 151.

Sic, si domus sit hypotecata, & ex illa sit factum horreum, vel si de loco, in quo domus erat constructa, sint factæ, & plantæ Vineæ. *L. Paulus. 29. §. domus ff. de pign. act. Negof. de pign. p. 6. membr. 3. n. 38. Mantica de iur. l. b. 11. cit. 31. n. 18. Merlin. de pign. lib. 5. q. 33. vbi num. 2. secus dicitur esse in usufructu, cum ille extinguatur mutatione. reperitur hoc in mutatione ff. quem admod. usufr. amittit. arg. in l. si fundus 16. §. si res verb. competis. ff. de pign.*

Sic etiam dura hypoteca, si res hypotecata non mutetur in substantia, licet mutetur in qualitate. *Salgad. labyr. p. 4. r. 8. u. 33.*

- 11 Sed hypoteca super re extinguitur ipsa perire ex natura rei. *Salgad. labyr. p. 1. c. 43. n. 14. vt in emphiteura hypoteca deuoluta, sic etiam cenus per redemptionem, officio renuncianti hypotecato, non facta intra tempus à lege regu requisitione. Annulla hypoteca si decedat perit hypoteca. Moléno hypotecato, radicitus diruto perit hypoteca, quia huius interitus veniunt ex natura rei, Salgad. sup. & p. 2. c. 27. ex u. 36. cum seqq. & cap. 18. ex u. 1146. 37. & d. n. 1. & seqq.*

Sic pensio, sicut ex natura rei perit per mortem pensionarij, per contractum maiimonij. *Salgad. d. c. 43. nu. 1. §. 52. seqq. Sed non potest ex causa voluntaria extingui, in præiudicium creditoris habentis eam hypotecatam. n. 18. 21. & p. 2. c. 15. nu. 50. seqq.*

- 12 Sed hypoteca rei non perit ex causa voluntaria debitoris. *Salgad. d. c. 43. nu. 17. & p. 2. cap. 13. nu. 12. & seqq. & cap. 15. n. 74. 75. & d. n. 18. ram seqq. & cap. 14. d. princeps.*

- 13 Interitui rei obligatio perit, quando erat realis, v. g. Debebas equum, vel Stichum, perit equus, vel Stichus seruus, tollitur obligatio. Si casu, perit obligatio, nec remanet actio realis ad alium equum, vel alium seruum, ex pretio. Si culpa tenetur ad alium equum, vel seruum, vel pretium. *P. Molin. disp. 561. P. de iur. iust. 35. r. 109. n. 5. nu. 171. Doucin. d. 3. q. 2. p. m. 18. §. 1. P. ressembe. tit. d. solut. nu. 8. Azor. in summa tit. d. solut. nu. 3. Mantica de iur. lib. 1. tit. 31. nu. 17. Merlin. de pign. lib. 5. tit. 1. q. 34. u. nu. 1. & 7. & q. 36. nu. 10.*

Et vbi est hypoteca specialis alicuius rei tantum, illa non extenditur ad bona futura. *Salgad. labyr. p. 4. c. 2. nu. 91. 92.*

- 14 Secus si esset in obligatione genus, quia illud numquam perit, & per consequens semper debetur remanet obligatus. *L. interueni. C. si erump. l. boue. n. dist. 7. q. 2. §. 8. nu. 5. Ouit. d. q. 21. nu. 101. & seqq.*

- 15 Si est cum, si creditum est cum hypoteca, si pereat res hypotecata, res creditum contra debitorum. *Negof. p. 6. membr. 3. nu. 9. In fine. L. seruo 25. C. de hypoth. §. fin. in §. h. mod. re. contrah. obligat. si inter. §. quidquid ff. u. b. mod.*

re contrah. oblig. § Merito de pignor. lib. 5. tit. 1. qu. 34. ubi. g. 5. ubi. §. hypotheca. nu. 50.

Sic in census constitutione, bona obligata, habentur loco pignoris, & hypothecæ, & persona principaliter obligata, etiam si hypothecæ peremptus, integra manet obligatio personalis. *Comar. var. lib. 2. c. 7. num. 5. 22. r. in fin. moral. p. 3. lib. 10. c. 5. q. 1. in obli. de contr. off. p. 2. disp. 387. num. 2. Felice de censib. tom. 1. lib. 1. c. 8. ex nu. 4. c. 5. q. 9. Roderic. de an. red. tit. lib. 1. c. 4. num. 19. c. lib. 2. c. 19. num. 29. Cenc. de censib. p. 34. Salgad. labyr. p. 2. c. 11. nu. 81.*

Secus ubi est recepta Bulla Pil V. de censibus, nam per illam percepta re, super qua est constitutus census perit census in totum, si periret pro parte, perit pro parte. *Salgad. sup. num. 83. c. seqq. Vbi nota materia.*

Sic sociare contra facta super ducibus officiis, vno reholuro, etiam societas extinguuntur pro ea parte correspondente fructibus, & emolumentis officii extincti. *Salgad. sup. nu. 80.*

- 16 Et domus hypothecata casu combusta, & a debitore reedificata cadit sub hypotheca, sicut prima combusta, si vero reedificetur ab alio, qui eam emisit, non potest conveniri hypothecaria, nisi resectis expensis, per *tex. in l. Paul. §. domus. ff. de pignor. Negus. p. 3. memb. 4. num. 39. Sebast. Medice. de censib. fortis. p. 2. q. 10. num. 128. Ant. de Bullis ar. 17. ubi. lib. 5. tit. de censib. qu. 16. num. 21. Sabell. §. censu. nu. 8. 71. c. 5. molerim. num. 5. Mart. Medice. ex nu. 11. nu. 11. seqq. Card. Luca de Cred. disc. 35. nu. 31. 34.*

- 17 Sed extinguuntur, si non potest reduci ad priusnam formam. *T. bar. tota 69.*

- 18 Hypotheca semel constituta per debitorem super re consumitur, cum altero pro indulto, non extinguuntur per dispositionem postea inter illos factam, licet alteri non debitori fuerit in totum assignata pro sua portione, sed remanet in suo robore pro indulto, sicut erat ante dispositionem, per quam non potuit præiudicari creditori, si consentienti, licet fuerit dicta dispositio facta auctoritate iudicis. *Rota nonis p. 7. de lit. 4. num. 3. seqq. Michalor. de fratrib. p. 3. cap. 59. num. 25. Rota p. 13. rei. dec. 505. num. 10. Vbi quod procedit in consensu, quorum aliter potest utram rem socii dem obligare, licet autem in coheredibus, utrum aliter non potest rem, in præiudicium alterius obligare pro indulto. Et de æquitate, quæ facto debitori contingit si hypothecata, altera vero censuris non debitoris, libera censetur, & p. 17. dec. 58. Cereus. 1. fol. 145. Christin. dec. 163. vol. 3. Merlin. c. p. g. lib. 2. c. 36. nu. 24. seqq. 27. qu. 37. D. Guier. de compensat. q. 18. nu. 51. lib. 5. Rob. r. rerum iudic. lib. 3. c. 49. Præf. de Franch. & Luca dec. 76. Doñiss. Salgad. labyr. par. 3. cap. 13. d. nu. 35.*

- 19 Verum ad hoc, ut facta dispositione non possit socius, siue coheres, qui in eadem obligatus solvatur in sua portione, debet etiam socius in ipsa dispositione facienda, alia ei non debet di-

sio. *Baron. de citat. tom. 2. sing. 8. Merlin. sup.*

- 20 Extinguitur, si fundo censuario cuncto, nec amplius fructus postea decursi debentur, etiam si non sit expectata semina cunctio, sed agnita lona si de fuerit dimissus. *Cenc. q. 116. ac sententiz concedentes immisionem pro fructibus sunt nullæ, & competat reintegratio. Rota p. 12. rei. dec. 12. p. 16. dec. 336. Durau. dec. 449. nu. 1. Mich. dec. 695. c. 856. Rota p. 9. rei. dec. 29. Vbi limitat, si census esset positus super pluribus sumis, & remaneret alii fundi, ac stante bona fide, & ignorante creditori, nam his casibus adhuc debentur fructus, scilicet ratione damnorum, & interesse, vbiq. ad integram foris restitutionem, pro quibus tenetur etiam fidei iussores. Eadem Rota p. 9. dec. 72. c. p. 1. dec. 127. nu. 13. seqq. Thomaz. dec. 61. Rota post Merlin. de p. g. dec. 47.*

- 21 Sed quod cuncto fundo censuali debeantur fructus creditori census, & soluti non possint in sumem impurari, vel quia census remanet super melioramentis, vel quia fructus adhuc debentur loco damnorum, & interesse, donec fors fuerit restituta, vel quia etiam secuta cunctio non extinguitur census, nec cessat fructus, nisi præcedat declaratio debitoris, vel fidei iussoris, & servetur forma in casu extinctionis conveniatur, vel de iure servanda. *Rota p. 1. rei. dec. 175. p. 2. dec. 386.*

- 22 Hypotheca non competit super bonis, quando onus est impositum super fructibus, *Sard. dec. 28. nu. 9. Scaptein Tract. de Salub. inter. lib. 1. q. 14. nu. 6. v. Jallad. Cenc. de censib. qu. 78. num. 2.*

- 23 Census extinguuntur, si usufructuarius consensit alienationi rei, super qua est constitutus usufructus. *Duran. dec. 449. nu. 5. ex l. apud celsum. §. quæstus. in ff. de dol. ea. cept. Tiraq. de retrat. censu. q. 1. §. 1. 2. 7. nu. 36. Menoch. conf. 58. nu. 18. Ludov. concil. 7. n. 6. ampliat.*

Idem dicimus si consentiat in fundi alienatione habens hypothecam super fundo, super qua est fundatus census. *Duran. sup. nu. 34.*

Et census extinguuntur cuncto iuncto, super quo ille est impositus, & ideo fructus postea decursi non debentur. *Cenc. de censib. p. 1. cap. 1. q. 7. nu. 1. Duran. sup. nu. 2.*

- 24 Per Cessionem nominis debitoris est extincta hypotheca eiusdem ad favorem sui creditoris, quando debitor scilicet talem Cessionem alius debitor potest solvere creditori cedenti, non obstante tali cessione, & liberatur, sicut si sciat talem Cessionem. De qua materia remittimus DD. Lectores ad dicta per Nos observata, ad conf. 99. R. Roviti lib. 1. num. 17. c. seqq. Vbi quando cessio est facta ad commodum cedentis, quando cessionari, & quando ad commodum utriusque. *Merli. c. p. 1. lib. 5. qu. 47. c. lib. 2. qu. 32.*

- 25 Sic hypothecaria liberatur possessor, si solvat, vel rem restituat. *P. Aff. co. 17. 3. nu. 73.*

- 26 Nulla existenternovatione crediti principalis

cipalis, an sit nulla hypoecæ renunciatio.

¶ Tres casus sunt. 1. Primus quando remissio crediti nulla fuit oblatiæ defectu substantiali contractus à iure communi introductæ, vi causæ metus, doli, & similis, vel quia contractus iniustus cum furioso, vel pupillo, sine iure, gl. in l. debitorum. 5. C. de remiss. pig. or. *Manica de sacis. lib. 11. tit. 31. n. 49.*

2. Quando remissio crediti nulla est de iure speciali, & tali casu si nulla pignoris remissio potest subsistere remissio hypoecæ, exemplum est in remissione facta, ab uxore viro suo, cuius nullitas insurgit ex iure speciali, propter quod est prohibita donatio, & in similibus. Et hoc casu remissio valet circa hypoecam, quæ vi leuioris præiudicii ipsa donatio prohibita, nõ censetur prohibita, & quæ per remissionem, sitam non sit coniux pauperior, probatur ex text. in l. 1. vbi Bart. ff. quib. mo. si pign. vel hypor. sol. Negus. p. 6. membr. 3. n. 47. Et etiam quia iura communia difficilius tolluntur, quam specialia. *Idem Negus. d. p. 6. membr. 3. n. 48.*

3. Quando prohibitio non habet causam perpetuam, sed limitatam, tunc remissio principalis debiti non inducit remissionem, etiam hypoecæ. *Negus. sup. n. 47. in fine. Merlin. de pignor. lib. 5. tit. 1. q. 43.*

27 Fideiussor acquiritur à creditore actionem, an extinguit hypoecam in re debitoris, quæ principali cõpotebat. Flures sunt conclusiones. Prima est vbi cum, fideiussor extinguit debiti medianie solutione, remanet extincta omnis hypoecæ, sed remanent iura salua fideiussori contra debitorum principalem. 2. Quando simpliciter non soluit, sed enim novum debitoris à creditore, & non extinguitur obligatio, nec ad sui fauorem. *Fel. de censib. l. 6. c. 1. n. 18. 19. Rota dec. 236. n. 2. p. 4. c. 1. Merlin. de pignor. lib. 5. q. 10. Alia dicemus infra b. c.*

28 Vendita hæreditate, actiones, & obligationes hæreditas extinguntur, quando creditores mouerunt suas actiones contra emptorem. l. 2. C. de pign. Sed non coguntur. *Caual. r. de c. 393. n. 5.* Secus cessante consensu tacito creditorum in ex prædicta elicto non extinguere ex venditione suam obligationem, ex l. 1. C. de hæred. vendit. l. 1. n. 22. C. de l. 1042. *Gratiani, d. 204. q. 76. Merlin. q. 18. n.*

Vendita hæreditate extinguitur actio contra fideiussorem successorem ipsius debitoris. *Idem in Pia causa. Merlin. sup. n. 21.*

29 Idem quando emptor expresse promissit soluere creditores hæreditarios, maxime existens se stipulatione Notarii proptis. *Merlin. d. q. 11. n. 12. & seqq.*

30 Idem quando fuit motum iudicium contra venditorem principaliter, & postea ad iudicium superuenit emptor voluntarie ad defendendum, & ipse admittit fuit. *Curt. seneca d. 1. 2. n. 9. & Buntell. n. 23. Merlin. sup. n. 6.*

31 Sed si hæres cedat hæreditatem, sequenti in gradu non dicitur esse obligatus credituribus,

quia cessio habet vim refutationis, & non præsupponit præcedentem aditionem, secus si ei se facta ad commodum non successuri, quia tunc cedens videtur prius adire. *Manica de censib. lib. 12. tit. 12. n. 17. Merlin. d. q. 11. n. 27. lae, & bene Olea de cessu. tit. 2. q. 3. post mille DD. quos non i. cetero, de libro librum faciam, licet. n. 3. q. 3. n. 17. contra, & male dicit post Thur. in comp. dec. p. 3. vbi b. cessio medietatis, dicens per cessionem hæreditatis, & fidei committi vniuersalis, ceterum aditam hæreditatem, sed potest intelligi cum Thoro, in cessione medietatis hæreditatis, nam tunc videtur aditam alia medietas sui ipsius cedentis, nam tunc non est abstentio, & repudiatio, sed aditio, & post cessio.*

32 Cuius fructuum census cessat, si debitor succedat creditori. *Cens. de censib. q. 107. n. 38. 40.*

Quod intelligi pro rata, & portione, pro qua est hæres. *Cens. ibidem num. 39. Addit. ad Franck. dec. 39. n. 2. Cista de rationat. q. 45. n. 6. seqq.*

33 Exinguitur census, si fundus illius transcat in dominium domini census. *Boer. de off. 399. Ben. Bon. de censib. art. 69. n. 102. Rota dec. 510. num. 1. pull. Cens. de censib. & alie coram Mianzanato, Lauei octo, & Duozet apud Cens. de censib. q. 114. n. 1.*

Quod intelligi quando census fuit impositus super solo fundo, qui transiit in dominium domini census, secus si super pluribus, quorum tantum vnus transcat ad illum. *Cens. d. q. 114. n. 7.*

Intellige 2. Vi dominus census non amittat ius repetendi sursum. *Cens. sup. n. 9.*

Intellige 3. Quando dominus census non acquiritur dominum illud irrevocabiliter, sed reuocabiliter. *Cens. d. q. 114. n. 12.*

Intellige 4. Si dominus census recipiat fundum illum in extinctionem census, secus alias. *Sord. dec. 167. n. 10. & 11. in fine Cens. d. q. 114. n. 14.*

34 Census tamen reuiuiscit, si domino census quincatur dominium rei censuæ. *Cens. d. q. 114. n. 13.*

35 Census extinguitur, si venditor illius in res, quas supponit habebat ius temporale, & illud expicit. *Cens. de censib. q. 116.*

36 Census extinguitur peremptoria re, super qua fuit impositus. *Rota dec. 10. post Cens. de censib. & qn.*

37 Censui non extinguitur prescriptione sic. *Cens. d. q. 117. & 118. Nos diximus q. 43.*

38 Census extinguitur fundatus super alio censu, si ille redimatur, prout si pereat fundus, super quo est fundatus census. *Cens. q. 119. n. 7. q. 3. 4. 99. n. 22.*

39 Extincta actioe principalis non est extincta hypoecæ. l. 2. C. de l. 1. p. 300. *Negus. de pign. p. 6. membr. 2. n. 5. Alex. cons. 47. n. 5. lib. 3. Balb. de prescript. p. 4. p. 4. principal. q. 3. n. 2. Bartol. in l. item notiss. 7. n. 37. C. de prescript. 20. n. 40. n. 40.*

40. ann. Rota dec. 264. nu. 3. p. 1. nupiff. Milanens. dec. 2. r. x. nu. 11. 3. lib. 2. Massil. dec. 141. nu. 23. 24 & in addit. ad P. Gregor. de censib. q. 5. nu. 58. Motina de inst. disp. 39. 1. nu. 4. post mille Velu dist. 33. nu. 15. Jiffert. 34 nu. 3. Rour. in prag. 5. de censib. num. 67. 68. Merlin. sup. q. 23. Præf. Merlin. contr. 55. nu. 22. & sequit. 1. Rod. ric. de ann. reddit. lib. 2. q. 7. nu. 4. 13. q. 9. nu. 75. q. 19. nu. 16. 29. Lara de amerc. lib. 1. c. 8. nu. 30. Salas de contr. lib. 1. de censib. lib. 1. 33. d. n. 2.

Et quod non sit extincta actio hypothecaria, extincta personali, dicunt etiam Gratian. disc. 3. nu. 15. D. Catan. conf. 50. nu. 26. Franc. dec. 80. nu. 17. Salgal. labyr p. 3. c. 1. nu. 129. 181. 184. Reg. Marin. ad Rencr. dec. 105. nu. 8. Capon. disc. 410. concl. 10. Altograd. contr. 39. n. 24.

40 Limitatur conclusio quando principalis actio tollitur per pactum, seu conventionem, Barbos. sup. n. 39. Merlin. sup. n. 16.

41 2. Quando debitor defertur a creditore iuramentum iuris decisiuum, super veritate crediti, nam debitor iurante expirat tota causa ipsius creditoris, & consequenter remanet extincta hypotheca, quia remanet dissolutum vniuersum eius creditum, Barbos. sup. nu. 40. Merlin. sup. nu. 17. seqq.

42 3. Si sententia lata sit ad fauorem debitoris absolutoria a debito contra creditorem, non per eam tollitur obligatio principalis, & hypothecaria, si defertur, ff. de iur. test. pign. Negus. de pign. p. 6. membr. 2. nu. 11. Barbos. sup. nu. 40. Nam sicut per iuramentum extinguitur hypotheca, ita etiam per sententiam, & sententia pro veritate habetur, p. ad rem inditamentum. C. de iudic. Barbos. sup. Merlin. sup. nu. 20.

44 4. Si debitum sit solum ipsi creditori, libet liberatur. 6. ff. quib. mol. pign. vel hypot. solu. Negus. d. p. 6. membr. 2. nu. 12. Merlin. sup. nu. 21.

45 5. Si mandante creditore soluerit debitor, vel creditori, vel creditori eiusdem creditoris, vel alicui cuiusque persone, Merlin. n. 22.

46 6. Quando hypotheca fuit in tempus deteg. minatum, iam elapsum, Merlin. n. 23.

47 7. Si sub aliqua conditione fuerit constituta hypotheca, quæ deinde non euenit, Merlin. sup. nu. 24.

48 Sed quod extincta principali actione, seu personali, sit extincta hypothecaria, facit, quia hypothecaria est sequela personalis, quæ constituitur non potest sine principali ipsa. L. græge 13. & cum pign. ff. de pign. l. 1. C. si pign. pign. dat. fuer. l. 17. ff. de fideiuss. Et sequitur illius natura. Andree. controu. 104. nu. 18. vbi declarat, nu. 19. & seqq.

Cum hypothecaria inhaereat personali, & sine illa non possit incipere, Rota d. e. 27. nu. 9. post Merlin. de pignor. Gratian. disc. 294. nu. 15. Et sine illa nihil operetur, Abolin. ref. 10. n. 26.

49 Sed prima opinio est verior, quoniam sequuntur omnes DD. qui de hac materia tractant.

50 In hypotheca irregulari, siue abusua, & im-

propria, nempe per se principaliter constituta, in cuius consequentiam venit obligatio personæ rem possidentis, cui onus iniunctum est, nam carens durat, quantum rem possidet, & res ipsa si se possidet durat, sic rem non possidet, & sic principali ipsius rei obligatione extincta, necesse est, ut personalis accessoria cesset, & extinguatur. Vel. ad ff. de 33. n. 47.

51 Extinguitur hypotheca creditoris si fiat donatarius omnium bonorum debitoris, Bellam. dec. 31. in fin. Boer. dec. 204. nu. 43. Gratian. disc. 256. nu. 17. Merlin. de pign. lib. 5. tit. 1. q. 16.

52 Item si creditor acquirat dominum rei, si per qua habebat hypothecam, si acquisitio sit reuocabilis, sed si sit reuocabilis durat semper hypotheca, saltem quoad effectum excipiendi, & retinendi, & sequitur reuocatione dominii reuocatur, Aff. dec. 16. nu. 3. Cypre. dec. 19. Gratian. disc. 3. nu. 5. ff. q. q. disc. 269. nu. 28. disc. 706. nu. 60. seqq. disc. 867. nu. 9. seqq. disc. 885. nu. 28. N. de. r. x. am 47. in addit. Altograd. conf. 16. lib. 1. Tusc. lit. H. concl. 121. 136. Mesa lib. 1. c. 3. seqq. Rota p. 1. rec. dec. 18. 113 p. 18. dec. 345. nu. 4. Bieb. dec. 1. 44. nu. 8. seqq. 5. abel. 5. creditor. nu. 10. 5. Cens. nu. 53. 5. hypotheca. nu. 48. M. osca. d. concl. 1173. nu. 52. seqq. Sord. dec. 5. nu. 3. dec. 266. S. r. x. am 333. nu. 2. & dec. 317. nu. 1. p. 5. rec. Stat. de Sala. an. d. sp. 3. c. 2. n. 378. seqq. Rota 1. dec. 133. post Oleam. de cess. iur. R. Marin. ad Rencr. dec. 460. 5. Salgal. de retent. p. 1. c. 10. 5. n. 73.

53 Secus est, si contractus ille non fuisse completus, aut iusto partium, seu iudicis, resolutus, nam iusto iustum, & æquum est, quod sicut debitori, ita, & creditori ius pristinum restitatur, l. volumate, ff. quib. mod. pign. vel hypot. soluat. l. ficut, 5. si volumate, & 5. sequ. ff. eodem, Comm. in comment. lib. 4. c. 19. nu. 3. Olea d. dec. 13. n. 13.

54 Sic hypotheca semel extincta, non possunt causam habentes a creditore in re iam hypothecata ex lucri causa amplius molestari, Negus. de pign. in 1. membr. p. nu. 41. post alios Rota post Oleam. d. dec. 13. n. 12.

55 Nisi, ut diximus, expresse partium consensu fuerit renouata, item re adhibita, C. de re. nupiff. pign. post alios Rota sup. n. 13.

56 Et domino effectu vnus re debitoris, relique hypothecæ liberantur, Rod. ric. de ann. reddit. lib. 1. q. 9. n. 36 & 43.

57 Hypotheca secundi creditoris resolutur, ad iudicium pignori priori creditori habenti ex pacto facultatem vendendi pignus, Bieb. dec. 43. nu. 6. seqq. dec. 186. nu. 8. seqq. p. 4. rec. Rota post D. Constitutio. d. stat. p. 18. d. c. 198. n. 11.

58 Secus si facta sit non iure creditoris, sed pro conferenda possessione primi creditoris, Cuius lib. 2. resp. Papi. ad l. 2. de distr. pign. ra. 1. Oper. post. fo. l. 75. in C. Rota sup. dec. 198. nu. 15.

59 Sic ad iudicationem illius hypothecæ, vel venditione a Iudice soluendi causa celebrata,

Opif. de ent. qu. 34. a nu. 35. O. 40. *Carlinal. de*
indivert. 3. qu. 22. *Salgad. labyr.* p. 1. c. 2. 1. nu. 7. 15.
fig. p. 4. 1. 51. *Auendan. de temjb.* cap. 108. *Salgad.*
fol. 69.

60 Nec emulit, licet poltea ipie credior
virtute pacti retrovendar, si pretium recipias,
Rota p. 11. dec. 113. Bich. dec. 144 un. 9. seqq. Un-
vers. dec. 445. n. 57. dec. 439. n. 3. seqq. Rota post
Olearum d. dec. 13. n. 5. d. 10. 12.

61 Extinguitur hypotheca fideiussoris, si exin-
guatur hypotheca debitoris principalis, nam
omnes exceptiones competentes debitori com-
petunt fideiussori, *lex optione* l. 2. *Sic et autem*
ff. de excep. fin. ff. de palls. Rota dec. 449. num. 2.
p. 4. rec. Secus esset, si esset obligatus fideiussor
per principalis, *Rota dec. 449. Merlin. de pign.*
lib. 5. tit. 1. q. 8. Nov. d. q. 30. et infra hic nu. 90. &
seqq.

62 Ex facto Principis quando extinguatur hypo-
potea, Derogatione fidei committi a Prince
obtempra innovatur legis hypotea, &
bona incipiunt esse affecta creditoribus here-
dis, secundum prioritates eorum, *Rota de i.f.*
479. num. 4. p. 4. rec. aliam decisionem Rota re-
fert Merlino de pign. lib. 4. qu. 9. num. 1. Quando
derogatio a Prince impetratur taxative, ac
limitate ad effectum satisfaciendi certis cre-
ditoribus; *Rota d. de i.f. 479. num. 4. 5. Merlino*
qu. 9.

63 Extinguitur hypotheca, & obligatio quando impossibile redditur adimplementum principalis obligationis, *Burac. dec. 5. nu. 5. Sacerd. dec. 1. et. nu. 9. Merlin. d. q. 2. n. 17.*

64 Extinguitur ex castigatione instrumenti credi-
di. Menochae praefat. lib. 1. q. 4. n. 2. praef.
140. §. 141. nu. 19. l. 6. Gratian. de re. 593. n. 17.
Asteria de pign. lib. 5. qu. 44. qn. 18. Roa p. 9. rce.
2. 36. nu. 20. c. 1. P. Jordan. Incenb. vol. 3. l. 1.
4. tit. 10. num. 167. §. num. 320. Saefelin. praxi
feli. 54. num. 6. Franch. de c. 61. vbi Zurca. Gratian.
de re. 593. num. 1. d. 669. post alios Sabell. §.
soluto. n. 6. §. 499.

Non sub spe future numerationis non sequitur, *Thorin suppl.com. 2 dec. verb. creditor, sol.*
118. Vbi decifum refert per S.R.C.

Eadem præsumptio solutionis est resiliunt,
& hæcario apocæ continentis creduntur,
Card. Læpæ de credit. dif. 129. num. 5. Vel occu-
tatione, cum faciunt iurte. Idem Card. de cred.
dif. 94. n. 45.

65 Extinguitur ex restitutione rei pignori data,
12, vcl obliq. 12, Neg. int. de pign. p. 6. m. 12.
3. d. m. 20. Mautica de turt. lib. 1. tit. 31. nu.
36. Gait. de credit. 3. an. 2. 170. Rota dec. 373. nu.
20. pign. de Merlino de pu. 44. nu. 12. C. 12. Dile-
mus. q. 46.

66 Creditor legatis suo debitori pignus, hypothecam non extinguit, *li. 9. In hacus scribitur ff. de liberat. legat. C. ysaac. contr. 479. num. 1. 4. Merlin. op. cit.*

67 Extinguitur cessante causa, aut finem, & ex-
tinguitur totus effectus, l. propositus, ubi DD.

ff. de acq. hered. Ancharan. cons. 330. num. 11.
 Truag. irat. e ff. causa p. r. nu. 214. Roca dec. 355.
 n. 1. 2. sec. Merlin. sup. n. 21.

68 Extinguitor ex satisfactione, i. liberatione, ff. quib. mod. pign. vel hyp. ot. solu. Alex. conf. 17. n. 1. l. b. 1. Alcin. sup. qn. 44. n. 22. Viced. c. tran. ff. q. 70. n. 85.

69 Nisi iura non fuerint extincta, quia fuerunt acquisita, & sic non extinctive facta cessio, *l. cum is, qui, ff. de fideiuss. Mexen. sup. n. 22.*

70. *Extinguitur hypoteca finito tempore convento, & adiecto obligationi*, *Dur.* conf. 330. nu. 74. *Honded.* con. 85. nu. 1. lib. 2. *Gr.* *hau.* dif. 520. nu. 4. *Merlin.* sup. nu. 31. *Cynac.* contr. 55. nu. 27. seqq. *Larrea* alleg. 22. *Baronde.* citat. 4. nu. 2. fine. 74.

71 Extinguitur, extincto iure hypothecantis,
 vi in fideicommissu grauato, namque in vita po-
 test hypothecam constituere, Card. Luca de cred.
 dist. 40. num. 29. sed et mortuo extinguitur, et
 in emphyteusi, feudis, ac aliis, quorum ius
 finitur morte, lisi ex iudicij, de die obitu, l. in-
 ter, sup. bulla de censib. q. 19. num. 2. Ceneq. 72.
 num. 4. Roa post eandem ceca 3. Merlin. d. q. 4. num.
 33. Fufier de subliq. q. 78. 7. 25. Grat. d. 7. 33.
 num. 29. segg. Roa dec. 13. l. 1. num. 8. post Merlin.
 de pign. possid. dec. 26. num. 3. 55. dec. 69. num. 2. 7.
 Roa p. 12. dec. 76. num. 16. segg. Merlin. dec.
 645. num. 3. Larica alleg. 22. nu. 20. segg. Sabell. §.
 fideicommissum, num. 23. §. retractus de hypot. post
 contras. ital. §. Garz. ex pign. fol. 41. Salazar.
 labyr. p. 4. e. 4. carnal. de iudi. l. 2. tit. 3. d. p. 23.
 Tordin comp. dec. vetib. hypothec. a. 2. Palma alleg.
 194. num. 12. 1. 3. tom. 2. D. Cero dec. 5. l. 1. num. 12.
 Nos ad Rouir. conf. 53. num. 32. lib. 1. Vbi limi-
 natissim, vi remanent hypotheca super legiti-
 ma debita filio grauato, vel super creditis, quae
 forsitan haberet super alijs bonis. Vel si illa
 bona remanent libera vrimo possessori obli-
 gati, §. legat. labyr. q. 6. 10. Nisi legitima sit
 soluta in pecunia, filio Torie de minorat. Ital.
 p. 2. q. 66. num. 1. Baron. de citat. l. in arce. ad
 fin. 64. m. 14. Antonelli de temp. d. l. 1. nu. 67.

72. Secus si res redeat ad dominum directum
ex actu voluntario, non necessario, *Franch.*
dec. 13. num. 33 & *dec. 226. num. 3*. *Bellu. trañ.*
var. lib. 5. tit. de r. ci. sig. 9. *Hermosill. tom. 1. gl.*
67. gl. 4. Nov. ad R. ci. com. 53. num. 23. lib. 1. *De-*
ximus q. 39. m. 408. Et dicemus *infra* laud.

73 Venditū hēreditatē, an actiones, & obligaciones hēredis extinguntur. Sicquādo creditores suos mouerūt actiones contra emptorē, licet non eugantur, *Canaler. de iur. 39. num. 5.* Sed venditū hēres non liberatur, cessante pactō iacōi creditorū. Item hēres non liberatur inf. bñdium quādo emptor efficiēt non soluēdo, secus si iacebāt, emptorē non soluēdo, *Merlin. lib. 5. qu. 1. Vbi hęc. & alia.*

Sic veditur hæreditate per Fiscum extingu-
tur actio contra Præuoc. successorē ipsius debi-
toris. Idē in causa Pia. *Mich. d. g. 3. v. 20. 21.*

74 Extinguitur hypotheca ex omni contractu resoluta. *Parifc. h. sp. 5. c. p. 1. num. 126. & 122. Antica tacit. lib. 11. c. 32. num. 67. Scraph. dec. 5. 633. m. 5. Duran. dec. 40. n. 15. Merlin. de pign. lib. 5. q. 44. num. 13.*

Sic contracta per donatarium, resoluitur donatione resoluta. *Card. Luca de donat. disc. 13. n. 4. Secus de voluntate donantis. n. 6.*

75 Sic obligatio feudi habentii cum potestate hypothecandi, cum clausula: *sine p. stud. io.* expirat feudo devolutio. *Card. Luca de finio disc. 1. n. 7. diff. 13. n. 4. Vide infra n. 197. seqq.*

76 Corruit, & extinguitur hypotheca ex falsa causa, & errore. *M. in sup. q. 52. Butar. test. 282. 361. 377.*

77 Sic donatio facta ob causam matrimonij, illo non sequito, extinguitur donatio illa. *Cass. conf. 345. n. 1. vbi l. T. ell. Fernand. ad l. 77. T. auti. m. 79. R. Roult. conf. 15. n. 1. lib. 2. l. 1. c. de donat. ob. conf. Clar. §. donatio. q. 25. n. 1. vbi Addit. Tuse. l. 1. D. concul. 6. 11. Diana p. 8. tract. 6. resol. 89. & 109. Ol. de cess. l. in l. 1. q. 7. n. 36. vbi de legato facto in dictam causam. Sabell. fleg. n. 43.*

78 Sic etiam donatio ob pacta in ea apposta, non servata, censetur reuocata, & extincta, & dominium reuertitur ad donatorem, vel eius heredem, tanquam deficiente modo conditione, & causa, ob quam fuerat facta. *l. 1. c. de donat. sub modo 31. q. 1. c. l. 76. n. 20. seqq. Grat. disc. 381. 96. Tuse. lib. 2. c. ouch. 542. & seqq. Sabell. res. sp. 59. Christ. dec. 9. vol. 3. & dec. seqq. Antin. de donat. lib. p. 1. d. 2. §. 1. & 2. Al. grad. conf. 38. n. 3. lib. 2. Hermosill. to. 1. p. 1. 1. 5. 6. Rota p. 3. dec. 612. & dec. 644. & p. 4. dec. 338. & p. 9. dec. 11. p. 11. d. 35. q. 1. d. Christ. disc. 191. vol. 4. Tapat. var. sent. var. 498.*

79 Verum si donatio sit ex pluribus causis, non deficit si vna cesset, alij remanentibus. *Gratian. disc. 568. n. 15.*

80 Sed censetur remissa extinctio, si donator interpellat donatarium ad implendum modum, & causam, vel conditionem. *Gratian. disc. 246. n. 25.*

81 Sed non extinguitur, & resoluitur, si non potest adimpleri, sic cessante dolo. *l. si quis maior. C. de transact. Nec quando contrahentes sibi prospexerunt sde certa poena expressa in casu controuentioni. Magan. de. Plor. 96.*

82 Hypotheca contracta per debitorem super nominibus debitorum, resoluitur per solutio nem ab illis factam illi creditori. *Card. Luca de credit. disc. 40. num. 5. disc. 46. num. 11. disc. 48. num. 4. disc. 55. num. 5. DuGartier. de compensat. q. 18. n. 17. lib. 5. §. aliquid labr. p. 2. c. 28. n. 11. & seqq. Merenda contr. lib. 12. cap. 30. Poss. dec. 26. num. 82. 83. Intellige de resolutione non facta, vel intellectuall. Idem Card. Luca de credit. disc. 40. num. 6. disc. 46. num. 11.*

Nam hypotheca generalis comprehendit etiam nomina debitorum. *D. Gratian. c. 18. nu. 37. sed durat super illis, donec illa durant. n. 64.*

Et hypotheca, quamvis omnia boni debito-

ris desinant, remanet super nomina debito ris. *D. nullit. d. q. 18. n. 149.*

83 Extinguitur hypotheca super re mobili, ex alienatione illius rei facta a debitore. Idem in p. unita, quae venit etiam in hypotheca, sed expressa, extinguitur hypotheca super illa. *Merlin. de pign. lib. 2. q. 45. 48. 49. Antonell. de res. lib. 4. c. 36*

84 Idem maxime in mercibus venditis *Bolder de decto. lib. 5. q. 22. bde. lib. 4. q. 45. n. 33. & seqq.*

85 Non extinguitur hypotheca si fuerit transacta ad alium fundum, sed solum fit mutatio rei, non obligationis, & ideo fideiussores liberantur. *Gratian. disc. 113. n. 81. Salgad. l. byr. p. 4. c. 4. nu. 32. & seqq.*

86 Non extinguitur per mutationem, & per remotionem forme rei obligatae. *Dum. reg. 376. Merenda de pign. lib. 5. q. 33. Sabell. §. melioramen. ta. num. 19.*

87 Prohibitio a debitore creditoribus in testamento facta, de non alienando pignora, non extinguit hypothecam. *l. 2. C. d. bit. vbi pign. imp. ped. non poss. Enfar. de falsit. q. 541. nu. 9. d. debito rem. 15. C. de Pignor. Merlin. q. 35.*

88 Sententia lata contra debitorem in fauorem Tertij, aa nocet hypothecae creditorum, sic, si sit lata antequam cum creditoribus contraxit, nocet, siue fuerint, sine non, creditores. *Secus de reind. gl. 14. q. 12. m. 28. Sarr. dec. 256. num. 6. lara postquam contraxit debitor, praeiudicat creditoribus scientibus. Peregr. de fidei. com. art. 53. n. 44. Sarr. dec. 256. §. sec. sup. n. 63. & 130. Idem si debitor in iudicio substituit patres auctoris, non rei, & ideo succumbit, quareus prohibuit dominum. Sarr. gl. 14. q. 12. n. 18. seqq. Non nocet sententia non ruc, & reuelata, vel non plene discussa cum legitimo creditore. Sarr. gl. 14. q. 12. num. 47. 122. §. 97. Masrill. dec. 72. n. 18. 12. Merlin. dec. 64. num. 13. Lata contra vnum non praeiudicat alteri, qui non habet ius consequutum ab eo, sed ex se principaliter. Lata contra primum creditorem, ad fauorem Tertij, nocet secundo, vi euitetur circuitus, vel circuitus, quando primus possit superare secundum, & a Tertio, primus. *Merlin. sup. q. 39. 40. 41. 42. Vbi luc de hac materia, quoniam non rescribimus ad eum recurrant DD. Lectores.**

89 Qualiter tollatur prorogatio. *Sabell. §. hypotheca n. 45. §. prorogatio. Merlin. de pign. lib. 5. q. 31. vbi quid non inducit. Allegem. c. 6. C. locat. Dec. conf. 440. num. 2. Th. fidei 125. M. card. contr. l. 112. num. 9. seqq. Cyriac. contr. 249. nu. 2. Al. grad. conf. 4. nu. 46. Martia de tacit. lib. 11. tit. 31. n. 2. c. seqq. Duran. dec. 209. n. 12. 13.*

Et magis quando in prorogatione expressè cautum fuit, vt per eam non intelligatur facta donatio, vel praeiudicium iuribus primis. *Merlin. sup. n. 10. Gratian. d. c. 7. 26. nu. 8. Heriz. de fidei. iuss. 20 §. 3. nu. 13. Cyriac. contr. 249. n. 11. Thes. dec. 125. nu. 5. & ibi addit. filij. Rota dec. 146. n. 3. seqq. post Pacific. de Sclutan. Rota dec. 738. p. i. d. iust. Neguerol. alleg. 21.*

90 Extinguitur, & refoluitur fideiuffio multis modis, nam regulariter non expirat morte fideiufforis, aut creditoris, aut debitoris, quia iura fideiuffionis actiue, & paffiue in his omnibus perfonis tranfeunt ad hæredes, *f. fideiuffor, inftit. de fideiuff. l. 3. verf. ult. ff. eodem, D.D. in fideiufforis, C. eodem, Molin. difp. 546. in pñe.*

Sed an extinguatur fucceffione eorum fibi inuicem, v.g. fi fuccedat fideiuffor debitori, aut creditori. Dicimus hanc mutam fucceffionem sex modis poffe contingere. 1. Primò, fi fuccedat fideiuffor debitori. 2. fi creditor. 3. fi fuccedat debitor fideiuffori. 4. fi idem creditor. 5. fi creditor fuccedat debitori. 6. fi fideiuffori.

91 Primò casu fi fuccedat fideiuffor creditori non extinguit fideiuffionem, & eius debitum, fed potius augeat, quia præter obligationem fideiufforis, habet etiam obligationem principalis, fed quia hæc duæ obligationes confunduntur, & vt dicit *text. l. eam quæ, ff. de pñe, ff. de folut. l. Molin. difp. 546. §. item expirat, nemò* fibi obligari poteft, & principalis obligatur fideiuffori, cum ambæ obligationes in vno, eodemque compati non poffint, præualeat principalis, & fideiufforiam obligationem confumit, vnde maius quidem fideiuffor obligatus, fed non obligatione fideiufforis, fed principalis.

92 Quod aliter eft in duobus reis debendi, quia fi alter alteri fuccedat, in eo, qui fuccedit ambæ obligationes manent, cum non poffit reperiri quæquam perimat, nec fit maior ratio de vna, quem de alia, *l. generaliter, ff. de folut. l. bares, 21. §. quod fit hic, & §. quod fit fupulator, & in l. in omnibus, 43. ff. eod. Onat. de contrah. traft. 17. de fideiuff. difp. 53. nu. 184.*

93 2. Casu obligatio extinguitur, quia cū fuccedat in iure actiua contra fideiufforem, id eft contrafeipfum, idem fibi ipfi pro fe non poteft obligari, neque fideiubere, *Onat. num. 185.*

94 3. Casu extinguitur obligatio fideiufforis, & manet obligatio debitoris vincente principali accessariam obligationem, fecundum dictam regulam, per *Molin. difp. 546. §. item expirat, Ant. Gomez lib. 2. var. c. 13. nu. 22. ex text. in l. f. pñtor, ff. iudic. fola.*

95 4. Casu, fi debitor creditori fuccedat extinguitur omnino obligatio debitoris, cum idem fibi ipfi, vt dictum eft, non poffit obligari, *l. Francis, 71. ff. eod. Rodrig. de ann. redd. lib. 2. c. 19. Nos fup. q. 44.*

96 5. Casu, fi creditor fuccedat debitori perinde confufione liberatur, *l. l. Francis, Rodrig. fup. Nos q. 44.*

97 6. Si creditor fuccedat fideiuffori tollitur confufio obligatio fideiufforis, fed manet intacta obligatio rei principalis, ac fi fideiufforem non dediffet, nam non quia creditor aufert, vel condonatione, vel fucceffione,

Tem. f.

obligationem fideiufforis, obligatio principalis cenfetur ablata, quia etiam fi fideiuffor folutiffet haberet regreffum ad principalem in cafu aliquo, hoc ergo iure ponitur creditor, Vel quia vt hæres in omne ius fideiufforis fucceffit, *Molin. d. difp. 546. §. item expirat, Onat. n. 188. Diximus Nos fup. q. 44.*

98 Licet fideiuffio non expiret morte in præfixis cafibus, expirat aliis multis modis, qui fequuntur.

Primò, expirat obligatio fideiufforis folutione debiti, fiue facta a debitore, fiue reuocata & extraneæ, dummodo fiat ad hunc effectum, *Merlin. de pñe lib. 5. q. 8. Inftit. quibus modis tollit. obligat. in pñe, Molin. difp. 546. Onat. d. difp. 53. num. 189. feqq. Gomez d. cap. 1. 2. Man. de fideiuff. p. 2. feft. 10. §. 1. Chrifftin. dec. 181. vol. 4. fiue ab eodem fideiuffore, Merlin. de pñe lib. 5. q. 10. nu. 1. Vbi fecus fi non foluit, fed emm non debitoris à creditore.*

99 Sed regula prædicta habet duas exceptiones. Prima eft fi fideiuffor foluit ante diem, vel in fideiuffione debiti conditionalis, ante implicari conditionem, non habet regreffum, per illam folutionem, vt refarciat folum debitor ante purificatum debitum aduentu diei, & implemento conditionis. *Molin. difp. 546. Gomez d. c. 13. nu. penult.*

100 2. Vt non habeat recurfum prædictum, fideiuffor, vt fibi reflituat folum debitor, nifi prius quam foluat, opponat in iudicio omnes exceptiones, quibus reus defendi poffit, ne foluat. *Gomez d. n. penult.*

101 3. Si folum cuiuicatur, vt quia auocetur à creditore anteriore, quia nulla folutio, non eft folutio. *Molin. d. difp. 546. verf. quod fit debitor, Gomez fup. num. 20. Merlin. de pñe lib. 5. q. 1. num. 19.*

102 Nam extinguitur hypotheca creditoris, fi debitor foluat creditori illi, vel in pecunia, vel in bonis ftabilibus, vel alio modo, vt dicemus hic *Infrà*, vbi agemus de folutione, in folum datatione, depofitione, abfolutione, Tamen, fi folutio illa auctoret à creditore anteriore, vel alio modo, hypotheca dicti creditoris extinguitur reuocata, per *lex. l. extante. §. latius l. ingu. ff. de except. reuoc. l. Francis. dec. 12. nu. 12. Aff. dec. 16. num. 3. Leon. dec. 67. C. app. dec. 43. Grat. an. difc. 3. num. 5. feqq. difc. 269. nu. 28. difc. 706. nu. 60. feqq. difc. 867. nu. 9. feqq. difc. 885. num. 25. Mart. Med. ex am. 47. cum addit. Alzograd. conf. 16. Ball. traft. var. lib. 5. tit. de cenf. q. 21. T. off. lit. H. cont. 12. 1. & 136. Mafcard. com. 1177. n. 52. feqq. Roa p. 11. rec. dec. 18. Sabell. §. ex. ditor. num. 20. §. cenfus. nu. 53. §. hypo. cia. nu. 48. §. obligatio. num. 34. Merlin. de pñe lib. 5. tit. 1. q. 4.*

103 Licet quod non reuiuifcant primæ iura, nifi in dote. *Sich. dec. 288. nu. 30. feqq. Roa p. post. l. reced. de tranf. l. dec. 58. nu. 14. 81. nu. 5. & feqq. Roa p. 17. rec. dec. 398. num. 16. feqq. Sabell. §. Enftio. num. 26. §. Dation. num. 1. §. Hypotheca. num. 48. Mefta ref. 38. cum fe. q. lib. 1. Roa p. 11.*

P p

dec.

dec. 113. p. 18. rec. dec. 345. num. 4. Surd. dec. 266. Vide Cynat. contr. 500. Castil. lib. 4. c. 89. à num. 44. Fontanell. de gal. cl. 5. gl. 8. p. 1. à nu. 85. Salgad. de reg. prot. 4. p. 7. à num. 150. in laby. p. 1. c. 18. nu. 17. Gufm. de euif. 9. 34. à nu. 18. Hierosif. l. 32. tit. 5. p. 5. gl. 1. à nu. 60. c. 64. Amat. ref. 50. Cere. de euif. 9. 107. à nu. 21. c. 9. 108. à nu. 17. Thor. p. 1. comp. verb. adiectione prim. xua. cum 2. à f. 99. c. 10m. 2. verb. periculum. D. Merlin. contr. 27. lib. 1. Merlin. de pign. lib. 4. qm. 150. c. lib. 5. q. 4. Larrea dec. 38. Acosta de pruil. cred. reg. 3. lib. 4. Possib. in sp. 65. Dexar. dec. 77. Vacou. contr. 2. Fabr. dec. 100. c. 7. segg. Misia lib. 1. c. 38. segg. Retes opuscul. lib. 2. sect. 2. c. 1. Leostard. de vjur. qu. 80. à nu. 26.

Secd solutione reuocabili facta, euif. ioe secura non exinguitur hypoteca. D. Mansius consult. 2. 3. nu. 30. d. 6. 11.

Et potest agi etiam cootra fideiussores. D. Mansius sup. n. 31.

Quantus nulla sit facta referuatio hypotec. D. Mansius sup. n. 32.

Solutio quando fit cum cessione translatiua ad sui fauorem, & non extinctiua, tunc censetur facta non ad finem extinguendi debiti, sed illud acquirendi. Rota dec. 85. num. 1. post Merlin. de pign. R. Capye. Latr. dec. 16. num. 14. Vireol. consult. 470. n. 41.

- 104 2. Expirat fideiussio per acceptationem, seu condonationem debiti. Gomes & Molina sup. Parador. lib. 5. c. 3. num. 21. Gufman. de euif. qu. 28. num. 9. Pitbardin princ. Instit. quib. modis toll. obligatio num. 9. & per totum. Maur. de fideiuss. par. 2. sect. 10. §. 1. Christin. dec. 182. vol. 4. Onat. de tot. rati. tom. 1. tract. 6. disp. 21. sect. 7. Sabel. f. fideiussor. & obligatio. n. 34.

Secd licet liberetur fideiussor hypoteca mediante liberatione principalis obligationis, exceptioe la 2. §. rei autem. ff. de excep. l. fin. ff. de passis. Rot. 1. dec. 49. num. 2. p. 4. rec. Tamen secus si fideiussor se obligauit tanquam principalis. Rota sup. Merlin. de pign. lib. 5. qu. 8. Diximus sup. n. 3.

- 105 3. Prorogatione termini, idest si creditor proroget terminum reu debendi. l. si cum Heremus. C. locati. l. ab eo si. ff. de arbit. Negro. rol. alleg. 21. nu. 26.

Licet secus sit hodie ex l. fin. C. de nouat. Gomes dec. 1. 3. nu. 21. Mafcard. de probat. concl. 1107. num. 12. Goutier. de iur. m. conf. p. 1. c. 49. Mantica de ratiis lib. 16. tit. 21. alij apud Barbos. in c. fin. nu. 19. de fideiuss. Aylton. ad Gomes ibid. Salgad. in laby. p. 1. c. 34. nu. 4. Larrea dec. 2. 1. nu. 16. Merlin. de pign. lib. 5. q. 31. m. 4.

Secd prima opinio intelligitur, si prorogatio fit facta per nouationem. Onat. sup. num. 196. Puta si fideiussor pro eo, quid certum visqueput, fururus est debitor, vel si fideiubeat pro aliquo ad certum tempus dumtaxat. Barbos. in c. fin. de fideiuss. num. 19. Diximus sup. n. 89.

- 106 4. Expirat fideiussio delegatione, & coactione debiti. l. non at. 4. ff. de fideiuss. l. ubi cumq. §. 6. ff. cod. Gomes dec. 1. 3. nu. 20. Molina. d. disp. 546. vers.

item excipit. Tuf. lit. F. 10. cl. 37. lit. N. conclus. v. b. non ut. Salgad. in laby. p. 1. c. 18. nu. 8. Merlin. de pign. lib. 5. qu. 10. 32. Diximus Nos qu. 40.

- 107 Non exinguitur hypoteca per donationem fideiussorum nouorum volente creditore. Al. lin. c. pignor. lib. 5. q. 30. c. 10. Gratia ad ff. 281. nu. 5. 6. Mercada contr. d. b. 24. c. 48. num. 38. c. 139.

Nec per interueniunt noie persone obligatae. Merlin. c. pign. lib. 5. qu. 30. nu. 8. Gratia. d. disp. 292. nu. 3. G. 1. lib. 2. ob. 30. nu. 3. Sur. ad ff. 383. nu. 4. Allogradus §. 4. n. 3. tit. 1. de conf. 4. nu. 10. 15. lib. 2.

- 108 5. Expirat praescriptio debiti. Gomes dec. 1. 3. nu. 20. vers. 4. 12. rec. n. 7. m. 15. lib. 1. segg. nu. 3. c. segg. Merlin. lib. 4. q. 2. c. segg. Diximus Nos qu. 41. Cene. de censib. 98. c. 2.

- 109 6. Consensu partium Gomes & Molina sup. Merlin. de pign. lib. 4. q. 152.

- 110 7. Sententia discretiua Iudicis, licet esse in proprium hunc modum dicat Onat. d. disp. 53. nu. 200. Merlin. de pign. lib. 4. q. 152.

- 111 Finitur obligatio fideiussoris per interueniunt speciei, vel rei debitor, sine culpa debitoris, locus tamen esset in debito quantumvis. vel generis, quae perire non potest. Maur. sup. §. 15. Sabel. §. deb. tot Onat. de contract. p. 1. c. 1. 10. Merlin. lib. 5. q. 34.

- 112 Fideiussor de praesentando reum, dicitur liberatus, ubi debitor facto partu tuerit in fuga positus, etiam si esset pro eadem causa, & uocato. Clara in praxi §. fin. q. 46. Fran. b. & Luca dec. 344. Masf. de fideiuss. nu. 150. 151. Caran. contr. 159. nu. 2. Farin. contr. de Carceri. qu. 34. nu. 44. segg. R. Capye Latr. consult. 49. & ibi Luca. R. reg. Merlin. lib. 1. resol. 134. c. ibid. Luca ad R. Marin. c. ref. 133. Card. Luca de credit. disp. 58. num. 10. segg. Vbi dicit idem seruando si fideiussor non esset, sed obligatus insolidum.

- 113 Fideiussor in forma Cameræ obligatus, si prouinitur pro debito carcerato soluere creditori suum si debitor, si ipse debitor intra quindecim dies non soluit, vel si in carceribus non se praesentasset, si vigore huius obligationis fuit relaxatus debitor, qui nec soluit, nec ad Carceres rediit infra dies quindecim, sed dilacionem quinquennale ab aliquibus ex creditoribus obtinuit, si per Iudicem reuocatur, sed idem debitor ob graue delictum capitaliter fuit damnatus, talis fideiussor est liberatus. D. Patus alleg. 103. tom. 2. & sic decusum refert per Romam Rom. in decis. impressa apud eundem alleg. 109.

- 114 Si Clericus vii laicus coram Iudice seculari se obligauit de se praesentando, ad omnem ordinem accessit tali obligationi fideiussor, non potest conueniri fideiussor. Idem si iste sit obligatus insolidum cum tali Clerico, Item si Clericus superueniat post obligationem principalis. R. Marina alleg. 147. tom. 1. R. Bonit. dec. 19.

- 115 Verum si Clericus voluntarie se obligaret pence

penes aſta Curie ſecularis, eedeſie ſideiſſores laycos, ipſi ſideiſſores recte, & valide obligare nruos, & contra ipſos poſſet incuſari obligatio eoram Iudice Layco, *Borrell. conf. 11. Roſti. conf. 19. nu. 3.*

116 Idem quando Clericus conuenit laicum eoram Iudice Layco, qui adimplendo exceptiones dilatorias præſtat cauſionem expenſarum, vel compenſis pro liberatione in concuſſu ereditorum præſtat cauſionem de reſtituendo. *Scaloya de foro e. mpt. q. 30. nu. 10. Diximus ad Roſti. d. dec. 19. nura. 8. Piſan. ad Goffred. de Gaeta ſup. Ritib. R. C. rubr. 26. Cortada dec. 135.*

117 Sed ſi ſit nulla obligatio principalis, eſt nulla obligatio ſideiſſoris. *Rosti. d. dec. 19. nu. 4. & 10. ad quam concluſionem Vide DD. per Nos citatos nu. 10. ad quos remiſimus DD. Lectores.*

Et licet idem eſſe in Inſoluto obligatio, dicat *Roſt. d. dec. 19. n. 10. Tamē contrarium Nos fundauimus ibid. n. 10. verſ. Alia quaſtio, ex leg. lſi Titius. ff. de ſideiſſ. Carian. dec. 44. n. 35. Mareſcor. lib. 2. c. 63. n. 6. Ludouic. dec. 27. num. 2. Ludouic. dec. 32. t. m. c. dec. 360. Gratian. diſc. 122. nu. 10. Præſed. Paſcal. de patr. poſſ. p. 1. c. 1. 6. nu. 15. D. Petrar. in rit. M. C. V. 202. nu. 11. 14.*

118 Fideiſſor ſe obligans de indicatam ſoluendo præſtat eoram vno Iudice, duri pro iudicato per Iudicem appellatōis, vel in alia inſtanſſa eoram diuerſis Iudicibus. *Carſt. Luca de credito ſe. 99. & 100. Diximus Nos q. 30.*

119 Extinguitur hypotheca per pactum de non petendo ſolutum ſi quib. mod. p. n. vel hypot. ſol. m. *Negulip. 6. membr. 3. nu. 36. Merlin. de pign. lib. 5. c. 1. q. 38. & q. 44. n. 4. Paſſic. de ſolut. reſp. 5. c. 1. na. 63. Maur. de ſolut. c. 2. §. 12. & de ſideiſſ. ſ. 3. fol. 556.*

120 Sed ſolutio, & extincio non ſit ipſo iure, ſed ſope e. ceptionis. *Merlin. ſup. 37. n. 4. §. Dummodo hoc pactum ſit acceptatum per debitorem. Paſſic. n. 65. Merlin. ſup.*

121 Quod pactum iuuat, ſi ſit reale, etiam ſi de iuſſuſ. *l. 4. ff. de negot. geſt. l. niſi l. q. ad diſt. 1. eſt. & l. ſi. ff. de paſſi. Secus ſi perſonale. l. ſi ſideiſſor. l. ſi. de paſſi. Bertrazol. de claſſ. claſſ. 35. gl. 6. num. 6. Franc. de ſiſt. iuſſ. c. 6. num. 91. Maur. ſup. num. 2.*

122 Amplia hoc procedere etiam ſi debitor pactus fuerit, vt ſe perſiſſeret, iteum ſideiſſor in obligationem non incidit. *l. ſi. ff. de paſſi. Franc. ſup. c. 6. nu. 2. Maur. ſup. 7.*

123 Verum per pactum ſi creditore debitori, ſuccedere ſideiſſori, ſecus e. contra pactum factum ad fauorem ſideiſſoris non iuuat debitori principali, niſi quoad doli exceptionem. *Maur. ſup. nu. 4.*

124 Extinguitur hypotheca, ex alienatione rei, ſuper qua illa eſt conſtituta quo ad primum dominum, nam in acquirentem omnis tranſfertur actio. *Crauet. conf. 191. nu. 3. Roſt. d. dec. 465. n. 2. ſup. p. 2. rec. vbi limitat, ſi conſtitutus non obſeruet conuenta pacta, vbi alia. Merlin. d. de*

pign. lib. 5. q. 50. vbi explicat.

125 Extinguitur hypotheca ſuper rebus mobilibus alienatis per debitore. n. *C. 27. praſt. q. 29. c. 29. nu. 1. Merlin. dec. 1. Merlin. de pignori. lib. 2. q. 45. & ſeq. 48. 49. & lib. 5. q. 43 l. b. illud. dec. 194. vol. 1. Roſt. d. dec. 340. nu. 2. Sabel. ſ. mobilis. & ſ. hypotheca. nu. 54. Idem C. riſum. ad l. Municipali. 3. art. 8. Roſt. d. 340. num. 2. p. 18. rec. laic. Antonelli. de temp. leg. lib. 4. c. 36. Diximus ſup. num. 83. Quidquid contra dicant *Merlin. dec. 12. Thom. d. c. 173.**

126 Extinguitur debitum debitoris, ſi conſciſcentur omnia bona debitoris, nam ſi conſciſcentur ſoluere debita omnia, & debitor remaneat ſoluitus. *Maur. de ſiſt. lib. 16. tit. 20. nu. 27. Marſi ſe ſiſt. ſup. un. 346. Sabel. ſ. ſideiſſor. nu. 44. & ſ. ſiſt. nu. 2. Maur. de ſi. c. iſſ. §. 19. & 67. Merlin. de pign. l. b. §. 44. n. 17 ſeq. 7. & q. 56.*

Quæ concluſio procedit etiam, vt liberetur ſideiſſor ad eam bonorum, quæ tranſeunt in ſiſcū, & non vltra. *Peregr. de iure ſiſt. lib. 5. tit. 1. nu. 56. 57. Guaz. de conſciſcat. concl. 20. n. 7. Merlin. d. q. 51. n. 11.*

Procedit, 2. etiam reſtituto conſciſco in gratiam, non tamen bonorum, quia tunc eſſet facta reſtitutio bonorum. *Roſt. tit. de pign. quod ſi. bon. publ. n. 15. Roſt. d. dec. 565. nu. 1. in fine. p. 3. rec. Merlin. ſup. nu. 12.*

3. Etiam perueniente debitore ad meliorem fortunam. *Ord. de reſtit. q. 97. nu. 13. Roſt. d. dec. 565. Merlin. ſup. nu. 13.*

Limitatur concluſio primò Quo ad bona exiſtentia extra territorium Iudicis condemnantis. *Roſt. de bon. publ. n. 62. Cl. 5. §. 1. q. 78. Bertrazol. conſciſcat. c. 1. m. 82. m. 67. lib. 1. ſum. conſciſcat. 152. num. 28. Peregr. d. tit. 1. num. 137. Farinae. q. 25. nu. 99.*

Quæ limitatio reſtringitur, vt procedat quando condemnatio procedit de iure ſpeciali, videl. de iure ſtatutorum, & conſtitutionum loci Principis. *Roti ſup.* Sed dicunt procedere de iure ſpeciali, quando non ex iure communi, vt ſunt caſus leſe maieſtatis, & hæceſ. *Cl. §. ſi. in praſt. d. q. 78. l. p. n. Farinae. d. q. 5. nu. 1. Roſt. d. dec. 565. nu. 3. Merlin. ſup. num. 17. 18. Caball. reſer. n. 1. cap. 138. Gratian. diſc. 289. nu. 48. diſc. 642. n. 6. Guaz. n. de conſciſcat. concl. 13. d. m. 16. Tuſe b. C. conſciſcat. 720. Roſt. p. 14. rec. dec. 526. Sabel. ſ. bon. c. num. 15. & ſi conſciſcat. nu. 1. 4. ſeq. §. ſiſt. In praſt. §. ſi conſciſcat. conſciſcat. §. ſiſt.*

Sed debet Dominus, vel eius officiales Loc. in quo ſit bona, præſentare illa conſciſcare, aſta eoram Iudice cauſe geſta, ad ſuum Tribunal tranſportare, vel alium proceſſum inſtituere, & condemnare, & non ſimpliciter aliquid niſi ſententia, niſi expreſſe de hoc loquatur. *Merlin. dec. 168. nu. 22. ſeqq. ſed contra dicit Caſt. num. 29. ſeqq. inter dec. Roſt. d. p. 14. rec. dec. 526. vbi ſufficiat ſententia.*

Et quod licet quis deliquerit in territorio exemplo, bona tamen poſſunt conſciſcari in ter-

clitorio non exempto. *Christin. dec. 400. nu. 120. vbi. 1. Fab. in C. de bonis damnat. defin. 1. Videndus Sabell. §. stat. gener. l. nu. 21. & penal. num. 8.*

Item bona mobilia existentia extra territorium iudicis condemnantis veniunt in confiscatione, & spectant ad fiscum loci ipsius iudicis condemnantis, nisi delictatione domini essent extra territorium perpetuo manura, quia tunc spectarent ad fiscum loci, in quo reperiuntur, si poena imponatur de iure communis, alias fecus. *Caball. res. crim. cap. 263. Peregr. de iure fisci. lib. 5. tit. 1. nu. 142. & seqq. Vbi etiam quid dicendum de nominibus debitorum. Salell. in pract. §. Confessione num. 3. & 8. conficet o. num. 4. in Summa Guozin. 100 claf. 13. lib. 30. idem Sabell. §. nom.*

Quae alia bona compræhendat, *Tusc. lit. C. con. luf. 713. §. 39. Christ. n. dec. 200. vol. 5. Baiard. ad Clar. §. fin. qu. 78. Guozin. de confic. concl. 13. Mesa ref. lib. 3. cap. 42. To rebland. de Nangia lib. 3. cap. 11. Anton. de donat. lib. 3. cap. 12. seqq. An census 2. Sabell. §. censur. & in pract. cod. §. num. 7.*

Et Fiscus non potest opponere, ut creditores faciant excussionem extra territorium, nisi aliud ex statu disponatur. *Rota d. dec. 565. nu. 5. Peregr. dit. 1. nu. 66. in fine Guozin. d. concl. 13. num. 12. Sed contra num. 13. alio adducit; nam habere debet creditor eam electionem expectandi in quibus veli bonis, quam dat sibi iuris communis dispositio in creditores. ff. de distr. pign. l. qui gener. l. i. §. qui possit. in prin. Sord. dec. 44. num. 4. vbi Hodier. & Censal. Rota sup. Merito. sup. nu. 10. Nisi esset statutum in contrarium, ut est Florentinæ. Rota sup.*

Limatur 2. quando debitor, cui tui facta confiscatio, re integratur a Principe, plenarie tamen. *Farin. de d. q. 15. num. 280. Me. lib. d. qu. 51. num. 22.*

117 Si quis habeat facultatem eligendi personam ad officium, ad beneficium, & simile, si eius status muetur, extinguitur. *Lohem. in ff. mandata. l. 138. ff. de solutio. Pazius cent. 3. q. 93. Gironda de priuileg. §. 122. p. 670. Anton. de donat. 3. p. 1. 1. nu. 65. Canter. var. p. 1. c. 6. nu. 141. Gomez. in l. 14. Tauri nu. 17.*

118 Verum electio facta ante commissam ingratitudinem, tenet, nec ex ea supersuenienti irritatur. *Bar. in L. 2. §. 2. ff. de opt. legat. l. molin. Lib. finit. de donat. vbi etiam Bar. Rom. in conf. 116. nu. 1. Maff. lib. 3. c. 28. num. 35. Anton. de donat. p. 2. lib. 1. c. 13. nam. 34. Quia tamen, in officio patri concessio cum facultate nominandi, electionem factam ante delictum improbat.*

119 Conclusio potest substineri quando electio in fraudem facta esset, veluti si quis eligendi facultatem habens in tempore mortis, inuenerit eligere. *Molina de primog. lib. 2. c. 4. nu. 22. vbi Ad. Mer. de Maiorati. 2. p. q. 18. nu. 27. Salgad. la.*

byr. p. 2. l. 35. nu. 72. Donell. in l. post mortem. l. 2. C. de fideicom. nu. 34.

120 Sed antequam priuatur per sententiam facultate eligendi potest vii. *Mer. d. p. 1. c. 48. nu. 242. ex eam interu. infir. de elect. Igitur valet electio ante delictum facta, sine fraude.*

121 Quæ procedunt, ut etiam post condemnationem, & priuati nem officij, possit eligere. *l. cum Pater 77. §. hæreditatem. l. 1. ff. d. leg. 1. lex falso 17. §. si quis rogatur l. 2. ff. ad Trebell.*

Sed contra defendit R. *Fovis. to. 2. conf. 104. & seqq. vbi pro vitæque parte fundamenta sum. Addendus Nonan. de regal. Cap. de Reg. off. nu. 53. Mer. p. 1. c. Maior. qu. 26. num. 132. Diana tom. 6. tract. 1. ref. 34. seqq. & ref. 137. D. D. Valenz. conf. 155. D. Salgad. 2. p. lib. 2. c. 27. 50. lora. lib. 1. polit. c. 138. 41. 371. 373.*

122 Et licet odiosus testatori, & Principi eligi non potest, ita legibus odiosus nominari non valet, ut in electione spurij testatoris, *Molina de primog. lib. 2. c. 4. nu. 8. vbi Addentes. Mer. de Maiorati. p. 1. q. 48. nu. 107. 100. 116. 124. & p. 2. q. 2. nu. 4. & q. 4. nu. 13. Vozuer. alleg. p. nu. 69. Vbi etiam in emphiteus Ecclesiastica. P. Diana. 9. tract. 9. ref. 59. P. Salberz. lib. 4. conf. Maiorati. 3. c. dub. 28. seqq. Rota de in com. tribul. p. 1. cap. 6. nu. 132. Et in r. 31. vbi an possit eligi spurij ipsius eligentis, & affirmat cum M. lin. & alijs. Et quod in maiori et Teiso, & Quin. institutorum iuxta l. 17. Tauri extraneorum loco vocari possit spurij, tenet Valenz. Ref. ad in l. 45. de vacante. 2. quod intelligendum est quando de voluntate institutorum ad electionem spurij non refragatur. *Molina sup. & alijs relin. lare D. Agula ad Royas de incompatibil. p. 1. c. 2. nu. 60. & seqq.**

123 In eo qui ius eligendi habet, non eligente, an actus contrahat? *Sic Fela d. fferi. 16. d. v. 31.*

124 Qui electio competens ex contrahentium distinctione, per alium eligere potest. *Fela sup. num. 44.*

125 Qui eligendi ius habet eligere debet rem, & si solus sit futurus. *Bob. d. lib. 2. Poli. d. 2. d. n. 64. Diana tom. 6. tract. 1. re. 136. Sanchez lib. 2. c. 7. dub. 4.*

126 Electio alieni data est personalis, non realis. *Larrea dec. 31. Oles. de exsecr. 1. §. 1. p. 1. 25.*

127 Electio an fieri possit si electum numerus minuat. *Tonnat. lib. 1. q. 82. Diana tom. 6. tract. 1. ref. 338.*

128 Priuatus voce actiua, an passiuus dicatur priuatus. *Diana d. tract. 1. 7. §. 37. D. Capp. tom. 4. dist. 28. vbi an e contra.*

129 Facta electione non licet variare, nam est extincta eius potestas, *Barbosa. c. 5. de elect. Salgad. p. 2. de ret. c. 13. d. num. 103. Carleuol. lib. 1. §. 1. p. 2. n. 489. & d. nu. 673. Salgad. conf. 8. p. Solo. 2. de iur. Andiar. tom. 2. lib. 2. c. 11. nu. 58. & c. 22. d. nu. 64. Salgad. p. 2. lib. 2. c. 27. nu. 16. & de sup. p. 1. c. 10. §. P. n. d. nu. 23. Mer. de iur. c. 23. nu. 48. Molina de primog. lib. 2. c. 4. nu. 21. Grubba ad*

- 103.** Cassil. com. v. 1. ont. 87. Barbof. voto 126. n. 115. l. 17. Sabel. electio. h. m. min. i. Tonnali. lib. 2. q. 5. l. 1. Drane tom. 6. trach. g. resol. 61. Hermosill. l. 53. gl. 6. nu. 36. lit. s. p. 5. Ciceron. acc. 124. p. 1. T. palat. 47. c. 7. M. criu. dec. 165. 623. Sabel. h. nominatio. nu. 3. §. 4. persona nu. 21. Torre de Maioraz. lita. p. 1. c. 17. u. 13. & segg. ubi tota materia variorum. Starban. obj. 59.
- 140** Quid presentia Superiori, vel scruteo facta. Barbof. in c. 1. n. 14. de possitat.
- 141** Sic electio facta non potest cassari. Roca. collect. 2544.
- 142** I Electores an amittant ius eligendi, casibus electione, propter ritum electi. Barbof. in c. 2. de possitat. c. 7. n. 35. c. 23. 26. 40. de elect. For. tace. clide post. rom. l. el. gl. 1. §. 1. p. 1. nu. 4. segg. Diana com. 6. tit. 1. ref. 36. Bobadil. pot. rub. 3. c. 1. nu. 46. Rec. collect. 1029. Valen. cens. 76. Molina. de pr. mog. lib. 1. c. 4. d. nu. 39. c. 5. nu. 20. 43. Menoch. de arbitrac. §. 11. Barbof. d. iur. Ecclia. l. 19. n. 80. Not. p. 9. reced. 156. nu. 11. segg. 3. dec. 219. nu. 9. segg. 5. anal. dec. 149. ubi limitat. si probabilis sit error, dubium vini electi.
- 143** Electores quando possint, & an corrigere errorem factum. Molina. de primog. lib. 2. c. 4. n. 22. c. 38. Sa. ad p. 2. de revent. c. 11. §. 2. nu. 19. c. 23. n. 35. c. 2. nu. 39.
- 144** Quod semper sit locus variationi quando fieri debet electio personarum causa de iudicio. Torre de maiorat. lita. lita. c. 27. nu. 117.
- 145** Nodus electionis est locus, si electus monetur aequam lib. factus locus possessionis. Torre sup. n. 125. Cr. trans. dis. 58. n. 5. 7.
- 146** Quando fit electio ex contractu, eligens semel tantum potest variare. Torre sup. n. 119.
- 147** Quando electio est facta nullius, vel ante tempus, illi locus variationis. Torre sup. nu. 123.
- 148** De electione nullius facta Barbof. voto 35. 36. 47. 97. Gratian. disp. 58. n. 5. 7. c. 46. 368. nu. 9. Sard. dec. 264. n. 29. Maiba. obij. 59. n. 5. l. 7.
- 149** Elector si debeat eligere intra tale depositum, si non eligat quid? Molina. lita. 2. de p. inog. c. 40. n. 43. Solozm. de iure Indiar. tom. 1. l. 2. c. 22. n. 4. Salgad. p. 2. labyr. c. 15. num. 72. Sard. dec. 226. Cassell. lib. 4. contr. c. 36. num. 11. Tonnali. lib. 2. q. 50. c. 51.
- 149** Si promiss moram in eligendo ad alium electio transferatur, morte purgationi non admittitur. Cyraes. contr. 481. n. 4.
- 150** Ement pro persona nominanda, debet nominare infra annum, secundum receptionem sententiam. Sard. dec. 225. c. 126. ubi decisum refert. & Gratian. det. 135. in addit. n. 5. ubi Scoppa. & Luca.
- 151** Et quid successione, vel officium eligere potest, non eligente vel eligere volente, an omnes inter quos electio facienda. Antoniaz. rui. & an simpli. vel ordine succedunt. A. Ben. dec. 52. arr. 1. & segg. Molin. lib. 2. de primog. c. 4. d. nu. 41. Robert. rer. iudic. lib. 4. c. 4. Liron. lita. 56. tom. 1. Gomez in l. 40. Tanti num. 48. segg. 6. j. p. 1.
- 152** conr. 56. Vbi quid si unus tantum sit. Cassell. lib. 2. contr. c. 13. Tonnali. lib. 2. q. 51. Barbof. vot. 126. nu. 95.
- 153** Ius eligendi cedit viuo eligente, no potest. Molina. de primog. lib. 2. c. 4. nu. 53. Cassell. lib. 5. contr. 87. c. lib. 6. c. 83. Hem. fill. l. 7. gl. 5. nu. 8. art. 4. p. 5. Nota de transf. lura. 3. y. 1. d. n. 32.
- 154** Quibus verbis, & quomodo eligisse dicatur. Gomez in l. 3. Tanti num. 119. Tonnali. lib. 2. q. 50.
- 155** Qui eligendi, inter plura, vidum sibi lib. haberi, an viuo electio, alioquin ius transeat? Rojas de incompar. lib. 6. c. 1. c. 1. §. 77.
- 156** Eligens aliquem ad aliud off. cum qua conditione renouetur de proprio, vel non? Sals. lita. dec. 179. abel. §. ad administrator. n. 31.
- 157** Eligendi facultas remanet, an consumitur per primam electionem factam publicam. Roa. p. 9. rec. dec. 210.
- 158** Eligenti nomine alieno, fecerit facta electione, facultas expirat. Torre de Maioraz. lita. p. 1. c. 7. n. 26. fol. 18. 2.
- 159** Facta electione, si illa trahit secum executionem, non potest fieri noua electio, quamvis variatio permitteretur, late Sard. conf. 412. n. 18. Gratian. dist. 29. num. 38. lib. 2. Statuan. obs. 59. num. 10.
- 160** Generaliter resolutio dominii debitoris extinguat hypotecam medio tempore impositam, quando fit ex causa de preterito, licet ex causa voluntaria, nam hoc facit, adhuc durans ignorantia. B. erdec. 181. ex num. 8. Tiraquell. de restrictio. nem. §. 3. gl. 2. nu. 10. Sard. dec. 21. n. 9. q. 42. nu. 16. dec. 286. ex num. 1. Hermosill. lita. l. 67. gl. 1. lit. s. p. 5. Noguerol. alleg. 22. n. 44. l. 8. c. 2. §. 14. num. 104. eqq. Garz. lita. b. potest. lura. 7. et non sint. §. si contract. n. 6. segg. Salgad. l. by. p. 2. c. 13. n. 1. segg. Merlan. d. c. 2. not. l. 2. q. 6.
- 161** Vbi hypotheca contracta per possessorem tenet, si non residue reuertitur per vicinum vel alium, qui autem extinguitur? Roa. 3. guac. ad Conc. ord. parisi. Eugab. lib. 1. rubric. 1. num. 52.
- 162** Si Titius emat rem pro persona nominanda, licet ante nominationem creditoribus ipsius acquiritur hypothecam super re illa empta, ex qua acquiritur donatio illius rei. Lysandrell. responsum. c. de contrub. & committ. supul. Alex. conf. 32. nu. 3. l. b. f. Lucous. dec. 227. nu. 1. Cesca. conf. 225. nu. 1. 4. lib. 3. M. ego. dec. Flor. 37. nu. 1. Marta voto 127. nu. 1. Manica de 12. l. lib. 4. lit. 22. c. dec. 736. nu. 1. Dec. conf. 543. nu. 34. Cenci de exhib. s. q. 67. Salgad. labyr. crescit. par. 2. c. 1. num. 1. segg.
- 163** Tamen facta nominatione per emptorem ipso lure transferre in nominatum ius omnino ac si à principio solus nominatus contraxisset resolutio lure nominationis. Roa. Cenci. l. 4. nu. 33. Cassell. conf. 325. nu. 5. lib. 3. Fernand. de inf. qu. 162. nu. 186. Tull. lita. l. concl. 139. nu. 1. Molina de iudi. lib. 4. tit. 22. nu. 9. Cenci de iudi. loma.

177 Quid dicendum sit in creditore immisso ex primo decreto, an fructus perceptus imputet in sortem, & sic. *l. 7. tit. 48. ff. de solut. l. i. c. 5. §. quare poterit. ff. de in poss. legat. Antica d. m. 8. num. 24. Gail. d. c. 4. num. 991. Bérat. dec. 240. num. 7. dec. 317. num. 2. Vbi dicitur requiri subhastationem, & deliberationem. Merlin. sup. num. 49. Vbi adest decisio Ror. Rom. Immo subhastatione nulliter facta, idem esset dicendum, vt imputentur fructus Fulgos. conf. 136. num. 2. *T. 1. de retract. ligat. §. 2. gl. 1. num. 13. Rota relata per Merlin. sup. Vbi etiam num. 50. & seqq. disputat, an teneatur creditor imputare fructus tantum perceptos, sed quos percipere poterat. Et num. 55. & seqq. disputat de estimatione fructuum quomodo facienda.**

178 Non imputantur fructus in creditum quotiescumque; pignus datum fuit à debitori creditori, valoris æquivalentis debito, vel eum excedente, qui habebat. *§. si non sinit vbi gl. verb. refutare. ff. de l. 2. Negus. de pign. p. 3. membr. 1. num. 29. 30. Gratian. disp. 143. num. 34. disp. 422. num. 13. Gail. de credit. c. 4. num. 1097. Rota dec. 165. num. 12. p. 2. p. 4. rer. Ea ratione, quia quando datur pignus minus credito, vel æquivalenti credito videtur cessare in debitoris spes luitationis, & consequenter iudicatur potius datio insolutum. Merlin. sup. num. 75. Negus. p. 3. membr. 1. num. 29. 30.*

179 Imputantur fructus in extinctionem crediti, quoties fructus debentur creditori, seu soluti in maiori quantitate, quam debita. *l. in q. §. Imperator. ff. de solut. l. si non sinit ff. de cond. ind. de b. Ponte conf. 70. num. 75. Nillesius. de 2. num. 65. lib. 2. Fin. dec. 373. num. 1. decum per Rot. Rom. refert Merlin. dec. 45. num. 79. Et imputatio excelsus sui in singulis annis, na vt fons pro illa, rata excelsus diminuat. Fontanel. dec. 209. num. 10. seqq. Cappy. Latr. dec. 25. num. 41. Rota Rom. coram Bichio relata per Merlu. sup. num. 80.*

Sed cessat imputatio fructuum quando debentur etiam ex solo credito, vt contra tutore, Latr. B. l. conf. 228. num. 6. Gratian. disp. 140. num. 28. Ludovic. dec. 67. num. 15. Vel ratione lucris cessantis, vel damni emergentis, quando dantur pro collegitis probationibus. Cognolin. *l. entrabit d. num. 34. C. de ass. empt. Pri. dec. 231. lib. 1. & dec. 325. num. 7. 331. num. 3. in crim. decum refert per Rot. Rom. Merlin. d. c. 45. num. 81.*

180 Ex negligentia in petendo suum creditum, cadit abactione agendi contra fideiussorem, vel alium coobligatum cum debitore, quando adest fraus in creditore, qui posuit satis fieri à principali, & non satisfecit, vel si esset interpellatus fideiussoris contra creditorem, vt satis fieret contra principalem debitorem, & non sibi satisfecit. *Herring. de fideiuss. c. 10. §. 15. num. 28. Latr. de fid. iuss. p. 2. sect. 10. §. 2. num. 25. Surd. de alim. lit. 7. q. 17. num. 33. & tit. 1. q. 45. num. 73. Caroc. de excess. p. 2. q. 14. num. 47. Herring. d. cap. 20. §. 15. num. 8. seqq. Maur. d. §. 23. num. 9. seqq. Berrazol. de claus. claus. 43. gl. 4. num. 1. Pacifico de Saluati. insp. §. c. 1. num. 146. l. si fideiussor. 63. ff. de fideiuss. Co-*

mez v. m. de contract. c. 13. num. 9. Merov. dec. Fior. 50. num. 6. Merlin. p. 1. rub. 5. num. 57. Cabell. §. si iussor. num. 42. Duximus q. 46. num. 121. Noguerol. all. 540. Noyes. d. Rottier. 43. Gen. v. p. conf. 39. num. 13. seqq. D. Marjuss. consil. §. 2. num. 6. Aylon. ad Gomez v. ar. num. 1. 13. num. 17. l. 1. q. 1. Menbac. contr. c. 33. Salgado. l. 7. p. 1. c. 1. 27. ex num. 166.

Secus si non esset fraus quando non est tempus limitatum creditori ad petendum quod sibi debetur differendo petere, quæ esse non dicitur negligens. *Caput. q. d. c. 166. p. 1. Ludovic. dec. 506. num. 4. Grat. in d. l. §. 27. num. 8. p. Rota dec. 253. p. 1. rer. Fontanel. dec. 289. num. 22. Subill. §. fideiussor. d. c. 42.*

Maximè quando non distulit petere malo animo, nempe fraude committendo, quæ etiam in calu tempore limitati, & quis labi finuerit tempus dicitur negligens, quia peruenit ex causa aliqua legitima esse impediens, quæ sufficit ad exculationem. *Garz. de benefici. p. 6. c. 2. num. 59. seqq. Fontanel. dec. 289. num. 3. 14. Surd. dec. 30. num. 30. Latr. fidei. 195. num. 11. & c. c. 401. num. 14. Cavalier. dec. 155. num. 2.*

Et vbi negligentia iuuaret fideiussori, non iuuat curro debendi. *Maur. d. §. 23. num. 23.*

Vt si renunciat beneficii excussionis. *Maur. sup. num. 16. Herring. d. 20. §. 15. num. 18.*

Debet etiam probari, quod ceblum fuerit factis excussionis, alias non potest considerari negligentia in non exigendo, ad hoc vt haberi possit pro exacto, in p. iudicium non exigentis. *Rota p. 11. rer. dec. 61. num. 2.*

180 Extinguitur hypoteca iuramento decisorio, ex sententia lata ad fauorem decisoris, nisi sit notorie nullo, & licet de alienando pignus à creditore, alienare re legitime non re incidit amplius in hypotecam. Ex resolutione contractus, in dote data cum pacto reuersus, facto calu reuersionis, ex negligentia creditoris, ex impossibilitate adimplem. conditio nis, sub qua fuit constituta hypoteca, & restitutione Chirographi, ex cassatione Instrumenti, & restitutione rei pignoratæ, ex solutione cessante causa, ex transfectione, secus si iura non sint extincta, per subhastationem bonorum debitoris ecuta aduocatione, etiam habita fidei de pretio, ex deposito solenniter facto, & confiscatione, vbi limitationes Ex tempore finis conuento, & adiecto obligationi. Mutatione, vt de frumen. redacto in facram, videndus Merlin. de pign. lib. 2. num. 57. num. 47. q. 33. 44. num. 32. lib. 5. Finis iure hypotecæ, vt in here. de grauab. facto calu reuersionis fideicommissi. depe Merl. v. sup. num. 44.

Io iuramento decisorio non solum liberatur debitor, sed etiam fideiussor, & extinguuntur pignora & hypotecæ. *Alarod. de trans. l. 1. c. 2. §. 8. num. 12. vbi citat Herring. Solg. l. 1. Barbos. & alio. D. Romaguer. ad Conuol. ad stat. Engob. lib. 1. rub. 12. num. 37.*

181 Venditore rei stabili inretrante remediū p. 2. C.

2. C. de rescind. venditione, si emptor restituat rem, quam obligauerat, resolutur hypotheca super illa re contracta. *Merlin. de pig. lib. 5. tit. 5. p. 202. Salsg. d. labry. p. 2. c. 9. n. m. 32. Luca ad Framb. dec. 496. nu. 1. Hermosill. gl. 1. l. 67. n. 9. 10. 11. post mille Balmisda de Collect. q. 84. nu. 13. D. Rougnier ad Concol. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 58. nu. 26. 27.*

Sed hoc non procedit respectu emptoris inenantiis dictum remedium. 12, quia si venditor nolit restituere partem pretij, sed vult quod res sibi restituta restituo pretio per eum recepto, tunc pignus non exinguitur, sed emptor, qui vult in causa obtinere debet rem liberam venditori tradere, alias ab agendo repellitur, etiam ex quo contractus non dicitur ex causa necessaria resolutus, sed ex voluntaria, si ius emptoris. *Hermosill. sup. n. 8. post mille Nos ad Rouit. conf. 53. nu. 27. segg. lib. 2. Cyriac. contr. 55. nu. 62. Merend. contr. lib. 1. cap. 45. 46. Noguerol. alleg. 1. n. m. 95. all. 14. n. 116. Anna conf. 81. nu. 18. Sard. de adm. tit. 9. q. 42. nu. 17. Amat. conf. 10. nu. 12. 13. Mantica de iur. lib. 1. tit. 31. nu. 68. 69. Larrea alleg. 22. Christid. dec. 64. n. 4. vol. 3. ob laxationem normissimam, d. ionell. de temp. leg. lib. 1. c. 67.*

Exinguitur hypotheca quando soluitur ex pecunijs debitis debitori à Tertio. *Merlin. de pign. lib. 4. q. 44. nu. 2. q. 55. nu. 5.*

182 Creditor restituens ius debitori apocham, seu instrumentum crediti, censetur remississe credendum, debitori liberasse, & hypothecam exinsisse. 12. §. 1. si de pass. cum conc. rd. *Merend. 1. n. m. 18. Sard. de adm. tit. 9. q. 25. p. 4. d. n. m. 98. Tarentat. par. 11. de solut. res. 18. Thore, vot. 80. d. n. 12. Amey. obs. 14. n. 9. lib. 2. Parey de rest. edit. tit. 1. ref. 5. n. 28. 29. Castil. contr. 23. lib. 2. Salsg. d. labry. p. 1. c. 2. n. 9. Gail. de credit. c. 4. quæ. 1. §. 12. nu. 1259. C. 4. pon. Traide pass. q. 10. Aretin. de solut. cap. 18. Oswald. ad Donell. lib. 12. tom. cap. 6. lit. A. Nos ad Rouit. conf. 7. n. 1. lib. 3. Merlin. de pign. lib. 5. q. 44. nu. 18. & q. 109. nu. 31. Diximus q. 46. & dicemus infra.*

Et Nos ibidem ampliamus tam si instrumentum tradatur ipsi debitori, quam illi, in cuius generali potestate stat debitor, puta Ecclesia, est debitor, creditor restituit instrumentum. Summo Pontifici. 1. Quamvis tradatur instrumentum, cuius originale est penas Notarium. 3. Quando de eodem credito sunt plura instrumenta, nam tradendo vnum, censetur extingui debent. 4. Ut censetur extingui debent credendum, & hypothecam. 5. Quid si duo sint debitores, & vni tradatur instrumentum. 6. Si restator legauit apocham, vel scripturam, vel librum rationis, nam pignus in re debita, & credita in eis contenta. *Noguerol. l. c. segg. vbi num. 11. & segg. Limitauimus. 1. Si traditio est procuratore non habente speciale mandatum. 2. Si sit restitutum instrumentum non contentum ius iure, sed ius ad rem. 3. Si non*

constat traditum fuisse instrumentum à creditore. 4. Si multo tempore instrumentum, fuit apud debitorem. 5. Ut locum non habet quado creditor habet pignus, & illud debitori restituit, nam tunc non presumitur remissum ipsum debitor. *Nos sup. Vbi mille DD. allegauimus videant DD. Lectores, ut non repetamus ibi ad longam scripta.*

183 Exinguitur hypotheca, quando in vim pacti contractus sub aliqua conditione resolutur, conditione non eueniente, vel pacto non adimpleto. *Peral. dec. 82. nu. 4. p. 3. Castil. conf. 148. nu. 14. Merlin. de pign. lib. 5. tit. 5. q. 7. & latius q. 13. 14. Ross. q. 1. r. dec. 18. nu. 4. segg. Larrea alleg. 22. n. m. differ. 38. nu. 32. segg. Nos ad alleg. 1. q. d. nu. 74. & alleg. 29.*

Quod intelligitur non procedere quando pactum est tantum in ius fauore, & ille non insistit pro solutione. 12. §. 1. idem qui creditur, si de non oper. denun. l. si sponsus §. si quis rogatus. 8. de donat. inter. Manti. de iur. lib. 4. tit. 19. Etiam si ad sit clausula in eo iure. *Tiraquell. l. si nunquam verbi reuertatur. cu. 10. C. de reuoc. donat. Mantica fig. Rota dec. 422. nu. 4. in fine p. 4. et ceteri. Subdeclaratur quando pactum est fauore viri quique initium. Rota d. dec. 422. nu. 7. Merlin. de pign. d. tit. 1. q. 7.*

184 Sic hypotheca, seu pignus super re ab emptore, pendente conditione, seu pacto legis committitur, verbis digestis concepto, aut cum iuramento, resolutur, resolutio contra. Qu ex dicto pacto. *Hermosill. lib. 3. tit. 5. nu. 20. gl. 1. l. 42. nu. 10. segg. gl. 1. l. 67. nu. 5. Antonell. de temp. leg. lib. 1. c. 67.*

185 Idem si venditio sit facta sub pacto additionis in diem, nam resolutur ex pacto. *Hermosill. gl. 1. l. 67. n. c. 5. v. 6. An. an. sup.*

186 Pignus potest vlterius aduersus debitorem, sed ex eo ius pignori non exinguitur. *Olea de Gestur. l. 1. §. 98. nu. 12.*

187 Donatione reuocata ex causa ingratitudinis, an exinguitur hypotheca, medio tempore contracta, seu re donata? quod sic, ex ratione, quia resolutio iure datoris resolutur ius accepti, si lex vestigat si de pigno. Inuenimus nostris *Alberga lib. 1. fol. 3. n. m. 3. C. de reuoc. 9. n. 2. Ripa in l. 7. n. 46. C. de iur. it. Merend. contr. lib. 17. c. 28. d. n. m. l. c. p. legal. lib. 1. cap. 67. Mantica lib. 1. tit. 31. n. 77. Tiraquell. de retract. consensu gl. 1. §. 3. nu. 10. Pinellus l. 2. p. 2. n. 11. 18. C. de reuoc. donat. p. scilicet de solut. n. 36. 37. 1. 5. Merlin. de pign. lib. 5. tit. 1. q. 19. Sard. de adm. tit. 9. q. 42. Hermosill. gl. 1. l. 67. n. 5. nu. 2. 3. 24. Quamvis non sit pactum de alendo. *Suid. sup. Cyriac. contr. 55. 4. Ex Mantica sup. respondet re. in his filis C. de reuoc. don. per quem d. ponitur non reuocare donationem per ingratitudinem quo ad bona in alium translata, quia diuersum est in hypotheca, quæ penes creditorem quo ad obligationem permancet, sed contra dicitur *Sament lib. 6. fol. 7. ex lib. 1. c. 1. C. de reuoc. donat. & l. fin. Merlin. de pign. d. lib. 5. tit.***

1. q. 12. x. tex. d. libit. folijs 7. C. de reuoc. donat. Sed
poftea repetitio dubio. Primam opinionem a
firmanam fequitur d. lib. 3. tit. 1. p. 19. vbi dicit
Mauritiam non ponde re. d. libit. folijs per quem
dipofitum non reuocari donationem per in-
gratitudinem quo ad bona in alium translati,
cum diuerfus fit in hypoteca. *Hermesill. d. l.*
67. num 20.

138 Similiter extinguitur hypotese super boni-
 sationem si filiarit occurrer per superueni-
 entiam liberorum. *T. 3. p. 3. l. 1. significum 62. 7. C.*
de reuoc. donat. M. act. ca. sup. 4. 7. 3. Merlin. q. 19. u.
3. Christ. dec. 192. m. 1. l. 1. q. 1. lib. 4. G. Wid. Pap.
dec. 42. 8. Fomalez de filijs 1. m. 2. claus. 5. l. 1. 8. p.
3. m. 72. 7. l. 1. term. filij. sup. 2. c. Maynard. dec. 60.
lib. 6. B. 2. 4. de citat. sing. 7. 4. num. 4. A. nonell. sup.
lib. 1. cap. 67.

189 Extinguitur hypoteca quando resolvitur
contractus ex causa necessaria, in vigore patti
precedentis, et similis. *l. si res 3 ff. de mod. pign.
vel by proer. solv. Gal. alibi cognov. 7 lib. 1. c. yriat.
c. contr. 42 j. n. 27. Ro. de dec. 326. n. 1617. p. 5. accen.
Meril. de pignor. lib. 4. q. 1. 3. §. lib. 5. q. 1. 3. poll.
mille Nos ad Rendi. com. 15. p. lib. 1. num. 14. Duran.
de. 400. l. 5. Ro. de dec. 326. n. 1617. p. 5. rec. q. al.
de fructib. disp. 28. art. 3. num. 60. Antonell. p. p.
d. 400. 67.*

100 Vigore pacti de retrovendendo. *Manfredi*
ad Capye Lateranens. 3. u. 2. 3. *Idea* Capye. *Latre-*
consul 56. n. 3. c. 7. de. 16. vbi *Adrianus* *Orz.*
Manfredi *Scop.* ad *Merlin.* *consul.* 9. r. 87. d. b. 2.
post mille *Herim. fill.* 7. l. 4. u. 2. u. 9. s. f. *Merlin.*
de *pignib.* 5. l. 1. 4. *Card. Luca* de *fend. doli* 6. u. 2.
5. d. 91. n. 1. de *donat. d. f.* 1. u. 4. de *enpt. d. f.*
32. n. 16. de *cur. d. f.* 3. u. 7. *Grot.* de *cred. d. f.*
1. 179. 2. d. c. *Not.* ad *Roult.* *consul.* 53. d. 1. 13. d. 1.
Rota de. 36. n. 6. p. 5. *rec. Fran.* de. 64. vbi *Lura*
R. Ponce *conf.* 8. n. 13. *Salva.* *Idaby.* 7. u. 9. n. 8.
D. Capon. *conf.* 59. n. 5. *Valerio* de *translat.* 7. u. 4.
9. u. n. 34. *seqq.* *Donat.* de *renuot.* 2. 34. n. 2. 76.
seqq. *Neguerol.* ad. 32. n. 4. 7. *Caroli.* 7. 25. r.
73. 3. 7. *Fontanell.* de *pact.* 1. l. 7. h. 1. p. 9. u. 2. 7.
Cardenal. de *iudic.* d. 2. p. 30. n. 3. *Not.* ad *Roult.*
conf. 53. *Rota.* de *citat.* n. *pratoriss.* ad. *not.* *sing.*
71. *Diximus.* 2. 6. 4. 1. 1.

Hinc inde quæ ex citio pacto de retrouen-
dendo, per venditorem, distinguunt hypote-
ca medio tempore contracta per emptorem.
Monti a. de arbit. lib. 1. tit. 3. in u. 79. Franch. de
64. Cap. in. Milles. 159. R. ouit. conf. 81. u. 5. Cui-
de iud. c. 4. u. 279. u. 280. Re. de 86. u. 6. p.
3. re. Merlind. q. 3. ym. c. u. 15. q. 41. Anen-
dan. de censu c. 102. d. m. conf. 10. Carleal. de iud.
d. m. c. 2. tit. 23. u. 29. Nos ad R. ouit. conf. 53.
d. ou. 12. lib. 3.

91 Quod extinguatur hypotheca resolutio do-
minio debitoris. *Salsed. lib. 7. fol. 440.* Sive iu-
re prælationis, siue iure commissi, & sic con-
solidare vult dominium directum. fecit si
consolidatio sit ex acta voluntario. *Fr. b.*
de 2. 7. n. 1. & de 2. 6. n. 3. Bal. in aff. var. lib.
5. n. de consensu. vbi idem de consensu iure cre-

diſtoris pro canonis us non folus tem' effequi-
tur, per primum, & ſecundum decretum, t. de
leſat. de iudu. diſp. 23. H. term. ſil. 67. c. 1. S. de ad-
l. 1677. p. 4. c. 4.

192 Item est in hypotheca contracta super censu,
que extinguitur, illo redempto, vel non relecto,
debitor volens realiter certiorare, & requirere
hypotecarius, licet ei nullo modo, ne redimat
absque illorum licentia. *Concordat c. 1. §. 2. n. 3. c. 1. §. 3. c. 2. n. 10. Merlin de ea f.*

193 Sed locus est, quando creditor per decre-
tum Iudicis notificaret debitori, & affian-
cet, ipso inscio, Rota p. 14. et 15. 16.

Sed si adsit pactum, ut pecunia de ea rei reu-
uelli, nam tunc hypotheca rei dei super
nouo censu. *Rot. ibid.*

Quod hypoeca constituta super censu-
franchibz, eximijusqz illud redemptio, ita
votum ieneatur debitor volens redimere, per-
tinet, & requirere hypoecaticus, licet ei in-
imuerit, nē redimat abique illorum licentia,
Cenc. de censu, q. 72, nu. 3, per 7. Gratian. dist. 45.
M. de iur. de pign. lib. 2, tit. 1, q. 44. M. Min. dec. 21.
Olea de cessur, tit. 5, q. 1, nu. 10. Cord. Lina de
cred. diss. 3, nu. 10. M. de iur. lib. 2, nu. 3, lib. 1. D. Ro-
man. de ac. Cenc. lib. 1, tit. Eugub. lib. 2, rubr. 3.
nu. 305. Illis si hypoeca, nu. 47. 5, censur, nu. 16.
Secus est si promissit reuocare, vel etiam
extra promissionem, si fuerit prophanus, tam
prophanus si debitor liberos auctoritate
iudicis, & debet quia prophanus non patet, &
non est iur. Rota p. 1, iur. dec. 326.

Sic hypotece contrahit per domini censum, extinguuntur censu per ipsum censu, & affian. 10. & redemptio, post Brill. & Shos. O. lca de censur. 1. 5. q. 1. m. 10. quidquid dicat Glorba dec. 87. v. 7. Cens. L. 1. de cens. v. 5. m. 10. Arias M. 1. 1. 1. 2. v. 5. Cens. de censib. qu. 72. m. 4.

Colitres post pollare alterum cohredem
ad redimendam partem suam: census heredi-
tatis huius unico actio. & contrarius si iustus
census extiterit, quando eundem census par-
tem suam redimisset, vel habet in compri-
pecuniam paratam, seu depositam, ad effec-
tum predictum, *Fructuosus* 40. annos, &
60.

Secus esset si per coheredem off. error cal-
lato pro indemnitate ipsi coheredis, ratione
pacti debiti remaneret. *Pre o. sp. au. 45. ex
l. si deb. fam. et si q. man. co. 1. 40. Costa de
ratio. xxiij. n. 189. au. 5. Palaf. in pract. part. c.
27. n. 10. Duard. de censib. f. 5. q. 2. s. 2. tom. 2.*

Sic hypocerae exanguitur, & celsitudo re-
soluitur ite eam confluitur, Cyren. contr. 35.
112.4.6.447. Salp. 2.9.10. 9. & 13. M. 1.
Siqu. 1.3. 2. 27 d. n. 4. 3. p. 63. d. nu. 17. &
65. 68. 94. Torre de ma. n. 1. Salp. 2. q. n. 66. n. n.
12. 17.

Verum siſſa obli-
hypoteca, eſt via p-
proportionē ſua, T-
ma-

maiorat. It. l. p. 2. q. 66. n. 16.

* Sic etiam per divisionem factam per fratres, & coheredes, cum hypotheca sit contracta super portione vnus, non tollitur quo ad illius portionem, *Torre sup. d. q. 66. n. 25. & nu. 9. & 21.*

Sic generaliter quando obligans non habet penes se dominum perpetuum, sed temporale, condicionali, vel reuocabile, resolutio iure ipsius, resoluunt omne pignus, & hypotheca, *Gratian. de e. 7. 3. nu. 19. seqq. Rota p. 12. voc. dec. 170. nu. 16. seqq. Vbi de herede grauato, à quo transeunt bona libera ad fideicommissarium, per text. l. fin. §. fin. autem. C. commun. de legat. Merlin. dec. 645. nu. 3. Larrea alleg. 22. nu. 20. & seqq. Garz. tract. de hypot. post contractum, viuente, aut moriente, relicto contractu, tract. 3. aliter Garz. de expens. & meliorato fol. 41. Carlen. l. de indic. lib. 2. tit. 3. disp. 23. Salgad. labyr. c. 4. p. 4. Thoe. in comp. dec. p. 2. verb. hypotheca.*

Pecunia consumpta, quamuis aliena efficiatur recipientis, & conseruantis, & facit extinguere dominium, & hypothecam, *Gratian. & Luca disc. 649. n. 7. 3.*

Est ipso iure nulla hypotheca si constituitur super re, quæ prohibetur alienari, & de nullitate potest Tertius opponere, *Gratian. disc. 885. n. 17.*

Et dicitur prohibita per specialem prohibitionem alienationis, *Gratian. disc. 881. n. 6.*

Scientia inuectarum, & illatarum in domo locata requiritur ad effectum hypothecæ, & bene *Gratian. disc. 953. nu. 3. Pazio. de locat. cap. 40. Andrieu. contr. 347.*

Sic si res vendatur, & emptor possidens rem illam hypothecatur, si decum vicinus petat ius congrui, & illum habeat, extinguuntur hypotheca contracta incrim per primum emptorem, *Negus de pignor. p. 5. membr. 1. num. 44. Barbat. de assig. gl. 5. nu. 148. Nos ad Rotam. conf. 53. nu. 30. lib. 1. Tirag. de retract. conuent. §. 3. gl. 1. n. 10. Cyriac. contr. 55. n. 41. Antonell. de temp. legat. lib. 1. c. 67. n. 16.*

94 Sic hypotheca contracta super re emphyteutica, resoluuntur si res illa deuoluitur ad dominum directum, per pactum, vel ex alia causa iusta, *Hermosill. gl. 1. l. 67. tit. 5. nu. 25. D. Palma dec. 367. nu. 27. Fontanell. de pactis cl. 7. gl. 2. p. 6. nu. 68. 73. Salgad. labyr. p. 4. e. 4. n. 2. Noguer. alleg. 22. nu. 44. seqq. Cacer. var. p. 1. c. 3. n. 142. Soc. ann. conf. 119. nu. 12. lib. 2. Tirag. de retract. conuent. §. 3. gl. 1. nu. 13. Salgad. l. byr. p. 1. c. 43. num. 13. Mautica de tacit. d. nu. 21. n. 71. Corbul. de caus. prinat. ab non solui. canon. impo. 34. Ofusib. dec. 156. nu. 9. Cyriac. contr. 55. nu. 27. Seraphin. dec. 798. & 1290. nu. 1. Rota dec. 86. nu. 6. p. 5. vac. Carenal. de lud. lib. 2. disp. 23. Salgad. labyr. p. 2. c. 3. nu. 17. seqq. & nu. 65. & seqq. & p. 2. c. 27. nu. 41. seqq. Baron. sing. 74. n. 28. Amat. ref. 88. nu. 8. & 9. Hodiern. ad Surd. dec. 160. Garz. de expens. c. 6. nu. 21. Barbofin. apotib. nu. 81. de*

loc. 1. *Gratian. cap. 8. nu. 40. Franth. dec. 22. 6. Mastrill. dec. 154. nu. 73. Cavalier. 8. n. 35. Pontec. dec. 3. nu. 27. Larrea alleg. 22. nu. 19. seqq. Cyriac. contr. 55. nu. 38. Nos ad Rotam. conf. 53. nu. 16. lib. 1.*

Quod extinguuntur hypotheca deuoluta emphyteutis, *Salgad. labyr. p. 2. c. 27. n. 45. Baron. de etat. sing. 74. Diximus q. 37. n. 440. Cyriac. contr. 55. n. 17. seqq. Larrea alleg. 22. Marin. l. 1. c. 101.*

An reuincat stante noua concessione, vel acquisitione, & an creditor possit soluere canonem pro emphyteuta ad euitandam caducitatem, *Baron. sup. Franth. dec. 64. Sabell. 5. emphyteutis. n. 31. 32.*

Sic si quis hypothecam constituit super officio, quod deinde ad Regem conueniunt, propter aliquam culpam, redeat, tunc si Rex illud de nouo alteri concedat, in illum transeat sine onere. & liberum, & sine vinculo hypothecæ, *Mier. de minor. 3. p. qu. 5. nu. 32. Larrea alleg. 22. nu. 29. Hermosill. ad l. 67. gl. 1. tit. 5. p. 5. Salgad. labyr. p. 2. c. 27. d. nu. 39. Noguerol. all. 3. 14. nu. 90. & seqq. R. Pontec. conf. 28. Nos ad Rotam. conf. 53. n. 31. lib. 1.*

Quid si habens officium hypothecatum illud Regi renunciet, & idem dicendum est, ut extinguantur hypothecæ creditorum, & contra, *R. Pontec. dec. 28. nu. 4. & 9. per totum, Noguerol. alleg. 3. n. 6. Amat. conf. 10. & conf. 49. (x. n. 9. Georg. in repet. feud. c. 54. n. 75.*

95 Secus si consolidatio fiat ex actu voluntario, vt puta donationis, successionis, vel venditionis, *Franth. dec. 21. 3. nu. 33. dec. 226. nu. 3. Ballis tract. var. lib. 5. tit. de censib. qu. 2. Salgad. l. byr. p. 1. c. 43. nu. 13. Hermosill. latissime tom. 2. l. 67. gl. 1. per tot. Cane. de censib. qu. 22. n. 9. Cald. de remonat. qu. 16. nu. 22. Rotam. conf. 53. vbi nostra additio, Sard. dec. 286. Carlen. l. de ind. c. 10. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 23. sub nu. 20. Salgad. sup. p. 3. c. 3. n. 68. seqq. & p. 2. c. 7. x. n. 45. Rodier. ad Marin. lib. 1. c. 101. n. 13. Diximus sup. hic, n. 71. Noguerol. sup. nu. 45.*

Exempla actus voluntarii sunt. Primò, quando quis vendidit rem cum pacto de retrouendo infra certum tempus, quo elapso fiat retrouendit, ille actus est voluntarius, idem hypothecæ, quos emptor contraxerat super illa re emptio non extinguuntur, *Cagnol. in l. 2. C. de pactis in re empti. nu. 24. Tilly alleg. 12. nu. 24. seqq. Nos d. conf. 53. n. 25.*

2. Quando emphyteuta locauit rem emphyteuticam, deinde illum renunciat domino directo, nam dominus ille directus tenetur stare locationi factæ, quia dominus successit ex actu voluntario, non necessario, *Carlen. de locat. p. 1. tit. de trib. grad. rubr. de visfr. qu. 5. n. 6. Amie. de iure emphyt. qu. 18. Cacer. lib. 1. c. 11. n. 18. seqq. in 2. edit. Nar. sup. n. 25.*

3. Exemplum est, quousque emphyteuta, super qua est acquisita hypotheca, redit ad dominum, quia illam emphyteuta donat domino, nam tunc hypotheca illa non resoluuntur. *Cor.*

- bul. de iure emphyt. tit. de cons. prin. ob non sol. ann. empl. t. 4. nu. 3. Ad ad Clar. s. feudum. qd. 38. nu. 16. Fab. n. contr. 56. lib. 9. Duran. dec. 40. nu. 19. seqq. Gratian. dist. 996. Nos sup. nu. 26. Ad eundem pign. lib. 5. tit. 1. qn. 44. Roia dec. 378. nu. 19. seqq. p. 5. rec. Belli sup. prag. Sicil. lib. 5. de censib. qn. 9. nu. 4. Crescent. dec. 9. nu. 6. tit. de primis.*
- Nam non resolutur hypoteca, si res, ex causa voluntaria refluatur. *Hermosill. gl. 1. l. 67 tit. 5. n. 2. 3. 4.*
- 196 Vel ex fraude, vel ex collusione, *Cyriac. d. contr. 55. num. 39. Verum datur creditoribus hypotecariis in subsidium actio super melioramentis, Ofsch. d. dec. 156. a. nu. 9. Carnf. 18. s. syla a castel. arbor. 24. in fin.*
- 197 Idem est in feudi obligatione facta per dominum vitalem sine assensu domini directi, t. 1. *s. rursus sit, quid, modis amitt. Mantica d. l. 1. 31. nu. 72. Duran. dec. 145. n. 38. Rota in rec. dec. 86. nu. 5. p. 5. Nos d. cons. 53. Ruiti. n. 17.*
- 198 Secus si esset assensus domini directi, *Ad. ad Clar. s. feudum qn. 35. a. nu. 16. Gratian. dist. 996. Vbi Lucas. Fabian. contr. 56. lib. 7. Duran. dec. 40. nu. 19. seqq. Rota dec. 38. nu. 29. seqq. p. 5. rec. Nos d. cons. 53. Ruiti. n. 17. 19. 26. 21. Vbi alia ad mareriam, Franch. dec. 21. 3. n. 32.*
- 199 Nisi consensus dominus esset limatus, vel citra praeiudicium suorum iurium, *Duran. dec. 145. num. 38. Ofsch. dec. 164. nu. 7. Rosenthal. dec. feud. c. 9. concl. 18. nu. 4. C. rlenal de iudic. lib. 2. tit. 3. disp. 2. 3. Salgad. in labyr. credit. p. 4. c. 4. Tbor. in comp. dec. p. 2. verb. hypoteca. Fontanelli. dec. 474. nu. 10. Canter. vtr. lib. 1. c. 11. nu. 17. Durbat. de. assensu. gl. 5. 4. 154. Alij etiam per Luca de linea legal. lib. 1. art. 7. n. 207.*
- 200 Sed vi res hac clarius explicetur dicimus, quod feudum hypotecatum cum licentia domini directi creditoribus vassalli, si sine linea inuestiti, vel aliter deuolutum ad ipsum dominum, deuoluitur eum dicta hypoteca, & non licet, si licentia sit simpliciter concessa sine illa reservatione, *Ifern. in. c. 1. s. quid ergo, nu. 5. & ibi Prepos. num. 2. de inuestit. de re aliena facta, Rosenthal. de feud. c. 9. qn. 38. nu. 1. gl. fin. Lanar. cons. 87. nu. 4. D. Marcian. excert. forens. exercit. cap. 7. nu. 25.*
- 201 Si vero licentia concedatur *Salmis iuribus Domini directi*, tunc alij tenent adhuc feudum deuoluere eum dicta obligatione soluendi debitum, pro quo fuit hypotecatum eum licentia, *Afflin. d. r. 1. Boer. dec. 381. nu. 10. Hartm. Pistor. lib. 2. qn. 58. n. 32. Schrader. de feud. p. 8. c. 4. nu. 32. Andr. Ron. lib. 1. qn. 45. nu. 15. Andr. Kol. exercit. legal. 3. nu. 21. Pullei de feud. lib. 10. n. 70. Frece. de subsec. lib. 2. auth. 29. nu. 8. Hartm. Pistor. lib. 2. qn. 48. nu. 2. 32. Fabian. contr. lib. 7. c. 56. Schrader. de feudis p. 8. c. 4. nu. 34. Salgad. labyr. credit. p. 3. c. 3. nu. 94. Reurt. dec. 362. p. 1. s. r. m. Frece. Cappy. Camer. r. Malina de primis. lib. 4. c. 4. n. 39. & seqq. Collut. r. m. s. contr. c. 89. & 119. & seqq. Noguer. alleg. 33. n. 3.*
- 202 Alij vero contrarium tenent *Schepit. in. addit. ad prompt. iuris civilis, & feud. Balthaf.*
- Klammer. tit. 6. de alienat. feud. §. 9. nu. 8. Burfat. cons. 171. cons. 80. nu. 26. Zofe. de sen. p. 6. n. m. 27. & p. 9. num. 35. Rosenthal. de feud. c. 9. qn. 18. Sord. dec. 286. Klammer. in prom. pt. iur. feud. lib. 2. de alienat. feud. nu. 3. Gorgin. dec. 29. nu. 41. p. 2. Val. de feud. lib. 86. Afflin. in cons. tit. Regu. lib. 3. rubr. 17. nu. 28. T. r. s. de P. de reintegr. feud. c. 45. & 259. nu. 3. 4. Cyriac. contr. 446. n. 4. Carleual. de iudic. tom. 2. disp. 23. nu. 57. seqq.*
- 203 Sic Dominus restringendo obligationi feudi hoc facit ad istum effectum, vt obligatio viribus subsistat, quae alias tam de iure communi, quam ex parrio statuto nulla esset. Igneue satis est, quod operetur validitatem, vt creditori consilium sit contra debitorem, & eius haeredes, & contra posteriores, vel non habentes aliquam licentiam, absque eo, quod sine illa necessitate talis consensus trahatur ad praeiudicium iurium ipsius Domini, stante illorum reservatione.
- 204 Et licet velle restringere illam clausulam *Salmis iuribus* ad dominum directum, & ius feudalitatis, nihil operatur expressio eius, quia tacita etiam semper subintelligitur talis reservatio, *Burfat. cons. 80. nu. 25. Val. de feud. lib. 1. c. 10. nu. 70. Et tamen nullum verbum debet censeri appositum sine virtute operandi, Bal. rubr. C. de contr. empt. qn. 9 sub nu. 12. Sord. cons. 524. nu. 12. P. 27. ex om. iur. lib. P. n. 31. seqq.*
- 205 Eo maxime, si reservatio sit facta per verba vniuersalia comprehendentia quodcuque genus praeiudicij, puta: *& sine aliquo em. prauo eis*, nam illud verbum aliquo hoc importat, *Sord. dec. 183. n. 7. seqq.*
- 206 Ad idem sunt verba: *Salmis semper iuribus, & per omnia iuribus Regni*, quae propter eorum vniuersalitatem operantur, vt comprehendantur, quae alias non venient, vt tradit *Marta de claus. claus. 60. p. 1. Sord. dec. 53. n. 5.*
- 207 Nec facit, quod sit data licentia, & possit satisfieri creditori in feudo de eius credito, nam talis licentia non continet hypotecam, nam hypoteca afficit rem, & inducit onus reale, & licentia tribuit tantam actionem personalem ad procurandam satisfactionem in ipso feudo, & eam habendum, nam si velle satisfieri talis creditor super dicto feudo, debet impetrare licentiam a Rege, quod est diuersum ab ipsa licentia hypotecandi, *Cyriac. d. contr. 446. n. 13. seqq.*
- 208 Vnde non ob tempra satisfactione ante deuolutionem non competit amplius aliqua actio contra dominum pro ea, quia actio personalis non transit in iurium successorem, l. 1. §. si haeres, ff. ad Trebell. l. fin. §. fin. ff. de contrab. empt. Peregr. de fideic. art. 2. num. 47. art. 53. num. 13.
- 209 Et intentio Regis fuit consentire, non se obligare ad soluendum, *Afflin. d. c. 1. num. 32. tit. qui success. ten. Cyriac. sup. n. 17.*
- 210 Cessarent omnia super apposta, si esset data licentia obligandi feudum pro credito, etiam

etiam in casu deuolutionis feudi, in nihilo ob-
stante clausula illa: *Turibus nostris semper salu-*
is, nam talis clausula non operatur in expres-
sis, *Olrad. conf. 330 in fin. Anchar. conf. 192. nu.*
4. Alex. conf. 1. nu. 20 vo. 5. Menoib. conf. 2. nu. 57.
Declan. conf. 24. nu. 98. Cyprie contr. 447. Vissil.
ad Affl. dec. 112. nu. 9. & dec. 35. nu. 7. Natta conf.
403. nu. 7. vol. 2. Menoib. conf. 378. nu. 42. lib. 4.
Pissor. qq. in. lib. 3. qu. 49. nu. 231. Faehin. lib. 7.
contr. c. 56. in fi. Carlenst. l. 9. 23. nu. 62.

211 In Regno nostro Neapol contrarium fer-
natur, nam concessio regio assensu super obli-
gatione bonorum feudalium, cum clausula: *ma-*
tura f. ad non mutata, & turibus Regia Curia
semper saluis, illo feudi postea deuoluto ad Re-
giam Curiam, est saluum ius creditorum ha-
benuntialtem assensum Regium. Solum est
mandatum per Regem, vt iurisfactio credito-
rum fiat prout super bonis burgenfaticis, & po-
stus super feudo deuoluto, vt videre est per
Regium diploma retatum per *Curial. d. 99.*
23. in fin. Luca de linc. legal. lib. 1. art. 7. nu. 107.
seqq. Videant DD. Lectores scripta per Nos
ad conf. 51. Ravini lib. 1. nu. 17. seqq.

212 In officiis Romanæ Curie, si per mortem
officialis, ad Principem deuoluatur, exting-
untur omnes hypothecæ super officio contra-
ctæ, & Pontifex libera officia de nouo con-
ferit, *Serafin. dec. 1294. nu. 2. p. 2. Pacific. de Sa-*
lamin. in sp. 3. c. 2. nu. 636. seqq. Castrean. de societ.
officiorum. l. 4. nu. 10. seqq.

In officiis Hispaniæ idem dicit *Mier. de ma-*
iorat. p. 3. qu. 5. nu. 32. nu. 2. edit.

Idem quando per resignationem, vel re-
nunciationem Regi acquiruntur, libera sunt
an hypothecæ resignantis, vel renunciantis, &
hoc ex natura officiorum, *R. Ponte dec. 28. vbi*
decisum refert Amar. conf. 49. Georg. in repetit.
feudal. c. 54. nu. 83. 84. Secus si pensionarius co-
cessisset hanc commoditatem alteri, Salgad. la-
byr. p. 1. c. 43. nu. 1. seqq. Vbi secus morte pension-
arii.

Idem in resignatione beneficiorum Eccle-
siasticorum, quæ licet fiant voluntariè in ma-
nus Pontificis, ad fauorem Tertii, illa per no-
uam collationem, nouum ius in beneficio ac-
quiri, & illud liberum ab hypothecis resignan-
tis habet, *Paul. conf. 4. nu. 4. lib. 1. Couar. l. b. 1.*
var. c. 15. circa finem, Ponte conf. 28. nu. 3. Anell.
Amar. conf. 9. nu. 1.

Idem in extinctione pensionis, quæ si an-
ticipans solutionibus cæditur, & extinguitur,
creditorum pensionarii remanebunt prius ab
hypoteca, quam in dicta pensione habebant,
Farinac. dec. 129. nu. 3. 4. p. 1. rer.

Idem in nouis venditiouibus Hispaniæ,
quod per illas extinguntur hypothecæ ante-
riores, *Garz. tract. de hypothec. post contractum,*
nu. 21. 22. Castan. conf. 10. nu. 193.

213 Sic in Fiscalibus, & Arrendamentis debi-
tis Regiæ Curie alienatis particularibus, illæ
sunt alienatæ cum pacto reemendi, si annuali-

rates illæ vendantur aliis per possessores, si
vendantur per cessionem simplicem, non ex-
tinguntur hypothecæ contractæ super illis, secus
si cum cessione iuris luendi, obtempra à Regia
Curia, nam tunc si vendant cum cessione ob-
tempra ab emptore, extinguntur hypothecæ
creditorum, *R. Ponte dec. 28. nu. 18. M. offe. ad*
consuet. Neap. tom. 2. p. 4. qu. 26. nu. 7. Gat. de
cred. c. 4. quæ sit. l. 2. nu. 2181. Amar. conf. 10. Mon-
tan. de regal. offic. nu. 62. Salgad. labry. eredit. c. 8.
nu. 11.

Ideo cautela creditoris super illis fiscalibus,
& Arreadamentis est, vt creditor ille faciat no-
tare in libro Regalis patrimonij, vbi est descri-
pta dicta paritia, quod non reematur iactio
ipso creditore.

Idem est in obligatione facta per debitorem
omnium suorum bonorum in beneficium ali-
cuius sui creditoris, inter quæ bona addit ali-
cuius censui redimibilis, *R. Latr. Mansfell. Gizz.*
decis. 16.

Sed percessionem iuris luendi factam fide-
iussori, qui sinitur illius, venditori soluit,
census non extinguitur, *R. Cyprie. Latr. d. l. 6.*
nu. 19. Mensi lib. 1. var. c. 9. ex nu. 14. Ripali. var.
resol. vltim. nu. 119. Eftob de rat. ocin. ompus. 17.
Fontanell. de pñtis in pñ. claus. 4. gl. 13. p. 3. nu. 6.
Gratian. disc. 459. Mansfell. ad Cyprie. Latr. d. de. if.
16. nu. 11.

214 Similiter in omni casu, quo obligans non
habet penes se dominium perperuum rei, sed
temporale, conditionale, reuocabile, resolutum
iure ipsius, resolutum omnù pignus, & hypo-
teca, *Gratian. disc. 733. nu. 19. seqq. Ro a p. 12.*
rec. dec. 170. nu. 16. seqq. Vbi de hærede grauato
à quo transeunt bona libera ad fideicommissa-
rium, l. fin. § fin. antem. C. de commun. deleg. Mer-
lin. dec. 645. nu. 3. Larræa alleg. 22. 2. 20. seqq. Gar-
sia pratt. de hypothec. tract. 3. Baron. de e. rat. tom. 2
sing. 74. C. brist. dec. 149. vol. 1. Hermosil. in p. gl.
1. 5. abell. § hypothec. nu. 47 se 19. Salgad. labry. p.
1. c. 23. nu. 1. seqq. Diximus sup. nu. 176.

215 Idem in pacto reuersiuo donationis in
aliquo euentu, *Rota d. dec. 138. nu. 16. 17. p. 5.*
rec. & apud Duran. d. dec. 90. nu. 15. latè U. Ner-
lin. de pign. d. tit. 1. qu. 15.

216 Si reuocatur donatio ex defectu insinu-
ationis, an remaneat etiam extincta hypo-
thecæ donatarii. Nam donatio excedens summam
500. solidorum subiacer iuri eam reuocandi
à donatore, si dicitur insinuatio, *l. si nemo, C. de*
d. nat. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 67.

217 Quod extinguitur hypotheca medio tem-
pore contracta per donatarium, *Mancia de tu-*
ent. lib. 1. tit. 31. nu. 74. Cyprie. contr. 55. nu. 41.
Negus de signo. 1. membr. 5. p. nu. 43. seqq. 3. ord.
de alim. tit. 9. qu. 42. nu. 18. Hermosil. in p. Nisi in-
sinuatio sit neglecta, ad effectum perdendi
hypotecas medio tempore contractas, Mer-
lin. de pign. lib. 5. tit. 1. qu. 8. Rota p. 6. rec. dec. 274.

218 Non resoluuntur hypothecæ iniunctæ tech-
nitoria contractibus, pñt. cum pñtorem, hypothecæ:
quia

quæ actus ille est voluntarius. lfi debitor 4 in
primis ff. quib. modis pign. vel hypoth. folio 106 r.
p. 53. pignoris ff. de ciliat. debitor. Merlin. q. 10. Cris.
d. contr. 55. an. 62. Hermosill. gl. 1. 67. lit. 5. n. 14.
seqq. Vbi secus si ob vobum in re vendita, An-
tonell. de temp. legal. lib. 1. r. 67. Et sic eruitur re-
gula hypotecam non exingui, quando resolu-
tio fit voluntaria, Ciriac. & Merlin. ibid. Max-
ime quando resolutio contractus procedit ex
facto mere voluntario hypotecantis, directè
ordinato ad resolutionem, secus si ex facto ad
id non directè ordinato, per doctrinam Bar.
in l. in dicm. ff. de aqua pluui. arc. Negat. de pignori.
p. 5. membr. 1. n. 45. in fine. Merlin. q. 18. num. 4.
Larrea d. alleg. 32. s. abell. ff. hypotecar. an. 47. Nos
ad Bonit. d. contr. 52. an. 27. lib. 1.

219 Extinguitur hypotheca, si creditores eman-
rem sibi obligatam, ne derur actio, & passio, &
servitus in eodem subiecto. *Cenc. de censib. p. 3.*
u. l. 5. num. 1. Jeqq. Rotasib. dec. 299. num. 1. ex
ter. Inque pignus. ff. de regim. cum concord. Au-
dreol. contr. 349. n. 8. Rota post Merlin. de pignor.
dec. 69. n. 7.

120 Hypoteca super feuda, illo vendito, empro
per feudatium, cum pacto de retrocundo nō
remanet super pecunia ex illo pecunia; quo
casu creditor anterior abq. assensu, praeterit
posteriori cum assensu, ca. ratione, quia pretium
illud nō est feudale, sed burgensium, vt de
finiuntur super Franc. dec. 64. vbi Lata, in affilla
ad Cap. c. Lett. dec. 43. m. 2.

211 Extinguitur hypotheca ob illicitam stipulationem. *Lexord. de usuris qu. 7. num. 12. Koppen. dec. 9. num. 8 i. p. 2.*

222 Extinguitur hypoteca mixtione pecunia-
rum receptarum per creditorem cum suis pe-
cuniis. Et per omnem mixtionem. *Gratian, dist.*
897, no. 1. Secus si potest reduci ad priorem for-
mam, Salgad. labyr. p. 4, c. 4, no. 10, 11.

223 Extinguatur hypoteca, ob non comparitionem creditorum tempore proclamationis, in venditione bonorum debitoris. *Bottlerius*, de success. Theor. 6. no. 38. *Carl. nat. de iudic. tom. 2. cap. 1.*
224 Amata, ref. 1. *Salgad. i. hyp. p. 1. c. 8. fol. 52.*
C. p. 3. d. 1. Baron, de citat. annot. ad q. 9. §. 1. c. 108. *Girard. obs. 1. d. no. 35.* *Mercator* contr. lib. 2. c. 7. §. 1. lib. 2. c. 48. no. 24. *R. Marin. lib. 1. ref. 366.* Idem Baron, de citat. in annot. ad sing. 82. *Diximus* q. 47. no. 52.

124 Extinguitur hypoteca si possessor bonorum Maioratus, cuius bona sunt census obnoxia, succedat creditor illius annui census, si in acquisitione actum esset expense: census redemptionem fieri, ut maioratus remaneat liber. *Molina de primog. lib. 1. c. 26. num. 10. Garz. de expens. 22. nu. 15.*

Secus si non esset illud pactum, oam tunc ille annuus census remaneret ad favorem hæredis imbonis liberis dicti acquirentis. *Moln. sup. Rosental, de feudatim, 2. c. 10. qn. 44. num. 10. R. Marin. lib. 2. c. 21. n. 11. 12.*

225. Extinguitur hypotheca locutionis, ex necessitate.

Locutionis expressa hypotheca censetur
extincta in iacta reconductione *Mele ad Gix
Zarellides. §. num. 20.* Illa iacta est solum in eo
ipso principales contraheant. *Salgad. labyr.*
¶ 4. c. 2. n. 81.

Expressa hypoxea non tollit racitam. Giar-
ba obf. 22. m. 22.

216 An extinguatur hypotheca resoluto contractu, ob defectum mensuræ? *Merenda contr.*
lib. 24, c. 48. n. 52.

227 Vfusfructus exinguitur morte naturali
ipſius vfufuctuarij, ad cuius hæredes non traſ-
ſunt illi reſtitore expreſſere, & tunc etiam traſſe-
rit tantum ad primum non ad vltiores hære-
des. §. ſi. vbi Omo. inſtit. de vfuſ. tit. ff. quib. mod.
vfuſ. amitt. l. corru. tit. cm. C. eod. C. bñſ. ſec.
176. nm. 3. vol. 1. Belli. traſſ. de vfuſe. 3. & vlt.
Alto grad. i. ſonf. 104. nm. 30. f. 99. lib. 2. Gratian.
diſp. 662. nm. 4. ſeqq. diſp. 779. Roſa p. 9. rec. dec.
120. C. vlt. l. ut de ſend. diſp. 62. nm. 3. §. 12. de hæ.
red. diſp. 4. nm. 4.

128 Licet extinguatur mortē usufructuarii, nō
finitur mortē proprietarii, vt in morte filii,
quo ad vñuictum patris. *l. 3. §. fia. de vñfu.*
l. fin. §. si vero. C. ad Tertul. Gratian. dist. 8. c. 6.
nn. 12. seqq. Fajtal. de vñfu. patr. po. eff. p. 1. cap. 3.
nn. 24. Gomez. in l. 6. T. auri. mm. 11. et in l. 48.
num. 3. 7. Molina. de pr. mog. l. b. 1. c. 19. num. 20.
Cestil. de vñfu. §. 3. nn. 34. seqq. l. cap. 36. Idem
si filius erimatur a patria potestate, nam reu-
net vñuictum acquisitum. C. null. d. c. 63. se-
cus in simplici commodate percipiendi fru-
ctus, quæ amittunt per mortem filii. C. null. d.
1. 3. nn. 36. seqq. Garz. de expens. c. 10. nu. 2. et c.
11. Sabellic. periculum un. 3. in fine. et §. vñfu. in
fin. nu. 28.

Que conclusio multo magis procedit in
 mortificac[i]o[n]e, per quem culum fr[atr]u[m] p[re]iudici-
 cium parit, nam per delictum non p[re]iudicas
 parit. *Caroli ad de indi. com. 2. lib. 1. ut. 3. a. sp. 20.*
*6. 6. Farin. c. 12. num. 5. q. 9. Pafcal de patr-
 test. p. 1. c. 3. num. 35. Jegg. A. sign. de confis. q. 17.*
Guzzi de de confis. lib. 28. c. 3. cont. num. 1. jegg.
Boer. de 1. 1. num. 34. Bertazol. conf. 49. Sabell.
sup. c. 3. p[re]iudicium. num. 10.

V usufructus finitur, & extinguirur quando aliquo certo tempore fui concessus, quo casu finitur, etiam si usufructuarius moriatur ante illud tempus completum. *L. si quis, C. de usufr. C. in fin. §. fin. & l. si de usufr. Christm. dec. 175. nn. 19. vol. 2.*

Amititur usufructus, si usufructuarius illo non utatur per decem annos inter praesentes, & 20. inter absentes, & consolidatur cum proprietate. §. fin. vbi Oino. instit. de usufr. l. corruptioem. C. eodem. Gratian. disc. 807.

Amittitur per consensum praeſtitum alienationi proprietatis sine proteſtatione. *Duran. det. 449. tit. 3.*

V usufructus non potest exringui, nec renun-
ciari in fraudem, & præiudicium creditorum.
l. 3.

- l; & de his que in fraud. cred. Rota apud Ferri-
nac. in fele. p. 1. tom. 1. dec. 129. n. 4.
- 229 V usufructus extinguitur non viendo pro-
prietate, & illum cedens, vel renuncians domi-
nio proprietatis, s. huiusmodi usufructus vbi Oinar. a.
aid. Sabell. s. usufructus. num. 23. 12. 10. Castill.
de usufruct. 67.
- 230 Sic extinguitur si rem usufructuarius dila-
pater. Molua lib. 1. de primog. c. 16. num. 31. Me-
noch. lib. 2. de arbit. cap. 78. Castill. cap. 21. 23. 24.
Cynel. cons. 300. Gratian. dist. 778. n. 7. segg. d. 6.
832. nu. 2. Medic. exam. 55. & dec. 90. cum addi-
t. vbi alia.
- 231 V usufructus domus venditur cum pacto de
retrouendendo, per retrouentionem non fi-
nitur. Olea de cess. tit. 6. q. 6. num. 21. Vbi quod
duras puer pecuniam, ex Sura. cons. 26. Nungil. de
enich. q. 157. & 158.
- 232 Si fuerit cellus, vel venditur usufructus,
morti venditoris, vel cessantur finitur. Gomez
lib. 2. var. c. 15. num. 17. Cynel. contr. 456. Olea de
cess. tit. 3. q. 5. d. nu. 2. s. aliquid. p. 1. Liby. c. 11. num.
46. Et ille abiq; consensu proprietarii cedi non
potest, & per obitum cedentis expirat. Card.
Luca de reg. ad. dist. 17. nu. 7.
- 233 V usufructus in dorem si datus, mortis
viri, vel uxoris extinguitur. Olea de cess. tit. 3. q. 5
nu. 18. Cynel. contr. 456. c. 1. text. 66. s. de iur. dot.
- 234 V usufructus extinguitur consolidatione,
seu proprietatis vnione. Castill. de usufruct. cap. 71.
ex s. fin. vbi Oinar. s. fin. de usufruct. ex l. 3. q. 5. v. usufructus
quem admittit.
- Si sit finitus consolidatione reuiscit, si pro-
prietas usufructuarius auferatur. Cynel. contr. 50.
Castill. cap. 75. & segg. vbi de usufructu consoli-
daro proprietate Gomez lib. 2. var. 15. m. 21.
Solo. 221. tom. 1. de iure Indiar. lib. 2. c. 3. q. 72.
- 235 V usufructus relictus pluribus, si finiat in
vno non duret in alio sic. Gomez var. lib. 1. c. 10.
num. 41. Immo accrescit aliis. Gratian. dist. 807.
num. 13. segg. Belus de usufruct. c. 4. s. 6. segg. Sabell.
s. iur. accrescendi.
- 236 Creditor habens hypothecam super usufructu,
quo gaudet debitor, non extinguitur si
ipse debitor usufructuarius acquirat pro-
prietatem. Salgad. labrys. credit. p. 4. c. 4. num. 18. &
segg. & datur, quod dicta hypotheca duret, non
sinit per mortem debitoris, sed datur usque
solutionem debiti. Salgad. sup. cap. 5. num. 29. segg.
Sabell. s. usufructus. num. 19. & s. hypotheca
num. 47.
- 237 Verum hypotheca contracta per debitorem
super usufructu illi spectante, secundum ve-
rioris opinionem extinguitur per mortem
ipsius debitoris. Salgad. sup. cap. 5. Sabell. s. hypothe-
ca. num. 47. Contr. de usufruct. q. 25. Sic seruunt im-
posita per habere usufructum, i. c. d. illo ex-
tincto, extinguatur seruus illa. de iur. dec. 380.
Cbrist. dec. 73. nu. 1. vol. 4.
- 238 V usufructus census non finitur redemptio
censu. Felician. de censib. tom. 2. lib. 4. c. 1. m. c. nu.
15. Cens. de censib. q. 109. nu. 68. Salgad. de cens. 1.
c. 27. nu. 14. Muta dec. 98. d. n. 29. Olea de Cess. iur.
tit. 6. q. 6. nu. 21.
- 239 Creditus habens usufructum debitoris obli-
gatum, si usufructuarius nigredatur religio-
nem, extinguitur eius hypotheca, quia extinguitur
usufructus. Sed transit ad monasterium,
cuius vita durat. Caball. refert. m. c. 22. num.
24. Gratia. dist. 815. Sed quod consolidetur cum
proprietate, Christ. dec. 176. num. 9. vol. 2. Cynel.
q. 63. 65. Pin. opin. 600. 601. Gomez in l. 18.
Tauri. num. 3. C. de l. q. 64. Castill. de usufruct. cap.
64. & segg.
- 240 Si Religio fuerit mendicantium quid? Ca-
uall. q. 65. V usufructus competens patri in bonis
aduentis, s. filiorum amittitur per monachio-
nem ipsius patris. Boc. dec. 197. num. 10. Mi-
chalide fratrib. p. 3. m. 3. nu. 31. Gratian. dist. 519. n.
20. segg. Sabell. s. usufructus. num. 23.
- 241 Per capitis diminutionem. Castill. de usufruct.
c. 66. Christ. dec. 176. nu. 10. vol. 2. per maximam
capitis diminutionem. Card. Luca de pen. non. dist.
49. num. 9.
- 242 Si vendatur talis usufructus, extinguitur
per mortem ipsius usufructuarii, & non ces-
santur. Gratian. dist. 775. nu. 15. Rota in non. p. 7.
der. 19. nu. 13. & segg. Merlim. der. 833. Conar.
lib. 1. var. cap. 3. num. 7. Gomez in l. 70. Tauri. nu.
33. & l. 2. var. 15. nu. 17. Eadem Rota p. 18. der.
795. nu. 8. segg. Et non potest extingui per usufructu-
arium, postquam illum alteri cedit. Card.
Luca de pension. dist. 68. m. 14.
- 243 Empior officij, vel alterius rei subiectæ
hypothecæ, cum onere soluendi, & recogno-
scendi census, conueniunt a venditore, rei ces-
sione non liberatur, quia eius respectu, vt
empior, personalis obligatione ad finitum est,
& tenetur implere contractum. Olea de cess. iur.
tit. 1. q. 1. nu. 74.
- 244 Tertius possessor, qui conueniunt a credi-
toribus dimittit rem hypothecam, si rursus
conueniatur a venditore, in prima obligatio-
nem inuita, quia venditor non interest,
quod emptor officij eum id. m. nens. eddat ab-
onere, & præstatione census. Sura. dist. 32. c. 10.
nam ex facto proprio, & obligatione perso-
nali conueniatur, nullo casu propter cessionem
& dimissionem officij liberabitur. G. d. Pap. q.
9. & ibi Addit. Grina. dist. 99. n. 21. segg. Felician.
C. 1. de iure emptor. defun. 7. D. Galeo. contr. 38.
nu. 41. segg. D. Olea sup. nu. 75.
- 245 Potest quos respectu vnus persone dimi-
tendo rem liberari, non tamen respectu al-
terius, cum quo contraxit. C. de locat. p. 7.
com. 26. nu. 16. Vbi quod emptoria, vel cen-
suaria non liberatur a pensione habendo rem
per deridit, ex quo compen. contra eos
actio personalis, secus vero a Tribunali, & De-
cimo; ratione quia pensio est respectu est
obligatio personaliter, secus vero Tributo-
rum, & Decimarum, nam per illas non inli-
tatione rei, & possit vnus tenetur. Olea sup.
Vnde non bene dixit R. Marini. lib. 1. c. 100.
nu. 7.

nu. 7. dum dicit: debitorem census reservatit, qui sine fraude, & dolo desini possidere bona, super quibus census fuit impositus, non posse conveniri actione personali pro pensionibus census, cum hæc assertio procedere tantum possit quando alienata fuerint bona cum consensu creditoris, qui est vnus ex casibus propositus a D. Marinus. Sed ubi alienationi, & dimissioni ipse non consensit animo liberandi creditorem, actione personalis repetitur pro pensionibus, & redditibus census, quamvis sine fraude, & dolo accidisset alienatio, vel dimissio, bene *Olea* d. g. 1. nu. 76.

246 Creditum, & hypoteca extinguuntur Novatione voluntaria, sed necessaria, nisi sit opposita clausula: *Citra preiudicium*, & non nec onem priorum iurium, & fidelissimum. *Diximus* qu. 40.

Extinguitur Delegatione. *Diximus* sup. q. 41. Acceptatione. q. 42. Prescriptione, & Viscapione. Nos q. 43. Confusione. Nos q. 44. Compensatione. Nos q. 45. Per solutionem. Nos hic n. 247. & seqq.

Extinguitur per Dationem in solutum factam a debitore creditori, *Dicimus* hic infra.

Extinguitur Deposito, Consignatione, Oblatione, per Cessionem honorum, factam a debitore, Nos hic infra.

ALIVD SVMMARIVM.

PRÆSIONIS XLVII.

Quot modis tollatur, & dissolvatur obligatio. n. 147.

Quid sit solutio. num. 148. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 269. 270. & n. 271. 281. 276.

Hypoteca creditoris extinguuntur solutione. num. 255. & num. 263.

Solutio facta ab uno ex obligatis liberat, an amittit. n. 256. & n. 262. Quid sit facta a Tertio. n. 260.

Quid facta per modum alienationis. n. 257. Solutio facta in parte, extinguit in parte. n. 258. Quid facta ab extraneo sine mandato debitoris. n. 259.

An creditor teneatur recipere solutionem a quocumque. n. 260. & n. 244.

Quibus pecuniis presumatur solutio facta. n. 261.

Inter modos quibus extinguuntur debita, est solutio. n. 264. 265. 266. 267. Quid sit solutio sit rene. cabili. n. 269.

Solutio per novationem si vi potest. n. 277.

Tellam de non petendo vim solutionis est. n. 278.

Datio fideiussoris vim solutionis obtrahit. n. 279.

Contrapositio partitionum vim solutionis habet. num. 280. Transactio. n. 281.

Solutio est quid facti deo non presumitur. nu. 282. 283. 284. 285. 293. 294. ubi maxime in præiudicium Terrij.

Solutio summa notabilis, & anticipata non est verisimilis. n. 285. 287.

Quando non presumatur etiam. n. 288. 289. 291.

Solutio partis debiti non includit solutionem totius. num. 290.

Solutio facta creditori posteriori scienter non liberat. num. 292.

Solutio dicitur in modis probatur. nu. 295. per Tabula paritatem. n. 296.

Solutio non probatur, si sit ex liberis illius. num. 291.

Solutio non presumatur ex iuramento, si illud sit commissum ex deceptatione aliorum. n. 298.

Presumitur si tutores nullum fecerunt notam crediti. num. 299.

Quid si ex libro desunt non apparent. n. 300. 301.

An probatur per iuramentum. n. 302.

Solutio facta Tertio an censetur creditorem in possessionem extinguendi. n. 303.

Solutio facta a creditore, qui mutavit statum, an validam. n. 304. 305.

Solutio probatur per presumptiones, & eo iuris virgentibus. n. 306. & n. 307. id. n. 336.

Quod solutio debeat probari concludenter, alias non in rat. n. 337. & n. 338. ad n. 352. 364.

Ex solutione sortis principalis, augetur solutio interesse, & fructus. n. 353.

Quid si debitor soluit pro residua. ibid. & nu. 354. 355. 356. & n. 442.

Solutio pluribus facienda intelligitur pro rata. num. 356.

Debitor solvens in partem extinguit hypotecam in partem. n. 358.

Solvens partem debiti, non sibi præiudicat in restanti, si soluta sit in debiti. n. 350.

Confessio generalis re optine, si sint plura credita, an censetur pro rata. n. 360.

Solutio facta vigore collusionis sententia, an valida. num. 361.

Solutio partis, an probet ratum. n. 362.

Co. fideiussoris re consequi centum, an sibi præiudicat in reliquo. n. 363.

Solutio acti in scriptis an sit probanda per scripturas. & an per alia. n. 365.

Solutio probatur per partem debiti. n. 366. Ex per partem debiti. n. 371.

Solutio in promptu probata impedit liquidationem instrumenti. n. 367.

Solutio probatur per confessionem creditoris, & per instrumentum debiti. n. 368. 369.

& nu. 370.

Et per partem libri ipsius debitoris. n. 371.

An induatur per acceptationem litterarum. n. 372.

Non præiudicat si ad sit pars in sufficienti pecuniâ restitucunda. n. 373.

Solutio facta post immissionem iudicii non valet. num. 374.

Solutio quando presumatur si creditor ad ministravit bona debitoris. n. 375. per solutionem factam delictarum ex alio credito creditori. n. 376. limit. n. 377.

An, & quando presumatur ex solutione annuatuarum ultimarum. num. 378. & n. 379.

ad nu. 390.

Solutio facilius presumatur contra mulieres, tanquam genus avarissimum. n. 391. Ex incredulo habente executionem partem. n. 377.

Coniunctura solutionem pro solvente coniunguntur. n. 393.

Solutio facta personæ illegitimæ, vel alteri quando innet, & quando non. n. 394. & a n. 395. ad n. 427.

Hæres solvens de qua pecunia solvere præsumatur. n. 428. 429.

Solutio facta quando non liberet. n. 430.

Non liberat facta contra formam expressam. n. 431. 432.

In solutione male facta essent statuta præsumptiva solutionem per lapsum temporis. n. 433.

Ex quibus præbetur idem ritas solutionis facta. n. 434.

Procurator debet recipere veram solutionem, non fictam, & confessam. n. 435.

Solutio non dicitur facta qua non occurrere potest. n. 436.

Extinguatur debitum novatione. n. 437.

Aliud pro alio, an, & quando possit solvi. n. 438.

Solutio in quam causam facta dicatur sortis, vel interesse? n. 439.

Recipiens sortem principalem, an censetur satis factus de fructibus, & interesse. n. 440.

Solvens partem debiti an sibi præiudicat respectu residui. n. 441.

Solutum in debitum pro usuris, extinguit sortem debitoris. n. 441.

Solutio facta pro residuo, an intelligatur totum soluisse? n. 442. & n. 353. seqq.

Solutio facta an præsumatur per longinquitatem temporis? n. 443.

Lat o debiti, an possit fieri de quo minus. n. 444.

Solutio, an debeat fieri de toto debito, ad hoc ut debeat liberetur. n. 445.

Solutio facta per tutorem pro pupillo quando valat. n. 446.

Solutio facta a debitore creditori posteriori, an valeat. n. 447.

Solutum in publica subbustatione, an, & quando liberetur. n. 448.

Solutio an possit fieri ante tempus. n. 449. 450.

Solvens per decem annos continui, an teneatur continuare, si non constet de titulo. n. 451.

Solutio præsumitur facta potius nomine proprio, quam alieno. n. 452.

Solutio cadit in causam ubi est fideiussor. n. 453.

Solutio imaginaria quid opere. n. 454.

Non potest fieri ab eo, qui non est hæres defuncti. n. 455.

Solutio facta a principali liberat fideiussorem. n. 456. & quando non.

Confissio de recepto, an sit vera solutio, ita ut ex fideiussor non possit agere contra debitorem. n. 457.

Adiectus solutioni, an possit recipere solutionem. n. 458.

Hæres grauius an possit recipere solutionem. n. 459.

Solutio in qua monet fieri debeat, & possit. n. 460. & a n. 461. ad n. 479.

Solutio in quo tempore possit fieri. n. 480. & a n. 481. ad n. 487.

Recepta sorte principali, quanto poterit possit accersiri. n. 488.

Acceptans diminutam solutionem an sibi præiudicat. n. 489.

Solvens partem debiti, an videatur agnoscere totum debitum. n. 490.

TOM. V.

Solutionis exceptio, an passu opponi contra sententiam. n. 491. 492. An contra obligationem cameralem. n. 493.

Solutio male facta, iterum fieri debet. n. 494.

Quid solutio facta Fictori. n. 495.

Solutio quando possit fieri in bonis, facienda in pecunia. n. 496.

In quo loco debeat fieri solutio, & possit. n. 497. & n. 498. ad n. 513.

Opponens exceptio rem solutionis, vel compensatio, an fateatur debitum. n. 514.

Unica solutio an sufficiat, ad constituendum creditorem in possessione. n. 515.

An solvens metu censuram. n. 516.

Solutiones exceptæ præsumuntur non spontaneæ. n. 517.

Acceptatio an liberat debitorem. n. 518.

Solutum retro recipiens, an, & quando liberetur debitor. n. 519.

Constitens recepte per banum, si non sit pecunia in banca, quid? n. 520.

Facta solutione aliam, verbo expresso, an mutuum. n. 521. Vbi de solutione in d. b. n.

Depositum, an, & quando vim solutionis habeat. n. 522. & a n. 523. ad n. 550.

Oblatio, an, & quando vim solutionis habeat. n. 551. & a n. 552. ad n. 605. Vbi D. D. loquens de Oblatione, & Iure offerendi.

Quando Contractus resoluitur Solutione, Deposito, aut Oblatione?

QUATORDECIM modis tollitur, seu dissolvitur obligatio: Annullatione, Revocatione, Acceptatione, Compensatione, Potentia, seu Consensu Prescriptione, Donatione Insolutum, Deposito, Oblatione, Cessione bonorum, Confusione, Novatione, Delegatione, Transactione, Rei interitu, Iudicis sententia, In integrum restitutione & Solutione. *Onas de contract. tra. 6. disp. 19. c. 1. n. 5. & seqq. Merlin de pign. lib. 5. ut. 1. q. 1. & seqq. & D. D. infra citandi.*

De omnibus supra dictis diximus sup. & dicemus. Nunc dicemus de Solutione, Deposito, & Oblatione. Solutio propriissima & notissima, & naturalissimus modus est dissolventi contractum, & eius obligationem, & maxime vitatus Distractus. Et est peremptoria obligationis complemento, quæ præstatione contractus in sua forma specifica. *Inst. quibus mod. toll. obligat. in princ. Al. c. 1. de symb. contr. tit. 4. c. 10. Scacc. de commerc. l. 2. g. 5. numer. 17. & seqq.*

248 Sumitur autem Solutio dupliciter largè, & præse, largè dicta solutio significat quemcunque modum dissolvende, aut tollende obligationis, siue fiat per eandem speciem, quæ debetur, siue per aliquod æquivalens, nam quilibet cumq;

R R

- cumq. satisfactum sit creditori, ad voluntatem suam, pro soluto habeatur, & ideo solutio largè est obligatorum liberatio. *Solutio, ff. de solutio. l. si in alienam, ff. de iur. iur. l. si in omni. P. ehard. instit. quib. modis, in princ. V. v. eff. nec. tit. de solut. nu. 1. Card. Tuse. l. 1. §. 10. conclus. 341. Cibell. n. de P. iur. neg. ot. tom. 2. lib. 5. c. 1. Saec. sup. nu. 19. & seqq. D. Gattier. de compensat. lib. 1. c. 4.*
- 249 Ex pleriq. ex dictis DD. dicitur in solutione esse exhibitionem, seu redditionem eius, quod debetur, aut alterius rei loco ipsius, quando illa solui non potest, aut de voluntate restitoris, aut contrahentium; Quæ vltima verbaliter verba sunt, & ab ipso *Instit. de addita. §. 1. Instit. quib. modis toll. obli.* non tamen sunt pars distinctionis solutionis propriæ, expressè dictæ, nam nō fit solutio per æquipollens, nec supponit voluntariem restitoris, qui est novus contractus, sed in specie, & forma contractus fieri debet, nam alias omnes distractus, seu modi dissolvendi obligationem, essent propria solutio, quod omnes DD. negant, Ratio est, quia aliud pro alio invito debitore solui non potest. §. 1. *Instit. quibus modis. l. cum a qua 16. C. de solut. l. manifeste 17. ff. de l. 2. §. 1. ff. si cert. petat. Añb. hoc nisi debitor, C. de solut. Bal. conf. 194. & 400. & 401. Tuse. verb. solutio conclus. 354. Molina disp. 562. Filluec. tract. 33 c. 10 q. 6. nu. 172. 42. C. de solut. Gattier. de iuram. p. 1. c. 29. & pra. lib. 1. qu. 145. nu. 16. Escob. de ratiocin. c. 27. nu. 1. P. ehard. de Mora nu. 97. Surd. c. 224. nu. 16. Cawall. 899. nu. 97. Giron. de prin. nu. 203. Mon. b. rec. Bonon. 35. nu. 8. Tuse. lib. 1. c. 354. Valase. de prin. p. 1. qu. 49. Paz in exort. iur. l. 1. nu. 227. & seqq. vbi ampliat, & limitat, & tit. 5. nu. 50.*
- 250 Solutio prescè dicta est extinctio obligationis, per formalem præstationem debiti, vel est formale complementum, & executio contractus, per quod extinguitur eius obligatio. *Instit. quibus modis toll. obli. §. 1. nulla. C. de solut. Tuse. verb. solutio conclus. 340. Surd. conf. 145. nu. 14. & seqq. lib. 1. Bal. conf. 92. lib. 2. Surd. conf. 67. Rotam. conf. 128. nu. 2. Idem Tuse. conclus. bona fides 126.*
- 251 Inter solutionem prescè verè, & largè sunt differentie, nam solutio prescè dicta, fit etiam debitore, & renuente creditore, nun solum à debitore, sed à quocumq. *Tuse. lib. 1. conclus. 352. Dicemus hic infra.*
- 252 Solutio verò largè non fit sine voluntate creditoris, sed eo consentiente fieri debet, ut patet in acceptilatione, novatione, delegatione, nisi impossibilitas rei, & speciei solvendæ intercedat, ut in consusione, & rei incritu, quia, ut diximus, aliud pro alio invito creditore solui non potest. *Perr. Mar. de solut. c. 7. Card. Tuse. lib. 1. conclus. 354. ex l. i. muni. d. i. vbi glo. fin. ff. si cert. pet. l. promissor. §. si. ff. de constit. pecun. litem liberatur 6. §. qui paratus. ff. quib. modis pign. vel hyp. solut. l. cum, i. qu. 16. cum i. seqq. C. de solut. l. §. 1. ut prior. ff. de re iudic. Gattier. de iuram. p. 1. c. 29. & pra. lib. 1. qu. 146. Escob. de ratiocin. cap. 17. qu. 1. P. ehard. de disp. de mora nu. 97. Cawall. 899. nu. 97. P. ehard. de Mora nu. 97. Tuse. lib. 1. conclus. 341. Cibell. n. de P. iur. neg. ot. tom. 2. lib. 5. c. 1. Saec. sup. nu. 19. & seqq. D. Gattier. de compensat. lib. 1. c. 4.*
- 253 Alia differentia est, quod solutio prescè nō fit per novum contractum, sed per merum distractum, & extinctionem, seu dissolutionem prioris obligationis, & ex exhibitione ipso facto, & iure sequitur, At vero in solutione largè dicta, novo contractu opus est, & novo consensu contrahentium, ut per eam fiat obligatoris dissolutio, ut patet in novatione, & delegatione, & huiusmodi, vel cetera iudicis autoritate.
- 254 Et si species debita solui non potest, pura, quia perempta, & tunc solui potest æquipollens, & soluitur obligatio, sed non compicitur contractus, sed excusatur complere debens. Ex accidenti, sed non ex natura contractus bene satisfecit, & obligationem extinguit, quia aliud pro alio in his casibus solui, & proinde est ac si solvisset in eadem specie. *Surd. conf. 145. nu. 14. lib. 1. Tuse. verb. solutio conclus. 340. nu. 31. Molin. disp. 562. nu. 1. Filluec. tract. 33 c. 10. nu. 172. Reginal. lib. 25. c. 3. §. 1. 3. nu. 635.*
- 255 Hypotheca credituris extinguitur solutio, licet liberatur 6. ff. quib. mod. pign. vel hyp. solut. l. cum venditor 66. l. si fundus 16. §. si vend. ratio. l. regre. §. item, ff. de pign. M. autica de iust. lib. 1. tit. 3. l. 1. sterilius. de pign. lib. 5. tit. 1. §. 1. & seqq. Christ. dec. 169. vol. 4. Barb. dec. 39. 1. Sabell. §. pignus. nu. 7.
- 256 Et solutio facta ab vno ex coobligatis liberat omnes. *l. 3. §. si. ff. de duob. rest. Rot. l. an. dec. 176. nu. 1. Benen. dec. 31. nu. 1. 7. Rot. de c. 497. nu. 3. p. 2. tom. 4. recet. Ofalch. conf. 33. nu. 9. Antonin. var. ref. lib. 2. ref. sol. 50. nu. 11. Facin. lib. 1. c. 1. c. 1. c. 1. l. 1. de iur. iur. §. 1. lib. 1. Bar. dec. 283. nu. 1. Rot. dec. 239. nu. 1. p. 2. p. 4. rec. Mauro. de solut. 35. Sabell. §. solutio. nu. 32. Ansaldo de commercio. dist. 93. Merin. de pign. lib. 5. qu. 2. nu. 2. Et non repert à Correo, Bar. l. reos nu. 9. C. de duob. rest. Surd. dec. 308. nu. 20. Valase. consule. 127. nu. 7.*
- 257 Facta de re, & pecunia aliena, siue ab ipso debitore, siue fideiussore, siue a quocumq. tertio, & extraneo, dummodo fiat ad hunc effectum. *M. autica de iudic. l. 2. §. 1. l. 10. §. 1. Christ. dec. 181. vol. 4. Onaz. de contract. tom. 1. l. 1. c. 6. disp. 2. §. 1. & seqq. Sabell. in summa obligatio. nu. 34. & §. solutio. nu. 1. Cusan. dec. 15. nu. 3. dec. 11. nu. 4.*
- 258 Solutio facta in parte extinguit hypothecam in parte. *Merlin. sup. §. 1. l. 1. §. solutio.*
- 259 Siue solutio fiat à debitore, siue ab extraneo, siue mandato debitoris, l. re obligatur 2. l. c. de pign. Mantica d. tit. 31. m. 3. Surd. dec. 174. m. 27. Girb. dec. 91. m. 1. lae. Merlino prin. lib. 5. tit. 1. q. 1. c. 2. Nos inf. m. 444. Olea de cessat. q. 1. m. 17. Verum debitor non liberatur, nisi fuit nōmine sit facta solutio, quamvis pecunia soluta.

propter fuerit. *P. Affr. contr. 46. nu. 32. ex l. Celfi. ff. de solutione.*

- 160 Nam creditor teneretur recipere solutionē à quocumque Gallus de fructibus disp. 4. art. 3. n. 185. Et illa potest fieri à quocumque etiam indur creditor, & debitor. *Concord. alleg. 56. nu. 30. Corab. dec. 4. nu. 67. & 68. Dixerunt sup. nu. 257 & dicemus infra.* Et semper liberat debitorem. *Card. Luca de dot. disc. 70. nu. 24.*

Quando fit solutio à Tercio, nomine debitoris non fit pure, & simpliciter, sed vi acquiratur iura creditoris, ideo hoc casu non extinguuntur iura, & actiones creditoris, sed manet illis, ut cedi possint quodcumque, etiam ex intervallo post cessionem. *l. Mod. ann. ff. de solut. vbi Bar. & D. D. licum in q. ff. de fideiuss. Rom. conf. 47. nu. 4. lib. 2. Pont. conf. 6. nu. 4. seqq. Amai. ref. 32. nu. 6. Cope. Latr. dec. 32. nu. 6. Sord. dec. 208. Grue. dec. 80. nu. 7. Idem s. ord. conf. 308 Tbej. ec. 291. Olea de cessur. tit. 4. q. 3. n. 17.*

- 161 Et solutio presumitur ex pecuniis debitoris facta, & creditor satisfactus, quamvis ab alio facta fuerit. *D. Baldus in dec. tit. 3 de legum de. 43. nu. 8. Licet facta per manus emptoris rei debitoris, nec solucioni vlla quaeratur actio. Baldus. sup. nu. 7. y.*

- 162 Liberatur etiam fideiussor. *Mouff. sup. §. 1. Christin. & Onas. sup. Mouff. d. c. 248. nu. 13. Et d. à debitor principalis Gratian. dec. 310. nu. 34. Catan. dec. 12. n. 4.*

- 163 Si verò solutio refusetur ex solidatione compuriorum, siue aliter, cum clausula: siue prout itio anterioritatis, nec aliter, nec alio modo, tunc nō extinguitur hypoteca, sed salua manet cum sua anterioritate. *Merlin. dec. 616.*

- 164 Sic inter modos, quibus extinguitur debitum, est solutio, nam solutio eius, quod debitor omnis extinguitur obligatio. *107. ff. de solut. In fine, quib. modis tollit obligatio in princ. l. 1. de rez. iur. Præf. Pap. resp. aff. hypot. gl. exceptionem solutionis. nu. 1. Barb. axiom. tit. 1. art. 210. nu. 1. seqq. & 2. axiom. tit. 1. D. nu. 2. & seqq. Sord. conf. 150. nu. 56. Gratian. disc. 675. nu. 36. Tuse. lit. 5. co. el. 340. Crass. except. nu. 6. Manr. de solut. c. 54. Ch. ff. ord. dec. 181. l. 82. d. ol. 4. Rota p. 1. rec. dec. 172. seqq. Onas. de contractum. 1. tract. 6. disp. 11. §. 1. 1. seqq. S. abell. §. Intro nu. 1. & seqq. Castill. lib. 4. c. 59. nu. 44. Gratian. disc. 675. nu. 36. D. Gutrier. de com. enjat. q. 19. nu. 10. lib. 2. Cyrie. contr. 380. nu. 38. Mus. in n. 56. nu. 16. Aug. de impens. & meliorat. c. 1. nu. 3. Præf. d. c. 21. nu. 6. Catan. conf. 31. nu. 9. conf. 18. nu. 6. conf. 27. nu. 15. Pigant. ad stat. Ferr. rubr. 132. nu. 45. Melius o. f. 136. nu. 55. Mesa ref. 37. nu. 7. ref. 38. nu. 2. lib. 1. Merlin. de pign. lib. 5. q. 1. 2. D. Palma alleg. 376. n. 1. Con. 101. alleg. 52. nu. 6. Celf. dec. 18. nu. 1. dec. 220. nu. 6. dec. 370. nu. 1. dec. 302. nu. 3. Min. d. dec. 214. Onid. genitor. lib. 1. Elz. 10.*

Omnia condicio soluit intercede soluta, Non manet off. i. d. bitor. H. 10.

- Postius dec. Bonon. 13. nu. 12. de. 26. nu. 59. & 80. dec. 40. nu. 30. 31. dec. 9. nu. 9. Rota coram. 1 om. p.

V. bald. dec. 214. nu. 1. D. Beniel. conf. 49. n. 3. Celf. dec. 18. nu. 1. dec. 220. nu. 6. dec. 370. nu. 1. dec. 302. nu. 3. ard. Luca de se. d. disc. 130. nu. 2. Andreol. contr. 30. nu. 1. Præf. d. c. 21. n. 6. lib. 1. Allograd. contr. 92. nu. 17. Adolm. contr. 16. nu. 9. contr. 18. nu. 13. D. Manf. co. fult. 49. nu. 34. 35. co. n. l. 50. nu. 29. lib. 1. 1. Palma i. confult. 19. nu. 2. conf. 48. n. 12. Molign. alterat. 5. nu. 5. 99. nu. 4. Merl. de pignor. l. 6. §. qu. 4. nu. 20. & lib. 5. c. 1. D. Gobius de monet. q. 3. n. 44.

- 165 Quod adeo verum est, quod facta solutione de pecunia debitoris, omnes actiones extinguuntur, nec ab eo creditore cessio valide obtineatur. *Catan. dec. 10. n. 7. 8. 9.*

- 166 Verum potest quis de nouo soluere debitum alienum, debitor mandante, etiam si ipse creditor sibi eadem soluat. Et per talem solutionem factam ab ipso creditore non extinguuntur debita. *Catan. dec. 4. n. 69. Stace de com. mere. §. 6. gl. 1. nu. 40. & seqq. Gat. de credito c. 2. tit. 7. n. 1505. & seqq.*

Sed solvens in causum indebitum extinguit debitum. *Et Pont. conf. 70. nu. 25. Olea de cessur. tit. 6. q. 10. n. 38. D. Petra in tit. 10.*

- 167 Si debeo Titio mille vigore instrumenti, quod non exhibetur, sed solum apparebat aliquid solutionis annue soluit ex causa Terniarum, à tempore praterito Titius me convenit pro illis mille post longum tempus, ego oppono presumptionem satisfactionem, Tandem fit inter Nos transactio, soluendo quatuordecim, v. g. per illam transactionem est extincta hypoteca, quam habebat Titius contra me. Deinde fui reperit instrumentum crediti, difficultas est hanc cuiusdam primæ iura, contenta in dicto instrumento, Et non reuocare, per text. sub præterito. *C. de transact. l. in summa. ff. de condit. inst. b. Quod est intelligendum, si bona fide, & non dolo inita sit transactio. Volerou. de transact. tit. 6. q. 3. n. 14. seqq. Enea ad G. in. d. disc. 861. nu. 7. Præf. de transact. q. 93. bi an. 34. dicit, & bene, quod ubi transactio rescinditur, & retractatur per instrumenta de nouo reperia, tota causa redire debet ad eū statū in quo erat ante Transact. Manr. dec. Palm. 460. fin. l. inf. d. n. 181.*
- 168 Secus est, si nō extinguitur si solutio fit seruo cabilis, vel cōdicio, aut reuocatio apponitur solutioni. *Manr. de solut. c. 54. n. 2. & seqq. French. dec. 200. n. 11. P. Affr. contr. 15. n. 22. Scabio. obs. 96. n. 30. seqq. Merl. de pign. lib. 5. q. 1. n. 19. D. Manf. confult. 23. nu. 30. lib. 11. Et potest 3gi. etiam contra fideiussorem. nu. 3. quamvis nulla facta reuocatio hypotecæ. n. 31.*

- 169 Solutio vera desinitur, quod sit naturalis ab obligatione liberatio, vel: Ter debitor per debitorem, vel alium eius nomine creditore idoneo, & verò facta actualis satisfactio. *Manr. de solut. c. 1. nu. 1. Gratian. disc. 914. nu. 16. 49. Gibaldu. de vniuers. negotiat. com. 2. lib. 5. c. 1. D. Gutrier. de compens. q. 1. lib. 1.*

- 170 Verò solutio illa dicitur, quæ fit per numerationem pecunie. *l. pecunie. C. ad exhib. solut.*

- litatem. *Census de ser. priuat. lib. 1. q. 4. n. 89. & segg. & ut de separat. n. 6. & segg. Rota p. 2. iur. dec. 272. Sabell. 5. solutio n. 3. Amic. conf. 99. n. 1.*
- 285 Maxime in causa dotis. *Consol. sup. n. 7. Car. Luc. de cred. dist. 31. 137. Iouius gl. 205. §. n. 124. Mol. gn. alterc. 51. n. 22. vbi quanto sic. infra bie.*
- 286 Solutio summu notabilis non est verisimilis sine quietantia. *Consol. alleg. 8. num. 23. & alleg. 12. n. 8. Cels. dec. 134. n. 7. 8. Baldus. dec. 3. n. 34. tit. de dote 4. Posth. res. 50. num. 16. Medic. exam. 53. n. 33. Merlin. de pign. lib. 3. qu. 58. n. 51. Lude. dec. 188. n. 2. Frecond. appendit. ad e. 23. insue. lib. 1. B. ab. de. 562. num. 17. 18. Rota post Frecond. transact. dec. 76. n. 1. 3. Rota p. 17. r. c. dec. 171. n. 21. §. 99. p. 18. dec. 488. n. 12.*
- 287 Solutio antepacta non est verisimilis. *Consol. alleg. 12. n. 174. l. c. 57. 8. vbi n. 7. idē dicit de solutionibus pluribus factis eodē die a viro decocto. Cui soluant homines male libenter eorum debitam in tēpore debito. n. 9. Rota. Rom. dec. 103. num. 21. post Constant. ad stat. Urb.*
- 288 Non presumitur quando peodente iudicio de ea non sit oppositum. *Cels. dec. 268. n. 10.*
- 289 Nam presumitur de summa, quam quis non habebat. *Cels. dec. 184. n. 9. Nec in eo, qui pro solvendis debitis vendit res, & accipit pecuniam sub vltis. Rota post Constant. ad stat. Urbis dec. 101. n. 18.*
- 290 Solutio partis debiti, non includit solutionem totius. *Cels. dec. 13. n. 4. Sed si ponit in totum satisfieri, & partem tantum percepit, presumitur in totum satisfactum. Aff. dec. 13. n. 20. 21. Aretin. ad solut. c. 14. n. 1.*
- 291 Solutionum paritū debent cum quietantijs iustificari. *Cels. dec. 142. n. 7.*
- 292 Solutio facta per debitores credi orit posteriori sciencia non liberaatur. *D. Baldus. dec. 43. nu. 18. delegat. tit. 3.*
- 293 Nam probatur ex propria asserione. *Posth. dec. 82. n. 28.*
- 294 Solutio ficta, & presumpta non admittitur in praeiudicium Tertii. *D. Roma ad l. 3. §. 36. n. 21. Nec admittitur in creatione census. R. l. e. un. in pragm. 1. de censib. nu. 42. Cene. de cens. q. 49.*
- 295 Solutio diversis modis probatur. *Maur. de solut. c. 4. Gratian. disc. 581. n. 3. 739. n. 38. 956. n. 32. 33. 826. n. 49. 90. n. 4. Et D. L. si citand.*
- 296 Solutio probatur per paritiam Tabulæ. *Ximenes. iudi. dist. 49. nu. 21. segg. Mansueti ad Cyp. Inter. ec. 196. n. 8. & segg. vbi citat Ole. & alios B. l. sup. cens. tit. 6. c. 3. n. 86. §. 19. D. de g. 2. onr. f. l. p. 1. n. 5. Con. sol. ad stat. Eng. lib. 2. rubr. 3. n. 74. fol. 161.*
- 297 Solutio penonius probatur, quod sit facta de ordine Titularis, ex litteris illius. *Mond. dec. 337. nu. 6.*
- 298 Solutum presumitur creditum, si illud sit omittum ex descriptione aliorum. *Paldus. tit. de dote 4. dec. 22. §. 61. Not. tit. 1. §. 371.*
- 299 Solutio presumitur, quia tutores si forum nullum facerunt non in creditum. *D. Casarej. ad stat. 2. n. 505. 19.*
- 300 Solutio presumitur si nullus liber de fun-
- di exhibitus fuerit, ex quo apparcat creditum. *D. Casarej. p. n. 31.*
- 301 Ad effectum probandi solutionem, libris effectuum hereditariis, plena fides adhibetur. *Cato. de dec. 22. nu. 2. Quid quid sit de ipsius solutionis iure. Catam. ibid.*
- 302 Probatur solutio per iuramentum, si constet Civitatem, in quo erant scripturæ fuisse ab hostibus, vel incensam, siue alio casu fortuito diremptam. *Int. iurandum. l. duobus §. cetera ff. de iure iur. Mascard. consil. 1318. num. 23. Menoch. d. pref. 135. n. 8. segg. ad l. c. 13. nu. 9. & ibi Vrsill. Medic. exam. 53. n. 7. segg.*
- 303 Passa a Tertio non constituit in quasi possessione creditorem exigendi, si non constat de mandato. *Palma alleg. 137. n. 17. Rota dec. 55. n. 5. post Constant. ad stat. Urbis.*
- 304 Mandans Titio ut solvas creditori absentis, si mortuus sit statim diiudicatur, & id venit ad notitiam debitoris, debitor ei male soluit. *Reg. Cypre. Laur. dec. 8. num. 3. D. Roberti de consens. 118. num. 221.*
- 305 Sic necesse est, cui diriguntur litteræ pro solutione sibi faciendam, illas acceptas credens scribentem esse in valido statu, acceptatio non sufficit, si tempore acceptationis scriptoris non tunc statum. *Rota dec. 345. p. 5. r. c. dec. 940. p. 2. Duvozet. D. Rubens. sup. n. 22. R. Cypre. Laur. tit. 4. n. 9. §. 19. R. Martin. lib. 1. c. 54. Rub. dec. 345. Merlin. contr. 11. lib. 2. T. Bor. comp. p. 2. vbi in camb. Massill. dec. 121. nu. 30. Paschal. de pign. p. 1. c. 6. n. 70. Rota res. 10. n. 25. lib. 1.*
- 306 Solutio probatur presumptionibus, & coniecturis, arbitrio iudicis estimandis. *Cas. ferre. de presumpt. aff. dec. 13. nu. 14. Crenu. res. 108. Rota. i. sp. 155. nu. 2. Merlin. de pign. lib. 5. q. 2. nu. 21. Iouius gl. 205. §. n. 124. licet debito per publicum instrumentum. ibid. Mascard. de probat. com. 1324. num. 26. Menoch. lib. 3. pref. 135. Sard. de 105. vbi addentes. Beriaz. consil. tit. 1. 18. nu. 1. Aff. dec. 13. nu. 24. Gen. ad l. c. 739. n. 38. 860. nu. 6. Maur. de solut. 4. p. 1. c. 1. 1961. 345. C. om. i. consil. 63. nu. 3. Card. Luca de c. 1. c. disc. 68. nu. 4. Capen. i. c. 179. n. 10. D. Casarej. ad stat. lun. fol. 504. nu. 2. Consol. allen. 1. nu. 19. vbi nu. 20. dicit sufficere duas coniecturas, & alleg. 8. nu. 11. p. cens. con. l. c. 23. nu. 17. conf. 49. nu. 4. Medic. exam. 53. Rost. de dote c. 1. §. 1. Merlin. de 30. n. 10. Brub. dec. 373. nu. 9. segg. Rota p. 17. r. c. dec. 89. nu. 22. dec. 379. n. 13. segg. quod dicit Rota p. 1. dec. 179. p. 4. r. c. 355. n. 8. q. bene Sabell. §. solutio. nu. 3. D. Boniel. consil. 100. num. 10. Cels. h. c. 18. n. 5. d. n. r. c. con. 242. n. 1. D. Con. stant. ad stat. Urbis. encc. 48. art. 4. num. 216. Frecond. de tra. fact. q. 79. num. 34. D. Palma in voc. decisiva in p. n. 48. 81. 87. 9495. 96. 117. tom. 3. al. 34. vbi assert. presumptiones solutionis; & dicit esse iudicis arbitrio. n. 7. 123. Quamvis esset instrumentum, pactum, & statum, quod solutio debeat probari per instrumentum. *Gobus. sup. n. 6. Nos infra.**
- 307 Quæ coniecturæ debent esse valde vergetes, & per necesse conclusiones solutionem,

Constitutio ad stat. Præb. dec. 22. an. 11. D. Constitut. sup. n. 234. 244. Palma consult. 93. n. 21. 22. Candel. m. leg. 8. n. 16. D. D. sup. citati per Sabel. 5. solutio. n. 9. 10.

Maxime si creditor, & debitor essent eiusdem loci. *Monac. dec. 2. n. 12. 1. Aorbedund. consult. 47. n. 21.*

314 7. Plures lites inter debitorem, & creditorem, & non sit oppositum de tali credito. *Merced. dec. 5. an. 84. n. 4. D. Constantin. sup. n. 235.*

315 8. Si non sit opposita compensatio inter creditorem, & debitorem, sed facta solutio. *Menoch. conf. 457. n. 134. Hoderus. contr. 13. n. 37. Rota dec. 430. n. 15. coram Penia. maxime si agatur inter cognatos carnales, & sic sanguine coniunctus. Gratian. disp. 826. n. 48. Rota dec. 30. coram Merito. D. Constitut. sup. n. 236. 237. Rotander. 305. n. 3. p. 5. rec.*

316 9. Si in testamento debitoris, in quo sit mentio aliorum debitorum non sit mentio illius. *Merced. contr. lib. 14. contr. 8. n. 31. Cyriac. contr. 516. n. 20. Rota dec. 418. n. 44. p. 14. Præd. disp. 8. n. 20. lib. 3. Gobius consult. 68. n. 19. Palma consult. 92. n. 11. Vel asseruit illud soluisse. Palma sup. n. 21.*

317 10. Coniectura est si versetur in Mercatore, quem non est credendum dilu differre exactionem sui crediti, nec retinere suas pecunias otiosas. *Paris. conf. 83. n. 27. lib. 1. Rota dec. 125. n. 19. coram Merito. aliam decisionem refert. D. Constitut. sup. n. 42. D. Palma in vot. dec. in Teren. tanto alleg. n. 118. seqq. Baldus. dec. 11. de dot. dec. 22. n. 62. vbi in l. unicus, & n. 63. in muliere.*

318 11. Maxime si sit creditor, qui sit ad dictus fœnor, & negotii, nam non præsumitur dici diffidere exactionem proprii crediti. *Petian. conf. 113. Cyriac. contr. 516. n. 15. Rota dec. 974. n. 13. 14. coram Amat. D. Noz. D. Constitut. sup. n. 243.*

Vel si sit diligens in exigendo, puta si esse Administratores similis. *Caracciol. dec. 19. n. 25. Caraca ref. 108. Maxime si consuevit exigere creditas alias soluta. Cyriac. contr. 516. n. 21.*

319 12. Si creditor obtulit Notam omnium suorum boorum, & in illa non descripti creditum, quod postea petit. *Cyriac. contr. 516. n. 20. D. Constitut. sup. n. 246.*

320 13. Si credidit dum viri numquam petiit creditum, & sit petitio ab eius heredibus. *Rota dec. 88. n. 17. 18. coram Arguel. Præd. discept. 8. n. 3. lib. 3. Palma consult. 103. n. 35. Rota disp. 131. n. 4. disp. 95. n. 27.*

321 14. Si creditor recuset præsentare libros negotii in quibus consuevit describere suos debitores. *Cyriac. contr. 516. n. 21. 22.*

322 15. Si creditor obtinuit mandatum executionis pro credito, Sicut enim fuit diligens in obtinendo mandato, ita est verisimile, quod fuerit prosequutus diligenter pro consequenda solutione. *Præd. discept. 8. n. 17. Aff. dec. 13. n. 19. S. n. dec. 103. n. 2. Merito. dec. 125. n. 21.*

D. Galat. contr. 14. n. 3. Vbi dicit de creditore, qui obtinuit literas executionales, & executus est animalia debitoris, oam luer non appareat adiudicatus, vel vendita, ita præsumitur post longum tempus, et Aff. dec. 13. n. 20. 21. Menoch. lib. 3. præd. 135. n. 17. 18. & conf. 457. n. 6.

323 16. Si ex facto consistit in verisimili appareat, quod solutio sequuta non sit, nam in hoc attendi debet in verisimilitudine. *Petian. conf. 113. n. 8. 40. n. 5. e. 47. Præd. dec. 8. n. 1. 22.*

Putat si dum erat creditor diuersa: um summarum, se satisfieri procurauit in summa minori, nam præsumitur satisfactus de maiori. *Aff. dec. 13. n. 22. vbi Præd. n. 32. Menoch. lib. 3. præd. 135. n. 22. Med. ex. am. 53. n. 4. 3. seqq. Merlin. dec. 748. n. 2. Vrecol. consult. 2. 3. n. 1. 3. Rota p. 15. rec. dec. 102. apud Merlin. de pig. dec. 63. n. 6. dec. 21. n. 11. dec. 82. n. 21. p. 10. dec. 86. n. 9. p. 11. dec. 227. n. 4. p. 13. Gobius consult. 68. n. 17.*

324 17. Si simus in debitore, qui solutus sit soluere ante tempus, nam magis præsumitur soluisse dum aduenit tempus, *Gargier. conf. 100. n. 19. 20.*

325 Coniecturæ prædictæ magis videntur, si agatur de debito modicæ quantitatis. *Petian. conf. 113. n. 4. seqq. Paris. conf. 137. n. 13. Præd. discept. 8. n. 17.*

Et magis videntur dictæ coniecturæ quando agitur inter coniunctos sanguine. *Gratian. discept. 826. n. 48. Merlin. dec. 30. n. 5. n.*

In hac materia coniecturæ simul sumi debent. *Bertazol. conf. 113. Cers. p. n. conf. 17. n. 20. D. G. loc. contron. 14. n. 11. D. Tristram dec. 36. n. 3. seqq.*

326 Et quando super solutione concurrunt plures coniecturæ, & præsumptiones valide, arbitrio Iudicis, tunc pro plena probatione solutionis potest debitori reo conuocato deferri iuramentum in supplementum plenæ probationis. *Bertazol. conf. civil. 118. n. 20. Cyriac. contr. 516. n. 6. L. o. dec. Valen. 139. n. 15. seqq. vol. 2.*

327 Probatum solutio per confessionem partium in publico instrumento emissam. *Gobius consult.*

328 74. n. 1. 12. Quamuis enunciativa. *Gob. n. 2. Maxime à partibus præsumptiue informatis, n. 3.*

329 Solutio actualis dicitur quando Notarius dixit: *Habui, & recepi coram testibus, & meo Notario, & non pura confessio. D. Noz. dec. 167. n. 8.*

330 Præsumitur ex sanguinis coniunctione, & temporis diuturnitate, & sæpe calculatis rationibus, ex l. procul. si de probat. tempus debet esse ad minus decem annorum inter presentia, & consanguinitas in secundo gradu. *Mantua de iust. lib. 3. tit. 16. n. 2. P. Aff. infra hic n. 18. 35. Luca ad Gratian. dec. 155. Et 100. 7. vbi quid in locatione. Rota disp. 155. n. 16. D. Merlin. contr. 87. n. 3. ibi. 1. vbi n. 8. dicit sufficere duas calculatas rationes. Et n. 9. dicit non esse necessarium.*

fariā hanc calculā rationem. *D. Pigant. ad flatum. Ferrar. tom. 2. fol. 224. Cereia ref. 108. Possent. fing. 18. Tusc. lib. 3. concl. 345. nu. 6. segg. & lit. L. concl. 332. num. 4. segg. Gratian. dec. 46. vbi Luca, & Coppas. & dif. 565. num. 41. segg. vbi Luca. D. Merlin. contr. 62. nu. 6. lib. 2. D. Galeot. contr. 14. nu. 8. lib. 2. Affl. contr. 27. nu. 2. Sabell. §. sol. 10. nu. 8. R. Capyc. L. ubi Luca. consil. 46. D. Benet. conf. 100. nu. 35. Card. Luca de cred. dif. 82. n. 11. dif. 105. nu. 10. segg. dif. 125. nu. 4. d. 129. num. 5. d. 171. num. 11. d. 132. num. 3. segg. Ciroe. dif. 68. num. 28. 29. R. Marin. ad Remt. dec. 372. Imo inter coiunctos non esse necessariam scēpe calculā rationem, dicunt Palma consil. 103. num. 34. Novar. q. 8. saprā. T. b. edor. alt. 78. nu. 12. Merlin. contr. 88. nu. 9. lib. 1. Diximus q. 46.*

Verum, ut diximus illa requisita debent esse copulatiue, itā, ut vno deficiente non habeat locum. *Affl. dec. 13. nu. 11. 12. Farinae. dec. 299. nu. 1. Medic. dec. 85. Altograd. conf. 30. nu. 12. tom. 1. Gratian. dec. 46. nu. 13. Rota Rom. dec. 192. nu. 31. p. 12. rec. Merlin. contr. 62. num. 5. Copyc. Latr. consil. 46. nu. 48. Mugnoz de ratiocin. 37. nu. 6. Lara. b. conf. 65. nu. 7. Renere. & Marin. dec. 135. P. Affl. contr. 27. num. 27. Gelson. dif. 40. in addit. num. 12.*

Diuturnitas temporis 10. inter presentes 20. inter absentes. *T. brod. alleg. 79. num. 10. Merlin. d. c. 61. nu. 4. Galeot. contr. 14. num. 8. lib. 2. Affl. d. contr. 27. nu. 28. D. C. pon. dif. 177. nu. 2. Gobius consil. 68. n. 11. Quamvis iuxta sensum Lara. b. d. conf. 65. nu. 8. Curlius annorum 40. exigatur.*

Quo ad calculā rationem requiritur quod quatuor, vel quinque sit calculata ratio. *Barbofini. qna. d. ois. nu. 43. §. sol. nu. 11. R. Capyc. Latr. consil. 46. nu. 51. Gallon. sup. n. 17.*

Calculata ratio dicitur quando sunt creditores ad inuicem, & amborum crediturum, & debitorum sit calculatio, alius non. *Merlin. d. contr. 62. num. 7. Affl. d. contr. 27. num. 31. Gallon. sup. num. 18.*

331. Præsumitur, si creditor noluit sequi fidem debitoris, sed pro paruo credito voluit pignora, & non pro maiori, nam pro maiori præsumitur satisfactio. *Affl. dec. 13. nu. 21. Menoch. lib. 3. præf. 135. nu. 17. 18. Merlin. dec. 718. num. 2. Præcol. consil. 23. nu. 13. M. r. Medic. ex. m. 53. num. 47. segg. Rota par. 15. rec. dec. 102. Sabell. sup. num. 12. 13.*

332. Præsumitur si creditor de tempore, quo dicitur facta solutio, vel paulo post expendisse dictam quantitatem, quam aliunde non habuisset. *Affl. dec. 13. nu. 20. vbi Præf. num. 27. 18. Menoch. lib. 2. præf. 135. nu. 16. Manr. c. 4. num. 49. Staibem. ref. 196. num. 2. 635. Molign. aliterat. 23. nu. 34. Hodern. ad Sord. dec. 16. nu. 24. D. Galeot. contr. 38. nu. 22. lib. 2. Rota dec. 16. nu. 28. post Sabell. labyr. Gratian. dif. c. 1. 89. ex. n. 11.*

333. Ex occultatione, & iacturnitate. *Card. Luca de cred. dif. 94. n. 4. 5.*

334. Statutum potest inducere solutionis præsumptionem, si creditor non petierit debitum

intra certum tempus. *Andreas. contr. 171. nu. 2. segg. Card. Luca de cred. dif. 129. n. m. 2. 10. dif. 132. nu. 6. dif. 131. nu. 28. 199. f. c. col. dec. 34. nu. 6. post Tr. fide. transact. Vt est Romæ. D. Constantin. ad flat. Roffa. c. 158. Exercit. D. Pigant. in d. statut. 128 & in aliis locis.*

335. Soluens pariem debiti, cum agnoscat bonam fidem facit se debitorem, & potest adstringi ad solutionem residui. §. nō autem. *Auth. de hered. & jul. d. cum co. eord. M. gon. dec. Flor. 143. nu. c. Maur. de solut. c. 24.*

336. Sed contra dicit, & decisiū referi in Ad. ministratore, Procuratore, vel alio, *Dextar. dec. 91. Præsentat. con. l. f. verb. solues per tem.*

337. Sed in contrarium, solutio debet probari concludenter, alius non luat. l. 1. §. de probat. l. 1. c. cod. l. vol. C. de solut. Palma alleg. 41. num. 1. Gratian. dif. sept. 739. nu. 38. D. Constantin. f. p. nu. 254. Ionius gl. 20. §. 4. nu. 104. Cenciol. alleg. 8. nu. 8. C. ff. dec. 333. nu. 5.

338. Et coniectura debent esse vrgentes, & concludentes. *Rota Bonor. diuers. dec. 21. nu. 43. segg. P. nia dec. 72. 1. Celf. dec. 184. ou. 13. Const. n. tin. sup. n. 255. §. 9.*

Non præsumitur solutio dois, ex alimentis datis vxori. *Andreas. contr. 136. nu. 3. licet contra dicat contr. 57. n. 11.*

339. Pro excludenda præsumpta solutione facit primò, si debitor sit ductor legum, & causari paratus, nam si re vera soluerit delitium per scripturam, per scripturam obtinuit quætionem. *Rom. nald. iun. c. inf. 489. nu. 5. lib. 3. Rota bonor. diuers. dec. 21. nu. 56. Teris. dec. 72. 1. nu. 16. Celf. dec. 184. nu. 8. Ionius gl. 20. §. 3. num. 102. D. Constant. sup.*

340. 1. Si debitor Doctor dicat soluisse Cognato creditoris, quid negabat, oam in verisimile est voluisse locuti aliquid cum creditor, & si ne apoca de recepto. *Celf. dec. 184. nu. 9. Medic. dec. Sen. 85. nu. 10. D. Constantin. sup.*

341. 3. Præsumptio inducitur ex lapsu temporis, est levis, & iudicij tantum suspicionem solutionis. *Con. iol. alleg. tit. l. 8. nu. 19. Nos ad Rom. conf. 7. num. 30. lib. 3. Vbi decem referimus per S. R. C. dum creditum erat anni 1584. petiit illius anni 1649. D. Constantin. sup. nu. 271. & segg.*

342. 4. Licet in concursu præsumptionum, & coniecturarum pro solutione, vel non solutione sint præferendæ illæ pro solutione fauore rei, & debitoris. *Cracet. conf. 148. nu. 101. 102. n. ch. dec. Flor. 2. nu. 39. D. Baldus. dec. 11. de dote tit. 4. dec. 7. nu. 24.*

Tamen id est verum si peres hinc inde essent præsumptiones. Secus si ille pro solutione frigerant, & non habeant substantiam, & illæ pro solutione sint magis specificæ, graues, & proponerantes. *Rota Bonor. diuers. dec. 21. nu. 43. segg. Constantin. sup. n. 274. §. 99.*

343. 5. Vrgens coniectura pro non solutione insurgit quando agitur de magno debito resultant ex publico instrumento, cum non sit veri-

- verisimile, quod debitor tale debitum soluerit non Reporariis quietantijs. *Croc. diff. 73. nn. 25. seqq. Beniel. conf. 70. nn. 91. Celsi. dec. 184. nn. 7. 8. Ansaldo de commerc. diff. 85. n. 12. 14. Rota dec. 76. nn. 13. post Freol. de transact. Heri. Palma conf. 45. nn. 3. Andreol. contr. 135. nn. 6. Rota Bon. diuersi. dec. 21. nn. 55. 56. dec. 721. nn. 16. coram Penia. dec. 195. nn. 1. coram Millin. dec. 184. nn. 8. coram eodem Celsi. dec. 562. coram Bish. Constantin. sup. nn. 283. Palma alleg. 69. nn. 21. Rota dec. 62. n. 6. post Albitziam de inconstant. & nn. 7. Postb. dec. 77. nn. 4.*
- 344 Maxime si debitor etiam ea summis minimis soluit et reportare quietantias. *Andreol. contr. 135. nn. 7. Bish. dec. 562. nn. 17. D. Gaston. diff. 40. in addit. n. 23.*
- 345 6. Quando agitur de probatione solutionis debitoris quo consistat per publicum instrumentum, nam tunc probationes debent esse maiores, & magis concludentes. *Gargin. conf. 7. nn. 12. 14. lib. 1. Palma conf. 45. nn. 3. Palma d. alleg. 69. nn. 23. nam non presumitur non voluisse quietantiam. Medici. xxm. 53. nn. 33. Palma conf. 92. nn. 3. Luca ad Franc. dec. 161. nn. 3. Castald. conf. 35. nn. 12. conf. 37. nn. 5. tom. 1. Gaston. diff. 40. in addit. n. 21.*
- Et si facta fuisset, fuisset adnotata in libro Capite, inter negotiatores. *Palma alleg. 74. nn. 6. Rota disp. 68. n. 3. 4.*
- Item probatur ex libris, ubi annotantur solutiones Gabellarum, si in illis non reperiantur descriptæ. *Rocca disp. 75. n. 8. Sic negatiua solutionis collectæ probatur ex quo in Causis non reperitur descripta. Rocca disp. 84. nn. 1.*
- Et solutio Tributorum non potest probari, nisi per scripturam publicam. *Masurd. de probat. can. 1600. n. 5. C. id. de poss. clig. 7. n. 16.*
- 346 7. Coniectura non solutionis est cum debitor est ingenui gratia alieni molegratuus. *Bish. dec. 562. nn. 19. L. uozet. dec. 844. n. 11. Rota post Constantin. ad stat. Frbis dec. 102. n. 18. Maxime si sit debitor morosus in soluendo, & pauper. Gaston. d. diff. 40. in addit. nn. 24. 25. ex Millin. dec. 195. nn. 1. Postb. ref. 50. nn. 13. Ciroc. de. 16. n. 37. Rota post Merlin. de pign. dec. 23. n. 7. Conciol. all. 8. n. 25.*
- 347 8. Quamuis coniectura solutionis sit iuridica eruditioris in petendo suum creditum post mortem debitoris, ut sup. *Merlin. contr. 87. nn. 12. Car. et. dec. 19. nn. 19. Mouch. dec. 2. nn. 13. Not ad Remit. conf. 7. nn. 30. lib. 3. Tamen illa non est sufficiens coniectura. Larab. 10. f. 65. nn. 6. seqq. Penia dec. 721. nn. 13. Celsi. dec. 184. n. 14. 15. cum sit levis & ferè nullius momenti. Conciol. alleg. et. mil. 8. nn. 14. 15. D. Constantin. sup. n. 288.*
- Maxime si agatur de minore, aut muliere inficis crediti. *Rota dec. 184. nn. 14. coram Celsi. Rota p. 18. rec. dec. 488. n. 10. D. Constantin. sup. nn. 289.*
- 348 9. Excluditur, si ostendatur solutio partis. *Crauet. conf. 133. n. 5. Penia dec. 721. n. 7.*
- Nam si fuisset soluta summa maior, utique.

Tom. P.

- fuisset obtempra quietantia pro tota summa soluta. *Post bish. res 50. n. 17. seqq. Celsi. dec. 184. n. 7. D. Constantin. sup. n. 290. 291.*
- 349 10. Solutionis presumptio excluditur ex quo quis debitum impugnauit. *Celsi. dec. 304. n. 5. Danozet. dec. 849. nn. 16. Constantin. sup. nn. 95. & 192. Rota dec. 258. n. 9. p. 17. rec.*
- 350 11. Non est presumptio solutionis ex quo creditor est mercator, & diligens in exigendo, quoties pecunia existeret penes debitorem sub vluris, & sic intererat creditori, quod illa conservaretur. *Palma conf. 45. nn. 17. 18. Conciol. alleg. 8. n. 15. Constantin. sup. n. 293.*
- 351 12. Excluditur presumptio, si appareat, quod debitor alia sua debita, tempore debito non soluit. *Constantin. sup. nn. 294. Vbi refert decisionem Rocæ. Vel si solutio debebat fieri in certo loco, & non appareat ibi facta. Rota Rem. dec. 173. n. 10. 16. post Constantin. sup.*
- 352 Sic solutionis presumptio excluditur si ante mala fide debitoris, *Palma in voto decisio in 3. Toma allegat. n. 37. 38. 39. Solutionis presumptio si cesset ob malam fidem, reuincit illa superueniente, & sic à die, quo ereditor iterum negligens fuit. Fenzon. ad stat. Frbis. c. 58. nn. 64. seqq. Bish. dec. 449. n. 24. Conciol. ad stat. Engub. lib. 2. rubr. 30. n. 28. fol. 258.*
- 353 Ex solutione, & receptione fortis principalis censetur solutum inter esse, & fructus. *Maur. de solut. r. 12. nn. 2. & 1. 4. n. 23.*
- 354 Secus est si debitor soluat pro residuo, nam ereditor potest reliquum petere, & se non præiudicari, nisi animo transigendi partem receperit. *Olea sup. 34. Balsasid. d. gn. 102. nn. 10. Card. Luca de cred. diff. 105. n. 8. f. 99.*
- 355 Sed ereditor, quidiuersis personis representat, & pro illis est ereditor, cum dicta petitione, seu receptione pro residuo, seu complemento, solum se præiudicari in credito proprio. *D. Capon. de passit. gn. 36. Larrea alleg. 36. nn. vlt. n. 81. nn. 10. post mille Olea bte infra nn. 33. seu pro eo, pro quo dicta solutio fuit facta, Olea d. m. f. celi. nn. 35. Balsm. f. d. d. gn. 102. n. 12. D. Romagnier. sup. n. 17.*
- 356 Et si aliquis, tanquam venditor, seu fideiussor, seu aliter, non verò tanquam principalis debitor aliquam quantitatem pro residuo soluerit, non ex eo conuincitur totum creditum ab eo solutum esse, nec à principali debitoris id petere potest, sed solum id, quod pro residuo, seu complemento soluisse constitit, cum in dubio presumatur, alias partes solutas fuisse à debitoris, ad quem principaliter onus soluendi spectabat. *Olea sup. nn. 37. Balsm. f. d. d. gn. 102. n. 11. Gratian. diff. 570. nn. 33. 34. Fontanell. de passit. cl. 4. gl. vlt. p. 1. ad n. 34. Amas. ref. 97. d. n. 5. Nisi ereditor pro tota quantitate cessionem fecisset, quia tunc totam quantitatem, pro qua cessam haberet actionem, petere posset, decisum refert D. Romagnier. sup. n. 17. Vide infra n. 442.*
- 357 Quietatio generalis facta omnia compræ-

S f

ben.

hendi, etiam incognitara, l. 31. & ibi Bart. C. de translat. surd. dec. 117. nu. 11. Rota post Merlin. de pignor. dec. 100. nu. 10. seqq. dec. 80. nu. 8. seqq. Concol. sup. nu. 6. Vela differt. 8. nu. 3. Sed non compræhendi debita nondum quæsitæ, nec liberatio quouis modo generaliter facta, ad debita nondum quæsitæ se extendit, Vela differt. 8. nu. 6. Olea de cessat. tit. 3. qn. 10. nu. 23. & fin. Peges ad ordin. Portugal. d. gl. 160. n. 3. D. Romagu. sup. n. 19.

Solutio pluribus faciendi vigore cuiuslibet dispositionis, intelligitur prorata, nisi expressè cautum fuerit insolidum, Affl. B. dec. 115. P. Affl. contr. 30. nu. 51. etiam si in persona vnus non valeret, l. si mihi, & Tit. 2. & l. ibi verbis, ff. de duob. r. li. Gomez var. com. 2. c. 12. vbi Laynez.

338 Solutio facta in parte exingruit hypotecam in parte, M. rlu. sup. nu. 6.

339 Solutio partem debiti sibi non præiudicat in alia non soluta, si sit indebita, Rocca disp. 102. nu. 25. 26. Hermosil. l. 6. tit. 1. p. 5. gl. 3. Gratian. ec. 146. nu. 11. & in addit. nu. 1. Muta dec. 6. d. nu. 15. Carle ad. de indic. lib. 1. tit. 1. d. p. 2. d. nu. 375. B. r. l. in summa decisio. 30. tit. 14. n. 33. Olea de cessat. tit. 6. qn. 1. n. 32.

360 Confessio generalis receptionis, si sint plura credita, censetur pro rata cuiuslibet credita, Rocca disp. 144. nu. 8. Secus si vna causa sit anterior, n. 10.

361 Solutio facta vigore collusum sententiæ non liberet soluentem, Rocca disp. 115. nu. 28. seqq.

362 Solutio partis an prober totum, Hermosil. gl. 7. d. v. tit. 1. n. 50.

363 Confessio debere consequi à Titio centum, non præiudicat sibi quod ad alia credita, Cappy. dec. 180. nu. 15. t. 6. Farinac. dec. 316. n. 5. D. Merlin. contr. 87. nu. 6. lib. 1. Olea de cessat. tit. 6. nu. 32. 33.

364 Pro exclusionem solutionis deductæ ex coniectura videndi Hond. de conf. 39. lib. 2. Riminal. in conf. 315. G. guar. conf. 7. d. b. 1. Palma conf. 145. Andreol. contr. 135. Concol. alleg. 8. Rota. Bonon. divers. dec. 21. Penia dec. 711. Bich. dec. 562. Celf. dec. 184. Rota apud Constantin. supra nu. 282.

Pro coniectura solutionis videndus Marta Medic. exam. 52. dec. 84. 85. 86. 87. 88. cam ad ut.

365 Solutio debiti in scriptis contracti, est etiam in scriptis, & per scripturam probanda, vel per quinque testes. Iteffim. C. de testantib. rogat C. ad Trebell. Affl. & Vissil. dec. 13. nu. 29. Mar. c. 4. nu. 52. seqq. Gratian. disp. 167. nu. 7. seqq. B. r. l. appellat. verb. significat. appell. 59. nu. 5. Pac. Jordan. lucubr. tol. 3. d. b. 1. q. 12. nu. 516. Postius dec. 60. nu. 77. nu. 4. H. odier. ad Surd. dec. 277. nu. 11. Andreol. contr. 135. nu. 1. Statban. ref. 120. nu. 16.

Nam verisimile est, quod si fuisset solum debitor, etiam cum alia scriptura constaret, Concol. alleg. 57. nu. 11.

Potest probari per scripturam comprobaram per testes. Ge. na de script. primat. in addit. t. 9.

Verum quod debitum contractum per scripturam, eius solutio debeat probari per scripturam, procedit quando vigore legis, vel statuti debitum esset constituendum per scripturam, & sic scriptura esset de essentia contractus, alius secus. Grat. an. sup. Mar. sup. Vrecol. de translat. q. 84. nu. 2. seqq. H. videtur sup.

Quando scriptura sit ad substantiam, vel ad probationem est Sabell. resol. cap. 1. nu. 19. 20. in summa §. scriptura n. 1.

Licet sit pactum, quod debiti solutio non possit probari per testes, sed solum per publicas scripturas, aliud valet. Sanfel. dec. 185. vbi dat cautelam probandi per testes. Mar. a dis. p. 124. nu. 10. seqq. Vissil. ad Affl. dec. 398. Franck. dec. 361. nu. 4. R. Marin. ad Rener. dec. 435. vbi decum refert per R. C. Nos ad conf. 7. Ront. lib. 3. nu. 34. D. Scoppa ad Gratian. dec. 81. nu. 27.

Sed quod pactum, quod solutio non possit probari per testes censetur apponium de stylo Notarij, & ideo nihil operatur. Tusc. lit. C. conclus. 304. nu. 1. D. Rosa co. sol. 16. nu. 1. lib. 2. R. Sanfel. dec. 185. nu. 15.

Tale pactum etiam de voluntate expressa, contrahentium apponium non est validum. gl. in anib. ut siud p. obit. mat. 9. quia verò, in verb. senatus consulto. decum refert Hodier. ad Surd. dec. 177. cum patem vim habeant testium depositiones, atq. instrumentum. in exercendis C. de fide instrum. in quo magis creditur testibus, quam instrumentum, cuius probatio dicitur miraculosa, cum per ipsum credatur pelli mortuæ. Seac. de indicat. 7. nu. 152. R. Pont. conf. 36. nu. 16. d. b. 1. T. b. dec. 25. nu. 7. Aufald. de numerat. & mercat. d. 65. nu. 10. D. Rosa sup. n. 2.

Et licet validum sit pactum, Alex. conf. 502. n. 5. lib. 5. Frece. de pras. in infir. p. 16. q. 3. Franck. dec. 361. nu. 4. 5. uel. dec. 185. Marin. ad Rener. dec. 435. Mar. a dis. 24. Nos ad Ront. conf. 7. nu. 34. lib. 3. Tamen hoc intelligitur quando pactum est iuratum, nec sufficit iuramentum generale, sed speciale super illo pacto. T. b. dec. 153. nu. 14. c. b. r. l. Mar. exam. 60. nu. 32. decum refert Vissil. ad Affl. dec. 398. D. R. sasup. n. 3.

Limitatur etiam quando fuit probatum per quinque testes rogatos Masc. de prob. com. 1324. nu. 13. Hodier. ad Surd. dec. 277. Grot. lib. 18. C. de solut. lib. 1. E. Myting. lib. 1. obf. 5. Cuiac. l. b. 1. obf. 18. Ront. in prag. 1. de locat. & conduct. n. 16. T. b. in comp. dec. verb. reconditio. tom. 1.

Sufficit, quod illi testes deponant de confessione receptionis & non de numeratione, nam etiam per confessionem probatur solutio, etiam absente parte. Masc. ad concl. 1324. nu. 22. Surd. dec. 229. nu. 38. seqq. Camill. Salerni. confue. Doi. & quart. fol. 265. ar.

Maxime quando pars fuit præfens. T. b. dec. 109. l. ar. D. Rosa co. sol. 16. lib. 2.

Et maxime quando non agitur de probanda solu.

soluione, sed eius causa. *gl. in l. de verb. & si dicitur constat. ff. de solution. D. Rofa sup. n. 15.*

Et ad probandum solutionem potest reus deferre iuramentum actori. *Thes. dec. 26. H. et m. Pistor. lib. 4. n. 13. R. Ronit. in prag. de instrum. lib. quid. nu. 30. in fine. D. Rofa sup. n. 5. Et talia iuramentum recusari non potest, non obstante pacto, quod solutio non possit probari per testes. I. mansi. l. i. p. 2. ad ff. de iur. iur. D. Rofa sup. num. 10.*

- 366 Solutio probatur per partem Banci. *Petro in rit. 166. n. 168. Si ubi ref. 165. n. 15. & 17. vbi dicitur, per illam impediri liquidationem instrumenti. Et talis pars vici excludit exceptionem non numeratæ pecunie. Scacc. de camb. 7. g. 3. n. 33. Gratian. disc. 387. nu. 37. seqq. Gait. de cred. l. 2. tit. 7. n. 259. R. et m. de liter. Comb. nu. 19. vbi nu. 72. dicit posse contrarium probari. Fela dec. 135. nu. 12. Xamar. rer. inde. de fin. 47. nu. 22. seqq. Mansfeld. ad Copie. Latr. dec. 190. num. 8. seqq. Brill. ad consil. Neapol. tit. 6. c. 3. nu. 186. seqq. D. Borgia contra Faber. p. 1. c. 1. nu. vlt. D. Romagner. ad Coni. ad stat. Engub. fol. 161. nu. 74. S. op. ad Gratian. dec. 364. Olea de cess. iur. tit. 7. q. 3. nu. 43. Ronit. super prag. 1. de consil. nu. 8. Gomis consil. 74. n. 4.*
- 367 Exceptio solutionis in promptu probatur impedit liquidationem instrumenti. *Roccus i. r. sp. 10. nu. 4. lib. 1. D. Petro in rit. M. C. V. 175.*

Secus exceptio solutionis presumitur, nam reijciuntur in iudicio executione, ex *Mp. 3. super bull. nu. 470. 471. Gallus. disc. 40. in addit. nu. 26.*

- 368 Probatur per confessionem creditoris. *Ansaldo de commerc. disc. 65. nu. 12.*

- 369 Solutio probatur per instrumentum debiti cancellatum repertum penes debitorem, nisi debitor sit domesticus. *Rota Gen. dec. 26. nu. 23. l. 2. 24. ff. de poss. Menoch. lib. 2. pref. 140. num. 6. Roccus de liter. camb. nu. 218. 219. Alderis. de symbol. contras. fol. 24. seqq. Nos ad Ronit. conf. 7. nu. 21. & seqq. lib. 3. vbi tota materia, cum ampliationibus, & limitationibus, ad locum illud remittimus DD. Lectores. Dex. art. let. 5. ser. din. 90. Cels. dec. 18. nu. 6. Olea de cess. iur. tit. 5. q. 20. nu. 18. Solf. in prag. scil. 54. n. 6. Framb. dec. 361. vbi Luca Pac. Jordan. lucubr. vol. 3. lib. 14. tit. 10. nu. 267. Gratian. disc. 593. nu. 11. disc. 699. num. 1. Genna de script. prin. tit. lib. 1. q. 4. n. 161. & seqq. & in addit. tit. de chirograph. n. 37. seqq. Mart. 201. 104. 12. ex text. lib. chirographum. ff. probat. l. si de possessione. C. eod. Sabell. sup. nu. 6. Mauris de solut. c. 1. §. 3. Rota dec. 410. nu. fin. p. 9. rec. Card. Luca de cred. disc. 94. Firmas de falsit. q. 150. nu. 33. & 198. Cels. dec. 18. nu. 67. D. Rota praef. conclus. 3. D. Romagner. ad Coni. ad Engub. rubr. 29. lib. 2. n. 811.*

Ex quæratione. *Cels. dec. 18. nu. 3. dec. 75. n. 1. dec. 213. nu. 3. dec. 98. n. 8. Ansaldo disc. 66. n. 3. Pal. ma. consil. 92. n. 3.*

- 370 Item per lacerationem apocæ, & restitutionem. *Card. Luca de cred. disc. 129. nu. 5. Greg. Lop. l. 1. tit. 19. p. 3. verb. Oris. & L. 9. tit. 14. p. 5. Menoch. lib. 3. pref. 141. Mascard. conclus. 365. n. 10. Tom. V.*

concl. 476. Sord. n. 16. num. 4. Gratian. disc. 593. nu. 15. seqq. Car. Philop. tom. 2. lib. 2. c. 7. n. 31. Olea de cess. iur. tit. 1. q. 3. nu. 29. Nos ad Ronit. conf. 7. n. 4. & seqq. lib. 3. vbi tota materia ibi dicta remittimus DD. Lectores. Gard. Luca de cred. disc. 129. nu. 5.

Nō per instrumentum signatum per lineam transversā in modū Crucis. *In rig. dec. 13. Curia obs. 69. nu. 1. Caluin. in l. i. verb. Cancell. re. Olea sup. nu. 19. Mascard. conclus. 56. seqq. Gratian. disc. 699. n. 1. seqq. Dm. and. dec. 402. n. 26. de 19. vbi quod probat, maxime illius observantia inter partes, cum potuerit esse signatum per alios, per accedens, & non ad destructionem substantiæ in eo contentæ. Idem Gratian. disc. 593. n. 11. seqq. Sabell. sup. D. Romagner. sup. n. 8. Giamba. d. obs. 69. nu. 1. D. Rota praef. conclus. 3. n. 11.*

- 371 Præsumitur solutio per partem libri ipsius debitoris, si in eo ad notam solutionem fuisse factam, iuxta eius solium. *Magon. dec. Flor. 65. nu. 14. Maur. de solut. c. 4. nu. 36. seqq. Med. dec. 88. & ex 53. n. 63. Rota p. 10. r. dec. 225. d. abell. §. liber. n. 11. seqq. Sord. dec. 105. nu. 5. Peregr. conf. 90. nu. 9. lib. 3. Trentac. conf. 14. lib. 2. Gomis consil. 68. nu. 21.*

Ex calculo, & alia scriptura Creditoris, licet non subscripta. *Ansaldo de commerc. disc. 68. num. 4.*

Sic ē contra non presumitur, si solutio non sit annotata in libro vbi solebat notare alias solutiones. *Menoch. lib. 3. pref. 130. n. 70. Dm. and. dec. 368. nu. 39. Pasion. de locat. cap. 52. n. 69. seqq. Celsus dec. 268. nu. 11. Andreol. contr. 135. num. 7. Card. Luca de d. et m. disc. 1. nu. 2. de reg. al. d. se. 47. nu. 7. Ansaldo de commerc. disc. 83. nu. 38. Nos sup. nu. 298. Rota de decis. 173. nu. 15. post Constantin. ad stat. vrbis.*

- 372 Solutio non inducitur per acceptationem litterarum. *Rota coram Vball. dec. 320. n. 12. cum acceptans sit tantum fideiussor. Roccus resp. 4. nu. 13. seqq. lib. 1. & resp. 10. n. 20. Framb. dec. 303. Mascard. dec. 121. nu. 4.*

- 373 Non presumitur si ad sit pactum inuestiendi pecuniam restituendam. *Card. Luca de credit. disc. 132. num. 8. de dote disc. 87. num. 6. disc. 159. nu. 75. 78.*

- 374 Solutio facta post præceptum Iudicis de non soluendo non relictur. *Nos ad Ronit. conf. 18. n. 21. & seqq. D. Romagner. ad Coni. ad stat. Engub. lib. 2. rubr. 42. nu. 34. vbi Nos mirificē laudat.*

- 375 Presumitur solutio quando creditor admistravit bona sui debitoris, & posuit sibi solvere, nam presumitur sibi soluisse, nam et non presumitur iactore suum. *Ast. d. dec. 13. nu. 14. seqq. vbi etiam Vrsil. Mart. Med. de xam. 53. num. 35. seqq. Rota dec. 102. p. 15. rec. Andreol. contr. 124. num. 13. Maur. de solut. cap. 77. Gratian. c. 129. num. 21. seqq. vbi dicitur secus esse si per red. ditionem computorum contrarium appareat. Rota p. 15. rec. dec. 102. D. Cels. 19. ad stat. an. fol. 505. n. 13. Menoch. de pref. 1. lib. 3. pref. 135. num.*

12. segg. Andreol. sup. num. 14. Bar. dec. 541. num. 1. Meis. sup. Item Gratian. disc. 826. num. 31. 5. bell. 5. administrat.

Et inuicem si non fecisse mentionem de suo Credito, si non fuisset solutum. C. 3. reg. sup. num. 14.

- 376 Presumptur etiam solutio si dum erat creditor Titij soluit debitum, quod debebat eidem Titio, nam non presumitur quod non compensasset. Maur. de solut. c. 4. num. 17. Aff. de c. 13. n. 13. Menoib. c. 1. § 457. num. 5. & d. praf. 135. Ancheran. conf. 434. Crancet. conf. 129. num. 9. Mascard. conf. 1325. n. 12. Nara. conf. 358. n. 13. lib. 2. Mari. Medic. dec. 84. num. 5. Rota p. 17. rec. dec. 379. num. 15. segg. Rota dec. 193. num. 9. post Constantin. ad stat. vrbis.

- 377 Sed in contrarium, quod possit beneficare, quod aliquis sit debitor ex vna causa, & creditor ex alia, & non vultuer compensare Maur. de solut. c. 4. Gratian. disc. 356. num. 24. & segg. Rot. dec. 266. num. 14. p. 8. rec. dec. 276. num. 26. p. 11. rec. dec. 401. num. 18. 19. p. 18. rec. Pasq. de Saluac. in sp. 5. c. 1. num. 95. Sobell. § solutio num. 17. Caneer v. p. 2. c. 6. num. 91. D. Constantine. ad stat. vrbis an. 148. num. 295. P. diff. contr. 27. num. 32. segg. Stambur. f. 12. n. 9. & 16. D. Rocca disp. 141. num. 15. disp. 155. num. 12. Rota Romana post Constantin. ad stat. vrbis dec. 193. num. 6.

Secus est concurrentibus alijs presumptionibus, & verisimilindibus, atque iudicis estimandis, vel quando debitum, & creditum oritur ex vna, eademq; causa. Pacific. sup. Berthol. conf. civil. 118. num. 17. Hondel. conf. 39. num. 26. lib. 2. Andreol. contr. 57. num. 13. 14. Ancheran. conf. 434. num. 4. Crancet. conf. 129. num. 9. Caneer. d. c. 6. num. 42. D. Constantine. sup. num. 196. Menoib. conf. 228. num. 37. Farinas. dec. 815. u. fin. D. Palma consult. 93. num. 10. Rocca d. disp. 141. num. 13. d. disp. 155. num. 9. 10.

- 378 Solutio presumitur, ex solutione trium vicinarum annuatarum in debitis annuibus, & in tribus semestribus in solutionibus semestralibus facta sine proclatione per annuatis precertitis, ad tex. in l. qui iug; c. de apar. publ. lib. 10. vbi D. D. Menoib. de praf. lib. 3. praf. 139. Costa de retrorac. c. 8. § 1. 4. Maur. de solut. cap. 36. Gratian. cap. 716. num. 12. segg. dec. 152. Merlin. dec. 132. 839. num. 3. Eub. dec. 373. num. 1. segg. Franc. de Angelis de confess. q. 3. num. 30. Amaya in d. l. qui iug; Cald. conf. 44. T. ust. lit. 5. conclus. 346. num. 4. segg. Ridolfi in praxi p. 1. c. 8. num. 244. segg. D. Constantine. ad stat. vrbis an. 149. num. 16. & segg. Mascard. concl. 1320. Maffing. of. 39. cent. 5. Gallus de fructib. disp. 26. art. 2. num. 7. 38. Maur. frell. ad Cappe. Latr. dec. 27. num. 2. vbi an per solutionem vicinarum annuatarum presumatur soluta prima. D. Pigant. ad stat. Ferrar. tom. 1. val. 12. num. 7. D. Constantine. ad stat. vrbis om. 2. fol. 342. num. 15. vbi num. 23. etiam si vna solutio facta per tertium.

- 379 Cessaret tamen dicta presumptio contra cedentem, nam licet cessionario fuerint factae

dictae res solutiones continuant, non praedicant cedenti quia possit exigere id quod tempore cessionis remansit creditor Menoib. d. praf. 139. num. 32. Gratian. cap. 716. num. 27. § 1. q. 8. lib. dec. 273. num. 2. segg. D. Constantine. sup. num. 40.

- 380 Item est si exactiones Tributorum, Census, Canonum, & similium praestationum consequuntur mutari, nam cum etiam solutiones factae vni non praediunt alteri. Menoib. f. p. infine. Gratian. cap. 716. num. 28. D. Constantine. sup.

Sed quando sunt iidem praesumptum solutio facta per benedictum continuum per statum Farinac. solutum per. D. Pigant. ad stat. num. pradi. num. rubi. 12. num. 7.

- 381 Cessat huiusmodi presumptio, si dictae res solutiones factae fuerint vni contextu, vel si de illis non appareant epochae, cum non sufficiat probari testibus, Vel si creditor sit proclatus de annis praeteritis, vel si solutio facta fuit in vim depositi. Menoib. d. praf. 139. num. 24. segg. Ger. Spic. c. 17. num. 18. segg. Amaya in d. leg. quicunque. Costa de retrorac. cap. 8. cas. 14. Caneer de censib. p. 2. c. 2. q. 14. art. 6. num. 27. D. Constantine. sup. num. 28.

- 382 Procedit etiam quando persona, quae recepit est semper eadem, locus si est diuersa. Cef. nec. 268. num. 5. & si Dominus, num. 4. Galus d. fructib. disp. 8. art. 4. 1. num. 38. vbi de Vniuersitate. Caneer v. p. 2. c. 6. num. 73. D. Constantine. sup. num. 39. ut procedat textus, locus si exatior.

- 383 Idem si inquisitione aditu clausulae sine praedictio. Cef. d. dec. 268. num. 6. Mascard. c. 1327. d. num. 13. D. Constantine. sup. num. 33. egi.

- 384 Quod curibus solutionibus continuatis, semper retro presumitur fuisse solutum. Amaya in d. l. qui iug; fol. 179. segg. C. 1. conf. 44. Fructib. & Lm. de i. § 37. Menoib. 3. praf. 139. Costa de retrorac. c. 8. cas. 14. Gratian. disc. 716. n. 12. segg. Tns. lit. 5. c. 4. § 46. Ridolfi in praxi p. 1. c. 8. num. 244. segg. Mascard. concl. 1320. Gratian. & ibi Luea, & Scopp. dec. 152. Merlin. den. 132. 839. Eub. dec. 373. Cef. dec. 268. num. 3. vbi n. 4. 5. limitat si qui eorum non erat dominus, vel non erat eadem persona, vel si adente clausula sine praedictio. num. 6. Vel si pendente iudicio de ea non fit oppositum. num. 10. Card. Luca de censib. disc. 16. num. 3. e. erit. d. fr. 129. n. 5. Nec sufficit vna solutio prioribus. Gratian. dec. 132. n. 1. & in addit. n. 2. vbi Stoppa P. lib. 49. Castill. de alim. c. 39. n. 30. 31. Arguell. dec. 21. num. 14. D. Constantine. ad stat. vrbis num. 2. an. 49. num. 32.

Et debent illae tres solutiones probari per scripturas, & non per testes. A. conell. de temp. legal. lib. 5. cap. 54. n. 6. Luca ad Franch. d. dec. 37. num. 4. Scopp. sup. num. 13. Maur. de solut. c. p. 36. Sobell. § solutio num. 24. D. Constantine. ad stat. vrbis. sup. num. 31.

- 385 Sed admittitur probatio in contrarium. D. Constantine. sup. num. 33. ex Anconell. de temp. legal. lib. 2. cap. 54. num. 1. segg.

386 Sed tria solutio debet esse facta pro tribus annis proximè præteritis ante moram litem, secus si in antecorioribus. *Franch. dec. 137. vbi Luca. Gallus de fructibus disp. 8. art. 1. an. 38. D. Constantinus sup. n. 30.*

387 Sed tria solutio non prodest in debito personali, est quia quis promissit singulo anno solvere certam quantitatem, quæ promissio non habet fundamentum super aliquare stabili, nam ex triplici solutione non presumitur retro soluisse. *Cotta in memoriali: solutio facta, Crenens sing. 80. Gabriel. concl. tit. de solis. concl. 11. n. 15. licet contra dicat, & bene Gallus sup. n. 38. Vbi quod non reperit differentiam inter personalem, & realem obligationem. D. Constantinus sup.*

388 Item non procedit in donatione, quia si quis donauit fructus per tres annos non propterea censetur donasse fructus annorum præcedentium. *Alex. conf. 76. lib. 5. Aleian. conf. 35. n. 5. Gallus sup. vers. Intellige.*

389 Sic si quis minore pensionem accepit, quam sibi debeatur, etiam per plures annos, sibi non præiudicat, si finis in prestatione favorabili, secus si præstatio sit odiosa, vel usuraria, quia per triennium inducitur liberatio ab excessu cum soluto. *l. 13. ff. de iuris l. aduers. C. eod. Decian. resp. 2. num. 45. lib. 1. Gallus sup. vers. Intellige septimo, vbi explicat.*

Dispositio dicti tex. *Liquemq;* procedit etiam contra obligationem cameralem statuentem solutionem fieri per instrumentum. *D. Constantinus sup. n. 16.*

Idem per tria semestria pro saldo. *D. Constantinus sup. n. 17. 21. vbi reijciit contrariam opinionem, n. 19. Vbi dicit per statum Romanum non sufficere per tres semestres, sed per tres annos. n. 22.*

Solutiones debent esse pro saldo, & non ad compurum. *D. Constantinus sup. n. 32.*

Excluditur, si creditor recipiat tantum pro illis tribus annis: *D. Constantinus sup. n. 37.*

Dispositio dicti tex. procedit in quibuscunque solutionibus annuis, & in annuis legatis. *D. Constantinus num. 26. 27. vbi etiam in debito iurato.*

Secus in deposito. *Craner. conf. 313. n. 4. Antonell. de temp. leg. c. 54. n. 7. lib. 2. D. Constantinus sup. n. 44. 45 contra est Mascard. concl. 1327. n. 17. Qui debet intelligi, quando creditor sine protestatione recipit liberationem depositi.*

Secus etiam si solutiones illæ tres sint obscuræ, vel aliqua ex illis. *D. Constantinus sup. n. 45.*

390 Tractantes explanatione. *lex. liquemq;* C. de apocis publ. lib. 10. sunt *Gratian. dec. 152. vbi Scoppa. & Luca. T. boni. dec. 2. Rot. apud Zaneb. de obligat. Camer. 254. Dumzet. dec. 962. Coccin. de c. 1474. Cels. dec. 268. Argell. dec. 31. Castill. de alim. c. 39. Idem Gratian. disc. 715. vbi etiam Luca. Mascard. de probat. concl. 1327. Tractatusq; vtr. lib. 2. ref. 2. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 54. & alij citati per D. Constantinus sup. annot. 40. ad*

cap. 160. num. 55. fol. 344. tom. 2.

391 Solutio facilius presumitur contra mulieres, tamq; genus auarissimum, & in exigendo diligentiores. *Menoch. conf. 1102. num. 18. conf. 121. num. 75. Alsograd. conf. 53. num. 36. Menoch. dec. Fl. 2. n. 21. Caraccioli. dec. 19. num. 15. Caren. ref. 108. Rot. p. 10. ref. dec. 225. num. 15. Baldus. dec. 311. de date dei. 22. num. 93. Sabell. p. solutio. n. 23.*

392 Facilius præsumitur solutio in credito habere executione paratâ. *Sonja dec. Lufsi. 34. n. 5. Sabell. p. solutio. num. 23. in fine.*

393 Et licet aliquæ ex altaris coniecturis solutionis reproberetur apud Andreol. contr. 135. Possibilium resol. 50.

Tamen in hac materia simul iungi debent, ad faciendam plenam probationem. *Dec. conf. 596. num. 9. Rot. dec. 259. num. 5. p. 4. ref. tom. 2. Medina. add. ad examen 53. num. 10. D. Luca de date dei. 67. au. 8.*

Et vbi simul concurrunt, communi omnium voto receptum est facere plenissimam probationem, vt in terminis residui dotis, dicunt Andreol. contr. 57. Medic. dec. 85. Penia dec. 277. Merlin. de pignori. dec. 63. 86. n. 6. seqq. p. 13. dec. 227. num. 4. seqq. dec. 314. num. 1. dec. 386. num. 9. p. 14. Ciroc. discip. 75. ex un. 22. D. Luca de date dei. 67. & 68. Cobius 4. conf. 68. n. 23. seqq.

394 Solutio facta personæ illegitimæ non liberat debitorem. *Gratian. disc. 761. un. 8. Molin. altercat. 9. un. 8. l. 1. §. ante omnia. ff. de passis. Sord. dec. 60. num. 1. dec. 229. num. 1. vbi litemus. C. Censal. Idem Gratian. disc. 20. num. 30. seqq. vbi Luca. Cels. dec. 287. num. 11. dec. 333. num. 1. D. Masius conf. 94. num. 2. lib. 11. Pergent. ad statut. Ferrar. lib. 11. rubr. 5. num. 13. D. Cepparelli. ref. 78. num. 28. 34.*

395 Nec facta de mandato iudicis iniusto. *Gutierrez. lib. 1. q. 81. un. 10. seqq. Farinae. de delict. p. 3. q. 97. un. 117. contra Gratian. disc. 36. n. 37.*

396 Sed quod solutio facta iudici, aut Apparitori exequenti, liberat debitorem. *Liquemq;* ff. de distr. & pign. Parador. lib. 2. quotid. ad pag. 5. §. 17. un. 10. Cencioli. & D. Romagosa. ad statut. Ferrar. lib. 12. rubr. 15. n. 2. fol. 56.

397 Sed solvens ad iussum iudicis, non liberatur, nisi præcedat contradictio, & appellatio. *Affl. dec. 150. Serafin. dec. 1019. Grassi. de except. except. 25. un. 62. Stabius. ref. 19. num. 22. & ref. 26. Prat. obs. 5. 6. Car. Luc. de cred. d. c. 58. n. 2. Gratian. & Luca. disc. 906. n. 1. Sabell. p. solutio. n. 30. Throd. all. 76. n. 11. D. Rosa conf. 25. n. 4. Rocca disp. 155. n. 23. Barbosa. in c. 22. de iur. in Cat. an. dec. 8. & creditori de nunciet. Rot. ibid. n. 5.*

Secus si iudex cogat. *Cels. dec. 333. num. 2. 3. Card. Luca de cred. d. c. 58. de legn. d. c. 23. n. 6.*

398 Solutio facta præposito ad contradicendum liberat soluentem, licet alteri ex contractu sit ius queritum. *Bartius. L. quod seruus. ff. de solation. quamuis non habeat mandatum. Gratian. disc. 514. un. 27. Sabell. p. solutio. num. 36. Crenens. dec. 345. Franch. dec. 699. & ibi Addeuer. Vbi d. dec. 233. num. 1. Ansaldo. disc. 25. num. 41. d. c. 44. num. 5. seqq.*

segg. Palma alleg. 133. cons. li. 47. an. 47. & segg. Card. Luca de serv. disp. 38. u. 5. de emp. disp. 41. an. 2. dummodo sit bona fides. d. disp. 53. num. 7. Monald. dec. 233. Gratian. disp. 20. an. 30. segg. 12. Palma alleg. 107. an. 18. Mol. gn. altera. 9. nu. 60. Surd. dec. 229. & ibi Hadern. Adm. dec. Luc. 8. num. 20. dec. 34. num. 5. segg. Rota d. c. 342. par. 17. Pacion. de locat. rap. 36. limitat. Rota p. 1. dec. 17. num. 8. p. dec. 126. 311. Olea de cessat. tit. 1. qu. 10. num. 45.

Sic solutio facta ei, cum quo contraxit liberat debitorem. Licet pecunia pertineat ad alium. D. Palma alleg. 133. num. 13. Quamvis sciat ad alium pertinere. an. 14. Card. Luca de credit. disp. 55. num. 3. 5. Olea de cessat. tit. 1. qu. 10. num. 45.

Idem si solvens Monaco, cum quo contraxit, licet illa pecunia pertineat ad Monasterium. Idem Palma d. alleg. 133. an. 15. 16. 12. 23. quidquid alij dicant post Covar. T. risent. ibi. an. 2. 1.

Secus si fiat alteri, quam creditor, vel si ille, cui solui non habeat facultatem recipiendi. D. Barra contr. 13. an. 4. 6.

Nec liberatur si soluit procuratori falso. Rota dec. 79. Quamvis Dominus esset solutus illo vi eius opera. dec. 9. an. 3. Nec excusatur sub praetextu erroris. an. 6. 7.

Quamvis famulus solutus esset mini pro solutione, nam si augui cum pecunia, damnum est soluentis d. dec. 79. an. 9.

Nec potest solui sine ordine, procuratori, qui consuevit exigere cum ordinibus particularibus. d. dec. 79. an. 12. quamvis ille sit transmissus ad Tiresmes. an. 11.

Secus si famulus sit missus cum certo signo conveniendi cum solvente, & tal: signum fuerit relictum penes solventem. d. dec. 79. an. 9.

399 Solvens frosfam: qui mutuo pecunias pariter dedit, vel Monacho mutuum. Surd. e. 219. num. 6. & segg. & ibi Hadern. Gratian. disp. 310. nu. 36. Olea sup. an. 45. liberatur.

400 Solvens Israelio putativo, qui contraxerat, liberatur. Surd. sup. Vel Praetato in iurilo, Mascardi de prob. s. consil. 132. num. 1. Surd. sup. Pacion. de locat. c. 36. nu. 42. & segg. c. 37. nu. 18. Olea sup. nu. 46. 47. Calde de emp. c. 15. nu. 34. G. de ma dec. 16. num. 1. & ibi Flar. Gonzal. ad reg. 8. cane l. l. r. gl. 45. §. 2. an. 16 segg. Rota disp. 127. nu. 16. Barbofin. c. 22. de iurid. Negotiorum gestori absq. mandato. G. de ma dec. qu. 5. nu. 46. maxime si perueniat titulus. an. 47.

401 Facta exactori Civitatis putativo, valida. Ansaldo de commerc. disp. 25. num. 5. dummodo non adsit, nisi sola confessio receptionis. an. 14.

402 Facta Thesaurario Regis disobligatur si non est solvendo. Cessat. in Carb. gl. munda. p. 5. consil. 24. fol. 118. vers. 100. & p. 6. consil. 12. Rebass. de prob. s. b. la. p. r. v. 114.

403 Solutio facta vni ex tutoribus liberat? G. de ma consil. 73. an. 10.

404 Facta institutori, valida. Ansaldo de commerc. disp. 25. num. 6. & segg.

Etiā post mortem Domini, si solvens ne-

sciebat mortem. D. Scoppa ad Fabr. in C. l. b. 1. tit. 3. exp. 10. nu. 10.

405 Solutio facta vni ex sociis aequalem vel minorem partem in societate habenti, liberatur, & vult. Gratian. disp. 401. nu. 45. Car. Philop. nov. 2. lib. 2. num. 34. 37. c. atan. dec. 1. nu. 6. Mar. de salutis. 12. nu. 2. segg. Mol. bal. de fratrib. p. 2. c. 48. num. 19. segg. Adm. de loc. c. 5. nu. 17. segg. Pacion. de locat. c. 36. nu. 80. & segg. Intellige durante societate, locus illa finita. A. gon. dec. Flor. 106. num. 3. §. c. 1. locus si non sit in iurata dissolutio societatis. Rota p. 1. rec. dec. 240. num. 4. Pacion. sup. ibi liberatur si locus recipit in causam societatis, alias non. Rota p. 18. rec. dec. 571. num. 7. & segg.

406 Facta Admistratori de proximo removendo liberat debitorem. Mar. de salu. cap. 78. Gratian. disp. 8. nu. 3. 33. d. si. 127. num. 31. Ansaldo de commerc. disp. 79. nu. 2. segg. vbi secus si trans. Idem. Gratian. disp. 505. num. 30. S. b. l. §. an. nu. 31. an. 43. §. solutio nu. 29. Licet alias dicatur suspecta solutio anticipata. Card. Luca de locat. d. §. c. 59. an. 72. disp. 14. nu. 5.

407 Solutio potest fieri Tutori, vel alio, de eius mandato. Gratian. disp. 361. an. 36. Subl. §. solutio. an. 40.

Etiā putativo. Ansaldo de commerc. disp. 25. nu. 6. 39. Lu. o. §. dec. 31. num. 5. de. Rot. 659. nu. 3. p. 1. rec. & dec. 261. num. 15. post Cenc. de C. n. b. Mell. obs. 150. nu. 26. l. m. de s. lement. gl. 16. §. 6. n. 14. 15. G. de ma consil. 70. an. 17. contra n. 33.

Etiā heredi putativo, qui possidebat hereditatem de mandato iudicis. Olea de cessat. §. c. 21. nu. 6.

Tutor verus, sed non administrator potest recipere solutionem pro pupillo. Gratian. disp. 365. an. 51.

408 Solutio facta à debitore creditori putativo non liberatur, nisi ausu iusta causa credulitatis. C. r. o. d. disp. 12. nu. 9. segg. Et iusta causa est quando creditor, vel ipse creditoris est habens potestatem ex commun. opinione omnium. Grass. de except. 1. 25. nu. 21. Salg. ad l. ab. p. 1. c. 27. nu. 11. c. p. 2. c. p. nu. 34. Et debet accedere omnimoda bona fides, quo. ique publice, & palam ille, cui solutum est, reputatur heres, nec sufficit sola penura opinio, ne deat via fraudibus. Luca ad Fabr. lib. dec. 596. & ad Gratian. disp. 906. nu. 6. Secus si confessio receptionis non esset effectiva, locus si confessio vera. Aff. dec. 150. nu. 22. 37. C. r. o. d. r. o. d. 132. nu. 45. S. b. l. r. 1. nu. 28. Luca ad Gratian. sup. an. 7. Olea de cessat. 1. q. 1. nu. 46. 47.

Debitor solvens virtute cessionis inualidæ, non liberari, decium refert per Rotam Duard. post Trill. de censibus. c. 12.

Sed Olea de cessat. nr. 11. §. c. 10. num. 9. & segg. distinguit duos casus. Primus est quando nullus cessionis est clara, appertens ex ipsa serie Instrumenti, Alter quando nullus, quam cessionis non constat, primo casu, velut si cedens

deus minor esset, vel aliorum inhabitis, sine debitis solemnitatibus. Secundo casu si cessio ex falsa causa facta esset, & in similibus speciebus, & tunc valeret solutio.

Ex debitor iustus solvere cessionario; qui nullam, aut inualidam cessionem habebat, vt rectè soluat, an debeat appellare, sunt DD. pro, & contra, inter quos sunt Gratian. disc. 485. Guttier. lib. 1. pr. 1. q. 81. & 113. Bellon. dec. 33. Trif. lib. 1. q. 54. Solorz. de iure Indiar. lib. 6. c. 15. Salgado de regia profe. 4. p. 7. & num. 154. & p. 36 c. 16. nu. 94. Castillan. 4. contr. 59. nu. 40. Gism. de euil. q. 35. & nu. 160. Fontanell. de passis cl. 3. gl. 2. & num. 42. Hermosill. l. 3. tit. 3. p. 5. gl. 1. & nu. 4. Fabian. C. ut de solut. def. 9. Intrig. d. r. 13. & nu. 5. Anand. de metu lib. 2. c. 4. & nu. 65. Aylton. ad Com. 2. war. lib. 2. c. 7. nu. 5. Parador. lib. 2. cap. fin. p. 5. l. 7. & nu. 8. Battiler. de succ. off. thes. 35. num. 17. Vreigny de Intrig. q. 32. & nu. 21. In quo dubio existimari, & bene Olea sup. num. 12. in fac. Debitorem, cui præcipitur per iudicem, vt alii, quâ vero creditori soluat, teneri saltem comparare, & allegare pecunias, quas debet, ad alium pertinere, & offerre se probaturum, quo non obstante, si compelleretur, securus erit, post Prat. obs. 5. 6.

Non potest solui cedenti postquam Cessionarius fecit vnum ex requisitis. l. 3. C. de bonat. Olea de cess. r. r. tit. 8. q. 2. nu. 18.

Sic quando debitor delegauit debitorem suum suo creditori. Sforz. Odd. de res. tit. q. 2. art. 2. Olea sup. num. 19.

Vel quando Cessionarius litem contestatus fuit. Carleual. de iudic. disp. 26. num. 7. Sforz. q. 2. art. 4. Sesse dec. 428. nu. 5.

Vel si Cessionarius incepit exigere, partem debiti accipiendo. d. l. 3. Olea sup. n. 21.

Vel si Cessionarius denunciavit debitori, nè solueret cedenti. d. l. 3. Sed quomodo fit facienda hæc denuntiatio, an cum Instrumento cessionis? Carleual. sup. nu. 7. Sforz. d. q. 2. art. 5. Gratian. disc. 256. num. 39. Alfes. de offi. fiscal. gl. 40. num. 5. Gut. de cred. tit. 3. & nu. 463. Trif. d. r. 13. c. 7. nu. 4. Gism. de euil. q. 35. & nu. 146. Griller. de renouat. c. 4. n. 87. vel iudicis mandato. Rodriq. de couen. cred. p. 1. art. 6. num. 33. Hermosill. l. 5. gl. 1. & nu. 4. tit. 3. p. 5. Nogues. n. alleg. 14. nu. 43. Carpin. ad finem. At eod. loc. tom. 1. c. 44. & num. 25. An sine alij casus præter expressos in d. l. 3. videndus Sforz. Odd. q. 3. art. 1. lare Olea d. p. 18. q. 2. nu. 18. & seqq. Vbi hæc, & alia bene explicat.

Et debitor potest solvere Cessionario, quâvis debitorum illud sit pignoratium, si non interuenit vnum ex requisitis. d. l. 3. C. de unat. post mille Olea sup. n. 14. Rocus resp. 95. tom. 2.

409 Solutio facta Procuratori reuocatur liberat soluentem, non consilio de reuocatione. Gratian. disc. 505. num. 38. 39. Ansaldo. d. r. 30. nu. 10. Alib. de Inconsum. q. 35. num. 34. Rocus de mandat. nu. 67. Vbi si bona fides. Nerlin. de pign. lib. 4. q. 38. num. 4. Sabell. §. contrarias. n. 46.

410 Facta patri legitimo administratori liberatur. Gratian. disc. 401. nu. 3. 12. Med. ex am. 42. & dec. 68. cum addit. Trif. lib. 5. concl. 336. Olea de cess. r. r. tit. 5. q. 9. Ne arta vot. Pisan. 146. vbi limitat, sicut limitat Crass. except. 25. nu. 57. seqq. Maur. de solut. cap. 6. nu. 43. Idem Gratian. disc. 20. num. 31. disc. 365. Magon. d. r. Flor. 70. nu. 6. seqq. Guid. Pap. dec. 173. Ger. Spmann. §. 45. 5. urd. dec. 229. Costa de r. med. subdit. 29. illat. 1.

Secus si filius esset creditor liberatus à patre potestare. Pigant. ad stat. Ferrar. lib. 11. rubr. 5. num. 14.

411 Non liberatur, facta Marii, aut Auitæ, de eo, quod debetur filio, & nepoti. Gratian. sup. n. 10. Pacione. de locat. c. 36. nu. 29. seqq. Sabell. §. solutio. nu. 34. Maur. de solut. c. 6. nu. 48. Rota p. 15. rec. dec. 439. Vbi quod liberatur solvens, si mater sit Tutor.

412 Soluens marito, vel vxori non liberatur. Sabell. §. solutio. num. 34. Medice. exam. 42. & dec. 63. cum addit. Trif. lib. 5. concl. 336. Olea de cess. r. r. tit. 5. q. 9. Enball. conf. dec. 75. lib. 2.

413 Facta filio de pecunia patri, debita. Ans. l. l. disc. 25. nu. 6. vbi quod liberat.

414 Solutio facta alteri, quam creditori, puta Inuasi Regni, non liberat. Dec. conf. 407. Astit. dec. 150. Sersap. dec. 1019. Stab. n. resol. 19. 26. Prat. obs. 5. 6. Card. Luca de cred. disc. 58. Luca ad Gratian. disc. 906.

415 Solutio recte fieri potest præsentatori Chirographi, quando in eo adest clausula: à ibi presentatà lo scritto. Co. de Inr. & Fall. ignor. cent. 1. dist. 85. num. 6. seqq. Genoa de scripte p. r. uat. lib. 2. q. 3. nu. 98. seqq. Christin. ad l. humani ipal. tit. 1. art. 48. Ricc. coll. 2090. & 3434. Olea de cess. r. r. tit. 5. q. 3. nu. 26. & seqq. Vbi videtur intelligi, si præstet cautionem indemnitatis, secundum Prob. de l. r. sisten. c. 3. nu. 5. & seqq. & alios.

Quod solvens præsentatori Chirographi solutioni adiecto regulariter liberetur, cum possit solui adiecto, etiam inuito stipulatore. Lollard ff. de solut. 5. urd. dec. 229. nu. 27. seqq. Tonnus. de præsent. p. 2. c. 34. Secus post licet contestatam cum stipulatore, nec quando fuit adiectus in gratiam creditoris, & non in rem propriam. Magonde. Flor. 106. Quod adiectus possit recipere, sed non agere. Magon. dec. Luc. 34. cum addit. Diximus hic.

Secus si esset obligatus solvere: al taltre, & à ibi per lai presentatà lo scritto, solvens præsentatori non bene soluit, nam debet constare de voluntate illius talis, Bellon. §. 28. Christin. ad leg. municipal. tit. 1. art. 48. Genoa sup. n. 109. & seqq.

Ei labor ille non potest transigere. Christin. dec. 286. vol. 1. Sabell. §. solut. o. nu. 31. Gobius cons. 120. Androl. contr. 173. Tonnus. de præsent. p. 2. c. 34. Ansaldo. d. r. 24. num. 15. 16. 17. Olea de cess. r. r. tit. 5. q. 2. n. 47.

416 Soluens famulo misso à creditore cum Chirographo ad recipiendum solutionem, liberatur, licet famulus accepta pecunia postea aufugiat. Maur. de solut. r. 5. nu. 97. seqq. Crass. l. xxi. pt. 25. nu.

25. *nu. 65. seqq. Amat. ref. 20. nu. 14. seqq. Olei de cessur. tit. 5. q. 9. nu. 14. Vbi quod secus si famulus exigit cum falsis literis. Sabell. sup. nu. 33. Amat. dist. 24. Sed non bene soluitur illi, si tantum sit missus ad denunciandum, vi soluit. dist. 5. nu. 11. Rota post Constantin. ad stat. Vrbis dec. 79.*
- Idem in solvente laici litterarum commendauiarum, si sint clare, secus si non clare, & multum speciales. Boer. dec. 282. i. britin. dec. 49. nu. seqq. vbi 3. Olea. tit. 5. q. 9.*
- 417 Soluens creditori creditoris sui, bene soluit. *Affid. dec. 150. nu. 25. Magon. dec. Flor. 5. nu. 4. Menoch. de arbit. cas. 137. nu. 2. Mart. Medice. ex. am. 42. nu. 12. M. aur. de solut. c. 5. nu. 5. seqq. Gratian. dist. 383. nu. 10. seqq. & d. sc. 906. Vbi quod debet suo creditori denunciare. Menoch. b. d. cas. 137. nu. 19. seqq. Sabell. sup. nu. 38.*
- 418 Soluens anticipare Prælati, vel vltimario non liberatur, si mortatur ante dictam maturatam solutis, maximè si soluisse illis infirmis, vel agonizantibus. *M. aur. de solut. c. 6. nu. 5. 2. seqq. Socrin. reg. 431. sim. 3. Gratian. dist. 505. nu. 30. seqq. & d. sc. 606. nu. 11. seqq. Sabell. sup. nu. 39. M. affrell. ad Capye. Latr. dec. 12. nu. 23.*
- 419 Soluens possessori maioratus liberatur, quamvis tunc esset electus. *Anald. dist. 70. n. 10.*
- 420 Facta anticipat erecutori, an in fraudem, & quid si ad sit mandatum iudicis. *T. bor. par. 3. comp. verb. solutio. Amat. ref. 29. Mol. quam. aliter. cas. 9. nu. 18. Olea de cessur. tit. 4. q. 1. n. 16. seqq.*
- 421 Potest fieri creditori debitis inuoluti. *Card. Luca de fend. dist. 130. nu. 3. de legi. dist. 25. nu. 41.*
- Secus notorie decosto. Idem Card. de cred. dist. 2. nu. 11. dist. 48. n. 7.*
- 422 Facta anticipata Procuratori, & executori, sine fraude, valet. *Anald. dist. 79. nu. 21. seqq. dist. 25. Pacien. de locat. c. 36. nu. 42. seqq. & c. 17. nu. 38. seqq. Sabell. §. solut. a. nu. 39. Et facta procuratori reuocatur, & non ei notificatione bene soluit. Olea de cessur. tit. 5. q. 11. nu. 24. Secus falso. Olea tit. 5. q. 9. nu. 2.*
- Secus in præiudicium Tertii. D. Rubens de consue. c. 8. nu. 29. Amat. ref. 29. nu. 6. Grass. ex. cept. 26. n. 75.*
- 423 Soluens ei qui communiter habetur pro Ministro creditoris, liberationem consequitur. *V. bald. dec. 314. nu. 4. Anald. dist. 15. Eo magis si ille erat coniunctus, aut domesticus. Douez. dec. 786. Rota Rom. post Constantin. ad stat. Vrbis dec. 79.*
- 424 Solutio facta in manibus Æconomi à iudice depurati suffragatur solventi. *Celf. dec. 168. nu. 4.*
- 425 Solutio facta mandatario, aut negotiorum gestor. liberatur. *V. bald. dec. 214. nu. 1.*
- 426 Facta illi, qui literas intercepti, an liberetur. *Anald. dist. 24. nu. 14. Vbi distinguitur, si ille debitor, cui fuit directum mandatum esset generis, vel speciei, vi primo casu non liberetur, secus in secundo. Scacc. de commerc. §. 2. gl. 5. nu. 341. 342. Sed alij indistinctè negauerunt. Sententiam tenent, vi præceteris Olea de cessur. tit. 5. q. 9. nu. 25. seqq. Luca ad Front. dec. 304. nu. 7.*
- 427 Hæres soluens primo creditori venienti liberatur. *Card. Luca de hæred. dist. 25. nu. 5. & seqq. vbi declarat ex re. i. fin. §. & si præstatum. C. de iure d. liber. V. alafaci. consil. 52. nu. 18. Gang. ner. dec. 8. nu. 11. seqq. Andreol. contr. 361. ex Mōricul. de fuentar. q. 134. nu. 82. Alciat. consil. 41. nu. 4. lib. 2. vbi Andreol. impugnat Gratian. dist. 532. nu. 6. aliter dicentem.*
- 428 Hæres soluens præsumitur soluisse de bonis suis, non hæreditariis, aut alienis. *Andreol. contr. 56. nu. 5. Palma alleg. 30. nu. 18. 19. Si non sint repetitæ pecunie in hæreditate. Celf. dec. 243. nu. 11. Monald. dec. 210. nu. 1. Sed si sint repetitæ pecunie in bonis hæreditariis, præsumitur facta solutio de bonis hæreditariis. Celf. dec. 350. nu. 9. & dec. 298. n. 12. 14.*
- Solvens in dubio videtur soluere de pecunia propria, & non de pecunia illius, cuius nomine soluit. I. si defunctus. C. arbit. iutele. Cassan. ad Consuet. B. g. rubr. 4. §. 14. verb. muebles nu. 5. Menoch. consil. 12. nu. 20. 22. & de presump. lib. 3. pref. 46. V. bald. ad S. uar. p. 2. pag. 13. Burg. consil. 3. nu. 73. Rot. Gen. d. c. 127. nu. 7. dymon. consil. 129. nu. 2. vbi limitat. Ganeta de. 247. n. 2. M. J. ard. concl. 611. & 115. n. 12. S. uar. de alim. n. 6. q. 8. nu. 51. & al. de empt. c. 20. nu. 13. Farina. dec. 339. ad fin. in nouiss. post mille D. D. Barbazum. 110. n. 6.*
- Et in dubio præsumitur res emptæ ex pecunia propria. T. i. aq. de re. aff. lig. §. 1. gl. 9. nu. 63. & §. 10. gl. 1. nu. 3. Menoch. consil. 115. nu. 6. C. aldo. tract. de empt. c. 7. nu. 4. & seqq.*
- 429 Facta à filio, præsumitur de proprijs bonis, si habet eorum à parte, maxime habentis dotem materiam. *Caran. consil. 48. n. 3. 7. 8.*
- 430 Facta quando non liberet. *Card. Luca de cred. dist. 55. n. 15.*
- 431 Non liberat facta contra formam conuentam. *Caran. Luca de regal. dist. 23. nu. 17. D. Palma alleg. 532. nu. 11. D. Mansin. consil. 13. n. 10.*
- 432 Cedit in causam expressam, licet de iure, aliter esset. *Ausall. dist. 14. nu. 19. Rota post Constantin. ad stat. Vrbis dec. 174. nu. 9.*
- 434 Solutio quando præsumitur malè facta, & indebitè, cessat præsumptio statui inducentis solutionem per lapsum temporis. *D. Palma alleg. 336. nu. 24. D. Constantin. ad stat. Vrbis. D. Figant. ad stat. Ferrar.*
- 434 Solutionis factæ identitatis ex quibus probetur, per paritatem Banci præsentatam, si alia non appareat, ad quem referri valeat. *Roman. consil. 290. nu. 7. Recc. consil. 47. nu. 7. Rara dec. 519. nu. 5. p. 3. rec. Gobius consil. 74. Rota dec. 87. nu. 13. p. 6. rec. quamvis summa sit diuersa, si sit cōparabilis, nam modica diuersitas non vniat. Medice. consil. 160. nu. 16. 17. Allegrad. consil. 24. nu. 32. seqq. lib. 1. Celf. dec. 340. nu. 6. 7. Conciol. alleg. 57. n. 18. Et solutio non identitatis solis conie.*

Eturis probatur. Sord. dec. 55. in fine. Gratian. disc. 897. num. 9. Clarin. contr. 196. num. 19. Maxime si questio sit non de substantia illius, sed de sola qualitate, scilicet à quo, & cuius pecunia sit facta. Gobius sup. n. 37. 38. post Rimm. Cefal. & alios.

436 Procurator administrator potest recipere veram, non fictam solutionem, puta concessam. *Card. Luce de emp. disc. 42. num. 9. de cred. disc. 40. num. 10.*

436 Solutio non dicitur facta, quæ auocari potest. *Mansi consule. 23. nu. 28. lib. 11.*

437 Si quis debeat mille soluendus infra annum, si adueniente anno pro illa mille faciat venditionem annui introitus ad fauorem creditoris, extinguatur prima obligatio. *Staub. ref. 7. vbi quid indoe.*

438 Aliud pro alio solui non potest. *Tufi. lit. S. conc. inf. 354. Barbof. axiom. 210. nu. 8. Ricc. cell. 4097. Gratian. disc. 94. nu. 70. feqq. disc. 116. 130. nu. 7. feqq. disc. 610. num. 8. feqq. Goutier. de iuram. p. 1. c. 29. pract. lib. 1. q. 146. n. 16. Scob. de rat. ocin. c. 17. Pisard. disp. de Mora n. 97. Sord. dec. 224. n. 16. Cenn. q. 899. n. 97. Monach. dec. Flor. 35. n. 2. post mille Barbof. axiom. 210. nu. 8. Brauon in l. Sacer. flores. C. de solut. & sol. 519. Tomas. reg. 31. Velasc. de primil. paup. p. 1. q. 49. Gobius de mon. cap. 7. Fax. axiom. lit. A. nu. 227. & lit. S. nu. 50. An in foro scientiæ? negatiue dicunt aliqui, alij affirmatiue, nisi ex hoc deus occasio contritionis, & irripit creditor, vt per Diam. p. 2. tra. 6. ref. 41. Mich. Ferro Manig. qq. Vicar. 116. per tot. p. 1. vbi negatiuum probat.*

Quod ex causa publica possit fieri solutio alterius rei, quam promissæ, etiam inuitio creditore, & quomodo. *Larra alleg. 40.*

Nec potest fieri solutio vnus rei per aliam meliori. *l. fin. ff. de vso, & habit. p. arera. iustit. de alicon. aut. offeratur, & ibi gl. C. de litis contest. Sord. conf. 201. nu. 2.*

Limitatio est in paupere, qui in specie, vel pecunia soluere nequit. *Auth. de fideiuss. §. quod autem, aut. hoc nisi debitor. C. de solut. l. si quis argentum. 35. §. si autem donator. C. de donat. Capyc. dec. 42. nu. 5. Ludonis. dec. 64. Thef. decif. 153. num. 2. Boc. de Inop. debitor. l. num. 46. Goutier. de iuram. p. 1. c. 29. & d. q. 146. num. 1. & feqq. pract. qq. Velasc. de primil. paup. d. q. 49. n. 7. & feqq. vbi compliat, & limitat. Maur. cap. 7. Gratian. disc. p. 230. nu. 7. disc. 229. nu. 38. disc. 853. nu. 47. Sabell. §. solutio num. 43. Andreal. contr. 108. vbi nisi ab hærede. Gobius consule. 74. nu. 15. Hermosill. gl. 4. l. 2. tit. 1. nu. 3. Rocca disp. 100. nu. 32. Barra contr. 30. num. 9. Nec infra.*

Sic non potest dari merx creditoris pecuniæ, inuitio. *Caten. dec. 20. n. 47.*

Secus consentiente creditore. *Cancell. alleg. 52. num. 9.*

Si sit promissa solutio pretij in aliqua specie, si hæc non soluiatur anequam à creditore premium petatur, Facultas soluendi in specie amittitur l. si quis stipulam vbi gl. 57. ff. de solut. Maur. de solut. cap. 7. num. 25. 27. Raim. conf. 65. lib. 2. & Tom. v.

conf. 134. nu. 3. lib. 4. D. Cepparell. ref. Fictal. 60. n. 9.

Et promittens alteratiue, vel soluere in pecunia, vel cedere nomen, vel aliam rem, Creditor eligit vnam rem extinguitur alia. *l. si is em. 19. ff. deleg. 2. Affl. dec. 397. Pat. dec. 193. lib. 3. Capyc. dec. 119. num. 6. Rocca resp. 50. num. 4. 5. 6. lib. 2.*

439 Solutio in quam causam facta dicatur, in causam interesse, non fortis. *Staub. ref. 3. nu. 36. ref. 80. nu. 14. Cancell. alleg. 8. num. 44. Baldus. dec. 18. nu. 2. tit. de dote. Limitat. & declarat. nu. 3. 4. 5. 8. 9. 39. Secus si interesse non debetur iure actionis. Cancell. alleg. 8. num. 47. vel est incertum. num. 52. DD. contra num. 53. Rato decif. 148. num. 15. decif. 155. num. 7. post Constantin. ad stat. Vrbit. Secus si creditor recipit in causam, fortis. d. dec. 148. nu. 16. Sanfel. dec. 123. vbi late Mucci in Addit. Brunem. in C. fol. 516. c. 2.*

In causam antiquiorem, & grauiorem, & in qua est et fideiussor. *Staub. ref. 34. num. 31. 32. ref. 183. nu. 281. Cancell. alleg. 44. nu. 14. Menald. dec. 3. num. 13. Rato dec. 174. nu. 8. post Constantin. sup. Vbald. dec. 3. num. 13. Rato post Albre. de inconstit. decif. 46. num. 17. Louis gl. 116. 8. num. 49.*

In causam magis conuenientem. *Staub. ref. 80. num. 21.*

Si causæ sint æquales, in causam duriorem. *Staub. ref. 183. num. 285. feqq. ref. 80. nu. 16.*

In causam propriam, & postea antiquiorem. *Staub. d. ref. 80. nu. 15. 16. 18. 19. 20.*

In causam vniorem soluendi. *Staub. ref. 183. num. 249. Si electio in quam causam fiat, spectat ad debitorem, non creditorem, qui iure eligit, quando debitor esset in mora declarandi. Gratian. disc. 671. n. 1.*

In causam, cuius dies venit. *Gratian. disc. 109. num. 13. feqq. disc. 503. num. 33. disc. 75. nu. 7. disc. 962. num. 41. Sabell. §. solutio, nu. 56. Staub. ref. 183. nu. 282. feqq. Si in causam liquidam. Rato. decif. 148. post Constantin. ad stat. Vrbit. Gratian. disc. 105. nu. 8. D. Martiam. disp. 37. nu. 4. 8. Rocca disp. 144. §. bell. §. solutio. n. 55. 56. Rato dec. 100. n. 5. post Freal. de transact. in causam duriorem. Est electio debitores quando? *Doctiss. Mansi consule. 50. num. 23. lib. 11. Card. Luca de cred. disc. 43. num. 45. disc. 45. num. 7. & disc. 44. 79. disc. 105. num. 3. disc. 102. Constantin. ad statut. Rom. 100. 2. annot. 44. art. 5. num. 476. feqq. Gabius consule. 74. nu. 5. vbi in causam interesse prius, & postea in causam fortis. nu. 7. Andreal. contr. 134. nu. 32. 34. declarat. n. 35. Maffrell. ad Cap. Letr. dec. 21. nu. 18. etiam contra fiscum. nu. 21. vbi decifio. Palma alleg. 84. nu. 49. Maur. cap. 8. 9. Gratian. disc. 244. 388. nu. 3. Sabell. nu. 44. 54. 55. 58. Hadern. ad Sord. dec. 318. n. 2. dec. 186. Celsus dec. 301. nu. 2. dec. 250. num. 2. Card. Luca de fens. disc. 102. Cirroc. disc. 60. num. 46. 47. Nec ad Romit. conf. 65. num. 1. feqq. Gizzius ad Capyc. Letr. decif. 21. Prat. lib. 2. cap. 49. Reg. Maria. ad Remer. decif. 475. 283.**

Facta in causam expressam non potest referri ad

ri ad aliam. *Celf. dec. 192. nu. 9. dec. 264. num. 12. dec. 206. nu. 6. Gobius consult. 117. nu. 3. Rota dec. 174. nu. 9. post Const. in re. ad statum. Vrbis.*

**Solutio facta à debitorē credit in causam diu-
riorem, secus ab ipso creditore vendente
pignus.** *Gratian. disc. 224. nu. 56. 75. Rofes abs. 94. nu. 74. seqq. Rota dec. 100. num. 5. post P. de elec. transact.*

**Solutio primò pro fructibus, & decem pro
sorte facta censetur.** *Rota post Constantin. ad
stat. Vrbis dec. 148. Maur. cap. 10. Sabell. num. 57.
Card. Luca de dote disc. 204. nu. 8. vbi nisi et con-
iectura aliud constet. Palma alleg. 184. num. 49.
Molyn. altercat. 48. nu. 37. DD. sup. cit. cit.*

**Fructus soluti quando in sortem, et in fructu
societate?** *Gratian. disc. 900. nu. 12. 24.*

**440. Recipiens sortem principalem, censetur
satisfactus de fructibus, & interesse.** *Leontium
Capna ff. de eo, & quod certo loca. Maur. cap. 11.
& cap. 4. nu. 23. Menoch. lib. 3. pref. 113. Magon-
des. Flor. 42. nu. 12. seqq. Gratian. disc. 136. nu. 33.
disc. 400. nu. 19. Sabell. §. solutio. nu. 16. vbi quod
non sufficit protestatio, et Gratian. disc. 455.
nu. 26. seqq. disc. 400. num. 20. 21. Et dicitur secus
in interesse debitor principaliter iure actionis
et C. de de censibus. 119. nu. 17. Magon. dec. Flor.
83. Gratian. disc. 857. nu. 5. seqq. disc. 130. n. 37.*

**Præsumitur satisfactus de toto credito, si
potens de toto satisfieri, partem tantum rece-
pit.** *Aff. dec. 13. num. 20. 21. Maur. de solut.
cap. 14. 15.*

**Et solvens partem debiti non sibi præiudicat
respectu residui.** *Catan. dec. 83. nu. 16. nec re-
siduum agnouisse. 17. Gratian. disc. 570. nu. 31.
And. de elec. contr. 135. nu. 7. Rota dec. Bononi. 21.
num. 64. Canciol. alleg. 57. num. 12. Gobius consult.
74. num. 30. In re. ad. 90.*

**Sed debitor partem debiti agnoscendo clarè,
vel soluendo sortem debiti agnouisse censetur,
neq; in debitum soluit præsumitur.** *Rota dec.
688. num. 3. p. 2. rec. Vrfell. consil. 17. num. 67. Celfi
dec. 5. num. 4. dec. 98. num. 14. Vbald. dec. 578. nu.
6. D. Cacon. de passu. q. 36. num. 6. Gobius consult.
74. Gallus de Fructibus disp. 10. art. 2. n. 68.*

**441. Solutum indebitum pro Vuisis, extinguit
ipsum sortem.** *Hodiern. ad Surd. dec. 328. nu. 1.
Scoppa ad Gratian. dec. 126. num. 24. Non re-
ferunt ad causam, quam excedunt partem so-
lutionum. Ansaldo de commerc. disc. 83. n. 39.*

**442. Solutio facta pro residuo, arguitur totum, &
integrum debitum fuisse solutum, si ad sal-
dum.** *Grass. de except. except. 25. nu. 16. Gratian.
disc. 486. nu. 34. Rota apud Merlin. de pign. dec. 52.
num. 11. dec. 94. nu. 20. dec. 141. nu. 13. post Con-
ciol. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 29. num. 4. D. Roma-
m. iur. nu. 13. seqq. Olea de res. sit. 6. Mofcell. nu.
33. Card. Luca de cred. disc. 105. num. 7. Valenz. conf.
21. nu. 23. seqq. Pegaf. ad ord. Portugal tom. 1. tit. 1.
§. 42. gl. 160. nu. 4. Borden. collat. 17. nu. 8. R. Ma-
rin. lib. 1. c. 75. nu. 4. Canaler. dec. 218. nu. 2. Rota
post Merlin. de pign. dec. 94. nu. 20. Otobon. dec. 201.
nu. 21. Rota dec. 72. nu. 12. 14. p. 10. rec. Card.*

*Luca de legat. disp. 7. nu. 6. Affolm. ref. 69. num. 3.
Stauban. §. 2. obf. 3. nu. 3132. Rota. ref. p. 21. nu.
19. lib. 1. Rota gen. dec. 132. Idem Rota de Bonag.
Mercat. ann. 200. Rota post Constantin. ad statum.
Vrbis dec. 21. nu. 10. dec. 95. nu. 15. de iur. 102. nu. 2.
At ante. 4. nu. 5. 16. Mofcell. conclus. 361. 15. 149.
nu. 6. seqq. Maur. de si. iur. p. 2. scil. 3. c. 2. Sabell.
resol. 26. nu. 16. seqq. Rota p. 3. rec. dec. 85. de ar-
bit. claus. 108. vbi limitat. Idem Sabell. §. solutio
nu. 20. seqq. num. 1. Gratian. disc. 3. nu. 2. seqq.
disc. 486. nu. 34. disc. 570. nu. 33. disc. 581. 716. nu.
22. seqq. Rota p. 11. d. c. 172. & dec. 272. nu. 17. Se-
cus si essent diuersa computa. p. 9. rec. dec. 54.
Vide Rotam p. 15. rec. dec. 364. nu. 7. seqq.*

**Secus si sic soluit fideiussor, nam censetur
solutum non ab ipso, sed à debitorē.** *Olea de
cess. 6. Mofcell. ann. 37. D. Romaguer. ad Canciol.
ad statum. Eugub. lib. 2. rubr. 29. nu. 16. 18. Card. Luca
de credit. disp. 107. nu. 8. Olea sup. nu. 34.*

**Quod solutio facta ad complementum to-
tius crediti, vel pro saldo, & tunc receptio
creditoris liberat debitorem pro integra sum-
ma debita.** *Grass. except. 25. num. 16. Gratian. disc.
486. num. 34. Rota post Merlin. de pign. dec. 52. num.
11. dec. 64. num. 20. dec. 234. nu. 13. Rota. dec.
344. num. 18. Canciol. ad statum. Eugub. lib. 2. rubr.
29. num. 4. seqq. vbi D. Romaguer. num. 12. seqq.
Olea de res. sit. 6. Mofcell. num. 33. Balm. §. 1.
de collect. q. 102. num. 8. Card. Luca de cred. disc.
105. num. 7. Valenz. conf. 21. num. 23. Borden. col-
lat. 17. nu. 8. D. Borgià contra Fabr. tom. 1. lib. 2.
c. 7. num. 8. Affolm. ref. 69. pignus et leges Po. tog. il-
lam. x. tit. 1. §. 43. gl. 160. nu. 4. Monald. dec. 281.
num. 3. Sed creditor potest probare contrarium.
Olea sup. num. 38. Caracciolo dec. 6. Amat. ref. 97.
Ar. de solut. c. 16. Diximus sup. n. 53.*

**Sed petens Restum videre esse satisfactus de
reliqua summa.** *Bart. in litem. ann. 2. ff. re.
amot. Parladar. quotid. c. 1. p. 5. §. 1. num. 20. Ma-
seard. ouel. 980. num. 20. tonel. §. 1111. num. 20.
Thom. Valas. alleg. 1. ar. tom. 1. alleg. 76. num. 19.
Curia Philip. tom. 2. d. 2. c. 7. num. 33. Gratian. disc.
486. nu. 34. seqq. & disc. 570. nu. 33. & seqq.*

**Verum si dicitur: soluere pro residuo, nam
tibus solutionibus prius factis, probatur reli-
quum soluit, sed solutiones, non probatur fuisse
factas per ipsum.** *Lazar. conf. 65. Gratian. disc.
570. num. 33. Fontan. ll. de passu. cl. 14. gl. vnic. p.
1. num. 35. Anot. ref. 97. num. 9. 10. Rota. dec. 197.
num. 7. p. 10. rec. D. Gobius consult. 74. num. 19.*

**443. Licet solutio non præsumatur, nisi probetur.
Vbald. dec. 181. nu. 6. dec. 179. num. 2. dec. 105. nu.
9. D. Beniell. conf. 100. nu. 8. Celfi. dec. 268. nu. 1. dec.
281. nu. 1. dec. 98. nu. 1. dec. 133. n. 1. 10. 5. Gobius
consult. 68. præsumitur ex duratione tempo-
ris. Vrfell. & Aff. dec. 13. Menoch. pref. 135. n. 20.
seqq. lib. 2. & lib. 2. pref. 91. Ger. Spin. conf. 17. nu.
26. Penis. dec. 11. nu. 2. Vrfell. consult. 23. nu. 16.
Medic. dec. 85. nu. 9. seqq. Merito. dec. 124. nu. 23.
Carena ref. 108. nu. 6. D. Hodiern. contr. 13. nu. 38.
seqq. Rota p. 10. rec. dec. 225. nu. 17. seqq. & p. 14.
dec. 478. p. 17. dec. 379. nu. 18. Cyrim. de iur. 280. Mer-
lin.**

lia. contr. 87. Merenda contr. 18. D. Galea. contr. 14. lib. 2. D. Fantanell. bibliot. verbi. Tacurnitas fol. 705. Andreal. contr. 31. 8. num. 13. 14. 15. contr. 135. contr. 57. I. eann. Baptista T. boi. in comp. pa. 3. verb. solutio. Pratus tom. 3. disc. 8. & obser. 5. 6. Larab. conf. Carena ref. 108. Paitell. dec. Card. Luca de cred. disc. 129. num. 3. 5. de empt. disc. 43. n. 11. & 12. vbi declarat. Anfeld. de commerc. disc. 16. n. 17. Prati. disc. 8. n. 6. Roto dec. 95. num. 5. post P. reol. de transact. Palma cons. 93. n. 18. Rotta disc. 155. num. 2. 141. n. 16. post mille Nos ad Rott. cons. 7. n. 30. lib. 3. Mollino. alterat. 19. num. 26. 58. n. 10. idem Rotta disc. 93. num. 39. 42. Cirac. disc. 16. num. 55. Maar. cap. 17. 18. Sabell. solutio n. 7. 1. 49. Pollus dec. Bonon. 30. num. 69. 70. Item Cirac. disc. 16. num. 22. seqq. Vbold. dec. 178. num. 3. dec. 178. n. 3. der. 181. n. 7. D. Seniel. cons. 100. num. 18. seqq. Gobius cons. 68. num. 7.

Solutio non facta per annos Triginta, non facit quod præsumitur solum debuit, sed solum operatur, quod pro exactione illius non comparat via executiva, quæ inducitur per clausulas; quod possit exequi more pensionum domorum Civitatis Neapolis: per licentiam ingrediendi, & capiendi propria autoritate: per licentiam datam creditoribus sine iudicii solemnitate. Calar. de process. execut. c. 5. p. 1. R. Sanfel. qui approbat. 2. & 3. modis dec. 312. num. 14. Nam infra dictos 30. annos fiunt duo præcepta debitoris, quod soluat, alias exequatur realiter tantum. D. Merula. contr. 66. num. 5. lib. 2. Carlenal. de iudic. lib. 1. tit. 1. disc. 2. q. 7. sect. 3. num. 913.

Etiā contra hæredes debitoris. R. Sanfel. sup. Staiban. ref. 84. num. 16. 18. Et necdum ad instantiam creditoris, sed etiam sine cessionarij. Idem num. 3. 4. 5.

Sic pactum exequiūum de iure communi spatio 30. annorum præscribitur. Carlenal. sup. lib. 1. tit. 3. disc. 4. num. 15. Ea ratione, quia executio expeditur officio iudicis, quod rano tempore præscribitur, pro ut quilibet actio personalis, vel realis. R. Capyc. Latro dec. 58. num. 14. Barbof. de pens. p. 2. q. 17. num. 4. Carlenal. sup. num. 15. & tit. 1. disc. 7. n. 5. 18. Gizz. ad Capyc. Latro. dec. 58. vbi Masfrella. Affi. dec. 245. inf. de. R. Ponte dec. 15. num. 14. Cartar. dec. 120. P. Affi. contr. 47. num. 15. Olea de cess. iur. tit. 6. q. 4. Concial. ad statut. Eugub. libr. 3. lib. 2. nam. 27. vbi D. Romaguer. num. 80. Redoer. cons. 8. num. 16. Card. Luca de cred. disc. 117. n. 4. disc. 131. n. 5. Ab Eccles. lib. 107. num. 30. lib. 1. Brill. ad consuet. Neapol. c. 3. num. 90. seqq. Concial. de hæred. art. 1. num. 225. seqq. D. Capon. contr. 46. num. 12.

Per legem Hispanicam, 63. Tauri. spatio decem annorum præscribitur etiam in annuis redditibus, tam præteritis, quam futuris. Gomez. in d. l. num. 2. inf. p. Affi. sup. num. 27.

Verum si post præscriptum pactum executum solvantur tertij Capitalis non iuvat ad continuandum in via executiva. Addit. ad L. Tom. 1.

donif. dec. 51. Cancer. var. tit. de præscript. c. 15. num. 32. & seqq. Nos ad Rott. cons. 40. num. 22. 23. lib. 2.

Solutio facta per correum debendi annui introitus per 30. annos, & nihil sit solum per alium correum, an sit præscripta via executiva contra illum, qui non solvit, Non. Staiban. ref. 82. ad tex. l. f. n. C. de daab. reis.

444 Solutio potest fieri à quocumque, etiam inuito creditoribus teluctanti, & liberat debitorum l. solvendo ff. de negot. gestis. l. solutionem ff. de solut. l. solvere. ff. de in princ. Instit. quib. modis tollit obligat. Scacc. de commerc. §. 2. gl. 5. q. 3. d. num. 77. Cirba dec. 91. num. 1. Anendan. de m. tu lib. 2. c. 24. num. 12. Cene. de cess. iur. 105. Borrell. in summa dec. 100. 3. tit. 14. n. 1. Olea de cess. iur. tit. 4. q. 3. n. 17. Hann. ref. lib. 3. tit. 8. q. 2. Idem. Gurr. abs. 82. n. 3. Dyd. Herald. abs. ru. & eman. dat. cap. 24. Nov. cap. 5. 25. Gratian. disc. 150. num. 25. disc. 8. num. 78. Tuse. lit. 5. cons. 352. Andreal. contr. 70. n. 2. declarat. n. 18. Sporell. dec. 117. num. 4. seqq. G. r. Spin. cons. 18. Carlenal. de iudic. lib. 2. tit. 3. disc. 35. n. 4. seqq. Scoppa ad Gratian. dec. 108. n. 3. Merlin. de pign. lib. 4. q. 76. nam. 2. De xort. dec. 91. Hermosill. gl. 4. 1. tit. 3. num. 49. Etiam debitor ignorans, & inuito. Catand. dec. 4. num. 67. 68. Duximus sup. n. 259. Brannem. in C. fal. 482. 483.

Verum si solutio fiat debitor inuito, licet illum liberet, non tamen adversus eum habet actionem negotiorum gestorum. Beltramin. ad Ludov. dec. 111. num. 8. in fine. Cyriac. contr. 33. num. 45. Osold. ad Douell. lib. 15. com. c. 16. lit. E. Herring. de fideiuss. c. 25. n. 86. Acticio. de solut. c. 35. num. 19. Nig. de except. c. 2. §. 1. Tonnent. qq. iur. c. 32. n. 1. 18. Vander. Hoog. sug. 37. Olea de cess. iur. tit. 4. q. 3. nam. 17. Secus si eo non inuito. Idem Olea tit. 5. q. 3. n. 40.

Verum Dominus directus non debet ab alio quam ab emphyteuta, si ipse nolit, pensio nem accipere. Surd. dec. 174. num. 32. & dec. 180. n. 10. Cyriac. contr. 59. n. 2. Grai. in disc. 8. n. 8. Palaf. post Tracl. de iure embp. ad l. 2. n. 19. Acticio. de solut. c. 33. num. 13. Farinas. in repe. tor. de contrah. §. 33. n. 14. Merlin. de pign. lib. 4. q. 76. n. 8. Vacuinus de pign. lib. 5. cap. 13. n. 3. Nig. de except. c. 2. §. 22. qui limitat si solutio fiat per amicum. Ludovic. dec. 33. n. 3. Cirba sup. n. 5. Olea de cess. iur. tit. 4. q. 3. n. 18.

445 Solutio debet fieri de toto debito, alijs creditor recipere non cogitur. L. 1. m. §. Lurici ff. de usuris in p. de commissi, in princ. ff. de usuris. Roderic. Xuat. in l. post rem in d. q. 5. fol. 362. Cald. de empt. c. 29. num. 50. Staiban. obs. 80. num. 2. 4. & seqq. Causar. var. c. 2. num. 5. Curia Philip. tom. 2. lib. 2. num. 22. Perera dec. 42. num. 4. nam particularis solutio multa incommoda offert. l. plani ff. famul. r. c. ff. de. Surd. dec. 186. num. 2. & ibi Ho dien. & Conial. Larrea alleg. 88. num. 7. Schifard. lib. 3. tracl. 2. q. 14. circa med. Palaut. illustr. lib. 2. tracl. 4. c. 4. num. 36. seqq. Franch. dec. 203. num. 3. Causall. q. 784. num. 10. Palaf. de iure embp. tit. 2. a. 15. Acaffa de primil. cred. reg. 2. empl. 7. n. 65. Maar. cap. 30.

Gratian. dife. 535. num. 45. q. 4. dife. 636. num. 11. 12. D. Garter. de compensat. q. 6. num. 6. lib. 1. q. 4. num. 2. lib. 2. Gobini. consil. 74. num. 14. S. taiban. obs. 80. an. 24. 26. Merlin. de pign. lib. 4. q. 81. num. 80. 90. lib. 5. q. 2. nam. 25. S. ammat. contr. 39. num. 34. Olea. de cess. iur. tit. 3. q. 1. 2. num. 20. Barbof. axiom. 2. 10. n. 4. Secus volente creditori, nam debitor pro parte liberatur. D. Garter. d. q. 4. num. 15. lib. 2. Gobini. sup.

Si verò sint diuerſæ partiæ, debitor poteſt vnam ſoluere, & extinguitur hypoteca quo ad illam. *Merlin. de pign. lib. 4. q. 8. 3. n. 99. & ſeqq.*

Sic etiam ſi vna ſit liquida, alia non, nam tenetur recipere liquidam. *Rice. dec. 130. n. 12. p. 2.*

446 Solutio facta per Tutores nomine pupillitiam ſine iudicio decore, valet. *L. Latus. §. metela, & §. ſi ſiſſ. de admin. tut. T. 17. q. 4. de reſt. legat. §. 1. gl. 18. num. 93. Cold. in ſiſi curatore. verb. laſti. num. 38. & ſeqq. C. de integr. reſt. in cor. D. Polmo alleg. 332. n. 22. & alleg. 336. 4. 33.*

Et conſtituit creditori in quaſi poſſeſſione exigendi contra pupillum. *Rota Rom. dec. 54. num. 6. dec. 55. num. 1. dec. 1. 6. num. 25. dec. 57. 22. p. 2. poſt Conſtanſin. ad ſtatut. Vrbis.*

Et generaliter vnica ſolutio conſtituit illum, cui ſoluitur, in poſſeſſione exigendi. *Rota dec. 55. num. 1. poſt Conſtanſin. ad ſtatut. Vrbis. Vel ſaltem dum. D. Roſa conſil. 21. num. 7. Vbi dicit etiam ſi illæ dum eſſent factæ à Terſio, quod Nos intelligimus, ſi non eſſent factæ in fraude præſentis debitoris, adhuc, vt creditor acquireret poſſeſſionem amiſſam.*

447 Solutio facta à debitoribus creditori poſteriori, neque à anteriore, non liberetur. *Debitorem. C. de pign. ad. ant. hac. ita. C. eo ſtituſ. ſic. §. non videtur. §. quib. mod. pig. vel hypot. ſolu. l. 1. C. de bit. vendit. pign. impet. non p. ſi. Valenz. conf. 56. na. 49. lib. 1. Bello. a. conf. 36. num. 6. G. ſum. de enſi. q. 34. num. 45. 45. Felicien. de enſi. tom. 2. lib. 3. c. 2. d. num. 14. F. a. ſancil. de poſſit. cl. 5. gl. 8. p. 7. na. 19. 57. ſeqq. S. algar. labyr. p. 1. c. 10. num. 43. ſeqq. & p. 2. c. 12. num. 22. ſeqq. Girba. d. c. 2. q. 4. num. 4. & dec. 61. num. 21. & dec. 104. num. 5. Maur. cap. 68. Rocca diſp. 147. an. 7. Merlin. de pign. lib. 5. q. 2. num. 19. 26.*

448 Inſuens in publica ſubſtantiæ de mandato iudicis, non debet decipi, nec aliquid dânum ſentire, & liberatur. *Gratian. dife. 36. n. 37.*

449 Solutio debiti fieri poteſt ante tempus, modo creditoris non interſit. *Gratian. dife. 8. num. 3. ſeqq. Cit. Philip. tom. 2. lib. 2. c. 7. num. 11. D. P. 173. in rit. 166. num. 7. Maur. cap. 9. 2. S. abell. §. debitor num. 52. F. rina. p. 1. tom. 1. dec. 253. an. 5. ſeqq. ſecus ſi interſit. ſoulai gl. 11. §. 8. num. 51. Vals. de par. tit. c. 2. num. 7. Poſt eſſe fieri ante tempus, maxime ſi ſolutionis tempus eſt adhuec debitoris gratia. *Hodier. ad Sord. dec. 120. d. num. 18. Petrus ſup. Fab. in Cleb. 8. tit. 29. deſu. 1. 4. d. ſalut.**

450 Facta anticipatè per conductorem Veſtigalium, cenſetur facta pro prima tandra. *R. Reuerſ. dec. 283. Vide Nos in ſuſ. d. 480. & ſeqq.*

Sed ſolutio anticipata non eſt veriſimilis. *Conſil. alleg. 12. num. 17. alleg. 57. num. 8. Rota poſt*

Merlin. de pign. dec. 44. n. 6. Et ſoluitioes factæ eodem die à Viro decocto, inuerſitantes iura, C. eo l. d. alleg. 57. na. 7. Barbof. alleg. 108. n. 7.

451 Soluens per decem annos continuos, non tenetur continuare, ſi non conſuet de titulo. *L. creditor. vbi gl. & Caſtr. & Loperis. C. de reſor. liſi centis annis, C. de poſſit. Gratian. dife. 362. num. 48. cum tempus non ſit modus diſſolutionis, aut inducendæ obligationis. l. obligat. num. ſer. §. placet de aſſen. Maur. de ſolue. c. 37. Caſtr. lib. 8. c. 39. Gratian. dife. 426. n. 48. & ſeqq. S. abell. §. ſolutio num. 28. No. ad inſ. 78. na. 6. ſeqq. lib. 2. Rocca. reſp. 61. tit. 2. R. Martin. lib. 1. q. 78. Flor. de Men. q. 2. lib. 1. & lib. 3. reſ. 23. na. 25. Caſtr. lib. 8. com. 12. n. 39.*

Et quamvis ſolutio ſit longioris temporis. *Gratian. & D. ſup. cit. 1. Et licet poſſet dici per ſolutionem longinquam præſumit nullum. L. de in rem verſo. §. de reſur. Tamen hoc ten. pa. debaret eſſe tale, cuius memoria non eſt hominibus initium. *Menoch. lib. 3. præſ. 121. an. 38. Et quamvis obſtare longuitas temporis, illa non obſtat, ſi ſolutio eſſet facta à perſonis, quæ non poſſunt eſſe præiudicium, vt ſunt Monaci, & ſimiles. L. cum de inſolent. §. ſiſi antem. §. de probat. Manica de tacit. tom. 1. lib. 3. tit. 15. num. 58. Menoch. lib. 3. præſ. 131. n. 4. Gratian. d. ſc. 441. num. 19. R. Martin. lib. 1. reſ. 78. num. 7. Meno. d. inſ. 39. an. 26. lib. 1.**

Vel quando titulus vitioſus appareat. *Cenar. in c. ſiſſ. ſor. p. 2. §. 8. num. 4. in 6. Men. d. præſ. 131. num. 49. lib. 3. Manica de tacit. lib. 3. tit. 15. num. 58.*

Ex quo vitioſo titulo mala fides oritur, quæ præſcriptionem, licet temporis immemorialis, non iuvat. *Crauet. anſ. 146. num. 1. Gobini. d. conf. 163. n. 17. lib. 1. Honded. conf. 81. num. 42. 17. q. Gratian. d. ſc. 441. na. 17. ſeqq. S. ſiſi. n. 53. nam. 5. decum. reſer. Coputa. dec. 304. num. 1. lib. 3. Man. ſiſſ. dec. 114. num. 40. ſeqq. Caſtr. lib. 12. num. 16. 19. 20.*

Nec in hoc caſu præſtatio hæc iuuaret, eniſ in poſſeſſione. *Paſſib. de manu. o. ſc. 42. num. 7. obſ. 147. num. 14. Gyll. lib. 147. num. 2. lib. 1. Maſcard. de probat. o. cluſ. 1175. num. 65. ſeqq. Fantanell. de poſſit. cl. 7. gl. 3. p. 10. num. 43. tom. 2. Rodere. de ann. reddit. lib. 1. q. 17. num. 22. Gratian. dife. 801. num. 27. & diſi. 870. num. 15. ſeqq. Cuncer. ver. p. 1. c. 19. num. 57. C. yrioc. contr. 10. num. 3. R. diuerſ. dec. 349. num. 5. dec. 351. num. 1. p. 1. & dec. 4. nam. 5. q. 2. S. ſeraph. dec. 1463. na. 2. Ludouſ. dec. 283. num. 5. h. 2. Rocca. reſp. 61. lib. 2.*

Si ad ſtatutum, quod præſcribatur ſolutio non facta per decem annos, non præſcribitur ſi conſtat de non ſolutione. *Anſald. de commerc. dife. 95. n. 17.*

452 Solutio præſumitur facta potius nomine proprio, quam alieno. *Gratian. dife. 150. num. 25. diſi. 962. num. 40. 124. num. 27. 750. num. 7. ſeqq. C. ual. r. dec. 462. num. 3. ſeqq. Maur. cap. 19. Pricol. conſil. 49. num. 14. ſeqq. Barbof. axiom. 2. 10. n. 6.*

453 Cedit in cauſam, & debitum vbi eſt ſidejuſſio.

luffo. *Anfald. difc. 65. num. 52.*

Verum fideiuffor foluens Capitale cum cef-
fione fuo fum ad fuum beneficium contra alios
confeufores, non poffit perire fructus ex
dicto Capitali, virtute primi contractus, qui di-
citur cuiusctus, *Rota dec. 96. ad id. post Ceor.*
de cenf. Rociu refp. 49. nu. 12. lib. 2.

454 Solutio ficta, & imaginaria operatur idem,
quod vera. *Gratia. difc. 214. nu. 29. 321. m. 14. Card.*
Luca de leg. difc. 42. nu. 35. de cred. difc. 40. nu. 31.
dife. 127. nu. 7. difc. 136. nu. 10. de fidel. in fumm. ar.
nu. 375. de iudic. difc. 40. nu. 13. f. om. gl. 22. §. 10.
nu. 38. D. Palma alleg. 334. n. 25.

455 Non poffit fieri ab eo, qui non eft hæres
defuncti. *Rota poff. Albit. de inftanti. dec. 21.*
nu. 8. Card. de Luca de cred. difc. 36. nu. 10. Rota
dec. 332. p. 13. & dec. 247. p. 14. rec.

456 Solutio facta à principali liberat fideiuffor-
em. *Gratia. difc. 310. nu. 34. D. Caton. dec. 11. n.*
2. Herring. de fideiuf. c. 20. §. 1. Diximus nu. 262.
Et ficut iuuat fideiuffori quoad liberatione,
ira debet nocere quo ad quafi poffeffionem co-
tra illum. *Scab. obf. 82. nu. 26. feqq.*

457 Confefio de recepto, an fit veraolutio, ita
vt ex ea fideiuffor poffit agere contra debito-
rem, fic, ita vt onus probandi contrarium in-
conftituent tranfit. *I. penult. vbi C. de folutio.*
Hend. conf. 71. n. 21. Rota Gen. dec. 1. in princ. Ma-
ffrilli ad P. de Gregor. de cenf. q. 5. num. 181. 182.
Atlanen. dec. 6. nu. 21. feqq. lib. 2. R. Confta. in l.
1. C. de fidel. vfor. num. 144. P. Afflic. contr. 21. num.
36. 17.

Pacta à Viro probat numerationem, quam-
vis ille fit debitis grauius, concurrentibus
coniecturis. *Conciol. alleg. 12. nu. 18. Rota apud*
S. alard. lab. dec. 3. nu. 5. Vbi tres enumerantur
coniecturæ promiffio dotis præcedens, præfta-
tio alimentorum, & iuramentum. Maffi. de
conf. ar. q. 31. n. 19.

458 Adiectus folutioni poffit recipere folutio-
nem, fed non poffit nouare, aut paci fci. *Gra-*
tian. difc. 401. num. 47. Card. Luca de cred. difc. 66.
nu. 2. 7. Not. ad Rociu. conf. 71. n. 13. 99. Al o-
grad. coner. 29. nu. 47. Oia de cef. in ar. 3. q. 6. nu.
35. Scaccone de commerc. §. 1. gl. 7. Vela differ. 2. 7. n.
3. Prat. obf. 63. Valentia Illuftr. lib. 2. traft. 3. c. 5.
nu. 9. fecus fi mutauit conditionem. Maria. ad
Renert. dec. 372. Not. ad Rociu. dec. 26. Not. de nul.
lit. Indic. rubr. 11. q. 28. Vbi tora materia, ad lo-
com illum recurrant DD. Lectores D. Roffi. fe-
leff. ca. 30. n. 35.

459 Hæres grauius ante reftitutam hæredita-
tem poffit recipere folutionem, & liberat fol-
uentem. *Gratian. difc. 636. nu. 8. 9. Card. Luca de*
cred. difc. 164. nu. 4. D. Palma alleg. 331. nu. 18.
feqq. & alleg. 334. nu. 22.

460 Solutio in qua moneta debeat folui, ad hoc,
vt liberet debitorem, difpant. *Gratian. difc.*
260. n. 28. difc. 567. Maur. de folui. cap. 26. 27. A.
fald. de commerc. difc. 33. Scoppa ad Gratian. dec.
201. num. 22. Luca ad Gratian. dec. 85. D. Gobius
de moner. q. 3. nu. 42. & feqq. D. Maffius confult.

391. D. Gatti conf. 10. nu. 20. conf. 17. nu. 12. 13.
Beniel. conf. 36. conf. 30. nu. 108. Idem Gobius can-
fult. 278. nu. 1. 6. Card. Luca de reg. 4. difc. 42. nu. 9.
de cred. difc. 140. nu. 12. difc. 66. nu. 9. difc. 91. nu.
28. de benef. difc. 89. nu. 17. Aliograd. contr. 76.
79. Antonell. de lib. legal. lib. 2. q. 21. nu. 27. &
lib. 2. c. 42. Nova. in rubr. lit. de p. uenit in Pr g-
matiels. Clarin. contr. 238. nu. 8. Hermosill. gl. 1.
128. rit. 5. nu. 3. 4. Sabel. f. foluita nu. 26. Not. ad
Rociu. dec. 33. 35. D. Pigant. ad Statut. Ferrar. rubr.
132. tom. 1. Thor. in comp. d. c. p. 1. 2. 3. f. 23. verb.
moneta. Fontana in Bibliote. a legal. p. 5. verb. mo-
meta. fol. 147. feqq. C. Afflic. & Sabel. moneta.
Ad illos recurrant DD. Lectores, Nam Nos
hic non facimus Tractatum de monetis, fed di-
cimus tantum aliqua de folutione, per monetas.

461 Moneta fi fuerit mutata in valore, fiue cir-
ca bonitatem intrinfecam, vel extrinfecam, ad
quem fpectet periculum damni, & lucri, an ad
creditorem, vel ad debitorem. *Ben. & Aly in l.*
Paulus. ff. de falut. Card. Tufi. lit. ff. cent. l. 3. 49.
Caball. conf. dec. 103. lib. 3. Antonell. de temp. le-
gal. lib. 1. c. 42.

462 Vera conclusio eft, quod fi mutatio con-
tingat circa bonitatem intrinfecam, debet fol-
ui fecundum tempus debiti contracti, *D. Pah-*
m. alleg. 147. nu. 1. contra n. 2. Diximus nu. 4.
6. Bril. dec. 152. 156. etiam circumfcripta mora
debitoris; fi vero circa bonitatem extrinfecam,
& fic in valore, & non in materia, vel pondere
ante debitorem moram, nocet, & prodest credi-
tori, cum hoc fecundo casu tempus folutionis,
in primo ante, tempus contractus fit attenden-
do. Caball. d. conf. dec. 103. 7. bef. in Tract. de
augm. & dimin. monet. per totum Gabriel. com.
cont. lit. de folui. concl. 1. & feqq. Rota p. 4. rec. dec.
42. com. 2. Pancerol. var. l. lib. 1. c. 73. Gratian. &
Luca difc. 31. 41. 7. 560. Zach. de falut. q. 16. Chri-
ftum. de i. vol. 3. Fachin. contr. lib. 1. c. 9. feqq. Paul.
Rub. in annot. ad dec. 67. p. 9. rec. Rota dec. 398. p.
rec. Luden. dec. 42. num. 1. Baras. & add. dec. 616.
Cyride. contr. 388. n. 10. Gratian. & Luca difc. 284.
Antonell. d. c. 42. nu. 3. & feqq. vbi nu. 9. dicit ex
pluribus non poffe à debitore folui in moneta
reprobata, maxime fi fuit in mora, & mora, 14.
vbi nu. 15. limitat fi debitor fuit in mora, poffit
Afflic. dec. 194. nu. 3. T. bef. dec. 174. nu. 4. & alio.
Touart. qq. civil. q. 1. p. 18. Berl. lib. cancl. p. 3. com.
36. & dec. 152. 156. R. Renert. dec. 333. 336. &
dec. 473. & 474. vbi R. Maria. Hedlern. ad Surd.
dec. 237. Auent. Robert. rerum indic. 16. lib. 1. c.
18. lib. 4. Gixx. ad Cap. Lat. dec. 48. Cyride. con-
tr. 620. Baras. dec. 616. 790. Larrea dec. 12. feq.
Not. ad Rociu. dec. 33. nu. 17. Andreol. contr. 151.
Thor. in comp. dec. verb. de pofitum Capitalis p. 3.

463 Quod moneta fit foluenda fecundum va-
lorem de tempore folutionis. *Rota dec. 135. nu.*
2. p. 2. rec. & p. 11 dec. 13. nu. 10. Luden. dec. 42.
Benintend. dec. 39. Buer. af. dec. 85. 86. 87. 1. b. 1.
Rota in Capuana penfionis 16. Marti 1617.
coram Veroſolio, & Alcentina Vicaria 10.
Ian. 1620. pen. & vlt. apud Fencon. ad Statut. Præ-
bit.

his, Rul. Rubin amot. ad dec. 67. p. 9. rec. Sabell. §. mutatio n. 1. Rota p. 9. rec. d. 398. p. 13. dec. 15. n. 6. Gubius de monet. q. 4. §. Rota n. 16. rec. 22. §. 230. & dec. 309. 362. dec. 394. p. 17. dec. 333. maxime Canonis, seu pensionis, D. Palma alleg. 146. n. 7. 10. Rota dec. 7. num. 16. post Constantin. ad Statut. Urbis.

Maxime si tempore hoc non appareat de valore monetæ conveniæ, nam solutio est faciendi de moneta vuali. *Vin. op. n. 516. num. 4. Surd. cons. 335. num. 15. Cenc. de cessib. c. 2. q. 4. art. 4. num. 9. & seqq. videndi Canall. q. 73. 3. Surd. dec. 227. Gratian. & Luca dise. 11. Farinac. dec. 579. Serafin. dec. 941. Misfungen. cent. 4. obf. 1.*

464 Moneta promissa, vel pretium intelligitur de vuali, & frequentari in loco contractus. *Menoch. lib. 3. pro. 76. Tuse. lib. 1. c. 1. cons. 349. Sabell. §. legatum. n. 65. non solutionis. Cenc. de cessib. p. 2. c. 1. q. 4. art. 4. n. 39. seqq. Marefcot. v. lib. 1. c. 94. n. 2. 3. Serafin. dec. 944. n. 2. Antonell. de loc. legal. sup. num. 27. seqq. vbi n. 29. 30. limitat in legato, ut attendatur locus solutionis, non testamenti conditi, & n. 17. dicit attendi valorem tempore testamenti post Ciriac. contr. 391. n. 17. & seqq. Affl. dec. 194. num. 2. Marefcot. lib. 1. cap. 94.*

Quod locus contractus intelligitur vbi est facta conventio, non vbi est factum instrumentum. *Bertraz. de censuris. fo. gl. 12. n. 7. Hosterna ad Surd. dec. 227. num. 4. D. Petra in rit. 166. num. 12. & r. 196. num. 13. disputat si venditio anni introitus pro capiti aliduc. mille receptorum in sexenis, cum pacto, quod in casu extinctionis, seu reemptionis foris principalis fiat restitutio in iisdem, & sub eadem bonitate intrinseca, & extrinseca, pondereque currente tempore contractus, pactum est validum.*

An dos debeat restitui per monetam tempore contractus, vel restitutionis, tempore contractus. *Affl. dec. 194. & aliqui Addecer, Peregr. conf. 13. Koppén. dec. 2. Berlieb. concl. 36. num. 6. Rom. 2.*

Contra *Affl. Serafin. dec. 511. Scacoe de commercio. §. 1. gl. 5. num. 148. Guid. Papa. dec. 493. Sixtin. de regul. lib. 2. c. 7. num. 148. Larrea dec. 11. num. 37. dec. 13. num. 2. Vissl. ad. Affl. d. dec. 194. Moutan. de regal. verb. Moneta. n. 10 fol. 81. D. Petra in rit. 167. num. 15.*

Sed monetarum valor excessivus, & currente tempore contractus non debet attendi. *D. Gubius consule. 72. n. 29.*

465 An possit folui vnum genus monetæ pro alio, videl. argentæ pro aurea recepta, maxime in mutuo, Sic, dummodo sic eadem æstimatione. *Frankh. dec. 308. Raudens. lib. 1. cap. 64. D. Petra in rit. 197. num. 14. Gratian. dise. 58. num. 29. Salgad. Laby. p. 2. c. 8. n. 48. contrarias opiniones refert Diana p. 8. tr. 7. resol. 19. Sabell. §. fulu. n. 10. Quod non Caroc. dec. 53. Koppén. dec. 55. n. 1. p. 1. Larrea dec. 22. 23. vbi decimum refert. Marefcot. dec. 7. Secus si illa non extet nam tunc datur noua, ad valorem antiquæ. *Cartar. dec. 134**

Canale. dec. 16. n. 46. p. 2. Myfing. obf. 4. cent. 4.

466 Periculum depositi propter mutationem monetæ ad quem spectat. *Aurum. d. donat lib. 2. c. 25. num. 97. & seqq. vbi vixingon inter depositum, regulare, & irregulare. Bari. Gram. consil. 10. 17. 18. & 19.*

467 An possit folui moneta de proximo reprobanda, & alia. *Gubius tract. de monet. q. 3. Gubius de Vauces. negat. at l. b. 2. c. 4. art. 13. & 14. & lib. 5. c. 3. art. 4. obf. de fidei. fectis. & signis. dist. 63. Non, si debitor sciebat. *Grat. an. dise. 260. num. 19. seqq. Antonell. d. lib. 1. c. 42. num. 31. vbi n. 33. secus si ambo sciebant. Item si adesset murmur mutationis attenditur tempus solutionis. Cenc. de cessib. c. 2. q. 4. art. 4. n. 29. Barbof. voto 80. d. num. 36. Olea de cessur. l. 1. c. 6. n. 61.**

De mutatione intrinseca, & ex trinseca. *Gubius d. tract. 3. q. 5. Vbi de bonitate intrinseca, & extrinseca. *Vin. op. n. 512. seqq. Gratian. dec. 185. vbi Luca, & Scoppa.**

In legibus, & statutis attenditur tempus solutionis. *Gratian. dise. 51. num. 13.*

Condemnatus per sententiam, debet solvere de moneta currenti tempore executionis. *Affl. dec. 194. num. 2. Idem in laudo, post alius. Antonell. d. c. 42. num. 5.*

Si sit conventum expressè, ut certa moneta solvatur, illa prorsus in eadem forma est restituenda. *l. 1. ff. de pactis. maxime si ad sui iuramentum. *Gud. Papa dec. 493. vel iuramentum eius valor, seu æstimatione tempore solutionis faciendæ. *Pecula d. c. 5. num. 3. Cyriac. contr. 338. num. 13. seqq. Antonell. sup. num. 21. 22. D. Barry contr. 77. num. 34.***

In pensionibus attenditur æstimatione de tempore gratiæ, seu relevationis pensionis. *Rota dec. 488. num. 1. §. 4. tom. 2. rec. Barrot. dec. 428.*

468 De Florentis in obligatione, qualiter sit monetæ inagineræ quid, & quantum pro illis solui debeat, nempe de qua moneta, & ad quam rationem. *D. Gubius consule. 138. Tonnat. resol. tom. 1. lib. 2. cap. 1. eum seqq. & tract. de pension. cap. 40.*

Si sit conventum, quod solutio fiet de moneta currente, non exprimendo ad quod tempus monetæ cursus sit referendus, debitor non potest cogi, ut soluat monetam currentem tempore solutionis faciendæ. *Cenc. in p. rit. 4. n. 6. Rota post eundem dec. 214. num. 7. seqq. Et Bancheius, qui recepit monetam vnius forme, potest solvere in alia moneta. *Tbor. in comp. dec. verb. moneta. tom. 2.**

Si sint due; pecies monetarum in commercio hominum, una maioris valoris, altera minoris, censetur obligatus solui et in minori. *Rota apud Cenc. dec. 221. n. 1.*

Si debitor bona fide, ac integrè soluerit creditori non contradicenti vnam speciem, monetæ loco alterius, quæ erat in obligatione, non potest cogi in posterum ad solvendum, nisi in illa specie, quam debitor solvere consuevit, etiam si talis observantia non fuerit legiti-

me

- mè præscripta. *Barbo. in c. Olim. num. 2. de censib. Rota post. Cenc. de cens. dec. 221. n. 4. Cenc. de cens. p. 2. c. 2. q. 4. art. 4. num. 31. seqq. Antonell. sup. n. 26.*
- 469 Deducta moneta in obligationem vbi potest haberi, in ea est facienda solutio. *Card. Luca de reg. iud. c. 114. n. 2. d. c. 126. num. 4. de emphyt. d. c. 77. num. 3. de alienat. d. c. 10. num. 3. de cred. d. c. 140. num. 12. de pens. d. c. 34. seqq.*
- 470 Moneta nouiter cussa soluenda est pro veteri in tanta quantitate, quæ veterem augeat. *Card. Luca de reg. iud. c. 126. num. 5.*
- 471 Reseruata pensione in scutis monetæ regionis, super Ecclesiâ existente in Prouincia, Calabria, an debeatur in Scutis Regni Neapolis, vel in illis Regni Siciliae vltra. *Card. Luca de reg. iud. c. 127. de pens. d. c. 34. c. seqq. d. c. 84. num. 8. num. sum. n. 90.*
- Valor monetæ imaginariæ attenditur de tempore contractus, non autem solutionis. *Card. Luca de reg. iud. c. 128. num. 4. de pens. d. c. 34. num. 8.*
- Secus vbi agitur de moneta vera. Idem *Card. de emphyt. d. c. 78. num. 3. de pens. d. c. 34. seqq.* non recipit alterationem. Idem *de pens. d. c. 35. num. 5. 8. vbi declarat.*
- 472 Augmentum, vel alteratio cuius commodi, vel incommodi cedat. *Card. Luca de emphyt. d. c. 78. num. 3. seqq. de legat. d. c. 68. de alien. d. c. 10. num. 3. de cred. d. c. 68. num. 24. d. c. 92. num. 19. d. c. 140. de benefic. d. c. 89. num. 6.*
- 473 Specificatio, & expressio in aliqua dispositione dicitur stare demonstratue, non autem certatiue, nec impedit augmentum, sed decrementum intrinsecum. *Card. Luca de reg. iud. c. 114. num. 3. de cred. d. c. 140. num. 8. 9. de pens. d. c. 34. num. 7. d. c. 53. num. 13. d. c. 36. num. 4. de pens. d. c. 84. num. 8.*
- 474 Censui cuiusmodi quando fieri debeat iuxta valorem monetæ currentis, non autem de tempore impositionis. *Card. Luca de alien. d. c. 10. num. 3. de pens. d. c. 34. n. 6.*
- 475 Currentis in regione, licet inferioris materię recufari non potest à creditore. *Card. Luca de cred. d. c. 139. num. 6. d. c. 140. num. 12. vbi declarat.*
- 476 Valor monetæ patriæ testatoris, an loci conditi testamenti sit attendendus. *Card. Luca de legat. d. c. 40. ex n. 6. de fid. d. c. 34. n. 13.*
- 477 Inter plures monetarum species attenditur minor. *Card. Luca de pens. d. c. 36. num. 4.*
- 478 Solutio monetæ male probata præscribitur 30. annis contra seculares, 40. contra Ecclesiasticam. *Gobius de monetis. q. 8. n. 10. seqq.*
- 479 Solutio præsumitur facta de moneta, quæ debebatur. *Gobius de manut. q. 6. num. 88. Vbi tempore contractus. num. 109.*
- 480 Solutio promissa in Pascha, vel Natale, beneficium die octaua Paschalis, vel Natalis, quia tunc octaua venit Festo Paschalis, vel Natalis, vbi nullum aliud tempus fuit præfixum ad soluendum. *Cyriac. contr. 158. lib. 1. Antonell. de temp. legal. lib. 4. c. 3. num. 21.*
- Sic promittens se obligauit ad decem intra certum diem, die adueniente conueniri potest, ac si de præsentis se obligasset. *Idem Andr. ad Specul. de obligat. c. sol. i. in rubr. Castill. com. lib. 2. c. 3. Affl. dec. 60. Boc. dec. 183. num. 7. Tapat. tit. 511. Parladore. lib. 2. quod. c. fin. 1. p. 6. 11. ampl. 6. Mier de maior. 2. p. q. 40. num. 3. T. bor. p. 4. comp. dec. verb. p. omittens. Neguerol. alleg. 3. 1. num. 130. ex Gratian. Sord. Ponte, & alijs Molin. cen. 1. contr. 4. num. 20. Olea de cess. iur. tit. 1. q. 6. num. 2. Vide Nos sup. num. 449.*
- 481 In censu affrancabili valet pactum, quod per duos menses ante affrancationem, denuncietur restitutio capitalis. *Ronit. dec. 33. Cenc. de censib. q. 103. num. 19. R. Capye. Latr. dec. 24. num. 1. Salgad. latr. p. 2. c. 29. n. 8.*
- 482 Sed si fuerit facta denunciatio, sed fuerint elapsi illi duo menses, teneatur iterum denunciare, *l. si per emptorem, §. quod si fundum, vbi Cast. ff. de alim. empt. R. Marin. lib. 2. ref. 84. num. 14.*
- 483 Et debitor debet deponere non solum, siue cum pensionibus decursis, sed etiam pensiones decurrentes per duos illos menses post factam denunciationem, pro futura census redemptione. *Dnard. de censib. lib. 2. c. 6. q. 8. post Cenc. de censib. p. 3. c. 1. q. 3. art. 9. num. 43. in nouis. q. 103. contra Gratian. d. c. 8. num. 30. c. seqq. qui loquuntur in terminis bullæ Pij V. vbi expressè est appositum in §. 6. ibi: cum verò irraditione preni redditus extinguendus, volumus per bimodis ante, &c. Olea de cess. iur. tit. 1. q. 6. n. 61.*
- 484 Facta dicta denunciazione, per duos menses ante redemptionem census, nulla est illius redemptio, nisi vi census non impediantur. *Dnard. sup. q. 11. Cenc. d. q. 103. num. 20. Salgad. sup. num. 48. 49. Latr. dec. 15. 16.*
- 485 Quod si debitor vult ante dictos duos menses solvere, & depositare quantitatē debitam cum viuris decurrentibus per illos menses duos, admittitur. *Gratian. d. c. 6. num. 3. Cenc. de censib. q. 1. d. num. 43. ex ratione, quia pactum illud, quod debitor teneatur denunciare per duos menses ante solutionem est introductum fauore creditoris, ad hoc vt non teneat pecuniā orisum, donec faciat emptionem, sed quando debitor depositat interesse decurrendum per illos duos menses, cessat creditoris interesse, ergo, &c. Olea de cess. iur. tit. 1. q. 6. n. 59. Secus si esset timor mutationis monetæ, nam nunquam posset creditori compelli ad recipiendam pecuniā, vt decisum refert Latr. dec. 15.*
- Contra subsistit *Salgad. sup. num. 63.* nam dicit ipse: existente valido pacto non redimitur, nisi præcedente monitione per bimodis, sequitur per necesse debitorem aliter deponere, renuente creditore, nullatenus liberari, nec censum extinguere, sed adhuc per bimodis durare, quia attento pacto iussit recusat pecuniā, & depositum recipere, nam pacta non sunt

sunt seruanda, *Gamma dec. 337. num. 4. Sord. dec. 203. Castil. tom. 4. contr. 45. num. 41. D. Petra in m. 166. num. 7.* Vbi quando possit fieri solutio anticipata. Nos late in add. ad *Ron. d. dec. 33.*

Et dicitur depositum factum incongruo tempore quando est factum ante tempus adiectum solutioni, fauore creditoris, *l. cum, qui alias, ff. de ann. legat. Gomez var. tom. 2. c. 17. num. 27. Maur. de solut. c. 92. num. 2. Hermosill. l. 2. tit. 13. gl. 4. ex n. 77. tom. 1.*

Maximè si ante tempus solutionis adest rumor mutationis monetæ, & sic solutio offerret damnum creditori, *Larrea dec. 15. Capon. de passu qu. 34. num. 37. Barbo. voc. 80. d. num. 36. Gafin. de censu. qu. 53. num. 74. Hermosill. l. 2. tit. 3. p. 5. gl. 4. d. num. 59. Oleo de cessant. tit. 1. q. 6. n. 61.*

486 Denunciatio prædicta dedit fieri principali creditori, & non procuratori, *Dnard. sup. qu. 5.* Sed absente creditore, & non existente procuratore, debet fieri per edictum, *Salgad. sup. num. 92. 93.*

487 Denunciatio debet fieri apud Iudicem, debitorum. *Dn. ord. q. 3.*

488 Recepta forte principali, quando peti possint accessiones ciuiles, & naturales, *Gratian. disc. 244. n. 33. 34.*

Et conuenio super forte comprehendit accessoria, & vsuras, *Gratian. d. se. 924. n. 47.*

489 Acceptans diminutam solutionem sibi prædicatam, vti aliud petere non possit, *Gratian. disc. 689. n. 45.*

490 Soluens partem debiti, non videtur agnoscere totum debitum, *l. fin. vbi gl. C. de vxor. pro marito, Antonell. de temp. leg. l. lib. 2. c. 43. num. 21. Hermosill. l. 6. tit. 1. p. 5. gl. 3. Gratian. dec. 146. n. 11. & in addit. d. num. 1. vbi Scoppa, & Luca, Muta dec. 614. num. 15. Borrell. in summa de sol. tom. 3. tit. 14. num. 34. Carlenal. de iudic. lib. 3. tit. 1. disp. 2. d. num. 375. Diximus sup. n. 440.*

491 Solutionis exceptio admittitur contra sententiam, *Maur. de solut. cap. 80. Andreol. contra. 30. num. 2. & contr. 365. Cap. T. hofol. dec. 270. Borerdec. 189. num. 3. Rot. 1. an. dec. 104. num. 2. Fab. in C. lib. 7. m. 14. de fin. 6. Megon. dec. 94. n. 9. Alex. consil. 103. nu. 8. lib. 5. Nota Gen. dec. 104. n. 1.*

492 Sed vera distinctio est: aut dicitur solui se ante sententiam, & non admittit ad retardandam illius executionem. Aut post sententiam, & sic *Ren. dec. 147. & ibi R. Martini in addit. ex Gratian. dec. 18. num. 13. vers. secus autem.* Secus aduersus res sententiam, *Gratian. d. dec. 18. Conar. pract. lib. 2. c. 15. in prin. R. Ma. rin. sup. n. 3.*

493 Admittitur contra obligationem Cameralem, *Gratian. disc. 740. num. 39. 41. Ciroc. disp. 75. num. 16.* In Catalonia aduersus executionem paratam vigore instrumenti quantigiam, non admittuntur exceptiones aliquæ, nisi solutionis, aut satisfactionis, quæ probentur per publica instrumenta. *Cancer. var. c. 3. n. 33. & 54. D. Romagosa. ad Cenciol. ad stat. Ergub. lib. 2. sub. 3. n. 73.*

Idem est in nostro Regno, per *reg. 44. §. 3.* Vbi allegans insufficientem impedit executionem instrumenti, & sententia, sed non probans, penam soluit, *Rout. in prag. 2. de except. G. alpin. praxi p. 3. c. 3. num. 5. R. Martini ad Reuter. de. 147. n. 2.*

494 Solutio male facta debet iterum fieri, *Cep. Luca de cred. d. 155. n. 3.*

495 Mandatum continens solutionem faciendam alicui, tanquam Factori, an operetur, vsolutio dicatur facta taxatiue in causam negotii factoris, vel potius demonstratiue. *Gratian. disc. 697. n. 20. 31.*

496 Debitum, quod descendit ex bonis, si redigatur ad pecuniam, quando possit solui in bonis, *Gratian. disc. 85. n. 8. 8. 85.*

497 Promittens soluere in vno loco non potest in alio loco soluere, etiam accessoria. *Liz. qui certo loco. ff. de eo, qui certo loco. Tirac. de retr. l. 1. §. 1. gl. 18. num. 73. Gr. m. dec. 174. num. 130. Gratian. disc. 549. num. 24. seqq. Care. de benef. p. 5. c. 3. d. num. 147. T. n. l. 2. c. 201. num. 15. 350. Girba dec. 28. num. 7. de c. 2. num. 91. Barbo. voc. 79. num. 19. lib. 3. voto 80. num. 30. seqq. Idem Girba obs. 84. D. Tirsa. 7. dec. 19. num. 90. Bruneman. in C. sol. 517. c. 1. Maur. de solut. c. 28. Antonell. de leg. lib. 2. c. 21. num. 1. 207. Staiban. res. 118. n. 4. 7. Megon. dec. Luc. 78. num. 8. seqq. Albrit. de iur. flant. q. 32. num. 1. 2. 3.*

Quamuis solutio sit destinata tacite. *Anton. de Barro c. fin. de foro. comp. Trentin. var. lib. 3. tit. de solut. 26. num. 7. Carlenal. de iudic. disp. 2. q. 4. num. 279. Albrit. num. 4.*

498 Si sit dictum generaliter: In quocunque loco, vel ubicunque fuerit petendum, vel ubicunque fuerit inuentus. *Carlenal. sup. num. 243. Scaccia lib. 4. num. 107. 109. & num. 111. gl. 7. de f. n. & re iud. Albrit. sup. num. 7. 8.*

Verum hoc calu creditor debet eligere locum, vbi velit sibi solui, *Albrit. sup. n. 9. seqq.*

Si sit dictum: p. omito soluere Florentia, Seni, adiecta clausula generali, & vbiq; lo oram fuerit inuentus. intelligitur de locis similihus expressis, & non distantibus. *Seacc. lib. 4. num. 132.* Sed contra dicit *Imol. in c. 1. de iudic. num. 12. Alex. in l. si conuenit. ff. de iurisd. omnium iudic. Sed Dec. in d. c. 1. n. 157.* duxingit: Aut est locus insolitus, de quo parres non debuerunt cogitare, & non poterit in tali loco conueniri, secus verò si non sit locus insolitus, quamuis sit remotior alijs expressis locis, ex intentione partium.

Sed hanc distinctionem impugnatur *Seacc. sup. lib. 4. n. 140.* quia illa clausula debet restringi ad loca non distantiora. *Tirac. sup. n. 16.* vbi tamen ad remouendam omnem difficultatem, dicit secundum *Cep. lib. 2. can. 70.* debere magis ampliam. *Seacc. sup. num. 162. Albrit. sup. num. 14. seqq.*

Verum tamen est, quod dicta procedunt quando quis reperitur in loco, in quo soluere promissit, secus si ibi non reperitur, alijs debitor

hinc non incurrit moram. *Conar. d. l. 2. n. 1. p. 1. post Scac. B. vbi. Cof. am. Olea de cess. iur. d. l. 2. q. 6. n. 5. 2. Albrit. sup. n. 18.*

Quod promissor solvere in loco, in quo promissit, etiam si ibi non inueniatur, potest solvere alibi in pluribus casibus. Primo si conveniatur in loco, ubi bona habet. *Scac. d. l. 4. n. 115. Carlenal. d. disp. 2. q. 6. Albrit. sup. n. 19.*

2. Quando quis promissit solvere in aliquo loco, & ibi se presentare, quia tunc in tali loco potest conveniri, quamvis ibi non reperitur. *Conar. d. l. 2. n. 10. n. 6. vbi. 1. 2. Carlenal. d. q. 4. n. 266. Albrit. sup. n. 20.*

3. Censui quando quis promissit solvere certo loco, & certo tempore, puro Florentie, in die S. Iohannis, vel in Nandanis, nam ibi poterit conveniri etiam quod non reperitur. *Conar. sup. n. 5. vbi. 1. 2. Scacia d. l. 4. n. 119. Carlenal. d. q. 4. n. 257. Aici ipse habet suspectos de falsitate secundum, & tertium casum. v. n. 268.*

4. Casus est quando promissor proprio foro renunciavit, quia in loco destinare solutionis poterit conveniri, quamvis ibi non reperitur. *Conar. d. cap. 10. n. 6. Carlenal. d. disp. 2. q. 4. n. 263. Albrit. sup. n. 21. Quod procedit etiam si renunciavit privilegio fori haberet ex privilegio speciali forum alii, præter illum, qui de iure communis illi competebat. *Conar. d. cap. 10. n. 5. Albrit. sup. n. 24.**

5. Casus est quando debitor promissit cum iuramento solvere aliquo in loco, quia tunc ratione iuramenti potest eo in loco conveniri, quamvis ibi non reperitur. *Conar. d. l. 10. n. 6. vbi. 1. 2. Scacia d. l. 4. n. 120. Carlenal. d. q. 4. n. 162. Albrit. sup. n. 25. Quod iuramentum non debet esse simpliciter annexum solutioni, sed responsioni, sed in specie solutioni. *Conar. sup. Albrit. sup. n. 16. Guttier. de iur. p. 3. c. 16. n. 6.**

6. Casus est quando medianibus horarioris sub cuius iurisdictione, & intra cuius territorium manet Iudex, Iudex destinatus solutionis curare facit promissorem, ut coram eo compareat. *Scac. d. l. 4. n. 116. 122. Conar. d. l. 10. n. 6. Albrit. sup. n. 27.*

7. Casus est quando Infitor, seu Administrator rationem reddere in certo loco promissit, quia & si ibi non inueniatur conveniri poterit. *Barbofin Libres abfens. 5. 1. n. 66. ff. d. Iudex.*

Quamvis non fuisset expressum, quod infitor in illo loco conveniri possit. *Albrit. sup. n. 28. seqq. cum debet conveniri in loco factæ administrationis. l. 1. C. vbi de ratoc. agi oportet. Antonell. de loco legal. lib. 2. c. 36. n. 11. (Quæ conclusio limitatur si petens rationes in alio loco, offert solvere expensas pro habendis rationibus in alio loco. *Antonell. sup. Penia dec. 1. 2. c. 1. n. 227. Olea de cess. iur. d. l. 4. n. 56. c. seqq. Idem Antonell. sup. c. 21. n. 21.**

Et si ille, cui reddenda est ratio, loco domicilii elegit, non potest trahere administratorem ad locum administrationis, bene *Eschob. de ration. cap. 7. Tom. P.*

n. 6. Albrit. sup. n. 31.

8. Casus est quando tractaretur de causa sita. *l. 1. C. vbi. Cof. am. Albrit. sup. n. 31.*

Verum si quis debet solvere certo loco, conventio, potest solvere in alio loco, si sit paratus solvere expensas necessarias creditori pro recipiendo pecuniis dicto alio loco. *Con. de credit. c. 2. n. 257. c. seqq. Olea de cess. iur. d. l. 4. n. 56. c. seqq. Vbi idem si debitor velit in alio loco, quæ conventio exigere, & recipere solutionem. *Antonell. de loco legal. lib. 2. c. 21. n. 20. 21.**

Verum si solutioni non sit destinatus certus locus, tunc recepta est opinio *Bart. post gl. in l. item illa n. 9. ff. de constit. p. vbi si creditor, & debitor sunt eiusdem fori tenetur debitor solvere in foro creditoris, si sit diversus fori, nam non tenetur debitor ire ad domum creditoris, immo creditur suis expensis tenetur ire ad domum debitoris. *Beraz. d. claus. cl. 41. gl. 4. n. 9. Tepaz. l. 161. c. 21. Cenc. de re. lib. q. 86. n. 12. Castill. tom. 4. c. 67. n. 68. 69. Vifcon. con. l. iur. verb. tenetur. Maur. de solut. c. 29. a. n. 6. Hermessil. 56. tit. 5. p. 5. gl. 6. n. 130. c. l. 10. tit. 1. gl. 4. n. 35. Leo dec. 132. Felici. n. 10. m. 2. de censib. lib. 3. c. 1. n. 6. Tientaci. var. lib. 1. tit. 2. alim. r. 1. n. 24. Anand. de censib. c. 92. Fontavell. de p. lib. 1. m. 1. claus. 4. gl. 18. p. 4. n. 124. 125. Carpan. ad. sta. Mediol. tom. 2. c. 409. a. n. 145. Giurba obf. 84. n. 20. Snelus. cons. dec. 42. n. 19. Olea de cess. iur. d. l. 4. n. 6. n. 62. 63. vbi n. 64. post multos limitat in præstationibus ratione obsequij, & directi dominij, & Nos diximus hic n. 501.**

499 Solutio debet fieri congruo loco, & tempore: *l. si solutus, & ibi Bart. & omnes D.D. ff. de solut. Bal. in l. acceptam. q. 2. & ibi Salic. ap. p. 3. C. de vjar. Negus. de pign. p. 5. membr. 3. p. 2. n. 9. 3. aliquid. l. iur. lib. 1. c. 36. a. n. 25. Staiban. ref. 153. n. 21.*

Sic debitor ad recipiendum debet citari in loco debito, alias nulla est citatio. *Plu. dec. 442. Magn. dec. Luc. 78. Rota dec. 306. p. 4. divers. D. Petra in tit. 173. n. 6.*

500 Et si nihil dictum, & conveniunt sit, solutio debet fieri in loco contractus. *Gratius. disc. 11. n. 19. seqq.*

Vel locus petitionis. *Grati. disc. 42. n. 41. Rota post Feuzon. ad stat. Frb. 1. dec. 145. c. qno verbo, & dec. 158. 5. moti fuer. dec. 164. n. 5. c. seqq. p. 19. rec. aliam refert Rota post Constantin. ad stat. Frbis dec. 28. n. 4.*

Vel in domicilio creditoris. *M. m. de solut. rap. 29. n. 1. c. seqq. Secus si non aucterit forum creditoris, sic quando vtrique est diversus fori. Vbi ibi species est consignanda. *Vissil. ad Affl. dec. 316. n. 3. Maurabod. n. 16. seqq.**

Vbi quis promittit alicui facere cessionem, iurum, vel ab ipso cessionario liberationem, habeat, indistincte promissor ad domum cessionarii accedere debet. *Scac. de com. c. 52. gl. 5. n. 227. Olea d. tit. 1. q. 6. n. 66.*

Secus si quis donationis causa, & gravibus

V v cef.

cessionem facere permisisset, cessionarius ire renebitur ad domum cedentis, quia ubi debitu gratiosum est, & ex mera liberalitate procedit, is, cui debetur, tenetur recedere ad domum donantis, *Scaccia sup. d. nn. 227. ad n. 233.*

Vbi alimenta promissa sunt, debeant praestari in domo promittentis, vel extra eam, difficultas est, quaestionem disputant *Trentatinq. var. res. d. alim. res. l. d. n. 24. Sord. d. alim. res. l. q. 16. Clarin. contr. 45. d. nn. 45. Castelli. d. alim. e. 60. d. nn. 19. Canev. var. p. l. c. 16. d. nn. 15. Tbor. in comp. dec. verb. alim. et filijs. Barrell. in summa dec. 100. 301. 22. d. n. 99. ad n. 111. Hermosill. sup. n. 129.* Verum verissima est opinio esse praestanda in domo eius, qui alere tenetur. *Oles d. res. l. d. tit. 1. q. 6. n. 68.* Verum si Socrer promissit solvere alimenta in domo sua, si inimicis omnes sunt, extra eam praestare tenetur. *Canev. & alij reser. per Fontanel. d. res. l. 8. l. p. 11. d. n. 31. Iate Sabell. s. alimenta.*

501 Si locus designatur ad liberam voluntatem creditoris, tunc bene procedunt dicta, secus si sit dictum, per debitorem: *Vbi cumq; placuerit creditori, tunc non potest conveniri, nisi in loco, in quo foritur forum. Scacc. d. l. m. n. 31. post alios Albrit. sup. n. 33. 34. 35.*

502 Si in loco designate solutionis addit pestis, non tenetur ibi solvere, vel Obsequio. *Mantica de loci. tom. 2. tit. 79. n. 9. lib. 4. Carlenal. de indic. tom. 1. lib. 1. disp. 2. n. 254. D. Trista. 7 dec. 19. n. 91. Scacc. sup. n. 160. Albrit. sup. n. 36. seqq.*

503 Si quis promissit solvere copulative duobus in locis, puta Florentiae, & Bononiae, poterit solvum pro-medietate solvere, & conveniri in altero eorum locorum. *Cast. in l. non triqu. s. si quis solvum. l. ff. de eo, quod res. loco. Scacc. d. l. m. n. 34. Secus si esset clausula: Et ubicumq; fuerit repertus, quia tunc prorata summa potest conveniri in quocumq; loco, Scacc. d. l. m. n. 345. quoniam contra dicat Carlenal. d. disp. 2. n. 257. Albrit. sup. n. 47. seqq.*

Promissor tunc potest conveniri ubique locorum, quando loca sunt expressa Copulative, secus si alternatiue, puta Mediolani, vel Parisiis, quia tunc non potest in utroque conveniri, sed in vno loco, ad electionem creditoris. *d. l. non triqu. & ibi. Cast. n. 1. 2. ff. de eo, quod res. loco. Scacc. sup. n. 146. Carlenal. d. disp. 2. n. 255. 256.* Et quoniam in alternatiue electio sit debitoris. *cap. in alternatiue de reg. iur. in 6. hinc autem, insit. de alim. l. puerumq; fuerum. ff. de iur. dot. Rec. dec. 189. n. 7. per 12. res. Bihider. 218. n. 13.*

Sed haec regula fallit in alternatiue locorum, in quibus electio est debitoris. *Beron. n. 61. n. 198. de indic. Scacc. sup. n. 146.*

Quae conclusio intelligitur respectu petitionis, & loci, secus autem respectu solutionis, quae remanet in electione creditoris, in quo loco velit eam facere. *Magon. dec. Luc. 16. n. 10. vbi quod semel facta electione non potest variare.*

Sed *Scaccia supra n. 247.* dicit, quod licet electio solutionis sit debitoris, tamen si ipse elegit ante litem contestatam, locum, in quo velit solvere, non potest evitare condemnationem, nec solutionem faciendam in loco, ubi creditor iudicium instruit, sed habebitur ratio interesse debitoris, ac si solveret in alio loco, quam in loco debito, quod si sit sit contestata, tunc non potest inconstans evitare debitor solutionem in loco vbi actor iudicium cepit, nulla habita ratione interesse, quemadmodum, etiam si semel facta a creditore electio loci fuerit, illum amplius variare non potest. *l. si sit sui. ff. de le 3. 2. Gomez var. r. tunc n. 44. Cold. de nominat. emphyteut. l. 9. l. 10. Albrit. supra n. 40. seqq.*

504 Dicta procedunt quo ad facultatem conveniendi, & solvendi, secus quo ad subiendum contractum legibus, & statutis loci, quia locus contractus incipitur. *Abbin s. fin. col. 1. de foro compet. Sord. conf. 257. lib. 2. Carlenal. de indic. disp. 2. n. 272. decum refert Albrit. supra n. 58.*

Sed solutio non debet fieri in alio loco, nisi in loco convento. *l. si sit sui. ff. de re. quod certo loco cum concord. Buzet. p. l. c. 4. 1. glo. 4. Scacc. de convenire. l. 2. g. 1. n. 194. Canev. de conp. q. 85. n. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

Verum si adversus eum executio petatur in diverso loco, qui legitime potuit conveniri, non potest reuocare creditore alibi, quia loco iudicii deponere pecuniam, decum refert *R. poll. res. l. d. n. 76.* Et propter moram, debitor amittit facultatem solvendi in loco convento, & electio est creditoris ad veliti, quod in loco iudicii, vel in eo, de quo conventum fuit, pecunia deponatur, vt recte refertur *Lee tom. 2. dec. 132. Oles sup. n. 51.*

505 Mutuum, & commodatum debet restitu eodem loco, quo acceptum fuit. *Azor. insit. moral. p. 3. lib. 4. tit. de restit. Sum. de commerc. l. 2. glo. 5. n. 194. seqq.*

506 Vbi esset particularis consuetudo locis ubi esset facienda solutio, illa attendi debet. *Dum. reg. 161. n. 9. Sord. d. al. m. tit. 4. q. 16. n. 23. seqq. Gratian. d. 62. n. 5. & seqq. vbi etiam Luen. de Gratian. dicit, quod debitor cognuit continuare solutionem in eo loco, ubi cepit solvere. & d. 28. n. 5. seqq. Penege de finem. art. 53. n. 3. Hermosill. l. 1. d. 28. n. 2. n. 3. 4. Antonell. de loco legal. lib. 2. c. 2. n. 1. n. 2. Gratian. d. 62. n. 3. ibi facendum depositum. Oles d. res. l. d. tit. 3. q. 12. n. 18.*

507 Si debitor esset Vir nobilis, vel Doctor, & creditor esset multi inferioris conditionis, tunc quoniam essent eiu sdem Civitatis, deberet creditor ire ad domum debitoris. *l. d. att. conf. 533. Gratian. d. 128. n. 14. seqq. Antonell. sup. n. 6. 17. nisi debitum sit gratuitum, tunc creditor accipit ad domum debitoris. n. 22. Card. Luc. de benef. d. 89. n. 12. Maur. de solut. c. 29. n. 39. Fern. de gabell. 2. p. parat. c. 157. Nig. de l. n.*

dem. q. 32. nu. 8. tom. 1. Vbi quod emphyteusis Canonem, & iudicium debet solvere in Domino directi. Idem quo ad Tributa. *Solutio de iure Indiar. tom. 2. lib. 1. c. 20. num. 74. & lib. 2. c. 26. nu. 12. Olea de cess. iur. tit. 1. q. 6. nu. 64. 65. Vbi idem in solutione decimarum Ecclesiarum. *Maur. de solut. d. 2. g. nu. 19.**

508 Id. quod ponderetur numero, vel mensura continetur ibi dari debet, ubi petitur. *Secus de commens. §. 2. gl. 5. nu. 228. seqq. Antonell. de lo. legal. d. 2. §. 1. nu. 23.*

509 Quando solutioni certa dies adiecta est, & in loco destinata solutionis, nec creditor, nec debitor domicilium habent, creditor debet probare se illa die fuisse in loco ad hunc effectum, alioquin videtur debitori remississe illam diei interpellationem, & instantiam petendi, & ideo, vel debitor constituitur in mora, requiritur nova creditoris interpellatio, quia tunc remanet actio ac si esset debitor sine adiectione diei. *Secus. d. gl. 5. nu. 201. seqq. Antonell. f. p. nu. 25.*

510 Quamvis in certo loco sit destinata solutio, potest creditor debitorem convenire, etiam in loco domicilij ipsius debitoris, vel in loco originis, si ibi reperitur. *Bellon. dec. 64. 104. nu. 7. Antonell. sup. nu. 26.* Et id locum habet, etiam si creditor non debeat, quod in loco destinata solutionis summam debitam consequi non poterit, vel si constaret debitorem non fuisse in mora accedendi ad locum destinata solutionis. *Secus. f. p. nu. 216. seqq. Antonell. sup.*

511 Regulariter debet fieri solutio, ubi cepit solvere. *Antonell. d. c. 2. nu. 13. dummodo sit aliquo modo competens. n. 14.*

512 Solutio si debeat fieri certa die, & certo loco destinato, puta in Civitate Florentina die Pascalis, ille, cui debet fieri solutio probare debet, quod fuit in illo loco paratus ad recipiendum, si hoc non probaverit, non est probata mora per lapsum diei. *Bar. in litem illa, col. 3. num. 11. ff. de constit. pec. Aff. dec. 306. Mosard. c. nel. 1066. nu. 23. Surt. de alim. tit. 1. q. 42. nu. 128. & seqq. Rota Gen. dec. 150. nu. 1. Gratian. i. f. 579. nu. 12. Barbo. in reperi. §. solutio, vers. solutionem.*

513 Sic etiam depositum, ut liberet deponens debitorem debet fieri in loco congruo, qui est ille, quæ ludez elegit. *Rolan. conf. 63. nu. 38. lib. 1. Antonell. de loco legalib. l. c. 21. n. 40.*

Verum si debitor esset in incongruo loco, vel tempore non solum forem principale, sed etiam omne interesse, quod præteriret posset creditor ratione loci, & temporis in congrui, tunc creditor tenetur recipere, sicut debitor cogi potest ad solvendum extra locum, promissionis, solutio interitus. *Negus. de p. gno. 2. p. 3. membr. 5. p. principal. Nig. de except. 12. §. 1. nu. 15. seqq. Antonell. sup. nu. 10. & nu. 40. Secus. de commerc. §. 20. gl. 5. nu. 200. & seqq. Gait. de credit. 2. tit. 7. nu. 1572. Olea de cess. iur. tit. 1. q. 6. nu. 56. 57. Cuyje. Litr. consil. 37. nu. 22. Ben. i. f. consil. 36. nu. 25. D. Præ. disp. 30. nu. 6. lib. 4.*

Tem. P.

514 Opponitur exceptio solutionis non factæ de iure. *M. gonf. d. c. 1. 44. 81. Nov. ar. sup. Pragm. co. llec. 85. nu. 5. Sabell. §. exceptio nu. 6. oppositio. nu. 1. Hodier. ad Surt. dec. 74. nu. 5. Milanus. dec. 2. nu. 2. Bellon. dec. 38. 95. Lanfranc. dec. Flor. 94. Magon. dec. Flor. 81. nu. 1.*

Secus opponens de compensatione. *Magon. dec. Flor. 44. nu. 8. Censal. ad Surt. dec. 24. nu. 23. Nov. q.*

515 Vnica solutio sufficit ad constituendum creditorem in possessione, & non requiruntur tres. *Seabon. obj. 87. nu. 30. seqq. Rota dec. 55. nu. 1. post Constitutio. ad stat. vrb. s. Quamvis a Tertio fiat solutio nomine principalis. Postib. de manut. dec. 47. 318. Idem obj. 33. nu. 69. In domif. dec. 275. vbi Add. nu. 19. Gratian. d. f. 133. nu. 57. 58. d. f. 310. nu. 47. Rota post Cene. dec. 239. 250. D. Ros. consil. 21. nu. 9. Vbi maxime si sint plures, & ingenis summe. Quod Nos intelligimus, nisi sint factæ occulte ab ipso creditore, ad finem acquirendi possessionem.*

Secus si non sit iustus, & creditor hoc asserat. *Seabon. sup. nu. 27. seqq.*

Solutiones in pluribus apocis contentæ, an sint una, vel plures, dicitur per coniecturas. *Menob. de arbit. c. f. 213. num. 4. Cynac. contr. 523. nu. 57. Dicitur sup.*

516 Solutus metu Censurarum non constituit debitorem in possessione, si ad se protestatio solventis alius sit. *Seabon. ref. 101. nu. 2. 53.*

517 Sic solutiones excidium præsumuntur non spontaneæ, ideo in futurum non cogitur solvere. *Seabon. ref. 98. nu. 155.*

Sic solutio excluditur ex tarditate, duritia, & protervia debitoris. *Gobius c. solut. 74. n. 26.*

518 Acceptans creditor promissionem alicuius, solutionis faciendæ per debitorem liberat debitorem. *Bar. in l. singularia nu. 19. ff. si cert. petot. Aff. dec. 353. Rota Gen. dec. 45. c. de camb. §. 2. gl. 5. nu. 63. l. necesse de litem. c. 20.*

519 Solutum retro recipiens ex nova conventionione, causa, vel liberalitate, solutus nihilominus dicitur, & non conveniunt amplius actione primæ. *Pestius der. Boven. 69. nu. 15. 16. Gratian. d. f. 962. nu. 39. Rota post Cene. dec. 130. nu. 9. Idem Pestius de subd. i. in post. 69. nu. 1. & bal. der. 63. nu. 3. Luca Lucens. infra hic nu. 2. Pauca de moment. tempor. 33. nu. 5. Rota post Cene. de confid. dec. 123. nu. 8. dec. 154. nu. 23. 14. per. 8. rec. Rota post Pacific. de Saluan. dec. 293. nu. 3. 4. 6.*

Secus ubi solutum, vel depositum inconvenienti, vel ex intervallo de facto redit ad solventem, vel deponemem ante acceptationem paritatis, vel ex eiusdem deponens, & solventis precedente voluntate, vel pacto. *Idem f. solut. 55. ff. de solut. cum con. ori. Gratian. d. f. 713. nu. 36. 962. nu. 39. Barro. dec. 928. nu. 6. Rota post Zer. tb. de obligat. Cam. ral. dec. 191. nu. 25. seqq. & penes Pacific. de Saluan. dec. 240. nu. 3. Rota Lucens. post Allegre. de contr. 10. 13. fol. 412. Chior. discept. 88. nu. 32. Palma alleg. 74. nu. 15. 77.*

V v 2 nu. m.

num.44. Et presumitur pactum restituendi,
quando in continenti fit restitutio num.45. Pal-
ma alleg.74.num.15.alleg.75.num.44-45. Stoppa
ad Gratian. de 201.num.28. Sane. iur. contr.75. n.
54. Iovin. gl.19.gl.11.num.10-15. Molin. alter-
cat.66. n.14. Polib. de 69.

Vbi tribus simul concurrentibus, videl. red-
ditiōe proxima, quod lotus, seu depositus
recipiens commodum non praestitit, & pa-
rum de restituendo. *Durañ, dec. 11. num. 8. seqq.*
Polib. c. dec. 69. num. 22. & seqq. Gratian. & Lusa
disc. 962. Rota dec. 123. 128. 187. post Durañ de
censib. Put. dec. 171. 490. Idem Durañ de censib. §.
3. qu. 2. ubi. 24.

Sic solutio non transferi dominium pecu-
niae, quando praestitit pactum de illa statim,
relinquenda. *Scdm. de commere. & cam. l. 1. q. 1.*
nn. 112. & 223. *Azer. instit. moral. lib. 10. c. 8. nn. 1.*
Bona. de centrall. disp. 3. q. 4. p. vnic. n. 21. Duard.
de censib. l. 2. q. 3. nn. 11. Leonard. de usur. q. 1. nn.
14. Molin. ill. dec. 262. nn. 7. Cent. de censib. q. 48.
nn. 24. Rot. p. ultum dec. 123. nn. 3. Roys. dec.
476. nn. 4. Rot. dec. 151. nn. 2. p. 8. Palma alleg.
251. nn. 7. p. 3. alleg. 253. nn. 5. 6. Polib. ref. c. ill. 74.
nn. 15. 5. ferell. dec. 28. nn. 74. Gall. de fructib.
disp. 4. art. 3. nn. 61. D. Palma alleg. 253. nn. 7. al-
leg. 253. n. 2. 5. 6.

Et quamvis non adsit pactum, si restitutio pecunie fiat. *Hond. conf. 35. num. 13. seqq. lib. 2. Cmc. q. 50. n. 26. Leonard. de usuris q. 61. num. 9. 10. Bib. dec. 19. num. 1. 2. 2.*

Immo sufficiunt presumptiones, & coniecturæ restitutionis. *Mafinill. dec. 262. an. 17. seqq.*
L. Palmad. alleg. 253. n. 5. & seqq.

Et non dicitur soluisse, qui soluit, vi statim pecunia ei restituatur. *Idcirco solui. ff. de solut. Nam hoc casu pecunia potius dicitur offensa, quam soluta. Riminalf. c. n. conf. q. 97. n. 7. seqq. lib. 3. Digest. conf. 62. n. m. 2. q. vol. 3. Sim. Pratis conf. 120. n. 36. 37. Barad. conf. 928. n. 6.*

Verum solutio preij facta ab emptore, venditori libera soluentem, licet statim pecunia soluta per venditorem reddatur emptori in emptionem census. *Arnold. dec. 6. n. 3.*

520 Confessio solutiois facta per Bancum, non tenet, nisi appareat per Bancum solutio. *Conver. var. lib. 3. c. 1. n. 226. Noguera. alleg. 1. l. 1. num. 30. Rie. dec. 7. Amat. ref. 4. Nos ad Ronit. c. 65 lib. 1. Præ. discept. 29. n. 3 lib. 3. P. Affl. contr. 21. num. 15.*

Et si appareat solutio, sufficit etiam non pro toto debito, sed pro residuo, vel resto carere. *Mascard. concl. 1. 129. nu. 1. Jacobus de raior. c. 27. nu. 3. Gratian. disc. 581. nu. 1. Fontanell. de pastus claus. 4. gl. unic. p. 1. nu. 34. Staibm. ref. 3. nu. 31. D. Petra in res. 166. nu. 168.*

§ 21 Facta solutione alicui, nihil expresso, con-
feratur mutuum. D. M. Ansini consulti. 77. num. 11.
lib. vis. Nota dec. § 10. n. 3. p. 3. tit. Surd. cons. 24.
num. 7.

Verum solvens indebitum potest reperire, sed non quando sciebat non debere, & sol-

uit, nam tunc videtur donare. *Maseard de pro-
bat. acqui.* 1315. nu. 11. *Allograd. conf.* 6. nu. 23. lib.
1. *Siciban. ob.* 83.

Hec, & Alia de solutione Diximus diffinit.

521 Depositum vim solutionis habeat ne?
quod non habet, videitur dicendum, nam qui
deponit, non solum acceptum. C. de rebus qui-
busd. n. c. f. c. 28. n. m. 1. p. r. 2. C. de rebus, dec. 156.
L. de n. f. dec. 46. T. f. f. f. D. concl. 201. C. de fide,
127. n. m. 1. dec. 133. n. m. 1. D. c. c. c. c. 603. n. 3.
M. de rebus n. c. p. 2. f. 4. n. m. 1. 2. T. de rebus
con. f. 107. n. m. 3. B. de rebus rem f. ad Ord. n. lib.
3. n. 36. f. 4. n. 10. R. de rebus coll. 1615. Nam depositum
non potest fieri, nisi solum bene facien-
dum recusetur. Gratian. d. f. 541. n. m. 16. C. de rebus
n. c. p. 2. c. 8. n. 17. T. de rebus n. c. p. 2. f. 4. n. m. 1. 2. D.
de rebus f. c. 22. n. 2. C. de rebus n. c. p. 2. f. 4. n. m. 2. C. de
L. de dote d. f. 51. n. 5. L. de n. f. dec. 146. n. 2.
dec. 2. 14. n. 2. B. de rebus f. c. 83. n. 8. 9. D. de rebus d. f. 163. n. 2. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

523 Nec satis est pignorum, vel fideiussorum,
prælatio. *Calde. de empt. c. 3. num. 45. §. Barboian.*
I. si cum dote. §. fin. nu. 37. *de leg. §. follet. matrim.*
Gravand. præf. Cam. Imper. lib. 2. conclus. 15.
confid. l. 1. nu. 2. Maxime si sit conuenum solui
pecunia. Al. x. conf. 95. nu. 8. lib. 3. Fusi. l. 5. c. 4.
conf. 34. l. 1. nu. 5. Coem. dec. 84. n. 5.

524 Et solvere, qui debet per sententiam non satisfaci dans pignora, qui fideiussores. *Barb.* in addit. ad eam alt. ubi ait, q. ac re iudic. Cum depositum non sit satis, ubi realis solutio fieri debet. *Alvar. de solut. c. 2. §. 4. n. 8.*

525 Er hoc, nisi p[er] confectum deposito, vel
depositum acceptum. *Comit. pap. Ric. Sicil.*
cap. 93, nn. 17, C. elj. dec. 80, nn. 4. Ad aur. de foland.
c. 2, § 4, nn. 5, 6.

316 Sed quo ad effectum, depositum vim solu-
tionis habet, cum solutio non restringatur ad
solam numerationem pecunie, sed ad quam-
libet aliam speciem satisfactionis. *D. Palma ad
leg. 358. num. 3. Causil. lib. 3. c. 16. ad num. 37. Bar-
lolin. expert. 5. de; officio. 27. Tufcinus. com. 15.
ap. lappell. 245. Sardes. conf. 28. Tufcinus. com. 15.
341. Maxime creditore volente, nam tunc quo-
libet satisfactio vim solutionis habet. *L. satisfa-
ctio. ff. de solut. l. solutio. in verbum. ff. de verb. signi-
fic. inter caus. 5. l. esse. ff. mandati. Rota Ian. dec.
4. num. 1. Finde. 192. Vbi dicitur, quod depositum
non habet vim solutionis, nisi iur. iudiciale, &
auctore prætorio factum, & subdit, quod ubi
realis solutio est facienda non sufficit depositum.
*Tuf. lib. 2. c. 1. de. 1201. Rota p. 9. rec. dec. 228.
num. 28. seqq. Posib. dec. 69. num. 3. 4. D. Re-
ca. d. disp. 161. num. 3. seqq. Cel. dec. 246. num. 104.
227. num. 23. dec. 246. num. 20. Secus si ludez sit
incomperens. *Idem. dec. 247. num. 1. de. 321. nu.
7. Auf. ad de. commere. disp. 65. num. 2. disp. Bann. 10.
ad Polin. ref. 4. num. 27. 33. Stab. ref. 96. num. 13.
35. Posib. dec. 69. num. 3. seqq. 2. de. 321. nu. 7.****

Depositorum est in pluribus speciebus, aliud iudiciale, aliud extraiudiciale, aliud necesse.

nis superueniat inopia depositarii sine sua culpa, vel factio. *Gratian. dist. 795. Rota p. 1. q. rer. 2663 abell. 9. depositum. un. 7. Hermosill. gl. 3. q. 1. 2. tit. 3. un. 14. segg. Celsidec. 246. un. 10.*

Sic depositum factum ordine iudicis liberat debitorem, si citatus ad recipiendum non curauit recipere. *D. Cerro dec. 603. un. 3. vbi un. 4. declarat Secus si iudex nulliter processit. un. 7. Maur. de solat. c. 2. §. 4. un. 7.*

534 Et deponens non potest illud capere post acceptationem, secus ante. *Hermosill. gl. 3. q. 1. 2. tit. 3. fol. 222. un. 75. & gl. 4. l. 5. tit. 3. un. 3. 4. §. f. l. 224.*

535 Depositum debet esse reale, & actuale, & vna cum fructibus, verum quilibet defectus censetur sublati ex sequuta confessione, & ratificatione partis, ita vt approbati depositum non integrum detur tantum actio pro residuo. *Rota p. 1. q. rer. dec. 58. un. 22.*

536 Dicitur integrum pro sorte, & fructibus, licet deficient expensae, pro quibus ante liquidationem non est opus aliquo deposito. *Gratian. dist. 686. un. 7. segg.*

537 Depositum conditionale, quod non liberetur nisi facta cessione iurium, non est conditionale, quia cessio iurium est de natura actus, & conditio intrinseca, quae non vitiat depositum *Gratian. dist. 686. un. 8. segg. Rota p. 9. rer. dec. 129. un. 6. segg. & p. 12. dec. 67. un. 17. segg. Vide infra un. 544.*

Sed est conditionale quando in deposito dicitur, quod retrovenditio facienda per creditorem sit notanda in margine contractus stipulati per Notarium sitientem in Terra distanti a loco depositi, & sic necesse est creditori accedere ad dictam Terram cum eius expensis, maxime si non sint depositae pecuniae pro faciendi retrovenditione. Et sic cum sit appositae talis conditio, quam creditor adimplere non reneatur, depositum est nullum, nec potest impedire cursum Tertiariam, quia pure fieri debet. *Rota Gen. dec. 144. un. 5. Girrb. dec. 87. Celsidec. 115. un. 5. segg. Immo dubiatur, an sit conditionale depositum, in quo apponitur pactum, quod pecunia non soluiatur, nisi facto actu retrovenditionis. Girrb. dec. 98. un. 7. 8. Celsidec. 115. un. 8. 9. Nos ad Ronit. dec. 35. in vltim. impressione.*

538 Depositum debet fieri in loco publico apud eadem Sacram, idell Montem. *Gratian. dist. 686. un. 5. segg. Rota p. 10. rer. dec. 2. D. Beniel. cons. 63. un. 4. C. y. i. contr. 194. un. 12. D. Angelis de expens. & Meliorat. ar. 17. un. 3. Statib. m. de interesse lib. 2. tit. 14. un. 8.*

539 Quod possit fieri etiam penes personam priuam idoneam, de consensu partis, & iudicis, & liberetur deponens. *Sperelli. dec. 154. un. 92. Nisi deponens retineat clauis capse. Luduif. dec. 146. un. 4. & segg. Gratian. dist. 260. un. 25. Censidec. 9. tit. 13. un. 23. in fin. Rota in alid. ad Postum de subast. tom. 2. dec. 216. un. 32. De Angelis de impens. & Meliorat. ar. 17. un.*

3. *Thur. vol. 52. p. 2.*

Depositum illud debet fieri non coram iudice debitoris, vt probat *Prat. n. 126. Sed coram iudice creditoris. Salgad. Labyr. p. 1. c. 2. §. 2. un. 27. Olea de cessio. tit. 3. q. 1. un. 17. x. Roderic. de ann. red. lib. 2. q. 18. un. 54. Anendon. de de. lib. 9. c. 102. un. 15. Duard. de censib. §. 6. q. 3. Larrea dec. 19. un. 12. 43. h. i. Sed conclusio. Prati potest intelligi de depositante Tertiari, quia, quo ad illam est reus. *Olea sup. un. 18. Et Salgad. sup. Omnia per Nos dicta procedere etiam vbi Bulla Pij V. non est recepta, vt in Hispania (& hic Neapoli) & in Suppl. ad Sentiff. p. 1. c. 7. §. 4. ex un. 159. & §. 4. Joex un. 147. No. gneros. leg. 32. un. 41. De omnibus supra positus Nos ad Ronit. de. 33.**

Depositum quando dicitur rite, & recte factum, & quando non, etiam post mutacionem montis, ita vt periculum sit deponentis, aut depositarii. *Ronit. dec. 35. & Nos ibid. D. Galera contr. 10 lib. 2. Capye. Lutraconsul. 139. & ibi D. Alexius in addit. & dec. 17. vbi Girrb. & Anselma Petris cons. 17. 33. & apud Nos adess. p. ag. 18. de mancus.*

540 Periculum est ipsius creditoris, donec adimpleat *Merlunde. 255.*

541 Factum penes acta alicuius iudicis, sine expensis decreti luerationis, non valet. *Statib. ref. 153. un. 33. 34. & ref. 17. un. 17.*

542 Verum, vt supra diximus debent depositari integre Tertium cum capitali, & debet depositari etiam metes soluenda Notario pro retrovenditione, & quieratione petra per deponentem alias tenet currunt. *Peregr. cons. 99. lib. 4. Gratian. dist. 8. un. 32. Girrb. dec. 37. un. 25. dec. 10. reteri per S. C. Thos. J. amp. dec. verb. Expense. §. 1. i. portula. Statib. ref. 17. un. 10. ref. 153. un. 35. 36. vbi etiam dec. 10. un. 2. Coni. ad ill. Eugub. lib. 2. rubr. 29. un. 1. Hermosill. gl. 3. l. 55. tit. 3. 19. 20. Nos ad Ronit. dec. 25. in vltim. in press. C. a. tam. dec. 5. un. 61.*

543 Expensae etiam debent solui per deponentem Notario eunti extra locum, ad faciendam quierationem in margine instrumenti conseruati per euerum Notarium, alias non impeditur cursus vltiarum, cum depositum debeat esse purum. *Rota Gen. sec. 144. un. 15. Girrb. sup. Gaill. sup.*

544 Immo est conditionale si in illo sit dictum, quod debeat fieri retrovenditio. *Girrb. dec. 98. un. 7. 8. Celsidec. 115. un. 8. 9. Diximus ad Ronit. dec. 35. in vlt. Add. Stat. sup. Vide sup. 537*

545 Depositum non deitur recte factum si sit inimicatum illi, qui non potest retrovendere. *Statib. ref. 153. un. 26. Hermosill. fol. 224. un. 87. 88.*

546 Verum si depositum deponena rehaue. rit, non sequitur liberatio. *Id. ibid. 7. ff. de usufr. nam non censetur ff. soluta si non deuit soluta. I. qui se solut. ff. de solat. Rota v. c. dec. 17. un. 2. p. 6. rec. Statib. dec. 928. un. 4. Po. bini dec.*

desif. Baron. 69. num. 11. feqq.
 347. Valer factum si si iussore. *Hermosill. fol. 214. num. 84.* Debet fieri in loco congruo. num. 76. feqq.
 348. Ad validitatem depositi non sufficit offerre, ac deponere, sed requiritur etiam obligatio, hoc est prius pecunia numeranda, & deinde reponenda in sacculo, & signo obligando, ac deponenda apud idoneam personam. *h. si pecunia ff. de posit. lib. ff. de leg. com. ff. obligatione. C. de solut. Merlin de pign. lib. 4. p. 90. num. 1. q. 9. l. 1. num. 3. q. 83. num. 30. feqq. Antouell. de temp. leg. lib. 4. c. v. l. n. 139. Hermosill. fol. 214. num. 69. feqq. C. de solut. der. 3. num. 5. feqq.*
 349. Depositum factum a debitore repeti potest, si creditor recusavit recipere, vel depositum adhuc non acceptavit. *Amo. ell. sup. num. 340. Roia. p. Merlin de Pign. det. 109. num. 18. feqq. Mantica de tact. lib. 1. o. d. 1. 4. n. 7. ex lib. vbi dicit. alij. C. de Vfuris. Olea de cess. sup. tit. 1. q. 1. num. 17. Surd. conf. 285. num. 3. 27. Duard. de censib. 5. 6. q. 10. Hermosill. lib. 5. tit. 3. p. 5. gl. 4. num. 13. Pegou. fe. 3. num. 122.*
 350. Depositum periculum in casu decoctionis depositarii spectat ad deponentem, si ante depositum habuit notitiam, seu summam decoctionis. *Pinus gl. 16. §. 1. num. 237.*
 Si sit extrajudiciale, nam potest eligere quicumque personam suo periculo. *Mantica de tact. lib. 10. tit. 2. n. 3. 5. tit. de interesse. lib. 2. tit. 14. num. 10.*
 Depositarius pecunie si soluat vigore litterarum, vel cessionis falsæ, an liberetur, Deum est, aut depositum pecuniarum est regulare, vel irregulare. Si est regulare, vi quando est in sacculo, quia tunc dominum apud deponentem manet. *Acofia hic infra. Salgad. labyr. p. 1. c. 11. num. 108. & d. n. 34. & c. 19. num. 38. Amat. res. 20. num. 2. Hermosill. lib. 2. tit. 3. p. 5. gl. 3. d. n. 8. Castil. lib. 3. p. 1. c. 23. Larrea dec. 4. num. 35. Acofia de prim. cred. reg. 1. ampl. 12. num. 35. tunc solvens liberatur, si falsitas iuxta occulta sit, vi quemlibet peritum falleret, latet Olea de cess. sup. tit. 5. q. 9. num. 15. feqq.*
 Aut depositum est irregulare, vi quando pecunia deponitur ad numerum, & tunc dominum transit in depositarium, & sic cuius vim obtinet. *Amat. res. 20. Larrea dec. 14. Acofia reg. 4. ampl. 1. & reg. 1. ampl. 12.* Et tunc depositarii seu Camplores si falsas litteras, vel cessionem soluant nō liberantur, quāvis falsitas latens esset, & Carasteres iuxta ea exemplari, vi nullus peritus diversitatem manus agnouisset. *Scaccia de commerc. §. 2. gl. 5. q. 15. num. 196. Franch. dec. 304. Amat. res. 20. d. num. 9. Nogueroi. alt. §. 19. num. 27.*
 Licet Franch. & Amat. sup. aliter dicant, si falsitas subscriptionis esset adeo similis, ut nec per verum Dominum posset agnosci. quid quid dicat Olea sup. num. 19. in fine.

Theaurarii Regij, si soluant virtute synphaphæ falsæ, vulgo *liberaz* & falsæ, eorum periculo

soluunt, cum loco depositarii sint. *L. 9. §. labeo ff. ad leg. l. in specul. Nogueroi. alleg. 20. num. 142. Larrea alt. §. 3. Ideo quamvis pecuniæ vianuri non committuntur furti. Nogueroi alleg. §. num. 18. quāvis contra teneant Gattier de delict. q. 159. d. num. 5. Hermosill. lib. 2. tit. 1. p. 5. gl. 1. num. 12. Surd. conf. 391. Barber. vot. 82. d. num. 47. lib. 3. Gattia conf. 72. num. 30. Leot. id. de vfuris q. 23. d. n. 24.*
 Non liberantur debitores, Camplores, vel Theaurarii soluentes per cessionem falsam, licet vigore instrumenti publici solvissent, si tamen iuxta inlece factum esset, cum quantitas, & generis debitores sint, & sic nullus casus fortuitus eos liberat. *Hermosill. sup. num. 3. Larrea alleg. 84. d. n. 6. & 11. Gomez ref. a. 7. n. 3. Cauter. var. a. 22. d. num. 21. Farina. in fragm. verb. de iur. num. 16. Vanderfing. 92. Olea sup. num. 20. & feqq. vbi num. 2. impugnat Casanova conf. 9. d. num. 33. in contrarium.*

Si verò cessionem mittat cessionem, vel litteras contra camplorem, quibus tunc solui Petro mille, sed ipse Petrus falsificat litteras, vel cessionem, reponendo duo milia, tunc solvens liberatur, nam falsitas est obscura, ita ut à quolibet pecto, & diligenti camplore non posset cognosci, post Angl. Tollet. Si acc. de commerc. §. 2. gl. 5. q. 15. Olea sup. num. 23. feqq. vbi ponit differentiam huius casus ab alio.

Alter casus est, si cessionem quis dirigat, vel litteras solvendas Petro, si litteras amittit alius eius nominat se Petrum, & in litteris contemptum simulans exegerit, solvens non liberatur, quamvis promptum sit actionem furtivam contra fraudatorem cedere paratus sit. *Rorae dec. 76. Si acc. d. gl. 5. d. num. 340. T. pat. tit. 9. c. 7. R. Roit. d. c. 82. in fine, Olea sup. num. 25.*

Secus esset si litteræ ita conceptæ essent, vt solverentur *portatori*, quia tunc solvens ei, qui litteras præsentat, liberabitur. *Barbof. lib. 3. vot. 126. n. 83. in fine Nimmus ad albarum §. 38. post Cueniam. de deposito. Toll. ref. citat. ref. 144. Olea de cess. sup. num. 26. & cit. 1. q. 3. Tonnat. de prævent. om. 2. c. 31. num. 13.*

Vi disimus in casu, quo debitor iussus solvere ei, qui tale signum præstauerit, eicumque signum danti solvens liberatur, licet facti actio solvendi competat. *h. si q. 15. v. xori. §. apud Laborem. ff. de furtis. Hermosill. lib. 4. tit. 2. p. 5. gl. 1. num. 4. Grassi. except. 25. num. 67. Farina. in fragm. verb. de iur. num. 20. Mantica de f. l. 1. c. 5. num. 99. Barbof. d. n. 82. idem Farina. desif. 76. num. 3. Olea d. q. 9. num. 17.*

551 Oblatio similis est deposito. *Gratian. disc. 8. num. 18. & disc. 62. num. 7.* Immo vim solutionis habet, sed opus est, quod illa sit realis, alias non relevat. *h. qui decem. §. idem respondit, in fine. ff. de solut. Bart. in l. acceptam. C. de vfuris. Alex. in conf. 130. num. 4. Natta conf. 3. num. 4. vol. 1. Negus. de pign. 2. p. membr. 5. p. 1. in princ. Bran. c. 1. §. 50. num. 3. Det. conf. 449. num. 9. Ciroc. d. fe. 79. num. 14. 15. D. Benet. conf. 36. num. 58. D. Scoppa ad Gratian. dec. 176. num. 13. dec. 208. Angelis de impens. & meritor.*

95. *Sabell. ref. r. 21. Tuse. lit. O. concl. 76. & seqq. Merl. n. dec. 834. Mesa ref. lib. 1. c. 5. §. 9. Carlenal. de iudic. lib. 2. tit. 3. disp. 21. Sabell. §. oblatio an. 1. Tomm. qq. civil. 101. p. 2.*
- 559 Et secundus creditor tenetur offerre non solum pecuniam solutam, sed etiam usuras temporis, quatenus superent fructus percipientis. *Francib. dec. 12. & ibi Luc. & Addentes.*
- 558 Creditor anterior, cui sit oblatio, sicut potest præiudicare melioramenta in re facta, huius etiam tenetur excomputare in pretio sibi debito, omnes deteriorationes. *Rota par. 16. ter. dec. 364.*
- 559 Oblatio doris pro redimenda re hypothecata non potest fieri per creditores mariti ad effectum reportandi cessionem litem dotalis quodammodo vxor consensu matrimonio dorem repperit propter inopiam mariti, sed bene fieri potest quando solum matrimonio dorem repperit, vel vult retinere bona viri pro dote consistente in quantitate. *Grosogn. conf. 73. an. 119. lib. 1. Gaill. obs. 92. lib. 2. Merl. de pign. lib. 4. tit. 2. §. 67. Gratian. disc. 38. an. 36. disc. 489. an. 23. disc. 660. an. 1. disc. 700. an. 47. Clarus. contr. 94. an. 23. Francib. dec. 54. & ibi Luca. P. recol. consil. 24. an. 25. seqq. cum addit. in fine, vol. 2. Tuse. lit. O. concl. 78. Christin. dec. 127. an. 19. vol. 3. Merl. dec. 50. Giurba dec. 16. an. 12. D. C. p. y. Latr. dec. 42. an. 2. lib. 1. Peregr. dec. 96. n. 3. Add. ad Ansel. dec. 338. vers. Et tandem. Marta vot. Pif. 36. Sabell. sup. num. 2.*
- 560 Sed an in casu adiudicationis propter inopiam viri facta mulieri, si creditores posteriores vellet viri iure offerendi aduersus ipsam mulierem, & bona illi assignata ex cursu temporis fuerint in valore aucta, teneantur offerre non tantum dorem, sed etiam dictum augmentum, & sic, an illud cedat in beneficium mulieris, vel creditorum posteriorum, *Precol. d. c. 24. Vbi videtur firmare, quod si assignatio facta mulieri fuerit talis, quæ importet dominij translationem, tunc augmentum cedat in commodum mulieris, sed si pignus tantum, vel assignationem, ad commodum creditorum. Vbi etiam quando importet dominium, vel pignus Sabell. ibid.*
- 561 Oblatio fieri potest à Terrio possessore, conuenito hypothecaria, vel Saluano, etiam si nullum ius in re habeat, & à quocumque penitus extraneo, quia non interest creditoris, an ab uno, vel ab alio recipiat solutionem. *Rolan. conf. 14. an. 9. lib. r. Affl. dec. 159. Scapue. de Saluano. lib. 2. q. 3. Duran. dec. 42. 1. num. 1. Merl. n. de pign. lib. 2. c. 1. §. 65. 76. Sabell. ref. cap. 21. an. 24. seqq. Vbi quod extraneus offerens non potest petere cessionem litem. Merl. d. q. 76. Pacific. de Saluano. inf. §. r. 1. an. 1. r. seqq. Mesa ref. 49. lib. 1. & resol. 1. & seqq. Tomm. sup. Et potest petere cessionem à creditore, etiam inuito, si pro debito aderat hypotheca bonorum, secus si illa non esset. *Gratian. disc. 636. an. 8. 9.**
- 562 Quod si creditor recuset recipere creditum

- oblatum, sit locus deposito, per quod liberatur possessor, cui etiam est facienda querita cum cessione iurium adeo, ut habeatur ipso iure pro facta, & confirmata hypotheca possessoris. *Duran. dec. 42. 1. an. 2. seqq. 108. n. 4. Merl. d. lib. 4. tit. 2. q. 48. Boer. dec. 124. n. 25. Buta. dec. 517. m. 3. Pacion. de locat. §. 50. an. 47. Gratian. disc. 786. n. 1. Concil. all. §. 5. an. 32. 32. Vbi quod sufficit reuocatio iacta. Sabell. sup. n. 3. R. Cap. Latr. c. 37. n. 35.*
- 563 An sufficiat possessoris offerre exstimationem rei, agenti hypothecate, & à se ipso possessor, vel tenetur offerre totum creditum, si excedat valorem rei, ad impediendam auocationem possessionis? & dicimus quod si possessor fecit in re melioramenta liberauit offerendo ipsius rei exstimationem, detractis meliorationibus, etiam si non ascendat ad summam creditoris debitam, quamvis alii contrarium teneat quando creditor offert melioramenta, nam tunc tenetur offerre totum creditum. *Francib. dec. 38. & ibi Luca. Conar. var. lib. 2. c. 8. num. 2. Magou. dec. Flor. 51. Moutia de tacit. lib. 1. tit. 26. n. 15. Merl. de pign. lib. 4. tit. 2. q. 81. Pacion. de locat. c. 34. §. 3. an. 60. seqq. Sabell. §. possessio, an. 38. §. melioramenta, n. 14. Angelus de expens. & melioration. tit. 10. n. 28. 34.*
- 564 Sic volens offerre tenetur offerre debitum, expensas, & interesse. *Duran. dec. 241. an. 9. Merl. d. q. 81. an. 10. Gratian. disc. 125. num. 9. & dec. 215. num. 1. vbi Addentes.*
- 565 Et quod sufficiat, ut qui ius offerendi habet creditum anteriori offerat, si possidens habeat plura credita. *Mart. Medie. dec. 74. Sabell. ref. r. n. 28. seqq. Merl. d. q. 52. Sabell. d. n. 3.*
- 566 Oblatio potest fieri à creditore posteriore aduersus emptorem, & possessorem bonorum sui debitoris, nam si ex cursu temporis pretium, quorum bonorum fuerit auctum, & sufficiat offerre pretium per emptorem solum, & sic tale augmentum beneficio temporis causatur cedat commodum creditorum posteriorum, & non ipsius possessoris. *D. D. apud Precol. consil. 24. num. 10. seqq. Verum ipse verius esse dicit tale augmentum non cedere beneficio creditorum posteriorum, sed ipsius emptoris, & possessoris, ratione sui dominij, qui tamen possessor si ipse vellet offerre creditoribus posterioribus, tenetur offerre exstimationem secundum valorem præsentem auctum. Sed contrariam opinionem posse procedere, vbi possessor non iure dominij, sed pignoris, vel alias bonafide possideret. Francib. dec. 38. 1. 12. 456. Mesa lib. 1. c. 49. & c. 5. & seqq. Tomm. sup. Sabell. sup. n. 4.*
- 567 Oblatio, seu ius offerendi, an competat contra ementem ab hærede beneficiario, qui alias de iure inquirari non potest, & quid si ipse sit emptor, & creditor. *Francib. dec. 31.*
- 568 Oblatio pecunie debet licet possit fieri per condemnationem in actione hypothecaria, & sic post sententiam, ramen limitari non procedere in multis casibus. Primo res esset pure per sententiam adiudicata creditorii. Secundo,

- Vbi condemnatus iam suscepisset iudicium, super executione iudiciali, & litem contestasset. Tercio Vbi fieret contra mulierem agentem, pro dote constanter matrimonio, propter viri inopiam. Et quando fuisset appellatum à sententia, vel erratum in appretio rei, & victus ab eo reclamasset, posset etiam post executionem fieri oblatio. *C. ap. dec. 4. l. 2. o. S. anfel. dec. 117. 118. Marcian. disp. 28.* Vbi quod debitori privilegio conceditur ius offerendi, nedum adversus creditorem, sed etiam adversus emptorem, etiam mediante restitutione in integrum, siante lesione.
- 569 Quæ oblatio potest fieri quandocumque etiam post sententiam, & transactam in rem iudicatam. *Scapp. de Solut. lib. 2. q. 3. num. 4. Gratian. dec. 214. num. 16. seqq. vbi Addenies. Magon. dec. Flor. 132. num. 12. seqq. Afflid. dec. 16. num. 5. vbi Vessil. num. 4. Merlin. lib. 4. tit. 2. q. 79. contra sup.*
- 570 Non tamen potest fieri post adiudicationem factam creditori, cum per illam dominium sit translatum irrevocabiliter. *C. ap. dec. 202. Alleg. ad cons. 54. num. 66. lib. 2. Martini. d. disp. 50. Magon. dec. fol. 132. vbi num. 28. limitat si fuisset appellatum, vel quando adiudicatio esset nulla. S. abell. res. fol. 21. num. 3. b. i. q. 9. Merlin. sup. q. 47. T. as. l. 1. O. cons. 80. Pergr. dec. 123. num. 10. S. abell. sup. num. 6. & 8. suboblationem, 2. S. anfel. dec. 117. Rota p. 17. c. 1. 2. num. 4. seqq.*
- 571 Oblatio realis loci, & reliquorum impedientium vltimarum. *l. 1. C. de p. l. inter empt. Roderic. de ann. red. lib. 2. q. 1. num. 4. & 28. 29. Card. Luca. de dote. disp. 162. num. 31. disp. 113. de credit. disp. 92. num. 2. 4. Et talis requiritur ad finem fructus acquirendi. R. C. ap. Latr. consulti. 37. num. 36.*
- 572 Secus oblatio verbalis. *Boer. dec. 123. Rota Gen. dec. 24. num. 12. & dec. 204. num. 3. Roderic. sup. num. 8. Card. Luca. d. disp. 92. num. 24. 25. Vbi secus si vltur debeantur officio iudicis, siue iure actionis. Et ibi declarat.*
- Quantum debium non esset liquidum, sed iuratum. *Rota Gen. dec. 104. num. 2. Roderic. sup.*
- 573 Sola oblatio realis extrà iudicium debet fieri, sufficit ad recuperandum fundum sub redimenti pacto venditum, cum fructibus. *Roderic. sup. num. 67. vbi num. 68. limitat si ob iustā ignorantiam, vel imperfectam oblationem emptor, vel eius hæres in mora non constituitur.*
- 574 Oblatio de soluendo potest fieri à quocumque etiam extraneo, & ipso creditore invito. *Nequide pign. 3. membr. 5. p. num. 39. Sord. dec. 174. num. 17. Gratian. dec. 215. num. 5. & ibi Addenies. Scapp. de Solut. lib. 2. q. 3. num. 3. 4. Cartar. dec. Bon. 61. num. 5. Polib. de subbali. inf. 18. n. 257. Girba dec. 91. num. 2. Merlin. de pign. lib. 4. q. 76. num. 3. Conciol. all. q. 56. num. 29. prout in solutio. ne Conciol. post mille sup. num. 30. C. az. dec. 4. num. 67. 68. Diximus sup.*
- Maxime quando tertius habet aliquod interesse. *Costa de rem. d. subbali. rem. d. 121. num. 10. Corbu. l. de iure empti. tit. de caus. p. r. a. o. nos fol. 1. c. an. d. m. 7. num. 4. Et de cessionario effertur. Polib. de subbali. inf. 17. num. 194. Girba d. dec. 91. num. 6.*
- 575 Oblatio debet esse integra, & de roen de. b. u. c. o. l. 2. de i. r. a. q. 121. num. 9. Moroi. de i. r. e. offer. num. 68. M. an. de oblat. num. 16. Ateim. de pign. lib. 4. q. 83. num. 79. C. an. d. l. p. n. 31.
- Quando fructus sunt debiti. *Polib. d. inf. 17. num. 204. seqq. Ludovisi. c. 480. post num. 2. Conciol. sup. num. 32.*
- Valeret, licet oblatio non sit integra, si creditor acquiescat, quia censetur per partem acceptam, valere. *C. an. c. r. an. c. 105. num. 2. 3. ardo. j. 86 vol. 1. Add. ad Ludovisi. c. 480. num. 7. T. bon. i. r. a. l. v. m. c. m. 3. tit. de i. r. a. n. 32. Conciol. sup. num. 34.*
- 576 Oblatio debiti significat illum adesse debitorem, nam oblatio non est verisimilis in credito iam extincto. *Celf. dec. 246. n. 13.*
- 577 Oblatio sola non sufficit, ut vltur pretij non debeatur, nam per nudam oblationem non desinit emptor, item, & pretium habere, sed requiritur, quod pretium obfignatum, & depositum sit. *R. C. ap. Latr. consulti. 37. Leonard. de vltur. q. 27. num. 24. ex l. c. i. l. 5. ff. de vltur. vbi Cuias. Bal. C. off. Solut. in l. 1. c. 10. Rota dec. 397. num. 4. p. 1. rec. Fabian. C. d. fin. 1. c. d. e. action. c. p. 1. T. b. lib. 1. q. 84. num. 3. Gratian. disp. 588. num. 35. & disp. 21. num. 40.*
- 578 Sed mora contrahenda impletur per oblationem, præcipue iudicalem, siue obfignationem, ac contrahenda non purgatur citra obfignationem. *Fabian. C. lib. 8. l. 1. c. 10. de fin. 40. de solut. 1. c. 10.*
- Sed quod oblatio verbalis non constituat creditorem in mora, cum habeatur pro deposito non facto. *Ludov. c. acc. 105. num. 1. i. r. q. 1. de vltur. de ar. r. e. c. 132. S. a. b. an. r. o. l. 132. num. 23. Aliet Staiban. fil. tract. de inter. lib. 2. tit. 1. q. 9. v. m. c. 25. 26. Ca. 7. c. Latr. consulti 37. n. 2.*
- 579 Oblatio sola sufficit debitori non habenti, cui legitime solvatur. *l. si fin. & si fin. ff. de leg. cum. miss. l. p. c. u. a. s. an. r. b. r. 1. S. vltur. num. ff. de vltur. l. eam quidam. ff. p. p. l. 1. ff. de t. al. in C. l. b. a. tit. 24. de vltur. de fin. 39. Olea de cess. iur. tit. 1. q. 6. num. 53. Franch. d. c. 227.*
- 580 Et vbi depositum debet fieri tali die, si illa dies sit festiva, potest fieri die sequenti, ex R. i. t. M. C. P. 8. Immo mora modici temporis non nocet, vbi ius parvis non est effectum decreti. *S. Diximus sup.*
- Sic potest fieri vltima die, sed vltimo momento, etiam tempore nocturno. *Gratian. disp. 786. num. 26. 27.*
- Rci tempore perituræ est facienda, etiam de nocte eius diei, quo tempus finitur. *Gratian. disp. 710. n. 2.*
- 581 Potest fieri in qualibet parte iudicii. *Gratian. disp. 260. num. 24. & disp. 78. num. 33. Vbi quando inducat liberationem.*

582 Oblatio potest fieri perpetua, idest per modum agendi vique ad 30. annos, per modum excipiendi semper, & quodcumque, nam annua ad agendum sunt perpetua ad excipiendum. *l. pures in fine ff. de except. Scappus de Salu. an. lib. 2. q. 3. nu. 6. seqq. Merlin. sup. q. 89. Pe. reg. de. 2. 2. 3. nu. 9. f. 97. Bich. de. 45. nu. 14. seqq. Sabel. sup. nu. 7.*

583 Oblatio verbalis non sufficit, sed debet esse realis, sed sufficeret verbalis ad annullandam adjudicationem, & venditionem post dictam obligationem factam, quia facta obligatione debent cessare proclamatio, & venditiones. *l. si prius quam. C. de distract. p. 2. Magon. dec. Flor. 132. n. nu. 17. Merlin. sup. q. 83. xam. seqq. Tusc. lit. O. con. el. 19. 20. f. 1. opin. 557. Canalic. f. 147. nu. 52. seqq. lib. 1. vbi quod est necesse quod expresse recuset. Et realis differt à verbalis. Gratian. disc. 628. nu. 7.*

584 Quod non sit necessaria realis obligatio, quando verbaliter creditor responderi se nolle recipere. *Magon. dec. Flor. 128. nu. 5. Menoch. de arbit. cas. 232. nu. 16. Merlin. sup. q. 83. Rota p. 13. rec. dec. 258. vbi plura. Palma consulti. 105. nu. 9. & 25.*

585 Sed ad hoc vt obligatio pecunie possit dici realis, debet fieri cum ipsa pecunia in marsupio, vel sacculo numerata, etiam quando non requiritur actualis depositio, nisi creator demonstraret illam recipere, & in sacculo poni, quia tunc sufficeret sola verbalis obligatio. *Caspey. dec. 19. nu. 2. Merlin. de q. 83. nu. 5. Ludon. dec. 146. Rota p. 12. rec. dec. 228. vbi quando attenta qualitate debitoris sufficiat obligatio verbalis sine numeratione. Sabel. sup. n. 8.*

586 Oblatio sola verbalis quando sufficiat ad effectum purgationis morae, ad se eximendum à periculo rei, & illud transferendum in aduersarium, ad effectum retinendi rem alteri hypothecam, ad effectum confirmandi hypothecam posterioris creditoris, vel ad effectum se liberandi à debito. *Menoch. de arbit. cas. 232. nu. 1. seqq. Vbi quod si agatur de re immobili solutioni parata sufficiat obligatio verbalis, si cur etiam si agatur de pecunia, & creditor recusset recipere, vel si quantitas non sit certa, & liquida, nam tunc sufficit obligatio alicuius summe, cum protestatione supplendi factis calculis; sed quando summa est certa, & creditor vult eam recipere, non sufficit obligatio verbalis, sed requiritur depositio, & consignatio. Merlin. de pign. lib. 4. tit. 2. q. 83. m. 2. seqq. cum pluribus seqq. quæstionibus. Tusc. lit. O. con. 20. Rice. collect. 373. 1106. 1131. Rota p. 13. rec. dec. 258. vbi quando sufficiat verbalis obligatio ad impediendum vsuras dotales inter socerum, & generum.*

Quando obligatio verbalis non sufficiat ad euirandam caducitatem, vel penam, sed opus reali. *Altogr. ad. conf. 24. lib. 1. nu. 76. seqq. Bartol. conf. 151. lib. 2.*

Quod obligatio verbalis de parendo mandatis
Tom. 1.

Rotalibus, & huiusmodi, non sufficiat, vbi requiritur aliquid factum præter, & positum à condemnatis explendum, Sed dicatur ventrosa ostensio, quæ non recipitur ad impediendam declarationem, ob non petitionem. *Rota p. 13. rec. dec. 246. rec. dec. 260.*

587 Oblatio absq; deposito flante inextinguibile proveniente & partis obligatæ culpa, ad rem retrocedendum, vel creditor reculer recipere. *Gratian. disc. 786. nu. 7. Cum protestatione supplendi, alias non sufficit, sed requiritur depositum. Merlin. de pign. lib. 5. q. 83. nu. 2. seqq. & 99. & seqq. Tusc. lit. O. con. 20. Rice. coll. 373. 1106. 1131. Rota p. 13. rec. 246. 258. 260. Altogr. ad. conf. 24. nu. 87. seqq. lib. 1. Bartol. con. 151. Boc. de. 124. nu. 25. Burat. dec. 517. nu. 3. Duran. dec. 108. nu. 4. Paccio de locat. c. 50. nu. 47. & seqq.*

Sed obligatus ad implere non exculatur, per simplicem obligationem, sed teneatur de reali, & verò adimplemento. *Duran. dec. 400. nu. 4. dec. 296. nu. 6. p. 5. rec. Conciol. alleg. 59. nu. 42. Cum quis teneatur adimplere, non sufficit obligatio de adimplendo. Conciol. all. 3. 59. nu. 41. vers. n. que & 60. nu. 33. Gratian. disc. 632. nu. 18. Rota dec. 297. nu. 3. p. 3. rec.*

588 Clausula: *refecti expensis* non admittit obligationem. *Gratian. disc. 786. nu. 19.*

589 Beneficium retractus non competit ex sola obligatione, absq; deposito, maxime, ad effectum lucrandi fructus. *Gratian. disc. 786. nu. 3. 4. 5.*

590 Conuentio, vt in retrovenditione solatur prius integrum pretium, excludit verbalem obligationem. *Gratian. disc. 786. nu. 12. Et sic verbalis non admittitur in pacto de retrovendendo. Idem disc. 786. nu. 11.*

Realis, non verbalis est facienda per heredem, legatariis & testatore. *Gratian. disc. 246. nu. 18. & 21.*

591 Oblatio foris, & fructuum census, & Interpellatio ad recipiendum, & quietandum, iuxta minutam in actu datam, in qua continetur conditio inuestiendi, nihil operatur, tamquam redacta ad Instrumetum conditionale, quod non erat adimplendum. *Gratian. disc. 795. nu. 6.*

592 Oblatio, scilicet offerendi non competit secundo creditori simplici chirographario, ad effectum succedendi in locum primi, & bona debitoris vindicandi, cum sit necessaria hypotheca insecundo creditore volente vi iure offerendi, nisi huiusmodi creditor chirographarius possideret, quia tunc pro vi quilibet alius posset offerre, vel nisi in scriptura prima, siue chirographo contineretur hypotheca. *l. cum tibi 10. C. qui potior. Negus. de pign. p. 5. membr. 3. nu. 6. Merlin. de pign. lib. 4. tit. 2. q. 46. Morat. de iure offer. nu. 41. seqq. Tusc. lit. O. con. 20. S. bellarefol. cap. 21. nu. 1. & sup. nu. 10. 11.*

593 Sic obligatio realis non sufficit ad impediendum cursus vsurarum, cū stipulatione debito- rum, sed opus est consignatione, & deposito.

An competat depositario. n. 776.

An competat ei, qui debitum negavit. n. 777.

An contra Cessionarium. n. 778.

Similis dationis insolutum est adiudicatio facta creditori rei debitoris. n. 779. Provisio materia huiusmodi licetioni. c. d. n. 780. ad n. 841.

Cum datione insolutum convenit Cessio bonorum, facta a debitore creditori. n. 842. Et in materia, quando possit fieri talis Cessio bonorum, & quando non possit fieri. d. n. 843. ad numer. 940.

De cessione bonorum faciendā a Clericis, ad explicatorem. tex. cap. Odoardus de solutione. n. 941. c. d. n. 942. ad n. 986. Vbi tota materia.

Simile dicto beneficii est beneficium: Deducto ne egeat. n. 988. c. d. n. 989. vsq. ad n. 1031. Vbi similiter tota materia.

Quando Contractus resoluatur per Dationem insolutum, & Adiudicationem bonorum, per Cessionem bonorum, per Oppositionem beneficij. Odoardus, sit. de solutionibus, & beneficiis: Deducto ne egeat?

Solutionis loco succedit Datio insoluta, & illius loco succedit per tex. l. i. ff. de salis. Paris. conf. 81. n. 35. Socrin. iun. conf. 41. n. 14. conf. 181. n. 9. vol. 3. dretin. de soluti. h. 9. Fontanell. de palls. c. 5. gl. 2. n. 86. Tbor. vol. 74. n. 39. Cyprian. 374-375. Frauch. dec. 50. 60. 2. Carth. r. dec. 19. n. 4. Pison. conclus. iur. verb. Datio insolutum. Costa de retroact. pag. 172. n. 2. c. tract. de port. rat. q. 26. Novar. de datione insoluta. lib. 1. q. 10. D. Gottier. de compens. q. 20. n. 13. lib. 2. Cenc. de consilij. 108. n. 12. q. 66. 60. 24. segg. Concilio alleg. 51. n. 3. 52. n. 11. Merlm. de pign. lib. 5. q. 4. 60. 1. Bisogni. alleg. 122. D. Capon. discept. 187. segg. Paz axiom. iur. lib. 5. n. 47.

Immo censetur solutio. Concilio d. alleg. 51. n. 4. R. Capye. Latr. dec. 147. n. 2. Polib. de subbas. insp. 42. n. 4. Costa de retroact. cap. 27. n. 2. Sard. conf. 413. n. 13.

607 Datio insolutum alia est necessaria, alia voluntaria, Necessaria est ius, siue facultas, vel privilegium offerendi creditori inuito, in stabilibus, quod in pecunia debetur, concessum debitori carenti pecunia, & mobilibus, qui facta diligentia vendendi iussum emptorem non reperit. ant. hoc nisi. c. de solutione. Novar. de datione insoluta. q. 1. n. 3.

Et vbi assignatur, species pro genere necessaria est. D. Rosa consili. 15. n. 5. lib. 2.

608 Et est illa, quae inuito creditore fit in iudicium auctoritate, & decreto iudicis. Inf. n. 1. fin. c. de iure emphyt. Alex. conf. 52. Bald. conf. 322. lib. 3. Amadei de Ponte tract. de laudem. q. 28.

Costa de remed. su. fid. remed. 3. Novar. sup. q. 1. n. 4.

609 Voluntaria est quae ex a iudicio, nullo cogente, ex partium communis concordia fit. Casul. comp. q. 1. n. 45. Men. ibi. conf. 101. n. 32. Tufell. Daom. 123. n. 6. Parig. sing. 327. n. 4. lib. 1. Costa de remed. subbas. c. 2. 3. Barreil. conf. 33. n. 73. Ront. conf. 18. n. 8. vol. 1. Tbor. vol. 62. n. 59. Novar. d. q. 2. n. 3. Quae debet acceptari a creditore, & quoniam non est acceptata, non praesumitur datio insolutum. D. Catani. dec. 20. n. 35. Aotre. l. 1. c. 123. n. 1.

Sed debet fieri cum consensu vero creditore, nullus est, ut in datione insolutum facta a debitore carcerato, creditore, propter metum, quod intelligitur carceratio esse iniusta, secus si iusta. Rosa de. 43. post Merlo. de p. g. n.

610 Datur etiam datio insolutum, nec voluntaria, nec necessaria, & est quando debitor a creditore emit pignus, nam non facit quod res sit empti sibi, nam rei suae emptio nulla est, sed operatur, quod talis pecunia cedat insolutum creditore, & id prae voluntatem, & equitate, suadente. Glorioso commentar. ad Const. 2. de diolan. de bonis insol. d. d. 2. n. 23. Novar. q. 1. n. 9.

611 Datio insolutum necessaria, & voluntaria requirunt iustitiam, & causae veritatem, & utraque fit ad instar venditionis transference dominium, & possessionem. Costa de rem. subbas. remed. 3. Novar. sup. q. 3. n. 12. 3.

612 Differunt, quia datio insolutum voluntaria, iudicis decretum non requirit. Barreil. conf. 33. n. 83. Tbor. vol. 92. n. 52. Necessaria uero. Novar. n. 4.

613 In voluntaria pretium taxatur a partibus, in necessaria calor licitationum, sic non potest prima fronte opponi, quod non sit facta iusto pretio. Ferr. in pract. Pop. en. in forma execut. item. 20. Novar. sup. n. 5.

614 In voluntaria datione insolutum, actiones cedi debent. l. n. solo. em. C. quando sit. vel pri. n. 1. In necessaria transirent viles abiq. cessio, nec postquam. C. de hered. vel alij. Novar. sup. eom. 7.

615 Voluntaria liberat ipso iure, sed necessaria non. Glorioso, sup. lib. 2. c. 2. n. 49. Vbi dicit etiam ex datione insolutum voluntaria, novationem nascere, ex Glorioso, conf. 308. lib. 3. Ex necessaria non ex insoluto, ff. de pign. et h. Pan. in c. ex am. a. ta. de iodic. n. 14. Novar. sup. n. 10. 11.

616 Datio insolutum voluntaria operatur, ut ex ea debeatur laudemium, necessaria vero non. Amadei de Ponte q. laudem. c. 37. Burg. de laudem. p. 2. insp. 3. Sed non dicitur necessaria quando oritur ex obligatione facta per alienantem. Frauch. dec. 277. vbi Luca. Barreil. in summa dec. sit. de laudem. n. 39. item. 1. Novar. d. q. 3. n. 6.

Nam laudemium non debetur in alienatione ex causa necessaria, non voluntaria. Gratian. disp. 227. n. 46. segg. d. de 784. t. 6. segg. Specul. dec. 99. Posth. de subbas. insp. 48. n. 20. segg.

Secus si necessaria, sed ex debito voluntario con-

contractum per ipsum alienantem. *Franch. dec. 277. T. b. p. m. c. 39. Cavalier. dec. 300. n. 4. Gratian. d. c. 544. n. 49. Fulg. de iur. emp. tit. de Laudem. qu. 8. an. 48.*

Sed contra quod etiam in alienatione necessaria pro amputatione ecclesiæ debeatur. *Costa de remed. subsc. remed. 52. illat. 1. Fontanell. decif. 277. 278. dec. 279. 280. 281. 587. 588.*

617 Datio in solutum facta unico pretio est indidua. *Benet. ann. 63. nu. 39. 41.*

618 Datio in solutum alia est expressa, alia tacita. *Gloss. sup. lib. 2. c. 2. vbi exempla Nos dicamus inf. d.*

619 Datio in solutum ex vna causa non cedit in aliam. *Rota post Oleam de cess. iur. dec. 8. nu. 4. 8. Ludov. dec. 366. Cau. ler. le. 165.*

620 Datio in solutum facta in extinctionem instrumenti, iuxta illud facta censetur. *D. Cerro dec. 417. nu. 10.*

621 Datio in solutum in dubio presumitur quando debitum est pro dote. *D. Cerro dec. 930. nu. 4. maxime si debitum dotale non excludit valorem rei. an. 5.*

622 Datio in solutum per verba præsentis temporis concepta, actus perfectionem demonstrat non simplicem præparationem, & præambulum. *D. Cerro dec. 417. nu. 9.*

623 Datio in solutum facit fructus suos, nec ex computat in sortem. *D. Cerro dec. 319. nu. 14.*

624 Datio in solutum fit de liquidocredito. *D. Cerro dec. 208. nu. 13.*

625 Datio in solutum facta à fideicommissario non valet, si dicto tempore penes grauatum res reperiebatur. *D. Cerro dec. 306. nu. 2.*

626 Datio in solutum pro dote potest voluntarie reuocari, & dari alia, que succedit in locum primæ, & cum ipsidem prærogatiuis, nam datio in solutum ex causa dotis non extinguit primam iura. *L. qui res 96. ff. de solut. D. Rosa cons. 51. nu. 10.*

627 Datio in solutum Vxorī facta pro suis dotibus, si perfecta sit, ab ea nequit deinde reuocari. *D. Rosa cons. 53. num. 15. Cum vera dotis restitutio sit. nu. 17.*

Datio in solutum in dotium affectuationem, potest dici celebrata, quamuis sit dictum, vt fructus constante matrimonio percipiendi in alimenta cederent viro, & filiorum. *D. Rosa d. cons. 53. num. 16. & 20. maxime ob obseruantiam tor ancorum, nam obseruantia explicat actum dubios. Rouit. conf. 49. n. 7. lib. 1. Anta dec. 81. nu. 24. Fontanell. de pactis. lib. 2. c. 6. gl. 3. p. 2. nu. 4. Anna alleg. 52. Roman. conf. 95. nu. 14.*

628 Datio in solutum facta est, si partes dixerunt se in solutum dare. *Surd. conf. 141. nu. 18. Duran. d. c. 266. nu. 23. Rota d. iur. dec. 392. nu. 29. Merl. dec. Lnc. 33. num. 12. D. Rosa cons. 7. num. 6.*

629 Sic in solutum est, si creditor quantitas res aliqua assignatur, & verba assignationis apta sunt ad dominij translationem. *D. Rosa cons. 7. nu. 8. post Decian. resp. 35. lib. 2. nu. 42.*

Menech. conf. 201. nu. 9. 10. lib. 3. Menech. idem de præsump. lib. 3. præs. 770. nu. 7. Farinar. decif. 37. post primum com. consil. nu. 2. in fine Ludov. decif. 194. nu. 14. Surd. conf. 145. an. 36. conf. 217. nu. 21. Monach. dec. Benon. 40. Punif. 3. nu. 20. Duran. dec. 99. nu. 3. seq. lib. 1.

630 Ad obtinendam insolutum dationem per debitorem debet probari impotencia debitoris soluendi in pecunia debita. *Roman. consil. 163. Cephal. conf. 195. vol. 2. Caroc. de oblat. q. 10. num. 2. Ludov. dec. 62. p. 2. Trentac. uq. var. lib. 3. tit. de solut. res. 36. & de inop. deb. cap. 1. nu. 97. Arcin. de Fideius. c. 7. num. 5. fol. m. bi 100. Nouar. de datione in solutum. sect. 2. qu. 1. Gattier. de Inram. c. 29.*

Sic debet citari creditor. *Nouar. sup. sect. 2. q. 2. 3. vbi impugnat, & bene Couar. præs. c. 6. nu. 3. Mexia in pragmat. c. 4. Paris cons. 44. Barbof. in remiss. O. D. ad ordin. Lusitan. lib. 3. tit. 5. nu. 9. Cum creditor possit probare contrarium. Vbi d. q. 3. nu. 9. seq. dici in paribus probationibus esse attendendas illas de iur. cum qualitas inopiz sit naturalis. *Relas. de prin. l. paup. q. 5. nu. 17. p. 1. Nouar. sup. pragmat. collect. 134. nu. 1. Benincas. de pauper. q. 3. nu. 5. Caroc. de excessu. bonor. q. 35. nu. 11. p. 2.**

Debet probare, quod nec pecuniam, nec mobilia habet. *Caroc. de oblat. q. 10. nu. 3. Gozad. conf. 32. nu. 8. Cephal. conf. 195. nu. 8. 9. Trentac. sup. res. sol. fin. num. 7. Scayn. decif. 60. Nouar. sup. qu. 4.*

Debet probare, non repetisse emptorem ipsius bonorum. *Caroc. de oblat. q. 10. n. 7. Gattier. de contract. Inram. cap. 29. Costa de remed. remed. 3. nu. 3. Angel. de euis. q. 146. nu. 15. Manf. de caus. exco. d. 3. nu. 8. Scayn. decif. 60. num. 5. Nouar. qu. 5.*

Sed in subastatione non debet citari creditor, ad hoc vt videat, quod non actum emptor. *Honded. conf. 18. nu. 56. Gattier. præs. qq. qu. 146. decifum refert Nouar. sup. q. 6.*

Talis datio insolutum potest, & debet proponi ante licem concessatam, alias postea non habet locum. *Bonif. c. conf. 84. lib. 1. Carpanad. stat. Mediolan. c. 163. nu. 18. Rota Bonon. d. iur. 70. in addit. Costa remed. subsc. 3. num. 7. Nouar. sup. qu. 18. sect. 1.*

Debet debitor dare listam suorum bonorum creditori. *Roman. conf. 165. num. 6. l. f. conf. 9. nu. 24. Ludov. decif. 54. num. 9. Burfat. conf. 9. nu. 51. Manf. de fideius. sol. 10. c. 7. nu. 9. Trentac. uq. lib. 3. tit. de solut. res. sol. fin. Nou. sup. q. 7. f. 1.*

Et creditor potest eligere rem que sibi placeat, sed facta electio non potest variare. *Loffred. conf. 19. nu. 3. Cappy. dec. 46. Lartone. d. c. 65. n. 20. Caroc. de oblat. p. 2. q. 10. n. 87. Nouf. q. 9.*

Verum debitor ille debet dare cautionem pro euictione rei datæ in solutum, & illam debet offerre in ipso actu oblationis, & non sufficit post. *Roman. conf. 93. Nalla conf. 344. vol. 2. Nouar. sup. q. 11. Burfat. conf. 9. n. 51. lib. 1. Cefal. conf. 195. nu. 1. lib. 2. Ludov. dec. 64. Trentac. uq. d. lib.*

d. lib. 3. v. 11. ref. 36. *Contra de obli. q. 10. n. 3. Mans.*
de fid. c. 7. *Mans. in lim. 3. n. 8.*

Debet debitor dare titulum, & instrumenta
dictorum bonorum acquisitionum. *Taf. consil. 9.*
lib. 1. *Ludovic. der. 64. Gut. iur. in instrum. confirm.*
c. 28. n. 2. *Koppen. dec. 55. n. 24. Rota in rei. dec.*
42. p. 3. *Arctin. de fideiuss. cap. 7. Mans. in lim. 3. n. 9.*
7. de consuec. *Margil. de custum. 1. 146. n. 15.*
Scayn. der. 60. n. 6. licet contra teneat Trenta-
cinq. sup. ref. 37. N. in sup. p. q. 12.

Requiritur quod debitor sit carceratus pro
facienda tali datione insolutorum. C. *in illis. l. 20.*
Tenr. glin. de mero. n. 5. Gutier. prae. l. 146. lib.
1. vers. ex quo. Sed Nouar. sup. q. 13. dicit con-
trarium

Si velit vendere bona stabilia, sed non repe-
riat iustum pretium. *Afflit. dec. 378. n. 5. Portad.*
quotid. lib. 2. § fin. p. 5. c. 17. d. n. 23. Franch. de f.
81. vbi Luca. Pese. de par. potest. p. 2. c. 9. n. 95.
Nouar. sup. sect. v. q. 20. Cofin. de reme. subdita-
rem. 3. n. 3. Mans. in lim. 3. n. 9. Gutier. de In-
ram. p. 1. c. 28. n. 3.

631 Si pro solutione, & satisfactione fiat assi-
gnatio nominis debitoris, & tunc facta inso-
lutorum datio. *Menoub. conf. 201. n. 6. lib. 3. &*
de prajump. lib. 2. praj. 93. n. 6. Rota post Cenc.
dec. 290. n. 3. D. Rosa consil. 7. n. 8. Rofis obli-
cap. 3. n. 17.

632 Datio insolutorum nominis debitoris pro
pretio rei emptae extinguit debitum, ita ut non
possit venditor agere ex vendito, sed ex datione
insolutorum, si impediatur exigere nomen ces-
sum. *Marta vot. p. 1. § 44. Merlin. de pign. lib. 5. q.*
5. Castill. contr. lib. 4. c. 59. n. 34. § 3. seqq. & lib.
5. c. 77. n. 5. seqq.

Quod intelligit si impediatur exactio, quia
nomen illud non sit verum, secus si non esset
locuples, nam dans insolutorum nomen debito-
ris, aut illud vendens teneat facere illud verum,
sed non locupletem, & solvendo. *l. pupilli. § i. iur.*
ff. de solut. l. inter. causat. §. ob effe. ff. monati. l. plu.
vel. M. n. 5. § qui nomen ff. de emiliou. l. nomen. ff.
de barch. vbi. n. 1. vendit Margil. de emil. q. 80.
Affl. dec. 335. n. 18. Franch. dec. 50. n. 2. Qui lo-
quitur etiam si nomen illud sit cuiusdam. D.
Galeot. contr. 32. Consil. ad Sord. dec. 113. D. Rosa
consil. 15. n. 16. lib. 2. D. Precol. consil. 2. n. 1.
1. C. Copy. Latr. consil. 144. n. 2. T. bar. in C. re-
rem l. diti. lib. 2. c. 35. n. 146. 148. & voto 91. n.
72. 86. lib. 1. Armar. ref. 37. n. 28. Nos ad R. Ront.
conf. 75. n. 1. lib. 1. Castill. lib. 4. c. 59. n. 33 &
lib. 5. c. 77.

633 Quae conclusio procedit non tamen in in-
solutorum datione facta a iudice, fed etiam a parte
post foris. *sen. consil. 37. vol. 4. Andean. resp. 13. n.*
7. Sord. dec. 326. n. 9. Fub. de err. pring. p. 3. dec. 40.
58. err. 5. R. Ront. conf. 75. lib. 1. n. 19. & seqq.
vbi nostra addit. D. Rosa sup. n. 18.

Et licet aliqui velint non procedere conclu-
sionem, si debitor cessat esse decessus, & non
soluendo tempore cessionis. *DD. apud Ront.*
conf. 75. n. 19. vbi quando autem,

Tamen verior est opinio quod illa procedat
quavis eo tempore non esse solvendo. *Sord.*
conf. 72. n. 2. vol. 3. Comm. de f. § infine. Caffar. l.
3. § de fideiuss. & in l. M. n. 1. n. 4. ff. solut. matr.
vbi limatur favore dotis. Rota Gen. dec. 156. n. 1.
Sord. conf. 44. n. 1. & vol. 3. conf. 452. n. 15. 16. En-
geu. conf. 73. n. 28. R. Ront. conf. 75. n. 11. lib. 1.
per tex. expressum in l. inter. causat. § infine. ff. mand.
ant. D. Rosa d. consil. 15. n. 19. post mille M. o-
rotta d. disp. 31. n. 25. Gufm. de emil. q. 35. Fob. in
C. lib. 4. tit. 19. d. fin. 5. n. 8. C. de consil. q. 72.
n. 23. Franch. dec. 108. n. 1. dec. 427. n. 5. Mesa-
lib. 1. c. 43. n. 7. Hodiern. contr. 27. n. 2. Nos ad
Ront. d. o. 75. n. 15. Sald. Labry. p. 3. c. 2. n. 45.
& seqq.

Sed alij dicunt haec procedere, vbi is, qui
recipit nomen debitoris insolutorum, sciat illud
soluendo non esse, secus si ignoret, Tamen
id intelligendum est, vbi quis recipit in solu-
torem nomen debitoris non soluendo, ignoran-
ter, iustum, & probabilem assignat causam,
alioquin in dubio praesumitur iurisse, vel
scire debuisset. *Franch. dec. 427. n. 6. infine. Tom-*
nut. q. 1. tit. 1. q. 49. n. 14. Hermosill. l. 2. §. 1. d. n.
10. tit. 5. p. 5. D. Galeot. contr. 32. n. 20. Bar. dec.
110. T. bar. vot. 91. n. 81. seqq. Gufm. de emil. q.
35. Stefan. dec. 52. D. Rosa d. consil. 15. n. 21. Nos
d. conf. 75. n. 2. 3.

Si vero fiat non soluendo post cessionem,
nulli dubium est, ad nihilum teneri insolutorum
dantem *l. si nomen, & l. pericul. n. ff. de solutio,*
Tomnut. Consilium. T. bar. sup. C. iur. dec. 87. n. 10.
Cyriac. contr. 169. n. 4. & 10. contr. 225. n. 7. &
31. Cenc. de censib. q. 73. n. 23. Fontanell. dec. 67.
n. 1. id. in T. bar. C. i. § 35. d. n. 35. seqq. Prati.
disc. 21. n. 57. l. b. 1. Sald. Labry. p. 1. c. 27. n. 1.
59. 61. Stauben. ref. 96. n. 19. vbi etiam de negli-
gentia cessionarii. Nos d. conf. 75. n. 4.

634 Differt datio insolutorum ab assigna-
tione nominis debitoris gratia solutionis conse-
quendae, quae est actioes contra nomen debito-
ris creditori demandatae, ut scilicet eas exercendo
a nomine debitoris exagat, quod sibi debetur;
& exactum sibi retineat in satisfactionem credi-
tarii, & ideo tunc non ceduntur creditori actio-
nes, ut eas sibi acquirat, sed tantum mandan-
tur, ut exerceat, ut bene probat text. in *l. si mandan-*
tero 22. §. inter. ff. mandati. ubi vel v. cum
debitor meus periculo suo debitorem suum mihi de-
legit. Ideo cedens non liberatur, nisi cessiona-
rius exagat quantitatem sibi debitam, cessam.
Marta in summ. det. tom. 3. ver. c. 1. p. 28. 32.
Tomnut. q. 49. d. n. 3. Cenc. dec. 3. n. 43. Fon-
tanell. dec. 187. T. bar. vot. 91. n. 40. seqq. Gufm. de
emil. q. 35. n. 88. Scaer. de commerc. §. 2. gl. 5. d.
n. 250. Sald. Labry. p. 3. c. 20. n. 37. 45. Ront.
conf. 75. n. 6. 15. lib. 1. Hodiern. ad Sord. dec. 266.
n. 19. R. Copy. Latr. dec. 148. n. 14. 17. 28.
Merlin. de pign. lib. 5. q. 3. n. 5. & q. 1. n. 9.
10. & q. 30. d. n. 32. Leend. de vfaris q. 39. n.
51. Olen. de cess. l. tit. 7. q. 3. n. 21. Nos d. conf.
Rou. 75. n. 26.

635 Verum ē contra dare insolutum est cum datur quidem nomen creditori, non tamen ad finem, ut ab eo exigat, & sibi soluat, sed ut nomen illud ipsius creditoris perpetuo fiat, illique acquiratur, & Ideo tunc actiones creditori ceduntur, ut acquirat non tantum demandantur, ut exerceat, ut probat *ter. l. papilli. §. foror. ff. de solut. libi: ut nomine debitoris contenta legatum non peteret*. Et quidem nomina ipsa hoc demonstrant. Nam in priori specie datur nomen pro soluendo, non pro soluto, ut scilicet creditor ab eo exigat, quod sibi debetur, in secundo vero casu datur pro soluto, hoc est, ut creditor loco solutionis pecuniæ sibi debet, nomen debitoris acquirat, & ut explicat *Marian. dec. 2. §. ord. conf. 22. nu. 14. Roderic. de ann. reddit. lib. 2. q. 17. nu. 33. C. nec. var. lib. 2. c. 6. nu. 183. §. seqq. D. Rosa consil. 15. nu. 3. lib. 2. §. nu. 17. vbi nu. 18. quod nulla sit differentia inter dationem insolutorum, & adiudicationem, vbi nu. 19. quod non teneatur illud facere soluendo tempore dationis.*

Secus si in ipso actu dationis referuat sibi iura. *D. Rosa de consil. 15. nu. 23. 24.* Vbi etiam in adiudicatione. Quamvis hoc casu reservationis, neque teneri dantem insolutum, dicant *Gozadin. conf. 38. nu. 11. Gratian. disc. 290. num. 29. Castill. dec. 5. nu. 45. dec. 69. nu. 11.*

De hac reservatione proutur lurium tractat *Scacc. de commerc. §. 2. gl. 5. d. num. 288. Grindel. dec. 111. Gufman. de cens. q. 34. d. num. 2. Ann. conf. 90. 35. 36. D. Galot. lib. 1. contr. 32. Cyriac. contr. 500. Castill. lib. 4. c. 59. d. nu. 44. Rota p. 12. rec. dec. 155. §. 255. Olea de cess. intr. §. q. 13. nu. 23.*

Ideo si referuentur priora iura in casu cuius actionis reuiscuntur primæ iura, secus si non, nam tunc competit actio ex empto vilius contra debitorem. *S. bell. §. d. d. no. 1. §. obligatio num. 34. Rota p. 14. rec. dec. 165. Maria vof. 109. Gratian. disc. 3. nu. 5. seqq. Idem S. bell. §. census nu. 53. §. hypotheca nu. 84. seqq. Rota post Vico l. de tranf. lib. 2. c. 81. Caballe. conf. 111. lib. 1. M. de lib. 1. resol. 38. seqq.*

Sine dubio in dote, Rota post *Vico l. sup. dec. 58. nu. 14. §. p. 17. rec. dec. 390. num. 16. 17. S. bell. §. censu. n. 26. Rota dec. 488. nu. 10. 11. p. 13. rec. S. bell. §. creditor. n. 20.*

Sic etiam si datio insolutorum non fuit valida. *Rota p. 12. rec. dec. 95. nu. 11. seqq.*

636 Si vero nomen debitoris sit promissum, verum, bonum, & exigibile, tunc cedens ad duo tenetur, nempe creditum suum esse verum, atque ita non pati exceptionem aliquam, quoad substantiam, ac etiam debitorem illum in satisfactionem datum esse soluendo, hoc est in bonis habere. *Dec. conf. 102. nu. 1. Rota Gen. dec. 156. nu. 3. Bec. §. 105. M. de a. de cens. lib. 4. c. 1. §. 1. C. de cens. lib. 1. c. 1. §. 1. nu. 10. conf. 65. nu. 18. Eugen. conf. 73. nu. 1. Roderic. de ann. reddit. lib. 2. q. 21. nu. 21. Marian. a. di. p. 31. nu. 32.*

Tom. V.

637 Ideo si talis debitor soluendo, non sit reperiendus, & nihil in bonis habens, ipse cedens tenetur, ex quo duo cedens promittit, nempe nomen debitoris esse verum, & bonum, id est de iure, ut sit obligatus, & de facto, ut sit soluendo, nam alioquin illud verbum bonum esset superfluum, & sic nihil operatur contra. *S. l. di. traditionem in rube. C. de contr. empt. q. 9. quem amplexi sunt Barz. d. dec. 1. to. nu. 19. Gratian. disc. 527. nu. 6. M. de cens. conf. 278. nu. 2. 3. Dec. conf. 102. M. de a. de cens. lib. 4. c. 1. §. 1. nu. 11. M. de a. de cens. lib. 4. c. 1. §. 1. nu. 16. M. de a. de cens. lib. 1. c. 1. §. 1. nu. 10. quid quid aliter dicat *D. Hodier. contr. 27. nu. 4. seqq.* cum verum sit secundum *D. D. contr. 27. nu. 4.* quod quando cedens debitoris nomen, verum, & bonum facere promittit, tunc efficaciter obligatur, & soluendo esse præstare tenetur, secus si alternatim: verum, vel bonum promiserit, quod tunc obligatum cum effectu, & sine exceptione, non autem esse soluendo tantum præstare debet, ut post plures tradit *M. de a. de cens. lib. 2. q. 2. nu. 8. 10.* quem citat idem *D. Hodier. nu. 12.* probat etiam *Mangil. de cens. q. 79. nu. 14. 15. M. de a. de cens. lib. 3. nu. 33. vbi num. seqq.* quid si cessionarius non fecit diligencias pro exactione, tempore debitoris, & post ea deficiat, quid? Videtur illum.*

Idem si sit promissum idoneum, & certum, nam si sit eunctum, cedens tenetur de euctione. *M. de a. de cens. lib. 2. q. 2. nu. 10. M. de a. de cens. lib. 1. c. 1. §. 1. nu. 3. Censal. ad S. ord. dec. 113. nu. 3.*

638 Sed quod etiam si sit promissum exigibile, insolutum dans ad nihilum tenetur, dicunt *Roderic. de ann. reddit. lib. 2. q. 21. Leotard. de vj. nris q. 80. nu. 41. M. de a. de cens. lib. 4. c. 1. §. 1. nu. 8. Antonell. de temp. legal. lib. 1. cap. 36. num. 1. seqq. Cammarar. resp. 40. nu. 12. Cens. in addit. ad T. rati. de cens. lib. 2. q. 2. nu. 16. num. 48. §. 55. Nos d. conf. 75. nu. 6.*

Nisi tamen sit promissum eunctio de iure, & de facto, nam tunc per talem euctionem censetur promissa continuatio eactionis. *Roderic. lib. 2. c. 8. num. 24. Girba dec. 117. num. 14. R. Marian. lib. 1. c. 42. num. 10. §. q. D. Rosa consil. 7. num. 59. lib. 1.*

639 Quæ conclusio maximè procedit quando nominis debitor est Princeps, qui semper est diues, vel aliqua Vniuersitas potens, nam si postmodum fiat non soluendo, sibi debet imputare cessionarius, qui tale nomen accepit. *M. de cens. conf. 778. d. nu. 5. Cens. q. 77. T. onur. q. 49. post nu. 53. Leotard. q. 80. nu. 41. Cyriac. contr. 458. num. 2. 2. seqq. R. Cappe. Lat. d. c. 200. nu. 31. seqq. Olea de cess. intr. §. q. 3. num. 44. Cammarar. resp. 40. num. 17. Cens. ref. 143. num. 6. M. de a. de cens. lib. 2. q. 2. nu. 18. T. bor. in suppl. comp. dec. vtrb. Cessionarius, col. 2. fol. 85. Nos d. conf. 75. nu. 7.*

640 Si dans insolutorum, cedens, vel vendens nomen promittit illud facere verum, & bonum, copulatiue, tunc sine dubio tenetur præstare illud efficaciter obligatum, & soluendo esse. *Dec. conf. 102. Rota Gen. dec. 156. nu. 3. M. de a. de cens. lib. 4. c. 1. §. 1. nu. 11. M. de a. de cens. lib. 2. q. 2. nu. 10. §. q. D. Rosa consil. 7. num. 59. lib. 1.*

Y

An.

Antonius de temp. leg. lib. 1. c. 38. num. 3. Causa rat. d. res. 40. num. 8. lib. 5. Meus. h. conf. 778. num. 2. 3. Sed si sit verum; & bonum, sed dura exactione, sed cedens non tenetur, nisi adhibita prius diligencia per Cessionarium. Marin. lib. 1. cap. 42. Mastrell. dec. 240. num. 10. Nos d. conf. 75. num. 8.

- 641 Sed difficultas est, an sufficiat nomen illud esse idoneum tempore cessionis, an requiratur, quod in futurum solvendo, etiam sit. Et datur. *Gent. de censib. q. 73. Prius, quando nomen est promissum simpliciter bonum, & tunc sufficit illud esse tale tempore cessionis. Secundum, si dicatur quod illud est merum, & tale erit, & tunc cedens patitur damnum periculi futuri, quod non erit perpetuum, sed per tres aut quatuor annos. Leonard. d. q. 80. d. num. 40. l. reuel. consil. 2. num. 10. segg. Tenet, si apponatur verba denotantia perpetuitatem, nam in perpetuum erit periculum cedentis. Merlin. de pig. lib. 5. q. 21. d. num. 66. D. r. m. d. c. 40. l. Tenet. d. q. 49. d. num. 40. Poss. res. 75. num. 31. 32. l. reuel. consil. 2. num. 4. Rota dec. 35. num. 5. post *Ol. am. de cession. Olea m. 7. q. 3. num. 29.* affert dictos duos casus. Nos d. conf. 75. num. 10. segg.*

- 642 Ad nihilum tenetur dans insolutum, si promissum recipientem defendere, vel in eum cum servare. *Mastrell. dec. 240. num. 29. Meus. lib. 1. c. 43. num. 9. Hoffm. contr. 27. num. 9. Nos d. conf. 73. num. 16.*

Quæ procedunt etiam si datio sit facta à iudice, cum factum iudicis sit factum partis, *Rota m. d. conf. 75. num. 19. c. 20. d. l. i. d. num. 17. Thor. in comp. p. 2. verb. periculum, ubi decisum, referi, & d. 66. lib. 2. Salgad. abyr. p. 3. cap. 2. num. 59.*

- 643 Si datur nomen insolutum cum clausula: *Tale quæ, cum pacto quod cedens de cessione non tenetur, & tunc periculum est cessionarii, si verè debitor erat tempore cessionis. Mantica de t. m. lib. 4. tit. 1. num. 9. Ludens. dec. 579. num. 3. Gent. q. 72. num. 2. Thor. vot. 91. num. 83. Secus si illo tempore non deberet. Garb. dec. 87. num. 2. Gufm. d. euillio. q. 35. d. num. 7. Galea. contr. 32. num. 67. Percol. consil. 21. num. 5. 62. Amat. res. 37. num. 29. Nos d. conf. 75. num. 25. Rota res. 83. num. 18. lib. 2.*

- 644 Si datio insolutum nominis debitoris habeat pactum, ut nomen illud debeat præstare vana, verum, si occupet, & solvendo, & tunc sine dubio tenetur ad tale pactum. *Gent. q. 73. num. 32. Thor. vot. 91. num. 86. Tenet. d. q. 49. d. num. 16. Dec. de privileg. reg. 3. lim. 5. num. 1. Quod procedit quando Cessionarius, in casu, quo non exegerit à debitore cessio, reservaverit sibi primæ iura contra cedentem. l. i. l. i. e. C. de sent. & execut. D. Galea. d. contr. 32. num. 7. segg. Amat. res. 50. num. 10. D. Hoffm. ad Surd. dec. 266. num. 13. Mantica dec. 31. num. 18. segg.*

Limitatur dispositio d. l. i. si nomen in duobus casibus. Primo, quando quamvis debitor cessus sit verè debitor, sed habeat aliquam exceptionem contra cedentem, per quam excludit

Cessionarium, nam tunc cedens tenetur, cum oporteat non solum nomen esse verum, sed sine exceptione. *Garb. dec. 87. num. 27. Gallen. l. b. 1. c. 4. num. 95. Gent. d. q. 73. num. 23. Thor. d. vot. 91. num. 39. q. 7. lib. 1. Limitatur 2. dispositio d. l. i. fauore danti. D. Galea. d. contr. 32. num. 23. post *Frank. dec. 208. num. 3. d. b. b. in l. i. e. d. d. n. l. i. ff. solut. matrim. Statu. d. c. 67. num. 16. lib. 1. Rota res. 97. num. 22. segg. lib. 2. Item Statu. in obs. d. res. 657. Nos d. conf. 75. num. 27. segg. ubi Nos quod ad dicta prædicta diximus contra L. D. sup. citatos, ut non in privilegium dantis, sed fundatur text. in circumstantiis in cessione nominis, quod dictum est quod ad omnes cessionarios, non solum in voce.**

- 645 Quid si quis dederit insolutum Capitalis ducatorum mille, & pro eis annuus ducatus leuaginta, consequendus ab aliqua Vniuersitate. Si post aliquid tempus reducat illa annualitas ad imperium rationem, an deus teneatur? Diximus ad *Rota d. conf. 75. num. 32. c. segg.*

Verum si sit dans insolutum census, seu redditus annuus, tunc cedens tenetur de bonitate interfecta, & reuerentia crediti, & periculum semper spectat ad ipsum, & quamvis non promittatur exhibilis census, quibus defuit bona, super quibus possit subluere cedens, quia forte fuerint euicta bona à creditoribus, nam tunc dicitur euictus census, & dans insolutum de cessione tenetur ad instar venditionis. *Mantica dec. 639. Mantica lib. 2. c. 4. conf. 54. num. 16. Percol. consil. 2. num. 33. Leonard. d. q. 73. q. 80. d. num. 35. quid quid dicat Rota, de a. n. redit. lib. 2. q. 20. quem sequitur Olea. de iust. m. 7. q. 3. num. 60. nam eum impugnat *Leot. m. p.**

- 646 Cessionarius mediante ratione insolutum cum amplissima Iurum Cessionis, acquirit omnes vires actionis. Nam vires actionis vires apud cedentem remaneant prius. *Rota post *Ol. am. de cession. d. c. 15. num. 1.**

- 647 Creditor non potest dationem insolutum respicere, quando à principio conuincitur, esse quod sit infra certum tempus, actus pecunie ei non fuerit soluta, creditor ipse accipere debeat sui bona insolutum, prius actione. *Surd. dec. 113. l. i. d. c. conf. 490. Mantica conf. 88. num. 16. Galli. conf. 40. Ann. conf. 90. lib. 1. Tenet. q. 7. d. 3. de solut. resol. 23. Cener. var. lib. 2. c. 6. num. 88. segg. Fin. opt. 174. Costa de p. rat. c. 153. Gray. d. c. 544. Mantica de iust. lib. 1. m. 10. D. Hoffm. ad Surd. dec. 13. contra Decim. conf. 12.*

Nec dicitur improbatum tale pactum, cum non sit dictum, ut sit insolutum iuxta res non expressio præti, quia intelligitur pro iusto prætio. *Gratiam. d. c. 544. num. 9. segg. Mantica sup. num. 1. Cener. lib. 3. v. r. 3. num. 7. & quamvis Affidat contrarium, illum impugnat Mantica sup.*

Verum si ante quam istud præti declaratur, debitor offerat pecuniam suo Creditori, quamvis tempus sit elapsum ad solvendum ju-

ita conventionem, tamen ex oblatione impediretur dicta conventio in solutum dano. *l. quamvis 45 ff. de solut.* vbi gl. verb. *offerre. Gratian. d. dist. 544. num. 13. Antica sup. an. 20. D. Hostiern. sup. num. 5.*

Quæ conclusio limitatur quando essent verba, quæ hoc remitterent in arbitrium, & voluntate creditoris, vt decisum refert. *T. hof. dec. 147. in fine, ex tex. l. in venditis C. de contrah. empt. D. Hostiern. sup. num. 8. 9.*

Limitatur etiam si illa datio insolutum non esset facta libere, sed ad vtendum, & fruendum, quia tunc procederet opinio *Decy d. conf. 12. de v. c. cum refert T. hof. fil. ad patrem d. dec. D. Hostiern. sup. num. 11.*

Ex quibus cognoscatur, an res sit data per se in solutum, & non ad pignus *Surd. conf. 283. M. eoch. conf. 201. num. 3. segg. Antica de t. cit. lib. 1. tit. 3. q. 10.*

648 Possunt dari insolutum, etiam fructus rei stabili, puta Fundi, absque eo, quod deur insolutum fundus ipse, quia fructus fundi vendi possum. *l. 17. C. de vsur. Leonard. de vsuris q. 54. n. 2. Andr. et contr. 285. num. 26. segg. vbi respondet contrariis.*

Verum si datio insolutum non esset facta libere, sed ad vtendum, & fruendum, donec fuerit facta solutio, tunc enim sicut licet debitori, facta solutione, rem reperere sic licet creditori rem insolutum datam reddere, & pecuniâ exigere, sic decisum refert vniuersis classibus, *Dom. T. hof. filius ad par. d. dec. 145.* Sed quod datio ad vtendum non dicatur pignoris constitutio, sed datio insolutum reuocabilis. *Aret. conf. 158. Natta conf. 496. Surd. conf. 243. Craue. conf. 691. M. eoch. conf. 202. Decian. d. conf. 35. num. 43. T. hof. d. dec. 145.*

Sed de pacto ad gaudendum, an importet pignus, an venditionem resoluibilem. *Gall. obs. 3. Marin. lib. 2. ref. 172. Nissa lib. 3. ref. 46. Barbof. in l. de diuisione. num. 4. ff. solut. matr. Fab. in C. lib. 2. tit. 26. de fin. 3. & lib. 4. tit. 3. de fin. 7. & tit. 18. & fin. 6.*

649 Datio insolutum facta in defectu solutionis non facit intra certum tempus, cum illis verbis: ex nunc pro tunc, valet, & reciprocè obligat contrahentes, ita quod ab ea nequaquam resistit, altero eorum inuito, & nouar præcedentem obligationem, & retrorahitur etiam quoad acquisitionem fructuum, contra *Dec. conf. 12. tenent Moros. conf. 88. num. 16. M. eoch. conf. 111. num. 26. segg. Surd. dec. 113. Gratian. in addit. ad dec. M. arch. 117. vbi etiam Luca, & Scoppa. Costa de clausula. 26. & de retrorah. c. 10. eff. 1. num. 4. Purpurat. conf. 557. Surd. conf. 237. in. 27. vol. 2. Gall. conf. 39. 40. Malns. conf. 34. T. hof. dec. 147. Andreol. contr. 285. n. 38.*

650 Et datio insolutum tenet incommutabiliter, nec in ea habet locum poenitentia. *Trenac. in q. 17. lib. 3. tit. de solut. ref. 28. Nouar. de d. clon. i. solut. lib. 1. q. 12. & lib. 2. q. 35. Schettin. de in re offer. p. 1. c. 1. sect. 2. num. 1, 2. siue pure, siue cō-*

Tom. V.

ditionaliter facta, nam reuocari non potest. *Id. p. 1. c. 1. sect. 1. num. 65.* Nisi datio insolutum effectus data ad vtendum, nam tunc non dicitur pignoris constitutio, sed insolutum dano reuocabilis. *Natta conf. 496. Surd. conf. 243. Purpurat. conf. 554. Craue. conf. 691. num. 201. M. eoch. conf. 663. Decian. conf. 35. num. 43. Schettin. de in re offerend. p. 1. sect. 2. c. 1. n. 9.*

651 Sic datio insolutum facta, si cerio tempore debitum non soluarur, non potest creditor recuare, volens pecuniâ debitum exigere. *Trenac. in q. sup. ex Socini. conf. 41. vol. 3. Vinum. sylus commun. opin. conclus. 174. Surd. dec. 113. Gism. de iust. q. 28. n. 5. Nouar. sup.*

652 Datio insolutum facta per debitorem, pretio æstimando, æstimatione non facta, licet debitori debitum offerre, & rem habere. *l. quumvis & ibi gl. solut. M. arch. segg. 468. Contr. lib. 3. c. 2. num. 8. & ibi Farla. Antica de iust. lib. 1. tit. 10. Gratian. & Luca discept. 544. Nouar. in q. 35. num. 7. Surd. dec. 113. am. 14. D. Bental. conf. 30. num. 119. 120. Et quod datio insolutum sine appretio facta valeat, quumvis sit excessus, & error in quantitate crediti, siue in æstimatione rei, & nihil debet restitui, nisi esset læsio enormis ultra dimidium. *D. D. relati per Trentac. var. lib. 3. ref. 18. n. 10. Sed alij teneant in hæcstrat. iudiciali facta à debitore creditori sublinari pro parte veri debiti, siue in æstimatione, siue in quantitate sit error. Gism. dec. 40. n. 4. Char. dec. 39. Post. de substat. in q. 50. a. n. 60. Rota post Oleam de cess. dec. 43. num. 13. Hostiern. ad Surd. dec. 45. n. 9. M. arch. contr. 68. num. 8. In Schettin. sup. lib. 1. c. 1. sect. 2. num. 71. segg. quem. Videte.**

653 Datio insolutum presumitur, quando adest appretium, *5. inf. dec. 118. Rota d. 249. p. 15. rec. in dubio, p. 17. dec. 114. & par. 18. dec. 228.* Vbi fauore dotis, & stante æquialentia bonorum cum credito, & dec. 703. n. 15.

654 Si sit facta insolutum datio pro credito, aduersus quod creditum debitor habebat aliud creditum liquidum, si opponat compensationem, illa datio resoluitur, siue, & substatore, delibetario, & similes actus facti eo tempore, quo debitor habebat causam compensandi, & compensationem deduxit. *Capuc. in praxi indie. par. 3. c. 7. num. 38. Bersan. de compensat. c. 1. q. 20. num. 21.*

655 Datio insolutum, seu assignatio multipliciter fieri potest, quandoque assignatur genus pro genere, quandoque species pro specie, quandoque genus pro specie, quandoque species pro genere. *Surd. conf. 145. num. 47. segg. & dec. 266. num. 6. M. arch. exam. 47. num. 27. segg. Cass. II. dec. 3. num. 34. Farnuell. de pact. i. unpt. claus. 5. gl. 8. q. 14. num. 85. & segg.*

656 Vbi genus pro genere datur potest intrare questio, an deur insolutum, an vero gratia solutionis consequenda, Vbi vbi quantitas pro quantitate, At vbi datur species pro genere, nunquam dici potest dari gratia solutionis con-

Y 2 se.

sequendz, quia repugnat in terminis, sed omnino censetur datio insolutorum, triplici ratione allata per *D. Rosa d. consuli. 15. n. 6.*

Vbi datur quantitas pro specie, *D. Rosa consuli. 15. n. 3. lib. 2.*

- 657 Vbi in contractu cessionis omnino debitoris, pro quantitate debita adest verbum: *Assiguo* quando adest causa habilis ad transferendum domidium, importat domini translationem, & insolutorum dationem, maxime concurrente traditione rei assignate, *Ber. 14. lib. consulti. 39. ff. filius matr. & ibi Roman. num. 41. Socin. cons. 6. p. 2. n. 9. vol. 4. Ruia. cons. 162. n. 19. lib. 5. Cam. Medic. cons. 83. D. Guttier. de compensat. lib. 2. n. 20. num. 13. Rosa felse. 3. n. 17. Meno b. cons. 201. n. 6. de presumpt. lib. 2. pref. 93. num. 6. Rosa post Crut. de cessib. dec. 190. n. 3. D. Consil. Rosa consulti. 7. n. 8. D. Hodier. ad Sord. dec. 266. n. 1. Capov. disc. 187. n. 9. Ludov. dec. 194. n. 14. Daron. dec. 90. n. 3. Decian. cons. 35. n. 43. lib. 2. Meno b. cons. 201. num. 4. ad 25. lib. 3. Scherwinde iur. offer. p. 1. ff. 2. c. 1. num. 7. Sed quod dubium sit, an transferat dominium. *Reg. Capyc. Lutr. ecc. 142. n. 23. lib. 2. Ferricell. q. moral. & legal. tract. 3. 4. 19. num. 7. Siche. in. ibid. num. 10.* Vbi ponit verba translationis domini, & sic dationem.*

Idem si proferatur a iudice importat adiudicationem, cum translatione domini. *Bald. in l. ord. n. 8. C. de execut. rei iud. c. Anna cons. 104. num. 1. Medi. sup. p. r. tex. l. a. luter. ff. de distract. pign. R. Ront. co. f. 75. lib. 1.*

Immo *Socin. cons. 37. lib. 4. num. 13. f. 99. dicit*, per simplicem ordinem a iudice datum nomini debitoris, ut creditori solvatur, censetur facta datio insolutorum, seu adiudicatio, quamvis non sit usus verbis denotantibus assignationem, quia implicite subintelliguntur. *D. Hodier. ad Sord. d. dec. 266. n. 21.*

- 658 Et assignatio quando fit ad rationem octo pro centum, eo modo, & forma, quo debitor erat obligatus, omnino demonstrat esse factam dationem insolutorum, cum domini translationem, quia fuit constitutum certum pretium redditui assignato, quod importat dationem insolutorum. *Franch. dec. 108. num. 1. & seqq. & num. 7.*

- 659 Dicitur datio insolutorum, quamvis fiat assignatio fructuum Capitalis, si illud Capitale sit demoruum, ut est venditio annui introitus censualis & sic ipsius loco successit annuus redditus, ut bene explicat *Mila ens. dec. 8. num. 369. lib. 1. & dec. 14. num. 27. 28. lib. 3. Castil. dec. 27. n. 43. f. 44. lib. 1.*

Secus si esset facta assignatio de fructibus, & non de re principali, nam tunc apud omnes est indubitatum, nullum esse transferat dominium in Creditorem, sed cum fructus assignatos percipere itaque ex pignori. *Costa de claus. 4. n. 1. ex tex. l. Lucius Titius ff. de alim. & cibor. legat. & decifum refert per S. C. D. Hodier. ad Sord. d. dec. 266. n. 21.*

- 660 Et licet in assignatione adest facta per assi-

gnatarium profectionis anteriorum lurium, tamen profectionis contraria facta non releuat, nam profectionis non importat, quod ex necessitate iuris dispositio refulsat. *Laur. cons. 23. num. 8. G. ar. aud. f. 455. num. 28. 1. o. ravelle de passib. cl. 6. gl. 1. p. o. num. 39. Anad. con. 66. num. 4. 5. 6. Cast. ludec. 5. num. 24. Anton. Amarat. f. 50. num. 4. f. 99. Farus. in reperi. de iur. del. q. 1. n. 4. D. Mar. iur. 2. con. 36. num. 10. Vbi omnes dicunt dictam reservationem, & profectionem, nihil operari. *D. Rosa co. sul. 15. num. 16. Sabell. G. D. o. insolutorum, n. 1.**

- 661 Sed existente lurium reservatione, & profectione facta per Creditorem, neque quod secunda obligatio fiebat ad cautelam omnino recedendo a primo contractu, nec liberando bona, & personas alienus contractus nulla est facta novatio, adeo ut creditor principis iuribus contra personas, & bona in primo contractu obligata, sine correctis, siue Fideiusuribus obligatos agere possit. *Ass. dec. 335. Ripa. b. f. 186. num. 6. Papon. co. f. 30. n. 14. f. 99. Sord. cons. 22. num. 4. cons. 145. n. 20. Gaballin. de emul. q. 4. n. 4. f. 99. Lanoro f. 36. num. 5. M. Jollod Capyc. dec. 45. num. 5. Franch. dec. 50. & 12. Fontanell. de passib. nupt. l. 5. gl. 8. p. 14. n. 91. Anna cons. 90. & 35. Castil. dec. 5. num. 5. Mutain Riv. Stiel. 1. 2. num. 92. Marta vero 109. fer. fin. dec. 1. 4. num. 3. Mart. f. l. d. 40. & 119. num. 17. Girotan. disc. 2. num. 14. Et hanc esse cautelam Creditoris, utiam coartat leuios possessores dicit *Capella cant. 12. f. 7. b. f. 88. num. 9. amplianap habet locum etiam contra fideiusurios ex Maf. in rob. de f. 158. num. 373. Et si d. G. d. a dicat huc esse ad iudicium omnium gubernationem. *enr. 32. num. 8. lib. 1.* Quo casu dicitur, & tenor tam pro capitali, quam pro fructu utriusque potest vti dicta sua auctoritate, & profectione. *Corrad. cons. 18. num. 2. G. ar. co. p. 1. 6. num. 8. Botta cons. 21. num. 11. & f. 99. Cast. l. d. c. 17. num. 35. & decif. 5. num. 45. D. Hodier. ad Sord. dec. 265. num. 13. & f. 99. vbi late, & bene de hac materia dationis insolutorum nominis obnotat. *Marotta disc. 37. num. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24.****

- 662 Quando nomen debitoris datur in solutorum, & soluti nomine, non requiritur presentia, aut consensus debitoris, sed fit ipso debitor cessante ignorante, & nullo, ad instar venditionis, & non teneret cedens illud nomen facere verum, & solvendo, non solum utique ad tempus dationis insolutorum, sit neque ad illud tempus, sed tantum verum. *Ront. cons. 75. n. 11. Hoste. n. con. 17. n. 2. Mesa lib. 1. var. 240. 43. n. 7. Salga. Lehyr. p. 34. n. 45. & f. 99. Marotta d. disc. 37. n. 25. Nos ad Ront. cons. 75. num. 15. lib. 1.*

- 663 Datio insolutorum facta a debitore creditore, & hypotecas omnes. *Tepal. var. sent. 1. 416. Tufcin. D. cons. 23. & f. 99. Riv. coll. 3495. & 3501. con. f. 99. Rato p. 9. dec. 243. Fir. in. 174. Sord. decif. 266. vbi D. Hodier. Merlunde pignori. lib. 5. q. 4. & q. 5. n. 3. D.*

3. D. Beati. conf. 19. nu. 30. *Castill. dec. 5. nu. 1. lib. 1.*
 1. Fonta. *ellide pællis cl. 5. gl. 8. p. 3. nu. 41. Ann. 2.*
 conf. 15. nu. 10. & conf. 90. nu. 4. seqq. *Gratian. disc.*
 3. nu. 14. seqq. *Fab. in C. lib. 8. tit. 2. 9. defu. 49. Co.*
 1. de retrah. *cas. 17. c. 8. nu. 10. Pin. dec. 236. nu. 7.*
Marta. vot. 1. 44. M. strill. dec. 120. Ansal. de com-
merc. disc. 8. nu. 11. Nam habet vim solutionis
volente creditore. Ansal. d. sc. 71. num. 20. &
disc. 86. nu. 11. Reyns. obs. 34. Andreal. contr. 185.
nu. 23. Rota. c. 15. nu. 14. Martorta. disc. 1. p. 1.
 30. *Maar. de fidei. ff. sol. 566. n. 3. col. 1. Merlin. sup.*
Card. Luc. de fidei. disc. 130. nu. 2. Capon. disc. 187.
 Quid quid dicant *T. bes. q. 88. lib. 1. nu. 13. D.*
Merlin. a. tr. 27. lib. 1. D. Galeat. lib. 1. contr. 32.
 Quid datio insolutorum exinguat debitum,
 & hypothecam. *Casui. alleg. 34. nu. 1. alleg. 51.*
 nu. 5. 6. 5. 1. *inst. qu. b. mod. toll. obligat. d. solutur.*
ff. quib. mod. pign. l. un. l. a. C. de solut. Gratian. disc.
766. nu. 35. C. ianua. conf. 73. n. 12. lib. 1. Merlin.
de pign. lib. 5. q. 4. nu. 1. Rota apud Cent. de censib.
dec. 397. Pacific. de Saluian. dec. 207. nu. 5. R. Ma-
rin. ad Reuer. dec. 20. nu. 1. Luca ad Merin. lib. 1.
ref. 219. nu. 4. Casim. de censib. q. 18. nu. 2. Conciol. ad
statut. Erag. lib. 2. rubr. 19. nu. 53. Noaar. de dat.
in solut. lib. vi. q. 1. On. 3. seqq. Rota dec. 8. nu. 9.
 post *Oleam. Cent. de censib. 108. nu. 13. Seraphin.*
dec. 133. nu. 2. Rodaer. ad Mar. c. 42. n. 6.

Verum si non habuit effectum, non potest
 debitum, & obligatum exingueret. *C. a. epol.*
alleg. 34. nu. 7. Sord. dec. 51. n. 20. seqq. r. sine ex-
em. 37. c. 163. n. sine Haderna ad Sord. dec. 166.
nu. 9. Cyriae. contr. 717. nu. 20. T. mis. tra. tr. var.
dec. 3. tit. 19. n. 4529. Rodaer. sup. n. 9.

Exinguitur hypotheca ex datione insolutorum
 siue facta à debitoribus, siue iudice. *Dec. cony. 449.*
 nu. 38. *Narra. conf. 496. nu. 17. Sord. dec. 51. nam. 4.*
conf. 51. nu. 7. Pacific. de Saluian. insp. 3. c. 2. num.
369. 548. Rota post Pacific. dec. 207. n. 3. dec. 278.
nu. 21. p. 5. rec. Merlin. d. pign. lib. 5. q. 3. 4. 5. R. o-
pa post Olea de sess. iur. dec. 18. fol. 11. N. mar.
 post *tra. tr. de datione insolutorum. d. c. 1. 2. 27. Nisi*
 esset nulla. *Pacific. dec. 2. nu. 561. Noaar. d. dec. 2.*

Exinguitur quoties Creditori aliquid affi-
 gatur, vel ceditur, ita ut id ex quoque causa iure,
 & causi potest loco solutionis succedere. *l. si li-*
bera. C. de sent. Sord. dec. 266. nu. 6. Pacific. insp. 3. c. 2.
nu. 552. l. si rem alienam. q. 5. omnis p. causa ff. de
pign. a. ff. Merlin. l. tit. 1. q. 5. vbi explicat.

Cum illa præbeat titulum, *Azo in summa lit.*
de contrab. empt. nu. 14. Rota dec. 662. nu. 5. p. 1. di-
uers. C. iros. disc. 66. n. 4.

Cum hypotheca exinguitur etiam per trans-
 lationem domini rei hypothecæ in creditore.
Rota post Oleam de cess. iur. dec. 13. Sord.
dec. 51. nu. 4. Seraphin. dec. 133. R. ta. rec. p. 5. dec.
347. nu. 6. Statil. de Saluian. insp. 3. c. 2. n. 368.

664 Datio in solutum facta per debitorem credi-
 tori liberat fideiussorem, & sibi imputet
 creditor si non seruauit iura sua, & actiones
 contra illos, in casu euictionis rei insolutorum
 datæ, alias in casu euictionis sibi competit
 tantum visus actio exemplo contra debito-

rem, non pignoratitia cum non reuincant
 primæ iura. *Sabell. f. obligat. a. num. 34. Rota*
p. 14. rec. dec. 15. Marta. voto Pis. 109. 144. Gra-
rian. disc. 3. nu. 5. & seqq. idem Sabell. f. census. n. 3.
f. bipateta. n. 48. seqq. f. iatio in solutum. nu. 1. Ra-
ta post Frecol. de tra. ff. dec. 81. p. 12. dec. 155.
& 215. D. Hadier. ad Sord. dec. 266. nam. 6. seqq.
Maur. de fideiussor. p. 2. sect. 10. §. 6. n. 1. licet con-
tra dicat num. 5. post plures D. D. Card. Luca de
empt. disc. 17. n. 7. disc. 46. nu. 26. Castill. contr. lib.
4. cap. 59. num. 61.

665 Secus si ante reservationem priorum iurium,
 in casu euictionis, nam illa secuta, potest
 creditor exequi ut agere, prout poterat antea
 iudicationem. *Casali. conf. 111. lib. 1. Aria. de f. a*
lib. 1. c. p. 38. & seqq. D. Hadier. ad Sord. d. dec.
266. nu. 13. Affl. dec. 335. Ripa. conf. 187. nu. 6. P.
a. conf. 130. nu. 14. seqq. Sord. conf. 22. nam. 34.
conf. 145. nu. 20. Lumar. conf. 36. num. 5. Masfald.
Copys. dec. 43. nu. 5. Fr. n. b. dec. 12. §. vbi Adde-
ters. Masfald. dec. 40. Muta ad Rit. Sicil. 112. nam.
92. Mart. i. v. n. 109. Card. Luca de contr. disc. 37. nu.
13. de fidei. disc. 130. nu. 4. Seraphin. dec. 154. nu. 3.
Mastrill. dec. 119. nu. 17. Gratian. disc. 2. nam. 14.
 decitum refert *T. bes. d. q. 88. num. 9. vbi ampliat*
 etiam contra fideiussorem, *R. Galeat. lib. 1.*
contr. 32. num. 8. Pacific. de Saluian. insp. 3. c. 2. nu.
556. Merlin. de pign. l. b. 5. q. 34. Pagant. ad stat.
Ferrari. stat. 25. num. 47. Margil. de sabba. q. 149.
Posth. d. sabba. insp. 3. nu. 77.

Tam pro capitali, quam interius, & interusu-
 rio. *C. still. dec. 17. nu. 35. dec. 5. nu. 45. Nisim. dec.*
13. n. 21. Franch. d. dec. 56. in fine. Anna d. conf. 90.
nu. 3. 8. Hadier. sap. nu. 14.

666 Quæ quidem actiones primæque possunt
 exerceri in dicto casu, etiam contra Tertium
 possiditorem, titulo possidendi. *Affl. dec. 16.*
Maur. de iure off. iur. n. 3. & seqq. T. bes. d. q. 88.
nu. 1. vbi decitum refert. Maurer. dec. 45. n. 15.
Charar. dec. 105. excusio tamen principali debi-
 torum, qui bona insolutorum dedit *T. bes. sap. Ho-*
diern. id. d. Sord. dec. 266. num. 15.

667 Amplia etiam si in parte res insolutorum da-
 ta fuerit euicta, quamvis insolutorum datio con-
 siliere in pluribus corporibus sepestris. *Castill.*
d. dec. 5. n. 46. seqq. D. Hadier. insp. 1. 6. c. 7.

668 Amplia, & si in dicta Insolutorum datione
 fuisset dictum: Citra prauidiam leu: Citra
 ammad noadi, cautionem cautioni, & ras
 euig: reddenda *Bursat. conf. 101. col. 1. vol. 1. Boer.*
dec. 137. Cast. de retrah. d. C. af. 27. c. 8. num. 12.
in fine Hadier. sap. nu. 17.

669 Immo si ante euictionem passa, rei insolu-
 torum datæ, reuincant primæ iura *Pacific. de*
Saluian. insp. 3. c. 2. nu. 556. Merlin. de pignor.
lib. 5. q. 4. nam. 5.

Licet contra dicant, *D. D. sap. citati. n.*

670 Si datio insolutorum non sit valida, sed re-
 soluator per non existentiam crediti cessi, ha-
 betur ac si facta non fuisset, nec exinguitur pri-
 mæque actiones. *Rota p. 12. rec. dec. 85. n. 11. seqq.*
Sord. dec. 51. Marta. conf. 100. D. Hadier. ad Sord.
d. dec.

d. dec. 266. nu. 5. 8. 9. *Anfald. de commerce. dist. 17. n. 11. Pasch. d. c. 2. nu. 561. Merlin. d. lib. 5. de pign. q. 4. nu. 6.*

Sic non sufficit ubi nullum est creditum contra debitorem. *Anfald. d. c. 17. num. 11. Hermosill. infra hic.*

- 671 Est speciale in dote, quod datur regressus ad primitiva iura. *Rota post Picolet. de transf. dec. 58. nu. 14. p. 17. dec. 308. nu. 16. 17. Sabell. §. eulio. nu. 26. Rota p. 13. rec. dec. 488. num. 10. 11. idem Sabell. §. creditor. nu. 20. T. b. d. 488. in fin. Fontenell. sup. Castill. d. c. 5. & in add. ubi quid in heredibus mulieris, & quid in anretrato, & alij similibus. Milan. dec. 9. lib. 2. nu. 110. segg. dec. 13. nu. 22. lib. 1. Maffrell. dec. 40. D. Hostern. d. dec. 266. nu. 17. D. Rosa consil. 51. n. 9. Card. Luca de empt. d. c. 17. nu. 7.*

Datio insolutum facta à debitore suo creditori extinguit debitum ut diximus sup. n. 663. Sed hypotecam secundum creditoris non extinguit. l. si pradium. q. C. de euect. Gratian. disc. 269. num. 32. 33.

Sic creditor posterior potest offerre primo creditori pecuniam debitam, & sic pignus a debitore illi datum insolutum, auocare. *Aff. dec. 16. & 199. vbi Vissil. & idem ad dec. 335. & 337. Cypre. dec. 33. Franch. dec. 453. Ann. sing. 363. R. Marin. lib. 1. c. 2. 19. nu. 1. segg. c. 336. n. 12. vbi allegato Mariani n. 16. Merlin. contr. 69. lib. 2. Peyre dec. 70. nu. 2. Duran. dec. 445. n. 1. Fabian C. lib. 8. tit. 10. def. 1. 2. 4. Barbot. de aff. gl. 2. n. 56. Carlen. de iudic. tom. 2. n. 3. disp. 12. nu. 2. Anna cons. 37. vol. 1. Gratian. d. si 269. nu. 30. 31. & dec. 66. vbi Luca, & Scoppa. post alios 3. b. tit. de iure. offer. p. 1. c. 3. s. 2. n. 3. & segg.*

- 672 Datio insolutum præsupponit debitum, certum, & non aliqua exceptione elidibile, alias non tener, & resoluitur in simplex pignus. *Rota p. 12. rec. dec. 45. nu. 14. segg.*
- 673 Datio in solum facta iudicialiter in maiori quantitate, quam vere sit debitum est nulla, etiam si in obulo tantum esset excessus, & deber res cum fructibus restitui. *Rota post Constant. ad stat. Fr. ibi dec. 192. num. 12. Barz. dec. 76. Franch. dec. 173. Caneet. var. lib. 3. c. 17. num. 35. Borrell. conf. 15. nu. 14. Novat. de datione in solut. q. 33. nu. 4. Hermosill. infra, quod intelligi quando fit erratum in debito, & causa, nam ubi non fuit peccata maior quantitas, tenet datio insolutum in quantum se extendit debitum. *Meagon. dec. Flor. 109. nu. 5. segg. Cypre. dec. 91. nu. 9. Merlin. l. c. 309. nu. 5. segg. dec. 62. l. dec. 683. nu. 5. vbi quod substatutur si res commodam non patiatur diuisionem. Ric. toll. 4044. 3578. S. u. d. dec. 45. vbi Hudieria, & dec. 16. nu. 5. & dec. 46. vbi etiam Censal. vbi etiam si sit nulla, an saltem deat retentio, donec debitum persoluatur. *Rota p. 13. dec. 89. nu. 10. p. 18. dec. 397. Andros. contr. 160. Hermosill. in l. 52. n. 22. gl. 7. & gl. 4. 56. tit. 5. nu. 101. fol. 777. Censal. ad Sord. dec. 46. nu. 1. Aff. dec. 178. Poute. conf. 74. nu. 1. lib. 2. Laurent. d. tit. 17. num. 6. Roderit. de aqua. d. lib. 1.***

q. 14. num. 61.

Sic si sit erratum in rei ad iudicandam æstimationem, puta si pro concurrenti quantitate debiti sit data res maioris valoris, hoc casu datio illa non annullatur, le tenet pro quantitate debita, reliquo debito restituyendo. *Aff. d. c. 218. Sord. conf. 19. Magon. dec. Flor. 109. in fin. Gamini. dec. 400. n. 4. Cast. l. d. 1. 99. l. b. 1. H. dier. ad Sord. d. dec. 45. nu. 5. segg. Hermosill. d. gl. 7. l. 52. n. 5. nu. 25. D. Pigant. ad l. tot. l. 1. c. 1. fol. 170. & segg. tom. 1. Et fructus imputantur in sortem. *Censal. ad Sord. d. c. 45. post T. reuocac. var. tit. 2. c. 1. l. 1. r. 28. Mesa c. p. 11.**

Si est facta extrajudicialiter, & ex partium conventionione, tunc si dano in solum sit ultra debitum, non annullatur in totum, sed pro parte tantum. l. 1. §. si due fignorum l. 2. gator. C. de sta. de port. rat. c. 26. nu. 4. Et hoc casu creditor potest offerre illud plus, quo res valet. *Censal. ibid. Sord. de alim. tit. 9. q. 32. num. 82. & interum retineri. Barz. a. conf. 73. nu. 28. segg. lib. 1. H. odier. ad Sord. dec. 45. nu. 9. 10. Anfald. de commerce. d. c. 86. nu. 11. Novat. de dat. in solum. dec. 28. 29. 31. Licet esse nullam dationem dicat Gamma dec. 40. nu. 4. Card. Luca de enp. d. c. 17. nu. 6. Novat. sup. nu. 2. Præsumitur simulata, & collusiva si non sit facta pro credito vero, & non secundum valorem rei, & ex alijs coniecturis. *Merlin. d. c. 13.**

- 674 Datio insolutum ex falsa debiti quantitate, etiā in minima parte est nulla in totum, & potest fundus insolutum datus in totum repen, etiam cum fructibus, etiam non extantibus, sed consumptis, vel saltem illis consumptis computatis in sortem. *Novat. contr. 3. p. 1. fol. dec. And. col. 1. dec. 136. n. 17. D. C. erro. d. c. 17. nu. 3.*

- 675 Ideo debet fieri æstimatio illius rei, alias non valet. *Rota post Merlin. de pign. dec. 81. nu. 45. Gratian. d. si 345. nu. 20. segg. Ricat. dec. 114. nu. 16. segg. Pasch. d. subb. segg. 16. n. 19. segg. Sabell. §. dano in sol. tom. 6.*

Quod Datio insolutorum requirit præcedentem æstimationem, & iustum pretium, alias nulla est, secus si periti errauerint in æstimatione. *Sabell. §. Datio. nu. 5. Niz. de Subb. p. 1. c. 35. Rota p. 13. rec. dec. 26. 36. D. Cyparelli. f. 32. num. 3. & res 67. num. 4. Benicell. conf. 32. nu. 8. 9. Hermosill. gl. 7. l. 52. tit. 5. nu. 14. 31. 32. Pignat. d. statum. Ferrar. tom. 2. fol. 220. §. Tertia. & tom. 1. fol. 171. nu. 27. Bertazol. conf. 16. num. 23. Costa de port. rat. q. 26. num. 3.*

Sic promissio dationis alicuius rei non dicitur perfecta, pretio non declarato. *D. Benicell. conf. 30. conf. 119.*

Quod requiratur substantia, alias si nulla. *D. Benicell. conf. 26. num. 12. 13. 45.*

Et licet in iudiciaria non requiratur appretium dicat Benicell. conf. 32. num. 46. Tamen declarari non debet. 47. 48.

Et licet pro validitate requiratur appretium, tamen datio insolutum in instrumento appositum non probatur per successum rei æstimationem.

nem. *Anthon. q. 28. num. 3. lib. 1. Surd. conf. 225. num. 9. Burc. dec. 372. num. 5. Rota post Oleam de Cess. in dec. 14. num. 1.*

Sed difficultas est, an creditor, qui cogitur recipere insolutum rem debitoris, perluceat sexiam partem pretij illius rei estimare, & non diximus ad *Rout. conf. 18. lib. 1. num. 30. addimus Gratian. d. sc. 116. num. 16. Atograd. conf. 62. num. 21. D. Petrar. in 127. num. 21.*

676 Secus si datio insolutum esset de rebus consistens in pondere, numero, & mensura, & sic recipientibus functionem in genere suo, quia tunc reperitur tantum quantitas excessua. Nec quando datio insolutum non fit, vi rei debiti liberatio sequatur, sed ad computum, nec quando res data insolutum fuit sine errore quantitaris debiti, sed estimata maius vel plus iusti, nam tunc subest datio insolutum, & sola estimatio iustificanda per novam estimationem. *Magon. dec. Flor. 109. num. 5. seqq. Capic. dec. 41. num. 9. Merlin. dec. 309. num. 5. seqq. & dec. 621. dec. 683. num. 5. ubi quod sublinetur si res non parit commodam divisionem. Ricc. colle. 40. 44. 3738. Surd. dec. 45. & 46. & ibi Hodien. & Censal. Rota p. 13. rec. dec. 26. & 36. & dec. 89. num. 10. p. 18. dec. 397.*

677 Sic datio insoluta in instrumento apposta, non censetur facta per dationem rei pro pretio estimando non probatur purificata per successum eiusdem rei estimationem. *Rota dec. 14. num. 1. post Oleam de Cess.*

678 Datio insolutum non præsumitur, sed potius pignus, nisi doceatur bona fuisse insolutum data, vel ludice, vel a parte, sic indubio iure pignoris, non dominij, nisi fiat elapsi 30. anni. *Affl. dec. 373. num. 5. seqq. Burand. dec. 372. num. 2. Mangulde subbas. q. 200. num. 7. seqq. Pothius cod. tra. in spe. 2. 67. num. 49. seqq. Rota p. 12. rec. dec. 80. num. 22. seqq. p. 13. dec. 41. 1. S. anfel. dec. 118. ubi intelligi si non præcessit estimatio, alias secus. Rota p. 15. rec. dec. 149. ubi quod in dubio potius datio in solutum, quam pignus, concurrentibus coniecturis, de quibus. ibid. & p. 17. dec. 114. & p. 18. dec. 228. & 703. num. 25. & seqq. Maxime quando verba dationis sunt apta denotare translationem dominij. *Ladous. & add. dec. 193. num. 1. 1. 2. Farinac. dec. 131. num. 6. p. 1. tom. 1. & dec. 46. post lib. 1. Confil. quamvis partes vix fuissent. verbo pign. orit. Menoch. conf. 201. item lib. 3. pra. 150. num. 1. Grati. n. dec. 242. ubi Scoppa & Luca. Rota p. 14. rec. dec. 105. Ansaldo. de commert. d. sc. 2. num. 23. 9. d. sc. 32. num. 1. Hodien. id Surd. dec. 266. num. 20. Card. Luca de cred. 1. d. sc. 64. num. 25. d. sc. 66. num. 5. seqq. d. sc. 135. num. 8. seqq. d. sc. 136. num. 2. D. Cepparel. ref. 32. num. 9. D. Benelli. conf. 26. num. 56. Substitu. de iure off. p. 1. num. 1. sect. 2. num. 6.**

679 Ex pignus æquivalens credito non tenet naturam pignoris, sed dationis insolutum. *Bart. in l. legata. ff. de supelle. legat. Tira. de re. pro. lib. 4. in pra. l. num. 36. Grui. dec. 52. num. 35. Puffe. de Salmat. sp. 4. r. 2. num. 37. & ibi Rota*

*dec. 2. num. 6. Gr. d. d. sc. 422. num. 14. 15. Gai. de cred. d. sc. 4. num. 1097. Al. amica de sac. lib. 11. tit. 4. num. 27. Aud. ol. contr. 285. num. 11. Clusius de datione insolut. c. 1. num. 10. seqq. Ansaldo. de commert. d. sc. 83. num. 11. sic in dubio datio insolutum concurrentibus coniecturis. Rota p. 12. rec. d. c. 80. num. 22. seqq. p. 13. dec. 41. p. 15. dec. 249. & p. 17. dec. 114. & p. 18. dec. 228. & 703. num. 15. seqq. Quamvis partes vix fuit v. r. b. pignoris. *Menoch. conf. 301. pra. 150. num. 1. Gratian. d. sc. 241. Rota p. 14. dec. 205. Card. Luca de cred. d. sc. 64. num. 25. d. sc. 66. num. 5. seqq. d. sc. 135. num. 8. seqq. d. sc. 136. num. 2. Cepparel. ref. 32. num. 9. Benelli. conf. 26. num. 56.**

Sic præsumitur datio ex conventionem certis pretij. *Card. de Luca de credit. d. sc. 135. lib. 1. 12.* Verum si a debitore creditori bona consistant, vi ex ipsorum fructibus satisfiat, non est insolutum datio, sed pignus, & hypoteca. *D. Cepparel. ref. scilicet. 67. num. 13. 19. Salgad. Liby. p. 1. c. p. 10. num. 18.*

Est in solutum datio, non pignus, si debitor in tradendo pignore dicat: secundo pro pignore, & insolutum. *Glusius. d. sc. 1. num. 12.*

680 Ex fructus rei nullius insolutum datur, compensantur cum credito. *Glusius. de datione insolut. sum. 27. vers. Borguinus Bersan. de compensat. c. 2. 1. 3. num. 65. & c. 3. q. 24. num. 35. D. Guetier. de compensat. q. 7. num. 59. 61. lib. 4. post R. c. lib. 4. var. in dec. 99. num. 219. Censal. conf. 6. num. 9. R. Copey. Lat. dec. 25. num. 15. Tbor. in alleg. post Vota. num. 61. Medice. de compensat. p. 1. q. 10. Diecens infra. num. 638.*

Ex quibus cognoscitur, an res sit data insolutum perfecte, plene, & irrevocabiliter iure dominij, non autem in causam pignoris constitutum, multa adducunt *Surd. conf. 28. num. 8. seqq. lib. 2. conf. 145. num. 36. conf. 217. num. 21. Rota. conf. 75. lib. 1. ubi nostra addit. Monab. dec. 30. 40. Puer. 3. num. 20. Natta. conf. 469. Craut. conf. 681. Leno alleg. 194. Ricc. colle. 7. 1719. Menoch. conf. 663. num. 7. & pra. 170. num. 7. lib. 3. Camil. Medice. conf. 83. Ladous. dec. 194. num. 14. Durand. dec. 90. num. 3. lib. 1. Schettin. d. iur. off. p. 1. c. 1. ff. d. 2. num. 7.*

681 Ex fauore dotis Datio insolutum d. dec. 228. p. 18. & Nanct. æquivalentia bonorum cum credito, ut non sit ipse luitio. *& d. 703. num. 15. & seqq. D. Bouell. conf. 26. num. 35. seqq. Grati. d. sc. 230. num. 13. seqq. d. sc. 240. num. 24. d. sc. 248. num. 21. d. sc. 210. num. 5. Post lib. dec. 3. num. 5. Guetier. p. 2. x. 61.*

Nam insolutum datio, & pignus differunt inter se. *Ansaldo. d. sc. 82. num. 11.*

682 Non est datio insolutum si res debitoris fuerit a creditore occupata, pro sui securitate & non data 3 parte, aut ludice, sed pignus. *Rota p. 18. dec. 710. num. 6. seqq. p. 19. dec. 174.*

683 Datio insolutum pendet ab irrevocabilitate rei tradite, nec potest esse, si debitor dedit ad fruendum rem creditori, sed ipse creditor teneat fructus impure inforium, & postquam fuit, factusque debet rem illam restituere. *Rota & 12. dec. dec. 129. p. 13. dec. 411. Sed quod*

- quod sit insolutum datio reuocabilis, post plures *DD. 5. chetinde iur. offer. p. 1. c. 2. sect. 2. n. 9.*
- 684 Ideo debitum non extinguit, si facultas redimendi rem datam insolutum sit reuocata danti, & illa facultas exerceatur. *Card. Luca de cred. disc. 74. num. 10. Merlin. contr. 27. lib. 1. D. Pigant. ad l. ant. Feert. tom. 1. fil. 173. n. 47.*
- 685 Datio insolutum facta pro sorte census, si sit nulla, & reducatur ad non titulum, qualiter reuocatur census, & illius dominus, vel creditor possit redire ad primam lura, & consequi etiam fructus. *Thomas. dec. 185. Sabell. 5. c. infra. num. 52.*
- 686 Datio insolutum à Iudice dupliciter fit, vel in pœnam, vel diffiniuè. Primò casu non transferit dominium. Secundo, casu sic l. *ordo. C. de execut. rei iudic. Et primo casu non facit immittit fructus suos rei, secundo casu sic, latè Gallus sup. n. 1. & seqq.*
- 687 Datio insolutum facta à parte, facit, etiam quod possidens facit fructus suos. *Honded. conf. 36. num. 36. lib. 1. Etiam fructus pendentes. Tnsf. lit. F. concl. 495. n. 6.*
- Quæ conclusio procedit quoad fructus acciurendos, et si datio sit facta, ex nunc prout, ex tunc. *Menoch. conf. 111. n. 40. & per totum, Gallus sup. n. 9.*
- Si verò datio insolutum sit nulla, tunc aliqui dicunt non esse restitucidos fructus. *Decan. c. cum causa nu. 4. de offi. deleg. Tnsf. l. 2. concl. 490. num. 82.*
- Contra quod, vel restituit, vel compensat cū sorte. *Pars. co. f. 100. num. 33. lib. 1. Ofasch. dec. 160. vbi decisum refert. Cephal. conf. 198. num. 1. Sim. de Pratis conf. 106. num. 38. Sord. dec. 45. num. 8. vbi decisum refert. Diximus sup. n. 680.*
- Sed licet secunda hæc opinio sit magis recepta, primam opinionem, & bene tenet Gallus d. *disput. 24. nu. 11. seqq.*
- Quando est nulla extinguit ab initio debitum. *D. Cero d. c. 234. n. 3.*
- 688 Perens restitutionem donationis insolutum ex capite nullitatis, an teneatur debitum cum vltis præstare, & sic, per text. in *l. cum multaribus. C. de restit. milit. Dec. conf. 421. num. 6. In contrarium est Ofasch. dec. 160. num. 17. Sord. dec. 57. n. 1. Et ad contrariam respondet Ofasch. sup. quod intelligatur parte non opponente. *Dec. conf. 198. Affl. dec. 120. num. 4. Sed prima opinio placet. Gall. sup. num. 14. ea ratione, quia actor tenetur suam causam iustificare. l. qui in aliter. ff. de reg. iur. Ideo, cum fiat ex debito, & non offerat solvere, censetur dolose agere. l. fin. C. de resur. papil. l. 41. ff. ad leg. Aquil. Diximus sup. num. 680.**
- 689 In datione insolutum condicionali v. g. si intra tale tempus debitum non fuerit solutum, talis fundus, ex nunc pro tunc censetur insolutum datus, an ex hoc transeat fructus? En quod fiat acquisitio fructuum. *Menoch. conf. 111. n. 40. Honded. conf. 31. lib. 1.*
- Secus esset si creditum illud non esset fructu.
- seru. *Gallus d. disp. 24. n. 2. In fine, vbi responder DD. in contrarium.*
- 690 Pactum, quod pignus censetur datum insolutum, est reuocatum, valeat. *l. Titus 38. ff. de pignorat. act. Et licet contra dicat Tiraq. de reit. c. comment. nu. 176. Tamen secus est si apponatur pactum iuxta terminos d. l. 38. quando scilicet tempus præfixum solutioni est elapsum, pactum erit validum, nam cessat suspicio fraudis, & committit. *Gallus sup. n. 18.**
- 691 Pactum de dando insolutum pignus fideiussui, validum. *l. fin. in prin. ff. de contrab. empt. Honded. conf. 31. n. 38. Et in quolibet extraneo, nu. 79. Idem in vxore nu. 40. Gallus sup. nu. 19.*
- Et pignus datum pro æquivalenti pretio creditori valet pactum, quia cessat ratio, quæ in pignore prohibet cunctissimum. *Gallus sup. d. num. 19.*
- 692 Datio insolutum ex falsa debiti quantitate, etiam in minima parte est nulla in totum. *Diximus sup. & potest fundus insolutum datus in totum reperi, vna cum fructibus, etiam non exantibus, sed consumptis, vel saltem illis computatis in sortem. Ganus. conf. 33. Vbi limitat non procedere quando datio insolutum esset de rebus consistenibus in pondere, numero, & mensura, & sic recipientibus functionem in genere suo, quia tunc reperitur, tanquam in quantitate excessiva, nec quando datio insolutum non sit, ut tutius debiti liberatio sequatur, sed ad computum, nec quando res data insolutum sit sine errore quantitate debiti, sed æstimata minus, vel plus iusti, nam tunc subsistit quidem datio insolutum, & k. l. æstimatio iustificanda est per nouam æstimacionem. Sed quoad fructus limitatio est, ut non procedat si creditum, pro quo fuit facta data, esset fructiferum, quia tunc fieret compensatio ex reparatione. *l. cum solut. C. de ass. empt. D. Capond. f. p. 87. nu. 3. Sabell. 5. c. emptio. nu. 4. & f. fruct. nu. 9. & l. idem Sabell. f. solutio an. 8. Affl. dec. 218. num. 4. Sord. conf. 39. nu. 25. Crauet. conf. 819. num. 19. vol. 5. Honded. d. Sord. dec. 45. num. 2. f. q. D. Cero dec. 417. num. 3. Et extinguit ab initio debitum, & libera. dec. 234. nu. 3. chetinde iur. offer. lib. 1. c. 2. sect. 2.**
- 693 Non datio insolutum individuæ in totum rescinditur. *Palma dec. 356. num. 5. p. 4. Et dicitur vnicuique, licet facta de pluribus rebus, & diuersis vicibus, quando secuta fiat pro vno, & eodem debito. Palma sup. n. 7. 8.*
- Datio insolutum, an sit verè emptio, & venditio, & veniat appellatione illius, est ad instar venditionis. *l. si p. ad iud. 4. C. de em. l. v. et iust. f. sum. C. de iur. dom. Imper. Sord. dec. 248. num. 3. Menoch. de iust. l. b. 2. cas. 171. n. 51. & conf. 34. nu. 3. Eubos. in l. aff. m. v. nu. 7. ff. solut. mater. Merolla disc. 31. nu. 28. Palma alleg. 9. num. 30. Ludov. m. f. dec. 193. nu. 2. dec. 319. nu. 6. vbi Addit. Card. Luca de iur. disc. 10. nu. 6. de cred. l. disc. 27. n. 14. 32. nu. 9. disc. 64. nu. 6. disc. 65. n. 10. Cepparelli. ref. fiscal. 32. num. 1. C. iur. disc. 66. nu. 55. Savell. conf. 93. num. 5. Novar. de dote insoluit. lib. 1. c. 1. l. 1. et.*

modi in gl. 2. l. 4. tit. 5. nu. 17. & gl. 7. l. 5. tit. 5. nu. 14. 15. *D. Gussier. de compensat. q. 74. num. 70. lib. 2.*

Sic dans insolutum nomen debitoris tenetur de eius cutione. *Surd. conf. 22. nu. 34. M. Angil. de cutione. q. 80. nu. 7. seqq. Gussier. eod. tract. q. 35. nu. 8. Barad. dec. 476. num. 8. Pacion. alleg. 101. num. 2. Schettin sup. D. Capon. disc. 187. nu. 2. tom. 3. Sabell. d. 5. datio num. 9. Ansaldo. de commerce. disc. 86. n. 14. vbi dicitur quod fraternizatur cum illa. Pacia. alleg. 101. nu. 1. Affil. dec. 368. 369. Trentainq. var. tit. de solut. ref. 23. nu. 4. Anna conf. 35. nu. 7. Gratiam disc. 544. nu. 15. M. Bour. dec. 35. nu. 2. Cypriac. contr. 321. nu. 16. per illam transferatur dominium; de possessio irreuocabiliter. *M. Angil. de subbass. q. 6. 127. Postb. in spec. 17. Pigant. ad stat. For. fol. 172. num. 37.**

Datio insolutum voluntaria similis est venditioni. *Legater 24. vbi C. affr. ff. de pign. act. Dec. conf. 18. nu. 3. Fraub. dec. 81. num. 9. Menoib. arbit. cap. 171. nu. 51. Surd. dec. 284. nu. 3. D. Capon. disc. 187. Conciol. alleg. 24. num. 22. Patell. exped. civil. 79. nu. 2. 18. & ibi add. num. 14. 15. Gratiam disc. 544. num. 15. Ludeus. dec. 425. num. 8. & ibi addit. Andreol. contr. 285. nu. 7. Gailus de fructib. disp. 24. Palma dec. 356. nu. 9. tom. 4. & in omnibus vicem illius substituit. Conciol. d. alleg. 24. nu. 23. Postb. de subbass. aff. 44. num. 42. Gratiam disc. 544. nu. 15. Cenc. de consib. q. 66. num. 24. Cypriac. contr. 312. nu. 16. contr. 374. num. 31. M. Angil. de cutione. q. 44. n. prime.*

Immo dicitur venditio. *Conciol. sup. num. 24. Postb. in spec. 44. nu. 43. Cenc. d. q. 66. n. 24. Barbof. de verb. appellat. verb. sign. f. appell. 267. num. 4. D. Cerra dec. 130. nu. 11. dec. 319. nu. 12. irreuocabiliter. dec. 319. nu. 13. dec. 325. nu. 5. D. Palma alleg. 2. 12. num. 14. & alleg. 281. num. 16. 17. Maxime quando est facta pro pecunia. D. Palma d. alleg. 2. 12. nu. 15. licet contra sit Sabell. 5. datio insolutum. nu. fin.*

Dans insolutum creditori censetur illa res data in satisfactionem debiti. & non in donationem. *Conciol. alleg. 88. num. 23. Menoib. lib. 3. praef. 49. num. 23. Surd. dec. 308. num. 19. M. Bour. de solut. c. 8. nu. 1. seqq.*

Quamuis addit diuersitas summæ inter rem solutam, & creditum. *Conc. old. alleg. 88. num. 24. Cranes. conf. 158. nu. 13. M. Bour. sup. n. 6.*

Sic per dationem insolutum nouatio inducitur. *D. M. Angil. consult. 377. nu. 12. 19. 22. Nouar. de dation. insolut. q. 11. nu. 1. Surd. dec. 145. nu. 25. Amet. ref. 50. n. 4.*

Et licet in statuto loquente de venditione non comprehendatur datio insoluiti. *Menoib. conf. 76. nu. 10. lib. 5. Dec. conf. 18. num. 3. 1. aff. conf. 150. num. 2. Ruis. conf. 114. num. 9. lib. 1. Cephal. conf. 699. num. 33. lib. 5. Guid. Papa dec. 257. in fine. Cr. in conf. 327. nu. 7. lib. 3. Rimini. sen. conf. 569. nu. 7. & ibi add. lib. 3.*

Fallit primo, nisi deur insolutum species pro quantitate debita. *Socin. in. conf. 47. lib. 3. Cephal. conf. 159. n. 24. 25. lib. 2. Gratian. disc. 544.*

Tom. P₂

nu. 15. quamuis contra dicat *Corn. conf. 166. nu. 17. lib. 2.*

2. In datione insolutum voluntaria, l. eleganter, vbi *D. D. ff. de pign. act. Cranes. d. conf. 227. nu. 7. Cephal. conf. 159. nu. 26. Arct. conf. 32. nu. 2. Ludou. dec. 425. nu. 9.* Et insoluitaria habet locum retractus. *Affil. de iure probom. q. 3. num. 16. Trentainq. conf. 25. nu. 4. lib. 2. Rota dec. 184. nu. 13. p. 1. ver. Cent. de cenib. q. 66. n. 24.*

3. Fallit generaliter in quacumque alienatione, quæ fieret ex causa, & titulo oneroso, vel saltem non lucrativo. *Corn. d. conf. 166. num. 23. lib. 2. M. Bour. Medus. exam. 18. nu. 28. late Cenc. de consib. q. 66. n. 24.*

694 Creditor in genere, si fuerit ei insolutum datum aliud genus, & deinde ipso cuto; non puerit ad primæ iura redire, sed actione cutionis agere, nam hæc insolutum datio, est quedam permutatio. *D. Hodiern. ad Surd. d. 173. nu. 3. & ad dec. 266. n. 6.*

Idem si species pro specie. *Hodiern. ad Surd. d. dec. 266. nu. 7. 8.*

695 Si vero non esset facta insolutum datio, sed assignatio, seu cessio, siue à parte, siue à Iudice, tunc esset regressus ad primæ iura, si corpus assignatum euinceretur, vel deterioraretur, vñ modo talis assignatio non fuisset facta per viâ insolutum dationis, sed solum solutionis causa. *Sesse dec. 133. lib. 2. Cancr. var. lib. 2. c. 6. nu. 68. & seqq.* Emptio, quia datio insolutum cum cessione importat translationem dominij. *Ludeus. dec. 194. nu. 11. 12. & ibi Adit. Farnac. dec. 131. nu. 6. p. 2. tom. 1. & dec. 46. post lib. 1. Consi. Menoch. conf. 201. Affil. dec. 9. num. 2. Franch. dec. 679. nu. 7. Gratian. disc. 974. num. 27. Merlin. de pign. lib. 5. q. 4. nu. 7. vbi num. 8. Idem si sit res data in causam vñ fructus, vel alimentorum.*

696 Et assignatio de sui natura dominij translationem non importat, sed aliquando euersionem, & administrationem. *Cam. pater. ff. de leg. 1. Costa de claus. claus. 4. Eist. Ruis. conf. 162. nu. 19. vol. 5. loquens de debitor assignante, inquit, quod præcedente causa delinui, in dubio videretur insolutum assignasse, & dominij transulisse, quem sequitur Camill. Medic. conf. 88. vbi dicit hoc magis procedere quando à Iudice hoc verbum proferatur, per tex. in l. arbit. ff. de distract. pign.*

Secus si assignatio facta esset creditori de fructibus, & non de re principali, nam tunc non esset dominij translatum in creditorem, sed illum fructus assignatos percipere, namquam ex pignore, ex tex. l. Lucius, Titius. ff. de olim. & ci. baris. legatis, Costa sup. nu. 1. late D. Hodiern. sup. dec. 166. nu. 2. vbi docum. refert.

Similiter assignatio bonorum incertitudine redolens non transfert, nec dominium, nec possessionem. *Magen. dec. Luc. 21. num. 2. Rota Luc. post D. Afsan. Seta de offic. Locum. necis dec. 7. nu. 1. 5. 8. vbi ampliat, quamuis esset consilium.*

697 Datio insolutum non transfert dominium, Z a nec

nec liberar debitorum, quoties post ipsam superest aliquid agendum. *Auslud. de commerc. disp. 55. n. 54.*

- 698 Minor faciens dationem insolutum, pro maiori quantitate, quam sit debitum, est nullum in iuribus. *Sard. conf. 45. n. 3. Rota dec. 271. num. 11. p. 6. coram Ponso dec. 282. n. 2. Ronda. coll. 17. n. 62. Merlin. dec. 621. n. 11. D. Olibon de 625. n. 7. D. Palma alleg. 114. n. 54.*

Nec valet facta à minore, etiam cum solennitatibus, quando de credito constat per confessionem minoris. *Andreal. contr. 136. n. 9.*

- 699 Datio insolutum facta rei, cum reservatione dominij, non transfert dominium, & sic non est vera insolutum datio. *Rota post Merlin. de pignori. dec. 146. num. 11. 12. Sed transit in locutionem. Moggi. dec. Flor. 92. num. 15. & de Luc. 31. num. 9. Affl. dec. 178. num. 1. Sard. dec. 157. n. 2. dea. 288. num. 6. p. 4. tom. 2. rec. Tiraque. de reit. lib. 2. cap. 5. §. 1. gl. 2. n. 46.*

- 700 Datio insolutum alicuius rei pro dote, potest revocari, & dari alia res, & hæc secunda res, & assignatio succedit in locum primæ cum ipsdem prærogatiuis. *Altegrad. conf. 16. num. 31. segg. lib. 1. D. Rofa consil. 51. num. 10. lib. 1. Verum facta mulieri pro dote habetur pro non facta, quando bona non remanserunt penes mulierem. Falmo dec. 339. num. 4. tom. 4.*

- 701 Quale remedium competat aduersus insolutum dationem. *Cord. Luca de fend. disp. 30. n. 5. Competit remedium actionum redibitoriarum, & quanto minoris. Hermosill. in l. 56. n. 6. fol. 85. 4.*

- 702 Hæres cum beneficio legis, & Inventarij non potest dare bona hæreditaria insolutum mulieri dotem repetenti, nisi in pecunia. *Castill. lib. 2. contr. cap. 24. num. 44. Nos ad Rons. conf. 18. num. 16. lib. 1. & ad conf. 78. Senfel. dec. 111. 268. Gizzarelli. dec. 7. Petra mir. 67. Vbi nota maiora pro, & contra. Vide Nos infra hic n. & segg.*

- 703 Datio, siue receptio insolutum fieri non potest in præiudicium creditorum anteriorum. *D. Guttier. de compensat. lib. 5. q. 18. n. 60.*

- 704 Si debitor dans insolutum bona, habeat alios Creditores posteriores, hypoteca dictorum creditorum posteriorum non extinguitur, sed content dicto primo creditori ratio donec fusi credendum solvatur. Idem si venditio esset facta Tertio pro soluendo debito anteriore. *R. Martin. ad Reus. dec. 20. & lib. 2. ref. 336.*

Vnde hoc casu si secundus Creditor agat super illa re iudicio assistentis, præstatur assistentia non ad finem adiudicandi, sed ad finem subhañdandi, ad finem videndi, si res illa valet maiori pretio, quam ereditum anteriori. *R. Martin. dec. 20. & resol. 19. num. 1. & ref. 336. d. un. 4. Franch. dec. 45. n. 8. Mastrilli. dec. 78. n. 10.*

Sed si insolutum datio fiat à Iudice creditori anteriori, casu quo ius offerendi non competat creditori posteriori, tunc extinguitur hypotecæ tam ipsius primi creditoris, quam secundi, cum res illa remaneat libera apud primum à vincu-

la etiam primo hypothecæ. *l. 1. C. si antiq. cred. l. 1. ff. de iust. act. p. g. de fines Rota Rom. refert Merlin. de p. g. lib. 5. q. 4. n. 4.*

- 705 Datio insolutum facta ab hærede pro dimidia, pro toto debito, etiam alterius hæreditis, lsi parva & quæcumque de conditione debitis. lsi d. potest. *Cord. Andreal. contr. 136. n. 19. segg. vbi respondet contrarij.*

- 706 Datio insolutum retrorahitur ad tempus dationis, non petitionis, quando adest pactum commissorium, stante clausula; ex nunc prout ex tunc. *Membr. conf. 1111. an. 26. segg. Sard. dec. 213. Gratian. in 8. id. ad dec. Marab. l. 17. C. de de clas. clas. 26. & de retrorahit. c. 10. eff. 1. un. 4. Gall. conf. 39. 40. Malusca. conf. 34. Thes. dec. 147. Andreal. contr. 185. n. 38. Vbi respondet motui in contrarium.*

- 707 Datio insolutum de sui natura est perpetua. *D. Cerra dec. 111. num. 9. Maximè attentis verborum perpetuorum. n. 10.*

- 708 Datio insolutum probat veram numerationem, ac si pecunia vere fuisset soluta. *D. Palma alleg. 281. n. 18.*

- 709 Datio insolutum præsumitur valida, ac omnia necessaria interveniunt, stante cursu temporis. *D. Palma alleg. 212. n. 21.*

- 710 Datio insolutum difficilis præsumitur facta in fraudem vlturum. *D. Palma alleg. 212. n. 26. 17.*

- 711 Datio insolutum non præsumitur optata à Mercatore, qui maius lucrum ex sua pecunia percepit. *D. Palma alleg. 212. n. 33.*

- 712 Licet aliud pro alio solui non possit inuero creditorum. l. 2. §. unum. d. 2. & ibi gl. in. & l. 1. §. si cert. per. Socin. reg. 28. C. de iur. memori. verb. solui. *Donat. d. Fin. som. 2. num. op. lib. 8. tit. 27. de solut. an. 36. P. de Camban. tro. de clas. fol. 376. an. 1. T. bonafert. in Flor. leg. reg. 31. Guttier. de iuram. p. 1. c. 29. & lib. 1. q. 146. num. 16. præf. Elcob. de ratiocin. 17. an. 1. Pribard. de moram. 97. Surr. dec. 224. an. 16. C. an. l. 899. an. 97. Girard. de priuil. sen. exempt. num. 103. Monach. dec. Bon. 35. num. 8. Mar. de sol. l. c. 7. T. us. lib. 5. con. el. 35. 4. Les dec. Valent. 184. n. 19. Barbos. axiom. 210. num. 8. Vela. de priuil. pamp. par. 1. q. 49. Vax. ax. iur. lit. A. an. 227. & lib. 5. n. 50.*

- 713 Quamvis melior creditori offeratur conditio, lsi ff. de vñ. & h. l. 1. §. præterea, in l. 1. de asten. Ant. offeratur, & ibi gl. C. de liti. contest. Sard. conf. 201. 22. 2.

Sic creditor in pecunia non potest cogi accipere nomen creditoris, in satisfactionem eius. C. de solution. D. M. et al. disp. 8. t. n. 1.

- 714 Tamen conclusio limitatur pluribus modis. Primo. In paupere, qui in specie, aut pecunia soluere nequit. *Ant. de fideiuss. §. quod ant. col. 1. 1. ant. Hoc vñ debitor. C. de solut. l. si quis arguitur. 35. §. in autem. C. de donat. Capyt. dec. 42. n. 5. Ludovic. dec. 64. Thes. dec. 153. n. 3. Boez. de inopi. deb. c. 1. an. 46. Guttier. de iuram. p. 1. c. 29. & præf. d. q. 46. Vela. d. q. 49. num. 7. Vax. p. p. num. 229.*

715 Quamvis solutio fit promissa in pecunia numerata. *T. bef. d. dec. 153. num. 3. in hoc. Velasc. sup. num. 9.*

Quamvis in hac promissione in pecunia numerata esset iuramentum. *Ludonif. d. dec. 64. nu. 8. & seqq. C. f. d. conf. 195. lib. 2.*

716 Contra tamen alij. *Guttier. d. c. 29. de iuram. num. 5. & d. q. 14. num. 21. Barz. dec. 40. num. 3. Laurent. dec. 132. num. 2. T. bef. d. dec. 153. num. 14. Fran. b. dec. 81. nu. 5. seqq. Ludonif. dec. 352. num. 5. Paj. d. de vir. patr. potest. p. 2. c. 9. num. 76. Bertaz. de clausul. el. 41. gl. 5. n. 4.*

Et DD. in contrarium intelliguntur, vbi simpliciter centum, & non in pecunia, nec in alia re solvere promissum est. *Maur. d. fideiuss. p. 1. sect. 3. c. 7. nu. 5. & seqq. T. b. f. d. dec. 153. num. 14. Guttier. d. q. 146. nu. 21. Fr. in ch. d. dec. 81. nu. 3.*

717 Secus est, si post promissionem iuram su- perueniat inopia debitoris. *Honded. conf. 18. nu. 44. vol. 1. Guttier. d. nu. 21. & c. 29. de iuram. n. 5. Laurent. d. d. c. 132. num. 1. Nam iuramentum, & quælibet iurata promissio intelligatur: rebus sic stantibus. Guttier. d. c. 29. num. 6. Paschal. d. c. 9. num. 89. seqq. Honded. d. conf. 18. num. 46. Velasc. d. q. 49. nu. 14. & q. 14. num. 3. Gualter. de renunc. som. 2. c. 18. Hodier. ad Sord. dec. 30. nu. 32. Luca ad Froubis dec. 80. nu. 2.*

718 An sit necessaria hoc casu absolutio à iura- mento quod sic. *Ludonif. d. dec. 164. nu. 19. seqq. Guttier. d. q. 46. nu. 24. T. bef. d. dec. 153. Idem in renunciatione facta sine certificatione disti- b. n. f. c. i. D. Merlin. contr. 78. lib. 2.*

Contra tenent *Honded. d. conf. 18. nu. 52. Paschal. d. c. 9. num. 101. in fine. Velasc. sup. p. 2. q. 65. nu. 26. Vide hic inf. ad num. 725. seqq. Vbi de hæ- rede dare bona hereditaria solvitur.*

719 Hæres tenetur solvere debita defuncti in pecunia, quando illa contracta fuerunt in pecunia, vel per defunctum promissum fuit sol- vere in pecunia, ex regula *in pro* posita; quod aliud pro alio, invito creditori solui non po- rest. *Calvin. de equit. lib. 1. s. 4. Andreol. contr. 123. nu. 2. Berhof. axiom. 22. in fine. Carena. v. f. 3. i. num. 4. Quæ habet locum etiam in crediture pecuniæ. *Leum. d. q. C. de solut. Sord. dec. 70. num. 9. Maur. conf. 13. nu. 10. Cyriot. contr. 24. nu. 19. Andreol. contr. 123. nu. 10. Vbi dicit nō esse ne- cessarium fuisse promissum solvere in pecunia numerata, sed sufficere fuisse expressum verbum: solvere, relatum ad pecuniam, vbi per- eum. Carena d. ref. 31. num. 8. Rota decif. 422. in princ. apud Cenc. de censib. & apud Duron. dec. 1. in princ. Nouar. de dation. in solutum decif. 14. 15. 16. 17. 18. 19.**

720 Sic debitum in pecunia est solvendum in quantitate præcisa d. l. 2. s. *Moti d. l. f. i. cert. petat. vbi DD. communiter. Maur. de solut. c. 7. nu. 4. seqq. Carot. dec. 53. num. 7. seqq. Rota dec. 42. nu. 1. p. 2. rec. Duron. d. q. no. 1. Nouar. de dation. in solut. sect. 3. q. 2. sect. 1. q. 3.*

Et non in specie. *Polib. de sabbat. in sp. 43. in princ. i. v. d. i. Carena d. ref. 31. nu. 4. P. f. f. l. conc. inf. Tom. V.*

91. nu. 2. Rom. 2. Rota dec. 352. nu. 2. apud Ludonif. Secus si creditori nullum damnum oritur. *Rota dec. 500. nu. 1. p. 14. rec.*

Et ex mutatione personæ ius creditoris non debet fieri deterius. *Concil. de bare. d. art. 1. num. 74. seqq.*

721 Et in opulenta hereditate inventarium non prodest, cū non sit inveniū in iniuriā cre- ditorum, sed tantum ad præservandam à dam- no, cui nec etiam sufficit dicere: non invenio emptorem. Sed tenetur hoc probare. *Nouar. de dation. in solut. p. 2. q. 2. C. enjal. ad Sord. dec. 30.*

722 Est bene verum oblatæ *tex. i. l. h. n. s. & se præfatam. C. de iure delib. in quo hæres potest dare insolutum, & satisfacere creditores de bonis Hæreditariis. Roland. inueniar. p. 4. q. 23. 24. Gratian. d. f. 116. n. 4. 49. vbi etiam Luca Sobel. d. delictor. num. 44. & d. hare. num. 29. Ricc. collect. 3598. Cenc. de Censib. q. 108. in addit. num. 12. Brum. in C. fol. 519. n. 1. Nouar. de datione in solut. dec. 34. 5. q. 7. 8. 9. 10. 13. post Tractatum*

Et oblatæ etiam *tex. in out. hoc usq. C. de solut. in quo etiam habetur, quod si pecunia non ca- ter, licet hæredi solvere creditoribus in bonis stabilibus, ad effugendam incarcerationem. Paschal. de virib. patr. potest. p. 2. c. 9. num. 75. seqq. Alfian. collect. 233. Græz. arell. dec. 7. Nouar. de dat. in solut. dec. 21. 24. 25. Secus si habet pecuniam, vel aliam rem meliorem. dec. 33. Aliograd. conf. 42. lib. 1. Duard. de censib. §. 5. de red. & ext. i. c. conf. 9.*

723 Sed quod non teneant Creditores reci- pere in bonis, sed in pecunijs debitis. *Sord. dec. 30. & 318. Rota Bonon. contra Borrell. inter. consultat. Frez. de cap. 29. nu. 65 R. c. collect. 3598. Sed debeant vendi bona, vbi depreto satis- fiat. Frez. de cap. 29. nu. 65 R. c. collect. 3598.*

Et venditio est facienda expensis heredita- tis. *Christif. d. dec. 24. num. 3. vol. 4.*

724 Sed *tex. ille, vt habeat locum plura requisita debent intervenire, quod debitor perquisi- vit emptorem, qui emat tantum de suis bonis stabilibus, quod possit creditori satisfacere, quod consignet bona creditori tradendo ei instrumenta utalorum, & fideiussorem de cessione, quod probet se non tantum ca- ere pecunia, sed etiam mobilibus, cum illa de fa- cili debitor vendere possit, & de illorum re- tractu creditori satisfacere, quod fecerit dilig- entius pro venditione, & nō reperit emptorem, & alia plura, quæ ponuntur Maur. d. fideiuss. p. 1. sect. 3. c. 7. vbi enumerat. 35. requisita per Honded. conf. 18. n. 7. seqq. T. bef. dec. 153. Calvin. sup. Possib. de s. b. s. i. n. f. l. 43. num. 7. seqq. P. f. f. l. sup. onel. 91. Saldad. Laby. p. 1. c. 22. n. 2. seqq. Rota dec. 42. p. 1. 2. rec. & apud Ludonif. dec. 352. n. 4. & in ad- dit. n. 10. & dec. 1. apud Duron. nu. 20. N. e. d. Ro- mit. conf. 18. n. 20. & seqq. lib. 1. Danga ad Gr. m. n. dec. 75. vers. 3. Andreol. contr. 80. Margil. de em- ptione q. 133. Kappen. dec. 55. nu. 24. Gennens. p. 1. l. i. c. 133. Nouar. de dation. in solut. sect. 2. q. 5. & seqq. Gratian. dec. 114. & ibi Luca, Z z z & Scop.*

& Scoppa, *Tafel. lib. P. coml. 76. R. Capyc. Latr. consuli. 104. un. 12. segg. Amas. conf. 91. Consiliad Sard. dec. 30. un. 12. Altograt. conf. 62. lib. 1.*

- 715 Maxime, cum dispositio d. tex. hoc nisi non habeat locum stare iuramento; cum illud habeat vim specialis renunciationis; *Franch. dec. 81. num. 3. segg. & ibi. Lina & alij. T. bes. dec. 143. un. 14. Sard. dec. 30. un. 10. Bertaz. de lib. 41. gl. 5. un. 4. Pascal. p. 2. c. 9. num. 79. de patr. potest. Androl. contr. 123. num. 4. Thomast. de var. tom. 2. vlt. de tutor. & Curat. tit. 19. un. 2131. Vbi ponuntur aliquas ampliaciones, & limitaciones, maxime si post iuramentum super venit impotentia solvendi in pecunia, & quando simpliciter se obligavit ad solvendum, puta centum; *Zach. de obligat. Camer. q. 17. un. 77. segg. Fr. fell. consil. 91. un. 1. tom. 2. Carena ref. 31. n. 7. Rota p. 1. rec. dec. 43. num. 2. Ludovisi. dec. 352. un. 5. Duran. dec. 1. num. 11. Nouar. de datione in solutum dec. 20. post Traill.**

Cum iuramentum habeat vim specialis renunciationis; *S. i. f. de privi. iur. am. privi. 70. num. 6. segg. Rubens sing. Rot. Rom. tom. 2. traill. de claus. claus. 680. num. 34. Du. and. dec. 1. num. 22. vbi dicit iuramentum facere rem precise festuari. Fr. fell. sup. num. 9.*

Et lex non comprehendit casum iuratum, *Androl. contr. 123. num. 4. Castal. consil. 170. num. 34. lib. 2. Bece. conf. 110. num. 11. T. b. Non. conf. 14. un. 16. Conciol. 1. sup. 84. segg.*

Licet contrariam opinionem, nempe dispositioni d. tex. esse locum etiam itante iuramento *Bemot. dec. 28. Ludovisi. dec. Perus. 64. num. 9. segg. Iford. consil. 18. un. 37. & segg. vbi & eo magis si impotentia non solvendi superveniat post iuramentum. l. b. 1. & consil. 34. num. 26. lib. 2. Rota Bonon. dec. 70. un. 18. Nouar. de datione in solutum feli. 3. q. 1. Nec debet obtineri absolutio. Nouar. ibid. q. 2. Conciol. sup. n. 88. Cum fit contra acquiescentem, ne caro humana in carceribus marcescat, etiam interveniente iuramento. *Conar. var. c. 1. n. 7. Caraut. in cit. 179. Nouar. de datione in solutum. q. 13. a. n. 13.**

- 716 Quæ conclusio, quod dispositio d. amb. hoc nisi non habeat locum stare iuramento, habet locum etiam in hæredes iurantis, quia licet iuramentum defuncti non transeat ad hæredes quoad peritium, ut dicit *P. S. amb. in pref. ept. De cal. l. b. 3. c. 1. v. 1. Tamen observantia iuramenti, & efficacia obligationis ex illo proveniens bene transit ad hæredes, ut declarant *Franch. dec. 83. un. 6. Fr. fell. d. consil. 91. un. 9. Thomast. sup. Conciol. sup. n. 90. 91.**

- 717 Difficultas est, an possit renunciari beneficio *Amb. hoc nisi debitor. Cadelef. on per de debitor. & non posse tenent Ludovisi. dec. 1. 64. p. 2. Hond. consil. 18. n. 39. Beniten. dec. 28. Fachin. ider. 63. lib. 10. Cent. de lib. q. 108. Etiam cum iuramento. *Serafin. de privi. iur. am. privi. 91. Cent. de obligat. q. 2. un. 71. p. 2. in addit. Cum beneficiu hoc sit introductum misericordie causa, ne debitores cogantur in carceribus marcescere. R. Mariani. disp. 81. v. 4. Nouar. de datione in solutum feli. 3. q. 13.**

- 718 Quod siue adit renunciatio d. amb. hoc nisi debitor, siue non, quod possit renunciare dare in solutu um bona hæreditaria; *Sansel. dec. 111. 268. Franch. l. b. 1. dist. 24. a. 10. F. n. uell. de passu gl. 3. l. sup. 3. n. 39. T. b. in sup. p. 1. n. 3. v. 1. d. res, an, cogi possint. Rota post Cent. de testib. dec. 150. vbi n. 4. reprobat Rot. sup. Duran. dec. 1. un. 32. & reuocatus a. p. vbi dicit C. y. i. a. contr. 393. num. 42. Hodi. rnd. dec. 30. & 118. vbi decim. refert. Nouar. de datione in solutum. dec. 20. dec. 8.*

- 719 Sed posse renunciari cum iuramento, post mille, & mille probamus. *Vbi ad Rot. conf. 18. lib. 1. n. 4. signanter post Rotam dec. 24. un. 8. post Ole. m. de cessat. Gutierrez de iur. m. c. 29. T. bes. dec. 36. 153. Minad. dec. 2. n. 3. Franch. dec. 81. vbi de iuramento refert in Tribus Aulis Pascal. de patr. potest. p. 2. c. 9. num. 77. 73. Rot. 1. consil. 18. un. 10. segg. & con. 78. Nouar. de datione in solutu. 33. Donad. de renunciat. c. 36. a. 13. segg. Gallerat. eodem Traill. p. 2. c. 180. n. 3. D. Mariani disp. 81. n. 7. G. n. de em. q. 22. un. 88. 89. D. Hodi. ad Sard. dec. 30. R. Capyc. Latr. consili 104. un. 8. Androl. contr. 123. un. 77. segg. Add. ad Ludovisi. dec. 353. n. 6. & dec. 42. un. 2. Mar. de fidei. p. 1. se. 3. c. 7. un. 31. Post. l. b. subb. 29. i. sup. 43. un. 9. maxime cum iuramento. Gallerat. sup.*

Et rationi contrarie respondent, non esse contra charitatem, cum super sint beneficia mutuatorum, & cetibus bonorum. *Nouar. d. q. 13. l. m. ad Fran. lib. 2. c. 8. 81. dist. 6.*

- 720 Et licet pro renunciatione, si fuit promissum solutidicium in pecunia, cum iuramento, quia illud obligat precise ad factum, *Bertaz. de elen. claus. 41. x. 1. 5. un. 2. T. bes. dec. 153. num. 4. Rot. d. consil. 18. n. 10. R. Capyc. Latr. d. consil. 104. un. 9. Pascal. de patr. potest. p. 2. c. 9. un. 83. Rota ad Fran. d. dec. 81. Gallerat. de renunciat. c. 180. on 7. Lura ad Franch. dec. 31. num. 3. Nos sup. un. 5. Et obligat etiam hæredem. *Nouar. de datione in solutum feli. 3. q. 17.**

Vnde, quamvis esset dubius articulus, sequenda videtur opinio, quia S. C. rones amplexatum est, ut dicit *Just. l. c. 190. n. f. i. c. Franch. d. dec. 81. un. 2. Idem dec. 92. un. 8. vbi quod in articulo dubio in Regio senentia Regia facit ius, vbi Adiones, & refert decimum Idem Franch. de. 238. num. 2. & videtur aliquo modo decerni per Pragm. 47. 5. & si detret. t. c. de off. S. R. C. Quamvis contraria opinio multos etiam habeat sectatores, de qua etiam mentionem facit *R. Rot. in pragm. 52. un. 1. t. d. de off. S. R. C. lare D. R. ad etiam d. disp. 2. num. 4. 5.**

- 721 Vel si fuerit renunciatum omni legum auxilio. *Gutierrez de iur. m. c. 29. n. 3. R. Capyc. Latr. d. consili 104. un. 2. (quamvis contra refert Nouar. de datione in solutum q. 1. 4.) Franch. dec. 1. 81. un. 6. & dec. 383. in prin. F. scilicet. on 91. num. 11. Androl. contr. 123. un. 9. segg. Thomast. tit. 19. de inuent. un. 2131. un. 31.*

- 722 Et perditum clausulam censetur renun-

in pecunia, debita defuncti, *Surd. d. dec. 30. num. 14. seqq. & dec. 318.* si bona hæreditaria reperiantur ad vendendum, alias secus. *Morot. conf. 13. num. 12. Margil. de iust. q. 52. num. 3. seqq. Fusar. de substit. q. 532. num. 44. Cyriac. contr. 24. num. 5. Mart. d. q. 12. art. 5. num. 8. Andreol. contr. 93. Cane. p. 3. c. 2. num. 143. Allograd. conf. 62. num. 12. seqq. lib. 1. Rota apud Cenc. dec. 422. num. 9. seqq. Durand. dec. 1. num. 29. & dec. 478. num. 3. seqq. & num. 9. p. 14. rec. Nam inventarium licet præservare debeat heredem ne sit in damno, non tamen debet esse in perniciem creditorum. *Liscind. 18. ff. ex quib. c. inf. maior. Franch. d. dec. 8. in fin. Ron. conf. 18. num. 13. Durand. dec. 1. num. 30. Cenciol. sup. n. 106. 107.* Ex non solutione debiti in pecunia, magnum refutat damnum creditoribus. *Ronit. d. conf. 18. num. 33. Cyriac. d. contr. 14. num. 6. Durand. dec. 1. num. 30.**

742 Sed declaratur conclusio, ut hæres teneatur vendere bona hæreditaria pro soluendo, quando reperitur emptor, & offerat iustum pretium, & non peior ab ipso promissionem evictionis nomine proprio, secus est contra, nam tunc liberatur tradendo bona hæreditaria ad iustam estimationem. *Andreol. contr. 93. num. 7. Paschal. de patr. potest. p. 2. c. 9. num. 97. Fusar. d. q. 532. num. 44.* Vbi decisum refert. *Margil. de iust. q. 52. num. 12. Mart. d. p. 4. q. 12. art. 5. num. 9. Cyriac. contr. 24. num. 9.* Vbi dicit hoc non procedere quando hæreditas est honoris opulenta. *Allograd. conf. 62. num. 18. seqq. lib. 1. Gratian. dist. 116. num. 17. 18. Durand. d. dec. 1. num. 29. Cenciol. sup. n. 108. Rota d. dec. 478. num. 4. seqq. & num. 9. p. 14. rec.*

743 Non desunt aliqui, qui dicunt heredem beneficium, etiam si hereditas sit opulenta non teneri ad vendendum bona hæreditaria, sed posse cogere creditores ad accipiendum illa insolutum, tenuerunt *Allograd. conf. 62. num. 18. seqq. lib. 1. super text. d. l. fin. h. & si præfatam. C. de iure delib. vi electio sit hæredit. debitoris. Hoderus. ad Surd. d. dec. 30. n. 14.*

744 Et cum dicta distinctio de hereditate opulenta, & non opulenta non multum placeat *Surd. d. dec. 318. in fine. & Andreol. d. contr. 93. num. 11. seqq.* Sed *Rota Rom.* in duobus tantum casibus admittit, quod hæres beneficiatus valeat cogere creditores ad accipiendum bona insolutum, quando scilicet hæreditas non est soluendo, & quando non invenitur emptor qui offerat iustum pretium, ut habetur apud *Durand. d. dec. 1. num. 29. & Rota d. dec. 478. num. 4. p. 14. rec. Cenciol. sup. n. 109.* Et licet dici possit, quod hæres beneficiatus, etiam non reperito iusto emptore non videtur liberatus à venditione bonorum hereditariorum, cum possit dare bona creditoribus ad dilacerandum, d. cendo: *venit te vos, & ego consensim. Hoderus. ad Surd. d. dec. 30. num. 17. seqq. Cyriac. contr. 53. num. 8.* Tamen contra quia hæres beneficiatus ad dandum bona creditoribus ad dilanandum præcisè cogi non potest, sed est repositum in eius voluntate, ut non reperito iusto emptore, velit dare bona creditoribus, ad

iustum estimationem, vel illa tradere eisdem ad dilacerandum, ut habetur in *tex. l. fin. h. & si præfatam. C. de iure delib. Hoderus. ad Surd. sup. num. 17. seqq. Andreol. contr. 93. num. 14. Grizze. d. dec. 7. n. 3. seqq. Durand. d. dec. 1. n. 27. 31.*

745 Declaratur 2. Conclusio, quod hæres beneficarius teneatur solvere debita hæreditaria in pecunia quando hereditas est opulenta, & soluendo, quod in dubio illa præsumitur opulenta, & soluendo, non stante inventario, dum contrarium ab hærede non probatur. *Cenar. in es. hæredes. 6. num. 9. de testam. Allograd. conf. 62. num. 13. seqq. Frjell. d. com. l. 91. n. 24. Sersin. dec. 1394. Rota post. Cenc. dec. 422. num. 9. Durand. dec. 1. num. 33. Merlin. de pignori. dec. 38. num. 6. dec. 93. num. 7. S. d. c. 106. num. 3. 14. p. 14. rec.* Sed potest constare ex inventario non adesse pecuniam in hereditate, adesse etiam alienum, & hæreditatem tunc esse non soluendo. *Allograd. d. conf. 62. num. 14. 15. Cenciol. sup. n. 111. 112.*

746 Declaratur 3. Ut creditores debeant probare non adesse emptores, qui offerant iustum pretium, ad hoc ut hæres debeat vendere bona hæreditaria. *Surd. d. dec. 318. num. 5. seqq. Allograd. d. conf. 62. num. 19. 20.* licet *Rota* teneat emptores non reperiri, qui offerat iustum pretium, esse probandum per heredem afferentem *d. dec. 478. in fine. p. 14.* maxime quia *Surd. d. dec. 318.* per eam allegat ut teneat contrarium, & *Rota* apud *Durand. d. dec. 1. num. 36. id non probat. Cenciol. sup. num. 117.*

747 Declaratur 4. Ut idem sit, ac non reperitur iustus emptor, ac si non offerat iustum pretium, etiam ex quo non est evictio ad favorem emptoris. *Surd. d. dec. 30. num. 15. & 33. & ibi Hoderus. num. 15. & vbi Allograd. d. d. q. 62. in fine.* vbi aliquos refert in contrarium, sed illi illam non probant. *Frjell. d. com. l. 91. num. 12. Salvad. d. byr. p. 1. c. 22. num. 5. Durand. d. dec. 1. num. 36. Cenciol. sup. num. 114.*

748 Sed conclusio sup. posita non habet locum, ut possit hæres solvere in bonis hereditariis, quando testator mandavit solum in pecunia. *Surd. d. dec. 30. num. 16. seqq. Gratian. dist. 116. n. 26.* Vbi etiam si de mente testatoris appareat per coniecturam, *Thomas d. tit. de l. u. ent. tit. 1. num. 154. Rota* apud *Cenc. dec. 412. in fine. Rota* apud *Gionaglin. post. Consil. 57. lib. 1. num. 70. seqq. Andreol. contr. 427. Cau. l. d. dec. 471. Nouar. dec. 53. in fine. Tric. de datione insolutorum. Salern. conf. 43. n. 21. Nos ad Ronit. co. ff. 18. n. 19. lib. 1.*

749 Cum testator possit hæredi prohibere beneficium inventarii, & confessionem *Craff. de success. & r. flom. num. 1. 71. in fine. Surd. dec. 30. num. 21. Margil. de impat. q. 124. num. 3. seqq. & de emption. q. 55. num. 15. seqq. Gratian. dist. 71. c. num. 27. Thomas de Inventar. l. 1. c. 13. num. 1. Mart. de success. p. 4. q. 12. art. 5. num. 16. Cyriac. contr. 160. num. 103. Andreol. contr. 427. Caro. Luca de l. re. dec. l. 18. n. 2. Canaler. dec. 471. Luca ad Franch. dec. 8. n. 4.*

Et licet aliqui etiam teneant, ut testator non possit.

possit prohibere beneficium inuentarij. *Fo. nre. de inuent. p. 2. nu. 69. Græzærell. dec. 7. nu. 57. Fab. in Cod. lib. 6. tit. 11. de in. 43. Hoderu. ad Surd. d. dec. 30. nu. 25. & seqq. Luca ad Franch. dec. 83. nu. 3.* Sed in contrarium est veritas, & illa opinio potest procedere quando dicta prohibitio inuentarij est facta in præiudicium creditorum, scilicet legatariorum, quo casu illa non subsistit, sed non quando illa concernit præiudicium hæredis. *Iur. D. Card. Luca tit. de bare d. disc. 18. nu. 2. & seqq. Conciol. sup. nu. 115. & seqq. Nouar. de datione in solut. dec. 17. post Tractat.*

750 Et hæres beneficiarius non potest cogere creditorem censurarium ad extinguendum censum cum bonis hæreditarijs, cum fors principalis census non cedat in debitum, & debitor census quo ad forem non dicitur proprie debitor, cum illa ab inuito exigi non possit. *Cenc. de censib. q. 107. nu. 97. seqq. & q. 108. nu. 13. seqq. Cyriac. contr. 24. Merenda lib. 11. contr. c. 23. Andreol. contr. 108. num. 17. & contr. 86. Salgad. lab. p. 1. c. 22. nu. 7. 8. Quid quid dicant Ad. ad Paisell. ex ped. citat. 17. nu. 10. T. homol. de inuentar. sit. 13. nu. 141. I dem Andreol. sibi contrarius contr. 133. Duord. de censib. tom. 2. q. 8. & 9. nu. 5. & alibi, quomodo refert Andreol. d. contr. 108. num. 16. Conciol. sup. num. 121.*

751 Quæ conclusio ampliatur, ut habeat locum etiam in iudicio concursus, & discussione bonorum formato ad instantiam debitoris census, in quo dominus census citatus cogi non potest ad receptionem sortis principalis, nisi creditor census expresse illam cum fructibus decurrit, & non solus in dicto iudicio deducatur, & pro dicta sorte principalis, & fructibus se graduari poterit. *Cenc. q. 107. nu. 29. & q. 108. nu. 13. seqq. Cyriac. contr. 24. Salgad. lab. p. 1. c. 22. nu. 45. Nos ad Rouit. conf. 2. nu. 25. seqq. lib. 1. Conciol. sup. num. 123.*

Verum Nos sup. nu. 19. ad Rouit. conf. 18. lib. 1. declarauimus hanc conclusionem procedere, quando creditor census non petiit nisi tantum census decurrit, focus si peteret etiam capitale census.

Census extinguitur, si domino census denatur a debitor census, in solutum pro eo, bona stabilia. *Cenc. de censib. q. 108. nu. 7. Nota post illam dec. 191. & dec. 166. Ser. fin. dec. 1333. p. 2.*

Secus si dominus census aliqua rationabili causa contradicat. *Foller. in pract. censu. 12. verb. tamquam nu. 49. Botace. de censib. p. 3. nu. 96. Berz. dec. 56. nu. 36. Felician. de solis de censib. tom. 2. lib. 3. c. 5. nu. 15. Roderic. de ann. reddit. lib. 2. q. 9. nu. 64. I nrigl. sup. bull. de censib. q. 98. nu. 2. Cenc. sup. nu. 3. seqq. Nouar. de datione in solut. sect. 3. q. 4. Bened. on. de censuari. 61. nu. 93.*

Maximè si dominus census haberet generaliter obligata omnia, bona cuius qui census imposuit. *Traq. de retrat. lignag. §. 1. gl. 6. nu. 71. Foller. sup. nu. 49. Cenc. sup. nu. 10. seqq.*

Sed quod debitor census gaudeat beneficio

hoc nisi debitor. *C. de solut. Beninsen. dec. 18. Surd. conf. 125. nu. 7. lib. 2. Cenc. d. q. 108. nu. 14.*

Et licet contra teneant Felician. de censib. tom. 2. lib. 3. c. 5. nu. 15. Gutier. pract. lib. 1. q. 1. 48. nu. 16. seqq. ea ratione quia tale beneficium competit verò debitori, qui non est debitor census, pro sorte, cum ab eo inuito ex torqueri non debeat, etiam inueniente pacto. *Cenc. q. 59. I nrigl. super bulla de censibus q. 98. nu. 2. Felician. tom. 2. lib. 1. c. 1. nu. 7.*

Tamen contra tenet Cenc. sup. vers. nihilominus, dicens nulla lege cauiri debere debitorem census extinguere censum cum numeraria pecuniâ, lignus potest per dationem rei cuiuscumque. *Cenc. sup. nu. 1. & d. vers. subliminatus, & vers. nec obstat.*

Si dominus census recipiat bona censuata in soluto, pro debito census, si bona illa postea euincantur, non remanet census, ut dixit Felician. de censib. tom. 2. lib. 3. c. 5. nu. 16. ea ratione, quia per dictam dationem in solutum fuit extincta hypoteca. *Surd. conf. 145. nu. 1. 3. seqq. lib. 1. & dec. 113. & 166. nu. 16. seqq. Cenc. d. q. 108. nu. 17.*

Cõsultur tamen ipsi domino census, eo casu, per actionem de euictione, *Surd. conf. 145. nu. 2. o. per tex. lsi pradium. C. de euict. leg. si libera C. de sentent. & in Lelegant. & ibi gl. ff. de pignor. off. Vel villi actione exemplo. Fel. citau. sup. nu. 16. I de gl. in d. Lelegant. v. 16. finit. admonet bonum esse, ut quando creditor recipit in solutum pro suo credito bona sibi obligata, ut prosteretur, quod si bona illa euincantur, vult sibi esse integram, & illam perimere actionem, quia tunc illam sibi conseruat. *Gozadin. conf. 38. nu. 2. & 12. Conciol. dec. 495. post Tract. Cenc. Surd. dec. 166. Felician. d. nu. 16. Et stante prestatatione potest agere etiam contra fideiussorem. Capoll. contr. 123. Caball. censu. et uil. dec. lib. 1. conf. 111. nu. 1. Cenc. d. q. 108. nu. 18. 19. ubi responderi contrarijs rationibus.**

752 Datio in solutum non competit debitori, quando est fideiussor, qui est soluendo. *Gutier. pract. q. 156. lib. 1. Moscon. de caus. execut. ampl. 17. lib. 1. Nouar. de datione in solut. sect. 3. q. 11.*

753 Non competit ubi in loco debitor reperit pecuniâ. *Nouar. sup. q. 14. post Gutier. pract. c. 146. nu. 56. lib. 1. Ludouic. dec. 6. q. nu. 16. p. 2. Cum cesset causa impotentie soluendi. T. f. l. l. Cenc. nu. 102. Cald. de potest. elig. c. 10. Duord. reg. 82. Ridolfo. var. 99. lib. 2. q. 35. nu. 16.*

754 Competit pro debito mercatorum. *Nouar. d. sect. 2. q. 15.*

755 Competit vniuersitatibus debitoribus. *Cesto remed. sub. l. remed. 3. nu. 5. Laurent. dec. 132. Bor. dec. 40. nu. 6. Nouar. sup. q. 11.*

756 Contra debitum Ecclesiæ, Religiosorum, & Piorum locorum locum habet hæc datio in solutum, si debitor sit magis pauper Ecclesiæ, alias fecus. *Nouar. sup. q. 9. 10. Sicut habet ipsa Ecclesiæ. Costa remed. 3. nu. 3.*

757 Contra debitum ex causa dotis, *Honder. conf.*

- conf. 18. T. def. dec. 15. 3. num. 5. *Gutier. lib. 1. pract. q. 146. Costa de remed. subsiliremed. 3. m. 6. Nouar. sup. q. 5. sect. 3. Nouar. ibid. dec. 2. 3. & dec. 32. vbi in reconstitutione dotis.*
- 758 Et causa alimentorum. *Nouar. sup. q. 6.*
- 759 Et causa fiscali, si debitum dependet non ex delicto *Boer. dec. 349. Guid. Pap. dec. 2. 1. m. 13. Boer. de inop. deb. c. 1. 1. Cap. T. holof. dec. 28. C. 4. nou. lib. 2. v. r. c. 1. num. 4. Nouar. sup. q. 7. Ludovic. dec. 32. m. 1. 2. Brun. de res. bonor. q. 9.*
- 760 In causa pensionis domus, & rerum commestibilium. *Nouar. sup. q. 8. vbi de cibus refert per S. R. C.*
- 761 In causa debiti frumenti in anno carestiam potest dare aliam rem insoluitum, si frumentum tradere non potest, vel premium. *Nouar. sect. vbi q. 30. Et simpliciter obligatur dare frumentum non potest dare aliam rem. Idem dec. 26. post trall. si potest, alias sic.*
- 762 Ceperit in debitis instrumentariis, & obligationibus. *Costa remed. 3. num. 5. Rota Bonon. diuers. decif. 70. Fuchin. lib. 10. contr. 63. Nouar. sect. q. 17.*
- 763 In obligatione in forma Camere Apostolicę. *Costa de remed. 3. num. 5. Nouar. sup. q. 37.*
- 764 In obligatio vigore litterarum Cambij. *Basil. Biturgens. dec. Bonon. 70. Nouar. sup. q. 18. Idem dec. 12. post Trall.*
- 765 Vbi creditor nullam molestiam debitori infert, non competit remedium dationis insoluitum. *Gutier. pract. qq. q. 146. lib. 2. Nouar. sup. q. 19.*
- 766 In causa delicti in poena pecuniaria competit. *Brun. de cess. Bonon. q. 27. m. 8. Ricc. in praxi ref. 151. Nouar. sup. q. 21.*
- 767 Si debitor recepit pecuniam sub spe talis dationis insoluitum, vel cessionis bonorū, non habet tale beneficium. *Cerpan. ad statut. Mediol. c. 408. num. 16. Nouar. sup. q. 23.*
- 768 Sed non competit creditor dolo. *Idem q. 24. Cefal. conf. 195. num. 9. lib. 2.*
- 769 Non competit illi, qui sua culpa pecuniam dissipauit. *Nouar. sup. q. 26. vbi alios refert. in contrarium.*
- 770 Non competit illi, qui creditori posteriori cogendi anteriorem ad recipiendum insoluitū dationem. *Frank. dec. 82. vbi etiam Luca. M. u. scattell. in praxi p. 7. gl. petendo. m. 16. Fin. dec. 34. Nouar. sup. q. 27. Ricc. collect. 76.*
- 771 Competit illi, qui pecuniam de constanti recepit, si vellet illis operas locare. *Nouar. sup. q. 27. 28.*
- 772 Non competit contra pauperem. *Trentig. nou. lib. 2. ref. 1. de rescript. Co hier. de iurisd. p. 2. q. 44. Tuf. lit. P. coucl. 760. Oter. lucubrat. Roman. disp. 2. Ricc. coll. 348. Nouar. q. 29.*
- 773 Vbi sunt duo debitores insoluitum vnus conueniens obtineat dationem insoluitum, potest cogere corruum ad soluendum inconstanti. *Gutier. pract. qq. lib. 2. q. 146. num. 60. Secus si voluntarie accepit bona insoluitum, cum ambobus debitores sui liberari. Serg. conf. 149. num.*
14. seqq. *Nouar. sup. q. 32.*
- 774 Si creditor recepit Bona debitoris insoluitum, si debitor ille ad pinguiorem fortunā deuenierit non potest illum cogere ad recipiendum bona illa, & ei soluere in pecunia. *Nouar. sup. q. 34.*
- 775 Debitor, qui dedit rem insoluitum non potest si vellet rehabere illam rem, & soluere in pecunia. *Nouar. sup. q. 35. & dec. 30. post trall.*
- 776 Non competit depositario, qui pro suo vsu pecuniam consumpsit. *Nouar. sup. sect. 3. q. 21.*
- 777 Non competit illi, qui negauit debitum, *Nouar. sup. q. 25. sect. vbi. vbi num. 13. limitat si debitor non negauit debitum simpliciter, & absolute, sed narrata pro vt narratur, & exposita, prout exponitur, & num. 38. si negauit procurator.*
- 778 Si datio insoluitum non potest opponi creditor, qui cessit illud creditum, ita non potest opponi illius Cessionario. *Nouar. sup. sect. vbi. q. 31.*
- 779 Similis dationi insoluitum est adiudicatio facta à Iudice, in beneficium creditoris, rei debitoris. Que vt sit valida requiritur, quod seruetur forma. *L. d. Dico Pio. ff. de re iudic. de primo res mobiles sunt capientes, sed si non sufficiunt, sunt capientes res stabiles, & facienda prius subhastatio, vt videatur si emptor repertur, antequam res creditor adiudicetur, vt habetur in l. d. Dico Pio. ff. in venditione, & h. pignora. ff. de re iudic. Rota coram Zach. de obligat. Cemer. dec. 154. m. 5. Passb. de subhast. inf. 45. m. 2. 3. seqq. Ciardin. contr. 233. m. 22. Bar. dec. 124. & 240. & eundem. ref. 13. m. 7. 5. ord. dec. 326. n. 1. 3. Fel. de error. Prag. p. 3. dec. 58. err. 5. Rouit. conf. 75. m. 19. seqq. vbi nostra Ac. d. Rosa consulti, 15. m. 18. lib. 2. Car. Luc. de iud. diff. 40. m. 62. 83.*
- 780 Et si ad statum formam inducens in adiudicatione facienda, si illa omittatur, adiudicatio est nulla. *Grattan. diff. 545. num. 2. Pena dec. 116. posita post Statut. de Suleian. Bar. dec. 240. Osej. de dec. 40. Mangil. de subhast. q. 102. m. 10. q. 165. m. 2. Amat. ref. 44. num. 6. seqq. Et per adiudicationem transfertur dominium irreuocabiliter à debitore, qui non potest amplius offerre. *Sebastin. de iure offer. p. 1. c. 1. sect. 1. m. 1. fol. 42. 45. m. 2.**
- Adiudicatio non potest fieri non citata parte. *L. d. Dico Pio. ff. sup. rebus. Feuz. ad statut. Vrbis lib. 2. c. 194. m. 1. 2. 25. 26. 27. Rota apud Zach. de obligat. Cemer. d. c. 154. num. 5. Alias sunt nulla que sunt facta contra formam iuris. Feuz. de. 194. m. 46. Sard. conf. 49. m. 15. 16. lib. 1. Passb. de subhast. inf. 23. num. 189. & 192. Rota apud eundem dec. 59. m. 3. 4. Ciardin. contr. 233. m. 23. 24. Nos inf. m. 820.*
- 781 Si ludez excedit, nec restet, aut rite procedit, tunc adiudicatio est nulla, & tunc fructus imputantur in forem. *Marli. dec. 73. 74. post Passb. de subhast. Ciardin. d. c. 233. m. 23. seqq.*
- 782 Et si quo ad efformandam adiudicationem creditor adfuit in aliquo loco statum & de-

- bet offeruari forma statuti, alias nulla est adiudicatio. *Balin l.orde. n. 7. C. de except. res indie. Gratian. disc. 545. n. 2. Rota coram Penta dec. 116. post Statut. de Salinan. & dec. 240. coram Burat. Ofasch. dec. 34. M. angl. de subbalt. q. 102. n. 10. & q. 165. n. 2. Amat. ref. 44. n. 6. segg.*
- 783 Sic etiam seruanda est forma mandati ipsius iudicis, alias est spoliu, nam nullitas procedit non solum contra spoliatum, sed etiam contra licitiatorem habentem causam ab illo. *Rota coram Merlino. dec. 73. 74. post Possib. de subbalt. Pigant. ad statut. Petrar. n. 1. 25. n. 18.*
- 784 Nam ubi intrat spoliu non competit confirmatio tenute. *Negus. de pigu. p. 3. membr. 2. n. 20. 21. Merlino. de pigu. lib. 1. tit. 3. q. 24. Pigant. sup. n. 19. Possib. dec. 18. n. 7. 8.*
- 785 Et quando adiuicatio est spoliatiua. *Marsab. conf. 32. n. 271. M. angl. de subbalt. q. 51. 52. n. 25. Possib. de subbalt. insp. 62. Amat. ref. 44. n. 12. segg. ubi n. 13. declarat dicens dari reiterationem si res non sit aliena, vel nisi constare de non debito. Pigant. sup. n. 20.*
- 786 Paciter nec fit excessus. *Borguie. de vsufr. vers. & in tantum sunt vere, ubi secus si defectus vigeat in processu. Pigant. n. 21.*
- 787 Nec retentio competit, nisi credium sit liquidum, & ex eadem causa. *Rota coram Card. Canaler. dec. 539. 343. M. angl. de quasi. 52. & 93. Possib. insp. 62. Rota coram Perop. dec. 411. ubi declarat. p. 5. dinerf. Surd. dec. 46. vbi Consil. & Hoderius. Merlino. d. q. 24. n. 11. 12.*
- 788 Et quando iudex excedit, nec restit, & citè procedit, tunc fructus percepti imputantur in sortem. *Rota pene Merlino. dec. 73. 74. post Possib. de subbalt.*
- 789 Estimatio debet precedere adjudicatione, facta per Peritos. *M. angl. de subbalt. q. 26. n. 6. & q. 18. Rota dec. 109. n. 8. segg. post Possib. de manent. In qua estimatione debet deduci onera, & debita annexa rei. Tbes. q. 115. lib. 3. M. angl. de eni. q. 86. & de subbalt. q. 154. Affl. dec. 33. 8. n. 5. Rouit. in Pragm. 1. n. 35. segg. de assenti. m. Frauch. dec. 120. Nos ad Rouit. conf. 40. n. 1. segg. lib. 2. Pigant. sup. n. 26. Card. Luca de indic. disc. 40.*
- 790 Verum si periti errauerint in estimatione, datio in solutum, & adjudicatio non remanet inualida. *Bortazol. conf. 16. n. 23. Costa de port. rat. q. 26. 7. Pigant. sup. n. 27.*
- 791 Quod ad iudicatio facienda Creditoribus, requirit appetitum, est tex. l. si quis C. de refo. vendit. Et licet loquatur in re debitoris Fisci, intelligitur, etiam in re privati. *Gratian. disc. 7. n. 20. segg. disc. 545. n. 8. Possib. de subbalt. insp. 47. n. 61. Fenozon. ad statut. Vrbis. c. 94. n. 42. vol. 3.*
- 792 Nam subbaltatio valorem verum rei non probat, cum oblationes foleant esse animosæ. *Franch. dec. 54. n. 10. segg. Fossanell. de pallis nuptial. cl. 4. §. 9. n. 86. segg. Schettin. de iure offer. in prefat. n. 13. Tbrodor. alleg. 92. n. 10. Rouit. conf. 38. n. 2. lib. 2. ubi nostra Addit.*
- 793 Sed quod si addit licitatio non requiritur appetitum. *Gratian. disc. 7. n. 12. segg. disc. 545.*
- 794 Sed certe valor bonorum probatur per peritos. *Gratian. disc. 600. Canaler. dec. 358. Caball. conf. 126. lib. 1. post mille diximus Nos q. Sabell. §. valor.*
- 795 Quod appetitum non est necessarium in bonis mobilibus, sed illa subbaltantur in loco publico, & liberantur, vel offerunt pro pretio, quod reperitur loco publico, vel creditoribus. *Pisani. l. l. in resp. edit. per R. Marin. lib. 2. ref. 41. Nos ad Rouit. conf. 40. n. 4 lib. 2.*
- Et licet appetitum non requiratur quando fit subbaltatio, tamen si reperitur emptor pro maiori pretio non competit adjudicatio. *Capyc. dec. 41. n. 13. Gant. de credit. c. q. 7. n. 882. R. Capyc. Lat. dec. 42. Barbat. de assenti. lib. 2. n. 29. Marin. lib. 2. ref. 41. n. 2.*
- 796 Dummodò vitium non sit in ipsa datione, ut quia sit excessiua, nam tunc annullatur in totum. *L. si non totum. §. si centum, ubi l. 1. & alij ff. si cert. petat. C. barat. dec. 39. Ciardin. contr. 233. n. 27. Rota coram Canaler. dec. 84. & dec. 198. coram Gregor. vbi Add. & dec. 281. coram Queipo. post Possib. de manent. que declarat hoc procedere si vitium prædictum sit in sententia, vel mandato iudicis, secus in executionis ut quia res maioris valoris, quam sit debitum, capiatur, nam id non causas nullitatem. *Marsab. lib. 2. c. 6. Borguie. vsufr. n. 209. M. angl. de subbalt. q. 51. & 102. D. Leoncill. dec. 174. n. 5. Meysa lib. 2. var. 4. 7. 7. Capyc. dec. 51. Rouit. in Pragm. 2. de appellat. n. 2. 5. aufelin. praxi. feli. 60. n. 45.**
- 797 Ratione individuitatis, cuius ratione vtile per inutile vitatur. *Intrigl. dec. 46. Hoderius. ad Surd. d. c. 14. n. 2. R. sis foleat. c. 1. n. 16. seg. d. 2.*
- 798 Quod adjudicatio facta pro maiori summa, quam sit debitum, in totum sit nulla dicitur. *R. Rouit. conf. 40. lib. 2. Pnt. dec. 323. n. 23. lib. 1. Rota dinerf. 12. p. 2. M. angl. de civil. q. 146. n. 5. Surd. dec. 45. n. 2. segg. & ibi Hoderius. Rota apud Zacchia de obligat. Cameral. dec. 40. n. 5. Ciardin. contr. 233. n. 27. & 102. Intrigl. dec. 46. Rouit. sup. Pragm. 2. de appellat. n. 2. Mezen. dec. f. Flor. 109. Costa de port. rat. q. 26. & 137. Franch. dec. 173. vbi Luca. Borrell. conf. 15. n. 4. Cancero. var. lib. 3. c. 17. th. de sentent. 350. Nicolin. in praxi. fol. 25. n. 39. D. Riccio. in praxi. tom. 2. tit. 7. c. 5. n. 3. D. Petra in rit. 166. n. 211. Prat. ad M. atell. gl. ad iudicatur Rouit. in Pragm. 2. de appellat. n. 2. Ricc. collect. 1246. Card. Luca de iuris. disc. 40. n. 86.*
- 799 Et bona adjudicata debent restitui cum fructibus, licet sint consumpti, & in sortem

computantur. *Affl. dec. 218. n. 4. Surd. conf. 39. n. 25. Hodiern. sup. d. i. c. 45. post. Vin. opin. 767. Trentacinq. conf. 26. lib. 2. Cuius a. sup. r. t. i. c. 91. n. 14. & c. 17. n. 56. & alios. Quod non procedit quando erratum est in rei estimata ad iudicationem. Hodiern. ibid. n. 5. Affl. dec. 218. Surd. d. conf. 39. Magon. dec. Flor. 109. Gamma dec. 40. n. 4. Castil. dec. 99. n. 5. Rur. sup.*

Si verò ad iudicatio est facta à parte, extrajudicialiter, valet pro parte Hodiern. sup. n. 9. Nos. ad Ronis. d. conf. 40. n. 15. Costa de pouton. rat. qu. 26. num. 4.

800 Verum creditor potest rem sibi nulliter ad iudicata retinere. *Burf. i. conf. 73. n. 28. seqq. vol. 1. Gratian. disp. 16. n. 36. post alios Hodiern. ad Surd. dec. 46. n. 1. seqq. vbi intelligitur quando creditum est in executionem iudicati. num. 5. Secus si esset ob eorum iudicium. num. 6. Item vbi creditor habet hypothecam. num. 7. Amplia respectu totius, & non partis. num. 9. Intellige in re indivisibili. n. 10. Amplia etiam respectu aliorum creditorum. n. 11.*

801 Et idem si non sit consumpta executio mandati. *Rota dec. 86. post. Possib. de subbalt. Pigant. sup. num. 29.*

802 Sed in quatuor casibus, secundum aliquos, datio sublineatur, scilicet vel si in decreto sit clausula: *Salvatore venio: & c.* *Cornaz. dec. 2. num. 21. Burgu. de vssu. n. 215. licet Andreol. contr. 160. n. 7. aliter fecerint. Pigant. sup. n. 30.*

803 Vel si summa plures, & capitula sint separata, & distincta in sententia, & Decreto. *Leoncill. d. dec. 174. num. 4. Andreol. d. contr. 160. Burgu. vssu. ve. sequi dicit, vbi explicat. Mangil. de subbalt. q. 197. vbi dicit: ad iudicationem respectu plurium valere quo ad citatos, item vbi capitula sunt separata. Pigant. sup.*

804 Vel si error sit in modica summa. *Rota coram penia apud Marchesin. de commissar. null. san. p. 3. fol. 114. Pigant. num. 31.*

805 Vel coram iudice procedente sola facti veritate inspecta, quia respectu excessus potest dationem revocare. *Leoncill. d. dec. 174. in fine. Pigant. sup. num. 32.*

806 Et destitit Auditoris Camere sequendo acquiescentiam testatur. *Rota dec. 86. post. Possib. de subbalt. Add. ad Burat. de i. 91. post. Marchesin. ibi allegat.*

807 Ad iudicatio debet fieri per verba de presentia, nam mandatum de adiudicando non est ipsa adiudicatio. *Rota coram Burat. dec. 775. p. 2. rec. Mangil. de subbalt. q. 162. n. 9. & q. 26. n. 8. seqq. Pigant. sup. n. 32.*

808 Sed facta adiudicatione creditori, an liceat debitori solvere debitum, & recipere rem adiudicatam, diximus esse: an sit capta pro pignore, aut per viam adiudicationis iudicialis, primo casu datur bene omnino ad recuperandum. *Idem. C. de iure domini. Imper. T. b. q. 58. n. 3. lib. 2. Carleual. de iudic. lib. 1. tit. 3. disp. 24. tom. 2. vbi quod de iure communi non conceditur recuperatio, nisi in pigore conventionali.*

809 2. Loco si fiat ad iudicatio ex secundo decreto, res sit irrevocabilis. *Negul. de pign. 3. membr. 5. p. 3. 9. subdend. dari biennium, si fiat adiudicatio per scriptum Principis, v. m. d. l. final.*

810 Et in datione insolutum transferatur dominium, & possessio irrevocabiliter. *Flam. Tort. ad stat. Pap. rubr. 5. an emul. Mangil. de subbalt. q. 6. n. 8. seqq. & q. 127. Possib. de subbalt. insp. 17. Subet. inde iure offer. p. 1. r. 1. sect. 2. n. 11. 21. 22. Pigant. sup. n. 37. Stabam. sect. 195. n. 1. & ibi d. obs. n. 1. Affl. dec. 358. Anna alleg. 104. lib. 2. Burgu. de Landem. insp. 45. n. 9. Muta dec. 10. n. 14. Carleual. de donat. trall. 1. disp. 2. praef. 2. num. 96. lib. 1. Card. Luca de credit. disp. 142. n. 14. quem vide. & c.*

811 Sed in hoc est standum statuis locorum. *Negul. sup. Vbi meminit statuti Florentini, & de observantia Pedemontana. T. b. q. 58. n. 3. de statuto Romæ, & Perusii. Possib. de subbalt. insp. 17. n. 149. seqq. & n. 152. & de alijs locis siue statuto, siue consuetudine. Carleual. d. disp. 24. n. 5. Pigant. sup. n. 38.*

812 Sed potest Princeps tempus prorogare, & aliud statuere. *Gurba dec. 58. in prin. Pagan. sup. num. 39.*

813 Sed minori competat restitutio. *Possib. d. insp. 17. n. 151. Od. l. de restit. p. 2. d. 87. art. 1. n. 4. & prin. p. 1. q. 36. art. 4. Gurba d. dec. 58. n. 4. seqq. Pigant. sup. n. 40.*

814 Sed in locis, quibus licet per aliquod tempus relinere rem adiudicatam, ut est Ferrariz, ex alijs locis sup. positis, de quibus D. Pigant. ad stat. Ferr. r. rubr. 25. vbi per biennium, & tractat, & bene totam materiam spectantem, ad iurionem infra dictum biennium, an quem remittimus DD. Lectores. Tunc facta iurione, res non mutat suam naturam, nec d. citur noua acquisitio, sed res manet cum suis prioribus qualitatibus. *Rota coram Durand. d. c. 210. num. 18. seqq. p. 1.*

815 Et si relaxatur, possessor facit fructus suos pro rata temporis, quo possedit. *Possib. sup. de subbalt. insp. 55. Pigant. sup. n. 42. Mastrill. dec. 33. Mangil. de subbalt. q. 100. Card. Luca de iuris disp. 24. n. 3. de iudic. disp. 49. n. 89. 90. Rota dec. 85. n. 21. 22. post. Possib. de subbalt.*

816 Disputamus sup. n. per insolutum, dationem esse extinctam obligationem, sed suspensivæ, si dano habuit effectum irrevocabilem. *Merlin. com. r. 7. lib. 1. Mangil. de subbalt. q. 149. n. 4. seqq. Possib. de subbalt. insp. 51. n. 77.*

817 Idem est in adiudicatione. *Mangil. de subbalt. q. 175. Card. Luca de credit. disp. 74. n. 10.*

818 Sic recuperata re vigore iuris luendi, censetur redire eiusdem qualitatis, sicut erat ante. *Amar. ref. 4. n. 4. seqq. Card. Luca sup.*

819 Requisita in Adiudicatione sunt illa, secundum consuetudines Locorum, i. si temporales, & si de iure. *Mangil. de subbalt. q. 24. n. 6. seqq. Vbi dicit, alias limitari, & omnia inde sequia correre. Mangil. q. 85. Rota dec. 116. post. Statuti de Salu. & coram Burat. dec. 240. &*

317. *Substitutio de iure offer. p. l. c. 1. feli. 2. m. 23.*
 820 Primum requisitum est, ut fiat subhastatio. *Affl. dec. 158. Merlin de pign. lib. 4. q. 106. Mangil. de subhast. q. 54. Carleual. de iudic. lib. 1. tit. 3. disp. 3. nu. 9. Nos ad Rons. conf. 40. nu. 15. lib. 2. Et per ceteros ad videndum subhastationes rei, de qua agitur. Lud. us. d. 1. f. 319. Et vbi Add. Mangil. de subhast. q. 3. nu. 10. f. 199. & q. 197. Nos ad Rons. d. conf. 40. nu. 16. lib. 2. & nu. 3. Fensford statum. Probit. & 194. nu. 25. 29. Crasch. con. 7. 23. nu. 75. Pigant. sup. nu. 55. Polib. de subhast. inf. p. 23. nu. 26. & dec. Bonon. 18. nu. 6. Rota rec. p. q. 10m. 2. d. c. 1. 1. 2. nu. 1. 7. Diximus sup. n. 730.*
- 821 2. Quod fiat per legitimam banitionem, hoc est publicum prætorum. *Auth. hoc in portu. C. de Sac. Sanit. Eccles. Gratian. disp. 479. nu. 4. vbi Luca. Pigant. sup. Card. Luca de iudic. disp. 40. nu. 87.*
 1. Forma edicti ponitur per Bald. conf. 327. lib. 1. conf. 191. lib. 3. Mangil. de subhast. q. 25.
- 822 3. Requisite, ut fiat subhastationes intra terminum 20. dierum, mane, & vespere. *Auth. hoc in portu. C. de Sac. Sanit. Eccles. Mangil. q. 24. nu. 13. Peregr. de iure fidei. lib. 6. tit. 4. nu. 5. licet tempus sit arbitrium de iure communi. L.ordo C. de execut. rei iudic. Gratian. disp. 315. nu. 15. f. 199. Rota divers. dec. 146. nu. 4. 5. p. 2. Munoz. de ratiocin. c. 16. nu. 14. Pigant. sup. nu. 56.*
- 823 4. Requisite, locus congruus, scilicet ante fores Tribunalis. *Dombander. de subhast. c. 2. Pigant. sup.*
 Alia ponit etiam secundum statutam Ferrara. *de D. Pigant. sup.*
- 824 Sunt DD. quidam in casu subhastationis non requiri appetitum rei. DD. in d. l.ordo. C. de execut. rei iudic. Mangil. de subhast. q. 18. nu. 6. f. 199. & q. 19. Rota p. nos Polib. de Munoz. dec. 109. nu. 10.
- 825 Cum sola subhastatio probet præsumptivè iustum pretium. *Mangil. q. 38. Rota coram Card. Sacro dec. 463. p. 1. recentiss. Vide quoque Diximus sup. n. 789. & f. 199.*
- 826 Sed hæc potest cadere in hac subhastatione, & adiudicatione, quæ lesio probatur per Peritos. *Cavalier. dec. 187. Sabell. 5. Adiudicatio. Et Nos diximus q. 37.*
- 827 Quanta debeat esse lesio, de iure communis, vltra dimidium iusti pretii, L. c. de ref. vend. vbi DD. signanter cognoscit. *Carleual. de iudic. q. 24. nu. 17. Cavalier. dec. 187. Rota coram Panph. dec. 648. nu. 5. p. 1. rec. Ludonif. dec. 120. Brat. dec. 375. Mangil. de subhast. q. 40. q. 7.*
 In Regno nostro lesio in sexa parte rescindit venditionem factam subhastat. *Franch. dec. 224. nu. 2. Amat. conf. 87. Fessil. ad Affl. dec. 340. Strabon. ref. 48. Nos ad Rons. conf. 75. nu. 46 lib. 3. Et rescindit etiam locationem, & conductum. Amat. conf. 23. Strab. d. ref. 48. Auton. Amat. ref. 68. Nos. ibid. nu. 47. R. Martin. lib. 2. ref. 41. Affl. dec. 140. R. Jec. in praxi tom. 2. tit. 7. cap. 5. nu. 4.*
- 828 Lesio non attenditur quando quis coactus

fuit emere subhastatione publici debiti. *Gratian. d. 1. f. 7. nu. 1. lib. 1. vbi Luca.*

Nec fructus restituuntur, cum resoluatur adiudicatio ex nunc. *Mangil. dec. 33. nu. 5. Carleual. q. 24. nu. 9. vbi de arbitrio iudicis. Card. Luca de iudic. disp. 40. nu. 89. 90.*

- 829 Quod non restituatur fructus, nisi ex lesione enormissima. *Mangil. d. dec. 33. & 247. Castil. dec. 14. Garbadei. 105. vbi plures casus distinguunt. Mangil. d. q. 43. D. Pigant. sup. n. 56. Gallus de fructibus disp. 23. nu. 27. Diximus Nos q. 37. Substitutio de iure offer. p. l. c. 1. f. 1. 2.*

830 In hac adiudicatione est necessaria liquidatio crediti. *Rota coram Barab. dec. 725. p. 2. rec. Mangil. q. 26. nu. 16. q. 5. 1. nu. 7. f. 199.*

831 Quo ad subhastationem, de qua sup. non requiritur quoniam creditum excedit valorem rei adiudicandæ, & ex quadam æquitate substatueretur. *Ser. fin. dec. 358. 584. nu. 5. de 1065. Cavalier. dec. 36. nu. 6. Mangil. de subhast. q. 32. q. 3. 12. nu. 13. f. 199. Pigant. sup. nu. 75.*

832 Vel cum agitur cum hærede beneficiario. *Thef. dec. 153. in fine. Mangil. q. 112. Mangil. d. conf. 3. nu. 48. f. 199. Pigant. sup.*

833 An creditor emens rem iudicialiter venditam à debitore, teneatur de subhastatione, videatur non. Tamen Larrea dec. 75. p. 2. dicit obligari ad restitutionem pretij allegans *Goffu. de em. f. 1. q. 27.*

834 Vendens iure creditoris, non teneatur de evictione. *L. 1. C. credit. em. f. 1. pign. non deb. Trenc. c. 1. q. 1. vbi d. 3. tit. de imp. ref. 17. Gratian. dec. 175. vbi Scoppa, & Luca. Fontanell. dec. 222. Pigant. sup. nu. 75.*

Et re evicta agit antiqua, vel nova actione. *D. Merlin. contr. 27.*

Et si tempore adiudicationis referuavit creditor primæ iura, secuta evictione potest agere primæ iuris iuribus. *Sacr. dec. 337. nu. 2. Franch. dec. 50. nu. 7. dec. 200. nu. 4. 5. Anna conf. 35. lib. 1. Rost. p. 1. 2. obj. 53. nu. 71. 72. vbi explicat.*

835 Sed ad favorem ementis teneatur solum respectu anteriorum, si qui sunt d. l. 1. & DD. sup. attati.

836 Sed eo casu, quo quis se obligat accipit cautionem de indemnitate à debitore. *Mangil. q. 67.*

837 Debitor, cuius pignus venditur, teneatur de evictione, ac si ipse vendidisset. *Rota coram Durano dec. 445. nu. 89. p. 2.*

838 Quando res adiudicata est maioris pretij, quam sit debitum, substatueretur adiudicatio proportionabiliter, & residuum restituit debitori. *Mangil. q. 112. nu. 20. Rota coram Durano dec. 235. nu. 19. p. 1. Substitutio sup. Pigant. sup. nu. 80. Diximus sup. hic.*

839 Creditor, vel alius offerens potest sibi loco pretij, vel solutionis accollere quod alienum debitoris. *Rota coram Gregor. dec. 28. & 386. vbi Addit. Mangil. de subhast. q. 168.*

840 Quod declaratur procedere, si sit rem, & actus.

actualis accollatio, & non promissio de accollando, quæ non liberat debitorem. *Rota d. dec. 28. Mangil. sup. q. 12. n. 12. seqq.*

- 841 Et æs alienum, de quo fit accollatio debet esse clarum, & purificatum, itaut dues vœuerit solutionis. *Mangil. q. 177.*

A diuicatio conditionalis, si satisfactio non sequatur, non transfert dominium, nisi purificata conditione. *Card. Luca de vsur. disc. 24. n. 5.*

Adiudicatio non liberat creditorem a tunc offerendi, & quomodo fiat. *Card. Luca de credit. disc. 32. n. 52.*

Alia de Adjudicatione facta creditori ponit Iustissime Sebetin. de iure offer. n. fol. 3. & seqq. & per totum *Tractatum. D. Pigant. sup. Card. Luca in eius discursibus. verb. Adjudicatio.*

- 842 Cum datione insolutum facta à debitore creditori congruit cessio bonorum, facta à debitore ad fauorem creditorem, nam per illam extinguuntur eius debita, cum non possit amplius molestari, nec agere pro eius creditis, nec conueniri prodebitis. *Gratian. disc. 486. n. 11. 12. 19. seqq. Sub ill. ref. c. 54. n. 10. 11. Pigant. ad stat. Ferrar. rubr. 134. n. 3. Merlin de pignori. lib. 5. q. 56. Rocas tit. de decoll.*

Licet alij dunt non extingui. *Card. Lugo de iust. & iure 10.2. disp. 21. sect. 3. n. 40. Colla de rem. subsid. rem. 27. n. 6. & 20. Harprell. § fin. n. 31. 32. Inst. de off. iud. S. ab ill. ref. c. 54. n. 5. T. art. ad stat. Pap. rubr. 67. num. 26. 39. 40. Diana tom. 6. trañ. 5. resol. 20. Manz. in parocin. debet. dec. 1.2. q. 6. n. 174. post Vnesemb. paratib. ff. de cess. b. n. v. & Harprell. sup.*

- 843 Idco debitor, qui bonis cessit debet cauere, saltem per iuratoriã cautionem, si non inueniat si sciutores, de soluendo, si deueniat ad pignorem fortunam. *Manz. de fideiuss. p. 1. sect. 3.4. 25. n. 10. seqq. Rodrig. de execut. rei iudic. c. 8. n. 22. Scannarol. de visit. Carcer. lib. 3. c. 8. n. 1. 4. 5. Sabell. d. c. 54. num. 6. D. Petra. in rit. M. C. F. 287. num. 11. Nouarq. forens. q. 163. n. 7. p. 1. Ferrar. ad stat. Vrbis. c. 161. n. 34. Grassi. de except. except. 17. n. 8 P. Diana in summa verbi Cessio. num. 19.*

- 844 Quod procedit etiam si cessio sit facta cum ignominia, in loco publico, iuxta statuta plurimorum locorum. *Cella remed. subsid. 27. num. 20. infra. Diana tom. 6. trañ. 5. ref. 4. & 22. Conciol. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 73. n. 1. vbi in ciuitate Eugubij. Diana in summa verb. cessio n. 19.*

- 845 Sed conuicium in cessione ignominiosa, eo quia ignominia habetur pro pena corporali, & succedit loco solutionis debiti. *T. art. d. rubr. 64. n. 28. Cancer. var. p. 2. c. 9. num. 26. Colla remed. 27. n. 3. Guid. Papa q. 343. C. n. de d. posit. Instrum. claus. 32. in addit. n. 10. Pigant. ad stat. Ferrar. rubr. 134. num. 27. Manz. l. m. 5. num. 44. Castill. lib. 8. c. 37. §. 4. num. 41. Garba dec. 41. n. 21. Rodrig. de execut. rei iudic. c. 8. n. 23. Amosaz. de caus. p. 1. lib. 7. c. 7. num. 6. Scannarol. de visit. carcerat. lib. 2. c. 8. num. 7. seqq. vbi quod non tenetur etiam in foro conscientie. *D. Constantinus ad stat.**

Vrbis. tom. 2. ann. 50. art. 2. n. 145. 146. D. Petra. in d. r. 287. n. 15. 16. 30. D. Constantinus in prag. 4. 5. de cess. bonor. Pap. d. cess. bonor. n. 43. Leonard. R. c. in praxi tom. 2. m. 4.

- 846 Sed quando cessio facta fuit iniuris creditoris, eo quia se opposuerunt Cessione, tunc debitor non liberatur, si perueniat ad pignorem fortunam. *T. art. d. rubr. 64. num. 29. Colla d. remed. 27. n. 4. D. Constantinus. sup. n. 147.*

- 847 Bene verum cedens bonis in quatuor post cessionem non tenetur, nisi in quantum facere potest, & deductis alimentis, *L. 4. ff. de cess. bonor. Cancer. var. p. 2. c. 9. n. 4. & seqq. Diana v. fol. 8. 20. D. Constantinus. sup. num. 190. 142. Manz. in parit. n. de dec. 3. p. 1. num. 96. Christ. dec. 228. vol. 1. Nouar. sup. prag. m. collect. 53. Nec carceratus. Sabell. ref. 54. num. 7. Sic tenetur ad solutionem debitorum. Ferrar. ad stat. Vrbis. c. 161. n. 34. Grassi. except. 17. n. 8. Idem P. Diana in summa verbi Cessio. n. 19. D. Constantinus sup. prag. 4. 5. de cess. bonor. Castill. d. c. lib. 8. c. 37. §. 4. n. 2 vbi n. 3. quid in foro conscientie.*

- 848 Sed quod si ignominiose bonis cessit à debitis liberetur, quamuis ad pignorem fortunam peruenierit. *Brum. de cess. bonor. q. 3. 29. 30. Mesa ref. lib. 2. c. 26. n. 26. D. Constantinus. sup. n. 144. seqq. vbi locus reluctantibus creditoribus, num. 147. Guid. Papa. dec. 343. Nouar. in rubr. prag. n. de cess. bonor. n. 4. S. algar. labr. p. 3. c. 16. n. 66. seqq. Tusc. lit. C. concil. 180. d. are p. 4. trañ. 4. ref. 38. & p. 7. trañ. 8. ref. 20. 11. vbi contrarios refert P. Stefanio de apol. de restit. lib. 2. c. 5. n. 25. D. Constantinus in prag. de cess. bonor. n. vi. Pap. d. cit. 1. de cess. bonor. num. 31.*

- 849 Et talis cessio potest reiterari à debitore. *Baeza de Debit. inope. c. 3. Phoebe. dec. 116. tom. 2. Nouar. q. d. n. de cess. bonor. n. 21. Satgad. d. c. 26. n. 22. seqq. D. Constantinus in prag. de cess. bonor. num. vltimo.*

- 850 Cessio bonorum est remedium, siue beneficium debitoris, pro carceribus euitandis, concessum. *L. 1. C. qui bonis cediposs. Marth. Brum. de cess. bonor. q. 1. num. 1. Gregar. T. bol. s. syuagm. p. 3. lib. 2. c. 13. num. 1. Math. Stefan. ad Narell. 135. Hartm. p. 1. l. l. l. q. 26. Manz. in Paracindebit. dec. 2. q. 4. n. 1. & seqq. & n. 11. D. Constantinus. ad stat. Vrbis. c. 50. n. 16. Tusc. lit. C. concil. 217. & seqq. Diana p. 7. trañ. 3. ref. 1. Chiffon. ad h. municipal. lit. 21. Scannarol. de visit. carcerat. fol. 223. & seqq. Nouar. de dation. in solut. sect. 1. q. 4. D. Ricin. in praxi tom. 2. tit. 4. c. vlt. n. 1.*

- 851 Sic quod extinguitur creditum, & debitorum ex impotentia debitoris habens priuilegium ne conueniatur vltra quam facere potest, & sic deducto ne egocat. *Merlin. de pignori. lib. 5. q. 53. C. sign. trañ. deducta ne egat. q. 1. Rota dec. 231. p. 6. re-aliam decisionem Rote refert Idem Merlin. sup. n. 1.*

- 852 Talis cessio bonorum non fit, nisi debitor sit in carceribus. *Giurba dec. 4. n. 5. Canciol. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 73. n. 12. D. Constantinus. In r. l. l. l. 2. lib. 3. Burgin. insp. 11. tit. 12. in ad. dit.*

dis. Gress. ad prog. Sicil. §. 40. num. 5. D. Petra in rit. 287. nu. 26. Gress. except. 17. num. 65. Castill. conser. lib. 8. c. 37. §. 4. Dicitur in iura. u. 15.
Ratio est quia vi competat tale beneficium debent probari in fortuna. *Amat ref. 22. Cas. fill. dec. 135 nu. 1. 2.*

Verum in Cathalonia carceratus pro debito instrumenti quarantagii percussorem bonorum non ex carceratur. *Conser. var. lib. 1. c. 17. nu. 50. & p. 2. c. 9. nu. 9. D. Romagnol. ad Concil. ad stat. Egob. lib. 2. rubr. 73. nu. 21.*

853 Est in electione debitoris, vel habere dilationem quinquennalem, vel cedere bonis. *D. Petra in rit. 287. nu. 31. Franch. dec. 251.*

Verum petens quinquennalem videtur renunciare cessionis bonorum, sic elapsio tempore dilationis non potest cedere bonis. *Treud. c. 19. var. tit. de solut. ref. 2. nu. 17. Gratian. disc. 222. nu. 17. Aff. dec. 378. num. 2. Mell. de inuoc. debiti. cap. 32. num. 7.*

854 Quilibet potest cedere bonis, ad euitandos carceres, siue sit pater fami; siue filius fami; masculus, vel femina, Ecclesia, vel priuatus, Vniuersitas, vel singulari persona. *Instit. §. fin. nu. 10. Instit. de alim. Brum. de cess. bonor. q. 4. prur. Gratian. disc. 222. nu. 11. seqq. Vbi etiam Luca. Menz. lib. de arbit. 183. num. 12. seqq. Alen. grad. conf. 42. lib. 1. §. abell. ref. 34. num. 1. & in summa Tract. de cessione. num. 1. limanguones ponemus. Infr.*

855 Ex quo privilegium competens personis ne conueniantur ultra quam facere possunt, fundatur in paupertate, ideo ad obtinendum tale beneficium per actorem est fundanda paupertas, ex qua videatur, non remanere alleganti, nisi alimentum, ad honeste viuendum, secundum suam conditionem. *Molignat. de reser. q. 148. Cofa de remed. subsid. rem. 28. nu. 6. P. Barbos. in l. maritum. num. 23 ff. solut. maritum. P. Bossus de dote. c. 1. num. 58. seqq. Brum. de cessione. q. 16. 4. 9. principal.*

Cum sit fundamentum sue intentionis. *Bossus idem tra. de alim. p. 2. de esse. d. contra. maritum. c. 7. nu. 348. & c. 17. nu. 1032. Quis sit pauper, bene Velasc. de priuileg. pauperum. q. 1. & sequentibus.*

856 Debet paupertas precise fundari quando deducitur pro fundamento alicuius intentionis. *Gratian. disc. 552. num. 10. 26. 30. seqq. disc. 726. nu. 9. disc. 907. Sporell. dec. 138. nu. 58. seqq. dec. 156. num. 15. f. 99. Conser. lib. 2. c. 6. Nouar. collect. 134. Vin. op. n. 609. Mascard. cunct. 1154. Pac. lordan. L. n. br. vol. 3. lib. 4. cit. 17. num. 527. seqq. Rosa p. 12. dec. 398 p. 15. dec. 54. p. 17. dec. 78. D. Gouss. et. in. ad stat. Frbis. c. 50. num. 122. Antonell. conf. 42. num. 7. Cofa de remed. 27. nu. 1. Maffrill. dec. 310. Bati. aff. praet. ref. lib. p. 3. c. 13. ref. 52. nu. 17. Gress. ad prog. Sicil. §. 40. n. 4.*

857 Quomodo probetur Gratian. disc. 660. Mascard. de F. or. 26. nu. 30. seqq. Mascard. concil. 134. Scammarel. de vifit. carcerat. lib. 2. §. 2. c. 4. seqq. Tuf. lit. P. concil. 162. Ricc. cild. 1906. Nota p. 13. rec. decif. 473.

Pauper quis dicatur remittitur arbitrio Iudicis auctoria personarum qualitate. *Barbos. de Appellariu. appell. 192. de claus. claus. 30. n. 7. seqq. Sporell. dec. 56. nu. 15. seqq. Pac. lordan. sup. Tuf. lit. P. concil. 160. Diana p. 2. tra. 15. ref. 8. Sord. de alim. 9. q. 37. C. bignin. dec. 160. vol. 1. Casaler. dec. 120. Velasc. de priuileg. paup. p. 1. q. 1. seqq.*

Sic non conceditur cessio bonorum diuitibus. *D. Petra in rit. M. C. F. 287. num. 41.*

De pauperibus Leoncille de priuileg. p. 1. p. 10. nu. 1. Castill. lib. 3. conser. c. 27. Carl. ualde iudic. tit. 1. disp. 2. nu. 561. Solorzan. polit. lib. 2. c. 10. Castell. §. pauperes Fontan. in Bibliot. legal. p. 5. verb. pauperes.

858 Si perueniat ad paupertatem per bellum, habent tale beneficium cessionis bonorum. *de an. in patroc. dubi. dec. 2. qu. 6. num. 41. seqq.*

859 Et debent ei relinqui necessaria, secundum eius dignitatem, & qualitatem. *Barbos. sup. nu. 5. Pascel. de vir. part. potest. p. 2. c. 9. nu. 30. Fontanell. de p. 1. cl. 7. gl. 3. p. 11. m. 1. Rebell. de obligat. instit. p. 2. lib. 5. q. 9. nu. 3. Item Boss. de alim. seu. 2. p. de effect. conser. maritum. c. 3. nu. 70.*

860 Verum si talis persona possit ex officio, artificio, vel alio labore proprio, honeste viuere, possunt bonis ei auferri pro soluendo iure alieno. *P. Bossi. de. 11. nu. 47. seqq. & in tra. de alim. c. 1. §. 5. nu. 27. seqq. Sord. de alim. tit. 1. q. 68. nu. 31. seqq. P. Barbos. in l. maritum. Pascel. de. 9. p. 2. de part. potest. nu. 30. Cofa de remed. subsid. remed. 28. num. 7. Romanell. de p. 1. cl. 7. gl. 3. tit. 11. num. 41. 42.*

861 Non potest opponi hoc privilegium, si inopia peruenierit post sententiam. *Boss. de. dote. cap. 11. num. 79.*

862 Non competunt contra eque pauperem. *Sporell. dec. 138. nu. 63. D. bignin. in praxi p. 1. c. 14. nu. 344. Merlin. dec. 673. Boss. de dote. c. 11. nu. 84. 85. Scoppa ad Fabr. in C. lib. 1. tit. 9. expl. 20. nu. 11.*

863 Hec cessio bonorum potest fieri dupliciter, nempe voluntarie, & necessario, voluntaria dicitur simplex, necessaria illa, quæ vocatur iudicialis. *Salgad. labyr. cred. p. 3. c. 16. Genes. de script. priuat. lib. 3. q. 35.*

Licet dicant Brum. de cess. bonor. q. 7. 4. part. principal. & Ber. dec. 249. non posse fieri sponte, sed tantum necessitate coacti. *Sabell. de debitor. num. 49.*

864 In voluntaria, re integra, admittitur poenitentia, ut debitor redeat ad iura cessa, quia cum sit privilegium debitoris concessum, potest ei, pendente lite, debitor renunciare, etiam creditoribus iniuriis. *Brum. de eff. bonor. 14. Cap. T. bolog. dec. 134. Amat. deo. Mucrat. 93. Cofa de re integ. disp. 74. Gratian. disc. 486. num. 24. seqq. Olea de cess. iur. tit. 1. qu. 1. num. 13. seqq. Salgad. labyr. p. 3. cap. 16. D. Petra in rit. 287. nu. 29.*

865 Sed in illa facta per debitorem in iudicio, pro ut est in concursu creditorum, ubi debitori administratio est interdicta, & mediane per-

persona iudicis, bonorum dominium creditoribus quantum nullatenus admittitur poenitentia, ex praxi omnium Tribunalium. *Salin l. 9. C. qui bon. cedere. post. Salgad. labyr. p. 3. cap. 166. num. 14. & p. 1. cap. 1.*

866 Et sic dictus cedens non potest exercere actiones cessas, quia bonorum cessio impeditur litis ingressum, nisi cedens reintegra se potuerit. Cessionem fecisse, antequam creditorum concursus fiat. *Gratian. disc. 486. num. 24. 25. Amat. dec. 43. post mille. D. Constantin. sup. num. 14. 11. Acoffa de re integr. dist. 92. & de petiti. credit. in 2. profut. au. 96. Olea de cess. iur. tit. 1. qu. 1. num. 101. Brunde de cess. bonor. qu. 17. Virgil. de leg. person. c. 12. num. 15. Nec agere, nec conveniri. Affil. & Virgil. dec. 66. Roland. de iur. iur. p. 4. qu. 10. D. Gratian. disc. 486. num. 9. seqq. De Constantino. ad stat. Vrbis. cap. 50. num. 138.*

Cedens bonis non potest exercere actiones pro recuperandis creditis contra debitores. *Amat. dec. 93. num. 1. Pascual de vir. pur. potest. p. 2. c. 9. num. 57. Noguera. alleg. 16. num. 116. Olea de cess. iur. tit. 1. qu. 1. num. 9. 10. 11. vbi num. 12. dicit, quod exceptio cessionis bonorum impedit litis ingressum. Gratian. disc. 8. num. 11. 12. Virgil. de leg. person. c. 12. d. num. 15. Sorrell. in summa dec. tom. 1. tit. 50. cap. 60. Secus reintegra. Gratian. & Pascual. sup. Noguera. alleg. 16. num. 116. Amat. dec. 93. num. 1.*

Res integra est antequam Cessionem acceptaverint creditores, & concursus fecerunt. *Olea d. q. 1. num. 15. Luca ad l. 3. C. de novat. num. 13. 23. Scheitlin. in enod. ad d. l. 3. c. 4. num. 22. seqq. Gratian. disc. 8. num. 11. Pascual de pat. potest. p. 2. c. 9. num. 57. Res integra dicitur antequam cessionem creditores acceptaverint. Gratian. sup. num. 26. Pascual. num. 57. Olea num. 15. Camer. var. lib. 2. d. 19. num. 54. Scheitlin. sup. num. 22. seqq.*

Sed si per debitorem ignorantem sit facta solutio, liberatur. *Olea d. q. 1. num. 41. 42. Luca sup. c. 6. num. 13. Nos affil. d. num. 939.*

Sed contractus factus cum illo, qui bonis cessit est nullus. *Olea sup. num. 14. 21. seqq. Luc. 3. sup. c. 6. num. 10.*

Secus si non cessionem sed moratorium habuit, nam tunc potest agere contra debitores. *D. Petra. in ritu 287. num. 90. post alios. D. Scoppa ad Fabrian. C. lib. 1. tit. 9. de prescrip. Imp. offer. def. 19. num. 3.*

867 Sed interim, an possit ille debitor carcerari, sic Neapolis, per Pragm. 81. de off. S. R. C. Sed videndus *Salgad. labyr. p. 1. c. 1. Quid in decretis Fontanell. dec. 241. D. Petra. in ritu 287. num. 47. 46.*

869 Beneverum pendente concursus iudicio, debitor principalis gaudet moratoria, ne compellatur a creditoribus, quae cum sit personalis non iuvat fideiussori, vel Correo debendi, qui libere conveniri possunt a creditoribus, non obstante pendente concursus. *Salgad. labyr. p. 1. c. 17. & 18. p. 2. c. 30. num. 37. 38. Guid. Papa dec. 211. Amadola ad Franch. dec. 179. num. 12. Con-*

stel. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 73. nu. 9. post alios. D. Constantin. sup. num. 193. Cum interim Dominus bonorum esse non debuit. Cap. 7. holo. dec. 173. Salgad. labyr. p. 1. c. 14. num. 33. seqq. Gross. sup. Pragm. Stat. 34. num. 16. D. Constantin. sup. 139. Caffill. contr. lib. 8. c. 37. §. 4. num. 19.

869 Sed bonorum cessio non admittitur in debitoris Fisci de denarice Fisci, si debitum procederet ex delicto, vel quasi. *D. Constantin. ad stat. Vrbis. c. 30. num. 169. nam launt in corpore. Brunde de cess. q. 17. Caball. ref. crim. cas. 77. Rapon. lib. 10. tit. 10. arrest. 4. T. ep. tit. 281. Nos ad Ronit. dec. 86. num. 11. Affil. de off. fiscal. gl. 16. privile. 46. Masius b. in fin. nu. 16.*

Non gaudet si debitum provenit ex delicto. *D. Constantin. sup. Rite. sup. ex Claro in praxi. §. fin. q. 95. Peguera dec. 6. Et quo ad debitorem Fisci, ex debito ex contractu sic, ex delicto no. D. Petrin. ritu. 287. num. 59. D. Lionard. Rite. i. praxi. 10. 2. tit. 4. D. Scop. ad Fabrian. C. lib. 1. tit. 9. tit. de prescrip. Imp. offer. def. 20. num. 2. Affil. ad Gomib. 2. s. 14. num. 53.*

Quod compiet cessio bonorum debitoris Fisci, ex debito proveniente, non ex delicto. *R. Ronit. dec. 86. num. 1. seqq. Donad. de renunciati. c. 36. lib. 1. Masfon. de transact. lib. 5. num. 32. 35. Nos ad Ronit. sup. Scoppa ad Fabrian. C. lib. 1. tit. 9. de prescrip. Imp. offer. def. 20. num. 13. vbi de moratoria.*

Sic donegatur debitori, si debitum ex delicto, etiam in pœna, quæ applicatur parti. *R. Ronit. dec. 86. num. 4. 6.*

Debitor Fisci in multa, an possit cedere bonis. *R. Marin. alleg. 29.*

Quæ dicitur, quod in credito ex delicto no compiet cessio, procedunt etiam in intereste. *Ronit. in prag. 3. de cess. bonor. num. 2. Grunell. dec. 78. Barba. de dissol. num. 1. c. 13. num. 95. & seqq.*

Non compiet in Affiliis Gabellarum publicarum. *Surd. dec. 305. num. 2. Masfon. de transact. ampl. 30. num. 80. Camia in ritu. 287. num. 95. num. 47.*

Sed moratoria concessa a Principe operatur etiam contra Fiscum. *Pragm. ad Muscatell. in praxi fol. 548. vers. & licet.*

In Hispania adeft lex specialis. *l. 5. tit. 9. c. 9. recept. In conductoribus Re. diuini Regali. Gattier. de iur. p. 1. c. 18. num. 4. Rod. ric. de ann. reddit. lib. 2. c. 10. num. 13. Idem contra Civitatem Neapolis, ut hic inf. d.*

Et in omnibus Gabellis. *Surd. dec. 305. num. 32. Masfon. de transact. ampl. 30. num. 33. 80. post Camer. sup. Rite. Sicil. c. 95. num. 47. Nos ad Ronit. dec. 86. num. 10.*

Et collectis. *Manzini in p. iur. in deb. dec. 2. q. 8. num. 20. seqq.*

Secus si ex contractu in aliis. *Brunde de cess. bon. q. 17. Claro in praxi. §. fin. q. 95. Pegu. dec. 6. Constantin. in Pragm. 6. de cess. bon. num. 4. D. Petra. in ritu. 287. num. 4. Constantin. ad stat. Vrbis. c. 30. num. 161. vbi refert contrarios. D. D. num. 161. seqq. Franch. dec. 507. Rota Pers. dec. 32. apud Ludovic. Nogar. in Rubr. Prag. de cess. bonor. num. 13. Nos ad Ronit. dec.*

86. in pñe. *Donat. de renuciati. c. 36. lib. 1. Mon. fon. de conf. exten. l. m. 5. num. 32. & 35. Etiam in debitrice Filci. Nos ibi. post Pap. por. & T. pat. Sed contra in debitore Cameræ, & Filci, Zach. de obligat. Camer. q. 19. nu. 2. Affin. de conficiat. bonor. q. 40. Concl. ad stat. Engub. lib. 2. rubr. 73. n. 7. Brun. q. 9. q. 4. principal.*

871 Quo ad poenam pecuniariam applicandam parti offensis, iuxta ius est: Aut est poena applicanda parti in vindictam maleficij, aut pro damno, & intereffa paffo, vt in primo casu non adimatur bonorum cessio, sic in secundo. *T. bor. p. 2. comp. de iur. verb. cessio bonorum. D. Constantin. sup. nu. 170. 174. 175. Papon. Arreft. lib. 10. tit. 10. de cess. de. br. m. arreft. 8. & lib. 2. q. ar. rest. 10. T. bes. dec. 187. Peguer. dec. 6. Bor. dec. 349. Manzini in patre. de deb. dec. 2. q. 8. num. 19. Grinell. dec. 78. Guid. Papa dec. 211. Cristia. dec. 228. nu. 13. Ronit. in Pragm. 3. de cess. bonor. Barbat. de iur. fruct. p. 1. c. 1. 3. nu. 95. & seqq. Nos ad Rom. conf. 86. Vbi nō afficere cessionem bonorū pro intereffa debito parti læsæ, ex delicto, post Grin. dec. 78. contra est Salg. ad labr. p. 11. c. 7.*

Et etiam moratoria concessa a Principe, operatur contra Fiscum. *Prat. ad Muscatell. in praxi. f. 548. vers. Et licet. Sed nō contra Ecclesiā, pupillum, & doctem. Scoppa ad Fabr. c. 6. lib. 1. tit. 9. expl. 2. c. 13. 14. 15.*

871 Nec adimittitur cessio bonorum contra creditores Neapolitanos pro censibus, pensionibus domorum, & conductionem Terrariorum, aut Terrarum, per Pragm. 1. de cess. bonor. *T. bor. in comp. p. 1. verb. Dilatio, & p. 3. verb. Cessio bonorum. D. Maradi sup. Pragm. d. Pragm. 1. de cess. bonor. Franc. dec. 179. num. 11. Muscatell. in praxi. S. C. lib. 2. de appellat. par. 3. gl. de mebi. ur. nu. 127. Carbutin. rit. 287. in fine. T. bor. in comp. dec. p. 2. verb. cessio bonorum fol. 65. 66. & par. i. verb. dilatio. D. Ricc. in praxi. tom. 2. cap. 4.*

Quæ Pragm. fuit extensa in dilatione iustitiæ iuris ordine seruato, iuxta l. fin. C. qui bonis cedere poss. *Franc. dec. 179. Aprell. in Turan. pauper. tit. 1. nu. 168. 169. T. bor. sup.*

872 Cessio bonorum non adimittitur contra Ciuitatem Neapolitanam ex causa afflictus Gabellarum, vigore privilegij eidem Ciuitati concessi. *Amat. conf. 50. quod ampliat in omnibus Gabellis. Nos ad Ronit. dec. 86. n. 31.*

873 Nec debiores Venerorum possunt cedere bonis, ex privilegio eis concessio, per Reges huius Regni, confirmato per Imp. Carolum V. *Gizzarell. dec. 70. Constantin. in prag. de cess. bonor. n. 4 per Pragm. 4. 5. de cess. bonor.*

874 Quod privilegium extenditur, etiam ad Ciues Brundusinos, pro rebus pertinentibus ad mercatūram. *T. bor. in 2. p. comp. verb. privilegium Brundusinum. Vbi etiam an tale privilegium locum habeat contra Neapolitanos, de quo privilegio. Franc. dec. 179. nu. 10. Gram. conf. 16. Maxilla ad Consuet. Barren. tit. p. licet cedendo n. 35. tit. de cess. bonor. Gizzarell. d. dec. 70.*

875 Et tale privilegium concessum Venetis

extenditur ad omnes subditos Status Venerorum. *Lo. deus de iure Punit. p. 3. c. 13. Gizzarell. Addeces sup. Car. basing. 116.*

876 In Florentia, si debitor sit falsus debens omnes creditores iustitici per æd. & libram, non habita consideratione ad anterioriā, dummodo confesi de vera decussione per sententiam. *Paul. de Cast. con. 1. 179. lib. 2. Roman. conf. 104. Alingrad. conf. 4. & 95. Magan. dec. Flor. 86. num. 1. Merl. in de pignor. lib. 4. tit. 2. q. 6. Vbi quod illud statum, iamquam generale non comprehendit causam doctis.*

877 In hac Ciuitate Neapoli cessio bonorum non potest per infra annum a die contracti debiti, per Pragm. 2. de cessione bonorum, sed difficultas est: Si quis infra annum illam petijt, & sit exclusus, an post annum possit iterum petere, & non, vt decusum refert *Nonar. sup. d. Pragm. Ronit. in d. prag. D. Maradi sup. Pragm. sing. 76.*

Sed si debitor sit antiquus, si sit infra annum renouatum, potest peti. *Nonar. sup. d. prag. 2. de cess. bonor. n. 7.*

878 In causa cessionis bonorum non requiritur ordo Iudicialis, sed proceditur summarie, & absq. ordine iudiciario, in Sicilia, ex rit. cap. 40. & ibi notat *Camia, M. n. & Serrantes*, maxime autem Viceregij Provisionibus mandantibus fieri statim. *Bar. in l. 1. nu. 2. ff. iudic. solu. Idem Neapoli. D. Petra in rit. 287. nu. 9.*

879 Sic habita commissione, & præfentia litteris illam fir verificatio infortunio, iuxta formam Capitulorum Regni, quæ expleta præfentatur in carceramentum, & dato breui termino creditori ad faciendum eius incumbentia, & ad reprobandum, illam proceditur ad sententiam diffinitiuam. *Intrigl. de cess. bonor. cap. 3. nu. 10. Burg. de modo proced. ex abrup. q. 5. num. 82. 83. Abruz. ad Pragm. Summar. p. 1. c. 5. n. 71.*

880 Nec adimittitur exceptiones requirentes altiore indaginem. *Vigil. de legim. pers. cap. 12. num. 13.*

881 Et licet olim in Sicilia volens cedere bonis, erat questio, si inierit debebat stare in carceribus. *Muta in rit. 190. num. 5. Girib. dec. 41. num. 5. & sunt decisiones debere stare. Intrigl. sing. 2. lib. 3. Giriba sup. Burg. sup. sing. 11. nu. 12. in addit. Tamen postea superuenit Prag. Viceregij Comit. Castri, hoc expresse iubens.*

882 Et cum ratione fuit emanata talis Pragmatica, quia tale beneficium non conceditur, nisi probatis infortunis, vt in Regno Siciliae est indubium, per Pragm. 2. de cess. bonor. cap. 24. *Regis Ioannis, & cap. 10. Regis Ferdinandi, dicte Amat. ref. 22. nu. 1. Castill. dec. 135. nu. 2.*

883 Vnde cum possit cedere, quod debitor nō possit verificari infortunia, vel alias non esset locus cessionis bonorum, vt pura si debitor succederet ex delicto, dolo, & simili, Ideo creditor remaneat delusus, interim debitor debet stare in carceribus. *Muta d. rit. 190. num. 5. & d. prag. nu. 21 & na seruatur in Sicilia, nisi Vice rex expresse dispense, expresse derogando dictæ*

dicitur constitutioni. *D. Grossus sup. d. Prag. Comiti-
13. Cofiri. §. 40. n. 6.*

- 884 Causa cessionis bonorum, ex quo est misc-
rabilium personarum est inappellabilis, ut est
statutum per Ritum c. 13. vbi etiam *Muta* n.
27. Ideo postquam fuit per iudicem decisum i.
Admittitur ad Cessionem bonorum, non po-
test appellari ex parte Creditorum. *Muta* in d.
rit. 190. n. 15. *Gross.* sup. n. 7. Idem Neapoli, sed
conceditur appellatio non finem impediendi,
sed deuoluendi tantum. *D. Petra* in r. 1287. n.
2. t. 2. *D. Constantia. ad statut. Vrbis.* c. 50. n. 204.
(Vbi limitat si sententia sit lata in illo casu, quo
non competit cessio, & sit concessa) *Maynard.*
dec. 17. p. 4.

- 885 Quoad beneficium Cessionis bonorum in
Sicilia, quibus competat, & quibus non, adfunt
Pragm. 1. t. 17. de cess. bonor. Rit. 190. cap. 14. &
altre leges relatæ per *Gross.* sup. n. 1. *Cumt.* in
r. c. 95. *Berg.* de landem. p. 3. in p. c. 11. cum ad-
dit. *Gross.* except. 17. *Muta* in Consuet. P. norm.
c. 57. & in rit. 190. & in prag. tit. 17. de cess. bonor.
Bull. sup. Prag. lib. 5. de cess. b. n. *Girbaletti.* person-
dec. 11. *Castil.* d. c. 135. *Amat.* resol. 22. *Vogel.* d. c.
11. n. 19. *seqq. Magretti.* sup. prag. §. 26. obs. 1.

- 886 Tale beneficium cessionis bonorum non
potest prohiberi debitori cum oblatione dila-
tionis quinquennalis. Secus ex statuto Vrbis, sed
in praxi seu iuris contrarium. *D. Constantia. ad
statut. Vrbis.* c. 50. n. 117. *seqq.* *D. Gratian.* d. c. 12.
n. 11. *seqq.* *Scannarol.* de visit. *Carterat.* lib.
3. c. 11. n. 19. *seqq.* *Diana.* tom. 6. ar. 6. §. rei. 31.

- 887 Et ex statuto Vrbis, quod superuenerint In-
fortunia, & calamitates post contractum debi-
tum competit. *Feixen.* in d. statut. n. 23. *Gross.*
sup. n. 11. *seqq.* *Scannarol.* sup. lib. 3. c. 4. n. 32. *Cō-
stantia.* n. 123. Secus ex praxi Curiae, & Con-
grationis Visitæ. n. 124. *Scannarol.* sup.

- 888 In cessione bonorum debent i debitoribus
citari creditores, qui illum fecerunt carcerare,
& non alii. *Scannarol.* de visit. *Carterat.* lib. 3. c. 7.
n. 13. *seqq.* *Gratian.* d. c. 12. n. 13. *seqq.* *D. Pe-
tro.* in rit. 1287. n. 26. 31. *Papar.* de cess. bonor. n. 27.
D. Riet. in praxi tom. 2. tit. 4. n. 4. *D. Constantia.*
sup. n. 136. 137.

- 889 Et sufficit fuisse factam cessionem ad peti-
tionem, vnius creditoris, ut afficiat omnes alios
non instantes, nec vocatos. *His qui boni.* ff. de
cess. bonor. §. 5. *abineu.* *D. Auson.* de conf. excent. dim. 5.
n. 15. *Pigant.* ad stat. *Ferraz.* rubr. 134. n. 7. *Lucad*
ad Gratian. d. c. 12. *Sabell.* §. cessio n. 14. §. debi-
tor n. 77. *Brus.* de cess. §. 2. *princ.* n. 7. q. 8. *Gratian.*
d. c. 12. n. 13. *seqq.* *Castil.* lib. 8. c. 37. §. 4.
n. 17. §. abell. ref. 54. n. 8. *Rodrig.* d. c. 8. n. 17.
Tort. ad stat. *Papia.* rub. 64. n. 23. *Campan.* ad stat.
Medolan. c. 408. n. 105. 106. *Cancer.* p. 2. c. 9. n.
28. *Seace.* de commerc. §. 7. §. 5. n. 1345. *Sebenin.*
de Tertio ven. id. consue. p. 2. c. 3. in p. 1. n. 23.
Palma. dec. Luc. 360. n. 79.

Cum agitur de cessione bonorum, vel dila-
tione quinquennali, vel concursu creditorum,
etiam Iudice laico, non datur declinatoria, nec

fori electio ad instantiam Clerici, vel aliorum.
Papar. in praxi tit. 2. de quinquennali. n. 4. *Mu-
son.* de caus. lib. 1. dim. 6. n. 62. *Nonat.* de elect. fori.
sect. 3. q. 14. §. in dec. 38. n. 8. *Magistr.* d. c. 79. 2. *ber.
in comp.* dec. verb. dilatio quin. §. annali. *D. Lo-
nard.* Ri. c. in praxi tom. 2. tit. 5. cap. v. n. 4.

- 890 Cessione facta, bona hæc venduntur, depu-
tato Curatore, sed ante illorum distraktionem
possunt i debitoribus recuperari, si resfatis credi-
toribus. *Crancet.* tom. 1. §. 3. n. 1. *Menon.* d. arbit.
c. 183. n. 19. *Francib.* dec. 55. u. m. 2. 3. *Gratian.*
d. c. 12. n. 24. 25. *Christ.* dec. 123. n. 8. *vol. 4.*
Scannarol. lib. 3. c. 1. n. 2. 3. *Cancer.* d. c. 9. n. 50.
Pigant. ad statut. *Ferraz.* rubr. 134. n. 32. *D. Constan-
tia.* sup. n. 141. *Brus.* de cess. bonor. q. 10. & 24.
Papar. tit. 1. de cess. n. 30. *D. Riet.* in praxi tom. 2.
tit. 4. n. 15.

- 891 Qua cessione facta debitor ille creditoribus
præiudicare non potest per confessionem, aut
scripturam factam ad fauorem alterius credito-
ris. *Gratian.* d. c. 12. n. 21. *Florid.* *Mena.* lib. 4. q.
6. §. 2. n. 24. *Bursat.* conf. 119. n. 27. 28. *Negue-
rel.* alleg. 7. n. 24. §. 2. *alged.* *Lehyer.* p. 3. c. 1. n. 28.
Catbal. de solut. c. 55. n. 83. *Roctus.* de dec. off.
Mercat. n. 107. & seqq.

- 892 Tale beneficium non competit illi, qui
sciens non esse soluendo expresse contraxit cū
assertione esse soluendo. *Diana.* sup. resol. 11. n.
2. 3. *Scannarol.* lib. 3. c. 2. n. 7. *Bellissar.* allegat.
resol. 5. n. 23. *D. Petro.* in rit. 1287. n. 37. 48. &
seqq. *D. Constantia.* n. 152.

- 893 Non competit decessus, & fallis per do-
lum, & fraudem. *Add. ad praxi.* *Pap.* for. inquis.
gl. 1. v. ber. *Feixen.* *Diana.* par. 7. ar. 8. ref. 11. &
seqq. *Rota.* post Olea de cess. dec. 26. *Farinac.* q. 26.
n. 26. *Catbal.* c. 105. *Sabell.* in praxi. §. F. 116.
Strere. de dec. p. 3. n. 9. 10. *Constantia.* sup. prag. 6. de
cess. bonor. n. 9. *Rent.* c. 186. n. 7. & ibi nulla
Addit. post *Pasqual.* & *Mauson.* *Cas.* de remed. sub-
sid. 27. n. 13. *Girba.* dec. 41. n. 12. *Ad.* ad *Rota*
dec. 192. p. 9. *rec.* *Conciol.* ad stat. *Engub.* lib. 2. rubr.
73. n. 5. *Catbal.* ref. crim. 105. n. 13. *Sabell.* ref. c.
54. n. 12. *seqq.* *Gratian.* d. c. 12. n. 39. 1. *R. Marin.*
lib. 2. c. 145. n. 9. *Tref.* dec. 36. n. 3. *Riet.* in praxi
tom. 2. fol. 413. *Androl.* c. 123. n. 12. 14.
Mauson. in patrocin. debit. l. c. 4. §. 5. n. 114. 117.
D. Reg. *D. Carol.* *Petra.* in rit. 1287. n. 42.
seqq. *Castil.* c. 12. n. 18. cap. 37. §. 4. n. 20.
Comet. & *Ayllon.* lib. 2. c. 1. n. 52. *D. Constantia.*
sup. n. 153. *seqq.* *Verall.* dec. 183. p. 3. *Bellam.* dec.
261. *Girba.* dec. 41. *Non.* in d. rubr. *Pragm.* de
cess. bonor. n. 12. vbi n. 18. dicit competere
quamuis sua culpa ad pauperem deuenit,
ex *Seaglion.* in d. prag. en. 35. Nec competit lu-
soribus, dilapidatoribus, & similibus. *Girba.*
sup. n. 9. *seqq.* *Feixen.* ad stat. *Vrbis.* c. 167. n. 22.
Grass. except. 17. n. 24. 44. *Androl.* contr. 123. n.
12. *Conciol.* sup. n. 4. *Petra.* n. 71. 87. n. 37. 38.

Sic non competit quando quis est factus
non soluendo præponendo creditores poste-
riores anterioribus. *P. Diana.* p. 7. *tratt.* ref. 19.
vers. 2. *Castil.* contr. lib. 8. c. 37. §. 4. n. 21.

Non competit cessio bonorum in debitorum cum dolo, & inopofitura. *Capoll. cessum criminatum con. 9. Barz. de inop. debitor. c. 1. n. 43. n. fin. & e. 8. n. 18. seqq. Cambon. de inop. debitor. an possit renantur beneficio cessionis bonorum. num. 3. Roderic. de inop. debitor. lib. 2. q. 10. n. 14.*

Non competit illi, qui bona sua luxuriose viuendo, illa consumpserit. *D. Petra in rit. 287. n. 53. leg. quilibet C. de decur. lib. 10. T. h. dec. 36. n. 5. Grassi. except. 17. n. 37. Girba dec. 41. num. 24. & dec. 43. n. 14. Diann. tract. 3. ref. 3. & 11. 5. 4. Dezart. al. Cap. Regui. Sord. in lit. tit. 7. c. 5. de mor. n. 7. vel illi, qui alea substantiam suam consumpserit. l. 1. C. quoniam ced. poss. Petri. festin. r. lat. lib. 3. r. 1. n. 6. Brun. de cess. bonor. q. 28. n. 1. Rubens de vniuers. legal. contr. frens. c. 29. n. 51. D. Petra in d. rit. 287. num. 53. 44.*

Secus si sine culpa inops factus est. *Idem Petra sup. n. 55. licet in Regno non excludatur à cessione, quamuis sua culpa deoquat. Scagl. in prag. 3. de cess. bonor. n. 35. T. bor. p. 1. comp. det. verbe. cessio Vin. dec. 263. n. 81. b. 2. Petra ad Gram. dec. 85. n. 3. Petr. in d. rit. 287. n. 55.*

894 Non competit illi, qui negauit debitum. *Affid. dec. 296. Nili neget ex errore Hodier. id Sord. dec. 262. n. 21. Vbi idem dicit si negationem reuocet. Add. id dec. 6. num. 81. & seqq. p. 3. rec. Licet contra teneat P. Diana in summa verb. cessio. num. 11. Brun. de cess. bonor. q. principal. q. 2. num. 2. seqq. Sabell. ref. 54. n. 27. seqq. Conciol. ad fiant. Eugab. lib. 2. rub. 73. n. 6. Riccius in praxi sup. n. 14. D. Constant. sup. n. 157. Sufficit tamē, quod illud fateatur in gradu appellationis, dummodo reficiat expensas. Camer. d. c. 9. n. 22. 23. D. Constant. in d. prag. 4. De negat. debitor. ut nō gaudeat. C. mer. v. r. r. 2. c. 11. n. 52. D. Constant. n. 15. 8. 159. Competit si neget debitum sine fraude, & in petente maiorem quantitatē, quam debuit. *D. Petra in rit. 287. num. 57. 58. Neapoli non competit neganti debitum, per Prag. 3. de cess. bonor.**

895 Competit fideiussori de tuto Carcere, si carceratus aufugia. *Cl. r. 5. fin. q. 95. num. 16. Cācer. d. c. 9. n. 43. Tors. de stat. p. p. rub. 64. n. 18. Pegner. dec. 6. Franch. dec. 507. & ibi Luca. Ronis. dec. 86. n. 6. vbi nostru. Addit. D. Constant. sup. num. 171. 172.*

Maritus ab vxore conuentus negans se maritum, & quicumque negans se esse talem, quæ est causa concessiois talis privilegii, amittit illud. *Bossius de dote c. 1. n. 1. num. 90. & 91. seqq. Quod intellige si per dolum, & si perseuerauerint, alias fecit. ibid.*

Non competit marito, si matrimonium sit solum per scilicet viri, vel per senectutem iudicis competentis. *Bossius de dote c. 1. n. 1. num. 96. 97. Merlin. de pignor. lib. 5. tit. 1. q. 53. n. 4.*

Non competit hoc privilegium marito, & alijs si per dolum sit factus non soluendo, & quomodo doli probetur. *Vin. dec. 529. num. 9. 10. Caball. ref. crim. 105. post alios D. Petra in rit. 287. n. 37. Munz. in p. r. r. c. debitor. dec. 2. q. 3. n. 80. & dec. 3. q. 8. n. 28. Put. dec. 251. 394. Tom. V.*

Meerut. lib. 1. ref. 41. Girba 1. dec. 42. Novus. in prag. 2. de cess. bonor. n. 5. Bossius de dote c. 1. n. 110. seqq. Si doli pavi bona. Allegred. conf. 95. num. 3. lib. 1. Nota dec. 3. post Scannarol. de iust. carcerat. c.

Vel si ea dolo se obligauit, sciens se esse non soluendo. *Bossius de dote c. 1. n. 16. 199. Rora p. 17. rec. dec. 62. post alios D. Petra sup. num. 38. Sabell. 5. c. 10. n. 43.*

896 Non competit debitori facti, quando illud potest pte cise adimplere. *Brun. de cess. bonor. q. 4. 4. Quæstionis principibus. Muta ad Capit. Sicil. tom. 4. c. 190. n. 12. 13. Mabell. patroce. 42. n. 2. Scannarol. lib. 3. 5. 9. num. 9. Diana tom. 6. tract. 5. ref. 19. n. 3. B. B. d. d. ref. 5. num. 11. D. Constant. in sup. num. 176. 177. Sabell. res. sol. 54. n. 27. seqq. T. bor. Mun. de cess. bonor. cit. 7. n. 11. Idem Sabell. 5. debitor. n. 48.*

Non admittitur ad cessionis beneficium hæres, qui non conficit inueniarium, quia volens, hoc beneficium gaudere, debet omnia bona indicere; Ideo cum hæres ob omissionem inuenerij præsumatur dolus occukator bonorum, non potest cedere bonis. *In fin. 5. fin. n. 8. In fit. de action. Sabell. ref. 1. c. 54. n. 18. Secus si ipse hæres probet statum hereditatis. D. Rubens conf. cap. 31. & n. 87. Brun. de cess. bonor. q. 6. q. principal. Sabell. sup. D. Constant. sup. n. 178. D. Petra in rit. 287. n. 41. In Clerico. ibi. D. Diana tom. 6. tract. 5. ref. 14. Sabell. 5. hæres. n. 25.*

Cessio bonorum potest euitari per dationem in solumum creditoru. *Manz. in patrocin. debitor. dec. 2. q. 10. p. num. 106.*

Quod non comperat cū obligatus in forma Camere vigore Constit. *Iulij 3. in const. 1. 28. & Gregorij 13. per const. 55. Conc. ad stat. Eugab. vbi D. Romquer. lib. 4. rub. 71. Abog. conf. 42. lib. 1.*

Nec contra debitum iuratum. *D. Constant. in sup. prag. de cess. bonorum. n. 5. Amato. conf. 50. D. Scoppa ad Fabr. hic infra expl. 20. n. 7. seqq.*

Sed cautela est, vt antea petatur absolutio à iuramento *Ludovic. dec. Perus. 64. n. 21. Rice. sup. fol. 414. Alter. Rice. in praxi tom. 2. tit. 4.*

Sed contradicit *Guil. Papa q. 211. vbi decimum refert. D. Constant. ad stat. Urb. n. 20. Zuech. de obl. Camer. q. 19. Girba dec. 41. Maffio. de cons. q. 40. n. 4. Rec. dec. 51. post Alb. it. de inconst.*

Nec debitoribus ea causa depositi. *F. ibi. C. lib. 1. tit. 9. de precib. imp. offer. defu. 30. num. 12. Cortina dec. 221. n. 12. tom. 4. Franch. dec. 51. Rose. dec. 1. merc. 13. no. 72. n. 21. 1. D. Petra in rit. 287. n. 110. Scoppa ad F. br. sup. n. 16. 17. Sabell. 5. debitor. n. 49. D. Petra in rit. 287. n. 110.*

Nec debitoribus ex causa feudali, aut emphyteusis, Aut de pretio rei venditæ, aut mercede rei locatæ, Non contra illum, qui debet consequi pro labore persone. Nec contra mercatorem exterum, & transeuntem. *D. Scoppa sup. num. 5. & seqq.*

897 Nec debitoribus Pistorum Urbis, ex causa pretil panis, nec pro rebus ad Arredo pistorum pertinentibus. *Sabell. d. ref. 54. n. 27. Ea causæ modèclarum, Ex mercibus riparum Vrbis. 54. Bbb b. ll.*

bell. sup. num. 30. D. Constantin. sup. num. 179. seqq. Cbrist. dec. 123. nu. 17. lib. 4. vbi idem respectu Tutoris pro reliquorum restituitione. Cassill. contr. lib. 8. c. 34. §. 4. nu. 20.

- 898 Non gaudet hac cessione debitor ex causa panis, ex *Constit. l. vbi 111. in tit. Co. lib. 28. D. Conciol. & D. Romaguer. ad flum. Angub. lib. 4. rubr. 71. Gregor. 111. in eius Constit. 57. Nec fraudulentis, & dolosi coactores. Ty. V. Constit. 116. Nec in causis piorum locorum, miserabilium personarum, Mercedis alimentorum, & censuum coram Vicario Papae. Clem. VII. Constit. 23. Nec habent debitor ex causa Ripalium. Innoc. VIII. Constit. 12. Sabell. d. ref. c. 54. nu. 27. seqq. & in summa. §. debitor nam 48. D. Scoppa ad Fabr. in C. lib. 1. tit. 9. expl. 20. nu. 18.*

Nec in expensis Trium conformium. *Card. Luca de cred. disc. 120. nu. 3. & de Indit. in summa. nu. 150.*

- 899 Non comperit debitori, qui omnia bona non indicauit. *Diana p. 4. tra. 4. ref. 78. & p. 7. tra. 8. ref. 4. & ref. 6. 14. Tort. rubr. 64. n. 33. 14. Sabell. §. debitor nam 48. Cane. d. e. g. nu. 13. 19. Scär neol. lib. 3. §. 9. c. 7. Carol. V. vol. 57. de cess. bonorum. c. 6. Baldess. d. ref. 5. Rodrig. de execut. rei iudic. c. 3. §. 3. nu. 18. in Regno est Prag. 1. de cess. bonorum. Affl. dec. 378. Petra in tit. 287. nu. 32. D. Constantin. sup. nu. 183. seqq. Papar. in praxit. de cess. bonorum. n. 9. Brunn. de cess. bonorum. §. 5. nu. 2. D. Ric. in praxi tom. 2. tit. 4. n. 14.*

- 900 Debitor volens cedere bonis debet omnia bona sua indicare, verum si illa non sufficiant, volente creditore, non obstante cessione, potest per iudicem compelli ad seruendum ipsi creditori, & operas suas illi præstandum, donec satisfecerit debito. *gl. Ba. l. & Angel in l. pro herede §. si quid ff. de acquir. heredit. Bartolin. repertor. verb. debitor. pauper. nu. 18. Gratian. disc. 185. nu. 84. seqq. Brunn. de cession. q. 6. prin. in pal. 79. §. libel. ref. 3. ap. 54. nu. 12.*

Quod est intelligendum quo ad operas fabriles, si debitor sit artifex, & illi aliqua portione reuerata pro victu, ac facultate se liberandi quodcumque; per solutionem quo ad operas obsequiales, si non sit artifex, cum esset species seruicis inter christianos prohibita. *Lafranc. Tra. 3. de Salar. q. 106. Sabell. in pra. §. debitori. nu. 20. Olea de cess. in. 2. §. 6. vbi de distinctione operarum, & an cedi possint.*

Licet hodie non sit permissa talis seruitus, videtur *Mench. de arbit. ref. 183.*

- 901 Sed potest retinere aliquid pro alimentis. *Cassill. de alim. c. 37. §. 4. nu. 1. 2. Dian. sup. ref. 8. p. 7. tra. 8. Beld. affl. d. ref. 5. nu. 9. D. Anz. in in p. trocin. deb. dec. 2. q. 6. nu. 6. vbi necessaria ad victum, & vestes. n. 65. & q. 1. n. 76. 77. Gomez. & Aylson. var. lib. 2. c. 11. nu. 51.*

Sic potest retinere vniuersalia necessaria, instrumenta artis. *Gait. de credit. c. 4. nu. 115. 116. D. Constantin. ad stat. Vrbi sup. n. 187. Manz. sup. n. 65. & q. 1. n. 76. 77. D. Petra in tit. 287. n. 33. seqq.*

Cassill. contr. lib. 8. c. 37. §. 4. n. 63. loc. p.

Sic Velles. *D. Petra. sup. Manz. sup. n. 65. & q. 1. nu. 76. 77. D. Constantin. sup. nu. 183. seqq. D. Ruben de conf. c. 32. nu. 88. Cassill. sup.*

Quid quid dicant alij, quod debeatur ei resina, qui vnica subucula, & vestis quotidiana. *Sabell. re. al. 54. nu. 19. Scannarol. de visit. carce. ad d. §. 9. c. 7. n. 6. 7. 10. D. Constantin. sup. nu. 85. Brunn. q. 5. prin.*

Immo debet retinere res pro alendo se, & familiam. *D. Petra d. cit. 287. nu. 36.*

- 902 Non comperit, si creditores renuicent iuri carcerandi debitorum. *Tort. d. rubr. 64. nu. 24. Colla de remed. fisd. 27. n. 9. Michell. patrimon. 42. nu. 5. D. Constit. n. f. p. nu. 12.*

- 903 Non comperit fidei iur. *Brann. de cess. bonorum. c. 8. Grossi de excep. 25. nu. 34. excepti. 32. nu. 40. excepti. 17. nu. 67. Salgad. laby. p. 2. c. 30. nu. 37. 38. Fenzon. const. d. Vrbi. 161. nu. 39. Manz. de fidei iur. p. 2. §. 1. p. 1. 10. P. Diana in summa. verb. Cessio. nu. 18. Gomez. var. & ibi Aylson. lib. 2. c. 12. nu. 52. Constantin. nu. 193. Sabell. ref. 54. nu. 26. Conciol. ad stat. E. gual. lib. 2. rubr. 73. nu. 9. Guffman. de em. q. 10. nu. 19. Prib. ad. in §. cum eo iussit. de alim. Salgad. laby. p. 1.*

- 904 Non comperit illi, qui prius obtraxit dilationem quinquennale. *Affl. dec. 378. c. hnsin. dec. 123. nu. 17. vol. 4. Anton. de donat. m. 2. c. 42. n. 79. Sabell. d. cap. 54. nu. 3. Gratian. disc. 222. nu. 17. seqq. Brunn. q. 20. 21. Genna de script. pra. lib. 3. tit. de annal. & quing. dist. nu. 34. 40. Utam. p. 7. tra. 8. ref. 17. Mel. de fidei iur. q. 34. nu. 23. Fran. h. dec. 151. nu. 7. 18. ruzini de patrimon. de. ff. dec. 4. q. 9. n. 103. fenz. D. Constantin. sup. nu. 193. Scarus flante speciali Principis rescipro. n. 193.*

- 905 Nec illi, qui alias hoc beneficium obtinuit. *Card. Luca de cess. disc. 120. nu. 8. D. Scoppa ad Fabric. C. lib. 1. tit. 9. expl. 20. n. 21.*

- 906 Nec comperit pro debitis contraxit post cessionem. *Brann. de cess. bonorum. 22. prin. nu. 8. 9. Cene. de possit. l. n. claus. 32. n. 28. Scarus. al. d. §. 1. c. 1. nu. 27. Sabell. d. ref. 54. nu. 9. D. Constantin. sup. nu. 201. D. Scoppa ad Fabr. C. lib. 1. tit. 9. explicat. 20. nu. 2.*

- 907 Cessio bonorum non præiudicat creditoribus conditionalibus. *Atbill. Gress. c. 13. de reindie.*

- 908 Non admittitur ad hanc cessionem debitor obligatus vigore instrumenti, obcursum perituum. *Amez. conf. 50. vbi decisum refert in debitor, qui dolo versatus, in ingressu afflictus exegerit due. 2000. ipsos in proprios vsus conueriundo, imino in luxus consumando. Girbar. dec. 41. Manzon. de ass. exerce. l. m. §. nu. 31. 32. 58. Manz. de commissar. adm. ad cess. bonorum §. 1. nu. 81. 82. Galsauer. c. 161. l. m. c. Fenzon. ad stat. Vrbi. c. 161. nu. 22. 23. D. Constantin. ad stat. Vrbi. c. 50. n. 148. 149. 150. 151. T. Aft. de C. 100. l. 19.*

- 909 Non comperit illi, qui sub ipse cessionis contraxit. *Manz. in patrimon. debitor. dec. 2. q. 8. nu. 30. D. Petra in tit. 287. n. 53.*

- 910 Est remedium subsidiarium, quod debitori obierat non creditur, nisi ante omnia consistat de extrema, & summa illius inopia. *l. penult. ff. si qui bonced poss. aff. dec. 71. Fin. dec. 529. Mogou. dec. Luc. 88.*
- 911 Nec admittitur cessio pro debitis contra-ctis infra annum à die interpositi decreti Cessionis bonorum in Regno, ex *prag. 2. de cess. bonor.* In Sicilia ex *prag. emanata à Duce Sermonetensi. ibi. Prorege §. 26. de iure adell. rex. ital. penult. in fine ff. de iure dotum. Brun. de cess. bonor. q. 5. 4. q. princ. ad. 4. §. Constantinus in *prag. 2. de cess. bonor. 5.* Et si quis infra annum perat tale beneficium, à quo sit exclusus per d. *pr. gm.* non potest vltius dicto beneficium frui, etiam si illud imploret de quo post annum per nouum libellum, & principalem petitionem *Rouit. in d. prag. num. 3. T. bor. in comp. d. c. tom. 4. verb. cessionis beneficium. D. Petra in tit. 287. n. 39. 40. Nouar. sup. prag. 2. de cess. bonor.**
- 912 Vi quis possit opponi cessionis bonorum, debet esse creditor verus. *Magretti sup. d. prag. Ducis Sermonet. §. 26. obj. 4. num. 2. §. 3. ord. dec. 1265. num. 27.*
- 913 Cessio bonorum apud §. fones non liberat carceratos à carceribus. *Marx in patrocini. debitor dec. 1. q. 7. num. 7.*
- 914 Ferrariz hoc beneficium non gaudens rustici, vel opera rustica exercentes, vt in d. *rubr. 134. apud Pigant. sup.*
- 915 Debitor non carceratus non admittitur ad cessionem bonorum. *Girba sec. 41. n. 5. Com. ref. ad stat. Engub. rubr. 72. de cess. bonor. n. 1. 2. Mansou. d. l. m. 5. nu. 17. D. Constantinus ad stat. Frius c. 50. n. 125. c. 182. 5. abell. §. cessio bonorum n. 1. Grassi. except. 17. n. 65. Dixerunt sup. n. 85.*
- Secus Nobilis, Gomez, & Ayllon. var. lib. 2. c. 1. n. 54. *Conar. lib. 2. var. 1. n. 4. B. ex d. 2. in op. deb. c. 16. num. 89. Argued. in l. 4. tit. 1. lib. 6. Recopil. n. 27. Garz. de nobil. gl. 1. n. 3. Oualor. de nobil. §. p. c. vl. n. 2. Paz. in praxi. §. p. t. tom. 5. 2. n. 33. c. p. 8. c. vn. n. 20. Bolan. in cur. Philop. 2. p. §. p. rison. ex nu. 7. Picbard §. cum eo quoq. in sit. de action. ex nu. 20. vbi de bonis nobilium, in quibus non potest fieri executio. N. rodatus §. p. nona recapit. in l. 14. tit. 2. lib. 6. gl. 1. & alij plures penes ipsum. Verum in multis casibus nobilis potest carcerari, quos refert *Gatuerd. lib. 4. pract. q. 14. Noguera. alleg. 33. ex nu. 70.* vbi de constructore reddituum regalium, & decimarum. *Narbon. in l. 14. tit. 2. lib. 6. gl. 1. post Tiraq. de nobil. c. 25. seqq. Ayllon. sup.**
- 916 Tale remedium non competit Bannitis, & deportatis, licet postea restituti ad ciuitatem, & bona l. 2. ff. de sentent. poss. *Lusin. §. in iustis. de action. nu. 22. videndus Brun. q. 15. 4. quasi. princ. 5. abell. §. debitor. nu. 49.*
- 917 Nec Nobilis, cum talis modus cessionis sit valde ignominiosus, atq. in patrocini. debitor dec. 2. q. 14. *D. Petra in tit. 287. nu. 17.*
- 918 Mulieres, & Ecclesie cedere possunt bonis. *Marx in sup. dec. 2. q. 16. nu. 144. D. Petra T. op. p.*

In tit. 287. num. 8. Marfil. sing. 565.

- 919 Vniuersitates ex Collegia. *D. Petra in d. tit. 287. nu. 3. 4. Menoch. de arbit. cas. 183. num. 133. Gasp. Manx. cent. dec. Pulat. dec. 1. q. 2. n. 3. 16. c. q. 3. ac dec. 2. patrocini. q. 4. ex num. 138. Garz. in Aff. debitor. c. 3. tref. 49. n. 26.*
- 920 Milites pro debito ciuiti carcerari non possunt, & ad euadendos carceres non tenentur cedere bonis. *l. m. lex. & litem miles. vbi D. D. ff. de iudic. Brun. de cess. bonor. q. 1. q. 4. Principali. Caball. ref. crim. 294. n. 313. c. seqq. c. nu. 382. seqq. Stamarola de vitiis carcerat. lib. 3. §. 7. c. 6. num. 19. seqq. vbi ampliat, & limitat. 5. abell. c. 53. n. 1. c. seqq. in part. §. Desertionu. 31. 32. c. 46.*
- 921 Cessio hæc operatur, quod permittit obligationem ciuilem, & naturalem. *Christin. dec. 223. in prin. tom. 1.*
- 922 Talis cessio bonorum nocet creditoribus, qui possent super veniunt. *l. 4. §. 5. abius ff. de cess. bonor.*
- 923 Et cedens bona, per testatorem alienari prohibita, retinere poterit vium fructum illorum. *Brun. de cess. bonor. q. 2. 29. 30. Vide Menoch. de arbit. cas. 183. nu. 24. c. seqq.*
- 924 Hoc beneficium cessionis bonorum est adeo miserabile, & priuilegium, quod illi non potest renunciari, etiam cum iuramento. *D. D. in l. 1. c. qui bonus cred. poss. Roderic. de annu. reddit. lib. 2. c. 10. num. 12. 13. Grassi. except. 16. nu. 9. Mansou. de Caus. xcent. l. m. 5. n. 1. 1. Marbes. m. de commiss. adm. ad cess. bonor. n. 45. 54. 91. T. bol. lib. 2. c. 15. D. Constantinus ad statut. Frius cap. 50. num. 196. 197. Guid. Pap. dec. 212. Gail. de pace publ. cas. 2. nu. 23. T. bef. dec. 36. Christin. dec. 228. tom. 1. dec. 123. vol. 4. Nouar. super. prag. de cess. bonor. in rubr. num. 6. N. ruz. conq. 59. nu. 6. Conar. var. cap. 1. num. 7. Menoch. de arbit. ref. 183. Nouar. de ditione. in solut. qu. 13. d. num. 13. D. Marcum. disp. 81. num. 4. 5. abell. §. debitor. n. 46. Petrus Barboz. in l. iustia. §. legat. nu. 49. ff. solut. matrim. Gratian. dist. 222. nu. 17. Aut. Perez. ad tit. C. qui bonis ced. poss. nu. 10. Anton. de donat. tom. 2. c. 42. nu. 80. vbi impugnat Brun. & Conar. in contrarium. Marx in patrocini. debitor dec. 2. q. 6. Menoch. de iust. lib. 3. q. 22. num. 79. Girba dec. 41. num. 3. Idem 5. abell. resol. c. 54. num. 2. P. in op. 180. c. seqq. Addit. p. 27. P. pens. form. inquis. gl. 1. verb. c. flet. in fine. Brun. de Cession. q. 20. Castil. contr. lib. 8. c. 34. §. 4. num. 22. Caran. in tit. 179. num. 4.*

Contra est Diana p. 7. truf. 3. ref. 15. Aliograd. conf. 42. 30. lib. 1. vbi testatur iusta viorem, & hodie receptam opinionem posse huic beneficii renunciari cum iuramento, & plures ciuitates, inter quos nonnulli dixerunt, vt ibi per eum num. 31. Scoppa ad Fabr. in C. lib. 1. tit. 9. cap. 10. num. 19.

Videndi 5. abell. §. cessio n. 11. Christin. dec. 228. n. 5. seqq. lib. 1. c. dec. 123. vol. 4. C. vult. q. 701.

Quod non possit renunciari huic beneficio. N. ruz. conf. 59. num. 6. Conar. var. resol. l. 62. c. 1. num. 7. Gattier de inram. conf. m. p. 1. c. 18. num. 1.

Bbb 2 T bcf

Thef. dec. 36. num. 2. Rota dec. 31. de re iudic. in antiqua. Merito de pignori. & hypoth. lib. 5. tit. 1. q. 49. ubi ponit rationem, quia privilegia concessa miserabilibus personis, per pactum, ab illis tolli non possunt. gl. in l. vnc. verb. excedere C. quando Imper. inter vid. & populi ubi Bald. Cyn. & Salyc. Caruit in rit. 179. num. 4. Rec. in pract. tit. de cess. bonor. spec. 4. fol. 413. Max. patrocini de iud. dec. ad. 2. q. 6. num. 40. 168. seqq. Tapa. tit. 28. 1. num. 9. D. Petra in rit. 287. num. 37. seqq. Castagna in trall. deducit. ne regat. q. 11. num. 18.

Maxime quoad Nobiles. Gomez. var. lib. 2. e. 11. num. 54. Otalor. de nobil. 3. p. princ. pal. c. 6. n. 3. Argued. in l. 4. §. rit. 2. num. 14. lib. 6. recop. Guttieri. de iuram. c. 16. n. 3. 7. seqq. Cuaull. q. 668. Harbana in 3. preiopol. lib. 14. tit. 2. lib. 6. gl. 4. Ayllo. ad Gomez. sup.

Nec valet statum tollens absolutio beneficium cessionis bonorum. *Giurba dec. 41. num. 41. licet contra dicant Bruu. de cess. q. 3. num. 5. Gratian. diff. 12. 2. num. 23. 24. 43. Menoch. de arbit. cas. 183. num. 9. seqq. ubi quod tale statum recipit strictam interpretationem. Manzus sup. qu. 6. num. 89. seqq.*

95 Nec censetur renunciatum per obligationem cameralem. *D. Constant. sup. au. 198. Sed quod possit per statum prohiberi caprese, & tacite talia celsit bonorum. Sabell. ref. cap. 54. num. 4.*

Sed quod non obstante renunciatione huiusmodi beneficio, etiam cum iuramento, & nulla obtenta absolutione, cum talis renunciatio non firmitur iuramento. *Bruu. de cess. q. 20. Vin. opin. 180. & seqq. Thef. dec. 36. D. apud Altograd. conf. 42. num. 2. lib. 1. Vbi tamen au. 30. testatur, & secundum veriorum opinionem, & hodie receptionem sepientiam posse huc beneficio renunciari cum iuramento. D. au. p. 7. trall. 8. ref. 15. Sabell. §. cessio num. 11. Christin. de 228. num. 5. seqq. vol. 1. & dec. 123. vol. 4. D. Marciann. disp. 81. Giurba obs. 22. num. 16. Manz. patrocini de bit. dec. ad. 2. q. 6. num. 40. 168. seqq. Vela. de priuileg. paup. p. 1. q. 49. num. 17. D. Petra in rit. 287. num. 27. & seqq.*

926 Cessionis beneficium competit Hebraeis. *Morib. n. sup. au. 68. seqq. ubi quia sunt de populo in urbe Romae. Pigant. sup. au. 30.*

927 Quod statum emittens debitorem ad cessionem bonorum modo obprobrio, sit validum. *Jacob. Auzelin. in praxi tit. de cess. bonor. 3. & seqq. Bruu. de cess. 6. q. num. 9. P. Diana in summa verb. cessio num. 20. Fenzon. ad stat. Urb. lib. 1. e. 161. num. 35.*

Licet contra dicant Rolan. conf. 7. num. 13. & seqq. lib. 2. Corpan. ad stat. Mediol. 408. n. 179. lib. 1. & alij relati per Genua de script. priuileg. lib. 3. q. 35. au. 21. Bart. de inope. debit. 1. 2. num. 7. & 8. Conciol. sup. num. 2. 3.

Ferrarij cedens bonis debet portare continuum in capite vnum croci album, cum signo Vulpis coloris eroci decoperto, & appa-
rente in quolibet quarto latere disti Biret, alias

cessio non valet. *Pigant. in d. rubr. 134. refert verba. Mag. dec. Luc. 88. Conciol. & Romagnor. ad statum. Eugub. lib. 2. rubr. 73.*

Idem etiam Neapoli per *Progr. 4. 5. de cess. bonor. vi alportaret pilcum viridi coloris, sed postea suis sublati per d. Progr. 5. R. Routh. in d. progr. 4. num. 7. D. Maradit sup. progr. sing. 77. in fin. D. Petri in rit. 287. n. 13.*

Idem est statum Romae. *D. Constantin. ad stat. Urbis 50. num. 126. & seqq. Gratian. diff. 486. num. 4. Sabell. ref. 54. num. 25. & per totum motum Pij IV. Summi Pontificis in percnubus beneficium Cap. Oloardus de solut. & e. peruenit de fideiuss. D. Petra in rit. 287. n. 13.*

In Hispania per *Prin. cedentes bonis asperum in collo manican ferream, vi testatur S. narez in l. 2. tit. de los gantieros foro 1. lib. 3. in princ. num. 15. in fine. Salgad. de regia protell. p. 2. 4. num. 199. Sed quod in Hispania non sit talis cessio bonorum. Pálador. quotid. c. fin. q. 5. §. 3. num. 3. Constant. in progr. de cess. bonor. num. 5. Castill. contr. lib. 8. c. 37. §. 4. num. 7. 8. p. 10.*

Tale signum portans, si ad meliorem fortunam deveniat post cessionem, censetur etiam liberatus. *Morib. n. de commiss. cap. c. 1. §. 1. num. 17. p. 3. M. au. d. l. m. 5. num. 44. Giurba dec. 41. num. 41. Pigant. sup. num. 27. Gratian. reg. 60. Ayllo. ad Gomez. lib. 2. e. 14.*

Sed in Hispania per leges Hispanus nobilis non debet facere cessionem bonorum, nec potest carcerari pro debito civili. *lib. 8. c. 37. num. 5. Cast. II.*

In aliquis Mundi partibus ex legibus municipalibus est prohibita cessio bonorum. *M. au. in patrocini de bit. dec. ad. 2. q. 8. n. 65.*

Per talem cessionem, cedens non efficitur infamis. *D. in p. 7. tra. 7. 8. ref. 21.*

928 Hic Neapoli cessio per ignobiles sit amiores. *Mug. Cuna Vicaritan columna, ubi proclamant p. r. o. illum tenere bonis, qui cedens deinde ascendit lapideum, pro eiusdem M. C. soribus consulto cretum, & aperio capite vociferatur se bonis credere, ac ibi vnius feruie horum spatio ad transeuntium conspectum se prostat, per progr. 3. de cess. bonor. & Capitul. Neapol. c. 33. per Nobiles sit ablegnuminiam. Thor. in cap. dec. p. 3. §. 1. & 2. b. cessio. Sic debitor detinetur in Aula M. C. in ciuitibus horum spatio capite nudato. Idem Thor. d. p. 3. §. 1. verb. Doctor. Fran. dec. 81. D. Petra in rit. 160. n. 21. & in rit. 287. n. 13. 17.*

De cessione bonorum Nobilium. *Cumia in rit. M. C. 33. num. 10. cap. 95. num. 35. Meta in progr. Sicil. tit. 17. num. 17. De Barone Thor. in comp. p. 3. §. 1. verb. cessio bonorum facta per Baronem. De Doctore. Idem Thor. verb. Doctor. Eius filius, atq; Medicis ipsimet Thor. verb. cessio bonorum, au. firri. In milite debet seruari Thef. dec. 36. num. 3. Card. Lnea de credit. diff. 102. Santorelli de visitat. Carcerum. lib. 3. e. 4. num. 15. tit. de his D. Petra in d. rit. 287. n. 17.*

919 In alijs mundi partibus sit alijs modis. *Pract.*

Pe

*Papientin addit. form. Inquis. gl. 1. verb. cesseris
li. G. Sabell. res. fol. 54. num. 22. Diana p. 7. tract. 8.
res. 21.*

- 930 Cessio bonorum debet fieri, vt nudus vadat in loco publico, & posteriora percuendo ad lapidem, vel columnam ter fortiter cridet, & clamat: Cedo bonis. *Add. ad Pract. Pap. fol. 1. n. quis. gl. 1. lit. G. verb. cess. rit. in fine.* Vel cum lintheamine, & pectine sedendo in terra pectine caput, dicens: Cedo bonis, vel alio modo conueto in Civitatibus, & Terris. *Sabell. sup. n. 22. seqq.*

In statu Ecclesiastico per motum proprium *Pij Vin. Bullar. un. 52.* Volens cedere bonis, debet coram Iudice se presentare gestando virgulem viride, & ipsum birretum publice, & ferre sub poena fugationis pro prima vice, & tritumeum pro secunda, promittere cum iuramento deserre, alias non gaudet hoc beneficio. *Gratian. dist. 486. num. 4.* Simile statutum est. *Lucæ. Sabell. sup. n. 25.*

- 931 In Statu Florentino nullo modo practica- tur, quia est prohibita. *Sabell. in pract. S. de bonis n. 20. in fine. & F. Saluti n. 31.*

Nec Mutilane, obstante statuto *lib. 1. rubr. 30.* Neq. Gallis, quo ad externos. *Christum. dec. 113. num. 16. vol. 4.*

- 932 In Carhalonia non liberat debitorem à Carceribus. *Cancer. var. 1. c. 17. num. 58. & lib. 2. c. 9. n. 9. D. Romagner. ad Consol. ad statum. Evrub. lib. 2. rub. 73. num. 20.*

933 Verum si hic supplicet Principi, vt faciat gratiam talis ignominie, & illam faciat, tunc valet Cessio sine tali solemnitate ignominiosa. *Sabell. res. fol. c. 5. n. 23. D. Rubens de cons. c. 32. num. 88. in fine.*

- 934 Cedens bonis, qui suspectus est de occupa- tione bonorum, potest à Iudice torqueri. *Franch. dec. 276. num. 12. Firmig. cons. 58.*

935 Cessio bonorum potest expleri in omnibus Tribunalibus, & Curis Regni. *Tbor. in comp. dec. p. 3. verb. cessio bonorum fol. 142.*

- 936 Sed solum in M. C. V. vel Reg. Audiensibus, cui remittuntur memorialia à Prorege, hoc spectare dicit *Capibl. de Baro. p. 2. c. 142. num. 12. & seqq.* Non in Curis Baronialibus. *Vin. dec. 38. ex l. fin. C. qui bon. ced. poss. Marade. sup. prag. de cess. bonor. in annot. ad sing. 75. & seqq. n. 45.* Con- stantius *sup. prag. de cess. bonor. D. Pira in rit. 287. num. 21.* Et ad hoc, vt Curie Baronales possint procedere, debent obtinere rescritum Collat. Consilij. *M. sciatell. in praxi p. 3. glof. de iur. in cur. n. 81. Affl. dec. 296. in fine. & dec. 379. in princ. D. Ricc. in praxi tom. 2. tit. 4.*

Et rescritta semper diriguntur ad M. C. V. Immo ad solam M. C. spectare dicit *Novar. qq. Forens. q. 114. n. 14. p. 1. ex doctrina Palom. de regim. Official. reg. 1. num. 139.* Teppia in rubr. de cess. bon. lib. 4. l. iuris Reguli. *C. de v. p. 2. c. 9. de cess. bon.* Sic, vt cessio potest fieri in M. C. V. debet ubi- teri rescritum Collat. Consilij. *Narson. de cons. excec. l. i. m. 5. n. 22. ex doctrina Girba dec. 41. num. 2.*

Et licet *Scialoya de foro compet. cap. 14.* dicat,

quod M. C. V. & Regie Audiendie procedant ableg. rescripto, tamen hoc non seruari dicit D. Ricc. in praxi tom. 2. tit. 4. *Cap. vnic. num. 2. & in addit. ad S. un. in praxi fol. 84. in §. 43. de cess. bono.*

Amiquitus ex beneficio Principis tantum, & cedere debuit. *l. fin. C. qui bonis ced. poss. Affl. c. 1. qu. sint regalia. verb. regalia. num. 182. Praxi. id Affl. dec. 379. num. 4. Tbor. in comp. dec. tom. 3. p. 2. verb. Neapolitan. Cines.*

Deinde à quolibet Magistratu. *gl. in d. l. fin. Tomm. de present. p. 2. c. 42. num. 19.* Ad instar di- lationis quinquennalis. *Apicell. l. i. m. p. m. n. 1 n. 2. l. Capibl. de Baro. tom. 2. c. 42. n. 16.*

Quod competat solum ad M. C. dicit *Cunius in rit. S. in §. 5. num. 30.* Sed illum redarguit *Ant. Bull. tract. crim. tit. de prag. in tit. 16. de dilat. n. 5.* Sed illum iuciat *M. nta in prag. eiusdem Regni tit. 17. num. 1. Magr. in prag. Ducis Sermoneia. §. 26. obf. 6.* ob pecuniarem functionem in illo Regno. Et *Palomba in Tract. de offic. R. gym. reg. 1. num. 139.* Hanc facultatem solum nostræ M. C. V. restringentem refellit, *Tbor. in comp. dec. Jeft. 1. verb. cessio bonorum, notans ex prag. 3. de cess. bonor. colligi non solum M. C. sed omnibus Of-*

ficialibus esse concessam, & praxim indicu- viriutq. Sicilite Regni, respectu Iudicum infer- riorum, post *Capibl. ed. cap. 4. n. 18. Girba dec. 41. num. 2.* De qua re *Novar. de granum. Passall. lib. 1. gram. 386. num. 5. & p. 1. q. 1. §. 1. n. 14. Scialoy. de foro comp. c. 1. §. n. 13. Not. de nullis. inde. rubr. 9. q. 23. x. num. 1. D. Pira in rit. M. C. V. 287. n. 21.*

Eta decreto admittente debitor cum tale beneficium non dati appellationem suspensi- uam, sed tantum deuolutiuam post mille DD. *D. Pira sup. num. 22. vbi num. 23.* locus in dilatione quinquennali. Non retineat ob panem acce- ptum, aut expensas agnorum *per prag. §. 1.*

Et vbiq. fit iudicium inq. cessiois bono- rum, vel dilationis quinquennalis, creditor alterius fori, vel persona priuilegiata forum, declinare non potest. *Tariagha in praxi c. 1. n. 25. Calde de mod. artien. & prob. gl. 1. §. 1. num. 94. Scialoya sup. n. 1. D. Ricc. sup. Diximus sup.*

- 937 Excluduntur à beneficio cessiois bono- rum, & dilationis quinquennalis plures relati per *Conar. sup. & Leganar. in rubr. de cess. bon. n. 10. Metla tract. de induc. debitor. per totu. Penex in l. 6. tit. 4. l. 2. ordi. Larfine. Balbanter common. tom. 3. cent. 5. concl. 487. L. o de Palent. 7. tom. 1. c. 104. Alfar. de offic. fiscal. gl. 16. priuileg. 46. D. Const. in. ad fest. Verbis sup. M. n. iu. in pat. ocu. debitorum per totum tract. D. Leonard. Ricc. in praxi. D. Pira in Rit. M. C. V. 287.*

938 Tutela credium adeo est priuilegiatum, quod tutor, si ex causa iurata receptiur debi- tor, non admittitur ad beneficium cessiois bonorum. *Paponat. de cess. bonor. arrest. 13. lib. 5. tit. 5. de in. or. arrest. 14. D. Magreit. ad prag. Sicil. §. 11. obf. 3. num. 7.*

- 939 Romæ causæ cessiois bonorum debent expediri saltem infra tres menses. *vi in consil. 31. Clementis FII.*

940 De materia cessionis bonorum Ezer. de
decoflabit. Fijal. p. iiii. q. i. Affl. dec. 296. § 78.
379. Cancey. var. c. 9. Salg. ad. labyr. ced. q. 1. et 16.
Rout. Nouv. & alij in pragm. de ceflon. bonor.
Bran. de ceflion. honor. Soccin. reg. 65. 66. & 68.
Fronch. & Luca dec. 25. i. 358. 507. 577. Ricet. ab.
l. ii. 219. Gratiell. dec. 78. Peraz. Cind. 6. La-
fran. Bibb. communii opin. tom. 3. cen. 5. concluf.
457. Leo dec. Valent. 7. & 104. Alfes. de officij. lib.
gl. 16. pinn. 46. Ch. iftius ad l. g. muncie pialiti. 2.
Diana p. 7. trall. B. Apicell. tuitom. pauper. de d. lat.
qui acquenit. Crefcib. bonor. Capman. § iut. Meho-
lan. c. 480. Tort. ad flitut. Par. rnr. b. § 4. Pagan.
ad flitut. Ferr. rnr. 134. Ba. ze de icon. debitor. i. feqq.
Afeno h. b. arbitri. h. 2. cen. 2. ca. f. 187. Conar. lib.
2. c. 1. Coac. & D. Romo. ad flitut. Engub. lib. 2.
rnr. 73. Groffid. pragm. Sicil. § 4. Marbefan.
de commiff. p. 3. c. 1. § 1. Firzan. in Galgarum ad fimile
flitutum. Cneer. de deposita. affrum. clauf. 32. Tren-
tacin. quardite. de falur. ref. 1. & feqq. Muta ad com-
fuct. Panorm. c. 57. & fuper Capit. Sicil. tom. 4. co-
190. Colla de rem. d. fubfid. 2. 7. lib. 1. Cancey. p. 2. i.
5. Caffill. de admte. 37. § 5. abell. ref. 54. & trall.
var. ceflion. bonorum. Rodrip. ex exercit. fen. c. 1.
S. Scannus. h. de refit. carcerat. lib. 3. c. 1. & f. qq.
Gratian. & Luca dif. 222. Dianai. tom. 6. trall. 5.
ref. 1. feqq. Carol. Pf. offer. de cefli. bonor. § boni.
di aud. eod. Trall. fo. Front. Calihaff. ref. p. 3. tit.
2. 3. ca. 4. & feqq. Gurbia dec. 41. Chriftidi. de. 212.
104. Ronit. der. 86. & ali. nojira. ad dicit. & D. Ro-
ta. Manxius in patroctio. debitornm. ubi liq. timē.
D. C. admittit Teft. ff. C. concluf. 217. 218. 219.
Oftermann. tom. 1. difputat. de ceflion. bonor. feci.
1. & 2. Salg. ad. labyr. cap. 2. ap. 1. & 14 & 3. p.
cap. 16. Bayez in prati. qu. 59. Peraz. in prati. 4. par.
2. io. c. 1. Afened. h. Matres. & alij in h. feqq. tit.
16. lib. 5. Recopill. Diana refol. Moril. 7. p. ar. lib. 3.
Ofinald. donnell. lib. 37. c. p. Succede commeri. §.
2. gl. 5. & §. 7. gl. 5.

941 Clerici non tenentur pro debito eode-
bonis, ad euadendo carceres, cum ga. idea. t.
beneficium, sue privilegio Cap. Odorari. n. 1.
et folius, cuius vigore non tenentur ultra quam
facere possunt, ne delectant seruitium diu-
num, & ne in opprobrium ordinis clericalis
medicare cogantur, & donec diffutur, an illo
gandere debeant, non sunt carcerandi p. 11
mille B. Constantin. adstant. Rom. ann. 50.
n. 2. m. 208 f. 10. Gross. sup. pragm. Sieil. f. 40. m. 7.
Jegq. Ric. dec. 81. p. 1. Squilloni. de p. n. l. i. c. 7.
20. Egid. Ric. dec. de immuni. Eccles. disp. 2. f. 2.
e. uis. de p. n. l. i. c. Odorari. §. 1. Amos. de caus.
p. n. l. i. c. 7. m. 21. 55. Fagnani. d. e. Odorari.
D. Cero. dec. 483. m. 55. Card. Luca. de cred. d. 1.
120. m. 13. D. Lucard. Ric. in p. xi tom. 2. tit. 4.
m. 10. f. 10.

Et illi debent relinquere res bonas in fructu,
quod sufficiat pro sustentatione ad vitam.
Card. Luca de alienat. dif. 38. nu. 8. de pensio. dif. 18. nu. 8. Et debet auferri quod ad alimenta, ratio-
ne utilitatis illius. *Card. Luca d. dif. 38. nu. 10. seqq. & de pensio. se. 17. nu. 10.*

Quæ alimenta non coarctat capere à manibus creditoris, sed sunt assignanda ex suis bonis. C. ord. *Luca de pension. d. fc. l. 8. n. 8.*

Sed firma remanet obligatio bonorum post
illius mortem, vel post obitum priuilegi-
nem dicti beneficij. Card. Luca de credit. disc.
38. num. 8.

94. Cognitio talis beneficii e. *Odoardus* spectat non ad Curiam Romanam, sed ad Episcopum. *Ric-dec.* 81. & 97. p. 1. & *dec.* 20. & 31. p. 2. & *dec.* 20. p. 3. & *de.* 173. p. 4. *Setaloya de foro compet.* cap. 14. num. 15.

933 Pendente discussione, an clericus debeat
admitti ad beneficium. *cap. Odoratus, incrim.*
non est carcerandus. *Capitulum tract. de crimine*
exeat. q. 10 n. 35. Gr. ff. de eff. Cleric. ff. 7. n. m.
16 seq. Gratian. dist. 2. 22. n. 4. 1. ff. 7. 99. n. 62.
Ciardi u. contr. 101. n. 15. Anna conf. 12. 4. n. m. 12.
Rice. de. 160. n. m. 3. Extra pro debito bullari.
Grassoff. 7. n. m. 17. Cap. sup. n. p. oem. 2. p. n. 85.
et q. 10. aff. 7. Giur. obf. 104. n. 4. Amal. 2.
de cruf. p. 1. b. 7. c. 7. n. m. 35. Grass. ad pragm. Sicil. 8.
40. n. 9. seq. D. Constant. ad statut. Frb. anno.
50. art. 3. n. 211.

944 Clericus gaudet tali beneficio, quamvis efficit obligatus cum iuramento, i integre soluerit. *Crash. contr.* 101. n. 5. *Groff. p. no.* 14. *Fagnan. in l. c. de iur. ius.* 70. seqq. *A. mox. x. d. c. 7. n. 64. seqq.* *D. Conf. tin. p. no.* 212. vbi nu. 213 dicitur poll alius, debere petere absolutiorem a iuramento.

Sed quod non competat pro debito iurato, per publicum instrumentum, & tantummodo post incursum periculum, ob non factam solutionem tempore conventu, & abolutione à iuramento, servans euanonis non obtempra, *Idem.* 17. an. 70. *Grass. de off. P. Cleric. off. d. 7. m. 12. (Larib. o. f. 101. m. 1. 2. 3.)*

945 Quamvis esset clericus et maxime tonsuræ,
quia tale beneficium est concessum simpliciter.
Clericus, & scilicet talis est. *3 mth in pace, i. de ec-*
clia lib. 7. c. 13. nu. 3. i. in summa, l. 101. n. 7. Rolan.
conf. 4. n. 6. lib. 1. Nonne de elec. fons fecit. q. 12.
nu. 3. Fogant. d. 4. Confon. d. us. no. 21. Amstelz.
d. v. no. 23. D. Condonatus. p. 117.

Et licet Rota p. 1.7. et dec. 504. n. 22. *Farinat. in praxi*; 27. n. 69. Rota post *Dalfissimum Oleum decess* de 26. n. 4. *Doffi* s. *D. Card. Luca* in *ordinat. Concil. Trid.* dif. 24. n. 43. Idem *Card. de credit. dif.* 118. n. 6. *dif.* 120. n. 4. *dif.* 121. n. 5. *Dicant* v. clericus possit gaudere hoc beneficio, debere habere requirita *Concilij Trid.* sess. 24. c. 6. de reformat. neque quod illi incendant in habitu, & tonsura, & Ecclesie seruiant, vel sint beneficiarii, *D. Petra* in r. 287. n. 18. *Cerro* de r. 3. n. 9. *Fin.* dec. 520. *Fermosus* de indic. c. 2. de foro compet. & c. fin. de libell. oblat. q. 3. s. m. g. *Polo* s. *alter* 45. *Ricci* in *praxi Eccles.* c. 1. *Odard* ex fol. 158. *Squell* de prim. clericis c. 10. *tamen* contra *teneti* s. m. b. lib. 7. d. c. 13. n. 35. *Novar* de elect. foro, sess. 2. q. 52. n. 10. & declaratum per Sacram Congregationem. *Pae. ior.*

dan. Lucubr. vol. 2. lib. 28. tit. 3. n. 9. Sed quod ille non gaudeat si non habeat omnia dicta requisita. *Farinac. q. 27. n. 69. Rota Rom. post Oleam de cess. iur. dec. 26. n. 4. Grassi sup. n. 15. seqq. Fagean. in d. c. Odoardus. n. 22. 23. D. Constantin. sup. n. 217. seqq. Idem Card. Luca de iurisd. d. c. 124. ex n. m. 13.*

946 Quamvis esset obligatus in forma Camerę. *Clarib. d. contr. 101. n. 10. 17. 29. Grassi sup. n. 22.* Secus in Curia Romana ex consuet. 23. §. 26. *Panli F. Bullar. non. tom. 3. Scanzarol. d. c. 3. n. 36. D. Constantin. sup. n. 260. seqq. Licet contra videatur expressum in facultatibus A. C. n. m. 26. pœnes Rido. in. in praxi inter lictas Apostolicas fol. mibi 718.*

Quod tollitur hoc beneficium, ob obligationem Cameralem. *Card. Luca de credit. d. c. 119. n. m. 20.* Secus accedente Commissionę Papę cum speciali illius mentione. *Idem d. c. 120. n. 20. in fine.*

947 Quamvis in specie renunciasset huic privilegio. *Odoardus. d. c. promissus nō allegare hoc beneficium p. uider illo. Castagna d. c. 10. n. 49. Barbos. in d. c. Odoardus. n. 24. Nouar. sup. q. 17. n. 3. Ricc. dec. 160. p. 2.* Eo quia dictum beneficium fuit introductum favore publico ordinis Clericalis, ne cogatur mendicare, licet contra dicat *Gratian. d. c. 799. n. 20. Grassi sup. n. 24. 25.* Vbi impugnat *Mol. d. disp. 171. n. 25. Guttier. de iuram. confirmat. p. 1. c. 17. n. 34. Grassi. d. c. eff. 7. n. 21.* Sed contra ex facultatibus A. C. n. m. 26. pœnes *Pido. in. in praxi fol. 318.*

948 Quamvis debitum esset bullare gaudet illo. *Grass. eff. 7. n. 17. Grassi. n. 26.*

949 Etiam pro debito Gabeliarum, in ijs casibus, in quibus Clericus cogi posset ad illarum solutionem, ut puta si esset negotiator. *Barbos. de potest. Episcop. alleg. 13. n. 8. Guttier. de Gabel. q. 39. ex tex. a. quamq. de censib. in 6. Grassi. de eff. 7. n. 5. Castagna d. c. 10. lim. 5. Grassi sup. n. 27. seqq. Sed contra tenent in negotiationibus illicitis. D. Constantin. sup. n. 267. post 5. quillat. d. c. 10. n. m. 3. Ricc. in praxi p. 1. ref. 267. in 4. notab. Genuefs. in praxi c. 3. n. 12. Amosaz. d. c. cons. p. 1. c. 7. n. 70. N. s. hic infra.*

950 Amplia quamvis alias fuisset admissus ad hoc beneficium, nam non per hoc prohibetur iterum admitti. *Genuefs. in Praxi Eccles. Ne. p. c. 3. n. 19. Barbos. in d. c. Odoardus. n. 4. Grassi sup. n. 34.*

951 Quod beneficium competat, & pendente indicio, & post sententiam, & rem iudicatam, immo in executione sententię. *Costa de remed. subsid. c. 29. n. 5. Ricc. in praxi p. 1. ref. 261. n. 2. 3. Barbos. in d. c. Odoardus. Nisi ante sententiam fuisset oppositum, hoc beneficium, & reuocet. Ricc. d. c. ref. 261. n. m. 4. Costa d. c. 29. n. 6. Etiam aduersus tres sententias conformes. *Conar. lib. 2. c. 1. n. 9. Trinis. dec. 8. n. 5. lib. 1. Pat. dec. 56. lib. 2. Ricc. ref. 266. Grassi f. p. m. 35. 36. Genuefs. d. c. 3. n. 13. Amosaz. d. c. 7. n. 60. 61. D. Constantin. sup. n. 237.**

952 Quamvis Clericus esset excommunicatus. *Ricc. d. c. ref. 262. n. 2.* Quia hoc beneficium non continet actionem, sed exceptionem, & excommunicatus potest excipere. *intelligimus, vbi D. D. de iustic. Purg. de legit. per. an. c. 34. n. m. 32. 49.* Et Clericus excommunicatus retinet summa privilegia. *Diaz. res. p. 6. trac. 1. res. 1. vers. n. 2. Franc. Mare. dec. 85. Grassi sup. n. 37. seqq. Nauar. de elec. s. art. 9. §. 1. n. 7. Amosaz. d. c. 7. n. 73. 74. D. Constantin. sup. n. 259.*

953 Quamvis debitum esset dependens a delicto, vel quasi, nam talis est. comprehenditur quodcumq. interesse. *Ricc. in praxi ref. 263. Genuefs. in praxi p. 3. n. 7. Grassi. except. 17. n. m. 33. Molus. de cess. honor. tit. 17. P. Diana p. 7. trac. 8. de cess. honor. ref. 2. Grassi sup. 40. seqq. Secus si pœna esset applicanda Fisco, nam tunc inerat regula: qui non habet in ære lucrum in corpore. Scanzarola d. c. 3. n. 17. Amosaz. d. c. 7. n. 35. 38. D. Constantin. sup. n. 247.*

954 Quamvis Clericus ex aliqua arte, vel artificio se posset subdantare. *Ricc. d. p. 1. ref. 257. n. 4. Grassi sup. n. 43. vbi n. 44. ampliatur in Clerico promittente de rato.*

955 Tale beneficium extenditur etiam ad Moniales. *Barbos. in d. c. Odoardus. n. 5. Nouar. d. c. eff. 2. q. 62. n. 9. Grassi sup. n. 45.*

956 Competit etiam Oblatis alicui Monasterio, qui se, & bona sua tradiderunt Monasterio, & illic habitant, & habuit illius coloris gestant, quo regulares illius Monasterii vtuntur. *Nauar. d. q. 64. n. 12. nam dicuntur persone Ecclesiasticę. Ricc. in praxi par. 3. ref. 128. Grassi sup. n. 46. Gturba conf. 21. n. m. 10. Barbos. de potest. Episcop. alleg. 12. n. m. 39. Idem in bullar. verb. oblati.*

957 Limitatur tamen tale privilegium, vt non habeat locum in Clerico debitore pensionis. *Gratian. d. c. 222. n. 50. seqq. Grassi. de eff. Cleric. eff. 7. n. 48. Ricc. sup. ref. 267. Barbos. in d. c. Odoardus. n. 6. vbi impugnat Cald. Pereira, & P. Barbos. Grassi sup. n. 47. Genuefs. d. c. 3. n. 10.*

958 In Clerico coniugato, qui licet gaudeat privilegio fori, non gaudet alijs privilegijs Clericorum. *Farinac. de Inquis. q. 8. n. 9. Barbos. in d. c. Odoardus. Ricc. p. 1. ref. 265. n. m. 2. Costa de remed. subsid. c. 29. Fagnan. in d. c. Odoardus. R. d. dec. 207. p. 15. r. c. 5. abell. §. Clerici. n. 19. Grassi. n. 48. D. Constantin. sup. n. 22. seqq. D. Petrus in r. 1287. n. m. 18. Card. Luca de cred. d. c. 119. n. m. 19.*

959 In Clerico debitore, licuius, ipso pauperioris. *Genuefs. d. c. 3. n. 14. Gratian. d. c. 799. n. 9. Nouar. c. 50. Grassi d. c. eff. 7. n. 56. Barbos. d. c. Odoardus. n. 7. & ibi d. Fagnan. n. 30. Nisi talis creditor Clerici esset ex causa lucratia, puta donationis, legati, &c. *Gr. f. sup. Brn. de cess. q. 13. q. 4. quest. principalis. Grassi sup. n. 49. D. Constantin. sup. n. 241.**

960 Fallit in Clerico, qui negauit debitum, vel super illo litigaret. *Ratade. l. 41. n. 1. p. 3. d. m. f. P. uidet. 321. p. 2. Ricc. sup. ref. 258. Barbos. in d. c. Odoardus.*

Odoardus, & *ibid.* *Fagnan.* n. 56. 57. *D. Constantin.* sup. n. 238. *Gross.* sup. n. 51. 52.

961 Quod intelligit si ex certa flicitate, & dolo malo negaverit se esse debitorem, secus si ex ignorantia, vel errore, quia tunc excusatur. *Gratian.* dist. 109. n. 34. 35. *Sord.* c. 273. *Hoderm.* ad *Surd.* dec. 262. n. 21. 24. Vel si poenitentia ductus quandoquidem; reuocasset talem obligationem, & sic agnouisset debitum, siue ante, siue post sententiam. *Gross.* dist. 7. n. 43. *Gratian.* dist. 109. n. 40. *Barbosi.* in d. *Odoardus* n. 11. *Hoderm.* ad dec. 262. n. 21. 26. *Affl.* dec. 379. *Treracing.* lib. 3. ref. 1. n. 14. *Genues.* d. c. 3. n. 3. *Rice.* ref. 258. n. 2. *Gross.* sup. n. 51. seqq. *D. Constantin.* sup. n. 230.

962 Et si Clericus postquam fuit admissus ad dictum beneficium. *Cap. Odoardus*, effectus lucrit laicus, & si a creditoribus conueniatur coram Iudice layco, poterit de beneficio predicto obtentio opponere coram eodem Iudice layco. *R. Martin.* lib. 2. ref. 49. *Gross.* d. 4. n. 119. *D. Constantin.* sup. n. 275. *D. Petrus* in tit. 287. n. 19.

963 Non gaudet hoc privilegio, si sit debitor ex causa depositi penes se facti. *Gross.* dist. 7. n. 58. *Barbosi.* in d. *Odoardus* n. 13. *Squillanti.* de *privilegio Clerici* c. 10. n. 3. *Diana* ref. p. 2. traft. 8. de cess. bonor. ref. 27. Et lo restitutione depositi non competit quindena. *Muta* ad *Consuet.* *Pavon.* c. 71. n. 39. *Camilia* ad *Rit.* 138. c. 18. n. 23. *Barbosi.* de modo procedendi abrupt. q. 5 n. 135. Idem si creditum dependere ex contractu locationis, siue conductionis. *Gross.* excerpt. 32. n. 25. *Mencob.* de arbitrio. f. 203. n. 18. *Treracing.* de alij, quod refert *Diana* d. ref. 27. Sic etiam si Clericus administrasset bona aliena, puta fuisset Tutor, Curator, Procurator, & malam administrationem fecisset, & rationem non reddideret. *Ferre.* conf. 144. lib. 1. *Gross.* dist. 7. n. 53. *Barbosi.* in d. *Odoardus* n. 21. *Gross.* de except. 17. n. 51. *Fagnan.* in d. c. *Odoardus* n. 54. *Amos.* d. c. 7. n. 53. Qui limitat si depositum esset consumptum siue eius culpa. n. 54. *D. Constantin.* sup. n. 250. & n. 252. 253. 255. seqq. *Gross.* sup. n. 54. seqq.

964 Nec in Clerico dolo. *Virgil.* de legi. pers. c. 12. n. 19. *Gross.* dist. 7. n. 37. *Novar.* de elect. fore. f. 4. q. 67. n. 5. *Veral.* dec. 278. lib. 1. *Rice.* in praxi ref. 259. *Genues.* d. c. 3. n. 6. *Barbosi.* in d. *Odoardus*. *Rota* post *Oleam* de cess. dec. 26. ubi ex quibus arguatur dolo. Qui dolo debet esse evidens, & manifestus, non presumptus. *Mascard.* de probat. tom. 5. p. 1. n. 6. 7.

Puta si tempore contractus sciebat se non esse solvendo, & falso asseruit se solvendo. *Genues.* sup. *Rice.* collect. 1750. *Rota* post *Oleam* de cess. dec. 26. *Canaler.* dec. 514. Vel si in fraude creditorum bona consumpsit, vel si debita contraxit sub spe huius beneficii, vel si bona occupasset, vel si peccodebit iudicio aleoavit bona, & similia. *Guttier.* de iuram. c. 17. n. 20. *Farinae.* q. 27. n. 70. seqq. *Ferre.* conf. 144. *Rota* divers.

dec. 841. lib. 3. *Marches.* de commiss. p. 1. c. 1. §. 1. n. 70. seqq. Qui dolo debet esse ordinatus ad finem fraudandi creditorem de suo debito. *Gratian.* dist. 799. n. 39. *Gross.* sup. n. 58. seqq. *D. Constantin.* sup. n. 242. seqq.

965 Nec Clericus, qui susceptus habitum post condemnationem ad solvendum. *Conar.* praxi. c. 32. n. 4. *concl.* 4. *Gross.* dist. 7. n. 60. *Barbosi.* in d. *Odoardus* n. 14. Idem si esset effectus Clericus post contracta debita, in fraudem creditorum, maxime si clericatus peruenisset postquam fuit carceratus, aut citatus ad inscriptionem creditoris. *Genues.* d. c. 3. n. 11. *Card. Luca.* de credit. dist. 120. n. 15. *Gross.* sup. n. 62. Secus, quomvis creditum sit anterius, sed clericatus non sit susceptus tu fraudem. *Card. Luca.* de fens. dist. 74. n. 10.

966 Nec conveniunt actione reali. *Brund.* de cess. bonor. q. 3. n. 14. *Rice.* sup. ref. 267. in notab. n. 2. *Genues.* d. c. 3. n. 9. *Gross.* dist. 7. n. 62. *Barbosi.* in d. *Odoardus* n. 20. & *ibid.* *Fagnan.* n. 52. & 53. *Amos.* d. c. 7. n. 51. 52. *Gross.* n. 63. *D. Constantin.* sup. n. 254.

967 Nec haeres non confecto inventario. *Rice.* sup. n. 3. *Barbosi.* sup. n. 19. *Squillanti.* de *privilegio Clerici* c. 10. n. 43. *Diana* p. 7. traft. 8. de cess. bonor. ref. 14. in fine. *Treracing.* dist. 8. p. 1. *Amos.* d. c. 7. n. 70. *Gross.* n. 64. *D. Constantin.* sup. n. 251.

968 Nec Clericus, qui in ludio, vel luxuriose vivendo, omnia bona sua dissipavit. *Bellef.* dist. *Clerici* p. 1. tit. de cleric. debit. p. 2. n. 6. *Genues.* d. c. 3. n. 8. *Ferre.* de conf. 144. n. 3. *Gross.* dist. 7. n. 51. & except. 17. n. 3. 44. *Rice.* de ref. 253. n. 3. *Gross.* sup. n. 65. *Barbosi.* in d. *Odoardus* n. 21. *Sprelli.* dec. 158. n. 17. *Rubini.* annoi. ad dec. 192. n. 180. p. 9. rec. 8. *Martin.* lib. 1. c. 145. n. 9. *D. Linnard.* *Rican.* praxi tom. 2. tit. 4. n. 14. sed contra tenet *Fagnan* in d. *Odoardus* n. 41. seqq. *Amos.* d. c. 7. n. 31. 32. *D. Constantin.* sup. n. 235. 236. & n. 245. & seqq.

Nec laicus fideiussor Clerici. *Guttier.* praxi. lib. 1. q. 21. n. 10. seqq. *Rice.* sup. ref. 260. & collect. 771. & d. 173. n. 9. p. 4. *Diana* p. 7. traft. 8. de cess. bonor. ref. 18. *Barbosi.* sup. n. 12. cum tale beneficium sit personale, & personam clerici non excedit. *primlegim.* de reg. iur. in 6. *Gross.* sup. n. 66. seqq. *D. Constantin.* sup. n. 72.

969 Secus Clericus fideiussor laici, nam gaudet beneficio. *Odoardus.* *Rice.* dec. 29. p. 3. *Diana* d. ref. 18. in fine. *Squillanti.* d. c. 10. n. 47. *Layman.* oper. moral. lib. 3. traft. 4. c. 29. n. 7. *Gross.* sup. *D. Constantin.* sup. n. 273. *Sabbell.* §. *Clericus* n. 19.

Seti Clericus peccos admitti ad hoc beneficium teneat praeiurare iuramentum cautionem solvendi, si ad pinguiorum futurum de eo certitas non est adiuvendus. *Rice.* p. 8. ref. 267. in notab. n. 5. *Gross.* dist. 7. n. 65. *Barbosi.* in d. *Odoardus* n. 5. *Gross.* sup. n. 69. 70. *Canaler.* dec. 514. Idem *Rice.* collect. 1750.

970 Sed non reoctor praeiurare fideiussionem, quia non reoctor fideiussorem, ob suam paupertatem. *D. Linnard.* *citatus.* *Gross.* de except. 17. n. 53

972 Sed ad obtinendum beneficium *pl. c. Odoar-*
du, debet probare pauperem, sed non cum
 tanto rigore, & scrupulositate. *Atuer. u. lib. 1.*
ref. 41. num. 3. §. ceterum. Squillant. d. c. 10. nu. 10.
Fagnan. d. c. Odoardus nu. 26. 31. Ricc. dec. 173. n. 3.
p. 4. Rota dec. 470. nu. 1. 2. coram Rembold. Rota
dec. 207. num. 12. p. 5. res. Cum sit fundamentum
suum. Amosiaz. d. c. 7. nu. 22. Fagnan. in d. c. Odoar-
du. n. 31. seqq. post alios d. Constantius. p. n. 227
seqq. Ricc. cales. 1750. Canaler. dec. 514. Sabell.
S. rlericus. n. 18.

Nec potest illam allegare post terminatam
 causam, & relaxatum mandatum executionis
 malitiose, & negato debito, cum opus sit con-
 fessione debiti, & oblatione idoneæ cautionis,
 per pignora, vel fideiussores, vel saltem iurato-
 ris, desolando quando deuenit ad pinguio-
 rem fortunam *Canaler. & Ricc. sup.*

973 Non competit contra litteras executoriales
 relaxatas pro solutione expensarum re vera
 facturarum. *Squillant. d. c. 10. nu. 28. S. annarol. d. c.*
3. nu. 19. Barbos. in d. c. Odoardus nu. 17. Rota dec.
418. nu. 3. dec. 470. nu. 5. 6. coram Rembold. Rota
apud Marches. de commiss. p. 2. fol. 550. D. Con-
stantin. sup. num. 240. Card. Luca de credit. 120.
num. 2.

974 Non competit Clerico negotiatori, exer-
 centi negotiationes illicitas *c. p. de viuis & bo-*
nest. clerico. Amosiaz. d. cap. 7. num. 70. Ricc.
in praxi p. 1. ref. 267. Grassi. de ff. 7. num. 63. Squil-
lant. d. cap. 10. n. 3. & 48. D. Constantin. sup. num.
267. 248. Card. Luca de credit. 119. nu. 15. seqq.
fecus si non esset illicita. n. 10. seqq.

974 Non competit Clerico, in spolio, post *Lo-*
ter. Marches. & alios d. Constantin. sup. n. 269.

975 Non competit Clerico de fuga suspectu.
D. Constantin. sup. n. 270. Leyman. oper. moral. lib.
3. de iustitia. 7. de. 12. u. 5. Genens. f. d. c. 3. nu. 16.
Squillant. d. c. 10. n. 34. 35.

976 Non gaudet debitor Camera Apostolicæ,
 & Filii. *Ricc. in praxi Eclesiæ p. 1. ref. 263. n. 2. D.*
Constantin. sup. n. 271.

Ad materiam *d. c. Odoardus tit. de solution. Fer-*
ret. cons. 144. Fagnan in d. cap. Odoardus. Gra-
lian & Luca disc. 222. Guttier. d. iuram. p. 1. c. 17.
Marches. de commiss. p. 3. cap. 1. 5. 1. Grassi. de effect.
cleric. eff. 7. Bellef. de ff. cleric. p. 1. tit. de cleric. de-
bit. §. 2. Squillant. de primat. clerice. cap. 10. Ricc. in
praxi p. 1. ref. 256. seqq. Farinat. q. 27. d. num. 65.
S. annarol. de visitat. clerice. lib. 3. p. 9. cap. 3. Camar.
& Faria var. lib. 2. c. 1. Loiter. de beneficiis lib. 1. q.
3. d. n. 2. 35. Barbos. vniuers. iuris Ecclesiæ. 39. §. 6.
& in d. c. Odoardus. & ibid. Gonz. d. T. c. lxx. Atuer.
rat. lib. 1. ref. 41. Genens. in praxi. Eclesiæ p. 3. Cassa
de remed. subsid. 29. Regid. Raneb. de immen. Ec-
clesiæ. disc. 2. sect. 3. c. vni. §. 1. 2. d. fol. 288. Amosiaz.
de caus. pñ. lib. 7. c. 7. Jacob. de obligat. Cameral. q.
19. Ricc. de iur. 10. p. 1. dec. 173. 308. p. 4. Grassi. d.
prag. Sicil. §. 40. & ibi alleg. 70. Anou. Cauch. fol.
367. D. Constantin. sup. n. 176. com. 2. fol. 367.

977 Simile beneficio Canonis honorum, est bene-
 ficium deductio ne egeat, nam si cedens hpnis
 Tom. V.

non deuenit ad pinguiorem fortunam, est
 extinctum creditum creditoris, idem est in illo
 debito, qui non tenetur, nisi in quantum fa-
 cere potest, nam si non peruenit ad pinguio-
 rem fortunam, est extinctum creditum, Ideo
 in hoc casu extincto credito, est nullus, & inua-
 lidus contractus crediti, & sic bene *Nos* in hoc
Tractatu de nullitate Contractuum, egimus de
Cessione bonorum, & de beneficio: *deductio ne*
egeat. Vtrum quia dari potest casus, quod hi
 debitores deueniant ad meliorem fortunam,
 & sic debeant soluere, Ideo dicimus in hoc ca-
 su non esse extinctum creditum, & sic non esse
 nullus Contractus. Ideo agemus hic de hoc
 beneficio: *deductio ne egeat*, & qualiter, & qui-
 bus competat.

978 Beneficium *deductio ne egeat*, competit
 plurius, de quibus summarij *Nos* hic, quia
 tale beneficium non exingit debitum vere,
 sed dilatat aliquando vsque ad meliorem for-
 tunam, sed aliquando exingit, si ad melio-
 rem fortunam non redeat vt diximus *hic sup.*
 licet exingit dicant *Castagn. Tract. deductio ne*
egeat. q. 1. Merl. n. de pignori. lib. 5. q. 53. P. Bossus
de dote cap. 11. vbi de dote. Rota dec. 231. num. 4.
p. 6. rer.

979 Tale beneficium est secundum legem Dei,
 iuxta illud *Euangel. Patientiam habete in me,*
& omnia reddam vbi scil. cum ad pinguio-
rem fortunam per venerit, Matth. 18. Sic hoc be-
neficium debet iurari in foro conscientie, bene
Castagna in Tract. Deductio ne egeat, in prom.
num. 10.

980 Istud beneficium conceditur multis ratio-
 nibus, Aut ratione reuerentie personæ, aut
 ratione dignitatis personarum, aut ratione ac-
 cidencie facti, aut ratione liberalitatis. *Castagn.*
sup. 1. p. 1. num. 1. Sic sic prouenit ex
requitate, & iuris dispositione. Palma dec. Lu-
centis. 313. nu. 13.

981 Conceditur ratione reuerentie personæ,
 Parentibus, Socris, & Patronis. *Alia §. elegan-*
ter. ff. solut. matrim. §. sed, & si quis. Instit. de
actiō. Competit Marito, & Vxorī, ob reue-
rentiam maritalem. d. eleganter, & l. maritum.
ff. solut. matrim. & l. vni. §. cum autem. C. de rei
vxor. aff. competit alijs ratione dignitatis
personarum, vt sunt Milites, Card. Luca
de credit. disc. 118. vbi de militibus. S. Stefani,
competit Administratori, Curatori aduoc.
Aduocato, Clientulis, Arbitero, Comprom-
missario. Ascendentibus, Descendentibus, Ba-
roni, bonis casu spoliato, Cedenti bonis, Cleri-
cis, Colonis paritarijs, Comatri. Compatri, Con-
siliarijs, debitoribus Locipij, Doctoribus,
Medicis, & illorum filijs, & Socijs, Domino,
Donatori, Filijs respectu Patris, ac etiam fi-
lijs emancipatis, vel sui iuris effectis, Gene-
ro, Iudici, Marito, Militi, Patri Spirituali;
Pauperi, Socero, Socio, Vassallo sub feudat-
ario. Vxorī, & similibus, Doctoribus, & Adu-
ocatis causarum, & etiam Militibus caelestis mi-

Ccc

Liii

litiz, vt sunt Clerici. l. miles, & ibi gl. ff. de re iudic. c. o. iardus. in de solutione. Competit alijs ex accidentia facti, & sunt qui bonis cessantur, l. ii, quibonit ff. de cess. bonor. q. i. sunt, & ibi notat l. i. ff. de re iuric. competis alijs ratione liberalitatis, vt donatori. l. nec l. ber. litate. ff. de re iudic. Lex donationis. ff. de dona. Alijs ratione contractus vt sunt Socii. l. verum, l. p. r. ff. pro Socio. Alijs ratione officij, vt sunt Officiales in lyndicatu. Alijs ratione defensionis, vt sunt defensores personarum, alijs ratione filiationis, vt sunt filij, & heredes, ac etiam non nulli alijs, de quibus Parladar. lib. 2. vers. quodam marum. c. fin. p. 5. §. 6. an. 17. & seqq. R. d. R. d. l. in summa notat. Grin. l. dec. 113. an. 4. 11. 12. Scip. R. d. in Tract. recept. sententiarum. lib. 123. Castagna sup. de integro tract. bonit. material. Scannarel. de visitat. carcer. lib. 3. c. 7. Saccin. reg. 17. verbum intem. T. f. lit. O. cancl. 44. R. d. l. d. l. in praxi p. 3. c. 14. an. 321. seqq. Suerd. de alim. tit. 1. q. 73. Ricc. collect. 227. Girba dec. 42. 43. 44. 45. Rot. p. 14. rec. dec. 179. Sabell. §. beneficium. §. filius an. §. §. frater. P. Boffius de doc. cap. 11. an. 2. seqq. C. d. l. pereyra ca. 14. competit de p. uage. nat. l. Card. L. a. de credi. disp. l. 12. an. 14. Idem inualide infirmis. an. 15. competit defensoribus personarum. Castagna sup. q. 7. Boffius de doc. 11. num. 134.

982 Beneficium quatenus facere potest conceditur quando conueniuntur persone ex proprijs contractibus. Castagna sup. an. 3. P. Boffius d. cap. 11.

983 Tale beneficium nihil aliud est, nisi, quod debitor aliquod reuincat, ne regat. Castagna sup. an. 4. P. Boffius d. 11. an. 59. & seqq. Sic non potest carcerari, sed est lingua illi commoditas victus, nisi possit reuere alius de. C. d. L. de cred. disp. 113. an. 15. disp. 116 an. 7. disp. 120. num. 17. seqq.

984 Sic inopia debet probari. D. Cerra dec. 438. an. 5. 6. Sic non competit habenti vnde soluat. ibid. num. 7.

Que probatio fit partibus citatis. Card. L. de cred. disp. 120. an. 7. & in annotat. relat. cor. n. 35.

985 Tale beneficium est misericordia. Castagna an. 5. P. Boffius d. 11. Cephal. conf. 191. an. 14. lib. 2. Amat. de. 16. an. 27. Corn. Rencia. de p. p. p. & cas. prin. q. 8. spec. 2. an. 15. & 16. Quod privilegium personale est. Girba dec. 42. an. 4. idem Castagna 14. q. 1.

986 Tale beneficium intelligitur non vltra id, quod debitor potest facere commodum. Castagna sup. an. 67. secundum sui dignitatem. an. 8. P. Boffius sup. Malin. de contra. disp. 113. num. 6. secundum sui dignitatem debet habere bona. Mol. f. ad consuet. Neap. p. 5. q. 11. an. 9. Castagna. q. 1. ampl. l. Fontanell. de pass. cl. 7. gl. 3. num. 31. 32. 33. 37. 100. lib. 2.

987 Illi non deducunt extranum, nisi donator, pater, & filius sui iuris effectus. Castagna sup. an. ex l. f. Mat. ff. salu. matrim. Quo ad donatorem, Stalbau. ref. 103. an. 111. & seqq.

Rout. dec. 48. & ibi nostra additio, vbi an competit inter credulorum hypocoarici, & an sit personale tale beneficium, vel transeat ad heredes, ad ibi dicta remittimus DD. Lectores & ad Stalbau. ref. 103. & ibidem in obseruat. an. 92. & seqq.

- 988 Tale beneficium conceditur remittendo, non petendo. Castagna sup. an. 10. ex Iasini l. quod nomine vbi Bal. Alex. & alij ff. de cond. in deb. Cyn. in l. fin. C. de iur. & iur.
- 989 Habens tale beneficium, soluendo non reperiit. Castagna sup. an. 11. C. d. l. ca. 127. n. 12. Frac. dec. 164. post. an. 10. Idem Castagna. q. 8. fol. 9.
- 990 Non potest carcerari. Castagna sup. an. 12. 13. 16. 18. P. Boffius sup. l. ber. dec. 153. post. an. 4. & an. 6. & dec. 113. F. ach. dec. 164. an. 2. C. d. l. dec. 7. an. 1. Capell. ca. 14. Socin. reg. 101. G. d. l. Beat. c. 3. an. 2. 19. an. 33. Amat. dec. 16. an. 26. Barbos. in l. m. ritum. n. 2. ff. salu. matrim. l. i. r. g. l. de a. s. b. ca. 10. c. 1. cas. 35. Cast. l. m. 162. T. an. Conar. v. r. lib. 2. c. 1. an. 34. G. d. l. praxi. q. 62. an. 3. lib. 2. Stalbau. ref. 103. an. 107.
- 991 Martus ad infamiam vtoris, cuius est debitor, carcerari non potest. Castagna sup. an. 14. l. 3. l. i. r. g. l. de a. s. b. ca. 10. Fontanell. de pass. cl. 7. gl. 3. an. 39. Mat. l. l. dec. 69. an. 41. lib. 1. Canale. de iur. c. 1. an. 318. Duer. reg. 312.
- 992 Beneficium hoc operatur, vt debitor necesse non habeat cedere bonis. Castagna sup. an. 15. P. Boffius sup. an. 139. post. Brunn. de cess. bonor. p. 4. q. 24. Passal. de virib. p. r. poter. p. 2. c. 9. an. 20. Barbos. l. maritum. n. 2. 3. fol. m. r. m.
- 993 Habens tale beneficium tenetur cauere cum iuramento detulendo, cum de venere ad pignorem fortunam. Cast. g. l. sup. an. 17. Diximus sup. an. 969. Bertrach. in repert. verborum p. p. r. verj. 26. per tex. in l. f. b. i. vel seruo, & ibi gl. verb. ca. 10. c. m. ff. de legat. a. m. n. tan. t. Fontanell. de pass. cl. 7. gl. 3. p. 1. lib. 2. n. 68. seqq.
- 994 Debitor carcerari non habens in bonis post. 45. dies sunt ei carcerandi, cum iuramento desoluedo, cum venerit ad pignorem fortunam, de consuetudine Medunz. Castagna sup. num. 18.
- 995 Beneficium tali an possit renunciari, distinctio est, aut in parentibus & similibus, quibus debetur reuerentia, vel in viro, & vatore, socero, & non possunt renuntiare, ex reuerentia, etiam cum iuramento. Fontanell. de pass. cl. 7. gl. 3. an. 56. Amat. dec. 16. an. 32. 54. G. d. l. de l. r. an. 16. an. 47. Girba dec. 42. an. 9. 12. Anell. Amat. conf. 41. Passal. de p. r. p. r. p. r. p. 2. c. 9. an. 26. Frach. dec. 164. an. 15. vbi decium refert. post mille Castagna sup. an. 19. seqq. 33. seqq. & in p. r. m. 2. part. n. 28. fol. 27. Aus sumus in alijs quibus non debetur reuerentia, & possunt renuntiare, post mille Castagna sup. an. 27. seqq. D. Petra in rit. 301. an. 20. Montande t. r. cap. 1. 5. num. 95. seqq. Scannarel. de visitat. car. lib. 3. §. 7. an. 34. seqq. Girba obs. 12. num. 16. Merlin. dec. 886. num. 7. vbi quod censetur illi renunciare per clausulam: renuncietur, omni legem auxilio. Castagna

de remed. subfid. 18. an. 8. P. Barbofin Lmaritum. n. 27. seqq. ff. de iur. matrim. S.urd. de alim. tit. 1. q. 78. Gomez. lib. 53. T. anti. an. 49. Nota Rom. dec. 485. an. 4. p. 2. Giurba dec. 42. an. 9. Gallerat. de renu. ciat. 10. 2. reuociat. 182. n. 37. Couar. i. c. quomais p. alim. in 2. p. rethor. n. 7. Boffus de dote c. 1. n. 122. & seqq. vbi late de hac renunciacione facta per maritum ad illum remittimus D. D. Le. Bures. D. Petra sup. n. 20. 21. seqq.

996 Pactum quod maritus non conueniatur in solidum valet. Castagna sup. n. 56. P. Boffus de dote cap. 1. S.urd. de alim. lib. 1. q. 78. Franch. decif. 19. num. 19.

997 Pactum, quod bona vendantur ad discursalem aduersus beneficium deducto ne egeat nō valet. Castagna sup. n. 58.

998 In exigendo contra aliquem in quantum, facere potest, inspicitur quantum in eius patrimonij fructibus potest redigi, non quantum ex venditione rei redigeretur. Castagna sup. n. 59. 62. 63. P. Boffus de cap. 1. S.urd. de alim. tit. 4. q. 9. P. Molina de contrah. sp. 112. n. 7. Menoch. de arbit. cas. 169. n. 3. lib. 3. cas. 1. Cranet. conf. 119.

999 Alimenta si debentur ex legato, vel ex datione non sunt vendenda possessiones. Castagna n. 60. Boer. dec. 19. n. 8.

1000 Verum si debeantur titulo oneroso, proprietates vendi potest. Castagna n. 61. S.urd. de alim. tit. 4. q. 9. n. 17.

1001 Qui potest facere quod potest, videtur posse. Castagna sup. n. 62. ex cuius potest. de i. iur. iu. 6. nisi tractetur de alimentis prestandis secundum decorem, & conditionem personarum, nam tunc non est vendenda proprietates, sed pro necessarijs ad viam subsistentionem sunt retinenda, sed alimenta in casu nostro sunt retinenda, & prestanda secundum conditionem personarum. S.urd. de q. 9. n. 17. 18. 21.

1002 In condemnato quantum facere potest in exigendo non inspicitur valor edificij, sed fructuum. Castagna sup. n. 59. 63. P. Boffus de 222. n. 4. ad Affl. Molfes. ad c. s. uet. Neap. p. 6. q. 9. n. 11.

Contrarium adherenti incumbit onus probandi. Castagna sup. n. 64. ex Gexatin. conf. 94. col. 9. Fin. commu. opin. verb. donator habet. Mota in cap. Sicut. 188. n. 6.

Alia est domus viri nobilis, alia viri rustici. Castagna sup. n. 65. ex Bran. de cess. bon. q. 30. Beat. q. 17. n. 74. Meno. d. d. cas. 183. n. 24. 28. de arbit. lib. 2.

1003 Prædium est consignandum marito, ex cuius fructibus possit, & suis alere. Castagna sup. n. 66. P. Boffus de dote d. c. 11.

1004 Sumpus, ut maritus viuere possit deducuntur pro toto tempore, ita & de alijs personis. Castagna sup. n. 67. P. Boffus de c. 11.

1005 Bona dimissa marito, vi viuat, non possunt alienari. Castagna n. 68. P. Boffus de c. 11.

1006 Creditori danda sunt bona insolutorum, reservatis alimentis debitoris. Castagna sup. n. 70. vbi quod hoc casu bona nec alienari possunt. L. cum lib. 5. ff. vii. ff. de transf. idem Castagna. Tem. P.

infra q. 1.

1007 Beneficium hoc habet locum in promissione de rato, non obstat statuto. Castagna sup. n. 78. 79. vbi pluries decum refert per Senat. Sicil. Affl. dec. 69. n. 4. p. 1.

Sed contra potest dici, quod promittens de rato tenetur ad factum, qui non gaudet cessione bonorum, ut dicit idem Castagna. ibid. q. 1. 1. Nos Diximus sup. Sed responsio est, quia dicta in contrarium sunt quando quis se obligauit ad factum, scilicet ad seruata, scilicet opera, personalia, sed Non loquimur in solutione dotium, sed pecunie debentur contra personam, quibus competit hoc beneficium, scilicet quando socer se obligauit soluere dotem, & pro generi securitate promisit de rato pro aliquo, quo casu socer soluenda dotem liberatur a dicta promissione de rato, & sic est debitor pecunie, sed pro debito pecunie curcator non potest. Ergo non obstat dicta ratio promissione: gaudet hoc beneficio, & molestari non potest.

1008 Hoc beneficium admittitur in debito censuali, iuxta formam bullæ contra Milaneses. dec. 13. n. 71. lib. 2. S.urd. de laudem. 1. sup. q. 10. n. 6. p. 3. 1. n. 1. sup. bull. q. 61. n. 17. 18. P. de Gregor. de censib. q. 10. n. 1. 3. dicentes contra hunc censum non posse opponi aliquam exceptionem, Castagna sup. n. 85. seqq. vbi dicit, & bene quod hæc oppositio non est contra aalem censum, sed tantum illum modicum.

1009 Beneficium hoc amittitur contra sententiam, quæ transiit in rem iudicatam, quia est exceptio modificatiua. Temas. q. var. vol. 1. lib. 3. de except. ref. 1. n. 9. Fontanell. de p. d. gl. 3. n. 102. Guid. Papa dec. 419. n. 3. Gratian. de c. 660. n. 20. d. f. 799. n. 12. Sed non competit pro expensis factis per creatorem, pro obtinendis tribus sententijs conformibus. Card. Luca de credit. d. f. 30. n. 3. Quod intelligit si temere linguit n. 4. Secus si probabiliter. n. 5. Sicut si esset commissio Papæ cum narratione conformium. n. 6.

1010 Competit extraneo donatori, qui est liberalitate dotem promisit, & non habet hoc privilegium, ut dotans, sed ut donans. Giurba dec. 84. n. 10. 11. Costa de remed. subfid. remed. 28. n. 15. Fontanell. de p. d. gl. 3. p. 1. n. 97. S.urd. de alim. tit. 1. q. 78. n. 15.

Sed P. Boffus de dote d. c. 11. n. 32. & f. 99. Distinguat, ut si exigatur à muliere, tenetur in quantum facere potest, quia quo ad illam est donatio. Molina disp. 425. Secus si exigatur à marito constante matrimonio, quia is non censetur habere dotem titulo lucratiuo, sed oneroso. Idem dicendum, si diuorsio matrimonio per mortem mariti, & muliere etiam defuncta, filij eorundem ab eodem extraneo dotem exigant, cum iam in eisdem filios transisset ius patris, atque sic ex causa onerosa. ex D. D. sup. per ipsum Boffum citatis.

1011 Hæres defuncti, qui non renebatur vltimā quæ

facere posset, non tenetur solvere eius debita, ultra vires hæreditarias, & pura in hærede patris, matris, donatoris illius, qui cessit bonis, & aliorum, de quibus, habetur in *l. i. n. q. i. 16. cum duob. leg. seqq. ff. de re iudic. Monit. de Inventar. q. 128. num. 1. seqq. Sord. de adm. s. i. t. q. 78. num. 3. seqq. C. aliamodo art. 1. §. 2. gl. v. m. num. 1018. Margil. de eut. q. 52. nu. 20. Gratian. & Lucio dis. 212. num. 25. Girb. ad consuet. M. f. Jan. q. 15. nu. 37. 39. id. ad Cap. lat. dec. 15. num. 9. S. aliquid Labr. p. 2. c. 1. num. 43. seqq.*

1012 Sed contra tenent post alios T. bonas de Inventar. s. i. 15. num. 86. C. yric. contr. 5. nu. 185. J. seqq. Carpan. ad stat. Mediol. cap. 408. num. 76. vol. 1.

Cum tale privilegium sit personale, & sic regulariter non transit ad hæredem. *l. Maritum 23. cum l. i. c. ff. de iur. Marit. Cyric. contr. 5. nu. 185. seqq. Gratian. dis. 799. nu. 65. seqq. Luc. D. Cenci. de b. e. l. art. 1. n. 472. P. Boffius d. c. 11.*

Et tale privilegium ne conveniatur ultra quam facere potest, compent Defensori. *l. si cum procuratore ff. de re iudic. l. in nor ff. de procurat. l. v. m. ff. pro S. a. P. Barbosian. l. maritum nu. 44. 45. & 83. ff. solat. marit. Molino dispot. 413. num. 17.*

1013 Beneficium hoc non habet inops contra pariter inopem creditorem, & in viro, & vxore, & alijs. *Bolin. l. 2. nu. 5. C. quod. cam. co. C. a. n. in reg. pass. de reg. iur. in 6. p. 2. §. 2. nu. 4. Bru. de cess. bon. q. 4. princ. q. 13. nu. 1. q. 20. n. 30. Camp. §. de p. 3. q. 24. 1. Sord. de adm. tit. 1. q. 78. num. 34. tit. 8. q. 84. num. 3. Fontanell. de pass. p. 2. c. 1. §. 12. nu. 93. Rota dec. 231. nu. 15. per l. dec. 138. nu. 63. Bidalpin. in praxi p. 1. c. 7. nu. 344. Merlin. dec. 673. Card. Luca. de credit. dis. 121. nu. 11. & 13. Palma dec. Luc. 324. nu. 10. Palma olig. 126. num. 8. post Rota dec. 244. nu. 30. 40. p. 4. tom. 3. & dec. 375. num. 11. p. 15.*

1014 Et immuliere ad hunc effectum, illa habet intentionem fudatam, ut præsumentur pauper, nisi probetur oppositum, cum non præsumentur habere aliud supra dotem. *T. h. dec. 43. n. 5. Rota d. dec. 231. n. 2. p. 6. rec.*

1015 Similiter non procedit tale beneficium quando agitur de restitutione donis, obviari culpam, scilicet propter feuitiam, quia ingratus efficitur, ut iamquam ingratus non gaudet hoc beneficio. *l. si in s. hanc praterea num. 5. l. i. n. tit. de off. iud. Sord. de adm. tit. 1. q. 78. in fine. Fontanell. de pass. c. 1. §. 12. num. 94. Rota d. dec. 221. nu. 18. seqq. Inter. de pignor. lib. 5. tit. 4. q. 53. nu. 2. seqq. P. Boffius de dote c. 11. num. 96. 97.*

Et hoc casu mulier ad restitutionem agit dotis solum matrimonio intra annum quando est ingratus. *Grat. ad dis. 405. Fontanell. sup. Molin. de r. nuptiar. lib. 3. q. 42. num. 18. Rota d. dec. 231. num. 14. 25.*

1016 Non compent privilegium deductio ne egat, & cessio bonorum, per ingratiuitudinem, bannum capiale, pauperis culpissime, siue dolose Negruonis, & in similibus casibus.

Scamur. de vici. Carcerat. lib. 3. c. 7. Allograd. conf. 95. num. 3. lib. 1. vbi de viro dissipata bona. Rido. fin. n. pr. xi p. 1. c. 14. num. 337. seqq. Sord. de adm. tit. 1. q. 78. nu. 26. seqq. Merlin. dec. 673. & p. 6. rec. dec. 231. n. 12. vbi per ingratiuitudinem. Rota in append. dec. 18. post S. ann. r. s. p. Card. Luca. de credit. dis. 119. nu. 22. vbi de impotentia culpissime. d. i. 18. n. 12. 13. dis. 121. n. 12.

1017 De tali beneficio compent Parentibus, Socris, & Patronis. *Castagna sup. q. 7. P. al. de verb. patris potestatis p. 2. c. 9. Cald. Pereyra conf. 14. T. bor. in comp. dec. verb. facer. tom. 1. P. Boffius de dote d. c. 11.*

1018 Socrer aduersus Nurum, vel generum ad dotem agendum habet privilegium, deductio ne egat. *l. si in q. ff. de re iudic. Bocr. dec. 22. M. 18. Medic. ex am. 7. num. 5. seqq. T. s. l. i. n. cont. 94. 100. Christ. dec. 113. nu. 55. seqq. vol. 3. Vin. ap. 478. Barbosian. l. maritum num. 9. ff. l. i. n. marit. Sord. de adm. tit. 1. q. 78. nu. 14. 31. 32. Cella de rem. sub. l. 28. n. 7. Clem. de p. r. potest. c. 6. ff. 127. num. 31. M. eueb. conf. 321. nu. 26. Font. nell. de pass. c. 1. §. 12. p. 11. n. 42. 55. Maffei. d. c. 11. 54. num. 6. in 3. Celler. de adm. lib. 1. c. 2. num. 79. c. 3. nu. 50. Vin. dec. 520. num. 18. Girba ad consuet. Maffei. d. c. 11. §. 12. num. 52. Idem Girba obs. 22. num. 1. 17. 18. Vbi etiam quo ad dotarium post Leon. dec. 34. num. 19. 20. Franch. dec. 71. num. 13. dec. 164. num. 18. Molfes. ad consuet. N. cap. 1. p. 6. q. 9. num. 11. Castagna. Tralad. d. u. ne egat qu. 7. ampl. 1. Secus si dotis promissor sit in dolo. *Girba sup. nu. 11.**

1019 Sic si diutem Socrer se esse profiteatur, in dolo est, & sic non gaudet tali beneficio, nam diutem se afferunt, ut opulenter dotem recipiat. *B. ex. de inop. deb. s. 18. num. 93. Girba d. obs. 22. n. 8. 21.*

Immo sciens se non esse soluendo, & contrahat, hoc beneficio non gaudet. *l. pen. ff. de cess. bonor. Aff. dec. 5. Barbosian. l. maritum nu. 71. ff. l. i. n. marit. Pegue. dec. 2. n. 1. 6. p. 2. Grass. ex cap. 17. nu. 14. Carpan. ad stat. Mediol. stat. 408. nu. 59. post alios Girba sup. licet contra dicat n. 9.*

1020 Nec gaudet hoc beneficio Socrer, si omnia bona sua dolose dissipauit, in fraudem dotis. *l. etiam §. licet ff. solat. marit. Fran. d. dec. 164. vbi etiam Luca. Amod. dec. 13. nu. 23. Castagna deductio ne egat qu. 7. fall. 1. Sord. de adm. tit. 1. q. 78. nu. 43. Cella de fall. sciens & ignor. dixit l. 22. nu. 20. Carpan. p. 2. c. 1. nu. 9. post alios Girba d. obs. 22. n. 21.*

1021 De compent marito, & vxori. *Castagna sup. q. 1. & q. 2. Boffius de dote cap. 11. Allograd. conf. 95. num. 3. lib. 1. Merlin. dec. 672. Socia. reg. 10. verb. maritus. Sabell. & Castagna. verb. maritus. & verb. beneficium n. 1. seqq. De anno al. de vici. s. Carcerat. & signat. in Append. dec. 18. & 3. P. Boffius d. c. 11.*

Sed non marito putatio. *P. Boffius sup. num. 40. Nouell. de dote p. 11. nu. 18. Camp. de dote p. 3. q. 238. Cour. de sp. al. p. 2. c. 6. §. 8. nu. 26. Aug. Barbosian. c. 1. nu. 7. P. Barbosian. l. maritum nu. 43. ff. solat. marit.*

1012 De competente Doctoribus, & Advocatis causarum. Castagna sup. q. 9. Berni, de cess. bon. q. 10. q. 4. princeps. abell. resol. q. 3. n. 17. & seqq. Farinac. q. 27. & seqq. Vulpin. in succ. Farinac. q. 27. n. 2. Gratian. disc. 186. vbi Luca, Menoch. de arbit. q. 88. num. 7. seqq. Scannarol. sup. n. 38. seqq. D. Marcius consulti. q. 7. b. 3. Manjan. de caus. execut. lib. 9. abell. §. Dactil. num. 5. & in pract. §. Doctorum. n. 14. D. D. in princ. citati sup. vbi Card. Luca de credit. disc. 112.

1013 De competente Donatoribus. Castagna sup. q. 12. D. Marcius, disc. 56-57. Intul. de donat. abell. §. donatio num. 5. 2. Castagna. co. §. 5. cans. ol. ne v. sit. carcerat. lib. 1. c. 7. num. 18. & seqq. Vin. opin. 215. Tusc. lib. 2. conclus. 715. num. 3. seqq. Franch. & Luca dec. 697. 678. Bachof. in L. maritum num. 69. seqq. ff. solutio matrim. Nat. ad Rouit. de 48. Passarelli de donat. lib. 2. q. 9. Dicitur qu. 31. Quamvis creditor esset quæ pauper. Card. Luca de er. d. disc. 121. n. 14.

1014 De competente Sociis. Castagna sup. q. 13. Alex. con. 153. lib. 5. Paris. cons. 99. lib. 3. Amat. dec. 16. n. 21. Felice de societ. 31. Michalor. de fratric. p. 3. c. 53. n. 2. 3. abell. §. socius.

1015 De competente Officialibus in syndicato. Castagna sup. q. 14.

1016 De competente Fratribus, & Sororibus. Rota p. 14. rec. dec. 179. §. abell. §. fratres. num. 1. Michalor. de fratribus p. 3. c. 53. Castagna sup. q. 13. P. Bosius. d. c. 11. n. 36. seqq. Card. Luca de credit. disc. 121. n. 6. Quo ad distinctionem personalem gaudet. n. 8. Etiam quod creditus sit pauper. n. 7. Fallit si frater sit diues, quia proceditur etiam ad censuram. 10.

1017 De competente Parti spiciuali, vs est compate, & commate. Castagna sup. q. 5. ampl. 4. Bear. de inop. dab. c. 17. n. 37. seqq. Sord. de olim. p. 1. q. 78. num. 24. Amat. dec. 16. n. 4. Mascari. concl. 332. n. 11. Musa sup. Constit. Sicil. cap. 185. num. 6.

1018 De competente Vassallo, & Subfeudatario. Castagna sup. q. 5. ampl. 3. vbi idem de competente Dominis aduersus Vassallos. Affi. dec. 265. n. 104. Sord. de olim. l. 1. c. 9. 6. Camilli. Sord. in addit. ad Napod. in Consuet. Neapolit. 8. de iure dotium. fol. 128. li. B. C.

1019 De competente Fideiussori debitoris, non insolidum obligato. Scannarol. de visit. carcerat. lib. 3. c. 7. num. 54. seqq. Castagna. disc. 12. & 799. n. 53. & seqq. M. aureo de fideiuss. par. 2. sect. 9. §. 10. Rindolfin. in praxi p. 1. c. 14. n. 319. & seqq. Castagna sup. q. 4. P. Bassi de dote d. c. 11. n. fin. Vbi explicat. Sed non competit insolidum obligatio. Scannarol. sup. num. 54. seqq. Gratian. disc. 12. & 799. n. 53. seqq. vbi Luca. D. Marcius disc. 56-57.

1020 Competit filiofua. De obligat. vna cum patre, pro debito patris, etiam post mortem pa-

tris. l. 2. C. quod cum eo. Affi. dec. 308. Franch. dec. 70. 164. 186. 222. vbi Luca. Amat. dec. 16. Gracina dec. 42. Card. Luca de cred. disc. 121. n. 4. P. Bosius d. c. 11. n. 37. vbi D. Prat. Passal. de var. part. poest. lib. 2. c. 9. vbi Prat. D. Cerra dec. 438. n. 1. Compositus etiam si cum patre sit obligatus, dummodo ad patrem hereditate sit abstinuit. ibid. Verum si cum dolo sit gestus in tali obligatione, non gaudet. Giurbi dec. 43. Nouar. in prag. 3. de cess. bonar. n. 5.

Et Consuetudine Neapolit. vbi dicitur de iure dotium, maritus non habet hoc privilegium deducto ne egeat. Bosius de dote c. 11. n. 2. §. 48. & seqq. Molfi. sup. artic. C. iust. Passal. sup. n. 22.

1031 De dicto beneficio agunt Tusc. in O. concin. 44. Sord. de olim. tit. 7. quaest. 78. Ricci. collect. 227. P. Alor. de different. vtriusq. fori. verbo. cessio bonorum disc. 6. fol. 59. Rota p. 17. dec. 62. 5. p. sepe. dec. 138. n. 63. Rota p. 6. rec. dec. 231. n. 12. Gratian. dec. 130. n. 12. vbi Luca, & Scoppa; Franch. dec. 164. vbi Luca, & Admetus alij, & dec. 628. Crga in h. sed, & si quis. Insist. de action. n. 263. Gratian. disc. 660. n. 20. disc. 799. n. 12. M. Otan. de iust. c. 15. n. 65. & seqq. Merlino. dec. 886. n. 7. Passal. super totum c. 9. vbi D. Prat.

1032 De hac materia beneficii deducit ne egeat abis D. Dam. d. c. vbi etiam late Regnan. Bardos. Gonz. Gratian. disc. 122. Gastier de iuram. par. 1. cap. 17. Martini. de commiss. p. 3. c. 1. §. 1. Geoff. de effect. Cleric. off. 7. Bellent. disquis. Cleric. p. 3. tit. de Cleric. debiti. §. 2. 5. quillanti. de privileg. c. 10. Rota in praxi cerum Eccles. p. 1. ref. 156. seqq. Farinac. q. 27. n. 65. Scannarol. de visit. carcer. lib. 3. c. 9. cap. 3. Conar. var. lib. 2. c. 1. Lottier de benef. lib. 1. q. 8. d. n. 235. Barbos. in P. iur. Eccl. lib. 3. p. 6. & in d. cap. Odoard. de solat. Materat. lib. 1. ref. 41. Gebuenfian. Prax. Archiep. c. 3. Costa de cemed. subfidi. remed. 29. Regid. Roubek de immuni. Eccles. disp. 2. sect. 2. cap. vnic. §. 1. 2. Amos. de causis p. 1. lib. 7. c. 7. Zaribide obligat. Cacer. p. 19. Rota. dec. 173. 208. p. 4. & dec. 20. p. 1. Gratian. Pragm. Sicil. §. 40. & ibi allegatio. fol. 357. Cautler. de 514. P. Alor. in praxi q. 27. num. 65. & seqq.

Supra n. 529. & abbi. Egitur de solutione faciendi, & deposito, in qua moneta fieri debent, Addimus videndos Gall. de fustid. p. 10. sect. 2. & Kirzel. in Tractate monetis. A. n. de donat. tom. 1. ep. 25. Cresp. obs. 104. Di. acrum de monetis. Felsner. Garabaldum, H. llerum, T. omis. resol. amilib. 1. Tusc. lib. 1. M. Caroz. & al. ps. relatio per Fontan. in Biblioteca. §. moneta.

De Oblatis dicitur sup. n. 561. Addimus Pignat. in consulti. Rota concl. 21. 29. Tusc. lib. O. concl. 13. seqq. Card. Luca de reg. l. disc. 1. n. 126. 127. disc. 9. 58. M. de ill. disc. 21. n. 24. disc. 31. n. 11. ad Concl. T. id. disc. 34. n. 12. & alij.

F I N I S.

INDEX

EMINENTISSIMO SIGNORE.

Carlo Porpora Libraro di questa fedelissima Città supplica V.E. come desidera stampare vn'Opera nuova del Reg. Consigliere D.Biagio Altomare: *Treatatus amplissimus de Nullitatibus contrahentium, &c.* Per tanto supplica V.E. commettere la reuisione a chi meglio li parerà, e l'hauerà a gratia, vi Deus.

De mandato Eminētissimi Domini.
Dom. Canonic. D. Antonius Cangianus videat, & in scriptis referat. Die 22. Iulij 1699.
IO: ANDREAS SILIQVINVS VIC. GEN.

D. Ianuarius de Auria Can. Dep.

EMINENTISS. ET REVERENDISS. DOMINE.

I Vſu Em. Tuae Reu. libenti animo, perlegi Opus, summo studio elucubratum, cuiusculi est: *Treatatus amplissimus de Nullitatibus Contrahentium*, Dom. D. Blasij Altomari Regij Consiliarij, viri sane omni virtute praediti, maxime in legali disciplina; in eo nihil profecto inueni bonis moribus dissonum, aut fidei Orthodoxae relictans, sed maxima admiratione dignum illud existimo, vix potest complectens plurimas iuris Conclusiones, ex inima luriſprudencia eruias, & apprimè vtile iudiciali palestra se exercere optantibus: quare ad publicam vtilitatem typis mandari posse diiudico: si ita videbitur Em. Tuae. Hac die 11. Nouembris 1699.

Em. Tuae Reverendiss.

Humillimus Client.

Antonius Cangianus,

Antea suprascripta relatione Domini Canonici Remisoris, quod potest imprimi.
Imprimatur die 16. Aprilis 1700.

IO: ANDREAS SILIQVINVS VIC. GEN.

D. Ianuarius de Auria Can. Dep.

EXCELLENTISSIMO SIGNORE.

Carlo Porpora Libraro di questa fedelissima Città supplicando dice a V. E. come intende fare stampare alcune Opere Legali del Regio Consigliere Signor D. Biagio Altomare: cioè il *Treatato de Nullitatibus Contrahentium, quasi Contrahentium, Diſtrictum, Vltimarum Voluntatum, & quorundamque aliorum extrajudicialium, &c.* Supplica per tanto V.E. commettere la reuisione a chi li parerà, acciò possa ordnare le licenze, e l'hauerà a gratia, vi Deus.

Ill. Dom. Reg. Conf. D. Carolus Antonius de Rosa videat, & in scriptis referat.

GASCON REG. GVERRERO REG. BISCARDVS REG.

Ceteri Spec. Reg. impediit.

Prouisum per S.E. Neap. 6. Martij 1703.

Maffellonus.

EXCELLENTISSIME DOMINE.

I Vſu E.V. perlegi Librum, cui titulus est: *De Nullitatibus Contrahentium, quasi Contrahentium, Diſtrictum, & quorundamque aliorum extrajudicialium*, à Consiliario D. Blasio Altomare summo studio elucubratum, & vii sapidis Maris fructibus affluentem, viderem quam maxime existimavi, vt omnes iuris huiusmodi fructibus doctrinae fecunditate sui ingenij erogari frui valeant, quia nihil in eo legali iurisdictioni contrarium, typis edendum cenſeo, si ita videbitur E.V. quam Deus incolumem, & feliciter semper seruet.

Exc. Vestræ.

Humillimus Servus.

Carolus Antonius de Rosa.

Visa supradicta relatione Imprimatur, & in publicatione seruetur Regia Pragm.

GASCON REG. GVERRERO REG. BISCARDVS REG.

Prouisum per S.E. Neap. 18. Aprilis 1703.

Ceteri Spec. Reg. impediit.

Maffellonus.

Ad quæst. 43. nn. 249. vers. quod si sit legatum pro Anima fol. 135, addendum, quod ab Alex. VII. S. P. fuit proſcripta propositio illa, nn. 43.

Annus legatum pro Anima relictum non durat plusquam per decem annos. In Decreto Ann. 1666. edito. Videndus etiam Clarissim. tom. 2. contr. 143 per totam.

INDEX RERVM. ACSENTENTIARVM.

ABRASIO

datur in vilibus meliorationib; quando non datur compensatio, *quest. 45. num. 256. fol. 249.* quando non datur compensatio in vilibus meliorationis, an datur, *qn. 45. num. 348. fol. 258.*

ABSOLVTIO

à iuramento an sit necessaria quoniam à debitore, si fuit promissa solutio in pecunia, & deinde vult dare nomen debitoris, *qn. 47. num. 718. fol. 363.*

ACCEPTANS

litteras cambij si sit creditor eius, cui cambium, solui debet, potest compensare, nec tenetur ad interesse, *qn. 45. num. 228. 239. fol. 246.* litteras cambij quando non tenetur soluere, *qn. 47. num. 305. fol. 317.* diminutam solutionem sibi præiudicat, ut aliud petere non possit, *qn. 49. num. 489. fol. 336.*

ACCEPTILATIO

potest fieri simpliciter, & per Aquilianam stipulationem, & quid sit, *qn. 42. num. 123. fol. 11.* an sit contractus, vel distractus, & ad eius essentiam duo sunt consideranda, *qn. 41. num. 3. fol. 5.* nec potest fieri in diem, neq; sub conditione, *qn. 42. num. 9. fol. 12.* an sit vera solutio, *qn. 43. num. 10. ad 12. fol. 12.* per aquilianam stipulationem, & idem in transactione est, multum vitiosus, *qn. 42. num. 16. ad 20. fol. 13.* an liberet fideiussorem, an alios, *qn. 42. num. 46.* limitatur, *num. 47. ad 56. fol. 14.* fieri non potest per cedentem quando interuenit vnum ex requisitis, *l. 3. C. de nouat. qn. 42. num. 57. fol. 15.* an differat ab acceptatione in forma, *qn. 42. num. 58. fol. 15.* an tollatur per aliam acceptationem, *qn. 42. num. 59. fol. 15.* si non valet, ut talis, an in vim pacti, *qn. 42. num. 61. fol. 15.* cui simbula est, *qn. 42. num. 62. ad 64. fol. 15.* an faciat consistere dotem, *qn. 43. num. 65. ad 69. fol. 16.* an possit fieri per procuratorem, *quest. 42. num. 70. fol. 16.*

ACCEPTVM

an possit ferre, qui non habet speciale mandatum, & quod possit acceptionem ferri, *qn. 42. num. 4. ad 8. fol. 12.*

ACCOLLATARIVS

figitur ab initio contraxisse, cum debitore accollato, *qn. 41. num. 9. vers. accollatarius fol. 9.* dimittere potest creditores anteriores accollatos, & non potest soluere ei cum quo contraxit, *qn. 41. num. 93. vers. dimittere, vers. sic soluere fol. 9.* census in partem pretij rei venditæ, cuius ita ipse re non tenetur amplius ad solutionem fructus, & quid ubi accessit delegatio fauore tertij, & quando teneatur, *qn. 41. num. 92. vers. accollatarius census fol. 9.* non potest dici accessorie obligatus, ut fideiussor, sed pro principali reputandus est, & quando, immo subintrata in primam obligationem cum onere excutionis, *quest. 47. num. 173. vers. & hic accollatarius cum vers. seqq. fol. 302.*

ACCOLLATIO

simplex debiti pro alio, non extinguit hypothecas creditoris nisi concurrant requisita veræ delegationis, *qn. 41. num. 89. po. fol. 9.* facta à tertio ad fauorem debitoris census etiam concurrentibus requisitis delegationis non extinguit hypothecas, & obligationem debitoris, *qn. 41. num. 90. 91. fol. 9.* si sequatur per viam delegationis quid imponeret, *qn. 43. num. 92. vers. quid imponeret fol. 9.* simplicis crediti, differt ab accollatione census ad effectum delegationis, *qn. 41. num. 92. vers. accollatio simplicis fol. 9.* debitorum fructiferorum in partem pretij, non obligat ad fructus ultra quam rei emptæ fructus imponant, *ibid. vers. accollatio debitorum fructiferorum fol. 9.* debitorum, quæ delegantur debita, obligat emptorem ad restituendum tantumdem venditori, *ibid. vers. a collatio debitorum, q. a fol. 9.* habet vim solutionis, & succedit loco pretij, *qn. 41. num. 93. 94. fol. 9.* debiti non extinguit hypothecam, sed secundum inducit ad fauorem creditoris stante stipulatione Noratii, *qn. 47. num. 173. fol. 302.* debiti cum quietatione creditoris habet vim solutionis, & succedit loco pretij, *qn. 47. num. 173. vers. sed accollatio fol. 302.* habet vim assumptionis debiti in se, & subinerationis ad illius commodum, & incommodum, & acquirit ius creditori, nec ab ea sine creditoris consensu potest recedi, *qn. 47. fol. 303. vers. accollatio fol. 303.*

ACCOLLATOR

debitorum fructiferorum in partem pretij, an teneatur ad fructus, ultra quam rei fructus imponeret, *qn. 41. num. 92. vers. accollator debitorum fol. 9.* debitorum in partem pretij, quæ delegantur indebita, tenetur soluere tantumdem venditori, *ibid. vers. accollator debitorum fol. 9.* efficitur principalis debitor, ac si ab initio se obligasset, & non liberatur à solutione, si rem cuius causa se obligauit voluntariè dimittat, *q. 47. num. 133. vers. accollator fol. 303.*

ACQVIRENS

rem immobilem, vel incorporealem, & illam possidens per aliquod tempus, an & quando illam præterit ex statu Ferrariz, *qn. 41. num. 449. 450. ad 462. fol. 64.*

ACTIO

redhibitoria, quæ datur pro rebus mobilibus corruptilibus, & francibus præscriptibus spatio sex mensium, & currit à tempore scientiæ, vel ignorantia supinæ, *qn. 43. num. 108. vers. redhibitoria, quæ datur fol. 27.* redhibitoria agens, si non obtinuit actione quâ minoris, potest vi si sit laica annu, *q. 43. num. 108. vers. redhibitoria agens, f. 27. enil;* cum mala fide præscribitur, *q. 43. num. 108. vers. quæ actiones, f. 27.* personalis pro vinctu præscribitur decem, vel 20. annis, sic orium omnis actio personalis præscribitur 30. annis, *q. 43. num. 175. fol.*

fol. 37. pro legitima consequenda est perpetua, *qu. 43. n. 178. vers. verum, fol. 38. hypothecaria*, quanto tempore præscribitur, *qu. 43. n. 180. fol. 39. hypothecaria* quanto res hypothecata possiderit a debitore, vel hærede, de iure civili præscribitur 40. annis, sed quid de iure Canonico, *qu. 43. n. 195. fol. 40. hypothecaria* pro censu, vel alia annua præstatione quando præscribitur, *qu. 43. n. 197. vers. hypothecaria, fol. 45. conditio* nia ex lege datur pro legitima, & eius supplemento, *qu. 43. n. 390. fol. 58. perpetuatur* per litis contestationem usque ad 40. annos ad tempore cessationis à lite, *qu. 43. n. 400. ad 405. fol. 59. quando* perpetuatur, & per quos actus, *qu. 43. n. 400. 402. 403. fol. 59. petitionis hæreditatis*, & fidei commissi præscribitur 30. annis, *qu. 43. n. 416. vers. sic actio, fol. 60. fidei* regundorum videtur præscripi spatio 30. annorum, & quando, *qu. 43. n. 442. fol. 63. hypothecaria* quo tempore præscribitur, *qu. 43. n. 444. vers. sed quando, vers. sed non desunt, fol. 64. ex terminis* statuti Ferrariensis tollitur per tempus 15. annorum completum, *qu. 43. n. 471. fol. 65. vigore* statuti Ferrariensis cessat a creditore fideiussori, vel extraneo, qui ei solui non lubiacet præscriptioni statutarie, declaratur, *qu. 43. n. 498. vers. sic actio*, & vers. quod declaratur, *fol. 66. liquidationis* instrumenti contra debitorem infra quantum tempus præscribitur, & quomodo præscribitur, *qu. 43. n. 670. 671. ad 683. ubi de* præscriptione sententiarum, *fol. 77. incussionis* obligationis pænes acta, vel apocæ bancales infra quantum tempus præscribitur, ubi de literis cambii, *qu. 43. n. 687. cum sequentibus, fol. 78. iurisdic* quatio tempore præscribitur, *qu. 43. n. 707. cum sequ. fol. 80. rationum*, reddendarum inter fratres quito tempore præscribitur, *qu. 43. n. 710. fol. 81. pignoratitia* cum mala fide non præscribitur, *qu. 43. n. 104. vers. sic actio, fol. 124. intentata*, & instantia capta perpetuatur usque ad 40. annos si lit contestata, vel pro contestata habeatur, *qu. 43. n. 104. 105. 41. fol. 158. personalis* creditoris hæreditas debitoris, si sit extincta per aditionem hæreditatis, tamen non est extincta hypothecaria competens super bonis debitoris defuncti pro eius credito, *qu. 44. n. 23. fol. 175. hypothecaria* creditoris succedentis debitori an conservetur, *qu. 44. n. 21. ad 76. l. 175. & possit* an possit esse in eodem subiecto, & quando, & si non adesse inventarium, *qu. 44. n. 24. ad 34. fol. 171. creditoris* hæreditas debitoris an possit cedi, *qu. 44. n. 27. ad 34. fol. 175. hypothecaria* non censetur confusa, & extincta, in præiudicium creditorum hæreditatis, *qu. 44. n. 42. fol. 176. confusa* per aditionem hæreditatis absque inventario non potest cedi, nec transferri ad finem tuendi, *qu. 44. n. 30. ad 54. l. 176. quando* limitetur, *ibid. n. 35. cum sequ. fol. 176. hypothecaria* non censetur confusa, & extincta, in præiudicium creditorum hæreditatis, *qu. 44. n. 42. fol. 176. hypothecaria* conferens creditori in bonis illius, qui cum instituit hæredem venit in obligationem ad favorem alterius, sed cum con-

trahemur ante aditam hæreditatem, & factam confusione, *qu. 44. n. 43. fol. 176. creditoris* hæreditas debitoris in quibus casibus confunditur, *qu. 44. n. 70. 71. fol. 76. coniungitur* pedum ope exceptionis, sed ipso iure, *qu. 44. n. 72. fol. 78. empta*, & vendita an confundatur ea aditione, *qu. 44. n. 88. cum sequ. fol. 179. hypothecaria* extinguatur per aditionem quo ad creditorem, secus quo ad debitorem, *qu. 44. n. 89. fol. 180. hypothecaria* in quibus casibus extinguatur, vel confunditur si creditor succedat debitori, *qu. 44. n. 90. ad 97. fol. 180. hypothecaria* non dicitur sublatam per solutionem causam per aditionem hæreditatis, *qu. 44. n. 101. fol. 181. hypothecaria*, seu rei vendicatio non confunditur aditione, quo ad vendicationem, *qu. 44. n. 102. cum sequ. fol. 181. personalis* competens hæredi nisi confusione debitoris ea iure passivo defuncti, non eliditur exceptione, *qu. 44. n. 115. fol. 181. hypothecaria* creditoris succedentis debitori per non confessionem inventarii, an, & quando sit extincta, *qu. 44. n. 115. ad 210. fol. 212. pro* meliorationibus factis competit melioranti aduersus dominum soli meliorari, quando cessat compensatio, *qu. 45. n. 337. fol. 257. ex nudo* pacto de iure civili non datur, sed reventio, *qu. 45. n. 514. fol. 274. & obligatio* hæreditis vendita hæreditate coniungitur, quando creditores mouerunt suas acti omnes contra emptorem, *qu. 47. n. 28. fol. 293. vendita* hæreditate extinguatur contra Fiscum, successorem ipsius debitoris, idem si fuerit mortuum iudicium contra venditorem principaliter, & postea ad iudicium superuenit emptor voluntarie ad defendendum, *qu. 47. n. 28. ad 30. fol. 293. hypothecaria* non est extincta personali extincta, *qu. 47. n. 39. vers. et quod, fol. 294. limitatur*, *qu. 40. ad 47. fol. 294. aut obligatio* hæreditis vendita hæreditate an extinguatur, *qu. 47. n. 73. fol. 191. hypothecaria* quid sit, *qu. 47. n. 4. fol. 90. cedi* debet in datione insoluitum voluntaria, & in necessitaria transiit vilius absque confessione, *qu. 47. n. 614. fol. 350. primitus* quando possit exerceri in datione insoluitum, *qu. 47. n. 666. & quid* in dote, *n. 667. ad n. 671. fol. 358. noua*, vel antiqua, re euicta est exercenda, *qu. 47. n. 833. vers. et re euicta, fol. 372.*

ACTVS

gesti contra innumerabilem dicuntur rurbatiui, *qu. 43. l. 1. n. 32. fol. 138. voluntatis*, siue facultatiui qui dicuntur, *qu. 43. l. 1. n. 644. fol. 165. facultatiui*, & negatiui admittunt præscriptionem immemorabilem, *qu. 43. l. 1. n. 645. fol. 165.*

ADIECTVS

solutionis potest recipere solutionem, sed non potest nouare, aut pacisci, *qu. 47. n. 458. fol. 333.*

ADITIO

hæreditatis facta per creditorem hæredem debitoris habetur loco solutionis, *qu. 44. n. 21. fol. 175. hæreditas* debitoris non inducit extinctionem, quando postea euicta est hæreditas, *qu. 44. n. 118. fol. 182. hæreditas* non præsumitur cum sit quid

quid facti, & probari debet verè, & non per coniecturas, *qn. 44. nu. 237. 238. fol. 194. hæreditatiam præsumatur in filio, q. 44. n. 239. cum vers. frequentibus fol. 194. hæreditatis quomodo probatur, qn. 44. nu. 239. vers. probatur ex sola cum vers. frequentibus fol. 199. hæreditatis non refutat ex renunciatione, sed cessione hæreditatis defuncti non agnitæ factis ad suorem eius, qui abq. cessione accedere poterat, & quando, qn. 44. n. 239. vers. hæreditatis adit' fol. 196. hæreditatis in debitore, vel creditore an inducatur, qn. 44. nu. 239. vers. inducitur in debitor, vel inducitur in creditor, fol. 197. hæreditatis quando inducatur, qn. 44. num. 299. vers. inducitur, fol. 196. & 177.*

ADIVDICATIO

est similis dationi insolutum a Iudice facta in beneficium creditoris rei debitoris, quæ ut sit valida quid requiritur, *qn. 44. nu. 779. fol. 368. non potest fieri non citata parte, qn. 47. nu. 780. vers. adiudicatio fol. 368. quando dicitur nulla, & nec rite, nec recte procedat, & fructus imputantur in sortem, qn. 47. nu. 781. fol. 368. redditur nulla omitti forma statuit, qn. 47. nu. 780. fol. 368. est nulla non observata forma statuit, q. 47. n. 782. fol. 368. faciendæ creditoribus requirit appretium, qn. 47. nu. 791. fol. 369. quando annullatur in totum, qn. 47. nu. 796. fol. 369. facta pro maiori summa quam sit debitum in totum sit nulla, qn. 47. nu. 798. fol. 369. facta à parte extrajudicialiter valet pro parte, qn. 47. nu. 799. & rite vero fol. 370. debet fieri per verba de pigmenti, qn. 47. nu. 827. fol. 370. rei pro maiori preno quam sit debitum substatitur proportionabiliter, & residuum restituitur debitori, *quest. 47. num. 838. fol. 371. conditionalis si satisfactio sit conditionalis non transfertur dominium, nisi purificata conditione, qn. 47. nu. 841. vers. adiudicatio conditionalis f. 372. non licet creditorem à iure offendi, & quomodo fiat, qn. 47. nu. 841. & rite adiudicatio non liberat, fol. 372.**

ADMINISTRATOR

non potest præscribere, sed ex diuturnitate temporis concurrentibus coniecturis habet præsumptionem redditæ rationis, *qn. 47. sect. 1. nu. 86. fol. 160. solvens partem debiti non præiudicat principalem qn. 47. nu. 336. fol. 320.*

ADOHA

præscribitur spatium 30. annorum dummodo fuerit penita, & Vassallus negaverit si fuerit minorata eius exactio, facit presumere concessionem etiam contra Regem à Regno absente soluta tutia, & tam antiquam, licet fuisset aucta per 30. annos præsumatur sic feudum fuisse concessum cum tali adoha, *qn. 43. sect. 1. nu. 88. fol. 154. soluta Regi pro re feudali supposita si deinde reperitur res burgensatica an repetatur, qn. 43. sect. 1. nu. 489. fol. 154.*

AGNATVS

habet prælationem in venditione feudi infra annum, qui currit à die scientiæ alienationis, *qn. 43. nu. 147. fol. 30. habet prælationem in alienatione feudi facta in remotionem vsque ad 30. annos, & quid in alienatione feudi hæreditarii, qn. 43. nu. 144. ad 147. fol. 30. an habeat prælationem*

T. m. v.

in venditione officiorum, *qn. 44. nu. 153. vers. etiam in venditione, f. 131. vel cognatus in finibus hæres adeundum hæreditatem sine beneficio inuentarii an retineat actionem ad medietatem bonorum antiquorum sibi declarata à consuetudine, an vero confundatur actionem per additionem, qn. 44. nu. 217. ad 219. fol. 192.*

ALIMENTA

si sint promissa, ubi sint præstanda, *qn. 47. nu. 500. vers. ubi alimenta, fol. 378. promissa à focero & sint inimicitie orit' ubi sint præstanda, si debeat ex legato, vel ex donatione non sunt vendendæ possessiones, verum si teneantur titulo oneroso proprius vendi potest, qn. 47. nu. 999. 1000. fol. 387. sunt præstanda ex fructibus parimonii, non ex propriis, qn. 47. nu. 998. fol. 387.*

ALIVD

pro alio solui non potest, & an ex causa publica possit fieri, *qn. 47. nu. 428. fol. 320. pro alio licet non possit solui inuito creditori, tamen habetur multis modis, qn. 47. nu. 712. 713. fol. 362.*

AUIERATIO

vel augmentum cuius commodum, vel incommodum cedat, *qn. 47. nu. 472. fol. 335.*

ANNVE

præstationes factæ ab vno Monasterio alteri, præscribuntur 40. annis, *qn. 43. nu. 731. fol. 84. quomodo, & quando præscribuntur, qn. 43. nu. 807. & 809. ubi declaratur 810. & 19. fol. 95.*

APPELLATIO

à sententia mandante inuentum conficit, *q. 44. nu. 245. vers. non appellatur, fol. 204. solutionis continet liberationem, qn. 47. nu. 276. vers. solutionis appellatio, fol. 316.*

APPRÆTIVM

requiritur in adiudicatione, sed si ad sit licitatio non requiritur, *qn. 47. nu. 792. 793. fol. 369. an sit necessaria in bonis mobilibus, & an requiratur quando fit subhastatio, qn. 47. nu. 795. fol. 369. rei in subhastatione non requiri cum sola subhastatio prober præsumptio iustum pretium, qn. 47. nu. 824. 825. fol. 371.*

AQVILIANA

stipulatio quid sit, *qn. 42. nu. 14. 15. fol. 12. eius formula, ibid. nu. 15. fol. 13. an debeat exprimi, & quid operatur, qn. 42. nu. 15. 16. fol. 13. non extenditur ad incognita, ubi de transactione, c. 42. nu. 2. 22. & explicatur nu. 13. 25. ad 43. fol. 13. non iuvat quando ad sit delus, vel error, qn. 42. nu. 44. 45. fol. 4.*

ASSERTIO

hæredis quod non adsint in hæreditate, nisi tot bona defuncti sufficerent ad hoc ut transferat onus probandi contrarium in creditores, vel legatarios, *qn. 44. nu. 306. fol. 211.*

ASSENSVS

Apostolicus, & alia solemnitates requisitæ in alienatione bonorum Ecclesiæ, si adsint observantia præsumuntur, & quando, *qn. 47. f. 1. nu. 208. ad 11. fol. 131. Apostolicus requiritur non solum in omni translatione, quæ sit in alium, de ducto, vel vult dominio bonorum Eccle-*

D d d

l i z,

fac, sed etiam in cessione quam agit Ecclesia de re, vel actione sibi quaesita, sed non incorporata, *qu. 43. fol. 1. n. 216. vers. & licet fol. 132. Principis* praesumitur in fundo, & cessione solum per Principem ipsam centum annorum, *qu. 43. fol. 1. n. 259. fol. 135. Regius super fudi acquisitione requiritur in Regno in scriptis, & an sufficiens praesumptus ubi limitatur, n. 44. fol. 1. n. 401. ad 412. fol. 145. quando habetur pro imperato, qu. 43. fol. 1. n. 490. ad 493. fol. 154.*

ASSIGNATIO

nomini debitoris de sui natura translationem, dominii non importat, sed aliquando custodiam, & administrationem, secus si facta esset creditori de fructibus, & non de re principalis, & assignatio bonorum in certitudinem redditus non transferi dominium, nec possessionem, *qu. 47. n. 696. fol. 362.*

AVGVMENTVM,

vel alteratio cuius commodo, vel incommodo cedat, *qu. 47. n. 372. fol. 335.*

BARO

an possit prohibere ne vassalli accedant ad alios furnos, & Molendina, & apertas Hospitales, nisi ad suos, & sua, *qu. 43. n. 199. ad 218. fol. 41. an possit praescribere ius suum in territoriis Vniuersitatis saltem per centenariam possessionem, qu. 43. fol. 1. n. 162. fol. 135. non potest ponere collectas inter suos vassallos, & quando, qu. 43. fol. 2. n. 469. ad 475. fol. 152. an possit praescribere ne vassalli vendant sua vidualia, nisi ipso requisito, etiam habeat praescriptionem, qu. 43. fol. 1. n. 643. 2. vers. an Barones fol. 165. an possit prohibere vassallis ut solum accedant ad eius molendinum, & furnum, & quando, qu. 43. fol. 1. n. 658. ad 681. fol. 106. pro probanda praescriptione immemorabili in facularibus, quid, & quomodo debeat probare praescriptionem, qu. 43. fol. 1. n. 680. 681. fol. 168. non offensa immemorabili praescriptione in facularibus ad sit manutenendus in possessione, qu. 43. fol. 1. n. 681. n. 699. fol. 168.*

BENEFICIATVS

& Cappellanus, qui per decennium celebrauit certis diebus reuener in futurum celebrare, *qu. 43. n. 753. fol. 86.*

BENEFICIUM

Cessionis bonorum in Sicilia, quibus competat, & non potest prohiberi debitori, cum obligatione dilationis quinquennialis, secus ex statuto urbis, sed in praxi seruatur contrarium, *qu. 47. n. 883. ad 887. fol. 376. cessionis bonorum in quibus casibus competit, & quando non, qu. 47. n. 892. cum seq. fol. 376. cessionis bonorum est adeo miserabile, & privilegiatum, quod non potest renunciari etiam cum iuramento, qu. 47. n. 924. fol. 379. cessionis bonorum non censetur renunciatio per obligationem Cameralem, qu. 47. n. 925. fol. 380. cessionis bonorum competit Haebreis, qu. 47. n. 926. fol. 380. cap. Odoardus, competit Clerico, & pendente iudicio, & post sententiam, & rem iudicam, immo in executione sententiae, etiam aduersus tres sententias, qu. 47. n. 951. fol. 383. cap.*

Odoardus, extenditur etiam ad moniales, & competit etiam oblatus alicui Monasterio, qui se, & bona sua tradiderunt Monasterio, & in illis habitant, & habuit illius coloris gestam, quo regulares illius Monasterii vrunus, qu. 47. n. 955. 956. fol. 383. non habet locum in Clerico debitore pensionis, nec in Clerico coniugato, vel in Clerico debitore alicuius ipso pauperioris, qu. 47. n. 957. ad 959. fol. 383. cessionis bonorum non competit contra lincras excothorales relaxatas pro solutione expensarum re vera factarum, neque competit Clerico negotiatori, exercenti negotiationes illicitas, neque competit clerico in ipso, vel suspecto de fuga, qu. 47. n. 972. ad 975. fol. 385. deductio negeat est simile beneficio cessionis bonorum, qu. 47. n. 977. fol. 385. deductio negeat competit pluribus, qu. 47. n. 978. ad 995. fol. 385. deductio negeat est secundum legem Dei, & conceditur multis rationibus, aut ratione reuerentiae personae, aut ratione dignitatis personarum, aut ratione accidentis facti, aut ratione liber alitatis, & sic prouenit ex aequi aere, & iuris dispositione, qu. 47. n. 979. 980. fol. 385. deductio negeat conceditur ratione reuerentiae personae, Parentibus, Socris, & Patronis, & competit administratori, Curatori adultis, Advocato clementialis arbitrio compromissario, ascendentibus, & descendentibus Baronibus, & aliis, qu. 47. n. 981. fol. 385. quatenus facere potest conceditur quando conveniuntur personae ex propriis contractibus, qu. 47. n. 981. fol. 386. quatenus facere potest nihil aliud est, nisi quod debitor aliquid retineat negeat, qu. 47. n. 983. fol. 386. quatenus facere potest est beneficium miserationis, & intelligitur non ultra id quod debitor potest facere commodi, qu. 47. n. 983. fol. 386. quantum facere potest conceditur retinendo non petendo, qu. 47. n. 988. fol. 386. quantum facere potest operatur, ut debitor necessitate non habeat cedere bonis, qu. 47. n. 992. fol. 386. deductio negeat habet locum in promissione de rato non obstante statuto, qu. 47. n. 1007. fol. 387. cessionis bonorum admittitur in debito censuali iuxta formam Bullae, qu. 47. n. 1009. fol. 387. deductio negeat admittitur contra sententiam, quae transit in rem iudicatam, qu. 47. n. 1009. fol. 387. cessionis bonorum competit donatori, qui ex liberalitate ducem promissit, qu. 47. n. 1010. fol. 387. cessionis bonorum non procedit quando agitur de restitutione dotis ob viri culpam, qu. 47. n. 1015. fol. 388. deductio negeat non competit per Ingratitudinem, bannum capitale, paupertatis culpae, siue dolus, & negotiorum, & in similibus casibus, qu. 47. n. 1016. fol. 388. deductio negeat competit Parentibus Socris, & Patronis, qu. 47. n. 1017. 1018. fol. 388. deductio negeat, vel cessionis bonorum competit marito, & uxori, qu. 47. n. 1021. fol. 388. deductio negeat competit Doctoribus, & Advocatis causarum quavis creditor esset aequi pauper, qu. 47. n. 1022. 1023. fol. 389. deductio negeat competit Socijs, & Officialibus in syndicato, & fratribus, & sororibus, & quando, qu. 47. n. 1024. ad 1026. fol. 389. deductio

ne egeat competit Patri spirituali, vassallo, & feudatario, ac fideiussori debitori in solidum obligato. *qn. 47. nn. 1027. ad 1023. fol. 389.* deducto ne egeat competit filiofamilias de obligans vna cum patre, pro debito patris, etiam post mortem patris. *qn. 47. n. 1030. fol. 389.*

BONA

mobilia vsuapiuntur per triennium, immobilia decennio inter presentes, & inter absentes concurrente bona fide, & iusto titulo. *qn. 43. nn. 7. 9. fol. 19.* mobilia Ecclesiarum, an vsuapiantur iuramento. *qn. 43. nn. 8. 10. fol. 19.* patrimonialia Clericorum, an possint praescribi sicut bona laicorum, & contra illorum bona currit praescriptio. *q. 43. nn. 430. vers. sed non conceditur. fol. 62.* immobilia Rifici spatio 40. annorum praescribuntur, secus illa bona, quae sunt superioris dominij Principis, vel Civitatis. *qn. 43. nn. 777. 778. fol. 92.* Ecclesiarum translata in privatum praescribuntur spatio ordinario. *qn. 43. sect. 1. n. 222. fol. 133.* Ecclesiasticorum praescribuntur tempore prout illa laicorum, sed Clericorum, qui sunt ordinati ad ritulum patrimonij praescribuntur spatio 40. annorum. *qn. 43. sect. 1. n. 224. 225. fol. 133.* mobilia praescriptio Ecclesiarum 40. annis praescribuntur. *qn. 43. sect. 1. n. 228. 229. fol. 133.* prohibita alienari non possunt praescribi. *qn. 43. sect. 1. n. 437. fol. 149.* uia in dotem ab uxore viro confunduntur durante matrimonio cum bonis viri. *qn. 44. n. 12. fol. 174.* omnia praesentia, & futura, corporea, & incorporea inter coniuges confunduntur. *qn. 45. sect. 1. n. 11. fol. 174.* quae pro creditore deducuntur quomodo estimari debeatur pro haerede. *qn. 44. n. 63. cum seqq. fol. 178.* inuecta, & illata possunt reineri, etiam pro alio creditore, quam pro mercede. *qn. 45. n. 517. fol. 274.* adiudicata quando debeant restitui, vna cum fructibus licet sint consumpti, & in forem impulerunt, & quando non procedat. *qn. 47. n. 799. fol. 369.* debitoris facta cessione venduntur depurato Curatore, sed ante illorum distractionem possunt a debitore recuperari si iussit creditoribus. *qn. 47. n. 890. fol. 376.* dimissa marito, vi viuae non possunt alienari. *qn. 47. n. 1005. fol. 387.* danda sunt creditoribus insolutum relictum alimentis debitoris. *qn. 47. n. 1006. fol. 387.*

BONA FAMA

specialiter est articulanda, & probanda pro praescriptione immemorali in facultatiis. *qn. 43. sect. 1. n. 676. 677. cum seqq. fol. 168.*

BONA FIDES

in tractatu praescriptionis qualiter accipitur. *qn. 43. n. 98. fol. 123.* necessario requiritur in praescriptione servitutum, & rerum incorporalium. *qn. 43. sect. 1. n. 99. fol. 123.* omni tempore vsq. ad completam praescriptionem est necessaria. *qn. 43. sect. 1. n. 102. 103. fol. 123.* praesumitur nisi conuenerit probetur. *qn. 43. sect. 1. n. 121. vers. sic praesumitur. vers. nisi fol. 125.* an requiratur in acquirendis fructibus. *qn. 43. sect. 1. n. 125. vers. in acquirendis. cum vers. seqq. fol. 126.* in praescriptione deduci debet, sed non de necessitate quando probetur. *qn. 43. sect. 1. n. 134. fol. 126.* an sit necessaria in

praescriptione temporis immemorialis, & an precise allegari possit in alijs praescriptionibus. *qn. 43. sect. 1. n. 135. 136. fol. 126.* praesumitur in praescriptione centenaria. *qn. 43. sect. 1. n. 203. fol. 131.* requiritur in principio in praescriptione. *qn. 43. sect. 1. n. 208. vers. sed bona fides fol. 136.* requiritur in praescriptione immemorabili. *qn. 43. sect. 1. n. 295. fol. 137.* quando adesse dicatur, vi deur compensatio, cum se ipso. *qn. 45. n. 217. fol. 245.* requiritur vi deur compensatio, cum se ipso. *qn. 41. n. 21. fol. 245.*

BVLLA

Vrbani VIII. non comprehendit census impositos per Iacos aniequam bona transierint ad Ecclesiam, nec extenditur ad vniuersum orbem, nec in Regno Poloniae, nec etiam comprehendit causas antea per sententias terminatas, vnde sufficit anni 30. nec comprehendit casum, quo vna Ecclesia alteri alienat Ecclesiae. *qn. 43. sect. 1. n. 237. ad 240. fol. 134.*

CADAVER

Alphonso I. fuit Deposuit in Ecclesia S. Domini Maioris huius Civitatis, deinde fuit translatum in Hispaniam ad requisitionem D. Petri de Aragonia eius gentilis. *q. 43. sect. 1. n. 590. fol. 161.* est res Religiosa, & Sacra, & vii talis non est in commercio nostro, & non potest praescribi. *qn. 43. sect. 1. n. 591. fol. 161.* irradium loco depositi in Ecclesia semper transportari potest. *qn. 43. sect. 1. n. 593. fol. 161.*

CALCVLATA RATIO

pro coniectura solutionis virtutis. *l. p. o. n. l. a. ff. de probat. quoniam fieri debeat. qn. 47. n. 33. & vers. qn. ad calculatam rationem fol. 3. p. 320.* tunc dicitur quando sunt creditores ad inuicem, & amborum creditorum, & debitorum sit calculatio alias non. *qn. 47. n. 330. & vers. scilicet. fol. 320.*

CAPPELLANVS

seu Beneficiarius, qui per decem nium celebravit certis diebus ienetur in futurum celebrare. *q. 43. n. 753. fol. 86.*

CAVSA

continua, quae nam sit. *qn. 43. n. 230. fol. 45.* & quae nam sit discontinua. *ibid. n. 231. fol. 45.* continua, & discontinua in seruitute, quae requirunt habere debent. *qn. 43. n. 232. cum seqq. fol. 45.* cessio bonorum est inappealabilis. *qn. 47. n. 824. fol. 376.* cessio bonorum Romae debet expediri saltem infra tres menses. *quasi. 47. n. 939. fol. 381.*

CEDENS

non liberatur in nomine debitoris cesso delegatum, vel in solutum dato favore dotis si fuerit celtum. *qn. 41. n. 65. 66. fol. 7.* si succedat cello, aut cessionario an confundat actiones. *qn. 44. n. 85. fol. 179.* quando non liberatur. *qn. 47. n. 634. fol. 351.* nomen debitoris in quibus casibus ienetur. *qn. 47. n. 636. ad 639. fol. 353.* nomen debitori si promissum illud facere verum, & bonum copulatione, tunc ienetur praestare illud efficaciter obligatum, & soluendo esse. *qn. 47. n. 640. 641. fol. 353.* an ienetur de euictione si detur nomen de-

bitoris insolutum cum clausula tale quale cum pacto, quod ipse de euctione non teneat, *qn. 47. nn. 643. fol. 354.* bonis non potest exercere actiones cessas, *qn. 47. nn. 866. fol. 374.* bonis non potest exercere actiones pro recuperandis creditis contra debuitores, *qn. 47. nn. 866. vers. sedens fol. 274.* bona per testatorem alienari prohibita potest retinere usufructum illorum, *qn. 47. nn. 923. fol. 379.* bonis debet portare aliquid signum in aliquibus partibus, *qn. 47. nn. 927. vers. Ferraria, cum vers. 99. fol. 380.* bonis, qui suspectus est de occupatione bonorum potest a iudice torqueri, *qn. 47. nn. 934. fol. 381.*

CEDVLA

bancaria habet vim solutionis, nam habetur pro solvente, etiam depositaria apud Notarium, *qn. 47. nn. 532. fol. 341.*

CENSUS,

ac canon est impræscriptibile, & non præscribitur si primus emphyteuta subemphyteuticam rem emphyteuticam sibi referavit, *qn. 43. nn. 431. 432. fol. 62.* præscribitur 30. annis, sed si ad finem hypothea per 40. *qn. 43. nn. 447. vers. census, fol. 64.* in dubio an sit censuarius, vel emphyteuticus, & debitus Ecclesie quomodo sit censuarius, *qn. 43. nn. 717. fol. 81.* probatur ex diuturna solutione abique instrumentis, & quando procedat, *qn. 43. nn. 740. vers. census, nn. 741. ad 767. fol. 85.* extinguitur si usufructuarius consentiat alienationi rei super qua est constitutus usufructus, vel si consentiat in funi alienatione, vel euctio fundo, *qn. 47. nn. 23. fol. 292.* in quibus casibus extinguatur, & quando reuocatur, *qn. 47. nn. 33. cum seq. fol. 293.* in iure census, vel habeat in iure principum nullo temporis cursu, etiam immemorabili potest conuincari, neque præscribi, *qn. 43. nn. 796. fol. 94.* extinctio quando fit succedens iuxta valorem monetæ currentis, non autem de tempore impositionis, *qn. 47. nn. 775. fol. 335.* extinguatur si domino census, datur a debitoribus census insoluitum pro eo, bona stabilia, scilicet si dominus census a qua rationabili causa contradicat, *qn. 47. nn. 751. vers. census extinguatur, fol. 367.* an dicatur extinctus si dominus census recipiat bona censuaria insoluita pro debito census, si bona illa postea euincantur, *qn. 47. nn. 751. vers. si dom. nri, fol. 367.*

CESSION IVIS

succedens cedenti an confundat actiones, *qn. 44. nn. 86. fol. 179.* Ecclesie hæresis, vel pater causæ non confectio inuentario an teneatur ultra vires hæreditarias, *qn. 44. nn. 258. vers. an cessio naria, fol. 206.* an possit compensare debitum sibi cessum contra creditorem suum, *qn. 45. nn. 176. fol. 240.* mediante datione insoluitum, cum amplissima iurum cessione acquirit omnes vitales actiones, *qn. 47. nn. 636.*

CESSIO

differit a delegatione, sed mandato, *qn. 41. nn. 56. ad 59. fol. 7.* an habeat vim delegationis, & insoluitum dationis, & solutionis, *qn. 41. nn. 64. fol. 7.* fit inuito, & ignorante debitore, secus vero delegatio, *qn. 41. nn. 67. fol. 7.* bonorum facta a de-

bitore conuenit cum datione insoluitum, & am extinguitur debitum, *qn. 47. nn. 842. fol. 372.* bonorum quantum potest fieri, & quando non, *qn. 47. nn. 843. ad 940. fol. 372.* ignorantia potest reuerari ut abeat, *qn. 47. nn. 849. fol. 372.* bonorum est remedium. siue beneficium debitoris pro casibus euitandis succedendum, *qn. 47. nn. 850. fol. 372.* ignorantia bonorum non fit nisi debitor sit carceratus, *qn. 47. nn. 852. fol. 372.* bonorum a quolibet fieri potest, *qn. 47. nn. 854. fol. 373.* bonorum non conuenit dationibus, *qn. 47. nn. 857. vers. sic non conuenit, fn. 373.* cessio bonorum ex quibus causis potest aliquibus conuenire, *qn. 47. nn. 858. 859. cum se. 4. fol. 373.* bonorum non potest opponi si inopia pecuniarum post sententiam, & competit contra eque pauperem, *qn. 47. nn. 861. 862. fol. 373.* bonorum potest fieri duplici modo, & facta per debitorem dominum, & quæritur creditoribus, non admittitur pecuniarum, *qn. 47. nn. 863. ad 865. fol. 373.* bonorum an impediat ius ing. etiam, *qn. 47. nn. 866. fol. 364.* bonorum non admittitur in debitore fieri, si debitor procederet ex delicto, vel quib. *qn. 47. nn. 866. fol. 374.* bonorum competit dationi fieri ex debito proveniente non ex delicto, *qn. 47. nn. 869. vers. quod de com. etas, fol. 374.* non competit debitori fieri si debitum ex delicto, etiam in pecunia, quæ applicatur parti, *qn. 47. nn. 869. vers. si de com. etas, fol. 374.* bonorum non competit debitori fieri ex delicto in credito, sed etiam in mercedibus etiam non competit in affectibus gabellarum publicarum, *qn. 47. nn. 869. vers. quod de com. etas, cum seq. fol. 374.* bonorum an admittatur quo ad pecuniam pecuniarum applicandam parti officinarum, *qn. 47. nn. 70. fol. 375.* bonorum non admittitur contra creditores Neapolitanos pro ex filius, pensionibus domorum, & conuictibus etiam terrarum, aut terrarum, *qn. 47. nn. 871. fol. 377.* bonorum non competit contra Civitatem Neapolitanam ex causis affectibus gabellarum, *qn. 47. ad 32. fol. 375.* in Civitate Neapulis non potest peti infra annis a die contracti debiti, sed si debitor sit antiquum si sit infra annum renouatum potest peti, *qn. 47. nn. 877. fol. 375.* bonorum non competit illi, qui sciens non esse soluendum expressè contra cum assertionem se esse soluendum, neque competit decoctis, & falsis per dolum, & fraudem, neque competit quando quis est factus non soluendum, proponendo creditores posteriores anterioribus, nec etiam competit debitori cum dolo, & impotenti, nec debitori, qui bona sua luxuriose viuendo illa consumpsit, sed si sine culpa inops factus est, & non competit illi, qui negavit debitum, *qn. 47. nn. 892. ad 894. fol. 376.* bonorum competit fideliisuri de into carcere si carceratus fugiatur, *qn. 47. nn. 895. fol. 377.* bonorum an competit marito, & in quibus casibus, *qn. 47. nn. 895. vers. maritus cum vers. seq. fol. 377.* bonorum non competit debitori facti quando potest præcise adimplere, *qn. 47. nn. 896. fol. 377.* bonorum potest euitari per dationem insoluitum creditori, *qn. 47. nn. 895. vers. cessio bonorum, fol. 377.* bonorum quibus personis non

nō competat, *q. 47. n. 895. vers. nec debitoribus, cum*
seqq. n. 897. ad q. 6. cum seqq. fol. 377. bonorum.
 est remedium subsidium, *q. 47. n. 910. f. 379.*
 non admittitur pro debitis contractus infra an-
 num à die interpositi decreti cessionis bonorum
 in Regno nostro, & in Sicilia, *q. 47. n. 911. fol.*
379. bonorum apud Salones nō liberat carcera-
tos à carceribus, & in Civitate Ferrarie non cope-
nit rursus, vel opera rustica exercitibus, q. 47.
num. 913. 914. fol. 379. bonorum operatur quod
perimit obligationem civilem, & naturalem, &
nocet creditoribus, qui postea superveniunt, q.
47. n. 911. 912. fol. 379. bonorum non compet
obligatus in forma Camere, nec contra debitum
iuratum, sed cautela est vi possit competi ibid.
q. 47. n. 896. vers. quod non, cum vers. seqq. fol.
377. bonorum quomodo sit per ignobiles, & quo-
modo per nobiles in hac Civitate Neapolis, q.
47. n. 928. fol. 382. bonorum in aliis Mundi par-
tibus sit aliis modis, q. 47. n. 929. fol. 382. bono-
rum quomodo debet fieri, & quid in statu Ec-
clesiastico, & in aliis Mundi partibus, q. 47. n.
930. ad 933. fol. 381. bonorum potest expleri in
omnibus Tribunalibus, & Curis Regni, sed so-
lum in M. C. V. vel Regis Audiensis cui remit-
tuntur memorialia à Protege, sed in Curis Ba-
ronalibus, quæ non possunt procedere in hoc ca-
su debent obtinere rescriptum Collateralis Con-
silii, q. 47. n. 935. 936. fol. 381. ut possit fieri in
M. C. debet obtineri rescriptum Collat. Conf. q.
47. n. 936. vers. sunt cessio, fol. 381. quibus perso-
nis non competat, q. 47. n. 937. fol. 381.

CITATIO

interrumpit prescriptionem, & sufficit, ad inter-
 rupcendam prescriptionem 30. vel 40. annorum.
 interruptio prescriptionem debet esse clara, &
 specialis, non generalis, & obcura non inter-
 rumpit, *q. 43. sect. 1. num. 525. vers. citatione, cum*
seqq. fol. 157. cui legitime facta, non interrumpit
 prescriptionem si causa est precepta culpa actoris,
q. 43. sect. 1. n. 526. vers. scilicet fol. 157. sola
 quamvis iudicialis interrumpit prescriptionem
 sed non perpetuat actionem, *q. 43. sect. 1. n. 542.*
fol. 158. interrumpit prescriptionem viæ execu-
tiæ, & illam perpetuat per annos 40. q. 43. sect.
1. n. 545. fol. 158. nulla, interrumpit prescriptionem
q. 43. sect. 1. n. 546. in fine n. 547. fol. 158.
 sola interrumpit prescriptionem iuris pascendi,
q. 43. sect. 1. n. 557. fol. 159. in confessione inven-
 tarii fieri debet iam creditoribus, quam legata-
 riis, & fideicommissariis, cum aliis interesse ha-
 bentibus, & si certis sint personaliter si incerti per
 proclama ad intercedendum, etiam si sint perso-
 næ Ecclesiasticæ, sed non sufficit enari Monia-
 les, sed Abadissa, & procuratores monasterii, *q.*
44. n. 245. vers. citentur vers. sub q. 44. fol. 201. quod
ad personas Ecclesiasticas in confessione inven-
tarii debet fieri per Iudicem Ecclesiasticum, non
laicum, q. 44. n. 245. vers. sed quod fol. 201. in
confessione invenarii, ut fieri debeat creditori-
bus quod requiritur, q. 44. n. 245. vers. ad effectum,
fol. 203. quæ est facta debitoris ad recipiendum,

Tom. V.

debet fieri in loco debito alias est nulla, *q. 47.*
n. 499. vers. sic debitor, fol. 337.

CLAVSULA

rescitis expensis non admittit oblationem *q. 47.*
n. 588. fol. 347.

CLERICVS

non obstante, quod intra tempus per *prog. 6. f. 4.*
de litteris Camby, præsumum non fecerit debitas
 protestationes habet regressum contra scribentem
 quia non comprehenditur, *in d. prag. q. 41. n. 50.*
fol. 6. vnus potest contra alium, in aliena Diocesi,
vel Parochia præscribere decimas per annos
40. cum titulo, vel tempore immemoriali q.
43. sect. 1. n. 624. fol. 163. hæres, an teneatur vltra
vires hereditarias, q. 44. n. 258. fol. 206. non
teneatur pro debito cedere bonis ad euandus car-
ceres, cum gaudeat beneficio, siue privilegio,
cap. Odoardus in d. de solut., non est carcerandus,
q. 47. n. 941. fol. 381. debet habere tot bona insu-
ctu quot sufficiant pro sustentatione ad vitam, &
non teneatur capere alimenta à manu creditoris,
sed sunt assignanda ex suis bonis, q. 47. n. 941.
vers. & illi debent, vers. quæ alimenta, fol. 382. pen-
dente discussione, an debeat admitti, ad benefi-
cium, cap. Odoardus, interim non est carcerandus,
q. 47. n. 941. fol. 382. gaudet beneficio, cap.
Odoardus, quævis esset obligatus cum iuramen-
te integre solvere, sed contra ibidem, q. 37. n. 944.
fol. 382. prout i. consue. gaudet beneficio, cap.
Odoardus, q. 47. n. 944. fol. 382. obligatus in forma
Camere, & gaudeat beneficio, cap. Odoardus, &
quid in Curia Romana, q. 47. n. 946. & vers.
quæ tollitur, fol. 383. quamvis in specie renun-
ciasset, cap. Odoardus, & promississet non allegare
 etiam gaudet eius privilegio, quamvis debitum
 esset bullare, vel esset deum gabeliarum, *q.*
47. n. 947. ad 949. fol. 383. si scilicet fuit admittus
 ad beneficium, *cap. Odoardus, iterum debet admitti.*
q. 47. n. 950. fol. 383. si esset excommunicatus
 etiam gaudet beneficio, *cap. Odoardus, vel esset*
 debitor ex causa delicti, vel quasi, *q. 47. n. 952.*
953. fol. 383. ex aliqua arte, vel artificio se
 possit sustentare non gaudet, *q. 47. n. 954. fol.*
383. debitor ex causa pensionis non gaudet benefi-
cio, cap. Odoardus, nec clericus coniugatus, vel
 clericus debitor alicuius ipsi pauperioris, &
 quando, *q. 47. n. 957. ad 959. fol. 383. negans de-*
 bitum an gaudet beneficio, *cap. Odoardus, q.*
47. n. 960. fol. 383. 961. post quam fuit admittus
 ad beneficium, *cap. Odoardus, effectus fuerit lai-*
 cus si à creditoribus conveniatur coram Iudice
 laico poterit opponere da beneficio predicto ob-
 tentio, *q. 47. n. 962. fol. 384. non gaudet benefi-*
 cio, *cap. Odoardus, si sit debitor ex causa deposti*
 ti penes se facti *q. 47. n. 963. fol. 384. dolosus*
 non gaudet beneficio, *cap. Odoardus, & quando,*
q. 47. n. 964. fol. 384. qui suscepit habitum post
 conventionem ad solvendum, *q. 47. n. 965. fol.*
384. si esset talis effectus post contraxit debita,
 in fraudem creditorum, maxime si clericus per-
 venisset post quam fuit carceratus, aut etiam ad
 ipsorum creditorum, *q. 47. n. 965. fol. 384.*

E e e

con.

rum hypothecariorum creditoris, et an fiat contra patrimonium decocti, *qu. 45. num. 51. 54. ad 75. et infra 240. fol. 227.* admittitur si creditor moratorius à Principe reportasset, *qu. 45. n. 76. fol. 229.* et fiat ipso iure, vel debeat opponi, *qu. 45. n. 77. 78. ad 81. fol. 229.* datur non præcedente opposi-
tione, si ad sit equitas, vel per errorem sit omnia, *qu. 45. n. 80. fol. 229.* non fit ipso iure, sed debet opponi ab homine, et si habet locum ab eo tem-
pore, quo partes voluerunt, *qu. 45. n. 81. fol. 230.* in censu non admittitur ipso iure, sed solum
facta oppositione, *qu. 45. num. 82. cum seqq. fol. 230.* est exceptio, non actio, et defensio, *qu. 45. num. 83. ad 86. fol. 230.* in mercatoribus fit absque
oppositione, *qu. 45. n. 86. vers. in mercatoribus, fol. 230.* ad evitandum moram, vel penam, an
fit ipso iure ante oppositionem, *qu. 45. n. 87. 88. fol. 230.* in pensione hereditatis non fit ipso iure,
qu. 45. n. 89. fol. 230. fit ipso iure ad quietan-
dam caducitatem, et quando, *qu. 45. n. 90. fol. 230.*
quando fit ipso iure non obstat replicatio partis,
qu. 45. n. 91. fol. 231. meliorationis cum deteriora-
tione in re emphiteutica, vel feudali ad effe-
ctum evitandi caducitatem ex capite deteriora-
tionis, *qu. 45. n. 92. vers. admittitur compensatio, fol. 231.* semper fit ipso iure statim accepti hinc
inde debet, *qu. 45. n. 93. fol. 231.* expensarum, alimen-
torum, et operibus præstitis fit ipso iure, vel in
expensis factis gratia fructuum, et in expen-
sis factis in eruditione pueri, vel in liberatio-
ne pignoris, *qu. 45. n. 94. ad 97. fol. 231.* admitti-
tur ipso iure quando interesse debetur ex con-
ditione, vel promissione, vel ubi par est con-
ditio creditorum in expensis factis in dote, et in
quibus alijs causis fit ipso iure, *qu. 45. n. 98. fol. 231.*
admittitur in omnibus actionibus etiam bonæ
fidei, quam stricti iuris, *qu. 45. n. 99. fol. 231.*
ut datur cum se ipso, requiritur bona fides, *qu. 45. n. 100. fol. 231.* post oppositionem ipso iure
extinguitur debitum autemque sententia feratur,
qu. 45. n. 101. fol. 231. quæ fit à lege ipso iure
non habet oppugnationem, secus illa, quæ fit
per oppositionem partis, et quid fauere minoris,
qu. 45. n. 102. ad 104. fol. 231. fauere minoris, ac
debitoris inducitur ex quocumque facto, *qu. 45. n. 103. 104. fol. 231.* licet fiat ipso iure tamen
debet opponi, ut de ea iudici constet per modum
denunciationis, *qu. 45. n. 105. fol. 231.* pretij de-
biti per emptorem an censetur facta ipso iure si
ante emptionem acquisitæ creditæ contra cre-
ditorem, *qu. 45. num. 107. fol. 231.* admittitur effe-
ctus pignoris apud creditorem quando ab eo
distrahi possit, *qu. 45. n. 108. fol. 231.* fit ipso iure
ex fructibus perceptis à pignore cum viuis, *qu. 45. n. 109. fol. 231.* quando non datur in pigno-
re, *qu. 45. n. 109. vers. sed compensatio, fol. 202.* in-
trat ipso iure in venditione nulla, si emptor fru-
ctus percepit cum interesse, *qu. 45. num. 110. fol. 231.* fit inter expensas, et fructus pro colli-
gendis fructibus, *qu. 45. num. 110. vers. compensa-
tur expensa, fol. 231.* fit ubi agitur sola facti veri-
tate inspecta, *qu. 45. num. 111. fol. 231.* et fructuum

interesse, et meliorationibus, si non tamen cum
sotte, *qu. 45. num. 112. fol. 231.* fit interesse cum
interesse, viuis cum viuis, *qu. 45. num. 113. fol. 231.* est introducta ex æquitate, et qua-
re, *quæst. 45. num. 114. fol. 231.* prodest etiam
conuictio, *quæst. 45. num. 116. 117. 118. fol. 232.*
quando non admittitur habet locum retento,
qu. 45. num. 118. vers. et fol. 232. non obicitur
agenti remedio restitutionis in integrum, *quæst. 41. n. 119. fol. 232.* admittitur contra Ecclesiam,
quæ dicitur mater æquitatis, sed retardatur con-
tra eam executio idè in Prælatu agente occasione
fructuum suæ Ecclesiæ, secus si sit debitum,
Prælati agentis, *qu. 45. n. 122. fol. 232.* non admit-
titur contra Ecclesiam in distributionibus in sub-
solvendum necessitatem pauperum, sicut in Sa-
cerdote petente decimas, *qu. 45. n. 123. 124. fol. 232.* compenit excommunicato, & bannito, *qu. 45. n. 125. fol. 232.* opponitur contra venditorem,
agentem ad pretium rei venditæ, sed secus in Fi-
sco venditore, *qu. 45. n. 128. fol. 232.* debet esse
liquida, & clara, nam non admittitur de liquido,
ad non liquidum, *qu. 45. n. 131. fol. 233.* non da-
tur in iniuriæ incerto decide do per ludicium,
contra mulierem creditricem suarum dotium in
bonis mariti defuncti, licet esset Tutrix filiorum,
& deberet reddere computa, sed si eredium con-
tra mulierem esset liquidum datur compensatio,
*qu. 45. n. 131. vers. eo interesse, vers. sic contra mu-
lierem, vers. verum, fol. 233.* in quibus partibus or-
bis de liquido, ad illiquidum admittitur, & in quib-
us non erit, in Gallia non admittitur, absque rescri-
pto Principis, *qu. 45. n. 132. vers. compensatio, cum
vers. seqq. fol. 134.* in quibus casibus admittitur de
liquido, ad illiquidum, *qu. 45. num. 132. vers. admitti-
tur etiam, et num. 132. 133. fol. 134.* fit de æqui-
tate, & sic in iudicio ordinario crediti experibilis
admittitur, cum debito executio, *qu. 45. n. 134. fol. 134.* facta liquidatione, & ipso iure resoluta,
& retrahitur nō à die liquidationis, sed à die quo
cepit debere, nisi creditum alterius esset liquidum
per sententiam transactam in rem iudicariam, *qu. 45. n. 132. fol. 134.* potest opponi, quando creditū
est liquidum non tantum post sententiam, & litem
compulsorias, sed etiam post factam execu-
tionem, *quæst. 45. num. 135. fol. 134.* & potest oppo-
ni coram Arbitro, & coram iudice delegato, &
non potest opponi in secunda instantia, & in exe-
cutione, *qu. 45. num. 135. vers. et coram Arbitro, et
coram iudice delegato, fol. 135.* opposita contra sen-
tentiam, & non esset liquida, & clara non impè-
dit sententiam, *qu. 45. num. 137. fol. 135.* admittitur
quando creditum est liquidum pro rara, *qu. 47. num. 137. vers. sic compensatio, fol. 235.* admittitur de
summa illiquida ex tacto, culpa, & recalculatione
negantis compensationem, & quando non im-
pedit executionem, *qu. 45. n. 138. et vers. nec re-
trahitur, fol. 235.* admittitur etiam stante clausula
pari iudicio, & ut admittatur necesse est, ut
eredium sit impu-
da condicione, sive in iudicio, & ut habeat locum
requirit debitum tempore compensandi verum,
&

& exigibile, *qn. 45. num. 139. ad 144. fol. 235.* de incertis non datur, & in debitis alternatiuis, *qn. 45. num. 145. & vers. sic non datur. fol. 235.* vi habeat locum debitum debet existere tempore compensandi *qn. 45. num. 146. 147. fol. 236.* non admittitur contra actionem ad exhibendum, nec datur in spolio, *qn. 45. num. 148. 149. fol. 236.* datur ad euandam poenam spoli, *qn. 45. num. 150. fol. 236.* non datur in credito prius existente tempore obligationis, *qn. 45. num. 151. fol. 236.* non fit quando sententia est lata vigore instrumenti censualis, *q. 45. num. 152. fol. 236.* fit in debito, quod peti non potest, *qn. 45. num. 153. fol. 236.* fundatur super requitate, *qn. 45. num. 154. fol. 236.* non potest opponi post terminum susceptum ad soluendum, *q. 45. num. 155. fol. 236.* operatur quod debitum fideiatur, *quæst. 45. num. 156. fol. 235.* admittitur si credita perueniant ex eadem ratione, *qn. 45. num. 157. fol. 236.* admittitur in extinctione census, & an fiat cum sorte principali census, *qn. 45. num. 158. 159. fol. 237.* procedit respectu census vitalitii, & datur pro fructibus, *qn. 45. num. 159. vers. p. edit. & vers. sed pro fructibus fol. 237.* admittitur in censu si sit ad voluntatem, iam creditoris, quam debitoris pro rata pecunie, & impedit cursum viarum, *qn. 45. num. 159. vers. si redimitur fol. 237.* directe prohibita non videtur per indirectum prohibita, *quæst. 45. num. 160. fol. 237.* admittitur prohibita omni exceptione per statutum præter illam solutionis, & sic non censetur reiecta à statuto, excludentibus omnes exceptiones, sed contra, *q. 45. num. 160. fol. 237.* vi admittitur debenti esse in specie debita, quantitatiua, & eiusdem partii, summa, *qn. 45. num. 163. fol. 238.* an admittitur in minore quantitate, *qn. 45. num. 163. vers. sed quando, fol. 238.* quando non fit, *q. 45. num. 164. fol. 238.* potest opponi contra cessionarium, vel alium legatorem, successorem, *qn. 45. num. 165. fol. 238.* quæ obstat cedenti, potest obici cessionario, & quando procedat, *q. 45. num. 166. 167. fol. 239.* quæ cedenti obstat nullo etiam cessionario limitatur, *qn. 45. num. 168. ad 177. fol. 239.* quæ opponi potest per principalem debitorem, potest etiam opponi per illum fideiussorem, *qn. 45. num. 178. fol. 240.* non admittitur in debito iurato, & quando, & quid si agatur inter mercatores, vel si agitur de bono, & æquo, *qn. 45. num. 179. fol. 240.* non fit de credito iurato ad creditum non iuratum, sed secus cum iurato, & iurato, *qn. 45. num. 179. vers. quod non fiat cum vers. seqq. fol. 241.* non admittitur in deposito, & commodato, etiam si creditum esset clarum, sicut non admittitur in deposito vero, nec confessionario, sed secus si depositum esset fictum, & non verum, sed evidenter confessionarium, & quando admittitur in deposito, & in commodato, *qn. 45. num. 180. fol. 242.* non opponitur agenti remedio recuperandi, *qn. 45. num. 182. fol. 242.* non fit cum credito cum mala fide procurato, vel cum debito litigioso, quod de facili non possit liquidari, vel de debito cum scriptura privata, cum debito, cum scriptura publica, *qn. 45. num. 185. 186. 187. fol. 242.* crediti fit cum fructibus ex re à creditore perceptis

in annis singulis, aut mensibus, eo magis si contractus est nullus, *qn. 45. num. 189. fol. 243.* non admittitur in acceptis, *qn. 45. num. 190. fol. 243.* non habet locum, ubi non habet locum reconuenio, *qn. 45. num. 191. fol. 243.* de specie ad speciem, siue de specie ad quantitatem non admittitur, & quando sic, *qn. 45. num. 192. fol. 243.* nec fit de specie ad quantitatem, etiam in ultimis voluntatibus, & quando contra admittitur, *qn. 45. num. 192. vers. nec comp. folio xxm vers. quod admittatur fol. 243.* non admittitur in casibus, qui dilationem non patiuntur, vel in causa executionis subditi characterizationis impossibili ratione alimentorum, *qn. 45. num. 193. ad 196. fol. 243.* quando non datur in retractu, *qn. 45. num. 197. fol. 244.* datur etiam in debito voluntario concurrentibus conditijs, *qn. 45. num. 198. fol. 244.* an fieri possit de debitis ex iustitia cum donis, vel obsequijs gratuitis, *qn. 45. num. 199. fol. 244.* fit cum credito, & debito ex eadem causa, *qn. 45. num. 202. fol. 244.* admittitur in iudicio Saluiani, *qn. 45. num. 202. fol. 244.* an admittitur in debito naturali tantum, vel civili tantum, vel naturalis, & civili simul non producentibus actionem efficacem, *qn. 45. num. 203. fol. 244.* non admittitur in illo qui tenetur ad factum, nisi sit receptum ad interesse, *qn. 45. num. 204. fol. 244.* an admittitur in legitima, *qn. 45. num. 205. fol. 244.* non habet locum in debito soluto, *qn. 45. num. 206. fol. 244.* potest opponi contra instrumentum dotale, & quando, *qn. 45. num. 207. 208. fol. 244.* non potest opponi in legato donis, *qn. 45. num. 209. fol. 245.* non admittitur, ubi non admittitur solutio, nec de re mea ad alteram rem meam, *qn. 45. num. 210. 211. fol. 245.* videtur cum se ipso requirunt bona fides, & quando illa ad esse dicatur, *qn. 45. num. 212. 213. fol. 245.* an sit facienda, quando debitor legat, aut donat suo creditori, *qn. 45. num. 214. fol. 245.* quando patet solutio in legato facto à debitore creditori, *qn. 45. num. 215. 216. & probatur ex coniecturis num. 217. fol. 245.* donec legat in testamento, quando censetur fit, et si pater dote in vita, *qn. 45. num. 218. 219. 220. fol. 245.* an censatur facta cum lucro dotali per legatum factum per uxorem, *qn. 45. num. 221. fol. 245.* an dicatur facta à legante, vel donante filio, sui creditoris, *qn. 45. num. 215. fol. 245.* præsumitur si summa legata est eadem, ac debita, vel est eadem causa, debendi ac legandi, & quomodo probetur, *qn. 45. num. 226. 227. fol. 245.* an præsumatur si testator legat rem ipsam obligatam creditori suo, *qn. 45. num. 227. vers. si test. fol. 245.* non dicitur facta per legatum uxori factum per maritum pro dote debita, *qn. 45. num. 229. fol. 245.* quando deur, in dote, *qn. 45. num. 222. vers. fol. 245.* fit in quocumque loco, *qn. 45. num. 223. fol. 246.* quando fit cum legato, & debito, *qn. 45. num. 222. fol. 246.* potest opponi ad commodum vnius ex debitoribus, quando creditor est, etiam delictor, & conueniatur à suo debitore, *qn. 45. num. 224. vers. & potest, fol. 246.* inducitur per contrapositionem partiarum, quando parua contrapositione se habet inter solutionis, *qn. 45. num. 225. fol. 246.* quæ inducitur ex partiarum contrapositione, non potest alio.

re soluto pretio rei, ad quam fuit condemnatus de tempore antiquo, quo possessor illam emit, non tempore quo fuit condemnatus, qn. 45. num. 458. fol. 168.

CONDUCTOR

non solvens pensionem prescribitur spatio 30. annorum pensionem praeteritam non iuratum, qn. 43. num. 705. fol. 80. compensat pensionem à se debitam cum suo debito, secus in pensione debita Clerico pro alimentis, vel si promissum solvere cum iuramento, qn. 45. num. 126. 127. fol. 133. habet retentionem pro meliorationis legitime factis in re conducta, sed non potest sublocare, qn. 45. num. 453. fol. 168. ex credito superveniente potest retinere rem conductam, qn. 45. num. 518. fol. 174.

CONFESSIO

de vno credito non praedicitur quo ad alia credita, qn. 46. num. 136. fol. 187. Procurator in actis factis, in noceat domino opponenti, qn. 43. num. 83. fol. 120. generalis receptionis, si sint plura credita censetur pro rata cuiuslibet credita, secus si sit vna causa anterior, qn. 47. num. 457. fol. 333. facta à vtro probat numerationem quantum sit ille debui grauat concurrentibus coniecturis, qn. 47. num. 457. vers. facta à vtro fol. 333. solutio in facta per Bancum non tenet, nisi appareat per Bancum solutio, qn. 47. num. 520. fol. 340.

CONFESSIO

in genere quid sit, iurium quid sit, obligatio quando fiat, qn. 44. num. 1. 2. ad 6. fol. 173. an fiat si iura duorum ad vnum pervenerint, qn. 44. num. 7 ad 9. fol. 174. non fit in casibus, in quibus compensatio locum habet. nec etiam in illis, in quibus rescinditur, qn. 44. num. 10. fol. 174. proprie intelligitur quae perpetua est, vi separari non possit, nec rescindatur, ubi in aliam maiorem transiit, id est, ex pte q. 44. num. 11. 12. ad 19. fol. 174. fit quando creditor succedit debitori, qn. 43. fol. 11. num. 10. fol. 174. coniugalium bonorum licet resoluti possint tamen durat pro eo tempore, quo durat perfecta unio, nis effectum habet, & facit res communet, qn. 44. num. 14. fol. 174. quae fit quando creditor succedit debitori, procedit non solum in herede, sed etiam in fideicommissario universalis, & legatario, & quando procedat, qn. 44. num. 4. ad 6. limitatur ibid. num. 47. fol. 177. actionum fit quando heres inveniatur, non confecerit, sed simpliciter adierit, & an inducat retentionem in herede, q. 44. num. 60. 61. 62. seq. fol. 178. non inducitur in herede ad sui suorem si erat debitor defuncti, qn. 44. num. 106. fol. 181. in realibus locum non habet, sed contra num. 105. num. seq. fol. 181. non fit quando heres est reuocabilis, qn. 44. num. 115. 116. num. seq. ubi amplificationes, & limitationes, fol. 181. iurium quando cadat non confecto inventario, qn. 44. num. 130. vers. quando fol. 184. iurium et actionum non fit per inventarium, qn. 44. num. 109. fol. 190. actionum per non confessionem inueniatur in quibus casibus non fit, qn. 44. num.

186. ad 127. fol. 209. actionum non fit quando ante successionem contra debitorem lis erat contestata, vel qui adit hereditatem sui debitoris, efficit aliorum debitor ante aditionem, vel postea efficeretur, qn. 44. num. 128. fol. 214. actionum licet fiat, & extinguitur quando creditor succedit debitori, vel e contra hoc procedit agendo, & secus excipiendo, qn. 44. num. 129. fol. 217. in quibus casibus excluditur, & iura manent distincta, qn. 44. num. 334. 335. ad 337. fol. 216. actionis etiam personalis non fit quando defunctus obligasset rem suam ei, qui postea sibi heres extitit non pro suo, sed pro alieno debito, qn. 44. num. 319. fol. 212. & extinctio actionum fit quando creditor succedit debitori, & e converso hoc procedit in agendo, secus in excipiendo, qn. 44. num. 329. fol. 215. iurium non fit quando adit limitationi dominii, qn. 44. num. 340. fol. 216. iurium est inextinguibile, ubi est vnicum patrimonium, qn. 44. num. 341. fol. 217. iurium, et actionum inducitur ex unione patrimoniorum submovetur ex eorundem divisione, qn. 44. num. 342. fol. 217. iurium vnicui possessoris scindi non admittitur ob vinculum restitutionis seu di debiti ducto domino, qn. 44. num. 343. 344. fol. 217. iurium in fideicommissio condicionali impeditur, & quando, qn. 44. num. 345. fol. 217. non datur in casu quo heres velu retrahere rem venditam per defunctum vigore statuti, qn. 44. num. 349. fol. 217. contractus licet creditori & debitori in eo contenti à nullitate contractus non distat, qn. 44. num. 360. vers. non distat, fol. 219.

CONIUNCTURA

solutionis quantum sit, qn. 47. num. 308. ad 325. fol. 318. solutionis magis habent locum, quando agitur inter coniunctos sanguinis, qn. 47. num. 225. vers. magis, fol. 319. solutionis simul sumi debent, ibidem vers. in hac materia fol. 319. solutio nis si plures valide concurrunt arbitrio iudicis, et pro plena probatione solutionis habentur, qn. 47. num. 326. fol. 320. pro solutione debent esse vrgentes, & concludentes, qn. 47. num. 338. fol. 320. pro solutione quando presumatur, et quando non presumatur, qn. 47. num. 331. ad 338. & nam 339. ad 351. fol. 320.

CONSANGVINITAS

in presumenda solutione facta, debet esse in secundo gradu, qn. 47. num. 330. fol. 319.

CONSENSVS

capituli presumitur adhibitus in unione, & sub professione beneficii flante spatio 30. annorum, qn. 47. num. 308. fol. 319. creditoris resultat ex petitione, non receptione partis pretij, qn. 46. num. 43. vers. consensu, fol. 280. praestitus per creditorem alienandi rem sibi obligatus, non inducat remissionem hypothecae, aut crediti, qn. 46. num. 45. fol. 280. perimere hypothecam, siue in actu contractus fuerit praestitus, seu ante, qn. 46. num. 50. fol. 282. creditoris in venditione rei debitoris quo ad remissionem hypothecae non sufficit si fuerit accommodatus in certum, & determinatum causam, & debitor in aliam causam alienavit, vel quando fuit accommodatus sub eorum alia forma, vel utriusque.

tio facta nulla redderetur, vel sit præstius à suo procuratore, sine speciali mandato, sed locus si est generalis cum libera. *qu. 46. m. 37. ad 61. fol. 282.* præstius per creditorem in alienatione rei debitoris, in quibus casibus non cum præstius, *qu. 46. m. 62. ad 69. fol. 282.* ex sola presentia creditoris alienationi non dicitur ad effectum remittendi hypothecam, & an, & quando extinguatur creditum creditoris, *qu. 45. m. 101. 102. ad 107. fol. 284.* etiam tacitus sufficit ad extinguendum creditum, et quando, *qu. 46. m. 102. fol. 285.* debitoris in datione insulorum quando non requiratur, *qu. 47. m. 662. fol. 336.*

CONSTITVTVM

prescribitur 30. annis, nisi mortuo constitutent, tunc 10. annis, sicut 30. annis prescribitur obligatio cum prætorio, *qu. 43. m. 366. fol. 36.*

CONTRACTVS

an omnes resoluatur per acceptationem, ex qua in omnibus, ut plurimum accedunt stipulationes, *qu. 42. m. 60. fol. 15.* vsuarius numquam prescribitur, *qu. 43. fol. 1. m. 612. fol. 162.* factus cum illa qui bonis cedit, est nullus, *qu. 47. m. 866. vers. sed contrarium, & verum, fol. 374.*

CONTRA POSITIO

paritarum vim solutionis obtinet, *qu. 45. m. 280. fol. 316.*

CONVENTVS

& condemnatur hypothecaria, aut ad soluendum, aut ad deferendum, si habuerit meliorationes, aut credita pro quibus competit retentio, potest rem remittere soluto prioris rei ad quam suis condemnatus de tempore antiquo, quo possessor illam emit, & tempore quo fuit condemnatus, *qu. 45. m. 458. f. 268.*

CREDITOR CREDITORES

anterior hypothecarius delegatus, an possit agere contra nomen debitoris delegati, *qu. 41. m. 27. vers. ad anterior, fol. 4.* quando possit habere recursus contra priorem debitorem, non obstat delegatio, *qu. 41. m. 31. ad 38. fol. 4.* de iure Regii Neap. pro literis cambij accepta maturatio vsu, & non sequuta solutione post quatuor dies tenetur facere proietum, *qu. 41. m. 49. 50. fol. 6.* non potest agere contra accollantes, & quando non adfu obligatio, vel stipulatio, sed de acquitare potest agere, licet ipse non fuerit present, nec pro eo stipulatus, *qu. 41. m. 95. 96. f. 1. 10.* anterior hypothecarius delegatus, an possit agere contra nomen debitoris delegati, *qu. 41. m. 97. fol. 10.* si emat subfalsa prescribit ius offendendi contra posteriores creditores per spatium 30. annorum, *qu. 43. m. 321. fol. 54.* exigendo ab uno, ex insolidum obligas acquirere possessionem exigendi contra ceteros, qui numquam soluentur, *qu. 43. m. 406. vers. sic creditor, fol. 60.* quando censetur satisfactus de suo credito, *qu. 43. m. 772. vers. presumitur solutus, fol. 90.* possidens pignus non prescribit, & quando, *qu. 43. fol. 8. m. 690. vers. si creditor, cum seqq. fol. 170.* succedens debitori in confundat suas actiones, & quando ubi amplius, & limita, *qu. 44. m. 102. 1. ad 76. 89. 90. &*

seqq. 156. 290. 320. fol. 174. qui successit debitori presumitur sibi satisfecisse, & de quibus bonis *qu. 44. m. 62. fol. 178.* si succederet creditoribus sui debitoris extinguat hypothecam, *qu. 44. m. 201. fol. 179.* succedens debitori confundit suum debitum, quod proceperit ne dum ad ipsum debitorem, sed etiam quo ad fideiussorem, *num. 77. 78. limita m. 79. ad 83. fol. 179.* cessionarius si succedat debitori confundit creditum sibi cessum, *qu. 44. m. 84. fol. 179.* hypothecarius per aditionem hereditariam non extinguat hypothecam in rebus, in quibus erat creditor contra tertium, possessorem, *qu. 44. m. 213. fol. 192.* si succederet vi ex duobus rebus debendis tunc pro illa parte in qua succedit extinguat, vel confundat actiones, *qu. 44. m. 318. fol. 212.* haeres debitoris quando confatur satisfactus, *qu. 44. m. 322. fol. 213.* haeres debitoris sine inuentario si non potest petere, potest retinere, *qu. 44. m. 330. fol. 215.* hereditas si eam emit non potest vi actione subfidiari, nec cessione contra ipsum, *qu. 43. m. 337. fol. 218.* non potest cogi ut compenset id, quod alibi ridebit, *qu. 45. m. 6. fol. 212.* verus non dicitur cui oblat compensatio, *qu. 45. m. 15 & vers. compensatio exceptio, fol. 236.* ex casu vera non est pariter compensatio cum debito, ex alia causa dicitur, *qu. 45. m. 200. fol. 244.* ex pluribus causis debitoris si concedatur a debitore ex alia quo credito potest eligere pro compensatione, si debitor creditum, quod ei magis placebit, *qu. 45. m. 214. fol. 246.* vi potest retinere donec satisfiat in datione insulorum pro minori summa facta, licet sit nulla, & quando, *qu. 45. m. 4. 8. f. 266.* potest retinere quod debet debitori sui debitoris, *qu. 45. m. 342. fol. 276.* restitutio suo debitori apocrypha, seu instrumentum redditu apocrypha, vel si sit creditum, *qu. 45. m. 16. 17. ad 31. fol. 278.* hypothecarius anterior renunciatus anteriori super parte pretii tantum, non dicitur renunciare hypothecæ, & iuri pignoris, & remanet creditor hypothecarius, licet cedat pretio tantum, *qu. 46. m. 43. vers. sic hypothecarius, fol. 280.* non dicitur consentire si ignoret rem esse sibi hypothecam, *ibid. vers. verum, fol. 280.* si consentiat rem sibi obligatam alienari, an, & quantum censetur remissa hypothecæ, & remissum creditum, *qu. 46. m. 43. fol. 280.* super feudo cum Regis assensu potest ad beneficium feudarii debitoris hypothecæ, renunciare, & illam absque assensu retinere, *qu. 46. m. 43. vers. & creditor, fol. 281.* subscribens se id instrumentum venditionis bonorum debitoris tacite videtur remittere, seu eis sibi deceptus, *qu. 46. m. 45. fol. 281.* consentiens alienationi bonorum debitoris ad satisfactionem creditoris præiudicat, etiam quo ad actionem, & quando limitatur, *qu. 46. m. 46. 47. fol. 281.* consentiens alienationi bonorum debitoris cum clausula salvo iure suo an sibi præiudicat, *qu. 46. m. 48. fol. 281.* administrator rerum alienarum si consentiat alienationi, non sibi præiudicat, de quo quibus casibus sibi præiudicat, *qu. 46. m. 50. 51. cum seqq. fol. 281.* Notarius stipulatus

instrumentum venditionis rei sibi obligam, vel interueniat uti testis, an sibi præiudicet, *qn. 46. n. 50. fol. 281. an. & quando possit cogi hypothecam remutare, qn. 46. n. 69. vers. creditor, fol. 282. consentiens alienationi rei sibi hypothecam perdit hypothecam, non tamen creditum; sic etiam consentiens alienationi bonorum debitoris ad fauorem aliorum creditorum operatur remissionem proprii iuris competentis, tunc temporis non postea superuenientis, quod procedit, siue præcedat, siue subsequatur eius consensus per satisfactionem, ubi amplius *qn. 46. n. 72. ad 77. fol. 282. liberis vnum ex fideiussoribus, vel correis, vel tutoribus, an sibi præiudicet, quo ad alios, qn. 46. n. 108. Item 108. ad 120. fol. 285. negligens in exigendo a debitore principali sibi præiudicat, quo ad fideiussores, qn. 46. n. 21. fol. 286. fortis interesse, patens, & aliorum accessoriorum recipiendo sortem, an videatur remittere alia debita, *qn. 46. n. 322. fol. 286. conclus. recipere particularum solutiones, an censetur remississe damna, & interesse ob id sibi causata, qn. 46. n. 123. fol. 286. petens certum summam iudicium an sibi præiudicet, quo ad minorum quæsitum sibi debitum, *qn. 46. n. 142. fol. 286. recipiendo fructus ex pignore an extinguat sortem, qn. 46. n. 215. 216. fol. 286. legatus suo debitori pignus hypothecam non extinguit, *qn. 47. n. 66. fol. 295. habens pignus fructificum pro suo creditore, & percipiens fructus ex illa, an extinguat creditum, & hypothecam pro alio, *qn. 47. n. 67. n. 74. fol. 302. & quando procedat, *qn. 47. n. 175. ubi amplius, & declaratur, *qn. 47. n. 175. 176. fol. 302. immixtus ex primo decreto, an fructus perceptus imputantur sortem, *qn. 47. n. 177. 278. 179. fol. 304. exnegligentia in percendo sortem creditum cadit ab eoque agendi contra fideiussorem, vel alium obligatum cum debitoribus, & quando, *qn. 47. n. 189. fol. 304. restituens suo debitori apothecam, vel instrumentum creditum cessat remississe creditum, & debitorem liberasse, & hypothecam extinguisse, *qn. 47. n. 182. ubi amplius, *fol. 305. an possit solvere eum non pro emphyteusa ad euitandam caducitatem, *qn. 47. n. 194. versum reuoluit, *fol. 309. habens hypothecam super usufructu, quo gaudet debitor non extinguit, nisi ipsemet debitor usufructuarius acquirat prioritatem, *qn. 47. n. 236. 237. an teneatur recipere solutionem a quocunque, *qn. 47. n. 269. fol. 325. præsumitur, satisfactus per solutionem præsumptam, ex pecuniis debitoris factam, quousque ab alio fuerit facta solutio, *qn. 47. n. 263. fol. 315. in alienatione facta electionem, non potest amplius eligere, *qn. 47. n. 438. versum promissum, *fol. 329. recipientem principalem censetur satisfactus de fructibus, & interesse, & præsumitur satisfactus de sortem creditum, si petens de sortem satisfactum sortem recepit, *qn. 47. n. 440. fol. 332. quando teneatur ire ad domum debitoris, *qn. 47. n. 507. fol. 328. quando solutioni est adiecta certa dies, & in loco destinata solutionis nec ipse, nec debitor domicilium habeat, debet probare se illa die fuisse in*********************

loco ad hunc effectum, alioquin videtur debitor remississe illam dies interpellationem, & instantiam perendi, *qn. 47. n. 502. fol. 339. potest debitorem conuenire si in certo loco sit delinquant solutus etiam in loco domicilii ipsius debitoris, sed in loco originis si ibi reperitur, *qn. 47. n. 513. fol. 339. regulariter debet fieri, ubi cepit debitor solvere, *qn. 47. n. 511. fol. 339. si debet fieri certa die, & certo loco destinatio illi cui debet fieri probare debet quod fuit in illo loco paratus ad recipiendum, *qn. 47. n. 512. fol. 339. teneatur recipere non solum sortem principalem, & eandem, omne interesse quod pretendit ratione loci, & temporis incongrui si debitor offerret in incongruo loco, vel tempore, *qn. 47. n. 513. versum, *fol. 339. acceptans promissionem alicuius solutionis faciendæ per debitorem, liberat debitorem, *qn. 47. n. 518. fol. 339. agendo hypotecaria non censeri contra possessorum agere, ut sortem debitum consequatur, sed tantum rei assimulationem, & an teneatur offerre sortem debitum, *qn. 47. n. 554. fol. 344. secundus teneatur offerre non solum pecuniam solutam, sed etiam vias mediæ temporis, quatenus superent fructus percipientis, *qn. 47. n. 557. fol. 345. anterior cui sit obligatus, siue potest pretendere in locum etiam ante facta in eam teneatur extorquere in prelo sibi debito omnes detractiones, *qn. 47. n. 558. fol. 345. si recuset recipere, creditum obligatum sit locus depositi, *qn. 47. n. 562. fol. 345. non potest clamose insoluitum respicere quod à principio conuenitum fuit, quod si infra certum tempus debita pecunia, & non fuerit soluta teneatur ipse accipere tot bona in soluta præiudicium estimatione, *qn. 47. n. 647. fol. 344. sed limitatur ibidem, *versum limitatur, *fol. 355. non potest regulariter violens pecuniam exigere, si detrahitur ultra facta in certo tempore debitum, non soluitur, *qn. 47. n. 653. fol. 355. posterior potest offerre primo creditori pecuniam debitam, & prius suocare, *qn. 47. n. 671. versum, *fol. 358. qui cogitur recipere insoluitum non debitoris, an persolveret sortem partem præiudicium rei estimatione, *qn. 47. n. 675. 676. versum, *fol. 359. quando teneatur fructus impuere in sortem, *qn. 47. n. 683. fol. 359. quando non extinguit debitum, *qn. 47. n. 684. fol. 360. in genere si fuerit ei insoluitum datum aliud genus, & deinde ipso extincto, non potest ad primam iura redire, sed agere actione euictionis, si species pro specie, sed potest aliquando habere regressum ad primam iura, *qn. 47. n. 694. 695. fol. 361. in pecunia non potest cogi accipere nomen debitoris in satisfactionem, tamen limitatur modis, *qn. 47. n. 713. versum, *fol. 374. ad 714. 262. posterior an possit cogere creditorem anteriorem ad accipiendum bona in solutum si pignore, *sectus in quibusdum, *versum, *fol. 374. quando ei debitor renouauit, *qn. 47. n. 726. ad 729. fol. 365. si recepit bona debitoris in solutum, si debitor ille ad pinguiorem, fortunam deuenierit non potest illum cogere, ad recipiendum bona illa, & si solvere in pecunia****************************

qn. 47. n. 774. fol. 368. potest rem sibi nulliter ad iudicium retinere, vel si non sic consumpta executio mandati, qn. 47. n. 800. 801. fol. 370. emens rem iudicialiter venditam a debitore, an de cuius teneatur, et an teneatur de cuius tene vendens rem iure creditoris, qn. 47. n. 833. 834. fol. 371. si tempore adiudicationis reservauit primam iura secunda cuius tene potest agere primis iuribus, qn. 47. n. 834. verum si tempore fol. 371. teneatur de cuius tene ad fauorem ementis solum respectu anteriorum, qn. 47. n. 835. 836. fol. 371. vel alius offensus potest sibi loco pretii, vel solutionis accollere, et alienum debitorem, qn. 47. n. 839. de clara n. 840. 841. fol. 371. in Filorenzia si debitor sit solutus debet satisfieri per se, et libram nulla habita consideratione ad anterioritatem, & quando, qn. 47. n. 876. fol. 375. in cessione bonorum debent citari a debitore qui illum fecerunt carcerari, & non alii, & sufficere fuisse factam cessionem ad petitionem vniuersi creditoris, vti afficit omnes alios non instantes, nec vocatos, qn. 47. n. 883. 889. fol. 376. verum potest se opponere cessioni bonorum, qn. 47. n. 912. fol. 379.

CREDITVM

vigore statuti Ferrariensis. quanto tempore prescribitur, qn. 43. n. 463. 531. fol. 64. in Civitate Romae per quantum tempus prescribitur, siue sit ex causa mutui, depositi, vel cuiuscunque generis contractus, & explicatur, qn. 47. n. 532. ad 626. fol. 68. creditoris heredes debitoris in additione extinguuntur non per viam consensuum, sed per quandam fictam solutionem, & imaginariam, qn. 44. n. 21. fol. 175. quomodo extinguatur, qn. 44. n. 358. fol. 218. opposita compensatione per debitorem representantem aliud simile creditum, contra creditorem suum extinguatur, qn. 45. n. 4. fol. 222. & debitum mutuo non confunditur in illis casibus, in quibus compensatio simpliciter prohibetur, qn. 45. n. 106. fol. 232. quod petitur compensari debet esse æque liquidum, qn. 45. n. 131. vbi. quod creditum, fol. 233. ex causa priuata non compensatur cum credito ex causa publica, qn. 45. n. 184. fol. 242. contrapositum, non per modum solutionis paritæ cui contraponitur, sed simpliciter tamquam creditum, non cedit in compensationem paritæ, qn. 45. n. 225. verum creditum, fol. 246. an censetur remissum per restitutionem instrumenti, vel apochæ debitori qn. 46. n. 15. 16. & quando n. 16. cum scq. fol. 278. quod duabus personis exigitur, an, & quando per traditionem instrumenti factam vni ex eis, censetur remissum etiam, creditum alterius, qn. 46. n. 21. vbi amplia, & limita, fol. 279. non presumitur remissum per restitutionem pignoris, qn. 46. n. 28. fol. 279. an censetur remissum per consentium datum a creditore alienandi rem sibi obligatam, qn. 46. n. 43. fol. 280. si est vigore instrumenti iuramento vallati facit cessare presumptionem l. penultima de probat. et quando, qn. 47. n. 133. fol. 287. si est hypothea, si perat res hypotheata remanet contra debitorem, qn. 47. n. 15. fol. 294.

Tom. P.

& hypothea extinguatur novatione voluntaria, sed necessaria nisi sit apposita clausula citra prejudicium, & novationem priorum iurum, & si detursum, qn. 47. n. 246. fol. 312. presumitur solutum si sit illius omnium et descriptio aliolum, qn. 47. n. 294. fol. 317. extinguatur ex impotentia debitoris habentis privilegium ne conueniatur vltra quam facere potest, & si deducto ne egeat, qn. 47. n. 851. fol. 372. tunc est adeo privilegiatus, quod maior sit ex causa iure repariatur, debitor, non admittitur ad beneficium cessionis bonorum, qn. 47. n. 938. fol. 381.

CVRSVS

fructuum census cessat si debitor succedat creditori, intellige ibid. qn. 47. n. 32. fol. 293.

DANS

in solum nomen debitoris, in quibus casibus tenetur, qn. 47. n. 638. 639. fol. 353. in solum nomen debitoris, & promittit illud facere verum, & bonum copulatum ad quid tenetur, qn. 47. n. 640. fol. 353. in solum si promittit recipiendam defensionem, vel indemnem feruare, ad quid tenetur, qn. 47. n. 642. fol. 354. in solum capitale ducatorum mille, & pro illis annuos ducatos septuaginta consequendos ab aliqua vniuersitate, si postea dicta annualitas ad minorem rationem reducatur, an teneatur, qn. 47. n. 645. fol. 354. in solum nomen debitoris tenetur de cessione, qn. 47. n. 693. verum si sit dans, fol. 361. in solum creditori cennus datur in satisfactionem debiti, & non in donationem, quamvis sit diuersas summas inter rem solutam, & creditum, qn. 47. n. 693. verum dans in solum, verum quatenus, fol. 361.

DATIO

in solum succedit loco solutionis, imò censetur solutum, qn. 47. n. 606. fol. 350. in solum alia est necessaria, alia voluntaria, & que sit, qn. 47. n. 607. 608. 609. fol. 350. in solum datur nec voluntaria, nec necessaria, & quando, qn. 47. n. 610. fol. 350. in solum necessaria, & voluntaria requiritur iustitiam, & causæ veritatem, & utraque sit ad instar venditionis transferens dominium, & possessionem, qn. 47. n. 612. fol. 350. in solum voluntaria differt a datione in solum necessaria, qn. 47. n. 612. fol. 459. in solum voluntaria liberat ipso iure, necessaria non, & voluntaria an inducat novationem, qn. 47. n. 615. fol. 350. in solum facta vni prioris est inuidua, qn. 47. n. 617. fol. 351. in solum alia est expressa, alia tacita, qn. 47. n. 618. fol. 352. in solum ex vna causa non cedit in aliam, & facta in extinctione instrumenti iuxta illud facta censetur, qn. 47. n. 619. 620. fol. 351. in solum in dubio presumitur quando debitum est pro dote, qn. 47. n. 621. fol. 351. in solum per verba presentis temporis concepta, actus perfectionem demonstrat, non simplicem preparationem, & præambulum, qn. 47. n. 622. fol. 352. in solum facit fructus suos, nec excomputat in sortem, & sit de liquido credito, qn. 47. n. 623. 624. fol. 351. in solum facta a fideicommissario non valet si di-

Cgg

610

Ad tempore penes gravatum res reperiebatur, *qu. 47. m. 62. fol. 31.* insolutum pro dote potest volutarie revocari, & dari alia res, quae succedit in locum prioris; & eū nōdem pignoratitius, *qu. 47. m. 62. fol. 31.* insolutum vxor facta pro suis dotibus si perfectum sit ab ea nequit deinde revocari, *qu. 47. m. 62. fol. 31.* insolutum insolentum auctoritate potest dici celebrari quavis sit dictum, ut fructus constante matrimonio percipiendi ab inventa concenit vix, & filium, *qu. 47. m. 62. vers. datio insolentum, fol. 31.* insolutum facta est, si patres insolutum facta est, si patres dixerint se insolutum dare, *qu. 47. m. 62. fol. 31.* est insolutum si creditor quantitates res aliqua assignaverit, & verba assignationis apta sint ad dominii translationem, *qu. 47. m. 62. fol. 31.* insolutum quomodo obvenit, *qu. 47. m. 63. fol. 31.* insolutum nominis debitoris quando sit vera insolutum datio, & exinguit creditum, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum nominis debitoris pro proprio rei emptor exinguit debitorum, quod intelligit ibid. *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum differt ab assignatione nominis debitoris gratia solutionis consequentiae, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum quid sit, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum nominis debitoris si habeat pactum, quod illud sit verum locuples, & solvendo, an valeat illud pactum, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum tunc incommutabiliter, nec in eas habet locum penitentia, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum facta sine appretio valet quavis sit excessus, & error, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum praesumitur quando adest appretium, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum in quibus casibus resolvitur, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum, sed assignatio multipliciter fieri potest quandoque assignatur genus pro specie, & e contra, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum dicitur, quomodo fiat assignatio fructuum capitalis, si illud capitale sit demortuum, & quando tunc, *qu. 47. m. 63. ad 66.* fol. 32. insolutum facta à debitor creditori exinguit debitorum, & hypothecae omnes, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum facta à debitor creditori liberat fideiussorem, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum facta à debitor suo creditori exinguit debitorum, sed hypothecam secundi creditoris non exinguit, *qu. 47. m. 63. vers. datio insolutum, fol. 32.* insolutum praesupponit debitorum certum, & non aliquam exceptionem elidibile alias non tenet, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum facta iudicialiter in maiori quantitate, quam verè sit debitorum, est nulla, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum facta ex falsa debiti quantitate etiam in minima parte, est nulla in totum, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum in quibus casibus dicitur nulla, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum non censetur facta in insolumento appositae per dationem rei pro pretio estimando, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum non praesumitur, sed potius pignus, & quando, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum quando praesumitur, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum favore dotis an

praesumatur, & insolutum datio, & pignus differt, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum non est si res debitoris fuerit a creditore occupata pro sui securitate, & non data à parte, aut iudice, sed pignus est, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum penes ab irrevocabilitate rei traditae, nec potest esse si debitor dedit ad servendam rem creditori, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum quando non exinguit debitorum, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum à ludice dupliciter fit, vel in pecuniam, vel diffinitive, & primo casu non transfert dominium, secundo fit, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum facta à parte, facit etiam quod possidens facit fructus suos etiam pendentes, & quando procedat, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum ex falsa debiti quantitate etiam in minima parte, est nulla in totum, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum non datur insolutum individuum in totum rescinditur, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum an sit vice emptio, & venditio, & veniat appellatio illius, *qu. 47. m. 63. vers. datio insolutum, fol. 32.* insolutum voluntaria similis est venditioni, imò dicitur venditio, *qu. 47. m. 63. vers. datio insolutum, vers. similes, fol. 32.* insolutum non transfert dominium, nec liberat debitorem, quoniam post ipsam superest, quid agendum, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum facta à minore pro maiori quantitate quam sit debitorum, est nulla in totum, nec valet facta à minore etiam cum sollemnitatibus quando de credito constat per confessionem minoris, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum alicuius cum reservatione domini, non transfert dominium, & non est vera datio insolutum, *qu. 47. m. 63. fol. 32.* insolutum alicuius rei pro dote potest revocari, & dari alia res, *qu. 47. m. 70. fol. 32.* insolutum siue receptio insolutum fieri non potest in praedictum creditorum anteriorum, *qu. 47. m. 70. fol. 32.* insolutum facta ab herede pro tota debitorum, *qu. 47. m. 70. fol. 32.* insolutum retrotrahitur ad tempus dationis, non pensionis, quando adest pactum commissorium siue reclusula ex nunc, propter tunc, *qu. 47. m. 70. fol. 32.* insolutum de sui natura est perpetua, & probat veram numerationem, ac si pecunia vere fuisset soluta, & praesumitur valida per cursum temporis, & difficultus praesumitur facta in fraudem futurum, *qu. 47. m. 70. ad 71.* fol. 32. insolutum non praesumitur operata à mercatore, qui maius lucrum ex sua pecunia percepit, *qu. 47. m. 71. fol. 32.* insolutum non competit debitori quando est fideiussor qui est solvendo, neque competit vbi debitor recepit pecuniam, *qu. 47. m. 75. fol. 32.* insolutum competit pro debitor mercatorum, ac etiam competit Universitatibus debitoribus, *qu. 47. m. 75. fol. 32.* insolutum habet locum contra debitorum Ecclesiarum Religiosorum, & Piorum locorum, & quando, *qu. 47. m. 75. fol. 32.* insolutum habet locum contra debitorum ex causa dote, ex causa alimentorum, & ex causa fiscalis, si debitorum dependet non ex delicto, & in causa pensionis domus, *qu. 47. m. 75.*

num. 357. ad 760. fol. 367. in solutum in quibus debita competat, & in quibus non. qn. 43. num. 761. ad 772. fol. 368. in solutum non competur depositario, qui pro suo usu pecuniam consumpsit, neque competit illi, qui negavit debitum. sed limita ibid. qn. 47. num. 776. 777. fol. 368. in solutum non potest opponi creditori, qui cessit aliquid creditum, ira non potest opponi illius cessionario. qn. 47. num. 778. fol. 368. in quibus casibus sublineatur, qn. 47. num. 802. ad 806. fol. 370. fideiusors vicein solutionis obtinet, qn. 47. num. 379. fol. 316.

DEBITOR DEBITORES

delegatus delegari solvere non potest, qn. 41. num. 4. ad 7. fol. 1. per delegationem quando liberatur, qn. 41. num. 31. ad 38. fol. 4. delegatus solvens ei, cui delegatus fuit, quamvis non esset creditor delegantis liberatur secus si compensaret. q. 41. n. 62. fol. 7. delegatus nullam habet actionem adversus non creditorem, sed delegans, qn. 41. num. 63. fol. 7. in delegatione in quibus casibus non liberatur, qn. 41. num. 98. fol. 10. delegatus nulla exceptione vii potest adversus eum cui delegatio facta est, quando verò possit qn. 41. num. 117. ad 121. fol. 11. quando potest opponi exceptionem non numerat pecuniae, & quid si cum iuramento ei renuntiavit, qn. 43. num. 172. fol. 36. & eius hæres non præscribit contra creditorem hypothecarum spau 10. vel 20. annorum, sed 40. qn. 43. num. 185. fol. 40. in quibus casibus possit cogi adiuturum pro debito, qn. 43. num. 61. fol. 74. vigore statuti circa præscriptionem, ut liberetur post 16. annos, convenerit non debet dicere debitum esse præscriptum, sed debet dicere quod creditor ius non habet, quia quod potest ei solutum est, & quod ita præsumitur per lapsum temporis à statuto præsumitur. qn. 43. num. 125. fol. 75. in Regno Neapolitano in obligationibus factis pones acta aliquis Magistri Actorum Cuius possunt inculari contra eum absque citatione adversus quam non auditur nisi in pignus, vel factis deposito, verum elapso octennio debet evaii, sed expediri lucris electoralibus ante decennii lapsum debet electioni demandari, qn. 43. num. 684. ad 686. fol. 78. cum iuramento obligatus cum sit possessor male fidei nullo tempore præscribit, qn. 43. num. 699. fol. 80. an. & quando per non solvitur, vel per lapsum temporis liberetur, qn. 43. num. 768. 769. ad 779. fol. 80. si succedat vii ex duobus res credendi pro illa parte extinguat, & confundi actiones, qn. 44. num. 38. fol. 12. in terminis, præg. 8. de instrum. li. quid, vel non possit audiri nisi facta integrali solutione, tamen in posse audiri, si opponet compensationem, q. 45. n. 25. ad 27. fol. 224. collecta si potest compensare cum fisco, qn. 45. n. 46. fol. 227. vincerit non compensat cum ea, qn. 45. num. 48. fol. 227. magis debet compensare quam solvere, qn. 45. num. 115. fol. 232. qui non opposuit compensationem, & solvit, habet conditionem debiti soluti, vel pensionem sui crediti, q. 45. num. 120. fol. 237. quando non potest compensare, qn. 45. num. 169. fol. 238. cessit si præsens esset cessionarius, &

promissus solvere cessionario non potest opponere compensationem, & exceptionem, qn. 45. num. 177. fol. 240. liberatur ab obligatione solvendi debitum, siue pretium ratione rei, si eum dimittat volente creditore, qn. 45. num. 77. fol. 287. liberatur iuramento decursu qn. 47. num. 180. versum inmento, fol. 304. quando male solvatur, qn. 47. num. 304. fol. 317. solvens virtute cessionis inuoluit non liberatur, & si ius solvere cessionario, qui nullam, aut invalidam cessionem habebat, ut recte solvatur, an debeat appellare, q. 47. num. 408. versum de verum vers. seq. fol. 326. potest solvere cessionario quādo debitum illud sit pignorum si non intervenit vnum ex requisitis, l. 3. C. de nonat. qn. 47. num. 408. vers. & debitor, fol. 327. partem debiti agnoscendo citare, vel solvendo totū debitum agnoscere censetur, neq; indebitum solvisse præsumitur, q. 47. num. 440. versum debitor fol. 330. si bona fide, ac integra solvere creditori non contradicenti nam specieem moneret loco alterius, non potest cogi in posterum ad solvendum nisi in illa specie quam solvere consuevit, qn. 47. num. 468. versum debitor fol. 334. si adeit pactum in censu affrancabili, quod ante duos menses, ante affrancationem debeat fieri denunciatio si velit deponere scutum, cum pensionibus decursis debet etiam deponere decurrendos per duos illos menses post factam denunciationem, qn. 47. num. 483. fol. 335. admittitur ad affrancandum censum non obstrante pacto de denunciatione facienda, ante duos menses si sua denunciatio eū intercessit decurrendo per illos duos menses, qn. 47. num. 485. fol. 335. ad recipiendum debet citari in loco debito à ius citatio est nulla, qn. 47. num. 499. versum debitor fol. 337. an liberatur per cessionem factam eius vigore fuit facta solutio per caputem qn. 47. num. 550. versum liberatur eum versum seq. fol. 343. si pariter fieri adiudicatio creditori pro credito non auditur si velit debitum solvere, secus si ab adiudicatione sit appellatum, qn. 47. num. 553. fol. 344. facta insoluitum datione creditori pretio estimando, & non facta, estimatione potest debitum offerre, & rem habere, q. 47. num. 678. fol. 355. census gaudet beneficio ant. hoc usi C. de solut. q. 47. num. 751. versum quod, fol. 367. qui dedit rem in solutum non potest si velit illam rem, & solvere in pecunia, qn. 47. num. 775. fol. 368. facta adiudicatione creditori an possit solvere debitum, & recipere rem adiudicatam, qn. 47. num. 808. 809. fol. 370. cuius pignus venditur tenetur de evictione, ac siiple vendidisset, qn. 47. num. 837. fol. 371. quibonis cessit debet cauere scilicet per iuratoriā cautionem si non inueniat fideiussores de solvendo, si deventerit ad pinguorem fortunam, qn. 47. num. 843. ad 844. num. seq. fol. 372. quando liberetur per cessionem bonorum per ipsum factam, qn. 47. num. 843. cum seq. fol. 372. non liberatur quando cessio fuerit facta, inuoluit creditoribus, qn. 47. num. 846. fol. 372. si cessit singulis liberetur, quamvis ad pinguorem fortunam peruenierit, qn. 47. num. 848. fol. 372. habet electionem, vel habere dilationem, quinquecentum, vel cedere bonis, sed perens quia.

quinquennale videtur renunciare cessione bonorum. & elapsi tempore dilationis, non potest cedere bonis. *qn. 47. num. 853. fol. 373.* qui cedit bonis an possit carcerari. *qn. 47. num. 907. fol. 374.* principalis pendente conclusus iudicio gaudet moratoria, ne compellatur a creditoribus. *qn. 47. num. 868. fol. 364.* fisci non gaudet beneficio cessionis si debium provenit ex delicto. *qn. 47. num. 869. vers. non gaudet. fol. 374.* fisci in multa an possit cedere bonis. *qn. 47. num. 869. vers. debitor fisci. fol. 374.* Veneriorum possunt cedere bonis. *qn. 47. num. 873. 874. fol. 375.* in Florentia si sit fallus debent omnes creditores satisfieri per aes, & libram, non habita consideratione ad anterioritatem, dummodo constet de vera deoctione per sententiam. *qn. 47. num. 876. fol. 375.* volens cedere bonis deber stare in carceribus, & quando. *qn. 47. num. 881. ad 881. fol. 375.* facta cessione venduntur eius bona deputato curatore, sed potest ante illorum distractionem recuperari, satisfactis creditoribus. *qn. 47. num. 890. fol. 376.* facta cessione non potest praeiudicare creditoribus per consensum, aut scripturam factam favore alterius creditoris. *qn. 47. num. 891. fol. 376.* non carceratur non admittitur ad cessionem bonorum. *qn. 47. num. 915. fol. 775.* Cameræ Apostolicæ, vel fisci non gaudet privilegio. *cap. Quidam. qn. 47. num. 976. fol. 385.* carcerari non habentes in bonis, post 45 dies sunt excarcerandi, cum iuramento de solvendo, cum venerint ad pinguiorem fortunam de consuetudine Messanæ. *qn. 47. num. 994. fol. 386.*

DEBITVM

isratum non potest per compensationem adimpleri. *qn. 45. num. 22. fol. 224.* & creditum mutuo non confunduntur in illis casibus in quibus compensatio simpliciter prohibetur. *qn. 45. num. 106. fol. 221.* vigore restitutionis in integrum recte in compensationem deducitur post restitutionem. *peritum. qn. 45. num. 120. fol. 222.* petitum ratione restitutionis in integrum non compensatur, neque debitum repetendum via ordinaria perites conformes compensatur. *qn. 45. num. 183. fol. 224. cam. bi quando compensatur ipso iure. qn. 45. num. 239. fol. 246.* ex iustitia non compensatur cum debito ex voluntate, vel ex charitate, vel ex gratitudine. *qn. 45. num. 234. fol. 247.* quod debetur a duabus personis, an, & quando censatur remissum in beneficium omnium per traditionem instrumenti factam in personam unius. *qn. 46. num. 2. ubi amplius, & limita. fol. 279.* quando censatur remissum. *qn. 46. num. 21. num. seqq. fol. 279.* an censatur remissum non per traditionem instrumenti, sed si reperitur illud cancellatum. *qn. 46. num. 32. cum seqq. fol. 279.* debitori extinguitur si constituitur omnia bona debitoris. *qn. 47. num. 126. fol. 299.* quibus modis extinguitur. *qn. 47. num. 264. ad 267. fol. 315.* quando non extinguitur per solutionem. *qn. 47. num. 268. fol. 315.* quod descendit ex bonis si redigatur ad pecuniam, quando possit solvi in bonis. *qn. 47. num. 496. fol. 326.* non lateatur per exceptionem solutionis factam per opponentem. *qn. 47. num. 514.* secus per compensationem. *fol. 339.* quando non

extinguitur. *qn. 47. num. 684. fol. 360.* in pecunia est solvendum in quantitate prædicta, & non in specie, & quando. *qn. 47. num. 720. fol. 363.* non dicitur extinctum per donationem insolutum, vel ad iudicium non si comperit ius redimendum. *qn. 47. num. 827. fol. 370.* extinguitur ex impotentia debitoris habentis privilegium ne conveniatur ultra quam facere potest, & deducto ac egredi. *qn. 47. num. 851. fol. 372.*

DECIMÆ

solvenda Episcopis, & aliis, an possint præscribi. *q. 43. sect. 1. num. 614. 615. ad 638. fol. 63.* que extinguntur in aliquo fundo pro grano in ipso semine extinguntur pro alijs rebus si in ipsomet fundo fuerint seminata. *q. 43. sect. 1. num. 631. fol. 64.* si diutius præscribi possunt. *qn. 43. sect. 1. num. 632. fol. 64.*

DECRETVM

Principis suspendens, vel prohibens privilegia, & immunitates non comprehendit exemptiones indultas præscriptione centenaria, & immemorabili. *qn. 43. sect. 1. num. 358. fol. 141.*

DEFACTVS

actionis directæ non impedit confusionem iurium in emptore hæreditatis, nec in illis in quos transiit. actio vtilis tantum. *qn. 44. num. 339. fol. 216.*

DELEGANS

an possit molestari, si delegatus efficiatur non solvendo. *qn. 41. num. 4. libellatur. num. 89. fol. 2.* data nomen debitoris an solutum, ad quid teneatur. *q. 41. num. 10. 11. fol. 3.* non liberatur per promissionem solutivam, si non sit facta vera delegatio. *qn. 41. num. 31. vers. verum fol. 5.* non tenet debetoris ad quid teneatur si mandataris excolat mandatum. *qn. 41. num. 32. ad 33. fol. 3.* & quid de stylo mercatorum. *libellatur. num. 33. fol. 3.* post delegationem nulla actio tenet contra debitorem, sed cedens, de rebus retinet. *qn. 41. num. 61. fol. 17.*

DELEGATARIVS

exemptionem patitur, quæ ex viro delegationis procedit. *qn. 41. num. 102. fol. 10.* non agit actio delegantis, nec est mandatum illius, sed est propterea stipulatione, nec etiam potest vitare exemptionem ex qualitate promissionis sibi factæ, quando repellatur ex non adimplemento delegantis. *qn. 41. num. 107. 110. 111. fol. 10.* delegatario quod non obstat exceptio, & ei non possit opponi. *qn. 41. num. 104. 108. fol. 10.* in quoque patitur exemptionem, ex qualitate contractus stipulationis, vel alia in ista materia promissione sibi per delegarium facta. *qn. 41. num. 124. fol. 10.*

DELEGATIO

quid sit, habet vim solutionis, & extinguit hypothecam. *qn. 41. num. 123. fol. 2.* an differat a cessione. *libellatur. num. 3. fol. 2.* excluditur per consensum contrarium. *qn. 41. num. 14. ad 15. fol. 3.* vi dicatur perfecta, & absoluta plura sunt requiritur. *qn. 41. num. 20. ad 53. fol. 3.* potest fieri consensu, & promissione debitoris. *qn. 41. num. 26. fol. 4.* non inducitur per acceptationem litterarum fidam ab eo, cui diriguntur. *qn. 41. num. 39. ad 48. fol. 5.* inter mercatores probatur consensu, nec requiritur forma legum

si lipu.

stipulationem q. 41. n. 51. fol. 6. differt à cessione, seu mandato, q. 41. n. 56. ad 59. fol. 7. non fit inuito, & ignorantie debitoris, secus vero cessione, q. 41. n. 67. fol. 7. v. habet locum etiam requiritur, q. 41. n. 68. ad 80. fol. 7. per interuentum noui personæ, quæ sit debitor elegantis, liberat debitorem, quando creditor illa acceptauit, & debitori finem fecit, sicuti etiam liberat fideiussores, q. 41. n. 81. fol. 8. multoties non habet vim solutionis, & non liberat debitorem delegatum à creditore delegante, q. 41. n. 83. fol. 8. potest fieri duobus modis, primo extinguendo priorem obligationem, secundo non extinguendo, sed firmam remanendo, q. 41. n. 84. fol. 8. extinctiua inducitur inter delegatum, & delegantem, & quomodo, q. 41. n. 83. fol. 9. ex acceptatione inducitur, q. 41. n. 84. fol. 9. ex causa, q. 41. n. 84. fol. 10. facta ex causa doli, q. 41. n. 100. fol. 10. infungitur duplici acceptatione, & etiam est stricti iuris, q. 41. n. 111. fol. 10. acquiri ius creditori, nec ab ea sine creditoris, consensu potest recedi, q. 47. n. 173. vers. a collato, & delegatio fol. 303.

DELCITVM

commisum in via publica, quæ est de regalibus spectat ad cognitionem, & punitionem Domini directi, & non feudatarii, q. 43. fol. 1. n. 479. vers. via publica fol. 53.

DENUNCIATIO

quæ fieri debet à venditore, vel emptore vicino, socio, vel alio pro venditione, rei ex causa prælationis debet fieri formiter cum Notario, & testibus, & debet adhiberi instrumentum integrum, cum omnibus pactis, secus si vicinus esset prefatus, q. 43. n. 118. *versus denunciatio* fol. 28. est necessaria fieri vicino, & alio in venditione, alias si non fiat, competit prælatio vsq; ad 30. annos, q. 43. n. 127. fol. 29. extrajudicialis non vincit præscriptionem iam ceptam, secus inducitur per statum Urbis, q. 43. fol. 1. n. 549. 550. fol. 258. in affrancatione faciendi vigore pacti appositum in obligatione, est facienda creditori, & non procuratori, & quando debeat fieri per edictum, & debeat fieri apud Iudicem, q. 47. n. 486. 487. fol. 336.

DEPONS

non potest aliud capere post acceptationem secus ante, q. 47. n. 534. fol. 342.

DEPOSITARIUS

an præscribat, nec vilo tempore etiam mille annorum præscribere non potest, q. 43. fol. 1. n. 585. 586. ad 55. 4. fol. 160. simpliciter dicitur iustus, & nullam acquirit actionem in re depositi, q. 43. fol. 1. n. 589. fol. 161. recipiens caducæ pro sepeliendo loco depositi non electo, non potest præscribere, q. 43. fol. 1. n. 592. fol. 161. penes si soluit vigore literarum, vel cessionis factæ, an liberetur, q. 47. n. 550. vers. depositarius, fol. 343.

DEPOSITVM

vt liberet deponentem debitorem, debet fieri in loco congruo, q. 47. n. 513. fol. 339. habet vim solutionis, q. 47. n. 522. 526. fol. 340. est in pluribus

Tom. 4.

speciebus, q. 47. n. 514. vers. depositum fol. 340. vt dicatur iuridice factum, quæ debeat habere, q. 47. n. 527. cum seqq. fol. 341. quando fit reale, quando verbale, q. 47. n. 532. vers. si depositum sit reale, & vers. si verbale, fol. 341. semel legitime factum de mandato Iudicis, vel saltem eo sciente, & tolerantia dicitur iudiciale, & liberat debitorem deponentem, q. 47. n. 533. fol. 341. debet esse reale, & actuale, & vna cum fructibus, q. 47. n. 533. fol. 342. dicitur integrum pro sorte, & fructibus licet deficiant expensæ pro quibus ante liquidationem non est opus aliquo deposito, q. 47. n. 536. fol. 342. conditionale, quod non liberatur, nisi facta cessione iurium non est conditionale, & quando dicitur conditionale, q. 47. n. 537. fol. 342. debet fieri in loco publico, apud sedem iurisdictionis, & etiam potest personam priuatam idoneam de consensu partis, & Iudicis, & liberetur deponens, q. 47. n. 538. 539. fol. 342. id debet fieri non coram Iudice debitoris, q. 47. n. 539. fol. 342. quando dicitur sic, & recte factum, & quando non, q. 47. n. 539. vers. p. si tunc, fol. 342. est conditionale si in illo sit dictum, quod debet fieri retrocedendum, q. 47. n. 544. fol. 342. non dicitur recte factum si sit indistinctum illi, qui non potest retrocedere, q. 47. n. 545. fol. 342. quando non liberat deponentem, q. 47. n. 546. fol. 342. factum à finitiorum valet, q. 47. n. 547. fol. 343. adhuc vt valeat, quomodo requiritur, q. 47. n. 548. fol. 343. solum à debitore repeti potest si creditor recusauit recipere, vel de seipso adhuc non acceptauit, q. 47. n. 549. fol. 343. habet locum quoniam creditor recusat recipere creditum obitum, q. 47. n. 561. fol. 345. si debeat fieri talis dies, si illa dies est festiua, potest fieri die sequenti, q. 47. n. 560. fol. 346.

DEPUTA VS

ad contrahendum censetur deputatus ad recipiendam solutionem, & sic censetur ad compensandum, quando compensatio intrat ipso iure, q. 45. n. 15. vers. depute, n. 123. ad redimendum censum potest annuus census vitalitius decursus compensare, cum credito suo principali, competenti pro fructibus decursis super censu perpetuo, q. 45. n. 15. vers. si deputatus, fol. 224. ad contrahendum, cum sit deputatus ad recipiendam solutionem, quando possit compensare, q. 45. n. 632. fol. 225.

DETRACTIO

crediti non fit in fidelcommisso vniuersali quando creditor grauitur hæredem non tantum in omnibus bonis suis, sed etiam in aliquibus hæreditibus, q. 43. n. 144. 145. cum seqq. fol. 184.

DIES

solutioni præfixa, interpellat pro homine, & ideo tali die Rante non præscribitur, q. 43. fol. 1. n. 574. fol. 160.

DIFFERENTIA

inter solutionem præfixam, & largam, q. 47. n. 251. 253. fol. 314.

DIFFORMITAS

actum nisi fiat incompossibile non interrum-
pit

H h

quod quatenus videtur renunciare cessione bonorum, & elapso tempore avaritionis, non potest cedere bonis, *qn. 47. num. 853. fol. 372.* qui venit bonus an possit carcerari, *qn. 47. num. 907. fol. 374.* principalis pendente concursu iudicio gaudet moratorio, ne compellatur a creditoribus, *qn. 47. num. 868. fol. 364.* fisci non gaudet beneficio cessionis, si debium provenit ex delicto, *qn. 47. num. 869. vers. non gaudet, fol. 374.* fisci in multa non possunt cedere bonis, *qn. 47. num. 869. vers. debitor fisci, fol. 374.* Vexatiorum possunt cedere bonis, *qn. 47. num. 873. 874. fol. 375.* in Florentia si sit saltus debent omnes creditores satisfieri per res, & libram, non habuit consideratione ad anterioritatem, dummodo consensit de vera decoctione per sententiam, *qn. 47. num. 876. fol. 375.* volens cedere bonis decerere in carceribus, & quando, *qn. 47. num. 881. ad 881. fol. 375.* facia cessione venditur eius bona de pretio curatore, sed potest ante illorum distributionem recuperari, satisfactis creditoribus, *qn. 47. num. 890. fol. 376.* facta cessione non potest praedecedere creditoribus per cessionem, aut scripturam factam favore alterius creditoris, *qn. 47. num. 891. fol. 376.* non carceratur non admittitur ad cessionem bonorum, *qn. 47. num. 915. fol. 375.* Camerarius Apostolicus, vel fisci non gaudet privilegio, *cap. Odoardus, qn. 47. num. 976. fol. 385.* carcerari non habentes in bonis, post 45. dies sunt excarcerandi, cum iuramento de solvendo, cum venerint ad pinguiorem fortunam de consuetudine Messane, *qn. 47. num. 994. fol. 386.*

DEBITVM

iurium non potest per compensationem adimpleri, *qn. 45. num. 22. fol. 244.* & credum mutuo non confunditur in illis casibus in quibus compensatio simpliciter prohibetur, *qn. 45. num. 106. ob. 231.* vigore restitutionis in integrum recte in compensationem deducitur post restitutionem pecuniam, *qn. 45. num. 120. fol. 232.* pecuniam ratione restitutionis in integrum non compensatur neque debitum repetendum via ordinaria per res conformes compensatur, *qn. 45. num. 183. fol. 241.* cambii quando compensatur ipso iure, *qn. 45. num. 219. fol. 246.* ex iustitia non compensatur cum debito ex voluntate, vel ex charitate, vel ex gratitudine, *qn. 45. num. 214. fol. 247.* quod debetur a duabus personis, an, & quando censetur remissum in beneficium omnium per traditionem instrumenti factam in personam unius, *qn. 46. num. 1. ubi amplia, & limita. fol. 179.* quando censetur remissum, *qn. 46. num. 21. cum seqq. fol. 279.* an censetur remissum non per traditionem instrumenti, sed si reperitur illud cancellatum, *qn. 46. num. 32. cum seqq. fol. 279.* debitoris extinguuntur si constituntur omnia bona debitoris, *qn. 47. num. 126. fol. 299.* quibus modis extinguatur, *qn. 43. num. 264. ad 267. fol. 315.* quando non extinguatur per solutionem, *qn. 47. num. 268. fol. 313.* quod descendit ex bonis si redigatur ad pecuniam, quando possit solvi in bonis, *qn. 47. num. 496. fol. 336.* non facit per exceptionem solutionis factam per opponentem, *qn. 47. num. 514.* secus per compensationem, *fol. 339.* quando non

extinguatur, *qn. 47. num. 584. fol. 360.* in pecunia est solvendum in quantitate pretii, & non in specie, & quando, *qn. 47. num. 720. fol. 363.* non dicitur extinctum per dationem insolutum, vel ad iudicium, si competat ius redimendi, *qn. 47. num. 817. fol. 370.* extinguuntur ex impotencia debitoris habentis privilegium ne conveniantur ultra quam facere possunt, & deductio ne egeat, *qn. 47. num. 851. fol. 372.*

DECIMÆ

solvenda Episcopis, & aliis, an possint praescribi, *q. 43. sect. 1. num. 614. 615. ad 638. fol. 163.* quæ extinguuntur in aliquo fundo pro grano in ipso semine exiguntur pro alijerebus si in ipsomet fundo fuerint seminata, *q. 43. sect. 1. num. 631. fol. 164.* si diminuantur praescripti possunt, *qn. 43. sect. 1. num. 632. fol. 164.*

DECRETVM

Principis suspendens, vel prohibens privilegia, & immunitates non comprehendit exemptiones inductas praescriptione centenaria, & immemorabili, *qn. 43. sect. 1. num. 358. fol. 141.*

DEFACTVS

actionis directæ non impedit confusionem iurium in emptore hereditatis, nec in alius in quos transierit actio vultu tantum, *qn. 44. num. 339. fol. 216.*

DELEGANS

an possit molestari, si delegatus efficiatur non solvendo, *q. 41. m. 4. libatur. m. 8. p. sol. 2.* datus nomen debiti non solum, ad quod teneatur, *qn. 41. num. 10. 11. fol. 3.* non liberatur per promissionem insolentis, si non sit facta vera delegatio, *qn. 41. num. 31. vers. tunc, fol. 5.* nomen debitoris ad quod tenetur si mandataris excedit mandatum, *qn. 41. num. 31. ad 33. fol. 4.* & quid de hylo mercatorum, *lib. 1. num. 33. 34. fol. 5.* post delegationem nullas actiones tenet contra debitorem, sed cedens, directas retinet, *qn. 41. num. 61. fol. 17.*

DELEGATARIVS

exceptionem paritur, quæ ex vicio delegationis procedit, *qn. 41. num. 102. fol. 10.* non agit actione delegantis, nec ex mandato illius, sed ex propria stipulatione, nec etiam potest vitare exceptiones ex qualitate promissionis sibi factæ, quando repellatur ex non adimplemento delegantis, *qn. 41. num. 107. 110. 111. fol. 10.* delegatario quod non obstat exceptio, & ei non possit opponi, *qn. 41. num. 104. 108. fol. 10.* quando paratur exceptio, ex qualitate contractus, vel alia infra in promissione sibi per delegarium facta, *qn. 41. num. 114. fol. 10.*

DELEGATIO

quid sit, habet vim solutionis, & extinguit hypothecam, *qn. 41. num. 1. ad 3. fol. 2.* an differat a cessione, *qn. 41. num. 3. fol. 2.* excluditur per coniecturas contrarias, *qn. 41. num. 14. ad 19. fol. 3.* v. dicatur perfecta, & absoluta plura super requisita, *qn. 41. num. 10. ad 55. fol. 3.* pacificatur consentiens, & promittente debitor, *qn. 41. num. 26. fol. 4.* non inducitur per acceptationem litterarum factam ab eo, cui designatur, *qn. 41. num. 39. ad 42. fol. 5.* inter mercatores probatur coniectura, ne sequitur formalem

A ipu.

Stipulationem, q. 41. nu. 51. fol. 6. differt a cessione, seu mandato, qn. 41. num. 56. ad 59. fol. 7. non fit inuito, & ignorante debitore, secus vero cessio, qn. 41. nu. 57. fol. 7. vi habeat locum tria requiruntur, qn. 41. num. 68. ad 80. fol. 7. per interitum noue persone, que fit debitor delegantis, liberat debitorem, quando creditor illi acceptauit, & debitori finem fecit, sicut etiam liberat fideiussores, qn. 41. nu. 81. 82. fol. 8. mulieres non habet vim solutionis, & non liberat debitorem delegatum a creditore delegante, qn. 41. num. 83. fol. 8. potest fieri duobus modis, primo canungendo priorem obligationem, secundo non exingendo, sed firmam remanendo, qn. 41. nu. 84. fol. 8. extinctus inducitur inter delegatum, & delegantem, & quomodo, qn. 41. nu. 88. fol. 9. ex acceptatione inducitur, quo ad effectum, qn. 41. num. 99. fol. 10. facta ex causa doctique, qn. 41. nu. 100. fol. 10. infurgit ex duplici acceptatione, & etiam est stricti iuris, qn. 41. nu. 112. 113. fol. 10. acquirit ius creditori, nec ab eo sine creditoris, consensu potest recedi, qn. 47. nu. 173. vers. accellat, & delegat fol. 303.

DE LICITVM

commisum in via publica, que est de regalibus spectat ad cognitionem, & punitionem. Digni directi, & non feudatarij, qn. 43. fol. 2. nu. 479. vers. via publica fol. 153.

DE VNCIATIO

que fieri debet a venditore, vel emptore vel no, socio, vel alio pro venditione, rei ex causa prelationis debet fieri formiter cum Notario, & testibus, & debet adhiberi instrumentum integrum, cum omnis pactis, secus si vicinus esset pretens, qn. 43. nu. 118. vers. quia denum. cio fol. 28. est necessaria fieri vicino, & aliis in venditione, alias si non fiat, competit prelatio vsq; ad 30. annos, qn. 43. num. 127. 128. fol. 29. extrajudicialis non vincit prescriptionem iam captam, secus indulta per statum Vrbs, q. 43. sect. 1. nu. 549. 550. fol. 158. in affrancatione facienda vigore pacti appositum in obligatione, est facienda creditori, & non procuratori, & quando debeat fieri per edictum, & debeat fieri apud Iudicem, q. 47. num. 486. 487. fol. 336.

DEPONES

non potest aliud capere post acceptationem secus ante, qn. 47. num. 534. fol. 342.

DEPOSITARIVS

an prescribat, nec villo tempore etiam mille annorum prescribere non potest, qn. 43. sect. 1. nu. 585. 586. ad 554. fol. 160. simpliciter dicitur iustus, & nullam acquirit actionem in re deposita, qn. 43. sect. 1. nu. 589. fol. 161. recipiens cadauer pro sepeliendo loco depositi non electo, non potest prescribere, q. 43. sect. 1. nu. 592. fol. 161. pecunia si soluat vigore litterarum, vel cessionis iustis, an liberetur, qn. 47. num. 550. vers. depositarius. fol. 343.

DEPOSITVM

ut liberet deponentem debitorem, debet fieri in loco congruo, q. 47. nu. 513. fol. 339. habet vim solutionis, qn. 47. nu. 522. 526. fol. 340. est in pluribus Tom. V.

specibus, qn. 47. nu. 526. vers. depositum fol. 340. ut dicatur iudice factum, quare debeat habere, qn. 47. nu. 527. cum seqq. fol. 341. quando fit reale, quando verbalis, qn. 47. nu. 532. vers. depositum sit reale, vers. verbale, fol. 341. semel legitime factum de mandato Iudicis, vel saltem eo licente, & tolerante dicitur iudiciale, & liberat debitorem deponentem, qn. 47. num. 533. fol. 342. debet esse reale, & actuale, & vna cum fructibus, qn. 47. num. 535. fol. 342. dicitur integrum pro sorte, & fructibus licet deficiant expensæ pro quibus ante liquidationem non est opus aliquo deposito, qn. 47. nu. 536. fol. 342. conditionale, quod non liberatur, nisi facta cessione iurium non est conditionalis, & quando dicitur conditionalis, qn. 47. num. 537. fol. 342. debet fieri in loco publico, apud eundem Iudicem, id est monitum, & etiam potest personam priuati idoneam de consensu partis, & Iudicis, & liberatur deponentem, q. 47. nu. 538. 539. fol. 342. illud debet fieri non coram Iudice debitore, qn. 47. nu. 539. fol. 342. quando dicitur tunc, & recte factum, & quando non, qn. 47. nu. 539. vers. potest, fol. 342. est conditionalis si in illa sit dictum, quod debeat fieri retrouenditum, qn. 47. nu. 544. fol. 342. non dicitur recte factum si sit intimatum illi, qui non potest retrouendere, qn. 47. nu. 545. fol. 342. quando non liberat deponentem, qn. 47. num. 546. fol. 342. factum a sine iudice valet, qn. 47. nu. 547. fol. 343. adhuc vi valet, quæ requiruntur, qn. 47. num. 548. fol. 343. sed cum a debitore repeti potest si creditor recusauit recipere, vel desistit adhuc non acceptauit, qn. 47. num. 549. fol. 343. habet locum quoniam creditor recusat recipere credendum oblatum, qn. 47. num. 562. f. 1745. si debent fieri talis die, si illa dies est ferata, potest fieri die sequenti, qn. 47. nu. 560. fol. 340.

DEPVTA VS

ad contrahendum censetur deputatus ad recipiendam solutionem, & sic censetur ad compendandum, quando compendatio intrapsoiatur, qn. 45. nu. 15. vers. deputatus, fol. 223. ad testandum censum potest annuus census vitalitius decursus compensare, cum credito suo principali compensat pro fructibus decursis super censu perpetuo, qui 45. nu. 15. vers. si deputatus, fol. 224. ad contrahendum, cum sit deputatus ad recipiendam solutionem, quando possit compensare, qn. 45. num. 63. fol. 223.

DETRACTIO

crediti non fit in fideicommissio vniuersali quando creditor grauatur hæredem non tantum in omnibus bonis suis, sed etiam in aliquibus hæreditis, qn. 44. num. 144. 145. cum seqq. fol. 184.

DIES

solutioni præfixa interposita pro homine, & ideo tali die flante non præscribitur, qn. 43. sect. 1. nu. 574. fol. 160.

DIFFERENTIA

inter solutionem pressæ veram, & large, qn. 47. nu. 251. 253. fol. 314.

DIFFORMITAS

actuum nisi sint incompatibiles non incurrunt

H h h

p

piu prescriptionem, qm 43. fol. 1. n. 527. fol. 157.

DIVISIO

bonorum facta inter fratres plus operat, quam calculacionem, in quibus casibus facti diuisio, & calculatio rationum facit presumere solutionem, qm 46. n. 145. fol. 288.

DIVERTITAS

temporis in l. prouta. ff. de probat. quantum effectus debeat, qm 47. n. 330. & vers. diuersitas, fol. 319. 320.

DOLVS

an operetur in delegacione, qm 41. n. 124. fol. 11.

DOMICILIUM

statim, ac quis habitacionem suam in aliquo loco fixam cum animo, & voluntate expressam eo permannendi acquiritur, etiam in primo momento temporis, & ad ipsum acquirendum, quae requiruntur, qm 43. n. 179. vers. prescriptio domicili, cum vers. 44. fol. 38.

DOMINIUM

utile quo ad acquisitionem iheruari praefertur directo, qm 43. n. 53. vers. & dominium utile, fol. 23. directum per Canones receptum per 30. annos praescribitur, qm 43. n. 716. fol. 8. verum hereditarium non transferuntur ante aditionem, qm 44. n. 239. vers. dominium, fol. 196. rei praesertur potestati pensionem legitime factam, qm 45. n. 11. 2. vers. & per rem pensionem fol. 222. in quibus casibus censetur transmissum, qm 47. n. 657. 658. fol. 356. & possessio in datione insolutum irrevocabili transferuntur, sed in hoc est standum statutus locorum, qm 47. n. 810. 811. fol. 370.

DOMINVS

directus in venditione feudis habet praerogativam, quam habet infra annum a die scientiae, verum non praefertur agnato, qm 43. n. 149. vers. si dominus, vers. verum dominus fol. 30. res per Fidei alienam, vel per Principem non potest molestare emptorem, sed habet regressum contra Fideum, & Principem intra quadriennium, qm 43. n. 154. fol. 32. directus non potest vi praerogative, si per 40. annos res emphyteutica sit alienata, & illam non penitet, qm 43. n. 429. fol. 62. soli, si compensatio non habet locum, si non restituatur pretium meliorationum, exceptioe doli mali repellitur praefertur si melioramenta sint facta bona fide, pro quibus datur etiam prioritas contra illos creditores ipsius soli, qm 45. n. 263. fol. 249. territorii pascuorum si capiat in illo oves, aut alia animalia compensat alimenta illis praestita, cum lacte, caseo, & alijs fructibus ab illis habitis tempore retentionis, qm 45. n. 298. vers. si dominus fol. 251. fructuum habet retentionem in loco pignoris, sicut etiam pro censu, qm 45. n. 513. fol. 274. directus non debet ab alio, quam ab emphyteuta pensionem accipere, qm 47. n. 444. vers. verum dominus fol. 331. census si recipiat bona consuetudine in solo pro debito censu, si bona illa postea evincantur non remanet census, qm 47. n. 751. vers. si dominus fol. 367.

DOMVS

alia est viri nobilitatis viri rustici, qm 47. n. 1002.

vers. alia est, fol. 387.

DONA.

data per Vassallos, vel Vniversitates Baroni i. quam gratiofa, & facultativa quolibet anno, numquam praescribuntur, qm 43. fol. 1. n. 652. ad 656. ad 681. fol. 166. data per Vassallos Baroni, quomodo sint probanda, se postea praescriptione, immemorabili, qm 43. fol. 1. n. 672. ad 681. fol. 168.

DONATARIVS

in re sibi donata a non domino, an, & quando praescribitur, qm 43. n. 303. fol. 51. Regiae Coronae potest praescribere, ius prohibet venationem, per tempus immemorabile nemine contradicente, qm 45. fol. 1. n. 464. fol. 152.

DONATIO

facta ob causam matrimonii illo non sequo extinguitur, vel ob pacta in ea apposta non iterum censetur revocata, & extincta, qm 47. n. 77. 78. fol. 296. si sit ex pluribus causis non deficit si una, cesset alius remanentibus, & quibus alijs causis non extinguitur, qm 47. n. 79. ad 81. fol. 196.

DOS

an constituitur per acceptationem, qm 42. n. 65. ad 69. fol. 16. praescribitur 30. annis, qm 43. n. 650. vers. & de iur. fol. 76. de iur. natura cum legatis non compensatur, nisi contrarium apparet, si in quantitate consistat, & legitimum in specie, an inducat compensationem, in specie non, compensatur cum legato in quantitate, & acceatiam compensatur si sit data, vel promissa ab herede, cum dote in testamento legata compensatur cum legitima, promissa a varico privignus non compensatur cum legitima ipsi privignus debita consistit in centum si fuerit a patre legato, quo vita functo, frater furoriceum decessit pro dote nulla facta mentione de illis centum a patre legato compensationem inducit, patris contemplatione data dicitur, & data a patruo potest in legitima filij compensari, promissa, vel legata quando dicitur animo compensandi, data ab Avo nepti censetur contemplatione filij, nisi contrarium appareat, data cum dote legata compensatur, quando datur a patre, vel quovis alio qui donare cogitur, qm 45. n. 221. vers. dos cum vers. 199. fol. 245. an debeat restitui per mortuum tempore contractus, vel restitutionis tempore contractus, qm 47. n. 464. vers. an dos fol. 334.

ECCLIESIA

potest opponere exceptionem non numeratam pecuniae etiam post biennium, & quando creditor tenetur probare versionem pecuniae in utilitatem Ecclesiae, vi in mutuo, & alijs casibus, qm 43. n. 172. vers. Ecclesia fol. 36. una acquirit subjectionem alius Ecclesiae, qm 43. n. 397. fol. 59. vel loca pia an habeat restitutionem aduersus quadragenariam, centenariam, aut immemorabilem praescriptionem quo ad laetudinem non soluta, qm 43. n. 428. fol. 62. data enormissima laesione restituitur, qm 43. n. 430. fol. 62. per 40. annos praescribitur contra alium, vel contra laicum habentem rem communem cum Ecclesia, qm 43. fol. 1. n. 216. fol. 133. priuato succedens quadragenarie praescribitur.

scriptionis privilegio gaudet residui temporis respectu quoad prescriptionem complendam, q. 43. f. 1. n. 2. f. 18. fol. 32. contra seculares tempore ordinario prescribitur, q. 43. f. 1. n. 2. f. 13. habet restitutionem adversus prescriptionem cenensariam, quadragenariam ex capite ignorantie obmeratione Presbiteri, q. 43. f. 1. n. 2. 44. vers. verum, fol. 134. nonnulla gaudet prescriptione centum annorum sicut Ecclesia Ravennensis, & Mantuana, q. 43. n. 2. f. 13. restituitur in integrum adversus prescriptionem immemorabilem, q. 43. n. 290. fol. 137. an possit prescribere cadauera in ea reposita loco depositi, q. 43. n. 50. ad 59. fol. 161. vna contra aliam Ecclesia potest prescribere decimas per annos 40. annulo, vel cum immemorabili, q. 43. n. 624. fol. 163. heredes, vel creditrix non potest cogere heredem ad solvendum vltra vires hereditarias, & an teneatur vltra vires, q. 44. n. 254. ad 258. fol. 206. creditrix, vel legataria non cogit vltra vires omnino inveniario, q. 44. n. 292. ad 296. fol. 210. heredes instituti, si non eos faciat inveniario, an teneatur vltra vires hereditarias, vel restituatur, q. 44. n. 297. fol. 210. dicitur mater acquirit, & contra eam admittit compensationem, q. 45. n. 122. fol. 32. potest cedere bonis, q. 47. n. 918. fol. 379.

RES ALIENVM

de quo fit accollatio debet esse clarum, & purificatum, ita vi dies venerit solutionis, q. 47. n. 741. fol. 372.

ESTIMATIO

debet precedere ad iudicationem facta per peritos, q. 47. n. 789. fol. 369. si est erronea, an faciat, quod dano insoluum, vel ad iudicatio remaneat invalida, q. 47. n. 790. fol. 369.

EDICTA

& proclamata generalia non comprehendunt possessiones bonas fidei, ita vi interruptur prescriptio, q. 43. f. 1. n. 580. fol. 160.

EFFECTVS

prescriptionis quid sit, q. 43. n. 49. f. 1. 53. fol. 23. compensationis qui nam sunt, q. 45. n. 33. fol. 235. retentionis quis sit, q. 45. n. 389. fol. 262.

ELECTIO

eligendi ad officium, vel beneficium, & similia, quandoque exiungitur, & facta ante mutationem status an teneat, q. 47. n. 127. ad 135. fol. 300. alieni data, est personalis, non realis, q. 47. n. 136. fol. 300. an fieri possit si electorum numerus minuat, q. 47. n. 137. fol. 300. facta non licet variare, q. 47. n. 139. fol. 300. & an praesentia superiori possit variari, q. 47. n. 140. fol. 301. facta non potest cassari, q. 47. n. 141. fol. 301. quando fieri debet persona ceteris de incerta semper potest variari, & quando nova electio habeat locum, q. 47. n. 144. 145. fol. 302. si sit ex contractu elegens semel tantum potest variare, q. 47. n. 146. fol. 302. facta nulliter, vel ante tempus variari potest, q. 47. n. 147. fol. 301. an transcat ad alium propter amorem non cli-

genti, q. 47. n. 149. fol. 301. in officio si ex aliqua causa non fuerit facta per eos inter quos est facienda, an sit facienda simul, vel ordine successivo, q. 47. n. 151. fol. 301. quibus verbis, & quomodo elegisse dicatur, q. 47. n. 154. fol. 301. non potest iteri nova, si facta electione illa trahit secum executionem, quamvis variatio permittitur, q. 47. n. 159. fol. 301.

ELECTOR ELECTORES

quando possint, & an corrigere errorem factum, q. 47. n. 141. fol. 301. si debeant eligere intra tale tempus, si non eligant quid, vel si propter moram in eligendo an admittantur ad morae purgationem, q. 47. n. 148. 149. fol. 301. qui eligendi inter plura vnum libitus habet, an vno electo aliorum ius amittat, q. 47. n. 155. fol. 301. quando teneatur de proprio, vel non in electionis officio, q. 45. n. 156. fol. 301.

EMENS

bona fide fundum dotalem a marito repens expensis, & non compensat cum fructibus, & quomodo intelligatur, q. 45. n. 244. fol. 248. a patre bona filii viuentis patre non compensat fructus percipiens in vita patris cum melioramentis, q. 45. n. 246. 262. fol. 248. 249. a patre bona fide compensat melioramenta cum fructibus percipiens post mortem patris, q. 45. n. 339. fol. 257. bona fide fundum dotalem compensat fructus cum expensis, & meliorationibus, & quando, q. 45. n. 345. fol. 257. cum passu de retrovendendo infra certum tempus non compensat fructus cum melioramentis factis ad perpetuum utilitate idem de eo qui teneatur retrovendere ex dispositione legi, q. 45. n. 351. 352. fol. 258. ab Ecclesia cum assensu Apostolico, & postmodum reuocatur venditio per succellorem, praeterito laudone, sumptus, & meliorationes recuperat, & interim remittit, q. 45. n. 354. fol. 258. pro persona nominanda debet nominare infra annum, q. 47. n. 150. fol. 301.

EMPHYTEVTA

v usufructuarius, & feudatarius, an prescribat, q. 43. n. 36. fol. 21. an, & quanto tempore prescribat, q. 43. n. 424. 425. 438. ad 441. fol. 61. primus, & secundus aduersus primum dominum directum prescribunt, q. 43. n. 432. vers. bene volum, fol. 63. an possit prescribere, q. 43. f. 1. n. 695. fol. 179. qui non est ceditior domini in quantitate aequali debito Canonis non tunc praeiungit praetextu compensationis ipso iure, vel ubi creditor canonis consistit in specie, creditum vero in quantitate, q. 45. n. 92. fol. 121. feudatarius, & haeres grauatus, aut omnis qui ratione proprii domini pleni, vel vilius fructus cum melioramentis non compensat, q. 45. n. 245. fol. 248. deducta expensis factas, & non compensat fructus cum melioramentis sicut haeres grauatus, & feudatarius, q. 45. n. 266. fol. 249. si expellatur ob Canonem non solum, vel ab alium casum sua culpa, an amittat melioramenta, q. 45. n. 322. 323. fol. 254. retentionem pro melioramentis factis per lineam finiarum, q. 45. n. 324. fol. 268. debet solvere Canonem

nonem, & laudemium in domo domini directi, *qu. 44. num. 307. fol. 338.*

EMPTOR

feudi delegatum pretium creditori venditoris, si venditor reuocat contrahitum ob defectum regii assensus delegatario solueri non tenetur, *qu. 41. num. 101. fol. 10.* rei, debet denunciare vicino, vel consanguineo, vel socio, & aliis quibus competit prelatio, si ille velit præferri, *qu. 47. num. 110. fol. 27.* si elapso iermino interpellat vicino, eo comparente non potest obici de lapsu temporis, *qu. 47. num. 126. fol. 29.* rei alieni à fisco, vel à Principe est iustus omni molestia, vel habens ex donatione, vel alio titulo iustitiam illius rei empti, vel donati, dominus non potest illum molestare, salua tamen actione aduersus fiscum, vel Principem alienationem intra quadriennium, *qu. 43. n. 154. fol. 32.* quando non viatur beneficio *liberi à Zenone, & Lomnes, qu. 43. n. 158. fol. 134.* quando non præscribat aduersus dominum directum, *qu. 43. num. 433. ad 439. fol. 63.* hereditatis adite absque cessante expressa, potest conuenire debitoris hereditarios, *qu. 44. num. 338. fol. 126.* si percipiat fructus ex venditione nulla compensat cum interesse pretii, *qu. 45. num. 110. fol. 231.* rei dotalium bona fide emens à marito, repetit expensas, nec compensat fructus *qu. 45. num. 244. intellige ibid. fol. 248.* rei pupilli à patre vendita si illam meliorauit, & fructus percepit, non compensat fructus perceptos viuente patre cum melioramentis, *qu. 45. num. 246. fol. 248.* non compensat fructus cum expensis, & meliorationibus, *qu. 45. num. 248. fol. 248.* qui emat à patre bona filii, viuente patre, non compensat fructus perceptos in vita patris cum melioramentis, sed tantum fructus perceptos post obitum patris, *qu. 45. num. 262. fol. 249.* cum pacto de reuocando non compensat fructus cum expensis, *qu. 45. num. 279. fol. 251.* fundi dotalis viuente marito non compensat fructus cum melioramentis, *qu. 45. num. 283. fol. 251.* rei filii à patre bona fide, compensat melioramenta cum fructibus perceptis post mortem patris, *qu. 45. num. 339. fol. 257.* creditor expensarum factarum in re perempta non compensat fructus cum illis, & meliorationibus, *qu. 45. num. 344. fol. 257.* fundi dotalis bona fide, compensat fructus cum expensis, & meliorationibus, & quando, *qu. 45. num. 345. fol. 257.* honorum sui debitoris potest retinere pretium quousque alius creditor anterior infurgat, *qu. 45. num. 390. vers. emptor bonorum, fol. 261.* cum pacto de reuocando habet retentionem pro melioramentis in re factis si adeit pactum, *qu. 45. num. 449. fol. 267.* non potest retinere præteritum, quod meliorauit si dominus vult recurre, *qu. 45. n. 459. fol. 268.* de cuius pecunia fuerunt dimissi creditores anteriores habet retentionem, & quando, *qu. 45. num. 513. fol. 274.* habet retentionem reuocata venditione vigore Constitutionis Dium memoriam donec ei solatur pretium, & venditor recuperat fundum cum fructibus, *qu. 46. num. 523. fol. 275.* cum pacto de reuocando habet retentionem pro credito etiam ex alia causa

sibi obuenio, *qu. 45. num. 541. fol. 276. officii, vel alterius rei subiectæ hypothecæ cum onere soluendi, & recognoscendi censum, conueniens a venditore, rei cessione non liberatur, qu. 47. num. 247. fol. 311.*

ERROR

luris, ubi iustus non est necessarius, sed sufficit bona fides, & iustitiam ad præscribendum, *qu. 43. fol. 1. num. 151. fol. 127.* iuris licet, non inducat bonam fidem, constituit tamen in eo modo, quod est inter bonam, & malam fidem, & sufficit ad præscribendum longo tempore, iustus causam bonam fidem, & quando non procedat, *qu. 43. num. 151. vers. et iuris, num. 152. fol. 127.*

EXCEPTIO

respicit rem cessam, an possit opponi per debitorem cessum contra cedentem, *qu. 41. num. 27. fol. 4.* quantum opponi potest delegatario, *qu. 41. num. 109. fol. 10.* euictionis imminens, quæ venditori deleganti nocere, non nocet delegatario pretii, *qu. 41. num. 115. fol. 10.* præscriptionis est adeo privilegia, quod potest opponi in quacunque parte iudicii, *num. 89. fol. 25. num. 1.* numeratæ pecunie in contractu mutui, & dotis præscribitur spatio duorum annorum, & quando, & quid in minoribus, *qu. 43. num. 172. fol. 36.* non numeratæ pecunie impedit executionem in illi iuramenti querantur, sed non; potest opponi quando adfuerit duplex confessio potest opponi solum in contractu mutui, & dotis, non in aliis contractibus admittitur infra triginta dies, quibus lapsis non; admittitur, *qu. 43. num. 172. vers. hac exceptio, ubi vers. seqq. fol. 36.* non numeratæ dotis debet opponi infra annum a die soluti matrimonii, & a quo sit probanda, *qu. 43. num. 172. vers. exceptio non numeratæ dotis, cum vers. seqq. fol. 36.* non numeratæ pecunie an possit opponi aduersus confensum depositi, *qu. 43. num. 172. de fidei possit opponi, fol. 36.* non numeratæ pecunie perceptæ potest opponi per Civitates, & minores, *ibid. vers. et minores, fol. 36.* non numeratæ pecunie de æquitate canonica semper opponi potest etiam per mille annos, *ibid. vers. de æquitate, fol. 37.* non numeratæ pecunie competens debitori principali, competit etiam ipsius creditoribus, & fideiussoribus, nec illis nocet reuocatio, & si lapsus fuerit tempus opponendi, restituitur, *qu. 43. num. 178. vers. hac exceptio, fol. 37.* non numeratæ pecunie non potest opponi per eum, qui confessus est pænes se habere pecuniam quando confessus est receptis de constantis, *qu. 43. num. 72. vers. non potest opponi, vers. et quando a fideiussoribus, fol. 37.* non numeratæ pecunie an possit opponi a tutore, qui confessus est mutuo se accepisse pecuniam pupilli, nec ab executoribus pecunie publicæ, vel fiscalis, *qu. 43. num. 172. vers. nec a tutore, vers. nec potest opponi, fol. 37.* non numeratæ pecunie an possit opponi in literis cambii, & an hæc exceptio sit reiecta per statum reiciens omnes exceptiones, & an possit opponi si deficiente tantum decem dies, vel pauci ad complendum, biennium, & an possit opponi die feriata, &

debeat intimari creditori, & an impediat executionem apocarum bancalium, & alia ad materiam, *qn. 43. nn. 172. vers. quid in literis cambij, cum alijs v. f. seqq. fol. 37. præscriptionis lalarum opponi debet per viam solutionis, non autem compensationis, & quomodo probetur, qn. 43. nn. 357. 358. fol. 56. præscriptionis de iure communi impedit litem ingressum, ac etiam vigore statuti Ferrarientis, qn. 43. nn. 472. 473. fol. 65. non numeratæ pecuniæ an possit opponi, & infra quantum tempus contra litteras cambij, qn. 43. n. 688. *vers. opponi potest, cum vers. seqq. fol. 79. præscriptionis an possint opponi à tercio possessore conventu iudicio attente in nostro Regno, q. 43. nn. 689. 690. ad 703. fol. 79. præscriptionis an possit opponi in contractu censuali, in quo oritur nova actio pro censibus, singulis annis, si curi non admittitur præscriptio in canone emphyteutico, an de iur in annuis præstationes per actus inter vivos 30 annorum spatio tam pro decursis, quam decurrendis, qn. 43. nn. 690. ad 693. fol. 79. à quo tempore incipit currere etiam in iudicio assensu, qn. 43. nn. 694. ad 702. fol. 80. præscriptionis in materia decimarum non operatur ad impediendam manutentionem, nisi per tres conformes in iudicio contradictorio canonizata, q. 43. *fol. 81. nn. 629. fol. 163. nullo modo præscribitur, q. 43. *fol. 1. n. 649. f. 165. consensio potest opponi in quacunque parte iudicii, & quando limitatur, q. 44. n. 73. 74. fol. 178. compensationis copetit solvendi debita alterius, q. 45. n. 1. *vers. sic exceptio f. 22. 1. compensationis non excludit repetitio indebitum, q. 46. n. 1. 2. f. 23. compensationem cui obstat non dicitur verus creditor, qn. 45. nn. 156. *vers. compensationis fol. 236. non numeratæ pecuniæ impedit executionem instrumenti, q. 43. n. 172. *vers. hac exceptio, fol. 36. non numeratæ pecuniæ quidam opponi non potest, & potest opponi solum in contractu mutui, & dotis, non in aliis contractibus, in quibus infra 30 dies potest opponi quibus elapsis non admittitur, qn. 43. nn. 172. *vers. hac exceptio non potest, cum vers. seqq. fol. 36. non numeratæ dotis debet opponi infra annum, à die soluti matrimonij, & quando locum habeat ibid. *vers. exceptio non numeratæ dotis, fol. 36. solutionis in promptu probatæ impedit liquidationem instrumenti, locus presumptæ solutionis, qn. 47. nn. 367. fol. 323. solutionis admittitur contra sententiam, & contra obligationem cameralem, qn. 47. n. 401. ad 493. fol. 326. cessionis honorum impedit litem ingressum, & quando, qn. 47. nn. 866. *vers. cedens, fol. 374.**********

EXEMPLVM

facultatum quoddam sit pro quo non habet locum præscriptio, qn. 43. *fol. 1. n. 655. ad 658. fol. 166. actus voluntarii quale sit, q. 47. nn. 395. vers. exempla, fol. 307.*

EXPENSÆ

factæ in fructibus colligendis compensantur cum ipsis fructibus, q. 45. n. 110. *vers. compensantur, fol. 232. paratæ vsque ad restitutionis tempus duratur compensantur, cum fructibus, q. 45. n. 45. nn.*

Tom. V,

253. f. 249. litem factæ à marito, in exigendis creditis dotibus, & aliis bonis non compensantur in fructibus, q. 45. n. 263. *fol. 50. viles an sint efficiendæ, & sunt probandæ, qn. 45. nn. 276. fol. 251. re pempta, an possint recuperari, qn. 45. nn. 295. fol. 252. factæ pro filio extra patrimonium patris, non compensantur, ei in legumam nec pro doctoratu, nec pro obtinendo pro filio, vno ex tribus ordinibus militaribus Hispanis, nec pro libris, qn. 45. nn. 330. *vers. ex his factæ cum vers. seqq. fol. 256. necessitæ, ubi non possunt deduci, saltem præsumuntur ex fructibus factæ, & non compensantur, qn. 45. nn. 291. fol. 251. necessitæ factæ in edificio ruente, sunt omnino rescissioe nulla servata ratione melioris, & impensæ, ac etiam probato statu antiquo, qn. 45. n. 325. fol. 255. factæ in plantatione vitum, & arborum nimis densarum non rescissioe, & quomodo appretientur qn. 45. nn. 337. *vers. sed si fiat, q. 45. n. 357. necessitæ, vi minuatur dorem quomodo debeant fieri, qn. 45. nn. 354. fol. 358. necessitæ in dote quando compensantur cum fructibus qn. 45. nn. 359. fol. 258. viles non reputantur, si non respiciunt perpetuum rei, & eternam utilitatem, qn. 45. nn. 360. fol. 258. magnæ non compensantur cum fructibus, locus modicæ, & quando dicatur modicæ, vel magnæ, qn. 45. nn. 362. fol. 258. possunt esse voluptariæ, & assumere naturam vitium, & quando, qn. 45. nn. 363. 364. fol. 258. omnes deducuntur, & quando, qn. 45. n. 365. fol. 259. quando exigantur actione negotiorum gestorum amario, & reperentur à male fide possessore, & non compensantur cum fructibus, q. 45. n. 368. ad 370. fol. 259. necessitæ etiam lite pendente factæ aquoquoque debeantur, & habent retentionem, qn. 45. nn. 435. v. *vers. expensæ, fol. 266. factæ in re legata debentur, si illa sit restituta, non retenta, qn. 45. nn. 431. *vers. pro expensæ, fol. 267. in deposito debent solui per deponentem Notatio evanti extra locum ad faciendam quietationem in margine instrumenti conservari per Notarium exterum, qn. 47. nn. 543. fol. 342.*****

EXPRESSIO

& specificatio in aliqua dispositione dicitur stare demonstrativè, non autem latative, nec impedit augmentum, sed decrementum intrinsecum, qn. 47. nn. 473. fol. 345.

FACULTAS

revocandi feudi venditionem, sine assensu præscribitur, qn. 47. *fol. 1. n. 120. vers. facultas fol. 156. eligendi an remaneat, vel sit consumpta per primam electionem factam nulliter, qn. 47. n. 157. fol. 301. eligendi an expiat semel facta electione eligendi nomine alieno, qn. 47. n. 158. fol. 301.*

FAMVLVS

Clericorum, vel Prælatorum in Civitate Romæ, ex certo statuto vivente Domino, intra biennium, eo mortuo inter annum potest petere salarium, qn. 43. n. 605. fol. 73.

FEVDATARIVS

usufructuarius, & emphyteuta, an præscribat, qn. 43. nn. 36. fol. 21. emphyteuta, & hæres gra-

lii

us

uerus, ac omnis qui ratione domini proprii plenius, vel utilis, fructus, cum melioramentis non compensatur. *q. 45. num. 245. fol. 248. an deducta expensis factis, & compensas fructus cum melioramentis, sicut emphyteuta, & hæres grauatus, q. 45. num. 265. fol. 249.*

FEVDVM

an, & quando præscribatur. *q. 45. sex. 1. num. 490. 491. ad 320. fol. 154. & an, & quando præscribitur contra priuatum. q. 43. sect. 1. num. 306. fol. 153. hypothecatum cum licentia Domini directi creditoribus Vassalli finia linea inuestiri, vel aliter deuolutum ad ipsum Domine deuoluitur, cum hypotheca, & non liberum, si licentia sit simpliciter concessa sine ulla reservatione. *q. 47. num. 200. cum seqq. fol. 308. & quid de iure Neapolitano, q. 47. num. 211. fol. 309.**

FIDICOMMISSARIVS

potest cogere hæredem ad satisfaciendum inuentarium. *q. 44. num. 209. vers. sed fideicommissarius fol. 192. vltimus vocatus, ob confusionem iurum nõ reus alienationis factas à grauato cuius est hæres. q. 44. num. 343. fol. 217. non potest reuocare locationem rei subiectæ fideicommissio stante confusione iurum, etiam si locatio sit facta ad longum tempus, sicut non potest improbare alienationem quando iura sunt confusa. *q. 44. num. 346. fol. 217. an teneatur stare locationi factæ à grauato ad longum tempus, vel pro breui tempore, q. 44. num. 347. fol. 217.**

FIDEICOMMISSVM

particulare quale sit. *q. 44. num. 142. fol. 184. quando censetur vniuersale. q. 44. num. 443. fol. 184. in l. vnum ex familia. §. sed si. vñ. ff. de leg. 2. non est absolutum, sed controuentionale. q. 44. num. 345. fol. 217.*

FIDEIVSSIO

oretenus facta præscribitur duobus mensibus, de iudicio sibi durat per triennium. *q. 43. num. 108. fol. 27. quibus modis extinguatur, & soluitur, & an extinguatur successione eorum sibi inuicem, & quomodo sit. q. 47. num. 90. ad 97. fol. 297. num. 4 expirat morte, expirat multis alijs modis. *q. 47. num. 98. ad 101. fol. 297. quibus casibus expirat, q. 47. num. 104. ad 110. fol. 298.**

FIDEIVSSOR

an confundat actiones si succedit debitori, ita quod an sit liberatus. *q. 44. num. 77. 78. limita num. 79. fol. 179. acquisens à creditore actionem, an extinguat hypothecam in re debitoris, quæ principali comperebat. *q. 47. num. 27. fol. 293. in quibus casibus liberatur. q. 47. num. 85. fol. 296. de præsentando reum dicitur liberatus, ubi debitor facto patris fuerit in fuga positus, etiam si esset pro eadem causa, & debito, & obligatus in forma Camere si promittat pro debitore carcerato solvere creditori summam ei debitorum, si debitor iura quindecim dies non soluerit, vel se in carceribus non se præsentasset. si vigore huius obligationis fuerit relaxatus debitor non adimpletis conditionibus dicitur liberatus. *q. 47. num. 118. 119. fol. 298. Clerici quando non possint conveniri. q. 47. num.***

*114. 115. fol. 298. Clerici quando obligentur. q. 47. num. 115. 116. fol. 298. se obligans de iudicatum soluendo coram vno Iudice, obligatur, etiam in appellatione. q. 47. num. 118. fol. 299. liberatur iuramento decisorio. q. 47. num. 180. vers. in iuramento. fol. 304. per solutionem factam liberatur. *q. 47. num. 262. fol. 315. soluens capitale, cum cessione iurum ad suum beneficium, contra alios confidei iutores non potest petere fructus ex dicto Capitali viture primi contractus, qui dicitur excludus. q. 47. num. 453. vers. verum. fol. 333. an possit agere contra debitorem ex confessione de receptio, ita ut sit vera solutio. *q. 47. num. 457. fol. 333. Clerici non gaudet beneficiis. ap. Ordinaris. q. 47. num. 908. vers. nec locus fidei iussor. fol. 384.***

FIDES

dubia ad præscriptionem inchoandam, quæ non sit 30. vel 40. annorum non sufficit, sed media inter bonam, & malam. *q. 47. sect. 1. num. 107. fol. 124.*

FILIA

teneretur compensare, quid quid sibi ex dote materna, & ex legitimis, sibi à quacumque persona relicta, cum dote sibi à patre data, nisi addita contraria voluntas. *q. 45. num. 220. fol. 245.*

FILIVS

præscribitur usufructum patri debitum spatio annorum decem inter præsentis. *q. 43. num. 174. fol. 37. naturalis, ubi spurius nulliter legitimatus spatio 30. annorum hereditare patrem præscribitur. q. 43. num. 407. fol. 60. potest venire ad successionem patris ex triplici capite, & quando procedat, & quando hoc casu excludatur, etiam ante lapsum 30. annorum. *q. 43. num. 418. 419. 420. fol. 61. si quis in patria potestate contra cum non currit præscriptio, quando est impeditus, secus si potest agere & quid in acquirendis, & in acquisitis. *q. 43. num. 930. ad 934. fol. 104. si talis non est, non præscribit filiationem. q. 43. sect. 1. num. 690. vers. qui non est filius fol. 170. institutus in legitima in re certa, non tenetur ad solutionem debitorum patris, & quando. *q. 44. num. 331. vers. si filius. vers. qui omnis fol. 215. etiam aliq; mandato patris potest compensare proprium debitum, cum debito patris præstata cautione de rato. *q. 45. num. 383. fol. 260. pro dote materna habet retentionem, etiam super feudis, sed quando. *q. 45. num. 502. vers. mulierum. 503. 504. fol. 273. pro legitima, an habeat retentionem, & pro ipsius fructibus super bonis fideicommissio subiectis. *q. 45. num. 515. 516. fol. 273. consensienti donationi bonorum fideicommissario vniuersi patre factæ, an sibi præiudicet, & quid in alijs vocatis. *q. 46. num. 127. 128. fol. 286.********

FISCVS

præscribit contra priuatos spatio 30. vel 40. annorum. *q. 43. sect. 1. num. 30. fol. 113. succedens alicui, ubi hæres repræsentat defunctum, & ligatur instantia cum eo facta, & tenetur soluere illius debita, & tenetur vltra vires hærenarias. *q. 44. num. 263. fol. 207. si succedat ei, qui est debitor, & creditor facit compensationem, & fidei iussores liberantur, ubi amplius, & limitis. *q. 44. num. 264. num. seqq. fol.***

207. tenetur soluere debita, quando ad eum bona debitoris perueniunt, *qn. 47. n. 126. ubi quomodo procedat, & limitatur fol. 299.*

FORENSES

an subiciantur statuto alterius Civitatis, *qn. 43. n. 457. fol. 64. habent restitutionem in integrum adversus praescriptum statutum per ignorantiam, qn. 43. n. 858. 859. fol. 599.*

FORMA

mandati ipsius Iudicis est servanda, alia est spoliū, *qn. 47. n. 782. fol. 169.*

FRUCTVS

à quibus, & quomodo acquirantur, *qn. 43. sect. 1. n. 135. vers. in acquirendis cum vers. seq. fol. 126. percepti per heredem, an cedant lucro ipsius, & excompentur in ipsius creditum, vel non, qn. 44. n. 152. 153. ad 173. fol. 185. quoniam impunitur in rebellicaniam, qn. 44. n. 173. vers. f. d. sales fol. 187. percepti viuo testatore ante aditum, hereditatem augent hereditatem, & sic sunt restituendi, qn. 44. n. 173. vers. fructus vers. idem fol. 187. pendentes tempore mortis testatoris, vel ipso mortuo, sed hæc edicte iacente, an sint restituendi, & in quibus aliis casibus, qn. 44. n. 173. vers. idem. vers. quid si fidei, vers. quod si testator fol. 187. an sint restituendi per heredem grauatum, vltra vires hereditarias, vel si sint restituendi pro prio filio, qn. 44. n. 173. vers. restituunt fructus, vers. restituunt quando fol. 187. ex pignore percepti compeniantur ipso iure, cum vltura, quæ temporis perceptionis fructuum maturare sunt favore pignoratitii, qn. 45. n. 109. fol. 231. pignoris in forem compeniantur, qn. 45. n. 109. vers. quod fructus fol. 231. percepti ex antiquo pignori dato ad nautem, quareos supra sumptus factos est locupletior sunt compendiandū, qn. 45. n. 109. vers. fructus, fol. 232. percepti ex venditione nulla compeniantur, qn. 45. n. 110. fol. 233. hereditatis non compeniantur cum heredis credito, & quando limitatur, qn. 45. n. 188. fol. 243. an, & quando compeniantur cum expensis, & meliorationibus, qn. 45. n. 244. 245. ad 284. fol. 248. percepti lite pendente compeniantur, cum melioramentis ibi factis, qn. 45. n. 255. fol. 249. perceptos per conventum hypothecaria, iam ante quam post litem conuentionem non compeniantur, qn. 45. n. 256. vers. sed quod fol. 249. in iudicio rei venditionis compeniantur cum meliorationibus, qn. 45. n. 261. fol. 249. melioramentorum compeniantur cum expensis, & quando, qn. 45. n. 264. fol. 249. si excedant, vel sequent estimatione melioramentorum, an compeniantur, qn. 45. n. 265. fol. 249. con sio de notoria nullitate, vel iniustitia subbassationis compeniantur cum melioramentis seu cum sorte, qn. 45. n. 270. fol. 250. percepti ex meliorationis sunt proprii illius, qui meliorauit, nec compeniantur in alio credito, qn. 45. n. 271. fol. 250. an compeniantur cum melioramentis ab habente causam ab eo, qui habet dominium licet resoluibile, qn. 45. n. 281. fol. 251. non compeniantur cum melioramentis ab illo à quo res non potest auocari, quādo expenidit,*

*qn. 45. n. 284. fol. 251. percepti solum durante titulo non compeniantur cum melioramentis, qn. 45. n. 285. fol. 251. compeniantur cum melioramentis iamuis, quando illi pertinebant ad vendicantem, deus si ad alium, qn. 45. n. 286. fol. 251. compeniantur pumo cum vltura, qn. 45. n. 287. fol. 251. et melioramentis percepti non compeniantur cum ipsis melioramentis, qn. 45. n. 293. fol. 251. pignoris feudalis non compeniantur in forem vltra pensionem, & expensis factis sicuti fructus pignoris feudalis à proprietario percepti non compeniantur in forem, qn. 45. n. 296. vers. fructus pignoris feudalis fol. 251. limitatur ibidi vers. quā conuio, vers. limitatur secundo fol. 293. percepti à genero, dum dos soluitur non compeniantur in forem, qn. 45. n. 305. fol. 253. pignoris quando sunt compendiandi in dote, qn. 45. n. 307. fol. 253. ex re aliena percepti compeniantur cum sorte principali, qn. 45. n. 304. fol. 253. licet aliqui velint compensare in creditum heredis, qn. 45. n. 305. 306. 307. 308. fol. 253. percepti post casum fidei commissi, & post interpellationem, ab hærede grauato factam compeniantur cum credito hæredis grauati, qn. 45. n. 309. fol. 253. non compenduntur in legitimum descendendum, qn. 45. n. 310. fol. 254. acquisiti ratione alienius tituli licet titulus sit resoluibilis sunt percipientis, & eos compensare non debet, qn. 45. n. 311. fol. 254. ad hoc vi compeniantur debent esse consumpti, quo casu si ipso iure compensatio, qn. 45. n. 312. fol. 254. percepti ex rebus legitimis ab hærede post aditam hereditatem compeniantur in fidei com, & quando non, qn. 45. n. 313. fol. 254. ab emptore percepti in omnibus casibus quibus venditio rescinditur compeniantur cum interese pretii soluti, & quando non, qn. 45. n. 314. 315. fol. 254. percepti à bonæ fidei possessore ante litem conuentionem, cum sumptibus compeniantur, qn. 45. n. 316. fol. 254. ante litem conuentionem percepti compeniantur cum expensis, qn. 45. n. 317. fol. 254. subiecti restitutioni ex re, in qua recipiunt meliorationes fecit, an compeniantur cum pretio meliorationum, qn. 45. n. 318. fol. 254. percepti ex feudo, compeniantur cum pretio meliorationum, vel ex capitalium, qn. 45. n. 319. fol. 254. percepti à conductore ad longum tempus, conductioe completa compendiandi sunt ab eodem conductore durante conductioe, cum melioramentis, vel expensis vtilibus, & necessariis factis, qn. 45. n. 320. fol. 254. consumpti quando ad estimationem deveniunt, possunt compeniantur, & quando non, qn. 45. n. 321. fol. 254. compeniantur cum meliorationibus, seu cum sorte conductio de nullitate, seu iniustitia subbassationis, & deliberationis, qn. 45. n. 340. fol. 257. lite pendente percepti compeniantur, cum melioramentis in re facta, qn. 45. n. 347. fol. 258. quando non compeniantur cum melioramentis ab illo, qui ab ecclesia, vel minore rem habet ex titulo valido resoluibili per in integrum restitutionem, qn. 45. n. 353. fol. 258. compeniantur cum melioramentis relicto contra rem condico, *de. C. de rest. vend. qn. 45. n. 379. fol.**

f. 259. percepti an copietur, q. 45. n. 496. *vers. donec*, f. 272. percepti ex pignore dato pro dote soluenda quando non copietur in sortem, q. 46. n. 126. *vers. quando fructus*, fol. 286. debentur creditori census, iuxta fundo censuali, & solui non imputantur in sortem, q. 47. n. 21. fol. 292. percepti per creditorem immittum ex primo decreto quando impuuntur in sortem, q. 47. n. 177. ad 179. fol. 304. soluti quando in sortem excompentur extincta societate, q. 47. n. 439. *vers. fructus*, fol. 330. rei stabili possunt dari in solutum, etiam si res ipsa non datur in solutum, q. 47. n. 648. fol. 355. rei nulliter in solutum datur compensantur cum credito, q. 47. n. 680. fol. 359. in datione in solutum conditionali an transeant, q. 47. n. 689. fol. 360. quando compensantur in sortem, q. 47. n. 781. fol. 368. resoluta adjudicatione an restituuntur, q. 47. n. 828. *vers. nec fructus*, n. 829. fol. 378.

FVNCTIONES FISCALES

nullo tempore contra Principem prescribuntur; in statu Papæ, Manuum, & aliorum Principum illarum, q. 43. *sect. 1. n. 430-431. fol. 148.*

FVR

an prescribit, q. 43. *sect. 1. n. 613. fol. 163.* non deducit expensas, neque ex fructibus, q. 45. n. 289. fol. 251.

GABELLA

si numquam fuit soluta, tunc ad prescribendam immunitatem a muneribus etiam futuris sufficiunt 30. vel 40. anni, q. 41. n. 475. ad 478. fol. 153.

GENER

non tenetur ad compensationem fructuum ratione lucri cessantis, & damni emergentis, & quando, q. 45. n. 297. fol. 252.

HABENS

beneficium in quantum facere potest. soluendo non repetit, q. 47. n. 989. fol. 386. beneficium in quantum facere potest, an possit carcerari, q. 47. n. 990. fol. 386. beneficium in quantum facere potest tenetur cauere cum iuramento de soluendo, cum deuenit ad pinguiorem fortunam, q. 47. n. 993. fol. 386.

HÆREDITAS

iacens non prescribit contra alium, q. 43. n. 1996. fol. 109. in quibus casibus, & quibus actibus censetur adita, q. 44. n. 39. *vers. in quibus casibus*, fol. 197. presumitur idonea, & opulenta donec per hanc eadem probetur contrarium, q. 44. n. 307. fol. 211. an faciat venire subie quorum bonorum, q. 44. n. 331. *vers. amplia etiam*, fol. 255. certa quid faciat, q. 44. n. 186. *vers. quod multis fortis*, fol. 209. non compensatur cum heredis credito, & quando limitatur, *quest. 45. numer. 188. fol. 243.*

HÆRES HÆREDES

debitoris aduersus creditorem hypothecarium, prescribit spatio 40. annorum, q. 43. n. 185. fol. 40. usufructuarij non potest prescribere propter malam fidem, q. 43. n. 304. *vers. sed usufructuarius*, fol. 52. non prescribit contra legatarium quando legatarius declarauit velle acceptare le-

gatum, & hoc soluit hæres, q. 43. n. 415. *vers. si habet*, f. 460. iustus est in testamento, esset proximior testatori, & intra 30. annos non aduenit, potest intra alios 30. annos adire ab intestato, & sic non excluditur nisi per 60. annos, q. 43. n. 417. fol. 60. suus intra triennium post repudiationem paternæ hereditatis, bonis in eodem statu permancantibus repudiationem reuocare potest, q. 43. n. 421. fol. 61. primi inuestit, vel alius ab eo ius habens si bona fide, & cum titulo possiderit rem emphyteuticam prescribit census, scilicet canones pro tempore præterito debitoris spatio 30. annorum contra priuatos, & 40. contra Ecclesiam, q. 43. n. 425. fol. 61. debitoris: nam fidei non potest prescribere, q. 43. n. 700. fol. 80. per 30. annos prescribit legata, nec dicitur in mala fide etiam contra Ecclesiam, & quando non prescribit, etiam in annua legata Ecclesie non prescribit, & quid in alijs debitis an prescribit, q. 43. n. 734. fol. 84. habet restitutionem, in integrum, ex capite ignorantie eam si sit filius, *quest. 43. n. 82. vers. et si*, fol. 100. tutoris mortui non potest prescribere ante finitam administrationem, q. 43. *sect. 1. n. 119. fol. 125.* prescribit ex propria persona non obstante mala fide autoris, q. 43. *sect. 1. n. 125. vers. quod vers. tam*, fol. 125. cum mala fide potest prescribere legata, vel fideicommissum, & quando, q. 43. *sect. 1. n. 113. ad 157. fol. 127.* qualiter prescribit debita, & perficiens prescriptionem inchoatam per defunctum an acquirat sibi, vel hereditarij, q. 43. *sect. 1. n. 161. 162. fol. 128.* potest prescribere non obstante iuramento defuncti de non prescribendo, q. 43. *sect. 1. n. 707. ad 708. fol. 171.* tenetur habere ratum factum defuncti pro ea parte, pro qua est hæres, quod est hæris cum beneficio legis, & inuentarij, alias tenetur vltra vires, q. 44. n. 49. fol. 177. an, & quando possit bona aliena vendicare, q. 44. n. 48. *cum seqq. declar.* n. 52. *cum seqq.* fol. 177. an habeat retentionem bonorum pro illis creditis de quibus non liquet, nec interim facit fructus suos, q. 47. n. 54. 60. 61. fol. 177. creditor cum inuentario potest pro suo credito implorare officij iudicis, & ab eo petere bonorum hereditariorum separationem, & assignationem citatis creditoribus, & legatarijs, q. 44. n. 54. ad 59. fol. 177. debitoris si volens vnam rem particularem sibi appropriare pro suo credito si id non facit autoritate iudicis non potest amplius mellorariam deducere, ubi declinat, q. 44. n. 65. 66. fol. 178. creditor succedendo debitori confundit actionem etiam in suo herede, q. 44. n. 67. fol. 178. confundit pro ea parte pro qua est hæres, q. 44. n. 75. fol. 179. vi confundat debet adire hereditatem alias secus, q. 44. n. 76. 77. fol. 179. non confundit neque extinguit sua iura, & credita que habet contra hereditatem quamvis inuentarium non faciat, q. 44. n. 98. 99. ad 112. fol. 181. namque dominus potest vendicare rem, q. 44. n. 104. fol. 181. potest creditum quod habet cum testatore deducere, & retinere si sit grauatus alteri hereditatem pure, vel sub condicio-

ne restituere etiam non confecto inventario, qn. 44. n. 119. fol. 182. & potest credita deducere propria auctoritate resoluendo rutilo hereditario, secus quo ad creditores, & legatarios nam tenetur de proprio, & quando tali casu possit detrudere legitimam, & rebellianicam, qn. 44. n. 120. fol. 182. grauius testetur facere inventarium fideicommissario possidente alias secus, qn. 47. n. 120. vbi fol. 182. grauius fideicommissario potest tempore paritatis fideicommissum retinere crediti quod sibi debetur nisi specialiter prohiberi fuerit per restitorem, q. 44. n. 121. fol. 182. deducit legitimam sibi potest, & dotes maternas, & ea aliunde restitorem solum, & non tenetur restituere fructus, quando, q. 44. n. 122. ad 125. fol. 182. grauius fideicommissum, an teneatur ad soluitorem debitorum hereditarium, qn. 44. n. 126. cum seqq. fol. 182. grauius, an teneatur ad soluitorem debitorum quando restituatur non totam hereditatem, sed res partes tantum, qn. 44. n. 127. cum seqq. fol. 183. grauius restituere hereditatem pro soluendo debito contracto potest alienare rem, fideicommissum subiectam, sed est faciendum inventarium ab herede grauius in statu fideicommissario vniuersali, qn. 44. n. 140. fol. 183. non habet retentionem pro suo credito si non confecerit inventarium, & fideicommissum est particulare super certa bonis, qn. 44. n. 141. fol. 184. non detrahunt retentionem rei propriae, qn. 44. n. 144. fol. 184. an habeat retentionem, qn. 44. n. 146. cum seqq. fol. 184. grauius si totam hereditatem restituere velit aliquis res certa hereditaria de mandato restitoris ad nihil tenetur creditoribus hereditariis neque pro illa re, qn. 44. n. 128. 129. inq. l. i. n. 130. cum seqq. fol. 183. pure grauius hereditatem restituere facta restitutione tenetur soluere debita hereditaria pro rata quareque cum tenetur quando teneatur, qn. 44. n. 131. fol. 183. potest alienare bona hereditaria fideicommissum subiecta pro debitis soluendis, ut etiam pro oneribus perpetuis, qn. 44. n. 133. 134. fol. 183. grauius quando tenetur debita defuncti soluere, qn. 44. n. 136. ad 139. fol. 183. quod non possit detrudere creditum, in fideicommissum vniuersali, qn. 44. n. 144. cum seqq. fol. 184. vniuersalis grauius, vel heredes heredes tempore restitutionis possit deducere, vel retinere pro suis creditis tota bona hereditaria pro pretio soluto tempore mortis restitoris creditoris, vel legatariis, qn. 44. n. 146. cum seqq. fol. 184. lucratur omnes fructus, & quando, qn. 44. n. 164. 165. fol. 185. facit suos fructus pro rata crediti proprii, & res alieni solui, qn. 44. n. 165. fol. 186. grauius restituere fructus distractionum, & facit fructus suos pro credito res alieni solui, quando res impium, est verum alienum, & non quando improprium, qn. 44. n. 167. ad 169. fol. 186. alienato corpore hereditatis tenetur ea fructibus percipiendis reintegrare fideicommissum, qn. 44. n. 170. fol. 186. grauius an compenset sua credita cum fructibus perceptis ex fideicommissum post aditum hereditatem, & ante aditum fideicommissum, qn. 44. n. 171. 172. fol. 186. tenetur resti-

Tom. V.

tuere a die, quo est requisitus, & tenetur restituere post conditionis euentum, & post penitionem, qn. 44. n. 173. fol. 187. grauius non tenetur ad alienum soluere de fructibus bonorum fideicommissum subiectorum, qn. 44. n. 173. vbi fol. 187. grauius ultra vires hereditarias restituit fructus, vel alia si sit grauius restituere proprio filio, q. 44. n. 173. vbi fol. 187. fructus, vbi fol. 187. quando, fol. 187. qui a creditoribus hereditariis ex remissione, vel transactione habuerit aliquid non tenetur restituere, qn. 44. n. 173. vbi fol. 187. tenetur soluere debita defuncti secus transactione inter heredem scriptam, & legatarium ab intestato successorem, qui quatenus restituit testamentum, qn. 44. n. 173. vbi fol. 187. grauius an teneatur restituere quod in debito exegerit, qn. 44. n. 173. vbi fol. 187. si facit restitutionem hereditatis hypothecariam, non deducto habet actionem utilem hypothecariam, qn. 44. n. 176. fol. 188. debitor in quibus casibus adeundo hereditatem confusam actiones, & iura, qn. 44. n. 152. ad 198. fol. 217. ad 207. fol. 187. solvens debita defuncti non potest de huiusmodi creditis excipere contra alios creditores hereditarios, si inventarium fecerit, si non reddidit rationem, qn. 44. n. 199. vbi fol. 187. si non tenetur restituere inventario si fuit in mora in non exhibendo inventarium, & reddenda rationem, & si potest agere executiue contra ipsius bona, qn. 44. n. 200. vbi fol. 187. beneficiarius obligatus pro debito defuncti, censetur se obligatum titulo hereditario, sed limita, vbi fol. 190. 200. vbi fol. 190. beneficiarius, cum vbi fol. 190. promittens soluere legata, & debita non videtur renunciare beneficio inventarii, & quando, qn. 44. n. 200. vbi fol. 190. beneficiarius, cum vbi fol. 190. beneficiarius in obligatione per eum facta renunciante omni iure, & legum auxilio censetur renunciare cum beneficio inventarii, qn. 44. n. 200. vbi fol. 190. beneficiarius in obligatione, cum vbi fol. 190. obligatus cum proprio, & principali nomine, an tenetur de proprio de iure Non soluto si adeit inventarium, qn. 44. n. 200. vbi fol. 190. beneficiarius, qn. 44. n. 200. fol. 191. beneficiarius licet non tenetur ultra vires hereditarias ad solvendum creditorum tenetur soluere de fructibus, qn. 44. n. 201. 203. fol. 191. tenetur ultra vires non confecto inventario, etiam si restitor remisisset in eius fauorem, qn. 44. n. 208. fol. 191. integre legatus prestare debet, & creditoribus in solidum soluere quando restitor prohibuerit inventarium, sed heres postea illud fecerit, qn. 44. n. 210. fol. 191. quando tenetur ultra vires hereditarias, qn. 44. n. 218. fol. 192. adeundo non dicitur quasi contrahere cum creditoribus, sed tantum cum legatariis, qn. 44. n. 219. fol. 192. quando non tenetur ultra vires hereditarias, qn. 44. n. 220. ad 223. fol. 193. non confecto inventario quod non tenetur ultra vires hereditarias, qn. 44. n. 224. ad 227. fol. 193. non tenetur ultra vires, quando habet

Kkk

pti

privilegium, ut non possit consequi, ultra quam
facere potest, qn. 44. n. 234. ad 236. fol. 194. p.
rest usque ad 30. annos adire hereditatem nisi ad
inflamiam creditoris fuerit, si brevis tempus
per iudicem assignatum, qn. 44. n. 239. vers. 49.
res, fol. 196. representat personam defuncti, &
eadem persona censetur esse cum eo, & in eum
transiunt omnes actiones actum, & passivum
qn. 44. n. 241. 242. fol. 198. ad eundem dicitur contra
here in creditoribus, & legatis, & ex aditu
ne tenetur creditoribus actione, personali, &
etiam reali, & quando, qn. 44. n. 243. 244. f. 198.
an possit impugnare factum defuncti, qn. 44. n. 244.
244. vers. sic heres, cum vers. segg. fol. 200. ad eundem
hereditatem tenetur solvere debita defuncti, qn.
44. n. 240. fol. 198. si non defuncti consensum no-
torium in inventario ad nihil tenetur, verum
ad duplum tenetur, si tempore confecti inveni-
tarii habebat notitiam corporis, & illud non de-
scripsit in illo, qn. 44. n. 245. vers. heres ad, liquid.
vers. verum, fol. 200. non potestur beneficio in-
ventarii, si solo consensu aliquid in illo describere
qn. 44. n. 245. vers. verum, cum fol. 201. si
facit inventarium potest venire contra factum
defuncti, qn. 44. n. 245. vers. sic heres, fol. 201.
qui non conficit inventarium licet ostendat non
existisse alia bona, quam talia, & talia, & vellet
probare negatiam, tenetur insolidum ultra
vires hereditarias, & quando, qn. 44. n. 245.
vers. & heres, fol. 201. potest gravari etiam in bonis
propriis, & potest a rebus privari beneficio
inventarii, qn. 44. n. 245. vers. heres, vers. si p. res
fol. 202. intra tempus conficendi inventarium
non potest conveniri, nec a creditoribus, nec a
legatis ubi intelligi, qn. 44. n. 245. vers. heres
intra tempus, cum vers. segg. fol. 202. non potest
conveniri infra novem dies luctus, locus de re-
cesso contra bona defuncti, qn. 44. n. 245. vers.
cum res pot. heres, f. l. 202. p. res, conveniri
durante tempus inventarii, si illud sit confectum
qn. 44. n. 245. vers. potest heres, fol. 203. benefi-
ciarius non gaudet beneficio inventarii nisi red-
dita ratione de bonis inventariis, quid de tri-
butis, & de mobilibus consumptis, qn. 44. n. 245.
245. vers. heres beneficiarius, cum vers. segg. fol.
203. non conficiens inventarium tenetur solvere
debita defuncti non ultra vires de suo pro-
prio, & quando, qn. 44. n. 247. fol. 204. heredes
omnes an teneantur insolidum si non confi-
ciunt inventarium, cum quo, ad actiones perso-
nales, quam reales, vel pro virili, qn. 44. n. 247.
vers. & omnes heredes, fol. 204. heredes quando
teneantur pro virili, vel insolidum, & quid favore
domini, qn. 44. n. 247. vers. & omnes heredes, f. fol. 204.
qui per mendacium dicit esse heredem in mino-
ri portione, & quantitate, tenetur insolidum, &
quando, qn. 44. n. 247. vers. sed heres, fol. 204.
non conficiens inventarium tenetur vires
& procedit de lure Civili, & Canonico, qn. 44.
n. 247. vers. qua conclusio, fol. 204. non confi-
ciens inventarium an possit conveniri execu-
tus, & an admittatur ad beneficium cessiois bo-

notum, qn. 44. n. 247. vers. potest, vers. & fa-
n. 247. fol. 204. 205. non conficiens inven-
tarium, an sit legitimus, & quando, & eius he-
res, & an possit de iure legitimam ex fideicom-
missu particulare, qn. 44. n. 248. dicitur aliqui-
dum, qn. 44. n. 248. fol. 205. heredes an omnes non te-
neantur ultra vires hereditarias, si sub fideicom-
& dyonad legimus, vel Ecclesie, qn. 44. n. 253. vers.
si heredes an omnes, n. 254. fol. 205. heredes dam-
norum an teneantur ultra vires hereditarias
non confictis inventariis, qn. 44. n. 168. cum segg.
fol. 202. ad eundem hereditatem singulorum, &
probat alia bona in hereditate non adfuisse, in-
veniens ultra vires, qn. 44. n. 266. vers. quid
adone, fol. 207. tenetur solvere debita de-
functi ultra vires hereditarias non confictis in-
ventariis, quando non invenit, qn. 44. n. 267. fol.
207. non conficiens inventarium non videtur ap-
probare factum defuncti, sed potest venire con-
tra illud, qn. 44. n. 267. cum segg. fol. 208. an te-
neatur conficere inventarium in hereditate, &
quid sit, non tenetur ultra vires, qn. 44. n.
269. cum segg. fol. 208. conficiens inventarium
se ponit extra p. res obligationem pateratuum
interdicens consensu alienationibus factis in
re sua, qn. 44. n. 274. fol. 208. quando possit po-
nere suum creditum iure separatum, & potest
opponere discussionem inventarii, & teneatur
solvere debita hereditaria, nisi usque ad quantita-
tem bonorum hereditarium, & hoc amplius
bono in herede heredis, & in debito dicitur, qn.
44. n. 276. fol. 207. non tenetur solvere de-
bita hereditaria si sine sua culpa illa perierint, vel
non esset in culpa ob moram non solvendi, qn.
44. n. 278. fol. 208. cogi potest ad instantiam
creditorum ad iurandum, quod non adfuit alia
bona in hereditate illa in inventario descripta,
qn. 44. n. 280. fol. 208. ex inventario habet inco-
nsum fundum, quod non adfuit alia bona in
hereditate, & allegans contrarium, ipse tenetur
probare, qn. 44. n. 280. fol. 208. si addeat heredi-
tatem adque prosecutione de inventario, consi-
dendo si postea illud intra legitima tempora co-
fecerit, adhuc gaudet privilegio inventarii, qn.
44. n. 281. fol. 209. condempnatus ad debita de-
functi potest opponere beneficium inventarii
etiam post sententiam, & quando non, qn. 44.
n. 186. per totum, fol. 209. non tenetur de pro-
prio ex quo inventarium non conficit, si constat
alia bona in hereditate non remansisse nisi ea
que ipse asserit, vel aliunde, consensu fecerit vel
per testem, vel per scripturas, convenientes simpli-
cem descriptionem f. quam ab ipso herede, qn.
44. n. 305. fol. 211. in 109. in Ecclesia non tenetur
ultra vires si inventarium non conficit, qn.
44. n. 314. vers. in 109. fol. 212. gravatus testi-
ficare per fideicommissum non tenetur conficere
inventarium, & sic non tenetur ultra vires
respectu fideicommissi raverit ipse, & sic credi-
tum proprium non compellitur cum credito he-
reditario, qn. 44. n. 114. vers. heres gravatus, vers.
si creditum, fol. 212. quando eius actiones non

chafundantur per inuentarium, vel aliter si habere instrumentum liquidum potest. oblique alio modo confecto de suo credito in pecunia hereditariis ex illis rebus sibi satisficere, q. 44. num. 120. fol. 122. cum beneficio inuentarii ratione rei venditæ per testamentum, & ab eo excluditur, tenetur à seorsupse de bonis hereditariis agere, & sibi fructus duplum pro eius ratione, cum de suo credito conferat sibi satisficere per fideiussorem, & imaginariam solutionem, q. 44. n. 212. 222. fol. 123. si vellet aliquam rem particularem hereditaria pro suo credito sibi appetere, vel ad iudicare, vel alias vi beneficio separationis bonorum non preiudicium sibi fideicommissum, legatarum, cohereditibus, vel creditoribus debet agere ad iudicem, & citare omnes alios creditores, vel legatarios, vel alii quorum interest ad hoc, ut dicatur exclusi, q. 44. num. 233. 234. fol. 123. non conficiens inuentarium non tenetur de pretio, quando idem creditores inuentarium confecerunt, q. 44. num. 325. fol. 124. non tenetur ultra vires, ubi continetur ex potestate defuncti, vel de iure civilis pro defuncto defuncti, nisi quatenus ad eum perveneris, vel cum defuncto ha. contestata fuerit, sed de iure Canonico tenetur exonerare a conscientiam defuncti iuxta vires hereditarias, & non ultra, licet inuentarium non faceret, & sic pro impendis vris realibus defuncti, non tenetur ultra vires hereditarias, nec tenetur solvere viuras promissas per defunctum etiam cum iuramento, q. 44. n. 226. fol. 124. non tenetur ultra vires si succedit aliis personis, quæ non possunt conveniri ultra quam sacre possunt, vel quando obligatio defuncti esset nulla, vel non tenet legem impedire, q. 44. n. 227. fol. 124. insuper in re certa non tenetur ad solutionem debitorum defuncti, q. 44. n. 231. fol. 125. agens contra factum defuncti repellitur, nisi iura defuncti sint, q. 44. n. 320. fol. 126. non potest defunctum representare, & quando, q. 44. n. 332. ad 336. fol. 126. an confusio actiones si non est hæres in totum, sed pro medietate, & quæ iura confundat, q. 44. n. 333. 336. fol. 126. non conficiens inuentarium tenetur solvere debita hæreditaria ultra vires, quomodo intelligitur, q. 44. n. 331. 332. ad 334. fol. 127. institutus in quorundam an teneatur solvere debita defuncti, q. 44. n. 337. vers. amplius etiam, fol. 127. institutus in re certa quando sit utilis, q. 44. n. 332. vers. qui prodeperit, fol. 127. institutus in re certa tenetur ad solutionem pro alio, q. 44. n. 331. vers. sed quando, fol. 126. gravatus, emphyteota, & omnis, qui ratione propriæ domus non plenius, vel vltra fructus cum melioramentis, non compensat, q. 45. n. 245. fol. 128. maritus fructus perceptos ex re extradotali compensat cum melioramentis factis, secus ubi est statutum quod maritus lucratur fructus bonorum paraphrenalium, q. 45. n. 249. 250. fol. 128. gravatus, vel maritus percipiens fructus bonorum, vel fideicommissi post dissolutum matrimonium, & putricatum fideicommissum compensat fructum cum

melioramentis, q. 45. n. 254. fol. 129. gravatus delictu expensis factis, & non compensat fructus cum melioramentis sicut emphyteota, vel feudatarius, q. 45. n. 266. fol. 129. gravatus expensens pro refectione domus, restitutione repetitis fructus quomodo ex meliorata perca, maritus recuperat meliorationes necessarias, secus viles tantum, sicut in melioramentis naturalibus, ubi quando non expensit, sed compensat cum fructibus perceptis post factum etiam restitutionis subiectas fideicommissis, & quando, q. 45. n. 267. vers. si gravatus, fol. 130. gravatus consentiendo dampnum bonorum subiectorum fideicommissi, & in eorum purgationem dicitur vire, & recipit alienasse, q. 46. n. 128. fol. 127. si eodem hereditariis sequenti in gradu non dicitur effectus obligatus creditoribus, q. 47. n. 31. fol. 129. foli uens prius creditores veniens liberatur, q. 47. n. 427. fol. 128. foli uens, præsumitur solvitur de bonis suis non hereditariis, aut alienis, q. 47. n. 428. fol. 128. gravatus ante restitutionem hereditariam potest recipere solutionem, & liberari solvitur, q. 47. n. 459. fol. 132. cum beneficio legis, & inuestituræ non potest dare bona hereditaria in solutorum mulieri dotem repetens, sed in pecunia, q. 47. n. 702. fol. 132. tenetur solvere debita defuncti in pecunia, & quando non, q. 47. n. 719. fol. 133. vi tenetur solvere in pecunia debitum consensum in pecunia emittitur multis modis, & amplius, q. 47. n. 738. 739. ad 741. fol. 135. tenetur reddere bona hereditaria, & solvere in pecunia debita defuncti, quando hereditas est opulenta, sed declaratur hæc conclusio, q. 47. n. 741. 742. ad 744. fol. 135. beneficiarius tenetur solvere debita hæreditaria in pecunia, declaratur, q. 47. n. 745. 746. ad 748. fol. 136. non potest uluere de bonis hereditariis quando restituit mandata solui in pecunia, q. 47. n. 745. 749. fol. 136. beneficiarius non potest cogere creditorem censuarium ad extinguendum censum, cum bonis hereditariis cum tunc principalis census non cedat in debitum, & debitor census quo ad sortem non dicitur proprie debitor, & amplius, q. 47. n. 750. 751. fol. 137. an adauatur ad beneficiarius cessionis bonorum, qui non confici inuentarium, q. 47. n. 805. vers. non admittitur, fol. 137. defuncti qui non tenetur ultra quæ facere possit, non tenetur ultra vires hereditarias, q. 47. n. 1011. 1012. fol. 137. **HOSPITALIA** & loca pia potius eadem privilegio donorum in præscriptione, verum habet restitutionem in integrum adversus præscripiemem, sicuti etiam Contrahentes, q. 43. fol. 1. n. 219. 220. fol. 132. hæredes an teneantur ultra vires hereditarias non confici inuentario, q. 44. n. 258. vers. sed quod, fol. 126. **HYPOTHECA** doris præscribitur 40. annis, & an sufficiat inter absentes 10. vel 20. anni, & an detur adversus 10. vel 20. annos restitutionem in integrum, tam minoribus, quam maioribus ex capite iustis ignorantibus, q. 43. n. 182. fol. 39. præscribitur spatio 30. an-

norum quando debitor constituit se praecario nomine possidere, non vero decem, aut viginti in bonis possit tempore constitui, non in superuenientibus, *q. 43. n. 183. 184. fol. 40. prefentibus* (pario 30 annorum, *q. 45. n. 187. fol. 40. defuncti* qui obligari fecit suam pro alieno debito; et qui sibi succedat non confunditur, *q. 44. n. 181. fol. 179. non extinguuntur quando heredi superuenit ex tunc cessat ab alio possidit aditum hereditatem*, *q. 44. n. 187. fol. 179. non extinguuntur quando aditum hereditate agitur de hypotheca rei alieni apud heredem non existens, sed apud alium tertium*, *q. 44. n. 177. fol. 188. non extinguuntur per additionem rerum in quibus erat creditor hypothecarius contra tertium possessorem*, *q. 44. n. 213. fol. 192. cessat per transiitionem domini* rei hypothecae in creditorem, etiam si reuocetur dominium a creditore mediante reuocatione, *q. 44. n. 350. 351. ad 353. fol. 218. usufructus acquisita proprietate a debitore hypothecae constituitur*, *q. 44. n. 356. fol. 218. resolutio contractus quando reintegritur*, *qual. 47. n. 353. fol. 218. semel extincta facit, quod non possunt causam habentes a debitore in rem hypothecae ex lueri causis amplius molestari*, *q. 44. n. 354. l. i. l. i. 355. fol. 218. censetur remissa ex simplici consensu in bonis diuisis*, *q. 46. n. 43. vers. hypotheca fol. 280. an censetur remissa per creditorem, si consensit rem sibi obligatam alienari, & eius remissum creditum*, *q. 46. n. 43. fol. 280. remissa per mulierem occasione dotes, quando censetur quodammodo etiam stare iuramento; seu generalitate verborum*, & quid in aliis habentibus, etiam plures hypothecae, *q. 46. n. 130. vers. remissa per mulierem fol. 287. an extinguuntur per consensum pretium*, per creditorem in venditione rei hypothecae, *q. 47. n. 1. fol. 290. quando competat*, *q. 47. n. 2. fol. 290. quid sit*, *q. 47. n. 4. ad 7. fol. 290. extinguuntur collapsa edificio, si vero de nouo edificetur reuoluitur*, *q. 47. n. 9. fol. 291. frumentum redactum in farinam non extinguuntur*, *q. 47. n. 10. fol. 291. quando durat*, *q. 47. n. 10. fol. 291. super re ipsa peteunda ex natura rei extinguuntur*, *q. 47. n. 11. fol. 291. rei non petit ex causa voluntaria debitoris*, *q. 47. n. 12. fol. 291. super domoque casu coacta fuerit, & postea a debitore redificetur, an remaneat*, *q. 47. n. 16. 17. fol. 292. semel constituta per debitorem super re communis non extinguuntur per diuisionem*, *q. 47. n. 18. 19. fol. 292. an extinguatur fundo censu cuncto*, *q. 47. n. 20. 21. fol. 292. non competit super bonis quando conuicti imposui super fructibus*, *q. 47. n. 23. fol. 292. per cessionem nominis debitoris extinguitur*, *q. 47. n. 24. fol. 292. extinguuntur per restitutionem rei, vel per solutionem*, *q. 47. n. 25. fol. 292. non est extincta, extincta actione principalis*, *qual. 47. n. 39. ad 49. fol. 293. creditoris extinguuntur si fiat donatus omnium bonorum debitoris, aut dominus*, *q. 47. n. 51. 52. 3. fol. 294. semel extincta facit, quando habentes causam a creditore in rem hypothecae ex lueri causis amplius molestari non possunt*, & quando, *q. 47. n. 54. ad*

remedium, l.2. *C.de resim. vend.* si res restituatur
 resolutur, qn. 47. n. 181. fol. 304. extinguitur quan-
 do soluitur ex pecunijs debitis debitori à tercio,
 qn. 47. n. 181. *vers. extinguitur fol. 305.* extinguitur
 quando in vim pacti contractus sub aliqua
 conditione resolutur, conditione non eueniente, vel
 pacto non adimpleto, q. 45. n. 183. vbi intelligit fol. 305
 si pignus super re ab emptore pendente condi-
 tione, sed pacto legis commissar. & verbis directis
 concepto, aut cum iuramento, resolutur resolu-
 tio contractus ex dicto pacto, qn. 47. n. 184. fol.
 305. donatione reuocata ex causa ingratitudinis,
 an extinguatur medio tempore contracta super re
 donata, qn. 47. n. 187. fol. 307. super bonis donatis,
 si donatio reuocetur per superuenientiam filio-
 rum, vel quando resolutur contractus ex causa
 necessaria, vel vigore pacti precedentis, & simi-
 lis, vel vigore pacti de retrouendendo, ac resolu-
 tio domino debitoris, qn. 47. n. 183. ad 191. fol.
 306. super censu contracta extinguitur illo red-
 empto, & quando secus, qn. 47. n. 192. 193. fol.
 306. super censu quando remaneat q. 47. n. 193.
 fol. 306. extinguitur, & resolutur resolutio iure
 conuentionis, & an resolutur inter filios, qn.
 47. n. 193. *vers. sic hypothec. vers. verum, fol. 306.*
 an extinguatur per diuisionem, & resolutio di-
 uisionis resolutur, qn. 47. n. 193. *vers. si etiam vers.*
sic gerat, fol. 307. est ipso iure, si constituitur
 super re quæ prohibetur alienari, & de nullitate
 potest tunc opponere, qn. 47. n. 193. v. *si est ipso*
iere, fol. 307. datur prohibita per speciale prohi-
 bitionem alienationis, qn. 47. n. 193. *vers. & di-*
citur, fol. 307. contracta per possidorem rei siue
 emptorem per iurisdictionem extinguitur, qn. 47. n.
 193. *vers. si rei, fol. 307.* contracta super re em-
 phyteutica resolutur, si res illa deuoluatur ad do-
 minum directum per pactum, vel ex alia iusta
 causa, qn. 47. n. 194. fol. 307. an reuocatur stante
 noua concessione, vel acquisitione, qn. 47. n.
 194. *vers. an reuocatur, fol. 307.* constituta super ob-
 fectio, quod deinde ad Regem concedentem re-
 deat extinguitur, qn. 47. n. 194. 195. *vers. si si*
qn. 2, fol. 307. non resolutur si res ex causa volun-
 taria restituatur, q. 47. n. 195. *vers. an, fol. 308.*
 an extinguatur ex fraude, vel ex collusionem, qn.
 47. n. 196. fol. 308. resolutur si sic contracta
 sit per feudo, sine assensu domini directi, secus si
 esset assensu q. 47. n. 197. 198. 199. fol. 308. contracta
 in officiis in Curia Romana per morem officialis,
 & in Regnis Hispaniarum an extinguatur, an resi-
 gnatione, vel renunciatione in manu Regis, & Po-
 tificis in resignatione beneficiorum, ac etiam in
 extinctione pensionis, & in nouis venditionibus,
 qn. 47. n. 112. fol. 309. & an extinguatur in vendi-
 tione arrendamentorum, qn. 47. n. 213. fol. 309. vbi
 cautela in beneficium creditoris, & in obligatio-
 ne facta per debitorem omnium bonorum, qn.
 47. n. 213. *vers. cautela cum seqq. fol. 309.* resolu-
 tio in omni casu quo obligatus non habet potestatem
 domitium perpetuum, sed conditionale, ac viam
 resolutur in pacto reuersiuo donationis in aliquo
 euentu, qn. 47. n. 214. 215. fol. 309. an extingua-

tur, reuocata donatione ex defectu infirmationis,
 qn. 47. n. 216. fol. 309. contracta medio tempo-
 re perdonatorem, extinguatur donatione reuoca-
 ta, qn. 47. n. 217. fol. 310. non resolutur inenara-
 ta redditoria contractus per emptorem, q. 47. n.
 218. fol. 309. extinguatur si creditoris emani rem
 sibi obligatum, qn. 47. n. 219. fol. 310. super feudo
 illo vendito, & empto per feudatarium cum pa-
 ctu de retro vendendo non remanet super pecu-
 nia ex illa peruenia, & extinguatur ob illicitam
 stipulationem, qn. 47. n. 220. 221. fol. 310. extinguitur
 donatione pecuniarum receptorum per cre-
 ditorem cum suis pecunijs, & per omnem in xio-
 nem, secus si potest rem duci ad priorem formam,
 qn. 47. n. 222. fol. 310. extinguatur ob non compa-
 rationem creditorum tempore proclamarum in
 venditione bonorum debitoris, qn. 47. n. 223. fol.
 310. extinguatur si possessor bonorum maioris
 cuius bona successu obnoxia succedat creditor
 illius anni censu, si in acquisitione actum esset
 expresse censu redemptionem fieri, & quando
 non, qn. 47. n. 224. fol. 310. locationis extinguitur
 ex necessitate locationis, & extinguatur per tac-
 tam reconductionem, qn. 47. n. 225. fol. 310. ex-
 pressa non tollit tacitam, qn. 47. n. 225. *vers. ex p. res-*
sa, fol. 310. resolutio contractus ob defectum men-
 sue an extinguatur, qn. 47. n. 226. fol. 310. quam
 habet creditor super usufructu, quod gaudet debi-
 tor, non extinguitur, si ipsemet debitor usufructua-
 rius acquirat proprietatem, verum hypotheca
 contracta per debitorem super usufructu illi spe-
 ciatim extinguitur per mortem debitoris, q. 47. n.
 226. 227. fol. 311. & creditum extinguitur noua-
 tione voluntaria, sed necessaria, nisi sit appositum
 clausula cura praxidicium, & nouationem pro-
 uium iurum, & fideiussorum, qn. 47. n. 246. *vers. extinguitur*
del. gatione, fol. 312. extinguitur per dationem
 in solutum factam à debitore creditori, ac etiam
 extinguitur depositi, consignatione, oblatione,
 per cessionem bonorum factam à debitore, qn. 47.
 n. 246. *vers. extinguitur per dationem, vers. ex-*
tinguitur dep. sit, fol. 312. creditoris extinguitur
 solutione, q. 47. n. 255. fol. 314. non extinguitur
 quando solu in resolu ex solidatione computa-
 rum, siue aliter cum clausula sine praxidicium an-
 teriorum, nec aliter, nec alio modo, qn. 47. n.
 263. 264. posteriorum creditorum non extinguitur
 si debitor dat in solutum eius bona, qn. 47.
 n. 704. fol. 362.

IDENTITAS

solutionis factæ, ex quibus probetur, per partem
 banci præsentiam alia non apparcat, & solis co-
 lectus probatur, qn. 47. n. 414. fol. 328.

IGNORANTIA

circa præsumptionem quomodo probetur, qn. 43.
 n. 813. *vers. quomodo probatur, fol. 96.* facit cessare
 præscriptionem, & facit competere resti-
 tutionem in integrum, qn. 43. n. 844. cum seqq.
 fol. 98. dat restitutionem forensibus aduersus

præscriptionem statuariam, & quando, quomodo reddatur improbabilis, *qn. 43. n. 51. ad 853. fol. 99.* ad finem obtinenda restitutionem adversus præscriptionem contra ignorantiam pronatur iuramento, *qn. 43. n. 874. fol. 101.* quando non præsumatur, *qn. 43. n. 875. fol. 104.*

IMMISSIO

in possessionem cum processu nullo, si constet de eius bono iure conceditur, *qn. 43. n. 457. fol. 268.*

IMMUNITAS

à solutione onerum præscribitur per 40. annos concurrente bona fide, & titulo putativo, *qn. 43. n. 791. vers. immunitas, fol. 90.*

IMPEDEMENTVM

probatur per plures testes coniectos, *qn. 43. n. 947. fol. 105.*

INFIDELES

& Iudæi numquam bona Ecclesie præscribere possunt, & an possint præscribere contra Christianos, *qn. 43. fol. 11. n. 596. fol. 161.*

INOPIA

probari debet ad obediendum beneficium ne egeat, & probatio sit paribus citatis, *qn. 47. n. 984. fol. 386.*

INOPS

non habet beneficium cessionis bonorum, contra pariter inopem creditorem, *qn. 47. n. 1013. fol. 388.*

INQVILINVS

canonus, commendatarius, & similes detentores, qui habent actionem ad repetenda melioramenta velia si commode ab edificio separari non possunt, possunt illa compensare cum mercede solvenda, & non possunt expelli, nisi solutis melioramentis quantum pensionem non soluat, sed non deduci, si in inhuius ne meliores, *qn. 45. n. 260. fol. 249.*

INSTANTIA

efficit, vel actio intentata, perpetuatur vsque ad 40. annos, si sit hic contestata, vel pro contestata habita, *qn. 41. vers. 1. n. 541. fol. 158.*

INSTRVMENTVM

liquidum quando possit liquidari contra debitorem, & quando liquidetur in Sicilia, *qn. 43. n. 671. ad 677. vers. in Sicilia, fol. 77.* consuale an lapsis 20. annis possit liquidari, & quid pro rebus decursis, *qn. 43. n. 678. ad 682. fol. 78.*

INTERESSE

in certum si debeatur, à Iudice decidendum, non potest compensare, *qn. 45. n. 131. vers. idco interesse, fol. 133.* siue civile, siue naturale recepta forte quando peti possit, *qn. 47. n. 438. fol. 336.*

INTERVPTIO

facta contra principalem, an nocet fideiussori, *qn. 43. n. 622. fol. 75.* præscriptionis facta cum aliquo ex ternis possessoribus alteri tertio possessori noxæ, sed quid in præscriptione summaria per interpellationem iudicalem incipiat operari præscriptio, *qn. 43. n. 623. fol. 75.* præscriptionis siue perpetua actionis, quæ resulat ex litis contestatione, numquam perit etiam peremptoria instantia, *qn. 43. fol. 1. n. 533. fol. 197.* in

iure pascendi ex acclamatione, denunciatione, vel querela extraiudiciali, an fiat, & maxime si extraiudicialiter conquirentes, & acclamantes sint pauperes, & miserabiles persone, & per hoc tunc potestatem aduocariariorum, *qn. 43. fol. 1. n. 558. 559. cum seqq. fol. 159.* præscriptionis contra Regem tyrannum sufficit per solam muturanciam populi, *qn. 43. fol. 1. n. 578. fol. 160.* præscriptionis probatur duobus testibus, & probari possit etiam per vnicum testem, & quædo, *qn. 43. fol. 1. n. 582. 583. fol. 160.*

INVENTARIVM

sui inuentum ad notandum bona in illo descripta esse testatoris, & quod operatur in hærede, *qn. 44. n. 197. 198. fol. 190.* solum iuuat hæredes quo ad actiones passivas descendentes a defuncto, non autem quo ad obligationes proprias ex quibus hæres proprio facto se additum, *qn. 44. n. 197. fol. 190.* potest remitti hæredi per creditores, & sic non tenetur ultra vires, *qn. 44. n. 200. fol. 190.* non iuuat quando adiuot bona ad satisfaciendum creditoribus, *qn. 44. n. 200. vers. Et sententiam, fol. 190.* ex decreto S.R.C. quid operatur, *qn. 44. n. 200. vers. l. si Nepes, fol. 191.* ex quo sit introductum, *qn. 44. n. 204. fol. 191.* à quo probari debeat fuisse factum, *qn. 44. n. 204. vers. Inventarium, fol. 191.* iuuat ad hæredes, quo ad creditores citatos, non quo ad non citatos, sed non viriatur quo ad citatos, & quando, & quibus personis fieri debeat eius citatio, *qn. 44. n. 205. ad 207. fol. 191.* si sit remissum à testatore in fauorem hæredis, tunc quod ipso nō confecto tenetur hæres ultra vires, *qn. 44. n. 208. fol. 191.* remitti non potest à testatore in damnum creditorum, sed contra, *qn. 44. n. 209. vers. quod testator fol. 191.* dicuntur legitime factum cum solemnitatibus quo de stylo regionis adhibentur, *qn. 44. n. 212. fol. 192.* an possit remitti à testatore in præiudicium creditorum, vel legatariorum, ac fideicommissariorum, & an possit prohiberi per statuta, *qn. 44. n. 213. vers. quod inuentarium cum vers. seqq. fol. 193.* plura requisita debet habere, ut iuuat hæredem tenetur ultra vires hereditarias, *qn. 44. n. 243. fol. 199.* non prodest quando in illo non fuerint descripta omnia defuncti, licet vbi res tantum sit omnia, & quæ continere debeat, *qn. 44. n. 245. vers. si totum, fol. 200.* intra quod tempus inchoari debet, *qn. 44. n. 245. vers. inuentarium habetur, fol. 199.* non viriatur defectus non descriptionis nominis debitoris si in hereditate non erat institutum creditum, *qn. 44. n. 245. vers. non viriatur, fol. 200.* effectum cum prestatione de addendo, & minuendo ei, quatenus &c. interim probat in præiudicium defuncti, *qn. 44. n. 245. vers. Et inuentarium, fol. 201.* licet præiudicet omnia bona in se continere, ab eis qui dicuntur contrarium incumbit probare, *qn. 44. n. 245. vers. quod inuentarium, fol. 200.* debet in se continere etiam bona aliena in hereditate reperta, *qn. 44. n. 245. vers. quod debet, fol. 201.* an viriatur, & si solam ditione aliquorum bonorum si de fraude, & dolo non constat, *qn. 44. n. 245.*

245. *vers. 3. res omnes hereditariae* §. 301. fieri debet distincte, & confuse, sed non ex confusione remaneat nullus in totum, q. 44. n. 245. *vers. distincte* fol. 202. quando dicitur bene factum, q. 44. n. 245. *vers. quando*, fol. 202. non requirit praesentiam iudicis q. 44. n. 245. *vers. iudicium*, fol. 202. non factum quid operetur respectu fideicommissi particularis legatorum, crediti, vel legitimae, & factum per hanc eadem gravatum non iussu fidei commissario ne vltra vires teneatur, & plenè probat contra confidentem, q. 44. n. 245. *vers. omnibus cum* *vers. sequi* fol. 203. exculat ubi illud est, confectum a iure, vel procuratore verum factum a iure pro suscipienda tutela non iussu ad effectum adfuit hereditatem cum beneficio inveniarij debet requirere novum, q. 44. n. 245. *vers. exculat*, fol. 202. si omittitur ab herede putativo, q. 44. n. 245. *vers. si mittitur*, fol. 202. praesumit omnia considerare, & qui dicit contrarium debet probare maxime si adfuit protestatio de addendo, & dimittendo, q. 44. n. 245. *vers. inveniarij praesumit*, fol. 202. praeservat heredem ne teneatur vltra vires hereditarias, & ante omnia debet deducere alienum, q. 44. n. 245. *vers. inveniarij praeservat*, fol. 202. nullum, & inuadit non probat nec vltimum ad fauorem confidentia producit effectum, sed bene contra illum, q. 44. n. 245. *vers. inveniarij non habet*, fol. 202. facit quod situr ipsi contra confidentem, & habentes causam ab ipso quo ad qualitatem bonorum q. 44. n. 245. *vers. quod situr*, fol. 202. in Florentia eius beneficium cessat, q. 44. n. 245. *vers. Florentia*, fol. 203. in rebus Civitatis vltimo non est receptum, q. 44. *vers. in multis civitatibus*, cum *vers. sequi*, fol. 203. remedium a testatore in faciat quod heres non teneatur vltra vires, q. 44. n. 245. *vers. inveniarij situr*, fol. 203. eius beneficium potest tolli per statutum, pactum, consuetudinem, & renunciationem, ac testatoris voluntatem, q. 44. n. 245. *vers. quod beneficium*, fol. 203. praeservat heredem ab omni damno, & fuit introductum ne heres sit in damno, & affert sopem vtilitatis, prodest filiis maris renunciationis praemortui ad hanc hereditatem, q. 44. n. 245. *vers. inveniarij praeservat*, *vers. prodest*, fol. 203. omnium bonorum hereditarium quando solemniter est factum, neganti non exiit alia bona non incumbit onus probandi, q. 44. n. 245. *vers. inveniarij omnium*, fol. 203. à quibus persona confici debet, q. 44. n. 245. *vers. qui debet*, fol. 203. coram iudice laico debet fieri, siue testator laicus, siue clericus, & siue clericus, siue laicus in testatore heres, q. 44. n. 245. *vers. coram iudice*, fol. 203. si qui pertinet ad iudicem heredis, & sic iurisdictionem bonorum hereditarium clerici sit coram iudice laico heredis laici competentis, q. 44. n. 245. *vers. inveniarij non* *vers. si inveniarij*, fol. 203. factum ab uno coherede non iuvat alius, q. 44. n. 245. fol. 206. praeservat iura, & non inducit confusionem, & separat actiones, & facit duas personas, q. 44. n. 272. fol. 208. facit quod hereditas sit iacens, q. 44. n. 273. fol. 208. efficit

ut bona hereditaria loco vnus, & heres loco alterius peritum distinctae, & separatim habeantur, q. 44. n. 275. fol. 208. factum post tempus a lege statutum iussu heredi, etiam aduersus creditores sibi posteriores, vel si sit factum, sed nulliter, q. 44. n. 282. ad 284. fol. 209. legatarius suppleri non potest per divisionem, aut delirionem factam incidit, q. 44. n. 301. *vers. sed tunc totum*, fol. 212. bonorum ab alio confectum, qui illud facere non tenebatur, iussu heredi factum ad effectum probandi non esse alia bona in hereditate, & factum ab uxore de bonis mariti, tunc heredem mariti ad eius confessionem, q. 44. n. 302. *vers. inveniarij*, *vers. factum*, fol. 211. potest omitti per heredem ubi sciatur valor hereditatis, q. 44. n. 304. fol. 211. an cogatur fieri ab illo, qui possidet bona, si ab alio conuocatur tamquam filius, & heres defuncti, de cuius hereditate agitur, si possessor hereditatis neget illum esse filium, & heredem & super hoc pendet, q. 44. n. 327. *vers. inveniarij*, fol. 214. quando possit omitti, q. 44. n. 301. ad 304. fol. 211. in hereditate opulenta non prodest, q. 47. n. 721. 722. cum *sequi* fol. 363.

IV D E I

& Infideles bona Ecclesiae nunquam praescribere possunt, & an possint praescribere contra Christianos, q. 43. *sect. 1. an* §. 506. fol. 161.

IV D E X

non potest diminuire tempus iustum ad praescribendum, q. 43. n. 78. fol. 25. non debet supplere in exceptione praescriptionis si a parte non sit opposita, sed si de illa constet, potest ex officio repellere actorem, etiam parie non opponente, q. 43. n. 103. ad 105. fol. 26. an possit abbreviare tempus competentis ad retractandum, q. 43. n. 144. fol. 30. an possit statueri terminum heredi ad aduendum ad instantiam eius cuius interit, q. 43. n. 149. 220. fol. 31. in praescriptione statutaria vrbis, si est opposita potest ex officio iudicare, q. 43. n. 66. fol. 77. si excedit, nec rite, an recte procedat, facit quod ad iudicium sit nullus, & fructus imputatur in litem, q. 47. n. 781. 788. fol. 368. 369.

IV I R I D I C T I O

perpetuatur per simplicem citationem in annos 40. q. 43. n. 403. fol. 59. regalia non praescribunt, nisi tempore immemoriali, tamen cum titulo praescribunt spatio 40. annorum, q. 43. *sect. 1. an* §. 21. ad 27. fol. 51. contra principem praescribunt tempore immemoriali, sed cum titulo praescribunt spatio 40. annorum, q. 43. *sect. 1. an* §. 44. ad 44. fol. 49. in mare cuius sit, & quomodo extendatur, q. 43. *sect. 1. an* §. 641. *vers. de iurisdictione* fol. 165.

IV S

vniversale alicui competentis cõseruatur per exceptionem vnus articuli sub eodem competentis, q. 43. n. 52. 59. fol. 24. praescriptio competentis domino directio in venditione rei emphyteuticæ, q. 43. n. 149. fol. 31. retractandi competentis siue viginti statuti, siue passis praescribunt 30. annis, q. 43.

43. *nn. 145. versus retrahendi fol. 31. prescribendi quod habent laici ad beneficium, an prescribatur, qn. 43. *nn. 176 fol. 37. prohibendi ne alii faciant molendinum, furnum, sapetos ad oleum faciendum per quantum tempus prescribatur, qn. 43. *nn. 198. fol. 41. pascendi potest prescribi in alieno retinitorio per spatium 10. annorum, vel 20. quando allegaretur titulus ab eo, qui Dominus est pascui, vel fundi seruientis, qn. 43. *nn. 245. ad 248. fol. 46. pascendi quantum tempore prescribatur, qn. 43. *nn. 251. ad 253. fol. 46. aquæ ducendæ prescribuntur, qn. 43. *nn. 279. ad 282. fol. 47. aquæ ducendæ amittitur per non vsum spatio 10. annorum inter presentes, & 20. inter absentes, qn. 43. *nn. 263. fol. 48. exigendi pedagium, vel vterque longo tempore prescribuntur, qn. 43. *nn. 264. versus huiusmodi fol. 48. affrancandi quantum tempore prescribatur, & an si proponatur per viam exceptionis, seu per viam actionis, qn. 43. *nn. 298. 300. fol. 51. mortificationis prescribuntur 40. annis, qn. 43. *nn. 305. fol. 52. offerendi competens secundo creditori, vel possit offerre primo, prescribuntur spatio 30. vel 40. annorum, & quando, qn. 43. *nn. 309. ad 313. fol. 53. offerendi quod habet iustus possessor, an prescribatur, qn. 43. *nn. 310. 323. fol. 53. petendi legitimam, & eius supplementum prescribuntur spatio 30. annorum à die mortis patris, qn. 43. *nn. 388. ad 390. fol. 58. eligendi, prescribuntur spatio 40. annorum, sicut alia iura spiritualia, aut spiritualibus annexa, ut est ius patronatus, qn. 43. *nn. 391. fol. 59. ad eundem hereditatem quo tempore prescribatur, & petendi legitimam, ac legitimam, vel eius supplementum, qn. 43. *nn. 414. 415 fol. 60. petendi renovationem, emphyteusis prescribuntur 30. annis, & quando, qn. 43. *nn. 440. 441. fol. 63. presentandi, quantum tempore prescribatur, qn. 43. *nn. 711. ad 713. fol. 81. collectandi, quantum tempore prescribatur, qn. 43. *nn. 718. ad 725. fol. 81. possidendi, aut prohibendi in rebus publicis destinatis ad publicos usus, potest acquiri, qn. 45. *nn. 728. fol. 84. exequium prescribitur spatio 30. annorum, si per tantum tempus non sit facta exactio annualitatis debita, qn. 43. *nn. 806. versus de ius cum fol. 99. fol. 95. exigendi ad boam per 30. annos unica prescriptione prescribitur, qn. 43. *nn. 823. fol. 96. in corpore non acquiritur, nisi accedente scientia, & periculis aduersarii, & sufficiens scientia officialium, sed si secus in immemoriali, sed in immemoriali currit prescriptio etiam contra ignorantem, qn. 43. *nn. 848. ad 850. fol. 99. patronatus, ut prescribatur requiritur scientia, & periculum illius contra quem prescribitur, qn. 43. *nn. 847. fol. 99. debiti ratione prebende non incipit, neque compler. tempore quo illa vacat, qn. 43. *nn. 996. versus sed in fol. 110. pedagii est de regalibus, & non potest concedi, nisi à Rege, & ius passum non venit in concessione generali, qn. 43. *nn. 3. fol. 120. ad eundem prescribitur, etiam cum mala fide, qn. 43. *nn. 148. fol. 127. patronatus probatur ex prescriptione centum annorum quantumvis deficiat aliquod modicum tempus, qn. 43. *nn. 205. fol. 131. etiam in prescriptibile spatiogeneis***************************

annorum prescribitur, qn. 43. *nn. 261. fol. 135. patronatus regium quantum tempore prescribatur, qn. 43. *nn. 416. versus fol. 147. regulæ prescribi potest immemoriali, qn. 43. *nn. 141. fol. 149. feudi demaniale non potest prescribi, qn. 43. *nn. 455. fol. 151. prohibendi venationem per tempus immemorabile, & nemius contradicentis potest prescribi, sicut in exigendi vestigalia prescribitur ex immemoriali tempore, qn. 43. *nn. 464. 465. fol. 152. vestigalis si per centum annos huiusmodi per subditum prescribitur, & sic non potest cogi ad illud solvendum, qn. 43. *nn. 468. fol. 152. vbi publico destinatum, est inprescriptibile, qn. 43. *nn. 456. 458. fol. 151. patronatus incorporeatus Marchionatus consideratur, quid regale, & sic a possit prescribi, qn. 43. *nn. 479. fol. 153. declarandi privilegia concessa à Principe non prescribuntur, sed tranfit ad successorem Principis, qn. 43. *nn. 607. fol. 162. publicum non prescribitur, qn. 43. *nn. 607. versus iura fol. 162. visitandi per Episcopum, an prescribatur, qn. 43. *nn. 610. fol. 162. patronatus Regum in Lusitania, nunquam prescribitur, & quando, qn. 43. *nn. 611. fol. 162. non acquiritur per inusufructum in beneficio in eos beneficium, etiam si per centum annos, & ultra possideret, qn. 43. *nn. 690. versus fol. 169. relictum S.R. Ecclesie in sigillo specialis privilegii, non prescribitur, nec etiam ius superioritatis contra Romanam Ecclesiam, non prescribitur, qn. 43. *nn. 690. versus fol. 170. Gabelle apud Hypanos contra Regem non prescribitur, qn. 43. *nn. 696. ad 698. fol. 171. consuectus, & ius creditoris in eodem tempore concurrant, quid sit preterendum, qn. 43. *nn. 113. fol. 181. seimilicendi per filium transmittitur ad heredes quoscunque, secus extraneis, qn. 43. *nn. 239. versus in fol. 195. retentionis abq. cessione tranfit, tam in successores vniuersales, quam particulares, qn. 45. *nn. 407. fol. 264. eligendi prescribitur 40. annis, sicut alia iura spiritualia, aut spiritualibus annexa, & quando per non vsum perditur, qn. 43. *nn. 391. ad 393. fol. 59. in rebus destinatis ad publicos usus potest acquiri, tam in possessione, quam in prohibitione, qn. 43. *nn. 728. 729. fol. 84. per spatium centum annorum prescribitur, etiam si sit inprescriptibile, qn. 43. *nn. 261. fol. 135. eligendi viuo clientelæ cedi non potest, qn. 47. *nn. 153. fol. 301. offerendi quantum concedatur possessori post sententiam, tamen non obtinebit si his fuerit concessa super executione sententiarum, qn. 47. *nn. 355. fol. 344. offerendi seu oblationis, an competat contra ementem ad hunc beneficium, qui alius de iure inquirari non potest, & quid si ipse sit emptor, & creditor, qn. 47. *nn. 567. fol. 345. relictus non competit ex sola oblatione abq. deposito, maxime ad effectum lucrandi fructus, qn. 47. *nn. 589. fol. 347. creditoris ex mutatione personæ non debet fieri deterius, qn. 47. *nn. 721. versus ex materia fol. 363.**************************

LAICVS

qui habet ius prescribendi ad beneficium, si non

præfentem infra quatuor menses, præfcribitur ius præfentandi, quo tempore elapfo transferitur tale ius ad Epifcopum, vel vero ius patronatus fit Ecclefiafticum, vel mixtum debet præfentari infra sex menses, *qn. 43. num. 176. fol. 37.* an poffit præfcribere fpiritalia, *qn. 45. fect. 1. m. 593. fol. 161.* non potest præfcribere etiam per mille annos, iurifdictionem contra Clericum, *id. fol. 161.* non potest præfcribere ius patronatus, quod est fpiritalitatis annexum, fi non confet Ecclefiam effe patronatam, & quando, *qn. 43. fect. 1. m. 593. verf. fci laicus cum feqq. fol. 161.* est incapax decimiarum, & non potest illas præfcribere, fed fecus fi decimæ funt temporales, *qn. 43. fect. 1. n. 617. 618. fol. 63.* ante Concilium Lateranense erat capax decimarum Ecclefiafticarum, *qn. 43. fect. 1. m. 619. fol. 163.* potest exigere decimas ab alio laico, maxime fi non fe fundat in præfcriptione, fed in præfumptione privilegii papalis, *qn. 43. fect. 1. m. 620. ad 623. fol. 163.*

LAVDEMIVM

debitum pro alienatione rei emphyteuticæ præfcribitur 30. annis, & an præfcribatur contra Ecclefiam, *qn. 43. num. 427. 428. fol. 62.* an debeat ex donatione infulum voluntaria, aut neceffaria, *qn. 47. num. 616. fol. 330.* non debetur in alienatione ex causa neceffaria, non voluntaria, fecus fi neceffaria ex debito voluntaria contractum per ipfū alienantem, & an debeat in alienatione neceffaria pro ampliatione Ecclefie, *qn. 47. num. 616. verf. an laudemum, m. feqq. fol. 350.*

LEGATIVM

pium præfcribitur 30. annis, & quando etiam contra Ecclefiam per 40. annos, etiam non data bona fide, quando ageretur ne auferendo, *qn. 43. fect. 1. num. 158. 159. fol. 128.* relictum Crutati, vel Ecclefie 40. annis præfcribitur, *qn. 43. fect. 1. num. 160. fol. 128.* annuum relictum Ecclefie, an præfcribatur fpatio centum annorum, *qn. 43. fect. 1. num. 225. ad 249. fol. 134.* alimentorum factum dignitati puta Epifcopi, aut Rectori Ecclefie, ut non tranfit ad fuccelfores, & continet perpetuam, præfcriptionem etiam poff centum annos, & quando, *qn. 43. fect. 1. n. 247. 248. fol. 134.* annuum pro anima quando finatur, *qn. 43. fect. 1. num. 249. verf. fed quid fol. 235.* fed vide *fi 389. in fin.* annui contra Religionē Benedicti, ut præfcribatur requiritur fpatium centum annorum, et privilegio, ficuti etiā contra alias Religiones gaudentes de tali privilegio, *qn. 47. fect. 2. num. 250. 251. fol. 235.* factum vxori a marito, an inducat compensationem pro dote debita, *qn. 45. num. 219. fol. 245.*

LEGITIMA

vel eius supplementum an poffit præfcribi, & an admittat præfcriptionem flauariam, habet actionem conditionis ex lege, *qn. 44. num. 388. ad 390. fol. 58.* præfcribitur 30. annis contra filium non petentem, & non declarantem fe velle confequi, *qn. 43. num. 390. verf. quod legitime fol. 59.*

LESIO

potest cadere in fubftantione, & adiudicatione, & probatur per petitos, *qn. 47. n. 826. fol. 371.* quantum

debeat effe de iure communi vltra dimidiam iufti pretii, fed in Regno noftro in fexta parte refcinditur venditionem factam fubftantia, *qn. 47. num. 827. fol. 371.* non attenditur quādo quis coactus fuit emere fubftantia, ratione publici debiti, *qn. 47. n. 828. fol. 371.*

LEX

bene à Zenone explicatur, *qn. 43. num. 154. 155. ad 171. fol. 32.* & in quibus perfonis procedat, ibid. *verf. & licet loqui, verf. tamen cum verf. feqq. fol. 32.* ut habeat locum, quæ procedere debent, *qn. 43. num. 156. fol. 33.* & procedit quando Princeps nullum habet ius, fecus fi aliquid habeat ius, *qn. 43. n. 157. fol. 33.* eius difpofitio non procedit, ubi alienatio non est folemnis, & valida, & quæ requirantur, ficuti non procedit in rebus Ecclefie, nec in eius præiudicium, nec in præiudicium Clericorum, vel cuius bonorum, nec etiam in præiudicium pæcaus, & priorum locorum, nec in iuribus dualibus, vel in multo ex causa doris, *qn. 43. num. 161. cum verf. feq. fol. 34.* hæc lex bene à Zenone in quibus aliis non habet locum, *qn. 43. num. 162. ad 171. fol. 35.* quibus etiam perfonis non competat, *qn. 43. num. 170. 171. fol. 35.* finalis, C. de præf. p. 30. num. in quibus p. procedit, *qn. 43. num. 400. fol. 59.* 24. quoniam libell. Principi quibus adionibus procedit, *qn. 43. n. 405. fol. 60.* vel flaturum, prohibens præfcriptionem debet intelligi de ordinaria, non vero de iurisdictionali, nifi exprefse cautum, imo neq. excludit illam 30. annorum, *qn. 43. fect. 1. m. 459. fol. 151.* prohibens fimpliciter, & abfolute aliquis rei alienationem, an prohibeat præfcriptionem, *qn. 43. fect. 1. m. 598. ad 600. fol. 161.*

LIBER

effectuum hæreditariis includit plenam fidem, probandi folutionem, *qn. 47. n. 30. fol. 317.*

LIBERATIO

coningit ex qualibet iurifdictione admiſſa à creditore, etiam fi effectus folutionis non fequatur, *qn. 46. n. 78. fol. 283.* generalis, quæ comprehendit, & facta cum clauſulis ampliffimis fuſtiagarut ad omnia in genere cogitata licet non exprefſa, *qn. 46. num. 80. ad 100. fol. 283.* generalis cum clauſula cuiufcumq. generis, & ſpeciei ſine quacumq. ſummam aſcendar ex quocumq. capite, & occaſione, extenditur ad omnia, etiam in correſpectivis, ut vi non poſſit allegari læſio etiam enormiſſima, ſed limita, *qn. 46. n. 81. fol. 283.* generalis quando præſcribit petitori, & proſequuto pariter generalis comprehendit omnia, exceptis ijs, quæ dolo effent occultata, & quæ iure domini vindicari poſſent, & fi eſt facta à parte non præiudicat, quo ad res, & bona filiorum, ſed quid, quando petitor, & proſequuto ſun ſpecialis, *qn. 46. n. 82. fol. 283.* facta verbis vniuerſalibus, & ampliffimis, quæ ſalutem ratione recti ſermonis reſtringi non poſſunt ſolum ad rem petitam, quid comprehendat, *qn. 46. n. 83. fol. 283.* plena, & generalis reſtringitur ſemper ad ſpeciem contractus de quo agitur, & non vltra, *qn. 46. n. 84. fol. 283.* generalis ex certa cauſa non comprehendit aliam cauſam, & quando ſe-

M in m cus

cus. *qn. 46. nu. 85. fol. 183.* quamvis generalis, quamvis non suffragatur. *qn. 46. nu. 86. fol. 183.* generalis quamvis amplissima restringit, & amplius ex causis expressis in præfatione, *qn. 46. nu. 87. fol. 183.* ex quibus causis cessat, *qn. 46. nu. 88. fol. 183.* generalis per verba generalia, & prægnantia ab vno alteri facta, & debitis etiam ignorantis obliuionem liberat, sed non extenditur ad debitum speciem per hereditatem non dum aditum, *qn. 47. nu. 89. ed. 92. fol. 183.* facta inter locos quamvis generalis non comprehendit negotium diversum, ac separatim, *qn. 46. nu. 93. fol. 184.* quamvis amplissima facta Administratori, potest quandoque revocari, & quando, *qn. 46. nu. 94. 95. fol. 184.* generalis non comprehendit ea que iure domini vindicari possunt, *qn. 46. nu. 96. fol. 184.* facta per viam legati quid comprehendat, *qn. 46. nu. 97. fol. 184.* molestis promissa verbis exuberantibus semper debetur, etiam si agatur cum fideiussoribus eam promittentibus, & debetur absque vlla discussione veritatis, & qualiam, *qn. 46. nu. 98. ed. 100. fol. 184.* facta vni Tutori, vel Administratori non prodest aliis, *qn. 46. nu. 111. fol. 185.* facta vni ex pluribus reis debendam prodest aliis, *qn. 46. nu. 112. fol. 185.* illius prodest contra quem pro parte erant cedendæ actiones, *qn. 46. nu. 113. fol. 185.* facta ab vno ex correis credendi perimat obligationem etiam respectu alterius, *qn. 46. nu. 114. fol. 185.* legata Tutori, vel Administratori filiorum, & facta principali, prodest fideiussori, *qn. 46. nu. 115. fol. 185.* legata à molestis, quid importet, *qn. 46. nu. 116. fol. 185.* legata Tutori non continet solutionem reliquias, & quando, *qn. 46. nu. 117. fol. 185.*

LIQUIDATIO

crediti in adiudicatione est necessaria, *qn. 47. nu. 830. fol. 371.* & an sit necessaria in subhastatione, *qn. 47. nu. 831. 832. fol. 371.*

LITTERÆ

cambij que sunt inter mercatores, & omnes alias personas habent viam executionis si sint legitime protestate absque citatione, vel alia recognitione, sed tantum per simplicem ostensionem illarum, *q. 43. nu. 688 fol. 79.* cambij ad usum intra Regnum solvuntur infra octo dies, extra Regnum infra dies quindocim nisi alius terminus in illis sit additus *ibid. vers. litteræ cambij, fol. 79.* cambij hic Neapoli observantur, quod si fuerint maturæ indicio seriatim sequenti die solui debeant, & vique ad primum diem Sabbati potest fieri protestatio, *ibid. vers. hic Neapoli fol. 79.* cambij sunt etiam à vista, & tunc solui debent statim ac litteræ ostenduntur, vbi alia ad materiam, *qn. 43. nu. 688. vers. litteræ cambij, fol. 79.*

LITTORA

& Maria an sint de regalibus, *q. 43. fol. 1. nu. 445. vers. de littora, fol. 150.*

MALAPIDES

non est considerabilis, dum statum inuehi in negligentiam perentis, ac mouetur ex præsumptione solutione, *qn. 43. nu. 466. fol. 65.* nocet si ostendatur debitorem a principio confcium fuisse sue

obligationis, & sciuisse illam perdurasse, nec inuam præsumptam superueniens post præscriptionem completam, non ubi nec in foro, nec poli, *qn. 43. nu. 467. fol. 65.* possessoris nocet eius hæreditas, & proinde non potest præscribere secus in alio successore vniuersali, *qn. 43. nu. 701. 702. fol. 80.* est impendenda præscriptionis, si præscribens habeat scripturas in archiuo contrarias, & nocet etiam in immemoriali, *q. 43. fol. 1. nu. 90. 91. fol. 122.* impedit præscriptionem in actionibus personalibus, *q. 43. fol. 1. nu. 104. cum vers. leg. fol. 123.* dubia non interruptit præscriptionem inchoatam, *qn. 43. fol. 1. nu. 105. fol. 124.* ortum ex scientie etiam iuris incerti, & conditionalis, *qn. 43. fol. 1. nu. 109. fol. 124.* in quo consistit, & vinducatur, *qn. 43. fol. 1. nu. 113. 114. cum vers. leg. fol. 124.* inducitur quo ad vnam personam nocet, quo ad omnes ex eodem iure causam habentes, *qn. 43. fol. 1. nu. 119. fol. 125.* non præsumitur, sed arguitur ex coniecturis arbitrio iudicis æstimanda, & præsumitur ex circumstantiis, & quædo præsumitur, *q. 43. fol. 1. nu. 120. 121. fol. 125.* quo medio tempore duravit non interruptit præscriptionem, iam non inchoatam etiam de iure Canonico, & non potest allegari post 30 annos, & transmittatur in bonam fidem, *qn. 43. fol. 1. nu. 120. ed. 124. fol. 125.* impedit quamcumque præscriptionem, & defuncti afficit hæreditas, *qn. 43. fol. 1. nu. 125. fol. 125.* destruit etiam præscriptionem statuatariam, *qn. 43. fol. 1. nu. 127. fol. 126.* non perit, nec incipit, nisi omnibus de collegio mortuis, *qn. 43. fol. 1. nu. 128. fol. 126.* alienantis, & præcipue Principis, an nocet singulari successore temporali, *qn. 43. fol. 1. nu. 131. fol. 126.* in præscriptionibus, iudiciis, & præsumptionibus probatur, *q. 43. fol. 1. nu. 138. fol. 126.* excluditur ex possessione longi temporis nisi constet de licentia debiti in possessione, *qn. 43. fol. 1. nu. 144. fol. 127.* est in eo possessoris, qui sen emisse lege repugnante, *q. 43. fol. 1. nu. 146. 147. fol. 127.* non uocet in liberate solvendi pedagia salinarum, & huiusmodi, *qn. 43. fol. 1. nu. 164. fol. 128.* an inducatur ex sola scientia rei alienæ, *qn. 43. fol. 1. nu. 170. fol. 129.* præsumitur per longissimi temporis spatium purgatur licet ad hunc ius damnum, *q. 43. fol. 1. nu. 390. fol. 141.*

MANDATA VM

contingens solutionem faciendam alicui tamquam factorum operetur, ut solutio dicatur facta taxatione in causam negotij factorum, vel potius demonstratiue, *q. 47. nu. 495. f. 236.*

MANVTENTIO

in possessione non est danda, quando periculum est notorie nullum, & non tribuens aliquid ius, non datur possidenti contra quem militet communis iuris præsumptio vehemens, ac publicæ authoritati fauens, nisi doceat etiam de titulo, nec datur, vbi clare constet de titulo aduersarij in continenti per confessionem parit, aut iuramentum, aut publicum instrumentum ex quibus alijs casibus non datur, *qn. 43. fol. 1. nu. 54. vers. manutentio cum vers. seq. fol. 16.* non datur in facultatiis, & quando, *q. 43. fol. 1. nu. 643. vers. ff. ma.*

maritis, fol. 165. quando non competat, *qu. 45. m. 341. fol. 157.* **MARE**
& litora an sint de regalibus, *qu. 43. fol. 1. m. 445. vers. au littora, vers. nam Maria, fol. 150.* potest acquiri per Principem *qu. 43. fol. 1. m. 431. vers. verum Mare, fol. 153.* potest acquiri cum prohibitione ad alias nationes, *qu. 43. fol. 1. numer. 642. fol. 165.*

MARITVS

creditor ex causa expensarum, & melioramentorum factorum in fundo dotali, an compenset fructus dotales cum expensis, & melioramentis factis dicto fundo dotali, *qu. 45. m. 241. fol. 148.* vel eius hæres fructus percipiat ex re extradotali compensat cum meliorationibus factis, locus, ubi est statutum, quod maritus lucretur fructus bonorum paraphrenalium, *qu. 45. m. 250. fol. 146.* vel hæres grauiter percipiens fructus doli, & respectu fideicommissi post dissolutione matrimonii, & purificatum fideicommissum compensat fructus, cum melioramentis, *qu. 45. m. 254. fol. 149.* compensat deteriorantes factas in vno fundo dotali cum melioramentis factis in alio fundo, *qu. 45. m. 269. fol. 150.* administrans bona dotalia, vel extradotalia, quando compensat melioramenta facta in re dotali, *qu. 45. m. 271. fol. 150.* simpliciter non teneat fructus pignoris in forem compensare, & quando, *qu. 45. m. 298. fol. 152.* refert res dotales suis sumptibus, ut sic etiam suis sumptibus conseruat, *qu. 45. m. 261. fol. 158.* faciens expensas pro exigendo nomine debitoris sibi in dorem dato quando recuperet expensas, & qua actione, *qu. 45. m. 267. ad 370. fol. 150.* meliorat rem dotalem, & datam in dotem, quæ postea pereat nulla culpa mariti, petit pretium talium meliorationum, & in quibus expensis procedat, *qu. 45. m. 371. ad 373. fol. 159.* quando amittit privilegium cessionis bonorum, *qu. 47. m. 895. vers. maritus cum vers. seq. fol. 377.* ad instantiam uxoris cuius est debitor carcerari non potest, *qu. 47. m. 991. fol. 386.* habet beneficium deductio ne egreat, sed non maritus putari, *qu. 47. m. 1021. fol. 388.* de consuetudine Neapolitana non habet privilegium deductio ne egreat, *qu. 47. numer. 1030. vers. de consuetudine, fol. 389.*

MELIORATIONES

factæ post mortem iudicium non sunt in consideratione, *qu. 45. m. 257. fol. 140.* factæ a possessore condemnato ad relaxandam rem cum fructibus adiudicantur cum fructibus ipsi possessores, *qu. 45. m. 265. vers. ut si possessor, fol. 149.* factæ ab emphyteuta in re emphyteutica, & sic si eroditur illarum finita emphyteusi ob canonem non solum, vel aliam culpam ipsius, an deuoluatur ad dominum directum, vel ipsi emphyteuta, & pro illis ipse habeat reuerentiam, *qu. 45. m. 322. 323. fol. 154.* non sunt rescindendæ, quando fuerint consensu factæ in summa excessiva, ne dominus directus pauper possit illa rescire, & solvere, quo casu possunt solum tolli sine laesione prioris status rei, sed si sine detrimento fieri non possint amittuntur, & quando non sint rescindendæ, *qu. 45. m. 323. vers. melioramenta, cum vers. seq. fol. 155.* censucentes in expensis necessariis factis siue a bonæ fidei, vel malæ fidei possessore deducuntur, non habita ratione ad id, quod est impensum, sed quantum valent tempore restitutionis, *qu. 45. m. 324. fol. 155.* ut bene probentur, debet probari status, an sit meliorationis, *qu. 45. m. 324. vers. & si bene, fol. 155.* factæ per empium in bonis fidei commisso lubiectis possunt retineri, vel candici, & quando, *qu. 45. m. 326. 327. fol. 155.* ut dicantur respicere perpetuum rei utilitatem, & possint deirahi quid requiritur, *qu. 45. m. 328. fol. 156.* necessitatis, vel viles debentur etiam si sit perempta res absque faciens culpa interierint, *qu. 45. m. 329. fol. 156.* necessitatis, & viles factæ a patre in bonis aduentibus filii, non compensantur cum fructibus, sed sunt conferendæ cum aliis fratribus, vel impudente in patrem, illius, qui huiusmodi bona meliorata habuit, *qu. 45. m. 330. fol. 156.* quo tempore sint restituentæ, *qu. 45. m. 327. vers. quo vers. fol. 156.* factæ a malæ fidei possessore, si sint necessarias deducuntur, & soluantur, sicut etiam si respiciant interesse Reip., *qu. 45. m. 331. fol. 156.* viles non retinentur, nec rescinduntur per illarum estimationem, sed tantum possunt abradi, & separari siue lesione prioris status rei, *qu. 45. m. 331. vers. melioramenta, fol. 157.* an compensentur cum fructibus, si percesserint absolutoria quo ad fructus, si postea in executione apponatur de melioramentis, *qu. 45. m. 332. fol. 157.* factæ in res aliena sunt rescindendæ, non vero illorum fructus, & quando, *qu. 45. m. 334. 335. fol. 157.* factæ in plantationibus, arboribus, & similibus, an sint rescindendæ, *qu. 45. m. 336. fol. 157.* non veniunt in plantationem vtrum loco aliarum mortuarum pro conseruatione, & vberi fructu, & quando, *qu. 45. m. 337. fol. 157.* non continentur, quæ conseruationis causa sunt ad rescindendum, ut, ad quam tenetur is, qui habet vine domini, ac etiam si ponantur arbores, & vine in locum demoruarum, *qu. 45. m. 338. fol. 158.* quantam sint, & quoniam reparationes, *qu. 45. m. 357. fol. 158.* probatur per conuentum quomodo sint probandæ, *qu. 45. m. 374. fol. 159.* si sint petite consentur opposita compensatio cum fructibus, *qu. 45. m. 375. fol. 159.* factæ per possidentem vigore domini res solubilibus deduci possunt, & non compensentur cum fructibus, quos iure domini percepit, & ad hoc utriusque possint, quid requiratur, *qu. 46. m. 376. 377. fol. 159.* an possint deduci post sententiam ad huc impediendi illam executionem, *qu. 45. m. 456. vers. licet, fol. 168.*

MILITIS

pro debito civili carcerari non potest, & ad euandos carceres non tenetur cedere bonis, *qu. 57. m. 980. fol. 379.*

MINOR

conscientia inuentarum nullum in hæreditatis adiunctione tenetur seruare solemnariæ, *qu. 44. m. 245. vers. minor, fol. 202.* hæres si non conuincatur in-

inventarium potest restitui in integrum, sed secus si sit Ductor, q. 44. n. 250. fol. 205. licet habeat regressum contra tutorem, vel curatorem, q. 44. n. 251. fol. 205. faciens dationem in solutum pro maiori quantitate, quam sit debitor, illa est nulla, si sit nulla quoniam sit facta per minoris confessionem, q. 47. n. 698. fol. 362. habet restitutionem in integrum in datione in solutum, q. 47. n. 813. fol. 370.

MODVS

solvendi celsus in alium, se vno modo potest prescribi, q. 43. n. 426. fol. 61.

MONETA

si fuerit mutata in valore, siue in bonitate intrinseca, & extrinseca ad quem spectat periculum damni, & lucris ad creditorem, vel debitorem, q. 47. n. 461. 462. fol. 333. est solvenda secundum valorem de tempore solutionis, maxime si non appareat de valore monete eueniente, q. 47. n. 463. fol. 333. promissa, vel pretii intelligitur de viali, & frequenter in loco contractus, qui loco contractus intelligitur ubi est facta conventio, q. 47. n. 464. fol. 334. vna, an possit solui pro alia, q. 47. n. 465. fol. 334. de proximo reprobanda an possit solui, q. 47. n. 467. fol. 334. si expresse sit conventum de certa moneta solui, illa debet restitui in eadem forma, q. 47. n. 467. vers. si sit conventum, fol. 334. non est solvenda tempore solutionis faciente de moneta currenti si fuerit conventum, quod solutio fieret per debitorem de moneta currenti non expremendo ad quod tempus monete cursus sit referendus, q. 47. n. 468. vers. si sit conventum, fol. 334. in pensionibus qualis attendatur, q. 47. n. 467. vers. in pensionibus, fol. 334. de florenis in obligatione, qualiter sit restituenda, & ad quam rationem, q. 47. n. 468. fol. 334. deducta in obligationem, ubi potest haberi in ea est facienda solutio, q. 47. n. 469. fol. 335. noviter cussa, solvenda est pro veteri in tanta quantitate, quae vererem adaequet, q. 47. n. 470. fol. 335. currentis in regione, licet inferioris materiae reculari non potest a creditore, q. 47. n. 475. fol. 335. pro executione sententiae debet solui de currenti tempore executionis, idem in laudo, q. 47. n. 467. vers. condemnatur, f. 334.

MORATORIA

concessa à Principe operatur etiam contra fiscum, ac Civitatem Neapolitanam, & in quibus aliis operatur, q. 47. n. 869. vers. sed mutatoria, cum vers. seqq. fol. 374.

MVLIER

creditorix vini ex causa suarum dotium si sit illius haeres, & non conficiat inventarium, an teneatur ultra vires, q. 44. n. 214. ed. 216. fol. 192. habet restitutionem in integrum aduersus non confessionem inventarii, & si restituit bona viri pro eius dotibus, teneatur inventarium facere, alias confundit, & restituitur aduersus inventarium non confectum, & illius solemnitates non factas, & fraudans inventarium non tenetur poena dupli, q. 44. n. 260. 261. cum vers. seqq. fol. 206. si esse solita mercatoribus dare pecuniam

pro lucro honesto, an faciat fructus suos ex pigore, q. 45. n. 300. vers. vel si mulier, fol. 253. post mortem viri potest retinere bona illius ex causa eius crediti dotalis, & quando, & si creditum dotalis sit illiquidum, q. 45. n. 391. vers. quod mulier, f. 263. pro luis dotibus habet retentionem etiam super feudis, & quando, q. 45. n. 502. vers. mulier, n. 503. 504. fol. 273. quando non habet retentionem super bonis viri, q. 45. n. 507. fol. 273. vi habet retentionem bonorum maritalium, quae familiaritatis iure tenentur, an requiratur expressus voluntatis actus, q. 45. n. 508. fol. 273. in quibus casibus habet retentionem, q. 45. n. 509. fol. 273. consensum alienationi rei sibi obligata an perdat ius suum super illa re, q. 46. n. 70. 71. fol. 231. consensum venditioni rei sibi obligatae sine expressa renunciatione de hypotheca, an perdat ius suum, q. 46. n. 70. 71. fol. 231. creditrix dotium in bonis mariti desuncti licet esset tutor filiorum, & deberet reddere computa, debet habere solutionem eius dotium, non obstat illiquidatione computorum, q. 45. n. 231. vers. sed contra mulier, n. 234. potest cedere bonis, q. 47. n. 918. fol. 379. habet intinctionem fundorum vel praesumatur pauper, q. 47. n. 1014. fol. 338. & quando censetur, q. 47. n. 521. fol. 340.

MVTVM

potest compensari, q. 45. n. 181. fol. 242. & commodatum debet restitui eodem loco, quo acceptum fuit, q. 47. n. 505. fol. 340.

NEGLIGENTIA

videtur probari per ipsum tempus, nisi doceatur de legitimo impedimento, q. 42. n. 464. fol. 65.

NEGOTIORVM GESTOR

non praescribit, q. 43. sect. 1. n. 586. fol. 160.

NOBILIS

exercens artem mechanica, vel mercaturam, vel agriculturam an perdat nobilitatem, q. 43. n. 727. vers. nobiles exercentes, fol. 83. non carceratur an admittatur ad cessionem bonorum, q. 47. n. 915. vers. secus nobilis, n. 917. fol. 379. in Hispania non debet facere cessionem bonorum, nec potest carcerari pro debito civili, q. 47. n. 927. vers. sed in Hispania, fol. 380. quomodo faciat cessionem bonorum, q. 47. n. 928. fol. 380.

NOBILITAS

non praescribitur, sed probetur ad suscipiendum habitum Sacrae Religionis Hierosolymitanae quomodo probetur, quid sit, non praesumitur, & quando secus, ad effectum suscipiendi habitum, quomodo probetur, proveniens a sanguine, non amittitur per exercitium alienius artis, maxime per alium exercitium, & quid de nobilitate proveniente ex Principis privilegio, an perdat per artem mechanica, vel mercaturam, siue agriculturam ex parte patris, an denigretur per ignobiliam matris: quo tempore, & per quos actus amittitur, an etiam per medicinam, ac chirurgiam, hic etiam tota materia de nobilitate, q. 43. n. 727. fol. 81. praescribitur, & in Regno Neapolitano spacio 30. annorum praescri-

fieri.

scribitur, q. 43. m. 787. *vers. in Reges Neapolitano*, fol. 82.

NOMINATIO

quem fieri debeat de persona, in beneficium cuius sui facta emptio, infra quod tempus fieri debeat, q. 47. m. 168. ad 171. fol. 302.

NOTARIUS

rogatus debet exprimere in quo loco emptum, & perfectum fuerit inueniarium, & per quem habetorem, & coram quibus testibus, q. 44. m. 245. *vers. si Notarius*, fol. 201. potest retinere scripturam pro sua mercede, q. 47. m. 465. *vers. sic Notarius*, fol. 269.

NOVATIO

inducitur per delegationem quamvis expressum non sit, q. 41. m. 123. fol. 111. inducitur per donationem insolutum, q. 47. m. 693. *vers. sic per donationem*, fol. 361.

NULLITAS

renunciacionis, vel alterius contrarius, quo tempore prescribitur, q. 43. m. 408. ad 412. fol. 60. introducta per ius civile, solum impedit prescriptionem 30. annorum, & immemorabilem, secus in maioratibus, q. 43. m. 412. fol. 60.

NULLITATIS

Actus, & Contractus effectus, q. 41. m. 1. *et seq. et per totam questionem*.

NUMMULARIUS

post acceptas litteras cambii, non potest compensare cum debito cambii, id quod a scribente litteras debetur, etiam si accipiat supra praestito, q. 45. m. 227. fol. 246.

NUNQUINAM

impetrare a Principe si illis, quis non viatur per decem annos, vñm illarum amittit, & arguitur renunciatio, q. 43. m. 177. *vers. si nunquam* fol. 37.

OBLATIO

similis est deposito, q. 47. m. 551. f. 347. fructuum stanre clausula pario breui, non admittitur, q. 47. m. 551. *vers. sic oblatio*, fol. 344. vt sit similis soluti, quae requiruntur, q. 47. m. 551. *vers. quando sit similis*, fol. 344. pecuniae debitor, potest fieri primo creditori a secundo, & possessore, ad effectum luendi pignus, & rem hypothecam, ac reportandi iura primi, & illam dimittendi, & in eius locum succedendi, q. 47. m. 556. fol. 344. dotis proredimenda re hypotheca non potest fieri per creditores mariti, ad effectum reportandi cessionem iurium dotalium, quando vxor constanter matrimonio dotem repetit, vel vult retinere bona viri pro dote consistente in quantitate, q. 47. m. 559. fol. 345. an possit fieri per creditores mariti mulieri in casu adiudicationis propter inopiam, viri facta mulieri si creditores posteriores vellent vii iure offerendi aduersus ipsam mulierem, q. 47. m. 560. fol. 345. fieri potest a tercio possessore conueniente hypothecaria, vel Saluiano etiam si nullum ius habeat in re, q. 47. m. 561. 562. fol. 345. vt habeat locum, totum debitum, & expensis ac interesse est offerendum, q. 47. m. 564. fol. 345. potest fieri a creditore posteriore aduersus emptorem, & possessorem bonorum sui debitoris, q. 47.

Tem. F.

m. 566. fol. 345. seu ius offerendi, an competat contra ementem ab heredem beneficiario, qui alias de iure inquirat non potest, & quid si ipse sit emptor, & creditor, q. 47. m. 567. fol. 345. pecuniae debitor licet possit fieri per condemnatum, in actione hypothecaria, & sic post sententiam, tamen limitatur non procedere in multis casibus, q. 47. m. 558. fol. 345. quando possit fieri, q. 47. m. 569. 570. fol. 346. realis sortis, & reliquorum impedit cursum viurarum, q. 47. m. 571. fol. 346. verba non impedit cursum viurarum, sed secus si viurae debentur officio iudicis, sive iure astromis, q. 47. m. 572. fol. 346. sola realis extra iudicium debere factam sufficit ad recuperandi fundum sub redemptione pacto venditum cum fructibus, limitatur, q. 47. m. 577. fol. 346. de soluendo potest fieri a quocumque etiam extraneo, & ipso creditore inuito, maxime quando tertius habet aliquod interesse, q. 47. m. 574. fol. 346. debet esse integra, & de toto debito, q. 47. m. 575. fol. 346. quando valet si non est integra, ibid. *vers. si licet*, fol. 346. debitor significat illum adesse debitorem, q. 47. m. 576. fol. 346. sola non sufficit, vt viurae pretii non debeantur, q. 47. m. 577. fol. 346. impedit moram contrahendam principio iudiciali sine obligatione, sed non purgata moram contractam, extra obligationem, q. 47. m. 578. fol. 346. verba non constituit creditorem in mora cum habeatur pro deposito non facto, q. 47. m. 578. fol. 346. sola sufficit debitori non habenti, cui legimus solui, q. 47. m. 579. fol. 346. potest fieri in qualibet parte iudicii, q. 47. m. 581. fol. 346. potest fieri vltima die, sed vltimo momento, etiam tempore nocturno, q. 47. m. 580. *vers. si potest*, fol. 346. potest fieri per petuio, id est per modum agendi, vsq; ad 30. annos per modum excipiendi, q. 47. m. 582. fol. 347. verbalis non sufficit, sed debet esse realis, & quando verbalis sufficit, q. 47. m. 583. f. 347. realis non est necessaria, quidam verbaliter creditor respondet se nolle recipere, q. 47. m. 584. fol. 347. pecuniae, vt possit dici realis debet fieri cum ipsa pecunia in marsupio, vel sacculo numerata, etiam quando non requiritur actualis depositio, nisi creditor denegaret illam recipere, & in sacculo poni, quia tunc sufficeret sola verbalis, q. 47. m. 585. fol. 347. sola verbalis quando sufficit ad effectum purgationis morae ad eximendum a periculo rei, & illud transferendum in aduersarium, q. 47. m. 586. fol. 347. verbalis quando sufficit ad impedendum viuras dotalis inter focerum, & generum, & quando verbalis non sufficit ad euitandam caducitatem, vel penam, sed opus reali, quando verbalis de parendo mandatis iudicis non sufficit, vbi requiritur praecise & positum aliquod factum, q. 47. m. 587. *et vers. si*, fol. 347. abiq; deposito statim, incertitudine proveniens, & partis obligam culpa ad rem retrovendendam, vel creditor recusat recipere, & verbalis non excludit obligatum adimplere, q. 47. m. 587. fol. 347. quibus ex causis excludatur, q. 47. m. 587. ad 589. fol. 347. realis non verbalis est facienda per heredem legati relicti a

N n n

T c

ludoris, q. 47. m. 278. fol. 316. quod debiti solutio non possit probari per testes, sed solum per scripturas valet, licet censuarius appositum per sylu Nomenitoru, & an sit validum q. 47. m. 365. vers. 1. p. 1. m. 365. fol. 322. de iure communi, spatio 30. annorum prescribitur. q. 47. m. 442. vers. 1. p. 1. m. 442. fol. 322. appositum in censu affrancabili, quod per duos menses que effractionem denotaret, restituitur capitalis, est validum, q. 47. m. 481. et 487. fol. 323. appositum in datione insulorum nominis debitoris, quod illud sit verum, locupletem, & soluendo valet, q. 47. m. 644. fol. 324. quod pignus censuarius datum insulorum creditori, valet, q. 47. m. 690. fol. 360. de dando insulorum pignus si censuarius est validum, q. 47. m. 691. fol. 360. quod pignus datum pro æquivalente prelo creditori valet, q. 47. m. 691. vers. 1. p. 1. m. 691. fol. 360. quod si maritus non conveniatur insulorum valet q. 47. m. 696. fol. 387. quod bona venduntur aduersus beneficium deductio ne egat, non valet, q. 47. m. 997. fol. 387. et 388. fol. 387. et 388.

EAPA

an possit prescribere contra Ecclesiam inferiorem spatio 40. annorum, q. 43. m. 614. m. 612. et 613. fol. 134.

PASCUA

publica, Villis, Cuiusvis, aut Oppidi, an & quando prescribi possint, q. 43. m. 11. m. 60. et 403. fol. 152.

PATER

si adeat hereditatem pro filio, & si non conficiat iuramentum ad quæstionem, q. 44. m. 245. et 246. fol. 171. p. 1. m. 245. et 246. fol. 202. an compense fructus cum melior, sameque factis in re filij, q. 44. m. 246. fol. 243. datus dum filius ultra idoneam suam salu cultum censetur ab eodem compensari, cum dote materna restituenda a marito ipso, & si dote dum filium declaraverit compensare cum dote matris, sic etiam censetur, voluisse in dotebus alijs filiabus constituere quamvis id non expresse, q. 44. m. 380. et 381. fol. 259.

PAUPERIAS

est probanda per actorem ad obtinendum beneficium ne conveniatur ultra quam facere potest, cum sit fundamentum intentionis, & præfata fundari debet quando deducitur pro fundamentum aliter intentionis, quomodo probetur, q. 47. m. 855. et 857. fol. 371.

PAUPER

quis dicitur q. 47. m. 857. vers. pauper, fol. 372.

PENSIO

si sit reservata in feudo monachæ regionis super Ecclesia existente in Provincia Calabria an debeat in feudo Regni Neapoli, vel in illa Regni Sicilia vitæ, q. 47. m. 471. fol. 335.

PECUNIA

consumpta quamvis aliena, efficiunt recipientis, & conservantis, & facit extinguere dominium, & hypothecam q. 47. m. 193. vers. pecunia, fol. 307. non potest solui post quam cessaverit fecit vnum ex requisitis l. 3. C. de noet, & in quibus

alijs casibus non potest solui, q. 47. m. 408. vers. non potest solui, m. 201. fol. 327.

PERICVLUM

nominis debitoris dari in solum an spectet ad accipientem, vel ad delegatam, q. 47. m. 41. fol. 327. de actionibus debitoris, & illis rebus rebus delegatis ad quem spectat, q. 47. m. 28. fol. 324. mutuum monstrarum quæ bonitatem extingunt, & in iussecam ad quem spectet, q. 47. m. 401. et 462. fol. 323. de positi accipere mutuum, & inquit ad quem spectat, q. 47. m. 466. fol. 324. de positi in calu decessu de positi ad quem spectet, q. 47. m. 672. et 673. fol. 325.

PELENS

restitutionem dationis in solum et capite nulli, & an teneatur debitor cum viro, præfata, & quomodo intelligatur, q. 47. m. 688. fol. 366.

PETITIO

hereditatis prescribitur 30. annis, q. 47. m. 388. vers. primo fol. 158. sola sufficit ad excludendam prescriptionem, etiam si sit extrajudicialis, q. 43. m. 476. fol. 65.

PIGNVS

quando censuarius liberatur, & extinctum per dationem alterius pignoris, q. 47. m. 8. fol. 290. extinguatur iuramento decursu, q. 47. m. 180. vers. in iuramento, fol. 304. super re ad emptore pendente coniungitur, sed pacto legis committitur verbis directis conotro, aut cum iuramento, & soluitur solutio contractu et dicto pacto, q. 47. m. 184. fol. 305. potest vii capiti aduersus debitorum, sed ex eius pignoris non extinguatur, q. 47. m. 180. fol. 305. æquivalens credito non teneatur naturam pignoris, sed dationem insulorum, q. 47. m. 679. fol. 359.

PLANTATIO

vium facta loco aliarum demurrarum pro conservatione, & vbi non fecit, non quibuscumque in melius amenius, & quando, q. 45. m. 137. fol. 257. vium, & arborum vium deperit, & facti quod non debeantur expensæ, & quomodo appretietur, q. 47. m. 337. fol. 257.

POSSESSIO

quasi, sufficit in rebus incorporatibus, q. 43. m. 22. fol. 20. naturalis, vel civilis, vel vitæque debet esse in prescriptione, q. 43. m. 24. et 25. fol. 21. est necessaria, quando quis vult acquirere mediantes inscriptione novum ius, secus quando quis inducit prescriptionem ad se pendendum contra alius actionem, q. 43. m. 25. fol. 21. in prescriptione ne debet esse conforma, & non diffinita, q. 43. m. 37. fol. 22. requiritur ad prescriptionem, si des, & tempus, q. 43. m. 38. fol. 22. Civiles non durat ultra decennium, ideo si pro decennio naturalis possessio incipit, etiam civiliter possideret fecus si naturalis possessio ab alio non fuerit occupata, q. 43. m. 41. fol. 22. quando non dicitur amissa, q. 43. m. 41. fol. 22. in quibus incipit amittitur, & prescribitur si creditor petat, & debitor neget, & elabatur, anni 30. vel 40. q. 43. m. 308. fol. 52. iudicialis, siue iuncta cum iudicio, & iudicio alius possessionis non videtur prescribitur, & illi

& est inobstante, *qu. 43. sect. 1. cum 54. vers. nec ubi. fol. 116.* centenaria facit præsumere titulum, *qu. 43. sect. 1. cum 85. vers. 111.* Comestibulus Colonna, *fol. 121.* immemorialis vim tituli obinet *ibid. vers. cum possessio, fol. 121.* interrupta non prodest ad præscriptionem, *qu. 43. sect. 1. cum 94. fol. 123.* officiorum, vel tunc inuadit est absque titulo, nec possessio longissima suffragatur, *qu. 43. sect. 1. cum 83. 84. fol. 157.* officiorum quoad mutationem in possessione interim, sufficit, sed contra, *qu. 43. cum 85. 86. fol. 154.* & proprietate rei depositum remanet pænes dominum depositi *qu. 43. sect. 1. cum 588. fol. 161.* soluendi decimas ad ceram formam, per patrem acquisita deriuat in filios *qu. 43. sect. 1. cum 630. fol. 164.* immemorialis percipiendi decimas tollit oblationum incapacitatis, faciente præsumi dispensationem, & privilegium Apostolicum, *qu. 43. sect. 1. cum 636. fol. 164.* & dominium in datione insolutorum irrevocabiliter transferretur deest standum statuti locorum, *qu. 47. cum 810. 811. fol. 170.*

POSSESSOR

live pendente super articulo præscriptionis an sit manutendendus, *qu. 43. cum 66. fol. 126.* completa præscriptio manet secus iam in foro poli, quam consensum ad conservanda iura præscripta, *qu. 43. cum 74. fol. 25.* bonæ fidei præscribens rem alienam sibi ab altero datam præscribit in villarum eius, qui rem tradidit, & præscriptionis occasionem præstat, *qu. 43. cum 187. vers. possessor bonæ fidei, fol. 40.* ierius præscribit spatio decem annorum si habeat titulum, nec ei nocet mala fidei auctoritas, alias sine titulo se se præscribere potest, hypothecam spatio 10. annorum, vel sufficienti spatium 10. annorum requiritur bona fidei possessio, & titulus, *qu. 43. cum 188. ad 191. fol. 40.* bonæ fidei potest interim præscribere rem hereditariam longo tempore cum titulo, & bona fide hoc est spatio 10. annorum inter præsentem; & 20. inter absentes, vel cum sine lapsum 30. annorum adductus filium, *qu. 43. cum 42. 43. fol. 61.* bonorum an possit præscribere contra? Vniuersum procolleci non soluendi, *qu. 43. cum 18. ad 715. fol. 81.* pignoris an possit præscribere? & quando? *qu. 43. cum 783. fol. 92.* allegans præscriptionem, est manutendendus, maxime, si producat titulum sibi rem dubium? *qu. 43. sect. 1. cum 20. 21. fol. 113.* rei de qua disputatur de dominio, vel quasi, requiritur an teneatur ostendere titulum, *qu. 43. sect. 1. cum 50. cum 55. cum sequ. fol. 110.* malæ fidei cessante omnes fructus, & non potest præscribere se tueri a restitutione fructuum, & quomodo est intelligendum, *qu. 43. sect. 1. cum 98. vers. & possessor cum vers. sequ. fol. 123.* bonæ fidei præscribens rem alienam sibi ab altero datam, præscribit in villarum eius, qui rem tradidit, *qu. 43. sect. 1. cum 113. vers. & possessor, fol. 124.* malæ fidei iure dicitur, *qu. 43. sect. 1. cum 113. fol. 124.* si non soluerit per tempus immemorabile onera sufficit et allegare ipsam possessionem pro titulo acquisitionis liberari, *qu. 43. sect. 1. cum 351. 352. fol. 141.* bonorum quæ pertinet ad regalia, cogitur exhibere titulum.

& idem in possessoribus officiorum, *qu. 43. fol. 124. cum sequ. fol. 147.* vethigalium debet producere titulum, alius ei possessio non iuvat, *qu. 43. sect. 1. cum 156. 157. fol. 151.* si per 70. annos steterit in possessione re feudalis, iure præscriptionis videtur haberi assensus pro imperatore, *qu. 43. sect. 1. cum 490. fol. 154.* alieno nomine possidens non potest præscribere, *qu. 43. sect. 1. cum 586. fol. 160.* rei alienæ non præscribit, nec etiam si possideat præcario nomine, & quando, *qu. 43. sect. 1. cum 690. vers. possidens vers. nec precario, fol. 170.* hæreditatis si quid indebitæ causa hæreditatis exegerit, non tenetur restituere cum hæreditate, *qu. 44. cum 173. vers. hæreditatis possessor, fol. 187.* hæreditatis reuocabiliter non respectu fideicommissi quo grauatus sit hæres, sed respectu aliorum creditorum non extinguitur hypotheca, *qu. 44. cum 175. fol. 188.* bonæ fidei ratione solius possessionis fructus cum melioramenti compensat, sed contra, *qu. 45. cum 351. 352. fol. 248.* revivore dominij retribilis deducti melioramenta valoris, inspecto temporis restitutionis ipsius rei secus post factum eam restitutionis, nec melioramenta compensat cum fructibus, *qu. 45. cum 377. 378. fol. 251.* rei hypothecæ non compensat fructus cum melioramenti, *qu. 45. cum 280. fol. 251.* malæ fidei æ compensat fructus cum melioramenti, & quas expensis recuperat, *qu. 45. cum 288. 290. fol. 251.* non compensat fructus in melioramenta pæna restitutione in integrum, *qu. 45. cum 293. fol. 251.* meliorans si sit in bona fide fructus suos, & non compensat, *qu. 45. cum 333. fol. 257.* bonæ fidei ratione solius possessionis compensat fructus cum melioramentis, *qu. 45. cum 346. fol. 257.* qui nihil habuit titulum, vel inualidum compensat fructus cum melioramenti, sed quando, *qu. 45. cum 355. fol. 258.* rei iure familiaris non tenetur, *qu. 45. cum 391. vers. possidens, fol. 263.* feudis si ad illud relaxandus fuerit condemnatus potest, vel retineat ne donec ei solvantur melioramenta, *qu. 45. cum 424. fol. 266.* malæ fidei cōuentus rei venditione dicitur a die litis contestare, sed quid in iudicio hypothecaræ, seu assistentiæ, *qu. 45. cum 431. fol. 266.* bonæ fidei non tenetur fructus perceptos ex melioramenti ad ipsos factis compensare cum sumptibus, & sic habet retentionem, & præsumitur talis, *qu. 45. cum 431. vers. si bonæ fidei, vers. bonæ fidei, fol. 266.* in re hypothecaræ habet retentionem pro fructibus de melioramenti, etiam probatis in genere, maxime si sint probati specie, *qu. 45. cum 447. fol. 267.* rei stabili condemnatus ad illam restitutionem si opposuerit melioramenti, & illa in termino probauerit habet retentionem illius rei donec sibi satisfiat de melioramenti, *qu. 45. cum 454. 455. fol. 268.* rei pro credito sine hypotheca non potest pro alio retinere, *qu. 45. cum 468. fol. 270.* finita causa possidendi pro fructibus vniuersis pro quo obtinuit immisionem habet retentionem pro fructibus alterius census, *qu. 45. cum 530. fol. 275.* rerius possessor qui conuenit a creditoribus dimittit rem hypothecam? si rursum consensatur a venditore in pristinum obligat.

viorem incidit, *qn. 47. n. 244. 245. fol. 31. r.* an possit offerre estimationem rei, & a se ipso possidere, vel teneatur offerre totum creditum si excedat valorem rei, *q. 47. num. 561. fol. 345.*

PRÆAMBVLVM

Judicialiter factum inducit aditionem, *qn. 44. num. 239. vers. prambulum, fol. 195.*

PRÆDIVM

est consignandum marito ex cuius fructibus possit se, & suos alere, *qn. 47. num. 1003. fol. 387.*

PRÆLATIO

competens vicino, socio, consanguineo, & consoci, infra quantum tempus eis competat, *qn. 43. num. 109. 10. ad 142. fol. 27. competit, etiam cessario domini census subalterni, & praefertur vicino retrahere volenti, sed non praefertur domino directo, qn. 45. num. 188. vers. praelatio competit, fol. 28. competit vicino, qui etiam habeat minimam partem cum fundo vendito, & quando qn. 43. num. 118. vers. vicino vers. si socius, fol. 28. non competit cessario domini directi quamvis cessio sit gratuita nec etiam competit cessario vicini, non competit vicino in venditione subhasta Romæ, secus in alijs locis, qn. 43. n. 118. vers. non competit cessario cum alijs vers. seq. fol. 28. an competit cessario in venditione rei censuræ concurrente domino directo, consorte, vicino, aut socio, qn. 43. num. 122. vers. cessarius, fol. 28. an competit consortibus, vel proximis de iure Neapolitano per constitut. Sanctimus quibus personis competat, & competit creditori, agnato, & an competit ante venditionem factam, qn. 43. num. 135. ad 137. fol. 29. & an competit socijs, & quid in Regno Neapolitano, & an competit, non coniunctis ratione rei, & competit infra annum, si etiam competit agnato in re burgensica dum res venditur, non post perfectam venditionem, qn. 43. n. 138. ad 140. fol. 30. an deur in concessione emphiteusis, qn. 43. num. 142. fol. 30. an competit agnato in locatione feudi qn. 43. num. 148. fol. 31. competit domino directo in venditione feudi infra annum a die sciencie q. 43. n. 149. vers. sic dominus fol. 31. in quibus alijs casibus competit, q. 43. n. 149. vers. verum dominus, fol. 31. an & quando competit Vniuersitatibus in venditione feudi, & intra quantum tempus, qn. 43. num. 150. ad 153. fol. 31. competit Vniuersitatibus venditis duabus terris etiam unico pretio, si peratur quo ad vnam, qn. 45. n. 152. vers. competit, fol. 31. an competit agnatis in venditione officiorum, qn. 43. num. 153. vers. in venditione, fol. 31.*

PRÆSCRIBENS

si allegat titulum non apparentem, debet iurare de calumnia, *q. 43. sect. 1. num. 54. fol. 116. non tenetur probare negatiuum non soluisse, qn. 43. num. 771. fol. 90.*

PRÆSCRIPTIO

10. vel 20. annorum appellatur vsuapio, *qn. 43. num. 2. fol. 19. respicit immobilia licet largo modo comprehendat vsuapionem, qn. 43. n. 4. f. 19. non est fauorabilis, ibid. n. 4.5. fol. 19. est nomen*

verbale derivans a verbo praescribo, quod idem est, quod praefigo, statuo, &c. *q. 43. num. 6. fol. 19. 10. & 20. annorum sui cognita a Iuriscoconsultis illa 30. annorum ab Imperatoribus, & quid in Catholonia, qn. 43. num. 13. fol. 20. in quo differat à consuetudine, q. 43. n. 16. f. 20. an sit fauorabilis, vel odiosa, an fundata in negi gentia, & quando incipiat, & quid sit, & quæ dicatur, qn. 42. n. 17. 43. fol. 20. est cum quis possideret rem alterius, sciencie, & pacencie, & non contradicente domino per tempus 30. vel 40. annorum, qn. 43. num. 18. fol. 20. non datur sine possessione, vel quasi, qn. 43. num. 19. f. 20. vbi statutum praescriptum quantum possit, fol. 20. non incipit nisi factus incipiat explicari, & debet esse continuata, non interrupta, q. 43. num. 21. 23. fol. 20. vi habeat locum an omnis possessio siue naturalis, siue civilis requiratur, vel sufficiat vna, vel veraque simul esse debet, qn. 43. num. 24. 25. fol. 21. non datur ei, qui alieno iure possidet, & quando sic, qn. 43. num. 26. ad 43. num. 29. ad 32. et num. 68. fol. 21. fol. 21. 30. annorum non requirit possessionem cum inducatur ex solo temporis cursu, & multo magis immemoralis, qn. 43. num. 33. 34. fol. 21. est modus notissimus soluendi obligationem, vel est ius quoddam ex tempore congruens legum auctoritate vim capiens negligenibus potestatem inferens, & finem libus imponens, & sic non praesumitur, sed probari debet, qn. 43. num. 44. 45. fol. 22. fundatur in sola negligentia, & in odium negligentium, & sic cessat quoties creditor acquiritur imputari negligentia, & sic non currit etiam ad fauorem debitoris veri, qn. 43. num. 46. fol. 23. fuit introducta ad bonum publicum ne dominia rerum sine in incerto, qn. 43. num. 47. fol. 23. habet vim solutionis in debito praescribente, qn. 43. n. 50. 52. f. 23. non acquirit directum dominium, sed tantum vile, si vero esset longi temporis 10. vel 20. annorum facit acquirere directum dominium, & dominium vile, quo ad acquisitionem thesauri praefertur directo, qn. 43. num. 53. vers. praescriptio, cum segg. fol. 23. non extenditur de persona ad personam, nec de re ad rem, & est stricti iuris, q. 43. num. 54. 55. fol. 24. exigendi collectas à fideiussoribus non videtur praescripisse contra Barones in rebus generalibus habet locum etiam fauore aliorum, q. 43. num. 55. vers. si exigens, num. 56. fol. 24. est fundata in aequitate, & publica salute, & vtilitate, & nisi expresse tollatur non debet intelligi sublati, verum de sua natura est odiosa, & stricti iuris, & in dubio est excludenda, & in odiosis potius restringi, quam extendi debet, & raro locum habet, qn. 43. num. 60. ad 64. fol. 24. 30. vel 40. annorum an sit fauorabilis, vel odiosus, qn. 43. num. 65. ad 84. fol. 24. statutaris abbrevians tempus statutum à lege civili vel odiosa debet restringi, & coartari, maxime in materia regali, & iurum cum Principe, qn. 43. n. 67. 68. fol. 24. longissimi temporis cum bona fide, & fauorabilis, q. 43. num. 69. 70. fol. 24. allegata tempus probari debet, & tempus computari debet de momento ad momentum, qn. 43.*

num. 71. fol. 24. 10. vel 20. annorum est mixta non fauorabilis, nec odiosa, q. 43. num. 72. vers. *sed quod*, fol. 25. est aduersaria tunc naturali, & naturali equitati contraria, ideo est stricti iuris, q. 43. nu. 75. a. 77. fol. 25. non extenditur q. 43. nu. 78. fol. 25. censetur prohibita per statum prohibens bona alienari in exieris per appellationē alienationis venit, q. 43. nu. 79. fol. 25. est odiosa, & in dubio contra illam est prouincendum, & facilius tollitur extraordinaria, quam ordinaria, & opposita dicitur certare de lucro capiando, q. 43. nu. 80. ad 82. fol. 25. eius genera tria sunt, & qualia, sicuti eius privilegium est, quod possit opponi etiam contra successores ad Regna, q. 43. num. 83. fol. 25. an illi subditi in Tribunalibus, in quibus proceditur sola facti veritate inspecta, ut in nostro S. C. q. 43. nu. 85. ad 91. fol. 25. Regalium in Supremis Tribunalibus non admittuntur, nec curiam arbitris non possit opponi, sicuti in Ciuitate lanue non multum iuuat q. 43. nu. 90. 91. fol. 26. in genere plura requiritur contenta in verbis, q. 43. nu. 92. vers. *prescriptio*, fol. 26. habet vim pacti, & contractus, & tollit omnem actionem, & obligationem, tam civilem, quam naturalem, saltem quo ad effectum tollit ius inductum, ac etiam restitutionem in integrum, & dō actionem etiam durante matrimonio, q. 43. num. 93. ad 97. fol. 26. an impedit huius ingressum, & tollit actionem, num. exceptionem, q. 43. nu. 98. 99. fol. 26. alia est propria, & rigorosa, alia impropria, sed non fit nisi concurrente voluntate prescribentis, & ignorans se habere titulum, non prescribit, q. 43. nu. 100. 101. fol. 26. debet opponi, & si non opponatur à parte, à Iudice suppleri non debet, q. 43. nu. 102. 103. fol. 26. debet opponi dum non operatur ipso iure, sed eo exceptionis, & debet specificè opponi, & non sufficit opponi, q. 43. num. 106. 107. fol. 27. non presumitur, sed probari debet, & quæ sint illius requisita, q. 43. nu. 45. vers. *prescriptio non presumitur*, fol. 23. venit ad dēractionem iuris alieni, & habet vim pacti solutionis, ac privilegii, & æquiuale veritati, q. 43. nu. 51. fol. 23. domicilii, & Ciuitatis fit per habitationem per decennium continuam, q. 43. num. 179. vers. *prescriptio*, fol. 38. hypothecæ, & Saluiani quomodo fit, & incipiat currere, & ad fauorem tertii quando incipiat currere, q. 43. nu. 185. vers. *si quid prescriptio*, fol. 40. 10. vel 20. annorum est communis laicis, & Ecclesiasticis, q. 43. num. 186. fol. 40. 10. vel 20. annorum bona fide, & iusto titulo non sufficit contra perlonas privilegiatas, q. 43. num. 184. fol. 40. hypothecæ, et Saluiani quando incipiat, et de lura Gallie est alia, quam de iure civili currere, et obliet, q. 43. nu. 196. 197. fol. 41. pro censu vel alia præstatione à quod currere dicitur, q. 43. num. 197. vers. *hypothecæ*, fol. 41. quomodo interruptatur, q. 43. nu. 249. 250. 251. fol. 46. an inducatur per actus singulares factos per Cives ad fauorem Vniuersitatis, q. 45. nu. 254. com. 1699. fol. 47. non datur, si prescribens non pro-

barse solum seruitute, q. 43. nu. 256. fol. 47. in seruutibus negatur, vel alius non tollendis quomodo praecedit, q. 43. nu. 258. fol. 47. per quam ius acquiritur soluendi vnam monetam pro alia, habetur contra laicos per 30. annos contra Ecclesiam 40. q. 43. num. 265. ad 269. fol. 49. soluendi vnam monetam pro alia, inducitur, siue monetam semel tantum, siue plures variationem receperit, q. 43. nu. 270. 271. ad 275. fol. 49. hic requirit bonam fidem, q. 43. nu. 273. ad 275. fol. 50. soluendi vnam monetam pro alia quib. modis inducitur, q. 43. nu. 275. vers. *prescriptio*, num. 276. ad 283. fol. 50. non currit in fideiussore nisi 30. annorum, interrupta contra principalem debitorem non nocet fideiussori, q. 43. nu. 284. 285. fol. 50. statuta, quæ habet locum contra a creditorem habet locum contra fideiussorem, q. 43. num. 286. fol. 50. viz executio non interruptur per presentationem instrumenti, cum perutione executionis, q. 43. nu. 293. ad 295. fol. 51. ut habeat locum in officio Iudicis, quo tempore fit, q. 43. num. 306. fol. 51. non currit in condonibus, vel in dilectis, nisi verificata condicione, vel die, & non currit contra creditorem non habentem tempus præfixum ad exigendum, q. 43. nu. 302. fol. 51. an cadat in rebus donatis inter coniuges, q. 43. num. 303. vers. *se donata*, fol. 51. 30. annorum in actione famulæ circumscribitur, siue dimissoria, habet locum contra non possidentem, nec perentem diuisionē, q. 43. nu. 306. fol. 51. an cadat in partem debui, q. 43. num. 370. fol. 52. cessat si post completam præscriptionem opponatur compensatio per debitorem, q. 43. nu. 308. fol. 52. 30. vel 40. annorum perimit omnem actionem, q. 43. nu. 324. fol. 54. salarii inducta per statum non incipit currere, nisi finito seruitio, & quomodo procedat, q. 43. nu. 339. 340. fol. 54. salarii non currit contra pupillum hæredem famuli quousq. durat pupillaris ætas, nec contra minorem 25. annis de iure communi, q. 43. nu. 342. ad 344. fol. 55. statuta non interruptitur, licet per extraiudicalem interpellationem non interruptitur per agnitionem debiti, & quando, semel interrupta non reuocatur, nisi alia de nouo inciderit, q. 43. nu. 348. ad 350. fol. 55. singulorum annorum in famulis statuto necessario non est, sed vna à die excessus sufficit, q. 43. num. 356. fol. 56. triennalis circa salarium procedit in famulis, & ancillis circa seruitia communiter solita prestari, non autem in operibus obsequialibus, nec procedit, si dominus ad salariū præiudicium instrumenti fuisse obligatus, vel contrarius, & quo alio casu, q. 43. nu. 359. ad 362. fol. 56. statuta, an habeat locum in legitima, & eius supplemento, q. 43. nu. 389. fol. 58. non interruptitur per citationem inuadit, q. 43. nu. 401. fol. 59. interrupta per litem, debet denuo incitari, & compleri, & interrupta contra vnum ex reis debendi vocatum in iudicio ad partem debiti soluendam, interruptitur quoad omnes alios cores, q. 43. nu. 406. vers. *interdicta*, fol. 60. interrupta ab vno ex cores, vel sociis credendi suffragatur alteri, diuio credito, q. 43. nu. 406. vers. *interdicta*.

interrumpitur ab uno fol. 60. 30. vel 40. annorum indi-
citur ex illa negligentia non petitis ab aliquo
facto præscriptis, 30. vel 40. annorum est odio-
sa, & ideo in ea requiritur totum tempus absolu-
tum, quod secus est in præscriptis 20. vel 30.
annorum, 30. annorum est favorabilis, 20. annorum
non obstat creditori census, quoties petit seu-
ctus ante completam præscriptionem decursus,
quod 30. 42. ad 44. per totum fol. 62. 40. annorum
requiritur ad præscribendum debitum continens
obligationem Cameralem, sub qua includitur in-
strumentum, quod 42. num. 447 fol. 64. 40. annorum
equiparatur immemorabili, & tollit actionem,
quod 42. num. 448 fol. 63. ex terminis statuti Ferrarien-
sis completa esse debet, quod 42. num. 409. fol. 65. qui-
bus modis excluditur, quod 42. num. 47. ad 479. fol. 65.
non interruptitur per exceptionem, uce per le-
questum, quod 42. num. 480. 481. fol. 65. vigore statuti
Ferrariensis debet expresse allegari, & illa tollitur
non ipso iure, sed ope exceptionis, quod 42. num. 483.
fol. 65. hæc potest opponi in secunda appellatio-
nis instantia, & opponitur ab ipso solo qui præ-
scribit, & non alius, quod 42. num. 485. 486. fol. 65.
excepta contra cedentem currit contra cedentis, &
successores, & cessat opposita compelluntur
per modum exceptionis, & quare, quod 42. num. 488.
489. fol. 66. vigore statuti Ferrariensis proceditur, etiam
in debitore ex testamentaria in electione iudicis, ac
favore negotiorum gestoris, in quibus ad 31. cali-
bus habet locum, quod 42. num. 491. ad 498. fol. 66.
statuti Ferrariensis est subrogata in locum præ-
scriptionis 30. annorum iuris communis, & cum
coerceat tempus dicitur odiosa, & est restringen-
da, & ut habeat locum anni sexdecim debent esse
completi, & sicut de iure communis requiritur
bona fides in præscriptione tamen iectis interitis
dicti statuti Ferrariensis, quod 42. num. 533. ad 538. fol.
69. aut præsumptio solutionis quando cessat, quod
42. num. 563. in 598 fol. 71. talis statutaria, & omnis
alia non habet locum quando debitor est in ma-
la fide, quod 42. num. 610. fol. 74. talis statutaria non
comprehendit debitum iuratum, quod 42. num. 611.
fol. 74. vigore certi statuti incepta contra credi-
torem non perficitur contra lucellum eidem
creditori succedenti ante lapsum tempus in stur-
to præsumitur, quod 42. num. 613. fol. 74. talis nocet etiam
creditoribus conditionalibus, & in dictis, quod 42.
num. 613. ad 615. fol. 74. statutaria si interrupti-
tur abique litis contestatione, tunc inci-
pit currere alia nova præscriptio eiusdem tempo-
ris, quanti erat prima, quod 42. num. 616. 617. fol. 74.
interruptitur per confessionem debiti factam,
per creditorem, etiam, per literas missas, vel per
receptionem debiti per solutionem parisi illius,
quod 42. num. 619. fol. 74. interrupta quo ad unum
reum debendi operatur interruptionem quoad
alium, & quando non, quod 42. num. 620. 621. fol. 74.
an nova incipiat per interpellationem iudicalem
interrupta præscriptione statutaria 16. annorum,
vel requiritur nova præscriptio 30. annorum à
iure communi inducitur, quod 42. num. 624. fol. 75. statu-

taria potest renunciari, cum sit res privata, quod 42.
num. 626 fol. 75. an, & quando currat in locutione,
quo ad proprietarium rei concessam in emphyteu-
sionem, vel ad usufructum, quod 42. num. 627. ad 660. vbi etiam
statuatur, fol. 75. Statutarie Verbs Romæ suf-
fragatur etiam priuscripti debitori, sed non com-
prehendit debitum dotis, nec aliquid hereditatis,
an interruptatur, quod 42. num. 629. ad 651. fol. 76.
debet esse continuata, & non interrupta, & non
interruptitur per solam petitionem extrajudi-
calem, sed per citationem possidentis factam, in-
terruptitur præscriptio, etiam longissimi tempo-
ris, quod 42. num. 653. ad 656. fol. 76. interruptitur
in iure offerendis ex obligatione iudicio, vel litis
contestacione, quod 42. num. 657. fol. 76. exclusus usus
statuti sufficit decennalis, & an requiratur bona
fides, quod 42. num. 659. ad 661. fol. 76. Statutarie Verbs
non est opponenda à patre, sed si opponatur, iudex
ex officio potest secundum illam iudicare, quod 42.
num. 663. ad 665. fol. 77. Statutarie Verbs per
partes potest renunciari, quod 42. num. 664. 665. fol.
77. Statutarie ad decem annos si per litem contesta-
tionem interruptatur, durabit actio usque ad 40.
annos, in 43. num. 666. fol. 77. Statutarie quod cre-
ditor non petendo intra certum tempus amplius
non audatur, non habet locum contra fideiussore-
m, quod 42. num. 667. fol. 77. Statutarie non habet
locum in actionibus mixtis, quod 42. num. 669. fol. 77.
30. vel 40. annorum, an habeat locum cum in-
strumento contra tercos possessores, quod 42. num.
702. vers. utrum an fol. 80. respectu tercos posses-
soribus in Provincia à Cathalonie, à quo die inci-
pit currere potest, etiam hypothecam, seu obli-
gatam, quod 42. num. 703. fol. 80. 40. annorum tollitur
per aliam præscriptionem 40. annorum, quod 42.
num. 704. fol. 80. in iure patronatus quanto tempore
inducatur, quod 42. num. 711. ad 713. fol. 81.
30. vel 40. annorum, ut inducatur an requiratur
procuratio, quod 42. num. 714. fol. 81. ex defectu tem-
poris 40. annorum excluditur in debito iurato, &
currit de momento ad momentum, quod 42. num. 715.
fol. 81. quadragenaria si probetur per testes, quod
42. num. 717. vers. ad probandum
fol. 81. in collectis quando incipit currere, quod 42.
num. 725. fol. 82. in precibus publicis Cloniam in
meto, & mixto imperio, & dest. nam ad publicos
usus, an, & quando detur, quod 42. num. 726. fol. 82. an
detur in nobilitate, & quanto tempore, & quid in
Regno Neapolitano, ubi tota inaretia de nobili-
tate, quod 42. num. 727. num. sequ. fol. 81. omnis ma-
culæ, & quævis illiberalis inducitur per spatium
30. annorum, quod 42. num. 728. fol. 84. quadragenaria
sufficit sine titulo, & privilegio, & quadragenaria
cum titulo sufficit in rebus quatum præscriptio-
nis, seu adquisicionis non adveniat, quod 42. num.
730. fol. 84. quadragenaria currit ex sola negligetia
non petentis ab aliquo facto præscriptis
quod 42. num. 732. vers. num. quadragenaria fol. 84. qua-
dragenaria, ut currat, quæ requirit, quod 42. num. 732.
fol. 84. non currit contra habentem assensum
iuris communis, nisi sit immemorabilis, vel qua-
dragenaria cum titulo, quod 42. num. 733. fol. 84. le-
gato.

gatorum non cadit in commodum grauii, sed hereditarius, q. 43. n. 734. *vers. sed prescriptio fol. 84.* actionis spatio 30. annorum precedit, q. 43. n. 735. fol. 84. quando videatur excludi a lege, q. 43. n. 736. fol. 77. fol. 84. in debito non intrat illane pactio conceptio per verba semper, & perpetuo, q. 43. n. 774. *vers. verum fol. 90.* non currit contra creditorem habentem tempus praesinitum ad agendum, q. 43. n. 774. *vers. vel non tenet fol. 90.* 30. vel 40. annorum non requiritur in alienatione bonorum immobilium minorum si iudicis decretum interuenierit, q. 43. n. 780. fol. 92. actionis pro socio non datur, nisi concurrente spatio 30. annorum, & bona fide, q. 43. n. 781. fol. 92. 30. vel 40. annorum perimit omnes actiones, tam reales, tam personales, viroque iure inspecto, secus si ius restituit, q. 43. n. 782. fol. 92. quadragenaria non expoliscit titulum, q. 43. n. 784. ad 786. fol. 92. an & quando cadat in debitore annui census, & an procedat, iam quoad census praeteritis, vel tam quoad futuros, & an procedat si annualitas debetur ex futura voluntate, aut si annualitas debetur ex contractu, q. 43. n. 787. 788. ad 790. *nm. seq. fol. 92.* 30. annorum tollit sui perendi omnes redditus decursus, a die quo fuit cessatur, q. 43. n. 822. fol. 98. non admittitur in praestationibus annuis debitis ex contractu, q. 43. n. 821. fol. 96. in annuis praestationibus acquiritur cum negatione, & acquiescentia, q. 43. n. 815. fol. 96. debiti non requiritur creditoris interpellationem, sed tantum, a quod sit debitor, & cogi possit ad solutionem, q. 43. n. 815. *vers. verum fol. 96.* vnica non sufficit intertio possessore cum titulo, & sic in annuis praestationibus, tot requiruntur praescriptiones quot sunt personae, in quibus ius transit, secus in ceteris, vel immemorabilibus, q. 43. n. 816. fol. 96. praescriptiones in annuis praestationibus tot sunt, quot sunt anni, q. 43. n. 817. fol. 96. potest opponi in Saluiano, quod tollitur decem annos inter praesentes, & 20. inter absentes, & quando, q. 47. n. 825. 826. ad 828. f. 96. non incipit currere, nisi a die quo debitor census cessat solvere, q. 43. n. 829. fol. 97. incipit currere a die quo est nata actio, q. 43. n. 831. 832. fol. 97. ut habeas locum aduersus creditorem census in Regno Neapolitano, quantum tempus requiritur, q. 43. n. 803. fol. 97. in his, quae pendunt ab ultima voluntate non currit, nisi a die scientiae, talis ultimae voluntatis, & quatenus currat competat restitutio in integrum, q. 43. n. 834. 835. fol. 98. in materia retractus non currit illa 30. vel 40. annorum, nisi a die scientiae verae, q. 43. n. 836. fol. 98. longissimi temporis est indulta in odium agere negligentis, ideo non habet locum, ubi negligentia considerari non potest, non currit contra heredem, nisi ille habeat scientiam facti, q. 43. n. 838. 839. fol. 98. an currat contra rem habentem causam a debitore, q. 43. n. 840. fol. 98. nocens principali, nocet fideiussori, q. 43. n. 841. *vers. & prescriptio, fol. 98.* quando incipiat, & quando currat non solum contra vnū heredem, sed contra duos, tunc satis dicitur con-

stare de eorum ignorantia, q. 43. n. 842. 843. fol. 98. an currat contra ignorantes, q. 43. n. 844. *nm. seq. f. 98.* 30. vel 40. annorum omnem tollit actionem, q. 43. n. 844. fol. 98. an currat contra Regem, & quid in Regno nostro Neapolitano, ubi non adest rex, sed Prorex, & eius officiales quibus praesumitur scientia, q. 43. n. 853. ad 862. fol. 99. an currat contra ignorantem, & quatenus currat ei competit restitutio, q. 43. n. 874. fol. 101. immemorabilis ex qua oritur praedictum Ecclesiae post Papae Urbani constitutionem subfiteri non potest quamuis cum ipsa privilegia fama curret, q. 43. n. 889. fol. 101. conuentionalis proueniens ab actu maiorum aduersus minores, contrahitur sine spe restitutionis in integrum, & quando procedat, q. 43. n. 880. fol. 101. viuentis patre capta posthumo nocet, q. 43. n. 881. fol. 101. non interruptur per transactionem licet extinguentem, & veterem possessionem confirmantem, q. 43. n. 883. fol. 101. etiam maritae, minores comprehendit, q. 43. n. 885. fol. 101. regulariter currit contra omnes, praesentes abentes scientes, & ignorantes, q. 43. n. 895. 896. fol. 101. quando currat etiam impeditur, q. 43. n. 911. fol. 103. quando non currat, etiam impeditur, vel mulieri, vel eius bonis parafernalibus, & an currat contra filium non agentem contra patrem per reuerentiam, vel contra mulierem non agentem, contra maritum, vel contra filium dum usufructus spectabat ad patrem, q. 43. n. 912. ad 920. fol. 103. non currit contra Ecclesiam, quando illa est commendata, q. 43. n. 920. fol. 103. in alienatione bonorum Ecclesiae non incipit, neque currit viuentis Praelato, Beneficio, & Administratore, Ecclesiae, siue pia causa, q. 43. n. 921. 922. fol. 103. non currit contra Officiale durante officio ratione meritis, q. 43. n. 922. *vers. si praesens, fol. 103.* in quibus causis, & quando non currat, q. 43. n. 924. ad 926. fol. 104. an currat contra filium familias, q. 43. n. 930. ad 934. fol. 104. an currat contra mentecapum, prodicum, aut furiosum, q. 43. n. 935. 936. fol. 104. currit contra impeditum, & quando, q. 43. n. 939. fol. 104. inchoata contra creditorem ob decoctionem debitoris, interruptur, q. 43. n. 947. & si etiam ob decoctionis creditoris non valetur agere, q. 43. n. 928. fol. 104. non perquiri iura non dum existentia, sed condonata, q. 43. n. 929. fol. 104. si non currat ob impedimentum, istud probari debet per allegantem, q. 43. n. 938. fol. 104. neque usufructus contra pupillum non procedit, nec contra minores, secus illa 30. vel 40. annorum, & si est capta contra maiorem defunctum, q. 43. n. 940. ad 942. fol. 105. de iure Hispano non currit, q. 43. n. 943. fol. 105. capta contra patrem currit contra posthumum, q. 43. n. 944. fol. 105. non currit in viam male alienantem, q. 43. n. 945. fol. 105. decurrunt impeditur virtute compensationis ipso iure facte etiam si creditum debitoris sit illiquidum, q. 43. n. 946. fol. 105. incipit, sed non dum completum superueniente compensatione non potest completi, & iam decursa non reuocatur per compensationem.

sitionem superuenientem, nec nocet ei, qui agere non potest, *qu. 43. nu. 946. vers. sed præscriptio cum vers. seqq. fol. 105. legat. & fideicommissi non currit contra legatarium, & fideicommissarium propter impedimentum, qu. 43. nu. 948. fol. 105. in bonis prohibitis alienari non nocet successor, & quando, qu. 43. nu. 949. fol. 105. contra antecessores non nocet successoribus venientibus ex propria persona, qu. 43. nu. 950. cum seqq. fol. 105. actionis adversus transactionem: etiam contra successores maioratus prodest, qu. 43. nu. 964. fol. 107. culpa adversus unum ex fideicommissariis, non inquit, quo minus aliter ex persona sua iudicium possit inchoare, qu. 43. nu. 965. fol. 107. ordinata sufficit ad præscribendum modum certum succedendi, sicut sufficit quadragenaria adversus possessoris maioratus, & bonorum fideicommissu subiectum non contra alios successores, vel non natus, vel agere non potentes, qu. 43. nu. 962. fol. 107. non currit contra proprietarium durante tempore, quo res est penes usufructuarium, qu. 43. nu. 966. fol. 107. an curras ex communicato, qu. 43. nu. 967. fol. 107. non currit hæredi gravato quo ad consequentiam sui crediti tempore quo possidet bona debitoris, nec currit impedito, siue impedimento iuris, siue facti, vel causa absentis, & infirmitatis, qu. 43. nu. 968. ad 270. fol. 107. non currit mulieri ignorantis suum ius, qu. 43. nu. 971. fol. 107. immemorabilis currit impedito, qu. 43. nu. 972. fol. 108. non currit contra impeditos ignorantis pauperes, legitime abseentes non valentes agere contra eos ad quorum fauorem non dum oia actio, qu. 43. nu. 973. fol. 108. non potest inchoari contra hæredem, & tertium possessorem, qu. 43. nu. 975. fol. 108. longissimi temporis currit tam contra ignorantes quam scientes, imo quadragenaria, sed non contra ignorantes, sed secus contra centenariam, & immemorabilem, qu. 43. nu. 976. ad 979. fol. 188. currit contra virorem, sed restituitur, qu. 43. nu. 980. fol. 108. in quibus casibus non currit, & quando incipit currere, qu. 43. nu. 991. 992. cum seqq. fol. 108. debitor principalis prodest fideiussoribus, qu. 43. nu. 983. fol. 109. trigeneria non currit pupillis, & contra defuncto dormit durante pupillari ætate, secus in alius præscriptionibus maioris temporis, qu. 43. nu. 984. fol. 109. durante pupertate nulla incipit, etiam longissimi temporis, qu. 43. nu. 985. fol. 109. si non currit contra pupillos non currit etiam contra lites consortes, & contra minores non incipit nisi per 25. annos completos de iure communi, qu. 44. nu. 986. 987. fol. 109. contra defuncto maiore, cōtinuat contra pupillum, siue sit longi, siue longissimi temporis, verum statutaria currit minori, qu. 43. nu. 988. 989. fol. 109. 30. vel 40. annorum de iure Hispano contra minores currit, & quando non, qu. 43. nu. 995. 992. fol. 109. de lucro captando currit contra minorem, secus de damno vitando, & quando cessat, qu. 43. nu. 993. fol. 109. conventionalis currit minoris, siue spe restitutionis, verum non currit litem pendente, & currit contra hereditatem tacentem,*

Tam. F.

qu. 43. nu. 994. ad 996. fol. 109. contra defunctum, & sic habens initium cum persona habili perficitur cum successore, sed secus contra Creatorem in concursu creditorum, & secus in fideicommissis, qu. 43. nu. 997. ad 999. fol. 110. in quibus casibus requiritur titulum qu. 43. sect. 1. nu. 1. 2. ad 33. fol. 111. contra Principem, quænam sufficit, qu. 43. sect. 1. nu. 3. fol. 111. quadragenaria cum titulo immemorabili æquipollit, & eundem operatur effectum qu. 43. sect. 1. nu. 8. fol. 112. ex defectu tituli non apparentis, vel insecti tollitur, qu. 43. sect. 1. nu. 13. fol. 112. 40. cum titulo sufficit ad præscribendum bona maioratus, & fideicommissi in præiudicium successorum, licet alias contra successores non præscribatur ut sup. nu. 915. qu. 43. sect. 1. nu. 22. fol. 113. contra Fiscum pro iure querendo sufficit quadragenaria, qu. 43. sect. 1. nu. 31. fol. 113. & idem contra priuati si adhi bonafides, & continuata possessione seruij directo domo adversario præsentis, qu. 43. sect. 1. nu. 32. fol. 113. non sufficit quando exhibetur titulus nullus, intelligi si exhibeatur ab ipso præscribente, secus si præsentatur ab adversario, qu. 43. sect. 1. nu. 38. fol. 114. an currat ex titulo viuius, qu. 43. sect. 1. nu. 39. fol. 115. immemorabilis destruitur ex vitio tituli, & quando, qu. 43. sect. 1. nu. 43. 44. fol. 114. immemorabilis quando prodest, qu. 43. sect. 1. nu. 45. 46. fol. 114. immemorabilis quando allegari non potest, qu. 43. sect. 1. nu. 47. fol. 114. 115. 40. annorum de iure Canonico sine titulo sufficit ad præscribendum si concurrat bona fides, sed locus si mala fides, qu. 43. sect. 1. nu. 86. 87. 88. fol. 121. ut curral regulariter requiritur bona fides, nullus, possessio, & tempus a lege præsumunt, qu. 43. sect. 1. nu. 89. fol. 122. 30. vel 40. annorum præsumit bonam fidem, qu. 43. nu. 90. fol. 122. immemorabilis non admittitur cum mala fide, etiam si sit præscriptio statutaria, qu. 43. sect. 1. nu. 92. 93. fol. 123. non currit durante lite, & debet esse completa ante litem motam, nec iuvat scientiam alienam, qu. 43. sect. 1. nu. 95. 96. fol. 123. non consideratur flante mala fide, qu. 43. sect. 1. nu. 98. fol. 123. distinguitur inter litem Canonicam, & Cæsarum, & inter præscriptionem decem, aut viginti annorum, aut 30. vel 40. annorum, qu. 43. sect. 1. nu. 100. cum seqq. fol. 123. an currat in bona existente, neque bona, neque mala fide spatio 30. annorum, qu. 43. sect. 1. nu. 105. fol. 124. inchoata fide dubia, dicitur inchoata non ali fide, qu. 43. sect. 1. nu. 108. fol. 124. iam perfecta, & consummata cum bona fide, & alius requisitis necessariis non reuocatur ob superuenientiam malæ fidei, & scientiæ rei alienæ, ita ut etiam in foro conscientie possit secures legittime præscriptio retineri, licet post perfectam præscriptionem superueniat mala fides, qu. 43. sect. 1. nu. 110. ad 112. fol. 124. rei alienæ datæ in dorem consensu matrimonio à marito, perfecta, & completa, prodest uxori etiam habenti malam fidem, qu. 43. sect. 1. nu. 112. vers. sed præscriptio, fol. 124. inchoata contra cedentem currit contra cedentem, qu. 43. sect. 1. nu. 112. vers. præscriptio, fol. 124.

P p p

lic

litae pendente non currit, *qn. 43. sect. 1. num. 118. fol. 125.* bona fide opus habet ab initio ex iusto titulo, & immemoralis non procedit ubi constat titulum vitiosum dedisse causam praescriptioni, *qn. 43. sect. 1. num. 140. 141. fol. 127.* immemorabilis non prodest ubi constat de titulo vero contrario, *qn. 43. sect. 1. num. 142. fol. 127. 10. & 10. annorum in Cathalonia est recedat ad 30. annos, & procedit etiam cum mala fide, qn. 43. sect. 1. num. 145. fol. 127.* currit circa modum agendi executive etiam cum mala fide, sed non currit quando adfuit computa dari, & accepti, *qn. 43. sect. 1. num. 149. 150. fol. 127.* quandoque inducitur cum mala fide, *qn. 43. sect. 1. num. 167. fol. 128.* statutiaria currit etiam cum mala fide, & quid de iure canonico, *qn. 43. sect. 1. num. 169. fol. 128.* praescriptio statutiaria in Cathalonia variat sup, *qn. 43. sect. 1. num. 169. vers. sed in provincia fol. 129.* quando procedat in actionibus, in causis fiscalibus, in mutuo, aut deposito, *qn. 43. num. 170. fol. 129.* centenaria habet vim tituli, & privilegii, & sublati omni praescriptione non est sublati ista centum annorum, vel immemorabilis, *qn. 43. sect. 1. num. 171. 172. fol. 129.* centenaria acquiritur immemorabili, & quomodo immemorabilis probeatur, *qn. 43. sect. 1. num. 173. fol. 129.* centenaria an sit minor, vel maior immemorabilis, & quid de quadragenaria cum titulo, *qn. 43. sect. 1. num. 174. 175. fol. 129.* non impeditur, nec censetur sublati, per clausulam semper, perpetuo, & quandoque, *qn. 43. sect. 1. num. 177. fol. 129.* nec ex clausula non obstat lapsu temporis, *qn. 43. sect. 1. num. 178. fol. 129.* centenaria tribuit meliorem titulum de mundo, & supplicet omnes defectus, *qn. 43. sect. 1. num. 179. fol. 129.* centenaria habet vim privilegii iure concessi, & facit praesumere non adfuisse derogationem privilegii, maxime si adesset observantia quippe constat de initio acquisitionis rei fideicommissariae distractae, *qn. 43. sect. 1. num. 180. 181. fol. 130.* centenaria an distinguatur ab immemorabili, *qn. 43. sect. 1. num. 182. 185. fol. 130.* centenaria cum aequipolleat immemorabili quando constat de iniuria stante alienatione fideicommissi facta a gravato non potest sub se includere praesumptionem tituli, & dum constat de iniuria facit cessare praesumptionem tituli, *qn. 43. num. 183. 184. fol. 130.* centenaria, quid operetur, *qn. 43. num. 186. fol. 130.* centenaria in materia iurispatronatus an faciat in se verificari immemorabilem, *qn. 43. sect. 1. num. 187. fol. 130.* centenaria si haberet vim immemorabilis quoad titulum praesumptionem non admittit deductionem, *qn. 43. sect. 1. num. 188. fol. 130.* centenaria facit presumere titulum, *qn. 43. sect. 1. num. 189. 190. fol. 130.* centenaria facit, quod statim probatur iniuria, eo ipso quod constat de irradiatione rei intellige, *ibid. qn. 43. sect. 1. num. 192. fol. 130.* centenaria quoad effectum an dicatur completa si deficient res, vel quatuor anni, *qn. 43. sect. 1. num. 193. fol. 130.* centenaria probata, non censetur probata immemorabilis, & centenaria probatur per testes deponentes de fama, vel initium possessionis per in-

strumentum, de finis per testes, *qn. 43. sect. 1. num. 194. 195. fol. 130.* centenaria currit, quomodo iuribus allegatus habet qualem colorem executivum, *qn. 43. sect. 1. num. 195. fol. 130.* centum annorum non potest solli per principalem, sed in illa 30. vel 40. annorum, *qn. 43. sect. 1. num. 197. fol. 131.* centenaria non censetur prohiberi, si est prohibita praescriptio per statutum, *qn. 43. sect. 1. num. 198. fol. 131.* centenaria an currit contra ignorantem, *qn. 43. sect. 1. num. 199. fol. 131.* immemoralis est centum annorum, excludit beneficium restitutionis in integrum, *qn. 43. sect. 1. num. 200. 201. fol. 131.* centenaria nocet etiam nasciturus, & habet locum in annua praescriptione, & facit praesumere bonam fidem, & etiam facit cessare errorem eiusdem, *qn. 43. sect. 1. num. 202. ad 204. fol. 131.* centenaria an servetur in Tribunalibus Regni Neapolitani, & maxime in Regia Camera contra Fiscum, *qn. 43. sect. 1. num. 206. fol. 131.* centum Ecclesiae cum bona fide, & iusto titulo sit per 40. annos, & quando, *qn. 43. sect. 1. num. 207. 208. ad 212. fol. 131.* quando cessat contra Ecclesiam, *qn. 43. sect. 1. num. 213. 214. fol. 132.* 30. vel 40. annorum sufficit ad praecedendum, & probandum parochialitatem, *qn. 43. sect. 1. num. 214. fol. 132.* 40. annorum contra Ecclesiam quando non procedat, *qn. 43. sect. 1. num. 214. vers. et licet fol. 132.* contra vassillum Ecclesiae respectu vili domini ipsius vassilli currit spatium 30. vel 40. annorum, *qn. 43. sect. 1. num. 215. fol. 132.* 40. annorum currit super bonis quibus clerici sunt ordinati ad titulum patrimonii, *qn. 43. sect. 1. num. 225. fol. 133.* quadragenaria procedit contra Ecclesiam in rebus tantum, quae principaliter, non tamen his, quae secundario ad illam pertinent, *qn. 43. sect. 1. num. 226. 227. fol. 133.* in locutione bonorum Ecclesiae sufficit tempus decem annorum, & ad longum tempus requiritur 30. *qn. 43. sect. 1. num. 229. fol. 133.* contra Romanam Ecclesiam non currit minor centenaria, & quid hodie vigore bullae Vrbanae, *qn. 47. sect. 1. num. 231. 232. ad 235. fol. 133.* centenaria quomodo debeat computari, *qn. 43. sect. 1. num. 235. fol. 133.* centenaria, fol. 134. centenaria currit contra bona laici communia cum Ecclesia, *qn. 43. sect. 1. num. 236. fol. 134.* Sexaginta 30. annorum vtius anni, & vtius diei an contra Ecclesiam hospitalia, universitatem, & locum, & an contra regalia, *qn. 43. sect. 1. num. 241. fol. 134.* centenaria necessaria contra Ecclesiam Romanam, intelligitur in praesentione positum non aliter, *qn. 43. sect. 1. num. 244. fol. 134.* centenaria excludit consuetudinem Episcopatus, Secunda impediens praescriptionem ordinariam, *qn. 43. sect. 1. num. 253. fol. 135.* centenaria fisci currit contra Ecclesiam Romanam contra eius Fiscum, & in privato habet communem consuetudinem cum Romana Ecclesia, licet etiam in bonis Principis possit tanquam Principis, & secus tanquam privati nam sufficit illa 30. vel 40. annorum, *qn. 43. sect. 1. num. 253. ad 255. fol. 134.* centenaria currit contra Civitatem, aut Republicam, quae habet fiscum, & regalia, & superiorem non cognoscit, in-

alijs casibus contra Civitatem 40. annis, & contra
 Italiam Romanum Imperij curie cemenaria in illis
 casibus expressis in *L. h. C. de Sa. 7. Sent. Eccl. f. qn.*
43. f. l. 1. num. 156. ad 257. fol. 135. cemenaria curie
in Civitate habent iura imperij, qn. 43. f. l. 1. nu.
258. fol. 135. an sit prohibita in feudo, qn. 43. f. l. 1.
num. 1. num. 260. fol. 379. cemenaria non impedit
divisionem inter socios faciendam, qn. 43. f. l. 1. nu.
263. fol. 135. cemenaria non cadit in iure patro-
natu gentilitio qn. 43. f. l. 1. num. 264. fol. 135. cemen-
aria non cadit in reperiencie alicui post mor-
tem alterius, qn. 43. f. l. 1. nu. 265. 266 fol. 136.
centum annorum, quando sit necessaria, qn. 43.
f. l. 1. nu. 267. fol. 136. immemorialis quam vim
habeat, & vocatur consuetudo, qn. 43. f. l. 1. nu.
268. fol. 136. immemorabilis est utilissimus,
& utilissimus titulus, & melior de mundo, &
præsupponit Regium Assensum, & quicumque
solemnitates, & omnia necessaria, & inducit
quolibet titulum, & si difficilissimus, & habet
eum legis, tituli, & concessionis Regie, & habet
vim pacti cum Regio assensu, ac etiam ha-
bet vim privilegij specialis cum causa, & ex cer-
tissima sententia, ac ex omni parte perfecta, qn. 43.
f. l. 1. nu. 269. ad 279. fol. 136. immemorabilis habet
vim privilegij, & est periculis quolibet alio titu-
lo, & privilegio comparatur, qn. 43. f. l. 1. nu.
278. ut si quando habeat verisimile præferatur, fol.
136. immemorabilis quidque cessat, qn. 43. f. l. 1.
nu. 279. declaratur, 280. & amplius, num. 282.
ad 286. fol. 137. immemorialis ambulat per passu,
eum privilegio Apostolico siue Regio, qn. 43. f. l. 1.
nu. 287. ad 289. fol. 137. immemorabilis est ali-
orum immutabilis nature est certissimus Regio-
rum acquisitionis, & reverentissimus obgravi-
ssima belli vindex, & habet vim veritatis, & in-
ducit præsumptionem iuris, & de iure nec ad-
mittit probationem in contrarium, qn. 43. f. l. 1.
num. 291. 292. fol. 137. immemorabilis
præsumit titulum, & bonam fidem, &
omnia necessaria, & excludit omnem vim, &
maxime præsumptionem, qn. 43. f. l. 1. num.
293. 294. fol. 137. immemorabilis requirit bo-
nam fidem, & excluditur per malam fidem, qn.
43. f. l. 1. nu. 295. fol. 137. immemorialis non potest
inhorari, nec potest tam a principibus quam ab
hereditibus, & a hereditibus hereditum cum ma-
la fide, & præsupponit Regiam concessionem,
& quilibet alium valioressimul, ac tribuit,
ius plenissimum possidentis, qn. 43. f. l. 1. nu. 296.
ad 298. fol. 137. longissimi temporis tollit quan-
cunque petitionem, & ab oculis etiam herediti, &
quid circa ligna, & Pascua habenda in alieno ter-
ritorio qn. 43. f. l. 1. nu. 297. 298 fol. 138. immem-
orabilis non admittit nullam, nec inerrum-
puit, & sic ex actu contrario facto ultra ven-
tem annos, elisa non remanet, & ut inerrum-
puit que requiruntur, qn. 43. f. l. 1. nu. 300. ad 303.
fol. 138. immemorabilis non requirit requisitio-
nis, & denegationem, nec sententiam illius con-
tra quem præscribitur, & item in præscrip-
tionem servitij Vassalorum contra dominum, & quod

modo impediatur, qn. 43. f. l. 1. nu. 304. ad 306. fol.
 138. immemorabilis ex casibus contrariis exclu-

diur, & quando, qn. 43. f. l. 1. nu. 308. ad
 311. f. l. 138. immemorabilis dicitur habere, vim
 contractus nec potest tolli a Principe, qn. 43. f. l. 1.
 nu. 312. 315. fol. 138. immemorabilis requiritur
 alia immemorabilis, ut tollitur, & non cen-

setur derogatum contra eam, licet si derogatum
 consuetudini, qn. 43. f. l. 1. nu. 316. 317. fol. 138.
 immemorabilis non est derogata, quando præ-

scriptio est exclusa per statutum, qn. 43. f. l. 1. nu.
 318. fol. 139. immemorabilis induci non potest,
 ubi consuetudo locum non habet, & lege resis-

stente, & sic in Civitate Neapolis in servitutibus
 non datur quia adest consuetudo in scriptis, & c.
 immemorabilis non eedit super eo, quod Prin-

ceps verissimiliter in privilegium non concessit,
 & immemorabilis non eedit, ubi adest tu-

multus, & rumor contrarius, qn. 43. f. l. 1. nu. 320.
 ad 321. fol. 139. impia, & irrationabilis etiam im-

memorabilis non est attendenda, & non habet
 locum quando est clara, & certa obligatio, sic

contra illam non potest præscribere, & tunc est
 sola veritas erroris qn. 43. f. l. 1. nu. 323. 324. fol.

139. immemorabilis cessat si proberur vnicus actus
 in contrarium, & quando, etiam in materia turis

passendi, qn. 43. f. l. 1. nu. 325. ad 328. fol. 139. lo-

gissima sufficit inter privatas personas, nec requi-

ritur immemorabilis pro acquirenda servitute turis
 passendi, & quando concurrunt titulus sufficiens

decennium, vel vicennium, qn. 43. f. l. 1. nu. 329.
 330. f. l. 140. immemorabilis in actibus negativis,

& vere facultatis incipere debeat a contradic-

tionem, & prohibitionem, qn. 43. f. l. 1. nu. 331.
 332. f. l. 139. immemorabilis sufficit ad præ-

scribendum etiam in quibus ius restituit etiam
 regalia, & ea, quæ non possunt nisi ex

privilegio competere, & quæ sunt de iure co-

gentium, quantumvis ius commune restituit, sed
 præsumptio sit contra præscribentem, nisi ap-

pareat nullus vitiosus, & invalidus, qn. 43. f. l. 1.
 nu. 333. ad 334. fol. 140. præscriptionem tollit

in Regia Camera fuerunt nullæ declarant, &
 quare, qn. 43. f. l. 1. nu. 335. fol. 140. immemora-

bilis habet locum etiam in exactione reddituum,
 qn. 43. f. l. 1. nu. 340. fol. 140. immemorabilis

allegari non potest per tertium possidentem, etiam
 si per tale tempus non fuerit ab eo exactus cen-

sus, & quando, qn. 43. f. l. 1. nu. 341. fol. 140.
 immemorabilis quamvis habeat vim iurium, et pri-

vilegij non est privilegium, nec verum, et pri-

privium privilegium, sed fictum, et præsumptum,
 et proinde tollitur varietate apparebit in contra-

rium, qn. 43. f. l. 1. nu. 342. 343. fol. 140. extra-

ordinaria scilicet tollitur, quam ordinaria, qn. 43.
 f. l. 1. nu. 347. fol. 141. immemorialis non suf-

fragatur quando concessio, vel confirmatio ex-

emptionis non tenet, intelligi, quando vitulos
 est omnino reprobatus, vel quando vitulus pro-

ductus non continet rem, quod fuit præscriptum,
 qn. 43. f. l. 1. nu. 348. fol. 141. dicitur in memorialis

quamvis de certo titulo non consistit, qn. 43. f. l. 1.

num. 449. fol. 141. immemoralis præbet quemcumque titulum magis proficuum, qu. 43. feli. 1. num. 352. fol. 141. immemoralis est potentior centenaria, & ut inducatur, & perficiatur in actibus, & iuribus incorporalibus negativis non solvendi terriis, & tributa, oco requiritur interpellatio, & negatio, qu. 43. feli. 1. num. 360. 361. fol. 141. immemoralis non debilitatur, si existat instrumentum ultra centum annos dum non coofiat de initio, sed eam probat, qu. 43. feli. 1. num. 362. fol. 141. immemoralis est illa, quando non constet de initio, cum essentia immemoralis in hoc consistat, quod oco adsit memoria principii, qu. 43. feli. 1. num. 363. fol. 141. immemoralis est illa, de qua non adsit initium, & initium, quamvis de initio constet ex antiquis scripturis, vel chroniciis, vel de illa, que excedit centum annos, & regulariter immemoralis reduciatur ad centum annos, qu. 43. feli. 1. num. 363. ad 366. fol. 141. immemoralis quomodo sit articulanda, & probanda, qu. 43. feli. 1. num. 366. vers. quomodo sit articulanda, & num. 367. cum seqq. fol. 142. immemoralis probari per solam famam, & fama probanda est super articulo principali, non autem super generali vltimo; quando dicitur de omnibus predictis esse publicam vocem, & famam, qu. 43. feli. 1. num. 384. fol. 144. immemoralis excluditur ex actibus contrariis, & quando, qu. 43. feli. 1. num. 398. 399. fol. 144. immemoralis excluditur ex causa tumultus populi, maxime inter vassallos, & dominum, qu. 53. feli. 1. num. 399. 400. fol. 145. alia non datur contra Principes supremos non recognoscens superiorem, & contra Respublicas nisi centenaria ad instar Ecclesie Romanæ, qu. 43. feli. 1. num. 413. ad 420. fol. 146. contra Principem in bonis privatis currit spatium 30. vel 40. annorum, qu. 43. feli. 1. num. 417. fol. 147. in bonis vacantibus capicodis per fiscum sufficit illa, 20. annorum computandorum ante denunciationem, qu. 44. feli. 1. num. 417. vers. sic pro bonis. fol. 147. nulla currit contra regiam, nec etiam immemoralis, & an currat contra ea, que Principi spectant imperio Principis, qu. 43. feli. 1. num. 418. ad 427. fol. 147. immemoralis sufficit ad immunitatem consequendam, qu. 43. feli. 1. num. 429. vers. sic immemoralis, fol. 148. contra privatos habentes causam à Principe, qu. 43. feli. 1. num. 432. 433. fol. 148. non currit contra supremam potestatem Principis, & si currat licet derogatur, qu. 43. feli. 1. num. 434. 435. fol. 148. an currat contra Principem supremæ dignitatis, & possessis habentem, qu. 43. feli. 1. num. 436. fol. 148. non currit in re empta à procuratore non habente mandatum ad vendendum, nec etiam currit immemoralis, sicut etiam non currit contra possessorem, qu. 43. feli. 1. num. 438. ad 440. fol. 149. centenaria currit contra fiscum in Regno Neapolitano, sed in statu Mediolani currit immemoralis, & etiam Perma, & Placentiæ, qu. 43. feli. 1. num. 444. vers. contra fiscum, vers. Mediolani, fol. 149. contra possessorem non currit præscriptio nam ipse contra se ipsum non potest agere, qu. 43. feli.

1. num. 440. fol. 149. an currat contra merum, ex mixtum imperium, qu. 43. feli. 1. num. 446. fol. 150. an currat in Lusitania contra iurisdictionalia, qu. 43. feli. 1. num. 447. 448. fol. 150. 90. annorum oullo sufficit contra regalia, qu. 43. feli. 1. num. 449. locus quoad possessorem, num. 450. fol. 150. an currat contra quorum servitute contra Regem, vel currat, & quanto tempore contra Regem pro servitute Baronis, qu. 43. feli. 1. num. 452. 453. fol. 151. an currat contra ea, que vlti publico sunt destinata, sed quid si præscriptio sit immemoralis, & an currat contra ea, que non sunt in vltu publico, qu. 43. feli. 1. num. 456. ad 458. fol. 151. 30. annorum excluditur per statum, vel legem, siue per verba testatoris non obstat præscriptio, qu. 43. feli. 1. num. 459. vers. neque, fol. 151. an currat in publicis pascuis Villæ, vel Civitatis, vel Oppidis, qu. 43. feli. 1. num. 460. ad 463. fol. 152. iurisdictionis ad destruat per concessionem Principis, qu. 43. feli. 1. num. 487. fol. 154. in adoba currit, nec requiritur interpellatio, qu. 43. feli. 1. num. 488. fol. 154. in feudo 20. & quando currat, qu. 43. feli. 1. num. 490. 491. ad 520. fol. 154. quamam requira ut in fisco, qu. 43. feli. 1. num. 493. 494. cum seqq. fol. 154. an currat contra Prælatum, qu. 43. feli. 1. num. 495. fol. 155. 10. rebus fisco quærendis, & non incorporatis in Regem, sufficit quadragenaria, exceptis duobus casibus conitoris in constitutione quadragenariam, qu. 43. feli. 1. num. 520. fol. 156. quandoque non currit, quandoque cessat, ac dormit, & quandoque interruptum, qu. 43. feli. 1. num. 521. fol. 156. quibus modis interruptum, qu. 43. feli. 1. num. 522. 523. fol. 156. quando interruptum non est præscriptio, qu. 43. feli. 1. num. 524. fol. 157. interruptum per litteram motam, & mul-6 magis concessam, qu. 43. feli. 1. num. 525. fol. 157. interruptum citatione inducitur in odium, & pænam negligencie agere, qu. 43. feli. 1. num. 525. vers. ita ne, fol. 157. completa non interruptum per litteram supervenientem, qu. 43. feli. 1. num. 525. vers. sed præscriptio, fol. 159. non interruptum per citationem nisi sit initiata illa actio contra quam præscribitur, qu. 43. feli. 1. num. 525. vers. & sic non interruptum, fol. 159. non dicitur interruptum per actum qui non fuerit notus præscribenti, qu. 43. feli. 1. num. 526. vers. non dicitur, fol. 159. 20. & quando interruptum adhuc, ut non currat, qu. 43. feli. 1. num. 521. 522. ad 581. fol. 156. interruptum non dicitur per litteram incipiam postea derelictam, sed utat quamvis instantia sit percepta, nam remanet mala fides, qu. 43. feli. 1. num. 528. fol. 157. interruptum per iure offensione, ex oblatione facta in iudicio, vel liti contestatione, quæ interruptio prodest, nedum interruptum, sed etiam illis, qui morantur idem ius, qu. 43. feli. 1. num. 529. fol. 157. interruptum per vnicam citationem factam possidentis, etiam longissimi temporis, etiam si fuerit facta coram iudice carente iurisdictione, vel in quo de ea dubitatur, sic interruptum per vltimo actu, qu. 43. feli. 1. num. 530. 531. fol. 157. dicitur interruptum stante pupillari ætate, etiam si fuerit 30. annorum

horum, verum non violatur, nec interruptitur ex interpellatione, & quando interruptitur per creditorem, vel illius Procuratorem alias non, & interruptitur per successores habentes causam, non ab immediato antecessore, *qn. 43. f. 1. n. 532. fol. 157.* non interruptitur coram Arbitratore, secus coram Arbitro, nec etiam per protestationem extrajudicalem, *qn. 43. f. 1. n. 534. 535. fol. 158.* interruptitur per comparitionem poenae acta, & ex illis actis per partem adversam factis, & interruptitur per sequestrium factum, *qn. 43. f. 1. n. 536. 537. fol. 158.* statutarie interruptitur, etiam per interpellationem extrajudicalem, & per debiti agnitionem, *qn. 44. f. 1. n. 538. fol. 158.* semel interrupta non reuocatur, sed debet altera de nouo inchoari, *qn. 43. f. 1. n. 539. fol. 158.* statutarie interrupta extrajudicialiter incipit alia statutarie, secus si iudicialiter, *qn. 43. f. 1. n. 540. fol. 158.* statutarie interrupta etiam iudicialiter, ubi non est contestata, de nouo currit, sicuti enim currit lite terminata per cessionem, vel relationem mandati, aut rem iudicatam, *qn. 43. f. 1. n. 543. 544. fol. 158.* non interruptitur per citationem factam absentis, si non accusentur contumaciae contra illum, *qn. 43. f. 1. n. 546. fol. 158.* interruptitur per prouisiones Regiae Camere in nostro Regno, & per citationem, *qn. 43. f. 1. n. 547. 548. fol. 158.* interruptitur per conuentionem, & actus extrajudiciales, vel per recognitionem debiti, *qn. 43. f. 1. n. 550. 551. fol. 158.* est interrupta si non potest interrupti ex impedimento partis adherentis, *qn. 43. f. 1. n. 551. fol. 158.* interruptitur quando debitor dat pignora suo creditori, & etiam interruptitur per monitorium, *qn. 43. f. 1. n. 553. fol. 158.* licet interruptatur per litem contestationem in iudicio tamen non procedit quando actor per senectutem in lite succumbit, nam sic dicitur interrupta praescriptio, & quando, *qn. 43. f. 1. n. 554. fol. 158.* licet interruptatur per actus iudiciales, & si sit longi, vel longissimi temporis, tamen secus est in praescriptione immemorabili, quae habet vim constituti, quod non cessat per actus iudiciales, *qn. 43. f. 1. n. 555. fol. 159.* iuris pascendi interruptitur per querelam in iudicio deductam, & non alias, & etiam per solam citationem, & etiam per commissionem obtemperatam super iactationibus, *qn. 43. f. 1. n. 157. fol. 159.* non interruptitur per actum violentum, sicut nec etiam per eum acquiruntur, *qn. 43. f. 1. n. 560. fol. 159.* immemorabilis iuris pascendi possit interrupti, *qn. 43. f. 1. n. 561. ad 567. f. 1. 159.* libertatis seruutis, vi inducitur, quae requiruntur, *qn. 43. f. 1. n. 568. fol. 159.* seruutis non datur ex solo usu, sed multa alia concurrere debent, *qn. 43. f. 1. n. 569. fol. 159.* seruutis difficultas datur contra Ecclesiam, quae contra alios, & quae requiruntur, *qn. 43. f. 1. n. 570. fol. 160.* iuris pascendi, lignandi, aquandi, signi immittendi sit per 30. vel 40. annos, & requiritur ius in possessione, & petitorio, sic in edificare yncote, requiritur contradictio adhuc ut curat, *qn. 43. f. 1. n. 571. 572. fol. 160.* libertatis seruutis, negatiue

T. m. V.

sola negligencia non venis perficitur, *qn. 43. f. 1. n. 573. fol. 160.* non currit quando dies solutionis interpellat pro homine, *qn. 43. f. 1. n. 574. fol. 160.* si sit interrupta cum vno ex debitoribus infolidum iuuat contra alios, *qn. 43. f. 1. n. 575. fol. 160.* si interruptatur cum aliquibus personis, vel actibus, an impedit praescriptionem in omnibus, *qn. 43. f. 1. n. 577. fol. 160.* totius interruptitur in possessione partis, *qn. 43. f. 1. n. 577. v. rescripto fol. 160.* interruptitur contra Regem utranum sola populi murmuratione, rei Ecclesiae dicitur interrupta per Bullam Urbani VIII. *qn. 43. f. 1. n. 578. 579. fol. 160.* non interruptitur per litem terminatam per transactionem, *qn. 43. f. 1. n. 581. fol. 160.* an interruptatur contra possessores bonae fidei per dicta, & proclamata generalia, *qn. 43. f. 1. n. 580. fol. 160.* habet locum in feudo, iam contra Dominum directum quando nullum est constitutum, & creditum feudum, quam contra feudatarium, & contra successores, *qn. 43. f. 1. n. 491. 492. fol. 154.* an detur contra Fiscum, *qn. 43. f. 1. n. 492. 493. fol. 154.* cadit in Regno inter priuatos in feudo per possessionem 30. annorum viuentis aduersario, & possidente, *qn. 43. f. 1. n. 494. fol. 155.* non cadit in re Ecclesiae etiam Praetulo consentiente, *qn. 43. f. 1. n. 495. fol. 155.* an cadit in feudo, & quando, *qn. 43. f. 1. n. 496. fol. 155.* an cadit in cadauerem, vel in re Sacra, & Religiosa, *qn. 43. f. 1. n. 590. ad 593. fol. 161.* an habeat locum in deposito, *qn. 43. f. 1. n. 585. n. m. seqq. fol. 160.* ex statuto Romano, an cadit in deposito, *ibid. n. m. 594. fol. 161.* aduersus diuisionem bonorum fruarum nunquam datur etiam centenaria, *qn. 43. f. 1. n. 597. fol. 161.* an datur in tributis, & vestigialibus, *qn. 43. f. 1. n. 601. ad 606. fol. 162.* & quid in Regno Neapolitano, *ibid. n. 602. fol. 162.* in tributis non potest ab vno allegari, nisi ostendat iuratum dum Principem non appelleretur, *qn. 43. f. 1. n. 608. 609. fol. 162.* decimarum non requirit iustum utilem, sed aliqualem tantum, qui causam dei praescribendi, *qn. 43. f. 1. n. 626. fol. 163.* cuius praescriptio non verificatur, non impedit decimarum, & exactionem, *qn. 43. f. 1. n. 627. fol. 163.* immunitas a solutione decimarum sine scientia, & presentia eius contra quem praescribitur, & sine interpellatione, & negatione praescribentis non perficitur, *qn. 43. f. 1. n. 628. fol. 163.* libertatis non soluendi decimas, nisi ad certam formam, per patrem acquisita, deriuat in filios, *qn. 43. f. 1. n. 630. fol. 164.* habet locum in vicinis praestans Parochis, & alijs personis Ecclesiasticis si per 30. vel 40. annos sit soluta, vel diminuta, sic dimittitur debet solui in posterum, *qn. 43. f. 1. n. 634. 635. fol. 164.* an habeat locum in feudatariis, *qn. 43. f. 1. n. 639. 640. cum seqq. fol. 164.* licet non currit in his, quae sunt facultatis tamen non habet locum quando est, natio alio, *qn. 43. f. 1. n. 643. fol. 165.* immemorabilis habet locum

in actibus facultatis, & negatiuis, & quando, *qn. 43. f. 1. n. 645. 646. fol. 169.* non cadit in eis, que consistunt in mera voluntate, *qn. 43. f. 1. n. 650. 651. fol. 165.* non habet locum in donis datis, per Vassallos, vel Vnuersitatem Bironi, *qn. 43. f. 1. n. 612. ad 656. fol. 166.* immemoralis an probari possit per scripturas, *qn. 43. f. 1. n. 679. versum probari possit fol. 168.* immemoralis in facultatiuis an procedat tam quo ad proprietatem quam quo ad possessionem, & manifestationem ita quod ipsa non ostensa, sit super sedendum in extinctione, *qn. 43. f. 1. n. 684. cum seqq. fol. 168.* immemoralis in quibus casibus, & quomodo interruptatur in facultatiuis, *qn. 43. n. 682. ad 689. fol. 168.* in quibus casibus non habet locum, *qn. 43. f. 1. n. 690. cum seqq. fol. 169.* non currit existente contractu nullo, *qn. 43. f. 1. n. 690. versum prescriptio non currit, fol. 169.* impeditur ex vobis linguis, etiam si labantur eorum anni, *qn. 43. f. 1. n. 690. versum impeditur, fol. 170.* non cadit in possessore rei alienae, nec etiam precario nomine, & quando, *qn. 43. f. 1. n. 690. versum possidemus alio nomine, fol. 170.* nec etiam cadit in creditore qui possidet pignus, secus contra ipsum creditorem possidentem pignus non currit, sicut etiam non currit contra administratores *qn. 43. f. 1. n. 690. versum sit creditor, cum seqq. fol. 170.* non cadit in iura reclusaria, S. R. Ecclesia in signum specialis privilegii ne cadit contra Romanam Ecclesiam in iure superioritatis, *qn. 43. f. 1. n. 690. versum non prescribunt iura reclusaria, fol. 170.* non datur contra spoliū, etiam si sit immemoralis, nisi per restitutionem reale rei occupatae maxime contra Ecclesiam quae semper restituere, *qn. 43. f. 1. n. 691. fol. 170.* datur in spolio, *qn. 43. f. 1. n. 691. de f. cum per vim, fol. 170.* 30. annorum datur in spolio immo etiam per decem annos *qn. 43. f. 1. n. 691. fol. 170.* intellige, *qn. 691. 694. fol. 170.* non datur quoad canones futuros Ecclesiae debitos, vel quo ad ius percipiendi gabellas apud Hispanos contra Regem, sed contra si concurrat titulus aliquis, *qn. 43. f. 1. n. 694. ad 697. fol. 170.* non cadit in partem Regni contra Regem nec etiam contra Regnum subfeuda concessum contra dominum directum, *qn. 43. f. 1. n. 699. 700. fol. 171.* quibus casibus non admittitur, *qn. 43. f. 1. n. 701. fol. 171.* non tollitur per iuramentum, *qn. 43. f. 1. n. 709. & quando n. 710. fol. 171.* potest opponi, etiam si fuerit iuratum eam non opponendi, vel allegandi *qn. 43. f. 1. n. 712. ad 714. fol. 171. 70.* annorum validat concessionem factam etiam si non habente potestatem, *qn. 43. n. 715. versum sit prescriptio i. fol. 172.*

PRÆSENTIA

sola quandoque praesumatur, & in quibus casibus, *qn. 43. n. 103. ad 107. fol. 85.* partem in eodem loco requiritur, ut praescriptio decemnalis locum habeat, adeo ut non sufficiat absentia vnius ad evitandam praescriptionem, *qn. 43. n. 185. versum verum praesentia, fol. 80.* debitoris quando non requisit in datione in solutum, *qn. 47. n. 662. fol. 356.*

PRÆSUMPTIO

solutionis quibus modis excluditur, *qn. 47. n. 352. cum seqq. fol. 321.* trium honorarū solutorum in beneficium creditoris pro censibus decurris quando cessat, *qn. 47. n. 381. ad 385. fol. 324.*

PRÆTIVM

in datione in solutum voluntaria taxatur a possibus in necessaria a calore licitationum, *qn. 47. n. 613. fol. 350.*

PRIMOGENITVS

qui per 30 annos possedit fundum novum excludit secundogenitum a portione feudi illius spectantis, *qn. 43. f. 1. n. 471. fol. 154.*

PRINCEPS

potest acquirere mare, & potest piscationem, concedere in certa parte maris, & alios prohibere, tamen per praescriptionem immemorialem, *qn. 43. f. 1. n. 431. versum verum mare, fol. 153.* potest tollere alicui, acquisita per praescriptionem, vel usucapionem, *qn. 43. f. 1. n. 607. versum impositor, fol. 162.* an possit tollere immemorabilem completam, & eius ex ea quaesitum, *qn. 43. f. 1. n. 698. fol. 171.* vii talis quentam sine ei propria, *qn. 43. n. 416. fol. 147.* potest prorogare tempus & aliud statuere *qn. 47. n. 812. fol. 370.*

PRIVATVS

si petat titulum suae possessionis rei sedalis, baro non teneretur exhibere, secus si petat Rex, *qn. 43. f. 1. n. 33. fol. 113.* voce astricta, an passiva dicatur privatus *qn. 47. n. 138. f. 100.*

PRIVILEGIUM

per non vltim per decem annos praescribitur, & amittitur, *qn. 43. n. 173. fol. 37.* competens personis ne conveniant ultra quam fecere possunt fundari in paupertate quae fundanda est ad illud obtinendum, *qn. 47. n. 375. fol. 373.* cessio bonorum concessum debitoris Venerorum extenditur etiam ad Cives Brundisinos prorebus penitentibus ad mercatorem, & ante privilegium habeat locum contra Neapolitanos, & extenditur ad omnes subditos status Venerorum, *qn. 47. n. 373. ad 375. fol. 375.*

PROBATIO

non admittitur contra praesumptionem solutivis secus aduersus praesumptionem solutionis, *qn. 43. n. 337. f. 155.* quomodo fieri debeat in facultatiuis, *qn. 43. f. 1. n. 672. ad 681. fol. 168.*

PROCVRATOR

qui recipiendo veram solutionem liberat solventem a domino, non tamen liberat compensando pro debito proprio, *qn. 45. n. 15. fol. 223.* ad negotia, potest retinere rem domini pro eius credito *qn. 45. n. 465. versum verum procurator, fol. 269.* non potest retinere scripturas lites pro mercede facta, & Advocatus, sed possunt retinere pro expensis factis in lite, *qn. 45. n. 465. versum procurator, fol. 270.* solvens partem debiti non praesumitur principale, *qn. 47. n. 336. fol. 320.* admittitur potest recipere veram non fictam solutionem, *qn. 47. n. 436. f. 159.*

PROHIBITIO

facta vni, aheri non nocet, *qn. 43. f. 1. n. 176. fol.*

res an possit fieri, à Barone, Vassalis, et solum accedam ad eius molendinum, furnum, & quando, q. 43. fol. 1. n. 658. ad 681. fol. 166. a debito- re creditoribus in testamento facta de non alie- nando pignora non exungit hypothecam, q. 47. n. 87. fol. 196.

PROMITTENS

solvere in pecunia numeraria, non liberatur si compensationem opponat, q. 45. n. 13. fol. 214. alter- natim, vel solvere in pecunia, vel cedere no- men, vel aliam rem, si credidit eligi unam rem extinguatur alia, q. 47. n. 438. vers. & promittens, fol. 329. se obligaturum ad decem intra certum diem, et adveniente conveniri potest, ac si deo promittens se obligasset, q. 47. n. 480. vers. sic pro- mittens, fol. 335. solvere in uno loco non potest in alio loco solveri, etiam accessoria quantum so- lutione sit destinata tacite, q. 47. n. 497. fol. 336. solveri in loco in quo promittit, in quibus casibus possit alibi solveri, q. 47. n. 498. vers. quando promittit, fol. 337. alicui facere cessionem iurium ad hoc, ut a cessionario liberationem habeat de- bet ad domum ipsius in districte accedere, secus est in causa donationis, q. 47. n. 500. vers. ubi quis vers. facit, fol. 337. quando possit conveniri, ubique locorum, q. 47. n. 503. 504. vers. promissor, fol. 338.

PROPRIETARIUS

seu eius hæres potest petere manutentionem in re tertii rendita per heredem usufructuarius, q. 43. n. 47. fol. 22. an teneatur usufructuarius restituere fructus à fure recuperatos, q. 43. vers. 1. n. 165. fol. 128. non amittit possessionem, & pro- prietatem rei depositi, q. 43. fol. 1. n. 388. fol. 161.

PROTESTATIO

in prescriptione 30. vel 40. annorum an sit pro- cessaria, q. 43. n. 714. fol. 81. quando non neces- saria, protestantem, q. 47. n. 660. 661. fol. 356.

PVPILLVS

potest agere hypothecaria contra tutorem, vel eius hæredes vique ad 40. annos pro debitis, sibi quantitatibus, quæ ex eius bonis ad tutorem perue- nerunt, q. 45. n. 708. vers. & licet, cum seq. fol. 80.

QVÆRELA

inofficiosa donationis præscribitur spatio quin- quennii, q. 43. n. 177. fol. 38. inofficiosa dote etiam per quinquennium præscribitur, ibid. n. 178. fol. 38. verum præscripta quærela remanet actio pro legitima, quæ est perpetua, q. 43. n. 178. vers. verum, fol. 38.

QVIETANTIA

finalis si addit, facit quod non sit infirmum, super præsumpta solutione deducta ex triennali solutione, q. 43. n. 642. fol. 75. generalis facta um- nia comprehendit etiam incognita, q. 47. n. 357. fol. 321.

QVI

potest facere, quod potest, videtur posse, nisi tra- ditur de alimentis præstantibus secundum condi- tionem personarum, q. 47. n. 1001. fol. 387.

RECEPTIO

insoluum, siue datio insoluum non potest fieri

in præiudicium creditorum anteriorum, q. 47. n. 703. fol. 362.

REDDITIO

rationum administrationis bonorum communium inter fratres, quanto tempore præscribitur, q. 43. n. 710. fol. 81.

REGALIA

numquam præscribatur, nec etiam immemoriali prescriptione, & sine Principis concessionibus, nec requiritur, nec retineri possunt, q. 43. fol. 1. n. 448. cum seq. fol. 147. quantum sint, q. 43. fol. 1. n. 446. 445. fol. 147.

REGNUM

sub feudo concessum contra dominum direc- tum præscribi non potest, nec etiam eius pars contra Regem, q. 43. n. 436. vers. Regi periturum versum Regnum, fol. 149. & q. 43. fol. 1. n. 699. 700. fol. 149.

RELICTVM

plus vitrico, vel noverce in odium filiorum pri- mi matrimonii præscribi non potest nisi ipso longissimi temporis, q. 43. fol. 1. n. 161. vers. sed plus, fol. 128.

REMEDIVM

tenuræ præscribitur de iure Hispano sex mensi- bus, & quæ requiruntur, q. 43. n. 108. vers. rem- edia remedia, fol. 17. legit bene a Zenone quando habet locum, & in quibus personis, & in quibus casibus, q. 43. n. 113. & 117. fol. 33. reme- gnan- dæ quo tempore præscribitur, & dicitur reme- dium pinguissimum, q. 47. n. 314. fol. 22. fol. 53. competit Ecclesiæ, & requiruntur contra eam 40. anni, competit heredi quando fuit in vita defuncti ipsiari, sed si inceperit hæredi & com- petit etiam vitrici 30. annos si fuit in illi vita do- lus, vel mali fides spoliatus, q. 43. n. 316. ad 310. fol. 32. quale competes adversus insoluum dationem, q. 47. n. 701. fol. 362.

REMISSIO

gratuita, & perpetua crediti, an presumatur, q. 45. n. 124. 5. fol. 177. crediti an requiratur ex- pressa, vel tacita, vel ex actu incomparabilita- ter, q. 46. n. 34. fol. 277. non inducitur per peti- tionem extrajudicalem, sicut per iudicalem, q. 46. n. 35. fol. 278. caducitatem in emphyteusi non inducitur per petitionem canonis, nisi cum effectu quis fuerit consecutus, quod potest, q. 46. n. 37. fol. 278. tacita non implementi quan- do, q. 46. n. 8. fol. 278. an sit inducta in transac- tionem facta per patrem si poter in illa sibi reservavit solum iura filiorum, q. 46. n. 9. fol. 278. facta in transactione generaliter restringenda est ad limitet causæ eiusdem transactionis, q. 46. n. 10. 11. fol. 278. iurium non includitur in qualibet libera, & generali administratione, q. 46. n. 12. fol. 278. pignora per procuratorem quomvis generale omnium bonorum fieri non possunt, q. 46. n. 14. fol. 278. inducitur super re vendita ad instantiam creditorum cum remissione pretii, etiam quod res ad debitorem redcat, q. 46. n. 43. vers. inducitur, fol. 280. non censetur si instru- mentum reperitur cancellarum apud tertium, & quid

quid si reperitur cancellatum apud Notarium, qn. 46. n. 39. fol. 280. hypothecæ super re obligata inducitur ob consensum præstium in alienatione illius rei obligati, q. 46. n. 43. *vers. quod inducitur remissio*, fol. 280. facta per vocatos ad fideicommissum non impedit quominus possint iura sua experiri super bonis in remissione non comprehensis, qn. 46. n. 129. fol. 287. hypothecæ facta sub conditione, illa de faciente nihil operatur, *ibid. vers. remissio*, fol. 287. hypothecæ facta cum qualitate modali, etiam si per dolum non impleatur modus, tertio non præiudicat in quem fuit facta alienatio, qn. 46. n. 130. fol. 287. debiti præsumitur inter debitorum, & creditorum si via concurrant, & quæ sint, qn. 46. n. 131. fol. 287.

RENUNCIATIO

non numeratæ pecuniæ an possit fieri, qn. 43. n. 172. *vers. hinc exceptio*, fol. 36. non numeratæ pecuniæ an obstat creditoribus, & fideiussoribus debitoris, qn. 43. n. 172. *vers. hac exceptio*, fol. 37. undinarum quando arguatur, q. 43. n. 173. *vers. sic nuntiata*, fol. 37. vix cæcitiæ præscriptioni renunciari potest, qn. 43. n. 197. fol. 51. an possit fieri præscriptio, qn. 43. sect. 1. n. 702. ad 713. fol. 171. præscriptionis an inducatur ex imperatione privilegii super eodem iure ex præscriptione quæsitio, qn. 43. sect. 1. n. 706. fol. 171. præscriptionis quando videatur in instrumento habere locum, & si habet locum, quomodo se extendat, qn. 43. sect. 1. n. 711. fol. 171. hypotheca an sit nulla, nulla existente renunciatione crediti, qn. 47. n. 26. fol. 192. *textus in auth. hoc nisi. C. de salut. an possit fieri*, q. 47. n. 72. *com. seqq.* fol. 364. *auth. hoc nisi*, ad hoc ut valeat debet renunciari esse conscius realis privilegii, aliter non, nec intelligitur sub generali renunciatione, qn. 47. n. 72. *vers. sed ut talis*, *vers. quidquid*, fol. 365. *auth. hoc nisi. C. de salut. an habet locum in casu valde inopinato*, & in solio superueniente post renunciationem, qn. 47. n. 734. 735. fol. 365. an fieri possit de beneficio in quantum facere potest, vel deducto ne cgeat, q. 47. n. 995. f. 386.

REPARATIONES

domus suam illa, per quas absque dilatione piscina forma, vel domus facies cum ipso conferuntur, & meliorationes sunt illæ per quas domus efficiatur melior, qn. 45. n. 357. fol. 258.

REPETITIO

non competit contra recipientem, delegantis non creditorem, qn. 41. n. 122. fol. 12.

REQUISITA

delegationis factæ, ut dicatur perfecta, & absoluta plura sunt, qn. 41. n. 20. ad 55. fol. 3. præscriptio quædam sunt, qn. 43. n. 45. *vers. præscriptio non præsumitur*, fol. 23. ad acquirendum domicilium, quæ nam sint, qn. 43. n. 479. *vers. præscriptio domicilii, cum vers. seqq.* fol. 38. quæ sint necessaria ad præscribendum servitutis, qn. 43. n. 264. *vers. quæ requisita* fol. 48. in præscriptione quadragenaria quæ sint, ut currat præscriptio, q. 43. n. 732. fol. 84. quæ sint in solutione census absque instrumentis

to, ita ut debeat in futurum, qn. 43. n. 740. *vers. & census* n. 741. *com. seqq.* fol. 85. quæ nam sint ad obtinendam præscriptionem, qn. 43. n. 833. 834. fol. 97. ad præscribendum ius patronatus, qn. 43. n. 847. fol. 99. ad probandam præscriptionem inmemorabilem sunt probanda, & quæ nam sint, q. 43. sect. 1. n. 400. fol. 145. ad inducendam præscriptionem libertatis servitutis, quæ sint, qn. 43. sect. 2. n. 568. fol. 159. in servitute inducenda comra Ecclesiam, qn. 43. sect. 2. n. 570. fol. 160. iumentarii quæ nam sint, qn. 44. n. 245. fol. 199. ad remissionem debiti, quæ nam sint, etiam quando præsumantur, qn. 44. n. 321. ad 336. fol. 289. ubi multa ad materiam, qn. 46. n. 132. ad 156. fol. 287. causæ continue, & discontinue tot servitutis, quæ nam sint, qn. 43. n. 232. *com. seqq.* fol. 45. *legis Procula*, *ff. de probationibus*, in præsumenda solutione debent omnia via concurrere alio non habent locum, q. 47. n. 330. *vers. verum* fol. 320. quæ nam sint, ut depositum sit validum, qn. 47. n. 548. fol. 343. ut obligatio debiti sit similis solutioni, quæ nam sint, qn. 47. n. 551. *vers. quod similis*, fol. 344. quæ nam debeant esse in *textu auth. hoc nisi. C. de solut.* ad hoc ut habeat locum, q. 47. n. 724. ad 751. fol. 363. in adjudicatione, quæ nam sint, qn. 47. n. 819. ad 823. fol. 370.

RES

immobilis si concurrat bona fides sine titulo præscribitur 30. annis, qn. 43. n. 9. fol. 19. immobilis antiquo tempore, quo tempore viceprebatur, qn. 43. n. 12. fol. 19. præscripta per possessorem per 30. vel 40. annorum si redeat ad dominum, an possit vindicare, qn. 43. n. 39. fol. 22. immobilis in quibus casibus præscribitur, & quantum tempore, qn. 43. n. 179. fol. 38. pupilli, & minoris quantum tempore præscribitur, q. 43. n. 779. 780. f. 191. *empta à Procureatore*, non habere mandatum ad vendendum non potest præscribi etiam præscriptione inmemorabili, qn. 43. sect. 1. n. 438. ad 440. fol. 149. omnes hereditariae fideliter, & a. v. quæ describantur in inventario, q. 44. n. 245. *vers. 13. res* fol. 201. *empta in dubio præsumitur emptæ ex pecunia propria*, qn. 47. n. 438. *vers. & in dubio* fol. 328. ex quibus cognoscatur si sit data, in solum perfecte, plenè, & irrevocabiliter iure domini, non autem in causam pignoris, qn. 47. n. 680. *vers. ex quibus* fol. 359. adjudicata, an possit reui, & infra quod tempus, q. 47. n. 814. 815. fol. 370. adjudicata si fuerit recuperata vigore iuris lucendi censetur redire eiusdem qualitatē sicut erat antea, qn. 47. n. 818. fol. 370. integra in materia cessionis bonorum quando sit, qn. 47. n. 866. *vers. res integra* fol. 374.

RESCISSIO

non habet locum in delegatione, qn. 41. n. 725. fol. 11.

RESCRIPTVM

Principis habetur prælibello, & consensione, licet autem effectum actionis persequantur, non autem quoad ordinem processus, qn. 43. n. 405. fol. 60.

RESTITVTIO

In integrum in venditione pro prelacione, an
detur contra ignorantem, & impedios, *qu. 43. n. 130. 133. fol. 29.* an competat aduersus cen-
tenariam, & immemorabilem, vel minoribus, Ec-
clesiis, & similibus dum non adest latio, *qu. 43. n. 133. 134. fol. 19.* in integrum quando non conceda-
tur Prelatis, Beneficiariis, & aliis personis Eccle-
siasticis pro causa prescriptionis in latione, *qu. 43. n. 430. ve ffd. n. n. conceditur fol. 62.* in integrum
an detur aduersus prescriptionem 10. vel 20. an-
norum ex capite iustitiae ignorantiae, tam minori-
bus, quam maioribus, *qu. 43. n. 181. fol. 39.* ex ca-
pite ignorantiae datur à die scientiae, *qu. 43. n. 599.*
ad 601. fol. 73. in integrum, an detur creditori ad-
uersus debitorem non soluentem, & praetenden-
tem prescriptionem aduersus creditum, *qu. 43. n. 807. vers. verum cum vers. seqq. fol. 95.* in inte-
grum an sit concedenda elapso quadriennio post
finitam prescriptionem, *qu. 43. n. 813. vers. sed
an talis f. l. 96.* in integrum aduersus prescriptio-
nem competit ex capite ignorantiae, *qu. 43. n. 837. fol. 98.* in integrum datur forensibus aduersus
prescriptionem statuariam per ignorantiam, *qu. 43. n. 851. 852. fol. 99.* in integrum aduersus
prescriptionem conceditur secundo hereditas mor-
tuo pro mo ante additionem hereditatis, *qu. 43. n. 864. fol. 100.* in integrum datur aduersus prescrip-
tionem ex capite probabili ignorantiae in hæ-
rede, & in substituto, *qu. 43. n. 863. fol. 100.* datur
Ecclesiis, & Hospitali aduersus prescriptionem
30. vel 40. annorum ex capite ignorantiae, & ob
negligentiam administratorem, si cum etiam com-
petit consuetudinibus, & locis Pij, *qu. 43. n. 864. fol. 100.* non est deneganda aduersus com-
pletam prescriptionem, concurrente probabili
ignorantia, sed secus in ignorantia iuris, *qu. 43. n. 865. fol. 100.* aduersus prescriptionem statuariam
ex capite ignorantiae, & clausula generali, *qu. 43. n. 866. fol. 100.* conceditur aduersus prescrip-
tionem tricenariam ex capite ignorantiae, si illa sit
probata alias non *qu. 43. n. 867. fol. 100.* compe-
tit minori aduersus quadriennale prescriptionem, ac
etiam competat mulieri ex causa ignorantiae, *qu. 43. n. 868. 869. fol. 100.* datur aduersus pre-
scriptionem quadragenariam, ac etiam centua-
riam, & quando non datur, *qu. 43. n. 870. 871. fol. 100.* conceditur aduersus prescriptionem ex ca-
pite probabili ignorantiae, *qu. 43. n. 872. fol. 100.* conceditur piti locis aduersus prescriptionem
ob negligentiam administratorem, & an compe-
tat Ecclesiis aduersus quadragenalem, & imme-
morabilem, quando non adstet latio, *qu. 43. n. 873. fol. 101.* non competit minori aduersus prescrip-
tionem quando potest habere recursum contra
maiores scientem, & negligentem, *qu. 43. n. 875. fol. 101.* aduersus prescriptionem statuariam sex-
decim annorum Communitati Lucanæ fuit con-
cessa, *qu. 43. n. 876. fol. 101.* datur contra prescrip-
tionem statuariam ex capite probabili igno-
rantiae, & aduersus prescriptionem 30. vel 40. an-
norum, *qu. 43. n. 877. 878. fol. 101.* aduersus pre-

Tom. I.

scriptionem peti debet infra quadriennium à die
cuius prescriptionis completa fuit, *qu. 43. n. 882. fol. 101.* competit aduersus prescriptionem, quæ vi-
uenie patre currere cepit, & in infanti matre fi-
lii terminauit, *qu. 43. n. 884. fol. 101.* et petenda
à die complete prescriptionis intra quadriennium,
quoties concurrat postuina scientia in eo qui pre-
scriptionem est passus, verum contra prescrip-
tionem immemorabilem non admittitur restitutio
in integrum, quod procedit etiam contra Eccle-
siam, & contra Reges Hispaniarum in materia
territuriam, & quando, sed quid in excipiendo, &
quo ad solutionem tertiarum, *qu. 43. n. 886. ad 893. fol. 101.* in integrum competit etiam maioribus
25. annis aduersus completam prescriptionem
si allegatur iusta causa ab eorum, vel ignorantiae,
qu. 43. n. 894. fol. 101. an detur ex causa iustitiae igno-
rantiae, & infra quod tempus peti debet, *qu. 43. n. 896. ad 901. fol. 101.* in integrum datur minori
aduersus prescriptionem ratione absentiae, & pro
quibus causis, *qu. 43. n. 903. fol. 101.* in integrum,
quando competit aduersus prescriptionem, &
quid in Regno nostro Neapolitano, *qu. 43. n. 903. 904. fol. 102.* in integrum, quæ solent peti propter
instrumenta nouiter reperta debet peti intra qua-
driennium à die scientiae, quo elapso præcludit-
ur via, *qu. 43. n. 994. vers. & restitutio fol. 102.* datur
etiam aduersus prescriptionem centum an-
norum, ex clausula generalis, si qua mibi iusta
causa, nec requiritur restitutio, si non currat pre-
scriptio, *qu. 43. n. 904. vers. q. & restitutio fol. 102.*
vi possit obtineri, quæ sint probanda, & ex qui-
bus causis, & a quo sint probanda requiruntur, *qu. 43. n. 996. ad 910. fol. 102.* in integrum non conce-
ditur contra prescriptionem immemorabilem,
secus in Ecclesiis, *n. 23. restitutio. n. 290. fol. 137.* an
detur maiori in non confessione inuentarii, *qu. 44. n. 258. fol. 205.* an detur hereditibus, vel donatariis
pro confessione inuentarii, *qu. 44. n. 253. fol. 205.*
compe- tit inuitatarius aduersus non confessionem
inuentarii, sic etiam competit militi, mulieri, &
rustico, & quando habeat locum, *qu. 44. vers. resti-
tutio n. 259. ad 261. cum seqq. fol. 206.* in integrum
ex iusta causa datur aduersus inuentarium male
factum, *qu. 44. n. 284. fol. 209.* si de ita quando
in loco furi concedatur, *qu. 45. n. 336. fol. 247.*

RETENTIO

in quibus casibus datur hæredi, vel creditori, *qu. 44. n. 115. ad 119. cum seqq. fol. 118.* quando non com-
petat hæredi, *qu. 44. n. 141. fol. 184.* datur hære-
di non pro valore bonorum eorum de tempore
restitutionis hereditatis, sed à principio, usque
tempore imaginariæ solutionis, *qu. 44. n. 149. ad 151. fol. 184.* in quibus casibus non competit, *qu. 45. n. 131. vers. neque competit fol. 234.* quandoque
competit possidenti, *qu. 45. vers. & interim fol. 235.*
quando non competit, *qu. 45. n. 341. 342. fol. 257.* quid sit, & in quo differat à compensatione,
qu. 45. n. 385. 386. 388. 396. 413. 414. 261. quam-
uis non exlinguat debitum, tamen impedit execu-
tionem, *qu. 45. n. 387. fol. 262.* quibus personis
competat, *qu. 45. n. 389. vers. sic competit fol. 262.*

R r r

affert

affert maximum commodum, & competitiam pro fore, quam pro fructibus, & competit pro censibus deursis eiusdem crediti, competit contra debitorum, quousque sibi soluit, & non transiit dominium, sed solum creditor pignori incumbit, secus si non sit talis, *qn. 45. num. 389. vers. retentio offert cum vers. seqq. fol. 262.* competit cuiusvisq; creditori ad quem res debitoris, sine viro pervenit, *qn. 45. num. 390. fol. 262.* admittitur in venditione bonorum debitoris facta oblatione per creditorem cum hac conditione, *qn. 45. num. 390. vers. si procedatur fol. 262.* non conceditur emptori ex cessione acquisita ex transactione, nisi pro rata pecunie solute non pro parte, & quando secus, competit vigore crediti anterioris, & datur emptori, & quando, & quando datur creditori, *qn. 45. num. 390. vers. sed retentio, cum vers. seqq. fol. 262.* non datur nisi possessori, *qn. 45. num. 391. fol. 262.* non datur mulieri quando possessio non erat vacans tempore mortis viro, *ibid. vers. si non datur fol. 262.* pro credito dotali, an transeat ad heredes extraneos, vel ad singulares successores, *qn. 45. num. 391. vers. retentio pro credito dotali, cum vers. seqq. fol. 263.* bonorum pro dote obligatorum ex speciali privilegio nunquam derogatur mulieri pro eius credito dotali, *qn. 45. num. 391. vers. retentio bonorum fol. 263.* possessionis titulo dotis, non competit heredi, qui illam accepit titulo hereditario, *qn. 45. num. 391. vers. retentio possessionis fol. 263.* datur etiam quando possessio est nulla, & spoliatus, sed nullius possidentis non datur, & quando, *qn. 45. num. 391. vers. datur retentio, vers. non datur nullius fol. 263.* non datur quando nullas possessionis provenit ex defectu citationis, datur hæredi mortuo Tutore, vel Administratore, nec competit possidenti, quando agens non competit pretio, *qn. 45. num. 391. vers. non datur, cum vers. seqq. fol. 263.* non datur pro debito alieno, nec illi, qui declarat, ut si nullum ius competere, *qn. 45. num. 392. 393. fol. 263.* sit iisdem modis quibus sit acquisitio, *qn. 45. num. 394. fol. 263.* facilius datur, quam actio, *qn. 45. num. 395. fol. 263.* & est iuris privilegia quæ actio, ideo præfertur in pari, & cui competit, competit actio, & dicitur effectus, naturalis obligationis, & vi datur sufficit naturalis obligatio, & datur ad hoc, vi solutio fiat, *qn. 45. num. 395. vers. quod datur, cum vers. seqq. fol. 263.* non fit ipso iure, sicuti compensatio fit per exceptionem partis, sed an sit exceptio, & fiat ipso iure, *qn. 47. num. 396. fol. 264.* exclusio compensationis, & directæ inrat indirecta prout est ipsa retentio, *qn. 45. num. 397. fol. 264.* exclusio compensatione directæ inrat directæ prout est ipsa retentio, *qn. 45. num. 397. fol. 264.* non denegatur, denegatur compensatione, *qn. 45. num. 498. fol. 264.* quando non sit exclusio, *qn. 45. num. 400. fol. 264.* facilius datur quam acquisitio, *qn. 45. num. 401. fol. 264.* fundatur in re possessa absque vlla actionis participatione, *qn. 45. num. 403. fol. 264.* non est actio, nec exceptio ideo non excluditur a statu excludente, exceptiones, *qn. 45. num. 406. fol. 264.* competit pro credito quamvis dubitatur de quantitate, *qn. 45. num.*

408. fol. 264. datur de pecunia ad factum licet non datur compensatio, *qn. 45. num. 409. fol. 265.* potest opponi tam in petitorio, quam in possessorio, & admittitur in legatis pro quantitate legati, & quando datur in legatario, *qn. 45. num. 410. 411. fol. 265.* competit contra debitum iuratum, & differt, a compensatione, *qn. 45. num. 412. ad 414. fol. 265.* competit creditori hypothecario quamvis illatum prohiberi opponi exceptiones aliquas in executione sententiarum, & si est prohibita non est prohibita ademptio, *qn. 43. num. 415. fol. 265.* competit etiam si cum viro secuta fuerit, dote, de suo credito sit satisfactus retinens, & non arguit de iniquitate sententiam, sed tantum differt, & limitat executionem respectu temporis, & competit quamvis res nullius fuerit adiudicata idque quomodo intelligatur, *qn. 45. num. 417. fol. 265.* competit in bonis administratoris, & datur creditori anteriori propter hypothecam, *qn. 45. num. 419. fol. 266.* feudum conceditur in preiudicium feudatarii debitoris etiam pro credito sine assensu, & competit pro credito dotis super feudo ad versus hæredem feudatarii, secus, casibus ubi est iuridictio, *qn. 45. num. 420. 422. fol. 266.* est deneganda in feudo devoluto a patre vicium domini, qui non prestat assensum, *qn. 45. num. 421. fol. 266.* feudum, & casus in quo exercet iuris dictio non conceditur pro credito quamvis alias competat, *qn. 45. num. 423. fol. 266.* competit hæredi vassalli pro meliorationibus, quando feudum aperitur domino donec illarum æstimatio solvatur, & quando, *qn. 45. num. 425. fol. 266.* in meliorationibus competit, etiam si sit illæ illiquæ, & competit etiam successor illius, qui melioravit, & quando non competit, *qn. 45. num. 426. ad 428. fol. 266.* non competit in bonis Ecclesiæ, & in beneficiis Ecclesiasticis, & nec etiam male fidei possessori, *qn. 45. num. 429. 430. fol. 266.* competit pro expensis necessariis factis a quocumque etiam lite pendente, vel factis in re legata, si illa sit restituta, et non retenta, an possit condici, *qn. 45. num. 431. vers. & expensæ, vers. pro expensis, fol. 266.* competit pro expensis factis pro fructibus querendis, & pro hie, & defensione bonorum, quamvis succuberit, & competit pro sumptibus factis pro renovandis censibus, & pro melioramentis etiam in spolio, *qn. 45. num. 432. ad 434. fol. 267.* in quibus meliorationibus competit, & quod, nam tempus sit attendendum, ubi quid sit observandum in plantationibus, *qn. 45. num. 436. ad 441. fol. 267.* non datur in re non meliorata pro re meliorata, *qn. 45. num. 442. limitat 443. 444. fol. 267.* non competit pro melioramentis factis in euentu ludicis, *qn. 45. num. 444. fol. 267.* datur possessori in re hypothecata pro melioramentis etiam probatis ingenerare, maxime si sine probata specie, *qn. 45. num. 447. fol. 267.* non datur consensu, & pro spoliato pro melioramentis, *qn. 45. num. 448. fol. 267.* competit emptori cum pacto de retrovendendo pro melioramentis in illo resectis quando adeest pactum sicuti competit marito pro melioramentis factis in fundo dotali, sed contra, *qn. 45.*

n. 449. et 451. fol. 267. competit emphyteutic pro melioramentis factis per lineam figuram, *quasi*. 45. numer. 452. fol. 268. competit conductor in re conducta si legitime fecit melioramenta, sed pro illis non potest sublocare, *quasi*. 45. numer. 453. fol. 268. pro melioramentis factis, & apparentibus ex oculari inspectione an competat, & an possit offerri cautio, *quasi*. 45. numer. 455. *versus* quod dicitur cum *versus* sequ. fol. 268. non competit possessori virino pro melioramentis, *quasi*. 45. numer. 456. fol. 268. pro melioramentis datur in re meliorata tantum, *quasi*. 45. numer. 459. *versus* retentio. fol. 269. an et quando competat pro meliorationibus, *quasi*. 45. numer. 460. fol. 269. competit emptori si pretium peruenit creditoribus anterioribus venditoris quamvis non habuerit cessionem, & competit possessori bonorum, ex causa posteriorum, scilicet anteriorum creditorum, *quasi*. 45. numer. 461. fol. 269. vnus rei pro alia, regulariter an possit dari, *quasi*. 45. numer. 462. 463. fol. 269. quando habet locum, si creditor habeat plura pignora, *quasi*. 45. numer. 464. fol. 269. an permittatur pro mercede, de salario in scriptore libri, notario, actuario nauis, vestuali, virore, fabro, & similibus artificibus mariscalco depositario, hospiti, carcerario, & famulo, aduocato, procuratori, & pro solutione porcelli, & alimentis, *quasi*. 45. numer. 465. fol. 269. animalis diu alimentari pro expensis pabuli cum priuilegio prelationis, sed quid de iure Hispanico, *ibi* d. *ut* *si* *inter* *retentio*, *si* *li* 269. datur ex causa valida superueniente, licet ex causa inuálida res ad aliquem peruenierit, *quasi*. 45. numer. 466. fol. 270. competit etiam non habenti hypothecam, *quasi*. 45. numer. 47. fol. 270. pro credito sine hypotheca datur tantum contra debitorem, non tertium, *quasi*. 45. numer. 469. fol. 270. datur pro inpena iusti, facta in re, quamvis non ad sit hypotheca, *quasi*. 45. numer. 470. *versus* *difficultate*, *si* *li* 270. datur habenti hypothecam, & datur pro credito etiam simpliciter chirographato, quando creditor est immixtus in possessionem pro alio suo credito hypothecario; & admittitur super re adiudicata; et alia causa, *quasi*. 45. numer. 470. fol. 270. non datur pro debito alterius *quasi*. 45. numer. 471. fol. 270. datur creditore censuario, in emptione rei censuariae *quasi*. 45. numer. 471. fol. 270. an datur pro alio credito licet non hypothecario, quando illud aliud creditum est liquidum, *quasi*. 45. numer. 473. fol. 270. datur pro credito hypothecario, quamvis non sit liquidum, etiam impeditur executione, *quasi*. 45. numer. 474. fol. 270. non competit pro credito illiquido aduersus liquidum, *quasi*. 45. numer. 475. *versus* non competit in intelligibili, *versus* *quasi* *intelligibilis*, *si* *li* 270. in quibus casibus non datur, *quasi*. 45. numer. 486. fol. 271. an competit ex iure superueniente, *quasi*. 45. numer. 477. 478. fol. 271. licet non datur pro credito illiquido, quando procedat, *quasi*. 45. numer. 479. 480. fol. 271. datur possessori pro alio credito anteriori, *quasi*. 45. numer. 481. fol. 271. datur ad retardandum reuocationem testamentorum, & competit in iudiciis executionis sicuti si agatur in ratione spoli. *quasi*. 45. numer. 482. fol. 271. quando admittitur in salutato, *quasi*. 45. numer. 483. fol. 271. potest allegari etiam in executione sententiae, *quasi*. 45. numer. 484. fol. 271. competi non obstant obligatione camerali, *quasi*. 45. numer. 485. fol. 271. competi grauato reuocare fideicommissum, donec ei satisfiat de expensis in illo factis, *quasi*. 45. numer. 486. fol. 271. competi heredi grauato pro iuribus, scilicet credens ei perueniens post delatam, scilicet agnitionem hereditariam, *quasi*. 45. numer. 487. fol. 272. competi fideicommissario in bonis grauati pro reintegracione fideicommissi, dummodo debitum sit liquidum, *quasi*. 45. numer. 488. 489. fol. 272. non competit heredi absque inuentario aduersus creditores, & legatarios heredis grauati, quando competunt detractiones, *quasi*. 45. numer. 489. *versus* *si* *retentio*, *cum* *versus* *sequ.* fol. 272. datur heredi grauato pro eo, quod soluit pro debito defuncti, *quasi*. 45. numer. 491. fol. 272. datur heredi pro solutione legatorum ex pecuniis ipsius heredis factis, *quasi*. 45. numer. 492. fol. 272. datur grauati, per impensas funeris, & vltimae infirmitatis, etiam aduersus creditores anteriores, & quando, *quasi*. 45. numer. 493. fol. 272. datur pro expensis in inuentario, & publicatione testamenti, ac etiam pro solutione facta creditoribus fideicommissarientis, etiam absque cessione, *quasi*. 45. numer. 494. 495. fol. 272. competi heredi grauato pro suis detractionibus ad impediendum immisionem fideicommissarii, & donec ei restituantur expensae factae in iungendo, & melioramentis, *quasi*. 45. numer. 496. fol. 272. competi fideicommissario pro expensis factis in bonis subiectis fideicommissi, attentu valore tempore restitutionis, sic datur redimenti rem alicui obligatam, *quasi*. 45. numer. 497. fol. 272. datur pro expensis factis in re emphyteutica contra dominum directum, *quasi*. 45. numer. 497. *versus* *retentio*, fol. 272. datur enim in spolio iudiciali pro eo credito, pro quo fuit spoliacioni concessa immissio, *quasi*. 45. numer. 498. fol. 272. non datur spoliatori pro alio credito, *quasi*. 45. numer. 499. fol. 272. datur, & quando possessio est nulla, & spoliatus, sicuti etiam datur in spolio ex eodem debito, & quando, *quasi*. 45. numer. 500. fol. 272. datur immixtus in possessionem cum processu nullo, & quando, *quasi*. 45. numer. 501. fol. 273. & compensatio competi contra dorem, & quando, *quasi*. 45. numer. 501. fol. 273. pro dote competi tam mulieri quam filis suis, quod procedit etiam in feudis, & quando, *quasi*. 45. numer. 502. *versus* *mulieri*, *n* 403. 504. fol. 273. competi pro dote matris, & propter vxoris, & pro lucro doris, *quasi*. 45. numer. 505. 506. fol. 273. quando non competit mulieri, *quasi*. 45. numer. 507. fol. 273. competi pro pecunia expensa pro vltima infirmitate inuentario, pro funeralibus scholasticis, quo casu potest reuocare libros illius, *quasi*. 45. numer. 510. fol. 274. admittitur in deposito, & propter impensas pro eo factas, & in commodato, *quasi*. 45. numer. 511. fol. 274. an competit creditoribus bonorum debitoris per ipsum possessorum, *quasi*. 45. numer. 512. fol. 274. ex nudo pacto datur de iure ciuili, sed non actio, *quasi*. 45. numer. 514. fol. 274. fructuum conceditur domino, loco pignoris, quando intra funem illi sunt, *quasi*. 45. numer. 515. fol. 274. competi colono pro impensis factis

SALARIVM

etis in fundo, sicuti etiam competit locatori pro mercede, *qn. 45. num. 516. fol. 274.* competit quando venditor agit remedium l. 2. C. de rescind. vend. *quasi. 45. numer. 516. vers. competit, fol. 174.* competit in fisco, Ecclesie, & minori venditori cum pacto reservationis domini, *qn. 45. num. 519. fol. 274.* competit pro re maiori precio valenti, quâ creditum, *qn. 45. num. 520. fol. 274.* competit hærediti immisso in minus solemnem testamentum, donec à præcedentibus molestetur, *quasi. 45. num. 521. fol. 274.* datur immisso nullius in possessionem, si creditum est elatum, & possessio sui spoliata, *qn. 45. num. 521. 522. fol. 274.* competit hærediti solvendi debita hæreditaria contra cohæredem, *ibid. vers. competit, fol. 275.* datur non solum pro debito contracto occasione feudi illius, sed etiam pro alio debito, pro quo feudum obligatum non erat, *qn. 45. num. 524. fol. 274.* datur filio rerum patrum quas possidet usque quo ei assignetur legitima, sed pro fructibus legitimæ debite ex bonis fideicommissi non datur, sed actio contra fideicommissarium, *qn. 45. num. 525. 526. fol. 274.* non datur creditori posteriori contra anteriorem & potiorum, *qn. 45. num. 527. fol. 274.* non datur pro creditis diversis ab eo, pro quo emanavit ad iudicium, *qn. 45. num. 528. fol. 275.* præsupponit debitum, & creditum hinc inde proveniens, sed competit in re cupia numine alicuius ignorantis, *qn. 45. num. 529. fol. 275.* pecunie debite propter creditum, & debitori etiam adversus eius cessationem, vel creditorem procedit, quamvis compensatio non habet locum, *qn. 45. num. 530. fol. 275.* denegatur ex causa habili, si ex inhabili fuerit petita, *qn. 45. num. 532. fol. 275.* competit contra creditorem in pari gradu existentem, levis contra alium anteriorem, *qn. 45. num. 533. fol. 275.* non datur adversus legatum vitæ militis, vel alimentorum, *qn. 45. num. 535. fol. 275.* pro modicis non competit, *qn. 535. fol. 275.* non datur pro credito annuo soluto, & accollato in emptione bonorum debitorum cum censetur solutum ex fructibus illorum, *qn. 45. num. 536. fol. 275.* non datur pro capitali census, sed pro credito consequendo competit quouscumque ob aliquam causam compensatio locum non habet, *qn. 45. num. 537. 538. fol. 275.* admittitur ex causa anterioris possessionis adversus executionem, & pactum executionum vigore contractus censuali, *qn. 45. numer. 539. fol. 276.* competit emptori ex sola cessione obtempra à creditore anteriore quamvis non solvisti pretium, *qn. 45. numer. 540. fol. 276.* competit pendente evictione super re possessa, non pro iura re, sed pro illa quantitate tantum, quæ est pendens evictio, *qn. 45. num. 543. fol. 276. no.* datur pro censibus voluntarie extinctis, *qn. 45. num. 544. fol. 276.* non competit nisi creditum sit liquidum, & ex eadem causa, *qn. 47. num. 787. fol. 369.*

RVMOR

seu populi tumultus reddit improbabilem præscriptionem immemorabilem in facultatibus, *qn. 43. fol. 1. num. 683. fol. 168.*

non præscribitur, nisi ipatio 30. annorum de iure communi, licet possit præscribi spatio trium annorum aliquibus regionibus, quanto tempore præscribitur, *qn. 43. num. 325. 326. ad 365. fol. 54.* quomodo præscribitur Romæ, in Hispania, in Francia, in Cathalonia, in Sicilia, in Regno Castellæ, in Mantua, *qn. 43. num. 351. ad 355. fol. 55.* iustoribus non debetur clapsus lex mensibus, *qn. 43. num. 364. fol. 56.* præscribitur *num. 365. fol. 56.* in aliquibus partibus infra quod tempus peti debeat, *qn. 43. num. 605. cum seqq. fol. 73.* in Urbe Romæ non potest peti per famulus Clericorum, & Prælatorum post biennium vivente domino, eo mortuo intra annum, *qn. 43. num. 605. fol. 73.* à pharmacopulis infra quod tempus peti debeat, *qn. 43. num. 354. fol. 55.*

SCIENTIA

requiritur illius ad obtinendam præscriptionem contra quem præscribitur, & eius patientia, *qn. 43. num. 833. fol. 97.* non præsumitur, sed per allegantem est probanda, præsumitur ratione conjunctionis, cohabitacionis, & communionis, probatur, ex pluribus præsumptionibus, simul coniunctis probatur ex qualitatibus facti, multiplici actuum, diuturnitate temporis præsumitur circa id, quod quis perquirere, & kire tenetur, in exercitio iurisdictionis circa damna data probatur ex actu facto contra ipsum, iustoris, procuratoris, officialis, vel administratoris qualiter præiudicat pupillo, vel domino, in individuâ scientia unus, alteri præiudicat, *qn. 43. num. 833. fol. 97.* iustoris sufficit ad præscribendum contra pupillum, *qn. 43. num. 84. fol. 98.* columnarum, seu conductorum, sicut non sufficit ad acquiritendam servitutem, nec non sufficit domino, cui servitus debetur ad eam amittendam, *qn. 43. num. 846. vers. servitus scientia, fol. 98.* usufructuarii ad præscribendum servitutem non sufficit, sed sufficit ad acquiritendam si berarent, *ibid. vers. scientia, fol. 99.* requiritur in præscribendo servitus paronatus, & patientia illius, contra quem præscribitur, *qn. 43. num. 847. fol. 99.* & patientia eius requiritur in præscriptione iur. servitus paronatus contra quem præscribitur, *qn. 43. num. 847. fol. 99.* & patientia adversarii facit acquirere iura incorporalia, & non sufficit scientia officialium, & quando, *qn. 43. num. 848. ad 850. fol. 99.* habetur, & sufficit per domicilium in loco, lecti corpore sit absens, *qn. 43. num. 861. vers. scientia, vers. sit quid ubi, fol. 100.* non impedit præscriptionem, neque induci malum fidem, maxime in præscriptione 30. annorum, *qn. 43. fol. 1. num. 143. fol. 127.* rei alienæ impedit præscriptionem, *qn. 43. fol. 1. num. 168. fol. 128.* an requiratur in præscribendo contra Principem, *qn. 43. fol. 1. num. 451. fol. 150.* officialium Principis in præscribendo contra Principem an sufficiat, *qn. 43. fol. 1. num. 451. ad 455. fol. 150.* pro inducenda remissione fideicommissi debet esse certa, & specifica, *quasi. 46. num. 13. fol. 278.* & patientia sola creditoris in aliquatione facta per debitorem suum non sufficit ad hypothecam amittendam, *qn. 46. num. 49. fol. 281.* non præsumitur, sed per allegantem est probanda,

RESTITUTIO

In integrum in venditione pro praelatione, an-
detur contra ignorantes, & impeditis, *quasi* 43.
num. 130. 133. fol. 29. an competit aduersus cen-
tenariam, & immemorabilem, vel minoribus, Ec-
clesiis, & similibus dum non adit lesio, *quasi* 43.
num. 133. fol. 29. in integrum quando non conce-
datur Prelatis, Beneficiariis, & aliis personis Eccle-
siasticis pro causa prescriptionis in lesione, *quasi* 43.
num. 430. *ver. f. sed* n. n. conceditur fol. 62. in integrum
an detur aduersus prescriptionem 10. vel 20. an-
norum ex capite iustitiae ignorantiae, tam minori-
bus, quam maioribus, *quasi* 43. num. 182. fol. 39. ex ca-
pite ignorantiae datur à die scientiae, *quasi* 43. num. 599.
ad 601. fol. 73. in integrum, an detur creditori ad-
uersus debitorem non soluentem, & praecedentem
prescriptionem aduersus creditum, *quasi* 43.
num. 807. *vers. verum cum vers. seqq.* fol. 95. in inte-
grum an sit concedenda elapso quadriennio post
finem prescriptionis, *quasi* 43. num. 813. *vers. sed*
ex talis f. 96. in integrum aduersus prescriptionem
competit ex capite ignorantiae, *quasi* 43. num.
837. fol. 98. in integrum datur locentibus aduersus
prescriptionem statutariam per ignorantiam, *quasi*
43. num. 851. 852. fol. 99. in integrum aduersus
prescriptionem conceditur secundu hgedimur.
suo. pr. mo ante aditionem hereditatis, *quasi* 43. num.
862. fol. 100. in integrum datur aduersus prescrip-
tionem ex capite probabilis ignorantiae in hae-
rede, & in substituto, *quasi* 43. num. 863. fol. 100. datur
Ecclesiis, & Hospitalibus aduersus prescriptionem
30. vel 40. annorum ex capite ignorantiae, & ob
negligentiam administratorum, sicuti etiam com-
petit contra tenentibus, & locis Pius, *quasi* 43. num.
864. fol. 100. non est deneganda aduersus com-
pletam prescriptionem, concurrente probabili
ignorantia, sed secus in ignorantia iuris, *quasi* 43. num.
865. fol. 100. aduersus prescriptionem statutariam
ex capite ignorantiae, & clausula generali, *quasi* 43.
num. 866. fol. 100. conceditur aduersus prescrip-
tionem triennariam ex capite ignorantiae, si illa sit
probatu alias non *quasi* 43. num. 867. fol. 100. competi-
tur minori aduersus quadriennemalem prescrip-
tionem, ac etiam competi mulieri ex causa ignoran-
tiae, *quasi* 43. num. 868. 869. fol. 100. datur aduersus pre-
scriptionem quadragenariam, ac etiam centena-
riam, & quando non datur, *quasi* 43. num. 870. 871. fol.
100. conceditur aduersus prescriptionem ex ca-
pite probabilis ignorantiae, *quasi* 43. num. 872. fol.
100. conceditur piis locis aduersus prescriptionem
ob negligentiam administratorum, & an competi-
tur Ecclesiis aduersus quadragenalem, & immem-
orabilem, quando non adit lesio, *quasi* 43. num. 873.
fol. 101. non competi minori aduersus prescrip-
tionem quando potest habere recursum contra
tutorem scientem, & negligentem, *quasi* 43. num. 875.
fol. 101. aduersus prescriptionem statutariam sex-
decim annorum Communitali Lucanae fuit con-
cedita, *quasi* 43. num. 876. fol. 101. datur contra prescrip-
tionem statutariam ex capite probabilis igno-
rantiae, & aduersus prescriptionem 30. vel 40. an-
norum, *quasi* 43. num. 877. 878. fol. 101. aduersus pre-

scriptionem peti debet infra quadriennium à die
quae prescriptionem completa fuit, *quasi* 43. num. 882. fol.
101. competi aduersus prescriptionem, quae vi-
uenie parre currere cepit, & in infamili matre fi-
lii terminauit, *quasi* 43. num. 884. fol. 101. est perenda
à die completae prescriptionis intra quadriennium,
quoties concurrat possitua scientia in eo qui pre-
scriptionem est pulsus, verum contra prescriptionem
immemorabilem non admittitur restitutio
in integrum, quod procedit etiam contra Eccle-
siam, & contra Reges Hispaniarum in materia
iurium, & quando, sed quid in excipiendo, &
quo ad solutionem iurium, *quasi* 43. num. 886. ad
893. fol. 101. in integrum competi etiam maiori-
bus 25. annis aduersus completam prescriptionem
si allegatur iusta causa ab entia, vel ignorantia,
quasi 43. num. 894. fol. 101. an detur ex causa iustae igno-
rantiae, & infra quod tempus peti debet, *quasi* 43. num.
896. ad 901. fol. 101. in integrum datur minori
aduersus prescriptionem ratione absentiae, & pro
quibus causis, *quasi* 43. num. 902. fol. 102. in integrum,
quando competi aduersus prescriptionem, &
quid in Regno nostro Neapolitano, *quasi* 43. num. 903.
fol. 102. in integrum, quae fules peti propter
instrumenta nouiter reperta debet peti intra qua-
drinennium à die scientiae, quo elapso pracludi-
tur via, *quasi* 43. num. 994. *vers. & restitutio* fol. 102.
datur etiam aduersus prescriptionem centum an-
norum, ex clausula generalis, si qua non sit iusta
causa, nec requiritur restitutio, si non curat pre-
scriptio, *quasi* 43. num. 904. *vers. quae restitutio* fol. 102.
vr possit obtineri, quae sint probanda, & ex quibus
causis, & à quo sine probanda requisita, *quasi* 43.
num. 996. a 907. fol. 102. in integrum non conce-
ditur contra prescriptionem immemorabilem,
secus in Ecclesia, *quasi* 43. num. 120. fol. 137. an
detur maiori in non confessione inuentarii, *quasi* 43.
num. 231. fol. 105. an detur heredibus, vel donatariis
pro confessione inuentarii, *quasi* 43. num. 233. fol. 205.
competit in priuilegiis aduersus non confessionem
inuentarii, sic etiam competi militi, mulieri, &
rustico, & quando habeat locum, *quasi* 43. *vers. resti-
tutio* num. 259. ad 261. cum seqq. fol. 206. in integrum
ex iusta causa datur aduersus inuentarium male
factum, *quasi* 43. num. 284. fol. 209. si de iis quando
in foro fore concedatur, *quasi* 43. num. 230. fol. 247.

RETENTIO

in quibus casibus datur heredi, vel creditori, *quasi* 43.
num. 115. ad 119. cum seqq. fol. 188. quando non com-
petit heredi, *quasi* 43. num. 141. fol. 184. datur heredi
non pro valore bonorum currenti de tempore
restitutionis hereditatis, sed à principio, vsq. de
tempore imaginariae solutionis, *quasi* 43. num. 149. ad
151. fol. 184. in quibus casibus non competi, *quasi* 43.
num. 131. *vers. neque competi* fol. 234. quandoque
competit possidenti, *quasi* 43. *vers. & interim* fol. 235.
quando non competi, *quasi* 43. num. 341. 342. fol.
257. quid sit, & in quo differat à compensatione,
quasi 43. num. 385. 386. 388. 396. 413. 414. f. 261. quan-
uis non extinguat debitum, tamen impedit execu-
tionem, *quasi* 43. num. 387. fol. 262. quibus personis
competit, *quasi* 43. num. 389. *vers. f. competi* fol. 262.

R r e a f f e r t

affert maximum commodum, & competitam, pro forte, quam pro fructibus, & competi pro censibus daturis eiusdem crediti, competit contra debitorem, quousque sibi soluat, & non transeat dominium, sed totum creditur pignori incumbit, secus si non sit talis. *qu. 45. num. 189. vers. presentio offert cum vers. seqq. fol. 262.* competit cuiusvisq; creditori ad quem res debetur, sine viro petere nit, *qu. 45. num. 390. fol. 12.* admittitur in venditione bonorum debitoris facta oblatione per creditorem cum hac conditione, *qu. 45. num. 392. vers. si procedatur fol. 263.* non conceditur emptori ex cessione acquisita ex transactione, nisi pro rata pecunie solutæ non pro pluri, & quando focus, competit vigore credendi anteriori, & datur emptori, & quando, & quando datur creditori, *qu. 45. num. 390. vers. id retentio, cum vers. seqq. fol. 262.* non datur nisi possessori, *qu. 45. num. 391. fol. 262.* non datur mulieri quando possessor, non erat vacans tempore mortis viri, *ibid. vers. sic non datur fol. 262.* pro credito dotali, an transeat ad heredes extraneos, vel ad singulares successores, *qu. 45. num. 391. vers. presentio pro credito dotali cum vers. seqq. fol. 263.* bonorum pro dote obligatorum ex specialis privilegio nunquam derogatur mulieri pro eius credito dotali, *qu. 45. num. 391. vers. presentio bonorum fol. 263.* possessoris titulo dotis, non cõpetit heredi, qui illam accepit titulo hereditario, *qu. 45. n. 391. vers. presentio possessionis fol. 263.* datur etiam quando possessio est nulla, & spoliaria; sed nulliter possident non datur, & quando, *qu. 45. n. 391. vers. datur retentio, vers. non datur nulliter fol. 263.* non datur quando nullitas possessionis provenit ex defectu citationis, datur heredi, mortuo Tutore, vel Administratore, nec competit possidenti, quando agens non competit pretiato, *qu. 45. num. 341. vers. non datur, cum vers. seqq. fol. 263.* non datur pro debito alieno, nec illi, qui declaravit ei nullum ius competere, *qu. 45. num. 392. 393. fol. 263.* fit iisdem modis quibus fit acquisitio, *qu. 45. num. 394. fol. 263.* facilius datur, quam actio, *n. 45. num. 395. fol. 263.* & est magis privilegiata quã actio, ideo præferitur in pari, & cui competi, competit actio, & dicitur effectus, naturalis obligationis, & ut datur sufficit naturalis obligatio, & datur ad hoc. *vers. solutio fiat, quass. 47. num. 395. vers. quod datur, cum vers. seqq. fol. 263.* non fit ipso iure, sicuti compensatio, sed fit per exceptionem paris, sed an sit exceptio, & fiat ipso iure, *qu. 47. n. 396. fol. 264.* exclusio compensatio, ne, directe intrat indirecte prout est ipsa retentio, *qu. 45. num. 397. fol. 264.* exclusio compensatio, ne, directe intrat directa prout est ipsa retentio, *qu. 43. num. 397. fol. 264.* non denegatur, denegata compensatio, *qu. 45. n. 400. fol. 264.* quando non sit exclusio, *quass. 45. n. 400. fol. 264.* facilius datur quam acquisitio, *qu. 45. n. 401. fol. 264.* fundatur in re possessa absque vili actionis participatione, *qu. 45. num. 403. fol. 264.* non est actio, nec exceptio ideo non excluditur a statu excludente exceptiones, *qu. 45. num. 406. fol. 264.* competit pro credito quamvis dubietur de quantitate, *qu. 45. num.*

408. fol. 264. datur de pecunia ad factum licet non datur compensatio, *qu. 45. num. 409. fol. 265.* potest opponi iam in petitorio, quam in possessorio, & admittitur in legatis pro quantitate legati, & quando datur in legatario, *qu. 45. n. 410. 411. fol. 265.* competit contra debitum iuratum, & differt, a compensatione, *qu. 45. num. 412. ad 414. fol. 265.* competit creditori hypothecario quamvis statum prohiberet opponi exceptiones aliquas in executione sententia, & si est prohibita non est prohibita ademptio, *qu. 43. num. 415. fol. 265.* competit etiam si cum viro secuta fuerit, donec de suo credito sit satisfactus retinens, & non arguit de iniquitate sententiam, sed tantum differt, & limitat executionem respectu temporis, & competit quamvis res nulliter fuerit adiudicata idque quomodo intelligatur, *qu. 45. num. 417. fol. 265.* competit in bonis administratoris, & datur creditori anteriori propter hypothecam, *qu. 45. n. 419. fol. 266.* feudi conceditur in præiudicium feudarii debitoris etiam pro credito sine assensu, & competit pro credito dotali super feudo ad versus hæredem feudarii, secus, castri ubi est iurisdiclio, *qu. 45. num. 420. 421. fol. 266.* est deneganda in feudo devoluto non præiudicium domini, qui non præstat assensum, *qu. 45. num. 421. fol. 266.* feudi, & castri in quo exercetur iuris dictio non conceditur pro credito quamvis alias competat, *qu. 45. n. 423. fol. 266.* competit hæredi vassalli pro meliorationibus, quando feudum aperitur domino donec illarum estimatio solvatur, & quando, *qu. 45. n. 425. fol. 266.* in meliorationibus competit, etiam si sint illæ illiquide, & competit etiam successor illius, qui melioravit, & quando non competit, *qu. 45. n. 426. ad 428. fol. 266.* non competit in bonis Ecclesiæ, & in beneficiis Ecclesiasticis, & nec etiam male fidei possessori, *qu. 45. n. 429. 430. fol. 266.* competit pro expensis necessariis factis, quocumq; etiam licet pendente, vel factis in re legata, si illa sit rei fluua, et non retenta, an possit condici, *qu. 45. n. 431. vers. et expensa, vers. pro expensis, fol. 266.* competit pro expensis factis pro fructibus querendis, & pro lre, & defensione bonorum, quamvis succumbere, & competit pro sumptibus factis pro renovandis censibus, & pro melioramentis etiam in spolio, *qu. 45. num. 432. ad 434. fol. 267.* in quibus meliorationibus competit, & quod, nam tempus sit attendendum, ubi quid sit observandum in plantationibus, *qu. 45. num. 436. ad 441. fol. 267.* non datur in re non meliorata pro re meliorata, *qu. 45. n. 442. limita 442. 444. fol. 267.* potest competit pro melioramentis factis in cõventu iudicis, *qu. 45. n. 444. fol. 267.* datur possessori in re hypothecata pro melioramentis etiam probata ingenerare, maxime si sint probata in specie, *qu. 45. n. 447. fol. 267.* non datur cõventui, si propositum pro melioramentis, *qu. 45. n. 448. fol. 267.* competit emptori cum pacto de retrovendendo pro melioramentis in illo relictis quando adest pactum sicuti competit marito pro melioramentis factis infundo dotali, sed contra, *qu. 45.*

n. 449. d. 1. 45. l. fol. 267. competit emphyteus pro
melioramentis factis per locam finitima, *quæst.*
45. *num.* 452. fol. 268. competit conductum in
re conducta si legitime fecit melioramenta, sed
pro illis non potest sublocare, *quæst.* 45. *num.* 453.
fol. 268. pro melioramentis factis, & apparen-
tibus oculari inspectione an competit, & an
possit offerri cautio, *quæst.* 45. *num.* 455. *vers. quid dican-*
dim cum vers. seqq. fol. 268. non competit possessio-
ri vitioso pro melioramentis, *quæst.* 45. *num.* 456. fol.
268. pro melioramentis datur in re meliorata tan-
tum, *quæst.* 45. *num.* 459. *vers. retentio*, fol. 269. an et
quando competit pro meliorationibus, *quæst.* 45. *no.*
360. fol. 269. competit emptori si pretium perue-
nerit creditoribus antea venditori quamvis
non habuerit cessionem, & competit posses-
sori bonorum, ex causa posteriorum. sed anteriorum
creditorum, *quæst.* 45. *num.* 451. fol. 269. vnus res pro
alia, regulariter an possit dari, *quæst.* 45. *num.* 462.
463. f. 269. quando habeat locum, si creditor ha-
beat plura pignora, *quæst.* 45. *no.* 464. fol. 269. an
permutatur pro mercede, & salario in scriptore li-
bri, notario, ætuario nauta, viduali, tutore, fabro,
& similibus artificialibus marescalco depositario,
hospiti, carcerario, & famulo, aduocato, procurato-
ri, & pro solutione portorii, & alimentis, *quæst.*
45. *no.* 465. fol. 269. animalia diu alimentari pro ex-
pensis pabuli cum privilegio patrisfamilias, sed quid
de iure Hispanico, ibi d. *ve f. atur retentio*, f. 269.
269. datur ex causa valida superueniente, licet ex
causa inuvalida res ad aliquem peruenierit, *quæst.* 45.
no. 466. fol. 270. competit etiam non habenti hy-
pothecam, *quæst.* 45. *no.* 457. fol. 270. pro credito sine
hypotheca datur tantum contra debitorem,
non tertium, *quæst.* 45. *no.* 469. fol. 270. datur pro in-
pensa vili, facta in re, quamvis non ad sit hypo-
theca, *quæst.* 45. *no.* 470. *vers. fin. difficultate*, f. 270. da-
tur habenti hypothecam, & datur pro credito
etiam simpliciter chirografano, quando creditor est
immissus in possessionem pro suo loco credito
hypothecario; & admittitur super re nudata;
ex alia causa, *quæst.* 45. *num.* 470. fol. 270. non datur
pro debito alterius, *quæst.* 45. *num.* 471. fol. 270. datur
creditori censuario, in emptione rei censitæ
quæst. 45. *num.* 471. fol. 270. an datur pro alio
credito licet non hypothecario, quando illud aliud
credendum est liquidum, *quæst.* 45. *no.* 473. fol. 270. da-
tur pro credito hypothecario, quamvis non sit
liquidum, *quæst.* 45. *no.* 475. *vers. non competit intelligit, ibi d.*
vers. quæ sunt intelligenda, fol. 270. in quibus casu-
bus non datur, *quæst.* 45. *no.* 476. fol. 271. an compe-
tat ex iure superueniente, *quæst.* 45. *num.* 477. 478.
fol. 271. licet non datur pro credito illiquido;
quando procedat, *quæst.* 45. *num.* 479. 480. fol. 271.
datur possessori pro alio credito anteriori, *quæst.* 45.
no. 481. fol. 271. datur ad retardandam reuocatio-
nem retractatorum, & competitio iudicis exe-
cutionis sicuti si agatur in ratione spoli. *quæst.* 45. *no.*
482. fol. 271. quando admittitur in soluto, *quæst.* 45.
no. 483. fol. 271. potest allegari etiam in exe-

cutione sententiarum, *quæst.* 45. *no.* 484. fol. 271. com-
petit non obstante obligatione camerari, *quæst.* 45. *no.*
485. fol. 271. competit grauato restituere fidei-
commisum, donec ei satisfiat de expensis in illo
factis, *quæst.* 45. *num.* 486. fol. 271. competit hæredi
grauato pro iuribus, seu creditis ei peruenitis post
deletam, seu agnitam hereditatem, *quæst.* 45. *no.* 487.
fol. 272. competit fideicommissario in bonis gra-
uati pro reintegratione fideicommissi, dum mo-
do debitum sit liquidum, *quæst.* 45. *no.* 488. 489.
fol. 272. non competit hæredi abique inuenia-
rio aduersus creditores, & legatarios hæredis
grauati, quando competitur detrachiones, *quæst.* 45.
no. 489. *vers. sit retentio*, *cum vers. seqq.* fol. 272.
datur hæredi grauato pro eo, quod soluit pro de-
bitis defuncti, *quæst.* 45. *no.* 491. fol. 272. datur hære-
di pro solutione legatorum ex pecuniis ipsius
hæreditatis factis, *quæst.* 45. *num.* 492. fol. 272. datur gra-
uati, per impensis funeris, & vltimæ infirmia-
tis, etiam aduersus creditores anteriores, & quan-
do, *quæst.* 45. *no.* 493. fol. 272. datur pro expensis in-
iuentario, & publicatione testamenti, ac etiam
pro solutione facta creditoribus fideicommit-
tentis, etiam abique cessione, *quæst.* 45. *num.* 494. 495.
fol. 272. competit hæredi grauato pro suis detra-
ctionibus ad impediendam immisionem fidei-
commissarii, & donec est restitutus expensæ
factæ in litigando, & melioramentis, *quæst.* 45. *no.*
496. fol. 272. competit fideicommissario pro ex-
pensis factis in bonis subiectis fideicommissis,
a iure valore temporis restitutionis, sic datur re-
dimendi rem alteri obligatam, *quæst.* 45. *no.* 497. fol.
272. datur pro expensis factis in re emphyteu-
tica contra dominum directum, *quæst.* 45. *num.* 497.
vers. retentio, fol. 272. datur enim in spolio iudi-
ciali pro eo credito, pro quo fuit spoliatio con-
cessa immisso, *quæst.* 45. *num.* 498. fol. 272. non
datur spoliatori pro alio credito, *quæst.* 45. *num.* 499.
fol. 272. datur, & quando possessio est nulla, &
spoliatio, sicuti etiam datur in spolio ex eodem
debito, & quando, *quæst.* 45. *num.* 500. fol. 272. datur
immissus in possessionem cum processu nullo,
& quando, *quæst.* 45. *num.* 501. fol. 273. & compen-
satio competit contra dotem, & quando, *quæst.* 45.
num. 501. fol. 273. pro dote competit tam mulie-
ri quam filius sui, quod procedit etiam in feudis,
& quando, *quæst.* 45. *num.* 502. *vers. mulieri*, *no.* 503.
504. fol. 273. competit pro donis maternis, &
propter viciis, & pro lucro dotis, *quæst.* 45. *no.*
505. 506. fol. 273. quando non competit mulie-
ri, *quæst.* 45. *no.* 507. fol. 273. competit pro pecunia
expensa pro vltima infirmatate inuentaria, pro
funeribus scholæ, quo casu potest retinere. lu-
brasilibus, *quæst.* 45. *num.* 510. fol. 274. admittitur in
deposito, & propter impensam pro eo factas, &
in commodatio, *quæst.* 45. *no.* 511. fol. 274. an compe-
tat creditori bonorum debitoris per ipsum pos-
sessorum, *quæst.* 45. *num.* 512. fol. 274. ea nudo pacto
datur de iure ciuili, sed non ætio, *quæst.* 45. *no.* 514.
fol. 274. fructuum conceditur domino, loco pi-
gnoris, quando intra fundum illi subit, *quæst.* 45. *no.*
515. fol. 274. competit colono pro impensis fa-

cia

Atis in fundo, sicut etiam competit locatori pro mercede, *qn. 45. n. 516. fol. 274.* competit quando venditor agit remedio l. 2. *C. de re scind. vend. qual. 45. numer. 516. vers. competit, fol. 174.* competit fisco, Ecclesie, & minori venditori cum pacto reservationis domini, *qn. 45. numer. 519. fol. 274.* competit pro re maiori preio valenti, quā creditum, *qn. 45. n. 520. fol. 274.* competit heredi immisso in minus solemnī testamento, donec à prætendentibus molesteretur, *qual. 45. numer. 521. fol. 274.* datur immisso nulliter in possessionem, si creditum est elatum, & possessio sit spoliata, *qn. 45. numer. 521. 522. fol. 274.* competit heredi solvendi debita hereditaria contra coheredem, *ibid. vers. competit, fol. 275.* datur non solum pro debito contracto occasione feudi illius, sed etiam pro alio debito, pro quo feudum obligatum non erat, *qn. 45. numer. 524. fol. 274.* datur filio rerum paternarum quas possidet vsque quo ei assignetur legitima, sed pro fructibus legitime debite ex bonis fideicommissi non datur, sed actio contra fideicommissarium, *qn. 45. numer. 525. 526. fol. 274.* non datur creditori posteriori contra anteriorem & potorem, *qn. 45. numer. 527. fol. 274.* non datur pro creditis diversis ab eo, pro quo emanavit ad iudicatio, *qn. 45. n. 528. fol. 275.* præsupponit debitum, & creditum hinc inde proveniens, sed competit in re empti nomine alterius ignorantis, *qn. 45. numer. 529. fol. 275.* pecunie debite proprio creditori, & debitori etiam adversus eius cessionarium, vel creditorem procedit, quamvis compensatio non habet locum, *qn. 45. numer. 530. fol. 275.* denegatur ex causa doli, si ex inhabili fuerit petita, *qn. 45. numer. 532. fol. 275.* competit contra creditorem in pari gradu existentem, si eius contra alium anteriorem, *qn. 45. numer. 533. fol. 275.* non datur adversus legatum vite militie, vel alimentorum, *qn. 45. numer. 535. fol. 275.* pro modicis non competit, *qn. 45. fol. 275.* non datur pro credito annuo soluto, & accollato in emptione bonorum debitorum cum censatur solutum ex fructibus illorum, *qn. 45. n. 536. fol. 275.* non datur pro capitali census, sed pro credito consequendo competit quociescumque, ob aliquam causam compensatio locum non habet, *qn. 45. numer. 537. 538. fol. 275.* admittitur ex causa anterioris possessionis adversus executionem, & pactum, executionum vigore contractus censuales, *qn. 45. numer. 539. fol. 276.* competit emptori ex sola cessione obtempra à creditore anteriore quamvis non solvisset pretium, *qn. 45. numer. 540. fol. 276.* competit pendente evictione super re possessa, non pro nuda re, sed pro illa quantitate tantum, qua est pendens evictio, *qn. 45. n. 543. fol. 276.* non datur pro censibus voluntarie extinctis, *qn. 45. numer. 544. fol. 276.* non competit nisi creditum sit liquidum, & ex eadem causa, *qn. 47. n. 787. fol. 369.*

RVMOR

si populi tumultus reddit improbableem præscriptionem immemorabilem in facultatibus, *qn. 43. sect. 1. n. 683. fol. 168.*

non præscribitur nisi spatio 30. annorum de iure communi, licet possit præscribi spatio trium annorum aliquibus regionibus, quanto tempore præscribitur, *qn. 43. numer. 325. 326. ad 365. fol. 34.* quomodo præscribitur Romæ, in Hispania, in Francia, in Cathalonia, in Sicilia, in Regno Castellæ, in Mantua, *qn. 43. n. 351. ad 355. 555.* durioribus non debetur elapsis sex mensibus, *qn. 43. n. 364. fol. 56.* præscribitur n. 365. fol. 56. in aliquibus paribus infra quod tempus peri debeat, *qn. 43. n. 605. eam sequ. fol. 73.* in Urbe Romæ non potest peri per famulos clericorum, & Prælatorum post biennium vivente domino, eo mortuo intra annum, *qn. 43. n. 605. fol. 73.* à phar macopula infra quod tempus pced debeat, *qn. 43. n. 354. 555.*

SCIENTIA

requiritur illius ad obtinendam præscriptionem contra quem præscribitur, & eius patetia, *qn. 43. numer. 833. fol. 97.* non præsumitur, led per allegantem est probanda, præsumitur ratione conjunctionis, cohabitacionis, & communiois, probatur, ex pluribus præsumptionibus, simul coniunctis probatur ex qualitatibus facti, multipliciter actum, diuturnitate temporis præsumitur circa id, quod quis perquirere, & licet teneatur, in exercitio iurisdictionis circa damna data probatur ex actu facto contra ipsum, tutoris, procuratoris, officialis, vel administratoris qualiter præiudicat pupillo, vel domino, in individuis scientia unus alteri præiudicat, *qn. 43. n. 833. fol. 97.* notum sufficit ad præscribendum contra pupillum, *qn. 43. numer. 84. fol. 98.* colonorum, seu conductorum, sicut non sufficit ad acquirendam servitutem, ut non efficit domino, cui servitus debetur ad eam amittendam, *qn. 43. n. 346. vers. verum scientia, fol. 98.* usufructuarii ad præscribendum servitutem non sufficit, sed sufficit ad acquirendam libertatem, *ibid. vers. scientia, fol. 99.* requiritur in præscribendo ius patronatus, & patetia illius, contra quem præscribitur, *qn. 43. n. 847. fol. 99.* & patetia eius requiritur in præscriptione iuris patronatus contra quem præscribitur, *qn. 43. n. 847. fol. 99.* & patetia adversarii facit acquirere iura incorporalia, & non sufficit scientia officialium, & quando, *qn. 43. n. 848. ad 850. fol. 99.* habetur, & sufficit per domicilium in loco, licet corpore sit absens, *qn. 43. numer. 861. vers. scientia, vers. sed quid ubi, fol. 100.* non impedit præscriptionem, neque inducit malam fidem, maxime in præscriptione 30. annorum, *qn. 43. sect. 1. n. 143. fol. 127.* rei alienæ impedit præscriptionem, *qn. 43. sect. 1. n. 168. fol. 128.* antequatur in præscribendo contra Principem, *qn. 43. sect. 1. n. 45. 1. fol. 150.* officialium Principis in præscribendo contra Principem, *qn. 43. sect. 1. n. 45. 1. ad 455. fol. 150.* pro inducenda emissionis fideicommissi debet esse certa, & specifica, *qn. 43. n. 13. fol. 278.* & parentia sola creditoris in allocatione facta per debitorem suum non sufficit, ad hypothecam amittendam, *qn. 46. n. 49. fol. 281.* non præsumitur, sed per allegantem est probanda,

da, sed presumitur ratione coniunctionis, cohabitationis, & communionis, *qn. 43. nn. 333. vers. scientia praesumitur, vers. scientia praesumitur, fol. 97. quomodo probatur. ibid. vers. probatur, etiam vers. 99. fol. 98. habetur, & sufficit per domicilium in loco licet corpore sit absens, qn. 43. n. 361. vers. scientia, fol. 100. inuestitur, & illarum in domo loca requiritur ad effectum hypothecae, qn. 47. num. 193. vers. scientia, fol. 307.*

SCRIPTOR

potest retinere lib um à se scriptum pro. mercede, *qn. 45. nn. 465. vers. scriptor, fol. 269.*

SCRIPTURAE

in probanda praescriptione immemorabili debent esse publicae, quibus actibita fuit fides ab omnibus, & debent continere assertionem, quod tunc possidet rem per tempus immemorabile, & sic duabus, & diversis assertionibus consistit, & quod fuerint in iudiciis approbatae, *qn. 43. fol. 1. n. 369. ad 371. fol. 142. continens actus possessionis non tantum proficiunt, sed nocent praescriptioni, & probant in praescriptione centenaria, non vero in immemorabili, qn. 43. num. 376. vers. alias, vers. qui dicunt, fol. 143.*

SENTENTIA

non impeditur per compensationem illiquidam, & requiritur aliorum indaginem, & quid si post rem iudiciam adfuerit appellatio, *qn. 43. num. 337. fol. 135. dans retentionem heredi creditoris in bonis fidei committi, est nulla, nisi appareat ipsum esse realem, qn. 45. nn. 931. vers. sit sententia, fol. 263. an impiaque per exceptionem meliorationum oppositarum, qn. 45. n. 455. vers. licet alias, fol. 268. lata contra debitorem in fauorem tertii an nocet hypothecae creditorum, qn. 47. num. 88. fol. 295.*

SERVITVS

acquiritur, vel pacto, vel iuribus voluntariis, vel sententia, vel praescriptione, & non habet causam naturalem, sed imposiam, aut praescriptam, quando non acquiratur, & quomodo probetur, *qn. 43. nn. 219. ad 221. 223. ad 264. fol. 46. habet publicam causam praescribendi continuam, & discontinuam, qn. 43. n. 239. fol. 45. luminis praescriptio spatio decem annorum inter praesentes, & 20. inter absentes, & si non sit praescripta datur officium iudicis pro vfu seruicium, qn. 43. nn. 242. ad 244. fol. 45. ante repositum iustitiam non potest vsu capi, & praescribi nisi tempore immemorabili non iure praescriptionis, sed iure constituti, tamen ex constitutione iustitiam vsu capi, & praescribi potest, continua praescribitur 10. annis inter praesentes 20. inter absentes ita seruicium aqueductus evignt imminendi, quod procedit, etiam in seruicibus quasi continuis, limitatur contra Ecclesiam, nam requiritur 4. anni, discontinua praescribitur tempore immemorabili, & quae fiat eius requisita, qn. 43. nn. 364. per totum. fol. 48. contra liberatam publicam quomodo probetur, *qn. 43. fol. 1. n. 374. fol. 143. negatio non solutionis fide probatur per partis confessionem, qn. 43. fol. 1. n. 375. fol. 143. iuris pascendi ad hoc, Tom. V.**

ut iure sit constituta, sit tempus immemorabile, sufficit nec est alia probatio necessaria, & an probati debeat tempus, & quando limitatur, *qn. 43. fol. 1. n. 356. fol. 159. quibus modis extinguitur, & quando non reuincit, qn. 43. nn. 359. fol. 219.*

SOCER

aduersus nulum, vel generum ad dorem agentem habet privilegium deducti ne egeat, & quando non gaudet tali beneficio, *qn. 47. num. 1018. ad 1020. fol. 388.*

SOCIETAS

contracta super duobus officiis, vno resoluta, extinguitur pro ea parte correspondente fructibus, & emolumentis officij cuiuslibet, *qn. 47. num. 15. vers. si sit. ete. contracta, fol. 292.*

SOLVENS

per decem annos, canones, praesumitur emphyteusis maxime in centu Ecclesiarum debito, *qn. 43. num. 717. fol. 81. per decem annos continuos, an possit cogi ad solvendum in futurum, qn. 43. nn. 738. 739. ad 761. fol. 84. quod debet, omnia compensatione praesumitur quando non sit creditor eius, cui soluit, & renunciae censetur, q. 45. n. 10. fol. 224. fructus census, non opposita compensatione an sibi praedudat quoad retentione pro fructibus solvendum, qn. 45. nn. 414. fol. 165. partem debiti cum agnoscat bonam fidem, sicut et debitor, rem, & potest adstringi ad solvendum residuum, qn. 47. nn. 335. 336. fol. 320. partem debiti, sibi non praedudat in alia parte non soluta, si sit indebita, qn. 47. num. 359. fol. 322. ad iussu iudicis, non liberatur, nisi praecedat contradictio, qn. 47. num. 397. fol. 325. siro familias qui multo pecunias patris dedit, vel monacho mutanti, vel prebato putativo qui contraxerat, an liberetur, qn. 47. num. 399. 400. fol. 326. marito, vel uxori non liberatur, q. 47. n. 421. fol. 327. famulo missio ad creditore, cum chirographo ad recipiendam solutionem liberator, vel laici litterarum commendatarum, si sint clare, qn. 47. n. 416. fol. 427. creditoris creditore sui liberatur, qn. 47. nn. 417. fol. 328. anticipat praetor, vel usufructuario non liberatur si moriatur ante diem, vel si soluerit illis infirmis, vel agnoscantibus, qn. 47. num. 418. fol. 328. possessori maiorum, liberatur, quamvis tunc esset cietus, qn. 47. n. 419. fol. 328. ei qui communiter habetur pro maiore creditoris liberatur, qn. 47. n. 423. fol. 328. in dubio videtur solvere de pecunia propria, & non de pecunia illius cuius nomine soluit, qn. 47. nn. 428. vers. solvens, fol. 328. partem debiti non sibi praedudat respectu residui nec residuum agnouisse, qn. 47. num. 440. vers. solvens, fol. 330. in publica subhastatione, de mandato iudicis, non debet decipi, ne aliquid dampnum sentire, & liberatur, qn. 47. n. 448. fol. 331. per decem annos continuos non tenetur continuare, si non consistit de iussu, qn. 47. num. 451. fol. 332. partem debiti non videtur agnoscere totum debitum, qn. 47. n. 490. fol. 336. inter censuratum non constituit creditorem in possessione, si ad se profectione soluentis alias sic, q. 47. nn. 516. fol. 339. indebitum quando potest repetere, q. 47. n. 521. vers. verum, fol. 340.*

SOLVITIO

facta postquam fuerit præscriptum pactum executivum, an juvet, quo ad agendum via executiva, *qn. 43. num. 296. fol. 51.* Cautio facta per multos annos in alia specie, quam in convenia acquiritur, & inducit prescriptionem, *qn. 43. num. 42. fol. 61.* vigore statuti Romæ non sufficit in solutione censuum prima semestralis, sed requiritur triennalis, & debet esse per tres annos distinctos, & non sufficit una pro tribus, & in terminis statuti solutione triennalis debet probari per scripturas, & non sufficit illius probatio per testes facta sine præiudicio quorumcumque iurum, non suffragatur ad præsumendam solutionem in præteritum, & quando, nec inducit præsumptionem satisfactionis pro illis tribus annis tantum, quo ad annos præteritos, *qn. 43. num. 632. ad 636. fol. 75.* triennalis, ut inducat solutionem in præteritum debet esse facta eidem personæ, & exactori, secus si esset facta Collegio, & Universitati, quæ semper est una, & talis solutio debet fieri personæ legitimæ, ac procuratori specialis, & non sufficit facta personæ coniectæ, nec suffragatur si sit facta depositum, & non ipsi creditori, *qn. 43. num. 637. ad 640. fol. 75.* dubia non iuvat, *qn. 43. num. 641. fol. 75.* si ad sit quietantia finalis, tunc non est infiliendum super præsumpta solutione deducta ex triennali solutione, *qn. 43. num. 642. fol. 75.* triennalis ex *Legge quibusdam de apol. lib. 10.* non est vera, & realis, sed solum præsumpta, *qn. 43. num. 643. fol. 76.* non præsumitur si sit facta per apocam de recepto interpellata, & non annorum continuorum, nam ex illis non præsumitur solutio præteritarum annuatarum, nec procedit si creditor ipse non excipit, sed per interpositam personam, nec procedit in tutore, nec in debito irregulari, nec si solutiones sint factæ, vni ex duobus tutoribus coniunctim faciendæ, *qn. 43. num. 604. ad 648. fol. 76.* præsumptio à statuto quando coadiuvatur ex Statuto Romæ, *qn. 43. num. 661. fol. 76.* Hæretarum cambii quomodo sit, & quid si euenierit, quod debeat fieri in die feriario, *qn. 43. num. 688. per totum fol. 79.* facta per decem annos continuos, an inducat obligationem solvendi in futurum, *qn. 43. num. 738. fol. 79.* ad 767. fol. 84. quando præsumatur in debito de aucteritum summatur, *qn. 43. num. 768. vers. solutio fol. 89.* in quibus casibus præsumitur, ita ut debitor censetur liberatus, *qn. 43. num. 768. ad 770. fol. 89.* collectarum, & tributorum præsumitur, etiam à scientibus cogi posse ad illa solvenda; nam non est mala fides, *qn. 43. sect. 1. n. 163. fol. 128.* collectarum in nostro Regno à quibus debeat fieri, & ubi, *qn. 43. sect. 1. num. 474. vers. solutio collecta fol. 137.* imaginaria quando sit concedenda, *qn. 44. num. 174. fol. 187.* tenio loco promissa non potest alibi quæ ibi fieri, sed potest fieri compensatio, *qn. 45. num. 223. fol. 246.* debita ad sex per centum, si sit facta per aliquod tempus ad octo per centum, an extinguat debitum, vel superfluum solum sit retinendum, *qn. 43. num. 761. fol. 86.* quando præsumatur, *qn. 43. num. 771. vers. præsumitur solutio fol. 90.* facilius præsumitur contra mulieres, & quare,

qn. 43. num. 774. vers. solutio fol. 91. quando tollitur ex contrarietate, *qn. 43. num. 774. vers. tamen fol. 91.* ex quibus causis præsumatur ibid., *vers. solutio a praesumitur fol. 91.* mercum, & aliarum rerum, non potest peti per Artifices, & Aromatarios post biennium in Curate Veletris, *qn. 43. num. 603. fol. 73.* si fiat cum cessione translativa ad sui fauorem, & non extinctiva, censetur facta non ad finem extinguendi debitum, sed illud acquiescendi, *qn. 47. num. 103. vers. solutio fol. 198.* quomodo sumatur, & quid significat, *qn. 47. num. 248. ad 254. fol. 69.* ad 276. fol. 113. facta ab uno ex coobligatis liberat omnes, *qn. 47. num. 256. fol. 114.* facta de realitate, siue ab ipso debitor, siue a quocumque tertio, & extraneo, siue fideiussore, dummodo fiat adhibere effectum liberat, & facta in parte extinguunt hypothecam in parte, siue fiat a debitor, siue ab extraneo sine mandato debitoris, verum debitor non liberatur nisi suo nomine sit facta solutio, *qn. 47. num. 270. fol. 114.* facta a tertio, nomine debitoris non sit pure, & simpliciter, sed ut acquirat iura, & actiones, quo casu non extinguunt iura, & actiones creditoris, *qn. 47. num. 260. vers. quando fol. 115.* præsumitur ex precensis debitoris facta, & creditor satisfactus, quamvis ab alio facta fuerit, *qn. 47. num. 261. fol. 115.* quando non extinguit debitum, *qn. 47. num. 268. fol. 115.* vera quomodo dehoritur, & quæ dicatur vera, *qn. 47. num. 269. fol. 115.* in mundo, & improprie quomodo sumatur, *qn. 47. num. 271. fol. 117.* facta de iure nullus in modis, *qn. 47. num. 272. fol. 117.* promissa cum iuramento debet fieri in pecuniâ, *qn. 47. num. 275. fol. 116.* non dicitur compensatio, quia non est vere licuere, *qn. 47. num. 276. fol. 116.* potest fieri per novationem, *qn. 47. num. 377. fol. 116.* cum quæ facta ideo non præsumitur, sed est probanda ab allegante, & si allegaret in ipsa constitutione debitorum, tamen recitur, maxime in causa doris, *qn. 47. num. 282. ad 285. fol. 116.* summæ notabilis non est verisimilis sine quæratia, *qn. 47. num. 283. fol. 117.* anticipata non est verisimilis, *qn. 47. num. 287. fol. 117.* non præsumitur quando pendente iudicio, de ea non sunt oppositi, *qn. 47. num. 288. fol. 117.* parit debiti non includit solutionem totius, *qn. 47. num. 190. fol. 317.* debet cum quæratia iustificari, & facta per aliquem creditorem posteriori scienter non liberat, *qn. 47. num. 291. fol. 317.* probatur ex propria assertione, *qn. 47. num. 293. fol. 317.* facta, & præsumitur non admittitur in præiudicium tertii, nec admittitur in erectione census, & probatur diversis modis, *qn. 47. num. 293. ad 295. fol. 317.* probatur per partium iudicium, *qn. 47. num. 296. fol. 317.* pensionis probatur, quid sit facta, & ordine utatur, & illius ipsius, *qn. 47. num. 297. fol. 317.* præsumitur si i vires filiorum nullam fecerint notam crediti, & præsumitur si nullus liber defuncti exhibitus fuerit, ex quo appareat creditum, *qn. 47. num. 299. fol. 317.* probatur per iuramentum, & quando est facta à tertio non constituit in quasi possessione creditorem exigendi, si non constet de mandato, *qn. 47. num. 302. fol. 317.* probatur

presumptionibus, & coniecturis arbitrio Iudicis
 estimandis, *qn. 47. num. 306. 307. fol. 317. probatur*
per confessionem partium in publico instrumento
emissam, qn. 47. num. 317. 328. fol. 319. actualiter
dicitur quando Notarius dicit habuit, & recipit
concordantibus, & me Notarius, q. 47. num. 319. fol.
319. presumitur ex sanguinis coniunctione tem-
poris diuinitate, & hepe calculis rationibus,
qn. 47. num. 320. fol. 319. presumitur si creditor no-
luit sequi fidem debitoris, sed pro paruo credito
valuit pignora, & non pro maiori, nā pro maiori
presumitur satisfactorius, qn. 47. num. 321. fol. 320. pre-
sumitur si creditor de tempore quod dicitur facta
solutio, vel Paulo post expendit dictam quantita-
tem, quam aliu inde non habuisset, qn. 47. num. 322.
fol. 320. presumitur ex oculatione, & taciturni-
tate, q. 47. num. 323. fol. 320. debet probari conclusi-
oener alius non iuuat, qn. 47. num. 327. fol. 320. datus
non presumitur ex alimentis datus uxori, qn. 47.
num. 328. vers. 224. presumitur fol. 320. presumitur
quomodo excluditur, qn. 47. num. 329. ad 343. f. l.
320. probatur presumptionibus, & coniecturis,
qn. 47. num. 306. 307. ad 366. fol. 317. probati debet
concluder alius non iuuat, qn. 47. num. 327. 328.
ad 352. 364. fol. 320. pluribus facienda vigile
aut libet dispositionis intelligitur pro rata, nisi
expresse cautum sit in solidum, etiam si persoluta
vnus non valeret, qn. 47. num. 317. de soluto fol.
322. facta in parte, exangit bypothecam in par-
te, q. 47. num. 328. fol. 322. facta in parte col lulum
se tenent non liberat soluentem, qn. 47. num. 361.
fol. 322. parus an probet totum, qn. 47. num. 362.
fol. 322. debui adscribere contracte est etiam in
scriptis, & per scripturam probanda, vel per
quinq; testes, & quando procedat, qn. 47. num. 365.
fol. 322. probatur per partium Banci, que impe-
dit liquidationem instrumenti, & excludit exce-
ptionem non numerat pecuniam, qn. 47. num. 366.
fol. 323. probatur per confessionem creditores, qn.
47. num. 368. fol. 323. probatur per instrumentum
debiti cancellatum repositum pueris debitorem,
nisi debitor sit domesticus, & probatur ex quatuor
atione, vel per lacerationem apocryphę, vel ipsius res-
trictionis, qn. 47. num. 369. 370. fol. 323. non probatur
per instrumentum signatum per lineam trans-
uersam in modum Crucis, q. 47. num. 370. vers. non
per instrumentum fol. 323. presumitur per partium
libri ipsius debitoris, si in eo adnotauit solutionem
fuisse factam iuxta eius solutum, & presumitur ex
calculo, & alia scriptura creditoris, licet non sub-
scripta, & non presumitur si non sit annuata in
libro, vbi solebat notare alias solutiones, qn. 47.
num. 371. fol. 323. non inducitur per acceptationem
litterarum, qn. 47. num. 372. fol. 323. non presumi-
tur si ad sit pactum inuestiendi pecuniam resti-
tuendam, qn. 47. num. 373. fol. 323. facta post prece-
ptum Iudicis de non soluendo non releuat, qn.
47. num. 374. fol. 323. presumitur quando creditor
administrat bona sui debitoris, & potuit sibi sol-
uere, qn. 47. num. 375. fol. 323. presumitur si dumi-
erat creditor iuxta solutum debitum, quod debebat
eidem in eo, nam non presumitur, quod non
compensabat, q. 47. num. 376. 377. fol. 314. presumitur ex

solutione trium vltimarum annuatum in debitis
 annuatis, & in tribus semestribus in solutioni-
 bus semestralibus facta sine proelatione pro an-
 nuatis, preteritis, *qn. 47. num. 378. 379. fol. 324. vltimę*
annuata, an faciat presumere, quod sit soluta pri-
us etiam si sit facta per testium, qn. 47. num. 378. in
fine fol. 324. trium annuatarum factarum cessiona-
rio, an preiudicat cedenti, qn. 47. num. 379. fol. 324.
trium annuatarum, an preiudicat exactionibus
eorum, censuum, & Canonum, & similium pro-
stationum, qn. 47. num. 380. fol. 324. pro preteritis fa-
cta presumitur ex tribus solutionibus continuatis
facta per scripturas, qn. 47. num. 384. 385. fol. 324.
trina debet esse facta pro tribus annis proxime
preteritis ante mortem licet secus in anterior-
ibus, & non prodest in debito personali, vel in
donatione, vel in pensionem, qn. 47. num. 386. ad 390.
fol. 325. facilius presumitur contra mulieres, & in
credito habente executionem paratam, q. 47. num.
391. ad 393. fol. 325. facta persone illegitime nō
liberat debitorem, q. 47. num. 394. fol. 325.
facta de mandato Iudicis iniuncto non liberat, &
facta Iudici, vel apparitori liberat debitorem, qn.
47. num. 395. 396. fol. 325. facta pæpositio ad
contrahendum an liberat soluentem, licet alteri sit ex
contractu eius quæ sit, qn. 47. num. 398. fol. 325. fa-
cta et cum quo contrahit, liberat debitorem licet
pecunia pertineat ad alium, etiam si solvens sciat
ad alium pertinere, facta Monacho cum quo con-
trahit licet pecunia pertineat ad Monasterium li-
berat soluentem secus si sit alteri, quam creditori,
vel nō habet locum recipiendi, & quādo facta
falso Procuratori, vel famulo, an liberat soluentem,
qn. 47. num. 398. vers. sic si sit, cum vers. q. 326. facta
exactori Cuiusvis putariuo, an sit valida, vel the-
saurario Regis, vel vnus tutoribus, vel infirmulori
vel facta post mortem domini, qn. 47. num. 401. ad
404. fol. 326. facta vni ex locis æqualem, vel mi-
nozem partem in societate habentem, liberat debi-
torem, vel facta administratori de proximo re-
mouendo liberat debitorem, qn. 47. num. 405. 406.
fol. 326. potest fieri tutori, vel alio de eius man-
dato, etiam tutori putariuo, ac heredi putariuo,
qn. 47. num. 407. fol. 326. facta a debitor creditori
putariuo, an liberat debitorem, & quando, qn. 47.
num. 408. fol. 326. facta Procuratori reuocato li-
berat soluentem non consilio de reuocatione, qn.
47. num. 409. fol. 327. facta patri legitime admi-
nistratori, liberat soluentem, & quando non, qn.
47. num. 410. fol. 327. facta matri, vel aui de eo,
quod debitor filio, vel nepoti non liberat, qn. 47.
num. 411. fol. 327. facta filio de pecunia patri debi-
tarij non liberat, qn. 47. num. 413. fol. 327. quando
non liberat, ibidem num. 414. fol. 327. recte fieri
potest presentatori Chirographi, & quando, qn.
47. num. 415. fol. 327. facta anticipare creditori de-
biti inuoluto liberat, secus nomine decussus, qn.
47. num. 421. fol. 328. facta anticipare creditori, an
in fraudem, & quid si ad sit mandatum Iudicis,
qn. 47. num. 422. fol. 328. facta anticipare procura-
tori, & exactori sine fraude valet, secus in præiu-
dicium tertij, qn. 47. num. 422. fol. 328. facta in ma-
nibus, & economi a Iudice deputari liberat soluen-
tem;

rem, *qn. 47. nm. 424. fol. 328.* facta mandatario, aut negotiorum gestor liberat, vel facta illi qui litteras interceptas, an liberet, *qn. 47. nm. 425. 426. fol. 328.* facta filio presumitur de bonis propriis, si habet seorsum à patre, maxime habente bona materiam, *qn. 47. nm. 429. fol. 328.* facta quando non liberet, *qn. 47. nm. 430. 431. fol. 328.* cadit in causam expressam, licet de iure aliter esset, *qn. 47. nm. 432. fol. 328.* quando presumatur male facta, & indebitum, *qn. 47. nm. 433. fol. 328.* solutionis factæ identitatem ex quibus probetur, & solis coniecturis eius idoneitas probatur, *qn. 47. nm. 434. fol. 328.* non dicitur facta, quæ auocari potest, *qn. 47. nm. 436. fol. 329.* vnius rei pro alia meliori an possit fieri, *qn. 47. nm. 438. vers. nec potest, vers. limitatio fol. 329.* si sit promissa in aliqua specie si non soluitur antequam à creditore petatur, amittitur, *qn. 47. nm. 438. vers. si sit promissa fol. 329.* in quam causam facta dicitur, ubi si causæ sint æquales, & facta in causam expressam non potest referri ad aliam, *qn. 47. nm. 439. fol. 329.* facta à debitore cedit in causam duriorem, secus ab ipso creditore vendente pignus, & primo pro fructibus, & demum pro loci facta censetur, *qn. 47. nm. 439. vers. solutio facta, vers. solutio primo fol. 330.* facta pro testiduo, arguit totum, & integrum debitum fuisse solutum, seu ad saluum, *qn. 47. nm. 442. fol. 330.* quando presumatur, *qn. 47. nm. 443. fol. 330.* non facta, per annos triginta, non facit, quod presumatur solutum debitum, sed solum operatur, quod pro exactione illius non competeret via executiva, *qn. 47. nm. 443. vers. solutio non facta fol. 331.* facta per errorem debendi annui introitus per 30. annos, & nihil sit solutum per alium errorem, non sit præscripta via executiva contra illum, qui non soluit, *qn. 47. nm. 443. vers. solutio facta per errorem fol. 331.* potest fieri à quocumque iam iniuncto creditori, & reluctanti, & liberat debitorem, *qn. 47. nm. 444. fol. 331.* si fiat debitore iniuncto, licet illum liberet, non tamen aduersus eum habet actionem negotiorum gestorum, *qn. 47. nm. 444. vers. verum si solutio. fol. 331.* debet fieri de toto debito alias creditor non cogitur, & quando limitatur, *qn. 47. nm. 445. fol. 331.* facta per tutorem nomine pupillæ, si sine iudicis decreto valet, & constituit creditorem in quasi possessione exigendi contra pupillum, *qn. 47. nm. 446. fol. 332.* vnicui generaliter constituit personam cui soluitur in possessione exigendi, *qn. 47. nm. 446. vers. & generaliter fol. 332.* facta à debitore creditori posteriori, neglecto anteriore non liberat debitorem, *qn. 47. nm. 447. fol. 332.* debili fieri potest ante tempus, modo creditoris non interit, *qn. 47. nm. 449. fol. 332.* facta, anticipare per conductorem vestigialium, censetur facta pro prima tonda, sed facta anticipata non est verisimilis, & facta eodem die à decedente non est verisimilis, *qn. 47. nm. 450. fol. 332.* longioris temporis si sit, non facit, quod possit continuari non offenso titulo, *qn. 47. nm. 451. vers. & quamvis fol. 332.* an debeatur continuari ex titulo vitioso, *qn. 47. nm. 451. vers. vel quando vers. ex quo fol. 332.* an præscribatur si adde statum, quod

præscribatur solutio non facta per decem annos si constet de non solutione, *qn. 47. nm. 451. vers. si adde statum fol. 332.* presumitur facta potius nomine proprio, quam alieno, & cedit in causam, & debitum, ubi est fideiussio, *qn. 47. nm. 452. 453. fol. 332.* facta, & imaginaria operator, idem quod vera, *qn. 47. nm. 454. fol. 333.* non potest fieri ab eo, qui non est hæres defuncti, *qn. 45. nm. 455. fol. 333.* facta à principali, liberat fideiussorem, *qn. 47. nm. 456. fol. 333.* in qua moneta debeatur solui ad hoc ut liberat debitorem, *qn. 47. nm. 460. fol. 333.* in ea moneta est faciendum, ubi potest haberi, *qn. 47. nm. 469. fol. 335.* presumitur facta de moneta, quæ debebatur, *qn. 47. nm. 479. fol. 335.* monete malè pro bonis præscribitur 30. annis contra seculares, 40. contra Ecclesiam, *qn. 47. nm. 478. fol. 335.* promissa in Pascha, vel Natale bene fit octava Paschalis, vel Natalis, & quando, *qn. 47. nm. 480. fol. 335.* male facta debet iterum fieri, *qn. 47. nm. 494. fol. 336.* facta vigore mandati continetur solutionem faciendam alicui tamquam factæ, an dicatur facta taxatiue in causam negotii factæ, vel potius demonstratiue, *qn. 47. nm. 495. fol. 336.* in quo loco debeat fieri, & in quo loco possit fieri, *qn. 47. nm. 497. 498. ad 513. fol. 336.* debet fieri congruo loco, & tempore, *qn. 47. nm. 499. fol. 337.* si nihil sit dictum, & Consuetum debet fieri in loco contractus, vel loco petitionis, vel in domicilio creditoris, *qn. 47. nm. 500. fol. 337.* destinata fieri in aliquo loco in quo adde pectus, vel obfessio, non est ibi faciendum, *qn. 47. nm. 501. 502. fol. 338.* si sit promissa in duobus locis, fieri potest pro medietate in vnoquoque loco, *qn. 47. nm. 503. fol. 338.* ubi est faciendum, attenditur conuersio loci, *qn. 47. nm. 506. fol. 338.* quæ consistit in numero pondere, vel mensura, ubi dari debet, ubi petatur, *qn. 47. nm. 508. fol. 339.* quamvis sit destinata in certo loco, an possit conueniri debitorem in alio loco, *qn. 47. nm. 510. fol. 339.* vnicui sufficit ad constituendum creditorem in possessione, & non requiruntur tres, & quando, *qn. 47. nm. 515. fol. 339.* solutiones in pluribus apud contentæ, an sint vna, vel plures, *qn. 47. nm. 515. vers. solutiones fol. 339.* solutione excessivæ presumuntur non spontaneæ, ideo in futurum non cogitur solvere, *qn. 47. nm. 517. fol. 339.* solutio excluditur ex tarditate, duritia, & protervia debitoris, *qn. 47. nm. 519. vers. solutio fol. 339.* non transfert dominium pecunie quando præcessit pactum, de illa statim restituenda, *qn. 47. nm. 519. vers. solutio fol. 340.* quod debet fieri per sententiam, non potest fieri per pignorum dationem, vel fideiussorum secus si pars contentuatur, *qn. 47. nm. 524. 525. fol. 340.*

SOLVI VM

indebitum pro vsu, exingue ipsam fore, *qn. 47. nm. 441. fol. 330.* retro recipiens ex noua conventionione, causa, vel liberalitate, soluisse nihilominus dicitur, & non conueniri amplius actione primæ, & quando secus, *qn. 47. nm. 519. fol. 339.*

SPECIES

præscriptionis plures sunt, & quales sint, *qn. 43.*

esse animosus *qu. 47. num. 792. fol. 369.*

SVBSTITVTVS

potest petere descriptionem bonorum ab herede si a testatore inuentariis fuerit remissum, *qu. 47. num. 245. vers. si testator, f. 4202.*

SVCCSSOR

singularis præscribit hypothecam spatio decem annorum, dum ipse est in bona fide, licet auctor illius fuerit in mala fide, & quædo, etiã contra rem in bonis penes tertium existentibus, & etiam contra fideum, *qu. 43. n. 192. 193. f. 40.* singularis bonæ, vel malæ fidei de iure civili quanto tempore præscribat, *qu. 43. numer. 287. 288. fol. 50.* dignitatis, non potest vi accessione temporis, & iurari possessione sui auctoris qui in malafide fuit *qu. 43. sect. 1. n. 132. fol. 126.* in prælaturis, beneficiis, & dignitatibus, licet eius prædecessor fuerit in mala fide, potest tamen præscribere, si fuerit in bona fide, *qu. 43. sect. 1. n. 166. fol. 128.* potest præscribere quod defunctus præscribere non potuit, *qu. 43. sect. 1. num. 708. fol. 127.* fideicommissi retinendo fructus maritales tempore grauati an dicatur eius hereditatem adire, *qu. 44. n. 239. vers. successor fideicommissi, fol. 195.* maioratus in Regno Castellæ an teneatur soluere meliorationes factas à suo prædecessore, *qu. 45. num. 227. vers. in Regno Castellæ, fol. 255.*

SVMPVS

vi maritus vivere possit, deducuntur pro toto tempore ita, & de alijs personis, *qu. 47. num. 1004. fol. 387.*

SVTOR

vltra sex menses non potest petere in recreditum, *qu. 43. n. 264. fol. 56.*

TEMPVS

decennij non currit contra impedimentum, *qu. 43. n. 42. f. 122.* in præscriptione allegata computari debet de momento ad momentum, *qu. 43. n. 72. fol. 24.* in præscriptione allegata, probari debet, & quomodo probetur, *qu. 43. n. 71. fol. 24.* iustum ad præscribendum, non potest diminui à iudice, *qu. 43. n. 78. fol. 25.* quantum requiritur ad præscribendum, *qu. 43. n. 108. fol. 27.* redhibitionis in venditionibus conditionalibus pendente conditione non currit, *qu. 43. n. 108. vers. redhibitionis, fol. 27.* quantum sit in pendenda prælatione à vicino, consanguineo, socio, & alijs post factam denunciationem pro prælatione, *qu. 43. n. 112. ad 118. fol. 27.* quando incipit currere in prælatione petenda, & quid seruetur in Regno Neapolitano, ac in nostra Ciuitate, & quid si non sit facta denunciação, *qu. 43. n. 119. ad 122. fol. 28.* in multis locis Italiae quantum sit, & quomodo impeditur, vel præscribitur, *qu. 43. n. 123. ad 125. fol. 29.* currit à die scientie per denunciationem in venditione facienda, *qu. 43. n. 127. fol. 29.* pro prælatione non currit donec lis pendet super vicinitate, vel proximitate, vel inter emptorem, & venditorem super traditione rei, & an currat, à die contractus etiam contra ignorantes, & impeditur, & an sit locus restrictioni in integrum, *qu. 43. n. 129. 130. fol. 28.* non incipit currere à

die factæ venditionis, quando venditio est facta sub conditione, sub pacto legis commissoriae, aut adiectionis in diem, *qu. 43. n. 131. fol. 29. vi currat contra dominum directum in venditione facienda per emphyteutam, debet notificari, nec sufficit scientia, qu. 43. numer. 149. re. f. in venditione, fol. 31.* presentandi ad beneficium currita die scientie vacationis, & est præscriptum patronis ad contradicendum, permutacionibus, vel resignacionibus factis de beneficiis patronatis, absque consensu, quantum sit in Ecclesiis Parochialibus, & quid sit in regibus, & alijs supremis Principibus quibus non currit tale tempus, an præscribitur, *qu. 43. n. 176. vers. quod tempus cum vers. seqq. fol. 37.* ad acquitendum domicilium alicuius Ciuitatis quantum sit, *qu. 43. n. 179. vers. præscriptio domesticæ, re. f. quando decennium, fol. 38.* 10. vel 20. annorum quod requiritur ad præscribendam actionem hypothecariam, non currit vicine debetur, sed eo mortuo, nec etiam currit contra minorem nisi post quam factus est maior, *qu. 43. n. 180. 181. fol. 39. 10. vel 20. annorum non sufficit contra Ecclesiam, vel pia loca, sed requiruntur, 20. qu. 43. n. 181. vers. contra Ecclesiam, fol. 39.* præsumex statuto ad periculum creditum licet iure actionis petere illud non possit ob lapsum temporis, tamen non facit quod possit conquiri per viam exceptionis, *qu. 43. n. 615. fol. 74.* quadriennij ad perendam restitutionem in integrum ex causa instrumenti nouerit reperi currit à die scientie instrumentorum reperorum, *qu. 43. n. 994. vers. et est talis, fol. 102.* belli, hostilitatis, pestis, &c. deducitur à tempore præscriptionis, & quando, & quid sit iuxta Neapolitano, *qu. 43. n. 923. fol. 103. 30. vel 40. annorum habetur loco iusti in præscriptione, qu. 43. sect. 1. n. 11. 12. in beneficiis, vel in officiis possessione an sit ostendendus, siue in pedagus, qu. 43. sect. 1. n. 11. cum seqq. fol. 117.* modicum in præscriptione cenaria, an sufficiat, vi non sit completa, *qu. 43. sect. 1. n. 203. fol. 130.* quodnam requiritur ad præscribendam bonis, quæ Rex possidet, vi quilibet priuatus, *qu. 43. sect. 1. n. 518. 519. fol. 156.* quale sit inspicendum in estimandis bonis deducendis ex fideicommissis ob ista alienum, *qu. 44. n. 61. 64. fol. 178.* meliorationum quomodo sit attendendum, *qu. 45. num. 227. vers. que verò que ad tempus, fol. 256.* pro estimandis meliorationibus quodnam est attendendum, *qu. 45. n. 435. 436. fol. 287.* diuturnum quodnam sit, *qu. 46. num. 132. fol. 287.* ad petenda credenda, *qu. 43. n. 606. fol. 73.* in præsentanda solutione debet esse ad minus decem annorum inter presentem, *qu. 47. n. 330. fol. 319.*

THESAURARI

regij, si soluant virtute syngraphæ falsæ vltima liberanza falsi, eorum periculo solummodo, *qu. 47. n. 550. vers. thesaurari regij, fol. 347.* soluentes percessionem falsam, an liberentur, *qu. 47. num. 550. vers. non liberantur, fol. 347.*

TESTATOR

si leget ipsam rem obligatam creditori suo, an

tuac

iure præsumitur compensatio, *qu. 45. num. 257. vers. si sit usus*, *fol. 245. an possit prohibere beneficium inueniatur*, & consecutionem ipsius, *qu. 47. num. 749. fol. 336.*

TESTES

in probanda præscriptione quadragenaria, quam esse debent, *quæst. 43. n. 71. vers. ad probandum*, *fol. 81. quomodo deponere debeat ad concludendam quadragenariam de visu*, *qu. 43. fol. 1. num. 176. fol. 129. deponentes de præscriptione immemorabili, quomodo deponere debeant, nec debent esse minores, & plures requiruntur in probanda aliqua seruitute*, *qu. 43. fol. 1. num. 372. ad 375. fol. 143. quomodo deponere debeant si bene sint informati de negatiua, & quomodo deponere debeant, vbi sit ad materiam*, *qu. 43. fol. 1. num. 376. ad 382. fol. 143. plures depunctores in præscriptione immemorabili loquentes imperfecte possunt iungi ad faciendam vnam perfectam probationem*, *qu. 43. fol. 1. num. 382. fol. 144. in probanda præscriptione immemorabili ad minus debent esse annorum 50. quæ de quadraginta annis cessari possint*, *qu. 43. fol. 1. num. 385. fol. 144. deponentes de præscriptione immemorabili debent habere amentem saltem 54. annorum subducto tempore litis, & debent deponere ætatem eorum*, *qu. 43. fol. 1. num. 385. ad 389. fol. 144. de auditu in probanda immemorabili debent esse annorum 40. & de visu deponentes per 40. annos, debent etiam deponere de tempore continuo 40. annorum, & debent esse valide, & legitime examinati, & omni exceptione maioribus, & non interrogati debent etiam reddere causam scitamenti, seu depositionis*, *qu. 43. fol. 1. num. 390. ad 392. fol. 144. in probanda immemorabili præscriptione, debent esse bonæ famæ, quæ probati debent*, *qu. 43. fol. 1. num. 393. fol. 144. deponentes, in quibus casibus est attendenda eorum qualitas verisimilando depositionis illorum, & maioris numeri*, *qu. 43. fol. 1. num. 394. fol. 144. in probanda præscriptione immemorabili est necessitas ut specialiter sua dicta exprimant, & non sufficiat articulum de re ferre professentes generaliter in eo contenta esse vera*, *qu. 43. fol. 1. num. 395. fol. 144. producti ab Vniuersitate eorum super iure vestigialis percipiendi, an, & quando probent, qu. 43. fol. 1. num. 396. 397. fol. 144. deponentibus de contradictione, & magis creditur, quam testibus de patientia*, *quæst. 43. fol. 1. num. 384. fol. 160. duo, vel tres cum iuramento probant interruptionem præscriptionis*, *qu. 43. fol. 1. num. 582. 583. fol. 160. in probanda præscriptione in facultatiuis, quales esse debeant, & quid debeant deponere, & quomodo*, *qu. 43. fol. 1. num. 672. ad 681. fol. 168.*

TEXTVS

in aut hoc n. 1. C. de solut. vi habet locum, quæ requiritur debeant intervenire, *qu. 47. n. 724. ad 752. fol. 363.*

TITVLVS

vinosus, atque inualidus præstat iustam causam

præscribendi immunitatem spatio 40. annorum, *qu. 43. n. 775. fol. 92. in omnibus præscriptionibus, an, & quando requiratur*, *qu. 47. fol. 1. num. 2. ad 23. fol. 111. in præscriptione requiritur titulus, & bona fides quando ius cessat præscriptioni*, *qu. 43. fol. 1. num. 4. 5. fol. 12. vitiosus impedit quamcumque præscriptionem etiam centum annorum, & immemorabilem*, *qu. 43. fol. 1. num. 6. 7. fol. 12. vitiosus per instrumentum nocet, & quomodo intelligatur*, *qu. 43. fol. 1. num. 9. ad 12. fol. 112. præsumitur ex longissimo tempore, etiam si in iure possessor errauerit*, *qu. 43. fol. 1. num. 12. vers. si iustus*, *fol. 112. non requiritur in præscriptione 30. vel 40. annorum*, *qu. 43. num. 14. fol. 112. non requiritur ad præscribendum tam de iure Ciuili, quam Canonico, etiam in præscribendis rebus Ecclesiæ nam per longum tempus præsumitur titulus, sed in rebus Ecclesiæ est necessarius titulus, & bona fides*, *qu. 43. fol. 1. num. 15. 16. fol. 112. aliquis necesse est, ut articuletur, & probetur in præscriptione longi temporis locus in longissimo*, *quæst. 42. fol. 1. num. 8. ad 23. fol. 113. etiam inualidus spatio 40. annorum valens, & sufficit ad inducendam præscriptionem in ius, quæ alias sui natura essent impræscribibilis*, *qu. 43. fol. 1. num. 29. fol. 113. coloratus etiam in regalibus allegatus non prius possessionem*, *qu. 43. fol. 1. num. 35. fol. 113. quomodo probetur*, *qu. 43. fol. 1. num. 32. vers. quæ ad iustitiam*, *fol. 113. requiritur in probanda seruitute aquæ, sed quando*, *qu. 43. fol. 1. num. 33. vers. in probando*, *num. vers. sequ. fol. 113. quo ad effectum præscribendi non requiritur, quod sit iustus, sed sufficit al qualis, ut puta iustus ex iusto errore*, *qu. 43. fol. 1. num. 34. fol. 114. diuisione, est habita ad præscribendum*, *ibid. vers. diuisione*, *fol. 114. non iuuat si clare appareat de titulo vitioso, nec etiam in præscriptione centenaria, & quid in Regno Neapolitano*, *qu. 43. fol. 1. num. 35. fol. 114. iniustus prædecessor successoris nocet*, *qu. 43. fol. 1. num. 36. 37. fol. 114. in præscriptione ex longissimo tempore præsumitur bonus*, *quæst. 42. fol. 2. num. 39. 40. fol. 115. non præsumitur vbi requiritur probatio per scripturam, nisi sit tempus immemorabile*, *qu. 43. fol. 1. num. 48. fol. 115. ad præscribendum non requiritur in probans*, *qu. 43. fol. 1. num. 49. fol. 115. in quibus casibus, & quando sit ostendendus*, *qu. 43. fol. 1. num. 50. fol. 116. & quid aduerfus sicutum, & Principem*, *ibid. num. 51. ad 55. fol. 116. in regalibus an sit ostendendus pro possessione*, *qu. 43. fol. 1. num. 52. ad 58. fol. 116. ut quis præscriptione possit vi iure pendente debet allegare, & probare possessionem, alias, &c.*, *qu. 43. fol. 1. num. 53. ad 59. fol. 116. inducet malam fidem*, *qu. 43. fol. 1. num. 138. vers. si iustus*, *fol. 122. in præscriptione centenaria si producat ad effectum, facit constare de iudicio*, *qu. 43. fol. 1. num. 191. fol. 130. ostensus in præscriptione centenaria non obstat dubitare ipsius præsumitur interuenisse alium titulum validum*, *qu. 43. fol. 1. num. 196. fol. 131. non sufficiens ad præscri-*

scribendum, non est apud ad inducendam immemorabilem, q. 43. *sect. 1. num. 339. fol. 139 inualidus non excludit alium meliorem, & validorem in prescriptione, q. 43. sect. 1. num. 326. 337. ad 339. f. 140. alius non est allegandus probus legitime prescriptione immemorabili, & quando, q. 43. sect. 1. num. 334. ad 348. fol. 140. legitimus deducitur ex longeva possessione, etiam in iis, quæ sunt Principis reservata, q. 43. sect. 1. num. 353. ad 355. fol. 141. quando non requiritur in bonis regalibus præscriptis, q. 43. sect. 1. num. 427. cum seqq. fol. 148. quando non sit exhibendus in Regno Neapolitano à possessore bonorum, quæ sunt de regalibus etiam instante fisco, q. 43. sect. 1. num. 429. *vers. si q. 43. titulum, fol. 148. beneficiorum Ecclesiasticorum acquiri non potest per prescriptionem, q. 43. sect. 1. num. 690. vers. & simili, fol. 169.**

TRIBUTA

Regi debita, quæ pertinent ad rationem Recip. nunquam præscribuntur; & an præscribantur; quæ debentur in recognitionem, & quando præscribi, & acquiri possunt, q. 43. *sect. 1. num. 601. ad 606. fol. 162. concessa per Principem speciali concessione, possunt præscribi, sicuti tributa debita Principi, quo ad quantitatem minus possunt, & sic præscribi, q. 43. sect. 1. num. 604. ad 606. fol. 161. debent solvi in domo domini, q. 45. num. 507. fol. 338.*

TVTOR

vel eius heres teneatur reddere rationem usque ad 30. annos, idem in quibuscumque alijs administrationibus, & eorum hæreditibus, q. 43. num. 707. ad 710. fol. 30. intellige, *ibid. num. 708. liberatus à testatore de reddenda rursus ratione, non est omnino exemptus, sed tantum à stricta, & scrupulosa quadam redditione, q. 43. num. 718. fol. 285. quando non possit citra dolum copueneri, nec condemnari, & standum sit patrii in suo libro scriptis donec contrarium probeatur, q. 46. num. 139. f. 286. si vere ratione non reddideris cuncta diligenter suspendendo, & restituendo, non iuvatur liberatione, vel quæratione facta à minore, etiam cum decreto iudicis, & consensu consanguineorum q. 45. num. 120. fol. 286. non habet beneficium cessionis bonorum ex causa debiti rursus, q. 47. num. 38. fol. 381.*

TVMVLTVS

Populi, seu rumor, reddit præscriptionem immemorabilem improbabilem in facultatibus, q. 43. *sect. 1. num. 683. fol. 168.*

VALOR

meliorationum, quomodo sit attendendus, an quoad tempus quo emit, vel ad aliud tempus, q. 45. v. 445. 446. f. 127. monet imaginari attenditur de tempore contractus non autem solutionis, q. 47. num. 471. *vers. valor monetæ, fol. 331. monetæ, patriæ testatoris, an loci conditi testatoris sit attendendus, q. 47. num. 476. fol. 335. monetarum excessivus, & currentis tempore contractus non debet attendi, q. 47. num. 464. vers. sed mo-*

netarum valor, fol. 334. bonorum probatur perpetuus, q. 41. num. 794. fol. 364. ædificij non inspicitur in conductu quantum facere potest in assignando, sed valor iustum, q. 47. num. 402. fol. 389.

V ASSALLVS

præscribit feudum contra Baronem, vel quoscumque partem illius per possessionem 30. annorum adversario suo in Regno præsentem concurrente bonafide, q. 43. *sect. 1. num. 454. fol. 151. nullo tempore etiam immemorabili acquirunt regalia, & Principi reservata, sed semper debet ostendere iustum, q. 43. sect. 1. num. 452. vers. i. Lofitante, f. 151. non potest præscribi demania feudum, q. 43. sect. 1. num. 455. f. 131.*

VECTIGALIA

& tributa an præscribantur, q. 43. *sect. 1. num. 601. ad 606. fol. 162.*

VENDITIO

si sit facta sub pacto additionis in diem resolvitur ex pacto, q. 47. num. 185. fol. 325.

VENDOR

non potest excipere de non implemento ob non factam solutionem in casu scollationis debiti, q. 43. num. 93. fol. 9. rei debet denunciare vicino, vel consanguineo, vel socio, & alijs quibus competit pretio si velint præstare, q. 43. num. 110. fol. 27. agens ad pretium rei venditæ, potest opponi contra eum de compensazione, q. 45. num. 128. fol. 33. feudi reuocata venditione rigore constitutionum Regni diuæ memorie recuperat feudum cum fructibus, & emptor pretium cum incrementis, q. 4. num. 513. fol. 275. si vendat nonnulli debitoris, & promissi illud facere verum, & bonum, copulatiue tenetur præstare illud efficaciter obligatum, & soluendo esse, q. 43. num. 640. fol. 353.

VERSVS

continentes contenta de prescriptione, q. 43. num. 702. *vers. præscriptio, f. 1. l. 26. continentis talis illi quibus non admittitur præscriptio, q. 43. sect. 1. num. 701. fol. 171.*

VIA

executiva in instrumento competentia præscribitur spatio 30. annorum, & si exiam pactum executivum, q. 43. num. 289. fol. 51. executiva in exigendis collectis per Universitates contra Cives præscribitur decem annis, si ultra decem annos agi debet, vi ordinaria, q. 43. num. 289. *vers. via executiva, f. 151. executiva in scheda bancaria, à quo tempore incipit præscribere, q. 43. num. 290. ad 295. fol. 51. executiva in Regno Neapolitano infra quantum tempus præscribitur, & quomodo præscribitur, q. 43. num. 672. ad 683. vbi de prescriptione sententiæ, fol. 77. quando tempore præscribitur, q. 43. num. 806. vers. 30. annos, fol. 95. exequiva in apochis banco directis post decem annos est præscripta, q. 43. num. 687. 688. vbi etiam de literis cambi, quæ sunt inter mercatores, fol. 78. publicæ, vi sine tales necesse est, quod solum sit publicum, & quod per eas publicaretur, & quod ducit in alium locum. publicum.*

bli.

blieum, q. 43. *sect. 1. n. 445. vers. ut sit via publica, fol. 450. publica, quæ est de regalibus quomodo sit intelligenda, q. 43. sect. 1. n. 479. vers. via publica, fol. 153. publica non præscribitur durante forma via, & quando præscribitur, q. 43. sect. 1. n. 480. 481. fol. 153. exequutiva contra possessorem rei iugiosæ an præscribitur, q. 43. sect. 1. n. 690. *vers. impeditur, fol. 170. executiva quando non præscribitur, q. 43. n. 196. vers. sed si, fol. 51. publica non præscribitur durante forma via, & est de regalibus, q. 43. sect. 1. n. 479. vers. via publica, n. 480. fol. 153. executiva quibus ex clausulis inducatur, q. 47. n. 443. *vers. solutio non facta, fol. 331. executiva an, & quando præscribitur contra correum non solventem, non obstante solutione facta per alterum correum, q. 47. n. 443. *vers. solutio facta, fol. 331.****

VICTVS

in ludo alearum repetere potest infra 50. annos, q. 43. n. 706. fol. 80.

VNIO

beneficii vi præscribitur, requiritur spatium 40. annorum possessionis cum titulo, vel immemorialis, intellige ibid. q. 43. n. 394. ad 399. fol. 95. Ecclesiarum quomodo probetur, q. 43. n. 399. fol. 59.

VNIVERSITAS

quando sibi præiudicat, q. 43. n. 255. fol. 47. an possit donare, vel remittere collectas, ac remittere debitum, q. 43. n. 718. ad 715. fol. 81. habet ius collectandi in territorio suo, sed si non exegerit per longissimum tempus contra eam præscribitur, q. 43. n. 718. fol. 81. potest cedere bonis, q. 47. n. 97. fol. 379.

VSVCAPIO

quid sit, q. 43. n. 7. fol. 9. respicit mobilia, præscriptio immobilia, licet largo modo comprehendatur vsucapionem, q. 43. n. 3. 4. fol. 19. semper favorabilis, & fuit inducta bono publico, q. 43. n. 4. 5. fol. 19. quando in fructibus loci habeat, q. 43. n. 11. fol. 19. competit scienti, & curru contra hæreditatem iacentem, q. 43. n. 14. 15. fol. 20. est favorabilis, non odiosa, q. 43. n. 73. fol. 25. contra pupillum non procedit, q. 43. n. 940. fol. 105. non procedit contra pupillum, q. 43. n. 990. fol. 109. non cadit in us, quæ acquiri non possunt, q. 43. sect. 1. n. 587. fol. 160.

VSVFRVCTVARIVS

emphyteia, & feudatarius an præscribat, q. 43. n. 36. fol. 21. an amittat usufructum, & quando, q. 43. n. 304. fol. 51. nec etiam etus hæres, non potest præscribere proprietatem propriæ malæ fidei, q. 43. n. 304. *vers. sed usufructuarius, fol. 52. teneat facere inventarium, & à testatore non potest remitti, q. 44. n. 109. *vers. sed usufructuarius, fol. 191. an teneatur facere solemne inventarium, vel descriptionem bonorum hæreditatorum, q. 44. n. 166. *vers. amplia, fol. 107. deducti melioramenta, nec fructibus compensari, q. 45. n. 281. fol. 151.***

VSVFRVCTVS

præscribitur, & amittitur, & quando, q. 43. n. 304. fol. 51. rerum mobilium, & scilicet momentum præscribitur spatio 10. vel 20. annorum, Ciniari, aut Ecclesiæ relictus præscribitur spatio 100. annorum; & alienis annis relictus non vitendo amittitur, prout in legatis annuis, & pensionibus annuis, q. 43. n. 304. *vers. usufructus, cum vers. segg. fol. 52. legatus simpliciter, censetur vnicus, & sic præscribitur vnica præscriptione, q. 43. n. 314. fol. 196. quibus modis extinguitur, & quando non reuiuiscat, q. 44. n. 360. fol. 219. extinguitur morte naturali ipsius usufructuarii ad cuius hæres non transit, nisi testator expresserit, & tunc etiam transit tantum ad primum, non ad posteriores hæres, q. 47. n. 227. fol. 310. licet extinguatur morte usufructuarii, non finitur morte proprietarii, ut in morte filii, quoad usufructum patris, quod procedit etiam in morte ciuili filii, q. 47. n. 228. fol. 310. finitur, & extinguitur, quando aliquo certo tempore fuit concessus, q. 47. n. 228. *vers. usufructus finitur, fol. 310. amittitur si non viatur per usufructuarius per decem annos inter presentes, & viginti inter absentes, q. 47. n. 228. *vers. amittitur usufructus, fol. 310. amittitur per consensum præstatum per usufructuarius, alienationi proprietatis sine protestatione, q. 47. n. 228. *vers. amittitur per consensum, fol. 310. non potest extinguere, nec renunciari in fraudem, & præiudicium creditorum, q. 47. n. 228. *vers. usufructus non potest, fol. 310. extinguitur non vitendo proprietatem, & illum cedens, vel renuncians domino proprietatis, q. 47. n. 229. fol. 311. extinguitur si rem usufructuarius dilapidet, q. 47. n. 230. fol. 311. domus venditur cum pacto de retrovendendo, per retrovenditionem non finitur, q. 47. n. 231. fol. 311. si fuerit cessus, vel venditio, morte venditoris, vel cessionarii finitur, & absque consensu proprietarii cedi non potest, & per obitum cedentis expirat, q. 47. n. 232. fol. 311. si sit datus in dorem mortis viri, vel uxoris extinguitur, & etiam consolidatione, seu proprietatis vnione, q. 47. n. 233. 234. fol. 311. si sit finitus consolidatione reuiuiscit si proprietatis usufructuario auferatur, q. 47. n. 234. *vers. si sit finitus, fol. 311. relictus pluribus, si finiat, in vno an duret in alio, q. 47. n. 235. fol. 311. census non finitur redemptio censu, q. 47. n. 238. fol. 311. per ingressum religioni usufructuarii an extinguatur, vel per capitis diminutionem, q. 47. n. 239. 40. 241. fol. 311. si vendatur an extinguatur per mortem ipsius usufructuarii, & non cessionarii, q. 47. n. 242. fol. 311. competens patri in bonis aduentitiis filiorum, amittitur per monitionem ipsius patris, q. 47. n. 240. fol. 311.******

I N D E X

VSVS

simplex, non inducit præscriptionem feruitur-
is, nec facit acquirere feruituram, si adesset titulus
amicitiæ, vel consanguinitatis, vel præcario no-
mine, per modum facultatis, qn. 43. num. 212. 223.
fol. 44.

VXOR

que mortuo viro fructus pignoris, quod à do-
 rante, durante matrimonio concessum fuit, per-
 cepit, an compenfer cum forte, qu. 45, num. 299.
 300, fol. 253. in quibus casibus habet retentionem

in bonis viri, qn. 45. nn. 509. fol. 273. non habet
reuerentiam in bonis viri subiectis fideicom-
misso, qn. 45. nn. 509. vers. sed, non comperit,
fol. 274.

CONFITENS

debere consequi à Titio centum, non praejudicat sibi, quo ad alia credita, qu. 47, num. 363, fol. 222.

FINIS.

SYMMARIUM.

QVÆSTIONIS XLVIII.

Contractus nullus, nullum habet effectum; & si ac si factus non fuisset, aliquod ius tribuit. *nn. 1. 2. nn. 11. 12. 16 17.*
Paria sunt nullum esse, vel esse sine effectu *nn. 3. 10. 14. 15. 18. 22. 23. 72.*
Nullum ipsa iure, nullum præsatis impedimentum. *nn. 4. 20. & nn. 531.*
Nullum ab initio, actum temporis non conualescit. *nn. 5. Limita. nn. 6.*
Nullum quod est confirmari non potest. *num. 7. 8. Rescind. non potest. n. 9.*
Non erit, & non apparent idem. *nn. 13.*
Non fieri, & minus legitime fieri idem. *nn. 19. Vbi plura alia ad materiam.*
Nullum infirmum. *nn. 21. Actus nullus nullam parit obligationem.* *nn. 24. 25.*
Omnis dispositio ius ligi debet de actu valido, non nullo. *nn. 26. Vbi alia plura ad materiam.*
Contractus contra legem, nullo partium consensu validatur. *nn. 27. Limita ibid.*
Infra quantum tempus possit dici de nullitate. *nn. 28. & n. 29. ad n. 35.*
Nullitas actus legi ignorantes. *nn. 36.*
Nullitas actus in dubio excludenda; sed ab allegante probari. *n. 37. Vbi de possessione transfrenda; etiam per consensum, quid si actus sit nullus & n. 261. 575. 576.*
Alienans contra prohibitionem testatoris, penam non incurrit, si nulliter alienaverit. *nn. 38. & nn. 39. & 40. 63. 69. 70. 71. & n. 85. & seqq. & nn. 141. 143. Alieni a falsum in eis, non expendibilem, non puniatur.* *nn. 41. De pado de quatuor litiis nullo.* *nn. 42.*
Ex actu nullo, non transferatur possessio. *nn. 43. 44. & nn. 77. & seqq.*
Nullitas primi contractus influit in secundum. *nn. 45. Et in nullitatem obligationis.* *nn. 46.*
Est locus nullitatis, quomodo panis fuerit adiecta. *n. 47. Fiscus, & pater scientes allegant nullitatem contractus futuræ successione.* *nn. 48. Vbi quid datus causam nullitati, illum allegare non possit.*
Nullitatis contractus, an possit renunciari? *n. 49.*
Ex contractu nullo aliquod recipiens illum impugnare non potest. *n. 50.*
Ex actu nullo voluntas elicitur. *nn. 51.*
Statutum excludens omnes exceptiones non excludit nullitates. *nn. 52.*
Si ex contractu aliquod debeat, Gabella, ex nullo non debetur. *nn. 51. 54. 55. Vbi limitatio.*
Idem in mercede data proximo. *nn. 56. & 58. T. ubi l. 1. M. C. V. n. 57.*
Contractus falsus contra legem, vel statutum, licet nullus, valet quo ad damna contrahentium. *nn. 59.*
Nec subsistitur, quomodo partes velint. *n. 60.*
Contractus nullus, per non consensum, an, & quando, valeat per consensum supervenientem. *nn. 61.*
Alienans partem rei prohibita alienari, an perdat 10.

tam. nn. 62. 63. 64. & nn. 1010. 1011.
Ex contractu nullo, an debeatur laudemium. *n. 73. 74.*
Ius congrui competentis vicino in alienatione rei stabili, an competat si contractus sit nullus? *num. 75. 76.*
Si quis vendat rem sacram committit Simoniam, secus si nulliter. *n. 80. 81.*
Emphyteuta alienans rem sine consensu domini directi perdit illam, secus si nulliter. *n. 82. 83.*
Emphyteuta Ecclesia tenetur ad Canonicos, quomodo contrarius sit nullus. *nn. 84.*
Mulier transiens ad secundas nuptias amittit tutelam filiorum, licet matrimonium sit nullum. *n. 86.*
Mulier committens adulterium non excusatur, licet mater monium sit nullum. *n. 87. 88.*
Contrahens sicut, & matrimonium cum consanguinea, in parvam invidi, licet matrimonium sit nullum. *num. 89.*
Clericus in sacris constitutus beneficiatus, si contrahat matrimonium, licet nullum, an perdat beneficium. *n. 90. 91.*
Clericus in monachibus ordinibus, contrahens matrimonium amittit beneficium Ecclesiasticum, quomodo matrimonium sit nullum, & quando. *nn. 92.*
Contractus de contrahendo matrimonium cum ignobili, vel descendente à latrali, sub pena privationis maioratus, in eam incurrit, licet matrimonium sit nullum. *n. 93.*
Ex tenuitate nulla, si telecommissarius incurrit penam privationis, si secuta sit reus traditio. *num. 94.*
Actus falsus contra legis dispositionem, licet nullus sit, valet in odium facientis. *n. 95.*
Fide commissum an revocetur ex actu nullo. *n. 96.*
Debitum probatur ex confessione falsa in actu nullo. *nn. 97. & nn. 140. 543.*
Legatum an adimpletum ex alienatione, vel translatioe nulla. *n. 98.*
Nominatio ad emphyteusum, an revocetur per secundam nominationem nullam? *n. 99.*
Ex Cessione nulla quando incurritur pena. *num. 100. 101.*
Crimen stellionatus quando committatur, & quando pena committatur. *num. 102. & n. 103. ad num. 108.*
Testis deponens falsum super inquisitionem falsam, nullus, non puniatur. *n. 109.*
Qui nulliter deposuit, si falsum deposuit, licet non puniatur per a et diuicia, puniatur extraordinaria. *num. 110.*
Si testator penam imposuit alienanti rem legatam, si nulliter alienavit, non debetur pena. *n. 111.*
Clericus beneficiatus post contractum matrimonium nulliter, debellum committit à quo puniatur? *num. 112.*
Committens falsitatem in scriptura nulla, an puniatur de falso. *nn. 113. & n. 114. ad n. 120.*
Falsum instrumentum Notarius conficiens, qua pena puniatur, & quid si sit nullum? *nn. 121. & n. 122. & n. 123. ad n. 131.*
Examinatus testes si ipsi in causa puniunt, & ipsi testes, quid si nulliter. *n. 132. & n. 133. ad n. 137.*
Violanti sequestrum, aut nullum, qua pena puniatur? *n. 138.*

Obligatio Cameralis in contractu nulli quid operetur?
num. 139.

Confessio facta in instrumento nullo, & actu nullo, an dicatur veritas. 140.

Per actum nullum, an interrumpatur prescriptio? n. 141.

Ex actu nullo, nulla debetur pena, procedit in contractu nullo ipso iure, an, 142. & quando, n. 143.

Quando contractus requiritur aliquam solemnitatem, puta inscriptionem, si illa non fiat, sit nullus quo modo procedat si sit opposita, an post oppositionem possit peti infirmatio? n. 144.

Heres an in foro conscientie possit impugnare contractum, aut testamentum nullum ex defectu numeri testium? n. 145.

Et contra, an heres, & quando possit habere in conscientia bona hereditaria ex testamento minus solemnita. 146.

Insuficiens an possit cedi alteri, quam proprietario? num. 147.

Cessio iuris patronatus facta sine licentia Ordinarii, quando emittitur? n. 149. 150.

Ea quae contra legem fiunt, licet nulla sint, id intelligitur in facientium favorem, secus ad ipsorum odium, num. 151. Sic de renuntiatione beneficij Ecclesiastici sine Superioris auctoritate, n. 151.

Quid in renuntiatione officiorum, n. 153. 154.

Ex testamento nullo, an impo-fello declaratur voluntas, n. 155. 156.

Ex alienatione nulla, vel inuita translatione, vel ademptione legati, illius renovatio inducitur, n. 157. 158. Vbi idem de secunda nominatione ad emphyteusim.

Tutor respuens cessionem actionis contra pupillum, licet non valeat rissio, tamen cedens agere non potest, quia committit in legem, n. 159. 160.

Praeterea alienans nulli ter bona Ecclesia punitur, 161. Sic corruptus instrumentum, n. 162.

Alienus contra prohibitionem testatoris non facit penam, si alienatio sit nulla, num. 163. 164. 165. 166. 167.

Tertius occultans instrumentum falsum, nulla pena tenetur, n. 168.

Ex pacto de quota litis nullo non tenetur advocatus, num. 169.

Index propter sententiam nullam, litem suam non facit, num. 170.

Iussus nulliter, remanes pueri cedentem, n. 171.

Resignatio beneficij si sit nulla, quia beneficium non potest illud acquirere, remanes apud resignantem, num. 172.

Ex cessione, qua sit in potentiorum si laici non sit illi, quia nulla pars evidentium in potentiorum locum non habet, n. 173. Vide n. 174. 176. 176.

Filia admittitur ad successionem maiorum renuntiationum si renuntiatio sit nulla, n. 177.

Nullitas professionis factae in Monasterio, operatur, quod si egredietur ex illo, recipiet bona renuntiationis, n. 178.

Faciens actum nullum non dicitur contravenire, num. 179.

Nulliter renuncians praevencioni, potest praevocare, n. 180. 181.

Sciens nullitatem contractus, aut testamenti, si ex illis

aliquid recipiat, aut petat, amplius non potest impugnare nullitatem, n. 182.

Pendens nullitatem actus, vel contractus, an, & quando ille debeat observari, vel non, n. 183. & d. n. 184. ad n. 169. Vbi tota materia. Vbi de contractibus factis à minoribus, & similibus.

Nullitas actus, aut contractus, an, & quando debeat allegari ab ipsi partibus contrahentibus, vel possit allegari à Tertio, n. 270. & d. n. 271. ad n. 420. Vbi de contractibus factis ob Ecclesiasticis de rebus Ecclesiae, à minoribus, mulieribus, & Aliis privilegiatis. Vbi tota materia.

Heres, an, & quando possit impugnare factum defuncti, n. 423. & d. n. 424. ad n. 428. Vbi etiam de cessionario ex deuitis.

Contractus celebratus nullus ex defectu solemnitatis non servatur, emptor cogitur restituere rem cum fructibus à die contractus, & emptor pretium cum interesse, n. 429. Sed quando contra, n. 430. & d. n. 431. ad n. 453.

Contractus nullus, an, & quando firmetur in rementis, n. 454. & d. n. 455. ad n. 468.

Impugnans contractum, tanquam nullum, an, & quando debeat restituere accepta ex illo, vbi de tractatione, n. 469. & d. n. 470. ad n. 481.

Annullata subdatione rei vendita, & empta ab extraneo, an debeat restituere ipsa res cum fructibus, & alia ad remitt. 482. 483. 484. 485. 486. Emens domum, quam conduxit, per venditionem est restituendus assensus, secus si sit delegata nulla venditio, n. 487.

Contractus nullus, an, & quando possit renouari, & cumalescere per ratificationem, aut alio modo? n. 488. & d. n. 459. ad n. 532. Vbi de contractu facto per minorem, & de ratificatione que Aliter, & Contrarius. Factum quod non releuat fieri non debet, n. 533.

Contractus factus ex duplici potestate, si non valet ex una, an valet ex alia, n. 534. 535.

An possit quis obligari ex actu nullo? num. 536. 537. 538. 539.

An deat enitum ex contractu nullo? n. 540. 557. Nullus actus ipso iure, nullum praestat impedimentum, n. 541.

Annullato instrumento, annullantur in eo pacta, & alia existentia, n. 542. Vbi n. 543. an confessio in illo facta.

Promittens de rato, an adimpleat, si ille nulliter ratificet, n. 544.

Princeps, an possit invalidum scripturam facere validam, n. 545. 547. 548. 549. 550.

Confirmans actum nullum, eundem actum facere dicitur, n. 546.

Contractus nullus respectu principalis, an nullus respectu fideiussoris, & insolidum obligati, n. 551. & seq. usque ad n. 564.

Contractus nullus, an transducitur per clasulam omni modo meliori, n. 565.

Clasula constituit quid operatur in contractu nullo, n. 575. 576.

An ex contractu nullo transferatur possessio. Et an ex cessione nulla, n. 577. & d. n. 578. ad n. 583. Con.

Contractus quando sunt soluti, & quando sunt plures contractus facti eodem tempore sint unus contractus, & quando sit unus nullus sint omnes nulli. *584. & d. n. 585. ad n. 624.*

In contractibus minorum, si contractus ille est d. minus minori in aliquo parte, & in alia non potest in parte utili apponere illum, & in damnum. *non n. 625.*

Datio i. solutum quando sit nullus n. 626. & d. num. 627. ad n. 633.

Qui sint Effectus Nullitatis Contractus?

QVÆST. XLVIII.

Diximus in sup. positis Questionibus: de Contractibus Contractuum, quasi Contractuum, & Distractuum, ex defectu consensus contrahentium, quasi contrahentium, & Distractum, & de substantialibus, naturalibus, & Accidentibus illorum, Et de extinctione illorum per Rescissionem, Revocationem, Novationem, Delegationem, Acceptationem, Prescriptionem, Confusionem, Compensationem, Crediti remissionem.

Dicemus hic de Effectibus Nullitatis Contractus. Effectus est, quod Contractus nullus, nullum habet effectum, & sic idem est, ac si non esset factus, i. 4. §. co. de mutuum ff. de re iudic. l. non putavit. Non quavis ff. bonor. poss. contra tabul. l. 2. ff. de arbitrat. ff. aut nullum ff. de legiti. hered. l. non dubium, C. de legiti. fin. C. de sent. ex brevil. recite. illud de pure patron. e. quod nullum e. non prestatur regulatur in 6. *Surd. dec. 47. num. 8. vbi Hoder. & Confal. & dec. 51. num. 21. 22. & co. f. 3. num. 11. conf. 136. num. 11. conf. 373. num. 24. & conf. 381. d. num. 17. Sewell. conf. 95. num. 67. Massin. conf. 381. num. 10. Palma alleg. 175. num. 5. Torre de pallis fut. success. lib. 2. e. 16. n. 17. Idem Palma alleg. 303. num. 8. C. de distr. 61. n. 42. D. Barba contr. 69. num. 36. contr. 65. num. 63. num. 74. D. Prat. disc. 1. n. 33. disc. 3. num. 35. lib. 3. Tuf. lit. N. concl. 41. n. 29. 30. lit. A. concl. 139. Bon. ten. collat. 123. 77. coll. 41. n. 146. lib. 2. Barbof. 12. om. 163. num. 1. D. Palma alleg. 161. n. 12. Girba obs. 85. num. 6. legq. Argel. de l. g. contr. q. 7. num. 46. R. collat. 626. in praxi lib. 1. r. f. 61. num. 24. Girba d. Co. suetud. Nef. e. 8. xl. 7. num. 7. D. Palma alleg. 302. n. 66. lib. 4. Vbi de nullitate Inuentarii facti sine descriptione bonorum mobilium, cum preio illorum, & distinctione, Girba d. obs. 85. num. 7. Rota post Poss. de manu. de. 189. num. 56. Idem Poss. dec. Botton. 69. num. 50. vbi mille dec. refert, & dec. 84. n. 3. Barbof. axiom. 164. num. 1. Ridolfi. in praxi p. 1. r. 8. num. 22. Ruben. de valid. legal. c. 1. n. 66.*

2 Nec ius aliquod tribuere potest, Rota apud Farin. dec. 572. num. 9. tom. 1. p. 1. Barbof. d. axiom. 164. num. 3. Rota dec. 172. num. 4. p. 7. Cyriac. contr. 254 num. 22. Tuf. lit. A. concl. 130.

3 Et pars sunt nullum esse, vcl esse sine effectum.

Tom. P.

Aut. Surd. dec. 51. num. 21. 22. Aut. Monac. dec. Bonon. 60. panf. 7. num. 2. Anton. var. lib. 1. ref. 61. num. 24. Gra. iud. disc. 115. num. 33. disc. 132. num. 21. f. q. 1. Girzavell. dec. 2. num. 25. Samsel. dec. 383. num. 1. cum addit. Par. 3 de instr. d. tit. 8. ref. 3. num. 10. D. Palma dec. Luc. dec. 303. num. 8. Girba obs. 85. num. 56. Idem Surd. conf. 3. num. 29. conf. 245. num. 14. conf. 359. num. 10. conf. 389. num. 46. Girba obs. p. 1. r. 10. gl. 6. n. 31. Barbof. axiom. 162. num. 7. & axiom. 164. num. 2. D. Prat. disc. 19. num. 33. lib. 3. V. 2. ax. am. var. lit. N. num. 71.

4 Nullum ipso iure non prestat impedimentum d. l. 4. §. eodem natus ff. de re iudic. cum prestat. 51. le reg. iur. in 6. Tuf. lit. N. concl. 140. prefertim quatenus tertii preiudicium concernit, Mar. Anton. var. lib. 1. ref. 18. n. 3. Girba d. obs. 85. n. 6. f. q. 1. V. 2. sup. num. 74. Barbof. d. axiom. 164. num. 4. & 115. Et allegabile non est, Roman. conf. 369. num. 16. Tuf. d. concl. 140. num. 3.

5 Nullum ab initio ex tempore non conualefcit, e. quod sicut de elect. c. non si natus 58. de reg. iur. in 6. quod initio 30. & 1. pen. ff. dec. Rota dec. 26. de proc. in antiqu. Calder. conf. 1. de elect. Barbat. conf. 70. col. 1. & 2. lib. 3. Decan. conf. 661. num. 14. Oltrad. conf. 386. Lap. alleg. 1. d. n. 5. Zibarelli. conf. 104. num. 3. Natta en. f. 430. num. 28. lib. 2. Tiragui. l. si tuquam verb. reneatur num. 414. C. de reuoc. donat. Thom. iust. regul. 255. Alderan. Mascard. de stat. interpret. concl. 9. num. 33. Nolin. de ritu nupt. lib. 1. c. 12. num. 13. Vbi amplius favore animæ. Barbof. in l. 1. ff. io. iur. p. 4. num. 96. Vbi limitat in actu condicionali, Tuf. lit. N. conf. 1. 142. 143. Camer. var. p. 2. n. 1. num. 18. Leonard. de vfu. q. 63. n. 34. Altograd. conf. 105. num. 22. lib. 2. Girba sup. Torre de pallis fut. success. lib. 1. c. 2. num. 22. Altograd. conf. 23. num. 36. f. q. 1. lib. 1. V. 2. sup. num. 75. f. q. 1. Barbof. d. axiom. 164. num. 9. Tuf. lit. N. concl. 142. 143. Camer. var. p. 2. c. 1. num. 28. Secus si ea post facto superveniant omnia requisita ad illum actum. Barbof. ibid. num. 10.

6 Verum si ex post facto tacite saltem superveniant ea omnia, ex quibus consuevit actus ille, de quo agitur, non haberi respectu ad id, quod precessit nulliter, incipit ex nunc actus novus, & validus. Federic. de S. nis conf. 26. num. 5. Calderin. conf. 2. n. 3. de consit. Tuf. lit. N. concl. 142. num. 17. Sic procedit tex. l. 1. §. 1. ff. del. g. 3. l. eos 65. ff. de ritu nupt. cap. 2. de coniug. s. nor. lat. Barbof. d. axiom. 165. num. 10. 11. Samsel. dec. 333. num. 20. f. q. 1. Sabelli. s. nullitas num. 26.

7 Nullum quod est confirmari non potest. Me. nob. conf. 35. 1. num. 19. Surd. de alim. tit. 8. prin. 22. num. 34. & dec. 75. num. 11. dec. 289. num. 8. Molin. de primog. lib. 2. c. 7. num. 7. Cald. post trall. de potest. nomin. in resp. pro Duce Pistrina, vers. qua sententiā, Grenat. ad praxi. Camer. Imperial. lib. 2. concl. 1. num. 32. f. q. 1. Nam confirmatio semper refertur ad id, quod est validum, Surd. dec. 289. num. 8. Rota dec. 11. num. 3. apud Federic. p. 2. rec. Barbof. in e. cum dilect. n. 4. num. 29. de confirm. vtil. Reinos. obs. 74. num. 5. 6. 12. V. 2. sup. num.

80. *Barbof. d. axiom. 164. n. 6. vbi fecus si exprefse dicatur, ex Mafili. fing. 196. & Conf. crim. 125. lib. 2. n. 14.*
- 8 Nullum quod eft ab initio ipfo iure, ratificari non potelt. *gl. vltim. in c. tunc nos. de his que funt a Prelati. Tirap. fup. n. 415. Calcau. conf. 16. num. 56. Ofaf. h. dec. 34. n. 34. n. 12. Farinac. dec. 335. num. 1. par. 1. dec. Farinac. lib. 1. Ofaf. lib. dec. 34. n. 12. diftiffimus D. Barbof. d. axiom. 164. numer. 7. Quid intellige quando lex refiftit. Secus si effer nullum non prohibendum a lege, fed fauore alioius, tunc ex illius confenfu, vel ratificatione, valet, fed non in primordium. Tertijs, cui demum tempore eft ius quæftum, & prell. dec. 155. n. 6. feqq. Vide infr.*
- 9 Nullum quod eft reuocandi non potelt. *h. in an. & fit fub conditione. ff. de inflit. r. p. de obligat. 3. tutor. ff. de amb. tut. l. tutor. C. in quibus. in f. in i. reg. n. c. ad diffoluedum de difpenf. n. p. u. Sord. conf. 52. n. 58. conf. 73. n. 77. conf. 160. n. 61. Far. fup. n. 82. Barbof. d. axiom. 164. n. 8.*
- 10 Nulla, & non facta parificamur. *Rota decif. 206. num. 24. pofl. Torre de pallis fut. feqq. Far. fup. num. 83. Rubens de valid. legal. c. 2. n. 72. 96. Girba d. obf. 85. n. 6. feqq.*
- 11 Nullum quod eft, nihil eft. *l. 4. c. de iudicat. ff. de re iudic. Alex. conf. 33. lib. 2. Bec. conf. 12. num. 54. Anton. ref. var. lib. 1. ref. 78. n. 10. Girba d. obf. 85. n. 7. Far. fup. num. 84. Cald. Pereira de potelt. elig. c. 5. n. 8. Farinac. in praxi p. 1. q. 15. n. 45. & feqq. p. 4. conf. 60. & p. 5. q. 15. n. 128. Nona. q. 126. n. 7. lib. 1. Girba ad confuet. Meff. p. 1. c. 10. gl. 6. n. 29. feqq. Barbof. axiom. 161. n. 1. 162. n. 5. D. Prati. difp. 24. num. 38. lib. 3. Cald. de empt. cap. 3. num. 15.*
- 12 Idem nullum non effe, vel de nullitate opponi non poffe paria funt. *gl. si non habet habet. l. 1. vbi b. confilium, in fin. ff. de munim. reftam. Dec. conf. 456. in prin. Far. l. 1. n. 168. Girba fup.*
- 13 Non entis, & non apparentis idem eft iudicium, & paria funt rem non effe, vel non apparere. *l. duo funt Titij. ff. de reftam. iur. l. h. in lege 77. ff. de contrah. empt. l. cum res. l. itaque, ff. de leg. 1. Sord. dec. 149. n. 2. dec. 306. n. 13. conf. 245. num. 13. conf. 377. n. 23. Rota in col. 8. per Farinac. dec. 167. n. 35. tom. 1. p. 1. Cam. Gallin. de verb. fignific. lib. 4. c. 13. n. 13. Manzil. de imput. q. 82. n. 8. Far. axiom. lib. 1. n. 53.*
- 14 Non effe, & effe, & non admodum paria funt. *Manzil. de imput. q. 87. n. 3. Girba d. obf. 85. n. 7. feqq. Far. axiom. in l. f. n. 42.*
- 15 Non effe, vel effe nullum paria funt. *d. leg. duo funt Titij. ff. de reftam. antela, l. computant, & quæft. poff. de bonor. poff. contra tabul. Sord. dec. 51. num. 14. dec. 222. num. 2. conf. 28. n. 52. conf. 359. n. 1. Flamin. de reftig. 10. n. 2. lib. 8. n. 34. feqq. Cald. de potelt. elig. c. 5. num. 8. Farinac. in praxi p. 1. q. 15. num. 45. feqq. & q. 114. n. 128. conf. 60. n. 9. d. b. 1. Nona. q. 126. n. 9. lib. 1. Girba ad confuet. Meff. c. 10. gl. 6. num. 29. q. 4. p. 1. Girba fup. n. 7. Far. fup. n. 57. Rubens de valid. legal. c. 2. n. 98.*
- 16 Non fieri, vel fieri, & non fortiri effectum paria funt. *l. 1. p. d. h. ff. de inoffic. reftam. l. si quis fub condit. n. ff. de reftam. l. n. l. ex confenfu, 51. ff. de appellat. 5. Sord. conf. 3. n. 29. c. f. 245. n. 14. conf. 359. n. 10. conf. 380. n. 46. Girba ad confuet. Meff. p. 1. c. 10. gl. 6. n. 31. Far. fup. n. 58. & l. f. n. 62. l. d. m. Girba d. obf. 85. n. 6. feqq.*
- 17 Non fieri, vel ita fieri, quod factum non daret, paria funt. *l. si pro parto. Suerf. ff. de in rem. verf. Mona. h. dec. Bonon. 40. p. u. l. 7. n. 18. Sord. conf. 190. n. 9. & conf. 245. num. 14. Far. axiom. in l. f. n. 74. & l. n. 59. Girba d. obf. 85. n. 6. feqq. Ant. Morell. dec. Bonon. dec. 4. p. u. l. 7. n. 18. Barbof. axiom. 162. n. 8.*
- 18 Non fieri, vel inutiliter fieri paria funt. *l. 4. c. de iudicat. ff. de re iudic. c. ficut. l. 1. q. 1. Cour. palli. 7. n. 2. Leo thof. f. f. f. Ecclef. p. 3. c. 9. n. 12. Sord. conf. 28. n. 80. conf. 371. n. 74. Rota Gen. 145. n. 2. Girba ad confuet. Meff. c. 8. gl. 7. n. 4. p. 1. Farinac. in praxi crim. p. 4. conf. 60. n. 90. & ibi Addis. Cald. Pereira de empt. & vendit. c. 3. n. 15. Barbof. axiom. 161. Far. fup. n. 60.*
- 19 Non fieri, vel minus legitime fieri, feli aliter fieri, quam de iure debeat, paria funt. *l. quoriet, vbi l. si quis fatis. cogant. l. si autem nullum, c. de l. g. h. bar. c. inter corporalia de tranf. Epifc. cap. fin. de reftit. fpoliat. Sord. conf. 3. n. 12. conf. 45. n. 42. conf. 88. num. 16. dec. 122. n. 7. dec. 169. n. 12. Flamin. de reftig. tom. 2. lib. 11. q. 7. n. 8. Allegat. conf. 23. num. 3. lib. 1. Anton. in r. r. fol. lib. 2. ref. 8. n. 8. Girba ad confuet. Meff. c. 8. gl. 7. n. 4. p. 1. Thomafer. regul. 117. l. 10. p. 6. & reg. 220. Moneta de diftribut. p. 2. q. 2. n. 19. Bran. d. Sola in l. i. commun. verb. fac. ium n. 47. Valaf. de parit. c. 8. n. 44. Far. fup. n. 61. Girba d. obf. 85. n. 7. Ma fins confult. 480. n. 14. Borden. collat. 57. n. 73. 74. collat. 50. num. 207. vol. 2. coll. 29. n. 61. vol. 2. D. Palmu alleg. 150. n. 1.*
- Actus contra prohibitionem legis, vel ftatuti, adiecta poena, contra facientem, an fi nullus dixit poena: fi lex, vel ftatutum loquitur per verba negativa, refultat nullitas, etiam, adiecta poena, fi per verba affirmatiua fecus, nifi addit claufula irritans, vel difpofitio refpiciat fubftantiam actus, vel inducat formam, vel fit directum ad actum ipsum, vel non fimpliciter iudicem. *Sabell. adus. n. 7. Tuf. l. 1. c. 1. l. 141. 142. vbi quod licet ignorantia excuset a poena, non excusat a nullitate. Gavaner. dec. 33. & conf. 6. n. 7. feqq. idem Sabell. g. nullitas. n. 53.*
- Actus contra ordinem Superiorem, vel Principem non valet. *Rota p. 9. rec. de. 90.*
- Exacto nullo an incurranur poena. *Olea de off. l. 1. l. 1. q. 5. n. 36. vbi diuingu.*
- Actus nulli, & inefficaces habentur pro non factis, etiam si effernt validi, fed effectum non producerent. *Gratian. difp. 746. Girba d. obf. 85. n. 6. feqq.*
- Actus nullus, an poffit reiterari ad effectum validitatis. *Aff. dec. 286. num. 3. Capye. dec. 215. Magon. dec. Flor. 49. n. 23. feqq.*

et nu. 60. Melius obf. 1. num. 22. Antonelli de temp. legal. lib. 2. c. 65. num. 15. Eadem Rota dec. 109. num. 18. p. 12. rec. et dec. 214. nu. 12. p. 19. Nos de nullit. indicant. 8. qu. 2. 3. D. Palmieri dec. 127. 360. n. 186.

- 29 Tamen fecus, si actus sit ipso iure nullus, nam eo casu semper potest dici de nullitate, loquar ibi initio, ff. de reg. iur. *Gravitas Vestr.* 1. 2. praxi lib. 8. c. 1. num. 30. Nos tractat. de nullit. Iudic. d. rubr. 8. qu. 2. 3. Scacc. de appellat. qu. 19. remed. 1. conel. 57. nu. 3. Vbi id declarat non habere locum quando ipso 30. annor. prae-sumitur actus sollemniter cum beneplacito Apostolico, aut alia solemnitate, nam tunc ultra 30. annos non potest dici de nullitate, Rindolph. sup. d. c. 13. n. 266.

Vi in minore contrahente nulliter, nam licet, si venit per viam restitutionis habeat quadriennium, si tamen reoriat per viam nullitatis est perpetuum. Iovius d. gl. 15. §. 6. nu. 46. Dandens consult. 75. n. 17.

- 30 Et si adhi periculum animae potest in perpetuum dici de nullitate, Marana de ordin. iudic. d. 1. num. 154. Pant. tit. quot. et infra quod tempus. num. 8. Nos tractat. *Gravitas Vestr.* d. lib. 8. c. 1. num. 30. Scacc. d. qu. 19. remed. 1. conel. 7. n. 2. Rindolph. d. c. 13. n. 264.

- 31 Quae conclusio, vi de nullitate contractus non possit dici post 30. annos, procedit nisi aliter per statum eius dispositum, puta abbreviatum, vel dilatarum tempus, nam tunc secundum illud tempus eius proponenda nullitas, Ferrer. conf. 76. nu. 20. conf. 90. n. 5. lib. 1. Iovius sup. nu. 46. D. Constant. ad statut. V. ibi exco. 44. art. 1. n. 22.

- 32 Et eadem conclusio intelligitur per viam agendi, locus excipendi, dum quis est in possessione, Rota pene Posib. de subb. d. c. 216. n. 24. Rota rec. d. c. 13. nu. 15. p. 15. Iovius sup. nu. 47. et gl. 22. §. 22. num. 22. et 60. Rota post eandem Posib. de monn. d. c. 622. nu. 17. post Zach. de obligat. Cambr. d. c. 45. n. 6. Sanfel. dec. 48. num. 7. Rota rec. d. c. 400. nu. 25. p. 13. D. Constant. sup. n. 53. Melius obf. 1. n. 21. Rota dec. 470. n. 14. coram Pamphilo. Cont. o. ad stat. Eng. lib. 3. rubr. 7. D. Palmieri d. dec. 360. n. 186.

Limitatur 2. non procedere si tempus sit praesentium ad effectum dicendi de nullitate, Iovius d. gl. 15. §. 6. nu. 46.

- 33 Sic etiam nullitas iuris naturalis potest omnitempore proponi, Calde de res. q. 1. n. 13.

Et haec nullitas naturalis, nec a statu tolli potest, Calde qu. 32. nu. 29. Vbi quod etiam Iudex ex officio illam allegare potest, Iovius d. §. 22. n. 21.

- 34 Et his nullitatibus non potest renunciari, Gallerat. de renunciat. cent. 2. renunc. 35. 176. Donod. de renunciat. tom. 2. c. 20. Caroc. de except. except. 47. n. 67. Scacc. de appellat. qu. 19. remed. 2. conel. 5. n. 28. Iovius sup. gl. 12. §. 13. n. 31. vers. nam licet.

- 35 Verum fecus est, si probaretur executio

contractus nulli, acies obferantur per 30. annos, Rota dec. 394. num. 24. 25. coram Pansinger. Melius obf. 1. nu. 22. Gec. Spin. conf. 46. D. Constant. sup. nu. 24.

- 36 Nullitas actus ligat etiam ignorantes, Mantica dec. 76. nu. 4. 5. Posib. obf. 46. nu. 8. D. Pansinger. probil. gl. 7. nu. 76.

- 37 Verum nullitas actus, et contractus in dubio excludenda, Posib. dec. Bonon. 37. n. 28. Rota p. 4. rec. tom. 2. dec. 83. nu. 2. et p. 6. dec. 85. nu. 13. Pratus d. c. 24. n. 55. tom. 3.

Et numquam presumitur nisi sit evidens, Iquotics, ff. de reb. dub. si quando; 112. in princ. ff. de leg. 1. Cyriac. contr. 181. nu. 26. contr. 182. nu. 49. Rota dec. 83. nu. 2. p. 4. rec. tom. 2. Posib. de manut. obf. 12. D. Beniel. conf. 60. n. 8.

Sic debet ab allegante probari, Pant. de nullit. tit. quis mod. possit, et debet nullitas probari, n. 1. seqq. Alascard. de probat. conel. 101. §. nam. 1. 2. Aliograd. conf. 74. nu. 8. 9. lib. 1. Nos de nullit. Iudic. rubr. 7. qu. 1. D. Beniel. conf. 38. n. 5.

Possessio transferitur per retentionem usufructus, Comesin. l. 45. T. anti. n. 63. seqq. Antun. de donat. lib. 1. praxi. 1. nu. 11. Menoch. de reitut. med. 3. nu. 575. seqq. Scappet. de Solut. lib. 1. qu. 31. Duran. dec. 405. Tusc. lit. P. ior. claus. 418. seqq. Alascard. de probat. conel. 1182. et seqq.

Per instrumentum traditionem, Comesin. sup. nu. 56. seqq. DD. sup. citati. Sabell. possessio. num. 26. Gratian. d. c. 910. nu. 2. seqq. Vireol. consult. 92. nu. 23. vol. 2. Alascard. conel. 1182. la. 2. quid quid dicat Tournet. q. civil. lib. 1. c. 37. nu. 19.

Per clausulam traditionem, praecedente titulo, et si tradens sit dominus, Conard. lib. 3. var. 16. num. 11. Comesin. sup. d. num. 60. Gy. d. c. contr. 419. Gratian. d. c. 503. nu. 2. seqq. Rota p. 2. d. vers. d. c. 183. num. 3. P. in. opin. 619. Alascard. conel. 1184. Merlin. d. c. 763. nu. 4. Riccardi. 3813. Rota p. 1. rec. d. c. 1285. num. 4. §. 5. p. 19. dec. 183. num. 10. Bich. d. c. 500. num. 1.

- Per clausulam constitutioni, Comesin. sup. d. num. 78. Cyriac. contr. 258. Antun. de donat. lib. 1. praxi. 1. n. 12. 14. 19. Bich. dec. 600. Glurba de fend. §. 2. gl. 9. d. nu. 32. D. Merlin. contr. Valus. consult. 106. num. 5. seqq. Larrea de i. s. 10. nu. 7. 8. Surd. conf. 13. num. 13. Posib. de manut. obf. 20. nu. 5. seqq. et post Tract. dec. 104. nu. 1. §. legat. de reg. protecl. p. 4. c. 8. nu. 115. Fontanell. d. patris cl. 2. gl. 3. n. 17. Cambr. var. lib. 1. c. 8. num. 21. Solozan. de iure ind. tom. 2. lib. 3. c. 10. nu. 89. Facius Iord. Lucubr. vol. 3. lib. 1. q. tit. 11. nu. 43. seqq. Rota p. 9. rec. dec. 121. 172. 335. 336.

- Secus si actus esset nullus, Strabon. conf. 41. n. 28. seqq. Nos de nullit. indic. rubr. 8. q. 15. n. 28. seqq. D. Galeat. contr. 89. nu. 10. Paz. de tennis cap. 54. nu. 15. 16. Fontanell. d. patris. gl. 27. nu. 1. 5. Glurba de fend. §. 2. gl. 9. num. 33. Posib. de manut. obf. 20. nu. 5. obf. 27. nu. 15. Dand. post. Tract. de censib. dec. 253. n. 4. Ofasib. dec. 35. 8. rubr. claus. 31. nu. 30. Gratian. d. c. 483. 954. nu. 10. seqq. Merlin. de pign. lib. 4. tit. 4. 120. nu. 39. Rota nu. 11. p. 6. dec. 34. n. 4. Vireol. consult. 92. n. 62. vol. 2. R. c. col. 18.

lett. 3969. *Patificæ de Saluian. infp. 3. c. 2. nu. 1088.*
Rota p. 13. rec. dec. 412. nu. 2. & nu. 9. vbi intelligi
de nullitate clara. Mond. det. 308. nu. 17. Ca-
ualer. dec. 473. nu. 3. & dec. 503. nu. 1. vbi et deta-
cto consensus, alias fecus. Rota p. 12. rec. decif.
114. vbi quod non operatur in donatione nul-
la ex defectus infirmationis.

Et *Ridolfum praxi p. 2. c. 5. Vbi ponit 36. ca-*
sua in quibus clausula constituit nihil operatur.
Ricci. collect. 55. Merula. de pign. lib. 4. tit. 4. q. 120.
Fountain. de passis tom. 1. claus. 4. gl. 17. Pef. al. de
vir. patr. potest. p. 1. c. 8. nu. 141. seqq. Dicemus in-
frd nu. 261. 575. 576.

Fallit etiam si præstet impedimentum, & impediat effectum illius. *Surd. conf. 13. nu. 12.*
Cyriac. contr. 258. nu. 8. D. Celf. dec. 290. nu. 4. 5.

Non per procuratorem ex clausula constituit. *Canall. q. 156. Salgad. de Regia proteft. p. 4. c. 8.*
à nu. 116. Gomez. l. 45. Tauri num. 82. 88. 98.
Antu. sup. nu. 21. Paf. b. d. obf. 20. nu. 75. Celfiun
8. poffessor. poffeffio. nu. 3. vbi an ex inuentura,
an per Principis concessionem, An per aspe-
ctum oculorum, An per Actus, qui sunt ex
gratia, vel Amicitia, An per conductionem,
quam facit dominus, ab eo, in quem transfe-
re vult rem, An per Custodis expositionem,
An per appositionem signi, vel per assignatio-
nem rei, An sine naturali apprehensione ex
lege, vel statuto, An ex apprehensione vnius
rei, aliorum queri possit, Quibus modis in-
corporalium quasi possessio, Et alia ad hanc
materiam.

38 Alienans contra prohibitionem testatoris poenam non incurrit, si nulliter alienauit. *Sforz*
Odd. de prohib. alienat. fiduciaria. qu. 21. art. 1. Fuf-
ar. de iustiti. q. 687. nu. 4. & q. 718. à nu. 29. Olea
de cess. iur. 1. 2. q. 5. nu. 29. Reuon obf. 5. nu. 16.
Sed limitat Fufar. d. q. 718. à nu. 20. nisi alienatio,
etiam nulla fieret in contemptum præcepti
testatoris, vel nisi sequera fuisset traditio, Clar-
ius. contr. 43. d. nu. 33. tom. 1. Scffe tom. 3. dec. 234.
à nu. 5. Sfortia sup. d. art. 1.

39 Quod ex actu ulla poena non incurritur. *Isent. d. 1. ff. de oper. libert. l. 1. c. a quidem, C. si man-*
cipium ita fuer. alien. non putauit. §. non quauit.
ff. de bonor. poss. contra tabul. l. si litem obf. 5. quis con-
tra. ff. de leg. pr. aff. Scob. d. Corro de purit. sanguin.
2. p. 4. art. 4. §. 2. nu. 36. seqq. Valenz. conf. 37. d
nu. 9. q. 2. Auguian. de legib. lib. 3. contr. 8. Barbof. in
c. significatibus nu. 10. seqq. de off. delegat. Olea
sup. nu. 30. 36. 37. Maldonat. in addit. ad Molin. de
primogen. lib. 2. c. 16. nu. 19. Pegaf. refol. c. p. 111.

40 Secus factus contra legem, aut statutum, nullus valet quoad in ferendam poenam. *Torre de*
pass. fut. success. lib. 1. c. 16. nu. 45. l. si litem obf. 5. ff. de
oper. libert. Olea de cess. iur. 1. 2. q. 5. nu. 30. Maldonat.
ad Molin. de primogen. lib. 2. c. 16. nu. 19. Pegaf. refol. c. 9. d. a. 111.

41 Moneram falsam non expendibilem cuedens non incurrit poenam fabricantem falsam moneram. *Ceres. dec. 106. nu. 13. Pareja de instr. edit.*
tom. 2. tit. 8. ref. 3. à nu. 9. Olea sup. nu. 31.

42 Ex pacto de quota litis nullo, non puniuntur

Aduocatus, vel Procurator. *Farinac. lib. 1. conf.*
705. d. nu. 28. & 35. & tom. 3. in praxi crim. q. 106.
nu. 60. Carpan. ad Rat. Mediol. tom. 1. r. 429. nu. 28.
& cap. 430. nu. 10. Olea sup. nu. 33.

43 Et actu nullo in corporalibus, secuta traditione, transferitur possessio, in incorporalibus verò quasi possessio, ex cessione nulla, non transit. *Olea sup. nu. 38. & tit. 6. q. 5. nu. 4. & d. 111. 2. q. 5. nu. 38.*

44 Sed quod actus, & contractus nullus non transferat dominium, etiam si res tradatur, neque veram possessionem iuridicam civilem, aut naturalem, sed meram detentionem, non iuris, sed facti. *Salgad. de reg. proteft. p. 3. c. 9. à nu. 13. & p. 1. de rer. bull. c. 10. nu. 114. & cap. 12. §. vnic. à nu. 19. & p. 2. c. 20. nu. 31. Gomez reg. 8. gl. 57. Valenz. conf. 32. Narkon. in l. 10. gl. 5. à nu. 12. tit. 6. lib. 1. r. r. copil. Cardenal. de iudic. tit. 1. disp. 2. nu. 879. & tit. 3. disp. 16. nu. 2. Pella differt. 40. nu. 55. Gomez in l. 46. Tauri nu. 36. Robert. lib. 3. rerum iudic. c. 17. Surd. dec. 289. Escob. de purit. p. 2. c. 4. artic. 4. §. 2. d. nu. 32. Qui DD. dicunt etiam quod nullam parit actionem civilem, nullum transferi periculum rei conuenit in contrahentem, nullam moram committit, quid illud contractum non implet, neque tenetur rem tradere tempore conuenito, aut alio tempore; Neque mori tenetur damna restituere. Vide infrd n. 77. seqq.*

45 Nullitas primi contractus influit in secundum, factum in confirmationem primi. *Gratian. disc. 669. nu. 6. disc. 734. nu. 3. disc. 761. nu. 19. Preecol. in iustiti. 63. nu. 2. 3. & 26. & dec. Flor. 10. nu. 1. Molin. dec. 345. n. 3. Rota post Zaccaria de obligat. Camer. dec. 107. nu. 18. 19. & coram Nio. no. dec. 55. nu. 5.*

Sic nullitas primæ pensionis influit in secundam, si eam per viam translationis, secus si per viam reservationis ex integro. *Card. Leca de pension. disc. 50. n. 11.*

46 Nullitas contractus influit in nullitatem obligationis. *Rota dec. 71. nu. 2. apud Pic. ad florent. vrbis. l. ius de solemn. in contract. minor. gl. 15. §. 2. nu. 24.*

Quamvis in actu sit appositæ poena. *Iouius sup. in appendice ex Menoch. conf. 996. nu. 22. Alseg. rad. conf. 64. nu. 56. seqq. lib. 2. D. Saminat. contr. 78. nu. 8. contr. 79. nu. 21. maxime si forma assignata publicam respiciat utilitatem, Rota rec. dec. 350. n. fin. p. 5. Saminat. d. contr. 78. nu. 9.*

47 Et est locus nullitatis, quamvis poena fuerit adiecta, cum per adiectionem potest non excludatur nullitas contractus, seu actus celebratus contra formam statuti. *Menoch. conf. 996. nu. 22. Alseg. rad. conf. 64. nu. 56. seqq. lib. 2. Saminat. d. contr. 78. nu. 8. contr. 79. nu. 21. Massimè si forma assignata publicam respiciat utilitatem. Rota rec. dec. 350. n. fin. p. 6. Saminat. d. contr. 78. nu. 9. Iouius sup. in addit. ad d. nu. 24. in fine, Tract. fol. 75. l. & d.*

48 Est aliqua nullitas contractus qualis est pactum futuræ successionis, quam non solum al-

legat Fidei, sed etiam ipsi pacificentes. *Torre de pactis fut. success. lib. 1. c. 16. num. 47.* licet alias dans causam nullitati, illam allegari non potest. *Rota dec. 140. num. 6. post Torre de pactis fut. success. C. al. conf. 133. num. 123. Rota. conf. 40. num. 6 Alex. conf. 38. num. 6. lib. 2. Ludov. dec. 140. num. 10.*

49 Nullitati contractus potest renunciari si illa sit introducta ad favorem renunciante, *Rota dec. 59. num. 8. post Torre de pactis fut. success. D. Hodiern. contr. 44.*

50 Sic quis sciens contractum nullum, si ex illo aliquid recipiat, aut perat, non potest amplius impugnare nullitatem. *Cranett. conf. 101. num. 4 Gratian. disp. 429. num. 18. Marta de success. legal. p. 4. q. 3. art. 2. num. 3. 4. Rota dec. 76. num. 6. p. 1. ser. Torre pactis fut. success. lib. 3. c. 12. num. 60. seqq.*

51 Ex actu nullo voluntas elicitur. *Gomez. var. lib. 1. c. 14. num. 32. Menoch. lib. 4. de praeumpt. c. 15. c. 27. Sord. d. c. 152. num. 18. Borgia de Paz in l. 3. Tauri num. 1338. Valasco. consult. c. 6. ex n. 13. Torre de pactis fut. success. lib. 1. c. 9. num. 27. Barbo. in l. si cum dotem. c. 22. ff. solut. matrim. Tirosi de retrah. lig. c. 26. gl. 2. ex n. 5. idem Barbo. in l. 26. C. familiar. ff. p. gl. illud ad Gomez. d. num. 22. c. 42. Pareja de instr. c. 11. c. 5. art. 1. num. 20. Olea de testam. c. 2. q. 5. num. 21. Ludov. dec. 76. num. 3. Fournell. dec. 88. num. 17. Ricc. collect. 2097. C. affil. lib. 5. contr. c. p. 108. de Tertis cap. 21. de la differ. 47. num. 20. Alia dicemus infra n. 357.*

52 Statutum excludens omnes exceptiones non excludit nullitatem ex actu constantem. *Turres. conf. 38. num. 12. conf. 91. num. 24. lib. 1. Calde de resit. in integ. q. 31. num. 11.* Vbi etiam si omnes exceptiones excludantur. *Lovius de polem. in contrah. minor. gl. 2. c. 22. n. 12. Salsol. dec. 312. n. 13. Bec. conf. 12. n. 35. seqq. lib. 1. Masfili. l. 5. 81. n. 7. D. Capparelli. conf. 48. n. 15.*

53 Et contractus venditionis tenet, quia debetur Gabella, nullo, non debetur Gabella. *Gratian. disp. 746. num. 9. seqq. Barbo. appellat. 59. num. 1. Panus de nullit. tit. quous, c. intra quod temp. num. 68. Gattier de G. bell. l. 9. num. 1. c. 9. 6. num. 31. Gratian. disp. 746. num. 9. seqq. Barbo. de appell. verb. signif. p. pell. 59. num. 1. Prucol. de transact. q. 78. in fin. S. abell. §. transactio num. 24. Fagn. de instit. contract. lib. 5. c. 3. ex cap. 39. Sord. dec. 122. n. 9. Salsa de resit. q. 97. num. 10. seqq. S. abell. §. G. bella num. 6. c. 22. Bertoldus de G. bell. membr. 3. 8. p. num. 23. Rub. de val. tit. regul. 2. num. 107. Prucol. conf. 98. num. 37. 38. Bentiv. conf. 93. num. 141. 42. 143. C. affil. l. 5. tom. 1. fol. 330.*

54 Quod intelligi, si actus sit ipso iure nullus, secus si sit nullus in favorem vnius partis tantum; quia tunc qui dedit causam nullitati potest pro gabella conveniri, vel dolus, & culpa sibi patrocinecur. *Ant. de nullit. tit. quous. c. intra num. 58. 60. in opin. 817. P. Stefan. de Neapole. art. 1. §. 1. in l. 1. c. 15. num. 15. Paul. Melius obs. 95. c. 3. §. 1. de p. moral. tract. de resit. c. 6. §. 2. dub. 1. 2. c. 3. fol. 102. Gattier de g. bell. q. 9. Secus etiam si contractus dissolvatur ex novo pacto, & voluntarie, nam tunc debetur gabella. *Prucol. dec.**

transact. q. 78. num. 48. seqq.

55 Idem disponitur per Legem Florent. dummodo nullitas fuerit declarata per Ministros gabelle, ad cuiusmodi fraudes, quo casu etiam soluta potest repeti. *S. abell. in praxi. §. gabella n. 9. 10. c. num. 3. c. 1. seqq. c. in summa. §. gabella. num. 6. 21. Prucol. de transact. q. 78. in fine, vbi postquam firmavit, gellam debet ex contractu transigendo, limitat non procedere si transactio fuerit nulla. *S. abell. §. transactio num. 24.**

Secus est, si instrumentum sit nullum, quia, v. g. sit factum per Notarium Vassalum, quod est prohibitum fieri per *Cap. Ladislaus*, sed intervenient in contractu testes requisiti per ius commune, vel municipale, & alii solennitates requisitae in tali contractu, nam tunc debetur gabella pro tali contractu. *Bardeol. conf. 185. num. 21. Aonit. conf. 91. num. 5. c. conf. 90. num. 12. Murin. ad Revert. dec. 386. num. 3. in fine, ad dec. 550. num. 2. in fin.*

Et vbi pro contractu debet solui gabella, si gabella non solvatur, contractus est nullus. *Argen. dec. Flor. 33. T. scilicet. G. com. l. 9. 10. c. lib. 5. num. 1. §. 6. c. abell. conf. 24. lib. 1.*

56 Contra dicimus in mercede data proximo pro contractu, vel distractu facto eius opere, nam merces data illi pro opere non repetitur, nullo existente contractu ex doctrina. *Bar. in l. debet, ff. de adit. editi. l. fin. l. 1. ff. de raud. l. conf. dat. n. 7. contra decisionem M. de Fapo. rularum per Alberic. br.* Ea ratio, quia datur pro servitio, & opera proximo, quae cum sit sequuta impedit repetitionem, & uoculum refert. *Salsol. dec. 304.*

57 Quod procedit etiam in mercede data Tubicem M. C. V. pro eius directu sibi spectante in venditionibus ad instauram creditorum, ut decilum refert per S. R. Canno 1603. idem Salsol. dec. 304. in fine.

58 Tamen si merces data proximo sit data iam pro labore, quam ex causa dicti contractus declarati nulli, tunc pro rata repetitur. *Salsol. ibid. num. 2. S. abell. §. contractus num. 51. §. expensa. n. 13. §. venditio. n. 59.*

59 Contractus factus contra legem, vel statutum, licet sit nullus quo ad commodum, & favorem eorum, qui ea contraxerunt, tamen valet quo ad damnum, & praediciendum ipsorum, quia ex sua culpa poenam, non immunitatem consequi debent. *Tiraq. de retrah. lig. q. 6. §. 1. gl. 2. num. 8. c. §. 26. gl. 2. num. 7. c. seqq. Montan. de iur. c. 26. num. 37.*

60 Sic contractus a Lege improbatum non subsistit, etiam volente eo, in cuius favorem annullatur, quia tali nullitati renunciari non potest. *Tiraq. de legib. Comm. gl. 8. num. 98. Borgia. dec. 13. num. 29. 30. lib. 2. c. §. abell. dec. 1. 66. num. 7. dec. 171. num. 17. Sord. dec. 68. n. 8. Thomas. dec. 101. n. 19.*

61 Si contractus sit nullus ob defectum consensus alterius, veluti patris, vel mariti non covalidatur per supercuentiam illius post mortem

- rem contrahentis, *Cast. conf. 438. vol. 2. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 69. num. 6. Cardinal. de indicam. 2. tit. 3. diff. 2. 3. num. 18. Salgad. labyr. credit. p. 1. c. 33. n. 9. seqq.*
- 62 Alienans partem rei prohibetur alienari non totam rem, sed partem tantum alienam perdit, *Ricc. p. 7. collect. 2. 835. Morcfort. lib. 2. var. c. 14. Cyriac. contr. 346.*
- 63 Et consentiens alienationi eius poenam incidit, *Cyriac. contr. 289.*
- 64 Poena alienationis cuiusque, si rem alienam recuperet alienans, *Guttier. lib. 2. pract. qu. 115. Robert. rerum iudic. lib. 3. c. 8.*
- 65 Alii distinguunt materiam, quando poena debeat ex actu nullo; nam aut lex considerat solum factum, & animum facientis, & non iuris effectum, & tunc contra faciens puniatur etiam ex actu nullo, ob dolum, & culpam facientis, spernendo legis prohibitionem, *Cancer. var. p. 3. lit. 1. sub n. 16. Trausnera de polygamia lib. 2. q. 9. d. 16.*
- 66 Aut lex considerat solum effectum iuris, & tunc si actus sit nullus, ex eo poena non incurritur, *Molina de primogen. lib. 2. c. 16. num. 19. Rub. de valid. legat. c. 2. n. 89. seqq. Anguian. de legib. lib. 3. contr. 8. Clarim. contr. 47. Olea de cess. iur. t. 2. q. 5. n. 36. Dicemus infra n. 91.*
- 67 Sic non incurritur poena appositā à testatore ad favorem persone prohibetur per statutum succedere, quia dilectio poenae super dispositione nulla, & invalida est inefficax, *sermo alieno, §. fin. ff. de leg. 1. Emerard. c. 371. num. 15. 16.*
- 68 Sic regula est in omni contractu, quod datur nullitate principalis obligationis, & à iure improbat, nulla poena possit peti, *Libertus, ff. de iure patron. d. dno. ff. de rit. nupt. Leon dubium, C. de legib. Redoen. de reb. Eccles. non alien. q. 22. n. 14. 15. Barbo. in Leon dubium, C. de legib. n. 10.*
- 69 Et ubi contractus non valet, exigi non potest poena, in eodem contractu promissa voluit, *gl. in l. 3. Verb. Fobianus, ff. qui in fraud. Pinell. de ref. vend. p. 1. d. 2. n. 26. Tiraq. de iure constit. p. 1. l. 7. n. 28. 29. Meno. de empt. & vend. 6. qu. princ. n. 53.*
- Ratio est, quia relictio principali contractu, rescinditur, & accessorium, *Altograd. conf. 17. n. 19. & seqq. lib. 1. Merenda contr. lib. 3. c. 48. num. 25.*
- 70 Sed hinc regula est accipienda, ut habeat locum quando actus, vel contractus est ipso iure à lege nullus declaratus, non verò quando poenae promissio accedit actui à iure non improbat, licet ei ius non assilatur, *Sarg. dec. 38. per 101. principio n. 30. seqq. Altograd. conf. 27. n. 49. lib. 1. Conf. dec. Luc. 7. n. 45. 47.*
- 71 Nam non dicitur ipso iure nullus contractus quando lex imponit poenam dumtaxat contrahentibus, sed quando rursus poenae adiectionem declarat nullitatem, *Pant. de nullit. tit. quot. & quib. mod. nullit. etc. Alex. conf. 4. lib. 6.*

T. com.

Farinas. in fragm. p. 2. lit. L. c. 195. D. Torre de poss. fur. succ. §. l. b. 3. c. 1. n. 45. & seqq.

Sic nullitas contractus est adeo potens, quod illa habeat locum, licet poena sit in illo adiecta, nam per adiectionem poenae non excluditur nullitas contractus, sed actus celebrari contra formam statuti, *Menoch. conf. 996. n. 22. Altograd. conf. 54. n. 56. seqq. lib. 2. Senniat. contr. 78. n. 8. contr. 79. n. 22.*

Maxime si forma assignata respiciat publicam utilitatem, *Rota rec. dec. 350. 10. fin. p. 6. Senniat. t. d. contr. 78. n. 9.*

Aut statutum, vel lex prohibet aliquid fieri, & apponit poenam, & tunc incurritur non solum poena, sed nullitas actus, Aut mandata fieri sub poena disponendo affirmatiue, & tunc inrat poena, non verò nullitas, *Andreas. contr. 384. n. 8. 9. 10. 11.*

Sed quomodo non contineatur expressa annullatio, illa refulat ex ipsius formae inobseruantia, *l. b. c. consult.issima, circa princ. C. de testam. Farinas. in fragm. cum. verb. lex n. 104. p. 2. Cyriac. contr. 62. n. 48. Rota dec. 107. n. 33. p. 12. & dec. 401. n. 1. p. 15. sec. D. Senniat. contr. 79. n. 22. & contr. 78. n. 6. seqq.*

Nec facit aliquid appositio poenae, nam dum statutum praescribit formam circa actum, qua non servata inrat nullitas, per adiectionem poenae non censetur semissa ipsa nullitas actus contra formam gestā, *Menoch. conf. 996. n. 22. Altograd. conf. 64. n. 56. & seqq. lib. 1.*

- 72 Contractus nullus non est contractus, ut sup. diximus num. 1. & seqq. l. statuti, C. de sent. ex pet. recit. l. licet, ff. de oper. libert. Marfil. conf. 89. n. 3. seqq. Virillad. Aff. dec. 21. num. 19. 20. Salgad. de reg. prote. 3. p. cap. 9. d. qu. m. 13. & p. 1. de retent. cap. 19. num. 114. & c. 12. §. m. d. n. 19. & 2. p. c. 20. n. 31. Vela differt. 40. num. 55. Sarg. dec. 289. E. Jacob. de purit. 2. p. qu. 4. art. 4. §. 2. d. o. 72. Valenz. conf. 32. Cardinal. de iudic. t. 1. diff. 2. n. 879. & lit. 3. n. 16. n. 2.

- 73 Hinc, cum laudemium debeatur ex contractu alienationis rei emphyteuticæ, ex natura illius contractus, quod est quinquagesima pars pretii, soluenda ab emptore, *l. fin. huc avaritia, ibi: pro subscriptione sua, quia datur pro confirmatione dictæ alienationis, & consensus directi domini, Clar. §. emphyteusis, q. 23. Sarg. de laudem. p. 1. insp. 1. num. 7. Amad. de Ponte cod. tractat. in princ. Cavalier. dec. 21. Fulgin. de iure emphyt. tit. de laudem. qu. 1. Franc. & Luca decisi. 201. Altograd. conf. 34. num. 41. lib. 1. Sarg. decisi. 220. num. 4. vbi Hedieria, & Conf. Fulgin. sup. qu. 3. T. folit. L. comel. 16. C. ald. Pereyra tract. de emphyt. c. 16. Sobell. §. laudemium, n. 1. & seqq. Rota p. 11. rec. dec. 272. n. 6. Not. q.*

- 74 Si contractus est nullus, laudemium, vel gabella non debetur, quia cessaret causa ob quam illud praestatur, *Redoen. de reb. Eccles. non alien. qu. 11. num. 19. Tiraq. de retract. ligat. §. 1. gl. 2. num. 7. de retract. convent. §. 6. gl. 2. n. 5. Pont. de laudem. qu. 79. T. bes. dec. 75. num. 5. de iudic.*

b

re.

re fere. Fontanell. de pollis cl. 4. gl. p. 5. num. 154.
Olea de diff. ier. m. 3. q. 5. num. 28. Malin. de pri-
migen. lib. 2. cap. 16. num. 18. Smid. dec. 47. d. 12.
Ripoll. v. 1. cap. 7. no. 331. Fontanell. dec. 587. 588.
280. 277. & seqq. dec. 279. 281. Sabel. sup. u. 9.
Fabin. C. 11. 42. de iure embry. c. 12. 18. facit
glu. finin. Laeb. c. 1. de a. i. u. edit. D. Modien.
ed. Sard. rec. 3. 1. num. 26. R. b. de valid. i. g. 4. 2.
num. 107. Gratian. discip. 746. num. 5. Et. l. 2.
de iure embry. q. 8. num. 39. 40. p. 1. si emphy-
teuta alienet emphyteum sine consensu do-
mini directi. Fann. refol. stud. no. 79. d. 1. Scoppa
ad D. Merlin. contr. 37. num. 12. lib. 1. Genow. iu-
ra. Nicolai. Eccl. q. 104. Inno. si fin. soluta re-
p. iur. Rota p. 15. rec. dec. 374. num. 5. Seqq. Fon-
tanell. dec. 587. 588. 280. 277. & seqq. dec. 279.
281. Sabel. c. 1. i. i. d. num. u. 9. Pegnera. dec. 148.
Ritol. c. 6. 7. 1. 2.

Sic ex contractu nullo non debetur gabella,
Nogar. sup. pr. gmd. i.ubr. lit. de contract. n. 2.

75 Eodem modo ius congrui non competit
vicino, vel consanguineo, quando alienari
rei sunt nulla, vel effectum non habuit, Gratian,
cop. 752. num. 60. & 75. & seq. Tiraq. de retrac-
tibus. p. 6. gl. 2. num. 5. & seq. Paul. Christian.
de lammipactis, §. 1. art. 18. Nos de nullit. adie. p.
1. rubr. §. qu. 1. q. num. 34. D. Romagner. ad Conciol.
ad stat. Engub. lib. 1. rubr. §. 5. num. 5. Sabelk. Simi-
congrui n. 5. D. Capon. de §. 122. n. 25.

Item prælatio non competit ex alienatione
nulla, Coradine de prælat. 1.6. num. 102. seqq.
Nig. de laudem. tom. 2. q. 38. à num. 44. Et qu. 51.
Donad. de revincat. tom. 2. c. 26. nu. 45. seqq. An-
sue. de temp. legat. lib. 3. c. 2. m. 16.

76 Et solum tempus rerañendi competit a die scientiæ ratificationis, sed confirmacionis talis nullæ alienacionis, *D. Saminiat. inter controuers.* *Altozrad. conf. 7. n. 11.*

77 *Possessio non transfertur ex contractu nullo, & inutili, Gratian disc. 433. Rota p. 10. rec. dec. 200. num. 8. Ludovif. dec. 126. Rota p. 18. dec. 547. nu. 18. dec. 643. nu. 24. Caffizon. verb. possessio. Alex. conf. 69. num. 14 l. b. 5. Multo magis dominium, Rubens de valid. legal. c. 2. n. 97.*

Secus si nullius sit et defectu solennitatis non
servatae, puta in contractu minoris, non
transfertur possessio, Pat. dec. 877. num. 4. seqq.
lib. 3. dec. 93. p. 2. Seraph. dec. 155. & 1200. Tur-
res. conf. 37. m. 13. Girib. dec. 24. num. 32. Crotan.
dis. 704. m. 17. 21. Licet contra dicat Olea de cess.
jur. lib. 3. q. 1. m. 33.

78 Si verò intercedat traditio transferri pos-
setto, etiam ex contractu nullo, nisi nullitas
procedat ex defectu consensus. Idem Gratianus,
dist. 704. num. 17. seqq. Pergr. in tit. var. lib. 3.
de passif. et propriis. num. 148. T. Alf. lib. P. coucl. 445.
Lich. dec. 390. Rel. p. p. rec. dec. 308. num. 46. 47.
p. 10. dec. 244. num. 6. p. 13. dec. 483. n. 9. de offi-
ciis de p. n. rec. dec. 1. ampl. 3. et ampl. 13. num. 12.
Giurba de feud. 52. gl. 9. num. 22. seqq. et 51. gl. 13
a. num. 29. et dec. 22. num. 18. et a. num. 2. et offi-
80. num. 33. Barboza de p. n. 126. Rel. 366. lib. 1. Men-

*Niev. de maior p. 3 q. 9. d. num. 21. Fofth. de ma-
nuf. of. 20. d. 6. Relato de priui. p. p. p.
q. 8. n. 116. Negual. alleg. 31. d. num. 9. Cy-
ril. de iur. 14. d. num. 43. (Vbi hinc quando lex
refit acquiritur cum claufula irritant), vel
ut omittis folemnitatem profumit defectum
conicus) Ul' d. de iur. m. 6 q. 5. na. 14. Vbi
n. 15. hinc in cefione nulla, H' edet. alleg.
20. Ric. de iur. 28. 31. 2909. 2910.*

79 Idem est quando possessio fuit tradita, & translata ex falsa causa, nam ob id non viatur, sed est manutenebilis, *Gratian. cap. 113. m. n. 9. seqq. Rota p. 1. rer. dec. 175. n. 5. Add. ad Ledenif. dec. 283. n. 9.*

Idcirco contractu inuili possidens habet omnia remedia possessoria, vt in possessione maneat, donec iudicium finiat. *Bolog. Ind. 3. §. si vir uxori, ff. de acquil. poss. l. unum. 37. T. as. lit. P. consul. 441. Rota dicitur p. 2. dec. 169. in fine. Precol. consul. 46. nu. 32. 33. Rubeus in praxi p. 2. c. 1. l. nu. 135. §. seq.*

Idco possessio translati per salem contra-
ctum inuicem, non potest de facto auferri ab
ipso possidente, sed cum eo agendum est iure
ordinario. *Boleg. sup.*, n. 52. et ratione, quia po-
test negari quod a nequam discriminari inter
partes: an contractus valeat, non potest ne-
gari quin possidens ex tali contractu, habeat in-
terim plus iuris, quam fuit aduerfus. *Caues-
ler. dec.* 475. num. 2. *Lancr. conf.* 14. m. 12. *fegq. Mer-
linder.* 313. num. 1. 6. *Bish. dec.* 579. m. 3. *O'fegq.*
Caues. m. p. 3. c. 14. *Atius. de donat. lib.* 2. c. 32.
ubi nota materia manupentionis.

¶ Sed sine difficultate per contractum annul-
labilem ex latione, transferatur dominium, &
possessione in adversarium, nam relictio præ-
supponit contractum esse validum, l. non & si
sub conditione veris, post esse validum ff. de insti. l. sup.
Socin. sen. cons. 136. nu. 9. l. b. 1. Menoch. cons. 359.
nu. 27. Giurba. de ed. c. 24. nu. 27.

Nam lectio in pretio non reddit contractum ipso tunc nullum, sed annullabilem. *Honded. conf. 27. nu. 24. lib. 2. Rednasc. conf. 68. lib. 1.*

80 Liet vendens rem sacram committat simo-
niam. gl. *D.D.* rubr. de *simonia*. Suar. de relig.
tem. t. lib. 4. definio. 1. Costo de fact. scient. et
ignor. dist. 11. cent. 2. *M. arva* contr. p. 4. rfp. 44.
Clas. simonia. Tusch. lit. conel. 2. 27. Rer. call.
448. 1705. 1709. 1739 ad 2. 4039. Tapa. tran.
fuit. tit. 18. Aug. lis de cooff. lib. 2. qu. 5. *Bonania*.
som. t. 1. *de simonia*. N. de cardinalib. 230 q. seqq.
Rota p. 16. rec. dec. 141. e. dec. 381. Et p. 17. def.
116. Sabell. & Colleon. *Simonia*.

81. Tamen si contractus sit nullus, secun. Parif.
conf. 19. m. 24. lib. 4. Garz. de benef. rem. 2. p. 8. a.
16. m. 39. Videndus Diana p. 10. l. 12. a. 16. ref. 15.
et p. 11. tra. 6. ref. 30. Christin. dec. 66. vol. 1.

82. Si emphyteuta alieni emphyteutis sine
consensu Domini, & sem emphyteuticam, illa
spectat Domino directo. l. si. c. de iure emphyt.
Epistola de locat. Valasc. de privileg. pauper. c. qu.
22. c. 4. n. 64. Mantua de iurib. lib. 22. tit. 28. n. 38.

Quibus det. Bo. d. n. 2. In reg. l. c. 1. d. n. 35. Rub. in annot. ad dec. 131. an. 192. p. 8. rec. V. alioq. de iure emphyt. p. 1. q. 22. d. n. 64.

83. Secus est si alienatio sit nulla. *Rubens de valid. legal. cap. 2. num. 78. seqq. num. 95. num. 101. & seqq. Folgin. de iure emphyt. tit. de alienat. quæst. 2. num. 173. Anna sing. 56. Petra ad Gram. decif. 27. num. 10. ad dec. 76. num. 24. Ludovic. Bell. conf. 77. num. 50. Sardi de iur. tit. 9. quæst. 16. d. n. 68. Guttier. lib. 2. præf. q. 4. n. 4. Corpan ad stat. M. ediol. com. 1. c. p. 439. num. 29. Barbof. an. d. c. potuit. n. 64. & 72. Nig. de iur. litem. tom. 2. q. 22. art. 7. n. 32. & q. 38. Olea de cess. iur. tit. 2. q. 5. num. 28. Corbul. de iure emphyt. tit. de caus. prius. litem. 22. Mancira de tacit. lib. 2. tit. 28. num. 38. Schrod. de fidei. p. 9. tit. 1. num. 27. Fab. decal. 45. error. 25. & seqq.*

Idem est in Vassallo alienante feudum, nulli-
tate, nam non cadit à iure suo. *Rubens de va-
lid. legal. cap. 2. n. 93.*

84. Emphyteuta Ecclesie renetur ad solutio-
nem canonis, si contractus emphyteuticus sit,
nullus ex defectu essentis apostolici, ac si con-
tractus fuisse validus, per text. d. sibi vero. *Anib.
de non alien. reb. Eccles. Rodoan. de reb. Eccles. non
alien. q. 26. num. 16. q. 38. n. 44. Corbul. de iure em-
phyt. de caus. prius. tit. ob non sola. canonis ampl. 1. 3.
Fulg. n. de iure emphyt. q. 21. num. 20. & de solut.
Canon. q. 1. num. 120. Hieron. ad Sur. dec. 6. n. 6.
D. Copon. lib. 2. tit. 12. n. 26.*

85. In omni actu nullo, deest culpa, vel dolo
ageoris, potest bene puniri, ne dolo, & culpa
proctioletur, V. m. de nullit. quoniam & in d. n. 53.
seqq. Montan. de iur. c. 26. n. 36. Gratian.
disc. 89. num. 12. disc. 906. n. 12. Farinaciu præsi-
crim. p. 1. q. 31. num. 155. Bellef. d. sgu. Cleric. p. 2.
tit. de cleric. debet. §. 2. n. 5. Far. azim. iur. §. dolo.

86. Mulier transiens ad secundas nuptias, amittit
iustitiam filiorum, licet matrimonium sit
nullum. *Gomez ad reg. 8. Cancell. gl. 57. num. 53.
Graz. an. disc. 36. n. 60. C. an. c. var. p. 3. c. 11. Olea
de cess. iur. tit. 2. q. 7. num. 6. Hieron. Pert. de foro
Arag. obf. 54. n. 5. 6. Rubens de valid. legal. cap. 2.
num. 84.*

87. Mulier adulterium committens non excu-
satur, licet matrimonium sit nullum. *Crinell.
dec. 19. Guttier. lib. 2. Canon. c. 12. n. 6. 12. Gomez
in l. 8. l. T. an. n. 30. 48. Peguera dec. 99. num. 4.
Farinaciu fregm. verb. extrajud. & in praxi crim.
q. 142. d. num. 16. P. Barbof. in l. 2. ff. solut. matr. in
primam. 44. 96. Aug. Barbof. in vot. dec. 114. n. 20.
lib. 3. Sanch. de matr. lib. 10. disp. 8. n. 7. Lorrea
dec. 33. n. 12. per tex. in l. si vxor. 72. §. 1. ff. ad l.
Iul. de adul. Calac. lib. 3. obferu. 5. Menoch. conf.
1225. n. 11. Panciroli. var. lib. 1. c. 126. Avenan.
de metu lib. 2. c. 41. num. 32. seqq. Prafosse de regim.
Reip. lib. 3. disp. 6. §. 3. n. 66. T. an. c. de matr.
lib. 7. q. 42. seqq. C. agnus de benefic. ne exeat. q. 1.
litem. 5. num. 21. Avenan. de metu lib. 2. c. 41. n. 32.*

88. Vbi limitant si matrimonium fuisse nullum
ex defectu consensu, Et simul disputant, an
votum amittat dotem in matrimonio putativo,

Tom. V.

& nullo, propter adulterium. *Olea de cess. iur.
tit. 2. q. 5. n. 7.*

89. Contrahens scienter matrimonium cum
confanguineis, in poenam incidit, licet matri-
monium sit nullum. *Graz. an. d. disc. 36. num. 61.
Olea sup. n. 8.*

90. Quid mulieres ex actu nullo sequatur pœ-
na, ac si esset actus validus, arcemus hic. Si Cle-
ricus in sacris constitutus, beneficiatus, contra-
hat matrimonium, licet illud sit nullum, perdit
beneficium, *Portole. ad forum Aragon. obf. 54.
num. 5. 6. Rycinell. lib. 7. c. 2. d. num. 11. Barbof. de iure
Eccles. lib. 2. c. 14. d. n. 16. Rubens de valid. le-
gal. c. 1. n. 83.*

91. Sed distinctio est. Aut lex considerat solum
factum, & animum facientis, & non iuris effe-
ctum, & tunc contra faciens puniunt etiam ex
actu nullo, ob dolum, & culpam facientis,
spernendo legis prohibitionem. *Camer. var. p.
3. r. 11. an. 16. Torre de pall. fut. iussell. lib. 1. c. 16.
num. 45.*

Aut lex considerat solum iuris effectum,
& tunc si actus sit nullus non incurritur pœ-
na. *Molina de primog. lib. 2. c. 16. n. 19. Rub.
de valid. leg. d. c. 2. n. 90. Liximus sup. n. 65.*

92. Sic Clericus in minoribus Ordinibus con-
trahens matrimonium, amittit beneficium Ec-
clesiasticum, quamvis matrimonium sit nullum,
nisi nullitas proveniat ex defectu consensu,
Sanch. de matr. disp. 43. Riccard. de iure person.
lib. 7. c. 2. I. an. n. 2. q. 9. benefic. §. 5. d. n. 15. C. eo
penzion. c. 75. d. n. 24. Barbof. de iur. Eccles. lib. 2.
c. 14. n. 7. Giuba. c. consuet. ad effect. gl. 1. d. n.
44. Cal. de emphyt. 3. p. 2. §. n. 14. C. an. c. p. 3.
c. 12. num. 9. Alaric. lib. 2. c. 60. & ibi Add. Ol. a
sup. num. 9. Vian. ad am. q. 9. 28. d. n. 108. Barbof.
de pot. si. Episc. 3. p. alleg. 57. d. n. 202. Loiser.
de benefic. lib. 3. q. 26. num. 75. Rodoan. de valid. legal. c. 2.
n. 83. Sanch. l. dec. 13.

93. Sed grauius de contrahat matrimonio-
cum ignob. l. vel de descendente à long. 3. sub po-
na priuationis maioratus, quod grauius est
validum, *Cass. lib. 4. c. 25. d. n. 20. com. c. 126.
num. 127. 128. Molande primog. lib. 20. c. 13. vbi
Addit. Olea de cess. iur. tit. 1. q. 5. n. 13. cam incur-
rit, licet mulier contrahat matrimonium, Olea
sup. num. 13. & seqq. licet contra dicat *Ater. de
maiorat. p. 1. q. 1. d. an. 779. quem impugnat Olea
sup. sed Ater. limitat sine difficultate, si co-ula
non sit sequuta, sicut etiam Sanch. d. Cotto p. 2.
q. 4. §. 7. an. 58. Olea sup. n. 14. seqq.**

94. Sic ex concubatione nulla si se committitur
incurrit poenam priuationis, si secuta sit realis
transactio, *poll. Farj. c. Sess. Olea sup. n. 15.*

95. Actus facius contra legis dispositionem, li-
cet nullus sit, valet in odium facientis, *Olea
sup. n. 17.*

96. Fidei commissum reuocatur ea actu nullo,
Berberius differt. 1. d. n. 19. Olea sup. n. 22.

97. Debitum probatur ea confessione evisfacta
in contractu nullo Olea sup. n. 23. Camill. Ber-
rellin. summa acc. tom. 2. tit. de confess. num. 82.
Vide infra. b 2 98 Le.

98 Legatum adimpletum, vel translatum censetur ex alienatione, vel translatione nulla. l. p. l. p. 34. ff. de leg. 1. l. 20. ff. de adm. leg. l. legatum. §. r. ff. de iur. tra. C. de iur. emphy. 3. par. de potest. el. cap. 3. d. n. 39. Olea sup. n. 24.

99 Nominatione ad emphiteusim, reuocari censetur per secundam nominationem, etiam nullam. C. de sup. d. n. 39. ad finem capitis. Olea sup. n. 25.

100 Ex cessione nulla incurritur poena, l. quid ergo. §. cum autem. ff. de his, qui notant. inf. m. l. si quis legatum. ff. ad legem Cornel. de fals. anth. minoris. C. qui dare in ar. Sed distinctio est: an nullitas cessionis, vel alterius actus solum reuocet, & defendat a lege, quem actum, aut cessionem prohibet, & inficit. Aut vero nullitas aliunde, etiam quam a lege, quae actum prohibet, reuocet. Primum, casu poena incurritur. Secundum, casu non. T. in quod de retractu. l. quod. §. 26. gl. 2. nu. 11. Gratian. dist. 36. nu. 61. Farinac. conf. 70. n. 29. Maister dec. 46. nu. 48. G. de iur. regul. 57. d. n. 36. Olea sup. n. 26. 36.

101 Sed cedens nullius actione sua in portio- re poenam non incurrit. T. in quod de retractu. l. quod. §. 26. gl. 2. nu. 8. & §. 26. gl. 2. nu. 5. & de uerb. c. 37. nu. 104. Carpan. ad stat. Mediol. c. 445. nu. 24. Maister. ad Olibande affian. p. 2. lib. 1. c. 4. nu. 37. Gratian. dist. 36. nu. 5. S. f. de O. de. de prohibis. alienat. fideicom. qu. 21. art. 3. nu. 8. Farinac. conf. 70. nu. 30. Valent. conf. 37. nu. 46. Olea sup. n. 27. 35. Rubens de valid. leg. n. 2. nu. 82.

Licet deberi poenam dicant Donell. lib. 10. com. c. 19. Barb. de iur. finit. 2. p. c. 1. nu. 76. Beilon de iure acerbis. 7. qu. 67. d. n. 5. tom. 2. Maister dec. 46. d. n. 48. ex sententia cardinalis de prohibis. alienat. per Federic. Ketes in opuscul. lib. 1. r. 19. nu. 1. M. ang. de emphy. §. 6. nu. 12.

102 Crimen stellionatus committitur quando titulus criminis deficit, sed dolo, vel dolosa dissimulatione factum est, etiam qui dolus commisit stellionatus criminis reus dicitur. l. 3. §. obremque; §. v. generaliter. ff. de crim. stell. Farinac. in praxi qu. 19. nu. 33. Salgad. in labryre. dist. p. 1. c. 14. nu. 59. Herald. rerum indus. lib. 1. c. 9. nu. 9. Cuias. lib. 10. obser. 26. d. n. Fel. lib. 4. iur. c. 2. c. 2. A. mat. tom. 2. resal. §. 3. nu. 5. Cyriac. contr. 1. 2. nu. 47. Gomes var. tom. 3. c. 7. deff. dec. 98. nu. 4. 30.

103 Tale crimen variis modis committitur. l. r. ff. & C. de crim. stell. Thorda suppl. verb. poena committentis, Meweb. de arbit. lib. 2. cent. 4. casu 381. Olea de resal. 7. qu. 2. n. 1. seqq.

104 Inter alios casus est quando quis rem non suam, sed vni specialiter obligatam, alteri postea priorem hypothecam distimulando, specialiter, etiam obligatam distrahatur. l. iur. r. §. 1. l. si quis in p. g. r. & §. v. ff. de pign. act. l. que non dicitur. §. v. l. 1. & vlt. C. de crim. stell. Mol. n. disp. §. 31. nu. 4. Farinac. sup. Hermosill. in l. 3. d. n. 5. §. 3. l. 1. nu. 21. §. 32. & de iur. c. 381. d. n. 7. Olea sup. n. 28.

205 Sed si committatur in scientiam accusatio,

de poena stellionatus non habet locum. A. m. d. de casib. l. 3. nu. 3. quia scientia, & conscientia frans non fit nequidolum. l. 1. §. intelligitur, l. si comen. §. l. quod. ff. de iur. d. d. l. 1. §. l. in fin. ff. de alien. emp.

206 Secus est si quis probabiliter ignoraret de factum mandati in personam illius, qui cessionem v. g. accere volebat, nam tunc ille qui calude se huius procuratorem commisit stellionatus, aut falsi poenam incurrit. Farinac. q. 50. p. 3. nu. 91.

107 Est poena falsi puniunt, qui se procuratorem simulat, l. si procurator falsus. ff. de condit. conf. l. 1. an. c. 98. nu. 22. Par. ex de instr. edict. §. 5. resal. 10. d. n. 26. D. Galeo. d. lib. 2. cent. 29. n. 58.

108 Non committitur crimen hoc stellionatus, si contractus sit nullus. Menech. de arbit. lib. 2. cent. 4. c. 381. nu. 19. T. Bor. tot. 97. d. n. 14. R. Valent. conf. 37. nu. 59. Olea de cessant. l. 2. q. 5. nu. 32. & l. 7. q. 2. nu. 11. E. scab. de portat. r. s. jun. n. 2. p. q. 4. §. 1. q. 5. d. n. 57. Aylmond G. omes lib. 3. resal. cap. 7. nu. 2. in fin.

109 Sic testis deponens falsum super inquisitionem falsam nullam non puniunt, R. de n. p. r. q. de falsis nu. 19. ex A. m. fol. 44. h. r. r. fol. conf. 318. vlt. 2.

110 Sed qui nullius deposuit, si falsum deposuit, licet non puniatur poena ordinaria puniuntur poena extraordinaria, Farinac. in praxi qu. 67. §. 5. nu. 2. 19. l. m. §. vbi testatur de commens. Sanfel. dec. 231. nu. vlt. Menech. de arbit. lib. 2. c. 306. R. r. fol. conf. 318. vlt. 2. R. m. in d. p. r. q. 4. nu. 19.

111 Clericum beneficiarius, si post contractum matrimonium nulliter, priuatur beneficio, & debetum committit, a quo iudice in puniendum, Mari. lib. 1. c. 60. Sanfel. dec. 5. vbi Menech. in add. nu. 11. vbi citat per iudicem lectum.

112 Sed declaratio, quod per matrimonium inualidum licenter factum, & male fide, amittatur beneficium, spectat ad iudicem ecclesiasticum, vt dictum refert per Collare. ale. Consilium §. anfel. d. decus §. vlt. & R. g. Mari. n. d. cap. 60. nu. 7. & ibi R. de n. & L. a.

113 Committens falsitatem in scriptura nulla, & non faciente fidem, non puniunt de falso, Farinac. de falsi. q. 152. nu. 195. & seqq. Grana de script. priuat. lib. 1. q. 4. nu. 47. seqq. Glau. arg. conf. 44. nu. 17. lib. 1. Consil. ref. & crim. verb. falsum resal. q. alleg. 89. nu. 34. Valpel. conf. 329. & ibi addit. Fern. gl. 2. 36. nu. 7. conf. 250. nu. 11. conf. 256. nu. 12. conf. 490. nu. 3. conf. 234. nu. 6. Cyriac. contr. 627. tom. 4. Nos ad R. de n. dec. 12. nu. 3. in vlt. Addit.

114 Declara, quod poena non fit ordinaria, sed extraordinaria indigenda arbitrio iudicis, secundum facti, & personarum qualitatem. v. Giorba conf. 71. nu. 21. R. de n. de Ep. fol. alleg. 71. nu. 70. R. g. Cap. Lat. dec. 82. nu. 29. Poena de script. priuat. lib. 1. q. 4. nu. 37. seqq.

115 Licet contra, quod neque poena extraordinaria sit indigenda dicat Thorda dec. 171. nu. 2. lib. 2. loquitur de falsitate commissa in scriptura.

- ra priuata. *Cyriac. contr. 637. n. 67.*
- 116 Limita primò dictam declarationem, vt non habeat locum in falsitate, quæ neque actu, neque habitu nocibilis. quia illa neque poena extraordinaria est punibilis. *Surd. de of. 282. n. 18. seqq. Falpell. conf. 129. & in addit. Firmigl. conf. 236. num. 7. conf. 250. num. 11. conf. 259. n. 12. co. 3499. num. 3. Concil. alleg. 89. n. 13. licet contra dicat Menoch. de arbit. lib. 2. cap. 206. n. 15. & seqq. vt poena arbitraria.*
- 117 Limita 2. dictam declarationem, vt non habeat locum quando cessat quia dolus. quia tunc falsitas nulla poena, nec ordinaria, nec extraordinaria puniri potest. *Cyriac. contr. 131. n. 15. 51. Firmigl. conf. 237. n. 3. conf. 470. n. 6. Calum. de apert. lib. 2. c. 190. n. 7. & num 80. & seqq. Conciol. d. alleg. 89. n. 37.*
- 118 Limita 3. Vt non habeat locum quando expresse per statum habetur, quod falsitas sit nocibilis, quia tunc nocumento cessante nulla inter poena pro dicta falsitate. *Conciol. d. alleg. 89. n. 38. & res. crim. vo. 6. falsum. ref. 3.*
- 119 Et falsitas commissa in scriptura, quæ per se nullam probationem facit, nec plenam, nec semiplenam, neque aliquam præsumptionem, vt pura si in proprio libro Rationum, quis scribere aliquem esse suum debuiorem, qui reuera non erat, poena falsi puniri non potest. *Castr. co. f. 30. lib. 1. Natta co. f. 88. p. 4. Genoa de script. prinat. lib. 1. q. 4. num. 49. 93. Firmigl. conf. 97. num. 10. Cy. i. c. contr. 637. n. 82. Concil. ref. 4. quicquid contra dicat Menoch. cas. 306. num. 12. Berazol. conf. 91. n. 15. lib. 1. Bairad. d. Clar. falsum, n. 306. Nos ad R. o. ult. dec. in ultim. al. dit. D. Constatul. sup. p. 3. 1. seqq. rri. de falsis. 3. Vbi Nos eleuat.*
- Sic puniri non potest nec poena ordinaria, nec extraordinaria. *Castr. d. conf. 130. lib. 1. T. bef. dec. 171. n. 2. Farinat. de falsis. q. 150. n. 336. 138. & 364. Firmigl. conf. 234. n. 6. Cyriac. d. contr. 637. n. 82.*
- Licet contra teneant, & sic puniri poena extraordinaria, *Clar. falsum, versum extensum, Menoch. d. cas. 306. n. 16. f. 99. Genoa d. c. 4. n. 37. & seqq. & eo magis si adit dolus.*
- 120 Amplia in committente falsitatem in scriptura nulla, & non sciente flicem, nam neq; puniunt de falso, *Farinat. de falsis. q. 150. n. 295. seqq. Genoa de script. prinat. d. quicquid. 47. seqq. Firmigl. conf. 234. n. 6. Genoa. conf. 44. n. 17. lib. 1. Conciol. d. ref. 4. Nos ad Ronit. d. dec. 2. in ultim. al. 10.*
- 121 Sic falsum instrumentum Notarius constituit poena excepti puniunt, *Farinat. q. 155. num. 13. seqq. Caball. res. l. rima. of. 66. n. 6. cas. 89. Franc. b. dec. 444. Sanz de re crim. contr. q. n. 21. f. 66. Item Caball. cas. 176. At arbena. de crim. contr. 38. n. 13. D. Coriada dec. 88. n. 25. Porrejo de instrum. edit. l. r. ref. 3. 9. 2. de 2. f. 99. vbi hanc esse de falsitate instrumenti, maxime in casibus enunciatia à dicto Coriada supra. 28.*
- 122 In Catalonia non ita seruatur iuxta de:

clarationes tradita à Coriada d. dec. 88. n. 31. quod dolendum dicit D. Romaguer. ad stat. Eugab. lib. 4. rubr. 46. n. 17.

Neapoli etiam poena falsi puniunt, *Gramm. dec. 27. c. pyc. dec. 153. Franc. ecc. 444. licet non sit Notarius, si constituit tamquam Notarius, Franc. ibid. Caball. cas. 89. 5. de l. 5. Notarius.*

- 123 Et dicta procedunt in falsificante instrumentum nullum, *Olea de cess. iur. ut. 2. q. 5. n. 4. Vbi de falsificante literas nullas, Nonter. dec. 46. num. 40. Gram. d. c. 36. n. 58. Intr. gl. conf. 2. n. 123. licet contra dicat Valencio f. 32. n. 60. Trasmiera de polyb. lib. 2. q. 9. Gram. dec. 27. n. 3. Afflic. dec. 21. n. 12. Ricede. 135. p. 1. vt sit poena extraordinaria, licet talis falsitas non sit supra alicui nocere, quia actus est de se illicitus culpa, & dolus corruptentis, seu falsificantis puniunt falsum poena extraordinaria, Nos de nullit. Indit. rub. 8. q. n. 13. n. 14. 15. & in addit. ad Ronit. dec. 2. in addit. Argua. de legib. lib. 3. tit. 8. num. 43. 45. Fernac. q. n. 155. n. 17. seqq. Farla ad Conciol. lib. 1. c. 2. num. 15. post Gratian. Clar. lib. 1. Surd. & alios, quos citat Mart. Medii. de off. Secun. addit. ad exam. 16. n. 2. D. Romaguer. ad Conciol. ad stat. Eugab. lib. 2. rubr. 35. n. 25. Vbi Novat in d. rubr. 8. q. n. 15. num. 15. Ricede. p. 1. dec. 135. Saneb. de matrim. lib. 3. d. sp. 2. num. 5. Nig. de lenden. tom. 2. q. 38. num. 18. T. bar. in compeder. v. b. Afflic. ubi decum refert actuarium, qui scienter examinavit testis falsos, sed nulliter fuisse condemnatum ad remigandum, vira durante, *Olea sup. n. 5. quicquid dicant alii citati à Melio conf. 136. n. 59.**

- 124 Quod intelligendum est quoties falsitas apta est ad nocendum, *Coriada d. dec. 88. n. 42. seqq. D. Romaguer. sup. 1. 1. seqq.*

- 125 Sed pro vera resolutione huius puniendi, veritas est quod falsitas, quæ actu non est nocibilis, non est punibilis. *Falpell. co. f. 129. & ibi addit. Firmigl. conf. 237. num. 7. conf. 130. n. 11. conf. 236. num. 52. conf. 490. num. 3. Ant. de bullis crastierim. lib. 4. q. 1. num. 45. Conciol. alleg. 89. n. 34. Cyriac. contr. 637. num. 4. Afflic. dec. 404. num. 8. seqq. Palma conf. 15. Clar. falsum, vers. item extensum, Rot. p. 2. diuers. c. 111. num. 3. Menoch. de arbit. cas. 306. num. 33. seqq. Genoa de script. prinat. lib. 1. q. 4. num. 4. seqq. T. f. l. i. f. concl. 42. n. 10. concl. 40. Conciol. res. crim. falsum. ref. 2. 3. 4. Sabell. 5. falsitas, n. 13.*

- 126 Quæ conclusio declaratur, vt non puniatur poena ordinaria, sed extraordinaria, arbitrio iudicis, secundum facti, & personarum qualitates, *Clar. b. conf. 71. num. 21. Barbo. de Episcop. alleg. 31. num. 30. Conciol. res. crim. ref. 2. 3. 4. Clar. b. contr. 48. num. 29. Sanz de re crim. contr. 96. num. 60. seqq. T. f. l. i. f. concl. 49. Reg. Cap. Latr. dec. 181. num. 29. Genoa de script. prinat. lib. 1. q. 4. num. 37. seqq. Sabell. 5. falsitas n. 16. in fin. Conciol. res. crim. 5. T. f. l. i. ref. 3. Idem Sabell. in negotio impresso poss. furum, num. 31. seqq. Olea de cess. iur. ut. 5. q. 5. n. 5.*

- Licet contra, vi neque poena extraordinaria sit puniendus dicat *T. bef. dec. 171. n. 2.* qui loquitur in falsitate commissa in scriptura privata. *Cyriac. d. contr. 637. n. 67.*
- 127 Limita 1. in falsitate que non est nocibilis, nec actu, nec neg. habui, nam illa nulla poena puniunt. *Surd. dec. 28. n. 18. seqq. Vulp. d. conf. 129. & ibi addit. Aff. dec. 2. n. 12. 5. abel. §. falsitas n. 13. & §. Notarius n. 8. Conciol. & Romaz. ad Stat. Eug. lib. 4. rubr. 46. Firmig. d. conf. 236. n. 3. conf. 250. n. 11. conf. 259. n. 12. conf. 499. n. 3. Conciol. d. alleg. 89. n. 35. licet contra dicat Menoch. de arbit. c. 306. n. 15. seqq. vi iniret poena extraordinaria.*
- 128 Limita 2. quando cessat etiam dolus, nam tunc nulla poena puniunt. *Cyriac. contr. 131. n. 15. 1. Firmig. d. conf. 237. n. 3. 2. 409. n. 6. Caluin. de acquit. lib. 2. c. 190. n. 780. seqq. Conciol. d. alleg. 89. n. 37. Cyriac. d. contr. 637. n. 67.*
- 129 Limita 3. si adit statutus, vi falsitas sit nocibilis, nam tunc nocumendo cessante non, adeest poena. *Conciol. sup. n. 38. & resol. cum. verb. falsum, ref. 3.*
- 130 Sic falsitas commissa in scriptura, que per se nullam probationem facit, nec plenam, nec semipenam, neque aliquam presumptionem, puta liber rationum privatus, ubi quis scribit se esse creditorem Titii, *Genoa de script. priv. lib. 2. q. 4. Firmig. d. conf. 197. n. 16. Cyriac. contr. 637. n. 82. Conciol. d. resol. 4. Farinat. de falsit. q. 150. n. 336. 338. 364. Nos ad Ront. dec. 2. in vlt. addit. vi diximus sup. quidquid contra dicat Menoch. de arbit. c. 306. n. 32. Bertaz. d. conf. 91. n. 15. lib. 1. Baird. ad Clar. §. falsum, n. 306.*
- 131 Sic committens falsitatem in scriptura nulla, & nullam fidem faciente, neque puniunt de falso. *Farinat. d. q. 170. n. 395. f. 99. Genoa d. q. 4. n. 47. seqq. Firmig. d. conf. 234. n. 6. Grougn. d. conf. 44. n. 17. lib. 1. Conciol. d. ver. falsum, ref. 4. Nos ad Ront. dec. 2. in addit. d. Gabriel. comman. concil. lib. 7. tit. de mal. f. concil. Luca ad Gratian. d. f. 36. n. 9. Duard. ad Bul. C. g. lib. 2. can. 6. q. 6. n. 1. Masfrel. ad Cyp. Latr. dec. 172. n. 11.*
- Sed puniunt poena falsi Notarius conficiens instrumentum nullum ex defectu materie, *Menoch. dec. 250. in fine. Scialoja de iuridic. c. 3. n. 128.*
- 132 Examinans testes falsos in causa, & ipsi testes puniuntur, cap. 2. & ibi Abb. numer. 14. Felia. n. 3. de testib. l. si quando, 15. C. de testib. Gomez var. lib. 3. cap. 12. n. 20. Grammat. conf. 15. D. Petra in lit. 145. Rodoc. conf. 29. ex n. 11. Ruben in certam. 2. n. 1. cert. 6. n. 53. 54.
- In Regno Neap. Testes falsi examinati in causa criminali, poena mortis, in causa civili, tritumum, per pragmat. de falsis, post mille. *R. Cyp. Latr. dec. 372. vbi Masfrel. & Girzini.*
- Tamen si nullius existentur, non puniuntur, *Sald. in l. 1. n. 4. C. de poplar. violat.*
- Clar. §. falsum, versum excofatur. *Grass. commun. opin. lib. 2. c. 7. q. 22. Farinat. q. 67. n. 187.*
- 133 Nam falsitas, que actu non est nocibilis, qualis est depulio testis nullius testis, non est punibilis, *Silva conf. 7. n. 11. Farinat. q. 150. n. 291. & seqq. & conf. 179. n. 2. lib. 2. Morot. conf. 61. n. 5. Sacc. de indic. lib. 2. c. 8. n. 524. Firmig. d. conf. 236. n. 3. conf. 250. n. 11. conf. 256. n. 12. conf. 499. n. 3. Conciol. resol. termin. verb. falsum, ref. 3. in prin. & alleg. 89. n. 34.*
- 134 Nam falsitas non nocibilis, non dicitur verè falsitas, *Farinat. conf. 114. n. 12. & 38. lib. 2. Conciol. sup. ref. 3. n. 2. quidquid dicant contra alii apud Farinat. d. q. 67. n. 188.*
- 135 Amplia etiam quo ad testes deponentes falsum extra articulos, *Bertaz. conf. 47. n. 5. lib. 1. Grass. opin. lib. 3. c. 17. q. 21. Fin. ap. m. verb. iussu falsum, Farinat. d. q. 67. n. 207. licet alii contra dicant apud Farinat. d. q. 67. n. 208.*
- 136 Declara dictam conclusionem, vi habeat locum quo ad poenam ordinariam, non quo ad extraordinariam, mittitur, iudex arbitrio, *Grass. d. q. 21. Farinat. d. q. 67. n. 209. Magoudec. Luc. 43. n. 19. seqq. Farinat. sup. C. f. Palao ap. moral. tract. 4. disp. 8. p. 15. §. 6. n. 16. Carena de S. Offic. c. 3. n. 5. n. 68. Conciol. ref. crim. verb. Testis, ref. 3. Sabeli in negotio impressu post §. Furtum, n. 33. seqq. Nonar. q. 62. p. 2. C. de emphe. l. 1. n. 19. Masfrel. dec. 250. n. 61. Nig. de lenden. n. 2. q. 38. n. 29. Masfrel. ad Cyp. Latr. dec. 172. n. 6.*
- Amplia, vi habeat locum etiam in teste deponente sine iuramento, vi etiam puniatur poena extraordinaria, *Bertaz. lib. 1. q. 47. n. 2. vbi Adm. Grass. d. q. 21. Magou. sup. Sacc. de Indic. lib. 2. c. 8. q. 444. 2. vbi ad q. 67. n. 197. seqq. Passius de man. d. n. 84. n. 13.*
- 137 Licet illum esse puniendum poena falsi in distincte dica Caball. *conf. 37. n. 9. senta. Iure Conciol. ref. crim. verb. Testis, ref. 3.*
- 138 Qui violat lequitum incurrit in poenam. *Lozer. de benefici. lib. 3. q. 23. Pontus lordon. Lucubr. vol. 3. lib. 1. q. 11. n. 15. n. 42. & seqq. vbi quatuor recenset poenas.*
- Sed qui violat lequitum nullum non incidit in poenam. *Pencus dec. 46. n. 1. in fine lib. 2. Passius de bonon. 69. n. 51.*
- 139 Obligatio cameralis in contractu nullo, nihil operatur. *Bursat. conf. 361. n. 33. Monald. conf. 103. n. 11. 12. 13. Ciro. d. decept. 50. n. 9.*
- 140 Sed Cofessio facta in instrumento nullo, & actu nullo dicitur vera. *Sabeli d. conf. f. 10. n. 7. 18. in fine. Hodiern. ad Surd. dec. 127. Diximus sup. n. 97. Olet de testib. d. 1. q. 5. n. 21.*
- 141 Per actum nullum non interruptur promissio. *Rubens de valid. legal. c. 2. n. 77. Nos q.*
- 142 Quod ea coteractu nullo nulla datur poena, procedi in coteractu nullo ipso iure. *Sord. dec. 31. signanter n. 30. seqq. Aliograd. conf. 27. n. 47. lib. 1. Cusul. dec. Luc. 7. n. 46. 47. Torre de passis fuf. succell. lib. 3. c. 1. n. 49. 50.*

143 Sed non dicitur contractus nullus ipso iure, quando lex imponit poenam solum contrahentibus, sed quando ultra poenam declarat nullitatem. *Alex. cons. 4. lib. 6. Furac. in repert. p. 2. lit. L. nu. 195. Torre in p.*

144 Privilegium Nullitatis est, quod si contractus sit nullus ex aliqua solemnitate statuta, ut est insinuatio in donatione, vel venditione, si vna ex partibus cepit agere de nullitate ex defectu insinuantis, habuit prius absolutionem, à iuramento, à iudice Ecclesiastico, ut fieri debet. *Gabe. cons. 9. lib. 2. Nota de off. 102. nu. 9. p. 1. dicitur de dec. 64. nu. 6. Ludovisi. Duran. dec. 18. nu. 24. Rota dec. 1. nu. 29. p. 5. rec. Tala contractus amplius insinuari non potest. Alex. cons. 137. in fin. lib. 6. Cuen. cons. 121. nu. 2. 101. t. Craven. cons. 101. nu. 17. Sect. cons. 66. nu. 30. Capob. cons. 745. nu. 13. cons. 586. nu. 10. 18. Peregr. cons. 76. nu. 3. lib. 1. Beriaz. cons. 58 nu. 55. in dicit. T. in lib. 1. 100. 197. in fine & lit. L. cons. 381. nu. 12. Cytac. contr. 10. nu. 76. & contr. 128. nu. 17. Trunciac. re. lib. 3. tit. de dom. rel. 5. nu. 4. Cires. disc. 73. nu. 24. & 15. ubi est praefixum tempus ad insinuandum, quo clausio sit opposita nullitas per statum.*

145 Nullitas contractus, aut testamenti, privilegium est, quod heres ab intestato succedens, potest in foro concientie impugnare contractum, aut testamentum nullum, cuius defectu numeri testium, lex non tribuit, vel alijs ex causis nullum. *Layman. Theolog. Moral. lib. 1. tract. 4. c. 17. de legum. 2. 3. Bonacini de contract. disp. 3. q. 1. p. 10. 1. 2. Diapad. alleg. 1. cons. 75. nu. 24. lib. 1. Di. no. p. 1. tract. 8. ref. 75. & p. 1. ref. 119. ubi assert DD. contrarios, & dicit utramque opinionem esse probabilem.*

146 Et quod heres, vel legatarius vice versa, qui ex voluntate minus solemniter sunt hereditatem, vel legatum consequutus, possunt a concientia retinere si sciat nullam fuisse admistam fraudem, & talem esse testatoris voluntatem, licet minus solemnem, nisi testator in consule praelitisset estraneam suis consanguineis indigenibus, bene probat *Spreti. d. c. 1. dec. 63. nu. 7. & segg. Marta voto p. 98. Sabell. 5. contractus. nu. 11. 5. hereditas. nu. 25.*

147 Multi sunt Actus, qui quavis sine nulli producant aliquos effectus. Primus est, ut licet usufructus non possit cedi ab usufructuario, alteri quem domino proprietario, si usufructus 69. ff. de iure dotium. §. fin. instit. de usufr. Tamen si usufructuarius estranea usufructum cedat, poenam amissionis patitur. d. si usufructus. *Comar. lib. 1. var. c. 8. nu. 7. Solerz. de iure Indiar. tom. 1. c. 14. d. nu. 32. Sanchez de statu Religios. lib. 7. c. 27. d. nu. 20. Castill. de usufr. lib. 1. c. 69. nu. 19. Monter. dec. 46. d. nu. 18. Donell. lib. 10. c. 1. sup. 19. Barbos. de iuris fin. c. 2. c. 1. nu. 76. Cardenal. de iuris lib. 1. tit. 3. d. 3. d. 19. nu. 8. Bollen. de iure acce. c. 7. q. 67. d. nu. 3. tom. 2. Olea. de cessant. 2. q. 5. n. 2. de iure dispenso q. 1. 24. tit. 31. p. 3.*

148 Sed quod usufructum habens per illius alienationem non praeiur illis, nam ille cedit & alienari potest, & ius vendendi, & fruendi in alium transiit, verum talis usufructus regulatur iusta viam, & personam eius, qui alienavit. *Arboribus 13. §. usufructuarius. L. usufructuarius 45. & 174. ff. de usufr. Felician. de consil. lib. 2. c. 4. nu. 4. Morla in tempor. p. 1. tit. 6. de seruit. q. 1. nu. 4. Argell. de acqui. possess. q. 8. art. 22. nu. 5. Retes lib. 1. c. 19. Maugil. de emul. q. 156. d. n. 11.*

Sed veritas est, quod ius ipsum usufructus alienari non potest, sed commodius sic. *Cessill. suprad. nu. 15. Pinell. de bonis matern. p. 3. d. nu. 37. ad 40. Furia ad Cunnert. d. 8. nu. 43. segg. Scapput. de Suis. lib. 2. q. 11. nu. 4. Gratian. disc. 719. nu. 16 segg. disc. 775. nu. 15. Rota p. 7. dec. 194. nu. 13. segg. T. in lib. 1. c. 1. 28. Cbrislin. ad leg. municipali. 15. art. 6. 7. Sab. II. §. usufructus. 12.*

149 Nam licet cessio luti patronatus, & beneficii Ecclesiastici, sine licentia Episcopi, laici favore facta, sit nulla, vnde de iure patr. lib. 6. c. praterea codit. Burg. de Pat. cons. 3. d. nu. 5. R. Rem. 1. dec. 123. ubi 8. Martin. Tonnus. q. 1. de beneficiis. c. 1. Rota resp. 67. nu. 6. segg. lib. 1. Borrell. in iuvenia dec. 1. tit. 16. nu. 126. 127. Guma. dec. Lufit 28. nu. 11. Arzo. instit. moral. p. 2. lib. 7. c. 2. q. 4. Leo in 1. b. f. Eccles. p. 2. c. 3. nu. 226. P. Lamanus iurista Theol. Theolog. moral. tit. de Eccles. ben. §. c. 17. nu. 3. §. 99. Olea. de cessant. tit. 2. q. 5. nu. 20. Barbos. de iure Eccles. lib. 2. c. 15. nu. 14 segg.

150 Tamen ex cessione patronus beneficium, & ius patronatus amittit; quia licet cessio quo ad translationem iurispatronatus sit inefficax, quoad cedentis priuilegiu firmu, & efficax est, ex Rota in antiq. dec. 8. 2. probat Burg. d. cons. 31. nu. 18. Rota. de Curt. de iure patronatus de translat. nu. 31. Borrell. in iuvenia dec. 10. 3. tit. 10. de donat. inter. nu. 378. Olea. de cessant. tit. 2. q. 5. nu. 3. Cbrislin. de q. 12. nu. 10. vol. 1. Paul. Rub. in annos. ad dec. 46. p. 9. rec.

Nisi antea renunciatus mutasset voluntatem, Ricc. collect. 1479. Furac. in fragm. post reprobatorum de contractibus, verb. ben. ficium. nu. 19. Valenz. de beneficiis. lib. 3. tit. 17. n. 1. 3. Vinter. de iure patron. p. 2. lib. 1. 3. c. 10. nu. 72. Jacob. Gallus cons. 87.

151 Nam ea, quae contra legem fiunt, licet nulla sine, & proinfectis habeantur, intelligendum est, ut non valeant in faciemini fauorem, seu causam quo ad ipsum modum, seu adhuc ut ipsi incident in poenam. *Adolin. de primog. p. 6. 2. nu. 10. Truquell. de retrat. lignag. §. 1. gl. 2. nu. 9. Guttier. sup. q. 4. n. 6.*

152 Ideo renunciatio beneficii Ecclesiastici sine Superioris auctoritate facta, licet valida non sit respectu Superioris, in cuius potestate erit dictam renunciationem non admittere, valet tamen respectu ipsius renunciantis, & beneficium impetrari potest, nisi antea renunciatus mutasset voluntatem. *Ricc. collect. 1479. Farbu. in fragm. post reprob. d. contractibus. beneficiu.*

- nn. 19. *Valenz. de benef. lib. 3. tit. 17. Visio. de a iure patr. p. 2. lib. 13. c. 10. n. 72. Barbof. de iure Eccl. lib. 2. c. 15. d. nn. 14. ad 19. post mille Sabell. §. las patronatus. num. 10. Maranta contr. par. 4. resp. 63.*
- 153 Idem quoque est quo ad renunciacionem officiorum, quæ requirit Superioris auctoritatē. *Caled. lib. 2. dec. 23. nn. 5. & dec. 24. n. 6. Farinae. lib. 1. cons. 5. n. 69.*
- 154 Sic renunciatio officii, quæ est facienda in manibus Principis, si alias fiat, non valet, & potest renunciatio officium conquirere. *Maffrell. de Magist. lib. 1. c. 24. d. num. 11. Valenz. conf. 32. nec renunciatio illud amittit donec Superior admittat renunciacionem. Sforz. de iure Indiar. tom. 2. lib. 3. c. 26. d. n. 66. S. aliquid. labyr. p. 1. c. 35. d. n. 43. P. Saneb. cons. mor. d. 1. p. c. 2. dub. 29. d. n. 3. Far. a. ad Contr. lib. 1. c. 5. n. 39. Ad materiam est D. Rocas Trad. de officiis rubr. 3. n. 90. & seqq.*
- 155 Licet actus sit nullus, ex illo elicitur voluntas facientis. ut diximus sup. num. 51. Sic ex testamento nullo, & imperfecto declaratur voluntas, & aliquid in labyr. p. 2. c. 22. d. n. 18. Olea de cess. iurium lib. 2. q. 5. n. 21. Gomez var. lib. 2. c. 14. n. 16. lib. 1. c. 3. num. 71. S. aliquid in labyr. p. 1. c. 9. nn. 13. & c. 50. nn. 6. Aylon. ad Gomez. sup.
- 157 Et ex alienatione nulla, vel inutili translatione, vel adempzione legati, illius reuocatio inducitur. l. p. l. 34. ff. de leg. 1. d. 20. ff. de alim. legat. l. legatum §. 1. ff. cod. Caled. de iure em. byt. 3. p. de poss. c. 6. §. 3. d. num. 39. ubi late probat per
- 158 secundam nominationem ad emphiteusim, etiā inutiliter factam, priorem reuocari, videndum d. num. 39. ad finem cap. Diximus sup.
- 159 Sic etiam si tutor cessione actionis contra pupillum suscipit, licet valeat cessio, tamen cedens, quia commissi in legem agere non potest. *Ant. minieris. C. qui dare tutor. Et minores*
- 160 liberantur, aut. ut bi, qui §. quod si qui cul. 6. novell. 72. d. ant. minoris. *Parladur lib. 3. differ. 50. nn. 6. & lib. 3. per. quod si fin. 3. p. §. 4. num. 12. Milanen. dec. 9. nn. 93. lib. 2. Guttier. de tutel. p. 1. c. 20. num. 2. Girba obs. 58. num. 2. Christin. tom. 6. dec. 194. post alios Olea de cess. iur. 2. q. 6. n. 3.*
- 161 Præstus alienans nulliter bona Ecclesiæ, puniuntur et quoniam, & ibi Abb. & Batr. de reb. Eccl. suon. apen. c. si quis præbiterum cod. tit. Rub. de valid. legat. c. 2. n. 89.
- 162 Sic corruptio Instrumentum puniuntur poena extraordinaria. *Aug. de malef. §. falsaria vers. qui modis dicitur falsum. Rub. de valid. legat. c. 2. n. 89.*
- 163 Sic ex alienatione contra prohibitionem, testatoris non incurritur priuationis poena, si alienatio sit nulla, & ea quidem, c. si municipal. fuer. vendit. *Rubens de valid. legat. c. 2. num. 102. Sforz. Odd. de fid. qu. 21. art. 1. Fufar. de sublit. qu. 687. num. 4. qu. 718. d. num. 20. qui limitat nisi*
- 164 alienatio, etiam nulla, fuerit in contemptum præcepti testatoris, vel nisi sequens fuisset transmissio. *Ciarlin. contr. 43. d. num. 33. Soff. de 66234. d. nn. 5. Odd. art. 20.*
- 165 Pro qua sententia faciunt diuersa Iura, quæ probant ex actu nullo poenam locum non esse prout sunt text. in l. frat. §. 2. ff. de iur. liber. l. ea quidem, c. si municipal. non putant. §. non quæ. nus. ff. de honor. poss. contra tab. l. si am. §. si quis cōtra, ff. de legat. præst. Ea ratioque quæ quod nullum est nullum producit effectum. C. non præstat. de regim. m. 6. Diximus sup. n. 1.
- 167 Et non enia non habent materiam, neque formam. *Cancer. tom. 3. c. 21. n. 238. Saneb. de matrim. lib. 3. disp. 2. d. n. 5. 5106. de purat. sanguin. 2. p. q. 4. art. 4. §. 2. d. n. 36. ad n. 66.*
- Plures casus ponunt *Agguian. de leg. lib. 3. contr. 8. Valenz. conf. 37. d. n. 32. Robert. rerum iudic. c. 8. Ciriac. contr. 230.*
- 168 Sic si Tertius ex occultatione Instrumenti, poena falsitatis alia teneatur, si Instrumentum nullum, aut inualidum sit, & tale, ut etiam si produceretur nullam faceret probationem, alii poena non teneatur. *Paraza de instrum. edit. to m. 2. tit. 8. resol. 3. d. n. 9.*
- 169 Similiter ex pacto de quota, litis non puniuntur Aduocatus, vel Procurator, si nullum sit. *Farinae. lib. 1. conf. 70. d. n. 28. 32. & tom. 3. pre. x. q. 106. nn. 60. Carpand. tom. 1. c. 429. nn. 28. c. 430. num. 10.*
- 170 Sic Iudex propter sententiam nullam, litæ suam non facit. *Scob. sup. n. 680.*
- 171 Et ubi cessum non transierunt in cessionario, quia cessio fuit nulla, vel quia cessum fuit, quod cedi non potuit, remanet apud cedentem. *hug. volem. §. ex quo caus. maior. Valenz. conf. 32. num. 45. Monter. dec. 46. num. 7. 28. Girba dec. 63. n. 4. Mier. 3. p. q. 17. d. n. 35. Cyriac. tom. 2. §. 4. n. 23. C. affil. de v. fr. c. 69. num. 24. Gallus de reuocac. num. 1. lib. 1. c. 10. n. 20. lib. 2. c. 5. num. 31. versio. quoniam, per text. in neque. volem. ff. ex quib. caus. ma. ori. si mulier. §. ex esse. ff. de iure dotum. S. aliquid in labyr. p. 1. c. 13. §. 2. n. 40. & c. 4. num. 45. Barbof. v. v. de cess. lib. 2. v. v. 30. nn. 47. Vela differ. 38. n. 86. lib. 2. Olea de cess. iur. tit. 2. q. 5. num. 34. §. 4. tit. 4. q. 10. n. 69.*
- 172 Ex quibus Pat. lib. 3. dec. 158. num. 2. 3. dicit quod resignans beneficium in fauorem certæ personæ, si illa persona, scilicet resignatarius non possit beneficium acquirere, remanet poenæ resignantem. *Barbof. v. v. 109. n. 4. de poss. Episc. p. 2. alleg. 69. d. n. 66. Girba dec. 106. d. n. 4. Valenz. de ben. §. lib. 3. c. 25. n. 28. c. 28. d. n. 4.*
- 173 Et in terminis, quod ex cessione, quæ in potentorem sit, si ex alia causa sit nulla, poenæ cedentium in potentiores locum non habent, tenent *Tirag. de retrah. legat. §. 1. gl. 2. n. 8. & §. 26. gl. 2. d. n. 5. de nobilit. c. 37. n. 104. Carpand. Bat. Mediolan. tom. 1. cap. 445. n. 24. Montaner. addit. ad Oliban. de alim. p. 2. lib. 1. c. 4. num. 37. Gratian. dif. 36. nn. 51. Farinae. conf. 70. num. 30. Valenz. conf. 32. n. 46. Olea de cess. iur. tit. 2. q. 5. num. 35.*
- 174 Sed Olea de cess. iur. d. d. 2. q. 5. n. 36. seqq. ad resolutionem, An ex actu nullo incurrit quis poenam, Distinguendum esse censet. Aut nul-

Ita cessione, vel alterius actus, refutat, & de-
fendit à lege, quæ actum, aut cessionem prohibet,
& inficit. Aut nullitas aliunde etiam quam
ex lege, quæ actum prohibet, refutat, nam ubi
nullitas solum à lege dependet, quia aliunde
cessio, vel actus in iuris non est, certum est ex
cessione, vel actu nullo poenam incurrere, quia
aliis lex, vel statutum superuacuum, & inefficax
est, cum in cessione, & actu valido non
possit verificari, vt ex variis causis, in primis
sententia confirmationem adductis manifeste
colligitur. Si verò actus, vel cessio ex alio, cui
capite sit in iuris, vel nullo, quia ultra legis pro-
hibitionem, & restrictionem aliter defectus, &
nullitas concutitur, veluti quia cedens in poten-
tioris fuit minor, vel quia cessio fuit insolemnis,
eo casu ex actus, seu cessionis nulla, & cedens
iure suo non priuabitur, imò actio apud eum
remanebit. *Tiracq. de testat. dignat. §. 26. gl. 2. n. 11. Gratian. disp. 36. n. 1. Farinac. de sep. 70. n. 29. Monner. dec. 46. n. 48.*

775 Et ex mente omnium DD. sup. relatorum
intelligendum id est, quando lex, vel statutum
prohibens non respicit nudum factum de iure
invalidum, sed potius, vt poenam impone-
ret, considerans effectum validum, nam si lex,
vel statutum prohibens actum sub certa po-
na, potius factum, quam effectum consideret, ex
actu etiam nullo poena committeretur, vt in
d. c. 4. & fin. de bigamis non ordin. Testimonia suprad.
n. 16. nisi nullitas ex defectu consensu proveni-
at. *Forz. Odd. & Molin. sup. Augustinus 36. de
stat. 8. Carolus sup.*

176 Ad quam veritissimam distinctionem facile
reducuntur omnes casus sup. relati, & ex eis
resolvimus: ex cessione facta in potentiores,
si ultra legis prohibitionem aliam nullitatem
patiatur, poena non committitur, quia lex pro-
hibens similem cessionem non respicit nudum
factum, imò effectum validum, & actum so-
lemnem consideravit, vt dicunt sup. relati. DD. bene
Olea. d. c. 5. n. 37. seqq. ubi contrarium respon-
det.

177 Licet renunciatio facta à filia de bonis pa-
ternis, aut alijs, possit ex aliqua causa dici nulla,
& nisi illa fuerit declarata nulla non possit si-
lia admitti ad successionem hæreditatium pos-
sita declaratur renunciarum, nisi sit declara-
ta nulla, *Precol. de transact. c. 48. n. 24. & seqq. Rota p. 11. rec. dec. 71. n. 5. & p. 13. dec. 145. Tamen
secus est, si filia renunciatio stirpis iure
nulla, & evidenter nulla, ex facie instrumenti,
nam tunc non obstat, vt renunciatus non possit
obtinere immisionem ex remedio, *l. fin. C. de
edict. D. Adr. toll. Precol. sup. Rota p. 63. res. de
c. 361.**

178 Nullitas professionis factæ in Monasterio
operatur, vt egressus à Religione recuperet
bona renunciata, *Card. Luca de renunciat. disp. 17. n. 4. Nos infra n. 36.*

179 Sic, si lex resistat actui, & factum nullitatem
actus, tunc non dicitur quis conveniente, *Alto-
Tom. 7.*

gral. cons. 27. tom. 1. n. 35. Magan. dec. flor. 64. n. 82. Grammat. dec. 76. n. 19. Cammarot. resp. 5. art. 1. n. 12. & art. 4. n. 132. tom. 3.

180 Vt dicimus in illo, qui nulliter renunciat
præventio aduersus instrumentum, nam po-
test ipsemet, Lege id permitte, contoueni-
re, & audiri debet, *Sard. dec. 377. n. 12. Ideo
proposita per ipsum præventio omne ius cre-
ditoris excludit, Cardenal. de iudic. lib. 1. tit. 3. n. 23. disp. 16.*

181 Nam privati pactis tolli non potest bene-
ficii à lege concessum, Ideo, licet obligatus
consenserit renunciationi præventio, tamen
conceditur illi auxilium præuenienti, quia
uis contractus celebratus est coram Principe.
*Mer. d. b. cons. 463. n. 14. Cyprian. contr. 183. n. 84
seqq. huc D. Pasqualin. sup. Pragm. n. 1. de Car-
cerarijs, & Capitis. n. 212. seqq.*

182 Privilegium nullitatis est, quod quamvis
pendente nullitate contractus, potest æquius
contractus, & nullitas illa referuari debet ad
viam ordinariam, *Rebuff. sup. consil. de liter.
obligat. art. 1. gl. 9. n. 49. Girb. i. dec. 100. Franch.
dec. 373. d. consil. dec. 312. n. 5. Gratian. disp. 679.
ubi Luca, Fontanell. de pactis c. 4. gl. 15. n. 82.
Cardenal. de iudic. tom. 2. tit. 3. disp. 14. n. 7. disp.
10. n. 3. disp. 15. 16. Maranta resp. 63. p. 3. An-
uechin. de præventio. 2. q. 4. n. 3. Massili. dec. 14.
n. 24. Idem Glaba. dec. 21. n. 7. 18. dec. 62.
n. 2. 1. obf. 12. n. 2. Argel. de acquir. poss. q. 6. c.
art. 8. n. 15. 20. Rogner. alleg. 7. n. 63. Olea
de cessat. c. 15. q. 15. 10. n. 14. Ionus de sole-
mn. contract. minor. gl. 16. h. 7. n. 23. & 230. 331
& gl. 2. 9. 12. n. 16. Rotæ coram Cocin. dec.
1661. n. 6. Cances. lib. 3. cap. 1. n. 14. Rota
post Cenc. de censibus 21. n. 5. M. ier. de maior.
3. p. q. 15. n. 105. Valerius de transact. lib. 6. q. 3.
n. 36. Massili. dec. 170. n. 22. Alois. de in-
coastant. q. 15. n. 23. Cottier. de iuram. p. 1. c. 2.
n. 23. Gratian. & Luca disp. 128. n. 43. 687. n.
17. Rota post Cenc. dec. 248. dec. 155. n. 4. dec.
66. n. 2. dec. 249. n. 7. Cenc. dec. 113. 132. Cenc.
de censibus q. 21. n. 21. 22. Alciograd. contr. 46.
n. 94. Cyprie. dec. 175. D. C. pyc. Latr. dec. 41.
n. 17. Anacethm. de præventio. 2. q. 1. n. 20. Ca-
stul. dec. 63. DiScoppa ad Merha. contr. 22. lib. 1.
Nos de nullit. Ind. c. rubr. 6. q. 3. n. 45.*

183 Prout dicimus in cessionario, qui instru-
menti executionem petere potest pendente
cessionis nullitate in iudicio intentata, Socieci.
In si petenti. n. 11. ff. de test. & cons. 78.
n. 10. lib. 3. Baldin. l. 1. in pu. C. de divers. pre-
script. Alex. cons. 83. n. 10. lib. 5. Ambros. cons.
234. Causel. de arcent. p. 2. c. 20. in presor. q. 3.
n. 39. C. mar. dec. 2. n. 9. dei. 113. Gratian. cap.
118. n. 43. c. 141. n. 35. Mascard. de iudic. 686.
n. 1. 14. Causel. dec. 3. n. 15. p. 5. Grass. de exceptis
prelud. n. 46. 49. Faut. de nullit. quot. & quib.
mod. a. 29. Cottier. de iur. p. 1. c. 2. n. 23. Parlatior.
lib. 2. quod d. c. 5. p. 5. l. 1. n. 22. Suid. cons. 377.
n. 42. Franch. dec. 373. Girb. dec. 100. n. 1.

185 Tamen limitatio certa est, quod si con-

tractus euidenter nullus non exequitur, *Balin* a. ubi. *praf. nre. d. fidei. Alex. conf. 95. num. 2. vol. 2. Na 1 a conf. 5. num. 18. feqq. Causale. dec. 28 de contrati. p. 1. num. 4. 5. 6. ad consil. 5. Saband. ita. de ordin. p. 1. off. gl. 3. Conc. sup. D. nard. de censib. q. 19. num. 37. 38. *Grass. excepti. 38. Milanens. dec. 32. num. 46. 47. lib. 1. Carpin. ad stat. M. diol. c. 42. num. 178. G. off. sup. prag. S. i. c. 33. num. 41. Spe. rel. dec. 83. d. num. 19. d. num. de effect. m. at. circa contrati. c. 5. 5. num. 37. feqq. & circa induc. prag. a. num. 143. *Guid. Pap. dec. 113. num. 7. Genib. dec. 69. Sanfel. dec. 311. num. 9. Caran. dec. 17. num. 31. 39. Idem Sanfel. dec. 299. Conc. sup. D. Cep. parell. ref. fiscal. 48. num. 15. 8. bi quatuor adit. statum reniciens omnes nullitatis.***

186 Et in nullitate notoria non datur terminus, *Ionius de solemn. contra. minor. gl. 15. §. 3. num. 12. & gl. 22. §. 2. num. 17. feqq. P. r. al. de translat. q. 72. num. 12. De nullitate apparente, & notoria, & non exequente altiore indagine impediente executionem, Nos de nullit. indic. m. r. 6. q. 3. num. 63. D. Caponacen. §. 24. art. 1. num. 16. *Sanfel. dec. 311. num. 9. Bar. dec. 502. P. off. de manu. off. 62. D. Scoppa ad Merlin. contr. 22. num. 8. lib. 1.**

187 Quod exceptio, que oritur ex eodem instrumento su privilegiata, sicut actio, *Pal. dar. quoti. 5. p. 5. §. 1. num. 17. El. cob. de ratiocin. c. 38. num. 1. Costa. Si. ul. cens. 4. num. 6. 1. Inter. sing. 16. M. lanens. dec. 2. lib. 2. Abbin. c. 12. de ordin. cog. & in e. fine cod. tit. *Aloy. de seps. super bull. num. 106. Baron. sup. §. 5. num. 40. Sanfel. dec. 312. num. 11. Vin. dec. 304. num. 67. Gufman. de cens. no. 9. 32. num. 39. Cald. in l. si curatorem. gl. per quod in. p. r. statum num. 22. C. de in. inter. res. tit. Luca ad *Franch. d. dec. 273. Conc. 9. 82. num. 9. 1. num. 22. Vin. dec. 495.***

188 Etiam in possessoris potest opponi, quando incontinenti potest de nullitate dici, *Senat. sup. gl. 28. §. 2. num. 17.*

189 Et quod admittatur in iudicio executio, etiam non obstante pacto de non opponendo, ratiqum non requiritur altiore indagine, secus e contra, *Rota Lucens. de i. off. 6. Fontanell. de passis. claus. 10. gl. v. m. num. 55. Burg. de Lan. com. p. 3. l. sup. 40. num. 162. Inter. sing. 173. lib. 9. Nonar. q. 84. num. 9. lib. 2. T. f. l. al. leg. 23. num. 53. & feqq. Costa. Si. ul. cens. 51. num. 12. Gimba. dec. 60. num. 10. 11. Milan. dec. 9. lib. 2. Gizzar. dec. 39. num. 21. ubi addit. Inter. sing. 7. & ibi add. Ball. super bull. q. 60. *Merlin. contr. 96. num. 10. Rota in elec. post. consil. 13. lib. 1. Ripold. execut. censuale. vlt. num. 143. Gufm. de cens. §. 30. num. 39. Rota post. Cenci. de censib. d. c. 21. num. 5. dec. 519. num. 21. & dec. 459. num. 39. Barons. p. r. 40.**

190 Et impedit executionem etiam obligationis cameralis, *Idol. sim. pr. xi. p. 1. c. 8. num. 147.*

Sic Nullitas contractus exceptio non impedit liquidationem instrumenti in nostro Regno Neapolis; nec carceratione, statum est per prag. 2. de instrum. liquidat. *Frecc. de present. a. n. strum. p. 9. q. 7. num. 1. feqq. D. Petrain. tit. 166. & 167. D. Merlin. contr. 22. lib. 2. ubi D. Scoppa post.*

*Thor. in comp. dec. 103. p. 1. verb. emphiteuta. D. Capon. contr. 34. art. 1. num. 16. Olea de cessat. i. 6. q. 4. num. 14. Prati. disc. 30. tom. 4. num. 11. Luca ad *Franch. dec. 313. num. 7. D. Romagn. ad Syn. Germin. lib. 3. §. 1. §. 5. c. 3. num. 4. Add. ad Bar. dec. 46. num. 22.**

Secus est quando nullitas appareat ex resolutione chartarum, vel in promptu, *Frecc. d. q. 7. num. 11. feqq. Franch. dec. 299. Off. lib. dec. 342. num. 33. Bar. Pand. ad r. p. r. d. f. l. am. p. 5. declar. 21. num. 27. *Grass. excepti. 20. num. 14.**

Immo hac nullitas proveniens ex resolutione chartarum potest opponi etiam per procuratorem, & Amicum, *Franch. Ant. de Indic. Robur. de liquidat. instrum. consil. 4. num. 28. 30.*

Dicuntur exceptiones nullitatis pro manantes ex resolutione chartarum, vel ex detecta citacione, & consummacione resoluti, vel ex venire instrumenti, quo inspecto eius illiquiditas lucida videtur, *Franch. Ant. de Indic. Robur. d. consil. 4. num. 28. 30. late Sanfel. dec. 365. num. 1. feqq. & dec. 312. num. 11. 12. D. Petra. sup. D. Cep. parell. ref. §. 48. num. 15. ubi etiam in casu, quo statum excluderet omnes exceptiones.*

191 Sed quoties tergiversatio proponitur, & exceptio dubia, tam in facto, quam in iure, & propterea varias Interpretum opiniones, in causis executiis, & lumenatis, non admittitur, *l. 3. §. 1. lib. d. fin. exhib. lib. 1. de ordin. cognit. Andreol. contr. 355. num. 1. 2. Mer. 3. p. q. 15. num. 45. Castil. tom. 3. contr. cap. 24. num. 94. Gloria dec. 69. num. 18. dec. 100. Surd. consil. 52. num. 30. Bar. roll. in summi. dec. 100. tit. 48. de excepti. num. 113. & a. num. 177. ad num. 128. Gufm. de cens. q. 20. num. 39. 40. 5. ecce. de indic. lib. 2. c. 2. q. 4. num. 62. Argell. de leg. contrati. q. 10. art. 22. num. 281. *Sanfel. dec. 312. Franch. dec. 373. Ionius sup. num. 22. Guid. Pap. dec. 215. Ludovic. dec. 24. Guill. abserm. 113. num. 17. Idem Guid. Pap. sing. 182. Causale. dec. 28. num. 12. 22. feqq.**

192 Et generaliter, quod exceptiones requirentes altiore indagine, non impediunt executionem, & referuandae sint ad ordinarium iudicium, *S. leg. de reg. protel. p. 3. c. 3. num. 40. & 4. p. c. 51. & 64. Borrell. in summa. tit. de fin. executi. num. 98. feqq. Fontanell. de passis. nuptial. c. 10. gl. v. m. num. 55. & c. 7. gl. 3. p. 10. num. 75. Car. za de benefici. p. 5. c. 5. 44. D. Merlin. contr. 96. num. 30. lib. 1. Larrea. ali. §. 2. a. num. 6. Carlenal. de iudic. i. 31. disp. 3. num. 4. disp. 16. num. 2. Olea. sup. num. 20. feqq. *Guid. Pap. dec. 215. num. 7. Ludovic. dec. Luc. 24. Guill. abserm. 113. num. 7. lib. 1. Idem Papa. sing. 182.**

193 Et Borrelli sup. explicat quando dicatur exceptio altiore expetens indagine, *ad. dit. ad Inter. sing. 7. num. 6. Givru. dec. 21. num. 32. & dec. 69. num. 18. Carlenal. de iudic. com. 3. lib. 1. tit. 2. disp. 5. num. 25. & 26. de acquir. poss. §. 4. art. 2. a. num. 248. & art. 9. Amatus. ref. 80. num. 83. num. 25.*

194 Verum in hoc casu non impeditur executio instrumenti liquidi, sed datur causum de

re restituenda, cum damnis, & interesse, *Rebus super confis. de liter. obligat. art. 5. gl. 7. num. 3. 4. Canale. d. dec. 2. 8. num. 1. 18. 41. 48. 57. 58. 60. 90. 91. & num. 48. decum refert, Sanfel. dec. 312. n. 5. vbi etiam decum refert, Guid. Papa d. e. 50. Conar. pr. ff. c. 15. n. 1. Cartar. dec. 2. num. 21. Carter. p. 1. c. 17. n. 14. Ferrer. obj. p. c. bf. 160 & 107. decum refert per S. C. Gizz. ad Cap. Latr. dec. 13. n. 15.*

195 Sed verum possit impugnari iudicium, propter non præstitam cautionem, & non posse inuoludari, decum refert *Fons iust. de pass. cl. 4. gl. 15. n. 83. Vbi dicit talem cautionem præstari non debere, nisi perat.*

196 Quod est intelligendum quando processus non est compilatus, & conclusus, nam conclusione facta non est procedendum ad executionem, quia quando est in causa conclusum, res est effecta liquida, gl. singularis in e. significauerunt, verb. liquere, tit. de testib. cogen. tis, post alios R. Sanfel. dec. 312. num. 6. P. Affili. contr. 48.

Sic compilato processu impeditur liquidatio instrumenti, iuxta item 166. M. C. V. Sanfel. sup. num. 8.

197 Sic si dicatur de nullitate donationis per donantem, interim debet donatarius manuteneri in tractione præstationis annuæ, donec per ludicem fuerit, per rem iudicatam, rektia, *Honded. conf. 17. num. 45. lib. 2. Gratian. disp. 796. nu. 39. seqq. Rota post Cens. de censib. dec. 20. n. 7. 8. & c. 235 in fin. Rota dec. 30. num. 6. post Merlu. de pignor. Ansaldo. de commerc. dec. 99. n. 4.*

198 Sic, si quis executus aliquid exegit, si cessio cuius vigore exegit, sit nulla, executus debet restituere exacta, *Tus. de. Q. concl. 49. Card. Luca de dote d. 58. n. 3.*

Quod est intelligendum in procuratore exigente, secus si principali. *Card. Luca sup. nu. 4. maxime si nullus non sit potiora, Franch. dec. 628.*

199 Sic pendente questione super nullitate, aut pensionis reductione, pensionarius interim manutentendus est in possessione, *Gizz. ad Capys. Latr. dec. 162. num. 13. Capulq. dec. 321. p. 1. Cas. de Grasside. conf. poss. & propriet. dec. 4. 5. Gratian. disp. 951. Lancelot. de attent. p. 2. ca. 10. n. 38. & c. 17. n. 62. 92.*

Maximè si in recripto adesset clausula: *sine retardatione solutionis, Mar. Antonin. lib. 1. resol. 31. n. 2.*

200 Quam semper appositam censeri, quamvis non apponatur, dicunt *Id. aud. ad regul. Cancell. de non collend. iur. quasit. qu. 2. n. 6. Gizz. de pension. qu. 35. n. 9. 96. n. 5. Paris. de resign. bene. ff. q. 8. n. 39. Riccio. res. 368.*

201 Imò compensacionem excludit, *Monald. conf. 32. n. 4. Grass. except. 16. n. 64. Gizz. sup. qu. 92. n. 4. latr. Manfrel. ad Capys. Latr. dec. 162. num. 30. 31.*

202 Pendente nullitate opposita aduersus electionem,

electionem factam ad officium Vniuersitatis, an possit electus interim exercere, disputauimus *N. in a. dit. ad Reut. conf. 35. lib. 3. Ad locum illum remittimus DD. Lectores.*

203 Differentia est inter nullitatem allegatam agendo, & illam allegatam excipiendo, *Card. Luca d. f. n. d. c. 1. o. n. 8. de doc. disp. 96. de alienat. disp. 33. n. 30.*

204 Quæ conclusio procedit, quamuis nullitas contractus deducatur excipiendo per debitorum, etiam per viam præuentionis, nam interim debet soluere tertius, *Giurba d. dec. 100. num. 3. Gratian. p. 679. Fontanell. de p. ff. tom. 1. claus. 4. gl. 15. num. 82. Carcani. de iudic. tom. 2. tit. 3. disp. 1. 4. nu. 7. d. sp. 10. n. 2. Maranta resp. 63. p. 3. Anuechin. de præuent. c. 2. q. 4. n. 3. de affrill. dec. 14. n. 14. Cances. lib. 3. c. 1. n. 54.*

Maximè si est renunciarum præuentioni, *Anuechin. sup.*

205 Sed quod si excipiendo proponatur instrumenti nullus, impeditur instrumentum executio, *Alex. Rip. & oly in d. S. nouem. annu. M. f. card. concl. 686. num. 17. 12. Franc. Marc. d. dec. 44. num. 4. Gratian. disp. 118. num. 46. Felician. de censib. lib. 2. cap. 1. n. 2. 3. Inter. lib. 2. sing. 16. num. 4. Milanen. dec. 2. num. 123. 49. & 153. lib. 2. Grass. de ex. ep. 20. num. 6. 8. Galtier. d. dec. 2. num. 23. 23. Ferrer. co. 185. num. 2. Vin. dec. 31. n. 8. Rota d. inter. dec. 301. p. 1. Barz. dec. 30. nu. 40. Bert. conf. 2. nu. 55. 56. Pal. dec. 35. lib. 1. Sord. conf. 377. n. 42.*

206 Maximè si non est renunciarum præuentioni, *Anuechin. sup.* nam ex decreto, quod præuenter soluat census facit præiudicium, causæ principalis, & præuentioni nihil operaretur, nisi impediretur solutio tertiarum, nam non potest operari circa capitale, quia illud in censu est demoretum. *Et num. 17. probat etiam si allegaret præuentus esse in quâs. possessione exigendi census, Giurba d. dec. 100. nu. 23. Carant. tit. 189. n. 3.*

207 Sed verior est prima opinio, etiam in casu præuentionis, et canonibus super positis, *Marcan. disp. 32. 5. tit. resol. 189. 5. anfel. dec. 312. Giurba. dec. 100. qui decum refert, Gratian. disp. 113. d. nu. 35. Ludou. f. dec. 107. d. n. 2.*

Secus tamen esset, si præuentionis sit facta seruata forma præm. 1. de præuent. *vid. vand. a. & per Ritum M. C. V. 189. & ibi Carant. & Petra, Galtier. de liquid. instr. & debet fieri antequam veniat dies solutionis, per præm. 44. §. 1. de offi. Magist. l. iust. Ceter. qu. 45. num. 9. Anuechin. de præuent. c. 3. q. 3. 4. 5. D. Constantinus in d. præm. de præuent. & ibid. Rosit. Nouer. & D. Maradei. N. de nullit. instr. rubr. 6. qu. 3. nu. 60. seqq. Luca ad Franch. d. dec. 373. n. 7. ad Quos recurrant DD. Lectores.*

208 Opinio verò contraria vigeat, si super præuentione processum esset ad testium examen, nam tunc nihil restat, nisi vt publicetur processus *Id. in d. resol. 26. num. 96. 3. qui ampliat etiam si esset renunciarum præuentioni,*

*Pontauell de passu cl. 7. gl. 2. p. 5. num. 27. ubi in
decisum refert Alastrill. dec. 154. S. a. f. l. decif.
312. d. 6. ubi in pluries decisum refert.*

- 109 Ideo cautela est, ut creditor petat execu-
tionem instrumenti ante contestationem lris,
nam si processus est compilarus nunc procedi-
tur ad executionem, late S. anfel. *sup.* *M. aranta
disp. 6. Casar. q. n. 46. d. num. 16. ubi improbat San-
fel. volentem, quod si conclusum in causa
preuentionis:*

- 110 Sed quod pendente iudicio nullitatis, nec
instrumentum, nec sententia possint execu-
tione inchoari. *in nlm. de dolo, & contumacia, Rip. in
l. 4. secundum titum n. 26. ff. de re iudic. V. ital. de
Camban. in claus. nihil nouar. null. pend. n. 8. Com-
mit. praef. 2. 24. n. 5. Aff. dec. 131. Gutier. c. 2. d.
n. 11. Cent. de censu. q. 82. m. 6. Zaccab. de oblig. C. o-
mer. q. 3. 6. 36. Coll. a de remed. subf. 50. m. 3. Car-
ter. decif. Gen. 20.*

- 111 Ad concordiam reducere conatur dictas
opinionem contrarias *Felician. de consil. lib. 2. c.
1. n. 84. Roder. de ann. redd. lib. 1. q. 15. n. 29. Ma-
strill. dec. 157. ubi num. 38. 40. ubi opinionem.*

- 112 Innocentii cessare dicit, quando non solum
super nullitate sententiae, vel instrumenti est
preuentum, *D. Peire in rit. 189. Luca ad Fr. neb.
dec. 373. m. 7. sed etiam si esset in contestata, &
processum ad iectum productionem, etiam lu-
dici constare poterat de nullitate instrumenti,*

- 113 & exceptione contra illud opposita. *Cartar.
dec. 20. ubi agit, quod debitor timens executionem
instrumenti faciendam, potest agere, &
petere declarari instrumentum nullum, & idem
Mastrill. sup. d. n. 3. idem dicit esse quando actor
liri nullitatis confensus expresse, vel tacite non
contradicens in scriptis, quia in iudiciis taci-
turnitas habetur pro consensu. *Franc. b. Malou.
lib. 2. dec. 7. n. 6. V. de Sanfel. dec. 312.**

- 114 Ex quo inferunt DD. hic citandi: Iudicem
secularem consilio sibi de lris pendencia coram
Iudice Ecclesiastico, super nullitate instru-
menti, quia erat vsuarius contractus, ex quo
executio coram ipso agitur, debere super se-
dere, & Iudici Ecclesiastico inhiheri ne vlti-
ra procedat sub pena excommunicationis, obe-
dire, quia alias iudicium Ecclesiasticum redderetur
illusorium. *Gutier. c. 2. d. num. 11. Villalob.
in arar. verb. condemnatus Franc. Mar. dec. 44. n. 4
aliq. apud Carter. dec. 2. n. 9. Giorda dec. 100. n. 7.*

- 115 His non obstantibus sententia eorum, qui
dicunt ex lris pendencia non impediri instru-
menti executionem, verior est, & tenenda, &
contraria procedit quando contractus est nul-
lus ipso iure, seu constat ex actis de nullitate,
seu iniustitia. *Felician. & relati sup. Sanfel. dec.
312. & 365.*

- 116 Et tunc non impedit executionem, ex eo,
quod causa sit praesentia, sed quia instrumenti
nullum, & iniustum non meretur execu-
tionem. *Milanens. d. dec. 7. n. 6. 7.*

Vel si ex actis processus, & ex probationi-

bis iudici constare poterat de nullitate instru-
menti. *Alastrill. dec. 157. n. 40.*

- 117 Et sic Iudex Ecclesiasticus, non potest Iudici se-
culari inhihere, ne de executione cognoscat, nec
creditori eum ipsum executionem impedire, ne
executionem petat. *Abbas c. 1. num. 10. de iure
iur. Alastrill. sup. 490. Aff. dec. 20. Alex. cons. 83. n.
10. lib. 5. Alastrill. consil. 686. num. 13. Gratian. disp.
118. n. 43. Cart. n. sup. n. 9. Parador. lib. 2. quodid.
c. fin. 5. p. 5. c. 1. num. 23. Giorda sup. n. 7. Gutier. d.
c. 2. num. 9. 14. Canall. de vi, & violat. x. p. q. n.
96. Lancelotti. attent. d. p. 2. c. 20. in praef. q. 5. n. 79.*

Quidquid dicat Villalob. opin. verb. condemnatus.
*Franc. Mar. dec. 44. n. 4. Gilles de oblig. at. C. o-
mer. p. 3. n. 2. tit. de vi instrum. C. omer. oblig. at. num.
2. Nam illos impugnant Parador. C. omer. sup.*

Verum, *Canall. sup. n. 10. & 11. concordat,*

quod Iudex Ecclesiasticus, si praesentiar in cau-
sa circa cognitionem vius, possit inhihere
Iudici laico, alias seculis. Sed ipse d. num. 12. in
viroque casu Iudici Ecclesiastico hoc non li-
cet rescindi post *Gutier. d. c. 2. num. 26. qui li-
cet loquatur quando pender lris super peti-
tione abolitionis a iuramento, & ita decisum.*

- 118 Quae conclusio multo magis procedit pen-
dente instrumenti rescissione a debitori prin-
cipaliter petita, ratione sessionis, metus, vel
doli, quia non debet creditori esse impedimen-
tum, quo minus suo iure utatur, ex *sup. tradi-
tum, Gutier. d. c. 2. num. 29. Felician. lib. 2. c. 1. num.
34. Giorda dec. 100. num. 6. & quod d. l. 1. tit. 20. lib.
4. vet. n. 144. Canall. de vi, & viol. q. 1. n. 35. ubi
decisum refert Hermosill. sup.*

- 119 In secundo casu in Actore petente, & in-
stantane nullitatem contractus, & tunc potest
iudicio nullitatis pendente petere execu-
tionem instrumenti. *Franc. dec. 373. D. Merlyn.
contr. 22. l. 6. t. Rebuff. ad Reg. constit. sit. de rese.
contractibus. gl. 4. n. 7. & sic, de sent. trans. ad
pres. n. 132. Bergh. dec. 19. num. 58. p. 3. Sord.
conf. 183. num. 94. Gutier. de iuram. p. 1. c. 2. d. n. 9.
Rota dec. 68. post Zaccab. de obligat. C. omer. al.
Monald. dec. 85. num. 4. Nos de nullit. iudic. rubr.
6. q. 3. num. 47. & seqq. Vbi late de hac ma-
teria de domino directo petente caducitatem,
si fructus essent minores, & census, & alia,
*Albriz. d. c. 1. n. 15. num. 24. 25. 26. Quamvis contra
dicant Sord. dec. 6. Amat. res. 26. R. Cappe. Lotr.
dec. 43. n. 17. Giorda dec. 100. n. 38. seqq.**

Nisi lris esset contestata per reum, *D. D. in
Ledita, C. de edic. Gutier. de iuram. q. 39. n. 6.
Albriz. sup. n. 28.*

- 120 Quae conclusio posita, quo ad actorem,
ampla, multo magis si actor processus est in
principio iudicii, quod non incedat sibi pro-
ducere in via executionis, quo ad executionem
interim instrumenti, *Alex. cons. 130. num. 12.*

vol. 4. *Moln. de primis in a. d. d. ad finem operis ad cap. 13. n. m. 31. lib. 3. Per conf. 39. num. 24. Gellier. d. q. 39. num. 6. Gurius d. dec. 100. num. 53. Numer. de datione in solutum l. c. 2. q. n. 9. m. 6. Cent. de censib. q. 95. num. 30. Menoch. de accipit. rem. d. 6. num. 11. Zacchia q. 11. num. 21. Albrit. sup. num. 39.*

211 2. Potest actor creditor redire ad viam executionis post intentatum iudicium ordinarium, quando reus est contumax, *Gallies. de obligat. Camer. q. 1. num. 7. Scac. de appellat. q. 17. lim. 9. num. 47. Martich. de commiss. appellat. cap. 16. num. 28. Martich. d. l. c. 18. num. 6. 7. Cent. d. q. 95. m. 29. Gratien. d. l. c. 593. n. 7. Gurius sup. n. 8. Zach. sup. num. 18. Nota dec. 56. n. 10 post Zacchia de obligat. Camer. Etiam si contumacia procedat ex parte iudicis nolentis pronunciare, *Gutier. sup. n. 9. in fin. Albrit. sup. n. 30. 31.**

212 3. Si Actor expresse renouet iudicio ordinario intentato, & eo refici expensas, nam tunc potest conuolare ad viam executionis, *Gutier. d. q. 39. n. 7. P. 2. l. c. p. 4. tom. 1. c. 1. num. 2. Coler. de process. execut. p. 3. f. n. 42. Cauer. l. 17. de appellat. n. 47. Scac. de appellat. lib. 3. c. 2. q. 17. lim. 9. num. 46. Zacchia d. q. 11. num. 19. Casell. q. 815. num. 12. Nota dec. 200. num. 12. post Zacchia de obligat. Camer. Add. ad Baratt. dec. 208. n. 10. Albrit. sup. n. 32.*

213 4. Licita est Actori reditio ad viam executionis, quando per viam ordinariam non esset sibi plene consultum, quia eo iudicio non potest consequi integre suum creditum, nam tunc potest variare ad viam executionis. *Coler. d. tract. p. 1. c. 8. num. 47. seqq. & p. 3. c. 5. num. 45. Gratien. d. l. c. 118. num. 53. Gurius dec. 55. num. 12. Cent. d. q. 95. num. 30. verif. 3. Coler. d. c. 8. num. 47. Albrit. sup. num. 33. 34.*

214 5. Nisi iudicium, vel via ordinaria sit preambula ad executionem, vel quia executio esset petenda contra heredem, vel conuictus esset conditionalis, petendo declarari heredem, vel implementum conditionis, nam tunc liquidatione facta potest exequi instrumentum non obstante non prestatione. *Gutier. d. c. 39. num. 12. seqq. Albrit. sup. num. 35. seqq.*

215 6. Licitum est creditori redire ad executionem, quoties iudex ipse compelleret creditorem agere via ordinaria, & creditor ipse non consensisset expresse, sed potius sub protestatione contradictionis ageret, vel saltem si non consensisset expresse, nam tunc potest conuolare ad viam executionis, *Gutier. d. c. 39. num. 10. Roman. conf. 113. Quod tamen Gallies d. q. 11. vbi dicit esse difficile, quod iudex incipiat iudicium Actore non consensiente, quod etiam ponderat Caros. de sequen. p. 3. q. 17. num. 8. Zach. d. q. 11. num. 20. Albrit. sup. n. 39. 40.*

216 7. Potest creditor, qui agit via ordinaria contra Tertium possessorem, agere via executionis contra personam debitoris, *Negus de p. g. n. 8. num. 38. Gutier. d. q. 39. num. 11. Coler. d. tract. p. 1. c. 8. num. 38. vbi si creditor potest fidelius*

res iudicis officio, nihilominus potest mutare consilium, & petere executionem in bona debitoris. *Albrit. sup. num. 41. 42.*

217 8. Quando in instrumento ad effectum pactum licite variare de vna via ad aliam. *Vissilad. Affiliat. dec. 320. Carcer. dec. 17. num. 45. Scac. d. c. 2. q. 17. lim. 9. num. 49. Quæ clausula hodie apponitur de stylo Notariorum in instrumentis, Coler. d. c. 8. num. 65. Vel continetur in obligatione Camerali. *Zacch. q. 13. Nota dec. 163. num. 5. post eundem Tract. & dec. 198. num. 2. ibidem, Albrit. sup. num. 43. 44.**

218 9. Quando agitur ex diuersa causa executiue. *Gabriel. concl. de adion. concl. 1. num. 16. Lindomif. dec. 170. num. 3. Nota dec. 200. num. 3. post Zach. sup. Camer. d. q. 95. num. 30. verif. 3. Vbi dicitur, quod pro terminis census maturatus post intentatum iudicium ordinarium potest agere Actor executiue, quia est diuersa causa, cum sint diuersa debita, & separatae obligationes, ex Nota dec. 243. num. 1. post Tract. in folem. Albrit. sup. num. 46. 47.*

219 10. Si post intentatum iudicium ordinariū superueniat notitia instrumenti vallari obligatione Camerali, *Nota dec. 200. num. 8. 9. 10. post Zacchia de obligat. Camer.*

220 Contractus annullandus interim dum annullatio non sequitur est validus, & habet effectum validi contractus, quia contractus annullandus non est nullus, nam per annullationem, quasi per motum, & viam venit ad nullitatem, quæ est terminus, ergo Non dum habet effectum nullitatis, sed potius adhuc effectibus veri contractus. & attenditur status præsens, *Bar. in l. 1. num. 3. C. de l. ibi. gl. in regulam num. 1. de iur. de regulis iur. l. c. Gurius dec. 3. num. 5. 6. Idem dec. 1. c. 2. num. 3. dec. 55. num. 11. dec. 100. Amos. res. 3. num. 25.*

221 Quamuis esset lata sententia super nullitate contractus, si ab illa luerit appellatum, & erit pendente causa restitutionis in integrum post latus sententiam in pectore super nullitate, *Gratien. d. l. c. 796. num. 39. seqq. d. l. c. 853. num. 16. seqq. d. l. c. 71. num. 14. d. l. c. 921. num. 4. seqq. d. l. c. 948. n. 10. seqq. d. l. c. 981. num. 29. seqq. Bar. d. dec. 60. Lindomif. dec. 323. Bieb. dec. 585. Nicolfin. de p. 1. num. 12. num. 95. & seqq. Nota p. p. res. l. c. 339. Nota vot. Vissilad. q. 3. num. 7. seqq. Tabell. q. 1. num. 1. c. 7. Olea de cessat. tit. 6. q. 4. num. 14. Martich. d. l. c. 160. D. Martich. contr. 22. num. 12. lib. 1. Nota de nullit. l. c. 1. d. l. c. 6. q. 3. num. 48. 59. Vbi secus si sententia esset transacta in re iudicata.*

Ex quibus habemus, quod Tertius possessor conuenitur si suam doceat possessionem, creditor executionem impedit, nec cogitur suam iustificare possessionem cum iurulo, licet nulla sit eius possessio. *Caros. de except. except. 69. num. 30. Scac. de appellat. q. 17. num. 6. membr. 4. num. 54. 57. Niccolfin. d. l. c. 57. Salgado de Regia pro l. c. 4. q. 4. num. 30. 87. Gurius dec. 93. num. 3. q. & c. 80. num. 32. seqq.*

222 Nam ex acta nullo transferor possessio, si

de contrah. tracl. 6. disp. 19. scilicet. 5. an. 167. & seqq. ubi soluit contraria.

242 Secunda conclusio. Nulla quæ solo viro consensu laborant, per solum novum consensum poterunt reuocari. *gl. in reg. non firmatur. ff. de reg. iur. Tusc. d. consil. 142. n. 26. Anibar. consil. 126. 127. Fed. de Sent. consil. 26. num. 9. Gais. de credit. cap. 2. tit. 7. q. 5. an. 1980. seqq.*

243 Exemplum est in matrimonio nullo ex defectu consensu, vel liberi consensu, nam si superueniat consensus, matrimonium conuallidatur. *Caspeus. Curs. Theolog. t. 2. c. 26. disp. 3. & 4. Gregor. Rossignol. in pr. 21 Theolog. d. gl. de matrim. 5. in eadem Tracl. lib. 8. disp. 2. n. 21. Tusc. l. n. concl. 121.*

244 Tertia conclusio. contractus nulli propter aliquod impedimentum annullans iure positum, sublatum illo impedimento, & adhibito nouo consensu post illud sublatum inflauantur, seu ratificantur. *Tusc. concl. 138. & 147. num. 3. l. n. A. Souch. sup. lib. 8. disp. 22. Gratian. disc. 58. num. 6. seqq. Thomas. reg. 205. Vaz. axiom. iur. l. 1. n. 21. Nam hoc casu de nouo fit contractus cum omnibus suis requisitis. Gais. de credit. c. 2. tit. 7. q. 5. n. 1980. seqq.*

245 Quæ omnia confirmantur exemplis. Primo, quia processus nullus, quia factus erat pendente appellatione, si appellatio desinatur, conualescit, & vires assumit. *Tusc. verb. nullitas concl. 145. num. 1. Oltrad. consil. 295. n. 5. Franch. in eodem solum, de appell. in 6. Noe de nullit. iudic. rubr. 8. q. 14. & in mille locis.*

246 2 Testam. factum ab excommunicato propter hæresim, & per annum perseuerante, vel propter viciam, est nullum. *Clar. f. f. n. 7. 77. & 9. testam. in q. 24. Papius, 260. num. 5. Duen. reg. 172. Tusc. d. l. n. concl. 145. 6. 8. Diu. p. 5. in sup. res. 128. 129. & p. 14. tracl. 4. res. 20. Costa de remed. subsid. remed. 18. Antu. de donat. lib. 3. c. 15. n. 74. seqq. Sed si absolutus, conualescit. *Tusc. concl. 143. n. 5.**

247 In confirmatione electi facta in termino electi, qui si nullus comparuit, conuallidatur. *Tusc. d. concl. 143. n. 10. l. n.*

248 Sed hæc regula habet suas limitationes, nam non procedit vbi per nullitatem actus, est ius tertio quesitum, nam actu conuallidato non fit præiudicium tertio. *Tusc. d. concl. 143. n. 21. 22. 4. Sanfel. dec. 333. n. 20. seqq.*

249 Vel procedit vbi contractus est nullus ob defectum consensu alterius, veluti patris, vel mariti, nam non valetur per superuenientiam illius post mortem contrahentis. *Caspeus. consil. 138. vol. 2. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 69. n. 6. C. de iud. de indic. tom. 2. disp. 23. n. 18. Salged. de byr. red. p. 1. c. 3. n. 9. seqq.*

250 2 Libertas data seruo alieno, nulla est iure, etiam si seruus postea statim emancipetur. *J. si seruus. ff. qui. & a quibus.*

251 3 Legatum maritæ pariter affixi non valet, etiam si pater separet in minore, *l. cetera. ff. de leg. 1. Debetur tamen testamento.*

ab hærede, *gl. in d. l. cetera, verb. non possunt. vbi l. si num. 15. 16. & in 5. item quæsi. post. l. n. 12. Camerale de legat. lib. 3. c. 1. de adific. legat. in princ. n. 4.*

252 In contractu facto per minorem, si eo consensu tutoris, aut curatorem remanet nullus. *D. Bertr. de pupillis rep. 2. q. 1. 3. nu. 21. 22. ex l. si entratum. C. de integ. res. Narbonne de at. ann. 1. 4. q. 7. num. 2. licet postea tutor, vel curator præterit consensu, *gl. in l. q. ab initio. ff. de reg. iur. & ibi Det. & gl. in verb. conualescit. Tusc. l. n. M. concl. 252. seqq. Merlin. dec. 444. num. 13. seqq. dec. 646. num. 13. seqq. Vrecol. consil. 44. num. 2. seqq. cum addit. in fin. tom. 2. Rota post Vrecol. de transact. dec. 35. n. 17. 18.**

253 Si inter eo minor factus maior iactat per 5. annos a die sciencie, contractus conualescunt, & confirmantur. *Sal. consil. 189. lib. 5. Calder. consil. 2. de consil. D. Bertr. de pupillis c. 1. q. 19. nu. 1. & seqq. & 12. q. 34. num. 20. Odd. de res. p. 1. q. 19. num. 25. 26. Per. gr. consil. 102. num. 65. lib. 3. Cyriac. contr. 370. num. 41. Gratian. dec. 78. n. 7. Tusc. dec. 134. num. 8. Disimus Nos q. 38. x. l. fin. C. si maior factus, Merlin. dec. 535. num. 6. seqq. & n. 16. seqq. dec. 646. num. 13. seqq. Rota. v. 264. Rota p. 5. rec. dec. 262. n. 14. & seqq.*

254 Sed valet pro nunc tempore consensus, non a principio. *Anthon. consil. 123. n. 7. 8. Siggeot. consil. 136. Alcegrad. consil. 23. num. 36. seqq. lib. 4. C. si l. 5. t. num. 44. lib. 1. Bec. consil. 66. num. 25. Calber. an. dec. 17. num. 25. Surd. de 245. vbi Hodiern. Merlin. dec. 535. num. 6. seqq. n. 16. seqq. Rota p. 5. rec. dec. 262. num. 14. seqq. p. 10. dec. 20.*

Et generaliter contractus nullus ex defectu consensus, adhibendus pro contrahentem, si superueniat, conuallidatur, vt diximus, sed talis conuallidatio facit valere contractum non ex tunc, sed ex nunc scilicet tempore adhibiti consensus. *Vela d. deserv. 14. n. 37. Ludon. dec. 395. Merlin. contra. 2. c. n. 8. Surd. dec. 69. num. 16. dec. 245. num. 9. consil. 183. num. 34. 35. Olsc. dec. 119. num. 26. dec. 166. num. 5. Grinell. dec. 105. n. 9. 20. Gratian. disc. 963. num. 46. disc. 957. n. 19. post alios Giurb. consil. 85. num. 22. & 27. Diexmus infra n. 422.*

Quæ conclusio procedit in exp. cl. ratificatione. *Christin. dec. 133. vol. 2. & dec. 180. vol. 3. secus autem in ratia. adducta a lege per quinquennium ipsum, nam hæc ita valida alienationem, & contractum minoris quàm ab initio factus esset cum decreto. l. fin. §. 1. C. si maior factus alieni. facti. Anaxell. de temp. legal. lib. 1. cap. 62. n. 4. seqq.*

Immo minor factus maior ex quinquennio, conseruet ratificatæ alienationem nulliter factâ in minori ætate, intelligit de nullitate respectu aliquis solemnitaris, secus ex defectu legitime causæ, & alia. *Merlin. dec. 34. n. 13. seqq. dec. 646. num. 13. seqq. S. abell. ratificatio. n. 11. Vrecol. consil. 44. num. 22. seqq. cum addit. in fine vol. 2. Rota post Vrecol. de transact. dec. 35. num. 17. 18. Vbi etiam de scientia necessaria. ex*

cuus

cuius defectu non impeditur venire contra-
tractum nullum ex omissione forme à sta-
tuto inductæ, etiam post quinquennium.

Quod contractus nullus factus per mino-
rem, de iure communis, ratiatur per multum
tempus post maiorem ætatem, & non quan-
do nullitas est inducta per aliquod statutum,
nam hæc nullitas non sanatur per lapsum cu-
iulcumque temporis, ex l. i. C. si maior factus,
Roman. conf. 54. Barbo. conf. 70. vol. 3. Rota
resp. 50. num. 19. tom. 2. Vbi dicitur, quod lex fin.
C. si maior factus, habet locum in re pupilli alie-
nata sine decreto, quia ex iaciturnitate pupil-
li per quinquennium post maiorem ætatem
suppletur decretum, sed non quando ex alio
capite, vel ratione est nullus contractus. D.
Rota resp. 57. num. 6. eodem lib. 2. Barbo. in l.
cum proponat, num. 3. C. si maior factus, alieno.
Barbo. conf. 58. num. 93. tom. 1. Gratian. diff. 513. n. 10.
& diff. 814. num. 51. A. Crut. dec. 444. 646. Rota
post Torre. de postulat. success. dec. 125. n. 18. Præ-
col. consil. 44. num. 27. & ibi in appendice pri-
ma. num. 2. Nino. dec. 9. num. 14. Rota res. det.
400. nu. 4. p. 13. dec. 262. num. 9. p. 9. tom. 1. D. Je-
nius de solemn. contract. minor. §. 15. n. 38.

Sed contra, quod procedat nec dum de
nullitate causata defectu decreti, sed quicum-
que specie nullitatis, Surd. conf. 49. num. 10. Bi-
bella dec. 9. num. 14. 15. Menoib. conf. 589. nu. 12.
Paul. Rub. det. 8. num. 10. tom. 2. Barbo. in l. si
quando, n. 29. 30. C. si maior factus. Per. conf. 12. n.
22. Cypric. contr. 181. num. 73. Idem Menoib.
conf. 214. num. 48. Præ. diff. 13. num. 11. Peregr.
conf. 75. num. 3. lib. 2. Virgil. d. legiti. person. pupill.
c. 1. num. 52. Baron. de effect. min. n. 414. circa con-
tra. §. 1. num. 788. Sed prima opinio est ve-
rior.

In Sicilia, stante Capitulo Imperatoris Ca-
roli 78. alienatio facta per minorem sine au-
thoritate tutoris, vel Iudicis, lapso quinquen-
nio non validatur, stantibus verbis Capitulo
ibi: *Ello unquam tempore, Mura consuet. 31. nu.*
21. Virgil. d. legiti. person. c. 1. num. 54. Abroz. in
§. nonc admonendi, num. 76. in ipis quibus alien. lit.
Gross. sup. §. 3. Comit. Capri. nu. 48. Casild. dec.
26. nu. 18. Bar. conf. 125. nu. 6. Cypric. contr. 129. nu.
64. Aud. col. contr. 136. nu. 6.

Maximè si statum præsumit contractum
celebratum, non servata forma ab eo præscrip-
ta, dolo, vel metu extortum, tunc non proce-
dit text. l. fin. C. si maior factus. Farin. dec. 54.
p. 1. tom. 1. Barbo. conf. 58. num. 23. tom. 1. & nu.
92. Menoib. conf. 196. num. 42. conf. 214. nu. 50. 51.
conf. 401. nu. 192. conf. 412. num. 101. conf. 589. n.
33. conf. 590. num. 9. Bar. sup. conf. 1. Morib. §. 1.
num. 77. & num. 281. & a num. 288. Trep. vni-
vers. lib. 2. de rebus. fol. 128. et. Bar. dec. 410.
num. 10. & ibi Annot. lit. B. Baron. sup. n. 792.

Et licet contra sit Grutier. dec. 14. nu. 1. & 61.
Casso Sicul. conf. 32. num. 39. 40. Interigl. conf. 38.
num. 81. Tamen illos impugnât Baron. ibid.
n. 794. qui dicit videndum *Ad aros. resol. lib. 2.*

res. 3. num. 5. & 20.

Sed talis ratificatio, ut valeat debet adesse
scientia individua omnium contentorum in
actu ratificando, & nullitas illius, nec susti-
net, si Novarius dicat, quod contractus rati-
ficandus, & omnia in eo contenta pervenissent ad
notitiam ratificare volentis, *Casso Sicul. conf.*
32. nu. 27. Sicom. conf. 22. inter consil. Sicul. Lun.
num. 54. Interigl. conf. 1. num. 118. 119. Ad aros. ill.
dec. 260. num. 28. Torric. conf. 93. num. 13. 14. lib.
2. Cornaz dec. 99. Menoib. conf. 561. a nu. 41. Rota
post Vireol. de translat. dec. 75. num. 17. 18. Chri-
stin. det. 180. por. 3.

Que conclusio procedit non solum in con-
tractu facto per tutorem, sed per ipsum, *Præ-*
col. consil. 63. num. 70. vol. 2. Rota p. 9. res. dec.
262. num. 14. segg. p. 10. dec. 80. p. 13. dec. 139. nu.
15. licet contra dicat Consol. alleg. 6. n. 21. Rota
p. 15. res. dec. 324.

Et talis contractus valet ex tunc, non ab-
tem ex nunc, nec requiritur novus consensus,
sed poterit fieri ratificatio absente parte, nec
nova gabella solvitur, nec obligationes, me-
dio tempore contractæ obviunt, *Interigl. singul.*
lib. 2. & det. 5. a nu. 32. Capande in re odoba q. 7.
num. 4. Men. consuet. 31. num. 25. Surd. conf. 576.
num. 21. sed Martabrun. ab Anguill. conf. 51. di-
cit, quod valet ex nunc; Ball. sup. bull. q. 4. n. 3.
Sed Hod. cre. ad Sur. dec. 70. distinguit. Gratian.
diff. 71. 1. & num. 67. 716. nu. 22. Casso Sicul.
conf. 35. nu. 20.

Verum per ratificationem expressam non
solitur remedium lesionis, *Coward. 2. cap. 3.*
Præ. ad aff. dec. 249. nu. 17. Sur. conf. 506. n. 7.
255 Et, in cuius favorem nullitas est intro-
ducta, potest sua voluntate revalidare contra-
ctum. *Riminald. conf. 599. nu. 8. Roman. conf. 316.*
num. 2. conf. 54. nu. 3. Traq. de leg. conub. §. 6. &
gl. 8. num. 22. Gar. de credit. cap. 2. §. 7. q. 5. num.
1980. segg. Tusc. lit. P. consil. 145. Angel. conf. 43.
256 Vnde filius præteritus, in cuius favorem
testamentum est nullum, potest illud conuali-
dare. *Lilio præterito. ff. de inst. testam. Tusc.*
consil. 143. num. 2.

Verum non desunt dicentes tale testamen-
tum esse nullum, solum filio opponente, &
non aliter. DD. apud Gratian. diff. 702. nu. 34.
35. Fabian. Caus. de liber. præter. def. 52. *Christin.*
det. 18. nu. 7. vol. 4. licet contra dicat Gratian. sup.
nu. 36. Rota q. 7. res. det. 205. nu. 2. segg.

Qualiter testamentum nullæ causæ præte-
ritonis possit reconvalescere. *Tusc. lit. T. tor-*
claf. 127. 129. Christin. det. 18. & segg. vol. 4.

257 Sic Synodus Ecclesiæ non potest sine de-
creto vendere, & contractus est nullus, potest
tamen Ecclesia illum convalidare. *Angel. conf.*
43. Tusc. sup. nu. 6. Doctissimus D. Bersan. Tract.
de pupillis cap. 2. q. 32. nu. 3. post Addit. ad Ludo-
vis. dec. 467. nu. 16. 3. inst. l. q. 309. nu. 7. Quamvis
in summa bullar. verb. alienatio. n. 34. 3. res. det.
108. Vbi D. Hodierne, & Consil. Gratian. diff.
576. nu. 4. diff. 713. num. 54. 761. nu. 30. segg. Rota
det.

dec. 82. num. 12. p. 13. rec. p. 18. decif. 657. Doctif. finit. & numquam suis laudamus. D. S. abell. §. alienatio. §. contrarius. §. nullitas num. 24.

258 Sic pupillus potest conualidare contractus factos sine autoritate tutoris, qui propterea sunt nulli *Rimim. conf. 599. nu. 8. T. si. sup. num. 8. Merlin. dec. 444. nu. 13. seqq. dec. 646. nu. 13. seqq. P. resol. consil. 44. nu. 22. & seqq. cum addit. in fine vol. 2. P. resol. dec. 35. nu. 17. 18. post tract. de transact. R. res. collect. 264. Rota p. 9. rec. dec. 262. nu. 14. seqq. & p. 10. dec. 30. Doctif. finit. D. Berfen. de pupillis c. 2. q. 1. nu. 12. & q. 32. nu. 12. & cap. 2. q. 7. num. 18.*

259 Sic mulier potest conualidare contractum nullum, factum sine interuentu proximorum, vigore alicuius statuti. *Carpan. ad stat. Mediol. c. 32. num. 460. seqq. Perren. ad stat. Pribit. c. 15. 12. Concil. ad stat. Regub. lib. 2. rubr. 45. nu. 47.*

Verum si Tertius opposuit de nullitate talis contractus, non potest per noui consensum à minore sanari, in præiudicium Tertii oppositoris, quasi res non sit amplius integra. *Per ladorer. quæst. de fin. p. 3. §. 2. num. 10. H. iur. ad Sord. dec. 215. nu. 10. Gress. de contract. innot. stat. in sp. 2. q. 63.*

Sed in contrarium est veritas, ut probat, & bene, *Iustin. de solennit. in contract. minor. 22. §. 22. nu. 61. ubi rationes ponit.*

260 Verum contractus factus contra legem, vel statutum, licet sit nullus quo ad commodum, & fauorem eorum, qui in contractum sunt, sperit. *dec. 255. nu. 6. seqq. Tamen valei quo ad damnum, & præiudicium ipsorum, qui ex sua culpa poenam, non immunitatem consequi debent. Tiraquel. de retrah. dig. §. 1. gl. 2. num. 8. & §. 26. gl. 2. nu. 7. seqq. Mouton. de intell. c. 26. nu. 37. S. abell. §. contractus nu. 13. T. transbodin. consil. 33. num. 2. seqq.*

261 Constitutum censetur annullatum, & nihil operatur quando contractus principalis, cui adicitur est nullus, vel resolutus per causam de præterito diximus sup. nu. 37. & Decimus n. 575-576. Addimus *Osajeh. dec. 35. Barbos. consil. 31. num. 30. Gratian. disc. 483. num. 1. seqq. d. 954. n. 10. seqq. Merlin. de pignus. lib. 4. tit. q. 120. Rota in nouiss. p. 6. dec. 34. num. 4. P. resol. consil. 93. num. 62. vol. 2. R. res. collect. 3969. Passif. de Sal. uich. sup. 3. c. 2. num. 1028. Rota p. 13. rec. decif. 412. num. 2. 8. Canaler. dec. 473. num. 3. dec. 503. num. 2. ubi intelligit quando nullitas provenit ex defectu consensus, alias secus, Rota p. 12. rec. dec. 114. num. 1. ubi quod non operatur in donatione nulla, ex defectu insinuationis.*

262 Sic etiam non operatur siante simulatione contractus, quia non tollit suspensionem simulationis. *Gratian. disc. 255. nu. 25. disc. 479. n. 63. Pas. Jordan. in eub. vol. 3. lib. 14. tit. 12. & tit. 21. n. 77. Rota p. 9. rec. dec. 121. m. 3. Farinat. qu. 162. n. 172. seqq.*

263 In donatione, Rota dec. 63. num. 26. seqq. p. 9. rec. P. resol. consil. 9. num. 35. & in append. in fin. vol. 2. Rota p. 9. rec. dec. 81. num. 7.

Tom. Y.

Quidquid dicat Rota in rec. dec. 169. num. 9. p. 9. tom. 1.

264 Quid dicendum in casu, quo quia mouet litem super nullitate, vel rescissione contractus rei venditæ, dicens rem ad se spectare cum fructibus, ex cuius consumptione possessor soluit interesse, aut fructus Et debet sibi solui in via executiua interesse, seu fructus videatur dicendum, quia debitor rem possidens, ea debet prestare, quæ ex lege contractus tenetur, molestia non obstante. *Rebuff. ad tit. de resc. contract. art. 1. gl. 4. n. 7. Guttier. & Azaved. sup. Pios. Paris. damnata memoria § 35. vers. vlt. et in. Lonellot. de atreut. p. 2. c. 2. nu. 38. Maffrill. dec. 160. num. 2. Gratian. disc. 141. nu. 35. Statib. resol. 189. R. Mercian. disc. 32. nu. 2. 1. Amat. ref. 36. nu. 25. R. res. Ripoll. var. c. 14. nu. 431. Anuechin. de present. c. 2. q. 1. nu. 10. R. C. Cope. last. dec. 43. nu. 17. R. S. en. fel. dec. 312. nu. 5. Huet. in ad Sord. dec. 215. nu. 10. de nullis. iudicium. 1. rubr. 6. q. 3. nu. 47. Lucg ad Franch. dec. 373. D. Scoppa ad D. Merlin. consil. 32. nu. 11. lib. 1.*

Tam quia rei fructus percipiendo, viasus preny soluere debet. *Leur ibi. C. de action. empti. Cex. ad in. conf. 55. nu. 11. Natta consil. 374. num. 12. Gaurb. dec. 10. n. 16. dec. 100. n. 15.*

Quamuis imminet euctio, *Casa consil. 52. nu. 4. Cefal. consil. 48. nu. 41. & 51. cum 609. nu. 4. Canale. dec. 4. nu. 5. p. 1. Pancinol. consil. 40. n. 22. Corn. consil. 59. lib. 3. Mantica de tact. lib. 4. in 24. Mibael. patrocin. 7. nu. 18. P. clanc. consil. 65. n. 13.*

265 Quæ procedunt, licet omnia ab eo promissa non adimpleuerit, dummodo emptor vltim rei habuerit, fructus percipiendo, nam non videtur implementum, sed ipsa fructuum perceptio, Cursum viuarum induci, cum ob non implementum vltus rei non amittatur. *H. u. dec. conf. 44. nu. 1. 3. 4. lib. 1.*

266 Et dicitur viuarum compenlatiæ ad fructus, contra *Bala in h. C. de bonis matern. firmat Cagnolet. de Leuaret. nu. 31. 32. Affli. & P. filii. dec. 20. num. 8.*

267 Tum etiam quia in executiua non habet locum exceptio litis pendentiæ. *Gemin. in rubr. de enqui. milt. in possess. rei seruand. in l. 6. Tass. consil. 9. nu. 2. lib. 2. Canale. dec. 1. nu. 15. lib. 1. Bec. consil. 17. nu. 3. Berou. consil. 85. lib. 1. Nentz. consil. 4. in fin. Cope. de c. 33. nu. 3. Lancollat. de atreut. p. 2. cap. 4. lin. 2. nu. 50. 76. Gratian. disc. 118. num. 44. Cartar. dec. 3. nu. 9. 14. Nos sup. q. 3. d. nu. 60. Vbi nu. 61. limitauimus si per debitorem esset facta formæ præuentio seruata forma Pragm. 1. de præuent. moderand. & per rium M. C. V. 189. D. Scoppa ad D. Merlin. consil. 22. n. vlt.*

268 Sic etiam si locatio est nulla, qui percipit fructus, debet soluere pensionem? *Angel. in §. si vero Auth. de non elig. a. amb. Rodau. de reb. Eccl. non alien. §. videtur nu. 17. Gufm. de eniff. q. 32. n. 40. Pacion. de locat.*

269 Inde est, ut pendente etiam licet super nullitate emphyteutis, possessor teneatur ad fructus. *Iafin l. 2. C. de iure emphyt. nu. 13. Canale. dec. 46*

d

num.

num. 11. p. 1. & dec. 57. num. 47. p. 2. *Franch. dec.*
296. n. 1. *Atinad. dec.* 2. 4. in fin. *Nos de nullit. iudic.*
lib. 1. rubr. 6. q. 3. nu. 53. *D. Scoppa ad D. Merlin.* 4.
contr. 22. nu. 15.

Quæ conclusio procedit, quævis super ea-
dem nullitate contractus prolatæ iudici ad fa-
vores emphyteutæ, sententia; dummodo ab
eo fuerit appellatum, aut dictum de nullitate.
D. Merlin. contr. 22. nu. 12. lib. 1. *Olea de cessant.*
1. 6. q. 4. nu. 14. *Nos sup. rubr. 6. q. 3. nu. 58.* 59. vbi
restrictiōnis si sententia esset transacta in rem
iudicatam. *D. Scoppa sup. n. 17.*

Sed quod impugnant contractum venditio-
ni rei, ianquam nullum non possit petere an-
nuatatem sibi promissam, dicunt *Sard. dec.* 6.
Giorgiar. lib. 1. p. 2. p. 2. c. 1. nu. 26. *Idem Amat.*
resol. 26. nu. 26. Vbi quod consequitur factus
ex eo, quod nixus est impugnare, imo si conse-
queretur factus, videretur contractum appro-
bare, ex *Tiraq. tract. de constit. limit.* 3. nu. 20.
Socin. cons. 43. vol. 3. *Frece. de present. instr.* q. 9.
q. 2. *Bel. res.* 15. vol. 4. Et *Amat.* decisum refert
per suum Senatū, quod pecunie deponerentur,
et expectaretur exitus litis. *R. Capyc. Latio*
dec. 43. nu. 17.

Sed prima opinio verior est, ex rationibus
sup. allatis, & *Giordano* impugnant *D. Merlin.*
contr. 22. cent. 1. vbi decum refert per *M. C. V.*
Luca ad Fran. h. dec. 373.

Verum si emphyteuta fundum non possi-
deret ad talem solutionem non teneretur. *Grati-*
an. dist. 145. n. 19.

- 270 Nullitas contractus, an, & quando possit
allegari à Terrio, disputant *Pacion. alleg.* 35. 95.
& 103. *Barbosi. insp. Cod. de lib. 1. fol.* 127. *Baron.*
de eff. minor. atar. citat. contr. lib. 1. c. 15. nu. 26.
Torre pass. succ. lib. 1. c. 16. nu. 48. lib. 2. c. 36.
nu. 78. *Palma alleg.* tom. 2. *Torre post Tiraq.*
dec. 59. nu. 10. *dec.* 73. nu. 17. *dec.* 89. nu. 1. *dec.* 180.
nu. 20. *dec.* 140. nu. 6. *dec.* 182. nu. 43. *q. 99.*
Sabell. s. contractus num. 8. *Conciol. ad stat. Eugub.*
rubr. 56. lib. 2. fol. 563. *Cali. de iure embol.* p. 3.
c. 10. ex nu. 42. *Scoppa ad Merlin.* lib. 1. c. 21. nu. 8.
nu. 14. 16. *Nos de nullit. iudic.* rubr. 4. q. 1. nu. 13.
Idem Sabell. s. nullitas nu. 23. 19. 24. *Cassioneo-*
dem s. Domin. R. Capyc. Latio. dec. 19. *D. Roma-*
gnor. ad Synod. Gerundens. lib. 3. tit. 5. c. 1. nu. 28.
scqq. Conciol. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 45. nu. 46.
scqq. & rubr. 96. nu. 16. *Grati. dist.* 621. vbi citat
Luca, Giurba dec. 61. nu. 1. 18. *Cortar. dec.* 19.
nu. 4. *Ambrosius dec.* 2. nu. 42. *Trentacian. var. lib.*
1. c. de solut. res. 19. *Amat. res.* 94. *D. Constantia. ad*
statut. Vrbis tom. 2. annot. 44. *Idem Conciol. alleg.*
4. nu. 41. *scqq. Cirro. dist.* 61. nu. 100. *D. Merlin.*
contr. 21. & ibi *D. Scoppa lib.* 1. *Nos de nullit. iudic.*
rubr. 6. q. 3. *Idem plus quam mille alij.*

- 271 Alienatio nulla quando est, quilibet potest
venire contra illam. *Rimlin. Instr. quib. alien. lic.*
vel non in princ. nu. 544. *Farinac. dec.* 177. num. 3.
p. 1. tom. 1. *Cavale. de tutor.* nu. 162. *Falcet. cons.*
209. nu. 67. *Tirrig. cons.* 1. nu. 245. *scqq. Sicomun-*
ter consil. feud. per Lun. cons. 23. nu. 6. vbi *Luna in*

addit. ad d. nu. 6. Gram. dec. 2. nu. 44. *dec.* 79. n. 21.
vbi de Episcopo nulliter alienante. & *Dec.* 93.
nu. 3. 4. *M. gon. dec.* *Flor.* 92. n. 29. vbi non ob-
stante iuramento, *Gemma dec.* 20. *Grati. ad leg.*
4. nu. 41. *scqq. Baron. de eff. lib. minor. atar. citat.*
contract. eff. 3. nu. 1. *Paul. de manut. obf.* 32. nu.
102. *Rec. collect.* 2712. p. 7. & 3054. *vers. prala-*
tus. Barbosin. s. si qui prabiter. nu. 8. *de reb. Ec-*
cles. Cio. lru. contr. 105. num. 35. 36. & *contr.* 183.
nu. 23. *Luzman. Thoeog. moral. tract.* 4. c. 10. n. 6.
Mohed. dec. q. nu. 2. *Sor. Bassi. moral. tom.* 3. *tract.*
tit. 1. 18. nu. 507. & *de eff. lib. potest. c.* 8. *lib.* 7. nu.
96. *Faleron. de tract. tit.* 4. q. 1. nu. 28. 29. *Idem*
dondrad. Molin. lib. 4. cap. 1. nu. 18. *Casta de selli-*
sinet. insp. 9. *Roxas de incompatibil.* p. 5. c. 6. nu. 12.
& ibi *Agulla. Hermosill. in l.* 22. *gl.* 3. *Gomez in*
l. 30. *Tauri* nu. 63. *Barbosin. l.* 1. *ff. solut. matrim.*
p. 5. nu. 15. *Cyrus. contr.* 181. nu. 18. & *contr.* 252.
nu. 78. 39. pluries decum refert *Acta dec.* 47.
in fine. p. 5. *rec. lib.* 2.

- 272 Sic legi principibus renunciari non po-
test, quando principaliter favorem publicum
respicit, & secundario privatum, vel quæ prin-
cipaliter, nam tunc potest publicum ius la-
datur renunciari non possit, docet *Giurba de*
success. feud. 2. *gl.* 9. nu. 64. *scqq.* vbi per quinque
species discurrit, Ideo quæ nullitas ab hære-
de improbari possit, etiam non confecto Inve-
ntario, quando nullus contra legem est. *Idem*
Giurba s. 2. *gl.* 3. nu. 102. *vers. declar. 4. Cyrus.*
contr. 212. nu. 208. *Agulla ad Roxas p.* 52. c. 2. 2.

- 273 Idem quando nullitas, nec per partis con-
sentum sanari potest. *Bursat. cons.* 82. *Grati.*
dist. 691. *Surd. dec.* 108. n. 10. 11. *Serafin. dec.* 256.
n. 3. *Cirro. dist.* 61. nu. 101.

- 274 Sic ipse, qui fecit contractum nullum, po-
test illum improbare, quæ maxime modum. *C. de agri-*
col. & *ce. sit.* lib. 11. *R. Ponte dec.* 28. nu. 38. *Giurba*
de success. feud. 2. *gl.* 9. nu. 78. *Barolard. lib.* 2. *rer.*
quod. c. fin. 12. nu. 35. *lru. 4. in fin.*

- 275 Sic pater, qui superfluum dotem dedit fi-
liæ, contra formam statuti, potest convenius,
nullitatem opponere, & agendo. *l. i. C. de libe-*
ral. causis. *l. i. Titia* 87. *s. Lulius Titius.* *ff. de leg.* 2.
vbi *gl. Rader de ann. reddit.* lib. 3. p. 8. n. 21. *Sanch.*
cons. moral. lib. 4. c. 3. dub. 39. nu. 5. *Matuta disq. lo-*
gal. 15. n. 14.

- Contrarius sententiam docent cum *Baron*
l. Titia 87. *s. Lulius.* *ff. de leg.* 2. *Guttier. prob. lib.*
3. q. 41. *Argut. de meliorat. in l.* 7. *gl.* 4. nu. 13.
Ayora de partition. p. 2. q. 20. vbi decum refert
per Senatū *Granacensem.* *R. Barbosin. l.* 1. p. 4.
nu. 162. *ff. solut. matr.* & *in l.* 2. in princ. p. 1. n. 171.
Aug. Barbosin. l. i. C. de iustit. etiam. Folanell.
de pactis cl. 5. *gl.* 8. p. 2. nu. 34. *Giurba de success.*
feud. 2. *gl.* 3. n. 88. *vers. amplius secundo.* *D. Agul-*
la sup. nu. 29.

- 276 Et quod filii viuentis patre non possint agere.
Polac. hab. de donat. inter. in c. per postea no-
taph. 3. 22. nu. 5. & ibi *Adit. Barza de non melio-*
rand. c. 34. nu. 5. *Pruslad Aff.* *dec.* 86. nu. 2. *Spin.*
in Spec. gl. 2. nu. 58. *Idem tunc in l.* 3. *gl.* 7. nu. 4.

tit. 8. lib. 5. *Sancti*, lib. 4. conf. 8. dub. 39. num. 5. *Heremifili*, lib. 8. g. 9. num. 2. tit. 4. p. 5. *Angulifup.* & in l. 10. g. 9. num. 2. *Martinez* in l. 1. g. 4. num. 2. tit. 1. *Girba* d. 5. g. 3. num. 88. *vers. refectum*, *Mutaj* & *Fantancil*, & *dis*, quos ipse refert, *D. Agnita* num. 30.

277 Sed distinctio est: Aut dos est inofficiosa, aut nulla, inofficiosa est, quæ in præiudicium, aliorum filiorum legitimis à patre filii assignatur, in quam est l. 29. *Tauri*, nulla quæ l. 1. *saxum* exodit, in primo casu sententia negantium patrem impugnare posse, qui dote dedit subfiteri potest, in secunda nequaquam, ex l. 1. si libertas l. 6. ff. de iure patron. *Cenall* q. 780. num. 136. post mille *D. Agnita* sup. num. 31. seqq.

278 Sic alienatione prohibita per contractum, hæres alienantis potest contravenire, s. esse dec. 17. num. 19. 20. 28. *Cassion*, s. alienatio n. 11. *vers. de defectu* in contractu. *Aff. dec.* 240. num. 8. *Cavalieri*, dec. 67. *D. Agnita* sup. num. 35.

279 Et alienatione nullam, propter defectum consensus, hæres alienantis potest impugnare, s. esse d. dec. 18. num. 83. *Girba* de success. feud. 5. 2. g. 9. num. 7. *vers. amplius* 3. *Roxas* de incompatibil. p. 5. c. 6. num. 3. *D. Agnita* n. 36.

280 Et pater alienans bona filii sine illorum consensu, potest illam revocare, & sic contractum proprium venire. *Magon*, dec. Flor. 91. num. 16. 17. dec. 92. num. 35. seqq.

281 Potest nullitas allegari ab alio, quando illa est exclusiva ipso iure iuris agens. *Gratian* d. 69 s. n. 12. *Hodier*, ad *Surd.* dec. 108. num. 2. seqq. *Car. Luc.* de alienat. d. 37. num. 7. seqq. *Ludovic* d. 415. *Dumozet*, dec. 591. num. 2. & seqq. *Scappuc*, de *Salvian* lib. 2. q. 16. in fin. *Idem* *Gratian*, dec. 155. num. 34. *Mertin*, dec. 746. num. 6. *Rota* p. 16. rec. dec. 130. num. 10. seqq.

282 Et iam detecta, nam tunc potest à Tertio allegari. *Angelus* de conf. q. 13. n. 94. *Rota* p. 3. rec. dec. 409. num. 20.

283 Sic nullitas incurfa ex dispositione iuria non facit in præiudicium iuris Tertio quesiti. *Rota* dec. 474. num. 1. p. 2. & dec. 61. cum seqq. p. 8. rec. *D. Pacien*, alleg. 103. num. 12.

284 Nullitas contractus ob non servatas solemnitates allegari non potest post ipsam obligationem solutam. *Rota* dec. 29. num. 5. post *Cenci*, de censib. coram *D. Albergato* impressi in rec. dec. 496. p. 13. *Pacion*, alleg. 35. num. 18.

285 Nullitas aliquando dicitur inducta ipso iure, ut est in tex. l. 1. *Divus* *Pio*. s. sed si emptor. ff. de re iudic. *Pacion*, alleg. 99. num. 29.

Dicitur inducta ipso iure in casu, quo contractus haberi debet pro non facto, *Mangil*, de subb. sup. q. 13. num. 4. Postb. de subb. sup. q. 37. num. 11.

286 Et quando Tertius habet interesse potest etiam ab ipso allegari. *Seppucin* de *Salvian*, q. 16. num. 14. & ibi addit. *T. Bonas*, dec. 101. num. 14. *Postb.* ref. 25. num. 25. *Cenci* d. l. 1. g. 4. num. 42. 43. ad stat. *Engub.* d. rubr. 45. num. 48. *Consul*, sup. num. 4. *Gratian*, d. c. 28. num. 40. & d. c. 69. 1. *Scappuc*, de *Salvian* lib. 2. c. 16. num. 14. *Salgad* *Labyr*, p. 2. c. 22.

Tom. P.

num. 117. *Card. Luc.* de feud. d. 10. num. 8. licet contra dicat *Add.* ad *Ludovic*, dec. 415. in fine.

287 Immo Tertius docens de eius dominio, & possessione admittit ad impediendam executionem instrumenti, *Cardeal*, de iudic. tom. 3. lib. 1. tit. 3. disp. 12. *Amat.* resol. 94. *Mura* dec. 124. *Gratian*, d. c. 700. num. 66. d. c. 885.

Et si nullitas una vice sit apposta per Testamentum, non potest per novum consensum sonari à minore, in præiudicium tertii opponens *Iovins* de *sollemn.* in contractu. minor. glof. 22. §. 12. num. 61. Sed contra dicitur n. 63.

288 Contractus factus nulliter contra statum, vel absque solemnitatibus à lege, vel statuto requisitis, potest non solum à contrahentibus, sed à Tertio allegari nullitas. *Torre* de pallis fut. fut. lib. 2. c. 16. num. 48. *Palma* alleg. tom. 2. *Barbosi* in C. lib. 1. fol. 227. *Scoppa* ad *Mertin*, lib. 1. c. 21. num. 14. 16. *Nos* de nullit. indic. tom. 3. rubr. 4. q. 1. num. 13. *Cenci* d. l. 1. & *Romagnoli* ad *stat.* *Engub.* lib. 2. rubr. 56. *Rocca* d. sp. 182. num. 43. seqq. *Sabbell*, s. contractus num. 8. *Rota* post *Torre* de pallis fut. fut. dec. 73. num. 27. dec. 89. num. 1. dec. 180. num. 20. *Dura* de censib. q. 19. num. 36. *Cyric*, contr. 252. num. 38. 39. *Clarlin*, contr. 121. num. 18. *R. Cypic*, Latr. dec. 19. num. 10. 11. *Xart*, dec. 16. d. num. 14. *Banon*, de citation. tom. 1. q. 15. num. 41. & in addit. & de eff. min. atq. effect. 5. num. 41. & eff. 15. num. 26. *Gratian*, d. c. 691. n. 3. seqq. *Salgad* *Labyr*, p. 2. c. 22. num. 117. seqq. *Car. Luc.* de alienat. d. c. 37. num. 6.

Quamvis ille, in cuius favorem est nulla, vellet ratificare, *Baron* d. eff. 15. num. 26. *Thomas*, dec. 104. num. 19. *Osajch*, dec. 166. num. 9. dec. 172. num. 17. *Surd*, dec. 268. num. 8. *Sabbell*, s. contractus, num. 13.

289 Sed etiam ab ipso alienante, *D. D.* sup. cit. *Gamma* dec. 67. *Aff. rec.* 240. num. 8. post mille *D. Agnita* ad *Rojas* de incompatibil. p. 5. cap. 6. num. 19. 22.

Quando lex resistit actui facto, quia tunc hoc beneficium habet à lege, *D. Cepparell*, ref. f. 1. l. 48. n. 2. 12.

Nullitas favore publico introducta potest à quocumque allegari, *Cepparell*, ibid. num. 3. *D. Hodiern*, ad *Surd*, dec. 108. num. 3. 4. *D. Scoppa* ad *D. Mertin* contr. 21. num. 17. lib. 1.

290 Licet ille, qui dedit causam nullitatem non possit illam proponere. *D. Rosa* consult. 15. num. 15. consult. 14. num. 70. *Papae*, conf. 121. num. 11. *Cyric*, contr. 416. num. 10. *Caball*, conf. 4. num. 7. *Tort.* ad statut. *Papia* 153. num. 65. *D. Tronbodin*, consult. 34. num. 3. seqq. *Corradin*, de pralat. q. 16. num. 105. *Nig.* de laudem. lib. 2. q. 31. num. 75. f. 99. qu. 41. 42. *D. Gatta* conf. 9. num. 8. p. *Cyric*, contr. 416. n. 10.

291 Et sic valet quo ad damnum, & præiudicium ipsorum, qui taliter coarctaverunt, quia ex sua culpa poenam, & non immunitatem, consequi debent, *Tiraq.* de retrac. l. 1. g. 1. gl. 2. num. 8. & §. 16. gl. 2. num. 7. seqq. *Montan*, de instela. 26. num. 37. secus actus nullus ipso iure

d 2 non

non potest allegari a culposo. *Cepparell. sup. num. 11.*

292 Secus quando nullitas est introducta favore vnius ex contrahentibus tantum, nam tunc ab illo tantum potest allegari. *Torre de pall. fut. succ. lib. 2. c. 36. num. 78. Cal. de iur. emp. p. 3. c. 10. ex m. 48. D. Scopp. ad Merl. lib. 1. c. 21. m. 8. Ciro. disc. 61. num. 100. Post alius, si ille, qui posset nun contra diceret, nu. 101. Vel quando nullitas nec ex partis consensu sanari posset. *Gratian. disc. 691. post mille D. Scoppa ad Merl. n. d. c. 12. lib. 1. Nos de nullit. indic. rubr. 4. q. 1. n. 18. f. 99.**

293 Et semel ratificatus contractus non potest amplius de nullitate argui, *Rota p. 14. recent. dec. 531.*

294 Nullitatem non possunt allegare ob non servatam solutionem, contrahentes ad eorum commodum. *Menoch. conf. 692. nu. 9. Bertazol. conf. sin. 49. nu. 48. Caball. conf. 4. n. 6. lib. 2. 3. ord. conf. 442. n. 12. Trancibredin. conf. 34. n. 3.*

295 Nam nullitas est poena. *Rimui. in. c. 804. num. 10. 30. Peregr. conf. 100. nu. 9. lib. 5. c. 10. lib. 3. Papon. conf. 124. n. 6.*

296 Ideo nullitas, in quarum odium est introducta, ab eis minime allegari potest. *Menoch. conf. 347. nu. 15. Caball. conf. 4. num. 10. Flam. Tort. a. statut. Pop. 135. num. 65. Pap. m. conf. 121 num. 11. Cyar. contr. 416. nu. 10. D. Traa bed. n. d. conf. 34. num. 5. f. 99. Sed ubi provenit non ob aliquam turpitudinem, sed ex omissione formae, allegari potest per modum nullitatis, sed non ad poenam. *D. Cepparell. sup. n. 13.**

297 Sic irratificatio a Praelato, contra solemnitatem facta, vel in casu non permisso, potest ab ipso Praelato, qui transigit de nullitate irratificationis agi. *Molin. de primog. nu. 114. c. 1. n. 18. Vbi etiam Ad. Merl. dec. 490. num. 11. c. 701. Valer. conf. 187. num. 55. Valeron. de transact. rit. 4. q. 1. num. 45. Precol. de transact. q. 23. num. 36. 37. Ludov. dec. 116. num. 5. c. vbi Ad. Rot. apud Posth. de manut. dec. 515. Ottobon. dec. 6. nu. 5. Serafin. dec. 1417. num. 6. Idem Posth. de manut. obs. 57. n. 102. 303. quicquid dicat Castill. contr. lib. 8. c. 64. n. 6.*

Et allegari potest ad impediendam executionem. *D. Cepparell. d. res. lib. 1. c. 4. n. 14.*

298 Sic alienationes rerum Ecclesiae factae cum legitima causa, licet deficiat beneplacitum Apostolicum, habent implicium statum validitatis, Ecclesia non reclamante. *Pignatell. conf. canon. 95. num. 45. tom. 6. Rocca disp. 111. n. 7. tom. 2. D. Rosa de execut. lit. Apostol. 15. d. num. 286. p. 1. c. in addit. ad d. c. 5. num. 80. f. 99. c. 13. p. 2. nu. 27. Avinnell. de temp. leg. lib. 2. cap. 106. nu. 13. Sperell. dec. 154. nu. 13. c. 115. c. dec. 155. n. 10. f. 99. maxime n. 58. Turricell. de reb. Ecclesiarum alienat. 22. D. Scoppa ad Merl. lib. 2. contr. 21. lib. 1. R. Marin. lib. 1. c. 6. nu. 15. Put. dec. 310. lib. 1. Franch. dec. 53. Nos de nullit. indic. rubr. 4. q. 1. num. 16. Tristany dec. 24. num. 53. Crespi obs. 29. num. 3. 4. Sabel. d. alienatio, nu. 24.*

Borden. collat. 16. ex num. 104. coll. 43. ex m. 13. tom. 2. Panimoll. tom. 2. dec. 53. annot. 7. c. 2. num. 4. c. dec. 54. ex n. 31. annot. 1. lib. 2. n. 23. c. dec. 54. ex n. 31. annot. 1. lib. 2. n. 23. c. dec. 135. num. 49. Pacien. de locat. q. 14. §. 7. n. 23. D. Romagn. ad Synod. Gerard. lib. 3. tit. 5. c. 1. n. 28. c. 4. n. 3.

299 Enim decreto irritanti in extraneo. *Pauli 11. appositio non obstante, cum decretum irritans tunc nullitatem operetur, & irrationem praebet, si velit is, ad cuius favorem est positum. Borden. collat. 9. nu. 58. tom. 2. Sperell. dec. 155. n. 24. c. 58. Turricell. sup. n. 32.*

300 Nec in dictis alienationibus est de substantia, quod beneplacitum praecedat contractum, aut interponatur de tempore illius, sed sufficit, ut ex post interveniat, c. 2. de palli. Pignatell. conf. canon. 79. num. 4. conf. 95. num. 28. tom. 6. D. Rosa d. c. 5. n. 28. 3. Turricell. d. c. 23. num. 2. Fontanell. de palli. c. 4. §. 13. p. 1. nu. 29. D. Romagn. sup. n. 29. c. f. 99. c. nu. 14. D. Scoppa ad Merl. d. lib. 1. lib. 1.

301 Vnde quousque per Ecclesiam non dicatur de nullitate contractus, ob non interpositum beneplacitum Apostolicum, si tamen sit iusta alienatio, quia fuerit iusta causa alienandi & sic necessitas, aut veritas saltem puritatis, inductiva bonae fidei, licet deficiat quoad beneplacitum, & solemnitates, non debent fructus per contrahentes cum Ecclesia, seu possessores bonorum alienatorum percipi, restitui, sed solum percipi postquam est ipsa nullitas deducita, cum a tunc ad sit bona fides in possessore. *Passerin. d. Sextula de stat. homin. ad q. 185. art. 7. sub num. 618. f. 99. c. nu. 636. 644. 650. f. 99. 100. 1. Cas. Panimoll. dec. 54. annot. 1. nu. 51. f. 99. c. annot. 3. num. 1. f. 99. Sperell. dec. 154. num. 116. f. 99. c. dec. 155. n. 7. 67. D. Rosa in add. ad tr. 2. de execut. Apostol. ad c. 13. nu. 37. Gobius conf. 97. num. 1. 3. c. conf. 98. nu. 7. 23. Borden. collat. 43. num. 54. f. 99. c. nu. 92. tom. 2. Turricell. sup. c. 27. §. 1. num. 15. f. 99. c. c. 30. d. nu. 14. Precol. de transact. q. 89. num. 43. 44. 50. Durand. de sensib. §. 3. q. 20. nu. 27. Andreoli. contr. 423. nu. 32. Hodiern. ad Sord. dec. 70. nu. 8. f. 99. Pacien. de locat. c. 14. §. 7. nu. 99. f. 99. Durand. dec. 256. nu. 3. D. Tristany dec. 24. nu. 53. tom. 1. D. Scoppa ad Merl. n. d. contr. 21. lib. 1.*

302 Et dicta procedunt etiam existente mala fide, antequam sit dictum de nullitate, quoniam pretia bonorum alienatorum versa sunt in utilitatem Ecclesiarum, aut aequalem utilitatem, ac fructum Ecclesia ex pretiis percipit, post mille *D. Romagn. d. cit. §. c. 2. nu. 36. 37. c. 4. nu. 21. 22.*

303 Secus si contractus per Ecclesiam facti a principio, ob defectum causae, & sic vitiantur, aut aliter, sunt nulli ipso iure, nam sunt fructus restituendi a die contractus. *Passerin. d. Sextula d. art. 7. num. 620. 624. 645. c. f. 99. Panimoll. d. c. 54. annot. 3. num. 5. f. 99. c. dec. 135. alias conf. 32. num. 37. 38. tom. 2. Sperell. dec. 154. num. 64. f. 99. Gobius d. conf. 97. num. 1. 48. Borden. d. coll.*

collat. 43. num. 7. seqq. Antonell. de temp. legal. lib. 4. c. 2. d. num. 11. Maxime num. 74. seqq. T. or. mol. d. c. 2. 7. 5. 1. num. 8. seqq. D. Rosa in addit. ad c. 13. de iur. iur. Apostolum. 36. 38. Duard. d. inu. 97. ff. ordin. ad Surd. d. des. 70. num. 1. 6. seqq. Procolide tran. iust. q. 89. num. 49. 55. Pacion. de locat. 1. 4. 4. 7. num. 97. seqq. Duno. dec. 818. num. 3. D. 1. 1. 1. dec. 256. num. 2. 4. 5. ab. d. 3. fructus. num. 9. vers. quod ubi.

304 Sed restituendi sunt etiam si bona fides ad sit in perceptione, quoties non accullur pe tuntur, sed principaliter, nam tunc etiam an tequam detur de nullitate, percepti sunt re stituendi, cum in eis confilii, & funderit principaliter iudicium, alioquin non dicere tur restituendum totum, & integrum caputale, & ob id non mala fides, sed obligatio ex legiti mo fonte manans, tribuit actionem, etiam an re moram item, veluti in pensibimus, an nois legatis, & redditibus, quia in his calibus non tamquam fructus, sed tamquam furs pe tuntur, Antonell. d. s. 14. num. 61. seqq. Franch. & Luca de 634. Fagnin. c. gratis de restit. spoliat. d. num. 12. 3. ad 12. 8. Rot. rec. dec. 281. num. 2. 1. p. 7. Merlin. dec. 585. num. 20. seqq. Duno. iur. dec. 818. Bondoni. collat. 43. num. 56. in fin. 10. 1. 2. 5. ab. d. 3. fructus. num. 10. Panimoll. dec. 44. num. 3. n. 3. 3. seqq. lib. 2. Massal. ratio. 1. 7. 4. num. 9. 1. Priol. dec. 95. num. 5. 6.

305 Quid si contractus facti per Ecclesiam, mero iure valeant, sed Ecclesia aduersus illos perit restitutionem, quia laici, iunc, an, & quā do sint fructus restituendi, disp. utant. verbi. d. q. 185. art. 9. num. 61. 5. 61. 7. 638. 643. F. 1. 1. ad Cenar. lib. 1. c. 3. Antonell. d. c. 14. num. 23. Calapi de restit. c. 10. a. num. 35. Gobius. iust. lib. 9. num. 8. 23. seqq. Panimoll. d. dec. 54. annos. 3. num. 8. D. Ro magnar. ad Conciat. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 5. 6. num. 70. Subtil. 3. fructus. num. 9. 10. c. 3. restitutio. n. 31. 5. nullitas. num. 1. 3. Idem D. Romagn. ad Syn. Gerand. lib. 3. tit. 5. c. 2. num. 40.

306 Quæ procedunt re integra, non autem postquam aliter contra bens prius dixit de nul litate, ex defectu solemnitatum, nam hoc ca su non est amplius in arbitrio Ecclesie, vel aliterius personæ priuilegiaræ, contractum approbare, post Bald. Lopez, Pintor. Cassan. Mont. n. Surd. Grassi. Galt. Hostens. dicit Car. fald. consulti. 19. num. 7. D. Rosa de execut. lit. Ap. postol. cap. 4. num. 287. Merlin. contr. 2. 1. num. 13. 7. seqq. lib. 1. Vbi num. 16. huc declarat. Ioni de solemn. contr. 1. 5. 2. 1. gl. 2. 1. num. 61. contra ipse n. 62. 5. perrell. dec. 154. num. 40. D. Romagn. ad Synod. Gerand. lib. 3. tit. 6. c. 2. num. 24.

Nec tali contractui tenetur stare, quando post celebratum contractum fuffenti adhibuit diligenter pro eius confirmacione habenda, & ea non potuisset obtineri, vel esset requisitus Prelatus alienans expensis aliterius con trahentis, & is eam non obtinuisset, nam tunc non tenetur in, in quem facta est alie natio contractus stare, quamuis ita vellet. Prac

latus, Fontanell. de passis elaus. 4. gl. 13. p. 1. nu. 22. 13. Idco quouique per conuictorem v. g. rei Ecclesie fuerit infirmatum, quod declarari, an veli Ecclesia stare contractus, aut declum de nullitate, per ipsum est soluenda pensio pro locacione, & interim fructus percepti non sunt restituendi, D. Romagnar. sup. num. 25. & seqq. c. d. lib. 3. tit. 5. c. 1. num. 35. f. qq. & r. 4. n. 21. 22.

307 Bene verum multoties contractus est nul lus, quia nullus est causata ex lege, vel statu, 10. respiciente ius publieum, & ambos contra hentes, & quando lca ab initio resilitit contra ctus, vel obligatio peccaret in forma, D. Collan tin. ad stat. f. vbi tom. 2. annos. 44. n. 731.

308 Multoties est nullus ad fauorem vnus iū tum ex contrahentibus. Primo casu ambo pos sunt dicere contractum nullum, Procol. dec. 31. na. 8. vel si velini illum sanare debent adhibe re solemnitates requisitas a lege, vel statuto, puta in minore, & Ecclesia, D. Hostens. ad Surd. dec. 70. num. 9. Gobius. consili. 86. num. 13. 14. Rosa post Torre de passis sit foreseq. dec. 180. num. 10. Cuius. d. 86. n. 13. 14.

309 1mo, & Tertius, qui potest habere interese. le. Tiraq. de legib. Comm. gl. 8. num. 96. Gratian. discept. 27. num. 39. & disc. 69. 1. nu. 6. seqq. & disc. 292. num. 22. d. 5. 391. d. 835. num. 18. & dec. 155. num. 34. vbi Luca. & Scoppa, Paisal. de virib. patris. post. p. 1. c. 6. num. 21. seqq. Surd. dec. 108. vbi Ho dier. Scoppa. de 5. alian. lib. 2. q. 16. vbi Ad dent. 1. omat. dec. 101. num. 17. seqq. Merlin. d. b. 1. contr. 21. D. Mautica de ratia. lib. 4. tit. 7. n. 5. Cy riac. contr. 205. num. 25. Dom. Conciat. allig. 4. num. 41. seqq. D. Torre de passis. succell. lib. 1. c. 16. num. 48. Aliograd. contr. 7. num. 10. 11. Hostens. ad Surd. dec. 108. num. 12. & contr. 10. per totam. De xant. dec. 10. Aliograd. contr. 11. num. 25. Ma. gil. de iur. q. 126. Virgil. delegit. perjan. adul. c. 2. q. 1. num. 6. f. 9. c. in pralud. d. nu. 157. Merlin. d. r. 219. num. 5. seqq. dec. 746. num. 6. Rosa p. 16. rec. dec. 130. nu. 16. seqq. Franc. de Angulis de confess. lib. 2. q. 1. 3. nu. 94. 5. ab. d. 3. nullitas. num. 24. Mautica respo. 39. num. 32. seqq. & resp. 6. num. 33. Rosa p. 2. d. iur. dec. 225. 5. perrell. dec. 135. num. 14. seqq. Card. Luca de alienat. d. fe. 27. num. 6. D. Brisson. de pupill. c. 2. q. 3. 1. nu. 12. vbi nu. 14. etiam si Tertius nullū habet interesse.

310 Sic nullitas census, circa formam substan tialem, potest à tertio allegari, etiam si versetur in iudicio executiuo, & censuarius promississe soluere Thomas. d. c. 101. num. 17. seqq.

311 2. Casu ille solus, ad cuius fauorem est in ducta nullitas, potest dicere de nullitate, & nō aliter contrahens, vt est alienatio rei minoris, vel Ecclesie, Carpan. ad stat. Mediol. c. 34. nu. 472. Tiraq. f. p. num. 69. & seqq. T. b. d. Rubini. sing. Rot. Roman. circa statuta f. vbi tom. 1. r. 151. nu. 34. Fenzon. d. c. 151. in fine. Idem Conciat. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 45. n. 46. & seqq. Goetz. reg. 8. gl. 56. d. nu. 48. Rot. ad dec. 937. num. 7. Cell. dec. 380. n. 7. d. Helmet. 87. post mille D. Brisson. de

- de pupillis 62. qn. 32. nn. 7. 8. 9. Card. Luca de alienat. disc. 37. nn. 5. Vbi vt neq; Tertius creditor illius, qui nulliter contraxit, & decium refert D. Berjam. ibid. Diximus sup. nn. 298. Salged. de proteſt. 3. p. 9. nn. 35. seqq. in labyr. p. 1. c. 44. nn. 42. & 2. p. 1. 17. nn. 82. & 122. d. nn. 106. Vela differt. 14. d. nn. 34. Caſtille de elim. cap. 64. Gomez lib. 2. c. 2. nn. 21. Girba ad Conſuet. Meſſan. c. 14. gl. 7. nn. 10. & de fend. §. 2. gl. 9. d. nn. 80. Seacc. de ſentent. cap. 1. gloſ. 14. qn. 127. Sabell. §. alienatio 5. contr. ad. nn. 5. Sanfel. dec. 309. nn. 7. Quaranta in ſumm. bull. verb. alienat. in rerum Eccleſ. nn. 34. Rota p. 13. rec. dec. 81. nn. 12. Maſcard. conſult. 75. Rota dec. 37. nn. 27. poſt Torre de paſſis ſuſ. ſuccell. contra dec. 89. nn. 11. vbi etiam Tertius, Card. de Luca de ſent. d. ſc. 10. nn. 8. de dote diſc. 85. nn. 15. & 147. n. 16. D. D. ſup. citati. R. Cappe. Larro, vbi etiam Addeites dec. 19.
- 312 Et ab eius heredibus, Maſius conſult. 413. nn. 3. Rota Rom. poſt Cent. de cenſib. dec. 31. nn. 9. Preſell. cenſ. 86. nn. 115. Draxart. dec. 16. nn. vlt. Sord. conſ. 442. Caneſ. 3. c. 2. nn. 176. Ciroc. diſc. 50. Louius gl. 22. §. 22. n. 41. quamuis defuncto non fuerit conſequens. nn. 42. Quamuis minor ſciuaſſet maiorem. nn. 43. Quamuis eſſet pactum de non allegando minorem. nn. 44. Et ab eius creditoribus, Card. Luca de alien. & diſc. 17. nn. 8. Dumez. dec. 96. nn. 14. D. Berjam. ſup. nn. 13.
- 313 In feudalibus, Canteſ. orat. 4. nn. 28. Menoch. conſ. 119. nn. 31. 32. conſ. 181. nn. 70. 76. Maſſill. dec. 56. nn. 30.
- 314 Et tale ius dicendi de nullitate poteſt allegari à Tertio, quando illi ſui ceſſum ius dicendi de nullitate, quod cedi poteſt. Gratian. diſc. 903. nn. 10. ſeqq.
- 315 Nullitas iam detecta, & oppoſita poteſt à quocumq; deduci, & allegari, ac præſcriptum, quando eſt clara, & proſus excluſiua iuris agendi. Gratian. cap. 91. nn. 17. diſc. 715. nn. 25. Rota p. 13. rec. dec. 357. nn. 9. 10. dec. 409. nn. 20. Secus non præcedente declaratione illius, Bulder. 43. nn. 3.
- 316 Vt ſi appareat obligatio peccare informata. Meranta conſ. 29. nn. 32. ſeqq. & diſp. 6. nn. 33. Sord. dec. 70. nn. 26. ſeqq. & dec. 108. nn. 2. ſeqq. Gratian. diſc. 292. nn. 21. Merlin. dec. 219. n. 5. ſeqq. Rota p. 13. rec. dec. 81.
- 317 Et nullitas patens poteſt adeo allegari à quocumq; tertio, vt poſſit illi quaſitum de ea opponendi, & dicendi, eidem non obſtante ſequens ratificatio, pro vt ex iure, ſed tantum pro vt ex nunc à die ratificationis. Quidquid fit in ratifica ratificatione ex curſu temporis, que videtur retrahi ad tempus initii contractus, & poteſt allegari in Saluiano, Scappuc. de Saluiano. lib. 2. q. 16. Gratian. diſc. 27. n. 39. ſeqq. d. 124. n. 22. d. 225. nn. 2. diſc. 470. nn. 23. Sabell. §. alius nn. 14. & §. nullitas nn. 4. 5.
- 318 Sic contractus eſt ipſo iure nullus quando lex vltra editionem potestatis declarat nullitatem. ſperell. d. 23. Torre paſſis ſuſ. ſuccell. lib. 3. cap. 1. n. 50.
- 319 Sic vbi lex reſiſit contractui, Tirag. ad leg. emend. gl. 8. nn. 96. Gratian. diſc. 27. nn. 39. Paſcal. de vir. par. poſſ. p. 1. c. 6. nn. 21. ſeqq.
- 320 Et attus eſt ipſo iure nullus. Caneſ. var. lib. 2. c. 16. nn. 126. Ruin. conſ. 40. in fine vol. 5, Alex. conſ. 38. in ſu. vol. 2. Menoch. conſ. 79. nn. 28. 29. & conſ. 101. nn. 31. Pin. dec. 291. nn. 12. Rolan. conſ. 15. nn. 22. & conſ. 53. vol. 1. Conſul. ad Sord. dec. 108. Conciol. alleg. 4. nn. 41. Torre de paſſis ſuſ. ſuccell. lib. 1. c. 16. nn. 48. Gratian. diſc. 791. 855. n. 18. ſeqq.
- 321 Sed difficultas grauis eſt, ſi minor non poſſit contrahere, per aliquod ſtatutum, niſi eum aliquibus ſolemnitatibus, cum clauſula de reus irritans, ſi contrahat ſine diſtis ſolemnitatibus, an ipſo volente ſubſiſcat? Et quod ipſe minor illum ratum habere non poſſit, cum addiſ expreſſa prohibitio legis, eſt text. in L. d. Dico Pioſſ. de rit. nupt. l. quod de bonis. §. 2. ff. ad l. ſaſta. conſ. §. 1. inſit. conſ. d. 1. nn. dubium. C. de legibus. l. nemo poſſ. ff. de leg. 1. l. 1. & 2. c. ne ſideat. & vend. dot. de iur. comparationis. C. de ſide inſtr. c. 32.
- 322 A quo deſcenditur quod ſolemnitates, quæ à ſtatuto introductæ ſunt ad euitandas fraudes, ſeu ſaſtates non poſſunt de partium conſenſu remitti, ſed ſolemnitates requiſitæ in contractibus minorum inueniuntur ſuæ ad euitandas fraudes. J. lex, qua iur. C. de aduſuſtrat. tutor. ibi: vt fraudi locus non ſit. Hanc conſolutionem firmant Bal. conſ. 182. nn. 4. lib. 3. Dec. conſ. 15. nn. 2. Caldeſ. conſ. 13. nn. 2. in fine. de conſtit. Tiraguel. de legib. conu. gl. 8. nn. 68. Bocae. in conſult. Puen. gl. 6. nn. 9. Ruin. conſ. 158. nn. 2. 3. 4. lib. 4. Sord. conſ. 28. nn. 122. conſ. 124. dec. 108. n. 11. ſeqq. Burſat. conſ. 82. nn. 12. 18. ſeqq. lib. 1. & conſ. 158. nn. 2. 1. lib. 2. Rol. conſ. 72. nn. 57. l. b. 3. Barbat. conſ. 71. lib. 3. conſ. 118. Cune. conſ. 118. nn. 3. Bardell. conſ. 58. nn. 23. Gabriel. omnium conſul. lib. 6. v. p. de clauſ. alleg. 3. nn. 18. ſeqq. Ceuar. in c. quamuis poſſum de paſſ. l. 6. p. 2. §. 2. nn. 6. Gratian. diſc. 201. nn. 25. & d. 691. Paſcal. de vir. par. poſſ. p. 1. c. 6. nn. 19. ſeqq. Rota Bonon. dec. 91. nn. 33. 34. Fontanell. de. 581. nn. 5. 22. 27. Girba ad Conſuet. Meſſan. c. 14. gl. 5. T. botat. dec. 102. nn. 19. Oſſeſch. dec. 182. nn. 17. 18. Lancel. Gallia ad Conſuet. Alexandr. verb. non poſſit qn. 1. nn. 24. ſeqq. Rota Rom. dec. 610. nn. 15. tom. 3. p. 4. d. 118. nn. 50. p. 3. rec. Merlin. contr. 100. nn. 45. lib. 2. Hediern. ad Sord. d. dec. 108. nn. 1. ſeqq. Dextart. dec. 16. nn. 17. Maluſia conſ. 86. nn. 8. ſeqq. l. 1. Decian. conſ. 20. nn. 91. l. b. 5. T. bonaf. de tutor. traſſ. 8. tit. 19. n. 3451 3543. Alagrad. conſ. 27. n. 47. lib. 1.
- Ratio eſt, quia validitas contractus in terminis diſti ſtatuti non dependat à ſola contrahentium voluntate, ſed etiam à poteſtate, nam ſi ſtatutum tollit eis auctoritatem contrahendi abſq; forma præſcripta, ſola voluntas pro validitate huiusmodi actus ſufficere non poteſt, nã illa conciliat ea, quæ ab animo pendent, non autem, quæ pendent ex aliqua forma, vel ex alia exteriori potentia, Bal. in l. municipi. C. de reb.

- reb. alien. *Mertin. contr.* 100. n. 46. *seqq. lib. 2. Landois. dec.* 473. *num. 9. Girard. ad Confes. Mefsur.* 2. 14. *verb. potest gl. 5. n. 3. Of. b. dec.* 172. *num. 13. Villant de reb. Eccles. male alien. par. 2. cap. 5. n. 81. 82.*
323. Et nemo potest facere quin leges in suis contractibus locum habeant, nec formæ à statuto præscribere, renunciare. *Item dubium C. de legib. In quo potest. ff. de leg. 2. §. aliquid in laby. p. v. ff. n. 47. D. Diapud Constantin. ad stat. v. r. b. tum. 2. annot. 4. q. n. 724.*
324. Contra hanc opinionem sunt *DD. sup. cit.* 11, & alij plures, sed illis bene respondet notissime *Alogras. ff. de contr. 10. lib. 1.* Vbi fundat ex pluribus, quod forma à statuto præscripta non solum est inducta ad favorem minorum, quod si favorem illorum solum respiceret, posset procedere opinio contraria ex *DD. sup. cit.* 11, sed etiam est inducta à favore publicum principaliter. *Cum. conf. 135. n. 34. 35. lib. 1. Lan. cell. Gallia ad confes. Alex. verb. non possit q. 1. n. 30. seqq. Gratian. disc. 601. n. 7. Durand. dec. 28. n. 3. f. q. Fontanell. dec. 581. num. 32. 23. Pio ad stat. v. r. b. lib. 1. n. 151. gl. 11. n. 11. D. Hodermad. 3. r. d. 4. dec. 108. n. 3. ergo &c. D. Constant. d. annot. 4. n. 735. 726. Cencis. ad stat. Eng. v. b. lib. 2. rubr. 56. vbi D. Romquer. n. 59. Burat. conf. 82. lib. 1. Surd. dec. 245. Cum tuac ius resistat. Not de nullis. Indic. rubr. 4. p. 1. num. 12. D. Scoppa ad Mertin. contr. 11. n. 14. 15. Et tunc potest venire contra, etiam Tertius, Cenciol. sep. n. 17. & alleg. 4. n. 41. D. 4. q. 1. n. 13.*
325. Et id, quod dicitur de contractu rei Ecclesie sine assensu Apostolico, quod valet si Ecclesia velit stare dicto contractui, ut dicitur *DD. si militet sep. relati. tamen possumus dicere, quod extraneus Ambitiosus, restitit alienationi bonorum Ecclesiasticorum absque debitis solemnitatibus, & sic necdum Ecclesia potest stare dictæ alienationi, ut dicitur Roman. de reb. Eccles. non alien. in rubr. de causa vtriusque n. 198. seqq. & in rubr. de bis, qui consensu. 10. & c. 11. d. num. 9. Villant de reb. Eccles. non alien. n. 3. cap. 5. num. 210.*
326. Vel melius, quod dictum ius Pontificium non resistit ab initio, nec contractus est à principio simpliciter, & absolute nullus, sed habet implicitum statum validitatis, quia solemnitates in eo requisitæ non sunt necessariæ pro forma substantiali in ipso actu alienationis, sed possunt intervenire ex post facto, etiam ex intervallo est quæ de reb. 1. 2. q. 2. c. cum nos, de bis qui sunt à præs. Corset. in suis singul. vers. Pupillus, Rodan. rubr. de bis, qui consensu. c. 11. num. 10. seqq. Surd. conf. 28. n. 125. Boer. dec. 345. n. 34. Gratian. disc. 577. n. 39. Garz. de benef. c. 2. de v. nio. n. 147. p. 1. Rosa dec. 118. num. 2. & 41. & seqq. p. 5. rec. Burat. dec. 394. n. 1. Carlin. contr. cap. 173. num. 18. eadem Rosa dec. 473. n. 3 p. 2. rec. dec. 711. n. 6. num. 3. p. 4. rec. dec. 590. n. 9. tom. 2. p. 5. rec. Durand. dec. 397. n. 9. seqq.

Ratio est quia de iure canonico attenditur

solum æquitas, & finis, ob quem solemnitates introductæ sunt, non autem vigor iuris civilis, per quod solemnitates necessariæ pro forma in ipso actu requiruntur. Villant. d. cap. 11. num. 10. 11.

327. Ideo potest Ecclesia post initium contractum, bene placitum apostolicum obnuere, & eo mediante illum approbare, & adactarium ad eius observantiam abij, novo consensu cogere Rodan. d. 10. n. 2. Villant. p. 5. c. 5. n. 2. 20. Durand. dec. 397. n. 11.
328. Quod non est sic in contractibus minorum, in quibus statim dicta statuti dispositione, nullus status validitatis ab initio adest, non solum quia solemnitates in actu ipso requiruntur, nec ex post facto sufficiunt, ut de iuriora, auctoritate est text. in statuto autem, & ibi: *D. De. signanter. Quid. n. 3. ff. de iur. inter. l. obli. gati stat. & l. 2. ff. de iur. disc. 71. n. 37. C. y. riac. contr. 252. n. 15. Camer. var. p. 3. c. 1. n. 210. 211. Rosa rec. dec. 177. n. 12. c. 1. & dec. 408. n. 11. p. 4. n. 2. & dec. 1. n. 16. 17. p. 5. & dec. 119. n. 5. 6. p. 7. Durand. dec. 18. num. 13. 18. & dec. 373. num. 2. Rosa post Zacharia de obligat. Camer. dec. 143. num. 4.*
329. Et ludicis decretum debet intervenire in ipso contractu, vel ante, sicut posita ex inter. vallo. Simonell. de decret. lib. 1. tit. 1. n. 31. P. c. ad stat. v. r. b. c. 15. gl. 21. num. 12. 13. post med. Iouis de solemn. in contract. minor. gl. 16. §. 14. n. 44. licet quod possit postea intervenire post multos *DD. dicat D. Scoppa ad Mertin. contr. 21. lib. 1. num.*
330. Sic consanguineorum consensus à statuto requisitus non sufficit, si ante, vel post accedat, sed in ipsa actus celebratione, pro forma requiritur. Picard. c. 151. gl. 14. n. 10. 11. Tirac. de legib. consue. gl. 6. n. 3. 8.
331. Et regulariter omnis consensus, qui requiritur ad actus solemnitatem, debet de iure civilis in ipso actu intervenire, nec sufficit si postea concurret. latè *Of. b. d. c. 166. n. 8.*
332. Ex quibus elicitur quod si minor vel dictum contractum cum omnibus iuris solemnitatibus, alias in eo requisitis, ratificare, ut est necesse. *Alogras. d. conf. 36. n. 15. seqq. lib. 1. T. n. 1. lib. 2. cap. 24. Rosa p. 1. rec. de. 324. n. 16. 17. & p. 13. dec. 408. n. 7. p. 14. dec. 5. lib. 19. 3. num. 13. Sibell. §. ratificatio. num. 9. per al. dec. 91. num. 52. Gratian. dec. 981. n. 44. seqq. Baron. de eff. minor. at. c. circa contr. eff. 1. num. 83. Iouis de solemn. in contract. minor. §. 2. §. 3. n. 176. N. de nullis. Indic. rubr. 4. q. 1. num. 23. Capye. Latr. & Mansiella dec. 19. D. Scoppa ad Mertin. contr. 21. n. 29. lib. 1. Talis ratificatio illum consue. dicitur solum ex tunc, in vim novi contractus, non possit fieri inuito altero contrahente, sed novus eius consensus necessarius efficit. *M. r. r. amb. conf. 51. n. 165. Arell. n. conf. 128. Tirac. de legib. consue. gl. 6. n. 11. Honder. conf. 38. n. 19. seqq. lib. 1. Surd. dec. 70. num. 12. seqq. vbi ita decisum refert. & dec. 145. Palsal. de vtr. patr. potest. p. 1. 6. 6.**

c. 6. no. 25. *Ludowif. dec. 395. Cacin. dec. 374. no. 6.*
 7. *M. arefcat. var. lib. 1. c. 14. no. 6. feqq. 8. alin. Lira-*
grad. C. de transact. idem Ludowif. dec. 82. Alto-
grad. conf. 2. 3. 4. lib. 1. T. f. e. l. r. c. e. n. c. 22. 24. 5.
bell. 8. r. a. n. i. c. a. t. i. o. n. u. m. 5. feqq. D. Berjan. Tract. de
pupillis cap. 2. q. 34.

333 Alii dupliciter distinguunt. Quod minoris
 ratificatio teneat re integra, scilicet, antequam ab
 altero contrahente nullitas contractus opposi-
 ta fuerit, secus autem post dictam oppositio-
 nem. *Sabell. 8. r. a. n. i. c. a. t. i. o. n. u. m. de solemn. in-*
contr. minor. gl. 2. §. 2. §. 2. no. 137. 141. 145. feqq.

334 Item quod locum sibi vendicit in contra-
 ctibus ab initio euidenter vitiis, secus autem
 in dubio. *Tr. r. a. n. i. c. a. t. i. o. n. u. m. lib. 2. r. e. f. a. l. 8. P.*
inellin. l. 1. p. 3. num. 32. C. de bon. mater. M. f. e. c. d.
concl. 75. num. 11.

335 Sed DD. isti loquuntur in terminis iuris
 communis, ut apud eos est videre, in quibus
 terminis contractus non est nullus donec mi-
 nor illum talem non dicat, ut dicemus *infra*
num. 346. & feqq. Quo casu, ut dicemus *num.*
527. contractus ratificatus per minorem valet
 ex tunc, non ex nunc. Sed non sunt applicabi-
 les in terminis statuti requirentis pro forma-
 rales solemnitates, cum clausula irritanti, quo
 casu non attenditur, si adest vitiis, vel non,
 sed solum, an sint servatae solemnitates statuti,
 tamquam substantialia contractus, & si non,
 sine servatae est contractus nullus nec convali-
 dari potest. Et forma à statuto requisita ad va-
 quum est seruenda, etiam in actibus favora-
 bilibus, & ubi lex præcise obligat, non cura-
 mus an interfit, sed propter contemptum, quid
 quid agitur omnia forma est nullum. *Altiograd.*
contr. 7. num. 10. 11. D. Hedio. ad Surd. decif.
108. num. 12.

336 Nec obstat regula, quod indestra ad fau-
 rem alicuius, non debeat in eius odium retor-
 queri. *l. quod favore. C. de leg. l. e. g. a. t. i. u. l. i. t. e. r. f. f.*
de ad im. leg. 11. Surd. dec. 195. no. 5. conf. 156. num.
27. Girrba ad consuet. Mess. 6. 14. §. 2. no. 4. Gratian.
disc. 651. no. 11. disc. 666. no. 20. disc. 656. num. 17.
Montica de ta. it. lib. 2. tit. 12. num. 27. Nonar. in
praxi clef. fori. q. 43. no. 18. f. e. l. 1. T. b. o. m. a. s. c. i. r. e. g. u. l.
no. 243. P. a. z. a. x. i. o. m. i. u. r. d. i. t. F. u. n. t. 11.

337 Nam talis forma in his contractibus mino-
 rum à statuto introducta non respicit simpli-
 tem favorem minoris, sed respicit etiam fau-
 rem publicum, & propterea ei renunciari non
 potest, *ut sup. diximus.*

338 Verum si, re vera, adesset vitiis minoris,
 cum tunc cesset dolus, qui alias in contra-
 ctibus minorum, obsequat debitis solemnitatibus
 initis, de iure præsumitur. *Rota dec. 478. no. 6.*
feqq. tom. 2. p. 4. rec.

339 Tunc cessante dolo debet etiam cessare
 eludicatio contractus, & minor non debet
 cum lactura aduersarii in lucro remanere. *l. 1.*
f. f. de r. e. v. e. n. d. i. t. O. d. d. conf. 35. no. 12. in tract. de
res. 4. 4. no. 53. 54. nam minor non debet locu-
pletari cum aliena lactura, l. u. m. b. o. c. s. u. r. a. f. f.

concl. 1. ind. lib. 1. de re natura. f. f. reg. i. u. r. i. c. c. locuplo-
tari. de reg. i. u. r. i. n. 6. in concord. M. anach. dec. 120.
23. no. 23. T. b. o. m. a. s. c. i. r. e. g. u. l. 4. M. a. r. A. n. t. o. n. i. o. v. a. r. l. i. b.
1. r. e. f. 23. no. 3. & lib. 2. r. e. f. 4. no. 13. P. g. u. l. i. n. de ob-
f. p. e. & p. o. t. e. s. t. E. p. i. s. c. o. p. 8. §. 2. no. 4. Surd. conf. 303. no.
17. conf. 302. num. 6. conf. 389. no. 2. conf. 435. no.
24. Gratian. disc. 761. no. 6. A. n. i. c. a. t. i. o. n. e. d. i. n. e. e. m. p. h. y. e. q.
70. no. 4. & q. 7. no. 3. P. a. z. a. x. i. o. m. i. u. r. d. i. t. L. u. n. 8. 1.

340 Nec est vera distinctio illa, quod minoris
 ratificatio valeat re integra, antequam per illum
 contrahentem sit opposita nullitas contractus
 nam illa non militat in terminis statuti, in qui-
 bus contractus est nullus à principio, obfor-
 mam non seruata, ut diximus. Sed neque est
 vera interminis iuris communis, in quo clau-
 dicatio contractus conceditur, quæ operatur,
 ut contrahens cum minore remaneat à princi-
 pio obligatus ex *tex. d. 3. l. i. n. f. i. t. de auth. t. u. c. o. r. &*
l. u. d. l. i. n. i. u. m. §. f. i. q. u. i. d. p. u. p. i. l. l. o. f. f. de a. c. t. i. o. n. e. m. p. t. i.
 Et sic absurdum est dicere, quod ipse per di-
 ctam nullitatis oppositionem possit à contractu
 recedere, & se à dictæ obligationis nexu libe-
 rare. *Daron. dec. 397. no. 17. D. Merlin. contr. 21.*
num. 16. feqq.

341 Et si vera esset distinctio, superflua ferè in
 totum redderetur cautela illa à DD. tradita,
 quæ est, ut contrahens cum minore, illum
 compellat ad contemnere declarandum, an ve-
 lit stare contractui, vel ab eo discedere, de
 qua per *lesin. §. a. l. l. i. g. n. u. m. no. 42. l. i. n. f. i. t. de a. c. t. i. o. n. e.*
Capio. L. e. t. r. o. dec. 19. num. 15. lib. 1. Altiograd. contr.
10. no. 59. lib. 1. D. Merlin. contr. 21. no. 19. lib. 1.
Circo. d. f. e. 71. no. 48. Surd. conf. 9. no. 19. dec. 69. no.
23. Gratian. disc. 547. no. 7. C. a. n. c. i. e. r. v. a. r. c. 13. num.
91. Guic. de c. r. e. d. e. a. 2. no. 1996. Staiban. obs. 159.
num. 112. tom. 2. Nos de nullit. indic. rubr. 4. q. 1. no.
22. D. R. o. f. a. de ex. e. m. l. u. t. e. r. A. p. o. s. t. o. l. i. c. a. f. n. o. 128.
Banden. c. u. l. l. a. §. 36. no. 20. Capendu. disc. 394. no. 23.
post al. et D. Cappa ad Merlin. contr. 21. no. 46.
Nos infra num. 346.

342 In casu quo possit nullitas allegari ab ipsis
 minoribus pœit, allegari etiam ab eorum hæ-
 redibus, & non ab aliis. *Surd. dec. 108. P. e. z. a. d.*
stat. V. r. b. n. cap. 151. no. 52. fol. 334. & no. 20. fol.
392. Gratian. disc. 575. no. 40. disc. 713. no. 54. disc.
761. num. 30. feqq. Rota p. 1. rec. dec. 82. no. 12. &
p. 18. dec. 657. D. d. h. i. e. infra citandi.

343 Sic hæredes mulieris, vel minoris possunt
 dicere de nullitate hæredes C. ad Pellician. *Rota*
p. 1. rec. dec. 324. no. 20. Surd. conf. 442. C. a. n. c. i. e. r.
lib. 3. c. 2. num. 176. l. e. n. i. o. n. e. d. e. f. o. l. e. m. n. i. t. i. o. n. e. i. n. c. o. n. t. r. a. c. t. u.
minor. gl. 15. §. 5. no. 13.

344 Si tamen mulier, vel minor nunquam op-
 puerunt de nullitate, sed potius approbaue-
 runt contractum, non possunt etiam eorum
 hæredes illum impugnare, sed actum de fun-
 cti omnino seruare tenentur. *l. si ab eo C. de libe-
 r. causa. Rota p. 13. rec. dec. 394. no. 11. 12.*

Licet *Franch. de Angel. de confess. lib. 1. §. 13. n.*
 64. dicat quod possit allegari ab hæredibus, etiam
 si defunctus non oppuerit, nec contrahens
 fuerit, *l. o. u. s. sup.*

345 Sed in hac re placet nobis distinguere, Aut
minor mortuus est intra minorem aetatem, &
transiit ad heredes eius, aut minor mortuus
est post maiorem aetatem, & sciendam nobilita-
tis, & illa nunquam conquestus est, & non
potest eius haeres. *Rota p. 18. redec. 657. Ionius*
sup. el. l. 2. §. 23. num. 41.

346 Quod nullius actus, & contractus miga-
ris, & Ecclesie, aut mulieris non possit alle-
gari, nisi ab ipso minore, & Ecclesia, & non
a Tertio. Gratian. disc. 27. num. 39. Sard. detis.
108. Sperell. dec. 16. num. 17. Girba. dec. 71. nu.
17. Bara. de i. 37. Masius consult. 33. num. 8. 11.
Ite num. 9. dicit Gratian. sibi contrarium disc.
691. num. 17. 22. Canaler. dec. 603. Manica de
tac. l. lib 25. tit. 6. vbi decium refert,
Rota dec. 133. num. 12. p. 2. in vssif. Garz. de be-
nefic. p. 1. q. 2. num. 163. seqq. Gratian. disc. 819.
num. 17. seqq. vbi sic pluries decium refert, &
disc. 102. num. 13. Doctissime Iovin. de solemn.
du contract. minor. gl. 22. §. 22. num. 26. 17. 48. &
32. 36. 38. & gl. 15. §. 7. num. 9. & gl. 10. §. 9. num.
245. D. Confessio. ad stat. vrbis an. 9. 44. 714.
Ideo ab alio non admittitur hanc nullas, si il-
li agant ad observantiam contractus, num. 715.
716. 717. 722. Rota p. 14. reced. §. 31. Merlin.
dec. 255. num. 7. Rota post Constantian. ad stat. vrbis.
dec. 59. num. 18. 19. & dec. 154. & dec. 39. Pen-
zance ad stat. vrbis c. 151. in fin. vbi etiam ab ip-
sius herede. T. brod. Rubia. de i. 151. nu. 37. Sar-
dec. 109. Bih. dec. 415. num. 3. Card. Luca de feud.
disc. 10. num. 8. D. Masius consult. 41. 3. Castil. contr.
lib. 3. c. 63. num. 26. Allegard. numer. 8. num. 31. 31aib.
obf. 159. num. 76. Romagn. ad Stat. G. Grund. lib. 3.
tit. 5. c. 4. num. 32. 4. & lib. 3. tit. 6. c. vnic. num. 2. &
D. Bencel. conf. 59. num. 25. 6. Castil. contr. lib. 6. c. 8.
num. 6. Carpan. ad stat. Mediol. c. 328. n. 460. seqq.
131. num. 17. Rub. ad stat. Rom. 151. num. 34. Sam-
feld. dec. 309. num. 7. Sabell. vultas. no. 24. Pal-
ma alleg. 114. num. 12. Luca ad Gratian. disc. 27. n.
10. Dard. de censu. gl. 19. num. 36. Cyria. Rota.
75. 2. num. 38. 39. Clarus. in. tr. 121. n. 18. R. Ca-
pye. Latr. dec. 19. num. 10. 11. Dextari. dec. 16. a nu.
14. Baron. de citat. nu. 1. q. 15. num. 41. & ig-
addit. ad diam. q. & de effec. m. n. etat. circa
contract. effec. 15. vers. & hac nullitas, Doctiss.
Dom. Conciol. ad stat. Engob. lib. 2. vrb. 45.
nu. 46.

Minor contrahens facit contractum claudicare, nam si ipse velit stare contractus, maior teneatur stare, sic si ipse minor velit, maior non potest recedere, l. *in iudicio*, § *si quis ff. de alim. emptio. et concordantib.* Petr. Gregor. *syntagm. iur. lib. 2. tit. 3. num. 3.* Montaud. *in l. 30. n. 96. Baron. de eff. min. ar. ff. l. n. 299. 300.* Leden. *ar. dec. 164. n. 2. D. Beran. de pupillis c. 2. q. n. 10. l. 2. q. 3. m. 1. R. Capys. Lat. dec. 104. n. 20. l. 2. dec. 19. n. 3. et ibi addit. n. 6. D. Scop. ga ab Merlin. con. 2. lib. 1.*

Quo ad empioem rei pupillaris sine fo-
lemptaribus, quod non possit allegari nulli-
tas ipso nolente, R. Latro dec. 19. n. 9. Masfrell.

num.6. D.Luca de fideicom.dife.179.num.18. Sp.
rellid.de.155.num.10. A Thlin.ref.24.num.41.ref.
87.num.2.Civod.dife.71.num.46.Cas.Civil.constr.118.
num.21.constr.121.num.17.constr.137.num.92. Alt.
grd.constr.10.num.15.20. Marata dife.26.num.58.
feqq. Strab.obf.159.num.109.Benclacul.36.num.10.
T ilamy dife.24.num.53.Pezai ad ord.Portugal.tom.
7.lii.87.gl.30. id.32.num.26.Romog. ad Cou-
ciol.lib.2.nubr.56.num.56. D.Hedern. ad Surd.
dec.70.num.106.in o8.num.11.Noi de nultit.id.
di.2.nubr.4.qu.1.num.18.D.Rudori. ad Marin.
c.6.num.45 Luca ad Franchi dec.53.num.1. Ruffe p.2.
obf.97.num.35. D.Mansueti tom.1.confult.33.num.
Allegrad. constr.10.x.18.lib.1.

Idem in muliere non contrahente secundum
fiatuta, *Rota d.r. 572. n. 2. p. 4. D. Rocca dif. 182.*
nn. 47. p. 2. D. Musfus consule. 338. C. consule.
477. nn. 3. tom. 1. D. Scoppa ad Merlen. contr. 21.
n. 8. to. 46. 1.

Et hac conclusio procedit etiam quo ad illos, quibus est interdicta administratio. *l. cum hi, §. cum translatio, ff. de minor. Tit. q. de legib. conuab. gl. §. u. 66. 67. Lombert. de contrall. nu. 165. §. q. de iur. sup. q. u. nam. 19. D. Scuppa sup. num. 20.*

Nec dicatur, quod actus à principio nullus non possit ex post facto validari, *q. 4. ad 2. tit. de regul. iur.* Nam id procedit, quando nullitas semel inducitur, perpetuum effectum induci, focus verò ubi nullitas habet suam perfectionem relaxat ad certum tempus, nam tunc si intra illud tempus causa annullatus cessat, cessabit etiam nullitas causata, *Perreys de iure empht. p. 3. c. 10. m. 41. Concr. p. 3. cap. 3. num. 128.*

Idem procedis in Ecclesia, *ad lit. ad Ludov. de. 467. no. 4. D. Berfan sup. no. 3. D. Scoppa ad Merlin d. conr. 21. lib. 1.*

Vtrum minor non possit approbare contractum, quem gessit, ipso iure nullum, *Thaq. de legib. consub. gl. 8. num. 98. 5. ord. dec. 1. 98. an. 11. D. Sersan sup. c. 2. q. 3. n. 15.*

Et si approbet, valet ex nunc, non ex tunc,
Custa de retrotra. 3. esp. 4. c. 8. num. 16. Bellon. de
inco. et luc. lib. 1. c. 35. num. 2. T. Treat. acing. Cardib.
2. tit. de minor. ref. 1. 2. Borge. de int. n. 148.
Card. Luca. de alienat. disc. 37. num. 13. Sord.
Hud. de dec. 2. 45. nu. 5. et nu. 1. D. Bersem. de c.
en. 34. n. 2. post mille. Cirba. obf. 85. n. 27.

Verum nullitas non potest allegari minore post quam ratiabilitate fuit approbatus post superuentum maiorem aetatem, l. i. c. 2. C. si maior. f. l. r. b. b. C. de iur. contr. l. 1. n. 72. Verum secus, si etiam extrajudicialiter reclamauerit infra quadriennium, sur quinquennium, C. de iur. p. l. 2. c. l. n. 35. N. de conf. 295. n. 2. D. de iur. p. l. 34. n. 31. 12.

Verum si contractus fictus à minore sine solemnitatibus introductis favore illius, non ex fluito, sed promt de iure communi ratificetur à minore, maxime cum debitis solemnitatibus, contractus ille valet ex tunc, non ex nunc.

D. Roca disp. 152. num. 6. Gressolom. 1. contr. 36. num. 30. Hoderus ad Surd. dec. 70. num. 3. Nos et milit. indic. rubr. 4. qu. 1. num. 47. D. Romagn. ad Cancell. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 56. num. 60. Vbi fecus si ex aliquo efficitur contractus ipso iure nullus.

Sic decretum expedit in contractibus eorum minorum potest esse ante, & post, R. Marin. lib. 2. c. 116. num. 12. Minus 130. Zephada diff. 1. 9. et num. 14. D. Triflany des. 24. num. 139. 140. Leg. dec. Falens. 197. num. 40. D. Romagn. ad Syn. Gerund. lib. 3. tit. 5. c. 1. n. 32. Griz. ad Cypre. l. 1. dec. 19. n. 17. post mille D. Scoppa ad D. Merlin. contr. 21. n. 71. lib. 1.

Idem in assensu Apostolico, D. Merlin. contr. 2. 1. num. 21. vbi D. Scoppa. D. Roca de exp. int. lit. Apostolica. 5. num. 283. Tappari de reb. Eccl. clef. non alien. c. 22. n. 3. D. Pignatelli consulti. 79. n. 45. consulti 95. num. 18. tom. 6. D. Romagn. sup. num. 30.

Idem in assensu in translatione iuris patronatus, bonorum maiorum, & rei feudalis, D. Torre de pact. fut. success. lib. 2. c. 39. num. 53. D. Romagn. sup. num. 31. D. Triflany dec. 24. num. 139. D. Marin. lib. 2. c. 174. n. 11.

Sic est in arbitrium minoris, vel Ecclesie, si volunt, vel non stare contractui, quando est nullus, nam si veller ei, tamquam vili ad hærere, & ipsum approbare, & renunciare nullum in eorum beneficium inducere, poterunt id agere, & nullum non potest allegari per aduersarium contra minorem, vel Ecclesiam, si ea nullum vellet vti minor, vel Ecclesia, sed bene potest ab ipso minore, si velit, Gratian. d. sc. 69. num. 11. Surd. dec. 108. num. 18. Rota dec. 179. num. 9. p. 5. rec. Idem Gratian. d. sc. 27. num. 29. 30. Alleg. ad contr. 8. num. 24. 3. alibi resol. 15. num. 66. num. 109. D. Roca sup. num. 21. D. Cembius tract. de rebus de p. missa feud. alior. qu. 8. num. 91. D. Berfand de populis c. 2. qu. 8. num. 28. q. 1. num. 12. 13. Carena resol. 236. num. 3. Rota post S. de labr. dec. 15. num. 10. 11.

Idem in contractu facto a filio familias & muliere. Palma alleg. 114. num. 12. quamvis nullas sit inducta a statu ipso iure. Car. Luca de alien. d. sc. 1. num. 109. 110. S. p. cell. dec. 155. num. 54. quamvis contradicat in inducta favore publico D. Anfus consulti. 32. num. 55. 56.

Verum poterit minor, & Ecclesia cogi ad declarandum, an velit approbare, vel improbare dictum contractum, ne altera pars remaneat in suspensio, surd. cons. 9. num. 19. lib. 1. & dec. 69. num. 23. Gratian. d. sc. 347. n. 7. Cancell. var. c. 13. num. 91. Strichen sup. Cancell. d. sc. 71. num. 48. D. Constantin. ad stat. Vrbis num. 44. num. 718. D. Romagn. ad Surd. Gerund. lib. 3. tit. 6. cap. 1. num. 23. & ad Cancell. ad stat. Eugub. lib. 2. rubr. 56. num. 56. seqq. D. Berfand de populis c. 2. qu. 32. num. 5. D. Roca de excent. lit. Apostolic. 4. num. 288. Panmull. dec. 59. num. 1. tom. 42. seqq. p. 2. Sabell. de contract. num. 8. & Sumier. num. 35. Pacione de locat. cap. 1. qu. 7. num. 55. De os de nullit. indic. rubr.

149. num. 32. Crispi. abbas. num. 10. Extra ad. & canb. dec. 35. num. 2. Appell. dec. 155. Idem Sabell. resol. 6. num. 10. seqq. Gratian. d. sc. 547. num. 7. 714. num. 10. Durand. sup. num. 34. 1. 1.

Et minus non potest contractum predictum pro parte acceptare, & pro parte non, sed tenetur in totum approbare, vel in totum exprobare, D. sup. c. 1. str. D. Roca sup. num. 23. 23.

Sic nullitas alienationis rei emphyteutice sine assensu domini ducta, ipso iure potest dicere de nullitate, Gratian. d. sc. 54. num. 5. 56. Palma alleg. 69. num. 39. alleg. 101. num. 38.

Et adeo verum est, quod ille tantum potest dicere de nullitate, cuius fauorem sui inducit nullitas, quod quamvis fecerit dictum de nullitate, & obtinuerit sententiam sui fauore, potest peruenire, & dicere, quod vult stare dicto contractui, l. si index, ff. de iur. iudic. Ludov. dec. 467. num. 5. Culla. si Coniurati, vers. hoc contractum, num. 70. de restit. quæ. ad reg. B. Cancell. gl. 56. num. 70. Cypre. l. ar. dec. 19. num. 11. D. deus consulti. 36. num. 29. 30. fauor de solemn. in contract. inuicem. 15. 37. num. 30. & alibi ibid. D. Berfand de populis c. 2. qu. 32. num. 4. Ludov. dec. 467. num. 5. & p. 1. num. 27. 28. 29. 30.

Sed acceptatio predicta debet fieri cum solemnitatibus necessariis in contractibus minorum, D. Hoderus. ad Surd. dec. 70. num. 9. D. Berfand sup. num. 5. & p. 1. num. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Verum si vterque sit minor, & unus illorum nullitate propter defectum viamque viamque quia forsitan ab altero minore. Ipsi nem passus est, tunc iudicandus est contrahe. Ipsi si velle contrahe. recedere, opponendo nullitatem ex defectu solemnitatum, vel ex alia legitima causa, licet cum alio minore contraxerit, huius resp. ex quibusq. maior. D. Anfus de comm. & iur. ad d. sc. 18. num. 17. Roman. cons. 179. num. 16. Ludov. dec. 14. num. 6. Genti. Adm. num. 12.

Idem si res per Ecclesiam si sit concessa in emphyteusim sine debitis solemnitatibus, non potest emphyteuta eadem sollemnitate censetur, aut Canonis, debet Ecclesie, si vero non sit, aut debet alienari, & emphyteuti Ang. Past. in l. 2. C. de iure emphy. Meffert. com. 603. num. 16. Hoderus. ad Surd. dec. 6. num. 4. seqq. maxime num. 15. Franch. dec. 296. & ibid. n. 1. Luc. vbi citat Fulg. & alior. dec. 177. & ibid. l. 2. ad B. rat. dec. 46. num. 22. l. 2. D. Romagn. ad Syn. Gerund. lib. 3. tit. 5. c. 1. num. 4. & p. 1. num. 27. 28. 29. 30.

Sed alii dicunt, quod contractus factus est minore sine debitis solemnitatibus est nullus, bene verum potest minor non stare contractui, inquam nullo verum antequam ille declararet suam voluntatem, potest aliter contrahe. vel Tertius contractum dicere nullum, cuius interit remaneat nullus, Gratian. d. sc. 69. num. 11. & seqq. & d. sc. 35. num. 18. D. Cancell. contr. 14. lib. 1. num. 54. D. Merlin. consulti. 21. num. 3. D. Dextar. dec. 16. num. 14. & seqq. num. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Verum idem D. Merlin. sup. num. 17. vers. & p. 1. num. 27. 28. 29. 30.

300. n. 10. *Aditived d. dec. 76. lit. D. Nota ver. p. 5.*
100. r. des. 180. n. 5. 16. de p. 4. com. 1. des. 144. in
fine. Pojib. d. dec. 32. n. 72. Card. Luca de feud. difc.
1000. 8. de dote difc. 85. n. 17. de alreuat difc. 37
de vep. fas. difc. 45. n. 1. 14. de lib. dec. 43. n. 3. com.

358. Sic contractus gessus ab illo, cui est inter-
dicta administratio est nullus. Nota post alium,
de incursantia dec. 61. n. 9. Cancer. var. l. b. c. 4
nn. 49. 3 aliquid labr. p. 1. 1. 4. n. 4. seq. Grad. Pa-
pa dec. 120. in fine. l. dem Salgad. de Regia provis.
p. 4. c. 7. nn. 170. D. Scoppo ad D. Merlin. contron.
21. lib. 1.

359 Que nullius potest allegari à creditori-
bus, quorum favore fuit interdicta administra-
tio. D. Albrit. sup. un. 10. Salgado. labr. par. 24. 14.
num. 62. 63.

360 Secus si à Principe fuerit prohibita admi-
nistratio, quia tunc nullitas, cum sit in radice,
potest allegari ab ipso contrahente, *Albini. sup.*
nu. 12. D. Rosa consuli. 23. num. 46. Surd. dec. 108.
num. 15. Salgado. labyri. p. 1. c. 33. num. 22. D. mores,
dec. 595. n. 4.

361 Potest etiam allegari nullitas à Tertio,
quando ille, cuius principaliter interest, non
contradiceret. *Scrap. bin. dec. 276. num. 4. Ciro,*
dis. 61. n. 101.

362 Quod nullitas contractus facti cum minore, Ecclesia, & alius non possit allegari, nisi ob ipsius, amplius procedere maxime, si ille alius qui veller dicere de nullitate non habeat causam à minore. *Clarim. sum. l. 18. nu. 22. Gratim. disc. 27. nu. 39. Sporell. dec. 16. nu. 25. Ottobon. dec. 100. nu. 13. Rois dec. 492. nu. 12. Adm. ad Ludanif. dec. 415. nu. 5. Rois in re dec. 306. nu. 50. 7. dec. 378. nu. 19. dec. 406. nu. 23. p. 6. tom. 2. dec. 189. nu. 12. p. 12. Loungis. 22. 5. 12. nu. 12. 30. Eadem Rois dec. 461. nu. 19. p. 13. dec. 13. nu. 14. p. 15. dec. 16. nu. 11. & dec. 187. nu. 7. p. 19. Rotam poss. Martin de pign. dec. 52. nu. 7. post Ceca. dec. 400. nu. 5. Afloum. ref. 24. n. 41.*

163 Nec si ille Tertia dedit causam nullita-
ti. *Casul. consil. 33. num. 135. Addit. ad Ludovici*
dec. 140. nu. 10. Sersif. dec. 396. nu. 1. & 21. Nos
de nullit. indic. rubr. 4. q. 2. nu. 25. Idem Louvis sup.
nu. 33. 34. Casill. dec. 60. nu. 39. Ludovici dec. 140.
nu. 10. Rota dec. 124. m. 4. apud Pothius manui. c.

Sed potest, si velit Ecclesia stare contra-
 quifasti sine athenis Apostolicis, verum ap-
 probatio hæc debet fieri cum debitis solemnita-
 tibus, quo casu iudex potest statueret termi-
 num Ecclesie ad procurandum assensum. Arg.
Sausfeld, 209. *Merlin*, contrav. 21. tom. 1. vbi D.
Scoppa, *Roder.* ad R. *Marin*, lib. 1. cap. 6. num. 42.
 43. *Fuentelede* de pæssis tom. 1. cl. 4. §. 13. ex n. 12.
Luce ad *Franchi* c. 35. num. 2. decum referre per
Rom *Rom*. *And.* dec. 119. num. 26. tom. 2. *Pu-*
de dec. 310. lib. 1. c. 1. tom. 2. dec. 365. nu. 5. *Riccardi* fol.
 7. num. 5. quid quid contra dicta ref. 12. *impl.*
Prand resp. 23. in fine, et *Dafal*, de par. potest.

p. 1.2.6. Verso. O buic uisferendū crī, ad uim, 12.
23. —

364 Verum filiusfam. qui affirmat in obliga-
tione se esse sui iuris non potest allegare nul-
liam contractus ex defectu solemnitatum
in contractibus non solum ex Actore requisitoris
l. 3. §. 6. et n. r. ff. de minor. l. 2. et 5. ff. quod cum
eo, qui in alien. pot. ff. C. de test. 387. m. 6. Gra-
trandi ff. 799. m. 2. Gualtero dec. 42. m. 2. Sammariti
cuer. 60. m. 2. Pontis sup. gl. 2. §. 14. m. 64.

369. Sed. *h. uatur sup.* postea conclusio, si illa
Tertius habet causam a minore. *scappode*
Sabin. lib. 1. q. 1. §. 1. de u. g. minor. diss. 691. r. alius
conf. 27. nu. 12. Cyriac. contr. 252. r. 40. Cancell.
alibi. 4. nu. 40. Rod. de insid. de. 247. nu. 5. p. 1. Ro-
la apud Pafib. de subfah. in add. dec. 177. nu. 10.
dec. 199. p. 13. l. non. r. de 12. §. 12. nu. 40.

366. Limitatur etiam quando exceptio efficit
ipso iure exclusiva iuris agendis : *Grotius de j.
700. num. 67.* *Sylvestr. l. 6. c. 6. ad alie alleg. 41. num. 41.*
Martinus de j. 150. num. 5. *Capp. Lati consilii 62.*
num. 49. *Rocca de pign. 48. num. 6.* *Sord. dec. 168. num.*
10. *Bonac. dec. 76. num. 4.* & ibi *Addit. 1. d. Loum.*
gl. 23. §. 32. num. 5. *Ludovic. de j. 13. num. 3.* & ibi
ad d. num. 6. *Cons. iter. de 231. num. 4.* *Rota var. dat.*
141. num. fin. p. 4. tom. 1. dec. 180. num. 15. p. 3. tom. 1.
Buch. dec. 36. n. 8. dec. 127. n. 6.

367 Et licet effemus in iudiciis possessorij.
Iovius ibid. verj. Et hoc procedit. post Adenoch. de
adipisc. remd. l. unum. 68. Rota peneq. Poffh. de ma-
nui. dec. 503. in fine.

Sed limitatio non habere locum si nullas
nunquam fuisset acceptata, seu declarata. *Rap-
porter*, 1852, p. 22, p. 10; *Journal*, p. 22, p. 12, p. 51.

368. Limitatur etiam nō procedere si Terius
habeat interesse. *Gr. it. dyf. 100. mm. 66. dyf.*
60. n. 15. 46. N. al. dyf. 86. n. 13. C. n. l. al.
60. q. n. 42. P. o. b. ref. 1. n. 51. Add. ad Ludov.
dec. 415. m. 6. S. r. d. dec. 393. m. 15. T. b. f. dec. 4.
n. 7. C. n. l. al. dec. 293. m. 5. 1. o. b. f. sup. n. 53.
R. o. f. a. rec. dec. 101. m. 16. p. 5. l. o. b. 1. dec. 51. n. 6.
par. 6.

69 Et procedit, licet possessor contradiceret.
Post. res. l. un. § 2. l. un. sup. un. § 2. in fine, l. un. §
etiam §.

1790 Limitatur etiam non procedere quando nullius fuisse inducta inque publico, p^{re}sumptum potest opponi a quolibet, licet causam n^{on} habeat ad exco^mmunicacione sui nullius inducta. *Rota p^{re}sens. F^oh. de subb^ost^ol. dec. 116. num. 17. p^{re}sent^o edit^o C. aball^o con. 180. n° 1. lib. 1. Not^o de nullit. ind^o. rubr. 4. n° 1. nu. 36. 37. Merita. dec. 748. num. 6. Donzel. dec. 595. nu. 4. de consuet^o. 36. nu. 1. 2. 3. au^o p^{re}sens. p^{re}sent^o 53. 52. 51. nu. 38. Bona p^{re}s^o Zarch. de obligat. Cameral. dec. 263. nu. 9. apud P^{re}s^oh. de subb^ost^ol. dec. 199. nu. 13. Rota res. dec. 306. nu. 43. p. 7.*

71. Limitatur etiam si nullitas fuisset à minore
accepta, siue à muliere. *Gratian. de j. conj. num.*
12. Nota de res. dec. 175. nu. 12 p. 1. Eni res. dec.
257. num. 9. dec. 409 num. 20. seqq. par. 13. f. omnia
sup. nu. 54.

372. Limitatur etiam non procedere quando tertius esset in possessione bonorum. *Cynac. compta 52. nu. 4. Dunozi. dec. 591. Rata reced. 36. nu. 56. p. 8. dec. 474. la 2. nu. 14. p. 13. Rota dinst. dec. 175. nu. 12. p. 1. Gratian. disc. 691. nu. 11. Bich. dec. 533. nu. 2. L. Ottobon. dec. 225. nu. 3. seqq. L. omis sup. nu. 55.*
373. Limitatur etiam quando nullitas esset ipso iure iudicata. *Buras. conf. 82. nu. 13. seqq. Gratian. d. disc. 691. Hodiern. ad Sord. dec. 8. Quamvis contractus non esset ipso iure nullus. Non de nullit. iudic. mbr. 4. q. 1. nu. 44. seqq. L. entis sup. nu. 56.*
374. Limitatur etiam non procedere quando nullitas per novum consensum finari non possit. *Seraph. dec. 156. nu. 3. Iovini sup. nu. 57.*
375. Limitatur etiam quando tertius veniret per viam exceptionis, se defendendo in sua possessione, quia tunc tertius posset opponere de nullitate contractus. *Gratian. disc. 673. nu. 21. Iovini sup. nu. 58. Giarbe de c. 1.*
376. Quoad nullitatem alienationis bonorum Ecclesie, quod ipsa solum possit illam opponere, ampliarur conclusio, etiam si nullitas esset exclusivae iuris agens. *Rota reced. 1850. nu. 32. p. 1. Iovini sup. gl. 22. nu. 37.*
377. Et maxime stare vitulare Ecclesie, que sola sufficit, ut tertius non audiat. *Seraph. dec. 256. nu. 2. Buras. dec. 937. nu. 7. Rota post Zach. de obligat. Cameral. dec. 5. post Pic. ad fin. Vrbis dec. 75. & post Tambur. de iure Abbat. dec. 8. Idem Iovini sup. nu. 39. Vbi maxime quando tertius haberet causam ab Ecclesia. Rota dec. 177. a. 10. penes Possib. de substat. in addit.*
378. Et in minore, licet ipse dixisset de nullitate, & obtinuerit sententiam favorabilem, non potest pænere, & dicere, quod vult stare dicto contractui. *Idem inf. de minor. Lufon. dec. 467. nu. 5. Cald. in l. si curatorem. verb. hunc contractum nu. 7. c. de restitut. Gonzal. ad reg. 8. Cam. ellegit. 56. nu. 90. Cappe. Extr. dec. 19. nu. 11. & Tertius de nullitate dicere non potest. Dondent co. sol. 36. nu. 19. 30. Iovini sup. gl. 15. h. 7. nu. 10.*
379. Sed conclusio non procedit, si contractus fuisset celebratus cum infante. *Nas de nullit. iudic. mbr. 4. q. 1. nu. 20. quem citat Iovini sup. in tabula vers. nullitatem. D. Scappa ad Merlu. contr. 21. nu. 21. lib. 1. Mascard. cam. 75. nu. 2. Sprell. dec. 155. nu. 12.*
380. Sed quo ad ipsum minorem certum est, quod contractus ab illo factus sine debitis solemnitatibus est ipso iure nullus, nec tractu temporis consolidatur, stante clausula in statu opposita irritant. *Palma alleg. 145. nu. 14. Grossi de contract. in sp. 1. q. 4. Allegat. contr. 96. nu. 16. Circe. disc. 45. nu. 21. Rata dec. 200. nu. 6. p. 5. & dec. 227. nu. 12. p. 7.*
381. Idem si minor, aut mulier contraxerit debitum pro extinguendo alio, per illos non impugnatur, non possunt allegare nullitatem. *Rota dec. 455. nu. 9. seqq. p. 13. rec. & dec. 30. nu. 4. post Conf. de censib. & coram Millino dec. 235. D. Constant. ad stat. Vrbis annot. 47. nu. 72. 8. seqq.*
382. Nullitas contractus ex defectu solemnitatum potest opponi a conduttore in concursu, Reo equitatis possessor. *Sord. conf. 45. nu. 6. Thomas. dec. 101. nu. 20. seqq. Gratian. disc. 855. nu. 20. seqq. & disc. 691. nu. 12. 18. seqq. Concol. ad stat. Eugub. mbr. 4. q. 5. nu. 48. & mbr. 5. nu. 19. Grossi de testat. mbr. 1. mbr. 2. q. 62. nu. 9. c. 1. Luca de alien. disc. 37. Del. onianis. sup. nu. 732. Rata dec. 748. nu. 6. quem citat Merlu. dec. 464. nu. 4. p. 13. rec. dec. 76. nu. 12. p. 18.*
383. Et quando nullitas est iam detecta, & canonizata potest allegari per Tertiū. *Allegat. contr. 11. nu. 24. 25. Rota dec. 253. nu. 5. coram Cavalier. dec. 533. nu. 3. coram Cero dec. 591. a. 3. quem citat Dunozi. dec. 275. nu. 9. & dec. 409. a. 10. p. 34. rec. dec. 140. nu. 10. p. 16. & dec. 168. nu. 9. coram Priolo. D. Constant. sup. nu. 732. 734.*
384. Prout, si prius fuit allegata a minore, vel muliere, principaliter, cum tunc abiret pro suo interesse nullitas iam proposita principali. *Gratian. disc. 692. d. nu. 17. Rota dec. 168. nu. 9. coram Priolo. dec. 130. nu. 10. & 24. p. 16. rec. D. Constant. in sp. nu. 935.*
385. Et si illi non contradicant nullitati opponere per Tertiū, quatenus tamen prius contraxerit non opposuerit. *Rota dec. 56. nu. 4. coram Seraph. & D. Constant. sup. nu. 736. Et etiam a Tertiō, quando hic habet obligata omnia bona debitoris, ex cuius persona potest vultu exerceat omnes actiones, ac exceptiones, suo debitor competentes, & quas posset opponere ipse debitor. *De xam. dec. 46. nu. 7. seqq. Rota. dec. 130. nu. 11. p. 16.**
386. Nullitas potest allegari a Tertiō quando hic habet causam, etiam ex titulo singulari, ab eo, qui poterat dicere de nullitate, cum tali causa non dicatur proprie iurata, sed repraesentet verum aliquid, quo causam habet, & habetur pro eodem. *De xam. dec. 36. nu. 3. Rota dec. 591. nu. 4. 5. coram Dunozi. & dec. 240. nu. 6. coram Pent. gen. D. Constant. in sp. nu. 738.*
387. Et potest deduci a Tertiō incidenter per viam exceptionis, & replicationis. *Tonnus. ref. citat. 45. nu. 4. q. 1. c. 1. Grossi ad consil. prag. h. 3. d. 105. seqq. de qua et Allegat. ref. 87. D. Constant. sup. nu. 739.*
388. Et a creditore in consensu. *Idem nu. 740. 741.*
- Non potest allegari ab eo, qui produxit instrumentum nullum, & eo vltus fuit. *Rota dec. 676. nu. 43. coram Dunozi. dec. 128. nu. 11. & 2. coram Oshab. dec. 89. nu. 19. p. 16. rec. dec. 171. nu. 13. & dec. 657. nu. 21. 22. p. 18. D. Constant. in sp. nu. 742.*
389. Nec a fideiussore minoris, vel mulieris, sed ab ipso muliere, & minore tantum. *Mabell. parat. 58. Cargiar. parat. in 5. Idem si fideiussor sit obligatus tanquam principalis, & in solidum. *Nezefus. lib. 2. c. 5. nu. 9. 20. Gratian. disc. 122. nu. 13. seqq. Pignat. mbr. 90. a. 94. Fantanelli. 390 dec. 472. Confal. dec. Luc. 38. a. 11. seqq. Rata dec. 124. nu. 6. 7. coram Seraph. dec. 612. nu. 1. 2. CO**

iam *Duoze*, *dec. 321. num. 8. & ibi addit. nu. 13.*
coram Gregor. dec. 310. num. 12. & p. 5. tom. 2. vici.
der. 192. num. 4. Nota dec. 194. post Cenc. de consub.
D. Constantin. sup. n. 743.

391 Et quando sic obligatus voluit teneri etiam
 in casu nullitatis contractus, *Circor. dist. 70. nu.*
37. Merito de pignori. lib. 2. q. 72. nu. 28. Rota dec.
138. q. 8. dec. 192. nu. 4. & dec. 193. n. 4. post Cenc. de
consub. D. Constantin. sup. n. 743.

392 Etiam si minoris, vel mulieris contractus
 sit nullus ex falsa causa, & sic ex defectu consen-
 sus, nam adhuc fideiussor teneatur, *Rod. nu.*
annot. ad stat. Vrbis 131. n. 124. & seqq. D. Con-
stantin. sup. n. 746.

393 Nullitas contractus gestii a filiosum, sine
 consensu patris, vel auita statuto Vrbis potest
 allegari a Terrio pro suo interesse, quando est
 detecta, & clara, *Card. Luca de alienat. dist. 37.*
num. 6. Rota ver. dec. 130. n. 16. D. Constanti-
us. sup. annot. 45. n. 174.

394 Principue si Terrio habet obligata bone-
 filii debitoris, qui poterat allegare talem nul-
 litatem, *Card. Luca de alienat. dist. 37. nu. 8. Do-*
xor. dec. 16. n. 17. Rota dec. 130. n. 11. p. 16. ver.
D. Constantin. sup. n. 175.

395 Nullitas potest allegari etiam ab eo, qui
 illi causam dedit proprio facto, cui lex resis-
 tit, quia tunc beneficium habet a lege, *Dant.*
in l. post mortem, ff. de adopt. affil. dec. 135. nu. 11.
Crauet. conf. 175. num. 6. Matia conf. 198. nu. 24.
Becc. conf. 90. nu. 3. Cephal. conf. 393. nu. 110. Sord.
conf. 284. nu. 10. lib. 2. Vercol. dec. Flor. 33. Fontes
de solemn. in contractu. minor. 12. n. 32. n. 33.

396 Maxime inducta favore publico, *8. id. conf.*
227. nu. 2. Precol. sup. n. 9.

397 Quo tamen non modo quilibet potest nul-
 litatem allegare, sed etiam ipse, cuius facto
 nullitas ipsa provenisset, *Mencob. conf. 39. n. 58.*
lib. 1. Sord. conf. 284. n. 11.

Sic contractus per se nullus potest ab eo re-
 vocari, qui promissit, & contra factum pro pri-
 um venire, l. si quando, ff. de ius. testam.
Androl. contr. contr. 3. R. Mariae. 18. nu. 60. lib. 2.
Thomas. dec. 23. nu. 65. Rojas dec. 390. nu. 17. Ro-
ta dec. 175. nu. 9. p. 9. ver. Torre de pact. fut. succ. ff.
lib. 2. c. 24. num. 133. Multo magis ab eius her-
ede, Crauet. conf. 200. nu. 5. Casberan. dec. 180.
num. 1. Etiam in contractu iurato, nam herede;
 cum contractus est nullus, ab eo possunt
 impune recedere, *Rolin. conf. 107. nu. 18. vol. 12.*
Gabriel. concul. lib. 2. de iure iurati. c. 6. num. 51.
Terte sup. num. 124. quomuis principalis in vi-
 ra non sit conquisitus, *Sources de solemn. in*
contractu. in. gl. 15. §. 5. nu. 13. contra gl. 21. §. 22.
nu. 42. Sabel. §. nullitas. n. 24.

Secus si ille ad cuius favorem fuerit nul-
 litas, in viia solemniter approbaverit, *D. Con-*
stantin. ad stat. Vrbis annot. 44. n. 720. 721.

Sed, si alicuius fuit interdicta administratio, si
 alienet, nullitate alienatus, *Rota dec. 61. nu. 9. post*
D. Albit. de inconst. ex Lit. cni bonis. 6. ff. de
verb. oblig. Canez. ver. lib. 2. c. 4. num. 49. Salgad.

labry. p. 1. c. 14. nu. 5. seqq. de regia protecl. p. 4. 7.
n. 170. Guid. Pap. ec. 2. ubi ff.

Que nullitas solum potest allegari a credi-
 toribus, quorum favore fuit interdicta admi-
 nistratio, *Sord. conf. 284. nu. 6. seqq. Salgad. p. 1.*
c. 4. n. 62. G. Rota dec. 179. n. 5. p. 5. ver.

Secus a dicto prohibito, qui non potest pro-
 prium factum controuertere, *Lucan. ver. §. de*
captation. l. si creditur ubi, c. de ser. pig. n. dat. ma-
num. Rota dec. 61. n. 10. 11. post D. Albit. de in-
co. stat.

Sed si in contractu non est auctoritas Prin-
 cipis requisita pro forma, quilibet ex contra-
 hentibus potest pœnitere, *Salgad. labry. p. 1. c.*
33. Add. Ludouic. dec. 410. n. 8. D. Albit. de
commerc. & mercat. dist. 33. n. 27. Rota in rec. dec.
755. nu. 2. p. & dec. 408. n. 33. seqq. p. 16.

398 Multo magis quando nullitas et mutua
 culpa contrahentium fuisset causata, nam tunc
 culposus contra culposum nullitatem allegat,
Osajib. dec. 180. n. 3. Caballero. 24. n. 16.

399 Immo melior est conditio excipientis, &
 rei, *Hondet. cou. 46. n. 33. seqq. lib. 1.*

400 Nullitas vbi non provenit ex aliqua turpi-
 tudine, sed ex omissione formæ, allegari pos-
 test per modum nullitatis, non autem ad pœ-
 nam, *D. Cepparell. res. lib. 48. n. 13.*

401 Et potest allegari etiam ad impediendam
 executionem, *D. Cepparell. sup. n. 13.*

402 Immo nullitas quando est ipso iure indu-
 cta, ab omnibus allegari potest, etiam dere-
 gando propriam turpitudinem, *Precol. dec. 18.*
31. n. 8. ex Caballero. 24. num. 18. vol. 1. T. 1. §.
li. Gicou. 12. nu. 2. D. Scoppa ad Merlin. contr.
21. lib. 1.

403 Et statutum reiciens omnes exceptiones,
 non impedit opponi Nullitatem apparentem
 ex inspectione instrumenti. *Dixian. sup. n. 58.*
Cola de res. q. 31. n. 11.

404 Potest allegari quando nullitas ab altero
 causata fuit, quia secundum legem solutionis
 gabelle alicuius contractus, eam solvere do-
 bebat, *Precol. dec. 33. n. 13.*

405 Sed in terminis alienius statuti, mandatis
 esse adhibendum consensum mariti in con-
 tractu vxoris, seu illius testamenti, vt est in
 Civitate Eugubii apud Corniel. sup. d. statuti. lib. 3.
 rubr. 45. questio est; talis nullitas a statuto in-
 ducta, si sit factus contractus sine consensu
 mariti, an possit allegari a Terrio: Et non
 posse, cum ille sit nullus volente vxore, *Cop-*
pan. ad stat. Mediol. 328. nu. 472. Tiraq. de legib.
com. ubi gl. 8. nu. 69. seqq. Qui nu. 96. declarat nō
 procedere quando lex resistit contractui, cum
 quo petrantur *Gratian. dist. 27. nu. 39. Pas-*
cal. de vir. patr. patr. p. 1. c. 6. nu. 21. seqq.

406 Et quod contractus celebratus sine solem-
 nitate sit nullus volente vxore, alias secus, tra-
 dum contra, *Id. in Copan. de. 328. nu. 460. seqq.*
T. bres. Rubin. fug. Rer. Rom. circa stat. Vrbis. 2.
c. 15. num. 34. Fezzon. ad stat. Vrb. id. 151. in
fin. Vbi dicit illam allegari posse etiam ab he-
redibus mulieris.

407 Quod

407. Quod tamen non habet locum quando actus esset nullus ipso iure; vt post *Surd. Scapp. Gratian. Tom. 1. Meir. Man. et yriac. & Rosam. Contul alleg. 4. m. 42. Tor. d. pulli fuf. succed. lib. 2. m. 48.*
408. Et quando Tertius habet interesse, *Contul. d. alleg. 4. m. 42. 43. vbi alius refert, & ad stat. Regib. lib. 2. m. 45. m. 48.*
409. Quod nullitas contractus inducta à statuto, ob omissionem solemnitarum, non cessat, licet minor eam non alleget, sed acquiescat, *l. d. Dico Pio, vbi gl. ff. de rit. nupt. 3. p. et l. 1. 135. m. 54. 57. Rota rec. dec. 610. m. 7. p. 4. tom. 3. D. Scappa ad Merlin. contr. 21. l. b. 1. Iustus de solemn. in contrah. minor gl. 2. l. 2. m. 10.*
410. Sic nullitas, quæ per solum consensum, patris sanari non potest, valet allegari à success. foribus, & à Tertio, *Surd. dec. 10. m. 101. Serafin. dec. 236. m. 3. Cirron. dif. 61. m. 101. Iustus gl. 2. l. 2. m. 10. 16.*
411. Et à Tertio potest allegari, quando contractus est ipso iure nullus, & ab alienatis hæredibus, *Cyriac. contr. 252. m. 39. seqq. vbi dec. sum recit. Rota rec. dec. 447. in fine p. 5. tom. 2.*
412. Maxime si ille tertius habet interesse, *Contul alleg. 4. m. 42. Iustus gl. 2. l. 2. m. 29.*
413. Secus si sit introducta ad fauorem aliquorū, nam non potest deducti, nisi ab ipsis, si ipsi sit vitii contractus, *Castell. contr. cap. 61. m. 22. Salgad. l. 1. p. 2. c. 1. 7. m. 82. P. fell. concl. 86. m. 113. Dondus consil. 36. m. 29. Gress. de co. r. str. d. min. v. inspect. 2. qu. 62. m. 11. & seqq. vbi etiam si sit causata ex dolo, Iustus gl. 15. 5. 7. m. 6. & seqq. Gratian. dif. 23. m. 39. Nos de nullit. indic. rubr. 4. qu. 1. m. 17. Surd. conf. 9. m. 56. lib. 1.*
414. Sic alienatio bonorum minoris ab initio nulla, circa illius consensum à amplius non conuallideur, *Gobius consil. 71. m. 144. Rota rec. dec. 406. m. 16. p. 4. tom. 2. Et ideo eo conueniente substituitur. Defectus solemnitarum, non habetur in consideratione in actu populo vtili, & quando ipse non dat de nullitate, immo agni de obseruantia contractus, *Hodderm. ad Surd. dec. 70. m. 10. Capye. Latr. dec. 19. m. 6. seqq. Rota dec. 15. m. 10. post Salgad. l. byr. cred. Sic compellit secum conuenientem ad obseruantiam, Gratian. dif. 27. n. 41. Rota post Salgad. d. dec. 15. m. 11.**
415. Si per aliquod statutum sit inducta aliqua solemnitas in cessione facienda per eodehrem, puta iuramentum, si illud desit, & sic sit nullitas facta, an hæc nullitas possit allegari ab ipsis conuenientibus, vel à debitoribus tantum? Cum ipsa solemnitas sit inducta fauore debitorum, vt habetur in *tex. l. per diuersas, 21. c. mandati, Menoch. conf. 739. m. 2. Flan. Tort. ad fl. Pap. 135. m. 69.*
416. Vnde ab ipsis debitoribus solum allegari potest, *Surd. dec. 179. m. 17. conf. 416. m. 25. conf. 523. m. 2. conf. 559. m. 10. conf. 284. m. 6. Cyriac. contr. 321. m. 70. Bardellon. 21. m. 8. conf. 132. m. 13. Palma conf. 64. m. 21. Castall. conf. 4.*

- m. 8. Androl. contr. 134. m. 34.
417. Et non à Tertio, *Menoch. conf. 665. m. 3. Surd. dec. 70. m. 2. c. de 108. m. 2. Cier. Spil. conf. 3 m. 2. Gratian. dif. 153. m. 9. & dif. 27. n. 39. D. Palan alleg. 64. m. 15.*
418. Tanto minus ipsi contrahentes ad eorum vitia, & eodem modo allegare possunt nullitatem, *Arenob. conf. 692. m. 9. Bertaz. conf. 11 m. 49. m. 48. Castall. conf. 4. m. 6. lib. 2. Surd. conf. 442. m. 12.*
419. Nam nullitas minime allegari potest ab eo, qui et deinde causam, *l. 1. si omnes. ff. de v. n. p. inter. Flan. Tort. ad fl. Pap. 153. m. 5. P. p. conf. 21. m. 11. Cyriac. contr. 416. m. 10. Castall. conf. 4. m. 7.*
420. Nam nullitas est poena, *Rim. iur. conf. 80. 4. m. 30. Peregr. conf. 100. m. 9. lib. 3. conf. 19. m. 10. d. 3. Papon. conf. 324. m. 6.*
421. Idem nullitas in quorum odium est introducta, ab eo minime allegari potest, *Menoch. conf. 447. m. 13. Castall. conf. 4. m. 10. Flan. Tort. ad fl. Pap. 145. m. 6. Papon. conf. 121. m. 11. Cyriac. contr. 416. m. 10.*
422. Cum alias liceret allegare turpitudinem suam, quod est nefas, vt in puncto nullitatis cessione; ob statuti formam non obseruatam *Pacian. conf. 83. m. 1. Flan. Tort. ad fl. Pap. 135. m. 65. D. Tran. hedius. consil. 34.*
423. Hæres non potest impugnare contractum defuncti, quia defunctus, & hæres ab eo institutus, pro vna, & eadem persona reputantur, tam à matre C. l. rei vendit. l. ex qua p. fund. ff. de reg. iuris. l. si vror. ff. de bonis amb. l. de possid. Surd. conf. 212. m. 13. Barz. dec. 64. m. 1. Angide imp. 949. m. 48. Fusar. de substit. q. 557. Nouar. de elect. for. 14. m. 23. f. 2. & q. 10. m. 5. Canaler. de. 430. m. 56. Endrich. de. 418. m. 5. seqq. & ibi: addit. m. 15. Or. r. and. f. 511. m. 26. seqq. P. recol. consil. 95. vol. 2. Contul. dec. 82. vol. 3. & dec. 210. vol. 4. Rot. p. 1. r. r. r. 324. m. 23. 24. Fran. b. & Lot. de. 53. c. v. l. 1. q. 610. H. consil. in l. 44. gl. y. m. 3. tit. 3. p. 5. Merlin. de pig. v. d. lib. 2. tit. 4. q. 16. P. r. l. d. de trans. l. 80. m. 1. P. r. r. m. 1. m. 1. H. m. 27. 3. bello. c. 3. m. 6. seqq. & in sum. ma Tr. d. h. b. c. m. 1. b. D. Aguil. ad Roj. r. c. l. incompatibil. p. c. 6. m. 49. seqq.
424. Amplia, vt neq. ex persona propria, neq. ex eo quod res alienata sit sua, potest contractum, & pacta in illo apposta, reprehendere, in fringere, & annullare. *Tiaq. de terra 7. consang. 5. l. gl. 9. m. 47. Pinell. in l. 1. p. 3. m. 81. C. de bonis matrem. Gabriel. e. m. m. consil. 106. tit. de reg. iur. consil. 6. m. 3. Surd. conf. 355. m. 42. Barz. dec. 64. m. 32. Alro. r. ad. conf. 71. m. 15. seqq. lib. 2. Rota p. 1. r. r. r. 224. Cir. ba de f. d. r. 2. gl. 3. d. m. 113. Cyriac. contr. 282. m. 33. P. recol. sup. m. 2. P. r. r. sup. m. 28.*
425. Amplia 2. Vt neque hæres hæredis *Parif. conf. 16. m. 38. vol. 2. Pinell. sup. m. 8. Menoch. conf. 89. m. 126. seqq. & conf. 443. m. 86. Ceful. conf. 392. m. 36. seqq. & m. 135. & seqq. & conf. 393. m. 78. Barz. sup. m. 50. Peregr. de f. i. c. r. 33. m. 15. f. n.*

15. *Fufar de fubftit. q. 557. n. 5. Sarda conf. 343. n. 4. Nouar. q. 9. For. uf. q. 50. n. 6. 10. Menoch. conf. 89. n. 1. 29. feqq. Straban. ref. 29. n. 65. tom. 1. Gratian. dif. 612. n. 13. 17. Rota dec. 265. n. 3. p. 1. res. Ottobon. dec. 64. n. 6. Rota post Merlin. de legit. dec. 59. n. 18. Precol. n. 3. V. fup. n. 29. Nifi testator vltus fuisset dictione: *Infrascriptis* sub qua non veniet: hæres hæredis. Quæfada. contr. 13. post Lant. V. f. f. verb. alim. 1. concl. 89. n. 66. Et hæc conclusio habet locum in quocumque successore. Rota d. dec. 265. n. 3. p. 1. re. & post Merlin. de legit. dec. 260. n. 8. non in singulari, vt infra hic.*

Et non solum in herede primi, & immediati, sed etiam vltiori hæreda in infinitum. I. fu. C. de hæred. instit. Gratian. dif. 266. n. 7. 8. Barz. dec. 60. n. 26. n. 2. 1. 2. Ab Eccles. obf. 153. n. 16. lib. 1. Rota dec. 47. n. 5. p. 2. diuers. Precol. d. q. 80. n. 5. Vbi limitat, si possit sequi aliquod absurdum.

426 Amplia 3. si hæres contractum illum approbasset, vel in totum, vel in parte, vt soluedo, vel alio modo ad implendo, iuxta. 1. r. l. si quidem 24. C. de transact. l. si cui 62. vbi Barz. ff. de leg. 2. l. ad solutionem. C. de reuocand. t. Bec. conf. 6. n. 118. Sarda. conf. 405. n. 35. Ottobon. dec. 105. n. 19. 20. Rota post Zach. de obligat. Cameral. decif. 269. n. 14.

Limita 1. quando defunctus disponit de eo, de quo libere disponere non potest. Natta. conf. 470. n. 12. Grammat. dec. 93. n. 11. Craves. conf. 200. n. 7. Menoch. conf. 89. n. 11. Garz. dec. 64. n. 4. Margil. de impu. quest. 24. n. 15. V. fup. n. 30.

2. Quando factum defuncti tendit ad fraudandum hæredem iure fibi competente. Ofsch. decif. 86. n. 5. Barz. fup. n. 5. 43. Sarda. conf. 382. n. 100. & conf. 384. n. 66. & conf. 196. n. 54. & conf. 297. n. 21. V. fup. n. 31.

3. Quando defunctus non tenebatur de cuius actione, aut pro eo non poterat conueniri. I. lucius vbi gl. & C. fir. n. 3. ff. solut. matrim. Pinell. in l. 1. p. 3. n. 83. lim. 9. de bonis matern. Phau. de inuent. p. 7. n. 161. Gabriel. fup. concl. 11. n. 24. Sarda. conf. 354. n. 35. conf. 107. n. 18. V. fup. n. 32.

4. In facto, cui defunctus consensit, cui ex propria persona conuenire hæres potest. Tiraq. de retract. consangu. 6. l. gl. 9. n. 54. Sarda. conf. 105. n. 40. & conf. 194. n. 25. V. fup. n. 34.

5. In facto defuncti etiam iurato, cui ipse controuenire potest, absolutione obtempera, cui, & poterit hæres controuenire, iuramenti relaxatione non obtempera. Albaum. conf. 77. n. 18. Gabriel. fup. tit. de iure iur. concl. 6. n. 5. V. fup. n. 35.

6. In herede cum b. l. & inuentarii. Ofsch. dec. 179. n. 21. Menoch. conf. 89. n. 25. Barz. dec. 64. n. 12. Int. gl. conf. 19. n. 1. lib. 1. Franb. dec. 83. Gabriel. fup. n. 9. Fufar de fubftit. q. 577. n. 17. Melz. affer. 12. D. Aguil. fup. ad Rois de incompatibil. p. 5. c. 6. n. 8. Barz. fup. n. 36. Precol. de transact. q. 80. n. 7. & conf. 95. lib. 2.

Quamuis non confecerit inuentarium, nam hæres ille potest impugnare vocationem factam contra prohibitionem testatoris, tanquam ipso iure nullam, & inualem, Rota p. 13. re. dec. 133. n. 10. Secus effect si ex bonis hereditariis sibi satisficere possit, post mille D. D. Precol. d. q. 80. n. 7. 8. & feqq. Vel vbi ipsemet hæres beneficiarius proprio nomine se obligasset. Idem V. c. ol. n. 11.

7. Successor singularis potest impugnare factum defuncti. D. Aguil. fup. n. 73. Gajm. de cuius. q. 11. V. c. l. differt. 1. d. n. 30. Olca de cess. iur. tit. 3. q. 9. Hermosin. l. 7. gl. 3. n. 4. tit. 4. p. 5. Myllan. ad Gomez var. lib. 2. c. 15. n. 22. Precol. d. q. 80. n. 4. vbi de singulari successore cum titulo oneroso.

8. Vt regula illi posita, vt hæres teneatur habere eam factum defuncti, intelligenda sit in hærede pro parte tantum, quia pro illa parte, vt pro dimidia, tertia, vel quacumque, pro qua est hæres teneatur factum defuncti seruare pro alia vero quatuor, vel quouis, in quibus non est institutus hæres potest factum defuncti impugnare, & coheredem conuenire, nam solum pro sua portione hæreditaria confungit actiones suas, & creditum, pro alia vero portione remanent actiones suæ intactæ, & ex- peribiles contra coheredes. Sarda. d. r. 224. n. 21. 22. Fufar de fubftit. q. 557. n. 10. 21. Fontanell. de passis cl. 4. gl. 5. n. 42. Noguez. alleg. 15. n. 106. Ludon. dec. 442. n. 3. & ibi A. d. l. n. 5. Celsin. dec. 285. n. 3. Dorand. dec. 58. Post. dec. 71. n. 66. Salgad. laby. p. 2. c. 35. n. 63. 65. Merlin. dec. 570. n. 21. post alios Precol. d. q. 80. n. 14. Vbi hæc, & alia bene ponit.

427 Tamen secus est quando factum defuncti est nullum. Soci. conf. 79. n. 34. 47. lib. 4. Menoch. conf. 404. n. 11. Sarda. dec. 234. Bec. conf. 7. n. 6. Barz. conf. 64. n. 18. 57. H. on. iud. conf. 3. n. 46. conf. 14. n. 33. Papon. conf. 153. n. 8. 9. Fufar de fubftit. q. 557. n. 8. Cravet. conf. 200. n. 5. feqq. Girba obf. 53. n. 6. Grat. conf. 91. n. 24. feqq. lib. 1. Rota dec. 110. n. 1. feqq. p. 2. diuers. post Merlin. de legit. dec. 75. n. 4. Sarda. dec. 477. n. 1. Bellon. iur. conf. 48. n. 48. Cyriac. contr. 312. n. 108. C. i. o. d. sc. 51. n. 34. V. fup. n. 33. Freuch. d. c. 66. 9. Gratian. dif. 862. n. 16. feqq. Modern. cour. 18. Rich. dec. 554. n. 20. Sperell. d. 170. n. 19. feqq. Precol. consil. 97. vol. 2. & intrall. de transact. q. 80. n. 28. 30. Magon. dec. Flor. 54. n. 38. feqq. dec. 91. n. 15. feqq. Sabell. 6. hæres, n. 16.

428 Nullitas contractus, quæ potest opponi contra cedentem, an obstat cessionario, & an iura transeant cum sua qualitate, & causa, difficulus est; nam negatiuam opinionem probat Noguez. alleg. 2. d. n. 53. & alleg. 32. d. n. 84. qui ex Far. nec. & Capil. firmat nullitatem, quam primus census patiebatur aduersus nouum censum allegari non posse, & sufficere, vt tempore redemptionis, subrogationis census validus iudicaretur, dicit etiam Serafin. decif. 109. exemplum est in soluente pecuniam Vniuersitati conditionatam illam soluente.

al creditoris census, ad hoc vt ipse sub ingrederetur in locum dicti creditoris census, nam quamuis nullus esset primus census valeret secundus, si cum regio assensu esset constitutus hic secundus, vt decisum per Regiam Cameram refert. *Rouit. 1. 54. lib. 1. ex doctrina Martine de primogen. lib. 4. c. 3. num. 20.*

Nam creditoris dimissi, si habebant assensum, vel non, sed an validum sint contractus, vel non, nouus conseruans non teneatur inquirere, nec debet esse curiosus, ex *Molin. sup. tenent. Gratian. dist. 45. an. 25. Sard. & Modern. dec. 156. Girba dec. 88. num. 17. Castil. dec. 207. Card. Luta de credit. dist. 59.*

Sed contra dicit *Salgad. labyr. p. 2. l. 17. d. 40. vbi nominatim contra Farin. Capib. & Neguerol. & vult nullitatem, quam pariebatur primus census, impositus nullus, inducere in secundum, nisi probetur primus censu fuisse verum in utilitatem Vniuersitatis, aut minoris, & similis personæ. Idem dicit *Antodon. de censib. c. p. 64. d. 2. num. 9.**

Sic etiam contra *Molinæ, & Sardon. de sent. de iur. 31. vbi refert ita decisum & cons. 17. Buch. de iur. 175. num. 12. vbi decisum refert. Rota de cens. 18. num. 7. post Cens. de censib. & de iur. 383. pars. 12. sec.*

Sed Ole. de cens. iur. tit. 4. q. 1. n. 33. distinguit: Aut quis emit à creditore census, censum illum mutando pecunias Vniuersitatis v. g. vt per illas dimittat priorem creditorem, causa pæsto post ingredendi in eius locum, & tunc si prior census esset nullus, nullitas illa induceret in ipsum.

Aut prior census eius Regie facultatis, etiam, nouæ facultatis virtute extinguitur, & aliter ad minorem redditum rationem fundatur, ad fauorem eius, ex cuius pecuniis dimissus fuit primus creditor, hæc nouus census impositio non dependat à prima facultate, sed secunda, quia non debet esse curiosus in quam causam conuertantur pecunie, sed securus manet, licet postea accipiens pecunias eis abutatur, ex *Molina, & alij Castil. de alim. c. 36. §. 3. d. 2. num. 6. & 34. Barbos. voc. 118. d. 2. num. 17. lib. 3. Llorca alleg. 75. num. 4. §. 16. & 17. R. Martin. lib. 1. ref. 77. num. 12. segg. defendit R. Rouit. d. cons. 64. adducta differentia inter euentum ab Vniuersitate privilegiata, & interuentum à possessoribus maioribus non privilegiatis. nam Vniuersitas est privilegiata ad instar minoris, quæ cum læditur in integrum restitui potest, & proinde cautus debet esse cum illo contrahens. l. 1. c. 1. c. si ad vers. credit. Sed ipse R. Martin. soluit declarationem Regiæ Camere contra opinionem R. Rouit, si in facto constabat, quod pecunia illius creditoris, qui sine assensu contraxerat, & qui deinde fuit dimissus, vera pecunia erat versa in utilitatem Communitatis, nam licet assensu carebat, aramen imperrari potuisset, & sic exquirere fabrum Vniuersitas tenebatur.*

Sic etiam distinguit *Salgad. labyr. p. 2. c. 17.*

num. 33. Aut pecunia creditoris dimissi probatur versa in beneficium Vniuersitatis, vel minoris, & tunc secundus census, ad effectum extinguendi primum non habentem assensum, sit validus, & ita procedunt *Rota decisiones, & Capib. & Neguerol.*

Sed quod cautionarius non teneatur seruare factum defuncti cedentis, *Rota de cap. 1. res. dec. 132. an. 5. & dec. 294. in fine.*

429 Contractus si sit declaratus nullus ex defectu solemnitatis non seruatur, emptor cogitur restituere rem cum fructibus à die contractus, & emptor pretium cum interese. *l. 1. vbi. 2. & l. si pradium. C. de prod. & alij rebi. minor. Martien. cons. 49. num. 3. R. Martin. lib. 1. c. 129. num. 3. 149. num. 3. cap. 18. num. 69. lib. 2. Ber. dec. 268. Sard. cons. 115. an. 14. lib. 1. M. angil. de subditi. qu. 15. num. 9. Aut. Fabrum. C. lib. 4. tit. 30. de res. d. 2. ad def. 3. & 39. Castil. lib. 3. contron. 18. & an. 76. & segg. Canter. var. p. 1. c. 13. an. 43. Fontrell. dec. 64. num. 2. segg. Prat. dist. 17. num. 110. Peretra dec. 15. ad astrili. dec. 247. & hoc ratione maius fidei, Sard. dec. 279. num. 2. Ofasib. dec. 160. num. 11. segg. Mould. dec. 85. num. 1. segg. L. rarb. cons. 112. num. 36. segg. Bord. llem. cons. 59. vol. 1. Andreol. couit. 246. num. 14. contr. 286. num. 71. Castil. dec. 14. Idem R. Martin. lib. 1. c. 153. Nos de nullit. rubr. 9. q. 44. an. 9. Pontes cons. 38. num. 6. 7. Canon. lib. 363. an. 7. Girba dec. 105. Gama dec. 94. post alios Barones de effect. minor. atet. in ad sit. ad 3. effell. C. red. Lura de alim. dist. 1. num. 1. 106. Vbi de Nullitate alienationis bonorum Ecclesie.*

430 Sed questio fuit in S. C. si contractus celebratus sit nullus, pota celebratus per aliquam Vniuersitatem, sine debitis solemnitatibus, de quibus in l. fin. C. de Penden. reb. Poin. & sic debeant restitui fructus à die celebrati contractus, ex *DD. ble. sap. c. 2. etis.*

431 Si nullitas prædicta sit allegata, & deducta in iudicio per talem Vniuersitatem, post triginta annos à die contractus, per libellum iudici præsentatam, & parti notificatum, sed per silentium eiusdem Vniuersitatis, sit super tali peritione imparitus terminus, post duodecim annos, si per sententiam sit declaratus nullus, talis contractus, fructus, debeant restitui à die contractus nulli, vel à die litis contestate, vel à die dicti libelli præsentati, & parti notificati.

432 Quod non possit dici de nullitate contractus, & non possit agi ad restitutionem fructus, elapsis 30. annis, videtur dicendum, nam tale remedium per spatium 30. annorum præscribitur, *Socin. cons. 106. an. 6. vol. 3. Martin. Socin. cons. 22. lib. 1. Balb. de præscript. q. p. princ. qu. 21. R. Martin. lib. 1. ref. 27. an. 10. segg. vbi decisum refert per S. C. fuisse absolutum à petita relaxatione territorij, possessorem, ob Apostolicum assensum non imperatum, cum per spatium annorum 70. pacifice possedisset, *Serigli. cons. 4. an. 6. Thomat. dec. 159. num. 7. Gratian. dist. 644. in fine. Trinif. dec. 24. Vinus opin. 473. Rota apud Possib. de subditi. dec. 216. n. 23. Idem Possib.**

de monastio. 8. nu. 93. resol. 2. nu. 11. Rota dec. 62. nu. 16. penes Passib. de manu. Locus doctissimus de solemnitate contractuum. 15. 5. 5. nu. 46. 47.

- 433 Etiam si remedium nullitatis proponatur infra paucos dies post dictum tempus annorum 30. Gratian. discipuli. 710. nu. 18. segg. ubi etiam dicitur, quod quando quis permutat tali tale tempus, censetur remedium intra tale tempus sibi competenti renunciare. Antonell. de temp. legal. lib. 1. c. 11. nu. 12. segg. Nos de nullit. indic. rubr. 8. quæst. 11.

- 434 Sed quod elapsis 30. annis, possit dici de nullitate contractus, per Vniuersitatem, & minores, & alias personas priuilegiatas, probatur lesione. C. asil. conf. 1. 4. nu. 31. lib. 3. Cather. dec. 158. nu. 9. 13. segg. Vnde de 53. 4. nu. 42. Sforz. O. id. de restit. p. 1. qu. 36. art. 4. Diximus tunc Nos sup. nu. 28. segg. & qu. 37. 38. Antonell. de temp. legal. lib. 2. c. 94. num. 12. 13. Pas. Jordan. Lucubr. lib. 14. tit. 28. nu. 31.

Quæ intelligenda sunt ad effectum agendi, secus ad effectum excipiendo, cum quis est in possessione. Rota penes Passib. de subalt. dec. 216. nu. 24. Rota rec. dec. 13. nu. 15. p. 15. Antonell. sup. num. 7.

- 435 Sed verior est distinctio, aut nullitas est euident, & notoria apparens ex ipso contractu, & tunc est perpetua, & iuridice probatio ex inspec. & tunc in spatio 30. annorum, præscriptur. C. still. addit. ad dec. 8. Rota. conf. 40. nu. 8. lib. 2. M. de consili. 23. n. 11. Pedro. conf. 36. num. 39. Cavale. dec. 28. p. 1. nu. 37. T. ben. Deff. conf. 112. n. 3. Cather. 10. 13. n. 11.

- 436 Vnde in iuris disputatio à quo die, in casu sup. proposito, sint reuocandi fructus, & esse restituendus à die huius contestationis, videbatur dicendum, nam per talem actum qui constituitur in mala fide, Amat. conf. 87. nu. 10. Reg. Sausel. dec. 125. nu. 23. Anton. Amat. resol. 14. nu. 25. Font. indec. 72. nu. 6. Dexari. dec. 20. nu. 14. D. D. apud Cypre. Latr. dec. 65. 1. 2. Masall. dec. 121. nu. 9. Relat. de obligat. iustit. p. 1. lib. 2. q. 4. num. 8. Sabell. §. fructus.

- 437 Dummodo sint præsentate scripturæ, ex quibus appareat de iustitia perentis, alias secus. Berib. dec. 7. Masall. ad Cypre. Latr. d. dec. 65. num. 7. 8.

- 438 Quo casu possessor teneatur ne dum ad restitutionem fructuum prætoriorum, sed etiam percipiendorum. Inr. gl. conf. 4. nu. 215. conf. 5. nu. 105. Fontanell. dec. 64. nu. 7. Leo dec. 133. num. 11. lib. 2. Ray. dec. 5. nu. 410. Inr. gl. d. conf. 4. nu. 104. Bell. conf. 223. num. 8.

- 439 Et quamvis sint duobus contestationes, debet attendi prima. Cypre. dec. 12. Felc. alleg. 43. Rica. collect. 2049.

- 440 Et fructus debentur etiam perempta instantia. Felc. C. lib. 3. tit. 8. def. 2. de litis contest. D. D. apud Cypre. Latr. d. dec. 65. num. 21. segg. & ibi Masall. addit. nu. 13. Bib. dec. 379. Conf. Cypre. dec. 11. Christ. dec. 156. nu. 2. vol. 2. Bib. dec. 263. nu. 6. segg. Gabell. conf. 89. lib. 2. Andree.

contra 58. Nisi instantia per renunciationem, perempta fuerit, nam tunc à die secundæ liti contestationis. Cather. 30. lib. 2. q. 4. in fine.

- 441 Sed quod debeat restitui à die libelli præsentati, & parti notificati, fuit habitum pro veris, sed non decisum per S. C. de mense Aprilis 1699. retinente D. Consilio Regente Petra, Et rationes quæ, licet relictio fructuum debeat fieri à die contractus, vi sup. diximus, Tamen quia per lapsum triginta unius anni præsumebatur bona fides in contestante cum Vniuersitate, nam ex tali tempore præsumatur adfuisse solemnitates requisitas in contractibus Vniuersitatis. Diximus q. 38.

- 442 Cū dicta bona fides sit in primo casu discooperata, per tale libellum nouissimum. Rota de erat. q. 45. cum addit. T. f. scilicet. c. 1. 262. segg. Pas. Jordan. Lucubr. vol. 3. lib. 14. tit. 1. nu. 162. segg. & tit. 14. nu. 49. segg. Masall. de arbit. conf. 225. nu. 1.

Nam quando constat de titulo inualido, & inuito, cessat bona fides, & apparet mala, & est de præscript. O. scilicet. dec. 101. num. 36. Gabell. dec. 12. nu. 16. R. Cypre. Latr. d. dec. 192. num. 17. lib. 2. Giza. dec. Cypre. Latr. dec. 65. 1. 1.

- 443 Ideo non debet expectari liti contestatio, cum sufficiat liti mora. Masall. de iustit. sup. c. 1. sed si lege. §. si an. c. item. §. de petit. hered. R. mon. 10. 530. n. 39.

- 444 Sed quod non sufficiat libelli obtatio parti notificata, nec liti contestatio, sed requiratur publicatio in causis, ad inducendam malam fidem, pro fructuum restitutione. Marian. disp. 9. num. 4. segg. Cypre. Latr. dec. 65. num. 4. segg. Fontanell. dec. 436. nu. 9. Idem Cypre. Latr. dec. 130. num. 8. Dex art. d. dec. 10. num. 1. 70. Rota. in rubr. prag. de instat. conf. non restit. num. 16. Gabell. conf. 89. nu. 8. q. 2. vol. 2. Rota Lucen. dec. 47. Rica. in praxi res. 61. n. 1. Rodera. ad Marinis c. 155. n. 3. Luca ad Franchet. D. 1. n. 1. in fine. Affl. dec. 1.

- 445 Sed quod non sufficiat publicatio, sed requiratur sententia, quia succumbens in lite dicitur esse in mala fide. Duran. dec. 426. nu. 20. Felc. in lib. 1. c. 39. D. D. apud Cypre. Latr. d. dec. 65. n. 3.

- 446 Sed in iudicio rei vindicationis fructus veniunt à die liti moræ. Item veniunt §. fructus. ff. de petit. hered. l. fructus. ff. de rei. vend. c. l. fundus. §. in vindicatione, in fine. ff. de pignori. R. Marinis ad Reuer. dec. 559. nu. 3. sed vide Facill. inter. conf. 6. Lincell. Gabr. ad consuet. c. 1. x. verb. non possit. 46. Sabell. §. fructus. nu. 106. possessor. nu. 44. segg. T. ben. dec. 101. nu. 39. segg. & dec. 82. nu. 1. segg. Vela differ. 48. nu. 49. Cynar. contro. 463. nu. 20. contro. 533. nu. 30. contr. 532. n. 24. 50.

- 447 Sed hic est querendum, quod, licet selectio venditionis, propter remedium. L. 2. C. de rescind. vendit. fructus non restituuntur, quia rescinditur ex nunc, non ex tunc, Felc. in lib. 2. c. 2. 24. Anna conf. 24. R. Sausel. dec. 125. Con. in lib. 2. var. c. 3. nu. 9. Pinell. in d. 2. p. 2. c. 4. nu. 6. Barlos. in c. cum dilecti. nu. 31. de empt. & vendit. Aylas. ad Gomez lib. 1. c. 13. nu. 48. Fontanell. de passis. l. 2. gl. 2. p. 5. nu. 10. segg. D. Romaguera. ad Cencio. ad

stat.

Bar. Engub. lib. 2. n. 8. 58. n. 15. Franch. dec. 495. 448. n. 3. Ruffis. obj. 2. n. 13. Tamen, si minor sit iudex, veniunt fluctus à die contractus. I. quod si minor. §. reititio. Et l. pactum. ff. de minor. A. mot. c. 87. n. 9. licet contra decium refert Ruffis de obj. 2. 5. Dicitur q. 37.

449 Sed quod si ex censu nullo solvantur fructus, non potest minor, vel mulier illis repetere, tamquam indebitos. *Gratian. disc. 356. n. 64. 55. Gonzal. ad reg. Castell. gl. 36. n. 96. e. 99. Castell. contr. tom. 8. c. 84. n. 8. Rota dec. 29. n. 5. post Cenc. de censib. & dec. 512. n. 19. coram. A. Merlin. D. Constantin. ad statut. P. bis annot. 44. n. 717.*

450 Contractus, qui annullatur favore publicæ utilitatis principaliter, non confirmatur iuramento, *Ment. boca de success. ereat. lib. 3. §. 28. n. 22. T. n. lit. i. c. 1. 500. n. 18. & consil. 528. n. 56. Conar. in c. quatuor pactum 2. p. 5. l. n. 1. & §. 2. n. 6. Guttier. de iurament. p. 1. c. 58. n. 15. Aristot. c. 2. tit. 2. li. 5. re. opil. gl. 3. v. 17. 5. archim. summa lib. 3. c. 12. n. 43. e. 99. Verum n. 44. Limitat conclusionem hanc non procedere quando primario ob publicam utilitatem actus interdicitur, & si secundario ob publicam utilitatem. Et n. e. 99. tripliciter limitat, & in cap. 9. eod. libr. Vbi optime declarat, maxime ex v. 39. Molitude ris. n. 9. 59. n. 35. Luga de iustit. disp. 12. §. 8. n. 206. Leyman. T. de iog. moral. lib. 4. tit. 1. §. 6. n. 8. Rebell. de obligat. iust. lib. 1. de contract. q. 8. n. 8. seqq. Aylm. ad Gomez v. r. lib. 2. c. 14. n. 25. Andreol. contr. 6. n. 30. e. 99. & contr. 134. n. 48. seqq. signatque n. 70. contr. 74. n. 78. Et ostendit ad iud. dec. 154. Aug. Garbuj. in c. quatuor pactum n. 14. de p. 6. in c. cum coniugit n. 1. de iur. i. D. T. rambecum. consil. 34. n. 12.*

451 Contractus non firmatur iuramento quando est super re, vel materia, cuius non est commercium, vi potest super re impossibili. *Greg. Lep. in li. 3. tit. 9. p. 6. gl. 4. Auenand. de exequand. d. 2. p. 10. n. 1. Aniles c. 30. Pratorum n. 3. Azucad in L. 1. tit. 7. lib. 7. Recopil. n. 8. P. Gregor. Syacum. lib. 2. c. 7. n. 5. Rodrig. de ann. reddit. lib. 1. q. 14. n. 67. Aylm. sup. vers. contractum non.*

452 Contractus nullus odio creditoris non confirmatur iuramento, sed debitor virtute iuramenti tenetur ad implementum, & post illud repetere, ut contingit in promissione vtiutis, & in mutuo facto filiosam, & in lege communi. saria in pignoris, & alijs, docet Gomez d. c. 1. 34. n. 24. Conar. in c. quatuor pactum 2. p. 5. l. n. 1. Ment. boca de success. ereat. lib. 3. §. 28. n. 33. T. n. lit. i. c. 1. 528. n. 41. Garbuj. in L. 1. c. eleganter ff. solut. matr. n. 32. Molina de iustit. tom. 1. disp. 150. & tom. 2. disp. 515. Guttier. de iurament. p. 1. c. 2. Vbi de promissione iuraturarum, & cap. 33. de pacto legis commissoria. Et de mutuo facto filiosam. Aylm. sup. vers. contractum nullum.

453 Contractus nullus ex defectu solemnisationis iurifecit, non confirmatur iuramento, sed

valet eo modo, quo valere potest. *Gomez d. c. 14. Guttier. in L. 1. c. 1. potest. ff. de leg. 1. n. 10. Et de solemnisatione substantiali, necessitas ad effectum illum, quem ex iuramento deducere volumus. Conar. in c. Reynaldus de testam. 3. n. 10. Guttier. de iurament. lib. 2. c. 2. n. 9. T. n. lit. 5. consil. 333. & li. 1. n. 528. ex n. 69. Aylm. sup.*

454 Sic contractus nullus ipso iure non firmatur iuramento, *Socremian. conf. 44. n. 17. lib. 2. Fufar. de iustit. qu. 308. n. 20. Prat. disc. c. 17. n. 119. disc. 25. n. 81. lib. 1. Valenz. conf. 148. n. 41. lib. 2. Grassi. de except. except. 20. n. 33. Gall. conf. 68. n. 47. Tort. ad stat. Pap. n. 1. n. 26. T. b. mot. d. c. 3. n. 5. Rota dec. 98. n. 5. p. 11. ter. Merenda contron lib. 1. c. 1. D. Merlin. contr. 56. n. 15. cent. 1. & cent. 2. c. 27. n. 21. D. Torre de pact. fut. success. lib. 1. c. 5. n. 2. e. 99. Ciroc. disc. 45. n. 7. disc. 47. n. 8. & 45. Idem si contractus continet enormissimam lesionem, disc. 67. n. 73. Durand. dec. 121. n. 28. Rota dec. 153. n. 14. p. 1.*

Maximè quando contractus ex iure communi, non verò ex speciale alicuius Civitatis sanctione annullatus, *Sprell. dec. 46. 47. Serafia de prin. iur. em. prin. lib. 1. n. 11. Grassi. de except. 20. n. 34. D. Torre sup. n. 34. maxime si sit nullus, ob publicam utilitatem, Ciroc. d. disc. 45. n. 14.*

Ratio quare actus contra legem celebratus non subsistit, est quia iuramentum sequitur non rucam actus, cui inhæret, l. 3. C. de non num. pe. n. c. 1. c. 1. n. 34. n. 37. Ladonici dec. 64. n. 17. Harman. Pylor. lib. 4. q. 12. n. 2. P. uessum conf. 71. n. 6. seqq. Prat. disc. 17. n. 122. tom. 1. & c. 25. n. 75. 80. Franc. Ant. Acosta lib. 4. n. 39. Valenz. conf. 62. n. 95. tom. 1. Grassi. de except. 20. n. 33. Gernon. de farrar. immu. lib. 3. c. 21. n. 2. n. 71. e. 99. Rab. de testam. c. 96. n. 214. & in a. not. ad dec. 56. n. 33. p. 9. rec. Carlenal. de iud. c. 1. b. 1. c. 1. d. sp. 1. c. 2. n. 1033. Pichard. in princ. instit. de odep. delegat. n. 18. Fermosin. ad c. 1. de iud. q. 19. n. 3. Meger. de advocat. armat. c. 12. n. 39. Fontanell. de pact. c. 4. gl. 2. 1. p. 1. a. 83. T. n. sup. n. 5. Osuald. ad Donell. lib. 2. c. 13. lit. K.

Igitur, cum pactum, super quo apponitur, à lege annullatur, iuramentum inutile evadit, quia dum coaruit actus, super quo interponitur, coaruit quoque, & ipsum iuramentum, *Rod. Valle conf. 57. n. 16. lib. 3. Morat. conf. 35. n. 5. Valenz. conf. 61. n. 96. Rab. de testam. c. 96. n. 216. Meger. sup. n. 40. Bessemban moduli. T. b. moral. lib. 5. de ior. vers. respondens. T. n. sup. n. 7.*

Verum aliquando contractus licet nullus, atamen aliquando firmatur iuramento, *5. p. sell. dec. 46. 5. archim. de eolog. lib. 3. c. 1. 2. n. 11. & per totum, Pascual. de patr. potest. p. 2. c. 1. n. 49. seqq. Fermosin. in cap. si diligens, l. 2. de foro compet. qu. 2. Osuald. ad Donell. lib. 2. c. 23. Leyman. T. b. eolog. mor. lib. 4. v. 1. 3. c. 8. T. n. sup. n. 14. Sed conciliatio est, vi non firmeretur, si periculi*

tatur utraque filius, spiritualis, temporalis, vel saltem altera, *Torre ibid.* n. 25.

- 455 Contractus nullus, ob publicam vilitatem, iuratus, an indigeat absolute? quod indigeat, *Molin. de iust. & iur. disp.* 149. n. 151. tom. 1. *Less. eodem tract. lib.* 2. c. 17. no. 66. *Fagn. de iust. co. tract. lib.* 1. c. 26. n. 179. Quod non indigeat, *Saneb. de matrim. lib.* 1. disp. 31. num. 9. *Fernosin. tw. d. si diligenti, num.* 12. de foro comp. n. 4. qu. 2. *Aasf. Germ. de sacra imman. lib.* 3. c. 21. n. 136 seqq. ubi respondet ad eum quidam de iure iur. in contrarium allegatum, *T. bonat. dec.* 3. n. 5 *Torre sup. n.* 63 seqq.

- 456 Contractus iuramento non firmatur quo ad ius alteri competens, eum coniecit, de iure iur. *Rita dec.* 447. n. 4. p. 922. *Torre lib.* 2. c. 24. nam. 130.

- 457 Nec firmatur in alterius prædicium. *Alciat. in l. passis, qua contra, C. de passis, & cap. quatuor passum, Torre lib.* 2. c. 24. n. 131.

- 458 Statutum annullans contractus sine certis solemnitatibus factis, illi sunt nulli facti sine dictis solemnitatibus, quamvis ad ius iuramentum. *Citot. disp.* 50. n. 8. 9.

Quamvis si statuto illi renunciatur, *Serz. fia. dec.* 746. n. 7. *Rota dec.* 683. nam. 11. 12. p. 1. *diac. f. Citot. sup. n.* 5.

Maximè quando statutum annullat ipso iure, nam non potest renunciari, *Citot. sup. n.* 6. 7.

Vel quando lex, vel statutum pro suspecto habet talem contractum, aut actum, *Baron. de effect. min. etat. circa contr. d. eff. 1. n.* 362. 363. *T. asf. d. 1. 1. an vel, § 11. Afunde execut. §. 9. c. 330. n. 3. C. et de c. s. lib. 4. §. 1. n. 39.*

- 459 Nec confirmat contractum ipso iure nullum, *Leon. dubium, in fin. C. de legib. Serz. fia. de priv. iuram.* 61. nam. 10. *C. asf. conf.* 312. n. 106. lib. 3. *M. n. in consuet. Sicil. confect.* 21. n. 8. *M. asf. d. 1. 1. der. 140. Jacob. Gall. conf.* 129. *T. bonat. f. r. lib. 5. tit. 19. n.* 359. *& tract. p. ad. tit. 8. n.* 1004. *Cavall. qu. 727. Baron. sup. n.* 359. Nec in foro conscientie, *Frecol. consil.* 44. n. 3. *leg. Rota post Frecol. de trasact. dec.* 35. n. 14. seqq. *Gratiam. disp.* 108. n. 9. § 31. nam. 8. 7. 15. n. 17. seqq. 722. nam. 38 seqq. ubi etiam *Luc. a. Sabell. f. iuramentum, au. 25. Magon. dec.* Flor. 92. n. 33. seqq. *Sprell. dec.* 47.

Licet contra dicat *Barbos. in amb. Sacramenta puerum, n. 1. C. adnerf. vendit.*

- 460 Sed quod iuramentum non valdet contractum, & actum nullum, non solum nullum ex defectu solemnitatum, sed forma legis non servata, *Paris. conf.* 33. nam. 4. lib. 3. *Serz. fia. conf.* 19. nam. 3. conf. 36. nam. 8. vol. 2. *Caroc. casu* 94. nam. 5. *Aff. in c. vnic. h. item Sacramenta, n. 3. de pace iura. firm. Duard. de censib. qu. 19. nam. 28. seqq. M. asf. b. conf. 112. n. 74. *Barbos. in amb. contr.* 35. n. 27. 29. *Baros. sup. n.* 385. 386.*

- 461 Sed etiam quando est nullus alio respectu, quam minoris ætatis, dummodo iuramentum sit præstitum ad Sancta Dei Evangelia tactis scripturis, ut puta, quia non fuerunt adhibitis

solemnitates à iure commune requisitæ, nam tunc iuramentum ita præstitum validabit contractum, *Corn. conf.* 191. vol. 2. *& conf.* 121. n. fin. vol. 3. *Grat. conf.* 46. lib. 1. *Serz. fia. de priv. iur. 1. am. priv. lib.* 83. nam. 3. *Simancell. de decre. lib.* 3. h. 9. inf. 18. nam. 137. *Borga. de t. n. & curat. nam.* 168. *Caroc. d. conf.* 94. n. 4. *Gabriel. conf.* 13. n. 2. lib. 1. *Dec. conf.* 41. 4. n. 17. *Barbos. in amb. Sacramenta puerum, n. 11.*

Sed contra tenet *Serz. fia. sup. n.* 4. 5. 6. *Cram. sing.* 162. *M. asf. si §. 299. Grammat. dec.* 12. *Beniten. dec.* 47. *B. d. in l. fin. §. filijs autem, C. de boar. & qua liber. Vbi dicitur, quod dispositio autb. Sacramenta puerum, procedit solum quando actus est nullus ratione minoris ætatis, secus si reperiretur alia nullitas, *Dec. conf.* 349. n. 6. *Sard. dec.* 154. nam. 11. *Alba conf.* 163. nam. 59. lib. 1.*

- 462 Ideo distinctio est, & conciliatio. Aut minor iuravit ad Sancta Dei Evangelia tactis scripturis, & in ipso iure iurando sunt specialiter, & expresse certioratus de invaliditate contractus, tum ex minori ætate, tum etiam ex inobservantia, & prætermessione solemnitatum à statuto requisitarum, & tunc procedit prima opinio, aut iuravit per modum, ut sup. sed non certioratus specialiter, & expresse, & tunc procedit secunda opinio, bene *Baron. de effect. min. at. au. circa, contra Less. 1. n.* 395.

- 463 Nam vnicum iuramentum non potest cooperari tot diversos effectus, sed vnum tantum, *Sard. dec.* 154. n. 11. *Donit. de success. ab intest. c. 1. lib. 6. n. 10. M. asf. de ex. am. 3. n. 15. Afunde execut. §. 9. c. 375. n. 3. Farinac. dec.* 165. n. 8. p. 1. tom. 1. post mille *Baros. sup. n.* 397.

- 464 Secus si forma iuramenti esset non restricta, sed ampla, & prægnans apta comprehendere omnes defectus, cum precedenti promissione habendi rata omnia, & singula contenta in instrumento, iurando omnino, & singula accipere, & non contrahere, sub poena perjurii, *Gratiam. disp.* 17. n. 37. 38. *T. bonat. tract. de i. ex. C. asf. tit. 19. n.* 420. 421. 424.

Et ut supras plures defectus debent esse tot iuramenta quot sunt defectus, *Affa. de execut. §. 9. c. 375. n. 2. & 67 bonat. sup. n.* 422. *Baros. sup. n.* 398. *lib.* 399.

- 465 Quod si iuramentum sit simpliciter præstitum, & contractus nullus alio respectu, quam minoris ætatis, vel quia contraheret de re dotata, vel quia antea iuraverat non contrahere, vel quid simile, tunc contractus, præstito iuramento à minore non valdatur, *Serz. fia. priv. lib.* 83. nam. 43. *Affunde execut. §. 9. c. 340. C. asf. cent. 121. f. in dec.* 120. n. 9. *Grammat. consil.* 31. n. 12. *Barbos. d. amb. Sacramenta puerum, c. 12. post alios Baron. sup. n.* 401.

- 466 Et iuramentum valide contractum nullum, quoniam statutum præsumit iuramentum fuisse eorum dolo, & metu, *Cenc. de censib. qu. 15. Duard. de censib. qu. 19. n. 7. Lentard. de usuris qu. 7. n. 27. Baron. eff. §. 5. n. 26. & effect. lib. 1.*

lib. 8. & ff. 3. n. 202. *Marcelus*, var. lib. 2. c. 63. nu. 4. 5. *R. Marin* lib. 2. c. 116.

467 Verum contractus nullus fauore alicuius persone principaliter, puta minoris, vel mulieris, licet secundario fauore publicæ vtilitatis, confirmatur iuramento, *Gomez* var. lib. 2. c. 14. num. 26. *Menchaca* de successione lib. 3. §. 26. num. 43. & §. 18. num. 28. *Vikolob*, in commun. lit. 1. num. 171. *Gottier* in antb. Sacramenta puberum, an. 38. 39. *Gomez* idem in 1. 5. *Tauri*, n. 15. *Barbof* in l. alia, §. egeantur, ff. solut. matrimo. *Sanch* in summa lib. 3. c. 13. n. 44. & seqq. *Ayllon* ibid. n. 27.

468 Contractus, qui sit inualidus, sed confirmatur iuramento, si in eo concedatur relaxatio iuramenti per Episcopum, an talis relaxatio operetur nullitatem talis contractus? Videtur dicendum, quod sic, nam si talis contractus sit nullus sine iuramento, & validus cū iuramento, si tollatur iuramentum videtur, quod remaneat nullus, qualis erat ante iuramentum.

Sed in contrarium est veritas, nam talis relaxatio nihil aliud operatur quam vi contraveniens non fit periturus, quo ad effectum agendi, seu habitatio ad eundem, non autem, quod contractus sit nullus, *Gomez* var. lib. 2. c. 14. num. 21. *Conar* var. lib. 2. c. 4. nu. 6. & in cap. quamvis pactum 2. p. §. 1. num. 7. *Gottier* in antb. Sacramenta puberum, num. 20. *Tafel* lit. A. concl. 65. *Castill* lib. 3. contr. c. 2. num. 7. *Sanch* in summa lib. 3. c. 21. & lib. 6. de matrimo. disp. 38. num. 17. *Carlenal* de iudic. tom. 1. disp. 2. qu. 4. ex num. 107. *Larrea* dec. 64. nu. 20. *Farinat* dec. 33. post confil. & dec. 224. *Bolam* in Curia Philip. p. 1. §. fuerit, *Hermosill* in 1. 56. tit. 5. p. 5. §. 12. ex num. 96. *Barbof* in c. 1. de iure iur. num. 2. *Macerat* var. ref. lib. 2. ref. 24. nu. 16. *Ameschin* de prauent. c. 4. nu. 15. *Castill* dec. 70. nu. 8. *Amat* dec. 100. nu. *Baron* de eff. min. atat. eff. 1. nu. 641. *Souus* de solemniz. in contract. min. gl. 19. §. 10. n. 64. seqq.

Si verò actus, seu contractus sit de illis, qui non firmatur iuramento, vi soluendi vsuras, & similes, tunc relaxatio operatur rescissionem contractus, seu declarationem nullitatis ipsius, *Gomez* d. c. 14. num. 21. *Conar* lib. 2. var. cap. 4. nu. 6. & in cap. quamvis pactum 2. p. §. 1. nu. 7. *Menchaca* de conf. 24. lib. 1. ex num. 11. *Gottier* in antb. Sacramenta puberum num. 20. *Tafel* lit. A. concl. 65. *Castill* lib. 3. contr. c. 2. num. 7. *Sanch* in summa lib. 3. c. 21. per totum. maxime num. 6. & lib. 6. de matrimo. disp. 38. nu. 17. *Carlenal* in c. 1. disp. 2. qu. 4. ex num. 107. *Larrea* dec. 64. nu. 20. *Farinat* dec. 33. post lib. 2. confil. & dec. 224. *Bolam* in Curia Philip. p. 1. §. fuerit, *Hermosill* in 1. 56. tit. 5. p. 5. §. 12. ex num. 96. *Barbof* in c. 1. de iure iur. nu. 2. *Ayllon* ad *Gomez* d. c. 14. n. 22.

Licet veniens contra contractum transactionis debeat auem omnia restituere acceptum per illam, isti diuersa, C. de transact. Vbi *Barbof* num. 3. *Grassien* disp. 770. num. 1. *Conar* var. p. 1. e. 13. num. 35. *Valeron* de transact. tit. 6.

qu. 1. *Cabr* de men lib. 2. cap. 18. num. 14. *Valenz* conf. 88. nu. 60. seqq. *Molina* de primog. lib. 4. c. 5. num. 43. vbi *Lima*. Olea de eff. iur. tit. 6. qu. 7. *Novar* dec. 149. *Cyrac* contr. 3. num. 65. 551. nu. 33. *Precol* de transact. qu. 89. *Sabell* §. impugnatio, num. 3. §. Transactio, num. 16. *Ricc* coll. 3285. 3757. 3131. *M. Arim* lib. 2. c. 134. vbi etiam *Lucas*, *Girb* 1. dec. 103. num. 5. *Mastrill* dec. 13. num. 14. *Gusm* de eniug. 31. nu. 14. *Castill* lib. 8. contr. de alim. c. 36. §. 2. nu. 41. *Ramon* conf. 42. nu. 37. *Merlin* dec. 522. nu. 3. dec. 667. num. 4. *Baron* de effect. minor. eff. 43. n. 1. *D. Pegas* resol. 7. n. 1. *Rota* p. 15. res. dec. 251. p. 17. dec. 341. p. 10. dec. 82. n. 24. seqq. *Precol* consule. 70. num. 35. vol. 2. *Londonf* & addit. dec. 354. *Amat* dec. Ferr. 64. *Magon* dec. 15. *Flor* c. 19. Quamuis distinctio *R. Martin* lib. 2. d. c. 134. *D. Pegas* resol. 7. n. 2. & seqq. vsque ad num. 38.

De qua re limitationes, & ampliaciones ponunt *Precol* d. qu. 89. *Valeron* d. tit. 6. qu. 1. *Pegas* de 7. nu. 40. seqq. *D. Cal* i de resit. in integr. q. 9.

Prima ampliatio est, etiam si impugnetur transactio ex capite lacionis enormissimæ, *Gusm* d. qu. 31. num. 15. *Valenz* conf. 85. nu. 7. *Castill* d. §. 2. nu. 41. 49. *Baron* dec. 43. n. 3. *Cabr* d. c. 18. nu. 16. *Pegas* sup. nu. 40. *Precol* sup. num. 9. 10. Vbi ampliat.

2. Quamuis minor, aut Ecclesia sit, qui impugnant transactionem, *Gusm* d. qu. 31. nu. 16. 21. *Castill* d. §. 2. nu. 41. 49. explicat *Baron* d. eff. 43. nu. 9. seqq. ad quod videndus *Valeron* d. qu. 1. nu. 8. *Cabr* de men d. c. 18. nu. 16. *Precol* sup. num. 8. 7. Vbi sic, si sint facti locupletes, post mille *D. D.* & n. 8. *Melanez* dec. 17. *Georg* alleg. 34. *Girb* dec. 13. 14. *Cal* de resit. q. 9. n. 13. 14. *Barz* dec. 103. *Sabell* §. minor, n. 37. maxime post nullitatem transactionem, *Ord* de resit. q. 47. n. 3. *Magon* dec. 119. n. 8. *Cancer* cap. 1. n. 250. *Girb* dec. 103. nu. 10. *Cal* sup. n. 15. seqq.

3. Si impugnetur à Loco, seu causa pia, *Gusm* d. qu. 31. nu. 16. 21. *Valeron* d. qu. 1. n. 8.

4. Quando allegatur nullitas, quæ clarè nō apparet, *Lima* in addit. ad *Molina* sup. nu. 43. *Precol* sup. n. 13. 14. Secus si sit detecta, n. 18. 19.

5. Vi etiam fructus teneatur restituere, *Valeron* d. qu. 1. num. 24. alias ampliaciones ponit *Baron* sup. n. 4. 45. & seqq.

6. Mulier etiam, quamuis per restitutionem remaneat indota, *Cal* sup. n. 42.

Limita dictam conclusionem primò, si non opponat pars, sed consensus, quod aliquid allegetur super causa principali sine preestatione, *Gusm* de eniug. tit. 1. num. 18. *Castill* d. c. 2. num. 49. *Baron* d. eff. 43. num. 6. Et in deposito conuentionali, seu clausula depositaria idem tenet *Phab* p. 1. dec. 12. n. 5. *Mendo* in praxi 2. p. lib. 3. c. 21. num. 49. vbi decisiū refert anno 1660. *D. Pegas* sup. n. 44. *Precol* sup. n. 23.

2. Si Rex dispenser in restitutione, quia tunc absque deposito auditur, *D. Pegas* nu. 45. Vbi decisiū refert, *Precol* sup. n. 31.

3. Si transactio fuit facta super alimentis, quia

quia tunc sine restitutione audiendus est, quia cum data, & accepta fuerunt ad alimenta, ista reddit, nec repea possunt, & si ille, qui accepit in causa succumbat, Fontanell. de pñis cl. 4. gl. 18. p. 4. num. 79. Ripol. var. cap. ult. nu. 312. Cinner. v. v. p. 3. c. 17. num. 247. Franc. & Luca dec. 326. 612. Pala. conf. 1. num. 7. Sarr. de alimentis. 1. qu. 125. Leoncill. de privil. paup. 2. p. privil. 22. n. 62. Ferrosin. in cñm. litiis, de dolo, & contrumac. q. 9. un. 3. 4. Ang. Barbof. v. 126. n. 20 p. 2. lib. 3. Castill. lib. 1. p. 1. c. 27. un. 71. decum bis refert anno 1660. & 1663. D. Pegas sup. nu. 46. Vrecol. sup. n. 32. 33.

4. Si pars sit pauper, quia tunc absque restitutione est audiendus, decum refert D. Pegas sup. n. 49. Vrecol. sup. n. 34.

Idem si non possit totum restituere, sed partem tantum, Vrecol. sup. d. qu. 89. n. 16.

5. Si impugnatur transactio ex capite nullitatis notoriae, & probatur incontinenti, Baron. de ff. 4. 3. nu. 15. Gufm. de cñf. qu. 31. n. 19. Castill. de alim. c. 36. §. 2. nu. 49. Lima ad sup. n. 43. Idem in clausula depositaria, quia non habet locum quando excipitur de nullitate notoria, & probatur incontinenti, Cubed. p. 1. d. c. 37. Pala. scilicet. 85. num. fin. D. alleg. 100. n. 1. Phoe. p. 1. d. c. 21. num. 7. Pereira dec. 34. un. 3. Remos obs. 45. nu. 25. 26. 34. Valerol. sup. q. 1. 1. un. 31. D. Pegas nu. 52. segg. Merlin. dec. 522. n. 3. 4. Verum si petit rescissionem non potest variare, & petere nullitatem, Materat. lib. 2. c. 17. num. 8. Girba. dec. 103. n. 2. Vrecol. d. 4. 89.

6. Quando illud, quod est datum, fuit datum pro augmento cultus divini, Gufm. d. qu. 31. nu. 20. Castill. d. c. 36. §. 2. nu. 49. Vrecol. sup. nu. 25.

7. Si datum sit conuersum in fabricam Ecclesiae, Gufm. sup. nu. 20.

8. Si transactio sit resoluta culpa partis aduersae non adimpletis ex parte sua, Gufm. d. qu. 31. nu. 22. Castill. d. §. 2. nu. 49. Ang. Barbof. in l. si diuersa. C. de transact. nu. 2. D. Pegas sup. n. 55. 56. Rota p. 13. rec. dec. 268. nu. 3. Melius obs. 150. nu. 5. segg. Vrecol. sup. n. 26.

9. Quando ille, qui impugnatur transactio nem habet aliquam iustam causam, & titulum retinendi illud, quod accepit vigore transactio nis, si ille ex causa sibi debita, Gufm. d. qu. 31. nu. 25. Castill. d. §. 2. nu. 49. Lima in d. addit. nu. 43. Quod intelligit, si titulus sit clarus, liquidus, & non dubius, ut tenent Gufm. & Lima sup. D. Pegas nu. 57.

10. Quando ille, qui impugnatur transactio nem dolo fuit inductus ad transigendum, Gufm. d. qu. 31. nu. 24. Castill. d. §. 2. nu. 49. Vrecol. sup. n. 22.

11. Si receptum in transactione corpus fuit postea euictum, sine culpa partis, nam tunc potest agi ad rescissionem transactionis, etiam illo corpore non restituito, Gufm. d. qu. 31. nu. 25. Castill. d. §. 2. nu. 49. Baron. sup. nu. 23. Vrecol. sup. nu. 26. D. Pegas sup. nu. 60.

12. Quando communi consensu à transac-

tione receditur, quo casu pars aduersus transactio nem, etiam non resoluta pecunia, auditur, post Rotam Lima in addit. ad Molan. de primogen. sup. n. 45. vers. limitatur. 1. D. Pegas nu. 61.

13. Quando aliquid datum fuit in transactio ne, in quo antea factum erat sequesteratum, & non erat proprium dantis, sed alterius, quia tunc auditur sine restitutione, decum refert anno 1663. per suum Senatorem D. Pegas sup. 62. Vrecol. sup. nu. 35.

14. Quando agens contra transactio nem, non omnimodo eam impugnaret, sed intendit tantum aliquam rem, vel quantitatē non esse comprehensam, nec in totum infringat, sed eam modificare praesumat, quia tunc refundere ante omnia non cogitur. Castill. sup. 45. Valerol. d. qu. 1. nu. 13. D. Pegas sup. nu. 62. Vrecol. sup. nu. 36.

15. Quando quis non impugnat etiam tota liter, sed modificatur pro consequenda aliqua re particulari in transactione non comprehensa, vel sibi reseruat, Vrecol. sup. nu. 36. Valerol. d. qu. 1. nu. 13. Merlin. dec. 522. Castill. hic in fin. nu. 45.

16. Nec quando agitur ad poenam in transactio ne promissa, Vrecol. sup. n. 37. post Molan. de primogen. lib. 4. c. 9. nu. 44. Castill. lib. 8. c. 36. §. 2. nu. 44. Andreol. conr. 424. nu. 17. Valerol. d. qu. 1. nu. 15. segg. ubi inquit, quod nec etiam post sententiam tenetur poenam solvere, si probabilem habuit litigandi causam.

17. Tertius petens rescissionem non tenetur refundere pecuniam receptam ab alio contra hente, Girba. d. c. 44. nu. 9. dec. 103. nu. 9. Mastrill. dec. 14. nu. 17. Georg. d. alleg. 34. nu. 26. Cald. sup. nu. 23. segg.

18. Intendans rescissionem transactio nis, si per sententiam consequatur id, quod restituere debet, non cogitur restituere, & ex proprio reseruat ad merita causae, Girba. dec. 20. nu. 15. dec. 21. nu. 2. dec. 103. nu. 20. Geo. d. alleg. 34. nu. vlt.

19. Iudex non debet cogere actorem ad restitutionem acceptorū in rescissione transactio nis quando constet de illius bono iure, & sepe debet ei cosequi etiam maiorem summam, aut eandem, Anno sing. 540. Georg. sup. nu. 20. Girba. sup. nu. 15. Galter. de iur. p. 2. rubr. 4. nu. 18. & p. 3. rubr. fin. nu. 17. Cald. sup. nu. 48.

Quamvis esset creditor maioris summae ex alio titulo, Cusul. cons. 667. Rolan. cons. 60. nu. 34. vol. 4. Girba. sup. nu. 15. Georg. sup. n. 71. segg. Castill. sup. n. 50. ubi impugnat. Prut. tom. 2. disc. 405. & tom. 3. disc. 48.

469 Privilegium nullitatis contractus est, quod impugnans contractum, etiamquam nullum non tenetur accepta ex illo restituere. Balin. l. cū te. C. de praest. inter empt. & vendit. Nat. cons. 631. n. 7. Rol. cons. 7. n. 4. lib. 3. Rubin. annot. ad dec. 61. n. 64. segg. p. 8. rec. Pegas. r. f. c. 7. n. 5253. D. Melius Castill. de alim. c. 36. §. 2. nu. 6. D. Borden. collat. 8. nu. 3. Castill. de donat. tom. 2. disc. 1. spec. 23. n. 30.

Maratione quia leges fauente transactionibus debent intelligi de validis. *Rota dec. 147. nu. 20. 21. p. 5. & dec. 7. nu. 4. p. 8. & c. 7. 11. nu. 10. p. 12. Rec. Ludouic. discif. 173. nu. 21. Coccin. discif. 301. nu. 8.*

471 Quæ conclusio limitatur vbi apparet de locupletatione. *Gratien. discip. 470. nu. 35. discif. 479. nu. 45. discif. 555. nu. 25. discif. 576. nu. 37. discif. 759. nu. 13. discif. 770. Magon. dec. Flor. 119. nu. 7. Farinac. dec. 737. Canaler. dec. 146. nu. 4. discif. 311. Ric. coll. 1535. Girba dec. 103. Durand. dec. 18. nu. 26. Christu. dec. 200. nu. 1. vol. 1. & dec. 135. vol. 2. Sabell. 5. minor. nu. 37. nullitas nu. 13. 5. ad op. 17. Rota p. 13. rec. discif. 60.*

472 Limitatur 2. quando nullitas est iam detecta. *Gafinde. encl. q. 31. Angelus in C. si aduersus transact. l. 1. l. 1. in comp. V. ita bon. c. 28. nu. 108. Amos. ref. 361. Baron. de eff. fl. min. et ut circa contract. ff. 3. nu. 12. Androl. contr. 424. nu. 21. Rota p. 8. rec. dec. 147. nu. 21.*

473 Idem est in impugnante contractum. Censum iuxta formam bullæ, nam auditur non restitutus solutionibus. *Milanes. dec. 7. lib. 2. Maffrell. dec. 13. nu. 33. Girba dec. 103. Ball. sup. bull. q. 30. nu. 44. Cuius de donat. nu. 2. spec. 13. nu. 28. 30. Abru. 25. sup. prag. de modo proced. iuxta mar. & de plano p. 2. c. 1. nu. 304. Baron. sup.*

Sed nullitatem contractus opponens tenetur acceptum offerre in principio iudicii, sed non soluere, aut restituere, nisi nullitate contractus declarata, & bona sibi radica restitueretur cum fructibus, etiam si esset minor, vel licet alia is, qui nullitatem proposuit. *Odd. de restit. q. 7. art. 3. Crasset. conf. 7. nu. 14. Magon. dec. 119. nu. 9. Concer. c. 1. tit. de minor. nu. 150. Girba dec. 103. nu. 10. Cald. de restit. q. 9. nu. 25. seqq.*

Secus est in feudis, si ex defectu solemnium assensus, & illius registrationis infra legitimam temporis, alienans alienationem reuocasset, nam non auditur nisi accepto pretio restituito, & valor consideratur tempore resolutionis petitiæ, si post alienationem receperit incrementum, vel impetris benignitate, aut emptoris industria, & diligentia. *Affl. dec. 278. nu. 5. Odd. conf. 41. nu. 98. Valens. conf. 88. nu. 61. lib. 1. & conf. 175. nu. 47. Cald. sup. nu. 18.*

474 Licet ille, qui velis venire aduersus contractum iuratum, ante omnia debeat obtinere abolitionem iuramenti, alias agens, vel accipiens efficietur periculus, periturus actione, & exceptione, & à iuramento iudicii repellitur. *l. si quis maior. vbi gl. & D. d. c. de transact. Alex. conf. 17. nu. 8. lib. 3. Magon. dec. Flor. 22. nu. 4. dec. 119. nu. 9. seqq. Picad. stat. Vrbis. gl. 3. nu. 17. Canaler. dec. 144. nu. 1. Sperell. dec. 35. nu. 2. 1. seqq. Riddolfin. in praxi p. 1. c. 8. nu. 54. seqq. Mellod. 121. nu. 5. Rota coram Cini. dec. 132. nu. 10. coram Durand. dec. 5. nu. 12. post Pacific. de Saluand. discif. 92. nu. 2. coram Coccin. dec. 268. nu. 1. coram Canaler. dec. 144. coram Penia dec. 1202. coram Bichio dec. 230. nu. 11. V. reced. de transact. q. 90. vbi*

nota materia. Sabell. 5. subfolia.

475 Tamen quocumque contractus est nullus, non est necessaria absolutio, *Socin. imp. conf. 3. col. fin. lib. 2. Magon. dec. Flor. 22. nu. 5. Allegat. conf. 27. nu. 37. 38. lib. 2. Gratianus add. dec. 165. nu. 3. Socin. de iudic. lib. 2. c. 2. nu. 133. Bora. decif. 702. nu. 17. p. 4. tom. 3. rec. V. c. h. sup. nu. 2. c.*

476 Item quocumque contractus est nullus ex dolo, qui consensum excludit, sine quo non obligatur amplexus. *Sperell. dec. 250. nu. 57. & seqq. R. 5. fol. in praxi fol. 36. nu. 2. Tuse. lib. 4. consil. 58. nu. 22. D. Metlin. co. tr. 39. nu. 8. lib. 1. Prax. discif. 25. nu. 34. lib. 1. Tbor. comp. dec. p. 1. verb. absolutio. & alaf. consil. 130. nu. 25. Sersafu. de princ. in comp. par. 31. 2. nu. 16. Borrell. de comp. promiss. 57. gl. 11. nu. 23. gl. 1. 5. B. n. q. D. 5. oppo. ad Gratian. sup. nu. 12.*

Qui quibus presumitur, quando in contractu adest enormissima læsio, *Sansel. sup.*

37 Nam enormissima læsio facit contractum nullum. *Girba dec. 5. nu. 1. Reinos. obs. 30. nu. 23. Fontan. lib. dec. 64. nu. 4. dec. 60. nu. 7. Petra dec. 15. nu. 3. Si ubi. ref. 70. nu. 26. seqq. Rota post Positum de subball. dec. 232. nu. 9. D. Ciesi. obs. 5. nu. 8. quatuor si iuratus Olea tit. qu. 1. nu. 71. Cuius de donat. 11. c. 1. tra. 1. spec. 23. nu. 22. D. Pegas. ref. 7. nu. 77.*

478 Et licet aliqui velint requiri abolitionem, etiam si ante enormissima læsione, nisi dolo, & enormissima læsio esset iam detecta per sententias alique oppositione periculi. *Socin. conf. 27. nu. 26. lib. 4. Natta conf. 305. nu. 9. Affl. dec. 265. nu. 3. Borguin. dec. 9. nu. 4. p. 1. Picad. stat. Rom. gl. 23. nu. 22. Gratian. dec. 165. in addit. nu. 3. 4. 5. per dec. 83. Riddolfin. in praxi p. 1. c. 8. nu. 71. seqq. Christu. dec. 279. nu. 13. vol. 1. & dec. 94. nu. 5. vol. 2. Coccin. dec. 268. nu. 3. seqq. Maffrell. lib. 2. c. 84. nu. 10. seqq.*

Tamen limitant in dolo, vi sup.

479 Item non est necessaria absolutio quando, quis allegat simulationem contractus, & sic illius nullitatem. *Sperell. dec. 28. nu. 35. Thomaf. de iur. tit. 19. nu. 665. & seqq. 5. bell. iuramentum. nu. 30. 31. simulatio. nu. 8. Leonard. de iur. p. 7. nu. 40. Christu. dec. 30. nu. 5. vol. 3.*

480 Nec est necessaria quando est preestitutum super contractu super re aliena, & iurpi. *Pic. sup. gl. 2. 3. nu. 31. & seqq. Viced. consil. 98. nu. 34. & 35. vol. 2. vbi quando fuit preestitutum super contractu illicito de hæreditate viuensis. Gratian. discif. 576. nu. 24. Allegat. dec. conf. 42. nu. 19. lib. 3. Sperell. dec. 83. nu. 28. & seqq.*

Ad id, quod diximus sup. De absoluteione à iuramento, an, & quando debeat peti, & debet contractum iuratum, adde videndos *Commerat. resp. 11. lib. 2. Gallup. in praxi. p. 2. cap. 12. Borrell. in summa decif. tit. de iuram. nu. 250. Borrell. libror. pp. de success. ab intest. V. fall. consil. 1. 1. Coll. dec. 168. Tuse. lib. 4. consil. 118. Fontanell. de pass. 1. tom. 1. claus. 7. gl. 2. p. 7. Hermosill. tom. 2. fol. 31. d. 38. 86. V. contr. de absolut. à iuram. annot. 41. 5. v. m. c. n. 20. Tbor. 2. Rubin. singular. cir.*

ca. Nylam. p. 1. verb. absolutio §. 1. Ricc. in praxi 10. 1. post refol. 345. Donad. de renunciat. c. 8. 28. cund. Commutat. ref. 12. n. 55. lib. 1. Sabell. §. absolutio. & Alius ad b. n. materiam.

- 481 Nulla existente venditione alicuius rei, tenetur emptor recipere pretium receptum, & emptor rem. Stauden. ref. 30. n. 48. 49. & ref. 38. n. 18. R. Marin. ref. 18. ex n. 8. & ad R. Rueri. dec. 21. M. Anselmus 6. 104. n. 9. Vbi etiam in minore, si illud pretium ad sui commodum, versum est, Ricc. in praxi, sit. de alienat. rei Eccl. ref. 88. n. 6. Farinas, de contract. q. 16. n. 16. & 103.

Et in minore, quod debeat restituere acceptum ex illo contractu, l. quod si minor. Restitutio ff. de minor. l. vbi. C. de vici. pion. pro emptore. M. optat. de int. cap. 30. n. 97. Menoch. lib. 3. pref. 84. Gratian. disc. 767. n. 53. Specul. dec. 154. n. 54. seqq. & dec. 155. n. 29. 30. M. Ar. Anouin. var. lib. 2. ref. 24. n. 2. seqq. Andros. cent. 3. n. 24. seqq. Duran. dec. 21. n. 16. seqq. Cald. de restit. in integr. q. 9. Vbi omnes dicunt quando minor est factus locupletior, cum non debeat locupletari cum aliena iactura. Sabell. §. minor. n. 37. & ref. 98. n. 23. seqq. Sic stante nullitate contractus teneat emptor probare versionem in utilitatem minoris, sed stante validitate, si minor velit in integrum restitui debet probare lacionem, & non versionem. Odd. de restit. quafi. 47. Christin. dec. 134. 135. vol. 2. Cal. Perira de restit. verber. per quad. pristinam. fol. 445. Sabell. d. §. minor. n. 37. §. actor. n. 17. §. nullitas. n. 13.

- 482 Effectus nullitatis est, ut licet aliqui velint, quod annullata subhastatione rei venditæ, & emptor ab extraneo non debeat restitui ipsa res, sed Dominus rei venditæ agere ad pretii creditoribus solum, ne tanta solemnitas vincitur, glo. in l. Fulcinia, §. cum hoc edictum ff. de quib. caus. in poss. Franch. dec. 110. n. 8. dec. 660. Fab. in C. lib. 8. tit. 17. def. 23. Carden. de indic. lib. 1. tit. 3. disp. 22. n. 11. & disp. 24. n. 14. Luca ad Franch. d. dec. 660. M. J. refol. 36. n. 10. Possinus de subhastat. in spec. 54. n. 2. & 30. Rota d. 272. n. 3. p. 9. Rozzi dec. 236. Card. Luca de ladic. disc. 38. n. 21. disp. 40. n. 72. Luciola contron. 19. n. 9.

Tamen verior est sententia, ut annullata subhastatione ex falsa præsertim debiti quantitate, actionem rei Domino competere, etiam contra tertium extraneum illum emptorem. Rota Roma. apud Marchesum. de commiss. fol. 124. & dec. 282. p. 3. rec. vbi respondet ad Franch. d. dec. 110. Marches. Per. lib. 2. c. 6. Glaria obs. 55. n. 13. & dec. 89. & 105. n. 14. Salsg. de reprob. p. 4. c. 14. n. 51. seqq. Luca Franch. d. dec. 110. Gobius consult. 147. n. 5.

- 483 Sed hoc casu non tenetur ad restitutionem fructuum, ante motam litem, ob bonam fidem ad re. in l. non intelligitur. §. si quis palam. ff. de iure Fisci, Burat. dec. 184. n. 5. dec. 227. n. 2. 3. M. Ang. de subhast. q. 190. n. 2. Possinus eodem Tract. in spec. 55. n. 1.

Et hæc bona fides suffragatur quoad fructuum acquisitionem; etiam quod agatur de re minoris, pupilli, vel Ecclesie nulliter alienata. bona fidei 48. ff. de a. qu. rer. dom. l. a. c. si quis ignor. rem min. Cyrtac. contr. 33. n. 5. p. C. Gutier. de iur. p. 3. c. 5. n. 10. seqq. Burat. dec. 714. ex n. 4. Rota dec. 320. p. 2. rec. dec. 333. p. 3. Possinus d. in spec. 55. n. 15. Gob. consult. 97. n. 7.

- 484 Secus esset si ageretur contra creditorem, qui rem illam insolutum accepisset pro credito in maxima parte non vero, nam tunc ille teneatur restituere fructus interim perceptos, vel illos in sortem impurare. Fulgosi. in spec. 136. n. 2. vbi ampliat ad fructus, qui percipi poterant. Paris. conf. 100. n. 33. lib. 1. Affi. dec. 218. n. 8. Cefal. conf. 198. n. 2. Sard. dec. 45. n. 8. & ibi Haderna n. 2. Berdell. conf. 183. n. 48. Rota apud M. Ang. de subhast. dec. 46. Statil. de Salubritate in spec. 3. c. 2. n. 567. Ab Eccl. abs. 164. n. 10. 11. vbi ampliat ad fructus, qui percipi poterunt, & ad mercedem creditoris, licet ignorantes lib. 1. Passibus in spec. 56. ex n. 73. Meriti. de pugnat. lib. 5. q. 45. n. 49. Atrograd. contr. 86. n. 37. Maxime si distractio sit de re minoris, vel pupilli. Roman. conf. 454. n. 28. Menoch. de recuper. remed. 15. sub n. 639. Sard. d. dec. 45. n. 9. Oseph. dec. 160. Ab Eccl. abs. 164. n. 7.

- 485 Sed quo ad licitorem extraneum non tenetur ille ad fructuum restitutionem, nisi esset in mala fide. Gutier. de int. p. 1. c. 5. n. 13. M. Ang. q. 98. Burat. conf. 73. n. 30. seqq.

- 486 Imo si creditor ipse, qui plus debito adiudicationem accepit non tenetur fructus consumptos restituere, nisi fuisset in mala fide, ut quia scientes plus debito perisset. Burat. conf. 73. ab n. 27. Merenda lib. 19. c. 14. Cassafer. conf. 48. n. 5. M. Ang. L. de subhast. q. 93. n. 6. Post. refol. 106. ex n. 33. Gobius consult. 97. n. 10. seqq. Card. Luca tit. de leg. & de rat. d. disp. 35. n. 37.

- 487 Licet emens domum, quam conduxit, per venditionem sit solutus affectus. Beron. conf. 148. n. 16. Mantica de tacit. lib. 5. tit. 3. n. 2. P. tit. de loc. l. c. 11. n. 19.

Tamen emens domum, quam prius conduxerat, si emptio declaratur nulla, & locatione recedere non censetur. Colla de fall. scient. & ignor. cent. 2. disp. 87. n. 10. Sard. dec. 51. vbi D. Haderna. & dec. 266. n. 5. & D. Haderna. ibid. Glaria dec. 63. n. 5. Gratian. disc. 36. n. 55. Camer. var. lib. 3. c. 3. n. 306. seqq. Etiam si animo nouandi conductionem, venditio facta esset, quando contractus est nullus. Roderic. de ann. redd. lib. 2. q. 16. n. 58. seqq. Vbi etiam in usufructuario propriis emptore voluit, idem Glaria supra.

- 488 Contractus nullus, an, & quomodo possit reualidari, & conualescere? Ratio dubitandi est, quia adest regula iuris in re. non firmat. 18. de regul. iur. in 6. Quod ab initio inutuum est, non potest tractu temporis conualescere. Ladoppio. ff. de adopt. l. a. ff. si maior factus ab h. d. quod

quod initio ff. de r. g. iuris. h. item contra h. sit. de immut. stipul. T. n. l. i. N. conel. 142. seqq. Sed contractus nullus ab initio vitiosus est, & ideo annullatur, quia habet vitium, aut impedimentum annullans, ergo tractus temporis contractus nulli non poterunt revalidari, aut confirmari, aut conualescere.

Quod probatur, ex text. in c. principatus 1. q. 1. vbi quis dignitatem, vel prelaturam consecutus est non dum maturus ætate, quod est impedimentum, propter quod electio sui nulla, sed bene se gessit, & peruenit ad legitimam ætatem, electio illa non conualescit.

Ex c. eo tempore de r. script. Qui habuit à Papa expectatium ante legitimam ætatem, & hac nullitate existente, peruenit ad legitimam ætatem, & ablatione impedimenti gratia non conualescit.

Ex l. int. stipulat. em. §. Sacram. ff. de verb. obligat. Si quis per simoniam emul consecratus, Calicem, & cum constat, quo aufert consecrationem, quæ erat impedimentum annullans, non aufert nullitatem. Idem est ut ingeniuo emptio, qui postea incidit in seruitutem, & tamen contractus non conualescit.

Princeps tamen potest validare contractus nullus, Rob. d. l. in p. h. lib. 5. c. 1. num. 165. Sed vide Nos infra h. lib. 5. c. 545. & seqq.

497 Et aut loquimus de nullis iure naturæ, vel de nullis iure positivo. Primo casu non possunt conualescere, quia neque per legem positivam, nec per contrabentium voluntatem, quæ est inferior iure naturæ. Secundo casu non potest quis suis actibus ius publicum, quod illud contractum annullauerat, conuelleret. hinc publicum 38. ff. de pactis. contra. ff. eod. l. iuris gentium, & prater. ff. de pactis. Et vide infra numer. 545.

498 In contrarium asserunt Cen. si quo de rebus 12. q. 2. Cen. vl. 16. q. 1. c. significatum. de regul. l. si quis in senatorio. ff. de ritu nupt. l. obsequiare. ff. offic. proconsul. Vbi contractus, & dispositiones entia nulli conualescere, & revalidari videntur.

499 Vnde pro resolutione, prima sit conclusio, quod rebus immutatis permanentibus solo temporis lapsu contractus nulli non validantur, aut conualescunt, ad text. in d. regul. 19. de r. g. iuris, & reg. 18. de reg. iuris in 6. Barbo. d. c. 29. num. 4. de elect.

500 Alia sit conclusio; Nulla, quæ solo vitio consensu laborant, per solum nouum consensum poterunt revalidari. gl. in reg. non infirmatur. Fed. de Senis conf. 26. col. fin. An. bar. conf. 126. & 127. T. n. l. i. sup. citat. 142. n. 26.

501 Vt est exemplum in matrimonio, & professione, & in omnibus contractibus, Qui solum ex defectu consensus, vel omnimodæ libertatis requisitæ in consensu fuerint nulli. Quia cum defectus in solo fuerit consensu, nõ est cur debito consensu de nouo adhibito illud impedimentum non tollatur, cum posito illo

consensu nihil aliud potest desiderari. Onat. d. disp. 19. f. 5. n. 271. Diximus sup.

493 Alia conclusio. Contractus nulli, vel alia nulla propter aliquod impedimentum annullans, iure positivo sublato illo impedimento, & adhibito nouo consensu, post illud sublatum, inflauantur, & revalidantur, seu ratificantur, post alios T. n. l. i. 38. & 147. n. 3. Vt in matrimonio, & professione, & similibus. Vt Diximus sup.

494 Sponsalia inter Infantes conualecunt per aduentum legitimæ ætatis, ibid. T. n. l. i. N. conel. 143. num. 41.

495 Quæ conclusiones habent suas exceptiones. Inter alias una est in his, in quibus propter nullitatem actus, vel contractus acquiritur ius tertio, vt in testamento, venientibus ab intestato, nam tunc, licet tollatur impedimentum, cum non revalidetur actus, etiam cum nouo consensu quia esset contra ius Tertii. Fed. de Senis 10. q. 23. num. 45. conf. 29. T. n. l. i. conel. 143. n. 21. 22. 24. Barbo. d. c. 23. lib. 1.

496 Effectus nullius actus est, quod licet gesta à falso procuratore ratificari possint. l. licet ff. de iudic. l. 3. §. falsus. Item vbi hab. And. d. con. 300. num. 19. Rota dec. 619. p. 3. rec. Pot. l. ord. l. act. r. vol. 3. lib. 1. q. 11. n. 1. 27. & seqq.

497 Et quod ratificatio contractus inducatur ex receptione petiti. Bar. dec. 54. num. 16. Card. Lico de cred. disp. 84. n. 10.

498 Et remoueat quancumq; nullitatem obligationis, etiam ex iurisdictione mandati, C. r. et. conf. 379. num. 7. Serafin. dec. 1085. num. 1. C. auer. dec. 61. num. 5. Rota dec. 291. num. 7. p. 9. c. l. dec. 111. n. 10.

499 Nam sola receptio petiti, vel emolumenti detrahitur ex contractu nullo, illum in statu validitatis reponit. S. u. d. conf. 335. num. 53. conf. 576. num. 24. C. auer. dec. 376. num. 4. Rota dec. 131. num. 2. p. 3. rec. Gord. Luca de cred. disp. 84. n. 10.

500 Tamen ratificari non potest actus ipso iure nullus. Bar. 14. l. obsequiare. 4. num. 7. ff. de offic. proconsul. Dec. in l. semper. 60. num. 16. ff. de reg. iuris Menoch. conf. 384. num. 18. 19. S. u. d. conf. 128. n. 122. conf. 183. num. 34. Grat. conf. 25. num. 30. lib. 1. Decian. resp. 20. nu. 9. l. 1. b. 3. M. uent. conf. 112. num. 12. Bardell. conf. 15. num. 35. Gratian. disp. 124. num. 26. Cammarat. resp. 1. art. 2. num. 69. Allegrad. controu. 10. num. 34. Rota dec. 491. num. 16. 19. D. Conflant. ad stat. Urbis annot. 44. num. 53. vol. 2.

Sic actus nullus à lege simpliciter prohibitus nõ fiat, & sic lex reuocata, non potest ratificari etiam ab illo, in cuius fauorem prohibitio emanauerit, idem quando contineret causam impossibilem. Sperell. dec. 155. n. 7. seqq. Sabell. §. adus. num. 14. §. ratificatio.

501 Et quod actus gesti à procuratore, ex defectu mandati omnino nulli, non possint ratificari dicunt Ascheram. conf. 123. Hamad. conf. 38. num. 19. lib. 1. Decian. resp. 5. nu. 5. lib. 5. Anguissol. conf. 58. repetitio conf. 240. num. 8.

502 Et licet contra dicant DD. sup. citati. Tamen ab hac conclusione recedendum non est,

maximè seclusa scientià nullitatis, & falsitatis actus, cuius ratificatio comprehenditur. *Gabriel. conf. 62. nu. 35. 28. lib. 2. Bardell. conf. 162. nu. 7. Caball. conf. 74. nu. 9. Seraph. dec. 477. nu. 10. Ludouf. dec. 473. nu. 20. Clarin. contr. 233. nu. 49. Rota dec. 335. nu. 12. p. 1. rec. Merlun. dec. 575. nu. 22. & 31. aliter est dec. 190. p. 6. & dec. 98. nu. 28. ead. p. 6. & dec. 247. nu. 14. p. 9. eadem Rota dec. 406. nu. 25. p. 4. rec. tom. 2. Vbi quod requiritur scientia indubitata, & certa qualitates nullitatem, atque etiam Cause illarum. *Gloria. dec. 105. nu. 22. D. Albratius de inconstancia. qu. 12. nu. 109. & qu. 17. nu. 34. Ludouf. dec. 268. nu. 2. Posth. de manut. obf. 57. nu. 47. in fine. Card. Luca de regul. disc. 42. nu. 4. Post obf. 17. nu. 10. seqq. Farinac. dec. 160. lib. 1. 8. anfel. dec. 128. P. Afflict. contr. 37. nu. 26.**

504 Alias enim ratificationi semper inest conditio si, & quatenus actus sit firmus, & validus. *Surd. conf. 18. nu. 3. P. Aleus. conf. 177. nu. 53. vol. 2. Ottobon. dec. 191. nu. 20. Rota dec. 180. nu. 11. p. 8. & dec. 98. nu. 9. p. 11. D. Constantin. ad stat. Fr. bis tom. 2. annot. 44. nu. 25. fol. 185. nu. 463. fol. 224. & nu. 53.*

505 Nam ratificatio non aliter inducitur quam si ratificans habeat scientiam certam iam iuris, quam facti. *Gabriel. conf. 36. nu. 60. & conf. 146. nu. 14. Vbi quod scientia est substantia ratificationis. lib. 1. & conf. 62. nu. 28. lib. 1. Houted. conf. 96. nu. 53. seqq. lib. 2. V. Alex. conf. 177. nu. 53. Ottobon. dec. 191. nu. 20. Rota dec. 180. nu. 11. p. 8. & dec. 98. nu. 9. p. 11. D. Palma alleg. 373. nu. 27. 28. & alleg. 378. nu. 17. 19. & alleg. 385. nu. 32. 13. Card. Luca de ferd. disc. 24. nu. 8. de dote. disc. 181. nu. 10. de donat. disc. 33. nu. 18. de regul. disc. 40. nu. 10. disc. 43. nu. 14. disc. 44. nu. 7. de barred. disc. 29. nu. 4. de alienat. disc. 28. nu. 18. disc. 37. nu. 13. D. Constantin. ad stat. Fr. bis annot. 45. nu. 162. tom. 2. D. Amariot. contr. 32. nu. 76. & contr. 47. nu. 32. D. Gobius consult. 31. nu. 13. seqq.*

506 Et in terminis commissæ falsitatis, que ratificata non censetur, non probata scientia eorum, quæ ratificatione continentur. *Gl. ff. conf. 28. nu. 23. lib. 2. Negusant. q. 40. nu. 15. & qu. 320. nu. 45. Surd. conf. 328. nu. 27. Bardell. conf. 15. nu. 37. conf. 142. nu. 12. Carena resol. 74. nu. 9. Addit. ad Ludouf. dec. 108. nu. 9. Rota dec. 280. nu. 9. dec. 80. nu. 3. p. 10. dec. 98. nu. 7. p. 11. Ottobon. dec. 191. nu. 19. dec. 204. nu. 5. Borden. colluct. 29. nu. 39. Afflict. ref. 52. nu. 31.*

507 Nec sufficit scientia generalis, præsumpta, vel coniecturalis, quicquid contra dicat Rota. *dec. 619. nu. 2. p. 3. rec. cum aliis, quos sequitur Palma conf. 17. nu. 60. nam contra illos stat. vtor, & communior opinio, quam firmat Card. Luca de dote disc. 215. nu. 5. & 9. D. Constantin. ad stat. Fr. bis tom. 2. annot. 44. nu. 536. Rota dec. 95. nu. 14. & dec. 535. nu. 12. p. 1. rec. & dec. 632. nu. 4. p. 4. rec. & dec. 172. nu. 4. p. 5. Burat. dec. 410. nu. 11. & ibi Addit. nu. 15. Barz. dec. 48. nu. 29. Ottobon. dec. 204. nu. 7. Cancell. ali. 360. nu. 24. Afflict. ref. 20. nu. 45. Gobius consult. 32.*

nu. 16. Palma alleg. 378. nu. 20.

508 Nam debet esse clara, specifica, & individualis omnium qualitatum, ac circumstantiarum facti, seu actus ratificandi. *Merlun. dec. 575. nu. 38. & conf. 328. nu. 28. Decian. resp. 65. nu. 26. lib. 5. Cyrian. contr. 289. nu. 40. Ludouf. dec. 311. nu. 15. Pe. la dec. 510. nu. 1. dec. 1240. nu. 9. Merlun. dec. 384. Duran. dec. 455. nu. 9. Rota dec. 139. nu. 8. p. 1. rec. & dec. 109. nu. 2. p. 4. rec. & dec. 180. nu. 12. p. 8. & dec. 98. nu. 8. p. 11. Cancell. alleg. 60. nu. 25. 26. Celf. dec. 22. nu. 10. 11. Spada conf. 50. nu. 40. Posth. f. 141. nu. 87. maxime de ratificatione actus facti à procuratore, ubi leg. mandato. *Gobius sup. nu. 17. 18. Palma sup. Afflict. ad ref. 110. nu. 46. seqq. T. bonat. dec. 263. nu. 21.**

Nec sufficit scientia æquivoca, dubia, & implicita. *D. Constantin. d. annot. 44. nu. 534. & 535. Nec generica, & sub inuoluto verborum nam. 537. 340.*

509 In tantum, quod probanda certitudine istius scientiæ individualis ratificare debentur, legi debet instrumentum, de cuius ratificatione agitur. *Decian. d. resp. 5. nu. 24. post alios Rota dec. 95. nu. 4. p. 1. rec. Carlin. contr. 233. nu. 39. Ludouf. d. dec. 311. nu. 16. Cornet. d. alleg. 60. nu. 27. Gobius sup. nu. 19. Vbi si dicit, mensis, & annus. D. Constantin. d. alleg. 44. nu. 541.*

510 Ratio clara est, quia id, quod ignoratur ratificari non potest ex defectu consensus. *Decian. d. resp. 5. nu. 37. ref. 20. nu. 92. Merlun. h. conf. 246. nu. 40. & conf. 439. nu. 55. & conf. 564. nu. 21. Houted. conf. 96. nu. 54. lib. 2. Cyrian. contr. 604. nu. 26. 27. Cancell. d. alleg. 60. nu. 22. 23. Afflict. d. ref. 10. nu. 44. Gobius sup. nu. 20.*

511 Immo sola dubitatio sufficit, ad excludendam ratificationem. *Nemo h. conf. 162. nu. 32. Merlun. h. d. conf. 439. nu. 56. conf. 564. nu. 21. Rota dec. 166. nu. 18. p. 10. Gobius sup. nu. 21. 22.*

512 Et in ratificatione requiritur scientia iuris sibi competentis impugnandi actum, ex quo illa ratificatione inferitur sibi præiudicium. *Seraph. dec. 136. nu. 2. Canaler. dec. 612. nu. 27. 28. Posth. de manut. obf. 57. nu. 47. Carena ref. 79. nu. 10. 11. Afflict. ref. 33. nu. 18. & ref. 38. nu. 20. Burat. dec. 136. nu. 5. Gobius sup. nu. 32. 34.*

513 Quæ scientia specifica, & individualis falsitatis mandati debet, propter consequens nullitatis obligatio debet probari per adversarium. *Gabriel. conf. 146. nu. 14. lib. 1. Merlun. h. conf. 1. nu. 330. Carena ref. 79. nu. 32. 13. Carlin. d. contr. 233. nu. 40. Spada conf. 50. nu. 56. Afflict. ref. 28. nu. 26. 27. Gobius sup. nu. 26. D. Palma alleg. 373. nu. 29. Borden. colluct. 43. nu. 99. seqq. Cerro dec. 298. nu. 16. dec. 72. nu. 5. Rota post Fritol. d. transact. dec. 35. nu. 17. 18. & dec. 48. nu. 8. & dec. 230. nu. 21. 22. p. 16. rec.*

514 Et vbi ratificans non est conscius, & certus, ratificatio non inducitur, etiam per mille actus approbationem inferentes, nam non est volitum quoniam præcognitum, *Sed ad labrum. rec. p. 2. c. 10. nu. 20. seqq. Houted. conf. 97. nu. 29. lib. 2. Rota dec. 98. nu. 25. vbi ad fin. p. 6. Vbi in spe-*
cie

cie nullitatis contractus, ex causa, cuius falsitas per ratiificationem ignorabatur, *Gobius sup. n. 29. & n. 3. & seqq.*

- 515 Promittens de rato alicuius contractus facti per procuratorem cum mandato non subsistit. Si ille ratiificet, sed nullius, an sit liberatus? quod sit liberatus, dicunt *Cappi. dec. 931. n. 6. & 7. Grammat. dec. 102. n. 99. T. bor. in comp. dec. 101. b. ratiificatio contractus, l. p. 1. Rolan. cons. 81. in 4.*

Sed contra dicit *Sard. conf. 3. d. num. 5. dicens ratum adimpletum non esse, si nullius ratiificet is, pro quo de rato promissum fuit, quia ex actu nullo non inducitur ratiificatio. Scias. dec. 697. num. 8. Cum promissionis verba intelligi debent de ratiificatione valida, non de nulla. Natta conf. 402. n. 54. & adhibuit solennitatem necessarii, quid quid scripserit *Cappi. aduoc. 93. n. 6. Grammat. d. dec. 102. n. 99. quos respicit Sard. d. conf. 3. n. 37. 41. 42. & conf. 157. num. 13. 14. 15. Cassa de silent. & ignot. in p. 20. num. 9. & 10. Rola. Argu. dec. 103. & codi. rati. Rolan. d. conf. 81. n. 4. late defendit, & decusum refert Morot. conf. 93.**

Et de actu nullo, nulla est habenda ratio. *4. 2. 5. confirmatus est, de re iudic. Affi. dec. 182. num. 4. Materat. lib. 1. ref. 24. n. 70. Et dispositum semper refertur ad actum validum. L. non potestis, §. non quavis, ff. de boor. poss. contra tab. l. in fin. ad leg. municipalit. l. 11. art. 18. num. 5. Sard. d. conf. 3. n. 16. Actus non durabilis, non est in iore considerandus. Sard. conf. 179. n. 15. Bardel. conf. 310. num. 59.*

Et paria sunt quod minor ratum habuerit, vel nullius, *L. non potestis. Caffal. conf. 160. num. 11. Rolan. conf. 14. n. 25 in l. conf. 49. n. 29. in 4. Girba d. obs. 85. n. 3. & seqq.*

In hac controversia re *Girba sup. num. 10. & 11. distinguit. Aut actus omnes sunt momentanei, aut habent tractum successivum in futurum. Affi. ad Cappi. d. dec. 93. num. 4. 5. Primo casu si momentanei illi sunt sufficiens semel adimpletum fuisse ratum, cum conditio satis sit momento adimpleri, licet implementum non duraret; l. si quis heredem, C. de insti. & substit. l. in substitutione, ff. de vulg. & pupill. Secundo casu si actus habent tractum successivum, qui futurum respiciat, tunc oportet, quod durent, *Maranta disp. 7.**

Alii aliter distinguunt. Quod si promissio rati ad ipsum promittentem refertur, & ipsa successiva est, & perpetua, tunc habet duo capita, ut rati sit contractus; *Cassa in praxi com. n. p. 2. class. 63. num. 1. & ratiificatio duret, ad eo, vi nec quidquam aduersus eam fiat, paria sunt non fieri, vel ita fieri; ut non duret, Sard. conf. 190. n. 9. Si vero promittat quis alii ratum habendum, & sic refertur ad tertium, tunc vnum tantum continet caput, ut ille omni solennitate ratiificet, nec vliquis tenebitur promissio. *Cassa d. class. 63. n. 1. Polid. Rip. de iudi. ad ff. 7. n. 98. 99. 100. Grammat. dec. 102. n. 99.**

Tom. V.

Fabian. conf. 74. n. 16. lib. 1. Sard. d. conf. 3. n. 36. Cefas. conf. 115.

Sic promissor de rato est liberatus, si ratiificatio sit clara, *Menoth. conf. 439. num. 41. Et repetitur in specie verbis prioris contractus, confirmatus. Robuff. in prom. conf. 5. n. 73. Quia si fiat in genere nulla est, Vissil. ad Affi. dec. 299. Caffal. dec. 18. n. 57. T. bor. in comp. dec. verb. ratiificatio 2. p. 1.*

Sic, si legitime ratum habuisset minor, & inde in contractu, cuius ratiificatio tunc promissa infit dolo, metus, vel coorsurgat latio, nis conclusio, apta ad illius rescissionem, pro, missor hac potest vii exceptione, ne teneatur, *Grammat. dec. 102. n. 123. 104. Girba sup. n. 14.*

- 516 Ratiificatio facta per aliquem contractus facti tempore minoris etatis cum latione, si de dicat *Consol. alleg. 6. num. 21. quod valeat, & confirmet eorum actum illum inualidum, & nullum, & alij allegari per Frecol. consil. 63. n. 30. val. 2. Mansi. consil. 467. n. 33. & seqq.*

517 Tamen conclusio illi procedit quando ratiificans habet plenum, & distinctam notitiam nullitatis talis contractus, aut actus, & non solum facti, sed etiam iuris, vi in terminis contractus facti a minore dixerunt *Nesoch de re. caper. poss. remed. 15. num. 189. Affi. d. dec. 123. ex n. 97. & de de com. re. ff. de i. n. n. 5. 08. Grammat. d. 513. num. 1. 30. d. 82. num. 5253. Girbal. conf. 62. n. 27. 28. lib. 2. in re. dec. 646. num. 7. Ottobon. dec. 191. num. 9. dec. 204. num. 5. & nota in re. dec. 78. n. 6. & seqq. p. 12. Frecol. consil. 63. num. 31. & dec. Flor. 10. num. 3. Caffal. de tron. lib. 8. c. 63. num. 96. Nota p. 9. rec. dec. 262. num. 14. & seqq. & p. 10. dec. 80. & p. 13. dec. 139. n. 15. & p. 15. dec. Gratian. d. 162. num. 3. d. 162. 647. num. 4. d. 752. n. 16. d. 499. n. 32. Bardel. in l. 1. C. si minor factus sit, b. b. Hermosill. l. 4. n. 5. p. 5. q. 7. ex n. 13. d. 11. ad Gomez. d. n. lib. 2. c. 14. n. 1. Frecol. consil. 63. n. 29. & seqq. lib. 2. Nota p. 9. rec. dec. 262. n. 14. & seqq. & p. 11. dec. 98. n. 7. & seqq. Fabell. d. ratiificatio n. 2.*

518 Necium, quod idem contrahens in subscriptione dicat, & sive ratum debitum suum esse vult, & legitimam in sua creatione, & proinde cum tali supposito subscripsisse consensit, & sic excluditur in eo nullitatem potestas, quarum ignorantia, donec ex aduerso contrarium non probatur, cum in eo semper presumatur, hinc excludit ratiificationem, *Hermosill. lib. 4. q. 12. n. 5. p. 5. n. 62. d. 11. ad Gomez. de re. p. minor. 14. num. 11. Clarin. contra 23. 47. & seqq. & 96. circa resal. 79. n. 12. 13. Rolan. in Ottobon. dec. 204. n. 11. & seqq. Caffal. d. dec. 101. n. 34. 35.*

519 Et in minore contrahente non censetur ratiificatus contractus per receptionem pretii rei venditæ, nisi minor factus maior habet, potestatem scientiam, & agendum locuta sit iuramento, sed non per denunciationem ipsius, uel sufficiens scientiam in gestis, & sic censetur, de c. rati. quicquid opinio, & alij d. de re. cap. 10. n. 14.

S. 2

ma

maiores, *Præf. ad Aff. dec. 249. num. 13. Cæfil. dec. 18. nu. 54. Staban. refol. & obf. 136. R. Marin. refol. 18. lib. 2. D. Leonard. Risc. in præf. tom. 1. p. 2. tit. 4. de contrah. pupill. c. 2. nu. 13. Gratian. difc. 513. nu. 11. Card. Luca de feud. difc. 24. nu. 8. de alienat. difc. 28. nu. 7. D. Manfius confule. 439. & feqq.*

Quamvis non de fuit quidam in minore non esse necessarium probare scientiam nulli-
tis quando agitur de contractu ab ipso mi-
nore celebrato, cum illa presumatur in facto
proprio, *Confiol. alleg. 6. nu. 21. Alij relati per
Præf. confult. 63. nu. 30. vol. 1. Vbi tamen
ipse tenet contrarium esse verum, & idem in
effectu probat Rota p. 9. rec. dec. 262. nu. 14. feqq.
& p. 10. dec. 80. & p. 13. dec. 139. nu. 13. & p. 43.
dec. 124. vbi quod inducitur ratiocinio si mi-
nor factus maior fuit vigore contractus nul-
liter ab eo celebrati. Vide *hic infra* nu. 514.*

520 Sci ratiocinio vi possit valere in vim novi
pacti quando actus erat nullus, debet esse ex
certa scientia cum omnibus qualitatibus, tam
in iure, quam in facto, alias si quis approbet
actum nullum, quem validum putabat, compe-
dit nullitate, sibi non præiudicat ratiocinio,
tempusque erronæ. *Cæfil. dec. 21. 10. & dec. 159.
nu. 13. Sobell. h. ratiocinio nu. 7. & feqq.*

421 De scientia specifica vocam cum omnibus
qualitatibus probanda, vi inducitur ratiocinio,
nec sufficere præsumptam scientiam. *Beliro-
min. ad Ludov. dec. 208. nu. 8. Rota dec. 25. nu. 1.
15. post Torre de pact. fut. cess. D. Palmanalleg.
218. nu. 18. alleg. 252. nu. 22. alleg. 219. nu. 40. & de
alleg. 253. nu. 21. Gratian. difc. 752. nu. 16. feqq.
disc. 768. nu. 11. feqq. difc. 823. nu. 19. feqq. de azon.
dec. Flor. 9. nu. 26. Tufi. dit. R. concl. 18. Rota p. 13.
rec. dec. 479. nu. 15. feqq. Sobell. h. sup. nu. 7. & feqq.*

522 Quod requiritur lectura actus ratiocinio
cum omnibus qualitatibus, *Gratian. difc. 499. nu.
31. feqq. difc. 699. nu. 16. feqq. difc. 831. nu. 1. feqq.
Mon. in de tute. l. 3. nu. 349. feqq. Sanfil. dec. 1.
128. nu. 5. feqq. Ludov. dec. 311. nu. 15. & 26. Card.
Luca de regular. difc. 41. nu. 4. Alias compe-
dit illius actus ratiocinio, sibi non præiudicat
ratiocinio. *Cobell. refol. 286. nu. 58. feqq. Gra-
tiani. difc. 13. nu. 11. 30. difc. 365. nu. 46. feqq.
Duran. dec. 459. nu. 9. Tufi. dit. R. concl. 18. Chri-
stus. dec. 2. nu. 50. & feqq. vol. 5. Rota p. 13. rec. dec.
368. vel 370. nu. 18. feqq.**

523 Ratiocinio nunquam intelligitur facta,
nisi de illis, quæ lecta, & perpecta fuerunt
Gratian. difc. 162. *Duran. dec. 252. nu. 5. feqq. dec.
300. Sanfil. dec. 138. nu. 5. feqq. Tufi. dit. R. concl.
concl. 19. Cobell. dec. 8. lib. 1. Sobell. sup. nu. 8. Card.
Luca de feud. difc. 23. nu. 3. de dote difc. 83. nu.
19. de donat. difc. 33. nu. 18. de regular. difc. 40.
nu. 10. difc. 43. nu. 14. difc. 44. nu. 7. de dote
disc. 9. nu. 6.*

524 Ratiocinio actus gesti copra formam iu-
ris, & statutorum non admittitur, nisi cum
iisdem solemnitatibus requisitis in primo co-
tractu, per statutum. *Rota dec. 408. nu. 7. p. 3.*

rec. p. 14. dec. 193. nu. 14. *Gratian. difc. 981. nu. 44.
feqq. Sobell. dec. 91. nu. 52. Bish. dec. 157. Sobell. sup.
nu. 11. feqq.*

Scientia explicita requiritur, tam in contra-
ctu facto à iuroribus, quam à minore, nam præ-
sumitur ignorantia, *Præf. vol. 63. nu. 31. 32. Vbi
rebutat Cæfil. alleg. 6. nu. 21. in contrarium,
Ostobon. dec. 204. nu. 11. feqq. D. Constantinus. ad
Stat. Fr. tom. 2. annot. 44. nu. 542.*

In maiore sufficit sola scientia, in minore
requiruntur solemnitates statutarie, *Sord. dec.
15. nu. 21. Cæfil. alleg. 6. nu. 16. Greff. de cen-
trah. minor. disp. 3. qm. 4. nu. 12. & 13. D. Constan-
tinus sup. 547. Card. Luca de regular. difc. 44. nu. 8.
Pæson. alleg. 158. nu. 1.*

525 Sic ratiocinio actus, & contractus nulli-
tis non operatur, si nullus, & ex alio separato
contractu refutetur. *D. Manfius confule. 286. nu. 37.
Sed quod per receptionem partis implemen-
ti inducitur ratiocinio actus nulli, ob non im-
plementum. Allegat. conf. 85. nu. 40. lib. 1.*

526 Sed quod ratiocinio non detur, quæ possit
retrotrahi in actum nullo. *Gratian. difc. 470. nu. 23.
& difc. 957. nu. 19. 963.*

527 Beneoctorum potest valere ex nunc, non
ex tunc. *Gratian. lib. Card. Luca de dote difc. 78.
nu. 9. de cred. difc. 13. nu. 10. de legat. difc. 23. nu. 8.
de l. imp. difc. 43. nu. 11. de alienat. difc. 47. nu. 9.
post mille Giarbo obj. 85. nu. 27. Tufi. dit. R. con-
cl. 2. nu. 64. Gratian. difc. 963. nu. 4. Rota post
Merlin. de pign. dec. 35. nu. 11. D. Constantinus. ad
Stat. Fr. tom. 4. nu. 349. & annot. 45. nu. 264.
feqq. D. Samanis. contr. 33. nu. 32.*

Sic importat actum novum. *Card. Luca de
tute patron. difc. 43. nu. 2. de alienat. difc. 47. nu. 9.
D. Constantinus. sup. nu. 548. & annot. 45. nu. 64.*

Sed quod valcat ex tunc, quando remanet
solum obligatio naturalis. *Sord. dec. 70. nu. 16.
17. 12. D. D. apud D. Constantinus. annot. 45. nu. 6.
266. feqq. Sanfil. 333. nu. 26. Cravet. refol. 679. nu.
16. ans. 958. nu. 5. Card. dec. 74. nu. 22. feqq.*

Sed disunctio est. Aus non adest aliqua obli-
gatio, nec civilis, nec naturalis, & non retro-
trahitur, aut adest factum civilis, & sic. *D. Con-
stantinus. sup. nu. 170. & 71. Card. Luca de cred. difc.
36. nu. 6. de legat. difc. 23. nu. 8. de alienat. difc.
37. nu. 13.*

Sed retrotrahitur ad tempus initii actus, quan-
do actus ille fuit validus. *Rota 59. nu. 15. p. 14.
dec. 49. nu. 5. p. 16. dec. 252. nu. 4. p. 18. Pæson. dec.
715. nu. 26. Cæfil. dec. 936. nu. 6. D. Samanis. refol.
32. nu. 83. 84.*

Maximè quando is, decuius præiudicio agi-
tur, non opponit. *D. Samanis. contr. 33. nu. 43.*

Sic ratiocinio non nocet Tertio, qui medio
tempore habebat ius quæsitum. *D. Constantinus.
sup. annot. 44. nu. 550. D. Roffi obj. 1. nu. 30. & 40.
Rota dec. 68. nu. 23. Ofsch. dec. 119. nu. 28. 28. dec.
146. nu. 10. Tufi. dec. 7. D. B. feqq. alleg. 54. nu. 5. 6.
Bish. dec. 126. Ludov. dec. 18. nu. 8. 9. M. abt. dec.
118. Præf. dec. 350. p. 2. Risc. colle. 344. &
2371. Sobell. h. ratiocinio nu. 9.*

- an. 1. Nam nullitas primi actus influit in omnem actum, ad eam consequutiuos, *l. pecuniam, C. de const. lib. c. consim; ff. de iud. conf. 82. num. 56. lib. 1. Rota dec. 78. an. 9. seqq. p. 4. com. 2. rec. & coram Bichio dec. 435. an. 2. Rota post D. Albrit. de inconstancia dec. 61. n. 33.*
- 547 Sed de potestate absoluta potest contra-
dum nullum consulari, *Paris. conf. 46. n. 46. lib. 3. ex Alex. conf. 92. num. 3. vol. 6. Distingui-
sup. n. 488.*
- 548 Et quando confirmat cum clausula pleni-
tudinis potestatis, vel clausula: *ex certa scien-
tia*, vel clausula: *non obstante*, vel est secunda-
iussio, facti actum de iualidum validum, *Nata
conf. 506. n. 46. lib. 3.*
- 549 Princeps potest processum nullum ratione
ordinis iudicarii non seruati, cum clausu-
la plenitudinis potestatis, ratum habere, sicut
processum factum sine causa cognitione, etiā
de plenitudine potestatis ratum habere, & co-
firmare non possit, *Dec. conf. 198. lib. 1. Nata
conf. 18. num. 5. lib. 1. Cutell. de donat. tract. 1. dis-
ta n. 165, 166. Ut puta si deficiat citatio, quæ
est de iure diuino, Cutell. sup. late de his omni-
bus Baron. de effect. min. etat. circa contrall. eff.
4. n. 324. fol. 230.*
- 550 Quod Princeps non possit tollere ius alic-
ri quæsum ex contractu iuris gentium, nisi
vniuersi plenitudine potestatis ex iusta causa,
respiciente publicam utilitatem, cum solutio-
ne pretii, & modica læsione, vel tollendo tan-
tum obstatulum, siue restituendo alicuius ad
ius, quod antea habebat, *Belion. conf. 2. Menoch.
de arbitr. lib. 1. q. 48. num. 7. seqq. Gratian. dis-
89. num. 29. & per totum, Rota p. 2. diuers. dec.
161. num. 7. seqq. Vin. pin. 635. 636. Tuf. lib. 1.
concl. 680. seqq. usque ad 687. Diana p. 12. tract.
7. res. 5. Vbi pro, & contra, Christ. dec. 130.
vol. 1. & dec. 75. vol. 2. & dec. 19. num. 19. seqq. vol.
5. & ibid. dec. 27. Rnd. in annot. ad dec. 217. n. 94.
seqq. p. 9. rec. 5. infel. & addit. dec. 407. n. 12. seqq.*
- Sed quod Princeps possit ius immediatè
quæsum, per modum iuris civilis, tollere,
etiam ante rei traditionem, & apprehensionem,
possessionem, *Alex. conf. 87. vol. 2. Anton. de do-
nat. lib. 2. c. 29. num. 84. 5. ubi 8. Princeps. n. 4. &
per totum. Vbi etiam quando possit dispensare
maioresibus, & fideicommissis, post. An-
ton. Tur. de maiorat. tit. 1. & Abat.*
- 551 Si contractus obligationis factus ab aliquo
sit nullus, quia contractus ille cõsuevit enor-
missimam læsionem, tunc si non subsisteret
respectu ipsius principalis, non subsistit res-
pectu fideiussoris, nam utique potest venire
contra dictum contractum, tamquam nullum,
*gl. in l. cum lex ff. de fideiuss. Anchar. conf. 331. n. 15. l. f. conf. 133. num. 19. lib. 4. Gratian. dec. 102.
n. 105. Add. ad Franch. dec. 247. in vlt. addit. Lo-
dovic. dec. Pers. 27. lib. 1. Alengr. contr. 25. n. 4.*
- 552 Exemplum est etiam in marito obligato de
penprio suum cum iuramento, ad obseruan-
dam continentiam, si per uxorem, ad libe-
- uorem parit dotantur de omnibus bonis pa-
ternis, maternis, &c. nam si dicta renuncia-
tio facta per uxorem sit nulla, ob enormissimā
læSIONEM, est nulla etiam illa mariti, *Sacchi.
conf. 215. num. 7. lib. 2. & conf. 22. vol. 4. Corn.
conf. 11. num. 12. lib. 2. Cassan. ad consuet. Burg.
verbe ma. ff. an. procurator. §. 5. vers. sed quare,
Infid. conf. 133. num. 34. seqq. lib. 4. Casaf. conf. 15.
num. 3. 4. 5. Gratian. dec. 102. n. 105. 106. Es-
gen. conf. 12. n. 100. lib. 1. Franch. dec. 247. &
ibi Amend. in addit. vbi plures decusum se-
fert. Paschal. de vir. patr. potest. p. 3. 4. 7. n. 38. Ab-
regard. d. contr. 25. n. 5. Cuioc. dis. 70. n. 34. Rota
post Zacch. de obligat. Camer. dec. 38. n. 11. 12.
Baron. dec. 64. num. 10. Amat. conf. 54. n. 1. Ho-
diern. ad Sord. dec. 234. num. 11. Quidquid con-
tra dicat post Reg. de Pome. de potest. Prærog. tit.
de success. mulier. num. 10. 11. Prot. ad Molestell.
in proxi. fideiuss. num. 19. D. Scoppa ad DiMe-
lin. contr. 4. lib. 1. n. 28.*
- 553 Quamvis sit promissum, quod vxor non
controuentiat ex capite enormissimæ læsionis,
nam tali læsione enormissimæ renunciari non
potest, *Croc. d. dis. 70. n. 26. & 41. & 42. & 43.*
- 554 Verum contra dictum, quo ad fideiussor-
em minoris, pextex. d. & si sit, quancumq. §. pi-
gnora, C. de prod. minor. Gratian. dis. 122. n. 57. 4.
seqq. Castill. lib. contr. 6. p. 2. contr. 168. n. 57. Lu-
donf. dec. 321. num. 6. dec. 360. num. 5. Rota post
Zacch. de obligat. Camer. dec. 242. num. 8. Merlin.
de pignor. lib. 2. q. 78. n. 23. Cuioc. dis. 70. n.
36. Quidquid dicat Gratian. & Casp. Luc. dec. 9.
num. 8. nam loquitur contra dispositionem
dicti text. Nos ad Ront. conf. 50. n. 16. lib. 3.
- 555 Verum differentia est, quia in primo casu
contractus erat nullus iam fauore alienationis,
quam fideiubenus, propter enormissimam læ-
sionem, quam subiebat principibus, & fidei-
jussor, & sic ab viroque poterat opponi nulli-
tatem. Quod non esset, si ambo sciuisent infirmū
valorem rei, & expressè tali maximo pretio
emisset, vt diximus Nos §. 37.
- Sic in casu nostro fideiussor minoris, fidei-
jussor illi sciebat, quod fideiubebat pro mino-
re nullius se obligante, non seruata solem-
nitate requisitis in contractu minoris obligati.
- 556 Si adeo est fauorabilis nullitas, quæ causat-
ur in contractu ex enormissima læsione, quod
illa ex patris consensu sanari non potest, *Le-
niz. de solemn. in contrall. min. gl. 22. §. 2. n. 27.*
- 557 Euctioem. promissum, & obligatio ne
subsistit, vt ex ea agi possit, quando contractus
super quo facta est, est nullus, & inualidus.
Cum lex ff. de fideiuss. lib. 1. §. 1. ff. q. 1. in fraud.
d. ff. in e. imperialem notab. 13. num. 31. d. prohibe.
fend. alien. per Federic. Tirag. de retrac. lib. 2.
c. 2. gl. 1. num. 12. C. de fend. 4. p. 4. p. 4. p. 4. p. 4.
Anchar. con. 330. Borell. conf. 67. n. 29. Cras-
conf. 91. n. 20. 21. Rota post Cene. de res. lib. 2. c. 45.
n. 3. dec. 48. n. 3. Guid. Pao. conf. 12. n. 2. 23.
ad emig. de null. q. 73. n. 1. seqq.
- Que conclusio limitatur quando, vt apparet

- num. 37. ff. de duobus reis. Anguil. conf. 97. n. 8. *de acione inter. 3. 3. num. 494. Marian. Tullian. conf. 15. inter confil. Sicul. d. nu. 47. Menoch. conf. 8. num. 79. Canalic. dec. 31. num. 26. D. Merlin. lib. 1. parit. 55. num. 17. Reluff. ad confil. Gall. tom. 2. de restit. art. 2. gl. 3. num. 5. Odd. d. p. 1. qu. 46. et 4.*
560. Contra dicitur textus in *Marcellus*, ubi gl. & *Baruff. de fideiuss.* & in *hys* quis vero, *Ant. de a. n. n. Mebed. dec. 2. alius 223 de fideiuss. Maur. de fideiuss. p. 2. sect. 8. s. 14. & sect. 1. c. 5. n. 24. Maxime* *flauicium* iuramento, *Grat. d. 122. 310. num. 28. i. 692. num. 20. Montan. de tutel. c. 33. n. 401. seqq. T. usc. lit. F. concl. 192. num. 26. seqq. Ludouff. & Adit. dec. 311. 560. D. Sabell. f. fideiussor, n. 5. vers. de fideiussore, *Cabini* confil. 34. n. 20. *Cord. Luca de alienat. disc. 8. n. 10.**
561. Sic existente nullitate principalis, remanet nulla obligatio fideiussoris. *Leum* lex. cum ibi notatis per *Bar. l. fideiussor obligare, ff. de fideiuss. Rota* dec. 255. n. 2. p. 2. rec. *Durand. dec. 373. n. 6. & afal. conf. 433. nu. 28. Catand. dec. 17. Ciroc. disc. 70. num. 34. Cord. Luca de alienat. disc. 8. num. 10. T. usc. lit. F. concl. 192. Caball. conf. 139. lib. 1. Sabell. f. fideiussor, n. 8. seqq.*
562. Quod maxime procedit quando principalis contractus non in materia, sed in forma, peccat. *Cajrin. Leum* lex. n. 2. *Angel. n. 2. Seraphin. dec. 787. n. 15. Rota* post *Cenc. de censib. dec. 138. n. 5. Ciroc. f. p. n. 35.*
563. Secus esset, si renunciatio est nulla specialiter favore mulieris, quia minoris. nam haec nullitas non suffragatur fideiussori. *Parif. v. f. 16. n. 111. seqq. Gratian. disc. 122. nu. 14. 15. Grat. conf. 82. nu. 2. lib. 1. Seraphin. dec. 1324. num. 6. Ludon. f. dec. 321. nu. 6. dec. 560. nu. 4. Rota* post *Zacch. de obligat. Camer. dec. 242. n. 8. Merlin. de pignor. lib. 2. qu. 78. nu. 23.*
564. Tanto magis, si fideiussor in casu nullitatis in specie se obliget, quo casu dicitur principalis promissor in hoc, & tenetur quamvis principalis non tenetur. *Parif. conf. 110. nu. 14. lib. 1. Herring. de fideiuss. c. 4. nu. 28. 41. Merlin. de qu. 78. nu. 28. Cenc. de censib. qu. nu. 13. Ludouff. dec. 560. in fine, & dec. 564. nu. 5. Ciroc. disc. 70. num. 34. seqq.*
- Quod fideiussor non teneatur quando obligatio principalis est nulla, Tamen secus est, si cum iuramento promiserit, nam tenetur tamquam ex promissor, vel vi principalis debitor, cum iuramentum continet clausulam omni modo meliori. *T. usc. lit. F. concl. 192. num. 2. Vin. opin. 228. nu. 3.*
- Quod si nulla obligatio fideiussoris, quando illa principalis est nulla, nisi sit infolidum obligatus, vel cum iuramento. *Natta* conf. 262. n. 4. *Mebed. dec. 2. de fid. iuss. Camler. dec. 301. n. 3. Rota* post *Cenc. dec. 192. 193. Maur. de fideiuss. p. 2. f. 8. c. 5. Felie. de societ. c. 29. num. 49. Gratian. disc. 122. disc. 310. nu. 28. disc. 692. nu. 20. vbi etiam *Luc. 2. Montan. de tutel. c. 33. num. 491. seqq. T. usc. lit. F. concl. 192. Ricc. sollicit. 3881. 3736. 3019.**

Marescot. lib. 2. c. 65. Budouff. & Adit. dec. 321. 360. Vbi ostentam regulam huiusmodi scilicet clausula: omni modo meliori, obligatione Camerae, & similibus, Ac si nullitas sit inducta favore aliquo speciali, qui nullus sit respectu fideiussoris, locus si favore publico, vel ipso iure, ex dispositione iuris communis, vel ex omissione forme iuramentalis ipsius contractus, nisi expresse obligasset se in casu cuiuscumque nullitatis. *Sabell. f. fideiussor, n. 5. Vico. de transact. qu. 74. nu. 59. seqq. D. Giffi. D. Romaguer. ad Con. col. ad stat. Engub. lib. 2. rubr. 55. num. 14. & seqq. vbi laze, & bene.*

Quod ubi nullitas contractus provenit à iure communi, obligatio quoque fideiussoris accessoria non incitat. *Rota* dec. 380. num. 1. seqq. p. 17. rec.

Quando fideiussor se obligauit, vi principalis, principaliter, & infolidum, non potest opponere nullitatem principalis obligationis. *Canaler. dec. 301. T. usc. lit. F. c. ncl. 192. n. 32. Ludouff. dec. 321. 560. 564. vbi etiam *Beltramini.**

Verum datur casus, quo nec ipse tenetur, etiam si vi principalis, principaliter, & infolidum accesserit, scilicet nullitate obligationis principalis. *Sabell. f. Carcerat. n. 8. & 69. T. usc. conclus. 191. Ricc. sollicit. 1881. Rota* p. 3. rec. 443. nu. 18. Vbi quod nec obligatur fideiussor quando processit à falsa causa, vel si non fuerit seruata solemnitas requisita in obligatione ipsius fideiussoris, vel cessante causa, propter quam fideiussor se obligauit, ut quia contractus non habuit effectum. nam tunc nec fideiussor remanet obligatus, licet tamquam principalis, principaliter, & infolidum accesserit. *Rota* apud *Farinus. p. 1. tom. 1. dec. 50. & 55. Sabell. sup. n. 5. v. 1. C. 1. n. 1.*

Fideiussor, qui promissus stare in iudicio, & iudicatum soluere pro minore nulliter obligato, non possit nullitatem hanc opponere. *Canaler. dec. 479. Secus* si pro Carcerato non legitime capto, & processus erat nullus. *Mosill. de fideiuss. num. 136. seqq. & 350. c. 1. Idem* in fideiussore pro carcerando, si nullitas sit mandati, & carcerati, si carcerato fuerit nulla. *Con. vel. res. crim. f. fideiussor. res. 3. Rota* p. 15. rec. dec. 81. Sabell. sup. & nu. 66. 69.

Sic fideiussor accedens obligationi mulieris contrahentis sine solemnitatibus flauit non obligatur, nisi accesserit vi principalis, & infolidum, quo casu videtur donare, & non potest solum reperere à muliere, cum flauitum annullat omnem eius obligationem, & sic etiam mandatum. *Maur. de fideiuss. p. 2. sect. 8. c. 56. Felie. de societ. c. 29. num. 49. Gratian. disc. 122. 310. nu. 28. 692. nu. 20. Mosien. de tut. c. 33. num. 49. T. usc. lit. F. concl. 192. nu. 26. seqq. Ludouff. & Adit. dec. 321. Caball. conf. 139. lib. 1. Sabell. sup. v. 1. f. Item quod.*

Quod minor, vel mulier non teneatur releuare fideiussorem, qui pro eo intercessit in contractu proflus nullo, & inuolido. *Cajrin. conf. 433.*

433. nu. 3. lib. 1. *Marchesani de commiss. appell. in causa obligat. Camer. 5. 2. nu. 219. Coball. d. conf. 139. Rota p. 13. rec. dec. 368. 370. & dec. 400. nu. 1. 5. abell. sup. vers. q. ad minor.*

Sed fideiubens simul cum muliere, statim nullitate fideiussionis respectu mulieris, reneatur insolidum. *l. si Titius, & S. v. ff. de fideiuss. Mart. Medic. dec. 45. nu. 4. cum addit. Tusc. lit. F. rouslet. 298.*

Sed amplia primam conclusionem, ut sit nulla obligatio fideiussoris, quando ille fideiubet pro filio suo. *Cent. conf. 135. nu. 23. seqq. Gomez. vacat. de mutuo. nu. 2. vers. 3. extendit.*

Amplia 2. quando contractus principalis reprobatur à statuto, ob publicam utilitatem, ita ut nulla ex eo resultare possit obligatio. *Barz. dec. 99. nu. 9.*

Amplia 3. quando fideiussor possit habere regressum contra principalem. *Barz. dec. 99. nu. 11.*

Amplia 4. quando contractus annullatur ex defectu forme. *S. c. fin. dec. 187. nu. 15. Gypsin addit. ad dec. 102. Bononens. n. non ff.*

Amplia 5. Ut competat fideiussori exceptio nullitatis contractus principalis quando venditio annullanda venit remedio aliquo iuris ordinario, aliter quam per viam restitutionis in integrum, & signanter quando per conditionem ex statuto, l. 1. ff. de cond. ex leg. Odd. de cessit. p. 2. q. 57. nu. 49. *Bertazoli. conf. 96. nu. 5. lib. 1. post alios Mangli. c. 4. 74. nu. 28.*

365 Contractus nullus, an valideret per clausulam: omni modo meliori apponam in eo? *Ale. nob. de arbit. lib. 1. q. 47. Mezon. dec. Flor. 57. nu. 15. seqq. & num. 5. p. 1. seqq. Gratian. disc. 647. nu. 25. disc. 763. 764. nu. 14. Rota p. 13. rec. dec. 749. nu. 10. Tusc. l. 1. c. c. conf. 358. Ludovic. dec. 117. Barbof. de claus. claus. 95.*

366 Sic licet clausula: omni modo meliori appositae in dispositione, efficiat, ut actus valeat omni meliori modo, quo valere possit, *Rota. conf. 9. nu. 9. vol. 5. Rimin. inn. conf. 13. num. 143. vol. 1. Maeta de claus. p. 3. claus. 56. nu. 4. Nichollan dec. vnde de verb. signific. Tusc. lit. C. conclus. 358 num. 43. Facina. dec. 553. nu. 20. p. 1. c. c. Menub. conf. 314. nu. 4. Fusor. de sublit. q. 245. nu. 63. Menica de comit. vltim. voluti. lib. 3. tit. 14. nu. 11. Barbof. claus. 95. n. 9. seqq.*

367 Tamen conclusio hæc non procedit, & clausula illo non operatur, ut faciat valere actum quo ad incognita, & incognita, *Felin. in c. cum super. n. 13. de offic. del. g. 1. Rom. conf. 194. Cæd. Tusc. lit. C. conclus. 378. nu. 58. Brunn. d. Sole in locis commun. verb. clausula nu. 32. P. g. conf. 31. nu. 24. vol. 5.*

368 Nec procedit, nec validat ultra cognita, agenti tempore actus. *Paris. conf. 1. 2. nu. 69. lib. 1. Cassad. dec. 7. nu. 7. de appell. Barbof. claus. 95. nu. 55. 56. Brunn. d. Sole in locis commun. verb. clausula 32. Tusc. lit. C. conclus. 358. nu. 58. Peregr. conf. 31. nu. 24. vol. 5.*

369 Nec extenditur, nisi quo ad narrata, seu *Tem. p.*

summa, aut rem petiram, non autem quo ad aliud, quod plus probaretur. *Brund. Sole verb. clausula 49. G. avel. ad pract. Cam. Imperialis lib. 1. conclus. 61. confid. 3. num. 2. Barbof. d. claus. 95. nu. 55. seqq.*

370 Sic effectus nullitatis actus est, quod licet clausula: omni modo meliori appositae in contractu valider actum invalidum ex omni capite, quo fieri poterit. *Cass. l. conf. 772. nu. 10. seqq. Alex. conf. 80. nu. 4. seqq. lib. 5. Ho. ded. conf. 44. nu. 29. tom. 2. Tusc. lit. C. conclus. 318. nu. 35. Grat. conf. 7. nu. 24. seqq. Maeta claus. 88. num. 3. Nichollan. conf. 314. nu. 4. conf. 683. nu. 75. Rota dec. 467. nu. 7. p. 3. lib. 3. divers. Decian. conf. 34. nu. 81. lib. 3. Rota dec. 242. nu. 8. p. 3. rec. Card. Menica de vnieff. lib. 3. tit. 4. nu. 11. Fusor. q. 245. nu. 63. post mille Barbof. d. claus. 95. n. 6. seqq.*

371 Tamen nihil operatur, quo ad non expressas si validitas, vel modus, per quem actus valere potest, non expressus, cum aliis modis ineptis non operatur. *Cassid. dec. 7. nu. 7. de appella. Nichollan. d. claus. Facina. dec. 841. nu. 3. & p. 13. rec. rec. 2. nu. 11. seqq. & dec. 165. nu. 16. Rota p. 13. rec. dec. 214. nu. 17. & dec. 165. nu. 24. seqq. Barbof. d. claus. 95. nu. 52. seqq.*

Sed contra dicit Rota d. p. 13. rec. dec. 74. nu. 10. ut extendatur vltra expressa. *Mertin. dec. 901. nu. 7. l. dem Barbof. sup. n. 11.*

372 Similiter nihil operatur in actu imperfecto. *Rota. conf. 6. nu. 7. seqq. lib. 2. Menub. conf. 415. nu. 21. seqq. 5. ord. dec. 7. Gratian. disc. 764. nu. 18.*

373 Nec operatur validitatem actus, quando defectus non est in solemnitate, sed in substantia, & totum. *1. omni. conf. 517. nu. 24. Grat. conf. 703. nu. 19. lib. 1. Arreto. conf. 17. num. 6. Cæd. inn. conf. 166. nu. 16. vol. 3.*

374 Nec tribuit vim, & effectum actui re vera nullo, nec operatur quidquam cum adest defectus potestatis, vel modus ineptus exprimitur. *Menub. de bit. lib. 2. q. 47. d. nu. 3. Barbof. d. claus. 95. n. 64. seqq.*

Nec operatur contra mentem, & intentionem partium. *Rota Bonon. divers. dec. 63. nu. 52. Vbi nu. 5. quod restringatur ad casum tantum specificatum. Tusc. d. conclus. 358. nu. 62. Barbof. d. claus. 95. nu. 68. 69.*

Nec operatur, ubi requiritur pro forma expressio certa. *Tusc. d. claus. 95. nu. 60. D. claus. sup. num. 60.*

Nec alterat, nec ampliat dispositionem. *Gratian. disc. 764. nu. 22. S. c. fin. dec. 1216. nu. 13. & dec. 1184. nu. 3. Ludovic. dec. 207. nu. 4. T. b. d. Rnd. de claus. claus. 517. nu. 39.*

375 Effectus nullitatis est, quod licet constituta clausula appositae in instrumento, operetur domini, & possessionis translatio in constitutarium, quatenus non sit facta actualis traditio, post mille Barbof. de claus. claus. 31.

376 Tamen non operatur talis translatio possessionis, si sit opposita in contractu nullo, & à iure reprobat. *Tiraq. de iure constit. p. 3. lib. 7. nu. 16. Menub. conf. 465. nu. 2. Valasc. conf. 106.*

- nn. 6. *Farinat. dec. 644. num. 9. p. 1. rec. Scff. dec. 29*
nn. 13. Cald. q. foren. conf. 19. num. 4. Rota apud
Pacific. dec. 170. nn. 13. post Cae. dec. 1503. nu. 14.
apud Marib. de comm. sp. par. 3. fol. 227. Barbos.
sup. nu. 70. seqq. Diximus sup. nu. 37. & n. 261.
- 577 Ideo licet possit dici, quod ex contractu iniurili, quam lex improbat interueniente traditione possessionem transferri, si vir. v. d. n. l. q. d. v. r. 16. ff. de a. q. r. poss. l. si donata 37. ff. de donat. Gom. 1. int. 45. Tamen d. nu. 23. Avisa de priuilegit. reg. 1. ampl. 1. d. nu. 2. & ampl. 13. nu. 12. *Giurba ad consuet. Messanen. gl. 59. d. num. 12. §. 1. gl. 1. 2. nu. 29. dec. 126. num. 18. seqq. obs. 80*
num. 33. Barbosa voto 126. num. 266. lib. 3. Ater-
de maiorat. 3. p. 9. d. nu. 81. Grat. an. dec. 211. num.
45. Fels. de priuilegit. par. 3. p. 9. 8. nu. 116. Nogue-
rol. alleg. 31. d. nu. 99. Cytac. contr. 14. d. num. 43.
- 578 (Vbi lumen patet de re. resiliu acquisitioni cum clausula irritanti, vel quando ob omillas solemnitates praesumit defectum consensu.)
Salgod. de reg. p. o. c. l. p. 4. c. 8. nu. 106. Olea de
cessum tit. 6. q. 5. m. 14.
- 579 Tamen in cessione si nullitatis vitio subiacet, nullam quasi possessionem cessionarius acquirere. Ratione quia, quod vbi ex actu nullo traditio realis, seu facti non apprehenditur, possessio non transferetur. Vnde ex clausula constitui, precarii, aut retentionis vltimut. alioue actu iuris, seu fictae traditionis, possessio non queritur, si contractum, cui huius clausulae adiungitur lex improbat, quia cum possessionis translatio iuris sit, & a iure promoueat, porro ab ipso iure impeditur, secus si facti esset qualis est corporalis, & actualis possessio. *Gomez in l. 45. Taurinum. 190. Paz de t. c. n. 4. §. 1. nu. 15. 16. Fontan. l. de pallis gl. 27. num. 15.*
Giurba sup. consuet. Mess. gl. y. num. 32. Postus obs.
20. num. 4. & obs. 27. nu. 1. 5. Quar. post Tract. de
cessu. dec. 153. nu. 14.
- 580 Ideo quia cessionis effectus, quo ad translationem quasi possessionis nihil facti habeat, sed rursus sit, & a iure introductus, si lex resistit, nullum ius, nec possessionis, nec domini. cessionarius consequitur. *Noguerol. alleg. 26. d. num. 363. & d. nu. 317. Viscont. concl. iuris verb. posses-*
sio ex contractu Olea sup. n. 15.
- 581 Effectus Nullitatis est: Contractus cum omnibus suis pactis, & conditionibus est indiuiduus, & vnicus, l. 2. §. 1. ff. locat. l. p. o. ff. de condit. ob causam. l. stipulationes non diuidantur. ff. de verb. obligat. 5. *urd. conf. 104. nu. 4. §. lib. 1. & dec. 288. 27. Bec. conf. 169. nu. 1. lib. 2. Cald. q. foren. 39. Nos ad Romit. conf. 33. nu. 14. lib. 3.*
 Et sic vno deficiente, corrumpit alius. *Gratian. disc. 275. nu. 15. seqq. Rota dec. 428. num. 3. p. 1. rec.*
& dec. 68. num. 3. post Poss. de monar. D. Pacion,
alleg. 131. nu. 2.
- 582 Ideo in totum approbati, vel reprobari debent, non autem pro parte acceptari, & pro parte impugnari, cum quorundam ff. de a. m. i. n. l. si te stipulationis sine ff. de oper. libert. l. c. i. u. ff. de manumiss. l. l. i. l. i. u. n. §. si quis colludente, ff. de
- affion. empti. Gratian. disc. 301. nu. 57. disc. 742. d.*
num. 61. Giurba dec. 85. num. 13. 5. n. d. conf. 217. &
dec. 33. Am. i. res. 50. num. 26. Salgad. labry. p. 2. c. 6.
nu. 21. & seqq. Nos ad Ro. i. sup. nu. 15.
- 583 Sic contractus claudicare non debet, sed quod vbi ex contrahentibus denegatur, alteri non debet permitti. l. 1. & l. si d. quod. §. penult. ff. de resc. vendit. l. l. i. l. i. u. n. §. si quis d. p. p. l. i. ff. de affion. empt. L. i. l. i. u. n. e. 1. de Passall. decrep. etat. nu. 23. *Menand. de regal. offic. nu. 59. Nos ad Romit.*
conf. 70. nu. 17. lib. 3.
- Sic non potest maior pars contrahentium dicere non velle stare contractui. *Ludouif. dec. 467. nu. 5. & ibi Addit. Rota dec. 184. nu. 26. dec.*
471. nu. 36. p. 9. rec. Pacion. alleg. 6. p. 28.
- 584 Contractus indiuiduus nullus in aliqua parte est, nullus in totum. l. cum emptor. ff. de resc. vendit. l. si. ff. de acceptil. Socet. conf. 129. nu. 38. lib. 1. D. Capom de pactis q. vlt. dub. 4. nu. 30. *seqq.*
Hond. conf. 82. nu. 56. vol. 1. Sard. dec. 7. nu. 53. seqq.
Rota dec. 158. post Torre de pactis fut. successi
lib. 2. c. 36. n. 45. & 60.
- 585 Contractus, super quo interponitur decretum iudicis, pro parte nullus, est nullus in totum, nisi sequeretur absurdum. Imago p. 15. §. si a alien. nu. ff. de reb. Rol. d. Valle conf. 7. num. 86. lib. 3. *Gratian. disc. 691. nu. 32. Torre de pactis*
dec. 43. nu. 15. post illum Tract.
- 586 In dutho Contractus omnes sunt indiuidui. *Hodierne. contr. 15. nu. 45. seqq. Rota dec. 592.*
nu. 1. p. 3. rec. Rota post Torre hic dec. 158. nu. 1.
Cytac. contr. 65. nu. 5. Torre lib. 2. c. 36. nu. 8. p.
& 61. de pactis fut. successi.
- 587 Sic debet in totum approbati, vel impugnari, etiam ab Ecclesia, vel Loco Pio. *Antica*
dec. 13. nu. 7. Sard. dec. 33. nu. 5. 6. 12. dec. 144. nu.
11. dec. 220. nu. 25. Serafin. dec. 540. n. 5. Ludouif. dec.
467. nu. 5. & ibi. Addit. nu. 16. & dec. 574. p. 9. rec.
rell. dec. 54. num. 16. 17. Rota post Torre de pactis
fut. successi. dec. 158.
- 588 Verum contractus potest esse nullus respectu vnus, validus respectu alterius, quando non constat de vniuersitate contractus. *Bec. conf. 92.*
nu. 17. 18. D. Cason. de pactis, & sup. q. vlt. dub.
1. nu. 5. 6. Torre sup. lib. 2. c. 36. nu. 38.
- 589 Sic effectus nullitatis est, quod quando plures contractus sunt eodem tempore, eorum codem Notario, & Testibus, dicuntur correluctui, imò vnicus contractus, ad tex. in l. l. l. l. §. si certam petat. *Mentica de facit. lib. 3. tit. 11. nu. 48. &*
seqq. Bec. conf. 92. nu. 6. 7. Giurba dec. 85. num. 18.
seqq. Gratian. disc. 692. nu. 42. Gobius consule. 30.
num. 13. seqq. Rota post Frecol. de translat. dec. 49
num. 11. Burget. dec. 48. num. 8. Dumezet. l. an. dec.
612. nu. 16. Rota dec. 370. num. 12. p. 17. dec. 132.
nu. 11. 12. p. 18. tom. 1. D. S. miulat. contr. 32. nu. 9.
D. Pacione locat. cap. 25. nu. 73. 81. l. dcm D. P.
citon. alleg. 131. nu. 1. D. Palma alleg. 67. n. 24.
- 590 Quamuis causam habeant separata, si vnus contractum sine alio non scilicet partes. *Rota dec. 323. num. 86. seqq. Barot. dec. 48. nu.*
8. Cytac. contr. 219. nu. 66. seqq. contr. 312. nu.
10.

30. *Pacion sup. n. 75.*
 591 Ideo si vnus ex eis rescindi debeat, omnia rescinda remanent, nec vnus vitatur alio firmo remanente, Ideo vno tantquam nullo corrumpente, nec meri quocumque cum eo per necesse corrumpit. *Bar. in l. gratia, §. illud ff. de fideiuss. tex. in l. fin. ff. de accept. l. etiam 29. §. ex certa causa. ff. de minor. Gratian. disc. 4. n. 4. seqq. disc. 692. n. 38. 39. Gait. de credit. cap. 4. q. 7. n. 501. seqq. Gira de. 83. n. 35. n. 20. Ponte conf. 69. n. 19. Rota dec. 302. n. 6. 7. p. 1. & dec. 315. n. 7. dec. 370. n. 17. p. 17. dec. 122. n. 13. tam. 1. p. 18. dec. 735. n. 45. p. 18. tom. 2. & dec. 428. n. 6. 7. p. 1. recent. D. Merlin. contr. 35. n. 23. seqq. R. G. Caffy. Latro dec. 56. n. 33. Bural. dec. 469. n. 4. Alfol. n. ref. 38. n. 28. resol. 54. n. 21. D. Manx. consil. 100. n. 40.*
- 592 Et ratione quia cum omnes contractus sint corresponsiui, & tamquam vnus ex vnitate consensu habeantur, ideo vt indiuiduus actus, nec etiam quo ad ea, pro quibus vnus ex contrahentibus habebat sufficiens mandatum, substitutionem habet, neq. mandans ad illius partis obseruantiam compelli de iure potest, vt pluribus exemplis, & illationibus Doctorumq. authoritatibus, bene probat Cynac. dicit. 1. 270. n. 9. seqq. Rota dec. 612. n. 23. 24. coram Canaleto. & dec. 145. n. 15. seqq. p. p. re. bene Mansi 100. fuit. 200. Affol. d. contr. 38. n. 30. seqq. resol. 54. n. 22. Allegrad. conf. 105. n. 21. lib. 2. Gob. d. consil. 30. n. 19. seqq. Idem Cynac. contr. 23. n. 43. contr. 90. n. 1. Gratian. disc. 692. n. 37. Caffy. Latro dec. 56. n. 13. Preeol. de transact. q. 97. n. 18. seqq. Cynac. contr. 90. n. 13. contro. 1. d. 1. n. 2.
- 593 Immo si fiat alius contractus, non ex interuallo sed infra modicum tempus, videlicet vna tantum die post primum, ex quo multo magis eorum vnus rescindat, & omnia in primum contractu contenta, in posterum inelle videntur. *D. in d. l. Titia 130. §. idem respondit il primo ff. de verb. obligat. & in l. passa non spona. C. de possit. M. amica de tact. lib. 3. tit. 4. n. 1. T. bes. tom. lib. 1. q. 1. Cranes. conf. 153. n. 8. onf. 156. n. 7. conf. 356. n. 1. Rota dec. 32. n. 7. p. 6. rec. Pacion de locatoe. 25. n. 73. 81.*
- 594 Et quod intervallum vnus diei non sit in hac re in consideratione, T. bes. d. q. 1. n. 7. vers. secundo responderet, Allegrad. contr. 82. n. 2. 3. Pacion sup.
- Nam quæ incontinenti sunt censetur inesse, l. c. 40. §. dicitur am. ff. si cert. petat. l. petens, C. de passit. T. bes. lit. 1. concl. 81. Antonia. lib. 1. res. 69. n. 5. & res. 126. 62. Gratian. disc. 877. n. 12. Grass. excepti. 7. n. 3. Gira de. 83. n. 49. Meffina. c. 1. §. l. 8. n. 35. Par. axiom. iur. lit. 1. m. 49.
- 595 Idem est multo magis, si plura pacta appositia sint in eodem consensu, nam omnia sunt pars illius contractus, & inter se ad invicem corresponsiui, *Bolin l. petens, n. 49. C. de passit. Alex. conf. 90. lib. 3. Coru. conf. 10. n. 14. & conf. 117. n. 14. lib. 1. Cranes. conf. 463. n. 9. 10. Menoch. conf. 609. n. 41. Becs. conf. 92. n. 6. Tom. F.*

7. seqq. Franch. dec. 369. n. 4. Gait. de credit. c. 4. n. 501. & seqq. Sord. dec. 155. n. 10. & conf. 281. n. 14. dec. 217. dec. 33. Gira de. 83. n. 13. Gratian. disc. 301. n. 57. Amas. resol. 50. n. 26. Barb. sa de pensionib. p. 1. n. 21. Salgad. in labyr. p. 2. c. 6. n. 21. seqq. Tranchet. in consil. 110. n. 4. Rota dec. 93. n. 4. post Preeol. de transact. Cynac. contr. 90. n. 14. Pacion de locat. c. 25. n. 71.

Nam pacta tribuunt legem actui, tamquam leges obseruari debent, l. §. si conueniat, ff. de posuit. p. c. 1. ff. de passit. Menoch. conf. 477. n. 2. Gait. de credit. c. 4. n. 51. n. 1381. Rota dec. 145. n. 4. tom. 2. p. 4. rec. Seraphin. dec. 717. n. 2.

Verum ex vno actu facto post alium incontinenti, non occit presumptio, sed simplex coniectura ex vicinitate predicta, Pacion d. c. 25. n. 82. post Cranes. Car. Menoch.

Et corresponsiui, vt resolutum sufficit, quod vnus pactum non impleatur, Rota dec. 33. n. 8. post Preeol. de transact. Pacion sup. Rota dec. 122. n. 3. p. 18. rec. tom. 1. & Melius dec. 90. n. 38. seqq. p. 19. D. Palma alleg. 313. n. 22.

Quamuis sint valde rigorosa, Menoch. conf. 15. n. 11. 16. Rota dec. 9. n. 4. tom. 3. p. 4. rec.

Et quamuis sint plura capitula etiam separata, nam etiam contractus dicitur indiuiduus, Ideo si vnus sit icetus, irritantur omnia, ratione indiuiduitatis, Allegrad. conf. 105. n. 17. seqq. lib. 2. Salgad. in labyr. p. 1. c. 34. n. 13. seqq. Preeol. q. 97. n. 22. Cynac. contr. 90. n. 12. seqq.

596 Sic pacta appositia in contractu emptio-nis, & venditionis, v.g. in onus emptoris ducuntur pars pretii, & valore rei minuit, T. vaq. de retr. c. conuen. in pralat. n. 21. 22. Menoch. conf. 768. n. 7. p. 10. Sord. dec. 155. n. 10. Rota dec. 94. n. 69. p. 7. rec.

597 Nam venditor absque dictis pactis, vel non vendidisset, vel maiori pretio vendidisset, l. fundi pactem, ubi gl. ff. de contrah. empti. si venditor, l. §. si quid emptor. ff. de seru. exporh. Coru. conf. sin. col. vlt. vol. 1. Gutier. canon. q. 1. lib. 2. rap. 13. n. 10. 11. Molin. de primor. lib. 1. c. 21. n. 28. Conard. lib. 2. c. 16. n. 5. Rota dec. 30. n. 4. p. 1. rec. & dec. 709. n. 3. 4. p. 1. dimiss. Ciarius. contr. c. 105. n. 13. in fin. Seraphin. dec. 547. n. 1.

Sic corresponsiuius arguitur, si vnus actus non fuerit non verificato altero, Coru. conf. 350. n. 5. Menoch. de praesumpt. lib. 6. pref. 12. n. 38. Duret. iur. dec. 649. n. 9. Palma alleg. 384. n. 7.

598 Et indiuiduitas contractus resultat non solum ob pactorum corresponsiuitatem, quæ connectio, & indiuiduitatem inducit, Sec. de iudic. lib. 2. c. 11. n. 1320. Gait. de cred. d. cap. 4. n. 509.

599 Sed etiam ob praesumptam venditorum, v. g. voluntatem, quæ contractum alias diu-iduum indiuiduum reddit, Allegrad. conf. 28. n. 44. lib. 1.

600 Ex coniecturis corresponsiuius induciunt, etiam si alias supponi non possit. Gratian. disc. 897. n. 13. 14. Melin. dec. 382. sess. de iur. 19. n. 12. Ro.

12. *Rota de i. 141. n. 4. p. 3. Pacion. n. 75.*
 601 Cum vnus ex correfpectiuis in altero in-
 esse dicatur. *Rota dec. 370. n. 14. p. 17. Saminat.*
contr. 32. n. 85. 86. nec in eo datur prius, & po-
sterius. Rota dec. 123. n. 13. p. 13. tom. 1. D. Pul-
ma alleg. 317. n. 21. Pro vt sunt pacta opposita
in Capitulis matrimonialibus. D. Prut. disc. 12.
n. 23. tom. 1. D. Modern. contr. 34. n. 20. D. Pulma
ibid. alleg. 16. n. 11. 12. 13. & nll. 38. n. 35. 36.
 602 In dubio debet contractus iudicari indiui-
 duus, & debet rescindi in totum, ob aliquam
 partem deficientem. *Cyriac. contr. 278. n. 17.*
contr. 90. n. 1. Pacion. dec. 23. n. 59.

Licet alij dicant talem correfpectiuitate non
 presumi. *Leum eiusdem ff. de adul. edict. Gra-*
tian. disc. 548. n. 32. Rota coram Duno7. l. un. dec.
649. n. 4.

- Sed non satis erunt coniectura voluntaris
 vnus partis contrahendi correfpectiue, sed re-
 quiruntur voluntatis vtriusque ad faciendis
 obligationes proprie correfpectiue. *Rota dec.*
677. n. 15. p. 1. diuers. Pacion. sup. n. 61.
 603 Beneuolentia secus est si actus est diuersa
 nature, nam tunc ex contextualitate non potest
 desumi suppositio correfpectiuitatis argumen-
 tum. *Rota dec. 6. n. 19. p. 11. rec. Bich. dec. 406.*
n. 31. dec. 285. sub n. 37. p. 11. Menoch. de praf.
lib. 6. praf. 12. n. 39. P. i. dec. 167. n. 4. lib. 2.
Grat. disc. 548. Monac. dec. Luc. 55. n. 39. Ludouif.
dec. 492. n. 13. dec. 4. n. 4. dec. 369. n. 5. p. 3. rec.

Cum sufficiat, quod vnus contractus possit
 esse sine altero. *P. i. n. d. c. 25. n. 77.*

- 604 Sic dependentia occasionalis, vel accidenta-
 lis correfpectiuitatem non iudicat. *Rota post*
Aleric. de pignor. dec. 142. n. 2. 4. 25. & in rec. dec.
439. n. 1. p. 9. & dec. 6. n. 30. p. 11. dec. 223. n.
15. p. 17. Bich. dec. 1281. n. 25. 26. Samin. l. d.
contr. 32. n. 12. 13. Percol. de transact. q. 97. n. 23.
 605 Nec procedit eadem presumptio in dispo-
 sitionibus mere gratiofis factis solum ad morem
 gerendum pereuntibus, vt declarat *Surd. caus.*
198. n. 37. P. i. n. d. c. 25. n. 78.

- 606 Materia diuidui, & indiuidui reputatur
 perplexa. *Rota dec. 162. l. pones. P. i. n. d. c. 25.*

- 607 Ex indiuiduum dicitur quatuor modis, vi-
 delicet, aut natura, aut ratione forme, aut ra-
 tione voluntatis contrahentium, aut ratione de-
 pendentie, vt principale, & accessorium. *Rota*
dec. 143. n. 2. p. 1. diuers. Corcin. dec. 802. n. 5.
 Sic ad dignoscendum diuiduum ab indiuiduo
 datur regula, vt inspicitur an tantam utilita-
 tem afferat pars respectu partis, quantum to-
 rum respectu totius, vel non, primo casus
 reputatur diuidua, & secundum indiuidua. *P. i. n. d.*
dec. 162. l. un. seqq. Guttier. de iuram. p. 1. 658. n. 6.
Fontanell. de p. i. n. d. c. 26. n. 11. seqq. 179. Scrofin. dec.
543. n. 3. Merlin. dec. 683. n. 6. Gratian. dec. 169.
n. 2. 3. Pacion. de locat. c. 26. n. 11. seqq. 179.

- 608 Clausula. Et non alias, reddit contractum
 Indiuiduum. *Gratian. disc. 587. n. 9. 10. Barbof. de*
elarf. claus. 81. n. 2. seqq. Pacion. sup. n. 17. Cum
dicta clausula sit limitatoria voluntatis. P. i. n. d.

dec. 84. n. 10. p. 3. Et induci formam. Natta. conf.
372. n. 5. Barbof. sup.

- 609 Vel saluo, & reuerfuto beneplacito apostoli-
 lico, & non alias, alter, nec alio modo, &c. loca-
 tiuus contractus locationis rei Ecclesie, fa-
 ctus per quatuor annos, nam non valeret per
 duos, aut tres annos, pro quibus valeret loca-
 tio, per text. in extraneo. *ambrosio. l. d.*

Late Pacion. de Locato. cap. 14. §. 7. n. 18. ff. qq.
 Barbof. de claus. 81. n. 20. Ricc. refol. 104. n. 3. p.
 1. Ludouif. dec. 192. n. 1. Barbof. sup.

Dictio: Vltimus, vt implicatiua preceden-
 tium importat correfpectiuitatem. *Gratian. disc.*
679. n. 46. seqq. Rota dec. 387. n. 19. post Censu de
cenfib. P. i. n. d. c. 25. n. 67.

Dictio: B contra, vulgariter: Alti contro,
 importat correfpectiuitatem. *Rota dec. 405. ante*
n. 1. p. 4. diuers. Pacion. sup. n. 68.

Distiones: Totus, quous, scilicet vulgariter:
 Ogni valea the important correfpectiuitatem.
Rota dec. 293. n. 1. p. 4. rec. Pacion. sup. n. 69.

Sed verba: per l'interessi, che sono fra me, &
 Carlo, non importat correfpectiuitatem. *Rota*
coram Duno7. l. un. dec. 649. n. 4. versum in
verbis, Pacion. sup. n. 70.

Indiuiduum censetur contractus quando nō
 reddit tantam utilitatem in parte respectu par-
 tis, quantum in toto respectu totius, *Rota dec.*
709. n. 4. p. 3. diuers. Ludouif. dec. 157. n. 17. & ibi
Addit. Pacian. c. 14. §. 7. n. 15.

Ex diuersitate pensionis nō resultat diuer-
 sitas contractus, dum vnicum est instrumentum,
 & vnicus actus. *Bec. cen. 92. n. 17. Curoc.*
de locat. m. de reb. Eccle. §. caut. vers. Adde ob eo,
Pacion. sup. n. 16.

Indiuiduum redditur contractus, & contruit
 in totum ratione partis vtriusque, si appareat vo-
 luntas seruandi instrumentum, prout facit.
Gratian. disc. 587. in fine, Censu de cenfib. q. 53. n.
5. Rota post eundem dec. 142. n. 2. Pacion. sup.
n. 21.

Indiuiduum contractus arguitur ex quo fa-
 ctus est sub vnica canonis responsione, *Rota*
dec. 39. n. 55. p. 10. rec. Pacion. sup. n. 29.

Quod procelit, si sit vnica responsio pro
 toto tempore plurium annorum, scilicet, si vnica
 pro quolibet anno, *Pacion. sup. n. 30. 31.*

Contractus sui natura diuiduus potest ex
 voluntate partium fieri indiuiduus, l. 34. ff. de
 edict. edict. *Ludouif. dec. 177. n. 16. P. i. n. d. c. 414.*
Pacion. sup. n. 35. Andriol. contr. 2. n. 21.

Obligatio diuidua ratione rei fit indiuidua
 si accedat poena, *P. i. n. d. dec. 162. n. 9. 10. Pac-*
ion. sup. n. 26. n. 15.

Indiuiduum natura non potest ex voluntate
 partium fieri diuiduum, scilicet autem contractus
 quia quod est diuiduum, potest fieri indiui-
 duum. *Belionde iure accresc. c. 6. q. 3. p. Pacion.*
sup. n. 26. n. 14.

Indiuiduum concurrens cum diuiduo faci-
 torum indiuiduum, *Mendill. conf. 167. n. 7. Pac-*
ion. sup. n. 16.

Obbligatio rem restituit est individua, *Man-*
dell. d. conf. 267. nu. 5. Maxime si rem restituenda
in parte non afferat tantam utilitatem in par-
te respectu partis, quantum in toto respectu
totius, *Surd. conf. 150. nu. 70. seqq. Pons. d. dec.*
362. nu. 11. 12. Pacius. sup. 17. 18.

Contractus censetur quid individuum, v
quando v. g. convenitur vnus ex pluribus con-
trahentibus ad declarandum contractum nul-
lum, ratione doli, aut metus, nam si cum vno
declaratur nullus, est nullus quo ad omnes.
Nou. de elect. for. 3. qu. 2. nu. 7. Genus de script.
prout. tit. de connex. u. 11. lib. 4. D. Palma alleg.
210. nu. 23. Meno. b. de arbit. lib. 2. cap. 95. nu. 9.

Sic contractus sine solemnitatibus in totum
annullatur, ratione individuitatis, *Rota. der. 162.*
nu. 14. p. 14. D. Palma alleg. 236. nu. 11. 372. 336.
333. 338.

In materia individua sit privilegiorum co-
municatio, *Aretin. conf. 125. Roca. de Carr. de*
stat. sect. 8. nu. 62. Grassi de effect. cleric. c. 2. nu. 19.
Dal. Bene de immu. Eccl. c. 10. dub. 16. D. Palma
alleg. 270. nu. 33.

610 Ex contractus individui non potest pro
parte valere, & pro parte non, sed si in mini-
mo etiam deficiat, in totum deficere debet,
Bene. conf. 92. nu. 12. Rota d. dec. 709. nu. 3. &
seqq. Sacament. sect. lib. 2. c. 5. nu. 13. in fin. Alti-
grad. d. conf. 28. nu. 45. lib. 1. Rota post Frecol. de 2
transact. dec. 51. nu. 2. Pacius. de locat. c. 2. 5

611 Nam in individuis vtile per inutile viti-
atur, *D. D. in c. vtile de reg. iur. in 6. Secus de indit.*
lib. 2. c. 11. nu. 1121. l. 3. Trebatius. & Item
quaritur. ff. de aqua quodid. & alius. Surd. de
alim. tit. 7. qu. 17. nu. 29. & dec. 7. nu. 35. Capi-
Argel. de legi. contr. qu. 10. nu. 149. Tuse. lit. V.
concl. 373. nu. 41. Gratian. disc. 752. nu. 62. Quo
nu. 68. amplius limitationem etiam in rebus
sue naturae diuiduis, parium tamen conventio-
ne individuis, vel quas partes individuas esse
cogitarunt, Per axiom. lit. F. nu. 194. Hodiern.
ad Surd. d. dec. 45. nu. 2. Amic. angel. de fide. qu. 7. nu.
51. & seqq. Commaratus. ff. 14. nu. 73.

Quo casu contractus in totum vitatur
Molin. de primogen. lib. 1. c. 21. nu. 12. Carena. re-
sol. 174. qu. 54. Pacius. sup.

612 Ex adimplementis defectus etiam si in par-
te, licet minima consistat, contractus, saltem
per viam exceptionis in totum vitatur, *Alti-*
grad. conf. 12. nu. 25. 26. lib. 1. & Altiograd. inn.
contr. 79. Cynac. contr. 278. nu. 14. 15.

613 Dicitur in transfectione si plures con-
tractus, res, vel capita sunt annexa, & corre-
spondent, tunc vno sublato, cetera quoque
corruptum, quia de natura correlative
est, et vnus sine altero minimè subsistat, &
sublato vno, totum cadere necesse sit, *Rota. post*
Zach. de oblig. Comm. der. 113. nu. 13. Pons. d.
dec. 348. nu. 3. Ninos. der. 36. nu. 4.

614 Contractus verò, & dispositiones plures
in transfectione initæ quando habent originem
ab eodem fonte, & causa, hoc est signum in-

diuiduitatis, & inseparabilitatis ex deductis per
Rotam in rec. dec. 553. nu. 3. 4. 5. p. 4. tom. 3. & sec.
187. nu. 19. p. 13. Vbi quod pactum, resolutu-
um appositum in transfectione plurius cor-
rum, ostendat eam esse individuum, & quod
super vno sine altero nullatenus fuisset transac-
tum; de quando materia est individua, tunc
si sui errorum in parte, et quare expressa sit in
parte sit falsa, in totum corruit transactio, vbi
cum iudicia decreto super ea interposita, pro
pter vnitatem, & indissolubilitatem transactio-
nis, quæ vnica reputatur, Mandent. conf. 37. nu.
58. 59. Torre de pact. fut. succ. lib. 2. c. 36. nu. 60.
Mertin. dec. 603. nu. 13. dec. 621. nu. 4. prout si ca-
pitula essent connexa, quorum aliqua essent
utilia, alia verò præiudicialia, omnia debet
impugnare, & non favorabilia non, & contra-
ria sit, l. sita, ff. de opt. legat. l. per omnes. ff. de
edil. edil. cum emptor. ff. de rese. vendit. Cbri-
stin. dec. 288. nu. 10. vol. 1. Rota post Torre de
pact. fut. succ. lib. 2. c. 158. Frecol. de transact. 97.

Sic etiam contractus continens plura capi-
tula, licet separata, & diversa, si tamen ha-
beant inter se dependentiam, dicitur in totum
indivisum, *Altiograd. conf. 105. nu. 18. lib. 2.*
Nisi dependentia esset occasionalis tantum, &
accidentalit, & vnus capitulum non veniret
in determinationem alterius, quia tunc cense-
retur esse tot stipulationes, quæ sunt res, per
stipulationem deductæ. Rota d. dec. 439. nu. 30. 31.
p. 9. tom. 2. rec. & dec. 59. nu. 6. p. 4. & tomus
Dunozet. inn. dec. 543. nu. 20. Frecol. de transact.
qu. 97. nu. 19. & seqq. Vbi tota materia; &
exempla diuiduorum, & indiuuorum, Pa-
cius. de locat. cap. 25. nu. 47. & seqq.

615 Ex quo inferitur quod contractus vnici
non potest pro parte acceptari, & pro parte
reculari, vel reprobari, cum sit individuum; l.
stipulationes non diuiduntur, 72. vbi D. D. ff. de
verb. obligat. Trauell. de retract. conuen. 9. fin.
num. 4. & seqq. *Rota p. 2. diuers. dec. 278. nu. 6.*
Gratian. disc. 301. nu. 57. seqq. Hodiern. contr. 15.
nu. 47. Barbosa. axiom. iur. axiom. 57. nu. 7. Frecol.
conf. ult. 3. nu. 16. seqq. Paul. Cbri. in. der. 288. nu.
10. vol. 1. Rota p. 10. rec. dec. 284. nu. 1. seqq. vbi
de diuisione facta à peritis, & p. 11. dec. 75. nu.
27. & seqq. Ludo. si. dec. 467. nu. 5. seqq. vbi addit.
Salgad. in labyrinth. credit. p. 1. c. 34. nu. 13. seqq.
Rota p. 17. rec. dec. 397. nu. 15. dec. 398. nu. 10.
Cald. Pereira. qq. for. ns. conf. 39. Facin. conf. 59.
nu. 10. lib. 1. Cynac. d. contr. 90. nu. 11. seqq. contr.
5. nu. 102. contr. 35. nu. 12. contr. 170. nu. 6. Pacius.
de locat. c. 2. 5. nu. 47. & seqq. Rota dec. 46. in
8. post D. Albert. de Inconstanti.

616 Qualiter autem plures contractus condi-
neri possint in eodem instrumento, & vnus-
quisque ex se regulari, nec de vno ad alium
possit inferri, *Rota p. 9. rec. dec. 139. nu. 22. seqq.*
p. 14. rec. dec. 1. nu. 1. Rota der. 31. nu. 9. post Fre-
col. de transact. Pacius. sup.

617 Bene verum possunt plures contractus in
vno, eodemque instrumento esse distincti &
se.

separari, & eo casu potest vnus approbati, & aliter impugnari, *Rota dec. 51. nu. 7. post Frecol. de transact. Cyriac. contr. 90. nu. 36. contr. 181. nu. 44. Pacien. sup. p. 64. segg.*

Immo contractus ex pluribus causis celebratus non vitatur ex falsitate vnus, si aliae expressae sunt verae, *Meneid. dec. 342. n. 7.*

Sic plures contractus in eodem instrumento existentes, si sint diuersae naturae, & habent diuersam causam, & independentiam, non, censeantur correfpectui, *Meneid. pref. 12. nu. 39. lib. 6. Cyriac. contr. 90. nu. 26. Post. dec. 213. nu. 1. & per totum p. 3. Bich. dec. 281. nu. 26. & post Merlin. de pig. dec. 142. n. 23. segg.* Vbi quatuor vnus dedit causam alteri.

Sed non sufficit sola diuersitas naturae contractuum, ad euindandam dictam praesumptionem correfpectiuitatis, ex quo sunt in eodem instrumento comprehensi, *Gratian. disc. 679. n. 45. Rota dec. 387. nu. 18. post Cenc. de testib. & post Duno. iur. de c. 22. p. 7. segg.* Vbi etiam si fuerint in capitulis separatis.

Verum correfpectiuitas operatur effectum suum cum contrahentibus, non cum diuersis personis, *D. Palma alleg. 30. n. 55.*

618 Coneractus correfpectui qualiter tollantur vno sublati, *Rota p. 14. rec. dec. 1. nu. 1. Rota dec. 47. nu. 2. dec. 93. nu. 4. post Frecol. de transact. Rota. sup.*

619 Quando dicantur correfpectui, vel non. *Gratian. disc. 692. nu. 38. disc. 786. nu. 19. disc. 828. n. 18. disc. 853. n. 32. 33. disc. 862. 897. 924. Card. Mellin. dec. 382. nu. 1. Beniten. dec. 29. n. 1. Giruba dec. 25. nu. 18. segg. Rota post Frecol. de transact. dec. 31. nu. 9. latissime Adoffissimus Pacien. de iurato de cap. 25. nu. 53. segg. D. Palma alleg. 16. d. n. 10. alleg. 29. d. n. 20.*

Sed correfpectiuitas contractuum non praesumitur, sed probari debet, *Pacien. sup. n. 58.*

Probatum coniecturis, & praesumptionibus, *Pacien. ibid. n. 59.*

Sed coniecturae voluntatis vnus ex contrahentibus non sufficiunt, *Pacien. sup. n. 61.*

620 Ex actuum vicinitate inducatur correfpectiuitas, quae operatur, vt plures contractus censeantur vnus, & idem, ac vnus alteri in esse, vt pariter substantialiter alterius, *Alograd. conf. 5. nu. 17. lib. 1. & conf. 35. nu. 7. lib. 2. Rota p. 18. rec. dec. 223. nu. 15. segg. D. Pacien. sup. nu. 62. Vrsil. ad Aff. de dec. 306. num. 4. Verall. dec. 235. nu. 12. p. 1. Rota dec. 113. post Zach. de obligat. Cameral. Idem Pacien. alleg. 31. nu. 3. D. Palma alleg. 16. nu. 21. 12. 13. & alleg. 38. n. 35. 36.*

620 Quod correfpectiui dicantur facti inconuenienti vnus post alium, *Alograd. conf. 90. n. 6. lib. 2. Pacien. sup.*

Sic contractus sunt correfpectui exarari vnica scriptura, & cum numerica serie capitulorum, & cum relatione posteriorum Capitulorum ad antecedentia, *Rota post D. Albrici. de Inconstancia dec. 61. n. 1.*

621 Beneficium in eodem instrumento, & sub

eadem clausula: *Altim. &c.* possunt fieri plures contractus diuersi, ac iocundum dependentes, & non correfpectui, nam debeant separari recipi, & non confundi, non obstante actuum vicinitate, vel contextualitate, & licet vnus alteri occasionem deducit, vt qua sint diuerse naturae, & qualitates, *Rota p. 11. rec. dec. 6. nu. 26. segg. & p. 13. dec. 30. nu. 17. segg. Frecol. d. n. 97. nu. 14. segg. Pacien. dec. 25. n. 64.*

Quamuis in instrumento ad clerice clausula: *prædictis attentis, & mediislibus. Lunc. Gallia. conf. 40. nu. 29. Cyriac. contr. 90. nu. 38. segg.*

622 Obligatio vnus correfpectiua ad promissionem alterius corruit, & annullatur deficiente prima, ex regula, quod in correfpectibus ablati vno, corruit alterum, *Gratian. disc. 273. n. 15. segg. d. 693. n. 37. segg. d. 717. n. 14. segg. disc. 756. n. 10. segg. d. 853. n. 32. segg. disc. 789. nu. 19. segg. Rota p. 2. disc. 278. n. 5. Rota post Frecol. de testib. dec. 93. Monald. dec. 325. n. 5. Vbi quauis sumus in contra. non nomen, & viro, quousque obligatorio, vt in condicione operari, *Rota dec. 61. n. 2. post D. Albrici. de Inhabita. Albrici. grad. conf. 105. n. 18. segg. lib. 2. D. Capon. de pactis & stipulat. q. vltim. dub. 3. nu. 12. & 13. Giruba dec. 85. nu. 28. Rota rec. 371. nu. 55. p. 11. rec. dec. 173. nu. 27. p. 16. dec. 604. nu. 3. segg. p. 18. D. Palma alleg. 19. nu. 19. & alleg. 44. nu. 11. & alleg. 69. nu. 31. & alleg. 70. nu. 11.**

Nam correfpectiuitas contractus, operatur, vt vnus contractus sit causa finalis alterius, *Albrici. ref. 54. nu. 23. D. Palma alleg. 16. n. 13. alleg. 18. nu. 35. 36.*

Et quod vnus actus dicatur alteri inesse, *D. Palma d. alleg. 16. nu. 21. & alleg. 67. n. 26.*

Et correfpectiua dispositio non potest diuerso iure ceteri, *D. Palma alleg. 67. nu. 30.*

Et correfpectiuorum non potest vnus acceptari, alter non, *D. Palma alleg. 18. n. 34. alleg. 30. nu. 55.*

924 Sic correfpectiuitas manifestatio cessat cessante altero ex correfpectiuitate, sic in alijs contractibus, cum orones per vno habeantur, *Cobins. conf. 30. nu. 19. Cyriac. contr. 23. n. 43. contr. 90. nu. 198. nu. 1. Albrici. ref. 38. nu. 28. segg. resol. 54. nu. 21. Menfius. conf. 208. nu. 40. Allograd. conf. 105. nu. 21. Capyc. Lestr. dec. 56. n. 3. Rota dec. 24. nu. 18. 19. post Frecol. de transact.*

Quod declaratur procedere quando subie. Ita materia id paritur, *Idem eisdem 34. f. de edil. edil. Duno. iur. dec. 298. nu. 1. Rota sup. n. 20.*

Secus quando repugnat, *Celf. dec. 10. nu. 17. Rota dec. 279. nu. 1. p. 4. rec. tom. 2. Rota ibid. n. 21.*

Correfpectiuitas contractuum in eodem instrumento quando dicatur substantialia, & occasionalia, *Rota dec. 93. n. 6. 7. 8. post Frecol. sup.*

Ex quibus deprehendatur, *Rota sup. n. 7. 8. 9. 10. per verba: per ibe. Barbosid. lib. 31. d. n. 1. Circo. disc. 22. nu. 59. Allograd. conf. 79. nu. 30. lib. 2. Rota dec. 126. nu. 3. p. 13. dec. 159. n. 2. p. 15. rec. Per verba: Alti in contr. sic viceversa, Rota dec. 123. nu. 4. p. 2. dec. 403. nu. 1. p. 4. disc. dec. 661. nu.*

nu. 27. p. 5. dec. 231. nu. 29. dec. 42. nu. 13. p. 12. dec. 205. nu. 4. p. 13. rec. *Bib. dec. 36. m. 2. Gratian. diff. 737. num. 4. per dictionem: si comes, Barbof. diff. 366. nu. 4. & fiant la fudicia donatione. Burd. dec. 96. nu. 2. Ludouif. dec. 492. nu. 7. Gratian. diff. 307. nu. 2. diff. 939. nu. 21. Quæ virtus ablatiui abfoluti, non modum, fed condonem faciunt. Gratian. Ludouif. & Burd. fup. Et conditio reddit actum adeo indiuiduum, vt impleri ad integrum debeat, adeo vt fi deficiat tantulo, actus in loco derimatur. Moret. conf. 27. nu. 13. *Crates. pro genere refp. 1. nu. 132. Surd. dec. 7. nu. 37. Sic continet contrædictoriuitatem, & caufam finalem. Antica de cauf. lib. 3. tit. 12. nu. 36. Rodanof. conf. 7. nu. 14.**

Inducitur ex pacto refolutiuo. *R. de dec. 268. nu. 6. apud Pacific. de Saluina. & dec. 596. nu. 1. p. 13. rec. Rota fup. dec. 93. nu. 24. 15. Nec cedit ex caufa obligationis, præfiftente ante ipfum contractum. Gratian. diff. 679. nu. 8. diff. 786. nu. 19. Par. dec. 213. nu. 5. lib. 3. Ludouif. dec. 492. nu. 13. Mellin. dec. 382. nu. 2. 5. Rota d. dec. 93. nu. 19. Nam dictio ficut adiecta obligationi eft, & importat omnimodum relationem, & limitationem, referentis, fecundum relatum, ac cum eo omnimodum fimilitudinem, & identitatem. Barbof. diff. 366. nu. 1. 2. Maria clauf. 5. 1. nu. 2. Rota fup. post *Pre. al. nu. 20. & feqq.**

625 In contræctibus minorum, fi contractus ille eft damnofus minori in aliqua parte, & in alia non, non potest pariter fibi vtilem approbare, damnofam non, led teneatur, aut tunc approbare, aut totum reprobare. *Virgil. de legit. perfum. cap. 1. del. ga. perfum. papuli. nu. 63. Roman. conf. 414. nu. 2. Tiracque de reit. & conuent. ad finem. tit. nu. 4. & feqq. Tuf. lib. 3. concl. 245. nu. 1. Gratian. diff. 301. nu. 57. Sp. rell. dec. 155. nu. 27. feqq. S. abell. refol. 98. nu. 17. & feqq.*

De contræctibus contræctibus videndi. *Andreas. contr. 67. Ant. nell. de loco legal. lib. 2. c. 13. Fabian. C. fol. mibi 126. 27. 28. & feqq. Form. c. in Fragm. ad Repertor. de contræctibus. Mentica de ca. it. lib. 24. Tuf. lib. 2. C. concl. reffpelli.*

De indiuiduis, & diuiduis. *Caballinus. Bened. Carpinus. Caftellan. com. de Teft. dec. m. 6. 33. Caro. in trach. Cerro. dec. 132. Daffelus. Leander. Gaiganc. Ant. Gomez. & ibi: Layn. tom. 2. cap. 10. Petrus Graugianus. Mag. rus. Midanus. Polydorus Rypa. Rebban. Salgadin. labyr. credit. Martus Santini. Tep. ins. tit. 358. Turamunus in Tractat. Tuf. lib. 1. Figellus in Tractat.*

De connexis. *Caft. lib. 2. dec. 2. c. 165. Farina. in repert. iudic. 83. Magnus Felizern. Nicol. Genu. de fcript. priuat. Menab. de arbit. conf. 95. Ramon. conf. 80. 81. & ibi: Baldus. S. c. de iudic. lib. 2. cap. 11. num. 362. 370. feqq. Tep. tit. 358. Tuf. lib. 2. C.*

626 Ratione indiuiduiatis Datio infulutum, plus debito, dicitur nulla in totum, per *tex. in l. fi non furtum. §. fi centum. ff. de condit. in ieb. vbi Bar. Surd. dec. 45. Arias de Meza refol. lib. 1. c. 4. & 41. num. 19. Merl. in dec. 309. nu. 6. dec. 62. 1. nu.*

11. Materat. lib. 3. refol. 15. nu. 24. Rub. lib. 2. dec. 271. nu. 21. Monach. dec. Flor. 48. nu. 3. Gema. dec. 40. nu. 4. Leonard. de vifit. qu. 40. nu. 9. & 13. Cy. ac. contr. 320. nu. 21. lib. 2. Hermosill. gl. 7. l. 52. tit. 3. p. 5. & nu. 2. Diximus qu. 47.

627 Sed quod non fit nulla in totum, fed tantum pro parte indebita, dicunt *Arct. in l. certis co. de fteff. §. quoniam. ff. si certum petas. & per *tex. in l. 1. §. Nipula. 11. & ibi gl. ff. de verb. obligat. Hodier. ad Surd. d. dec. 45. sub num. 9. Nouar. de datione infulutum qu. 33. nu. 2. Cista de ratione rat. qu. 26. nu. 2. Intrig. de conf. qu. 2. nu. 4. S. c. de fent. & re iudic. gl. 149. qu. 13. nu. 50. 52. Gize. rell. dec. 3. nu. 3. Cum fup. tit. c. 4. nu. 159. & cap. 91. num. 18. Idem Intrig. lib. 2. f. 173. num. 7. Gabriel. om. tit. de empir. lib. 3. concl. 5. nu. 65. Mon. ofad. Roman. in add. ad conf. 450. lit. B. Valenz. conf. 187. nu. 97. Carar. dec. 39. nu. 23. Carot. de except. except. 133. nu. 33. D. Cammar. refp. 14. nu. 70. 74. feqq. lib. 2. Tuf. lib. 2. concl. 25. nu. 20. Merl. in lib. 2. contr. 69. num. 6. Leo. dec. 25. num. 6. Parp. rat. co. f. 71. Muta d. c. 17.**

628 Est tamen nulla datio iudicialis, & in hoc casu procedit *§. si sep. ann. Dec. in Legum amplius nu. 2. de reg. iuris. Hodier. ad Surd. d. dec. 47. D. Merl. in lib. 2. contr. 69. num. 6. Leo. dec. 25. num. 6. Parp. rat. co. f. 71. Muta d. c. 17.*

Secus facta a parte, nam tunc non corrui in totum, led tantum pro parte indebita. *Hodier. ad Surd. d. dec. 45. num. 9. Nouar. de datione in fulutum qu. 33. num. 2. Cista de ratione rat. qu. 26. nu. 2. S. c. de fent. gl. 149. ep. 13. num. 50. 52. Gize. rell. dec. 3. nu. 3. Cum fup. tit. c. 4. nu. 159. & cap. 91. nu. 18. Intrig. fup. lib. 2. f. 173. num. 7. Valenz. conf. 187. nu. 97. lib. 2. Carar. dec. 39. d. nu. 23. Carot. except. 133. nu. 33.*

629 Ratio diuerfitatis eft, quia quando tractatur de datione infuluturæ ad ludice, vel a parte iudicialiter, tunc eft nulla, fi eft plus debito, quia decretum eft iniduiuum. *In hoc iudicio. §. famul. c. rife. Balan. Liceti conditio. §. quoniam. ff. si certum petas. Diximus qu. 47.*

630 Nam vtile per inutile vitatur in indiuiduis, & corrui in totum, vt Diximus fup. *Surd. de al. mut. 7. qu. 17. nu. 27. & dec. 7. nu. 35. Argell. de contradi. f. leg. qu. 10. nu. 149. Hodier. ad Surd. dec. 45. nu. 2. Vitorin. conf. 7. d. nu. 7. Amicang. de fent. in q. 7. num. 11. feqq. Cammarat. d. refp. 14. nu. 72. feqq. Tuf. lib. 2. C. concl. 373. nu. 41. Gratian. diff. 752. nu. 62. Qui nu. 68. ampliat etiam in rebus fua natura diuiduis, partium tamen conuentione indiuiduis, vel quas partes diuiduis effe coguarunt. Sic etiam ratione incertitudinis, vtile per inutile vitatur. *Idem. §. hoc cat. Surd. conf. 39. num. 27. & conf. 235. nu. 9. Gratian. diff. 748. num. 59. Valenz. axiom. iur. lib. 1. num. 194. 195. 196.**

631 Sic reformata inuerloquutoria, aut fententia, etiam in obolo, cæus vigore processum, fuit ad bonorum diftractionem, fecundum decretum remanet nullum, tamquam affentatum, & ininterpositum plus debito. *D. D. in d. §. si centum. Affi. d. c. 128. Surd. dec. 45. nu. 3. Sforz. conf. 96. nu. 9. Affi. de execut. §. c. 13. nu. 1. Parp. rat. conf.*

conf. 171. *Tutrigl. sing.* 173. *an. 3.* *Milanens. dec.* 14. *an.* 81. *lib. 1.* *Castill. dec.* 109. *num.* 82. *lib. 2.* *Adria dec.* 17. *Girba dec.* 89. *num.* 3. *Leo dec.* 25. *num.* 7.

632 Posset saluari opinio contraria: dationem insolutum factam pro aliqua parte indebita, si res insolutum data plus debito, erat de sui natura indivisibilis, & congruam non recipiebat divisionem. *Leonard. de visuris.* l. 9. *q. 40. d. nu.* 8. *Cammarat. d. resp.* 14. *num.* 76. *vers. Fnd.* & sic intelligendos esse *Hier. Leon. dec.* 25. *an.* 6. qui videtur dicere contrarium.

633 Sic etiam in casu, quo ille, qui dedit fundū v. g. non fuisset daturus partem, puta, quia noluisse incidere in communionem, ex l. si non, *fortem. s. si. centum. ff. de condit. in debiti. Caroc. de except.* *xc. pt.* 133. *an.* 18. *D. Cammarat. d. resp.* 14. *num.* 76. *vers. nam responderetur.* Nos d. q. 47. g.

ADDITIO.

Diximus *sup. num.* 183. per nullitatem oppositam aduersus contractum, non retardari executionem contractus, vbi *nu. seqq.* limitauimus,

Nunc dicimus: Nullitatem proponentem aduersus obligationem penacta non retardare illius executionem remedio preuentoria. *Affl. dec.* 387. nummodo eadem obligatio sit confecta, & in eadem Curia stipulata, vbi illius executio pecta est, nam si peratur executio in alia Curia, non habet viam executiuam, sed ordinariam. *Vrsill. ad Affl. dec.* 3. *an.* 7. *decisi.* 387. *an.* 3. *per ritum* 29. *C. P.* 128. *D. Calà de resuscit. integr. q.* 27. *num.* 60. *seqq.* locus aduersus contractum. *Galef. de resuscit. cap. 2. Tract.* *an.* 81. *fol.* 31.

Ad dicto *sup. num.* 185. 2. Addimus: Nullitas iuris naturalis omni tempore potest allegari, nec per statum tolli potest. *Affl. dec.* 283. *Rosit. dec.* 81. vbi nostra *Additio. nu.* 1. *Cancer. var.* p. 2. c. 15. n. 50. Immo iudex ex officio potest illam proponere, post *Tappium*, & *Rosit. d. dec.* 81. *D. Calà sup. q.* 31. *an.* 13. & q. 32. *an.* 30. 31.

Ad questionem 38. Vbi de contractibus factis per Pupillos, Minores, Tutores, & Curatores; Addimus videndum D. Barolomeum Berfanum in Doctissimo Tractatu de Pupillis. sic alia dicemus in *rubr.* 2. q. 1.

F I N I S

INDEX RERVM. AC SENTENTIARVM.

ABSOLVITIO

iuramenti, an, & quando sit necessaria aduersus re-
filiuquem contractus iurati, qn. 48. n. 474. 475. cum
legg. fol. 47.

ACTOR

per se, & inter se nullitate contractus, potest
iudicio nullitate pendente petere executionem in-
strumenti, si illis esset concessa per reum, qn. 48.
n. 2. 19. amplius n. 220. fol. 10. creditor potest redire
ad viam executionis post intentum iudicium or-
dinarium, quando reus est contumax, qn. 48. n. 221.
fol. 21. si expresse renunciet iudicio ordinario in-
tentato, & reo satisfecit expensis, tunc potest conuo-
care reum ad viam executionis, qn. 48. n. 222. fol. 21. quan-
do possit licite redire ad viam executionis, qn. 48.
n. 223. ad. 225. fol. 21.

ACTVS

contra prohibitionem legis, vel statuti adiecta pœ-
na contrafaciendi, an sit nullus, qn. 48. n. 19. *vers.*
actus contra prohibitionem fol. 4. contra ordinem Su-
perioris, vel Principis non valet, qn. 48. n. 49. *vers.*
actus contra ordinem fol. 4. nulli, & inefficaces habentur
per non factis etiam si essent validi, sed effectum
non producere, qn. 48. n. 19. *vers.* *actus nulli fol.*
4. nullus, an possit reiterari ad effectum validitatis,
ibid. vers. *actus nulli fol. 4.* nullus ob non implemen-
tum partis dicitur approbatus per receptionem de-
bitam, vel supplementum, viam pro parte, qn. 48. n. 19.
vers. *actus nulli ob non fol. 5.* nullus, an possit con-
uolui per consensum illius in cuius fauorem in-
ducitur nullitas, qn. 48. n. 19. *vers.* *actus nulli, et*
possit fol. 5. sequens ad casum, à quo incipere non
potuisset, vi iuris, qn. 48. n. 19. *vers.* *actus de iure n. 5.*
factus tempore permissio effectum collato in tempus
prohibitionis, vel è contra, an valeat, & quid quando
lex ab initio, resciderit illi propter imbecillitatem,
conuersionem, qn. 48. n. 19. *vers.* *actus factus fol. 5.*
in dubio præsumitur factus, ut valeat, & sic semper
est capienda illa interpretatio, ut per quam actus
subsistat, quando secus. qn. 48. n. 19. *vers.* *actus*
in dubio cum vers. seqq. fol. 5. factus ex duplici po-
testate, si non valet, ex vna subsistit ex alia, & quā-
do, *vers.* *actus factus ex duplici fol. 5.* non præstat im-
pedimentum, quod de iure non forniat effectum,
qn. 48. n. 20. fol. 5. nullus remanet acreus, ex defectu
subiecti super quo inhæret, qn. 48. n. 21. fol. 5. nullus
non meretur nomen actus, qn. 48. n. 23. fol. 5. nul-
lus nullam parit obligationem, qn. 48. n. 24. fol. 5. nul-
lus, & contractus nullus non transfert dominium,
etiam si res tradatur, neque meram possessionem iuri-
dicam civilem, aut naturalem, sed meram detentionem,
neque, non iuris sed facti, qn. 48. n. 4. fol. 7. factus
contra legis dispositionem, licet nullus sit, alet in
odium facientis, qn. 48. n. 95. fol. 11. qui sunt nulli,
producent tamen aliquos effectus, qn. 48. n. 147. fol.
15. pendente nullitate, an, & quando debeat obler-

uari, qn. 48. n. 163. 164. et 269. fol. 17. quando est
ipso iure nullus quod operatur, qn. 48. n. 310. fol. 30.
contra legem celebratus, non subsistit, nec etiam per
iuramentum, qn. 48. n. 454. v. *ref. nro fol. 43.* ipso
iure nullus ratificari non potest, & sic actus nullus
à lege simpliciter prohibitus, ne fiat, non potest ra-
tificari, etiam ab illo in cuius fauorem prohibitio
emanauit, qn. 48. n. 500. facti à procuratore
ex defectu mandati omnino nulli non possunt
ratificari, qn. 48. n. 501. cum legg. fol. 49. semel im-
probatum à ratificante non potest ratificari, & quan-
do secus, qn. 48. n. 531. 532. fol. 53. nullus ipso iure
non præstat impedimentum, qn. 48. n. 541. fol. 53.

ALIENANS

contra prohibitionem testatoris pœnam non incur-
rit, si nulliter alienauit, qn. 48. n. 38. fol. 7. partem
rei prohibere alienari, non totam rem, sed partem
tantum alienatam perdit, qn. 48. n. 61. 63. fol. 9.

ALIENATIO

contra prohibitionem testatoris non inducit pœ-
nam si sit nulla, & quando, qn. 48. n. 163. 164. ad
167. fol. 16. quando est nulla facit quod quilibet pos-
sit venire contra illam, qn. 48. n. 271. fol. 26. rerum
Ecclesiæ facta cum legitima causa, licet deficient be-
neplacium Apostolicum, habet implicitum statum
validitatis, Ecclesia non reclamante, qn. 48. n. 298.
ad 306. fol. 28. rei Ecclesiæ, vel minoris ut valeat, an
requiratur sola utilitas, qn. 48. n. 353. 354. fol. 35.
facto ab illo cui fuit interdicta administratio est
nulla, qn. 48. n. 397. *vers.* *sed si alicui fol. 38.* bonorum
minoris ab initio nulla, extra illius consensum am-
plius non conuallidetur, qn. 48. n. 414. fol. 39.

ASSENSVS

Apostolicus in contractibus in translatione iuris pa-
tronatus, bonorum maioratus, & rei feudalis potest
interuenire ante, & post, qn. 48. n. 346. *vers.* *idem in*
assensu Apostolico, versum in assensu fol. 34.

BENEFICIVM

à lege concessum priuatis pactis, tolli non potest, qn.
48. n. 182. fol. 17.

CEDENS

ex cessione nulla, an incurrat in pœnam, vel nulli-
ter cedens actionem suam in potentiorum in pœ-
nam non incurrit, qn. 48. n. 100. 101. fol. 12. an pos-
sit agere contra pupillum, si nulliter sit facta ces-
sio, qn. 48. n. 159. fol. 16.

CESSIO

iuris patronatus, & beneficii Ecclesiastici, sine licen-
tia Episcopi, siue Ordinarii, an sit nulla, si sit facta
in fauore laici, qn. 48. n. 149. ad 151. fol. 15. in poten-
tiorum facta si est nulla ex aliqua causa non inducit
pœnam, qn. 48. n. 173. ad 176. fol. 16. si est nulla
etiam in executiuis, quid operatur, qn. 48. n. 198.
fol. 19.

CESSIONARIVS

an teneatur seruare factum defuncti cedentis, qn. 48.
n. 198.

num. 428. *ubi sed quod fol. 41. an acquirat possessionem ex actu nullo, qu. 48. num. 579. ad 583. fol. 58.*

CLAVSVLA

omni meliori modo, an valider contractus nullus, quando est appositus in ipso contractu, & appositus in dispositione, efficit ut actus valeat omni meliori modo, quo valere possit, & quando non, & non valdat ultra cognita agentis tempore actus, & non extenditur, nisi quo ad narrata, aut rem petitam, non autem quo ad aliud, *qu. 48. num. 565. ad 569. fol. 57.* omni meliori modo appositus in contractu, valider actus invalidum ex omni capite, tamen nihil operatur, quo ad non expressa, *qu. 48. num. 570. 571. fol. 57.* omni meliori modo, nihil operatur in actu imperfecto, nec operatur validitatem actus, quando defectus non est in solemnitate, sed in substantia, & forma, *qu. 48. num. 572. 573. fol. 57.* omni meliori modo, non tribuit vim, & effectum actui re vera nullo, nec operatur quidquam cum adest defectus potestatis, vel modus ineptus exprimitur, *qu. 48. num. 574. fol. 57.* omni meliori modo, non operatur contra mentem, & intentionem partium, nec vbi requiritur pro forma expressio certa, nec alterat, nec ampliat dispositionem, *qu. 48. num. 574. vers. nec operatur, cum vers. seqq. fol. 57.* constituti quid operetur in contractu nullo, *qu. 48. num. 575. 576. fol. 57.* & non alias, reddit contractum individuum, *qu. 48. num. 608. fol. 60.* vel salvo, & reservato beneplacito Apostolico, & non alias, aliter, nec alio modo facit contractum individuum, *qu. 48. num. 609. fol. 60.*

CLERICVS

beneficiarius in sacris constitutus, si contrahat matrimonium, licet sit nullum, an perdat beneficium, *qu. 48. num. 90. 91. fol. 11.* in minoribus ordinibus contrahens matrimonium amittit beneficium Ecclesiasticum, quatenus matrimonium sit nullum, nisi nullitas proveniat ex defectu consensus, *qu. 48. num. 92. fol. 11.* Beneficiarius si post contractum matrimonium nullum, priuatur beneficio, & delictum committit a quo iudice sit prouidendus, *qu. 48. num. 111. 112. fol. 12.*

COMMITTENS

falsariem in scriptura nulla, & non faciente fidem non puniunt de falsu, *qu. 48. num. 113. declaratur num. 114. 115. limita, & amplia num. 116. ad 120. fol. 12.*

CONFESSIO

facta in instrumento nullo, & actu nullo dicitur vera, *qu. 48. num. 140. fol. 14.* quando annullatur, & annullatur, quod facta in contractu nullo habeat vim, ita ut ex ea agi possit, *qu. 48. num. 542. 543. fol. 53.*

CONSTITVTVM

centetur annullatum, & oñi operatur, quando contractus principalis cui adicitur, est nullus, vel resoluitur per causam de praterito; sic etiam non operatur stance simulatione contractus in donatione, *qu. 48. num. 261. ad 263. fol. 25.*

CONTRACTVS

nullus, nullum habet effectum, & est ac si factus non fuisset, nec aliquod ius tribuit, *qu. 48. num. 1. ad 17. fol. 3.* lege prohibens nullo partium consensu, potest conuallidari, & quando possit, *qu. 48. num. 27. vers. verum fol. 5.* aut actus nullus non transferit dominium, etiam si res tradatur, neque veram possessionem

iuridicam civilem, aut naturalem, sed meram de iurisdictionem, non iurisdicte facti, *qu. 48. num. 44. fol. 7.* factus contra legem, vel statutum, licet sit nullus quo ad commodum, & fauorem eorum, qui in contraxerunt, tamen valet quoad damnum, & preiudicium ipsorum, *qu. 48. num. 59. fol. 8.* a lege improbius non subtrahitur, etiam volente eo, in cuius fauorem annullatur, *qu. 48. num. 60. fol. 8.* si sit nullus ob defectum consensus alterius, non conuallidatur per superuenientiam illius, potest tamen contrahentibus, *qu. 48. num. 69. fol. 8.* non dicitur ipso iure nullus quando lex imponit poenam dumtaxat, contrahentibus, sed quando ultra poenam adiectionem, declaratur nullitatem, *qu. 48. num. 71. fol. 9.* nullus non est contractus, *qu. 48. num. 72. fol. 9.* pendente nullitate, an, & quando obseruari debeat, vel non, *qu. 48. num. 183. 184. 1269. fol. 17.* annullandus interdictum annullari pendet, est validus, & habet effectum, & validi contractus, etiam si esset lata sententia super nullitate ipsius, si ab illa fuerit appellatum, & sententia pendente causa reuocatur in integrum, potest tamen sententia in peritorio super nullitate, *qu. 48. num. 230. 231. fol. 21.* annullandus potest tractu temporis conuallidari, *qu. 18. num. 32. fol. 2.* nullus, tractu temporis non potest reconualescere, *qu. 48. num. 233. 234. num. seqq. fol. 22.* nulli solo temporis lapsu non conuallidantur, licet per lapsum temporis res ad eum statum perueniat, a quo potuit incipere, *qu. 48. num. 235. ad 241. fol. 22.* nulli ex defectu consensus potest reconuallidari, *qu. 48. num. 242. fol. 23.* nulli propter aliquod impedimentum quando reuallidari potest, *qu. 48. num. 244. num. seqq. fol. 23.* factus a minore sine a consensu Tutoris, aut Curatoris, & prout est nullus, an possit reconualescere, *qu. 48. num. 252. 253. fol. 23.* nullus ex defectu consensus adhibendus propter contrahentem si superueniat conuallidatur, sed non ex tunc, sed ex nunc, licet etiam adhiberi consensibus, & quomodo procedat, *qu. 48. num. 254. 255. num. seqq. fol. 23.* nullus factus per minoris iure cognationis ratificatur per maiorem redditus post maiorem aetatem, & quando non, & quid in Sicilia, ubi adiectione statutum, *qu. 48. num. 254. vers. quando contrahentis cum vers. seqq. fol. 24.* potest conuallidari non obstante nullitate, & quando, *qu. 48. num. 254. fol. 24.* factus contra legem, vel statutum, licet sit nullus quo ad commodum, & fauorem eorum, qui in contraxerunt, tamen valet quo ad damnum, & preiudicium ipsorum, qui ex sua culpa poenam consequi debent, *qu. 48. num. 260. fol. 25.* factus nulliter contra statutum, vel ubique, solemnitate a lege, vel statuto requisitis, potest non solum a contrahentibus, sed a tertio allegari nullus, quamvis ille, in cuius fauorem est nullus, vellet ratificare, led etiam ab ipso alienante, & quando, *qu. 48. num. 288. 289. fol. 37.* semel ratificans non potest amplius de nullitate argui, *qu. 48. num. 293. fol. 28.* mulieres, est nullus, quia nullitas est causa lege, vel statuto respiciencie ius publicum, & mulieres est nullus ad fauorem vnius tantum ex contrahentibus, imo, & tertius, qui potest habere interesse, *qu. 48. num. 307. ad 309. fol. 29.* ipso iure nullus, quando lex vltra adiectionem poene, declarat nullitatem, sic, ubi lex restituit contractum, *qu. 48. num. 318. 319. fol. 30.* qui debet fieri cum aequi-

bus solemnizationibus ex eo quia sit a minore si sit sine dictis solemnizationibus, in ipso volente substatueretur, *qu. 48. num. 372. cum seqq. fol. 30. celebratus ab Ecclesia sine assensu apostolico an sit validus, qu. 48. num. 321. cum seqq. fol. 31. celebratus a minore, an possit consolidari ob non observantiam dispositionis statuit, qu. 48. num. 328. cum seqq. fol. 31. factus a minore sine solemnizationibus introductus in more illius, non ex illa tunc, sed pro vi de iure communi ratificante minore, an valeat ex tunc, vel ex nunc, qu. 48. num. 336. *vers. verum si contrahatur, fol. 33. factus cum minore sine solemnizationibus debitus est nullus, & quando possit esse validus, qu. 48. num. 348. 349. cum seqq. fol. 34. gestus ad illo, cui est interdicta administratio est nullus, qu. 48. num. 359. cum seqq. fol. 36. celebratus cum infante an sit validus etiam ipso volente, qu. 48. num. 379. fol. 37. per se nullus, potest ab eo retractari, qui promittit, & contra factum proprium venire, specus si ille ad cuius favorem fuerit nullus, in vita lemmuer approbaverit, qu. 48. num. 397. *vers. sit contractus, vers. item, fol. 38. gestus ab illo, cui fuit interdicta administratio, est nullus nec potest alterari, qu. 48. num. 397. vers. sed si alius, fol. 38. si sit declaratus nullus ex defectu solemnizationis non servatur, emptor cogitur restituere rem cum fructibus a dñe contractus, & venditor pretium cum interesse, ut in contractu universitatis, qu. 48. num. 419. cum seqq. fol. 41. qui annullatur favore publicæ utilitatis principaliter, non confirmatur iuramento, & quando, qu. 48. num. 450. 451. fol. 43. nullus odio creditore, non confirmatur iuramento, qu. 48. num. 452. fol. 43. nullus ex defectu solentis in introitu, non firmatur iuramento, sed valet eo modo, quo valet, potest, qu. 48. num. 453. fol. 43. nullus ipso iure non firmatur iuramento, maxime quando contractus ex iure communi, non verò ex speciali alicuius civitatis functione annullatur, qu. 48. num. 453. fol. 43. licet nullus quando firmatur iuramento, qu. 48. num. 454. *vers. verum aliquod, fol. 43. nullus ob publicam utilitatem, iuratus, an indicat abolitio, qu. 48. num. 455. fol. 44. iuramento non firmatur, quo ad ius alteri competens, nec firmatur in alterius prejudicium, qu. 48. num. 456. 457. fol. 44. factus sine solemnizationibus requisitis à statuto, quamvis ad iuramentum est nullus, etiam si illi sit renuntiatum, maxime quando statutum annullatur ipso iure, nam non potest renunciari, vel quando lex, vel statutum pro respectu habet talem contractum, aut actum, qu. 48. num. 458. fol. 44. non validatur per iuramentum, & in quibus aliis casibus, qu. 48. num. 460. 461. fol. 44. nullus favore alicuius personæ principaliter, pura minoris, vel mulieris, licet secundario favore publicæ utilitatis confirmatur iuramento, qu. 48. num. 457. fol. 45. qui sit invalidus, sed confirmatur iuramento si sit ob concessam relaxatio iuramenti per Episcopum, an sit nullus, qu. 48. num. 468. ubi limita, & amplia, fol. 45. nullus, an, & quando possit revocari, & conualescere, & in quibus casibus procedat, qu. 48. num. 488. ad 497. fol. 48. factus ex duplici potestate si non valet ex una, valet ex altera, quando, & qu. 48. num. 534. ad 540. fol. 53. nullus, si non subsistit respectu principalis nec etiam respectu individui, qu. 48. num. 551. ad 556. fol. 54. nul-****

lus, an valideatur per clausulam omni maiori modo appositam in eo, qu. 48. num. 565. ad 569. fol. 57. non debet elucidare, sed quod vni ex contrahentibus denegatur, alteri non debet permitti, & sic non potest maior pars contrahentium dicere, non velle stare contractui, qu. 48. num. 583. *et vers. sic non potest, fol. 58. in diutius nullus in aliqua parte, est nullus in totum, qu. 48. num. 584. fol. 58. super quo interponitur decretum iudicis pro parte nullus, est nullus in totum, nisi sequeretur absurdum, qu. 48. num. 585. fol. 58. in dubio omnes sunt individui, & debent in totum approbati, vel impugnari, etiam ab Ecclesia, vel loco pio, qu. 48. num. 585. 587. fol. 58. potest esse nullus respectu vnius, validus respectu alterius, quando non consistat de vnitae contractus, qu. 48. num. 588. fol. 58. quando sunt plures facti eodem tempore coram eodem Notario, & testibus, & eodem tempore dicuntur correspondere inter vnicus contractus, quamvis habeant causam separata, qu. 48. num. 589. 590. fol. 58. quando sunt plures, & unus ex eis rescinditur debeat cum a rescissa remanere, qu. 48. num. 591. *et vers. fol. 59. alius si sit non ex intervallo, sed intra modicum tempus, facit presumere quod omnia, in primo contractu contenta in posterum inesse dicantur, qu. 48. num. 593. ad 599. fol. 59. individus censetur, quando non reddat tantam utilitatem in partem respectu partis, quantum in toto respectu totius, qu. 48. num. 609. *vers. in individuis, fol. 60. redditur individuis, & currit in totum ratione partis illic, si appareat voluntas servandi instrumentum pro vi scilicet, & quando arguitur individuis, qu. 48. num. 609. *vers. in individuis reddatur vers. individuis contractus, fol. 60. sua natura dividuus, ex voluntate patrum potest fieri individuis, qu. 48. num. 609. *vers. contractus, fol. 60. censetur quod individuum, & quando, qu. 48. num. 609. *vers. contractus, fol. 61. individuis non potest pro parte acceptari, & pro parte non, & si deficiat in minimo, deficiat in totum, qu. 48. num. 610. fol. 61. in individuis, quando in totum vitatur, qu. 48. num. 611. 612. *vers. quod casus fol. 61. plures, dispositiones in transactione latorum, quando habent originem ab eodem fonte, & causantur individuis, qu. 48. num. 613. fol. 61. vitatur non potest pro parte acceptari, & pro parte recusari, vel reprobari, qu. 48. num. 613. fol. 61. quando plures contineri possunt in eodem instrumentum, & vnicuique, ex se regulari, nec de novo ad alium possit inferri, possunt in eodem instrumentum esse distincti, qu. 48. num. 614. 617. fol. 61. ex pluribus causis celebratus, non vitatur ex falsitate vnius, si aliquid expresse sint veræ, qu. 48. num. 617. *vers. immo contra, fol. 61. correptioni qualiter tollantur, & vno sublato, & quando dicantur correptioni, vel non, qu. 48. num. 618. 619. fol. 62. dicantur facti correptioni in continenti unus post alium, vel sint exarati vnicuique scriptura in eodem instrumentum sub eadem clausula actuum, &c, qu. 48. num. 620. 622. fol. 62.********

CORRESPECTIVITAS

ex coniecturis inducitur, etiam si alias supponi non posset, qu. 48. num. 609. fol. 59. arguitur si unus actus non fieret, non verificato altero, qu. 48. num. 597. *vers. sit correptioni, fol. 59. si deficiat in vno, non*

alio-

aliter inesse dicatur, licet dicatur non presumi, qn. 48. num. 603. 602. vers. licet. fol. 60. quando non presumatur, qn. 48. num. 603. fol. 60. quando non indicatur, qn. 48. num. 604. ad 606. fol. 60. contrarium non presumitur, sed probari debet, qn. 48. num. 619. vers. de correptionibus, fol. 62. & probetur coniecturis, & presumptionibus, ibid. vers. probatur, fol. 62. inducitur ex actu vicinitate, & quae operatur, qn. 48. num. 620. fol. 62. translatio cessat, cessante altero ex correptionibus, si in aliis contrariis, cum omnes pro vno habeantur, qn. 48. num. 629. declara. ibid. vers. quod declaratur, fol. 62. contrarium in eodem instrumento, quando dicatur substantialis, & occasionalis, qn. 48. num. 624. vers. correptionibus, fol. 62. ex quibus deprehendatur, ibid. fol. 62. inducitur ex pacto resolutionis, nec cessat ex causa obligationis praestitae ante ipsum contractum, qn. 48. num. 624. vers. indicatur, fol. 63. minoris si in aliqua parte est damnosa, & in alia utilis non potest pro parte utilis acceptari, qn. 48. num. 625. fol. 63.

CREDITOR

qui agit via ordinaria contra certum possitorem, potest agere via executiva contra personam debitoris, & in quibus casibus, qn. 48. num. 226. ad 229. fol. 21. qui rem insolutum accepisset pro credito, quando teneatur reddere illam vna cum fructibus, qn. 48. num. 484. 486. fol. 48.

CRIMEN

stellionatus quando committitur, & comparatur variis modis, & quando non committitur, qn. 48. num. 102. ad 110. fol. 12.

CVDENS

moneta falsam non expendibilem non incurrit poenas fabricantium falsam monetam, qn. 48. num. 41. fol. 7.

CVLPA

sive dolus nemini patrocinari debet, qn. 48. num. 85. fol. 11.

DATIO

in solum ratione individuitatis plus debito dicitur nulla in totum, & quando non, qn. 49. num. 626. 627. fol. 63. iudicialis quando sit nulla, qn. 48. num. 628. 629. fol. 63. in solum ratione individuitatis quando non possit esse nulla in totum, qn. 48. num. 632. 633. fol. 64.

DEBITVM

probat ex confessione eius, facta in contractu nullum, qn. 48. num. 97. fol. 11.

DECRETVM

expedit in contractibus rerum minorum, potest esse ante, & post, sic in assensu Apostolico, qn. 48. num. 346. vers. de decretum, vers. idem in assensu, & in assensu in translatione iurisdictionis, bonorum, maioratus, & rei feudalis, ibid. vers. idem in assensu in translatione, fol. 34. secundum, quando sit nullum, qn. 48. num. 631. fol. 63.

DEFECTVS

solemnitatum non habetur in consideratione in actu, populo vili, & quando ipse non dat de nullitate, imo agit de obseruantia contractus, qn. 48. num. 414. fol. 39.

DICTIO

vltimus, ut implicatur precedentium, inpositio correlative, sicut e contra, qn. 48. num. 609. vers. dictio vltimus, vers. dictio contra, fol. 60. rationes, quoniam etiam impugnat correptionem, qn. 48. num. 609. vers. dictio, fol. 60. sicut, adiecta obligationi, est, ut imponatur omnimoda similitudo, & identitatem, qn. 48. num. 624. vers. indicatur, fol. 63.

DIFFERENTIA

inter nullitates allegatas in agendo, & illae allegatas in excipiendo, & quando processit, qn. 48. num. 203. ad 229. fol. 19.

DISPOSITIO

intelligi debet de actu valido, non actu nullo, qn. 48. num. 26. fol. 5.

DIVERSITAS

contractus non resultat ex diversitate personarum, si duo inicum est instrumentum, qn. 48. num. 290. vers. ex diversitate, fol. 60.

DOLVS

vel culpa nemini patrocinari debet, qn. 48. num. 85. fol. 11.

DONATARIVS

si sit emancipatus in exceptione praestitae, potest, si dicatur de nullitate donationis, qn. 48. num. 397. fol. 19.

ECCLESIA

an possit conualidare contractum nullum factum a suo iudice, qn. 48. num. 257. fol. 24. post instrumentum contractum, beneficium siue assensum Apostolicum obtinere, & eo mediante illum approbare, & aduersarium ad eius obsequium abigere, non potest cogere, qn. 48. num. 327. fol. 31. habet electionem standi, vel non in contractu nullo, qn. 48. num. 346. vers. si est in arbitrio, fol. 34. potest eum ad declarandum an velit approbare, vel improbare contractum nullum, qn. 48. num. 346. vers. veram potest, fol. 34. solum ipsa in electione eius bonorum potest opponere nullitatem, etiam si nullitas esset exclusiva iura eius, & maxime si ante audiat, qn. 48. num. 376. 377. fol. 37.

EFFECTVS

nullitatis contractus quatuor sunt, qn. 48. num. 1. ad 17. fol. 3. nullitatis est, quod licet nullum possit opponi, viget ad 30. annos, & non ultra, tamen secus est, si actus sit ipso iure nullus, qn. 48. num. 334. fol. 5. nullitatis est, ut licet aliqui velint, quod non nullitas substat, tamen venditur, & emptor, ab extraneo, non debeat ipsa restituere, sed dominus rei venditor agere ad pretium creditoribus solutum, tamen verior sententia, ut annullata substat, ne ex falsa debiti quantitate actionem rei dominique competere, etiam contra tertium extraneum illius emptorem, qn. 48. num. 424. fol. 48. nullitatis actus qualis sit, qn. 48. num. 496. cum sequ. fol. 49. nullitatis est, quod contractus nullus allegatus per minorem, iuvat etiam maiorem, cum ipso minore in solidum obligato, qn. 48. num. 559. fol. 65. contra num. 560. fol. 56. nullitatis actus est, quod licet clausula omni meliori modo apposta, in contractu valide actum inualidum ex

omni capite, quo fieri potest, tamen nihil operatur quoad non expressa, *qn. 48. num. 570. fol. 57.* nullitas est quod licet constituta clausula apposita in instrumento operetur dominii, & possessionis translatio in constitutum, quamvis non sit facta actualis traditio, tamen non operatur talis translatio possessionis, si sit apposita in contractu nullo, & à iure reprobari, *qn. 48. n. 575. fol. 57.*

ELECTIO

facta, si est nulla ob aliquid impedimentum, an possit conualecere, *qn. 48. n. 213. fol. 22.*

ELECTVS

ad officium, de cuius electione fuerunt propositae nullitates, an possit interim exercere, *qn. 48. num. 202. fol. 19.*

EMENS

domum, quam conduxit, per venditionem sit resolutus effectus, & an censetur recedere, à locacione, *qn. 48. n. 487. & vers. tamen, fol. 48.*

EMPHYTEUTA

si alienet emphyteusum sine consensu domini, vel rem emphyteuticam, an perdat rem illam emphyteuticam, *qn. 48. num. 82. fol. 10.* Ecclesiae teneatur ad solutionem canonis, si contractus emphyteuticus sit nullus ex defectu assensus Apostolici, *qn. 48. num. 84. fol. 11.* lite pendente super nullitate emphyteusum teneatur ad fructus, *qn. 48. num. 269. fol. 25.* rei Ecclesiae concessi sine solemnitatibus, non possunt eadere solutionem census, aut canonis debiti Ecclesiae, *qn. 48. n. 343. fol. 34.*

EMPTOR

rei pupillaris sine solemnitatibus, non potest allegare nullitatem ipsi nolente, *qn. 48. num. 346. vers. q. uo ad emptorem, fol. 33.* quando teneatur restituere rem cum fructibus, *qn. 48. num. 429. cum seqq. fol. 41.* nulla existente venditione alicuius rei teneatur recipere pretium receptum, & venditor rem, *qn. 48. num. 481. fol. 48.* an teneatur ad restitutionem fructuum ante motam litem ob bonam fidem, *qn. 48. n. 483. fol. 48.*

EVICTIO

quando non datur in contractu facto ex duplici potestate, *qn. 48. n. 540. fol. 53.*

EXAMINANS

testes falsos in causa, puniunt, & ipsi testes, quid si nulliter, *qn. 48. n. 132. 133. ad 137. fol. 14.*

EXCEPTIO

quae oritur ex eodem instrumento est privilegiata sicut actio, *qn. 48. num. 187. fol. 18.* potest opponi etiam in possessoris, quando incontinenti potest dici de nullitate, *qn. 48. num. 188. fol. 18.* nullitatis, an admittatur in iudicio executionis, non obstante pacto de non opponendo, tamquam non requirens altiore indignem, secus est contra, *qn. 48. num. 189. fol. 18.* nullitatis impedit executionem etiam obligationis Cameralis, *qn. 48. n. 190. fol. 18.* nullitatis contractus an impedit liquidationem instrumenti in Regno Neapolitano, vel carcerationem, *qn. 48. num. 190. vers. sit nulli talis contractus, fol. 18.* dubia an admittatur in executivis, & requirens altiore indignem, an impedit executionem, & quando dicatur talis, *qn. 48. n. 191. 192. cum seqq. fol. 18.* nullitatis si est exclusiva iuris

Tom. F.

agentis, seu excipientis, an possit à domino allegari, *qn. 48. n. 355. ad 357. fol. 35.*

FACIENS

actum nullum, non dicitur contravenire, *qn. 48. num. 179. fol. 17.*

FACTVM

quod non reituiat, fieri non debet, *qn. 48. num. 533. fol. 53.*

FALSITAS

in quibus casibus non est punibilis, *qn. 48. n. 133. ad 137. vbi amplia, fol. 14.*

FIDEICOMMISSARIVS

incurrit in penam privationis ex connectione nulla, si sit sequuta traditio realis, *qn. 48. num. 94. fol. 11.*

FIDEICOMMISSVM

reuocatur ex actu nullo, *qn. 48. n. 96. fol. 11.*

FIDEIVBENS

simul cum muliere, si ante nuptiae fidei iuramentum respectu mulieris teneatur in solidum, *qn. 48. n. 564. vers. sed fidei iuramentum, fol. 57.*

FIDEIVSSOR

an sit obligatus in contractu nullo minoris, vel mulieris, *qn. 48. num. 389. ad 392. fol. 37.* mulieris, vel minoris non seruans solemnitates statuti alienationis, an teneatur de euitio, *qn. 48. num. 558.* limita ibid. fol. 55. quando teneatur in casu nullitatis, *qn. 48. num. 564. cum vers. seqq. fol. 56.* qui promittit stare iudicio, & iudicatum soluere, pro minore nulliter obligato, non potest certam nullitatem opponere, secus pro carcerato non legitime capto, & processus erat nullus, & accedens obligationi mulieris contrahentis sine solemnitatibus statuti, non obligatur, nisi accesserit vti principalis, & in solidum, quia videtur donare, *qn. 48. num. 564. vers. fidei iuramentum, qui promittit, vers. sic fidei iuramentum, fol. 56.*

FILIA

quando admittatur ad successionem bonorum renunciantorum, *qn. 48. n. 177. fol. 17.*

FILIVS

praeteritus in testamento, in cuius fauorem est nullum, potest illud convalidare, *qn. 48. n. 256. fol. 24.* vivente patre non potest agere contra dotem, & quando, *qn. 48. num. 276. 277. fol. 26.* familias habet electionem si velit stare contractui à se facto, *qn. 48. num. 346. vers. idem in contractu facto à filio filiae, fol. 34.* familias, qui affirmat in obligatione esse sui iuris, non potest allegare nullitatem contractus, ex defectu solemnitatibus in contractu minorum requisitorum, *qn. 48. n. 364. limita n. 365. ad 375. fol. 36.*

FRUCTVS

an sint solvendi, vel interesse à possessore rei vendendae, si de venditione fuerit dictum de nullitate à tertio, *qn. 48. num. 264. ad 269. fol. 25.* an sint restituendi in contractu nullo intro per Veneritatem, *qn. 48. num. 430. cum seqq. fol. 41.* debentur etiam perempta infantia, *qn. 48. num. 440. fol. 42.* sunt restituendi minori à die contractus, *qn. 48. num. 445. fol. 43.* ex censo nullo, si solvantur, non possunt repeti à minore, vel muliere, *qn. 48. num. 448. fol. 43.* non restituuntur in restitutione vendi-

k

no.

donis vigore l. 2. *C. de resind. vend. qn. 48. nu. 447. fol. 42. si in iudicio rei vendicionis venturi à dicitur* l. 1. *is motus, qn. 48. nu. 446. fol. 42.*

GABELLA

an debeatur ex contractu vendicionis rei nullo, ex qua debetur gabella, *qn. 48. nu. 53. ad 55. fol. 8. non debetur ex contractu nullo, qn. 48. nu. 74. & versif. ex contr. actus, fol. 9.*

GRAVATVS

ne contrahat matrimonium cum ignobili, vel descendente à ludis, sub poena priuationis maiora, si contrahat, amittit maiora, *qn. 48. nu. 93. fol. 11.*

HERES

ab intestato succedens, in foro conscientie, an possit impugnare contractum, aut testamentum nullum, cui ex defectu numeri testium, lex non attulit, *qn. 48. nu. 145. fol. 15. vel legatarius, qui ex voto nate, minus solemni fuit hereditatem, vel legatum consequutus possit iura conscientia retinere, si licet nullam fuisse admissionem fraudem, & talem esse testatoris voluntatem, qn. 48. nu. 146. fol. 15. alienari potest contrauenire alienationi, si ipsa fuerit prohibita per contractum, & potest impugnare alienationem nullam propter defectum consensus, qn. 48. nu. 178. 279. fol. 27. minoris potest dicere de nullitate venditionis rei ipsius minoris, qn. 48. nu. 312. fol. 30. mulieris, vel minoris potest dicere de nullitate, & quando, qn. 48. nu. 343. cum seqq. fol. 32. non potest impugnare contractum defuncti, qn. 48. nu. 413. amplius, 424. ad 425. limita nu. 426. versif. limita, cum versif. seqq. fol. 40. potest impugnare defuncti fidei, quando est nullum, qn. 48. nu. 427. fol. 40.*

INDIVIDVITAS

contractus secularis non solum ob pastorum correptionem, quæ connexionem, & indiuiduam inducit, sed etiam ob præsumptam venditorum voluntatem, *qn. 48. nu. 509. fol. 59.*

INDIVIDVVM

quot modis dicitur, *qn. 48. nu. 607. fol. 60. non potest fieri diuiduum ex voluntate patrum, & quando socius, & concurrens cum diuiduo, facit totum indiuiduum, qn. 48. nu. 609. versif. indiuiduum, fol. 60.*

IVDIX

propter sententiam nullam non facit litem suam, *qn. 48. nu. 170. fol. 16. secularis consistit sibi de iuris pendencia coram Iudice Ecclesiastico super nullitate instrumenti, quia viuarium, debet supersedere, & Iudici Ecclesiastico obedire, qn. 48. nu. 214. fol. 28. Ecclesiasticus, qui de vsura contractus cognoscit an possit Iudici seculari inhibere de executione, qn. 48. nu. 217. cum seqq. fol. 10. non debet cogere actorem ad restitutionem acceptorum in rescissione transactionis, quando constat de illius bono iure, quomvis esset creditor, qn. 48. nu. 468. versif. Iudex, fol. 46.*

IUDICIVM

non entis, & non apparentis idem est, ac rem non esse, vel non apparere, *qn. 48. nu. 13. fol. 4. an possit impugnari propter non præstium cautionem, qn. 48. nu. 195. ubi intellige n. 196. fol. 96.*

IVRA MENTVM

non valider contractum, & actum nullum, non solum nullum ex uerbo solemnitatum, sed formalis non seruata, ac etiam quando est nullus alio respectu, quam iuramentum scilicet, dummodo iuramentum sit præstium ad laica Dei Evangelia iactis scripturis, &c. quia non fuerunt adhibitis solemnitatibus requisitis in iure communi, & quando valet, *qn. 48. nu. 460. ad 565. fol. 44. validus contractum nullum quodvis statutum præsumit iuramentum fuisse exortum dolo, & manu, qn. 48. nu. 466. fol. 44. annullatum quid operatur, qn. 48. nu. 542. fol. 53.*

IVS

congrui non competit vicino, vel consanguineo, quando alienatio rei, fuit nulla, vel effectum non habuit, *qn. 48. nu. 75. fol. 10. nulliter cessum, remanet pones cedenem qn. 48. nu. 170. fol. 16. tertij de feudilibus non possit opponi, sed tale ius tertij dicendi de nullitate quando potest allegari a tertio, qn. 48. nu. 314. fol. 30. an transeat cum sua qualitate, & causa, qn. 48. nu. 428. fol. 40.*

LAVDEM VM

debetur ex contractu vendicionis, siue alienationis rei emphyteuticæ, ex natura illius contractus, quod est quinquagesima pars prætij, si contractus est nullus non debetur, *qn. 48. nu. 73. 74. fol. 9.*

LECTVRA

actus ratificati cum omnibus qualitatibus requiruntur, ut ratificatio, sit valida, *qn. 48. nu. 512. fol. 52.*

LEGATARIVS

an & quando possit habere in bona conscientia legatum ex testamento minus solemni, *qn. 48. nu. 246. fol. 15.*

LEGATVM

ademptum, vel translatum censetur ex alienatione, vel translatione nulla, *qn. 48. nu. 98. fol. 23. vocatur ex alienatione, vel ademptione illius, qn. 48. nu. 157. fol. 16.*

LESIO

in pretio non reddit contractum ipso iure nullum, sed annullabilem, *qn. 48. nu. 79. versif. non lesio, fol. 10.*

MERCES

data proxeneret pro contractu, vel distractu facto eius operæ, non repetitur, nullo existente, *qn. 48. nu. 56. ad 58. fol. 8.*

MINOR

facius maior ex quoqueuo cesserit ratificasse alienationem nulliter factam in minore gratie, intellige de nullitate respectu alicuius solemnitatis, secus ex defectu legitime causæ, *qn. 48. nu. 254. versif. nu. 255. fol. 23. contrahens sine solemnitatibus, an faciat contractum nullum, qn. 48. nu. 321. ad 324. fol. 30. si velis contractum nullum ex causa solemnitatum deficientium ab initio, an possit ratificare, qn. 48. nu. 328. cum seqq. fol. 31. contrahens facit claudicare contractum, nam si ipse velit stare contractus maior tenetur stare, qn. 48. nu. 346. versif. minor contrahens, fol. 32. non potest approbare contractum, quem gestit, ipso iure nullum, & si approbet, valet ex nunc, non ex nunc, qn. 48. versif. verum minor cum, seqq. fol. 33. habet electionem standi, vel non in contractu*

iracundia nullo, *qn. 48. nu. 346. versic. 11. fol. 34.* potest cogi ad declarandum, an velit approbare, vel improbare contractum nullum, *quasi. 48. num. 346. vers. verum poterit, fol. 34.* non potest contractum nullum pro parte acceptare, & pro parte non, *qn. 48. num. 346. vers. & minor, fol. 34.* si dixerit, de nullitate, & obtinuerit sententiam fauorabilem, potest se penitere, & dicere, quod vult stare contractui, quo casu tertius non potest dicere de nullitate, & quando non procedat, *qn. 48. nu. 378. 379. ad 381. fol. 37.* in quibus casibus non potest allegare nullitatem, *qn. 48. num. 381. fol. 37.* nulla existente venditione, debet restituere acceptum ex illo contractu, & pretium, si in sui commodum versum sit, *qn. 48. nu. 481. & vers. & in minore, fol. 43.* vel mulier non teneatur releuare fideiussorem, qui pro eo intercessit in contractu nullo, & inualido, *amplius, ibid. qn. 48. nu. 564. vers. quod minor, vel mulier, fol. 56.*

MVLIER

transiens ad secundas nuptias amittit tutelam filiorum licet matrimonium sit nullum, & committens adulterium, non excusatur, licet matrimonium sit nullum, & limita, an amittat tutorem in matrimonio putatio, & nullo propter adulterium, *qn. 48. nu. 86. ad 88. fol. 11.* contra bens scienter matrimonium cum consanguineo, incidit in poenam, licet matrimonium sit nullum *qn. 48. nu. 83. fol. 11.* potest conuallidare contractum nullum, factum sine interuentu proximorum vigore alicuius statuti, & quando non, *qn. 48. num. 259. fol. 25.* habet electionem si vult stare contractui nullo a se facto, *qn. 48. nu. 346. versidem in contractu solto a filio familias, & malere, fol. 34.* in quibus casibus non potest dicere, de nullitate contractus, *qn. 48. num. 381. fol. 37.* non teneatur releuare fideiussorem in contractu prolixo nullo, & inualido, vbi amplius, *q. 48. nu. 564. vers. quod minor, vel mulier, fol. 56.*

NOMINATIO

ad emphyteusum, reuocata censetur per secundam nominationem etiam nulla, *qn. 48. nu. 99. fol. 12. & num. 158. fol. 16.*

NOTARIVS

conficiens falsum instrumentum punitur pena capitali, *qn. 48. nu. 121. ad 131. fol. 13.*

NULLITAS

commissa in aliquo actu, non tollit quin relictis expensis possit reiterari, *qn. 48. nu. 27. vers. verum, fol. 5.* contractus an possit opponi post 30. annos, & quomodo intelligatur, & limita, *qn. 48. nu. 31. 32. fol. 6.* iuris naturalis potest omni tempore proponi nec a statuto tolli potest, & potest allegari a iudice ex officio, *qn. 48. nu. 37. fol. 6.* actus legit etiam ignorantes, *qn. 48. nu. 36. fol. 6.* actus, & contractus in dubio excluditur, & nunquam presumitur, sed debet ab allegante probari, *qn. 48. nu. 37. fol. 6.* primi contractus in iuribus secundum factum in confirmationem primi, & sic nullitas primae pensionis in iuribus in secundum, si exiit per viam translationis, secus si per viam reservationis ex integro, *qn. 48. nu. 45. fol. 7.* contractus in iuribus in nullitatem obligacionis, *qn. 48. nu. 46. 47. fol. 7.* contractus, est aliqua qualitas est pactum futurum successionis quae allegatur iam

a fisco quam a pacificenibus, *qn. 48. nu. 48. fol. 7.* contractus quando impugnari non possit, *qn. 48. num. 50. fol. 8.* contractus est a iure potens, quod habeat locum, licet poena sit in illo adiecta, maxime si forma, assignata respectu publicam utilitatem, *qn. 48. nu. 71. versic. nullitas, cum seq. fol. 9.* professionis factum in monasterio, operatur, quod si egrediatur ex illo, recuperantur bona renuntiata, *qn. 48. num. 278. fol. 17.* notoria non a iuribus terminum, *qn. 48. nu. 186. fol. 18.* proventus ex reuoluntione caritatis, quoniam sit, *qn. 48. num. 190. vers. dicuntur, fol. 18.* proposita aduersus electionem in personam alicuius factam, an electus possit interim exercere, *qn. 48. nu. 202. fol. 19.* contractus an, & quando possit allegari a tertio, vbi paribus contrahentibus, *qn. 48. num. 270. fol. 26.* actus ab haereditate improbari possit etiam non confecto inventario, *qn. 48. num. 272. fol. 26.* potest allegari ab alio, quando illa est exclusio ipso iure iuris agentis, & iam detecta, potest a tertio allegari, *qn. 48. nu. 281. 282. fol. 27.* incursus ex dispositione iuris, non sanatur in praesentium iuris tertio quaeriri, *qn. 48. nu. 383. fol. 27.* contractus ob non seruatis solemnitatibus, allegari non potest post ipsam obligationem solutam, & alio quando dicitur inducta ipso iure, & quando, *qn. 48. nu. 284. 285. fol. 27.* si vna vice fuerit appositus, per tertium, non potest per nouum consensum sanari a minore, in praedictis tertii opponens, *qn. 48. nu. 287. vers. & si nullitas, fol. 27.* fauore publico introducta, potest a quocumque allegari, *qn. 48. num. 289. vers. nullitas, fol. 27.* an possit proponi ab illo, qui dedit causam nullitari, *qn. 48. nu. 290. 291. 292. fol. 27.* an possit allegari a contrahentibus ob non seruata solutionem ad eorum commodum, *qn. 48. num. 294. fol. 28.* est poena, & ideo in quorum odium est introducta ab eis minime allegari potest, *qn. 48. num. 295. 296. fol. 28.* census circa formam substantialem, potest a tertio allegari etiam si versetur in iudicio executiuo, & censuarius promississet soluere, *qn. 48. num. 310. fol. 29.* potest dici ab illo solo, ad cuius fauorem est inducta nulla, & non ab alio contrahente licet est alienatio minoris, vel Ecclesiae, *qn. 48. nu. 311. fol. 29.* iam detecta, & opposita a quocumque potest deduci, & allegari, ac praesentem quando est clara, & prioris exclusio iuris agentis, locus non praecedente declaratione illius, vi si appareat obligatio peccare in inferna, *qn. 48. nu. 315. fol. 30.* parens potest addo allegari a tertio, vt post illi quaesitum de ea opponendi, & dicendi eidem non obstat sequens ratificatio pro vt ex tunc, sed pro vt ex nunc, *qn. 48. num. 317. fol. 30.* in casu quo possit allegari a minore potest allegari, etiam ab eius haerede, *qn. 48. num. 342. fol. 32.* actus, & contractus minoris, & Ecclesiae, aut mulieris non potest allegari, nisi ab ipso minore, & Ecclesia, & non a tertio *qn. 48. num. 346. fol. 33.* idem in muliere, *qn. 48. num. 346. versidem in muliere, fol. 33.* an possit allegari a minore post quam ratiabitione fuit approbatus contractus post superuentam irrem, & quando, *qn. 48. num. 346. vers. verum nullitas, fol. 33.* alienationis rei emphyteutice sine assensu domini directi potest proponi ab ipso

iplo tantum, *qn. 48. nu. 346. verssi nullitas abeuationis rei emphyteutice. fol. 34. semel proposita, an possit pœnitere. qn. 48. nu. 345. vers. & deo fol. 34. introdu- cta ad fauorem vnus non potest ab alio allegari, & quando, qn. 48. nu. 355. 356. fol. 35. proueniens ex causa contractus gesti cum illo, cui sunt interdita, administratio, an possit allegari a creditoribus, vel a tercio, *qn. 48. nu. 359. ad 361. fol. 36. contractus tacti cum minore, Ecclesia, & alius non potest allegari, nisi ab ipsis habentibus causâ a minore, vel Ecclesia, & an possit opponi a tercio, si ipse dedit causam, nullitatis, qn. 48. nu. 362. 363. fol. 36. contractus ex defectu solemnitarum, potest opponi a credi- tore in concursu, reo etiam esse possessore, qn. 48. nu. 382. fol. 37. quando est iam detecta, & canonica, potest allegari per tertium, *qn. 48. nu. 383. ad 385. fol. 37. potest allegari a tercio, quando hic habet cau- sam, etiam ex titulo singulari ab eo, qui poterat dic- cere de nullitate, & potest deduci a tercio incidenter per viam exceptionis, & restitutionis, & a creditore in concursu, *qn. 48. nu. 386. ad 388. fol. 37. non potest allegari ab eo, qui produ- xit instrumentum nullum, & eo usus fuit, nec a fi- deiussoe minoris, vel mulieris, sed a ipsa mu- liere, & minore tantum, *qn. 48. nu. 388. v. si non potest allegari nu. 389. 390. fol. 37. an possit opponi a prin- cipali, sit obligatus se teneri, etiam in casu nullita- tis contractus, *qn. 48. nu. 391. fol. 38. contractus gesti a filiofamilias sine consensu patris, vel aui ex statu- to Vrbis, potest allegari a tercio, prout suo interesse, quando est detecta, & clara, *qn. 48. nu. 393. fol. 38. po- test allegari etiam ab eo, qui illi causam dedit pro- prio factio, cui lex resistit, maxime inducta fauore publico, *qn. 48. nu. 395. ad 397. fol. 38. quæ prouenit a contractu inito ab eo, cui est interdita admini- stratio, potest allegari ab eius creditoribus, quorum fauore fuit interdita administratio, sed secus a dicto prohi- to, qui non potest proprium factum, controuertere, *qn. 48. nu. 397. vers. qn. 2 nullitas, cum vers. seqq. fol. 38. quando ex mutua culpa contrahen- tium fuisse causata, an possit allegari, *qn. 48. nu. 398. 399. fol. 38. ubi non prouenit ex aliqua turpitudine, sed ex omissione fornice, allegari potest per modum nullitatis, non autem ad pœnam, & potest allegari, etiam ad impediendam exceptionem, *qn. 48. nu. 400. 401. fol. 38. quando est ipsi iure inducta, ab omni- bus allegari potest, etiam detegendo propriam tur- pitudinem, *qn. 48. nu. 402. fol. 38. quando ab altero causata fuit, potest allegari, *qn. 48. nu. 404. fol. 38. proueniens ex statu, an possit allegari a tercio, *qn. 48. nu. 405. ad 407. fol. 38. contractus inducta a statu, ob omissionem solemnitarum, non cessat, licet mi- nor eam non alleget, sed acquiescat, *qn. 48. nu. 409. fol. 39. quæ per solum consensum patris sanari non potest, valet allegari a successoribus, & a tercio, & quando, *qn. 48. nu. 410. ad 412. fol. 39. proueniens ex defectu solemnitarum inducte per aliquod statum, an possit allegari ab ipsis contrahentibus, vel a de- bitoribus tantum, *qn. 48. nu. 415. 416. cum seqq. fol. 39 non potest allegari ab eo, qui ei dedit causam, *qn. 48. nu. 419. fol. 38. est pœna, *qn. 48. nu. 420. fol. 39. contractus, quæ potest opponi contra cedentem,*******************

an obliet cessionario, *qn. 48. nu. 429. fol. 40. allegata, & deducta in iudicio per vna vniuersitatem post 30. annos a die contractus per libellum Iudici pre- sentatum, & parti notificatum, sed per silentium, eisdem Vniuersitatis sit impartitus terminus, an faciat restitui fructus, *qn. 48. nu. 431. cum seqq. fol. 41. quæ causatur in contractu ex enormissima lesione, & partis consensu, sanari non potest, *qn. 48. nu. 556. fol. 54. proposita aduersus contractum, an retardet ex- citationem in additione in fine indicis, *fol. 64.****

NVLIVM

esse, vel esse sine effectu paria sunt, *qn. 48. nu. 2. fol. 31 ipso iure, non prestat impedimentum, qn. 48. nu. 40 fol. 37. ab initio, ex tempore non conualecit, & qua- do limitatur, *qn. 48. nu. 56. fol. 3. quod est, confirmari non potest, *qn. 48. nu. 7. fol. 3. quod est ab initio, ipso iure ratificari non potest, intelligitur, *qn. 48. nu. 8. fol. 4. quod est, rescindi non potest, *qn. 48. nu. 9. fol. 4. & non factum purificatur, *qn. 48. nu. 10. fol. 4. quod est, nihil est, *qn. 48. nu. 11. fol. 4. idem nullum non esse, vel de nullitate opponi non posse, paria sunt, *qn. 48. nu. 472. fol. 4. omne dicitur iniustum, *qn. 48. nu. 11. fol. 5.*********

OBLIGATIO.

Cameralis in contractu nullo nihil operatur, *qn. 48. nu. 139. fol. 14. euictionis, vel promissio, non substat, vi ex ea agi possit, quando contractus super quo facta est, est nullus, & invalidus, *qn. 48. nu. 557. limitatur, *ibidem. fol. 54. fideiussores, existentes nullitate, principalis, remanet nulla, & quando non, *qn. 48. nu. 561. ad 564. fol. 56. diuidua ratione rei, sit indiuidua si accedat pœna, *qn. 48. nu. 609. v. subli- gatur fol. 60. rem restituitur indiuidua, *qn. 48. nu. 609. vers. obligatio fol. 60. vnus correlative ad promi- sionem alterius corrui, & annullatur deficiente pri- mo, *qn. 48. nu. 623. fol. 62.*******

FACTA PACTVM

nullum de quora litis non inducit pœnam in Aduo- cato, vel Procuratore, *qn. 48. nu. 42. fol. 7. nu. 169. fol. 6. annullatur per annullatum iuramen- tum, *qn. 48. nu. 542. fol. 53. si plura pacta apponantur, sint in eodem contractu, nam omnia sunt pars illius contractus, & inter se adinuicem correlative, *qn. 48. nu. 555. fol. 59. tribuunt legem actui, & tanquam leges obseruari debent, *qn. 48. nu. 595. v. si non possit, fol. 59. omnia in contractu inserta di- cuntur, pars contractus, & preterea, *qn. 48. nu. 596. 597. fol. 59.*****

PARIA

sunt, non esse, vel de nullitate opponi non posse, *qn. 48. nu. 12. fol. 4. sunt non entis, & non ap- parentis, vel rem non esse, vel non apparere, *qn. 48. nu. 13. fol. 4. sunt, non esse, & esse, non ad- mitti, *qn. 48. nu. 14. fol. 4. sunt, non esse, vel esse nullum, *qn. 48. nu. 15. fol. 4. sunt, non fieri, vel fieri, & non sorti effectum, *qn. 48. nu. 16. fol. 4. sunt, non fieri, vel ita fieri, quod factum non du- ret, *qn. 48. nu. 17. fol. 4. sunt, non fieri, vel tanti- liter fieri, vel non fieri, vel minus legitime fieri, seu aliter fieri, quam de iure debeat, *qn. 48. nu. 18. 19. fol. 4.*******

PATER

qui superfluum dotem dedit filiae contra formam statuti, potest conuentus nullitatem opponere, & agendo, *quest. 48. num. 275. sed contra, ibid. vers. contrarium, & n. 277. fol. 126.* alienans bona filii sine illius consensu potest reuocare, & sic contra factum proprium venire, *qn. 48. n. 280. fol. 27.*

POENA

an detur, ex actu nullo, *quest. 48. num. 39. 40. fol. 7.* alienationis, in quibus casibus cuitur, *quest. 48. n. m. 64. ad 71. fol. 9.* non potest exigi, ubi contractus non valet, & quando habeat locum, *qn. 48. num. 69. ad 71. fol. 9.* an lequatur ex actu nullo, ac si esset actus validus, *qn. 48. num. 90. fol. 12.* ex cessione nulla, an detur, *quest. 48. num. 100. fol. 18.* in crimine stellionatus quando committitur, *quest. 48. n. 102. fol. 12.* nulla datur ex contractu nullo, & quando, *quest. 48. num. 142. 143. fol. 14.* extraordinaria datur corrupti in instru. mentum, *qn. 48. n. 162. fol. 16.*

PENDENTIA

litis an impediatur instrumenti executionem, *qn. 48. num. 115. 216. fol. 20.*

PENSIO

est soluenda ab illo, qui percipit fructus, etiam si locatio esset nulla, *qn. 48. n. 268. fol. 15.*

PENSIONARIUS

pendente questione super nullitate, aut pensionis reductione, interim est manutendus, maxime, si in rescripto addit clausula sine retardatione solutionis, *qn. 48. n. 199. ad 201. fol. 19.*

PETENS

nullitatem contractus an cui census iuxta formam Bullae, an debeat restituere acceptum, *quest. 48. num. 477. & quid in feudo, ibidem, vers. si est in feudo, fol. 47.*

POSSESSIO

transfertur per retentionem usufructus, per instrumenti traditionem, per clauium traditionem, & precedente titulo, & si tradens sit Dominus, per clausulam constituit, sed quando non, & in quibus aliis modis transferatur, vel non, *quest. 48. n. 37. vers. possessio, cum vers. seqq. fol. 6.* ex actu nullo in corporalibus secuta iraditione transferatur, in incorporalibus vero, quasi possessio ex cessione nulla, non transit, *quest. 48. num. 43. fol. 7.* non transferitur ex contractu nullo, & inutili, & quando, & in quibus aliis casibus, *quest. 48. n. 77. ad 79. per totum. fol. 10.* realis ex actu nullo transferatur si accedat realis traditio, *qn. 48. num. 331. vers. nam ex actu, cum vers. seqq. fol. 21.* an transferatur ex contractu nullo, & ex cessione nulla, *qn. 48. n. 377. 378. ad 383. fol. 58.*

POSSESSOR

an teneatur ad fructus, vel interesse praestandum, si de venditione rei per ipsum possessorem fuerit dictum de nullitate, vel imminet euictio, vel sit lis super nullitate emphyteusis, *qn. 48. n. 264. ad 269. fol. 25.* quando teneatur nedum ad restitutionem, fructuum perceptorum, sed etiam periciplendorum, *qn. 48. n. 438. fol. 42.*

PRÆLATIO

non competit ex alienatione nulla, *quest. 48. n. 75. vers. item prælatio fol. 20.*

Tom. V.

PRÆLATVS

alienans nulliter bona Ecclesie punitur, *quest. 48. n. 161. fol. 16.* qui transactionem fecit citra solennitatem, vel in casu non permisso, potest dicere de nullitate illius, etiam ad impediendam executionem, *qn. 48. n. 297. fol. 28.*

PRÆSCRIPTIO

non interrumpitur per actum nullum, *qn. 48. n. 141. fol. 14.*

PRINCEPS

de potestate ordinaria, non potest inualidam scripturam validam facere in prauiudicium partis, *qn. 48. num. 545. sed de potestate absoluta sic n. 547. fol. 53.* quando confirmat, cum clausula plenitudinis potestatis, vel clausula certa scientia, vel non obstante, vel est secunda iussio, facit actum de inualido validum, *qn. 48. num. 548. fol. 54.* potest processum nullum ratione ordinis iudicari non seruati cum clausula plenitudinis potestatis eorum habere, & quando non, *qn. 48. num. 549. fol. 54.* non potest tollere ius alteri quæsitum ex contractu luti gentium, nisi utatur plenitudine potestatis ex iusta causa respiciente utilitatem publicam, sed potest ius immediate quæsitum, per modum iuris ciuili, colligere, etiam ante rei iraditionem, & apprehensam possessionem, *qn. 48. n. 550. fol. 54.*

PRIVILEGIUM

nullitatis est, quod si contractus sit nullus ex aliqua solemnitate, si illa non fiat: an sit nullus, *qn. 48. num. 144. fol. 15.* nullitatis contractus, aut testamenti est, quod heres ad intestatu succedens potest in foro conscientie impugnare contractum, aut testamentum nullum ex causa solemnitatis, *quest. 48. num. 145. fol. 15.* nullitatis contractus est, quod impugnans contractum, tamquam nullum, non teneatur accepta ex illo restituere, *qn. 48. n. 469. limita num. 471. 472. fol. 46.*

PROMISSO

euictionis, & obligatio, non subsistit, vi ex ea agi possit, quando contractus super quo facta est, est nullus, & inualidus, *quest. 48. num. 557. limita ibid. fol. 54.*

PROMITTENS

de rato alicuius contractus facti per Procuratorem cum mandato subsistente, si ratificet, sed nulliter, an sit liberatus, *qn. 48. num. 545. fol. 51.* de rato an impleat, si sit, pro quo de rato promissum est nulliter ratum habeat, & sit liber, *qn. 48. num. 544. fol. 53.*

PVPILLVS

potest consolidare contractus factos, sine autoritate Tutoris, qui propter ea sunt nulli, *qn. 48. num. 258. fol. 25.*

RATIFICATIO

minoris laeta post contractum celebratum, *num. 333. cum seqq. fol. 32.* contractus inducit ex receptione pretii, *qn. 48. num. 497. fol. 49.* non potest fieri de actu ipso iure nullo, nec etiam potest fieri de actu gesto a procuratore ex defectu mandati omnino nulli, *qn. 48. num. 500. 501. cum seqq. fol. 49.* actus nulli non inducitur nisi de nullitate ceteriore ratificans

cans, ita ut ad sit scientia aliam ratificationem semper ad eam conditio, si & quatenus actus est firmus, & validus, *qu. 48. num. 503. fol. 50.* non aliter inducitur quam si ratificatio habeat quantum veram rationem, quam facti, *qu. 48. num. 505. fol. 50.* quando non inducitur, *qu. 48. num. 514. fol. 50.* facta per aliquem, contractus facti tempore minoris aetatis cum lesione, an valeat, & facta a minore contraheente non censetur facta, *qu. 48. num. 516. id 559. fol. 51.* ut possit valere in vim novi acti, quando actus erat nullus, quomodo debeat esse, *qu. 48. num. 520. fol. 52.* ut inducatur de scientia specifica, non sufficit scientia praesumpta, *qu. 48. num. 521. fol. 52.* numquam intelligitur facta nisi de illis, quae lecta, & perspecta fuerunt, *qu. 48. num. 523. fol. 52.* actus gesti contra formam iuris, & naturae non admittitur, & quando, *qu. 48. num. 524. fol. 53.* actus, & contractus nulli, quando non operatur, quando inducitur, nec potest dari, & in actu nullo retractabatur, sed potest valere ex nunc, & quando ex tunc, *qu. 48. num. 525. id 527. fol. 52.* actus nulli facta a filio familias quando inducitur, *qu. 48. num. 527. vers. ratificatio, m. 528. fol. 53.*

RECEPTIO

sola praerij, vel emolumentum derivans ex contractu nullo, illius in statu validum reponit, *qu. 48. num. 499. fol. 49.*

RENVINCIATIO

nullitarum an possit fieri, *qu. 48. num. 34. 35. fol. 6.* nullitatem contractus potest fieri si illa sit introducta ad favorem renunciantis, *qu. 48. num. 49. fol. 8.* beneficii Ecclesiastici sine superioris auctoritate facta an, & quando sit valida, *qu. 48. num. 151. fol. 15.* officiorum facta sine superioris auctoritate an sit valida, *qu. 48. num. 152. fol. 16.* officij quae est facienda in manibus principis, si alias sit, non valet, & potest renunciare officium continuare, *qu. 48. num. 154. fol. 16.* facta a filio de bonis parentis, aut alijs possit dici nullam, & quando faciat quod filia possit succedere, *qu. 48. num. 177. fol. 17.* nullitas facta praeventum, potest praeventum, *qu. 48. num. 180. 481. fol. 17.* legi prohibita, an & quando non possit renunciari, *qu. 48. num. 172. cum seqq. fol. 26.* nullitati quae per patris consensum sanari non potest, fieri nec etiam potest, *qu. 48. num. 73. 74. fol. 26.*

RESIGNATIO

beneficii in favorem certe personae, si sit nulla ex aliqua causa, remanet apud resignantem, *qu. 48. num. 172. fol. 16.*

SCIENTIA

indubitata, & certa debet esse in ratificatione contractus nulli, *qu. 48. num. 503. fol. 50.* facit quod ratificatio sit valida, *qu. 48. num. 505. fol. 50.* quomodo requiratur in terminis commissae nullitatis, *qu. 48. num. 506. fol. 50.* non sufficit generalis praesumptio, vel coniecturalis in ratificatione contractus, vel actus, *qu. 48. num. 507. id 511. fol. 50.* iuris sibi competentis requiritur in ratificatione ad impugnandum actum, ex quo inferatur praedictum, *qu. 48. num. 512. fol. 50.* specifica, & individualis falsitatis mandatur, & per consequens nullitatis obligationis debet

probari per adversarium, *qu. 48. num. 513. fol. 50.* specifica requiritur cum omnibus qualitatibus, ut inducatur ratificatio nec sufficit praesumptio, *qu. 48. num. 521. fol. 52.* explicita requiritur, tam in contractu facto a tutore quam a minore, *qu. 48. num. 524. vers. facta, fol. 52.* loca sufficit in maiore, in maiore requiritur scientiam naturalium, *qu. 48. num. 524. vers. in maiore, fol. 52.*

SPONSALIA

inter infantes consueverunt per aduentum legitimae aetatis, *qu. 48. num. 394. fol. 49.*

STATIVUM

excludes omnes exceptiones, non excludit nullitatem ex actis constantem, *qu. 48. num. 52. fol. 8.* reniciens exceptiones, non impedit opponi nullitatem apparentem inspectione instrumenti, *qu. 48. num. 403. fol. 38.* annullas contractus factos sine sollemnitatibus facit quod sint nulli, si sint facti sine illis sollemnitatibus quamvis ad sit iuramentum, vel illis sit renunciatum, maxime quando stativum annullat ipso iure, nam non potest renunciari, vel quando lex, vel stativum pro suspecto habet talem contractum, aut actum, *qu. 48. num. 458. fol. 44.* non confirmat contractum ipso iure nullum, *qu. 48. num. 438. 459. fol. 44.*

SYNDICVS

Ecclesiae non potest sine decreto vendere, & contractus est nullus, potest tamen Ecclesia illum consolidare, *qu. 48. num. 257. fol. 24.*

TEMPVS

quantum sit ad dicendum de nullitate, *qu. 48. num. 289. id 35. fol. 5.* dicendi de nullitate a minore, contractus nulliter, an sit perperum, *qu. 48. num. 29. vers. ut in maiore, fol. 6.* retrahendi competu vicio, vel consanguineo a dictis contractibus ratificationis, seu confirmationis; quando alienatio a principio fuit nulla, *qu. 48. num. 76. fol. 10.*

TESTAMENTVM

nullum ex causa praeteritionis an possit reconvalescere, *qu. 48. num. 256. cum vers. sequi fol. 24.*

TERTIVS

occurrens instrumentum talium nulla potest reconvalescere, *qu. 48. num. 168. fol. 16.* si opponat de nullitate contractus facta muliere, vel a minore facit quando contractus ille non possit consolidari per novum consensum, *qu. 48. num. 259. vers. verum, fol. 25.* quando habet interesse potest etiam allegare nullitatem, modo docens de eius dominio, & possessione admittitur ad impediendam executionem instrumenti, *qu. 48. num. 286. 287. fol. 27.* an possit opponere nullitatem competentem ad Ecclesiam, *qu. 48. num. 376. 377. fol. 37.* in contractu minoris an possit dicere de nullitate quando minor vult stare contractui, *qu. 48. num. 379. cum seqq. fol. 37.* si habeat interesse an possit allegare nullitatem contractus in cuius reprobatione

R E R V M.

TERTIVS POSSESSOR

conueniunt, si suam doceat possessionem, et
dignis executionem impedit, nec cogitur suam tu-
rificare possessionem cum iure licet nulla sit eius
possessio, *quasi. 43. num. 231. vers. ex quibus, cum
seqq. fol. 21.*

TESTIS TESTES

deponens falsum super inquisitionem falsam nul-
lam non punitur, & si nulliter deponat, si fal-
sum deposuit licet non puniatur poena ordinaria,
punitur poena extraordinaria, *quasi. 48. num. 109.
110. fol. 12.* falsi examinati in causa criminali puni-
untur poena mortis in causa civili poena trecentorum,
tamen si nulliter examinentur non puniuntur,
*quasi. 48. numer. 132. vers. in Regio Ne. p. vers. sta-
men fol. 14.*

TRANSACTIO

ad hoc, ut rescindi possit an debeat veniens con-
tra eam ante omnia restituere acceptum per illam,
quasi. 48. num. 468. vers. licet veniens cum vers. seqq.
ubi amplia, & limita, *fol. 45.* continens plura capi-
ta, contractus, & res annexae, & correlative,
tunc vno sublati, cetera quoque corrumpuntur, *qu. 48.
num. 613. fol. 61.*

VASSALLVS

alienans feudum, nulliter, non cadit a iure suo,
qu. 48. nu. 83. vers. idem est, fol. 11.

VENDENS

rem sacram, quando committat simoniam, *qu. 48.
nu. 80. 81. fol. 10.*

VIOLANS

sequestrem an, & quando incurrat in poenam,
qu. 48. nu. 138. fol. 14.

VOLVNTAS

elicitur ex actu nullo, *qu. 48. nu. 51. fol. 8.* declaratur
ex testamento nullo, aut imperfecto, vel exactu
nullo, *qu. 48. nu. 155. 156. fol. 16.*

VTILE

per inutile in indiuiduis an, & quando vizietur, *qu.
48. nu. 611. amplia 630. fol. 61. 63.*

VTILITAS

sola in alienatione rei minoris, vel Ecclesie, ac-
que intransfatione an, sit sufficiens, ut alienatio,
sit valida, siue transactio, *quasi. 48. num. 353. 354.
fol. 35.*

VSVFRVCTVARIVS

si cedat usufructum alteri, quam proprietario an
incidat in poenam amissionis, *quasi. 48. num. 147.
158. fol. 15.*

VSVFRVCTVS

an possit cedi alteri, quam usufructuario, *qu. 48. nu.
147. 148. fol. 15.*

VXOR

an amittat dotem in matrimonio putativo, &
nullo propter adulterium, *quasi. 48. numer. 88.
fol. 11.*

F I N I S

598233

F I N I S H

228533

Digitized by Google

15 giugno 1875. In nome di Dio.
L'Espresso 1875 per conto della
Libreria di Roma.
L'Espresso 1875 per conto della
Libreria di Roma.

